

Samuel presenterar

Volym 1

De sista adventisterna som vandrare i andlig manna

**på väg till det himmelska Kanaan.
Ankomst, onsdag 20 mars 2030.**

***" Vem är då en trogen och klok tjänare, som hans
herre har satt över sitt hushåll, för att ge dem deras
mat i rätt tid?"***

***Salig är den tjänaren som hans herre finner göra så,
när han kommer.***

***Sannerligen säger jag er: Han skall sätta honom till
härskare över allt han äger. "***

Matteus 24:45-47

Index över ämnen som behandlas i slutet av boken

De sista adventisterna som vandrare i andlig manna

Utvidgning av gudomliga uppenbarelser som mottagits sedan
2020-07-03

Nya budskap som ständigt inspireras av Gud

Författarens meddelanden

Som det står skrivet i Upp. 2:26: " *Den som segrar och bevarar mina gärningar intill slutet, honom skall jag ge makt över folken.* " Jesus Kristus delar med sin tjänare, sin profet, kunskapen om sin dom i alla ting, såsom religiösa, politiska och ekonomiska frågor. Ty han fullbordar sina planer genom att handla inom alla dessa områden som styr mänskligheten.

Bland Jesu Kristi gärningar finns den ständiga inspirationen av hans ljus, lika viktig för hans utvaldas andliga liv som mannat som varje dag ges till hebréerna som Gud samlade i Sinaiöknen.

De som söker det kommer i artiklarna i detta verk att finna garantin för en autentisk gudomlig tanke, som engagerar mig som vittne, och som gör dem ansvariga inför Gud och hans högsta heliga dom. Ty vägran att ta emot hans ljus är orsaken till en bristning i förhållandet mellan honom och hans skapade.

Inspirationen som uppenbaras i dessa rader är endast uppfyllelsen av det löfte som Jesus gav sina tjänare, i Matt. 28:18-20 där det, för att undanröja tvivel hos hans samtalspartners, står skrivet: " *Jesus kom fram och sade till dem: Jag har fått all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn **och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut.*** "

Efter att i "Förklara för mig Daniel och Uppenbarelseboken" ha presenterat den detaljerade studien, vers för vers, av dessa gudomliga profetior, presenterar jag i detta verk, i enlighet med stundens gudomliga inspiration, syntetiska analyser av teman som behandlas i dessa profetior, men också av aktuella händelser. Denna heltäckande syn är rik och främjar behärskningen av den förståelse som Gud erbjuder i Jesu Kristi namn. Dessa nya vittnesbörd har lika stort värde för honom som de första och för hans utvalda, de gör det klart och begripligt vad som var krypterat och ogenomträngligt.

Jag tillägger att i de svåra tider vi kommer att gå igenom, kommer kunskapen om dessa artiklar att göra hela skillnaden för att få, eller inte, från Kristus, hans outhärliga hjälp och gudomliga stöd för att segra liksom han segrade. Ty hans utvalda är inbjudna att " bevara hans verk till världens slut ", i " *tålmod och uthållighet* " som kännetecknar Guds sanna " *helgon* ".

Obs: eftersom översättningar till främmande språk produceras med hjälp av maskinöversättningsprogram, är författaren endast ansvarig för texter på franska, det språk som används i originalversionen av dokumenten.

2020 – Början på olyckor

Utöver det ideala beteende som han godkänner och välsignar, tolererar Gud under en tid det han ogillar; men bara under en relativt kort tid. Sedan 2020 har vi haft fördelen att se honom omedelbart reagera på de övergrepp han lider av, främst i det kristna väst.

Med tillämpning av denna vers citerad i Rom 2:9: " *Nöd och ångest över varje människa som gör ont, först juden och så även greken!* " Den store skaparen Gud, vår store domare, skapade år 2020, från vårdagjämningen 2020 till vårdagjämningen 2021, enligt sin order, ett år präglad av en förbannelse utan motstycke i mänsklighetens historia sedan uttåget ur Egypten. Och i enlighet med den ordning som anges i versen var Israel det första landet att, inför den förmodade "pandemin" som tillskrivs Covid-19-viruset som dök upp i Kina, och orsaken till denna förbannelses omfattning, anta det allvarliga beslutet att "stänga in" hela landet och därmed blockera hela den ekonomiska apparaten. Genom att kopiera denna modell har Italien (det första drabbade västlandet) och andra västerländska kristna folk i sin tur antagit samma åtgärd med samma katastrofala ekonomiska konsekvenser sedan våren 2020. Västvärldens kollaps är lika stor som den som orsakas av ett världskrig.

Orsaken till denna gudomliga förbannelse går tillbaka till den jordiska skapelsens ursprung och till de senaste övergreppen, såsom samkönade äktenskap, de nya flerkönade "genusteorierna" och stödet till islam. Genom denna reaktion har skaparguden för Adam och Eva och deras ättlingar just bekräftat budskapet i 1 Mos 3:22: " *Då sade YaHWéH Gud: Se, mannen har blivit som en av oss, till att känna gott och ont. Låt oss därför nu förbjuda honom att räcka ut sin hand och ta av livets träd och äta och leva för evigt.* " Jag har redan specificerat att denna " *en av oss* " syftar på Satan, djävulen.

Förklaring: Under flera decennier har en del av de enorma vinsterna som den amerikanska finansjätten "Google" skördat återinvesterats i vetenskaplig forskning, och ett av dess mål är inget mindre än att göra människan "odödlig". Med uppkomsten av dödliga smittsamma virus signalerar den Allsmäktige till jordens forskare att Han inte kommer att tillåta dem att uppnå detta resultat; döden kommer att förbli Hans gudomliga vapen, och den kommer att slå till mot alla skyldiga rebeller. De enorma vetenskapliga framstegen på grund av utvecklingen av elektronik och datorer har avsevärt förändrat mänskliga sinnen, särskilt bland unga människor som växte upp i väst utan religion. I själva verket anpassar mänskligheten sig bara till det program som Gud utformade för den. Genom att ge USA dominans under andra världskriget förberedde Gud vägen för europeisk nedgång. Genom sitt "internet"-nätverk har Amerika gjort hela jordens invånare beroende av sin teknologi. Kapitalistisk girighet har lett till att den lokala produktionen offrats till förmån för produktion som flyttats till Asien, och i

synnerhet, slutligen, Kina. Det krävdes virusens inverkan för att västerländska nationer skulle inse sitt beroende av asiatiska producenter och sitt tillstånd av ruin. Nästa steg blir deras förstörelse genom krig. Ledarna för nationer i väst är ganska unga, och liksom vår tids ungdomar förlitar de sig enbart på vetenskapen, som fram till 2020 kunde lösa alla problem. Vi kan därför förstå bestörtelsen hos dessa unga människor som upptäcker att vetenskapen inte har något svar för att bota offren för covid-19. Denna nya, plågsamma situation har lett till att de har "låst ner", "låst upp" och "återlåst" sina befolkningar, utan att ana att botemedlet i slutändan skulle vara värre än sjukdomen, som dessutom förstärktes kraftigt i deras bedömning. Men genom att göra det har de bara uppfyllt Guds plan, som löste deras undergång.

Under året, fredagen den 16 oktober klockan 17.00 i början av sabbaten, halshöggs historieläraren Samuel Paty av en tjetjensk invandrare efter att ha visat hånfulla och skamfulla karikatyrer av profeten Muhammed i skolan, publicerade av den satiriska tidningen "Charlie Hebdo".

Den 6, 7 och 8 mars 2021 reste påven Franciskus till Irak för att stödja förföljda östra "kristna". När han reste till Mosul, den ödelagda tidigare huvudstaden i det islamiska kalifatet, kallade han de muslimer han mötte för "bröder". Genom att göra det retade han Jesus Kristus, som använde sina "bröders" krigiska islam för att straffa honom. Enligt Gud är "broderlig kärlek" en frukt av hans Helige Ande, som endast är verksam till förmån för hans trogna utvalda; och särskilt inte för folk som förnekar och presenterar, som en kristen lögn, Jesu Kristi försoningsdöd, grunden för evangeliet (de goda nyheterna) om frälsning. Det bör noteras att under samma tid ägde våldsamma sammandrabbningar rum i flera städer mellan ungdomar av invandrarursprung och den franska polisen, vilket bekräftade den muslimska religionens oförenlighet med den sekulära franska republikanska regimen.

Onsdag 19 maj 2021

35 000 poliser samlades för att protestera mot rättssystemets slapphet nära församlingen. De är offer för attacker av unga narkotikabrottslingar som också är islamister och inte längre tvekar att skjuta mot dem. Polisen räknar sina döda och sårade. Våldet blir alltmer okontrollerbart. Orsaken är republikens oförmåga att förhindra mänsklig omoral. Korruption förekommer inom alla yrken och alla religiösa, ekonomiska, rättsliga och politiska områden. Och förklaringen ligger i det faktum att republiken tilldelar tjänster enbart baserat på akademiska kvalifikationer. Människors moral beaktas aldrig, och presidentkandidater upptäcks efteråt som lögnare och tjuvar. Avskuren från Gud är den oförmögen att ta itu med sina problem, och dess rättssystem, som enbart bygger på bokstaven i sina lagar, producerar den orättvisa som bara moral kan förhindra. I republiken, liksom i Bibeln, "*dödar bokstaven, men anden ger liv*". Precis som i början kan republiken, avskuren från Gud, bara producera våld, förstörelse och död. När det gäller mänsklig rättvisa kunde Jesus Kristus bara i liknelse presentera typen av

den orättfärdige domaren; Verkligheten år 2021 uppfyller perfekt hans vision och hans bedömning av saker och ting.

Nyheter från och med den 25 september 2021

Den andliga människan bedömer allting

Hela versen i 1 Kor. 2:15 säger: ” *Men den andlige människan **dömer allt**, men själv döms han inte av någon.* ”

Jag vill vara ärlig och erkänna att den här versen främst riktar sig till religiösa frågor, men den som har gudomlig visdom att bedöma andliga frågor kan, bättre än någon annan, också bedöma det som hör världen till. Aposteln Paulus menade det så här, när han sade i 1 Kor 6:3: ” *Vet ni inte att vi ska döma änglar? **Hur mycket mer ska vi då inte döma det som hör livet till ?*** ”

Jag kommer därför att presentera det upplysta andliga perspektivet på min bedömning av de politiska och ekonomiska valen i vårt franska samhälle eftersom det är det jag känner bäst, efter att ha fötts i slutet av andra världskriget och vuxit upp i detta land, Frankrike. De första bilderna jag fick var de av ett område som förstördes av bombningar. Under den fjärde republiken återuppbyggdes landet och återfick gott välstånd. Sedan kom tiden för avkolonisering och den fjärde republiken bröts upp på grund av Algerietkriget, till den grad att denna republik 1958 ersattes av den femte som föreslagits av general de Gaulle. På demokratisk nivå förhindrade den fjärde, baserad på majoritet och proportionell representation av ledamöterna, att överdrivna åtgärder antogs genom omröstning. Det var en mycket användbar skyddsåtgärd. För att projektet skulle kunna antas var det nödvändigt att uppnå konsensus och stödjas av regeringspartiet och åtminstone en del av oppositionen. Principen var verkligen värdig en demokrati och gynnsam för det franska folket. Men när tiden var inne för Gud att förbereda straffet för den franska republikanska regimen, överlämnade han Frankrike till den femte ^{republikens} halvmönarkiska regim, vilket inte utgjorde något problem under general de Gaulles styre. Mannen var rättrådig, ärlig, men också listig och 68 år gammal när han tog över presidentposten i landet. Han lyckades därmed få sin diktatoriska regim, förklädd och maskerad bakom en officiellt demokratisk organisation, accepterad som en demokrati. Folket skulle kunna byta "kung" vart sjunde år. Dessutom hade Frankrike sedan slutet av andra världskriget, den tid då jag föddes, satts under trycket från två extrema motsatta politiska influenser: amerikansk kapitalism och rysk sovjetkommunism, vilket återspeglar dess geografiska läge som placerar landet mellan Amerika och Ryssland. General de Gaulle använde sina makter för att ge Frankrike självständighet från trycket från de två motsatta blocken. Men efter hans pensionering och död placerade hans efterträdare Frankrike tillbaka under det förföriska inflytandet från det rika Amerika. Hans liberala anda, som antog en religiös form av liberalism, vann över eliten bland general de Gaulles politiska arvingar. Liberalismen är verkligen den doktrinära formen av frihetens utövande. Men Gud har lärt oss att sann frihet endast finns i Honom, i lydnad mot

Hans lagar, så varje annan önskan om frihet syftar i verkligheten endast till att på ett själviskt, egocentriskt sätt uppnå rätten att göra vad man vill. Från och med då, från generation till generation, och från presidentskap till presidentskap, var girighetens frukt tvungen att leda ledarna till att göra alla de fel som var skadliga för hela det franska folket. Bland dessa fel noterar jag först att de tillåtit sina muslimska fiender att bosätta sig på dess territorium, på dess metropols mark. Detta fel beror direkt på dess elitors religiösa förakt. Upplysta av Gud skulle de ha förstått omöjligheten i att få de kristna religionerna att samexistera och "leva tillsammans" med islam. Men etableringen av islam var avsedd att förbereda för den slutliga religiösa konfrontationen, som skulle bana väg för tredje världskriget, denna gång kärnvapen. Frankrikes långa erfarenhet av att successivt bli avvisad av alla sina kolonier i Maghreb borde ha tjänat som en läxa, men liksom de blinda, döva och dåraktiga ignorerades de lärdomar som dragits. I ett nästintill självmordsbenäget drag förnekade de franska myndigheterna sig själva rätten att genomföra undersökningar och tester av den verkliga andelen utländsk invandring, särskilt initialt muslimsk. Sanningen börjar dock framträda, eftersom Frankrike officiellt har 63 miljoner invånare, men märkligt nog har dess hälsovård 75 miljoner människor under vård. Kan de 12 miljoner överskottet åtminstone delvis vara illegala invandrare som välkomnas av lagliga invandrare? När man ställs inför fara blir det viktigt att kunna mäta dess intensitet; överlevnad kräver det. Risker för bildandet av en muslimsk "femte kolonn" på franskt territorium existerar och kommer i slutändan att betalas dyrt. Orsaken till denna blindhet var den villfarelse som Gud kastar folk och deras styrande myndigheter i när de föraktar Hans sanning, som det står skrivet i 2 Thess. 2:11-12: "*Ty Gud har sänt dem en stark villfarelse, så att de skall tro lögnen, så att alla som inte trodde sanningen utan fann behag i orättvisan skall dömas.*" De relationer som Frankrike etablerade med islam var från början konfliktfyllda, och det var endast med våld som Maghrebländerna koloniserades. Hat och förbittring finns alltid hos offret, inte hos erövaren. Och här, helt förblindade, insåg fransmännen inte nivån av denna förbittring, som ändå var välberättigad. Evangelierna och breven presenterar alla Jesus Kristus som **den enda** universella frälsaren som **frivilligt gav sitt jordiska köttsliga liv till son** för sina utvaldas synder; islam, som förnekar denna frivilliga död, kunde inte på **något** sätt vara förenlig med den kristna tron och dess inspirerande Gud. Han är inte den ombytliga ande som falska kristna religioner presenterar, utan tvärtom den unika skaparguden som, enligt Mal 3:6, "*inte förändras*", och erbjuder hela mänskligheten en enda frälsningsplan som **uteslutande vilar** på den **sanna kristna tron** som Jesus personligen bedömer och utvärderar. När detta är väl förstått kan vi analysera islam som alla andra ideologiska tankar som svarar på denna princip: den kommer alltid att ha anhängare, motståndare och de som är likgiltiga eller tveksamma. Detta dåliga träd enligt Jesus Kristus har två grundläggande armar: de aktiva anhängarna och de inaktiva anhängarna. För att vara ännu tydligare, låt oss säga att islam består av den aktiva terroristarmen och den inaktiva armen som offentligt, eller i hemlighet, applåderar de segrar som uppnåtts av den aktiva armen. Detta har bevisats sedan, under förstörelsen av de amerikanska tvillingtornen i New York den 11 september 2001, de segrande "youyous" av

muslimska kvinnor genljöd och uttryckte sin glädje i Frankrikes förorter och ZUP. Dessa fientliga reaktioner noterades eller sanktionerades inte av franska politiker och som ett resultat stärktes den muslimska väpnade grenen, organiserade sig och tog formen av den islamiska gruppen Daesh. Likgiltighet inför den gudomliga sanningen och sanningen om levda händelser förklarar den islamiska aggressivitet som Gud har upprätthållit och väckt för att fullfölja sitt straffande uppdrag mot den slutliga tidens otrogna och upproriska väst. Frankrike förblir symboliskt måltavla för hans vrede, eftersom det, efter Grekland och Rom, är ursprunget till alla samtida republiker. Och den republikanska regimen och dess överdrifter har endast Skaparen Gud att tacka för sin existens, som uppväckte dem för att störta den monarkiska regimen som han anklagade och fördömde på grund av dess stöd för den påvliga romersk-katolska tron, sedan början av dess etablering år 538. Denna anklagelse kan läsas i Upp. 2:20 till 23 där Gud kallar den franska revolutionens mordiska handling för " *den stora vedermödan* ": " *Men jag har några saker emot dig: du tillåter kvinnan Isebel, som kallar sig profetissa, att lära och förföra mina tjänare till att begå otukt och äta avgudaoffer. Jag gav henne tid att omvända sig, och hon skall inte omvända sig från sin otukt. Se, jag skall kasta henne i en säng, och dem som begår äktenskapsbrott med henne i stor vedermöda, om de inte omvänder sig från sina gärningar. Jag skall döda hennes barn, och alla församlingar skall inse att jag är den som rannsakar sinnen och hjärtan, och jag skall belöna var och en av er efter era gärningar.* " I denna vers syftar " *kvinnan Isebel* " på den katolicistiska kyrkan vars förföljelser beordrades av dess ... Inkvisitoriska domare får Gud att symboliskt jämföra det med drottning " *Isebel* ", den utländska kvinnan som var gift med den judiske kungen " *Ahab* " som redan hade dödat Guds profeter på profeten Elias tid enligt 1 Kungaboken 18 och 19. En annan aspekt av deras likhet gäller anklagelserna mot offren av falska vittnen, eftersom de katolska prästernas vittnesmål, lika avskurna från Gud som " *Astarteprästerna och Isebels Baaler* " i det gamla förbundet, inte hade något värde för honom. Vittnesmålen som skrivits i Kungaböckerna och Krönikeböckerna gav bevis på jordiska monarkers oförmåga att skipa rättvisa godtagbar för Gud. I slutet av varje regeringstid betonar Anden genom att uppenbara sin dom i dessa termer: " *han gjorde fullständigt ont, liksom hans far hade gjort före honom.* " Och efter denna typ av styrelseskick gjorde den republikanska regimen ännu mer " *ont* "; och detta av följande skäl.

Principen om fransk demokrati ger samma värde åt varje fransk medborgares röst. Medborgarnas värde är dock inte enhetligt, eftersom det varierar mellan de två extremerna: de högintelligenta och de fullständigt galna. Mellan dessa två extremer består hela befolkningen därför av intelligenta varelser och andra som är mindre så, eller till och med nästan dumma. Intelligenta varelser analyserar förslagen från kandidaterna som kandiderar till president- eller parlamentsval. Och i denna blandning av intelligenta och dumma röster ligger det erhållna genomsnittet nödvändigtvis under den nödvändiga och outhärliga intelligensnivån. Majoriteten av väljarna är i verkligheten oförmögna att analysera förslagen och de frågor som står på spel i valet. Följaktligen är denna rösträtt, som ges till alla, dödlig och dömer på mer eller mindre lång sikt regimen till misslyckande, kris, undergång och katastrof för alla, vilket leder till dödlig

konfrontation. Vilken chans har denna jämlikhetsprincip att anta lagar som är fördelaktiga och rättvisa för alla? Ingen, eftersom den valda ledaren dessutom påtvingar sin karaktär, sin natur och sin vilja. Om människan vore perfekt skulle den vara idealet, men tyvärr är hon oftast självisk och ambitiös av stolthet, och alla general de Gaulles efterträdare har detta gemensamt att de alla har offrat det långsiktiga franska intresset för det kortsiktiga, det vill säga varaktigheten av sitt personliga mandat. Detta blir uppenbart när vi ser hur den socialistiska presidenten François Mitterrand gynnade kinesisk och asiatisk import för att ge fransmännen intrycket av köpkraft, verklig i den närmaste framtiden, men destruktiv för jobb på lång sikt i den franska ekonomin. Dessutom bygger skapandet av ett enat Europa enbart på dess handelsregler. Förblindade av humanistiska värderingar fick ledarna Frankrike och dess folk att betala priset för denna konstruktion. Dess jobb flyttades och transporterades till europeiska länder med låg levnadsstandard, successivt Portugal, Polen, Rumänien och Bulgarien. Om Europa slutade med 27 nationer beror det på att kapitalismen som driver det lockar in allt fattigare länder för att utnyttja dem. Samtidigt har Frankrike blivit helt beroende av Kina, som nu har exklusiva rättigheter till produktion av alla möjliga produkter. Fördärvet har därför flera orsaker, men främst den levande Gudens förbannelse som kom till jorden i Jesus Kristus.

Den franska demokratin har denna särdrag: dess konstitution baserar sina röster på två omgångar. Detta avslöjar fransmännens perversa karaktär. I kontrast säger den gudomliga principen oss i Matteus 5:37: " *Låt ert ja vara ja och ert nej vara nej, och allt däröver kommer från den onde .*" Det är därför " *den onde* " som vi måste tillskriva den andra omgången som förvränger valet. Ursprungligen, under den tredje ^{och} fjärde ^{republiken}, tillät enomgångsvalet att den kandidat som kom först valdes oavsett antalet röster. Men i den femte ^{republiken} ger den andra omgången rösterna möjlighet att, utöver stöd, uttrycka hat och förkastande av nationalistiska kandidater; den självmordsbenägna rösten som kommer att döda nationen påtvingas således. Jag lägger till denna fråga: Hur kan vi välja den intelligenta personen om väljaren mestadels är dum? Denna dom bekräftas av Gud eftersom hans utvalda utgör en " *liten hjord* " som **ensam får sann intelligens** från honom , mycket annorlunda än akademikernas undervisning. Men dessa saker är i enlighet med Guds vilja, för vilken: **folket har de ledare det förtjänar.**

Tekniska framsteg inom informationsteknik och etableringen av "internet"-systemet spelar också en viktig roll i omvandlingen av västerländska ekonomier. Många specialiserade yrken har blivit möjliga för vanliga individer tack vare deras datorer. Men människors ekonomiska balans är beroende av full sysselsättning och en balanserad tillfredsställelse av utbud och efterfrågan. Genom att utrota olika ekonomiska sektorer efter varandra förstör internets överdrifter nationernas ekonomier genom en ödesdiger obalans i sysselsättningen.

På senare tid har "internet"-systemets förstärkta roll lett till att både intelligenta och dåraktiga kan ge uttryck för sina tankar och åsikter i många ämnen. Eftersom majoriteten av människorna inte kan bedöma mellan gott och ont, positivt och negativt, avslöjas och delas onda tankar kraftfullt av skaror, och nationer vinns därmed över av ondskan och kan inte förhindra dess spridning. Ideologier, alla utopiska, krockar på "internet" innan de krockar, fysiskt, på

marken och i luften. Vi får inte vänta eller hoppas på någon lösning för att lösa dessa problem, vilka kommer vid den tidpunkt som valts av den levande Guden för att förbereda en stor eldsvåda som, enligt Upp. 9:13, kommer att utgöra det "sjätte" varningsstraffet för hans stora vrede, innan hans återkomst uppenbaras för sina utvalda våren 2030, vilket kommer att vara den timme då den "sjunde trumpeten" i Upp. 11:15 kommer att ljuda. Han kommer att återvända och göra slut på rebellernas existens och alla deras utopiska drömmar, under det himmelska namnet Jesus Kristus, Mikael och den Allsmäktige YaHWÉH.

Att veta hur man lyssnar för att förstå

I Frankrike förbereds presidentvalet med sikte på att välja statschefen som ska väljas i april 2022. Debatterna och utbytena mellan journalister och politiska experter gör det möjligt att identifiera de bland dem som utmärker sig för sin förmåga att lyssna. Erfarenheten är mycket lärorik, eftersom samma beteende gäller det religiösa ämnet. I den pågående valkampanjen väcker en man, en "bråkstake", en mångårig högerpolitisk polemiker och journalist, medias intresse på grund av de 17 till 18 % i de uppskattningar som opinionsundersökningsbyråerna ger honom. Den här mannen är inte officiellt utsedd till presidentkandidat, men han drar nytta av publiceringen av sin bok, där han presenterar sin bedömning av situationen i Frankrike, som han anser vara "mardrömslik", övertygad om att ett framtida internt inbördeskrig kommer att bli den oundvikliga konsekvensen av den växande muslimska befolkningen som bosätter sig i Frankrike. Denna ståndpunkt motsätts logiskt av alla som är inriktade på humanistiskt tänkande och den universalistiska andan, som representerar nästan alla mediejournalister. De bibliska profetierna i Dan. 11:40-45 och Upp. 9:13 bekräftar den nära förestående konflikten. Jag kan därför bara känna igen en viss visdom och mänsklig intelligens i de idéer som sprids av denne man. Eric Zemmour framstår således som en ledstjärna i denna valkampanj och de åsikter som uttrycks om honom och hans ord är oerhört avslöjande. Jag pekar ut dem som ignorerar hans förklaringar eftersom de förblir döva för alla de förtydliganden han med tiden ger till sina ifrågasatta och missförstådda uttalanden. Likt robotar utan mänsklig intelligens upprepar de outtröttligt anklagelser som det partiska rättssystemet som gynnade det humanistiska lägret hade stöttat och bekräftat. Partiskheten avslöjas i all sin innebörd. De håller fast vid sin ståndpunkt och hör inte längre förnuftets röst. Detta beteende finns bland majoriteten av journalister som arbetar i offentliga och privata medier. Vissa som älskar "behagliga fabler" (2 Tim. 4:3-4), även om konsekvensen av bedrägeri är dödlig, kritiserar honom för att inte presentera sina lösningar eller ett optimistiskt och engagerande budskap för att samla folkligt stöd bakom sig. Men lyckligtvis utmärker sig några andra, ett fåtal till antalet, genom att visa att de är kapabla att korrekt och ärligt analysera polemikerns uttalanden.

Människor beter sig på samma sätt inom den civila och religiösa sfären, vilket är anledningen till att deras beteende i ett civilt val avslöjar vad de verkligen är. Och jag noterar att Eric Zemmour i sitt tal fördömer de franska härskarna att de avstår från den modell av assimilering av den utlänning som

Frankrike välkomnar. Subtillt noterar han, i valet att behålla eller överge ett utländskt förnamn, ett tecken som avslöjar falsk eller sann anslutning till det franska folket. Denna förebråelse är desto mer berättigad eftersom detta fel först tillämpades inom den religiösa sfären. För vad avfälliga religioner inte har förstått är att Jesus Kristus "assimilerar" i sin modell och sina normer alla dem som han frälser och verkligen kommer att frälsa. När han kallar och engagerar sina apostlar börjar han med att ändra deras namn och instruerar dem sedan: Simon blir Petrus; Saul blir Paulus, men denna namnändring kan avslöja behovet av en stor förändring, eftersom den förste Simon kommer att omvändas efter att ha förnekat Jesus tre gånger. Och för den andre, Saul, var det den nitiske ledaren för förföljarna av de första kristna. Till skillnad från de andra ändrar inte Johannes sitt namn, vilket avslöjar en natur som verkligen är född av Gud från födseln, som hans namn säger: Gud har gett. För Gud och hans intelligenta utvalda är assimilering den nödvändiga normen och överensstämmer med idén om dop, ur vilken den döpta framträder som en ny människa, som inte längre tillhör sig själv, eftersom han nu tillhör Kristus som återlöste honom. Falsk religion har gjort kristendomen till en enkel etikett klistrad på pannan på den falskt döpta som, logiskt sett, djävulens slavar, kommer att fortsätta att tjäna honom, i ett bedrägligt hopp om kristen frälsning. Detsamma gäller för modellen för assimilering av utländska invandrare, som har övergivits, och invandraren samexisterar med den infödda fransmannen men vill inte assimilera sig med honom eftersom han vill bevara hela sitt ursprungliga arv. Således, liksom inom det religiösa området, samexisterar även inom det civila området den goda säden med agnarna, och denna samexistens skapar problem med aggression och vägran att underkasta sig nationella myndigheter; detta krigförande beteende är bara upptakten till mycket allvarligare konfrontationer. För Gud, sedan Klodvig, frankernas förste kung, utgör den franska modellen det syndiga samhälle vars civila och religiösa beteende han fördömer. Fram till dess förestående undergång kommer Frankrike att ha haft denna avslöjande roll för honom. Det är därför Eric Zemmours förebråelser måste lyssnas till och höras, liksom fallet är med det profetiska ordet enligt Upp. 1:3: "*Salig är den som läser och de som hör profetians ord och som bevarar det som är skrivet däri! Ty tiden är nära.*" Denna vers visar sambandet mellan de successiva stegen som leder själen mot den praktik som Gud välsignar. Allt börjar med att läsa "*salig är den som läser*" eller, förståelse av en individ. Det andra steget är överföringens: "*de som hör*" eller, mängden av dem som förstår det överförda budskapet. Och det tredje, "*och som bevarar*" betecknar möjligheten att omsätta normen för det överförda budskapet i konkret praktik.

Därför framhäver det dess fördel, eftersom den andliga människan drar till sig andliga budskap även i en civil valsituation. För livet är en helhet som inkluderar det civila och det religiösa, och genom sitt beteende reproducerar människan sin djupaste natur på båda områdena lika.

Sedan sin uppståndelse har Jesus Kristus valt ut sina utvalda, vilka kan jämföras med mängder av människor som förbereder sig för att emigrera till ett främmande land, vilket är himmelriket. Nu kräver detta lands Mästare och Kung en klädkod som han har gjort obligatorisk; han kallar den: "*bröllopskläderna*". Under detta uttryck sammanfattar Gud standarden för hans karaktär som

uppenbarats i Jesus Kristus och inför honom, den som har uppenbarats genom hans gärningar som utförts sedan skapelsen av den jordiska världen. Ty rättvisans och kärlekens Gud presenterade sig inför kärlekens och rättvisans Gud. Falska kristna ser Gud bara i kärlekens aspekt på grund av den svaghet som Jesus Kristus bar i mänsklig köttslig gestalt. De har inte förstått att den mäktige Mikael under sin tid på jorden **frivilligt hade av sagt sig** att inte använda sin gudomliga allmakt. Ändå kunde Jesus när som helst ha återtagit sitt gudomliga framträdande, precis som det var, härligt och fruktansvärt, och skrämde hebréerna från toppen av Sinai berg, förvandlad till en brinnande, rykande ugn.

Jag prisar och tackar Herren Jesus Kristus som låter mig identifiera gudomliga lärdomar i detta valdsammanhang eftersom assimilering är grunden för biblisk lära eftersom den uttrycks i Första Moseboken när Gud säger till människan i 1 Mos 2:24: " *Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de skall bli ett kött .* " För att lyckas i sin nya förening med sin hustru måste mannen avsäga sig sin status som son för att bli sin hustrus make; och samtidigt måste hans föräldrar gå med på att förlora sin privilegierade status som föräldrar för att främja sonens förvandling och anpassning till sin nya situation. Abram föddes i en hednisk atmosfär i Ur i Kaldeen och blev inbjuden att lämna sin jordiska fars hus för att assimilera sig till den himmelska levnadsstandard han skulle få från Gud. Man kan således förstå att Gud är intresserad av alla områden av mänsklig existens. Det är inte han, utan den ateistiska mänskligheten, som har valt att separera civila undersåtar från religiösa undersåtar. För Gud är ägare till båda, eftersom han är deras Skapare. Och som sådan dömer han gudomligt båda. Det finns därför ingen anledning att bedöma civiliserat beteende annorlunda än religiöst beteende. Och behovet av assimilering framträder i denna princip som uppenbarades av Jesus Kristus: " *Ingen kan tjäna (jag specificerar: korrekt, till den grad att han tillfredsställer dem) två herrar* "; två kvinnor, två nationaliteter, två motsatta religiösa eller politiska tillhörigheter.

Låt oss nu tillämpa dessa lärdomar på civiliserat beteende.

Det handlar ännu inte om att godkänna eller ogilla Eric Zemmours kommentarer, utan snarare om att förstå vad människan, den andre än vi själva, vill säga oss. De som förstår kan sedan positionera sig för eller emot, men även här måste den intelligentia människan fastställa skillnaden mellan den möjliga förklaringen och vad den som lyssnar önskar sig. Livet ger inte människorna vad de önskar sig, men världskriget, oönskat, kommer ändå att vara oundvikligt, eftersom Gud har programmerat det att äga rum före 2030.

I sitt tal fördömer Eric Zemmour faran med islam och han har rätt, eftersom denna religion dök upp **först i slutet av** ⁵⁰⁰ -talet . **att straffa** synderna hos den falska påvliga katolska kristna religionen som etablerades, för sin del, år 538 under samma 600-^{tal} . Fredliga muslimer försvarar idén att islam är en kärlekens religion; vilket de krigiska handlingar som leds av dess grundare Muhammed motsäger. Den enda religionen som bygger på kärlek är den vars grund är Jesus Kristus, som av kärlek till sina utvalda gav sitt liv och utgöt sitt blod, efter att ha specificerat i Johannes 10:17-18: " *Fadern älskar mig, ty jag ger mitt liv för att ta det tillbaka. Ingen tar det ifrån mig, utan jag ger det av mig själv. Jag har makt att ge det tillbaka, och jag har makt att ta det tillbaka. Detta*

är budet jag har fått av min Fader. " Hans uppståndelse, som blev synlig efter den tredje dagen, var bevis på detta. **Endast** den kristna tron har mening, eftersom den uppfyller ett gudomligt projekt som profeterats i den Heliga Bibeln, genom vilket **den sanne och ende** Skaparen Gud gjorde sig känd för människorna, genom Moses skrifter, den hebreiske fadern till det judiska folket, 3500 år före vår tid.

Humanister förstår inte varför Eric Zemmour fördömer faran med islam, eftersom de bara ser islam genom den fredliga aspekt som majoriteten av franska muslimer uppvisar. Muslimernas beteende är identiskt med västerländska kristnas. Dessutom har misstro blivit majoriteten i Frankrike, och restens falska tro formar, hos fredliga muslimer, ett överväldigande humanistiskt tänkande som bara vill leva i fred, tillsammans med varandra. Tyvärr för dem är skaparguden mycket levande och aktiv i sin allmakt, och hans plan för dem som ignorerar eller föraktar honom påtvingar sig alla på ett oundvikligt sätt. På senare tid, för att skilja mellan fredligt och krigiskt, har humanister kallat krigisk islam för "islamism". Jag kommer därför att lägga till de bestämda och övertygade påståenden som Eric Zemmour presenterar ett argument som gör fredlig islam till en fara för fransmännen. Närvaron av fredliga muslimer i Frankrike gör det nödvändigt med "islamisters" ingripande eftersom de måste komma för att "rätta till" sina muslimska trosfränders otrogna beteende. För en "islamist" är den fredliga muslimen den första som konverteras. När det gäller de icke-troende betraktar de dem som "hundar" och behandlar dem som sådana. Således, varhelst en muslim befinner sig, måste islamisten gå dit och agera för att omvända den otrogne. Detta behagar inte humanisterna, men de de kallar "islamister" är i verkligheten de rättrådiga och lydiga tjänarna, eftersom de bara vill lyda de krigiska direktiv som Muhammed lärde ut och praktiserade. Problemet är därför Koranens existens och dess aggressiva läror. Om muslimer fördömer våld och religiös intolerans, demonstrerar de mot Koranen, som uppmuntrar och befäller dessa saker. Låt dem också fördöma förbudet mot att byta religion som islam försvarar även inom ett fritt land vars mottot är "frihet, jämlikhet, broderskap"; ett vackert motto som i själva verket bara förblir ett vackert utopiskt motto. Dessa mångfaldiga motsägelser ligger till grund för misslyckandet med assimileringen av Koranens religion och för de sammanstötningar som bara kan öka. Och aggression sker endast med Skapargudens samtycke och vilja, han som öppet gör anspråk på den genom att inspirera dessa ord citerade i Amos 3:6: " *Blåser man en trumpet i en stad utan att folket är rädda? Kommer olycka över en stad utan att YaHWéH är upphovsmannen?* " Andlig bedömning låter mig identifiera liknande situationer i den historiska utveckling som uppenbaras i Bibeln. Vad Frankrike, Europa och hela världen är på väg att uppleva är bara den slutgiltiga tillämpningen av de straffåtgärder som organiserats av Skaparguden, mänsklighetens store domare och de himmelska änglarna. Efter syndafloden, som kom 1656 efter Adams och Evas synd, slog Gud Egypten för att befria och bilda nationen Israel. Mellan 605 och 586 uppmånade han det kaldeiska folket att straffa Israels otrohet. Sedan, år 70 e.Kr., uppmånade han romarna att straffa och förgöra nationen Israel på grund av dess förkastande av Messias Jesus. I vår tid, efter Nazityskland och dess rasande "führers", Adolf Hitlers, mordiska handlingar; i sin tur blir islamismen piskan och straffets sabel, ett uttryck för gudomlig raseri. Islam är inte frälsningens religion

utan straffets; sabeln syns på dess flaggor. Frälsningen är uteslutande kopplad till Kristus Jesus och hans jordiska försoningstjänst, och det är han som, när han ser sig själv förrådd och hånad, sänder den fanatiska islamiska religiösa raseriet mot väst och efter det den hämndlystna, hämndlystna och opportunistiska ryska raseriet. För genom hela sin historia och fram till nyligen har Frankrikes och deras europeiska allierades ledare gjort besvärliga val gentemot mäktiga och överbeväpnade potentiella fiender.

För att återgå till det nuvarande valet, vet jag inte om Eric Zemmour slutligen kommer att ställa upp i presidentvalet. Men hans roll är redan, för Gud, en visseblåsares, eftersom mänskligheten, hotad av döden, var tvungen att varnas; var och ens individuella intelligens är inbjuden att producera sin frukt av intelligens. Och dessa ord som citeras i Dan. 12:10 får sedan sin fulla innebörd: "*Många skall bli renade, bleka och luttra; de ogudaktiga skall handla ogudaktigt, och ingen av de ogudaktiga skall förstå, men de som har förstånd skall förstå.*"

Valet av polemikern eller inte är inte längre ämnet, för nu är tärningen kastad. Förstå med detta att den etablerade situationen är oåterkallelig, den fruktade skadan är redan skedd. Vad är denna skada? Det är omöjligheten att i Frankrike bilda en majoritet som är intresserad av att försvara den. För under de 40 åren av politiska ledares blindhet har den stora ersättning som Eric Zemmour aviserat redan ägt rum. Frankrike består idag av en blandning av **dubbla medborgare** från Italien, Spanien, Portugal, Tyskland, England etc. som delar denna reflektion från den nuvarande justitieministern Dupont-Morettis mun, mellan de två omgångarna av valet 2017: "hur förväntar ni er att jag, som har **dubbelt medborgarskap**, ska rösta på Nationella Fronten? (nu Nationella samlingen)." Legitimerat dubbelt medborgarskap vänder sig således mot dem som legaliserade det. De ignorerade visdomen hos den människoblivne Guden, Jesus Kristus, som förkunnade i Matteus 6:24: "*Ingen kan tjäna två herrar. Ty antingen skall han hata den ene och älska den andre, eller så skall han hålla sig till den ene och förakta den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och Mammon.*" ; inte mer än den sanne Guden och Allah i islam, som före Muhammed utsåg månguden, Bibelns hedniska Astarte. Den verkliga faran är därför inte bara islam utan också mottagandet av utlänningar från Europa och världen som, nationaliserade, genom sin röst, gör det omöjligt att försvara franska nationella intressen. Vi befinner oss i Frankrike i denna paradoxala situation där den mest franska av fransmännen, den som bryr sig om Frankrikes överlevnad, är denne Eric Zemmour som påstår sig ha berberiskt ursprung.

Denna andra vers i Bibeln, citerad i Jer. 17:5, avslöjar ett verkligt ont i vårt århundrade, styrt av intellektuella tankar: "*Så säger YaHweh: Förbannad vare den man som förtröstar på människor, som gör kött till sin arm och vars hjärta vänder sig bort från YaHweh!*" » I medieutbyten hänvisar samtalspartners ofta till författare som traditionellt blivit berömda genom de republikanska val som gjorts under den franska historiens gång. Och just i Frankrike har den republikanska regimen, genom sin erövring av frihet, gynnat mångfaldigandet av uttryck för de olika betydelserna av tankar. Vi hänvisar till de författare som kallas "upplysning", varav den första var den genevanske Voltaire. Men oavsett en människas tanke och åsikt, återstår det bara hennes egen uppfattning om en

modell. Varför måste en människas tanke bli en vanlig tanke som påtvingas som modell? Eftersom bristen på intelligens som delas av den överväldigande majoriteten av människor innebär att denna folkmassa behöver vägledas och undervisas. Människan vet inte längre hur hon ska reflektera och bedöma själv, och hon finner i gruppen den styrka som skapar enhet. I denna vision av mänskligt liv har mänskligheten förlorat den sanna "människans rätt" ur sikte; den som Gud ger, individuellt, "till människorna"; att själva bestämma, att godkänna eller motstå, baserat på en strikt personlig analys av de studerade ämnena. Denna personliga åsikt måste göra sitt val mellan de saker som presenterar sig för vår reflektion, och vad människan finner på sin väg? Mänskliga tankar och gudomliga tankar som uppenbaras, **uteslutande**, av Bibeln. Utan Bibeln kan allting legitimeras av människan, men denna legitimering försvinner när normen för gott och ont **tydligt** anges och definieras av Gud. Det är så denna vers i Jer. 17:5 får sin fulla innebörd. Gud "förbannar den människa" som tar mänskliga författares tankar som förebild och därmed föraktar den gudomliga normen som är inskriven i Bibeln, Guds ord skrivet på rullar som har blivit böcker.

republikens regim håller på att försvinna och ersättas av generationer som föddes efter att nordafrikanska arbetare anlände till Frankrike, det vill säga efter 1976, då familjeåterföreningen legaliserades. Denna generation växte upp med kulturen från USA:s multietniska samhälle som modell, bestående av skrupelfria äventyrare från alla jordens folk. För det är där som denna samhällsmodell av Babels typ föddes och utvecklades. Denna nya erfarenhet kännetecknas av en vålds- och mordfrekvens av högsta kvalitet och av smärtsamma demonstrationer av dess orättvisor. Observera att Gud själv fördömde denna modell, genom att separera de män som förenats av olika språk, under den historiska Babels tid efter syndafloden. För att införa denna samhällsmodell som fördömts av Gud, utrotade dessutom de amerikanska pionjärerna som kom från Europa och världen nästan den ursprungliga invånaren för att ersätta honom. Det är därför i det amerikanska exemplet som det moderna Europa har funnit sin modell som gynnar, nu på sin mark, denna praxis att ersätta befolkningar, ersätta arbetare, ersätta familjeföretag med företag som berikar aktieägare utspridda över hela jorden, till nackdel för den lokala nationen och dess arbetare. Skapandet av det Förenade Europa är i sig en imitation av den amerikanska modellen: Förenta staterna. Dessa Förenta stater är i färd med global erövring och den första av deras erövringar är Europa, som har övergett sin modell av fria och oberoende nationer och har anammat normerna i amerikansk kultur, dess musikaliska mode, dess ord och uttryck. Franska, tidigare diplomats språk, har ersatts av engelska. Observera att denna framgång för Gud är resandet av ett Babels torn där engelska är det nya internationella språket. Återigen, och den här gången trots främmande språk, kommer människor samman i syfte att undkomma den levnadsstandard som Gud har satt. Men vad den upproriska mannen inte har förutsett är den slutliga konsekvensen av dessa samexistenser av motsatta kulturer och religioner. Den stora sammankomsten bär inom sig, helt enkelt, sitt framtida straff. De aggressioner som den krigiska islam utför inom västerländska samhällen bekräftar själva detta, och de är bara den dystra upptakten till en massiv förstörelse som förbereds i den straffande uppfyllelse som Gud önskar och profeterar. Således kommer skaparguden att

straffa denna sista form av Babels torn, och hans straff kommer denna gång att få definitiva konsekvenser, eftersom de är dödliga. Detta är dock bara den första delen av detta straff, som ingriper för att sätta stopp för nationernas tid. Faktum är att det kommande tredje kärnvapenkriget kommer att sätta stopp för de nationella system som vi för närvarande känner till. Den aviserade planetära förstörelsen kommer att lämna efter sig endast " överlevande " spridda över hela jorden. Oförmögna att resa upp de gamla nationerna, kommer dessa överlevande ändå att omgruppera sig, på global skala, under USA:s ledning, och därmed bilda en ny stat, en ny stjärna, som representerar resten av världen för dess stjärnspäckade fana. Dessa överlevande kommer delvis att vara Kristi utvalda, och resten, upprorsmakare som Upp. 9:21 beskriver med dessa ord: " *De andra människorna som inte dödades genom dessa plågor omvände sig inte från sina händers verk, så att de inte tillbad onda andar och avgudar av guld, silver, mässing, sten och trä, som inte kan se eller höra eller gå. De omvände sig inte från sina mord, sina trolldomar, sin otukt eller sina stölder.* "

När jag läser detta kan jag dra slutsatsen att den förestående krigiska förstörelsen inte kommer för att förändra människorna; dess enda syfte är därför att ge den upproriska mänskligheten en högtidlig sista varning från Gud till upproriska människor; vilket rättfärdigar dess symbol för den " *sjätte trumpeten* " i Apostel 9:13. Jag tar tillfället i akt att påminna om att den romersk-katolska söndagen, som ärvts från Konstantin I sedan den 7 mars 321, som ett tecken på den upproriska inställningen, ^{är} orsaken till de successiva straffen som symboliseras av de fem föregående " *trumpeterna* ". Varningen antyder kommandet av ett ännu större straff: det sista. Det kommer med uppfyllelsen av den " *sjunde trumpeten* ", som symboliserar Kristi återkomst och denna gång kommer att utrota människan från jordens yta. Ty genom att ta sina utvalda till sitt himmelska rike för en tillfällig vistelse på tusen år, kommer den segrande Kristus Gud att göra den öde jorden, under samma tid, till djävulens fängelse, isolerat mitt i de ruiner som hans ondska kommer att ha orsakat.

År 2020, under de tekniska framstegen som förändrats, är mänskligheten likartad från ena änden av världen till den andra. Mediernas roll har blivit överväldigande. Överallt, när människor återvänder hem, utsätts de för reklambombardementet som återkommer var 20:e till 25:e minut på privata TV- eller radiokanaler. Denna hjärntvätt används för att finansiera de program som erbjuds och vissa av dessa kanaler, specialiserade på nyheter, organiserar debatter där stolta varelser, ivriga efter att bli kända, kommer för att uttrycka sin bedömning av de olika fakta i nyheterna. Denna typ av program riktar lyssnaren mot svar som ersätter deras egna. Allt görs för att slita människan från sina personliga åsikter. Jag noterar att de åsikter som uttrycks i grunden är kopplade till individernas inriktning på politiska val. Vi kan också förstå hur dessa debatter saknar verkligt intresse, och att de enda skälen till deras existens är vissas stolthet och andras girighet.

Valtider väcker **bara** falska förhoppningar i människors hjärtan och sinnen eftersom perfektion inte är mänsklig eller jordisk, eftersom Gud förbannade jorden och dess invånare efter Adam och Evas synd. Jag har fördelen framför många att ha förstått Guds plan som fördömde de upproriska varelsernas planer,

och tillsammans med mig inbjuder jag dig att befria dig från falska mänskliga jordiska förhoppningar. Gud bestämde det själv, han kommer att ha det sista ordet och hans utvalda kommer att vandra på rebellernas kroppar som har blivit till "stoft".

Före denna tid uppenbaras mänsklig ofullkomlighet i sina extrema kännetecken, vare sig det gäller extremism; högerns och vänsterns, eller konservativa och innovatörers, liberalers och socialisters, rika och fattiga, eller mindre rika. I de östländer där kommunismen utvecklades saknade den endast Jesu Kristi gudomliga Ande för att likna den första kyrkan som bestod av hans apostlar och lärjungar. Men den perfekta modellen, älskad och godkänd av Gud, går ännu längre i självförnekelse, eftersom Herren måste göra sig till allas och sina tjänares tjänare; i jämlikhetsfrågor besegras det republikanska konceptet och antar bilden av typisk orättvisa. Den gudomliga visdomen lär oss att vandra en smal linje mitt emellan dessa extremistiska val. Den vise mannen behåller från höger och vänster de saker som ligger precis under den levande Gudens blick. Och detta val, som kännetecknas av sin inskränkthet, antar kännetecknet för den smala religiösa väg som Jesus lärde ut i Bibeln till dem som vill följa honom. Godt och rätt finns inte i extremistiska ståndpunkter, men ont, definierat av Gud, finns i båda. Och eftersom, utan Guds Ande, "bokstaven dödar", behöver den utvalda vägledas i sina domar av Anden, som är Kristi Jesu gudomliga Ande. I Tess. 5:19-22 säger Anden till oss: "Släck inte Anden." Förakta inte profetior. Pröva allting, håll fast vid det goda, avhåll er från allt ont. » Men ha inga illusioner, utan Jesu Kristi hjälp är det omöjligt att omsätta dessa saker i praktiken, enligt vad han sade i Johannes 15:5: "Jag är vinstocken, ni är grenarna. Den som förblir i mig och jag i honom bär rik frukt, **ty utan mig kan ni ingenting göra.**" Det betyder att med honom viker sig gränsen för det omöjliga och allt som Gud anser vara gott kan bli möjligt för en människa eftersom "ingenting är omöjligt för Gud" enligt Lukas 1:37; Gud, som erbjuder honom sin oumbärliga hjälp i Jesus Kristus.

"De i vilka Jesus inte bor" lyser med glansen av sin ointelligens på grund av sin okunnighet om det religiösa ämnet. Jag noterade bländande bevis på detta i etern. En fredlig muslim protesterade mot sin anknytning till krigarislam, eftersom han påstod sig vara förankrad i Koranen. Varken värden eller hans gäst, en filosof, kunde hitta det svar som borde ha presenterats för honom. Det var förfärligt, eftersom svaret var enkelt. De var helt enkelt tvungna att påpeka för den unge muslimen att Koranens dom vilar på det historiska vittnesbördet om de verk som utförts av dess författare: Muhammed och hans omvändande svärd; vilket bara föregick omvändelsernas svärd som utfördes av Karl den store till det romerska påvedömet's ära. Var är då denna kärlekens religion som den här unge mannen tillskriver Koranen? Inte i dess text, inte heller hos dess författare, vilket historien vittnar om. Detta exempel belyser konsekvensen av föraktet för det religiösa ämnet från den ursprungliga franska befolkningen, som gradvis vunnits över av agnosticism och ateism. För där Gud inte längre existerar, förlorar ordet religion sin betydelse. Och när de konfronteras med religionens återkomst blir ateistiska intellektuella plötsligt stumma som karpar. För dem hade religionen blivit och förblir detta "folkets opium" som, enligt dem, vissa människor har blivit beroende av. Och icke-troende stöder dem, precis som de stöder och legitimerar

användningen av riktiga droger som i fredstid dödar mer än religion. Faktum är att man bara kan beklaga det, men den officiella representationen av religion har alltid varit usurperad och vilseledande. För det första förlorade den judiska religionen, källan och grundmodellen, sin gudomliga ackreditering till förmån för den framväxande apostoliska kristendomen. Beordrad av den romerske kejsaren Konstantin I ' ledde övergivandet av sabbaten den 7 mars 321 till att Gud år 538 placerade denna kristna tro under de romerska påvarnas hårda och despotiska herravälde, vars djävulska natur uppenbarades genom reformationen som Gud åstadkom från 1170 och bekräftades av Daniels och Uppenbarelsesbokens bibliska profetior. År 1863 fördömde sjundedagsadventismen den romersk-katolska söndagens förbannelse och därmed den protestanternas som utövar den, som ett arv från den romersk-katolska kyrkan. Denna förbannelse är ett resultat av att Daniels 8:14:s dekret trädde i kraft våren 1843. Men den är inte över, eftersom sjundedagsadventistkyrkan, prövad mellan 1991 och 1994 av de profetiska ljus som fanns tillgängliga vid den tiden, och förklaras i detta verk, " *spåddes* " av Jesus Kristus. Vi mäter sedan vikten av den profetiska uppenbarelsen, som Gud förberett för att upplysa hans utvalda, ända till världens slut. Utan den blir det **omöjligt** att positivt svara på hans specifika krav och förväntningar i varje era. Jag vill också här påminna om dessa verser som Anden riktade till alla sina tjänare; de från den första och sista eran av det kristna livet, i 2 Petrusbrevet 1:19-21: " *Och vi har det profetiska ordet ännu mer **fast, vilket ni gör väl i att ge akt på** , som på ett ljus som lyser på en mörk plats, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan. Vet först och främst detta, att ingen profetia i Skriften kan tydas av någon egen tolkning. Ty profetian kom aldrig av en människas vilja, utan heliga Guds människor talade drivna av den helige Ande.* "

" *Profetian är för de troende* ", sade Paulus i 1 Kor 14:22. Den är därför för en mycket liten minoritet utspridd bland de mänskliga skarorna. I västvärlden accepterar människor som har blivit icke-troende eller icke-troende religion så länge den inte förföljer människor. Det är så religioner som är förbannade av Gud förblir legitimerade av människor som inte förstår att den gudomliga förbannelsen kommer över troende och religioner som skadar honom **genom att inte lyda hans lagar** . Och genom att påstå sig vara hans efterföljare i denna olydnad, förvränger de hans fullkomligt rättfärdiga kärleksfulla natur och tillskriver honom sin modell av orättvisa. Tidigare eller framtida förföljelser är konsekvenser , inte orsaken , till den gudomliga förbannelsen. Vi kan också förstå att, även om den inte längre förföljer, har den påvliga romersk-katolska kyrkan förblivit i sin gudförbannade status sedan dess grundande år 538. Observera att denna avgudadyrkande kyrka inte frivilligt valde att upphöra med förföljelsen. De franska revolutionärerna påtvingade den sedan 1792 att upphöra med förföljelserna. Sedan dess är de olika ångerförklaringarna och offentliga böner om förlåtelse som gjorts av de sista påvarna värdelösa för Gud och har inget annat syfte än att förföra och bedra den västerländska mänskligheten, som har blivit enbart "humanistisk". Observera också att dess ekumeniska allians försonar den med dess fiender och religiösa motståndare från det förflutna: protestanterna. Men denna bedrägliga och svekfulla officiella försoning syftar endast till att kväva dem, förslava dem och höja dess personliga prestige. Dessutom har denna sammankomst bara blivit

möjlig sedan 1843, det datum då den protestantiska tron i sin tur förkastades och fördömdes av Gud. Och efter protestanterna, i sin tur, 1995, anslöt sig sjundedagsadventisterna till den avfälliga ekumeniska sammankomsten och bekräftade därmed deras spy av Jesus Kristus, efter det trosprov som väcktes av Anden mellan 1991 och 1994 i Frankrike, i Valence sur Rhône. Det finns därför en tid att **frivilligt frambringa** den sanna frukten av omvändelse; efter denna gynnsamma tid är det för sent att **kollektivt göra anspråk på** Guds nåd; **individuellt** kommer erbjudandet att upphöra först när tiden för kollektiv och individuell nåd är över. Således, från apostlarna till Kristi härliga återkomst, kommer den sanna kristna tron aldrig att ha upphört att vara denna " *smala väg* ", som " *få finner* ", presenterad av Jesus Kristus för sina utvalda, återlösta genom hans blod, så att de följer honom efter och bakom honom.

I utvecklingen av sina erövringar av mänskliga själar, efter att ha satt religioner, kungadömen, nationer, folk och män mot varandra, slutade synden av stolthet och själviskhet med att upprätta kvinnliga ligor mot manliga människor. Ingen kan förneka att kvinnor har lidit orättvist våld från den dominerande manliga mänskligheten som påtvingat kvinnor, genom sin överlägsna fysiska styrka, sin vilja och sina idéer. Men i erkännande av detta fel som kan tillskrivas män, var det nödvändigt att lägga till ett kvinnligt uppror, vars frukt bryter mot principen om att man och kvinna ska leva tillsammans? Vem ska detta uppror tillskrivas? Kvinnor fria från all plikt gentemot Gud. Så att denna kvinnliga protest bara är den senaste frukten som skapats av mänsklig synd. Och dess konsekvenser är förödande, eftersom de för Gud markerar nödvändigheten av att stoppa förlängningen av livet på jorden. Människoparet har skapats av Gud för detta enda syfte som utgör artens fortplantning, sex tusen år eller nästan före vår tid.

Misstagen som gjorts blir bara uppenbara med tiden, vilket bidrar till att deras konsekvenser utvecklas. Således är situationen som etablerades 1962 inte längre densamma som 2021. De algeriska krigarna, eller "harkis", Att det togs emot med förbehåll av det franska folket, som bara såg nackdelarna med Algerietkriget, utgjorde i början inga omedelbara problem. Många av dem strävade bara efter att bli assimilerade och erkända som Frankrikes söner, etablerade i Algeriet sedan 1830. Ingen hade dock märkt att religionen redan i Algeriet gjorde att den kristna tron och den muslimska tron samexisterade utan att blandas, den ena på ena sidan, den andra på den andra sidan. Landsbygdsbefolkningen upplevde den franska närvaron som en illegitim ockupation på 128 år vid tidpunkten för början av fientligheterna som leddes av FLN-gruppen, Front Nationale Befrielse. Fransmännens verkliga fel gentemot Frankrike var att de, efter 1962, dagen för avtalen som undertecknades i Evian mellan Frankrike och FLN, välkomnade algeriska medborgare som fortfarande var fulla av hat mot Frankrike och som emigrerade enbart på grund av det ekonomiska misslyckandet i den nya staten, ett fritt och oberoende Algeriet. Konsekvensen visade sig 1995 med attackerna från GIA, den algeriska islamiska gruppen, som utfördes på fransk mark. Sedan dess har kallelser som gynnade heligt krig, jihad, varit upphovet till grupperna al-Qaida och Daesh. Genom sitt ointresse och förakt för det religiösa ämnet blev Frankrike vaggan för det

muslimska uppvaknandet som uppstod i Iran av ayatolla Khomeini, som hade förberett det, på fransk mark, från Neauphle-le-Château där han bodde. Frankrike är därför fortfarande denna universella revolutionära grogrund, trogen sin image och sin revolutionära erfarenhet som ledde den mot nationell ateism år 1792. För den har tiden kommit att betala, mycket dyrt, priset för sina felbedömningar. En intelligent minoritets klarsyn förefaller mig inte kapabel att få stöd från de okunniga massorna. Och detta förklarar varför Frankrike kommer att lida det sorgliga öde som Gud förbereder för den och som han profeterar genom att i Upp. 11:8 utse sin huvudstad Paris med det symboliska namnet " *Sodom* ", vars fruktansvärda slut uppenbaras i Bibeln, träffad av Gud av ett regn av brinnande svavelstenar.

Republikens blinda och dumma accepterande av dubbelt medborgarskap, avskuren från Gud, försätter Frankrikes ledare i en olöslig situation. Han måste nu hålla ett tal mot den islamiska staten som motsätter sig Frankrike, medan representanter för denna ursprungliga fiende har blivit dess medborgare, erkända av sin närvaro på dess egen mark. Problemet som ställs för Frankrikes president är följande: hur ska man bemöta ett krigshot innan det deklarerats och faktiskt inleds? Och frågan ställs för en man som förespråkar humanismen. Pacifism kan bara förändras när den tvingas till det av den situation som påtvingas den. Det är då som den "humanistiska" människan förvandlas till ett blodtörstigt vilddjur för att ge tillbaka slag för slag till angriparen.

I djurlivet vet den minsta insekt hur man identifierar ett hot som kommer att ta dess liv; detta i namn av dess självbevarelsesdrift. Jag noterar att hos den mänskliga arten fungerar denna självbevarelsesdrift inte längre; människan har blivit mer blind och omedveten än en insekt. Eftersom hon blivit oförmögen att identifiera faran som hotar henne, kan hon bara ge efter för den.

Man och kvinna

Förakt för den gudomliga ordningen i denna fråga är ansvarigt för de stora avvikelser som observerats under denna valperiod. För från de engelska "suffragetterna" på 1900-talet till 2021, och snart 2022 i denna oktobermånad, nära den judiska högtiden "Försoningsdagen", har feminismen blivit en politisk och social protestkraft, i sitt extrema uttryck och i samma era, försöker HBTQ-ligornas länge kontrollerade tänkande, i sin nya känsla av mental perversion, att trampa på manlig dominans, att överträffa den och etablera en era av könsval. Det stora kriget och dess massiva förstörelse kommer omedelbart att sätta stopp för dessa överdrifter, men vi bevittnar demonstrationen av frukten av den omätliga frihet som Gud erbjöd den moderna människan för, den längsta perioden av universell fred i hela mänsklighetens historia.

För de som söker en plats med Jesus Kristus, i hans rike, till en början himmelskt, är en återgång till de bibliska grundprinciper som Gud föreskrivit avgörande. Jag måste också påminna er om att Gud först skapade människan i sin "manliga" version av människan. Sedan, med ett dubbelt syfte, profetiskt och produktivt, skapade han från mannen en kvinna, för att ge honom en " *hjälpare* ". Redan denna term " *hjälpare* " placerar henne på andra plats. Efter att Eva inte lytt

Guds befallning att inte äta frukten från det enda förbjudna trädet, och Adam, av kärlek till Eva, åt en del i sin tur, gav Gud sin dom och han talade dessa ord i 1 Mos 3:16: *"Och till kvinnan sade han: Jag skall göra din möda stor i barnafödandet, och med smärta skall du föda barn, och din åtrå skall vara till din man, och han skall härska över dig ."* Denna feminina status är inristad i sten för människosläktets evighet på jorden. Men innan du ylar mot denna underlägsna status, o kvinna, hör den betydelse som Gud ger denna härskare. För den utropade statusen har bara betydelse för dem som tillhör den, det vill säga varelser som är födda på nytt efter Jesu Kristi modell. Det är därför Paulus, inspirerad av Anden, utvecklade detta ämne i Ef 5:32, och han jämför mannen med Jesus Kristus och kvinnan med kyrkan, hans hjärtas utvalde.

" Ni hustrur, underordna era män, såsom det vore Herren. "

" Ty mannen är sin hustrus huvud, liksom Kristus är församlingens huvud, sin kropp, och han är dess Frälsare." »

" Liksom kyrkan underordnar sig Kristus, så skall hustrurna underordna sig sina män i allt. "

" Ni män, älska era hustrur, liksom Kristus älskade församlingen och gav sig själv för den. "

" för att han skulle helga henne genom vattenbadet, sedan han hade renat henne med ordet, "

" för att frambära det åt honom i härlighet, utan fläck eller rynka eller något sådant, heligt och utan fel." »

" Så skall män älska sina hustrur som sina egna kroppar. Den som älskar sin hustru älskar sig själv. "

" Ty ingen har någonsin hatat sitt eget kött, utan han vårdar och vårdar det, liksom Kristus gör med församlingen, »

" eftersom vi är lemmar i hans kropp . "

" Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall bli ett." »

" Detta är ett stort mysterium; jag säger detta i förhållande till Kristus och kyrkan." »

" Slutligen skall var och en av er älska sin hustru som sig själv, och hustrun skall respektera sin man. "

Den som talade i Första Moseboken med all sin gudomliga kraft placerade sina förklaringar i aposteln Paulus tankar för att uppenbara för oss vad det dominerande väsendet som ges till mannen innebär. Men jag upprepar, detta är ett gudomligt ideal som erbjuds mänskligheten. För att genomföra och lyckas med detta storslagna projekt behövs en man i Jesu Kristi avbild och en kvinna i hans Utvaldes. Den kärlek som framkallas är den som älskar in i döden; att offra sitt liv för den älskade.

Hur är det med jordiska par? Skälen som leder till äktenskap är många, och även när kärlek spelar en roll måste den delas lika. Många människor rusar in i äktenskapet av rädsla för att vara ensamma; som gamla ungarlar eller gamla jungfrur. Andra förlitar sig på mycket jordiska intressen: pengar, affärer, ryktbarhet. Av alla dessa skäl, och de jag glömmer, är ett framgångsrikt äktenskap en vara som har blivit lika sällsynt som guld eller olja. Vad kan ett Guds barn göra

i händelse av ett samliv som misslyckas? Den make/maka som betar sig illa, handlar under Guds blick, man eller kvinna, han ska avlägga räkenskap inför sin Skapare. Paulus glömmer inte denna risk, eftersom han säger i 1 Kor 7:28: " *Om ni gifter er har ni inte syndat; och om en jungfru gifter sig har hon inte syndat; **men dessa människor kommer att få lidande i köttet** , och jag vill skona er från dem.* " Enligt Paulus är problemet inte nytt, utan lika gammalt som världen. Gud har dock företrädare framför allt, och i denna fråga om herravälde kommer han först. Varje varelse har som sin prioritet plikten att behaga Skaparen Gud. Motståndet, till och med förtrycket som en våldsam make utövar, är värt förföljelserna från en religiös eller antireligiös regim. Sann tro kommer alltid att vara föremål för attacker från djävulen och demoner som antar skepnaden av en make, en domare eller en kristen präst eller annan. Sann jordisk frid existerar endast för celibaternas (det ideala valet enligt Paulus) som lever dolt, ignorerat av alla. Det är situationen i vilken varelsen befinner sig som gynnar eller ogynnar skapandet av problem. Men plikten att lyda Gud gäller i alla typer av situationer och när den har lytt denna plikt behöver varelsen bara förlita sig på sin Gud som ser allt, hör allt och registrerar allt.

Denna reflektion får mig att minnas orden som citeras i den kungliga bön som Jesus Kristus lärde ut: "... *ske din vilja på jorden och i himlen.* " Så du kan be Gud om vad du än vill, men glöm inte att endast hans vilja kommer att ske, vad du än har bett honom om. I sin bön i Getsemane hade Jesus bett Gud att ta bort bägaren han skulle dricka, men han sa omedelbart: " *Dock inte min vilja, utan din vilja.* " Precis som Jesus för att frälsa sina utvalda var tvungen att dricka bägaren som Fadern gav dem, måste vissa utvalda lida en ond makes eller en ond hustrus vedermödor, eftersom ondska inte är könsbestämd.

I den gudlösa världen attackerar den erkända frihet som vunnits av kvinnor den manliga aggressorn som ofta utnyttjade sin överlägsna fysiska styrka för att behandla sin hustru illa. Dessa motbjudande och ofta djupt orättvisa handlingar får idag det gensvar som dessa övergrepp förtjänade. I äktenskapet liksom i religionen påtvingar den starkaste sin lag på de svagaste, och det är detta som ger människorna den bild av " *djur* " som Gud tillskriver dem i sina bibliska profetior. I vår tid av förberedelse för världens undergång producerar de två vägar som Gud föreslagit, genom valet av det goda, människor i Kristi avbild och, genom det ondas väg, " *djur* " i djävulens avbild. Och var och ens öde byggs på barndomsnivå genom den undervisning som gudlösa samhällen ger sina små barn. Detta ledde mig till att erbjuda er denna reflektion som rör alla barn födda sedan 2018. Enligt Gud inträder barnet i vuxenlivet när det är 12 år gammalt. Detta är den ålder då det, som vuxen, enligt Gud, blir ansvarigt för sina val och handlingar; det är den ålder som krävs för att förkasta det onda och välja det goda. Men vid Kristi återkomst, våren 2030, kommer barnet som föds 2018 inte att vara 12 år gammalt utan bara 11 år i livet, det vill säga inte tillräckligt för att göra det goda valet och bli frälst som den Utvalde. Skulle inte de barn som föds redan vara den värdelösa generationen som offrats sedan 2018? Vikten av detta datum, våren 2018, kommer från Guds val, eftersom det är han som suveränt beslutat att ge mig ett oavbrutet flöde av ljus sedan det ögonblicket; våren 2018, det vill säga 12 år före våren 2030.

Gud och vetenskap

Måndagen den 4 oktober, som gäst på nyhetskanalen C-News, chockerade polemikern EZ media genom att jämföra transpersoners interventioner som utförts i USA på 3- eller 4-åriga barn med de experiment som nazistläkaren Josef Mengele utförde i förintelseläger under andra världskriget. EZ kritiserade utbildningsministern för att vilja främja denna typ av samhälle i Frankrike, efter ett direktiv riktat till fransklärare som tycktes stödja denna idé. För en gångs skull var det mannen från den republikanska högern som frammanade nazismens hemska spöke. Har han fel?

Jag tror att han tar upp ett ämne för reflektion som kommer att föra oss långt.

Det verkar till och med som att man kan säga att vetenskap tillämpad på hälsa har lett till att Gud berövats hans gudomliga privilegier, vilka kan sammanfattas med makten att föda och makten att orsaka död. Men från början tillhör en tredje makt enbart Gud, det är makten att hela sina skapelser. Och för sina utvalda förblir han fortfarande, idag, den enda och exklusiva läkaren för sjuka kroppar och sinnen.

Idag tillförs barn i vetenskapliga provrör eller av surrogatmödrar för att låta vilken kvinna som helst, oavsett om hon är steril eller inte, få ett barn. Vad kan Gud, den som orsakar att kvinnor föds sterila eller inte, tycka om en sådan situation?

I årtusenden var användningen av naturliga växter den enda medicin som mänskligheten praktiserade. Kirurger har alltid sytt ihop sår orsakade av vassa vapen. Ärren och blåmärkena vittnade om kämparnas mod. Men vetenskapen kunde inte göra bättre.

Detta är vad Gud säger om döda kroppar i 4 Mosebok 19:11-13 (den fullständiga läsningen fram till vers 22 rekommenderas): ” *Den som rör vid en död kropp, vilken människokropp som helst, skall vara oren i sju dagar. Han skall rena sig med vatten på den tredje och den sjunde dagen, och då blir han ren. Men om han inte renar sig på den tredje och den sjunde dagen är han inte ren. Den som rör vid den döda kroppen av en människa som har dött och inte renar sig, **orenar Herrens tabernakel** ; den personen skall utstötas från Israel. Eftersom reningsvatten inte har stänkts på honom, är han oren, och hans orenhet vilar fortfarande på honom. ”*

” **Jahves tabernakel** ” är, individuellt, den skapades kropp, och kollektivt, det församlade folket. De dödas kroppar besudlar båda dessa tabernakler.

Dessa förordningar föreskrevs för Israel för evig tid, som vers 21 antyder: ” *Det ska vara en evig stadga för dem. Den som stänker reningsvatten ska tvätta sina kläder, och den som rör vid reningsvattnet ska vara oren till kvällen. ”* Dessa sanitära försiktighetsåtgärder beordrades redan av den store Guden Läkaren, eftersom han ville undvika kontaminering från mikrober, gifter och dödliga bakterier som den döda kroppen producerar i stora mängder. Lösningen var att tvätta kläderna och kroppen på alla som rörde vid eller närmade sig en död kropp.

Processen för dess nedbrytning kräver att den döda kroppen begravs så snart som möjligt för att skydda de levande. I naturen skapade Gud specialiserade bevingade eller tandade arter för att avlägsna ruttnande kött från döda djur. Men döda mänskliga kroppar måste försvinna enligt regler som Gud har satt, genom mänsklig handling, oftast genom begravning eller kremering. Och om detta inte är möjligt, i havet och på land, tar renare djur hand om att få dem att försvinna.

Runt 1200 ^{-talet} började de första kirurgerna och läkarna studera människokroppen, och dissektioner av döda kroppar gjorde det möjligt för Ambroise Paré att 1562 publicera ett verk med titeln "Människokroppens universella anatomi". Denna kunskap förvärvades genom att överträda ett gudomligt förbud. Men vem brydde sig? Ingen, och tvärtom har mänskligheten förlitat sig på denna kunskap för att legitimera forskning och alla framsteg inom medicinen fram till vår tid. Och den icke-troende eller icke-troende mänskligheten ignorerar den allsmäktige Gudens tankesätt, vilket inte förändras. Det är därför läkare, i åsidosättande av den lära som Gud gav, dödade de patienter de ville hela. Vi minns deras botemedel: åderlåtning, som anemiserar patienten, och arsenik, som förgiftar honom. Och framför allt undanröjde bristen på grundläggande hygien alla möjligheter till läkning. Först blev Louis Pasteur och den tyske läkaren Robert Koch medvetna om mikrobiell ondska och behovet av att utöva tvättar händerna ofta och noggrant. Således var det något färre dödsfall, tack vare denna rent hälsorelaterade handling, som redan lärts ut av Gud. Men parallellt med detta framsteg introducerade fysikalisk och kemisk kunskap kemi i läkemedelssammansättningen med oåterkalleliga konsekvenser för den mänskliga kroppens naturliga skyddande immunitet. Kemi blir ett läkemedel vars tillvänjning skapar den infernaliska cykeln av beroende av produkten. När kroppens naturliga verkan ersätts av ett kemiskt hjälpmedel, överger naturen sin kamp för alltid. Och kemin har invaderat alla sektorer – jordbruk, livsmedel och medicin – som bygger den moderna människans kropp.

Utöver detta fysisk och kemisk degeneration, läggs till det som beror på sexuella mentala persioner. Och som gräddde på moset, tecken på moralisk dekadens, från USA kommer de "rökta" idéerna enligt EZ, om den "transgender"-legitimitet som bygger dess auktoritet där. I frihetens namn, i USA, är allt tillåtet, allt är möjligt. Och den amerikanska modellen exporteras till alla västländer. Vi har sett att vetenskapen överträder de förbud som Gud satt; låt oss säga att den ignorerar det. Är modern vetenskap, som förbjuder sig själv några gränser, annorlunda än Joseph Mengele i Nazityskland? USA har ännu inte dekreterat "den slutgiltiga lösningen", men det kommer de att göra, det är bara en fråga om "timing" för det program som Gud satt. I slutet av andra världskriget tog USA in nazityska forskare för att utnyttja deras kunskap för egen vinning. Frukten av denna obegränsade dominerande anda som fanns i Adolf Hitlers Tyskland finns nu i det moderna Amerikas tänkande. Och dess vetenskap tänjer på alla moraliska gränser, precis som Joseph Mengele visste hur man gjorde, genom att utnyttja sammanhanget i de förintelseläger där han fann mänskliga försökskaniner, döda eller levande, för att testa gränserna för det möjliga. De två jämförda sakerna är ännu inte på samma skräcknivå, men tillvägagångssättet är vanligt: vi tänjer på

gränserna för det möjliga; hur långt? Under den humanistiska täckmanteln av vägen till helvetet täckt av goda avsikter, hur långt kan vetenskapen ta oss?

Gud är varken döv eller blind, och de olika moderna sjukdomarna, cancer, aids, Alzheimers, covid, är den arroganta och despotiska vetenskapens straff. Om det är sant att forskare manipulerar sprutor och provrör, och nu genom, är det Gud som ger liv och kraft åt de tumörer och virus som uppstår. " *Kommer olycka över en stad utan att YaHWéH är upphovet till den?*" (Amos 3:6). " Ja, så säger Herren YaHWéH : *Om jag än sänder **mina fyra fruktansvärda straff** mot Jerusalem , **svärdet** , **hungersnöden** , **de vilda djuren** och **pesten** , för att utrota människor och djur därifrån,* " (Hesekiel 14:21).

Republikens förenlighet med religioner

Kraven från den muslimska religionen, etablerad i Frankrike sedan 1962, orsakar friktion med dess republikanska regim. Varför uppstår problem bara med denna religion? För att förstå de nya problemen som uppstått måste vi först förstå varför tidigare religioner inte skapade dessa problem. Republiken är en ung regim som byggdes på krossandet av den kombinerade regimen av romersk-katolsk katolicism och monarki sedan 1792. Inledningsvis, genom att sudda ner tavlan, antog revolutionärerna en kalender som utmanade det katolska arvet. Trettiodagarsmånader bestående av tre tiodagarsveckor ersatte den sjudagarsvecka som ärvts från judendomen. Men den revolutionära kalendern övergavs, och efterföljande republiker byggdes på den katolska kalenderns tid. Detta förklarar katolicismens perfekta kompatibilitet med den republikanska regimen, eftersom det genom att anta sin kalender var republiken som anpassade sig till den religiösa normen av gudomligt ursprung. Utan att någon led flyttades söndagen 1981 från den första till den sjunde positionen av veckans dagar. Men denna förändring fick inga konsekvenser, varken för katoliker, protestanter eller agnostiska republikaner; inte heller för "Guds söner" för vilka söndagen förblir den första dagen i deras tankar, och sabbaten förblir också den sjunde dagen som Gud helgat sedan världens skapelse. När Napoleon I ^{etablerade} sitt konkordatregim erkändes den katolska tidsstandarden som den officiella standarden. Katolicismen fick tillstånd att utöva sin religiösa tjänst och endast den. Den civila makten införde sina gränser. Protestantismen var mycket svag och nästan obefintlig i Frankrike, där den var underkastad samma rättigheter och begränsningar som den katolska tron. Tidsorganisationen infördes och accepterades av alla religiösa grupper. De judiska minoriteterna slogs samman med denna grupp, fria att organisera sin religiösa tid som de ville. Individuellt och i samhällen kunde de fira "Shabbat" var sjunde dag, och ingen hindrade dem. Så varför fungerar inte det som fungerade så bra med alla monoteistiska kristna och judiska religioner med islam? Det finns bara en anledning: för att Gud har bestämt något annat.

Islam visade sin förmåga att smälta in i den franska republiken under 33 år, mellan 1962 och 1995, datumet för den första algeriska jihadistattacken på dess mark. Under denna 33-årsperiod förblev islam en religion som utövades privat och utgjorde inga problem. Men denna religion, skapad av Gud för tvist, var inte avsedd att förbli tyst, och vid den tidpunkt då Gud valde det, kom den ur

sin tystnad och inledde sitt aggressiva erövringsprogram genom att mångdubbla sina provokativa gester. Plötsligt dök muslimska kvinnor upp iklädda huvuddukar, chador och burka som kännetecknar pakistansk muslimsk extremism, vid en tidpunkt då deras antal hade ökat avsevärt. Varje observatör kan känna igen en fälla som närmar sig det franska folket, ett mål för Skaparguden sedan tidernas begynnelse, och ännu mer sedan de antog den republikanska ideologin. Traumatiserade av den nazistiska regimens rasism strävade det republikanska Frankrike efter att övertyga mänskligheten om sin perfekta humanism. Av rädsla för att bli sedda som ett rasistiskt land kunde dess ledare inte rättvist bestraffa de grymheter som begåtts av invandrade ungdomar av nordafrikanskt ursprung. Disciplinlöshet uppmuntrades och utvecklades således till den grad att områden i Frankrike förvandlades till okontrollerade, och än idag, okontrollerbara, zoner; detta eftersom berikande genom illegal narkotikahandel bidrog till nationell och religiös opposition. Med sådana intressen på spel förvandlades kriminella ungdomar av utländskt ursprung till partiska grupper som inte längre tvekade att skjuta mot polisen. De nationella polisstationerna som upprättats i dessa områden attackerades och brändes ner. Och även här, av rädsla för att bli dömda som rasistiska, föredrog ledarna att överge förvaltningen av dessa territorier som förlorats till republiken.

I brist på kunskap om Guds plan har sekulära ledare inte kunnat lära sig av de dåliga erfarenheterna av det republikanska Frankrikes samexistens med muslimska länder. Och efter dessa plötsliga, successiva misslyckanden i samexistensen med Tunisien, Marocko och Algeriet, i otrolig blindhet, välkomnade dess politiska ledare, som gav efter för sina partimedlemmars särskilda intressen, islam på fransk mark, utan att oroa sig för risken. Det förflutna har sagt oss vad framtiden kommer att bli. Straffvapnet kommer återigen, och för sista gången, att vara oundvikligt och fruktansvärt effektivt. Det franska folkets pacifism förbereder dem illa för att reagera på en massiv krigisk aggression, särskilt när fienden redan är i stort antal på deras mark, i verklig samexistens och redan i en ansikte mot ansikte-konfrontation. Men den extrema faran ligger i den externa interventionen från de mest krigförande, hatiska och förbittrade muslimska folken, eftersom de länge har förödmjukats av Frankrike. Det värsta förutspåddes i Dan. 11:40, där Gud profeterar om att det mäktiga Ryssland, "*norrens kung* ", ska lägga till aggression utöver muslimernas, "*söderns kung* ", attacker. Så vad kan vi säga? Den som lever får se, för uppfyllelsen måste ske omedelbart, mellan 2022 och långt före 2030.

Jag påminner er om att påståendet att islam är en kärlekens religion är detsamma som att sätta Jesus på korset igen, detsamma som att beröva honom nyttan av det lidande som hans frivilliga död ledde honom till att utstå. Och i vilket fall som helst, eftersom all makt har givits honom på jorden och i himlen, kommer varje attack mot hans verk att sonas inför hans ansikte.

Fatimafällan

År 1917 präglades av uppenbarelser av "Jungfrun" i Fátima, Portugal. Hon visade sig för tre mycket unga herdar i åldrarna 7 till 10. Idag, i oktober 2021, kommer detta uråldriga frö att bära frukt, för på biografer, detta effektiva propagandainstrument, kommer en film som återger fakta att visas. De utvalda är skyddade mot denna typ av förförelse, men detsamma gäller inte för de outbildade och okunniga mänskliga massorna. Sedan slutet av andra världskriget 1945, fram till idag, har tron minskat och samtidigt har den materiella rikedom vuxit, men med krisen orsakad av världshandeln förlorar mänskligheten sin orientering och sin säkerhet. En mängd människor riskerar därför att bli känsliga för de mirakel som bekräftats och erkänts av katolska auktoriteter. Under flera möten, varje gång den 13:e i månaden, har "Jungfrun" delat med sig av sin hemlighet. Dess huvudbudskap kan sammanfattas enligt följande: helvetet är en verklighet som visas i syner för barn; Gud vill att Marias obefläckade hjärta ska vara föremål för allas hängivenhet; Kyrkan måste omvända de kommunistiska länderna och den kommer fortfarande att ha martyrer. Men i slutändan, med Maria, kommer den att segra. År 1917 tog kommunismen fäste i Ryssland. För att förklara framgången med detta budskap finns det ett mirakel som bevitnades samtidigt av 17 000 samlade människor. Jag sammanfattar fakta: Två åskdöden, en blix och ett moln som sänkte sig mot marken och stannade på toppen av ett träd som böjde sig åt sidan. Sedan dansade solen, närmade sig och växte, och drog sig tillbaka, minskade; detta hände flera gånger. Den dagen var Maria inte synlig, de visionära barnen hölls kvar. Det råder ingen tvekan om att detta vittnesbörd, förnyat på film, kommer att ha en definitiv effekt. Tomrummet i människors sinnen behöver fyllas.

Jag har lagt märke till att denna förförelse är mycket lik ormens förförelse av Eva. Varje gång nämner djävulen sanna saker, men han förvränger dem. Helvetet är visserligen profeterat men inte under detta namn, och framför allt finns det inte helvetet, men det kommer att finnas. När det gäller dyrkan av "Jungfrun" är det bara kunskap om Bibeln som skyddar oss från den, och för de okunniga är det som är synligt nödvändigtvis sant. Sanningen är mycket mer subtil eftersom skenet bedrar. Satan använder barn eftersom katoliker anser dem vara oskyldiga. Men i rättsfallet Outreau anklagade barn kollektivt falskeligen människor för pedofili; så är barnen oskyldiga? Fakta bevisar det, deras sinnen är manipulerbara av djävulen och hans demoner, precis som vuxnas sinnen som inte skyddas av Jesus Kristus.

Enligt Gud får de som inte älskar Hans sanning en kraft av villfarelse så att de tror på lögn. Dessa förföriska mystifieringar utförs därför av djävulen, men med Guds samtycke. Filmen "Fatima" kommer därför att förföra folkmassor av icke-troende människor för att få dem att känna sig fullständigt skyldiga; innan döden drabbar dem.

Under veckan 17-23 oktober 2021, förbannat av Gud, är det republikanska Frankrike offer för sina val och felbedömningar. I alltmer spända och fientliga relationer har den algeriske presidenten just påmint sina medborgare som bor i Frankrike om att deras plikt är att arbeta där för att försvara Algeriets intressen.

Således vänds försvaret av principen om dubbel nationalitet mot landet Frankrike, som antog och försvarade den. Närvaron och organisationen av en "femte kolonn" på fransk mark får således en levande och verklig form. Jesus gjorde rätt i att varna sina helgon genom att säga till dem: " *Ingen kan tjäna två herrar...* " Frankrike har blivit lurad av det fogliga och försonliga beteendet hos den falska kristna religionen, som har förrått Kristi tro i århundraden. Islam påminner honom om att Gud är stor och har prioritet över allting, med sin brutalitet av begränsad och påtvingad nationalreligion som kännetecknade den katolska religionen, när den hade stöd av monarkins väpnade gren eller diktatorn i ämbetet. Profeten Muhammeds födelse i slutet av 500^{-talet}, efter att påveregimen etablerats år 538, hade för Gud som mål att föra krig mot den falska kristna tron som han anser skyldig. Och detta kommer att bekräftas i den stora konfrontationen med apokalypsens " *sjätte trumpet* ", det vill säga det förestående "tredje världskriget".

Förr i tiden, efter att ha avsatts, tillgrep kung Saul en siars förutsägelser, något som Gud hade förbjudit. Hon kunde dock bara förkunna sanningar inspirerade av Gud själv, trots att hennes arbete var djävulskt. Liksom i detta exempel finner vi på 1500^{-talet} profeten Nostradamus från en judisk familj som fick sitt namn för att undkomma judarnas hat på den tiden. Denna profet uppskattades för sina talanger som alkemist och astrolog av drottningmodern Katarina av Medici. Bland hans "Århundraden", namn som ges till kapitlen i många profetiska kvart som han mottog genom inspiration och förde i skrift, finner vi detta 1700^{-talskvart} från det första ^{århundradet}: " Genom den galliska försummelsen av disharmoni kommer passagen till Mahomet att öppnas, med blod dränkt land och hav Senoise, den phocaeiska hamnen för segel och skepp täckta. " Det kunde inte sägas bättre. Profeten skyller fransmännen, de forntida gallerna, för en anda av disharmoni och försumligt beteende som kommer att gynna etableringen av islam i Frankrike. Han frammanar en massiv invasion av denna religion som anländer i båtar som täcker ytan av Marseilles hamn och blodar denna södra region av landet. Denna profetia bekräftar den i Dan. 11:40-45 där islam utpekas som " *Söderns kung* ". År 2021 tar utvecklingen av informationsmedier formen av flera "nyhets"-kanaler där, mellan reklamavbrott, program bestående av politiker eller essäister med motsatta åsikter visas i en loop. Profetens ord bekräftas därmed; det är en ett oupphörligt flöde av motsägelsefulla ord som inte leder till några resultat; Frankrikes tröghet, fångad mellan motstridiga intressen, är således observerbar och därför demonstrerad. Konsekvenserna kommer därför att bli katastrofala och dödliga och fransmännen kommer att inse, för sent, att "att styra är att förutse" som ett gammalt talesätt lär.

Frankrike förändras av de situationer det står inför. År 2017 skapade valet av den unge presidenten, på grund av förkastandet av Nationella fronten, som demoniserats av folket som betingats av dess politiska eliter, ett prejudikat vars konsekvenser ingen noterade. Fram till dess representerade de valda kandidaterna politiska partier som stöddes av ett stort antal anhängare. För första gången hade den unge valde presidenten inget officiellt parti bakom sig, och det var först när han blivit vald och segrande som han rekryterade sin lagstiftande församling. Som

ett resultat utnyttjade de som anslöt sig till honom hans seger för att gå in i det segrande politiska lägret. Fram till dess valdes och valdes ledamöterna utifrån sina politiska och ekonomiska val. I detta nya fall är detta inte fallet; enbart personlig ambition var motivet för engagemanget. Presidenten hade således fogligt stöd, redo att lyda sin ledare till punkt och pricka; det som kallas en representation av "godillot"-ledamöter som skulle gynna den accentuerade dirigismen hos detta nya presidentskap, ungt, ambitiöst och oerfaret som kandidaten själv hade hävdat och erkänt.

Genom att anamma de tekniska framsteg som USA uppfunnit faller jordens folk i de fällor som dessa förföriska underbarn utgör. Internet och dess sociala nätverk, som i början av sin framkomst sågs som briljanta uppfinningar, framstår som instrument som främjar kontakt, indoktrinering och omgruppering av människor i många former som gör uppror mot all auktoritet. Och efter att ha baserat hela ländernas organisation på dessa tekniska medel, står de nationella myndigheterna inför olösliga problem. Rebeller av alla slag finner internet som det ideala instrumentet för propaganda och desinformation; tillräckligt för att tillfredsställa de mest krävande anarkister. USA:s profeterade förbannelse bekräftas därmed och genom internets sociala nätverk sprider den sig över hela jorden. Dessa exempel bekräftar också den exceptionella utvecklingen av det "upproriska" beteendet hos unga människor under den senaste eran, en "upprorisk" karaktär som ärvt från deras föräldrar, som aposteln Paulus förkunnade för sin unge broder i Kristus som kallas Timoteus: 2 Tim. 1:1-2: " ***Detta skall du veta: i de sista dagarna skall svåra tider komma. Ty människorna skall ... självkära, penningkära, skrytsamma, högmodiga, hädare, olydiga mot föräldrar, otacksamma, oheliga, okärleksfulla, otrogna, baktalare, ostyriga, vildsinta, föraktare för det goda, förrädare, egensinniga, högmodiga, njutningsälskare mer än Gud. Ni har ett sken av gudsfruktan men förnekar dess kraft.*** Vänd er bort från sådana .

En tv-dokumentär får mig att varna er för forskarnas försök att förstöra det bibliska vittnesbördet, det vill säga tron på den levande Gudens uttalanden som förmedlas i den Heliga Skrift. Dokumentären som presenterades föreslog att ge förklaringar om syndafloden som upplevdes på Noas tid. I slutet av argumenten tillkännagav en kvinnlig antropolog stolt att hennes demonstration hade avmystifierat ämnet syndafloden. Jag bevittnade ett fullständigt nytänkande av den bibliska berättelsen som uppenbarades av Gud. Enligt dokumentärerna skulle berättelsen om syndafloden ha sitt ursprung i upptäckten av kilskriftsvittnesbörden inristade på lertavlor på Gilgameshs tid, en person som levde efter syndafloden. Dessutom förnekas täckningen av de högsta bergen som uppenbaras i Bibeln eftersom dessa icke-troende anser det vara fysiskt omöjligt; syndafloden är inget annat än en översvämning av Svartahavsregionen. Detta är resultatet som uppnås när ogudaktiga människor griper tag i bibliska ämnen där Skapargudens oändliga allmakt, för vilken ingenting är omöjligt, är verksam, medan de inte tror på hans existens. Jag tar tillfället i akt att säga att upptäckten av Gilgameshs vittnesbörd, långt ifrån att vara meningslös, förstärker och bekräftar

uppfyllelsen av syndafloden i Bibeln. Det ger oss därför goda skäl att tro på den gudomliga inspiration som uppenbarades för Mose omkring 1500 f.Kr.

Mäns hälsa

Jag tar här upp ett ytterst religiöst ämne, eftersom de första uttalandena som Gud gjorde efter att han skapat människan gällde hennes kost. Ni måste förstå att människans hälsa främst beror på kvaliteten på allt som kommer in i hennes kropp genom hennes mun. Det är ingen slump att munnen tillåter utsändning av ljud, ljud från hennes språk, och inträde av hennes mat. På den andliga nivån är dessa två saker intimt sammankopplade. Genom att ta Guds ord som mat kommer människan att tala som Gud. Och detta gudomliga ord utgör den acceptabla lärans fullkomlighet. För att reproducera ett tillvägagångssätt till denna fullkomlighet måste människan lära sig att filtrera de tillgängliga lärorna och endast låta det som är gott och rätt, fastställt genom Guds dom, komma in i henne. Detsamma gäller för hennes hälsa. Bland alla de matval som är tillgängliga för henne måste hon ansvarsfullt filtrera och behålla endast de som i hennes kropp och under hela hennes liv kommer att ha de positiva effekterna av gott och rätt. Fullkomligt gott etablerades i Eden, men en annan standard för gott och rätt etablerades efter syndafloden och uppenbarades för Mose, som presenterar och utvecklar den i 3 Mos. 11. Med all sin judiska "kosher"-standard (kött tvättat i vatten för att avlägsna blod) var konsumtion av rent kött tillåten.

Ack, vad ser vi idag? De katastrofala effekterna av en mänsklighet som, genom sina egna val, har frigjort och separerat sig från Gud. Från början av 2020 var straffet för Covid-19 dess svar på den växande och dominerande ogudaktighet. Och det är uppbyggligt att notera att detta första kollektiva straff riktade sig mot mänskligheten, som vägrar att följa de kostförrordningar som föreskrivits av den, från världens skapelse, för lycka och hälsa för det första mänskliga paret, Adam och Eva. Med hänvisning till en verklig medicinsk praxis från den apostoliska eran, skildrar Jesus Kristus i Upp. 22:2 "**helandet**" av synden hos de utvalda som han frälser: "*Mitt på stadens gata och på båda sidor om floden stod ett livets träd, som bar tolv frukter och gav sin frukt varje månad, och vars löv användes till **att hela** folken .*" I enlighet med denna vers är de otaliga sorterna av träd- och buskblad, växter, grönsaker och frukter de mediciner som Gud har lagt fram för människan för att hela och ge henne näring. Guds ära vilar på fullkomligheten i hans jordiska skapelse, där människan och naturen är beroende av varandra. En annan talande bild: naturen är den gren människan sitter på. Följaktligen, om människan försvagar naturen, är det hon som faller och betalar priset. Och det är här vetenskapen framstår som skadlig och dödlig, trots att den tillskrivs framsteg. Det finns visserligen framsteg, men det är ondskans. Observera att Gud inte gav Adam ett mikroskop efter att ha skapat honom. Människans lycka och goda hälsa berodde inte på hennes upptäckt av det oerhört lilla som är osynligt för det blotta mänskliga ögat, utan enbart på hennes respekt för de regler som Gud satt upp, som sa om växterna: "*Detta skall vara er föda .*" Så när tiden kom för Gud att förbereda utrotningen av mänsklig närvaro på jorden, efter sex tusen år, stred två

århundraden av väckelser och vetenskaplig dominans mot hans gudomliga normer. Av totalt sex tusen år gynnade endast två århundraden döden till nackdel för livet. Vår samtida normalitet är den gudomliga ordningens abnormitet. Modern medicin föddes på Louis Pasteurs tid, den förste mannen som motsatte sig gudomliga lagar med en vetenskaplig vårdmetod som förstör sjukdomsvirus och helar patienten. Observera att sjukdom och förbannelse har samma rot, vilket är anledningen till att Gud var stolt över att sjukdomen under hebréernas fyrtio år i öknen, under hans herravälde, inte hade drabbat någon. Å andra sidan hade upproriska män dödats, eliminerats från folket, genom hans destruktiva dom över synd och syndare. Under dessa fyrtio år var folkets exklusiva föda det manna som Gud skapat speciellt för att föda dem som var beroende av honom. Med vattnet från källorna som han lät springa upp i öknen kunde mannat, som smakade som en honungskaka, inte göra dem sjuka. Nu är frånvaron av sjukdom den första fördelen i mänskligt liv och målet är inte ouppnåeligt, eftersom allt beror på hennes val. Det finns inget val som är oviktigt, eftersom människans val idag förbereder hennes framtida öde. I Upp. 10:8-10 profeterar den gudomlige Kristi Ande en konsekvens av valet av kärleken till hans profetiska sanning, behaglig att ta emot, eftersom det profetiska ljuset, med smaken av honung, gör den utvalda till ett mål som hatas och avskys av de sista rebellerna som vill döda honom. För honom kommer honungssmaken från början att ta formen av "smärtor" " i *inälvorna* ", så mycket kommer prövningen att kasta honom i " *bitterhet* ". Men är det inte bättre att lida för vår tillhörighet till Skaparen Gud än att lida genom att bli slagen av honom som hans fiende? Alla val är fria och de kommer att få sina oundvikliga konsekvenser. I vårt samtida liv har de positiva valen från början blivit omvända. Livet i städerna har gynnat framsteg inom renlighet, sanitet, saker som förebyggde sjukdomar, och som ett resultat har ålderdomen stigit. Men paradoxalt nog har denna vinst gått förlorad, genom vanan vid kemiska läkemedel, till de enorma mänskliga koncentrationerna i stora och medelstora städer där vatten av god kvalitet blir sällsynt och där föreningar av alla slag är koncentrerade. Detta, så att landsbygdsbefolkningen blir den privilegierade människan trots att den utsätts för en ogynnsam och dödlig miljö orsakad av bekämpningsmedel och kemiska gödningsmedel som används av lokala jordbrukare och trädodlare.

Kemi dödar, kemisk medicin som påstår sig bota, dödar även mänskliga andars kroppar och konsekvensen av dessa dödanden är döden av immunsystemet som varje människa är utrustad med från födseln, förutom i exceptionella olycksfall utöver normen. Detta immunförsvar var det vapen som Gud hade gett sina jordiska varelser; något som avslöjar hans kärlek till dem. Det är därför, med tanke på att den själ som återlösts av Jesus Kristus tillhör honom, kropp och ande, hela själen, har jag valt att vittna om min kärlek till Gud genom att anta den kost som han föreskrev för sina jordiska barn från världens skapelse. Jag har denna standard, god hälsa, att tacka för 55 kilogram för 1,68 meter, en standard som upprätthölls från mina trettio år till mina nuvarande 77 år. Jag lärde mig att minska mina måltider (en huvudmåltid per dag) och därmed behålla den slankhet och flexibilitet som främjar välbefinnande och aktivitet. Resultatet vittnar således om fördelarna med kärlekens Guds förordningar som endast vill leda sina utvalda

till den högsta lyckan för evigheten som uteslutande uppnås genom Jesus Kristus. Eftersom Gud hade druckit mjölk före Abraham, vägrar jag mig inte denna dyrbara produkt som jag uppskattar mycket för dess smak och näringsvärde oavsett specialisternas åsikt.

Motsatt detta tillvägagångssätt, detta personliga val, förförs mänskligheten av "ormen", djävulen, som återigen säger till henne, efter att ha sagt det till Eva: "Ni skall bli som Gud." I sin tur, till "ormens", symbolen för modern medicinens, ära, och som tänjer på gränserna ytterligare, vill den vetenskapliga forskaren skapa liv och förgöra döden, men han finner, utan att veta om det, framför sig den allsmäktige Guden som vänder sina upptäckter mot honom, likt detta Covid-19-virus, fött i ett kinesiskt laboratorium, i ett land som officiellt dyrkar "draken" som Jesus identifierar med "djavulen" i Upp. 12:9. Återigen bekräftas privilegiet: "den andliga människan dömer allt och själv döms den inte av någon." Naturen har rätt och möjlighet att felaktigt skapa exceptionella onormala korsningar vars effekter upplöses i den levande massan. Men skapandet av nya molekyler som reproduceras industriellt genom tillämpad fysik och kemi har oåterkalleliga konsekvenser. Naturen attackeras i luften, i vattnet och i jordens djup som förgiftar människans mat; den utsätts för den upproriska och onda människans dominans. Även den väntar på sin befrielsedag, vilken aldrig kommer igen, fram till den förnyelse som Gud skapade i gryningen av ett evigt åttonde årtusende. Genom Paulus mun hade Gud sagt i Rom. 8:20-21: "Skapelsen blev underkastad fåfängligheten, inte frivilligt, utan på grund av honom som lade den därunder, i hopp om att hon själv skall bli fri från förgängelsens slaveri till Guds barns härlighetsfrihet".

I den desperata situation vi befinner oss i kräver Gud inte det omöjliga av sina utvalda, utan bara ett klokt val av det som förblir möjligt.

Tro, frukten av sunt förnuft

Som det framstår för oss utgör den mänskliga varelsen ett uttryck för perfektion. Perfektion uppnås dock inte utan en intelligens vilja. Människokroppens proportioner erbjuder den, förutom ett behagligt utseende, flera handlingsförmågor som gör det möjligt för människor att röra, gripa och klämma föremål, höra ljud, känna lukter och smaka aromer; allt som kräver intelligenta mentala konstruktioner. Vi har bevis på gudomlig perfektion representerade i hennes mänskliga varelser. När människan vill uppfinna en ny varelse kan hon bara skapa deformationer av verkliga saker som redan existerar eftersom Gud skapade dem. Och alla dessa saker som uppfattats av det mänskliga sinnet antar monstruösa aspekter. I grekernas fantasi finner vi "cyklopen" från poeten Homeros ö Kreta. Hans jätte är utrustad med endast ett enda öga placerat mitt i pannan. Men Skaparguden gjorde inte detta misstag när han skapade livet på jorden. Hans varelser är alla utrustade med två ögon eftersom detta är den väsentliga förutsättningen för att hantera situationen i rymden. Ett öga tillåter inte en att bedöma avstånd korrekt. På samma sätt tar uppfinnarna av den moderna fiktionens värld existerande liv och förvränger det helt enkelt genom att överdriva öronen, ögonen och alla andra delar av existerande ting. När Gud skapade den

första människan skapade han sannerligen ett sant mästerverk som förtjänar honom all vår tillbedjan i ord och handling.

Det franska valet 2022 och den gudomliga förbannelsen

Under veckan 13-20 november 2021 nådde jag nästan säkerheten att den nuvarande unge presidenten kommer att omväljas i nästa val; detta av följande skäl: 2017 valde fransmännen den president som Gud hade ålagt dem, vilket skapade en gynnsam situation. För detta ändamål uteslöts den kandidat som förväntades vinna från valet. Genom att rösta mot "Nationella fronten", som i årtionden presenterats som en djävulsk fågelskrämma, valde fransmännen ofrivilligt den unge mannen utan erfarenhet, redan känd som arrogant och ambitiös. Medvetna om att den gudomliga förbannelsen är orsaken till den valda unge mannens seger, har Gud ingen anledning att avlägsna honom från makten. Genom den vilseledde unge statsöverhuvudets klumpighet måste den gudomliga förbannelsen leda landet till dess undergång och delvisa förstörelse, vilket dess inre och yttre fiender kommer att åstadkomma i den förestående kontexten av den "sjätte trumpeten" eller "tredje världskriget". Det är för sent för Frankrike att ändra sina alternativ. Dess president strävar efter europeisk dominans, vilket leder honom till att stödja och uppmuntra etnisk blandning mellan Frankrike och andra europeiska länder. Dessutom, efter att ha lidit av konsekvenserna av "andra världskriget", odlar fransmännen en känsla av mångfaldig skuld. Stödet för Vichyregimen, som samarbetade med Tyskland, är det första. Det andra är Frankrikes kolonialistiska förflutna. Ånger och ånger har dödat folkets patriotiska anda. Rädslan för att bli betraktad som rasistisk driver fransmännen att utan klagomål acceptera hela världens elände. Och för att göra saken värre uttrycker de stödda minoriteterna nu krav på flera ämnen, så att fransk kultur och alla dess normer attackeras av idéer från USA eller Kanada. Frankrike och dess traditionella värderingar faller sönder. "Babel"-andan producerar sin frukt av förvirring och separation, även inom det alltmer splittrade Frankrikes folk.

Jag minns den väg som den gudomliga förbannelsen följde, vilken först berörde judarna i det gamla förbundet, vilket den gudomliga domen som aposteln Paulus uttryckte bevisade: i Rom. 11: "*grenarna avhuggna (eller avhuggna)" av stammen*"; i Rom. 2:9: "*Led och ångest över varje människas själ som gör vad som är ont, först över juden och så över greken!*" "Denna dom bekräftas senare av Jesus Kristus som kallar judarna för "*Satans synagoga*" i Upp. 2:9 och 3:9. Denna gudomliga dom mot hans folk gör det klart att det inte räcker att vara den exklusiva förvaringsplatsen för Guds heliga skrivna ord för att behålla hans godkännande. Tvärtom, efter att deras profetiska skrifter har vittnat om och förkunnat för judarna Messias Jesu ankomst, vänder sig Guds skrivna ord mot dem och fördömer deras judiska nation; de dömer dem och dödar dem; saker som bokstavligen åstadkoms av romarna år 70. Under den kristna eran, efter att sabbaten övergavs och ersatts av "söndagen" som etablerades som "solens dag" av Konstantin I, ^{förkroppsligas} förbannelsen från 538 av den romersk-katolska religionen, som, militärt stödd av Frankrike, kommer att dominera under lång tid på den europeiska kontinenten. Dess förföljelser riktade mot reformatörerna på 1500-^{talet}

kommer att tvinga de senare att gå i exil till mer välkomnande länder och bland dessa länder, det nyupptäckta eller återupptäckta amerikanska landet. Den franske kungen, Ludvig XVI, erbjuder sitt stöd till de amerikanska medborgare som har ingått i uppror." mot den engelska dominatorn. USA vinner först frihet och majoriteten är protestanter, detta land ger Bibeln stor betydelse i sin konstitution fram till vår tid. Amerikansk frihet följs av den franska revolutionära regimens frihet som påtvingats hela Frankrikes folk. Friheten sträcker sig till andra folk genom kejsar Napoleon I:s militära segrar. Religion blir fri genom dess "konkordat", men vid den tidpunkten gäller det endast de kristna och judiska religionerna, som redan var mycket försvagade av det ateistiska fria tänkandet som vinner mänskliga sinnen. År 1843, i USA, på grund av ikraftträdandet av dekretet i Dan 8:14, fördömer Guds dom den protestantiska tron och förbannelsens frukt tar formen av mottagandet av den katolska latinamerikanska befolkningen. Som moderna filmer från amerikansk film kommer att vittna om, kommer katolska präster att ersätta protestantiska pastorer och pastorer. Försoningen mellan de två fienderreligionerna bekräftades därmed, och Amerika bär då den aspekt som Gud kommer att ge det i sin profetiska roll som "*odjuret som reser sig ur jorden*" i Upp 13:11: "*ett odjur likt ett lamm som hade två horn*"; "*Två horn*" det vill säga, den protestantiska tron och den katolska tron. Den judiska förbannelsen, som tydligt uppenbarats av historien, frammanar och uppenbarar profetian endast de protestantiska och katolska förbannelser som ignorerats av de mänskliga massorna. Eftersom de två kristna religionerna drabbats av Guds förbannelse är det ateismen som först kom för att fylla det religiösa tomrum som lämnats fri. Situationen försämras nyligen på grund av religionen islams inträde på scenen. Denna utvecklades nämligen i länderna i Mellanöstern i fullständig frihet, separerad från västvärlden. Dess särskilda kännetecken är att inte ha någon religiös ledare och dess makt vilar på dess medlemmars exklusiva anslutning och ärftliga skyldighet. Islam är en uppfattning om religion där människans liv helt och hållet ställs under religiöst styre utan åtskillnad mellan profant och heligt; vilket dessutom motsvarar den modell som Jesus Kristus och hans apostlar gav. Det är detta Gud frågar när han säger till hebréerna och de kristna i 5 Mos 6:5, 11:1, 30:6 och Matt 22:37, Mark 12:30 och Luk 10:27: "*Han svarade och sade: Du skall älska Herren din Gud av all din hjärta, med hela din själ, med all din kraft och med hela ditt förstånd; och din nästa som dig själv.*" Problemet med islam är att den kärlek som Gud kräver är baserad på erkännandet av hans frivilliga dödliga offer som fullbordats i den mänskliga och gudomliga personen Jesus Kristus; något som islam inte ansluter sig till. Sammandrabbningen mellan två civilisationer, den hyperreligiösa islam och det falskt kristna och uppenbart agnostiska väst, kommer att producera, och producerar redan, mordiska krigiska aggressioner orkestrerade av den store skaparguden som därmed straffar övergivandet av kristen nit och de falska västerländska kristnas otrohet. Religion kommer således att leda världens folk in i fruktansvärda konflikter, för det är genom religion som Guds dom, som fördömer dem alla, verkställs. Som en föregångare, genom att motsätta konkurrerande religioner, serbisk-ortodoxa, kroatisk katolicism och bosnisk islam, påminde "Balkankriget" Väst- och Östeuropa om deras fruktansvärda och tragiska öde.

I den gudomliga planen för det slutgiltiga trons prov kommer USA att spela den ledande rollen; den universella härskarens roll som påtvingar sin vilja, enligt sin åsikt, för allas bästa. I Uppenbarelseboken framträder denna amerikanska enhet endast i Upp. 13:11 under bilden av " *lammet med de två hornen* " som, representerande den protestantiska tron och den katolska tron förenade, tillsammans kommer att utgöra " *odjuret som stiger upp ur jorden* ". USA byggdes från 1776 på ett land okänt för människor fram till 1500^{-talet}. Detta är vad som rättfärdigar att det inte nämns som en nation i Daniels bok, vars specifika särdrag vi måste förstå. I denna bok är referensfolket det gamla förbundets Israel, Daniels folk. Och i synnerhet ger Daniel 8 oss geografiska detaljer som överensstämmer med situationen för de enheter som profetian riktar in sig på, och detta alltid i relation till Mellanöstern där Israel står. Det är därför Ryssland i Dan 11:40 framträder som " *kungen i norr (eller norr)* ", " *norren* " i förhållande till Israel. På liknande sätt kallas arabisk islam för " *kungen i söder (eller söder)* ", vilket fortfarande överensstämmer med Israels ståndpunkt. Och eftersom den amerikanska kontinentens existens ignoreras på profeten Daniels tid, nämner Gud den inte som " *kung* ", dess existens hålls hemlig, men han profeterar om dess straffande kärnvapeninsatser mot Ryssland vars " *kung* " och dominans kommer att upphöra, förstörd på Israels berg, efter att i stor desperat vrede ha blodfört främst Väst Europa som invaderats och var måltavla för profetian. Faktum är att Amerika, för Gud och den historiska sanningen, bara är en sen utväxt av Europas " *tio horn* " eller " *kungar* " som sysslar med söndagens utövande som ärvts från Konstantin I. Och detta gäller även Australiens stora territorium och Sydamerikas. För i Daniel 8 profeterar Gud verkligen om ett dominans som kommer från västra Israel; Roms. Det religiösa referenscentrumet går således från Mellanöstern till väst. Och det är från detta "kristna" väst som folk kommer att börja befolka de två amerikanska kontinenterna; inklusive den norra som redan dominerar hela jorden och kommersiellt och kulturellt koloniserar alla nationer som förförts och utnyttjats, men frivilligt omvänt till dess livsmodell.

Vecka 28/11 till 4/12 2021

Aktuella händelser kretsar kring två huvudämnen som terroriserar media och det gamla fransmännen. Dessa är covidviruset och det virus som kallas nationalism. Att döma av medias hatiska reaktioner och de som de har manipulerat i mer än femtio år, verkar dessa saker vara de två målen för deras ilska. Eric Zemmour vågade fördöma risken för en "stor ersättning", och hans enda misstag är inte att säga att denna "ersättning" redan har åstadkommits. Han är säker på att den fortfarande skulle kunna förstärkas i ett inbördeskrig eller det kommande världskriget, men det väsentliga har redan åstadkommits. Ersättningen är idéerna och normerna inom det civila och politiska offentliga tänkandet. Låt oss jämföra de kontrasterande situationerna från början och den nuvarande eran av den femte^{republiken}.

År 1958, under general de Gaulles tid, bestod det befriade Frankrike huvudsakligen av två politiska partier: den republikanska katolska högern, som stödde statschefen, och mitt emot den en stark representation av franska arbetare

samlade under beskydd av det rysk-sovjetiska kommunistpartiet. Den nationalistiska andan härskade i båda lägren, och programmet för befrielse från det invaderande USA stöddes av alla. Man måste därför ha levt i denna tid för att notera förändringen, den autentiska omvändningen av dessa värderingar jämfört med dem som stöds idag av majoriteten. År 2021 demoniseras den nationella andan, eftersom de som lever idag, i Frankrike och i Europa, aldrig har upplevt ett krigssammanhang i sitt eget land. Den långa freden, gynnad av Gud, producerade ett projekt av universell förståelse som har sitt ursprung i utformningen av byggandet av " *Babels torn* ", född i kung Nimrods tankar. För mänskligheten är denna livsuppfattning som syftar till att skapa fred... Trygghet mellan människor är ädelt och oantastligt. För Guds barn är det lika mycket så, eftersom det är den modell som Gud för evigt kommer att erbjuda sina utvalda segrare. Det är här Bibeln framstår som värdefull, för att förstå vad vi lever, och vad som gör hela skillnaden i den slutliga visionen av de två lägren, enligt vad Salomo, denna gudomliga visdom förkroppsligad i människan, förklarar i Pred. 1:9-10: " *Det som har varit, det skall ske, och det som har skett, det skall ske. Det finns inget nytt under solen.*" Om det finns något som folk säger: 'Se, detta är nytt!' har detta funnits sedan tidsåldrarna före oss ." Efter Nimrod har detta försök att etablera universell fred förnyats genom hela jordens historia. Det var motivet för historiens stora härskares erövringar, och bland dem måste vi notera resultatet som uppnåddes av den store kaldeiske kungen Nebukadnessar, vars rike uppnådde fred eftersom han personligen underordnade sig och omvände sig till den sanne Guden, skaparen av hela vårt jordiska universum. Vad otrogna eller otrogna agnostiker ignorerar är att det är omöjligt att uppnå fred, så värdefull och eftertraktad av alla, och endast uppnås genom Guds goda vilja. Nu, i Jesus Kristus, förkunnade han inte fred, utan " *svärd* " och " *krig* " i evig följd; Matt. 10:34: " *Tro inte att jag har kommit för att sända fred på jorden; jag har inte kommit för att bringa fred, utan svärd*" » ; Matt.24:6: « *Ni skall höra krig och rykten om krig . Se till att ni inte blir oroliga, ty detta måste ske. Men slutet är ännu inte .* » Således kommer Gud allena att lyckas skapa ett liv i evig universell fred, eftersom han för att uppnå detta resultat i förväg har valt ut, sorterat och behållit, bland representanterna för den mänskliga arten, de sällsynta varelser som uppfyller de normer som villkorar möjligheten till denna fred som vunnits, uteslutande, av Jesus Kristus, den ende universelle Frälsaren. Vi får därför inte missta oss om innebörden av de 76 år av fred som hittills givits Västeuropa, sedan slutet av «andra världskriget». Den metamorfos av mänskliga sinnen som uppnåtts under denna period ger den demonstration som Gud förväntar sig. Varken krig eller fred har tillåtit upproriska människor att etablera gemensam lycka och varaktig fred. De skapade illusionerna ger vika för verklighet: rasliga, etniska eller religiösa skillnader främjar inte rikedom eller fred, utan snarare motstånd och krig. Immigration blir en förbannelse när den växer med tiden. Det är en fråga om proportioner. När minoritet blir jämlikhet, uppstår nya krav och påtvingar sig, och de skapar outhärdliga problem för de fransmän genom blod som först vill åtnjuta sina nationella privilegier; detta avslöjar förbannelsen av det republikanska valet som ger, även till sina fiender, nationalitet genom födsel på Frankrikes mark eller dess utomeuropeiska territorier; när det inte beviljas av enkla skäl av självbelåtenhet,

personliga eller andra, av politiska ledare. Resultatet är explosivt; ett gräl, starkare än de andra, kommer att antända lägren fyllda av ömsesidigt hat. Inbördeskrig kommer att göra Europa skört och öppet för den ryska invasion som Gud profeterade i Dan. 11:40. En profetia av den obskyre Nostradamus säger: "Romerske påven, akta dig för att närma dig staden som vattnas av två floder; ditt blod kommer att spottas där, du och dina, när rosen blommar." Således, attackerad i Italien av krigisk islam, kommer den nuvarande romerska påven snart att söka tillflykt och skydd i Frankrike, i Lyon; en stad som vattnas av floderna Rhône och Saône. Profeten pekar på två stora vattenvägar med identiskt utseende. I denna stad, Lyon, tillägnad Mariakulten, utlystes en massaker på katolska kristna (= dina) och påven "när rosen blommar". Denna ros togs som ett politiskt emblem av den socialistiska presidenten François Mitterrand. 1981. Den representerar därför Frankrikes övergång under den vänsterorienterade filosofiska tanken om socialism som formats och utvidgats till nackdel för kommunistpartiet. De historiska följderna av franska regeringar har behållit denna sociala karaktär; oavsett om de var höger- eller vänsterorienterade. Rosen är därför fortfarande, år 2021, aktiv, eftersom den ger stöd till de muslimska invandringar som förbereder sitt fall. Rosen är den blommiga symbolen för denna kärlek som kännetecknar den blinda humanism som Gud förbereder sig på att förgöra. Men sa inte Jesus själv: "*Älska era fiender!*" Ja, han sa dessa saker, men det är bara till hans trogna valda tjänstemän som hans ord riktar sig; inte till icke-troende och upproriska humanister. Och låt oss inte glömma att denna Jesu order är avsedd att förstärka deras fienders skuld genom att lägga fler vedknippen på deras huvuden, inför den dag då Gud ska döma dem och utrota dem. Målet som eftersträvas med denna martyrisk kärlek är därför inte kärlek, utan gudomlig rättvisa.

Jag närmar mig gradvis den ålder som gör mig till åttioåring. Och så långt tillbaka jag kan se tillbaka, från min barndom, minns jag att jag blev upprymd av tanken på broderlig vänskap som borde förena alla människors hjärtan. Min själ vibrerade när jag hörde orden i den här sången som blev titeln på en film, orden som sa: "**Om alla killar i världen** blev goda kompisar och gick hand i hand, skulle lyckan finnas i morgon." Så jag lärde mig av Jesus Kristus att endast i honom kommer denna magnifika universella dröm att uppfyllas. För på den nuvarande syndiga jorden tillåter Gud det inte. Och för att förhindra det arbetar djävulen och hans hantlangare effektivt. De inspirerar människor med hatiska tankar som får dem att misstolka andras. I min humanistiska anda har jag alltid uppfört mig vänligt mot främlingar som jag spontant har kunnat tjäna. Samtidigt upptäckte jag hur lätt de vände sig om och hur lätt deras hat mot sitt värdland väcktes igen. För att förstå deras sinnestillstånd måste vi inse att de i sin naturliga stolthet känner förödmjukelsen av att ha återvänt till det koloniserade landet för att blomstra. Och denna stolthet leder dem till att förakta ännu fler västerlänningar som är underkastade de kompromisser som deras långvariga republikanska regim infört. Hur mycket den franska republikens början än var mordisk och krigisk, framstår den i slutändan som svag och föraktlig. Denna mycket verkliga svaghet utsätter den också för förakt från sina fiender och europeiska konkurrenter som tjänar och berikar sig själva på dess undergång. Jag var länge offer för obehagliga händelser som jag felaktigt tillskrev en algerisk invandrare som kom att bo i min

byggnad. Privat dolde han inte att han kände ett starkt hat mot Frankrike och fransmännen. Det var först 2021 som installationen av videokameror gjorde det möjligt för mig att upptäcka den verkliga boven i dramat bakom de missgärningar som begicks och observerades. Jag hade satt honom bortom all misstanke på grund av hans dumma men öppet vänliga beteende. Jag upptäckte alltså att denne granne, mycket fransk, allvarligt dyspeptisk och delvis halt, vars ljud jag knappt kan förstå, egentligen, för mig, först och främst, var en lögnare, en tjuv, en bedragare och en mordbrännare. Dessa psykiskt efterblivna människor bedöms av psykiatriker som lämpliga att leva bland vanliga människor. I själva verket är de försvarslösa varelser, oförmögna att motstå inspirationerna från de demoner som utför onda gärningar genom dem. På sin tid skulle Jesus ha sagt till dessa svagsinnade människor: "Demon, vad heter du?" Idag försöker humanvetenskapen genom sina droger minska deras våldsamma reaktion när så är fallet, och när det inte är fallet fortsätter demonerna att agera i all stillhet. Detta exempel visar skadligheten i rent vetenskapligt omdöme som genom sin blindhet bidrar till att intensifiera det onda som drabbar den globala mänskligheten, troende, icke-troende eller icke-troende. Med rätta förklarade Paulus i Ef. 6:12: "***Ty vår kamp är inte mot kött och blod , utan mot furstar, mot makter, mot världens härskare i mörkret, mot ondskans andeväsen i himlarna .***" Skyddade av deras osynlighet är det bara analysen av en upplyst tro som tillåter oss att identifiera dem som de verkliga förövarna av de missgärningar som begåtts. Frankrike har bara behövt lida konsekvenserna av invandring på grund av de politiska och ekonomiska val som gjorts av dess successiva presidentledare. De ruinerade sitt land genom att utlämna det till utländsk konkurrens; först europeiskt, och sedan, för att avsluta det, genom de omlokaliseringar som gjorts till förmån för Kina. Det är i detta sammanhang av ruin som den utländska närvaron har blivit en outhärdlig börda och syndabock för den observerade fattigdomen. Och den islamistiska saken behövde bara gränsa till en ogynnsam situation för att rättfärdiga sina påtryckningar mot Frankrike och den globala västerländska kristna världen.

I den mycket hårda efterkrigscontext som kommer att följa det kommande tredje världskriget kommer de överlevande rebellerna att tro att de äntligen kan skapa förutsättningarna för en enda universell regering, vilket gör det möjligt att uppnå det som Babel inte hade lyckats bevara. Den stora ersättaren som fruktades och tillkännagavs av Eric Zemmour, den officiella kandidaten för presidentvalet 2022, har redan signalerats och profeterats av Gud i Upp. 18:2-3, i dessa ordalag: "***Och han ropade med hög röst och sade: Fallet, fallet är det stora Babylon! Och det har blivit en boning för onda andar och ett tillhåll för alla oren andar och ett skyddsrum för alla orena och avskyvärda fåglar , ty alla folk har druckit av hennes otukts vredesvin, och jordens kungar har begått otukt med henne, och jordens köpmän har blivit rika genom hennes överflöd av lyx .***" Frankrikes och de europeiska ländernas multikult-aspekt understryks av termen "***oren***" som citeras två gånger. Efter Hitlers nazistregerings sökande efter rasrenhet intog hela Europa, katoliker och protestanter, den absoluta motsatsen till denna fördömda strategi genom att inleda en välkomnande politik som ledde till den katastrof som framträder idag. Om ekonomisk konkurrens kan få allvarliga ekonomiska konsekvenser, är den andra konkurrensen, den religiösa, ännu mer skadlig. För

den leder till att Gud personligen ingriper i historien och mänskligt liv för att straffa de skyldiga. De dödliga virusen och det kommande världskriget är de smärtsamma, konkreta synliga uttrycken för detta. Och de sanna forskarna och deras stöd, bestående av otaliga propagandapapegojor, har blivit de nya prästerna i avkristnade västerländska samhällen och folk, allvarligt mjuknade, dekadenta och undergivna, även om de förblir upproriska mot profana eller religiösa sanningar. Vetenskapssamhällets diktat har ersatt den romersk-katolska monarkins religiösa diktat. för att förlänga de berörda folkens olycka. Detta nya diktat gynnas av den ökade makten hos ledarna för de stora samtida nationerna. Detta uppenbaras i Upp. 9:17, i ett symboliskt budskap: " *Och så såg jag hästarna i synen, och **dem som satt på dem** hade bröstharniskor av eld, hyacint och svavel . **Hästarnas huvuden var som lejonhuvuden** ; och ur deras munnar utgick eld, rök och svavel .*" Överallt på jorden, i de länder som besitter dem, anförtros beslutet att använda kärnvapen till en enda person. Och denna situation, med dess fruktansvärda destruktiva konsekvenser, är värd att belysas och uppenbaras av Gud som skapade de liv som kommer att förstöras massivt av dessa skrämmande moderna medel. I den citerade versen betecknar ordet " *huvud* ", enligt Jes. 9:14, " *magistraten* " eller, i Uppenbarelseboken 9, statsöverhuvudena eller presidenterna för nationer. Och ordet " *lejon* " tillskriver dem kraften, enligt Domarna 14:18, i detta fall kärnvapen, vilket antyds av termerna " *eld, rök och svavel* ". Detta bekräftas och stöds i följande vers. Gud tillskriver magistraternas ord, eller " ***munnar*** ", beslutet att använda atomvapnet: " *Genom dessa tre plågor, **genom elden, genom röken och genom svavlet, som utgick från deras munnar, dödades en tredjedel av mänskligheten*** ." Genom att kalla kärnvapenaktioner " *plågor* ", Gud uppenbarar sitt ansvar för de destruktiva handlingarna och presenterar dem som konsekvenser av sin gudomliga dom som berör alla människor som lever på jorden, var de än befinner sig och oavsett vilka religioner de bekänner sig till och bekänner. Hans unika frälsningsplan baserad på Jesus Kristus, som de föraktar, förkastar eller underskattar, fördömer dem alla att lida och slutligen dö likformigt. Men eftersom deras otrohet kommer att ha skadat själva frälsningssaken som Gud erbjuder i Jesus Kristus, kommer falska kristna, som anses vara allvarligare skyldiga, att lida ett hårdare öde, enligt Upp. 19:20-21, där de betecknas med symbolerna det katolska " *odjuret* " och den protestantiska " *falske profeten* ". Skillnaden som uppenbaras i vers 21 med andra icke-kristna folk kommer att uppstå vid tiden för deras slutgiltiga förstörelse för deras definitiva utrotning i " *eldsjön* " som ger den " *andra döden* ", enligt Upp. 20:14. Men detta, inte före slutet av det "sjunde årtusendet" som börjar våren 2030.

När Satan kastar ut Satan

Hur förvånande det än kan verka är den här typen av handling en verklighet. Alla måste först ställa sig och besvara denna fråga: Varför skulle Satan beröva sig själv den här typen av list, han som inte har något kvar att förlora, efter att redan ha förlorat det eviga liv han naturligt ärvde som den första himmelska ängeln skapad av Gud? Lämnade inte Gud honom i den utlovade dödens

förkammare möjligheten att agera som han ville fram till Jesu Kristi härliga återkomst?

För att övertyga dig om att Satan verkligen driver ut Satan, följer här argument baserade på logiska slutsatser som är nödvändiga efter att man fått kunskap om det profetiska budskapet som kallas " *Jesu Kristi apokalyps* " eller "Jesu Kristi uppenbarelse". För det är i Daniel och Uppenbarelseboken som Gud i Jesus uppenbarar den sanna domen som han avkunnar över den romersk-katolska kyrkan och dess efterföljande påvar. Aldrig under dess verkliga identitet, utan genom symboler, förbannade av Gud från dess början år 538 och fram till dess slut år 2030, framträder den romerska kyrkan där som huvudmål för hans straff och fördömelser. Hemma är Satan hemma. I Upp. 13:3 ger han, Satan, som under bilden av " *draken* " i Upp. 12:3 hade blodbevattnat de romerska arenorna med kristet blod genom sina agenter, Roms kejsare, till den så kallade romerska och påvliga "kristna" kyrkan, jag citerar: " *sin auktoritet, sin makt och sin tron* ". Roms omvändelse till påvlig kristendom leder Rom tillbaka till en ny form av herravälde, denna gång enbart religiös, så att denna succession är en form av djävulskt bedrägligt relä.

Från och med då måste fällan förbli ignorerad av människor, och kyrkan måste, till synes, verka kämpa mot djävulen, fienden som besegrats av Jesus Kristus. Det är så djävulens organisation etablerar dessa inkvisitoriska domstolar, som är avsedda att kämpa mot djävulen och hans hantlangare. Målen är officiellt trollkarlarna och häxorna som utövar ockulta vetenskaper, just anklagade för att ha handel med djävulen, men utanför dessa berättigade mål förföljer kyrkan Guds sanna tjänare i Kristus, detta i namn av kätteri som kännetecknar allt som motsätter sig normen i den officiella romersk-katolska läran som definierats av den dåtida påven.

Människoskaror blir således lurade; dessa demonjakter maskerar hans diaboliska identitet. Till synes utvidgar det Jesu handlingar, han som själv drev ut demoner under sin jordiska verksamhet. Och idag, liksom på hans tid, är de som drar nytta av hans befrielser genom exorcistprästerna hans första och effektiva vittnen. De har observerat och känt i sitt kött och ande den förändring som förklarar deras nya tillstånd. Det är därför svårt för dessa människor att acceptera tanken att de har befriats från djävulen eller hans demoner av djävulen själv eller en av hans demoner. Liksom " *ormen* " i Eden är exorcistprästen bara ett mellanhandsinstrument, det vill säga ett medium, som gör anspråk på en makt given av Jesus Kristus. Det är lätt att förstå att Jesus inte kan ge någon makt till en representant för fiendens kyrka, till vilken hans budskap alltid riktas i tredje person, eftersom han aldrig tilltalar den i andra person singular; Formeln "ni" används bara för att tilltala sina sanna tjänare; även om deras igenkänning av honom bara är provisorisk. Detta framgår av Upp. 3:1 där detta "ni" gäller den protestantiska tron som fördömdes av Jesus år 1843. I den föregående eran, kallad Tyatira, gäller budskapet om "ni" även protestanterna på 1500 ^{-talet}, vars välsignelse bara var provisorisk medan de väntade på en "ny" "börda" som betecknar reformationens fullbordan med återställandet av sabbaten som Gud helgat sedan hans skapelse av vår värld. Hans krav från 1843 kommer att rättfärdiga Sardes krav där han säger till honom " *Du utger dig för att leva och du*

är död ". På 1500^{-talet} var Jesu Kristi sanna tjänare måltavlor för hat från de katolska ligorna som tjänade den " falska *profetissan* " som symboliskt kallas " *Isebel* " i jämförelse med judarnas drottning, den utländska feniciska hustrun som dyrkade Baal och som kung Ahab tog till hustru. Hon hade också utövat sitt mordiska hat mot YaHWÉHs sanna profeter och låtit döda 400 av dem. Dessa saker förklaras i detalj i den här boken, så jag kommer helt enkelt att erinra mig här hur Jesus vägrar att tilltala denna katolska religiösa samfund direkt eller till någon av dess representanter. Fallet med katolicismen som avslöjas, från 1843, " *den Det " mörker " som tas för " ljus " kommer att intensifieras, den här gången gällande den protestantiska tron i dess mångfaldiga former och samfund. I USA, efter detta datum 1843, framträder frukterna av den gudomliga förbannelsen: det inre inbördeskriget som kallas "secession"; den intensiva utövandet av ockultism och spiritualism. Och återigen, liksom bland katolikerna före dem, i de protestantiska kyrkorna, exorciserar pastorerna som övergivits av den levande Gudens Ande: "Satan driver fortfarande ut Satan."*

Lärdomen från den uppenbarade historien är att förstå att inte vem som helst kan driva ut Satan, utan bara de som kan, beroende på om Gud bekänner honom som sitt barn och ger honom denna makt. Men för att detta ska ske måste exorcisten själv befinnas " *värdig* " av Gud till en sådan handling. Och i Uppenbarelseboken erkänns endast de "första adventisterna", sorterade och utvalda genom testet från 1843, som " *värdiga att vandra med Jesus klädd i vitt* " enligt Upp. 3:4. Tyvärr för dem slutade inte historien där, för samma förbannelse slog till, den här gången den officiella adventismen, och sedan 1994 har dess böner anslutit sig till de andra fallna som föregick den. Sedan dess har Satan inte blivit verkligt utdriven av någon, vilket rättfärdigar utvidgningen av hans mäktiga onda inflytande över alla jordens folk, inklusive det falskt kristna västerlandet eftersom hans " *tron* " enligt Jesus Kristus är belägen i Rom enligt Upp. 2:13: " *Jag vet var du bor, jag vet att Satans tron är där. Du håller fast vid mitt namn och har inte förnekat min tro, inte ens i Antipas tid, mitt trogna vittne, han som blev dödad bland er, där Satan bor .*" Användningen av det informella "tu" i detta budskap är rättfärdigad eftersom Jesus har funnit sina trogna lärjungar i Rom sedan Paulus och Petrus kom dit för att förkunna frälsningens evangelium. Men år 538, det datum som är kopplat till detta budskap, utpekas och fördöms den nya romersk-katolicismen som bärare av " **Bileams lära** " i vers 14, som följer: " *Men jag har några saker emot dig: du har där de som håller fast vid **Bileams lära** , han som lärde Balak att lägga en stötesten för Israels barn, att äta avgudaoffer och begå otukt.* " För att bättre skilja henne från hennes tjänare säger han i vers 15 om henne: " *På samma sätt har du också de som håller fast vid nikolaiternas lära .*" Det är därför under namnet "nikolaiternas lära" som Jesus betecknar den framväxande påvliga regimen. Namnet nikolaiter är byggt på de grekiska orden Nike och laos, som betyder segerrikt folk, vilket tydligt betecknar de sista segerrika romerska kejsarnas styre före imperiets fall och kollaps. År 538^{är Vigilius I} en spännande figur som utnyttjar en intim relation med Theodora, prostituerade gift med Justinianus I ' för att bli den första att sitta på " *Satans tron* " i Lateranpalatset i Rom. Detta kejserliga par som etablerar förbannelsen i den kristna tron liknar märkligt nog det par som också förbannades av Gud, Isebel och

Ahab från det gamla förbundet. Och det är inte utan anledning att namnet "Isebel" kommer att beteckna den förföljande romerska kyrkan på 1500-^{talet} i budskapet Thyatira, vilket betyder "svin i brunst och att ge död med lidande", det vill säga timmen för höjdpunkten av "förödelsens styggelse" som profeteras i Dan 9:27: "... Förstöraren kommer att begå de mest avskyvärda saker, tills förstörelse och det som har bestämts faller över förstöraren . » ; Ofta, eftersom den bokstavliga översättningen erbjuder ett budskap som de inte förstår, omvandlar och förvränger bibelöversättare den ursprungliga hebreiska texten. Detta är fallet med denna felöversatta vers, vars bokstavliga översättning är: « **Och på en vinge skall finnas förstörelsens styggelser och till och med en utrotning (eller fullständig förstörelse) och den skall brytas** , [enligt] det som har bestämts, över det öde [landet] ». Detta ord « vinge » missförstods och togs därför bort av Louis Segond i sin översättning. Nu är vingar symboliska för den himmelska karaktären och därför för religion. Med denna "vinge"-symbol betecknar Anden den katolska tron som dominerar Frankrike och Europa, vilken själv organiserats genom Romfördraget som undertecknades 1957 och bekräftades 2004. Det tillkännages därför att den påvliga romersk-katolicismens förförelse, som tillfälligt dödligt sårats av de franska revolutionärerna mellan 1792 och 1798, skulle botas genom Napoleon I:s konkordat. ^{Den} skulle således förlänga dess ödesdiga förförelse till Jesu Kristi mäktiga och härliga återkomst, han som skulle avslöja och förgöra den såväl som alla dess anhängare och rebelliska anhängare, alla falskt kristna.

Eftersom hennes beteende gentemot sina religiösa konkurrenter har förändrats helt och hållet, och inte längre är förföljande, eftersom hon inte längre stöds av den franska rojalistiska väpnade grenen, är hennes sanna natur ännu svårare att upptäcka. En bedräglig humanistisk kärlek kännetecknar henne, men felet i denna kärlek är just att dela den bara med män, medan endast den kärlek som visas till Gud i Kristus betecknar sann tro. I hans budord som citeras i Matt. 22:37-38 anges kärleken till Gud som en prioritet: " **Jesus svarade honom: Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd. Detta är det första och största budet** ". Sedan tillägger han: " **Och det andra är likt detta: Du skall älska din nästa som dig själv** ." Och denna förebråelse riktad mot judarna på hans tid berör idag, sedan 1843, alla religioner som hedrar och religiöst utövar söndagsvilan i det romersk-katolska arvet som antagits sedan den 7 mars 321, det datum då kejsar Konstantin I ^{införde} den i hela Romarriket. Denna söndag har sedan 1843 blivit tecknet på den ofrivilliga dyrkan av djävulen. Jesu utvalda kan bara uppskatta det faktum att identifieringen av den kristne som är förbannad av Gud har blivit så lätt och okomplicerad. Men se upp, en rent traditionell utövning av den sanna sabbaten är inte tillräckligt för att bli välsignad och frälst genom Jesu Kristi offer. I människornas hjärtan upptäcker och identifierar Gud den sanna kärleken till sin sanning och sin person, i tanke och handling; dessa är de enda kriterierna som gör en kallad till sin utvalda. Vi läser i Matt. 15:3: " **Och han sade till dem: Varför bryter ni mot Guds bud för er traditions skull?** » Ty de förebråelser som Jesus riktade behåller sitt värde till världens slut. Detta är också anledningen till att vittnesbördet om det gamla judiska förbundet skrevs ner. Det nedtecknades för att förhindra att kristna i det nya förbundet begår samma fel och synder i sin tur. Ack! Denna förebråelse

angående alla jordens religiösa organisationer, denna andra Jesu uttalande som citeras i Lukas 18:7-8 kan redan tragiskt observeras idag: " *Skulle då inte Gud skaffa rätt åt sina utvalda, som ropar till honom dag och natt, även om han har tålmod med dem? Jag säger er: Han skall snart skaffa rätt åt dem. **Men när Människosonen kommer, skall han då finna tron på jorden?***" » Denna fråga som Jesus ställde, åtminstone oroande, borde uppmuntra till försiktighet och misstro hos varje läsare av hans ord och låta honom eller henne åtminstone förstå att de stora religiösa organisationerna inte representerar honom, i motsats till vad de påstår sig vara. De verkligt utvalda är gömda i anonymitet och det är bara i ett slags hemlighet som Guds sanningsbudskap når de mänskliga sinnen han anser värdiga det.

I verkligheten är det enda sättet att driva ut Satan att motbevisa honom genom att gå med på att underkasta sig Skaparen Gud och hans lagar, som Jesus Kristus ärade inför alla människor. Det är bara i detta fall som han, Jesus, som erbjuder oss sin hjälp, kan, som en exorcist-överstepräst, driva ut Satan och hans demoner ur våra liv, och detta på ett strikt individuellt sätt och på villkor att vi inte spekulerar i den nåd vi fått. För en återgång till synd kan göra det ännu svårare och i slutändan omöjligt att få förlåtelse.

För att emellertid bli övertygad av dessa härledda lärdomar som följer på varandra och avlöser varandra, är det absolut nödvändigt att dela med Gud hans dom, uppenbarad av Jesus Kristus. Det är här som profetierna framstår som oundvikliga och oundgängliga, så att den kallade anpassar sig till Guds krav i sin tid, för att i Jesus Kristus uppnå den status som utvald som garanterar hans frälsning. Endast lydnad mot gudomliga lagar och principer, levd i en kritisk anda, i rädsla för att misshaga Gud som dömer våra handlingar och våra tankar, ger i vår ande vittnesbördet om att han tar emot oss och att han är villig att välsigna oss; vilket bekräftas av denna vers i Rom. 14:22: " *Denna tro som ni har, behåll den för er själva inför Gud. Salig är den som inte fördömer sig själv i det han godkänner!*" Vi får inte heller lura oss själva genom att döma oss själva på ett alltför självbelåtet sätt. För Jesus är barmhärtig, krävande, men aldrig självbelåten.

Jesus Kristus, kandidat för valet av härskare över universella hjärtan

Hans program

Det kan sammanfattas i en enda vers: " *Ge Gud vad Guds är och kejsaren vad kejsarens är.*" Anpassad till vår tids verklighet blir denna text "och Rom vad Roms är." Från och med då behöver vi bara räkna upp den långa listan över saker som är skyldiga honom.

1- Övergivandet av den veckovisa sabbatsvilan på den sanna " *sjunde dagen* " som Gud helgat åt Guds och människans vila; detta sedan världens skapelse. I uppräknningen av YaHWéHs högtider, i 3 Mos. 23, kommer firandet av den veckovisa sabbaten först bland de andra högtiderna som fann sin uppfyllelse i Kristi första ankomst. Detta är inte fallet med sabbaten, vars profeterade uppfyllelse inte kommer att fullbordas förrän 2030 vid inträdet i det sjunde årtusendet som den helgade veckovisa sabbaten tillkännager. Dess övergivande av kristna, för att lyda dagsskiftet som infördes genom ett dekret av den romerske

kejsaren Konstantin daterat 7 mars 321, är den första synden från vilken många andra synder mot gudomlig lag kommer att uppstå. Det är som sådan grunden för alla former av Guds förbannelse som Upp. 8 och 9 presenterar under det symboliska namnet " *trumpeter* ". Det kommer att finnas " *sju* " och den " *sjunde* " kommer att fullbordas genom Jesu Kristi härliga ingripande.

2- Antagandet av söndagen . Ursprungligen kallad "den obesegrade solens dag" av hedningarna i Romarriket, infördes den av den falske kejsarliga konvertiten Konstantin I ^{den} store genom ett dekret daterat 7 mars 321. I ett förvirrat sinne inspirerade djävulen honom med idén att hans solgud och Jesus Kristus, de kristnas nya "Gud", var en och samma gudomliga person. Han är därför ursprunget till denna nya kristna lära som Upp. 2:13 kallar " *nikolaiternas lära* " eller, efter översättning: " den *segrande romerska folkets* kristna lära ". I direkt och absolut motsättning till sabbaten kommer "den *levande Gudens sigill* ", den romerska söndagen, tidigare solens dag, senare omdöpt till "Herrens dag" för att bättre förföra och dölja den sataniska fällan, att presenteras av Gud med den avslöjande titeln " *odjurets märke* " , i Upp. 13:16; 14:9-10; 16:2; 19:20; 20:4. Genom att acceptera denna överträdelse av Guds fjärde bud gjorde sig den kristna tron skyldig till att synda mot honom, och denna handling bröt det nya förbundet som grundades på försoningen av synder som Jesus Kristus utförde. Denna synd som begicks mot den bibliska texten bar karaktären av frivillig synd som upphäver den gudomliga nådens fördel som erbjuds i det nya förbundet. Detta allvarliga fel kommer att följas av "sju" gradvisa straffsanktioner som Upp. 8 och 9 kallar " *trumpeter* " . De "första sex" som har en varnande roll, " *den sjunde* " kommer att sätta stopp för mänskligt liv på jorden. Att ändra namnet "Solens dag" till "Herrens dag" utgör i sig ett ytterligare arrogant helgerån mot Herren Jesus Kristus. Det bör noteras att detta namnbyte endast ägde rum i länder i Latineuropa, inklusive Italien där påvarna sitter. Tillskrivningen av den dag som besudlats av soldyrkan till Herren Jesus Kristus är därför ett rent romerskt initiativ. Men i sin tur, år 1981, ledde den franska agnosticismen till att idén att denna romerska "Herrens dag" skulle betraktas som den " *sjunde dagen* " i våra veckor antogs i Europa. Således inleddes en ny attack mot den kalenderordning som etablerats av Skaparguden.

3- Förändringen i texten i Guds dekalog . I Dan 7:25 hade Gud profeterat det med dessa ord: " *Han skall tala ord mot den Högste och tära på den Högstes heliga. Han skall tänka på att förändra tider och lagar, och de heliga skall bli överlämnade i hans hand för en tid, tider och en halv tid .* " Folkmassorna var utbildade och religiös läsning var uteslutande prästers och den lästes endast på latin, det romerska språket. Folket deltog därför i förföriska magi- och förtrollningsstunder men vars betydelse de inte förstod. De kom bara ihåg namnen på bibliska karaktärer, Maria, Josef, Jesus, Sankt Petrus som Rom presenterade som grundaren av den romerska kyrkan, Sankt Paulus, Sankt Jakob och en mängd andra verkliga eller fiktiva helgon. Under förevändning att göra det lättare att memorera omarbetades också texten i Guds tio budord i Andra Moseboken 20 av den romerska kurian och dess påvliga ledare. I denna version togs Guds andra bud bort så att hjorden och prästerna, utan motstånd och med fullständig laglighet, kunde överträda Guds ursprungliga bud genom att falla ner inför de avgudar som

förklarats heliga av biskopsämbetet och den Heliga stolen. För att maskera sitt arroganta brott splittrade den ogudaktige romaren budet om äktenskapsbrott och gav därmed sin uppfattning om Guds tio bud ett tydligt sätt att enbart bekämpa köttets synd. Det var dock redan till köttets synd, den sexuella akten, som den knöt begreppet arvsynd; detta var bara ytterligare en lögn, eftersom arvsynnen var en synd mot Anden, med Evas och Adams val av olydnad som orsak; båda hade tidigare vederbörligen varnats av Gud för konsekvenserna av sin olydnad.

Om söndagen däremot kom från Rom, är erbjudandet om en vilodag som Gud ursprungligen fäste och fastställde uteslutande på den " *sjunde dagen* " unikt gudomligt. Det är Guds godhet som vi är skyldiga en veckovilodag som uppskattas väl av alla arbetare. Och paradoxen är att Gud tillät djävulen att göra denna uppskattade vila till ett föremål för förbannelse och till stöd för ett prov på mänsklig tro. Därför är valet mycket enkelt: ge Gud äran att hedra sin sabbat som profeterar den sanna befrielsen från köttet, och lämna söndagen till rebellerna som han redan har dömt och fördömt medan han väntar på deras fullständiga förintelse.

4- Mariakulten . När människors andar väl är avskurna från Gud överlämnas de av Gud till djävulen. Från och med då, förförda av spiritualistiska visioner, presenterade sig de himmelska demonerna för dem som Guds sändebud. Listen fungerade väl och för att kröna denna mystifiering lät djävulen alla anta Platons grekiska dogm om själens odödlighet, genom vilken de dödas framträdande skulle göras logiskt och acceptabelt. Och vem framträder? Maria, Jesusbarnets surrogatmodern. I andra etniska gruppers tidigare kulturer var denna karaktär redan allestädes närvarande under namnen "Semiramis, Isis, Astarte, Diana, Artemisia, Tanit, Venus och Afrodite", alla betecknande den hedniska fruktbarhetsgudinnan: kvinnan som föder och håller sitt barn i sina armar. Demonerna kan fortfarande skratta åt mänsklig dumhet när de ser att det lyckas varje gång.

För människan är ämnet emellertid inte något att skratta åt utan något att gråta över. För att tro på denna sofism som simulerats av djävulen utgör en avgudadyrkan som kan straffas med döden av Gud. Förkasta och ignorera också alla budbärare som motsägs av detta budskap i Jesaja 8:20: " *Till lagen och till vittnesbördet; om man inte talar så, kommer det inte att bli någon gryning för folket .*" Denna text översätts enligt följande: Sanningen som godkänts av Gud föreslås endast i Bibeln från A till Ö. I lagen som är hans exklusiva vittnesbörd till världens slut. Och de som inte följer denna rent kristna väg kommer inte att dra nytta av den befrielse som Kristus kommer att ge sina utvalda. Jag minns att på Jesajas tid hänvisar lagen till de första fem böckerna i Bibeln, skrivna av Mose under Guds diktamen. När det gäller vittnesbördet betecknar det de två tavlorna i hans lag med de tio budorden, vars originaltext förkunnades av Gud offentligt för det församlade judiska folket och sedan dikterades för Mose i hans skrift av boken Exodus.

5- De katolska mässornas förtrollningar . De hålls högt heliga i sina dogmer och fördöms av Jesus Kristus med termen "förtrollningar" i Upp. 18:23-24: " *Lampans ljus skall inte lysa i dig, och brudgummens och brudens röst skall inte höras i dig, ty dina köpmän var jordens största, ty alla folk blev bedragna av*

dina förtrollningar , och eftersom i henne fanns blod från profeter och heliga och från alla som dödades på jorden ". Under andra världskriget, i Kroatien, illustrerar en person vid namn Pavelic ensam budskapet i denna vers. Denne romersk-katolska präst, chef för ett serbiskt fångläger, lade personligen ner handen i arbetet till den grad att han, efter att ha torterat ortodoxa serber till döds, dök upp för att fira den katolska mässan i en kaftan röd av sina offers blod. Men detta är bara en försenad bekräftelse på de handlingar som Gud tillräknar den katolska kyrkan, från Daniel till Uppenbarelseboken, och som denna vers i Upp. 18:24 påminner om och sammanfattar. Katolska mässor för inte syndare närmare Gud, utan distanserar dem. De är inte bara värdelösa, de är också skadliga, eftersom de förhärskar djävulen, hans verkliga inspiratör. I denna ogudaktighet saboterar han Kristi återlösningshandling genom att ge den en magisk karaktär som förnyas i varje mässa enligt vad hans dogm om "transsubstantiation" lär ut. I sanning har syndaren inget behov av präster eller någon mänsklig mellanhand, eftersom hans uppriktiga bön kan tas emot direkt av Kristus, den himmelska doktrinära medlaren mellan syndaren och Gud. Om Hans ånger är uppriktig, det räcker för honom att inför Gud, i gärningar, frambringa frukter som är värdiga ångern. Olydnad ersätts av lydnad; okunnighet ersätts av kunskap om hans gudomliga bibliska uppenbarelse.

6- Katolska religiösa högtider: jul; påsk; pingst; himmelsfärd; alla själars dag.

Att följa religiösa eller civila högtider är betydelsefullt eftersom det är den tid då likasinnade samlas för att fira och i festlig glädje bekräfta sin fullständiga anslutning till det ämne som firas. Gud observerar dessa mänskliga beteenden; han dömer dem och fördömer dem. Högtider är de lockbete med vilka dominanterna fångar stödet från folkmassorna. De erbjuder dem vad de önskar.

- a- Jul betyder Guds födelse, men ursprungligen tillägnades den 24 december den hedniska guden Tammuz, representerad av solskivan, som senare dyrkades under namnet Re bland egyptierna. Under förevändning att fira Kristi födelse ger de förvirrade folken ära åt denna hedniska solgud utöver de äror de har visat honom varje söndag sedan den 7 mars 321. I själva verket ber Gud inte människor att fira Jesu Kristi födelse eftersom han inte lämnade någon begäran som går i denna riktning, utan han kräver att de utvalda erkänner hans försoningsdöd och anledningen till att han accepterar att dö torterad, för att uppnå en verklig omvändelse från dem som medför konkreta köttliga och andliga förändringar.
- b- Påsk. Den sanna påsken i Guds plan uppfylldes den 3 april år 30 e.Kr. Sedan dess har högtiden blivit föråldrad och värdelös. Tron på Kristus, den sanna tron, som bär den frukt som Gud förväntar sig, är tillräcklig för att bära budskapet om påsk och "försoningsdagen", båda högtiderna uppfylldes vid Jesu Kristi död.
- c- Pingst. Denna högtid var punktlig och dess uppfyllelse var planerad att äga rum 40 dagar efter Kristi död. Dess förlängning varje år är oberättigad.

d- Jungfru Marias himmelsfärd . Denna rent och uteslutande romersk-katolska högtid firar den obefläckade jungfruns himmelsfärd, precis som muslimer firar Muhammeds himmelsfärd på sin häst från Jerusalems esplanad. Lögner dör hårt och stöds av de folkmassor som Kristi blod inte kan frälsa. De äror som ges Jungfru Maria är oberättigade. Tillbedjan är uteslutande förbehållen Gud. Vi ber och faller ner inför Jesus Kristus, vars gudomlighet har verifierats och bekräftats av vittnen till hans uppståndelse. Men tillbedjan av alla andra varelser, även änglar, fördöms av det andra av Guds tio budord. För sin del är Maria, född enbart mänsklig, arvtagare till arvsyndens; att tillskriva henne obefläckad vithet är därför oberättigat. Som ängeln Gabriel successivt förklarade för sin kusin och för Maria själv, enligt Lukas 1:25-28-30, beviljades dem " *en nåd* "; för Elisabet, att föda Johannes, Kristi föregångare och förkunnare, och för Maria, att vara Guds Kristi surrogatmoder. Dessutom är den himmelska hierarkin omvänd i den katolska religionen; den primära rollen ges till modern och den sekundära rollen till barnet Jesus, hennes son. Offren för dessa saker kommer att bli obehagligt överraskade när den allsmäktige Guden i all sin gudomliga härlighet framträder i Kristi gestalt, så länge föraktad och frustrerad. Han som förklarade "All makt i himlen och på jorden är given åt mig." Var är Marias roll? Den sanna Maria kände sin man Josef bibliskt enligt Matt. 1:25: " *Men han kände henne inte förrän hon hade fött en son, och han gav honom namnet Jesus .*" Efter Jesus födde Maria Josefs söner enligt Matteus 12:47: " *Någon sade till henne: 'Se, din mor och dina bröder är därute och vill tala med dig .'*" Maria var därför inte längre jungfru efter dessa födselar.

e- De dödas dag . Den härrör direkt från antagandet av dogmen om själens odödlighet och dess konsekvenser är enorma. Den gör människor bekymrade över de avlidnas blick och för att inte förolämpa dem måste de hedra dem genom att placera blommor på sina gravar, vilka bör dekoreras så gott som möjligt efter varje persons tillgångar. Och denna dogm är mycket gynnsam för " *jordens köpmän* " som Jesus Kristus nämner i sin sista kallelse, i Upp. 18:11, före straffet för " *det stora Babylon* ", den katolska kyrkan som han illustrerar med bilden av en " *sköka* ". För människor gör dogmen om odödlighet dem till slavar och offer för en höjning av levnadskostnaderna som är fullständigt fåfäng och meningslös. I sanning vet de döda ingenting och deras minne är glömt enligt vad Gud lärde genom kung Salomos mun och som alla kan läsa i Pred. 9:5-6. Detta är inte Salomos mänskliga åsikt, utan ett genuint uttalande inspirerat av Gud: " *Ty de levande vet att de ska dö, men de döda vet ingenting, och de får ingen belöning, eftersom deras minne är glömt.*" Och deras kärlek, deras hat och deras avund är redan förgånget, **och de skall inte mer ha någon del i något som händer under solen.** ".

7- Den katolska tron och synden . Det minsta man kan säga är att hans syn på ämnet är mycket oprecis och mycket personlig. Hans koncept om

syndernas försoning med pengar tar bort all koppling till den autentiska kristna tron. Munken Tetzels försäljning av "hans avlatsbrev" öppnade munk-läraren Martin Luthers sinne. Han var den första hängivna katoliken som upptäckte och fördömde den romerska påvliga organisationens djävulska natur. Men saken slutar inte där, för enligt den kan synd sonas av den skyldige genom kroppsstraff som syndaren tillfogar sig själv. Varför kom Jesus i detta fall för att frivilligt ge sitt liv? Lagen förändrades, som vi har sett tidigare, försoningsstandarden förändrades... vad återstår av apostlarnas tro? Ingenting, förutom deras namn som utnyttjas för den avgudadyrkan som Gud fördömer. De hon kallar de "sju dödssynderna" har ingenting av största betydelse i Guds ögon, som tuktar och straffar endast olydnad mot hans förordningar. Och som vi också har sett, stigmatiserar hon köttets synd, som Gud fördömer för dess synder begångna mot hans Ande. Genom att utnyttja en bibelvers har hon utnyttjat principen om syndares bekännelse till sina präster. Den som bekänner på detta sätt ställer sig under prästens och kyrkans andliga beroende, som därmed samlar kunskap om hans svagheter. Denna överhöghet över själar förklarar de förförda och bedragna offrens foglighet. I själva verket, vad säger Bibeln om detta ämne i Jakobsbrevet 5:6: " *Bekänn era synder för varandra och be för varandra, så att ni må bli helade. En rättfärdig mans innerliga bön är till stor nytta.* " I denna text handlar det inte om att bekänna synder för en präst, utan om att göra det lika mellan kristna, från lärjunge till lärjunge. För det bästa sättet att undvika tvister, ofta på grund av att den ene missförstår den andre, består i att lösa meningsskiljaktigheterna genom att tydligt ange de klagomål som framförts; detta, från man till man. I det gamla förbundet riktades bekännelsen direkt till Gud enligt Esra 10:11: " *Bekänn nu er synd för Jahve, era fäders Gud, och gör hans vilja! Avskilj er från landets folk och från främmande kvinnor.* "

USA

Ämnena jag just presenterade gällde Rom, men i vår yttersta tid lider mänskligheten av det skadliga inflytandet från tankar som kommer till Europa från USA och Kanada. Och här är det återigen lämpligt att "ge Gud vad som tillhör honom, och den nye amerikanske kejsaren vad som kommer från honom". För i denna "nya värld" där presidenten officiellt förbinder sig med sin hand på Bibeln, gynnar hans konstitution frihet, rest som en gudinna i New York-bukten. Individuell frihet har företräde framför biblisk lag, i den mån att vetenskapen erkänns som en religion; detta bevisas av existensen av den mäktiga "Scientology". Det är också från USA som normen för multietniska samhällen kom, vars första form var kung Nimrods försök att resa sitt "Babels torn". Gud antyder sambandet mellan de två sakerna genom att karakterisera New York som staden där det första moderna "Babels torn", "skyskraporna", dök upp. Detta namn i sig avslöjar gudomligt tänkande, och djävulens tankesätt som uppviglar människan att irritera eller repa Gud. Och inflytandet från denna "nya värld" är synligt över hela jorden, och överallt är utmaningen, eller trotset, att resa det högsta tornet, även i det muslimska Mellanöstern och Asien. USA:s kulturella dominans är inte längre ifrågasatt och denna nations verk består mer och mer i att

sabotera de religiösa och civila värderingar som etablerats av skaparguden; allt detta, i namn av den heliga mänskliga rättigheterna av franskt ursprung, såväl som statyn med namnet "Frihet". Det råder ingen tvekan om att genom att erbjuda denna staty till USA har Frankrike verkligen lämnat över stafettpinnen till USA för att återuppta sin kamp mot den som Voltaire kallade "den ökända", som utpekade Kristus och hans religion. Man måste erkänna att det utseende som den katolska tron hade gett honom inte bevisade att han hade helt fel. Men sann tro låg i normen skriven i Bibeln, och där hade Voltaire ingen legitimitet att rättfärdiga sitt antireligiösa val. För den sanne Kristus och hans sanna lärjungar är inget annat än kärlek och tjänande av sin nästa; de har ingenting av det "ökända", i alla tider och epoker av den kristna eran.

Moderna nyheter visar oss hur den vetenskap som utvecklats i USA berikar dem och bygger deras överlägsenhet över alla jordens folk. Den har på misstänkt kort tid föreslagit en ny typ av "budbärar-RNA"-vaccin, som säljs för miljarder dollar till rika västländer. Det framtida " *jordens odjur* " "plockar" sina offer innan det dominerar dem, när det kommande kriget har slagit ner dem och ruinerat dem. Våra världsledare har glömt att Amerika befolkades av giriga äventyrare som kom från hela världen för guldets från Kalifornien och Klippiga bergen, att de uppfann spelet "Lögnarpoker", och att deras favoritfamiljespel före "Scrabble" var "Monopol". Sedan dess har denna nya " *Satans tron* " gett upphov till avskyvärda tankar som syftar till att utrota alla dess grundläggande principer från den århundraden gamla traditionella europeiska kulturen. Den har fått namnet "Wokism". I denna nya libertarianska tanke är mannen inte längre en man och kvinnan inte längre en kvinna; den binära sexuella aspekten som grundades av Gud ifrågasätts och måste försvinna. Tack vare de transformationer som utförs av den kirurgiska vetenskapens skalpeller blir valet av kön individuellt. Till bisexualitet läggs transsexualitet. Efter de religiösa val som presenteras på en stormarknadshylla är det valet av sexuell tillhörighet som gynnas av detta kommersiella erbjudande. Sedan legaliseringen av homosexualitet har mänskligheten svepts bort i ett vansinnigt flöde av krav, det ena galnare och mer kontroversiellt än det andra. Denna kulturella jäsning ställer mänskliga sinnen mot varandra och ger näring åt de orsaker som skiljer mänskligheten åt och leder till civila och religiösa sammandrabbningar. För USA har "wokismen" alla rättigheter som beviljas religiöst engagemang; eftersom det är människan som individuellt bestämmer vad som är religiöst eller inte. Vi trodde att vi hade sett allt, men nej, det fanns fortfarande otänkbara överraskningar att upptäcka. Men "Guds son eller dotter", framtida asexuell himmelsk ängel, gläds, för spridningen av perverst tänkande bekräftar den förestående förestående kärnkraftsstraffet. Det kommer att slå till mot den tillflyktsort av falskhet och perversitet som från väst sprider sig över hela jorden. Som Gud sade till profeten Habackuk: " *Profetian kommer inte att ljuga, den kommer att uppfyllas, den kommer sannerligen att uppfyllas* ", det vill säga med absolut säkerhet.

Natur och vetenskap

Dessa två subjekt står i grunden i motsats till varandra eftersom naturen är gudomlig, medan vetenskapen är mänsklig. Naturen är underställd och beroende av den levande Guden; den utvecklas och förändras ständigt. Vetenskapen vilar däremot på fasta och fortfarande begränsade grunder, och dess utveckling är långsam och ovillig att ifrågasätta sig själv.

Roten till vår degeneration och vår mottaglighet för sjukdomar ligger i att vi övergav den kost som Gud föreskrev för det första människoparet; veganism, för dem och alla djur. Vi kan notera den perfekta komplementariteten hos djurlivet, som andas syre från luften och frigör koldioxid som är avgörande för växternas näring, vilka i sin tur producerar det syre som är nödvändigt för människors och djurs liv. I detta permanenta utbyte kunde livet på jorden förlängas. Med sjukdom försökte människan förstå sin egen funktion för att hitta botemedel för att läka sig själv så snabbt som möjligt. Och i modern tid har läkemedel skapats, först genom kombinationer av naturprodukter, sedan av molekyler konstruerade genom kemiska processer med mer eller mindre frekventa och mer eller mindre allvarliga biverkningar. Skaparguden förtjänar att förhållas mer än vetenskapsmän eftersom det är orättvist för människan, hennes varelse, att skryta om sina egna tekniska skapelser, medan levande varelser själva representerar extraordinära animerade maskiner. Gud har naturligt försett sina varelser med komplexa och effektiva immunförsvarssystem. Människan har ännu inte mätt sig med honom och kommer aldrig att mäta sig med honom. Men naturlig immunitet är faktiskt extremt bräcklig och den kan förstöras mycket lätt. Vår hjärna fungerar från födseln som en dator, den har programmerats att utföra funktioner med strävan efter mycket hög precision. Ta ögat som exempel, det är programmerat att anpassa sig till vad det tittar på med bästa möjliga fokus, och om det inte finns en defekt på grund av föräldrarnas ärftlighet, lyckas det så länge det tittar på definieras av stabila och precisa linjer. Men vad händer när ögat tittar på en suddig bild med oprecisa linjer? Det försöker förgäves att uppnå sin fokus, men om det misslyckas ger det upp kampen och hjärnans kontroll av ögat avprogrammeras. Det är då som vårt öga tillgriper en korregerande lins som tillhandahålls av optikernas vetenskap. Ögats fokus förloras då definitivt, ögonmusklerna slappnar av och svarar inte längre på de nödvändiga åtgärderna. Linsernas korrigering kommer att öka med tiden, och det naturliga fokuset förloras definitivt. Principen är densamma för hörseln. Användning av hörapparater eliminerar alla möjligheter att återfå naturlig normal hörsel. Avprogrammeringen av hjärnans normala funktioner sker varje gång människan utsätter den för en onormal situation som den inte kan anpassa sig till. Har jag avvikit från det religiösa ämnet? Inte alls, för att förstå dessa saker innebär att förstå det liv som Gud skapade. Att veta hur skört det är är nödvändigt för att främja dess förlängning. Vårt liv är en gåva från Gud, vår sanna himmelske Fader, och Han är känslig för hur vi behandlar Honom, Hans gåva. Den lycka som är beroende av god hälsa härrör från denna medvetenhet. Respekt för vår fysiska kropp är ett genuint trosverk. Paulus säger om vår kropp att den är "*den Helige Andes tempel*". Har du lagt märke till den helighet som judarna tillskrev det

"heliga templet" i Jerusalem? Samma helighet kännetecknade Kristi kropp och hans lärjungars kropp, helgad genom hans blod. Den nuvarande medicinska utvecklingen avslöjar dock en farlig paradox. Masker som täcker näsa och mun har länge införts av medicinska myndigheter för att begränsa spridningen av Covid-19-viruset. Att bära en mask minskar andningskvaliteten och främjar inandningen av koldioxid. Syret som är nödvändigt för att rena blodet i lungorna minskar därför. Är inte detta en paradox i kampen mot en sjukdom som angriper andningsförmågan hos drabbade patienter? Man måste faktiskt vara mycket tålmodig för att uthärda sådana inkonsekventa direktiv. Och det värsta är fortfarande att frukta eftersom det är från USA som Pfizers laboratorievaccin kom, efter DDT som förgiftade europeiska jordar i slutet av förra världskriget, liksom GMO-frön från Monsantos produktion som syftar till inget mindre än monopol på försäljning av utsäde, och går så långt som att stämma grannarna till sina kunder eftersom Monsantos frön flödade över och växte på deras angränsande marker. Detta land förtjänar väl uttrycket " *jordens köpmän* " som Gud betecknar det med i Upp. 18:11. Det borde därför inte förvåna oss att Gud profeterar om sitt herravälde över den sista universella koalitionen som kommer att motsätta sig hans helgade sabbat. Girighet och penningkärlek är rötterna till allt ont. Vid sin härliga återkomst kommer Jesus att förgöra den.

Vad vetenskapen inte tar hänsyn till är att, även om de till synes är lika, är människors sammansättning olika, eftersom varje varelse är verkligt unik. I den tid vi lever i agerar medicinsk vetenskap inte på det enskilda fallet, utan på det generaliserade fallet med ett stort antal människor som i verkligheten alla är olika genom sitt genetiska arv. Och beroende på detta ärvda genom kan det som kan bota en person döda en annan. Vetenskapen har svårigheter eftersom den ligger bakom Skapargudens skapelser som kontinuerligt kan producera, genom mänskliga handlingar eller de som direkt orsakas av honom, virus, katastrofer och alla möjliga naturliga eller övernaturliga fenomen. Låt oss därför säga att dess strider är förlorade från början. Bilden är den av en kollision mellan lergodsgrytan och järngrytan. I laboratorier strävar forskare efter att, genom trial and error, upptäcka elementet och metoden för läkning, utan att ta hänsyn till effekterna på grund av individuell betingning. Även i naturen hittar vi örter och växter som läker eller dödar beroende på vilka proportioner som används. I lätta doser främjar lindte sömn, men i höga doser retar och förhindrar det sömn. Naturen lär oss svårigheterna med medicinsk praktik. Som kristen, lyssnande till Gud, noterar jag att mänskligheten har klarat sig utan fysikalisk och kemisk vetenskap i ungefär 5 800 år. Människor har levt på jorden under mer eller mindre hälsosamma förhållanden kopplade till mer eller mindre skadliga och destruktiva kostval, och de har accepterat konsekvenserna, ibland dött yngre än normalt. Men under dessa 5 800 år har naturen inte lidit av deras händer. Modern vetenskap har framstått som en djävulsk förgiftad kalk, och dess gift har spridit sig i och över hela jorden. Vi måste vara ärliga och notera den skada som gjorts. Den har konsekvenser som för första gången ifrågasätter förlängningen av livet på jorden. Rättfärdigar inte denna enkla observation ånger eller ånger för att ha låtit vetenskapen äventyra välbefinnande och liv? Långt ifrån att bli anklagad dominerar vetenskapen religiöst de politiska ledarnas sinnen, och den påtvingar den sitt sätt att se på den.

I nyheterna sedan 2020 är den orsaken till den fullständiga förlamningen av europeiska och västerländska nationer. För dess beslut åtlöds av statscheferna själva. Förbannelsen att överge Gud och hans normer har ett mycket högt pris, och detta är bara förspelet, handpenningen på notan för det pris som återstår att betala.

Samtidigt, omkring 1843, kan två förändringar med enorma konsekvenser observeras. Å ena sidan satte ett trosprov baserat på intresse för Guds profetiska ord den protestantiska kristna tron i USA på prov. Å andra sidan, efter det skamliga, till och med katastrofala, resultat som Gud observerat, kommer samma USA och Europa att inleda utvecklingen av industriell fysikalisk och kemisk vetenskap. I Frankrike ser vi den första ångvagnen; i England dyker de första ångtågen upp, räls korsar kristna och koloniserade länder. Sedan är det oljans tur att driva bensinmotorer. I USA uppförs oljeborrtorn i stort antal i fientliga områden som länge förblivit öde. I slutet av andra världskriget kommer utvecklingen av den första amerikanska atombomben att följas av mer än 2 000 explosioner för tester fram till vår tid. Borde vi leta någon annanstans efter orsaken till den globala uppvärmningen? Vad representerar koldioxidutsläppen från moderna motorfordon i jämförelse, med vetenskapen om att koldioxid är växtvärldens föda? Man, du skördar idag vad den mänskliga vetenskapen har sått i generationer, i omedvetenhet och slarv. Ämnet atomprov väckte bara den allmänna massans intresse när dessa prov ägde rum nära mänskliga boplatser. Med tiden utfördes dessa prov i öken- eller underjordiska områden, eller till och med i havets hjärta. Dessutom underskattade mänskligheten deras allvarliga konsekvenser, eftersom jorden är ett slutet kärl, enormt, men ändå begränsat. Jag upptäckte på internet en video som i accelererad animation visar en följd av 2100 atombombsprov från olika makter. Det är imponerande och mycket avslöjande om konsekvenserna för jordens atmosfär och för jorden i bestrålade zoner, fördömda eftersom de gjorts obeboeliga i årtusenden. Den ryska tsaren Bomba förstör allt djur- och växtliv i en eldring, över en diameter på 500 kilometer, och den kommer att användas i tredje världskriget, som inträffar före 2030. Bryr sig Gud idag om tillståndet på sin planet? Nej, för han visste sitt slut från början. Det är kopplat till människans öde och existerade endast för att föra henne till förstörelsen av sin art efter 6 000 år. För att förstå denna Guds överlåtelse till en förstörelse som han själv programmerade, vet att mellan 533, datumet för Justinianus dekret som etablerade den romerska påveregimen, och 538, datumet för hans effektiva installation i Rom, år 535 och 536, spydde två enorma vulkaner successivt ut sitt damm och giftiga gaser i atmosfären, var och en i motsatta ändar av spektrumet; en i Centralamerika, den andra i Indonesien. Damm spred sig över hela jorden på båda halvkloten, och kejsar Justinianus kejsarliga kungarike, ständigt täckt av mörker, drabbades av hungersnöd och pest, vilket dödade tusentals. Detta var Guds sätt att markera tiden för installationen av den mörka påveregimen. Han försökte inte skona sin planet. I vår moderna tid har människan länge använt havet och landet för att återvinna sitt avfall. Men genom att skapa plast, genom sin vetenskap, gav han fisk och skaldjur mat som de inte assimilerar och det dödar dem. Tänk då på att detta bara bekräftar världens undergång år 2030. För de ackumulerade felen och de skador som kommer att uppstå till följd av ett kärnvapenkrig lämnar ingen chans till långsiktig överlevnad för den mänskliga art

som ursprungligen skapades till Guds avbild. Innan denna förstörelse kommer problemet med rent vatten, drickbart utan att orsaka sjukdom, att uppstå. Användningen av bekämpningsmedel och kemiska gödningsmedel sedan deras första produktion i USA har förorenat jordbruksmark och grundvattennivåer, till den grad att dricksvatten börjar bli en bristvara. Men vetenskapen är inte den enda boven i dramat, eftersom tillväxten av stadsbefolkningar nu når nivåer som skapar en kedjereaktion av problem. När de bodde på landsbygden koncentrerade människor inte sitt avfall och hämtade var och en sin egen mat från jorden. Och naturen led inte av deras närvaro. Jordmånen regenererades naturligt år efter år. Övergivandet av denna typ av liv markerade början på en ond cirkel som så småningom skulle leda till omöjligheten att överleva på jorden.

Falsk fromhet

Som detta uttryck antyder är denna fromhet baserad på en "falsk" uppfattning om kärlek. De berörda upplever ensidig kärlek. Deras tillfredsställelse är centrerad kring dem själva; dessa människor älskar Gud och den uppfattning de har om Gud, och det är tillräckligt för dem. Denna uppfattning om kärlek är falsk eftersom kärlek byggs genom ett möte vars mål är utbyte och delning av en gemensam njutning. För en troende är det viktigt och outhärligt att vara bekymrad över hur Gud dömer dem, för att inte lura sig själva om arten av deras relation med Gud, om den är etablerad eller inte. Jesus sade till sina trogna lärjungar: "*Min frid ger jag er .*" Detta är inte en mirakulös frid, utan helt enkelt den naturliga konsekvensen av vilan för de utvaldas själar, vila som erhålls när deras samvete inte eller inte längre får dem att känna skuld. Och denna vila är därför den naturliga frukten av lydnad mot förordningarna i frälsningsplanen som definierats och fullbordats av Gud i Jesus Kristus. Det är här Bibelns ord behöver översättas korrekt. I motsats till vad vissa versioner säger sa Paulus inte: "*Allt som inte är övertygelse är synd* ", utan: "*Allt som inte är tro är synd* ." "*Övertygelse* " kan syfta på något falskt; tvärtom syftar "*tro* " på Guds skrivna ord, vilket inte kan vara falskt, särskilt i dess ursprungliga "*hebreiska och grekiska* " texter. Man kan således förstå att sann fromhet och falsk fromhet identifieras och skiljs från varandra genom den uppfattning som varje mänsklig varelse ger den bibliska Skriften.

Under inspiration av demoner kan den religiösa aspekten ta sig flera former enligt deras uppfinningar; former som det universella religiösa livet uppenbarar överallt på jorden. Det är därför Gud i sin visdom har skapat en unik väg för att leda den ångerfulla syndaren till hans erbjudande om frälsning som uteslutande vilar på hans Kristi död. För att detta medel ska kunna presenteras för människorna ända till världens slut, lät han sin plan skrivas ner i Bibeln. Det är därför frälsningen vilar på den sanna kunskapen om dessa heliga skrifter, från de första orden som skrevs av Mose under Guds diktamen, till de sista, som skrevs av aposteln Johannes, vars ande fångades av Gud, för att presentera för honom visionerna i hans uppenbarelse som kallas Uppenbarelsesboken.

Människan måste lära sig att misstro sina egna tankar, ty hon är oförmögen att skilja mellan dem de som kommer från henne själv, de som kommer från Gud

eller en av hans änglar, och de som kommer från djävulska demoner. Vår hjärna är "hackad", och i denna situation är det bara Bibeln och dess läror som ger oss en gudomlig garanti. Som ett exempel ser vi från början av sin jordiska verksamhet Jesus avvisa djävulens frestelser genom att citera Skrifterna. Detta exempel ges till oss så att vi kan efterlikna honom och förstå att sann fromhet endast kan baseras på perfekt överensstämmelse med de helighetsnormer som fastställts och uppenbarats av hela Bibeln. Kom ihåg detta samlande tecken som kännetecknade den protestantiska tron på 1500-^{talet}: "Sola scriptura", en latinsk formel som betyder "Skriften ensam". Den har behållit allt sitt värde över tid och utgör fortfarande, i den slutliga förväntan om Jesu Kristi härliga återkomst, hela skillnaden mellan sann och falsk fromhet.

Homosexualitet

Detta ämne kräver mycket uppmärksamhet. I linje med föregående tema är kunskap om hur vår hjärna "hackas". De som saknar denna kunskap tillskriver allt de känner naturen och dess funktion, och normaliserar den logiskt sett. Jag läser i Ords. 29:18: " *Där det inte finns någon vision går folket under; lycklig är den som håller lagen!* " Utan tro och dess uppenbarelse kan den moderna västerländska människan inte föreställa sig att det som händer inom henne kan orsakas av en enhet som är främmande för henne. Liksom Tomas, om de inte ser, tror de inte. Och däri ligger problemet, tankarna och känslorna i vår hjärna är inte synliga. Men känslan förblir individuellt obestridlig. På samma sätt som mordiska tankar inspireras av demoner hos mördare, förekommer uppviglingar att tro sig själv som kvinna för en man eller vice versa, en man för en kvinna, och förklarar homosexualitet och alla möjliga ännu mer avskyvärda perversioner. Termen är ute: " *styggelse* ". Det är den som Gud ger i Bibeln till de sedvänjor han dömer och fördömer. I det gamla förbundet verkställdes den gudomliga domen av folket som stenade till döds de människor som var skyldiga till dessa " *styggelser* ". I det nya förbundet tog Jesus personligen ansvar för den förtjänta vedergällningen för de synder som begåtts mot Gud. " *Hämnden är min, vedergällningen är min* ", sa han. Ändå har Guds dom över dessa saker inte förändrats, och hans fördömande av styggelser fortsätter till världens slut, eftersom han förklarar i Upp. 21:27: " ***Ingenting orent skall komma in i den , inte heller någon som utövar styggelse eller lögn ; endast de som är skrivna i Lammets livsbok skall komma in.*** "

I okunnighet kan vilken jordisk varelse som helst bli lurad av osynliga demoner, men denna ursäkt upphör eftersom Guds förbud uppenbaras och förs till människornas kunskap genom skrifterna i hans Heliga Bibel. Det är därför homosexualitet och dess perversioner utgör sjukdomar i den mänskliga själen som den Allsmäktige Jesus Kristus kan bota, när offret är redo att omvända sig och lyda alla hans förordningar. För honom handlar det om att helt byta herre. Människan är antingen under Guds beroende, eller under djävulens eller hans demoner. Han har bara valet mellan frihet i lydnad mot Gud eller slaveri i underkastelse till demoner med döden som sitt öde.

I det nya förbundet är det bara denna text från Paulus, från Rom. 1:26 till 32, som påminner om Guds fördömande av sexuella avvikelser: " *Därför*

utlämnade Gud dem åt skamliga känslor. Ty även deras kvinnor bytte ut det naturliga bruket mot det som är emot naturen." Och på samma sätt övergav männen det naturliga umgänget med kvinnan och uppbrändes i sin begärelse till varandra, så att **män med män gjorde otillbörligt** och på sig själva fick ta emot den vedergällning som var tillbörlig för sin villfarelse. Och eftersom de ogillade att ha Gud i sin kunskap, överlämnade Gud dem åt ett fördärvligt sinne, så att de gjorde det som inte är lämpligt. De är uppfyllda av all orättfärdighet, ondska, girighet och ondska, fulla av avund, mord, grälsjuka, svek och ondska. skvallerspridare, förtalare, ogudaktiga, arroganta, högmodiga, skrytsamma, uppfinnare av onda ting, olydiga mot föräldrar, utan förstånd, utan tro, utan naturlig tillgivenhet, utan barmhärtighet. Och eftersom de känner Guds dom, att de som gör sådant är värda döden, gör de inte bara detsamma, **utan finner behag i dem som gör det**. Höjdpunkten av dessa "styggelser" nås idag av det faktum att homosexuella vars status legaliseras av mänskliga lagar offentligt gör anspråk på den frälsning som erbjuds av Jesus Kristus. Moderna mänskliga samhällen, som efter att ha fördömt dessa saker idag legaliserar och "godkänner" dem, drar på sig Guds rättfärdiga vrede. Godkännande medför därför allvarliga och fruktansvärda konsekvenser även för dem som inte själva utövar dem. Alla kommer snart att uppleva normen för hans rättfärdiga vrede. Men denna typ av "styggelser" är inte huvudmålet för den gudomliga dom som uppenbaras i hans apokalyps, där termen "styggelse" hänvisar till de falska kristna religioner som, genom söndagens utövande, rättfärdigar förhärlikandet av den hedniska dagen tillägnad solgudens ära. Denna typ av avgudadyrkande styggelse är kopplad, i Upp. 21:27, till termen "lögn" eller den absoluta motsatsen till dess "sanning" som betecknar normerna för dess lagar och den unika formen av dess frälsningsprojekt.

Gud och njutning

Denna punkt är värd att notera: njutning skapades av Gud för att uppmuntra handlingar som var nödvändiga i hans plan för livet på jorden. I den sexuella akten uppmuntrar njutning reproduktionen av arter. Detta gäller för människor och djur. Smaknjutning finns för att uppmuntra våra levande cellers näring och reproduktion. Begreppet njutning tillåter människor att träna djur som kopplar utförandet av en handling till den njutning som erhålls i form av ett erbjudande om behaglig mat. Gud agerar på samma sätt med sina utvalda, till vilka han förklarade i Jesus, i Matteus 7:7: "Be, så skall ni få; sök, så skall ni finna; bulta, så skall dörren öppnas för er." "Att söka" utgör en ansträngning, och "finna" är dess belöning. Denna njutningslag, som gäller på alla områden, visar existensen av Skaparguden fylld av kärlek till sina skapelser. Slumpen ensam skulle inte kunna vara involverad i att erbjuda njutning till varelser som lever på jorden. De förtjänar därför att kallas: jordiska varelser av den levande Guden, och som sådana är de skyldiga honom, åtminstone, respekt, ära och härlighet. Tillbedjan och kärleken till hans person förblir det komplement som

endast hans utvalda bringar. Liksom Daniel, enligt Dan. 10:12, belönas de som "söker förstå" de mysterier som föreslås i form av gudomliga uppenbarelser genom att få svar från Gud. Belöningen för studiets möda är kunskap som förvandlar vår personlighet. Det som gäller för fysisk mat gäller lika mycket för andlig mat. Det är därför vi läser i Matt. 4:4: "Jesus svarade: Det står skrivet: *Människan skall inte leva av bröd allena, utan av varje ord som utgår från Guds mun.*" "

Men njutning är kopplad till en strikt personlig individuell uppskattning. En persons njutning är inte nödvändigtvis en annans njutning. Det måste också förstås att den njutning som Gud rättfärdigar endast finns i den levnadsstandard som han godkänner. De utvaldas njutning är inte de fallnas. Livet erbjuder oskyldiga njutningar, men frukter av perversion, andra typer av njutning är förbjudna och fördömda av Gud. Det är dessa som demoner gynnar och uppmuntrar i upproriska människors sinnen; de mest talrika, representerade i skaror.

Frankrike splittrat och splittrat

Denna situation, som insågs och noterades i slutet av 2021, kunde ha undvikits om dess ledare hade vetat hur de skulle dra nytta av de historiska lärdomar som rapporteras i Bibeln.

Den första lärdomen i Guds vittnesbörd avslöjar förbannelsen av oförenliga mänskliga blandningar. Första Moseboken 6 berättar hur äktenskapen som förenade människor från det trogna lägret, "Guds söner", med "människornas döttrar", det avgudadyrkande otrogna lägret, resulterade i spridning av ondska och, som straff, fullständig förstörelse av syndaflodens vatten.

Den andra lärdomen tar oss till den tid då Jakobs familj, eller Israel, bosatte sig i Egypten med Josef, som hade blivit faraos storvesir. Ungefär två århundraden senare, samlade i Goshen i den bördiga Nilregionen, började hebréerna bli många; mer än en miljon män, plus kvinnor och barn. Denna tillväxt oroade med rätta den nye faraon, vars försiktighet vi måste hylla. Denna tillväxt kunde när som helst utlösa ett inre krig i hans land Egypten. Denne farao skulle visa sig vara upprorisk mot Gud, men han var inte dum. Han brydde sig om sitt folks intressen. Hebréernas och egyptiernas samlevnad hade nått sin gräns och tog formen av en fruktansvärd förbannelse för det välkomnande egyptiska folket.

Lite senare, efter Guds tio avskräckande plågor, skulle folket vandra i öknen i fyrtio år, och i slutet av dessa år åtog sig Israel att erövra Kanaan, jättarnas, amoreernas, land, vars ondska hade nått sin kulmen, 400 år efter Guds tillkännagivande till Abraham i 1 Mos 15:16: " *I fjärde generationen skall de återvända hit, ty amoreernas ondska är ännu inte fullbordad.* " Och där, för att säkerställa varaktig lugn för Israel, sitt folk, åtog sig Gud att utrota landets invånare innan hebréernas framryckning. Han sände bålgetingar och giftiga flugor mot jättarna som decimerade deras befolkning. Guds befallning som gavs till Israel var att aldrig låta deras fiender överleva. Hur hemsk denna befallning än kan verka för känsliga och humanistiska själar, kommer den från den store skapargudens absoluta gudomliga visdom. Att låta en fiende leva skulle

säkerligen bana väg för fientlighet bland hans ättlingar. Och Gud ville skona sitt folk från att uppleva denna tragiska situation. Israel lydde inte denna gudomliga befallning och led slutligen de smärtsamma konsekvenserna. Efter folket före syndafloden kan man förstå varför Gud försökte undvika ytterligare mänsklig blandning för att skydda sitt folk Israel från de avgudadyrkande religiösa sedvänjor som andra helt hedniska folk begick.

Guds varning var till ingen nytta, äktenskap med utlänningar väckte Guds vrede över ett Israel som slutligen sjönk ner i avfall och avgudadyrkan. Och den sista lärdomen finner vi i Jerusalem efter det hebreiska folkets återkomst från deportationen till Babylon i Kaldeen, i en handling som tillskrivs prästen Esra; i Esra 9:1: " *När detta var fullbordat kom ledarna till mig och sade: Israels folk, prästerna och leviterna har inte avskilt sig från folken i dessa länder, **utan de härmar deras styggelser** , kanaanéernas, hettiternas, perisséernas, jebuséernas, ammoniternas, moabiternas, egyptiernas och amoréernas. **Ty de har tagit av deras döttrar åt sig och sina söner och har blandat den heliga folksläkten med folken i dessa länder** ; och ledarna och magistraterna var de första som begick denna synd ."* För att återfå Guds godkännande fattades ett beslut; Esra 10:3: " *Låt oss nu sluta ett förbund med vår Gud att sända bort alla dessa kvinnor och deras barn, enligt min herres råd och dem som bävar för vår Guds bud. Och låt det ske enligt lagen.* " Och det skedde; Esra 10:17: " *På första dagen i första månaden gjorde de slut på alla män som hade tagit sig utländska hustrur ."*

På sin tid uppenbarade profeten Bileam för kung Balak hur han genom att gifta sitt folks döttrar med Israels söner kunde fördärva dem och beröva dem Guds stöd. Under den kristna eran reproducerades denna handling i större och mer andlig skala. Gud tar symboliskt upp Bileams handling för att illustrera hedendomens inträde i den kristna religionen i Upp. 2:14: " *Men jag har några saker emot dig: **där har du** de som håller fast vid Bileams lära, han som lärde Balak att lägga en stötesten för Israels söner, att äta avgudaoffer och begå otukt.* " Platsen i fråga är Rom, " *där Satans tron är* " som föregående vers 13 specificerar; detta är från år 538. Användningen av den välbekanta tilltalsformen genom Anden motiveras av det faktum att det i Rom fortfarande finns Jesu Kristi sanna tjänare. Efter Jerusalem blev Rom den plats från vilken västvärlden kristnades snarare än evangeliserades. Eftersom aktionen leddes av folket bakom " *Bileams lära* " och det var den romersk-katolska religionen som spreds och inte den sanna kristna tron.

Frankrike är naturligtvis inte Israel, men genom att ge sina lärdomar genom detta hebreiska folks erfarenheter, erbjuder Gud dem till varje intelligent människa så att hon kan dra nytta av dem, oavsett folk och ursprung.

Det är omöjligt att inte notera hur skadligt det är för människor att inte ha en god relation med Gud. För de yttersta konsekvenserna är död och förintelse.

Lärdomen vi just har sett bygger på farorna med etnisk blandning, och detta gäller främst två länder: USA och Frankrike. Frankrike utmärker sig genom jordens rätt, vilket automatiskt ger franskt medborgarskap till alla barn som föds på dess territorium och dess utländska besittningar. Denna nations tragiska öde byggdes på nästan självmordsbeslut: att välkomna sina fiender, men också förbudet mot att föra statistik över befolkningens sammansättning. Problemet,

som Farao fruktade för sitt Egypten, kommer att drabba Frankrike och leda till dess mordiska undergång. I Upp. 11:8 är namnet " *Egypten* ", som symboliskt ges till dess huvudstad Paris, därför välberättigat. Om man ser på dess historia har detta land drabbats av kedjeförbannelser. Sedan Klodvig, Frankrikes första kung som förfördes av Rom, blev anhängare av dess påvar; sedan, på 1500-^{talet}, markerade Paris sin anknytning till katolicismen genom att kämpa mot den protestantiska reformerta tron. Sedan, efter sin revolution och republik, blev det en kolonialmakt. Och det var här dess slutliga olycka förbereddes. Det slutade med att förlora sina asiatiska kolonier och Maghrebländernas. Avkoloniseringen markerade början på dess nedgång, men globalismen och media ledde till att afrikanska och nordafrikanska befolkningar immigrerade till Frankrike, så öppet och välkomnande, för att dra nytta av dess frihetsregim och dess sociala generositet. Men bland dessa ankomster finns muslimer fulla av förbittring mot den tidigare kolonisatören, och konfrontationen som drev Frankrike från deras land kommer att upprepas denna gång, på Frankrikes land som Gud kommer att överlämna till dem. Således kommer Europa med de " *tio hornen* " i Daniel 7:7-24 att straffas av ett tredje världskrig i Judas avbild, som slogs av Gud tre gånger, av kung Nebukadnessar, enligt 2 Krön 36:5-21.

Samexistensen av flera monoteistiska religioner inom samma nation skapar problem på grund av frustrationen över de kompromisser som krävs för att följa de normer som fastställts av denna värdnation. Enbart den veckovisa vilodagen skapar svårigheter att organisera arbetet, med vetskapen om att den vilodag som kristna observerar är den första dagen, muslimernas den sjätte och judars och valda kristnas den sjunde. Förr eller senare kommer muslimen att kräva respekt för sin vilodag, den sjätte; juden gör detsamma för att lyda sin Guds befallande order; landet där den första dagen är normen vägrar dessa krav och det är en kollision och religiös konfrontation. För underkastelse till en norm som motsäger den utövade religionens skapar en känsla av frustration hos den missnöjda anhängaren. Faktum är att den fred som uppnåtts fram till vår tid baserades på bristande medvetenhet om denna frustration. Religion var inte den primära angelägenheten för invandrare från Maghreb; det var arbete och pengar för att överleva som tvingade dem att korsa Medelhavet för att bosätta sig i Frankrike. Men idag, bofasta, nationaliserade och i större antal, känner sig muslimer alltmer frustrerade, och deras krav blir mer och mer angelägna.

Bland de befolkningsgrupper som välkomnas av Frankrike finns svarta människor som fyller adventistkyrkorna i Paris och Lyon. Svarta människor har bättre motstånd inflytandet från den sekulära ateistiska strömningen av västerländska vita. Svarta människor, som ofta är animistiska till sitt ursprung, har alltid varit medvetna om existensen av kroppslösa andar och de har upprätthållit relationer med dem som präglas av synliga manifestationer; dessutom är det övernaturliga naturligt för dem, till skillnad från skeptiska eller icke-troende vita. Närmandet till sanningens Gud blir därmed lättare för dem.

Jul

Denna så kallade kristna högtid präglas av kriterier som bara kan göra den hatad av sanningens Gud. Baserat på ansamlingen av lögner och avgudadyrkan kan du förstå att jag inte överdriver i denna bedömning.

Först, notera att denna fest inte organiserades av Guds vilja; Bibeln ger ingen precision för att fastställa ett datum för Jesu, Guds Kristus, födelse. Anledningen till denna tystnad är att Gud lägger vikt vid Jesu död, inte vid hans födelse. Genom att organisera denna fest som påstås fira Jesu födelse, befäster och rättfärdigar den katolska religionen sin representation av Kristus i tillståndet av ett spädbarn som hålls i Marias armar, hans mor som själv är föremålet för den främsta tillbedjan.

Det datum som Rom valde, den 25 december, var ursprungligen födelsedagen av den mänskliga guden Tammuz, son till den mänskliga gudinnan Semiramis, hustru till kungen av Babel, den berömda Nimrod, också mycket mänsklig. Tammuz representerades av bilden av en solskiva. Ordet "jul" kommer från latinets "dies natalis" som betyder födelsedag; den hedniska Tammuz födelsedag. Bland romarna tillägnades denna period Saturnalia-festivalerna som präglades av orgiastiska seder. För att behaga folk som älskade att fira och ville bevara sitt firande ändrade katolicismen sitt motiv. Således ersatte Jesu födelse Tammuz eller Saturnalia. Länken mellan Tammuz och Jesus var solskivan eftersom Kristus, för det påvliga Rom, är solguden som firas och dyrkas den 25 december och den första dagen i veckan enligt den gudomliga ordningen plötsligt blev, genom mänskligt beslut, den "**sjunde dagen**". » sedan 1981, i Larousse-ordboken; denna nya standard har införts genom ISO 8601-beslutet från Internationella standardiseringsorganisationen.

Förenta staterna, handelsmännen och "*jordens köpmän*" i Upp. 18:11, skapade jultomtens mytiska karaktär. De gav honom hans utseende och hans färger, vitt och rött, vilket redan kännetecknade deras läsk "Coca-Cola". Förenta staterna gav denna högtid sitt utseende och sitt kommersiella syfte genom att förnya principen att erbjuda gåvor till barn, som hedningarna gjorde för Tammuz. Således är högtiden som förtrollar föräldrar och barn i alla västerländska nationer inget annat än en koncentration av avskyvärda handlingar som endast kan reta upp sanningens Gud, Jesus Kristus. Medvetna om detta gör hans utvalda klokt i att avstå från att delta i den.

Bibeln vittnar om "*Guds barns härliga frihet*". Vi får inte missta oss om betydelsen av detta ord "*frihet*", eftersom det bara har betydelse för Gud och hans utvalda i motsats till "*syndens slaveri*". Klart och precist lyder skapelsen Gud eller djävulen. Lydnad mot Gud består i att tillämpa normerna i hans lagar, och lydnad mot djävulen består i att inte lyda Gud och inleda tvist med honom. Om Bibeln ändå understryker uppkomsten av denna "*Guds barns frihet*", beror det på att i Jesus Kristus, förutom det veckovisa firandet av den helgade sabbaten, försvinner alla andra religiösa högtider i det gamla förbundet. Det religiösa livet förenklas således till det yttersta, och "Kristi utvalda" åtnjuter en konkret och mycket verklig frihet. Inget behov av en jordisk mellanhand, det ständiga livet för var och en blir en form av tillbedjan, och normen som ska följas är skriven i Bibeln, som enligt Upp. 11:3 utgör de "*två vittnena*" om den levande Guden. Och framför allt erbjuder relationen som upprätthålls med Gud Jesu Kristi hjälp

och råd, som han genom den Helige Ande ger dem som verkligen tillhör honom; och detta intill världens slut, enligt hans löfte som troget ska hållas och hedras.

Liksom den falska julen består den upprepade användningen av namnet "söndag" i att rättfärdiga dess karaktär som "Herrens dag" när det i själva verket bara är "djävulens dag", och starkare sedan 1981, då det tillskrevs standarden för "**sjunde dagen**" i våra veckor. Som den "första dagen" kunde namnet "Herrens dag" historiskt rättfärdigas som den dag då Jesus uppenbarade sig levande och uppstod för sina lärjungar. Men denna uppståndelse rättfärdigade inte att firas med en veckovila på bekostnad av den "sabbat" som Gud helgat. För att vittna om vår tillgivenhet till den sanning som Gud etablerat, har vi tillsammans med mina bröder och systrar i Kristus döpt om den romerska "söndagen" till "Soldi", vilket gör att den överensstämmer med namnet som ges på engelskan "Sunday" och på tyska "Sonntag". Genom att namnge denna dag "Soldi" kan samtalspartnerns nyfikenhet väckas och erbjuda möjlighet till en välgörande förklaring. Det bör noteras att namnet "Herrens dag", det vill säga "söndag" översatt från latinets "Dies Domenica", endast har införts i Frankrike, "den äldsta dottern" och historiskt väpnade anhängaren av den katolska kyrkan, i Spanien, Portugal och Italien, där det bär namnet "Domenica", vilket betyder "Herre"; i Italien där den påvliga heliga stolen är belägen, "*Satans tron*", dess inspiration. Höjdpunkten av katolicismens arrogans ligger i att ordet "Sabato" på italienska betecknar **Guds heliga sabbat. vilket Rom placerar på sjätte plats bland veckodagarna**. I den franska standarden går denna handling obemärkt förbi eftersom ordet "sabbat" och dess rot har ersatts av namnet "Samedi", där ersättningen av "b" med "m" gör att namnet "Sabbat" ignoreras. Under detta obskyra namn "Samedi" kan det förväxlas med det engelska "Saturday" som hyllar den romerska guden "Saturnus" ära.

Kristi utvalda, sanningens Gud, måste därför, i kunskap, ompröva dessa normer som djävulen fastställt och bygga sin relation med Gud, genom att i sina sinnen och sitt vittnesbörd anta hans tidsstandard och hans veckokalender där veckans första dag är en profan dag och till och med vanhelgad, det vill säga besudlad, av romersk hedendom liksom de andra veckodagarna, alla tillägnade de romerska astrala gudomligheterna. Enligt Gud börjar veckan därför med "Soldi", eller "falsk söndag", och den slutar på den sjunde dagen, med "sabbaten helgad", av hans högsta auktoritet, för vila, från början av hans skapelse av världen; den eviga vilan under det sjunde årtusendet profeterade i slutet av varje vecka och in i vilken endast "Kristi Jesu utvalda" kommer att inträda under den kommande våren 2030; det datum som kommer att präglas av hans härliga återkomst.

Jag minns den ursprungliga formen av veckan som Gud skapade och fastställde: Dag ett, dag två, dag tre, dag fyra, dag fem, dag sex och dag sju, helgade för vila och kallade sabbaten.

Som offer för en ackumulering av övergrepp förklarade Gud krig mot den upproriska mänskligheten. I början av 2020 tillkännagav president Emmanuel Macron till det franska folket, i en allvarlig ton, och hamrade fast: "Vi är i krig." Han skyllde aggressionen på coronaviruset som uppstått i Kina. Men han misslyckades med att förstå att denna handling initierades av Jesus Kristus, den allsmäktige Guden. Nu är det viktigt att förstå detta: med detta straff säger Jesus till människorna: "Freden på jorden är över, definitivt över." Och när han leder

människorna att skapa ett dödligt virus, är det för att han vill uppnå död i rebellägrets led. Det måste också förstås att oavsett den tekniska effektiviteten hos de läkemedel och vacciner som utformats av mänsklig vetenskap, används dessa mänskliga medel för att hindra och minska effekterna av ett gudomligt straff. Det är därför Gud mångfaldigar formerna av sina attacker mot de skyldiga, vilket anges i denna vers citerad i Hes. 14:21-22-23: ” *Ty så säger Herren Herren: Om jag än sänder mina fyra fruktansvärda straff mot Jerusalem, svärdet, hungersnöden, de vilda djuren och pesten, för att utrota därifrån både människor och djur,... Ändå skall det finnas en kvarleva som skall undkomma, som skall komma ut därifrån, söner och döttrar. Se, de skall komma till er; ni skall se deras vägar och deras gärningar, och ni skall bli tröstade på grund av den olycka som jag låter över Jerusalem, för allt vad jag låter över det. De skall trösta er, när ni ser deras vägar och deras gärningar; och ni skall veta att det inte är utan anledning som jag gör allt vad jag gör med det, säger Herren, YaHWéH* ». Lägg märke till att i detta skrämmande budskap som tillkännager en utrotning, påminner Gud om sin frälsningsplan som är att välja ut och bevara de människor som har förblivit honom mest trogna. Efter ” *Jerusalem* ”, på sin tid, år 70, är det idag de otrogna västerländska kristna folkens tur att bli måltavlor för de formidabla vapen som Gud använder. Han kommer att genomföra sin hemska plan till slutet och kommer att implementera medlen för att genomföra den. På global skala kommer jordens invånare slutligen att utrotas. Efter virus, hungersnöd och inbördeskrig kommer ett universellt kärnvapenkrig ytterligare att minska antalet överlevande människor. Sedan, i samband med de ” *sju sista plågorna av Guds vrede* ” som beskrivs i Upp. 16, kommer de sista överlevande att utsättas för det slutliga trons prov, vilket kommer att ställa ” *sabbaten* ” mot ”solens dag”, den falska romerska ”söndagen”. Hotet om död som kommer att rikta sig mot Kristi utvalda kommer att vändas mot dem som ordinerar den, när Gud som frälser ingriper för att frälsa dem som älskar honom i fullkomlig trofasthet.

Marscherar mot himlen

Jag döptes 1980 och uppnådde därför 40 års tjänst för Jesus Kristus år 2020. Emellertid kom ett ständigt flöde av ljus i form av inspiration för att ge näring åt min kunskap om innebörden av de händelser som upplevdes. I Bibeln kännetecknade denna 40-åriga period särskilt Moses erfarenhet. Han flydde från Egypten vid 40 års ålder och återvände 40 år senare för att vägleda sitt hebreiska folks exil. År 2020 tog en tid av prövad tro slut, eftersom Gud efter årtionden av fred och välstånd som givits till de dominerande västerländska kristna folken, agerade på ett sätt som var identifierbart för sina utvalda. Den ekonomiska blockeringen som orsakades av de **överskattade effekterna** av Covid-19-coronaviruset utgör ett synligt bevis på denna förändring i beteendet hos den store skaparguden, som är förolämpad, avvisad och av nästan alla människor föraktad. En historisk detalj värd att notera är att Covid-19-viruset dök upp i Kina sex dagar efter att dess ledare beslutat att ändra Bibeln och ta bort citat som inte överensstämde ”med det kinesiska kommunistpartiets och dess ledares vision”. En

sådan attack mot Guds heliga skrivna ord kunde inte förbli obesvarad. Covid-19 har gett uttryck för det.

Efter uttåget ur Egypten väntade en lång **marsch** i öknen det hebreiska folket. Även för oss har sedan 2020 **en sista marsch** inletts i ett mänskligt relationellt sammanhang som försämras och kommer att försämras mer och mer. Tiden har kommit för splittring, på ett sätt som är analogt med vad Gud sa och gjorde, enligt Sak 11:14: " *Då bröt jag min andra stav, förening, för att bryta brödrskapet mellan Juda och Israel.* " Hänvisningen till " *Juda och Israel* " är inte exklusiv, eftersom dessa två namn tjänar som stöd för de budskap som Gud riktar till sina tjänare ända till världens ände. Denna " *andra* " " *Stav* " avslöjar den slutgiltiga konsekvensen av timmen för Guds dom över nationerna: separationen eller splittringen av folk som leder till mordisk krigisk aggression. Nu föregås denna " *stav* " av brytandet av en första " *stav* " som heter " *Nåd* " enligt Sak 11: " *Jag tog min stav Nåd och bröt den för att bryta mitt förbund som jag hade slutit med alla folk.* " Denna vers avslöjar att Gud från början av sitt skapelseforskningsprojekt hade tänkt sig sin roll som Messias som skulle frälsa sina utvalda genom principen om " *Nåd* " som erbjuds och föreslogs till " *alla folk* ". Men offer för universell mänsklig likgiltighet och förakt, vilket ger honom, liksom det judiska prästerskapet, värdet av " *tre-tio siklar silver* " som citeras i vers 12, i sitt projekt, slutar Gud med att bryta denna " *stav* " och därmed sätter stopp för sitt erbjudande om " *Nåd* ". Sak 11:12: " *Jag sade till dem: Om det behagar er, ge mig min lön; om inte, ge ingen. Och de vägde upp tre-tio silvermynt som lön för min lön.* " Förutom dess tillämpning på ändens tid uppfylls principen om successionen av brytandet av stavarna " *nåd och förening* " *individuellt för de offer som dör i de tider som präglas av " trumpeterna " och " Guds plågor* ". I en uppdatering för sabbaten den 18 december 2021 förklarade jag vikten av ordet " *sista* " i uttrycket " *de sju sista plågorna av Guds vrede* ". Eftersom denna förtydligande antyder utgjutandet av andra plågor under tiden före det kollektiva slutet av prøvotiden. Och jag påminner er om att i mer än 70 år av fred och välbefinnande har gudomliga " *plågor* " ständigt drabbat mänskligheten i form av mer eller mindre botbara moderna sjukdomar: Cancer, AIDS, Alzheimers och andra; Till detta kommer dödsfall av offer för rökning, alkohol och kemiska eller naturliga droger som decimerar ungdomar, trafikolyckor, offer för översvämningar, snöras, bränder, seismiska och vulkaniska katastrofer, tsunamier, för att inte tala om cykloner och tornados som särskilt riktar sig mot Amerika, etc.; allt som är ett resultat av att man inte iakttar den. av de normer som lärs ut i gudomliga lagar. Vi minns hur Gud, för att möta det hebreiska folkets efterfrågan på kött, i öknen lät vaktlar komma. De åt så mycket och så överdrivet att tusentals dog. Dåliga matvanor som inte överensstämmer med de normer som Gud fastställt orsakar fortfarande död och sjukdom idag. Tillämpade på global skala kan dessa dödliga matnormer betraktas som straffande " *plågor* " utformade av den ende skaparen Gud; sjukdom är den oundvikliga konsekvensen av överträdelser av de naturlagar som fastställts i hans jordiska skapelse.

I anonymitet och avskildhet har Jesu Kristi utvalda sedan 2020 engagerat sig i det sista steget, på vägen till himlen som kommer att öppnas för dem våren 2030. Och alla dessa skrifter som jag presenterar och samlar i detta verk utgör

konkret denna andliga näring som är oundgänglig för att uppbygga och bygga den andliga människa som alla hans utvalda måste bli. Att förstå Guds dom för att godkänna den och dela den med honom är målet med denna andliga näring. Det är i ömsesidigt godkännande och uppskattning som gemenskap byggs mellan Gud och hans utvalda; detta, genom den exklusiva " *nåden* " som erhålls genom aktiv tro, baserad på Jesu Kristi namn och förtjänster allena.

Denna punkt är grundläggande att komma ihåg. Jesu Kristi sanna utvalda är inte måltavlor för Guds plågor, och deras beskydd vilar på deras lydnad mot hans lagar. Gud har åtagit sig att visa skillnaden i behandlingen av sina utvalda och upproriska varelser. Men logiskt sett, när solen överhettas, känner hans utsatta utvalda brännskadorna precis som rebellerna. Behandlingen av de utvalda skiljer sig i huvudsak åt genom näringen av deras ande när den fysiska kroppens kostval har godkänts av Gud. Livet är en oskiljaktig helhet, Gud har skapat den fysiska kroppen, anden som kommer till liv i den, och växtnäringen, idealet i Första Moseboken, som bygger de fysiska cellerna som utgör dess kropp. Respekt för dessa principer skyddar de utvalda mot sjukdomar eftersom deras naturliga immunitet stärks. I sann tro hånar man inte Gud genom att inte lyda hans lagar och ropa på hans hjälp och bistånd som falska religionsanhängare gör. Den väg som Jesus Kristus dragit är sanningens, alltid logisk, enkel och rättvis. Vid slutet av denna väg som Jesus välsignat, efter att ha passerat de sista jordiska prövningarna, kommer vår **vandring** att sluta i Guds himmelska rike där han har berett en plats för oss enligt Johannes 14:1 till 4: " *Låt era hjärtan inte oroas. Tro på Gud och tro på mig. I min Faders hus finns många boningar. Om det inte vore så, skulle jag ha sagt er det. Jag går bort för att bereda plats åt er. Och om jag har gått bort och beredt plats åt er, kommer jag tillbaka och tar er till mig, för att ni också skall vara där jag är. Dit jag går, och ni vet vägen .* " Sannerligen!

Helgelsens faser

Denna text som Paulus citerar i Hebr. 12:14 avslöjar den hälsosamma aspekten av dess betydelse: " *Sträva efter frid med alla människor och efter helighet, utan vilken ingen skall se Herren .* "

Vad är helgelse? Paulus säger till oss i 1 Thess. 4:17: " *Ty Gud har inte kallat oss till orenhet, utan till helighet .* " " *Helelse* " är den absoluta motsatsen till " *orenhet* ", alltså **renhet** .

helgelse sammanfattar ensam det gudomliga frälsningsprogrammet som är uppbyggt över flera steg eller faser. Men redan för att förstå dess betydelse och syfte måste vi ta hänsyn till den första betydelsen som Gud ger det i 1 Mos 2:3 där denna **helgelse** kopplas till den " **sjunde dagen** " av hans skapelse: " *Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den , ty på den vilade han från allt sitt verk som han hade skapat genom att göra den .* " Denna vers är grundläggande, eftersom det är på denna gudomliga förklaring som vi kan koppla samman **den av Gud helgade sabbaten** och **siffran "7"** som numeriskt kommer att beteckna hans " **helgning** " i all hans uppenbarelse. Som sådan blir den helgade sabbaten " **den levande Gudens sigill** " i Upp 7:2, det vill säga tecknet på hans gudomliga personlighet. Fram till idag, från "soldi"-morgonen den 19 december 2021, hade

jag, genom att anta en ärvd tolkning, tillskrivit den betydelsen av fullhetens tal. Denna term förekommer emellertid inte i denna text av Första Moseboken, till skillnad från verbet " **helgad** ". Även om denna fullhet kan behållas för en sekundär betydelse, har betydelsen av **helgelse** företrädare framför den. Därför gjorde jag omedelbart denna modifiering genom hela detta verk. Och jag måste göra det i alla mina dokument, eftersom det gudomliga budskapet är avsevärt förändrat och berikat. Analysen av Dan. 8:14 blir lysande och extremt logisk och lätt att förstå. Dess korrekta översättning, som Kristi Ande ledde mig att upptäcka och återställa, är: " *Fram till 23:00 kväll och morgon och helighet skall rättfärdigas .*" Tidpunkten för ikraftträdandet av detta profetiska dekret är våren 1843. Vid den tiden representerades den kristna tron huvudsakligen i Europa av den romerska påvliga tron vars " *dödliga sår* " (Upp. 13:3) som bars av den franska revolutionära ateismen sedan " *läktes* " genom Napoleon Bonapartes konkordat. I sin nya ödmjuka och undergivna aspekt återupptar den katolska tron sina saligförklaringar, vilket mångfaldigar kanoniseringen av dess "helgon" som den erbjuder att dyrkas av sina anhängare. För den sanne Guden är denna handling avgudadyrkan och därför avskyvärd. Det är därför Gud, i sin önskan att "rätta till verket", det vill säga återställa standarden för sann helighet, förkunnar detta profetiska dekret i Dan. 8:14, där orden " **rättfärdighet och helighet** " förekommer. Möjligheten att tillskriva Kristi " **rättfärdighet** " och statusen " **helgon** " tillhör endast honom. Hans budskap kommer därför att bestrida **den påvliga "arrogans"** som fördöms i Dan. 7:8-20 och Upp. 13:5. Således har den gudomliga Kristus sedan våren 1843 återtagit sin högsta auktoritet, som under århundraden av mörker överlämnats till den romerska påvliga religiösa makten. Men denna återställelse uppenbarar sig endast för hans utvalda, som han upplyser individuellt i enlighet med deras kärlek till hans sanning. Återställelsen av alla hans sanningar förverkligas sedan i deras hjärtans och sinnens hemlighet. Världen är helt omedveten om existensen av dessa länkar som återupprättar dialogen med den högste Guden. Den falska heligheten, som först etablerades på påvarna, bedrar folkmassorna. För inte alla som påstår sig vara heliga är helig, utan bara den som Jesus Kristus, den store gudomlige domaren, utser som sådan eftersom han finner honom värdig denna status. För att uppfylla denna standard måste först **utövandet av sabbaten , den gudomliga bilden och helgelsens sigill** , antas och troget iakttas av de sanna kristna utvalda. Det är detta antagande som får Jesus att särskilt, år 1873, välsigna **sjundedagsadventisternas tro** i budskapet riktat till " *Filadelfia* ", den tidens Utvalde som kännetecknades av en verklig "broderlig kärlek" som betecknas av detta grekiska namn, i Upp. 3:7; och dessa siffror betyder: 3 = fullkomlighet; 7 = helgelse.

I 1 Kor. 1:30 grupperas orden " **rättfärdighet och helgelse** " **tillsammans och tillskrivs endast Guds Kristus**: " *Genom honom är ni i Kristus Jesus, som från Gud har blivit för oss vishet, rättfärdighet, helgelse och förlossning .*" Han ensam kan därför tillskriva och låta sina utvalda dra nytta av " *hans rättfärdighet* " och " *hans helgelse* ", det vill säga hans renhet. Och det är fortfarande han, Jesus, som tillskriver dessa saker under den Helige " **Andes** " avbild enligt 2 Tess. 2:13: " *Men vi bör alltid tacka Gud för er, bröder som Herren älskar, ty Gud har från*

begynnelsen utvalt er till frälsning genom Andens helgelse och tron på sanningen ."

En första definition består av att säga att **Helgelse** kännetecknar den fullkomliga **renheten** hos Guds Ande själv, vilket bekräftas i 1 Petrus 1:16: " *Ni skall vara heliga, ty jag är helig .*" För hans skapelser, förvrängda av synd, kommer **heligelsen** att bestå i att återställa och reproducera Guds avbild i anden av deras jordiska kropp. Ty i begynnelsen, i sitt tillstånd av fullkomlig oskuld och renhet, skapades Adam (människan) till Guds avbild, enligt 1 Mos 1:26-27: " *Och Gud sade: Låt oss göra människor till vår avbild, till vår likhet. De skall råda över havets fiskar och himlens fåglar och boskapen och över hela jorden och över alla kräddjur som rör sig på jorden. Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne; till man och kvinna skapade han dem .*"

Faktum är att **helgelse** är en process utformad av Gud för att från en ångerfull syndare erhålla ett utvalt, " *troget och sant vittne* ". Denna förklaring bygger på förståelsen av den betydelse Gud ger åt de beskrivningar genom vilka han presenterar sig själv i de 7 på varandra följande epokerna som frammanas av namnen på de " *sju kyrkorna* " i Upp. 2 och 3. Det andra nya, som jag tar upp i Jesu Kristi namn i detta nya budskap, är att förstå att dessa olika beskrivningar avslöjar den tjänares standard som varje berörd era måste producera för sin ära. Detta var redan delvis förstått, men idag är denna princip oundgänglig och en prioritet för att förstå den gudomliga helgelseplanen som uppnår evig frälsning. I början av detta stycke avslöjar och betecknar uttrycket " *troget och sant vittne* " den tjänare som Jesus kommer för att avskilja, alltså för att helga, vid den tid som kallas " *Laodicea* ". Denna era betecknar, under datumet 1994, tiden för att pröva den officiella institutionella adventismens tro. Jesus satte detta datum då han ville pröva sin kärlek till sanningen som uppenbaras av det profetiska ordet, eftersom hans ursprungliga helgelse uppnåddes genom denna typ av prövning på adventistpionjärernas tid. Var det fortfarande värt att välsignas av honom? I sitt budskap profeterade Gud vad som faktiskt uppfylldes på detta datum. Han fann folket och deras ledare ljumma och formalistiska i årtionden, och " *spådde* " dem efter 1994. Men i sitt budskap tillkännagav han att hans nåd och stöd individuellt skulle bevaras av dem som, vittnande om kärlek till hans sanning och hans profetiska budskap, skulle bli för honom och hans sak hans " *trofasta och sanna vittnen* ". Det är i denna egenskap som jag, sedan 1994, i oliktankande, befriad från institutionellt handledning efter en officiell avsättning 1991, tar emot och förmedlar den andliga näring som han troget fortsätter att generöst erbjuda sina utvalda; dem han älskar. Bevisen är obestridliga, denna mat som jag tar emot och presenterar är det sista " *vittnesbördet om Jesus* " som fortfarande och alltid är " *profetians ande* ", enligt Upp. 19:10. Denna mat kommer in i mig, och den institutionella kyrkan tar inte bara inte längre emot något från Jesus, utan den förolämpar honom också, genom att ingå en allians med dem som hans profetior utser till hans fiender; tjänare till en falsk kristendom som används av djävulen för att bedra och förlora förförda själar.

De successiva faserna av **helgelse** uppenbaras för oss i montage av hans apokalyps. Dessa faser är, successivt, de av urval och rening. I historisk tillämpning frammanas urvalet i Upp. 3: 1 , av eran som kallas " *Sardes* ". Vad gör

Jesus just nu? Han säger oss med dessa ord: " *Skriv till ängeln för församlingen i Sardes: Detta säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna : Jag känner dina gärningar. Jag vet att du anses levande, men du är död.* " Genom att tillämpa talet " *sju* " dess primära betydelse av **helgelse** , berättar Jesus för oss att i denna era som kallas " *Sardes* ", det vill säga från våren 1843 till hösten 1844, kommer han för att helga, genom sin gudomliga Ande, sina budbärare som utgör och bygger med tiden hans evige Utvalde som i det långa loppet kommer att bli evig. Men logiskt sett avslöjar prövningen vinnare och förlorare, till vilka Jesus, genom att dra tillbaka sin helgelse, säger: " *Jag känner dina gärningar. Jag vet att du anses levande, men du är död.* " Det är han, den store och ende domaren, som säger detta. Ifrågasättandet av hans dom kommer att vara fullständigt fåfängt och utan någon effekt. Prövningarna av kärleken till sanningen, byggda på förväntan om Jesu Kristi återkomst 1843 och 1844, har gett effekter med definitiva konsekvenser definierade av nya normer för lydnad mot de övergivna gudomliga lagarna, inklusive först och främst resten av " *sjundedagens* " sabbat, vars antagande utgör den andra fasen av helgelse; en andra fas som är reningens från synd. Övergivandet av "soldi" till förmån för "sabbaten" är därför denna renings utan vilken helgelseprogrammet avbryts. Det är därför absolut nödvändigt att förstå den progressiva naturen hos helgelsearbetet, eftersom de berörda kristna, utvalda för sin kärleksfulla tillkännagivande av Kristi återkomst, traditionellt utövade den katolska och protestantiska religiösa dyrkan av "soldi", Konstantin I:s "Obesegrade solens dag".^{Från} detta urval var de tvungna att renas individuellt från denna synd genom att avsäga sig denna dyrkan till förmån för sabbatsdyrkan som Andens ljus skulle leda dem till mellan 1844 och 1863. Detta, för att uppfylla kravet i dekretet i Dan. 8:14, där det korrekt översatts, högtidligt och befallande i enlighet med sin högsta auktoritet, förklarar Gud: " *Fram till 23:00 kväll och morgon och helighet skall rättfärdigas .* " Detta budskap tillkännagav därför behovet av att utföra ett helgelsearbete som blivit nödvändigt på grund av att sabbaten övergavs sedan den 7 mars 321, det datum då kejsar Konstantin lät den överge och ersättas av sin besudlade hedniska "Obesegrade solens dag". Enligt Dan. 8:14, år 1843, datumet för slutet av de föreslagna 2 300 åren, behövde " *helighet " " rättfärdiggöras* ". Detta innebär att för Kristi lärjungar, de fredligaste protestanterna, ifrågasattes denna tidigare uppnådda rättfärdighet och skulle återerövrats från detta datum 1843. Detta omnämnande av rättfärdiggörelse påminner om vikten av den dom som Gud avkunnar över varje kandidat som vill dra nytta av sitt frälsningserbjudande. Och denna rättfärdiggörelse är det svar som Jesus Kristus ger på de reningsansträngningar som den kallade varelsen manifesterar. Ty efter Kristi rättfärdighet som tillräknats den ångerfulla syndaren kommer trons kamp som för honom består i att erhålla den rättfärdighet som tilldelats, det vill säga att helt överge syndens utövande, för att likna Jesus Kristus som Gud presenterar som den perfekta förebilden att efterliknas. Låt oss därför behålla sambandet mellan rening och rättfärdiggörelse som är intimt sammankopplat: utan rening, ingen rättfärdiggörelse. Jag betonar denna punkt, det värde som ges till var och ens tro tillhör endast Kristus och honom allena, men genom sin uppenbarelse gav han sina lärjungar möjligheten att förstå vad han

förväntar sig av dem; och därför möjligheten att veta när de verkligen är mottagare av hans rättfärdighet.

Med budskapet om " *Filadelfia* " som presenteras i Upp. 3: 7 samlades de renade utvalda i en strikt amerikansk institutionell form mellan 1863 och 1873, där de, officiellt välsignade och inledda ett universellt uppdrag, gick in i fasen av en **första helgelse** som vers " 7 " i Upp. 3 bekräftar. Jag minns att detta datum 1873 fastställdes i Dan. 12:12. Där riktar Jesus en saligprisning till de kristna som fortfarande väntar på hans återkomst, på detta datum som framställs genom den beräkning som han föreslår att göra, utifrån denna profetiska varaktighet på " *1335 dagar* ". Med början år 538, datumet för den historiska etableringen av den romerska påveregimen som satte *stopp för* Jesu Kristi eviga prästadöme, slutade denna period 1335 år senare, år 1873, det datum då sabbaten redan hade antagits som ett tecken på deras helgelse av Jesus.

År 1873 helgade och välsignade Gud sjundedagsadventismen, ett uttryck som sammanfattar de två oskiljaktiga sanningarna om Jesu Kristi återkomst och den helgade sabbaten, vilket profeterar om vinsten av hans seger över synden. Men detta var bara det första stadiet i adventisternas historia; det om " *dess början, dess början, dess Alfa* ", som Jesus starkt antyder i Upp. 1:8 där han säger: " **Jag är Alfa och Omega** , säger Herren Gud, han som är och som var och som ska komma, den Allsmäktige ." Det är därför Jesus i Upp. 3:14 , under namnet " *Laodicea* ", vars exakta betydelse är "dömda folk", frammanar den sista fasen, " *omega* "-fasen av de " *fem månaderna* " eller 150 år av institutionella aktiviteter som programmerats i Upp. 9:5-10. Vad betyder siffran 14 i denna vers, om inte en fördubbling av siffran "7"? Denna fördubbling avslutar i den sista " *omega* "-fasen den godkännandeperiod på 150 år som Jesus profeterade om i sin apokalyps. Upphörandet av detta gudomliga godkännande rättfärdigades av en demonstration av bristande kärlek till profetisk sanning när jag, inspirerad av Gud, presenterade för honom mellan 1982 och 1991 möjligheten av Jesu Kristi återkomst år 1994, det datum som erhålls vid slutet av de 150 åren, eller " *fem månader* " som profeteras i Upp. 9:5-10.

Adventisternas historia tog inte slut 1994, för efter det datumet fick jag, den av institutionen föraktade och officiellt uteslutna adventisten 1991, från himlen de förklaringar som gjorde det möjligt för mig att förstå varför Jesus inte hade återvänt 1994. Återigen, men för sista gången, hade Jesus just släppt ett falskt tillkännagivande för att testa adventisternas tro i sitt första historiska franska fäste, staden Valence i Drôme (26). Upplevelsen tjänade som ett exempel på situationen för universell adventism. Överallt på jorden där han är representerad såg Jesus bara formalism och tradition, han som kräver " *kokande nit* " och kärlek till sin person framför allt annat. Med tiden bekräftades detta utbredda avfall 1995 genom att den institutionella adventismen grupperades med de traditionella observatörerna av de besudlade romerska "soldi". Den officiella adventismen har ingått i den ekumeniska alliansen.

Denna analys har just gett mening åt siffrorna 1; 7; 14. **1 = urval ; 7 = första helgelse ; 14 = andra helgelse** . Och vi måste lägga till dessa siffror **21** , vilket representerar **3 gånger 7** och betecknar **heligelsens fullkomlighet**, vilken sedan får statusen av **förhålligelse** . Faktum är att sammanhanget för kapitel 21 i

Uppenbarelseboken är installationen av de utvalda som har blivit himmelska, på den nya jorden, pånyttfödda och förhärligade av Jesus Kristus, vår store och allsmåktige skapargud; själva uttrycket för den "allsmåktige Guden". Det är inte utan anledning som han utses till den "trefaldigt heliga" Guden på grund av denna vers från Jes. 6:3: " *De ropade till varandra och sade: **Helig , helig , helig** är JaHWéH Sebaot! Hela jorden är full av hans härlighet!* " Bilden och dess budskap tas upp i Upp. 4:8: " *De fyra levande varelserna hade vart och ett sex vingar, och de var fulla av ögon runt omkring och inombords. De upphörde inte att säga dag och natt: **Helig , helig , helig** är Herren Gud, den Allsmåktige, han som var och som är och som ska komma!* " Denna tredubbla helighet kommer Gud slutligen att dela med sina utvalda, sorterade och utvalda genom sin dom, rättfärdiga, fullkomliga och ofelbara. Eftersom siffran "3" symboliserar fullkomlighet, vilket bekräftar det populära talesättet: aldrig två utan tre. Och saken bekräftas flera gånger i fullbordandet av det program som Gud profeterat: 3 på varandra följande deportationer till Babylon, 3 kungliga dekret om att återvända; 3 gånger 2000 år för tiden för jordisk synd; 3 gudomliga roller för att frälsa syndare, där Gud successivt är Fader, Son och Helig Ande; och 3 på varandra följande adventistupplevelser 1843-1844, 1873 och 1994 fram till 2030, datumet för slutet av det jordiska provningen.

Siffrorna 1, 7, 14 och 21 har nu en andlig betydelse för dig, som är i stigande ordning: urvalet och reningen som erhåller rättfärdiggörelse; den första helgelsen; den andra helgelsen; och den tredje helgelsen eller förhärligandet. Nu är denna helgelse grunden för organisationen av den första påskan i mänsklighetens historia, eftersom den fullbordades för befrielsen av det hebreiska folket som var förslavat av egyptierna. Låt oss därför återvända till detta sammanhang och den form i vilken Gud tillkännager för hebréerna organisationen av denna påsk, som anger den timme då Gud "går över" för att döma mellan sitt folk och sina fiender. Denna gudomliga övergång kommer att fullbordas helt genom den jordiska inkarnationen av vår Frälsare, Jesus Kristus. Vilka är hans fiender och vilka är hans folk? Svaret är enkelt och tydligt. Hans folk lyssnar på honom och lyder honom; hans fiender lyssnar inte på honom och lyder honom inte. Mellan dessa två alternativ vandrar vissa människor utan att kunna engagera sig eftersom de har reducerat hela Jesu Kristi gudomlighet, och de kan inte motsäga det gamla förbundets Gud, som han själv redan var i person.

Vi läser i Andra Moseboken 12:1-2: " *Yahweh sade till Mose och Aron i Egyptens land: '**Denna månad skall vara början på månaderna för er , den skall vara årets första månad för er .***' " Det är viktigt och nyttigt att förstå att detta " *ni* " inte är begränsat till hebréerna i denna uttåg ur Egypten. Detta " *ni* " gäller alla de utvalda av det gamla och det nya förbundet som har gått mot sitt slut sedan 1843, genom Sjundedagsadventisternas arbete, som utfördes av dess sista dissidentrepresentanter efter 1994. De utvalda i ändetiden har desto större anledning att helhjärtat hålla fast vid denna idé, eftersom denna vers ger dem ett förtydligande som kommer att avgöra tiden för Jesu Kristi sanna återkomst. Vid vårdagjämningens ögonblick, inristat i naturen på ett evigt sätt, förklarar Gud för Mose att våren markerar början på årets månader i hans kalender och hans program. Och han insisterar och upprepar: " *Det skall vara för er den första av*

årets månader ." Gud valde därför vårdagen för att börja och avsluta tiden för sitt jordiska frälsningsprojekt. Detta val av Gud är prioriterat eftersom det rör hans vision och hans tidsordning. Och detta val är i enlighet med den ordning han etablerade vid tiden för skapelsen av vår jordiska värld. För före Adam och Evas synd roterade jorden, utan lutning, kring sin vertikala axel och följaktligen hade dagarna och nätterna samma antal timmar; 12 timmar natt följt av 12 timmar dag; vilket motsvarar normen för den nuvarande vårdagjämningen. På dagen för arvsyndens lutade jorden och tiden på 6 000 år började med en vår, följt av den första sommaren, sedan av den första hösten och den första vintern. Cykeln som hade börjat skulle upprepas 6 000 gånger. Därför kan Jesus Kristus bara återvända tidigt på våren 2030. Vi kan fastställa och datera hans återkomst till onsdagen den 20 mars 2030.

Låt oss återvända till texten i Andra Moseboken 12; den här gången till vers 3 där Gud inleder organisationen av den första påsken: "*Tala till hela Israels församling och säg: På **tionde dagen i denna månad skall de ta ett lamm för varje famili*** , ett lamm för varje hus ." Denna högtid bygger på den helgelseprocess som vi har sett. Denna fas är den första, urvalets.

Vi läser sedan i vers 4: "*Det ska vara ett felfritt lamm, ett årsgammalt handjur. Ni får ta antingen ett lamm eller en killing.* " Detta gudomliga krav på renhet är berättigat eftersom det utvalda lammet eller killingen kommer att symbolisera Jesu Kristi fullkomlighet, Guds lamm utan fel och synd. I detta krav finner vi kriterierna för helgelseprocessen.

Vers 5: "*Ni skall förvara det **till den fjortonde dagen i denna månad** ; och hela Israels församling skall offra det mellan de två kvällarna ."* Denna handling kommer att fullborda reningsfasen av helgelsen som har börjat. Gud kopplar det till siffran 14, vilket, som vi har sett, betecknar den dubbla helgelsen. Läran som förmedlas av denna första påsk kommer att beröra två successivt helgade förbund. Dessutom, placerad mellan siffran 7 och siffran 21, profeterar denna påsk kopplad till siffran 14 dess fullbordan i Kristus, vilket kommer att ske mellan skapelsen där den helgade sabbaten är kopplad till siffran 7 och världens slut, vilket kan definieras som timmen för fullkomlig helgelse eller förhålligande representerad av siffran 21. För att besvara en fråga som ställdes till mig om detta val av Gud att fira sin första påsk på den 14:e ^{dagen} snarare än den 7:e ' framgår svaret i denna studie att detta val styrs av andliga skäl som ledde Gud till att tillskriva siffran 7 betydelsen av sabbatens helgelse. Därför kan detta tal inte samtidigt få en annan betydelse. Men det nära sambandet mellan sabbatens 7 och påskens 14 existerar; sabbaten profeterar om den eviga vila som lammet på den 14:e vann. Dessa tal vittnar subtilt om Kristi och sabbatens oskiljaktiga natur. Specifikt sedan 1843 har denna koppling bekräftats av Jesus Kristus, genom hans krav på att hans utvalda ska hålla sabbaten. Dessutom har separationen av sabbaten från Jesus Kristus under den kristna eran medfört fruktansvärda konsekvenser, och kommer att fortsätta att medföra det i form av de "*sex första trumpeterna* " i apokalypsen, det vill säga på varandra följande mordiska förbannelser. Siffrorna fortsätter att tala eftersom vi, när vi lägger till 7 och 14, får siffran 21 för helgelsens fullkomlighet; vilket översätts till följande budskap: lydnad mot sabbaten (7) i kombination med den nåd som erhållits genom Kristi

död (14), hans påsk, erbjuder de berörda utvalda statusen av fullkomlighet av helgelse som Jesus kommer att förhålliga (21) vid tiden för sin återkomst.

I den ursprungliga judiska påsken frammanar 2 Mosebok 12:7 helgelsefasen genom att stänka lammets blod på husens dörrposter: "*De skall ta av dess blod och stryka det på de två dörrposterna och på dörröverstycket på de hus där de skall äta det.*" Gud erbjuder hebréerna möjligheten att individuellt manifesteras möjligheten att få hans beskydd. Valet beror på varje varelse, fri att lyda eller inte lyda den givna ordern. Det är genom det svar som varje person frivilligt ger som helgelsefasen blir möjlig eller inte. Detta är det specifika kännetecknet för helgelse: den vilar på människors individuella val som lämnas fria fram till världens slut att söka och erhålla den. Den som inte stänkte dörrposterna i sitt hus skulle inte vara skyddad vid den tidpunkt då den gudomliga döden skulle komma och döda de förstfödda av de olydiga hebréerna eller egyptierna. I denna lektion sammanfattar Gud den frälsningsplan som utformats för hela mänskligheten, framför vilken två val, två vägar, ställs: lydnad och liv eller olydnad och död. Det är därför, även i Jesus Kristus, villkoret för försoning med Gud nödvändigtvis går genom lydnad och frambringandet av omvändelsens frukt, det vill säga förändringen i uppförandet hos män och kvinnor som vill dra nytta av hans frälsande nåd.

Betydelsen av påsken uppenbaras i verserna 12 och 13: "*I natt skall jag gå genom Egyptens land och slå ihjäl allt förstfött i Egyptens land, både människor och djur, och över alla Egyptens gudar skall jag verkställa domar. Jag är Herren.*" *Blodet skall vara ett tecken för er på husen där ni är; och när jag ser blodet **skall jag gå förbi er**, och ingen plåga skall drabba er så att ni förgörs, när jag slår Egyptens land.*". I denna förklaring tillämpar Gud principen om rättfärdiggörelse genom tro. Varhelst han ser tecknet på lydnad, kommer han att erbjuda fördelen av den fläckfria Lammets Jesu Kristi eviga rättfärdighet. Men där tecknet på lydnad, trons handling, saknas, kommer han som en dag kommer att offra sig själv som den "*förstfödde*" i frälsningsplanen att döda de "*förstfödda*" i de upproriska familjerna. Och de första offren var de egyptiska familjerna vid tiden för den första påsken.

I Andra Moseboken 12:18 förekommer siffran 21: "*I första månaden, på fjortonde dagen i månaden vid aftonen, skall ni äta osyrat bröd **ända till den tjugoförsta dagen vid aftonen**.*" I den historiska frälsningsplanen representerar denna högtid med osyrat bröd de utvaldas helgelse från Kristi död (nummer 14) till den sista tiden då de utvalda når fullkomlig helgelse (nummer 21). Brödet jäser genom en jäsningsprocess, en bild av orenhet och synd. Förbudet mot syrat bröd betecknade därför förbudet mot denna orenhet och synd i de trogna hebréernas och Jesu Kristi sanna heligas liv.

I Dan. 9:27 markeras tiden för den sanna påsken av "*ett förbund för en vecka med många*". Denna vecka räknas i år och faktiska dagar. I år börjar den med Jesu dop, hösten 26 och slutar med diakonen Stefanus död hösten 33, en handling som Gud tog emot som ett definitivt nationellt förkastande av Messias Jesus av det hebreiska folket. Jesus som presenterade sig för folket som bad om och fick från den romerske prokuratorn Pontius Pilatus sin död genom korsfästelse. Mitt i veckan, den 3 april 30, satte Jesus genom sin försoningsdöd

stopp för " *offret och offergåvan* " av djur som symboliserade honom fram till honom. Denna onsdag, den 3 april 2030, uppfylldes påsken för Messias död (nummer 14), vilket gav våren detta år 2030 sin grund för början på de sista 2000 åren som leder till slutet på jordens 6000 rotationer runt solen, programmerade av Gud att utvälja och slutligen frälsa sina utvalda i Kristus.

Räknat i faktiska dagar började denna " *vecka* " i Dan. 9:27 den 10:e ^{dagen} i första månaden och slutade den 17:e ^{dagen} . Mitt i denna vecka, det vill säga onsdagen den 3, 30 och 14 april ⁱ samma första månad, offrade Jesus sitt liv och dog för återlösningen av synderna hos endast sina utvalda; de som han anser värdiga att dra nytta av hans nåderbjudande och som han rättfärdiggör genom att täcka dem med sin fullkomliga personliga rättvisa. I denna lära förekommer siffrorna 10, 14 och 17, vilka bär en betydelse som redan setts för 10 och 14. Men 17 förmedlar ett budskap som överensstämmer med den aktuella situationen. Siffran 17 symboliserar domen i Upp. 17. I denna vecka dömde Gud synden och han sonade den för sina utvalda. Den 6 april, den 30:e ^{dagen} i månaden, sabbaten, slutade den profeterade veckan. Nästa dag, på morgonen den 7 april, "soldi", uppenbarade sig den uppståndne Jesus för sina utvalda. Denna uppståndelse förstärkte skulden hos det icke-troende hebreiska folket, men en uppskov beviljades fram till hösten 33, vilket den föregående lektionen tydliggjorde. Vi har just sett användbarheten av siffrorna 10, 14, 17 och 21, som alla bär med sig lärdomar, men de har inte prioritet i att konstruera kalendern för den tidsordning som Gud definierat. Detta är uteslutande baserat på hans uttalande i 2 Mosebok 12:2 som ses i början av denna studie: " ***Denna månad skall för er vara början på månaderna ; den skall för er vara den första av årets månader .*** " Således, i kontinuiteten i adventistarbetet, i ansträngningarna att bevara den helgelse och rättfärdiggörelse som Kristus kräver, kommer de sista utvalda att förvandlas och förhärligas för att onsdagen den 20 mars 2030 komma in i Guds rikes himmelska helighet.

Paulus och den profeterade vilan

Denna reflektion är baserad på denna vers från Hebr. 3:11: " *Därför svor jag i min vrede: 'De skall inte komma in i min vila!'* " Vägled av Anden förstod Paulus att vilan i fråga gällde den vila som erhöles genom Kristi frid. Detta resonemang var nödvändigt eftersom de som var berörda av den gudomliga förbannelsen, fäderna, kände till sabbatsvilan och praktiserade den mer eller mindre troget. Det var tydligt att Gud syftade på en andlig vila som de kristna utvalda finner i den förlåtelse som erhållits i Jesus Kristus. Logiken i detta argument var obestridlig och det skulle sannolikt övertyga en jude att omvända sig till Kristi tro.

Men på sin tid, omkring 4 000 år efter Adam, uppenbarade Gud inte för honom den profetiska naturen hos våra sjudagarsveckor. Han såg därför inte sambandet mellan veckosabbaten och Kristi seger över synden. Denna kunskap är vårt försenade privilegium eftersom det före vår tid skulle ha varit en orsak till modlöshet för hans tjänare. Gud ville alltid att hans tjänare skulle hoppas på Kristi återkomst i deras tid.

Hebr. 4:1: " *Låt oss därför vara rädda att, medan löftet om att komma in i hans vila ännu finns, ingen av er skall tyckas ha försummat det .* "

Två tusen år efter Paulus tid behåller denna vers all sin värde, desto mer eftersom tiden som tillåts att hänge sig åt att dra nytta av Herrens erbjudande denna gång verkligen är kort idag.

De himmelska " tusen åren " som förlorades i Milano

Det var faktiskt i den italienska staden Milano som förräderiet mot den kristna tron byggdes upp, vilket ledde till att den led straffen av apokalypsens " *sju trumpeter* ". *Detta budskap gäller " Smyrna "*-eran där Kristi utvalda, under " *tio år* " under kejsar Diocletianus fruktansvärda förföljelser, modigt och självförnekande vittnade för sista gången om sin trohet till den rena sanningen i läran om frälsning i Kristus. Genom att peka på denna fruktansvärda prövning riktar Kristi Ande vår uppmärksamhet mot de historiska omständigheter som avslutade den.

Efter " *tio år* " under vilka Diocletianus delade sin makt med en, sedan två andra associerade kejsare, och därmed skapade "tetrarkatets regim", stred och besegrade Konstantin I ' son till en av dem, dem. Vid tillfället av sin seger, i staden Milano, satte han officiellt slut på förföljelsen av kristna, genom ett dekret daterat år 313, i hela Romarriket. Det är så vi i historien kan se förekomsten av denna sista förföljelse på " *tio år* ", mellan 303 och 313. I sitt budskap kallat " *Smyrna* " skyller Jesus denna förföljelse på djävulen, Satan, och bekräftar därmed sin hängivenhet till de romerska kejsarna, de verkliga upphovsmännen till fakta. Den uppnådda freden uppskattades av de stackars martyrerna, men denna fred skulle snart få tragiska konsekvenser för den kristna tron.

^{utfärdade} samme kejsar Konstantin I från sin stad Milano ett nytt dekret som gjorde veckovilan den första dagen obligatorisk. Vad hände mellan dessa två datum? Djävulen påpekade för kejsaren hur skadliga och skadliga individuella val av vilodagen var för imperiets välbefinnande. Kristna vilade på den sjunde dagen för sabbaten som Gud helgat för detta ändamål, och dyrkare av den hedniska romerska astralguden hedrade den romerska "Sol Invictus", eller dagen för den "obesegrade solen", den första dagen i den gudomliga veckan som observerades av den hedniska kejsaren själv. Detta problem återkommer genom tiderna, och de dominerandes begränsningar utjämnar dessa skillnader genom att anta en enda nationell vilodag, religiös eller inte. I religionshistorien gick detta faktum obemärkt förbi, eftersom upphörandet av förföljelser resulterade i en spridning av falska omvändelser till den kristna tron. Och när antalet falska kristna blev majoritet blev den konstantinska normen den dominerande modellen som skulle införas.

^{gav} Justinianus I genom kejsarligt dekret den förste regerande påven, den spännande Vigilius, den universella kristenhetens herravälde, samtidigt biskop av Rom. Biskopen av Rom, legitimt vald av folket, landsförvisades och ersattes vid detta tillfälle. Men jag påminner er om att titeln biskop endast var ett erkännande av verklig religiös kunskap och förståelse, vilket inte gav honom en ledares befogenheter. Med Vigilius förändrades normen och den som satt i Rom blev

ledare för de andra biskoparna och troende i imperiet. Således blev den falska romersk-kristna tron med tiden normen, vilket gav falsk legitimitet åt dagen för den "obesegrada solen", som sedan döpts om till "Herrens dag", eller, på latin, dies "Domenica" och på franska "söndag".

Den romerska "söndagens" olaglighet synliggörs genom utövandet av sabbaten, som traditionellt sett bevaras och iakttas vid alla tidpunkter och omständigheter av judarna som är spridda över jordens nationer.

Förstår du varför Gud, inför denna religiösa usurpation, mångdubblade sina straff över skyldiga människor? Vad historien inte har noterat, understryker och uppenbarar Jesus i sina profetior i Daniel och Uppenbarelsboken. För den nuvarande kristna religiösa normaliteten är inget annat än lögn för Gud. Och mänskligheten fortsätter att betala priset, särskilt sedan 2020 då den Högstes vrede riktade sig mot regionen "Milano"; just den plats där dekretet av den 7 mars 321 skrevs, vilket fick många av dem som kallats att förlora rätten att "*döma de döda*" i "*tusen år*", i Guds rike dit man bara kommer in genom sanningens väg som Jesus Kristus lärde ut. Den 14 mars 2020 drabbade den gudomliga gissel som kallas Covid-19 staden Bergamo, belägen nordost om Milano, och utrotade de religiösa samfundet i regionens kloster och orsakade 6 000 dödsfall enbart i detta område. Invånarna i regionen har frågat varför en sådan tragedi har drabbat dem. Svaret finns i datumen: 14 mars 2020 var Guds svar på den olycka som inträffade den 7 mars 321. Och för de berörda invånarna har tiden kommit att tillämpa detta visa råd från Gud, som Salomo förmedlat i Pred. 7:14: "*Var glad på lyckans dag och betänk på olyckans dag : Gud har skapat båda, för att ingen människa ska få veta vad som skall ske efter henne .*" Den reflektion som uppmuntras bör få offren att inse att Gud för sin del inte nöjer sig med att acceptera de olycka som begås mot honom. Och vid den tidpunkt han valt reagerar han och uttrycker sin rättfärdiga vrede. Även om de är dödliga, utgör konsekvenserna av hans plågor värdefulla varningssignaler som han riktar till syndare, men också till sina utvalda själva. Med Covid-19:s gissel signalerar Gud sitt inträde i handling. Den kommer ur en tystnad som har låtit västerländska människor glömma dess själva existens. Således präglas dess "uppvaknande" av kraftfulla effekter. Men även om Covid-19-plågan är dödlig är den inte avsedd att utrota mänskligheten. Framför allt bekräftar den för valda tjänstemän att de händelser som profeterats för "*sluttiden*" närmar sig. Och värdefulla lärdomar framkommer ur denna erfarenhet av en global epidemi. Skräckslagna av den dödliga risken anklagar människor varandra, och de som vägrar att vaccinera sig av olika personliga skäl hålls ansvariga. Två helt logiska ståndpunkter står oförsonligt emot varandra. Och låt oss notera att denna motsättning är den mellan religiös tro och sekulär, ateistisk, humanistisk hälsovetenskap. Gud inbjuder oss att i dessa beteenden se just den typ av reaktioner som de sista rebellerna kommer att ha gentemot de trogna sabbatsobservatörerna, motsträviga och motståndare till lydnaden av den romerska vilan på den "första dagen" som påtvingats över hela världen de överlevande från den sista jordiska kärnvapenkonflikten. Individuellt intresse kommer att få ge vika för kollektivt intresse. Och i detta slutliga sammanhang kommer de motsträviga att straffas med döden. Men genom sin härliga återkomst kommer Jesus att vända döden mot dem som ville ge den. I sanning! Och där, år

2030, i brist på gravgravare, kommer de sista dödas kroppar inte att begravas, de kommer att lämnas kvar som föda åt himlens fåglar, rovfåglarna, bland vilka i Europa finns de svarta "gladorna"; Denna term "Milano" finner där en tredje "makaber" roll som står i god kontrast till de "tusen år" av dom som från och med våren 2030 är den del av de utvalda som kunde undkomma de dödliga konsekvenserna av det dekret som undertecknades år 321 i "Milano" av den falskeligen omvända kejsaren Konstantin I ' kallad den Store av alla dem som Gud dömer, för små, själva, för att träda in i hans evighet.

"Herkules arbete"

Med detta uttryck syftar jag på den enorma svårighet Gud står inför i vår moderna tid när det gäller att återfå människors hjärtan. De har glömt hans existens och förlitar sig bara på sin syn; de lever mycket bra utan honom. Det är sant att varje problem kan ha orsaker, och specialister finns där för att förklara dem. Faktum är att mänskligheten vid julen 2021 befinner sig i samma tillstånd som före syndafloden. Redan 1992 dök åtta personer upp för en andra konferens jag höll på ett hotell med ämnet "Uppenbarelsen av den sjunde timmen". Faktum är att bara åtta personer gick ombord på Noas frälsande ark. Förkunnelsen av det gudomliga ljuset som kom för att tydligt förklara profetierna intresserade inte längre någon, varken inom eller utanför adventistförsamlingen. Sedan dess har detta ljus bara vuxit, och samtidigt har även ondskan vuxit i världen. Till den grad att alla gamla värderingar ifrågasätts. Under det psykologiska trycket från virusattacker har det franska folket, så stolta över sina mänskliga rättigheter, blivit fogliga och manipulerbara och lyder de nya plikter som deras ledare ålagt dem. Men här finns det återigen en förklaring: från det gamla Frankrike återstår bara jorden, som i sig själv har förorenats av den omåttliga användningen av kemiska gödningsmedel och bekämpningsmedel. Alldeles för sent organiseras biologiska försök, men liksom förlorad tid kan de misstag som gjorts aldrig kompenseras. En klyfta har öppnat sig mellan västerländska folk av kristet ursprung och Skaparguden. För att förnya dialogen och relationen behöver vi helt enkelt visa ett stort intresse för honom, eftersom han bara förväntar sig en sak av syndaren: att han söker honom. Gud låter sig bli funnen av alla som söker honom. Ändå, vad observerar vi? Efter två år i rad av rädsla för sjukdom och död hör vi inga smärtskrik stiga upp till Gud; allt hopp vilar på medicinsk vetenskap. Kyrkorna tillskriver inte den Allsmäktige, som de ska representera, dessa virusplågor som drabbar människor över hela jorden. Och detta är ett bevis på att ondskan är mycket svagare än de förblindade ledarna föreställer sig. Om miljontals män, kvinnor och barn plötsligt skulle börja dö, skulle himlen belägras av böner och vädjanden. Ondskan är därför egentligen inte tillräckligt stor för att väcka en slumrande eller frånvarande tro.

Den fenomenala trögheten i människors beteende förklarar varför Gud lät återställandet av kristna dogmatiska sanningar, som behövde återuppbyggas efter den långa, mörka regeringstiden av falsk påvlig katolsk kristendom, sträcka sig över flera århundraden. Under många århundraden ägde en "mänsklig hjärntvätt"

rum i västvärlden. Dessutom kunde det grafiska intrycket av biblisk sanning bara återfå mänskliga sinnen med tiden. Bibeln var dyr och sällsynt. Massorna hade inte tillgång till den. Och reformationens verk förlitade sig på rika och utbildade människor. Fallet med Peter Waldo år 1170 bekräftar detta. Bortsett från hans fall låg kunskapen i händerna på dessa rika, möjligen giriga, grymma och korrupta människor som Johannes Calvin. Vanligt folk var tvungna att nöja sig med smulorna av det de hörde. Från början, efter munken Martin Luthers handlingar, handlade det väsentliga budskapet om frälsning av nåd, i motsats till frälsning genom meningslösa gärningar, som lärdes ut av den påvliga kyrkan. En jämförelse av skrivandet av "Guds tio budord", Bibeln och den reducerade formen som lärdes ut av katolska präster, avslöjade Roms undertryckande av det andra budet. Den föreskriver förbudet mot att tillbe och falla ner inför varelser; denna form av tillbedjan tillkommer endast Gud och Honom allena. Dessa två sanningar var grunden för den reformerta tron. Men den tröghet som skapades av den århundraden gamla praxisen med den romerska vilodagen hindrade reformatörerna från att upptäcka överträdelsen av den gudomliga sabbaten och, framför allt, dess betydelse. De ignorerade således att denna överträdelse av den av Gud helgade dagen var orsaken till den religiösa förhärdning som fick dem att lida till den grad att de avrättades. För utbildade och okunniga människor liknar dagarna som följer varandra varandra, och det var bara på grundval av en traditionell sedvänja som den romerska söndagen firades som "Herrens dag". Och det måste noteras att obildning och okunnighet inte kännetecknar den samtida världen. Ändå reagerar människor i detta utbildade samhälle med samma likgiltighet, men med intensifierad skuld. Man måste verkligen inspireras av Gud för att upptäcka sabbatens betydelse. Innan jag blev "adventist", en praktiserande odöpt protestant, och efter att ha läst Bibeln i sin helhet, blev jag förvånad över att den kristna religionen inte hade behållit den judiska sabbaten som sin veckovisa vilodag. Denna förvåning var grunden för min verkliga omvändelse till Jesus Kristus. Möten med adventister ledde mig mot sabbaten och dopet. Orsaken till förvåning försvann således tack vare adventisternas ljus. Studiet av profetiorna och de svar som Gud i Kristus gav mig kvalificerade mig för den handling jag utför idag för honom. En rättvis förvåning ligger till grund för denna andliga metamorfos. Det krävs väldigt lite, det Jesus kallar tro och som han illustrerar med ett senapsfrö, för att hela vårt liv ska dra nytta av dess fulla ljus, frukten av hans frälsande nåd. På 1500-^{talet} räckte kärleken till Kristus som dog för våra synder för att få hans nåd. Vid den tiden krävde Jesus ingen annan "börda" som han säger i Upp. 2:24: "*Till er i Tyatira, alla er som inte har denna lära och inte har känt Satans djup, som de kallar dem, säger jag er: Jag lägger ingen annan börda på er.*" Vi var tvungna att älska honom mer än våra egna liv och veta hur vi skulle identifiera djävulens läger, hans fiende och vårt. Dessa gudomliga krav kvarstår fortfarande i vår sista tid, men vi har inte längre ursikten av okunnighet; sedan 1843, och särskilt 2018, finns förklaringar till alla hans uppenbarelser och situationen i den nuvarande världen tillgängliga och förklaras perfekt.

VAD HETTER DU?

Domarboken 13:17-18: ” *Manoa frågade Herrens ängel: ’ Vad är ditt namn ? När ditt ord går i uppfyllelse kan vi förhålliga dig?’ Herrens ängel svarade honom: ”Varför frågar du vid mitt namn? Det är underbart .”*

Den blivande Simsons far fick inget mer, men svaret på denna fråga gavs till Mose av Gud som uppenbarade sig för honom i form av en brinnande buske som brann men inte förtärdes. Upplevelsen återges i Andra Moseboken 3. Jag har ofta studerat detta ämne, men Herrens Ande fick mig att upptäcka idag, fredagen den 31 december 2021, en mycket viktig aspekt av denna berättelse. Detta nya ljus är baserat på det numeriska värdet av Guds namn som människorna var tvungna att beteckna enligt hans ordning med tetragrammet " יהוה " som består av fyra bokstäver i det hebreiska alfabetet som från höger till vänster, i tur och ordning, är "jod" vars numeriska värde är 10 eftersom det intar 10:e ^{plats} i detta alfabet; sedan kommer ett första "Han" vars värde är 5 av samma skäl och som är människans symboliska tal; sedan "wav" vars värde är 6 och ängeln eller djävulens symboliska tal; och namnet slutar med ett andra "Hey", vilket gör att det totala antalet av dessa fyra bokstäver blir 26; det vill säga 10 + 5 + 6 + 5. Jag specificerar, 26 är antalet bokstäver i det franska alfabetet, det är också numret på det franska departement där Gud födde mig och leva. Men det är också i staden där jag bor som han grundade sin första adventistförsamling efter Schweiz, för att sprida sitt ljus.

När han skapar begränsar sig den store skaparguden inte till den materia han frambringar ur intet. Han är också, på ett obegränsat sätt, ursprunget till de matematiska vetenskaper som idag fascinerar specialister som inte tvekar att förklara att allt liv analyseras och byggs på matematiska formler. Jag är inte specialist på denna vetenskap, men jag godkänner dem helt och hållet. Jag beklagar helt enkelt att de inte tillskriver denna vetenskap dess briljanta uppfinnare, den högsta Guden. Mitt förhållningssätt till siffror är enbart andligt och det är i studiet av hans "Uppenbarelse" som jag kunde upptäcka de budskap som är gömda i siffror och figurer. Gud konstruerade "Sin Uppenbarelse", och han presenterar den för sina utvalda. Dess förståelse är baserad på de bilder, bokstäver och siffror som utgör den. Dessa är tre kompletterande tankeriktningar som tillsammans bildar en harmonisk perfektion som är unikt gudomlig och ett tredimensionellt koncept.

I detta sammanhang vid årsskiftet bland människor av romersk tradition projicerar tv-apparater på den lilla skärmen filmer som fångslar både barn och vuxna. Och i detta sammanhang, liksom varje år, har filmen "De tio budorden", inspelad med en enorm budget som till stor del återbetalats sedan den första visningen, återigen erbjudits vår förvånade blick. För det var inte omsorgen om att förhålliga sanningen som var orsaken till dess skapande. De amerikanska producenterna förstod intresset av att utnyttja denna berättelse, där det övernaturliga är konstant, till pengarnas pris; film låter, genom skickliga knep, återge hisnande och imponerande scener som Röda havets deling framför det hebreiska folket som är inträngt vid stranden mitt emot detta hav. Filmen låter dig ha roligt, men jag uppmanar dem som ser den att snabbt glömma den presenterade formen för att i Bibeln finna den textuella redogörelsen för den verkliga

fullbordan av denna extraordinära upplevelse. Sedan Adam och Eva och efter Noa har Gud aldrig manifesterat sig så mycket vid sidan av en man, Mose, med så mycket kraft, effekter och resultat som ger mänskligheten vittnesbörd om hans verklighet. Jag återkommer till detta ämne, men först återkommer jag till detta Guds namn som Mose kommer att upptäcka utan att behöva fråga honom: "Vad heter du?" För att förstå Mose beteende måste vi från bibeltexten komma ihåg att han i sitt sinne fick det motsatta inflytandet från två kulturer, den egyptiska och den hebreiska kulturen som han alltid visste att han tillhörde, i motsats till filmens scenario. Det är ingen gåta kring hans ursprung, faraos dotter är i kontakt med Miriam, Moses äldre syster, så snart han upptäcks i sin korg som flyter på Nilen. Ännu bättre är att hon går med på att anförtra barnet till hans riktiga mor, så att hon kan amma honom och uppfostra honom. Mose visste därför alltid att han var hebre och att hebreerna var "*hans bröder*". Men när han växte upp, enligt pakten som upprättats med den egyptiska adoptivmodern, gav den riktiga modern tillbaka Mose till faraos dotter som bevarade honom och uppfostrade honom "*som en son*"; det vill säga med all den kärlek och självförnekelse hon hade visat genom att tillfälligt anförtra honom till hans riktiga familj. Det är just för att han kände till sitt personliga ursprung som han, vid fyrtio års ålder, kom för att döda en egyptier som ville döda en av "*sina hebreiska bröder*". Moses slets således mellan sina känslor av kärlek till sina två oförsonliga band; en egyptisk mor värdig hans kärlek och en mor med det hebreiska blod som rann i hennes ådror, lika värdig hans kärlek. Och det är just blodsutgjutelsen som tvingade honom att prioritera ursprunget till sitt eget blod. I sin utbildning fick Mose hebreer och egyptier. Alla dessa motsägelsefulla övertygelser behövde sorteras och väljas ut. Mose sökte också sin tillflykt till Midjan, efter att ha blivit väktare över sin svärfar Jetros, midjanitens, ättling till Abrahams senaste äktenskaps, hjordar vid Sinai, Gud som manifesterar sig i en flammande buskes utseende. Jag tar tillfället i akt att vrida på halsen av en offentlig lögn som placerar detta Sinai i södra delen av den egyptiska halvön, medan det verkliga Sinai ligger nära Midjan öster om Röda havets östra arm, i Arabien, i en verkligt bergig ökenplats; vilket bekräftas av Gal. 4:25: "*Ty Hagar är berget Sinai i Arabien, och hon motsvarar det nuvarande Jerusalem, som är i trälldom med sina barn.*" Viktig detalj, brottet som Mose begick upptäcktes och tillskrevs honom av Farao. Det är därför för att undkomma denna egyptiska ilska som han flydde från Egypten. Handlingen ledde honom att förlita sig på sitt hebreiska ursprung och förberedde honom därmed för att verkligen möta sina faders Gud. I sitt sinne ställde Mose sig många frågor om denna osynliga och förvirrande Gud. Frågan "Vad är ditt namn?" sammanfattar alla hans oformulerade mentala frågor. Den får sedan flera betydelser. I Egypten hedrade hans adoptivmors folk många gudomligheter, om inte ineffektiva, åtminstone osynliga. Men hans bröders Gud var lika osynlig. Dessutom talade det inte till hans fördel att förlita sig på honom, medan hans barn överlämnades till ett hårt och mordiskt slaveri. De frågor han ställde sig själv var de från en man som sökte förståelse, så förvirrande var den religiösa situationen. "Hur kan den sanne Guden överlämna sitt folk till egyptiskt hat?"

Markera i dina svar hur Gud visar att han känner till och utforskar de hemliga tankarna hos levande varelser, änglar eller människor.

Från den första röstkontakten lugnar Gud Mose, som han kallar vid namn, och presenterar sig för honom enligt sin formel, som " *sina fäders Gud, Abrahams, Isaks och Jakobs Gud* ". Hans tro legitimeras således. Omedelbart efter denna presentation frammanar Gud sitt förslavade folks lidande. 2 Mos 3:7: " *Jahweh sade: Jag har sett mitt folks lidande i Egypten och hört deras förtryckares rop, ty jag känner deras smärta.* " Mose kan fortfarande lugnas; Guds passivitet fram till detta ögonblick hade därför en betydelse. Och ett syfte, som följande vers uppenbarar: " *Jag har kommit ner för att befria dem från egyptiernas hand och föra dem upp ur det landet till ett gott och vidsträckt land, till ett land som flödar av mjölk och honung, till kanaanéernas, hettiternas, amoréernas, perisséernas, hivéernas och jebuséernas områden.* " Sist i denna lista nämner Gud jebuséerna. Staden Jebus blev under kung David huvudstad för det hebreiska folket med namnet Jerusalem. Området skulle förbli en jebuseisk enklav fram till hans regeringstid.

Guds program uppenbaras således tydligt för Mose, som sedan får veta att han själv kommer att leda sitt folk på deras marsch mot gudomlig frihet.

Följande vers lyder: ” Mose sade till Gud: Jag skall gå till Israels barn och säga till dem: Era fäders Gud har sänt mig till er. Men om de frågar mig vad hans namn är , vad skall jag då svara dem? ” Denna vers får oss att inse att Jakobs familj sedan sin bosättning i Egypten framför allt hade behållit en stamkaraktär och att denna natur ännu mer kännetecknade de hebreer som var hänförliga till slaveri. En slav har ingen annan rätt än att lyda sina herrar för att överleva. I detta sammanhang är kollektivt religiöst engagemang inte längre möjligt och det förslavade folket kommer att behöva lära sig allt på nytt; allt som Abraham lämnade som ett vittnesbörd för sina ättlingar och vad Gud kommer att lägga till det. Mose själv fick inte kunskapen om sina fäders Guds namn och hans intellektuella träning får honom att fråga ”under vilket namn ” han kommer att behöva tillkännage det för sina hebreiska bröder. Fram till nu har Gud aldrig nämnt sig själv vid namn. Hans svar kommer i vers 14: ” Gud sade till Mose: 'Jag är den jag är.' ” Och han tillade: ”Så skall ni säga till Israels barn: Han som kallas 'JAG ÄR' har sänt mig till er. ” För att motsvara den hebreiska texten är Guds svar faktiskt ännu mer telegrafiskt: ”Jag är den jag är.” Men inte ens denna traditionella översättning återger korrekt Guds faktiska svar. För det första, notera att detta uttryck antyder en viss irritation hos Gud när detta ämne tas upp. Genom att ge sig själv ett namn går Gud med på att jämföras med andra gudar som djävulen och människor har uppfunnit, gudar som inte existerar utanför honom. Hans irritation är därför berättigad. Men fast besluten att placera sig själv på nivån för sitt folks mänskliga möjligheter, går han med på att ge sig själv ett namn som är ”outtalbart” av någon annan än sig själv. För att förstå detta budskap är det viktigt att läsa den hebreiska texten. Här är den hebreiska versen från 2 Mosebok 3:14: ” וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה הָאֵלְהִים הָאֵשֶׁתִּי נִרְאֶה לְךָ nerreH rä nerreH הָאֵלְהִים hco אל-משׁ »gid dem rä nerreH הָאֵלְהִים nerreH לְבִנִּי ». Förklaring: De tre understruken orden är "Jag är den jag är". I dessa tre framträdanden börjar Guds namn med bokstaven "aleph"; " א ". Och denna bokstav representerar i böjningen av hebreiska första person singular, eller, på franska, "jag". Detta personliga pronomen, "jag", kan endast göra anspråk på av Gud allena, vilket är anledningen

till att namnet som hans skapelser kommer att uttala, på hans order, kommer att bli "YaHWÉH" eller "יְהוָה". "Aleph" i början av verbet ersätts av "yod" som betecknar tredje person singular i böjningen av hebreiska verb, eller det personliga pronomenet "han". Det är därför med kunskap om alla dessa detaljer som det stora ljuset som utlovats för denna studie nu kommer.

Det är baserat på talens värde. Guds namn som människor kan uttala, och som börjar med "jod", hade hela talet 26 som värde. Men det som Gud ensam kan uttala, och som börjar med en "aleph" vars numeriska värde är "1", har hela talet 1 + 5 + 6 + 5, det vill säga 17, det symboliska talet för dom i hans apokalyps. Detta innebär att bakom talet 26 som tillskrivs honom när hans namn återropas av människor, finns talet 17 med vilket Gud betecknar sig själv, vilket bekräftar hans karaktär som den store universelle domaren. Faktum är att Gud inte upphör att döma; hans existens är en scen av permanent kollektiv och individuell bedömning av alla sina skapelser. Han har inristat denna sanning i sitt heliga namn. Och detta namn, som är outtalbart för människor, är så av flera skäl, och bland dem oförenligheten mellan hebreiskans grammatiska regler och våra språk av grekisk-latinskt ursprung. I de hebreiska verbens tempus existerar inte "presens". Dess konjugation är baserad på den binära huvuduppdelningen av perfektum och imperfektum, det vill säga handling i förfluten tid och handling i framtida tid. Men genom att uppenbara sig på grekiskan kan Gud åkalla sitt namn genom att använda de tre tempusformerna dåtid, presens och framtid, som föreslås i detta språk. Så här uppenbarar den store gudomlige domaren sitt namn, och säger på ett sätt anpassat till vårt franska språk av grekisk-latinskt ursprung, i Upp. 1:4: "*Johannes till de sju församlingarna i Asien: Nåd och frid vare med er från **honom som är, som var och som ska komma**, och från de sju andarna som är inför hans tron.*" "***Han som är, som var och som kommer***", förnyas formeln i Upp. 1:8: "*Jag är Alfa och Omega, säger Herren Gud, **han som är, som var och som kommer**, den Allsmäktige.*" Det uttalbara men ööversättliga namnet är således översatt och väl återgivet, och vad gäller det outtalbara namnet delar ni med mig idag dess dolda hemlighet: Gud är den ende "**domaren**" som människorna måste frukta och lära sig att älska. Ty hela det projekt han har satt igång syftar till att "**döma**" mellan upproriska syndare och trogna utvalda, för att i slutändan uppnå det han ville uppnå: kärlek som fritt upplevs av hans trogna utvalda. Den stora eviga resan kommer då att kunna fortsätta utan skuggan av ett problem. Han kommer att upphöra att döma och fördöma.

Och eftersom det heliga namnet, utan dess "jod", men med "Aleph", uppenbarar Gud som den "Högsta Domaren", är det inte förvånande att Daniels bok, ett namn som betyder "Gud är min **Domare**", skrevs för att förbereda upptäckten av den gudomliga "**domen**" som uppenbaras i detalj i hans Apokalyps, hans allra heligaste "Uppenbarelse". För det är i denna "Uppenbarelse" som Gud uppenbarar nycklarna till alla sina koder baserade på bilder, ord och siffror. Ämnet för varje kapitel är i harmoni med det nummer det bär enligt dess betydelse i Guds chifferkod. Det som dyker upp först är naturligtvis siffran 7, som betecknar gudomlig helgelse, och i förlängningen den religiösa koppling som etablerats, eller inte, med den. Således, i motsats till lägret av de gudomliga "7", finner vi det romerska lägret och dess "7 huvuden" i Upp.

12:3, 13:1 och 17:3. Således ersätts sann helgelse i Upp. 13 tillfälligt av den falska helgelsen av den romerska påveregimen mellan 538 och 1798 och för alla dem som Gud överlämnar till sitt mörker, fram till 2030.

I Guds namn, YaHWéH, sammanfattar följden av de tre sista bokstäverna, bevarade i de två formerna av det heliga namnet, bokstäverna HWH eller 5 + 6 + 5, det program som Gud utformat, eftersom temat i Apo. 5 handlar om "Jesus Kristus, Människosonen". Mellan de två "5" som berör honom, symboliserar siffran 6 i bokstaven "waw" djävulens skenbara tillfälliga seger, som länge dominerat de jordiska folken. Men förutbestämd till nederlag och död har djävulen redan besegrats och kommer slutligen att besegras av Jesus Kristus. Detta är vad som tillkännages av den sista "5", med vilken Guds heliga namn slutar. När alla nödvändiga demonstrationer har gjorts, kommer den tillkännagivna gudomliga segern att vara fullständig.

På hebreiska är bokstaven "aleph" den första i alfabetet och det första ordet som bildas av denna bokstav är "ab" som betyder fader. Siffran 1 som kännetecknar den är därför symbolisk för den fullkomliga enheten hos Skaparen Gud, Anden hos Fadern till alla livsformer. Utan någon överraskning för honom uppstod problemen först genom skapandet av hans varelsers fria liv. Men lösningen på frihetsproblemet var också redan redo och programmerad, den skulle ha ett namn: Jesus Kristus. Och följden av siffrorna 1 + 5 + 6 + 5 förkunnar Faderns (1) ankomst till jorden, han som lämnade "som en erövrare". (5) och att övervinna (5) djävulen (6) och hans synder. Sannerligen!

Vägen, Sanningen och Livet

Jesus lämnade oss detta berömda uttalande, känt för många kristna, i Johannes 14:6: "*Jesus sade till honom: 'Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.'*" I denna vers sammanfattar Jesus för oss hela frälsningsplanen som han utformade som Fader, skaparen av allt liv. Han baserar den på tre steg som är successivt 1 - **medlet** ; 2 - **normen** ; 3 - **det slutliga målet** .

Är vägen det huvudsakliga målet? Nej, men den förblir **det väsentliga medlet** för alla som vill nå det slutgiltiga målet, vilket är evigt liv.

Är sanningen målet? Nej, inte mer än vägen, hur det än är att ingå i dess **standard** , dess överensstämmelse, är oundgängligt för alla som vill uppnå det slutgiltiga målet, det eviga livet. Att förstå detta ord sanning blir därför hälsosamt. Utan att gå in på detaljer som komplicerar saker till djävulens stora nöje, förstå att sanning är den standard som Gud ger livet i alla dess aspekter. Sanningen är hans uppfattning om de villkor som erbjuder möjligheten till delad lycka. Och den som utmanar hans uppfattningar om livet gör sig själv till en syndare och olämplig att leva under hans blick i evighet. Det är genom att agera på detta sätt som den första gentemot Gud diskvalificerade sig själv från att leva evigt i hans närvaro. Jesus sa också i Johannes 8:32: "*Ni skall lära känna sanningen, och sanningen skall befria er.*" Han menade att med hans hjälp, genom att lyda den gudomliga lagen, skulle syndare i lydnad mot Gud finna frihet från slaveriet av "**synd**" vilket är "*lagöverträdelse*" enligt 1 Johannes 3:4. Därför måste betydelsen av detta ord

frihet förstås väl, eftersom för Gud existerar sann frihet endast i lydnad mot hans livsuppfattningar. Det finns ingen tredje väg för människan som är en syndare av ärftlighet. Enligt 5 Mos 30:19 har Gud lagt fram två unika vägar framför sig, varav den ena är den enda, som leder till liv, och den andra, den orättfärdiga, som på många sätt leder till förtappelse och evig död, det vill säga definitivt; hela varelsen, kropp och ande, förintas definitivt.

I denna tredubbla förening av " väg ", " sanning " och " liv " finner vi de tre faserna i Guds helgande plan. Helgandet av de kallade genom **Jesu** blod, hans helgelse genom lydnaden **av** de lagar och principer som Gud godkänt, och slutligen, som en slutlig **lön** eller **belöning** , helgandet av förhålligandet av de kallade som, efter att ha uppnått statusen som utvalda, kan inträda i evigt liv.

Rättfärdiggörelse genom tro glömd

Jesus Kristus själv fällde dessa delvis oroande kommentarer i Lukas 18:7-8: " *Skulle då inte Gud skaffa rätt åt sina utvalda, som ropar till honom dag och natt, även om han har tålmod med dem? Jag säger er: Han skall snart skaffa rätt åt dem. Men när Människosonen kommer, skall han väl finna tron på jorden?* " »

Jag tvivlar inte på att Jesus kommer att finna tro på jorden när han kommer, och detta beror på att han i vers 7 profeterar om den orättvisa som kommer att förfölja hans sista utvalda. Frågan som uppstår är dock: i vilken kvalitet och i vilken kvantitet? För det är med tron som det är med vinet som produceras av jorden: många vingårdar och vinodlare, men av vilken kvalitet? Goda viner är sällsynta och dyra, och sann tro är lika mycket det och därför extremt uppskattad av Jesus Kristus, den allsmäktige Guden, dess fulländare. Jag återvänder här till ett ämne som har behandlats många gånger, nämligen " **rättfärdiggörelse genom tro** ", och för att göra det ännu mer begripligt kommer jag att ge det en annan definition parallellt: "rättfärdiggörelse genom visdom", den religiösa formen av intelligens. Detta är helt legitimt eftersom Gud förklarar i Dan. 12:3: " *Och **de visa** skall lysa som himlens glans, och de som har lärt många rättfärdighet som stjärnorna för evigt .* " För det visar sig att i detta ord "tro" lägger alla allt som utgör deras personliga övertygelse; vilket är just det som kännetecknar falsk tro, vilket underlättas av dåliga översättningar av Bibelns grekiska originaltexter. Rom. 14:23 är ett exempel som finns i Louis Segond-versionen: " *Men den som tvivlar på vad han äter är fördömd, eftersom han inte handlar av övertygelse. Allt som inte är ett resultat av övertygelse är synd.* " Den korrekta översättningen erbjuds oss i JNDarby-versionen i formen: " *men den som tvivlar, om han äter, är fördömd, eftersom han inte handlar av en trosprincip. Allt som inte är av trons princip är synd.* " Tro är en princip som är unikt definierad av Gud för att uttrycka hans personliga gudomliga övertygelse om vad hans varelsers ideala beteende bör vara. Och i fallet med denna vers föreskriver tron vad som är konsumerbart eller inte i 3 Mos. 11, men idealet föreskrevs redan av Gud från världens skapelse, i 1 Mos. 1:29: " *Och Gud sade: Se, jag ger er alla fröbärande växter som finns på hela jorden och alla träd som har fröbärande frukt i; det skall vara till föda för er.* » ; Jag kan inte uttrycka hur mycket mitt val att lyda denna ordning fyller mig med glädje och tillfredsställelse. Och min fysiska och mentala

hälsa är de första som gynnas. Sann tro omfattar alla de värden som Gud godkänner och välsignar. Men för att göra det måste en människa lära sig att känna till den, och för att uppnå detta mål får man inte missta sig om medlen. För under rubriken Den Heliga Skrift erbjuds flera val: de olika versionerna av biblarna och Koranen. Valet av intelligens, det av sann tro, talar för judarnas bibel som Gud skapade genom att låta den skrivas ner över tid för att göra den till arkivet för sina orakel. Bevisen för detta val finns i själva de bibliska berättelserna. De bibliska " *två vittnena* ", det gamla och det nya, vittnar om varandra. De är historiskt sett ursprunget till tron på den ende Guden. Det handlar därför inte om att tro "på" utan om att tro "på" denna Gud som allena besitter odödlighet; vilket innebär att tro på sanningen som bärs och förkroppsligas i den gudomligt-mänskliga personen Jesus Kristus. Ty tron "på" hans existens är endast en konsekvens av den sanna intelligens som ges till människor som är upphöjda över djuren, djuren som för sin del från Gud endast har fått självbevarelsesdriftinstinkten som också människan drar nytta av. Utvecklingen av hennes intelligens kan dock, beroende på hennes moraliska karaktär, paradoxalt nog beröva henne nyttan av denna självbevarelsesdriftinstinkt. Djävulens val och envisheten i hans uppror mot Gud har bevisat detta. Till skillnad från djur resonerar, beräknar, härleder och drar lärdomar av erfarenheter människan. Och alla hennes intellektuella förmågor borde normalt sett leda henne till att förstå att intelligens inte kan existera utan en intelligent varelse som skapat den. Kan slumpen skapa god smak? Bryr han sig om att erbjuda behagliga dofter till mänskliga näsor? Tänkaren Pascal sa det, med hjälp av bilden av en målning, som nödvändigtvis härrör från en målares verk. Bortom detta enkla och logiska resonemang kan mänskligt och diaboliskt tänkande föreställa sig mängder av filosofiska begrepp som är lika falska och lögnaktiga som de är skadliga.

Det oroande tillkännagivandet som Jesus gjorde bekräftas idag helt och hållet. Och det anmärkningsvärda är att alla de senaste ljusen som mottagits från himlen hamnar i sinnet hos en man som lever mitt i ett land där ateismen dominerar: det republikanska Frankrike, avlett från Gud av skrifterna från sina upproriska mästertänkare, sina humanistiska "ljus". Så att de senaste sanningarna, återställda eller nya, som erbjuds av Jesus Kristus frodas i en andlig öken, där två lungformade departement, sida vid sida, bär de symboliska religiösa siffrorna "07" och "26". Båda drar nytta av bevattningen av floden Rhône, som flyter mellan dem från norr till söder. Regionen producerar frukterna från sina många fruktträdgårdar, och i hjärtat av staden ligger staden Valence, det första historiska franska adventistfästet, där jag fick dopet i total nedsänkning vid 36 års ålder. Helighet finns endast där Gud placerar den, och det var hans val att låta påven Pius VI dö som fånge i denna stad år 1799, för att uppfylla det faktum som profeterades i Upp. 13:3: " *Och jag såg ett av hans huvuden som om det var slagit till döds ; och hans dödliga sår var läkt : och hela världen förundrade sig över odjuret. " Och det var återigen hans val att låta den blivande franske kejsaren Napoleon I stanna där ' under sin utbildning som artilleriofficer; Napoleon I ' " örnen " i Upp. 8:13: " Och jag såg, och jag hörde en örn flyga mitt under himlen och säga med hög röst: Ve, ve, ve dem som bor på jorden, för de andra rösterna från de tre änglarnas basun som ska blåsa!" » Vem kan säga att siffran "26", talet*

för Guds namn "YaHWéH" (YHWH=10+5+6+5) uttalat av människor och talet för departementet Drôme, inte representerar någonting i hans ögon? Men ack, för att störta " *odjuret som stiger upp ur havet* " i Upp. 13:1, " *odjuret* " som betecknar koalitionen mellan det romerska påvedömet och den franska monarkin, dess främsta väpnade stöd sedan dess första kung Klodvig I ' kallade Gud på " *odjuret som stiger upp ur avgrunden* " i Upp. 11:7; vilket betecknar den franska revolutionen och dess blodiga ateism under "skräck"-åren 1793-1794. Som Upp. 13:4 hade förutspått skulle " *odjurets dödliga sår* " bli "läkt " , och den katolska tron, denna falska kristna tro, kunde utveckla och mångfaldiga sina anhängare med desto större lätthet eftersom den skriver in dem i deras vagga och döper dem som "spädbarn" omedelbart efter deras födelse. Jag tackar Gud för att han har besparat mig denna erfarenhet som utövas i den falska katolska tron och den falska protestantiska tron. För många varelser är fångade genom att ge detta dop, även om det inte var valt, ett verkligt värde. Jag påminner dem om att endast de som tror och blir döpta kommer att bli frälsta. Och tron är en vuxenfråga och en frukt av visdom, som Daniel lärde; "barnet" är därför inte kvalificerat att demonstrera det. Genom att göra det till frukten av ett vuxet val, gör Gud dopet till ett val som förpliktar och ger den döpte kraft. Att överlämna sig åt Gud är inte utan risk, och jag påminner er efter Jesus och Jakob, att troende kommer att " *dömas strängare* " än icke-troende. Matt. 23:14: " *Ve er, skriftlärda och fariséer, hycklare! Ni slukar änkors hus och ber långa böner för ett skull. Därför **skall ni dömas strängare** .* " Jak. 3:1: " *Mina bröder, låt er inte bli många lärare, för ni vet att **vi kommer att dömas strängare** .* "

Således, i en öken av irreligiositet, har nitisk islam sedan 2018 kommit att skaka om den ateistiska normen hos det franska folket. Konkordatet som undertecknades av Napoleon hade inte förutsett de svårigheter som uppstod till följd av detta nya scenario. För på Napoleons tid syftade konkordatet till att etablera republikanska regler som var acceptabla och anpassade endast för de katolska kristna religionerna, och de protestantiska, vilka var dåligt representerade i Frankrike. En oförutsedd kollision, likt Titanics kollision mot ett isberg 1912, har ställt den fanatiska islamtron mot ateism. Eftersom dessa två extrema representationer båda är avskurna från den store skaparguden Jesus Kristus, förbereder universernas store domare förstörelsen av mängder av själar vars liv inte är värda att förlängas. De värdelösa " *lerkärlen* " kommer att skoningslöst " *brytas sönder* ". Men mitt i detta blodbad kommer han att veta hur man bevarar integriteten hos de " *hederskärl* " som tillhör honom, eftersom de är värdefulla för honom, och eftersom de representerar hans ära. Och Guds ära är hans utvaldas sanna tro, det vill säga deras fullkomliga anpassning till den ideala modellen av hans gudomliga och mänskliga uppfattning.

Ingen kan säga på vilken höjd Gud individuellt placerar, enligt sin bedömning, nivån på sina krav, men vi står alla inför hans bibliska vittnesbörd där vi alla kan upptäcka vad som i hans ögon är behagligt, gott och fullkomligt. Vem kommer att använda sin iver för att bli lydnadens förkämpe och den gudomlige Mästarens "älskling" av trofasthet i kärlek? Detta är trons kamp, den sanna tron, som Kristi apostlar engagerade sig i och föregick oss fram till denna dag den 3 januari 2022.

"Rättfärdiggörelse genom tro" eller "rättfärdiggörelse genom visdom" identifierar måltavlorna för de gudomliga plågorna. Dessa är alla de som föraktar eller falskeligen utnyttjar Bibelns läror, som representeras av dess " *två vittnen* " om det gamla och det nya förbundet, vilket anges i Upp. 11:3; de två har, på ett kompletterande sätt, konstruerat det profetiska budskapet som förmedlas till Jesu Kristi välsignade utvalda, de sista sjundedagsadventistdissidenterna som funnits nitiska och trogna och som väntar på hans härliga återkomst våren 2030.

"TILL TÅRAR ALLA MEDBORGARE!"

Tiden för bekymmerslöst nöje och skratt är förbi. Festmåltiderna och de överdådiga festmåltiderna var ett minne blott. Och för att åstadkomma denna förändring behövde den store Skaparguden bara utnyttja förförelserna från de nya ormarna som kallas "vetenskap" och "kultur" för att straffa det otrogna och otacksamma eller otrogna samhället som förförts av dess under och skicklighet. I väst, dominerat av kall och cynisk kapitalism, upptog njutningen av ohämmad konsumtion människors tankar. Men nu, sedan början av 2020, har allt förändrats. Efter den dödliga "AIDS" har uppkomsten av det smittsamma coronaviruset, Covid-19, satt stopp för den vanliga livsnormen, som dittills bestod av utflykter och varma, vänliga eller romantiska möten. Distansering är nu påtvingad och efter att ha lidit konsekvenserna av flera äktenskapsbrott och otaliga skilsmässor på grund av själviskhet, spricker den mänskliga familjeenheten i bitar som rör sig bort från varandra likt explosionen av en stjärna i kosmos. I Frankrike kunde dock en sådan förändring endast åstadkommas genom att en ung president, född under den femte republiken, tillträdde makten, och denna detalj är förenad med konsekvenser. År 1958 fördömdes antagandet av denna konstitution som föreslagits av general De Gaulle som en förtäckt diktatur av hela den tidens politiska opposition. Det var verkligen en diktatur, välorganiserad, där diktatet uppnåddes med stöd av en lagstiftande majoritet i den nyvalde prinsens tjänst. Trots motståndet från de sanna republikanerna i den fjärde republiken antogs den femte republikens konstitution. Under lång tid, under dess välståndstid, led Frankrike inte av det. Det utgjorde inget problem, men medan det franska folkets tankar var uppslukade av olika former av konsumtion, har successiva presidenter lett landet in i beslut och riktningar som är katastrofala på lång sikt. Och detta gäller vår tid, där behovet av att komma överens med andra europeiska nationer berövar Frankrikes president möjligheten att vidta åtgärder till förmån för sitt land. I ett enat Europa, öppet för många invandringskällor, börjar världens svårigheter att slå rot och öka bördan på människor som redan förstörts av förstörelsen av jobb efter utflyttning inom och utanför Europa. Och i detta sammanhang där alla människor försörjs av Kina, varifrån det också uppstod, orsakar covid-19-viruset oförutsedda biverkningar: splittring mellan dem som vaccinerar sig och dem som inte vill bli det. Som om de religiösa och politiska frågorna inte vore nog, splittrar vaccinet nu återigen det franska samhället. Det behövdes verkligen!

Alla hittar skäl att rättfärdiga sin ståndpunkt. Majoriteten, som jag kallar "fåren", ignorerar denna vers från Bibeln som citeras i Jer. 17:5: " *Så säger*

Herren: Förbannad är den man som förtröstar på människor, som gör kött till sin arm och vars hjärta avviker från Herren! " Alla är övertygade av de argument som vetenskapsmän och hälsovetare presenterar. Ändå har de fel eftersom de inte tar hänsyn till Guds existens och har fel på alla sätt om livets sanna värden. Jag vet av erfarenhet att jag med största vilja och all nödvändig försiktighet ofta har förstört saker som jag velat reparera. Samma risk gäller för människors hälsa. Och att injicera molekyler i kroppen som den inte producerar själv är långt ifrån ofarligt och kan ha effekter av gift på mer eller mindre lång sikt. Offer för den mobbning som vetenskaplig och politisk styrning påtvingar, de vaccinerade skyller sitt frihetsberövande på dem som vägrar vaccinet. De glömmer att situationen skapas av makthavarnas beslut. Men oförmögna eller ovilliga att kritisera detta politiska hälsodikativ, och undvikande att motsäga myndigheterna, föredrar de att rikta sin förbittring mot dem som inte delar deras åsikt. Får är också fegisar och framför allt lättmanipulerade.

I den andra synvinkeln, den för de som analyserar och tänker själva, ser man problemet annorlunda. Vaccinet tjänar nu bara till att ge rätten att leva mer fritt. Det skyddar inte 100 % från Covid, det förhindrar inte dess smitta, men det minskar risken för fall som förvärras av ålderdomens sjuklighet och sjukdomar orsakade av dåliga vanor som har uppstått i det moderna livet (tobak, alkohol, droger etc.). Trots att 90 % av människorna är vaccinerade, kommer ovaccinerade personer in på sjukhus och dör där. Denna situation påminner mig om den metod som används inom ekologiskt jordbruk. På en helsådd tomt behandlas den stora majoriteten av ytan mycket lätt med organiska insekticider, och en liten del av hela ytan behandlas inte alls; den överlämnas till insekterna. Och principen fungerar utmärkt eftersom insekterna inte tar fel mellan det lätt behandlade området och det obehandlade området. De överger det behandlade området och skyndar sig att mätta sig i det obehandlade området. Vår Covid-19 gör detsamma. Den invaderar den ovaccinerade kroppen och hittar sällan det naturliga immunförsvar som kan neutralisera det. Eftersom den nuvarande mänskligheten lever under den kemiska lag som uppfanns av USA från 1945 fram till idag. För närvarande attraherar den ovaccinerade kroppen den, men denna attraktion kan förstärkas av dess gradvisa anpassning till de antikroppar som skapas hos vaccinerade personer. Principen har observerats för antibiotika, vars effektivitet har försvagats och i vissa fall inte längre har någon effekt. I en humanistisk envishet tror president Macron att vaccinering av hela hans folk kan avsluta virusets liv. Utan att missta mig bekräftar jag att detta är en illusion, och detta av flera skäl. Om man antar att alla människor är vaccinerade, vad gör Covid? Den muterar och anpassar sig till de antikroppar som bekämpar den och återupptar kampen i en ny, ännu mer aggressiv och smittsam form. I detta krig som utkämpas mot honom utsätts den unge presidenten för den store Skapargudens destruktiva kraft, som ensam är kapabel att sätta stopp för sin nuvarande plåga. Men eftersom jag känner till hans plan vet jag att han inte har för avsikt att göra det. För redan, i sin osynlighets anonymitet, förbereder han följande straff. Majoriteten av människorna är oförmögna att acceptera tanken på att ha gått in i en fas av progressiv förstörelse av alla mänskliga liv som är utspridda över jorden. Covid-19, och dess låga dödlighet, är bara tecknet på början av denna programmerade

universella hecatomb. Var är de mänskliga rättigheterna? Var är ropen mot det folkmord som Gud organiserat? Inser du hur mycket vår tid liknar denna konfrontation mellan Faraos och hans magiker, och Mose, Aron och den allsmäktige Guden?

Bland dem som vägrar vaccinet förlitar sig många på sin fysiska hälsa, omedvetna om att det är Gud som använder viruset som dödar och stör hela mänsklighetens ekonomiska, sociala och politiska situation. Det visar sig att varken naturlig immunitet, inte heller det bästa fysiska tillståndet eller vacciner skyddar mot Guds dom. Döden kommer att drabba alla som inte är verkligt skyddade av Jesu Kristi försonande blod. Efter skrattets tid kommer nu tårarnas tid, och redan överallt på jorden sörjer sörjande familjer sina döda som plötsligt försvann. På Faraos tid gjorde egyptiska familjer detsamma, och i sin tur sörjde hebreerna sina döda som föll under ökenvandringen i 40 år, och varje gång straffade Gud dem för deras synder. Det är här jag måste återvända till detta kriterium, som är så grundläggande för att förstå vad vi upplever. Alla våra ledare är unga och växte upp i den femte ^{republiken}, vilket ingen av de politiker som har efterträtt varandra någonsin har ifrågasatt. Denna diktatur förklädd till demokrati betraktades och betraktas fortfarande som ett exemplariskt demokratiskt mönster enbart av den anledningen att våra successiva monarker har gett folket rätten att njuta av sin frihet, i nöje och utsvävningar. I detta klimat av slarv kunde de rika bli ännu rikare och de fattiga kunde pröva lyckan på lotteri och PMU. Den "makroniska" ungdomen (kvasi-anagram = min dumhet) är därför oförmögen att betrakta makt på annat sätt än i dess absoluta form av denna femte ^{republik}. För Gud är siffran 5 människans. Den markerar höjdpunkten för denna humanistiska styrning av det republikanska Frankrike och i den allmänna likgiltigheten har den placerat det franska folket i den gamla rojalistiska regimens eller imperiets förhållanden, auktoritära, men öppna och välkomnande. President Chirac myntade uttrycket "enda tanke". Detta var fallet i cirka 70 år efter andra världskriget. Folket, krossat av Nazityskland, förblev servilt och fogligt på alla områden, politiskt och ekonomiskt, ända fram till våra sista dagar, då den unge statsöverhuvudet konfronteras med oupphörliga och olösliga problem som gör honom irriterad och alltmer aggressiv; idag mer än igår men mindre än imorgon, tills han själv är bruten och förstörd, när Gud anser det lämpligt. Och likaså, för Frankrikes folk och världens folk, har det värsta ännu inte kommit. Tårarna har ännu inte slutat rinna. "Till tårar, medborgare!" Ty den härskande ungdomens stolta beteende gör det omöjligt att ifrågasätta de beslut de har fattat. Så länge de inte blir medvetna om den handling som Gud ledde, kan de bara resonera utifrån sina vetenskapliga grunder och kunskaper. Motsättningen mellan de vaccinerade och de ovaccinerade har därför en religiös orsak som ignoreras av båda lägren. Skaparen ger således en orsak till sitt splittrande och splittrande verk. Folk för vilka " *ljus är bara mörker och mörker är deras ljus* " är föremål för en falsk diagnos på grund av sin totala blindhet orsakad av sin ogudaktighet och sitt förakt för Gud och hans kraftfulla uppenbarelser .

Vi läser i Amos 3:6: " *Blåser man i en trumpet i en stad utan att folket fruktar? Finns det ont i en stad utan att Herren har orsakat det?* " » Denna vers betecknar två saker som dubbelt berör våra nuvarande händelser. Den första gäller

" *trumpeten* " som snart kommer att ljuda för "sjätte" gången i det projekt som Gud uppenbarar i sin apokalyps, i Upp. 9:13. Den kommer att ljuda, denna gång, inte "i en stad", utan över hela Europa och över hela jorden. Denna explosion av vrede från den universellt föraktade korsfäste Kristus illustreras av "*de fyra hornen på det gyllene altaret som står inför Gud*". Som svar på detta förakt släpper han lös de onda änglarna, demonerna, som enligt Upp. 7:1 till 3 hållits kvar sedan 1798, och igen 1843. Eftersom det måste förstås, riktar sig Gud mot religiös krigföring, vilket inte är huvudorsaken till de två första världskrigen. För den tredje säger texten: "*och sade till den sjätte ängeln som hade trumpeten: Släpp lös de fyra änglar som är bundna vid den stora floden Eufrat.*" Denna befrielse är dock, och för tredje gången, fortfarande mycket partiell, eftersom de tre världskrigen följer på varandra med progressiv destruktiv kraft. Detta beror på att de alla är **varningar** riktade av Gud till jordiska syndare före deras utrotning som kommer först efter nådens slut. Antalet offer reduceras därför till en "*tredjedel*" av människorna: "*Och de fyra änglarna som var beredda för timmen och dagen och månaden och året släpptes lös för att döda en tredjedel av mänskligheten.*" Den andra delen av versen i Amos 3:6 sade: "*Händer olycka i en stad utan att YaHWéH gör det?*" Gud är inte skyldig att själv leda handlingen eftersom det räcker för honom att släppa lös de onda änglarna för att skadan ska drabba de män som hans vrede riktar sig mot. Men lägg märke till att han tar fullt ansvar för det onda som drabbar enligt hans rättvisa, de människor som syndar mot hans lagar, hans förordningar och vittnesbördet om hans kärlek som demonstrerats och förstörats i Jesus Kristus."

Jämfört med det onda som kommer att drabba mänskligheten med denna "*sjätte trumpet*" är de små härjningarna orsakade av Covid-19 obetydliga. Det ljuder dock och bekräftar förändringen i den allsmäktige Gudens beteende, vars fruktansvärda härjningar gradvis kommer att intensifieras, fram till den slutliga utrotningen som tillkännages för hans utvalda våren 2030. Förstå detta väl: varken människan eller demoner har makten att skapa liv. Men med hjälp av demoner har mänsklig vetenskap lärt sig hur liv kan genomgå modifieringar, genom att ingripa i de levandes genom. Moderna trollkarlslärlingar tillämpade denna praxis på livsmedelsgrödor innan de tillämpade den på människor. Framgången som uppnått med växter uppmuntrade dem att avancera ytterligare, och i ett vansinnigt delirium producerade de i sina laboratorier det monster som dödar dem idag. Är de ansvariga för gisselet bäst lämpade att befria mänskligheten från det? Det verkar som att svaret är ja, enligt de val som gjorts av de blinda och skräckslagna härskarna på hela planeten. Men Gud och hans utvalda har en helt annan åsikt, och det är den enda som i slutändan kommer att segra och påtvinga sig alla andra.

Låt oss inte för ett ögonblick tvivla på den genuina övertygelse som driver och motiverar den unga presidentgarden, för däri ligger problemet. Som ordspråket säger, "vägen till helvetet är kantad med goda avsikter", och historien måste lära oss att president François Mitterrand, driven av de bästa och mest socialt motiverade motiven, för att förbättra de fattigas liv, offrade Frankrikes framtid för att lösa ett omedelbart problem. Efter att ha övergett textilsektorn till förmån för Asien offrade han också stålindustrin i öst, vilket berövade Frankrike

dess självständighet och i sin tur skapade enorm arbetslöshet i norra och hela östra delen av landet. Vem som helst kan göra ett misstag, men när den som gör ett misstag är ett statschef med nästan absolut makt, är konsekvenserna för det ledda folket fruktansvärda och oåterkalleliga. Det är därför som valet av statsöverhuvuden som kommer till makten, utvalda av Gud, upplyser hans valda tjänstemän om den framtid han projicerar över jordens folk och särskilt de i det otrogna kristna västerlandet, hans huvudmål som han utser under det symboliska namnet " *Euftrat* " eftersom det är placerat under förbannelsen av sitt romersk-katolska arv som han i samma bild kallar " *Babylon det stora* ", den officiella institutionen arvtagare till Konstantin I ^{den} store, etablerad år 538. Men utan det väpnade stödet från Frankrikes kungar och dess stad Paris som Gud symboliskt kallar " *Sodom och Egypten* " i Upp. 11:7, skulle detta herravälde inte ha fortsatt fram till våra dagar. Det är därför Rom, Paris och Europa har blivit privilegierade mål för den allsmäktige Skapargudens vrede, i enlighet med den kronologiska färdplanen för Covid-19:s utveckling. Men andra nationer, kristna eller inte, är inte mindre skyldiga och delar redan Covid-19 med sig och kommer att få sin del i den kommande förstörelsen.

En digital uppenbarelse med oväntade konsekvenser

Vi har bevis för att Gud i det han bygger lämnar lite utrymme för slumpen; hela Bibeln vilar på numeriska siffror som uppenbarats och demonstrerats av den ryske matematikern Yvan Panin. I min inspiration idag, den 7 januari 2022, ledde Anden mig till en bättre förståelse av händelserna i Första Moseboken; detta genom att förlita mig på den krypterade koden som uppenbaras i numren på de kapitel som utgör Uppenbarelsesboken (fullständig förklaring i " **Förklara Daniel och Uppenbarelsesboken för mig** " sidorna 156-157). Genom att minska datumet 1656 som dittills behållits som året för vattenfloden med en enhet, får vi datumet 1655 vars totala antal är 17, det vill säga det symboliska talet för gudomlig dom. Och floden var verkligen den första stora domen som Gud utförde i hela mänsklighetens historia. Men denna minskning med ett år av de datum som konstruerats av de släkteregister som citeras i Första Moseboken medför andra uppenbarelsen om Adams och Evas tidiga liv. Denna minskning med ett år innebär följande fakta. Adam och Eva levde ett helt år, det vill säga 12 månader, i sitt tillstånd av oskuld och fullkomlig renhet. Under detta år bar och födde Eva sin första son, Kain, och hon födde honom **utan överdriven smärta** . Detta förklarar innebörden av de ord som Gud riktar till henne i 1 Mos 3:16, efter hennes synd: " *Till kvinnan sade han: **Jag skall storligen föröka din möda i ditt barnsfödande. Med smärta skall du föda barn** , och din man skall ha din åtrå, och han skall härska över dig.* " Det var först efter synden som Eva, denna gång i smärta, födde Abel, och han själv var en arvinge till synden, liksom Kristus, genom sin återlösande vilja, och hans lärjungar kommer att bli. I det här fallet är Kain som den första motsatsen som Gud skapade, den första perfekta ängeln som skapades och kallas " *Stjärna eller Morgonstjärna* " i Jes. 14:12: " *Hur har du fallit från himlen, du Morgonstjärna, dotter av gryningen? Du som trampade ner folken, du är huggen ner till jorden.* " Denna "Martin"-version vittnar om detta namn "

Morgonstjärna ". Genom att jämföra det med "solen" i vårt system vittnar Gud om att skapandet av denna första ängel hade gett honom glädje. Jag specificerar att endast Martin- och Jerusalem-versionerna respekterar namnet på den hebreiska texten. De andra har antagit formen "Ljusande Stjärna" som gav djävulen namnet "Lucifer" i den katolska och protestantiska traditionen.

Kain är därför profetiskt bilden av djävulen som kommer att döda sin bror, Jesus, avbildad av Abel. Och efter honom kommer hans mordiska hat att riktas mot hans andliga arvingar, det vill säga alla Jesu Kristi utvalda. I sin undervisning sa Jesus om djävulen i Johannes 8:44: " *Han är en lögnare och en mördare från begynnelsen* ": " *Ni har djävulen till fader, och vad er far begär vill ni göra. Han var en mördare från begynnelsen* , och han förblir inte i sanningen, eftersom ingen sanning finns i honom. När han talar lögn, talar han från sin egen själ, ty **han är en lögnare och lögnens fader** . " Nu begicks det första mordet i mänsklighetens historia av Kain; vilket bekräftar hans bild av djävulen. Och på grund av denna profetiska roll som avbildar djävulen kan vi bättre förstå varför Gud, efter att han dödat sin bror Abel, sätter ett tecken på Kain, så att ingen ska döda honom. Bilden av djävulen går så långt, för i själva verket var det inte meningen att djävulen skulle dö före världens slut heller. Liksom Kain åtnjuter han ett särskilt skydd eftersom han inom sig bär en avslöjande roll som gör honom till ledare för lägret som gjorde uppror mot Guds auktoritet. Precis som förlängningen av djävulens liv möjliggjorde omgruppering av demoner och människor som ansluter sig till honom genom att imitera honom, skapade Kains överlevnad imitationer som Lemeks, den avskyvärde hånaren och bespottaren, citerad i 1 Mos 4:23: " *Lemek sade till sina hustrur : Ada och Silla, lyssna på min röst! Ni Lemeks hustrur , lyssna på mitt ord! Jag har dödat en man för mina sår och en ung man för mina slag.* " Ty efter att ha skrytt om dessa brott och öppet hånat Gud, tillägger han i vers 24: " *Hämna Kain sjufalt och Lemek sjuttiosjufalt .* " Lemek var inte bara en brottsling, han var också en otuktsman och äktenskapsbrytare, eftersom han hade tagit sig två hustrur i strid med Guds bud i 1 Mos 2:24: " *Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru , och de skall bli ett.* "

I detta kapitel 4 i Första Moseboken, där betydelsen av siffran 4 är universalitetens karaktär, projicerar Gud i en bild onskans utveckling på jorden, vilken, i sin form i Kain, kommer att upphöra vid tiden för Jesu Kristi återkomst i härlighet, genom hans konfrontation med mängder av folk som kommer att presentera kriterierna för den förste "Lamek". I hans beskrivning finner vi redan bilden av de människor som lever i vår tid. Även om de inte bär namnet "Lamek", finner vi i dem samma ogudaktighet, samma förakt för gudomlig härlighet och samma smak för sarkasm och hån. Till dessa saker måste tilläggas att de sista rebellerna, för Gud, kommer att vara skyldiga till att ha planerat utrotningen av de sista utvalda. Rebellerna kommer slutligen att ha dömt dem till döden för deras vägran att följa den romersk-katolska söndagen och deras envishet i att troget iaktta den sabbatsvila som Gud helgat; vilket ytterligare bekräftar deras koppling till "Lamek" som mördade de två männen. I Första Moseboken 4 fortsätter Gud att profetera om mänsklighetens framtid.

I denna nya syn på det jordiska livets början verkar det som att den ursprungliga synden som begicks, först av Eva och sedan av Adam, begicks efter ett år av perfekt liv. Och den fullbordade synden, den tid på 6 000 år som reserverats för synd i Guds plan, började. Ett år efter Adam och Evas skapelse, lutande kring sin axel, utsattes jorden för de fyra årstidernas växlingar, under vilka livets och dödens processer ständigt växlar.

Minskningen med ett år, från de beräkningar som gjorts fram till dess, gäller även året 1948 som tillskrivs Abrahams födelse. Förkortat med ett år blir det 1947, och denna gång uppgår årets tal till talet 21, eller 3 gånger 7, vilket betecknar helgelsens fullkomlighet. Detta tal är mer i linje med den gudomliga symboliken för att markera födelsen av grundaren av de allianser som ingåtts mellan Gud och hans skapelser. För i sin symboliska avbild, i Romarbrevet 11, "*roten av det tama olivträdet*", beskriven av aposteln Paulus, är det han, Abraham, fadern till de sanna troende som Gud verkligen "*tillräknar*" sin rättfärdighet i Kristus enligt 1 Mos 15:6: "*Abram trodde på JaHWéH, som tillräknade honom det som rättfärdighet*."

Denna minskning med ett år av beräkningarna som fastställts i Första Moseboken har ingen inverkan på slutdatumet våren 2030, vilket fortfarande är början av det 2001:a ^{året} sedan Kristi död under påsken år 30. Förklaringen är mycket enkel att förstå. Beräkningarna av Första Mosebokens släktregister är av stigande form och ger oss möjlighet att skapa datum genom att ackumulera numeriska data. Konstruktionen är logisk och ganska säker, men denna konstruktion kan inte fortsätta förrän världens slut på grund av avsaknaden av bibliska numeriska data. I motsatt riktning, som markerar början av år 4001, fastställs Kristi död på grundval av vår falska kalender i hans år 30 och det är inte möjligt att använda denna falska kalender för att fastställa förbindelsen med den stigande beräkningen som erbjuds i Första Moseboken. I denna falska beräkning, baserad på det falska datumet för Jesu Kristi födelse, har stigande och fallande datum presenterats, men ingetdera tar hänsyn till den faktiska tid som Gud räknat sedan arvsynden. Även hans död i Kristus den 3 april, fast etablerad i vår falska kalender, utgör stödpunkten för den sista tredjedelen av de sex tusen år som reserverats för synd och urvalet av de utvalda som Gud funnit bland syndare över hela jorden.

Den store domarens lag

Det är uppenbart att varje dom måste baseras på juridiska texter som, för att legitimeras, måste vara kända och erkända av de människor som utsätts för domen. Människor har förstått detta väl och för att inte falla offer för detta kriterium har de bestämt att ingen ska vara okunnig om lagen. I våra västerländska civilisationer har civila lagar företräd framför religiösa lagar; och efter att ha fallit i avfall accepterade de stora europeiska kristna institutionerna detta fullbordade faktum och godkände det sekulära styre som infördes av Napoleon I ^{och} de ledare som kom efter honom. Nu, som alla kan förstå, är det ett självmordsval eller ett omedvetet val som gjorts av icke-troende att sätta

Skapargudens lag under mänskliga lagar. Historien från gångna tider vittnar om att Frankrike har ärvt den revolutionära ateism som fortfarande till stor del dominerar sitt folks sinnen. Dess likgiltighet, till och med dess förakt för religion och dess erfarenhet, har besmittat många folk på jorden. Ateism kan dock bara vara lämplig för människor som vägrar att reflektera och vill ignorera oroande frågor. Efter att ha gjort det motsatta valet önskade och fick jag från Gud alla svar på de olika frågor som ställdes på mig. I den här artikeln kommer jag också att presentera de successiva stegen som gör det möjligt att fylla ett tomt kärl med helig olja av Guds Ande. Men denna gudomliga handling är baserad på konkreta fakta, till skillnad från de falska hedniska religionerna där gudarna godtyckligt påtvingade sina beslut som överfördes av trollkarlsmedier inspirerade av djävulen och hans associerade demoner.

Den sanne Guden utmärker sig genom att han inte tillåter sig att överträda sina lagar och principer. Han gör aldrig undantag för någon. Under hans auktoritet tillämpas lagen systematiskt. Men, som framgår ovan, måste den först publiceras för att kunna tillämpas. Detta är den Heliga Bibelns roll, som utgör, från Första Moseboken till Uppenbarelseboken, den gudomliga lagen. Religioner gör fel när de reducerar den gudomliga lagen till dess tio budord. För hur värdefulla och viktiga de än är, representerar de inte den gudomliga lagen i sig själva. Jesus sade tydligt till djävulen i Matteus 4:4: "*Det står skrivet: Människan skall inte leva av bröd allena , utan av varje ord som utgår från Guds mun .*" Detta var hans svar till djävulen som hetsade honom att skapa bröd. Och detta gudomliga "ord" är ursprunget till alla de heliga skrifterna i det gamla och nya förbundet. De numeriska siffror de innehåller vittnar uteslutande om denna ultrahöga helighet. De första fem böckerna, Första Moseboken, Andra Moseboken, Tredje Moseboken, Fjärde Moseboken och Femte Moseboken, skrevs av Mose, under Guds diktamen, i uppenbarelsetältet. De är därför unikt "**ord från Guds mun**". Och den numeriska koden som helgar dem är ofelbar. Omständigheterna under vilka de andra böckerna skrevs är olika, men närvarande eller frånvarande, Guds inspirerande Ande är deras ursprung, eftersom de också är helgade genom hans numeriska kod. För att förstå att det nya förbundets skrifter är lika värdefulla som det gamla, sa Jesus i Johannes 12:48: "*Den som förkastar mig och inte tar emot mina ord har en som dömer honom: **det ord som jag har talat, det skall döma honom på den yttersta dagen** .*" Således utvidgades den gudomliga lagen genom evangelieskrifterna och de olika breven från de bibliska författarna Paulus, Petrus, Jakob, Judas och Johannes. Och i deras ursprungliga grekiska versioner är den gudomliga numeriska koden fortfarande närvarande.

I alla dessa texter har Gud talat, han har uttryckt sin dom, allt som återstår för människan är att visa sig lydig för att behaga honom. I 1 Kor. 4:9 säger Paulus: "*Ty det tycks mig som om Gud har gjort oss apostlar till de sist av alla, dömda till döden, eftersom **vi har blivit ett skådespel för världen, för änglar och för människor.***" ". Vad gör dessa mängder av osynliga ögon som iakttar oss? De bedömer våra gärningar och vårt vittnesbörd. Och de utgör vittnen för Gud som observerar oss och själv bedömer oss under hela vårt liv på jorden. Och varje gång detta blir möjligt upprättas en relation mellan skapelsen och dess Skapare. Även här är det lagen som fastställer villkoret för denna möjlighet, och i de två på

varandra följande förbunden är det gemensamma bandet lydnad. Detta beror på det ljus som människorna tar emot. Vi vet inte i vilken form Gud presenterade sin lag för folket före syndafloden, men standarden för " *gott och ont* " var känd, eftersom Guds dom först noterade sin tjänare Enoks trofasthet; en trofasthet som sträckte sig över trehundra år. Gud kunde inte motstå och tog denna trogna vän till sig, levande. I det gamla förbundet är de gudomliga lagarna tydligt fastställda. Den som överträder dem blir skyldig och förtjänar den andra döden. Men redan nu kan Kristi framtida försoningsdöd gynna syndaren, genom att offra ett djuroffer som föregriper och förebådar, eller profeterar, denna död som offras för de utvaldas synder. I det nya..." förbund har djuroffret ersatts av Kristi frivilliga död och syndernas förlåtelse erhålls direkt genom den döpta syndarens bön; på villkor att den senare uppriktigt ångrar och ångrar sitt fel mot den gudomliga lagen. Vi ser att medlen för att få förlåtelse utvecklas över tid, men behovet av förlåtelse är konstant, eftersom anklagelsens lag är ständigt aktiv. Dess roll kommer inte att upphöra förrän nådens kollektiva och individuella slut, som med en liten marginal föregår ögonblicket för Jesu Kristi härliga återkomst.

Den som hör talas om denne ende Gud och vill inträda i hans lydnad kommer att ledas till honom av hans Ande. Oavsett hans ursprung, hans ras, hans nedärvda religion, kan Gud vända honom bort från ett hemskt öde. Och om han inte gör det, beror det på att den berörda varelsen inte är värdig det. Hans ofelbara omdöme upptäcker intensiteten i mänsklig uppriktighet, så att det inte är möjligt att lura honom. Bortsett från denna makt, som endast tillhör Gud, dömer människor honom orättvis utan att inse att det är omöjligt för honom att utöva orättvisa; rättvisa är normen för hans gudomliga natur.

För att utbilda och forma sin norm i sina utvaldas liv, leder Gud dem till sitt skrivna ord, sin heliga Bibel. Helig eftersom han själv är helig i normens fullkomlighet. Medan många hör Jesu Kristi ord och lär sig att frälsning kommer genom honom, förstår få behovet av att läsa hela Bibeln från Första Moseboken till Uppenbarelseboken. Konsekvensen för dem är att de inte förstår vem Gud egentligen är. Den uppfattning de har om honom är falsk eftersom den är ofullständig. Jag måste därför påpeka hur de första kristna av hedniskt ursprung undervisades av Jesu Kristi första judiska lärjungar. Lärdomen ges till oss i Apostlagärningarna 15. Ett råd sammankallades i Jerusalem på grund av omskärelsens ritual, som vissa ansåg obligatorisk för frälsning. Låt oss redan notera att tidens trend inte var minimalistisk. Och att för dessa människor var sabbaten den norm som lärdes ut, eftersom den inte var föremål för ifrågasättande av någon av deltagarna i denna församling. Med detta sagt övertygade Paulus vittnesmål om denna omskärelses meningslöshet, men det mest intressanta finns i Jakobs rapport, i verserna 13 till 21, som lyder följande:

Vers 13: " *När de hade slutat tala, svarade Jakob och sade: "Män och bröder, lyssna på mig!"* "

Var är Petrus, grundaren av Kristi kyrka enligt den romersk-katolska kyrkan? Denna påvliga lögn är tydligt uppenbar här, eftersom Petrus anklagas för förställelse och hyckleri av Paulus i Galaterbrevet 2:11-14, och i detta kapitel är det aposteln Jakob som presenterar resultatet av mötets diskussioner.

Vers 14: " *Simon berättade hur Gud först såg till folken för att utvälja ett folk bland dem åt sitt namn.* "

Valet föll på Ur i Kaldeen där Abram bodde.

Vers 15: " ***Och med detta överensstämmer profeternas ord, som det står skrivet:*** "

De tidiga kristnas tro byggdes på Guds ord, vilket förblir konsekvent från början till slut. Frasen " ***det står skrivet*** ", som Jesus använde för att motstå djävulens frestelser, förblir genom tiderna standarden och grunden för sann tro, det vill säga för gudomlig sanning.

Vers 16: " *Därefter skall jag vända tillbaka och bygga upp Davids fallna hydda, och jag skall reparera dess ruiner och resa den upp igen.* "

Gud profeterar om de två på varandra följande misslyckandena med det heliga gamla förbundet. Det första ledde Israel till deportation till Babylon, till Kaldeen, varifrån han hade fört Abram. Det andra placerade Israel under romersk ockupation. Det är därför i Kristus som Gud kommer att reparera ruinerna och återställa sitt Israel, som hädanefter kommer att vara andligt; nationen förintades av romarna år 70, i enlighet med det gudomliga profetiska tillkännagivandet i Daniel 9:26.

Vers 17: " *För att **de övriga människorna skall söka Herren** , ja, alla folk som mitt namn är uppkallat över, **säger Herren, han som gör detta** .* "

Med Kristi nåd kan andra människor ingå det nya förbundet som Gud föreslagit. Denna vers talar om " *nationer över vilka **hans namn är uppkallat*** ". I Mellanöstern, runt Israel, hade tron på den ende Guden redan spridit sig, vilket exemplet med samariterna som dyrkade honom på berget Gerissim bevisar. Grannnationer var också föremål för det religiösa inflytandet från detta första folk, lett av den ende Guden. Men omvänt gynnade nära relationer också antagandet av hedniska riter av vissa judar.

Vers 18: " *Och för vilka de har varit kända från all evighet .* "

Denna vers handlar om de " *saker* " som Gud gör. Han är den som " *känner dem från all evighet* ". Han planerade dem, profeterade om dem och förverkligade dem.

Vers 19: " *Därför anser jag att ingen skall besvara dem från hedningarna som vänder sig till Gud.* "

Eftersom hedningarnas omvändelse erkändes som planerad av Gud, har omskärrelseriten, som gav judarna ett specifikt tecken på tillhörighet till Skaparen Gud, ingen anledning att påtvingas resten av mänskligheten, som, om den så önskar, kan ingå Guds förbund. Paulus förstärker denna idé genom att säga i Galaterbrevet 3:28-29: " *Här är varken jude eller grek, här är varken slav eller fri, här är varken man eller kvinna . Ty ni är alla ett i Kristus Jesus.* " Och om ni tillhör Kristus, så är ni Abrahams avkomma och arvingar enligt löftet .

Vers 20: " *Men låt dem skriva till dem att de ska avhålla sig från avgudalicens besudlanden, från otukt, från det som kvävs och från blod .* "

Valet av dessa tre kriterier är klokt eftersom Gud i Israels historia straffade dessa tre typer av synder hårt. Besmittandet av " *avgudar* " påminner om den gyllene kalven som Aron byggde, " *orenhet* " följde på denna avgudadyrkande

styggelse och konsumtionen av " *ströpta djur och blod* " gör maten osmältbar och gör dem till långsamma gifter som främjar döden för dem som konsumerar dem.

Vers 21: " *Ty Mose har från urminnes tider i varje stad haft dem som predikar honom, och varje sabbat läses han upp i synagogorna .*"

Denna vers ger det viktigaste förtydligandet. Den bekräftar nödvändigheten av att studera Mose, även för en konvertit av hedniskt ursprung. Och att studera Mose innebär att börja Bibeln från dess början, med Första Moseboken. Dessutom bekräftar denna vers den eviga legitimiteten hos Guds heliga sabbat, eftersom de första hedniska konvertiterna inbjöds att upptäcka Moses skrifter i synagogorna där de lästes varje sabbat.

Jag uppmanar dig att inse hur lyckligt lottad du är som har den Heliga Bibeln så lättillgänglig för dig , detta gudomliga ord som de första konverterade hedningarna kom för att "picka" på i judiska synagogor. För man kan undra hur de mottogs av vissa judar som var avundsjuka på sina privilegier. Men de hade inget val; skriftrullarna som det gudomliga ordet var skrivet på bara fanns där. Och enligt Matteus 15:27 var det som " *små hundar som åt brödsmulorna som föll från bordet* " som dessa första nitiska kristna skulle ge näring åt sin tro och sin omätliga längtan att förstå.

I vår tid av utbredd avfall finns andlig mat tillgänglig, men den försummas, och de fulla faten töms inte längre. Människor livnär sig på värdelösa saker och slösar bort det tålmod Gud ger dem. Denna observation borde hjälpa dig att förstå den intensiva vrede som snart kommer att komma över denna otacksamma och dumma värld.

Genom att följa Jakobs instruktioner leder den levande Gudens Ande dig till Moses första bok: Första Moseboken. I början är det en sida svart som bläck och mörkret av ingenting. För innan han skapade jorden är vår dimension denna ingenting av totalt mörker som bara de blinda känner till. Och ur denna ingenting, likt en trollkarl, inför sina änglars beundrande blick, presenterar Gud ett skådespel av obeskrivlig härlighet. På hans befallning, i detta mörker, befaller Gud jordens framträdande och den framträder i form av en enorm vattenboll.

Första kapitlet i Första Moseboken är en monolog om Skaparen Gud. Ingen annan talar. Genom sina ord konstruerar Gud den lag som han kommer att ge och påtvinga materien, djuren, och som han presenterar för människorna som regler för deras liv. Han uttalar de första orden som skriver hans heliga lag, avsedd att **dela upp** i två läger, de utvalda som kommer att leva evigt och de fallna som inte har kunnat dra nytta av nådens erbjudande och slutligen kommer att försvinna för alltid in i det intet från vilket Gud hämtade och skapade dem.

Gud Fadern, lärare för andliga nyfödda

Det ideal som Gud kräver är perfektion eftersom han själv är perfekt på alla sätt utifrån vilka han granskas och bedöms; perfekt i kärlek och perfekt i rättvisa. I hans ögon framstår vi, hans skapelser, oavsett vår ålder, bara som "spädbarn" som har allt att lära sig. Det är därför hans bibliska uppenbarelse bygger på den pedagogiska grunden för ett "spädbarns" liv.

Från befruktningsögonblicket, när födseln närmar sig, känner "barnet" inte till betydelsen av de ord det hör från sin mors livmoder, men det skiljer redan mellan den mjuka rösten och den hårda rösten. Som barn öppnas hans ögon och det upptäcker livets bilder, och omedelbart är frågorna som presenterar sig för det i hans sinne: "Var är jag? Vad är meningen med det jag ser?". Det är därför Gud i Första Moseboken 1 svarar de vuxna "spädbarnen", som är de som söker svar hos honom: "Ni är på jorden som jag skapade på sex dagar, och ni är en ättling till min mänskliga varelse, skapad på den sjätte dagen." Det är på detta informationssätt som Gud ville bygga den nya födelsen av sina utvalda, som, liksom spädbarn, behöver få från honom alla de förklaringar som ger mening åt existensen av behagligt gott och ont som orsakar lidande. I en nyligen genomförd studie visade jag hur Guds namn, uttalat av honom själv, numeriskt bar betydelsen av Domare. Nu, i Första Moseboken 1, dömer Gud sina egna gärningar allt eftersom dagarna går. Hans första dom gäller, i vers 4, " *ljuset* " som han bedömer vara " *gott* " i jämförelse med " *mörkret* " som föregår det. Han uttrycker vidare sin dom i verserna 10-12-18-21-25-31, med dessa ord: " *Gud såg att det var gott .* " Han formulerar denna dom från det ögonblick han **skilde** " *jorden, det torra landet* " från " *havet* ", de stora vattnen. Genom hela sin uppenbarelse i 1 Mos 1 uppenbarar Gud sin omsorg om renhet genom att etablera **separationer** mellan elementen och de skapade levande arterna. Blandningar mellan arter är förbjudna och bedöms av honom vara " *oren* ". Det som gör denna **separation** " *god* " avslöjar hans framtida dom över den protestantiska tron, den symboliska " *jorden* ", **separerad** från dess dödsfiende, den katolska tron, det symboliska " *havet* ". Båda är dock ämnade att, successivt i kronologisk tid, representera två aggressiva " *djur* " som är respektlösa mot den samvetsfrihet som Gud erbjuder människan. De utgör de två teman i Upp. 13. I början av sin existens åtnjöt den protestantiska " *jorden* " Guds välsignelse fram till 1843, vilket aldrig var fallet för det katolska " *havet* ", som Gud aldrig erkände som sitt eget. Den " *goda* " dom som uttrycks av Gud är baserad på det faktum att det torra landet kommer att bära den människa för vilken den jordiska skapelsen är gjord. På denna tredje dag, fullkomlighetens tal, gör denna första länk med den framtida Adam " *jorden* " till rummet och vaggan där den perfekta varelsen, människan, kommer att skapas framför alla djur, eftersom den är " *skapad till Guds avbild* ".

Den tredje " *goda* " domen som Gud utfärdade i vers 12 gäller skapandet av växtbaserad föda som också kommer att vara den perfekt lämpliga födan för människan.

Den fjärde " *goda* " domen gäller, i vers 18, skapandet av de lysande stjärnorna på den fjärde dagen. Gud njuter av människans framtida uppskattning av värme och solljus. Han vet i förväg hur mycket han kommer att uppskatta det när vinterkylan anfaller honom efter synden. Och han utnyttjar skapandet av dessa stjärnor för att göra dem till symboler som bär värdefulla budskap att veta. Vetenskapen har äntligen vunnit sin kamp mot katolsk religiös obskurantism genom att bevisa att jorden kretsar kring solen, i motsats till vad den mörka, djävulska, lögnaktiga, förföljande och mordiska romerska påvekyrkan lärde. Och denna sanning illustrerar principen att Gud, liksom solen, är i centrum för allting, omgiven av sina skapelser, liksom solen är omgiven av de fem huvudplaneterna

som kretsar kring den i banor som i vårt solsystem är mycket olika namnen på den romerska veckans dagar. I bilden av ondska och mörker skapade Gud också " *månen* " som, sett från jorden, antar samma storlek som solcirkeln. Denna falska jämlikhet profeterar om den falska, skenbara makten hos det ondas läger, som kommer att bekämpa Gud och det goda i 6000 år, under vilka dagar kommer att följa nätter. Vetenskapen idag låter oss upptäcka det sanna förhållandet mellan de motsatta krafterna; den symboliska bilden av " *solen* ", som är Guds symbol, är i verkligheten brinnande, förtärande och 400 gånger större än " *månen* ", den symboliska bilden av hans religiösa fiender som Jesus namngav och fördömde som " *mörkrets makter* " över vilka djävulen regerar suveränt. " *Månen* " roterar inte kring sin egen axel, och när möjligheten uppstår, som i fallet med en solförmörkelse, går den så långt att den maskerar och täcker " *solen* " från människans synvinkel som lever på " *jorden* ". Det är just detta som djävulen försöker göra genom sina jordiska religiösa agenter. Falska religioner arbetar för att dölja den gudomliga sanningen för syndare, så att dess ljusstrålar inte når dem, och de förgås av andlig anemi. Men de är inte medvetna om att de aktiveras av demoner och djävulen, mot vilken de alla falskeligen påstår sig kämpa. Och denna bländande berusning uppfyller Jesu ord citerade i Matteus 6:23: " *Men om ditt öga är dåligt, kommer hela din kropp att vara full av mörker. Om nu ljuset i dig är mörker, hur stort är då inte mörkret!*" » Mängder av förförda och bedragna människor misstar det falska ljuset, som djävulen föreslagit, för ett autentiskt gudomligt ljus. Okunniga om intensiteten i det sanna gudomliga ljuset är de nöjda med den religiösa lära som ges till dem. Och om kärleken till sanningen inte väcker dem, kommer de att förgås i sin omedvetna okunnighet. Bilden är talande, " *månen* " gömmer sig för människorna, som lever på jorden, baksidan av sin aspekt, eftersom den inte roterar kring sin axel, utan alltid visar människorna sitt samma ansikte. De enheter som Gud kommer att fästa den vid har därför, religiöst sett, en mystisk djävulsk natur som de döljer för människorna. Genom att följa denna månsymbol upptäcker de utvalda den gudomliga domen och identiteten hos sina gemensamma fiender. I Upp. 6:12 symboliserar " ***hela månen*** " den djävulska koalitionen mellan påvedömet och den franska monarkin: " *Jag såg när han öppnade det sjätte sigillet, och där blev en stor jordbävning. Solen blev svart som hårsäck, och ***hela månen blev som blod***.* " Detta är också fallet i Upp. 8:12: " *Den fjärde ängeln blåste, och en tredjedel av solen blev slagen, och en ***tredjedel av månen*** och en tredjedel av stjärnorna, så att en tredjedel av dem förmörkades, och dagen lyste inte under en tredjedel av sin längd, och natten likaså.* " Dessa två handlingar som utgöt " ***blodet*** " från Guds fiender är de två på varandra följande "skräck" som utfördes av de franska revolutionärerna, 1793 och 1794, från en sommar till nästa. De utvalda vet att den kristna tron är en unik och exklusiv väg, vilket är anledningen till att symbolen för " ***hela månen*** " är kopplad till den falska kristna tron och inte till islam symboliserad av "en halvmåne" vars illegitimitet logiskt och tydligt förstås och erkänns av dem.

Bland stjärnorna finns också " *stjärnorna* " som är solar eller planeter. Vissa glittrar, andra gör det inte, och de är alla olika i utseende och ljusstyrka. De är avbildade av Kristi utvalda, också tilldelade rollen att " *ge ljus åt jorden* " enligt 1 Mos 1:15, och enligt deras individuella fallenhet som Gud gett var och en av

dem. De utvalda är alla olika men kompletterar varandra, liksom " *stjärnorna* ", de lyser mitt i det omgivande mörkret som dominerar folkens liv. Och Gud bekräftar denna symbolik i Dan 12:3: " *Och de visa skall lysa som himlens glans, och de som leder många till rättfärdighet skall lysa som stjärnorna för evigt* "; och i Upp 12:1: " *Och ett stort tecken visade sig på himlen: en kvinna klädd i solen, med månen under sina fötter och **på sitt huvud en krona av tolv stjärnor*** ." " *Kronan* " bekräftar Kristi segerrika utvalda. Men var försiktig, "en gång frälst betyder inte alltid frälst." Guds dom, den evige domaren över våra gärningar, överlämnar åt djävulen de kallade som inte håller ut i hans sanning. Exemplet ges i Upp. 12:4: " *Hans svans drog med sig en tredjedel av himlens stjärnor och kastade dem ner på jorden . Och draken stod framför en kvinna som skulle föda, för att sluka hennes barn när hon hade fött .* " Detta " *barn* " betecknar den nya födelsen som gör de som Kristus kallat till hans sanna utvalda. Detta resultat, som förhärsligar Jesus och hans offer, är djävulens huvudmål som arbetar för att förhindra de utvaldas seger. Och i denna vers profeterar Gud att en tredjedel av de kristna kommer att " ^{dras} bort " av djävulen för att dela hans slutliga förlust. Anden riktar in sig på konsekvensen av att sabbaten övergavs, vilket beordrades av kejsar Konstantin I sedan den 7 mars 321. Den resulterande förbannelsen tog formen av påvedömet införande år 538. Påvedömet förkroppsligar drakens symboliska " *svans* ", vilket betecknar djävulen som agerar under de romerska kejsarnas auktoritet. Här är " *svansen* ", som betecknar " *profeten som lär lögn* " i Jes. 9:14, kopplad till den kejserliga, djävulska " *draken* ", vilket Upp. 13:2 bekräftar och säger: " *Odjuret som jag såg var likt en leopard, och dess fötter var som en björns fötter, och dess gap som ett lejons gap. Och draken gav det sin makt och sin tron och stor makt.* " » Romarrikets och påveregimens förbannade historiska succession bekräftas därmed.

Framåt i skapelsens dagar förklarar Gud återigen " *gott* " det han skapar på den femte dagen. Fiskar och alla marina djur såväl som himlens fåglar skapas och påverkas. Här framträder återigen Guds visdom i denna skapelse av olika men kompletterande arter, för de utgör länkarna i en kedja som förbinder dem med varandra, där var och en har en specifik roll att fylla under den jordiska syndens tid. Denna kedja kommer att vara näringsrik, men också funktionell, eftersom några av dessa arter kommer att ansvara för att rena havet och vattnet från de orenheter som alla levande arter producerar. Alla de som Gud kommer att förbjuda människan, för föda, deltar i denna roll att rengöra filter. Skaldjur, kräftdjur och mollusker är dessa rengöringsmedel vars konsumtion äventyrar mänskligt liv. Och tack vare deras aktiva komplementaritet kommer haven att förbli miljöer fulla av djur- och växtliv fram till världens slut då människan, genom sin befolkningstäthet och kemiska teknologiska överdrifter, kommer att äventyra den marina faunans överlevnad; något som redan förbereds och redan dyker upp idag. Koraller förlorar sin färg och försvinner ner i havets djup.

På samma femte ^{dag} anser Gud det fortfarande " *gott* " att ha skapat djur på jorden som kompletterar varandra, precis som havens. Vissa, som grisar, vildsvin, grodor och rovfåglar, är också städare och ansvariga för att återvinna avfallet som produceras av andra arter. Med all rätt kommer Gud att förbjuda deras konsumtion av människor som har blivit en syndare. I den otaliga mångfalden av

dessas djurarter kommer Gud att välja bland dem några som kommer att bära ett symboliskt budskap, såsom lammets foglighet, bilden av rättvisa, getens stank, som blir bilden av synd, oxens slaveri, lejonets styrka, björnens kraft, leopardens snabbhet, ytterligare en bild av synd symboliserad av dess fläckar. Alla dessa symboler kommer att användas av Gud i hans profetiska budskap i Dan 7 och 8 och Upp 13:2.

Slutligen, på den sjätte ^{dagen}, efter att ha skapat mannen och kvinnan och efter att ha föreskrivit deras och djurens kost, uppstår Guds dom för att definiera, denna gång "**mycket gott**", hela det verk som utförts enligt 1 Mos 1:31: "*Gud såg på allt vad han hade gjort, och se, det var **mycket gott**. Och det blev kväll och det blev morgon. Det var den sjätte dagen.*"

Således förklarade Gud successivt för hans andliga nyfödda var han är och vad som kommer att följa med honom i hans liv på jorden. Dessa förklaringar är tillräckliga för att leva, men de besvarar inte ytterligare en fråga: "Varför, och för vilket syfte skapade du mig?"

Gud kommer att ge sitt svar i Första Moseboken 2, genom att i detta kapitel 2 åsidosätta budskapet om **helgelsen** av den "**sjunde dagen**". Vers 1: "*Så fullbordades himlen och jorden med hela deras härskara.*" Med denna vers bekräftar Gud fullbordandet av den materiella delen av sin skapelse, som gällde de första sex dagarna. Genom att beteckna levande arter med ordet "*härskara*" påminner Gud om sin dominans som en militär ledare som leder och leder dem. Vers 2 säger sedan: "*På den sjunde dagen fullbordade Gud sitt verk som han hade gjort; och han vilade på den sjunde dagen från allt sitt verk som han hade gjort.*" Denna dubbla upprepning betonar ett värde som Gud fäster all sin härlighet vid. Skapelsen är "*det verk som han har gjort*", och han kommer inte att tillåta att denna härliga handling, frukten av sin skaparkraft, tas ifrån honom för alltid. Den "*vila*" som Gud iakttog var verklig och perfekt i detta ögonblick av hans jordiska skapelse. Men den skulle inte vara särskilt länge, högst ett år, innan Eva och Adam syndade mot honom i sin tur. Och denna vila var relativ till denna enda jordiska skapelse som Gud skapade för att lösa problemet med universell synd som tidigare utövats av djävulen och hans änglalika anhängare; synden som hindrade Gud från att uppleva en sann och autentisk perfekt "*vila*". Ögonblickets "*vila*" var därför tillfällig och i verkligheten ganska ofullkomlig. Det är därför Gud, genom att "*helga den sjunde dagen*", profetiskt frammanar den perfekta "*vila*" som han kommer att få för sig själv och sina utvalda när deras utval avslutas vid slutet av de 6 000 år som förebådats av de första sex dagarna i veckan som Gud etablerat. I början av det sjunde årtusendet kommer han att återvända i den förhärligade Kristus för att sätta stopp för änglarnas och människornas uppror. De kommer alla att utrotas och djävulen ensam kommer att överleva dem under det sjunde årtusendet, isolerad på jorden förvandlad till en öken; jorden blev hans fängelse i "*tusen år*" enligt Upp. 20:2-3.

1 Mos. 2:3: "**Och Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den**, ty på den dagen vilade han från allt sitt verk, det som han hade skapat och gjort."

Denna lära är nyckelversen i hela det projekt som Gud planerat. Gud påminner oss om att han "**välsignade och helgade den sjunde dagen**" på grund av "*det verk han skapade genom att göra den*". För att uppnå denna välförtjänta

fullkomliga "vila" måste han personligen konstruera de lagliga medel som gör det möjligt för honom att eliminera det universella upproret; detta kommer att vara "**hans verk**". Ett "verk" som kommer att baseras på hans "syndförsoning" och hans demonstration av fullkomlig lydnad i ett kött identiskt med hans skapelsers; saker som Dan. 9:24 lär ut. Under sin jordiska verksamhet, dag efter dag, fram till sin död på korset, "**arbetade**" Jesus Kristus för att övervinna synden, för att döma den att definitivt försvinna i det eviga liv som är programmerat att välkomna sina älskade utvalda. Vi förstår bättre varför Gud i denna vers insisterar så mycket på "*det verk han gör*", eftersom det verk som kommer att återlösa hans utvalda kommer att vara särskilt fruktansvärt och svårt att uthärda. Och det är endast genom att uppfylla denna plikt fram till sin död som han kommer att uppnå den seger som kommer att möjliggöra den sanna slutliga andliga "vilan" för Guds Ande och hans utvalda, återlösta genom hans blod.

För Gud har orden en precis betydelse. Ordet "*helgning*" är ett tecken på evigt liv för de utvalda som han har utvalt, den ende domaren, det enda sonaroffret, den ende förespråkaren för sina utvalda; men också den ende utrotaren av dem som hindrar gudomlig lycka.

På den "*sjunde dagen*" av sin skapelse kopplade Gud till sin "*helgande av den sjunde dagen*" "*de gärningar*" som han skulle utföra i Kristus, eftersom det är dessa segerrika "*gärningar*" mot synden som kommer att möjliggöra den eviga "vilan" som helgats och profeterats varje helg, i 6000 år, av hans trogna utvalda. Lägg därför märke till det faktum att det fjärde av Guds tio bud endast syftar till att påminna om "*helgande av den sjunde dagen*" som etablerats sedan hans skapelse av världen. Sabbaten instiftades, inte bara för judarna i det gamla förbundet som ännu inte existerade, utan för alla de utvalda som utvalts under de 6000 år som programmerats för detta ändamål, från Adam, till de sista adventistutvalda, under mänsklighetens sista timmar.

Covid-19 och synd

Denna titel skulle kunna vara en fabel av Jean Lafontaine, men det är den inte. Men liksom fablerna av denne berömde franske berättare är denna titel en moralisk läxa som den store Skaparguden riktar till mänskligheten under de senaste 10 åren, vars nedräkning började våren 2020.

Så här är förklaringen: Covid är en sjukdom som i extrema fall leder till döden för dem som drabbas av den. Den första gemensamma punkten vi kan identifiera mellan synd och Covid är döden, eftersom det står skrivet i Rom. 6:23: "**Ty syndens lön är döden** , men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre. "

Andra gemensamma punkten: de heliga bärarna. Människor som bär på detta virus känner ingen effekt, och genom att umgås med sina medmänniskor smittar de av varandra och överför omedvetet detta tysta, osynliga virus. Synd överförs för sin del också genom smitta, genom det inflytande som vissa har på andra. Detta är också, låt oss notera, giltigt för himmelrikets sanning, men Jesus varnade sina utvalda för "*fariseernas surdeg*"; "*hyckleriets surdeg*" enligt Lukas 12:1; synden som "*lämnar hela degen*" enligt Paulus i 1 Kor. 5:6: "*Ert skryt är*

fel. Vet ni inte att lite surdeg syrar hela degen? " Vilket betyder att det smittar av sig hela mänskligheten. Exemplet med Kains synd som leder till Lemeks synd bekräftar, i 1 Mos. 4, denna smitta och denna ärftliga överföring.

Den tredje gemensamma nämnaren är mer subtil men inte mindre uppenbart sann. Synd och covid handlar om mänsklig andedräkt. Vi vet att de som dör av covid dör för att de inte längre kan andas; de dör därför av kvävning. Och vetenskapen försöker, när det är möjligt, kompensera för denna brist genom att använda konstgjorda andningsskydd. Rätten att andas var det första Gud gav människorna så att de kunde bli levande varelser. Andning är därför ett ämne som Gud regerar suveränt över, och denna text från 1 Mos 2:7 bekräftar detta: "*Och Herren Gud formade människan av stoft från marken **och blåste livsande i hennes näsborrar**, och människan blev en levande varelse .*"

I Psalm 39:5, genom David, påminner Gud oss om denna viktiga sanning: "*Se, du har gjort mina dagar till en handsbredd, och mitt liv är som ingenting i dina ögon. **Sannerligen, var och en som står där är blott en fläkt .***" - **Paus**. Instruktionsen att "**pausa**" efter dessa ord inbjuder oss att meditera över ämnet.

Och i denna reflektion måste vi inse att all skapelse skapades enligt en pedagogisk modell som ger en lärdom. Den avslöjar orsaken till det jordiska systemets existens; hela dess jordiska och himmelska dimension. Målet som Gud sätter upp för sig själv är att lösa problemet med "synd" som skapats av principen om frihet som givits hans skapelser. Guds rikes himmelska dimension är förorenad av "synd" och alla hans skapelser måste "renas" från den. Och detta reningsprojekt **skrev** Gud ner i sin skapelse av människan, där **reningen** av blodet som cirkulerar i henne sker genom andning av hennes lungor. Vårt liv beror på denna **rening** som utförs med varje andetag byggt på dess två på varandra följande grundläggande cykler som upprepas kontinuerligt på ett ständigt sätt: inandningen av syre från luften som renar blodet följt av utdrivningen av koldioxid som bär på föroreningen. På lång sikt, efter Kristi seger över "synden", kommer det eviga livet för alla överlevande, änglar och människor, att vara fullständigt rent och därför befriat från all "synd". Vi måste därför betona den grundläggande betydelsen av denna **rening** som, från början till slut, står i centrum för hans universella livsplan. Man kan således förstå Jesu Kristi rättmätiga krav att se sina utvalda bryta med "syndens" utövande, med tanke på att han gav sitt fullkomliga liv i "försoning" för dem han verkligen frälser, eftersom de svarar positivt på hans krav. Således, oavsett om människor är medvetna om det eller inte, säger Gud till dem med vart och ett av deras andetag: "Var rena! Förkasta det onda! Var rena! Förkasta det onda! Var rena! Förkasta det onda." Under sin jordiska verksamhet mångdubblade Jesus möjligheterna att lära ut denna sanning. Till de sjuka som han mirakulöst helade sade han, enligt Matteus 8:2-3: "*Jag vill; var ren !*" "*Och se, en spetälsk man kom fram och tillbad honom och sade: Herre, om du vill kan du göra mig ren.*" Jesus sträckte ut handen och rörde vid honom och sade: "***Jag vill; var ren .***" "***Och genast blev hans spetälska ren.***" 'Spetälska' är en symbol för orenhet, men den är inte unik. All sjukdom är ett resultat av synd, antingen genom ärftlighet eller som en följd av att man överträder de goda principer i livet som Gud definierat. Ty sjukdom

talat: ondska har talat. Och ondska kvalificerar synd, som uppträder i form av "samsjukligheter", som vårdpersonalen kallar dem."

Genom att rikta sin första plåga mot mäns och kvinnors andedräkt, där männen är mer bekymrade eftersom de "dominerar" över kvinnor och som sådana tar ansvar för synd, ger Gud Covid karaktären av ett slutgiltigt straff som föregår andra viktigare straff, men som i extrem motsättning är omvända mot principen om världens skapelse.

Från början till sitt dödliga slut riktar sig covidsjukdomen mot mänsklig andning. För det första kunde de dödliga inte längre andas, men för det andra tvingas andra människor bära en mask som minskar deras andningskvalitet. För hälsovårdsmyndigheterna är den ideala masken den mest lufttäta och vattentäta. Problemet är att för att skydda sig mot utsidan försvagar individen reningen av sitt eget blod. Den ideala masken får därför inte fastna i ansiktet, för att låta näsan fritt stöta ut den utandade koldioxiden och för att underlätta inandningen av inandad syresatt luft. Med denna plåga bekräftar Gud för oss att hans mål den här gången verkligen är hela mänskliga livet; det avskryvda samhällets som har nått nivån av omoral och ogudaktighet som före syndafloden på Noas tid.

Att döma av den uppriktiga bestörtelsen hos de mest ärliga virologerna, som medger att de inte förstår hur detta virus, som bara förändrar dess natur och beteende, fungerar, har skaparen Gud verkligen börjat handla, han som kontrollerar, skapar och får allt som lever att dö eller leva. Vi varnas för konsekvenserna av avsaknaden av tro; massorna kommer att ignorera denna förklaring, som också är oacceptabel för politiska ledare fulla av stolthet och arrogans. Det är därför tillräckligt för Jesus Kristus, vår allsmäktige Gud, att låta människorna agera, hängiven sin avsiktliga blindhet, så att de, i tron att bota deras problem, befordrar dem till det värsta. Det är detta som Gud gör när han säger i Ps 7:15-17 (eller 14-16) att han "lämnar den ogudaktiges ondska tillbaka över hans eget huvud": "Se, **den ogudaktige smider ondska, uttänker orättfärdighet men föder ingenting. Han öppnar en grop och gräver den, och faller i den grop han har gjort. Hans missgärning återvänder över hans eget huvud, och hans våld kommer ner över hans panna.**" Således uttrycks syndens straff genom att den andedräkt som Gud gav människan så att hon kunde leva, drar tillbaka. Och de gudomliga uppenbarelserna i Daniel och Uppenbarelseboken har låtit mig visa att denna straffade synd gäller överträdelsen av den sabbat som hela jorden, utanför det nationella Israel utan Kristus, överträder genom att i dess ställe hedra den första dagen som antogs under dess hedniska namn "den obesegrade solens dag" på order av kejsar Konstantin I^{den} store. Denna mänskliga storhet vågade överge praxisen med sabbaten som Gud helgat sedan hans skapelse av världen. Så låt den som läser detta budskap förstå att detta första straff av Covid bara är det första i en serie som kommer att sluta med den fullständiga utrotningen av mänskligheten på jorden. "Covid och synd" påminner oss om det förhållande som Gud antyder mellan "alfa"-tiden och "omega"-tiden, "början och slutet", vilket han citerar i prologen till sin Uppenbarelse i Upp. 1:8: "Jag är Alfa och Omega, säger Herren Gud, han som är och som var och som ska komma, den Allsmäktige." Han betonar detta ännu starkare i epilogen, i Upp. 22:13: "Jag är Alfa och Omega, den förste och den siste, början och slutet." ". I "Alfa"-tiden ger Gud livets andedräkt,

i " *Omega* "-tiden drar han tillbaka den. Detta beror på att i " *Alfa* "-tiden drabbas människor av synd och död fram till " *Omega* "-tiden då synderna, förutom de utvalda, berör hela mänskligheten. På denna outhärdliga nivå drabbar Gud den kollektivt med döden för att förintä den.

Andning, en livsviktig funktion för människor, behandlas paradoxalt nog med likgiltighet av den syndiga mänskligheten. Hur kan människan rättfärdiga den frivilliga nedsmutsningen av sina lungor på grund av sin vana att röka, tobak, cannabis eller andra droger, såsom det ännu mer dödliga opiumet? Människokroppen är ett bräckligt hölje i vilket lever en mänsklig ande som Gud håller ansvarig för alla dess handlingar. Det är därför Gud, i slutet av mänsklighetens historia, ställer de mänskliga andar som korruperats av ondska i mängder till svars, vilket han redan har gjort vid många tillfällen, men redan, genom att fördöma det globala livet med den universella förstörelsen av vattenfloden på Noas tid, år 1656 sedan Evas och Adams synd. I detta datum betecknar den numeriska koden för gudomlig gematria talet 17 för gudomlig dom. Och jag påminner er om att sedan den 7 mars 321 har 17 århundraden gått fram till våren 2020 i Guds kalender, då den gudomliga gissel Covid-19 dök upp, skapad i mänskliga laboratorier i Kina, varifrån den spred sig för att drabba hela den skyldiga mänskligheten. Kina är officiellt det folk som dyrkar " *draken* ", vilket betecknar " *djävulen* " i Upp. 12:9: " *Och den store draken, den gamle ormen som kallas Djävul och Satan, han som förleder hela världen, kastades ner till jorden, och hans änglar kastades ner med honom .* " Djävulen är den förste syndaren och den första skapelsen som Gud uppväckte. Det råkar vara så att Kina, genom ett val gjort av vår Skapare, ursprungligen i 1 Mos. 10:17, bär namnet " *Synd* ", och på det engelska språket, som dominerar den sista syndiga mänskligheten i styrka, auktoritet och kommersiell makt, betyder detta ord " *sin* " just " *synd* ". Som ett resultat har straffet för " *synd* " kommit från det typiska landet för " *synd* ", att dyrka " *draken* ", " *djävulen* ". Men det sista mänskliga ordet kommer att finnas kvar i USA, det kraftfulla uttrycket för detta engelska språk. De kommer att förkroppsliga den yttersta skulden för " *synd* ", genom att försöka påtvinga de sista mänskliga överlevande resten av den första dagen som de ärvt från Rom. Således kommer frukten av det protestantiska avfallet, som detta land har fallit in i sedan 1843, synbart att framträda och förkroppsliga rollen som den siste upproriske faraon i mänsklighetens historia. Han kommer i sin tur att underkasta sig den allsmäktige Skapargudens lag, som kommer att påföra honom och Rom de " *sju sista plågorna av sin vrede* ", varav den första, märkligt nog, är " *en svår, smärtsam och dödlig*", enligt Upp. 16:2: " *Den förste gick och tömde sin skål över jorden, och svår och plågsam föll över de människor som hade odjurets märke och som tillbad dess bild.*" »; och den sista, den sjunde, **avslutas** med ett hagelregn på en talent (cirka 42 kg) enligt Upp. 16:21: « *Och ett stort hagel , vars vikt var en talent , föll från himlen över människorna; och människorna hädade Gud för hagelplågan, eftersom plågan var mycket stor.* ». Den progressiva naturen hos den destruktiva handling som Gud vidtar framträder tydligt i jämförelsen mellan det osynliga och aktiva Covid-19-viruset eller inte, med det " *maligna smärtsamma magsåret* ", synligt och verkligt dödligt i dess sammanhang med slutet på nådens tid och slutet på världen. Det sista ordet i detta

kapitel 16 som ägnas åt temat " *Guds sju sista plågor av vrede* " är adjektivet " *stor* ". Han ensam representerar Gud, den störste och mäktigaste som slutligen får det sista ordet, över alla sina fiender, och särskilt över dem som har trotsat honom i namn av en förmodad mänsklig "storhet"; Den katolska "söndagen", tidigare solens dag, tillskrivs Konstantin I "den store" år 321, och Justinianus I "den store", som genom Vigilius I år 538 etablerade ^{den} påvliga regimen i Rom, vars ledare på ett " *fräckt* " sätt (Dan. 8:23: " *Vid slutet av deras herravälde, när syndarna är förtärda, skall en **fräck** och listig kung uppstå* ") göra anspråk på titeln "den allra heligaste fadern" (Matt. 23:9: " *Och kalla ingen på jorden er fader, ty en är er Fader, han som är i himlen* "). Var medveten om att italienare, som är väl positionerade att bedöma den, ger denna religiösa regim smeknamnet "Saccra-maffian". Således är den "allra heligaste fadern" i verkligheten den "allra heligaste gudfadern" till en religiös maffia. Och det är inte förebilden för påven Alexander VI Borgia (1500- ^{talet}), den ökände lönnmördaren, som kommer att förneka detta påstående.

I detta sista trosprov kommer den ursprungliga helgelsen av sabbaten, för sista gången, att separera människorna, för att helga och låta de utvalda överleva och leda till döden de fallna anhängarna av den romerska söndagen, " *odjurets märke* "; det vill säga " *märket* " för dess mänskliga auktoritet ärvt från Konstantin I ' och från påven Vigilius I ^{och} hans efterträdare fram till den siste påven i ämbetet.

Lagen om vedergällning

Ordet talion har sin rot i det latinska ordet "talio" som betyder: sådan, därav känslan av ömsesidighet.

Vedergällningslagen har inte försvunnit i det nya förbundet för att Kristi ord missförstods. Gud håller fast vid denna lag och har inte för avsikt att beröva sig den, för det är på grundval av denna princip som han lagligen kan förgöra och utplåna alla sina fiender. Denna lag måste gälla under de sju tusen år som reserverats för behandling av universell synd.

Så här kan vi förstå att de utvaldas återlösning är baserad på principen om vedergällningslagen: " *Du skall ge liv för liv, Öga för öga, tand för tand...* ". I begynnelsen var det jordiska livet så perfekt att det kunde bestå för evigt. I sin ursprungliga renhet åtnjöt Adam och Eva denna möjlighet att leva för evigt, eftersom de i detta tillstånd av renhet båda var " *till Guds avbild* ". Det är syndens uppenbarelse som förändrar hela skapelsens situation där människan förlorar sin " *Guds avbild* ". När människan har blivit en syndare underkastar Gud henne vedergällningslagen som gäller för djur och andra människor. I det gamla förbundet profeterar offerlagen om Kristi förlåtelse, utan att ta bort den synd som fortfarande praktiskt taget tynger den skyldige syndarens huvud. I det gamla förbundet förblir syndaren en syndare trots de religiösa riter som Gud organiserat. Människan kan inte återfå " *Guds avbild* " i denna situation och hennes status är knappt högre än ett djurs. När hon mördar förtjänar hon den död som föreskrivs i det sjätte ^{budet} i dekalogen, som säger: " *du skall inte mörda* ". När han dödar av olyckshändelse, måste han ersätta den förorättade genom återbetalning av egendom motsvarande den som förlorats, enligt principen i vedergällningslagen "

liv för liv". öga för öga, tand för tand, ... ". Här är den exakta texten citerad i 2 Mosebok 21:23 till 25: " Men om det händer en olycka, ska du ge liv för liv, öga för öga, tand för tand, hand för hand, fot för fot, brännskada för brännskada, sår för sår, blåmärke för blåmärke .

Låt oss titta på denna vedergällningslag under statusen av gudomlig nåd som Jesus Kristus förde med sig. Gud är den kränkta eftersom den syndiga människan inte lyder honom. Vedergällningslagen bemyndigar honom att döda den skyldige, eftersom syndens lön är döden. Förutom att Gud erbjuder människan möjligheten att ersätta henne, att lida hennes straff i hennes ställe. Så erbjuder han livet av sin ende Son, Jesus Kristus. Och vem kommer denna död att tillräknas? De som kommer att dra nytta av den: hans utvalda. Den utvalda är därför den sanna mördaren av Jesus Kristus, eftersom hans synd krävde denna försoningsdöd. I denna process förlorar Gud sin förstfödde Son, som offerats som ett offer, men andligt dödad av sina utvalda. Denna död kräver gottgörelse och ersättning av den försvunne Sonen. Det är då som den utvalda, förmånstagare och skyldig till denna död, erbjuder sig själv till Gud för att kompensera för förlusten av sin äldste Son. Detta tillvägagångssätt tar ifrån de frälsta utvalda de lagliga rättigheter som givits till djurmänniskan och han blir frivilligt den slav som är underkastad den som återlöser honom. Det är därför, i detta avsägande av sina mänskliga rättigheter, som den utvalde i sig själv finner " *Guds avbild* " som gått förlorad sedan Adam och Evas synd. Det är intressant att notera att i Andra Moseboken 21 anges den frivilliga slavens status före normen i vedergällningslagen. Vi har just sett sambandet som förenar dessa två subjekt.

Kristi lära var därför avsedd att lära ut att genom att övergå under hans nåds status, skulle den förlåtne syndaren inte längre ha rätt att utöva principerna i vedergällningslagen till skillnad från andra människor som förblev i sina synder. Men för Gud gäller inte heller detta förbud, och det är i denna lags namn som hans utvalda kommer att döma de ogudaktiga döda, under det sjunde årtusendet, i Guds rike. Ty vedergällningslagen representerar en rättvis princip som inte kan försvinna, eftersom den är inristad i själva karaktären hos skaparen, lagstiftaren, återlösaren, pånyttföddaren, den rättfärdige och gode i fullkomlighet.

I det mörker som förblindar dem trodde människor, separerade från Gud, att de kunde visa sig vara mer "goda" än honom genom att avstå från dödsstraffet mot människor. De avstod således från att skipa sann rättvisa, eftersom Kristi ankomst för hans del inte fick honom att avstå från att kräva de skyldigas död. Överträdelsen av hans lag kommer att orsaka, fram till världens slut, " *synd vars lön är döden* " enligt Rom. 6:23. Och det enda sättet att undkomma denna fördömelse är att komma in i Kristi nåd. Men där, för att undvika döden, kräver Gud en fullständig livsförändring; synden måste absolut försvinna, något som mänskliga lagar varken kräver eller uppnår. Den överlevande rebellmördaren kan därför fritt återvända till sin ondska tills sin nästa fördömelse av mänskliga domare. Konsekvensen av denna falska rättvisa är att den gynnar ondskans tillväxt istället för att minska den. Det är därför Gud, genom att upprätthålla sitt fördömande av den synd som han straffar med döden, demonstrerar all sin visdom som de gamla fransmännen specifikt kallade hans "visdom", unikt gudomlig. Han erbjuder de utvalda löftet om evig lycka som han verkligen kommer att kunna

erbjuda dem eftersom han klokt har organiserat de förutsättningar som gör denna lycka möjlig. Och för att skapa dessa förutsättningar kommer hans projekt att ha byggts under de sju tusen år som profeterats av våra sju dagar långa veckor. Genom att gå in i det åttonde ^{årtusendet}, vid förnyelsen av allting, på den nya jorden, kommer de utvalda enhälligt att dela denna gudomliga tanke som citeras av kung Salomo i Pred. 7:8: " *Bättre är slutet på en sak än dess början, bättre är ett tåligt sinne än ett högmodigt sinne.* "

Sammanfattningsvis profeterar vedergällningslagen frälsningsplanen som leder de utvalda att avsäga sig sina mänskliga djurrättigheter till förmån för Gud som tar hand om dem och ställer sig i deras ställe för att skipa dem rättvisa, som det står skrivet i 5 Mos 32:35: " *Min är hämnden och min vedergällning när deras fot vacklar. Ty deras olyckas dag är nära, och det som väntar dem dröjer inte länge.* " och i Hebr 10:30: " *Vi känner honom som sade: Min är hämnden och min är vedergällningen. Och vidare: Herren skall döma sitt folk.* "

Den frivillige slaven har visserligen inga rättigheter, men han har plikten att lyda sin Herre i allt. Och Jesus sade detta tydligt till dem som vill följa honom och specificerade för var och en av dem: " *Låt honom förneka sig själv.* " Hela versen citeras i Matt. 16:24: " *Jesus sade då till sina lärjungar: Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig.* "

Några användbara detaljer

Det gamla förbundets historia skrevs för att Guds tjänare i det nya förbundet i Kristus skulle kunna tyda innebörden av de bilder, symboler och numeriska varaktigheter som Anden använder för att koda sina profetior om den särskilt mörka perioden mellan 538 och 1798 under den kristna eran. Hans fördömande av den djävulska naturen hos den mäktigaste jordiska makten, baserad på koalitionen mellan den påvliga religiösa regimen och den franska monarkin som har stöttat den med vapen och kunglig auktoritet, sedan Klodvig I, ^{dess} första kung, krävde användning av en kodning som maskerar denna anklagelse. Eftersom huvudnycklarna finns i detta gamla förbund måste den som dechiffrerar läsa och låta sig penetreras av stilen och sättet i de gudomliga uttryck som uppenbaras i dessa gamla och nya texter. Det är dock viktigt att förstå att de viktigaste andliga nycklarna har dolts för människorna genom fel som gjorts av översättarna av dessa heliga skrifter. Men Gud känner till dessa fel, och precis som han underlättade uppenbarandet av Bibeln för att upplysa den protestantiska reformerta tron på 1500-^{talet}, lät han mig 1991 upptäcka många fel som fanns i översättningar av Daniels bok.

Och Gud gav det profetiska året formen av 12 månader om 30 dagar. Denna standard är inte förenlig med noggrannheten i soltiden, som är något oprecis 365 dagar. Men vi måste ta hänsyn till att Israel använde denna månkalender på 12 månader om 30 dagar. När situationen uppstod lade hebréerna till en 13:e ^{månad} för att kompensera för skillnaden i soltid. 360-dagarsåret är därför ett format som redan var känt för judarna. Och eftersom kristendomen är en förlängning av detta forntida förbund, är de gudomliga koder som används i båda förbunden desamma. Gud ger således all sin skriftliga uppenbarelse en perfekt,

logisk och sammanhängande enhetlig standard. De verkliga fällor som djävulen gillrar för människorna kommer att vila på offentligt och allmänt utlämda religiösa lögnar.

Profetia och historia är två sidor av samma mynt. Profetia förkunnar historia genom bilder och symboler, och i gengäld, genom dess uppfyllelser som noterats av flera på varandra följande historiker, av dessa mer eller mindre anonyma vittnen, bekräftar historien den tolkning som ges till profetian. De två källorna till religiösa och civila vittnesmål överlappar och bekräftar varandra perfekt, när tolkningsarbetet styrs av Gud. Och detta blir möjligt endast om nycklarna till tolkning är väl hämtade från den bibliska texten inspirerad från ena änden till den andra av den ende skapande Gud som besökte oss i Kristi aspekt, döpt i namnet Jesus.

Nyckeln till kodexen att " *en profetisk dag* är lika med *ett verkligt år* " finns i 4 Mosebok 14:34 och Hesekiel 4:5-6. I den förra läser vi: " *När du utforskade landet i fyrtio dagar skall du bära dina missgärningar i fyrtio år, **ett år för varje dag** ; och du skall förstå hur det är att vara utan min närvaro.* " Detta exempel avslöjar och bekräftar Guds val av denna kodex, till vilken han fäster detta viktiga budskap: " *och du skall förstå hur det är att vara utan min närvaro.* " Detta innebär att profetiska budskaps roll förblir den enda länken till Gud när han drar sig tillbaka och förblir tyst. Detta var fallet för Israel när de deporterades till Babylon, och det var återigen vad som hände dem efter att de förkastat Messias Jesus. Men under den kristna eran hade övergivandet av sabbaten den 7 mars 321 samma konsekvenser för otrogna kristna. Gud placerade dem sedan under det tyranniska herraväldet av den despotiska och grymma påvliga regimen som etablerades från 538. Och detta under en period av "1260" dagar som slutade 1798. Månstandarden för denna period används således för att beteckna ett antal verkliga solår. För att övertyga dig om värdet av de två extrema datumen som erhållits, nämligen 538 och 1798, räcker det att veta att år 538 installerade en civil makt, den bysantinske kejsaren Justinianus I ' **den** första påven med titeln universellt överhuvud för den kristna kyrkan, och att å andra sidan, år 1798, skickade en annan civil makt, denna gång republikansk och fransk kallad "Directory", sin militära representant, general Berthier, till Rom för att **avsätta** påven Pius VI från hans påvestol. Officeren ledde honom sedan till fängelset i Citadellet i Valence i Drôme (26) där han dog av sjukdom år 1799. I denna stad ligger dess historiska franska adventistfästning, där Gud lät döpa mig år 1980. Sammanfattningen av lärorna i kapitel 7 och 8 i Daniels bok avslöjar varför kristna sålunda överlämnades till romersk despotism. Gud säger i Dan. 8:12: " *Hären utlämnades med det dagliga ~~offret~~ **på grund av synden** ; och hornet kastade sanningen till marken och hade framgång i vad det föresatte sig att göra.* " När den kristna andliga " *armén* " " *utlämnades* " år 538 till den romerska katolicismen, måste den " *synd* " som tillskrivits och fördömts av Gud ha utövats före detta datum 538. Detta resonemang leder oss till datumet den 7 mars 321, då den sabbatsvila som Gud dubbelt helgat, från skapelsen och i det fjärde av hans tio budord, överträdades på order av kejsar Konstantin I. ^{Genom} att uppenbara dessa saker delar Gud med oss kunskapen om sin dom över en mänsklig handling, orättvis, upprörande och föraktfull mot hans legitima ära. Han låter således dem

han älskar identifiera orsaken till sin ständiga vrede som, i den kristna eran sedan 321, tar formen av de " sju på varandra följande trumpeterna" i Uppenbarelsboken.

Nyckeln till alla de olyckor som kommer att följa denna avskyvärda missgärning ligger i detta övergivande av sabbaten som ursprungligen helgades och instiftades av Gud. Det är först nyligen som anledningen till den vikt Gud ger den har uppenbarats för mig. För de flesta människor är den veckovisa vilodagen helt enkelt en fråga om mänskligt val. Men eftersom det nya förbundet kommer för att fortsätta det gamla judiska gudomliga förbundet, kan dess kristna anhängare inte dela denna synvinkel. Sanna anhängare av Jesus Kristus vet att deras tro är byggd på de uttalanden som uppenbaras i hela Bibeln, som Jesus tydliggjorde i Johannes 4:22: " *Ni tillber det ni inte vet; vi tillber det vi vet, ty frälsningen kommer från judarna .*" Det återstår då bara för dem att harmonisera sina gärningar med det som Gud lär och helgar genom sitt ord. Helighet finns i sabbaten och i Jesus Kristus; sabbaten profeterar bara om den stora eviga vilan som endast hans utvalda, genomborrade av sanningens prövning, slutligen kommer att inträda i.

Maria, betet för avgudadyrkare

Jag har redan fördömt den fälla som Jungfru Marias uppenbarelsen utgör, men idag kommer jag för att förstärka mina argument.

" en *"svärd skall genomborra din själ "* ", och profeterar därmed effekten av Jesu död, hennes korsfäste son. Men förbannelsen av att förkasta Marias son kommer också att orsaka en definitiv förbannelse för det falska nationella Israel som Gud förintade av romarna år 70. Den tredje förbannelsen kommer att vara för den avgudadyrkande romersk-katolska religionen som kommer att falla i Satans fälla, som visar sig för sina anhängare under förebilden och namnet "Jungfru Maria". Medan hon väntar på sin uppståndelse, i jordens stoft, har den sanna Maria ingenting att göra med detta religiösa bedrägeri som begås mot hennes namn.

Inom den katolska religionen är Jesus Marias son. Denna historiska sanning erkändes av den bysantinska romersk-katolska kyrkan, som antog Marias avgudadyrkan vid konciliet i Efesos år 431, det vill säga mellan 321 och 538. Efesos är den förmodade platsen för "Jungfru Marias" grav, vilket således motsäger den falska dogmen om upptagandet till himmelfärd (Jungfru Marias himmelfärd), som antogs 1954 av påven Pius XII. De verkligt utvalda har noterat det avstånd som Jesus vid flera tillfällen var villig att markera mellan sin gudomliga person och sin adopterade jordiska familj. De troende judarna, som själva välkomnade Jesus som sin kung, utsåg honom till " *Davidson* ". Och detta är den enda anledningen till det gudomliga valet av Maria, fortfarande jungfru, och Josef, som hon skulle gifta sig med. Båda var ättlingar till kung Davids släktlinje, för vilken Gud hade uppenbarat sin plan som skulle uppfyllas i Jesus Kristus. Den sanna Marias jungfrulighet var inte avsedd att utföra ett mirakel som egentligen bara Maria själv skulle känna till. För grannarna i den utvalda familjen var Jesu födelse bara ytterligare en födelse, bland annat av ett judiskt barn. Men

för Gud och hans utvalda avslöjar denna detalj uppfyllandet av en global frälsningsplan. Som jungfru kan Maria bara föda ett barn som Gud avlat utan minsta genetiska koppling till sin mor, arvtagare till Evas och Adams synd liksom alla deras mänskliga ättlingar. För att gottgöra det fel som den förste Adam begick måste Jesus, som enligt 1 Korinthierbrevet 15:45 går under titeln "*den nye eller siste Adam* ", genomgå den jordiska prövningen med samma renhet som kännetecknade den förste Adam före sin synd. Således behöll Jesus denna fullkomliga renhet från sin befruktning till sin död. Hans verkliga kamp var Skapargudens, fast besluten att övervinna synden till priset av stort lidande, vilket han själv profeterade i sin heliga bibel. Han kämpade och segrade slutligen, och motstod de oupphörliga frestelserna att överge sin frälsningsplan som utvecklats för att frälsa sina utvalda. Det fanns ingen brist på anledningar att vara modfälld; Folkets avfall var enormt, männen hånade och bespottade som idag, och dessutom förstod inte hans utvalda apostlar hans läror. Lyckligtvis för oss stackars syndare var hans beslutsamhet att segra den starkaste, och han besegrade synd, död och djävulen, sin första motståndare.

Från 12 års ålder, i vuxen ålder, markerade Jesus avståndet mellan sig själv och sin jordiska adoptivfamilj. Efter att Jesus hade varit ensam i templet i Jerusalem i tre dagar, tillrättavisade Maria honom och väckte hennes oro för honom. Jesu svar "rättgjorde läget", för han svarade: "*Vet ni inte att jag måste vara i min Faders ärenden ?*" Faktum är att det gudomliga svaret är svidande men välberättigat, för denna mänskliga familj är bara användbar för att ge Frälsaren människor, rättfärdiggjorda och helgade, en mänsklig standard, utan vilken han inte, lagligt, kunde frälsa någon. Denna uppenbara hårdhet var nödvändig för att bekräfta Jesu gudomlighet, som, bortsett från denna erfarenhet, var ett exemplariskt barn, lydigt och tillgivet mot sina jordiska "föräldrar". Under de tre åren och sex månaderna av sin verksamhet ville Jesus fortfarande markera sitt gudomliga avstånd från Maria, sin adoptivmor och sina bröder. Denna punkt är viktig, det står skrivet i Matt. 12:46 till 48:

Vers 46: "*Medan Jesus ännu talade till folket, se, då stod hans mor och hans bröder utanför och ville tala med honom.*"

Detta är verkligen hennes jordiska familj, och dessutom, genom att hänvisa till "*hennes bröder* ", bekräftar denna vers att Marias jungfrudom upphörde efter Jesu födelse.

Vers 47: "*Någon sade till honom: 'Din mor och dina bröder är därute och vill tala med dig.'*"

Vers 48: "*Men Jesus svarade honom som sade till honom: Vem är min mor, och vilka är mina bröder?*"

I denna fråga bryter och separerar Jesus sig från alla sina jordiska familjeband. I detta uppenbarar han sin sanna gudomliga natur, bäraren av en frälsningsplan som han kommer att föreslå för hela mänskligheten som är utspridd över jorden.

Vers 49: "*Och han sträckte ut handen mot sina lärjungar och sade: Se, min mor och mina bröder.*"

Denna gest från Jesus sida undviker alla missförstånd av berättelsen. Han jämför tydligt sin jordiska familj med sin andliga familj, som är hans lärjungar.

Vers 50: ” Ty den som gör min himmelske Faders vilja, han är min bror och syster och mor .”

Läxan är svår för hans jordiska familj, men Jesus är inte sentimental; hans ord lär ut principer om liv och död. Han anger livets väg och definierar den genom att säga: ” *den som gör min himmelske Faders vilja* .” Och vad som är säkert och demonstrerat av hela Bibeln är att det avgudadyrkande valet att tillbe den bedrägliga och förföriska jungfru Maria bestämt fördöms av Gud i det andra av hans tio budord, som, trots att de undertrycktes av Rom i katolsk lära mellan 321 och 538, förblev nedskrivna i alla versioner av den heliga Bibeln. Alla kan således förstå orsakerna till hans religiösa krig som förts i det förflutna mot Guds bibel och dess trogna anhängare, i tider som var gynnsamma för honom; de då den franska monarkins sekulära gren och utländska kungar stödde honom. För det är viktigt att inte underskatta denna detalj, dess despotiska makt togs bort av civil militärmakt och den har aldrig, vid den tiden och fram till vår, någonsin visat någon vilja att ångra sina kriminella grymheter som begåtts mot Gud och hans mänskliga tjänare. Det är då som de metoder som Jesus angav för att identifiera och bedöma den andliga naturen hos religiösa enheter måste tillämpas. Han sade i Matteus 7:

Vers 15: ” Akta er för falska profeter. De kommer till er i fårakläder, men innerst inne är de glupska vargar. ”

De ” falska profeterna ” har i Jes. 9:13-14-15 två symboler: ” svansen ”, och under särskilda omständigheter, ” röret ”: ” Därför skall YaHWéH rycka ur Israel huvud och **svans** , palmkvist och **rör** , på en och samma dag. Den äldste och den ledare är huvudet, och profeten som lär lögn är svansen . De som leder detta folk vilseleder dem, och de som låter sig ledas går förlorade. ” ”Kommer till Kristi lärjungar,” i ”i fårakläder ”, ansluter de sig till Kristi Utvalde och antar, endast till utseendet, det yttre utseendet av kristna religiösa människor. Detta för att agera som ” *glupande vargar* ” , där ” *vargen* ” är rovdjuret som dödar och slukar ” *fåren* ”. I denna paraboliska bild tillkännager Jesus de falska kristna omvändelserna av agenter som omedvetet tjänar djävulen. För det räcker med att han inte är i kärlek till sanningen för att Gud ska låta dem falla under Satans och hans upproriska änglademoners herravälde. Jesus sammanfattar det framtida påvliga herraväldet över den universella kristendomen som jordiska kungar kommer att känna igen genom att säga: ” *De som leder detta folk vilseleder dem, och de som låter sig ledas är förlorade.* ” ”Denna gudomliga dom berörde redan det judiska prästerskapet på hans tid, men principen skulle återges i den kristna tron som han kom för att bygga och vars grund han var den ” *huvudhornstenen* ” i dess grundval. Historiskt sett vet vi att djävulen i början av sin kamp mot den kristna tron agerade genom att förfölja den **i öppet krig** , detta under den tid då Rom hade kejsarligt herravälde, vilket Upp. 12:3 symboliserar med bilden av ” **draken** ”. Men sedan ändrade djävulen taktik och tillämpade den ” **list** ” som Dan. 8:25 tillskriver Rom: ” Tack vare sin framgång och sina listiga **anslag** skall han vara arrogant i sitt hjärta. Han skall förgöra många som levde i fred, och han

skall resa sig mot furstarnas furste, men han skall krossas utan någon hands ansträngning." "Strategin med " list " lyckas under bilden av " svansen " med bilden av " draken " i Upp. 12:3. Och symbolerna för " list " är kopplade till " draken", den gamla ormen , " list " i 1 Mos. 3:1, som är " djävulen och Satan " enligt Upp. 12:9. Att gå in i Kristi kyrka för att förstöra den inifrån består i att reproducera den taktik som gjorde det möjligt för grekerna att inta fiendestaden Troja. Trojanerna själva hade fört in i sin stad, medan den var bebodd av grekiska soldater, den häst som övergavs på stranden av den grekiska armén efter dess avfärd. Detta budskap bekräftas dubbelt i Upp. 2:12 av namnet " Pergamon ", som betecknar platsen för det historiska Troja och vars betydelse betecknar den " äktenskapsbrottsliga " handling som också var orsaken till kriget mellan grekerna och trojanerna. Och bakom bilden av dessa historiska referenser betecknar Gud sin fiende från den kristna eran, det katolska påvliga Rom och dess prästerskap bestående av kardinaler, biskopar, präster, munkar och "goda systrar". eller, enligt Jesus Kristus, de olika skenbara formerna av djävulens " glupande vargar ", vars ledare successivt installerades i Lateranpalatset, sedan i Peterskyrkan i Rom i Vatikanstaten.

Vers 16: " Ni känner igen dem på deras frukter. Plockar man inte druvor från törnbuskar eller fikon från tistlar? "

" Frukterna " är för träden vad gärningar är för människor. Jesus betecknar " frukterna ", " druvorna ", som är de från " vingården " som Gud, " vingårdens herre ", sköter, enligt Matt. 20:8: " När kvällen kom sade **vingårdens ägare** till sin förvaltare: 'Kalla samman arbetarna och betala dem lönen, från de sista till de första .'"; och 21:40: " När **vingårdens ägare** kommer, vad skall han göra med dessa arrendatorer? " De goda gärningar som utförs av Guds sanna tjänare beror på de gärningar han utför i dem. Och liksom de som Jesus visade i sin tjänst, kännetecknas dessa gudomliga gärningar av mildhet, godhet, men också av en stor, innerlig trohet mot alla aspekter av hans sanning som uttrycker och sammanfattar hans vilja som vers 21 i denna studie kommer att påminna om. " Törnen och tistlarna " skapades av Gud på grund av arvsynen enligt 1 Mos 3:17-18: "Och till Adam sade han: Eftersom du har lytt din hustrus röst och ätit av det träd som jag befälde dig att inte äta av, skall **marken vara förbannad för din skull** . Med sorg skall du äta av den alla dina livsdagar. **Törnen och tistlar skall den bära fram åt dig** , och du skall äta markens örter. " Synden medförde stora förändringar i skapelsen. Före synden producerade jorden ingenting skadligt, inte det minsta gift. Den sista frasen, " och du skall äta av markens örter ", avslöjar människans förändrade status. Skapad till Guds avbild blir hon djurmänniskan i det tillstånd som kung Nebukadnessar, förbluffad av Gud, kommer att befinna sig i, enligt Dan. 4:25: " De skall driva ut dig från människorna, och din boning skall vara bland markens djur , och du skall få äta gräs som oxar . Av himmelens dagg skall du vätas, och sju tider skall gå över dig, tills du inser att den Högste härskar över människornas rike och ger det åt vem han vill. " Detta straff orsakades av den stolthet som kännetecknar " törnen, tistlar och upproriska skorpioner ", alla symboler för de " frukter " som djävulens tjänare bär.

Vers 17: " Varje gott träd bär god frukt, men ett dåligt träd bär dålig frukt. "

Jesus uppmanar oss att tillämpa denna fullständigt logiska princip för att bedöma den andliga naturen hos dem som påstår sig vara hans efterföljare.

Vers 18: ” *Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, och inte heller kan ett dåligt träd bära god frukt.* ”

” *Frukterna* ”, det vill säga de gärningar som utförs av människan eller en religiös institution, avslöjar hennes sanna natur, utan möjlighet till fel. För de ” *frukter* ” som Gud erhåller är tydligt fastställda i uppenbarelserna av hans gudomliga lagar skrivna i den Heliga Bibeln. Varje människa kommer att tvingas inse detta faktum när hon konfronteras med Guds dom. Men djävulens nuvarande bedrägeri vilar på den tolkning som människor ger till vad Gud anser vara ”gott”. Som en skicklig psykolog erbjuder djävulen upproriska människor den definition av ordet ”gott” som de älskar och föredrar framför den Gud ger honom i sin Bibel. Och vad de värdesätter gäller ”vänskap mellan människor som undviker krig som förstör varor och människor”. För många ligger ”gott” inom de normer som fastställts av universell humanism. Det är därför den katolska religionen, i sin senaste skepnad som en bedräglig ” *orm* ”, försvarar dessa humanistiska värderingar och visar totalt förakt för den norm för biblisk sanning som fastställts av Gud i sin Heliga Bibel. För att undvika denna förvirring innebär principen som Jesus anger att där hans heliga sabbat och hans ständiga uppenbarelser är, där finns lägret för hans sanna utvalda helgon. Men å andra sidan, där den romerska söndagen ärvs successivt från kejsar Konstantin I år 321 och från påven Vigilius år 538, finns djävulens läger, hans fiende och hans utvaldas. Den ”goda frukten” är lydnad mot Guds vilja; den ”dåliga frukten” är olydnad mot denna gudomliga vilja som uppenbarats och skrivits ner i hans heliga Bibel.

Vers 19: ” *Varje träd som inte bär god frukt huggs ner och kastas i elden.* ”

Djävulens förförelse av upproriska män varar bara en tid. Ty vid sin återkomst i härlighet kommer Jesus att frälsa sina utvalda, som han kommer att rycka från den död som upprorlägret skulle tillfoga dem. Den religiösa mystifieringen kommer således att få ett abrupt slut för det diaboliska lägret, som den allsmäktige Guden Jesus Kristus förgör med sin andedräkt. Men denna förintelse är inte den sista, eftersom den gudomliga planen består i att uppväcka dem i slutet av det ” *sjunde* ” årtusendet, för den sista domen. De kommer sedan att kastas levande i ” *eldsjön* ” för att där förgöras under en tid som bestämts för var och en av dem genom den dom som verkställts under ” *tusen år* ” av Kristus och hans utvalda.

Vers 20: ” *Så skall ni känna igen dem på deras frukter.* ”

Kristi budskap är enkelt och skarpt. Hans sanna tjänare kommer att identifiera sig genom de gärningar de utför. Och djävulens tjänare kommer också att göra det, trots alla sina anspråk och påståenden om att tjäna Gud.

Fram till denna punkt har vi fokuserat på de onda frukter som burit av det judiska prästerskapet och den påvliga romersk-katolska tron. Men från och med 1843, på grund av dekretet i Dan. 8:14 som trädde i kraft det datumet, föll den gudomliga förbannelsen över alla protestantiska religiösa grupper. Och för oss som lever i de sista åren av erfarenheten av jordisk synd, tar denna universella förbannelse sig flera former. Följande verser kommer att bekräfta den diaboliska

naturen hos vissa falska Kristi efterföljare, katoliker eller protestanter, och till och med, senast sedan 1994, sjundedagsadventister.

Vers 21: ” *Inte alla som säger till mig: 'Herre, Herre' kommer in i himmelriket, utan de som gör min himmelske Faders vilja.* ”

Genom att tillskriva dem det faktum att de åkallar honom genom att kalla honom " *Herre, Herre !*", syftar Jesus på många människor som påstår sig vara frälsta genom hans frälsning och påstår sig tjäna honom. Den dubbla upprepningen av ordet " *Herre* " antyder att denna tjänst sammanfattas av denna enda religiösa form. Jesus erkänns som " *Herre* ", men lydnadsgärningarna mot " *Faderns vilja* " ignoreras och saknas. Genom att påminna om nödvändigheten av att göra " *Faderns vilja* " bekräftar Jesus Bibelns användbarhet, där denna gudomliga " *vilja* " uppenbaras på ett exklusivt och ofelbart sätt, från Första Moseboken till Uppenbarelsboken i dess ursprungliga hebreiska och grekiska versioner. Mellan de frälsta och de förlorade kommer Bibeln därför att göra hela skillnaden. Och i våra senare år smalnar förståelsen av de kodade profetiska budskapen i denna Bibel ytterligare av " *vägen* " som Jesus hade kallat " *smal* ".

Vers 22: ” *Många skall säga till mig på den dagen: 'Herre, Herre, har vi inte profeterat i ditt namn? Har vi inte drivit ut onda andar i ditt namn? Och gjort många kraftgärningar i ditt namn?'* ”

Dessa förvånade tjänare kommer emellertid att ha " *profeterat, drivit ut demoner och utfört många underverk, vid ditt namn* ", Jesu namn.

Vers 23: ” *Då skall jag bekänna för dem: Jag har aldrig känt er. Gå bort från mig, ni som gör orätt.* ”

Jag betonar här vikten av ordet " **aldrig** " i Jesu svar, vilket leder oss till denna berättigade fråga: Men vem utförde då miraklen och allt detta? Djävulen och hans demoner, som har förmågan att göra det och kan göra vad som helst med Guds samtycke. Det Jesus här kallar " *orättfärdighet* " består i att förakta och förvränga Guds vilja, tydligt definierad i Hans Heliga Bibel och Hans profetior som förberetts för vår tid och Hans slutliga trosprövning.

Angående dessa profetior beundrar jag Guds visdom, denna gudomliga visdom som höjts överlägset över allt vi kallar intelligens. För han konstruerade sina kodade uppenbarelsen genom att ge dem en tillräckligt vag aspekt så att varje person kunde tolka dem på ett sätt som passade dem individuellt, i enlighet med deras religiösa val. Det är på detta sätt som han kunde skydda sina profetior som var avsedda att upplysa hans sista tjänare i ett sammanhang av gynnsam religionsfrihet. Ett budskap som var alltför uppenbart och alltför tydligt skulle ha förstörts av falska religioner. Det rena och enkla undertryckandet, genom den romersk-katolska kyrkans väsen, av det andra av Guds tio budord, som fördömde dess avgudadyrkan, gav ett exemplariskt bevis på detta. Och genom sin vaghet och sina skenbara anpassningar tillät profetian den romersk-katolska kyrkan att ge sig själv rollen som "den Utvalde". Genom att bekräfta, för den som vill höra det, sitt budskap "utanför kyrkan finns ingen frälsning", presenterar den sig som den enda församlingen som är välsignad av Gud. I Uppenbarelsboken finner hon i Upp. 12:1 möjligheten att ge sig själv den ledande rollen genom att ge " *kvinnan med 12 stjärnor på huvudet* " bilden av Jungfru Maria som hon tjänar och tillber. Gud gjorde det till och med lättare genom att citera det gossebarn hon födde i

smärta; Maria och hennes son Jesus frammanas således tydligen av Gud till förmån för den katolska tron. Men skenet bedrar eftersom Gud i sin profetiska kod ger kvinnan hennes betydelse av " *Kristi brud* " som redan profeterats i Första Moseboken 2:18 av kvinnan som bildats av mannen, med dessa ord: " *Jahwe Gud sade: Det är inte gott att mannen är ensam. Jag skall göra honom en medhjälpare som passar honom.* " Enligt Guds plan måste kvinnan, hans utvalda, vara lik Kristus, till vilken hon kommer att ge sin hjälp för att förhålliga lydnaden mot den uppenbarade gudomliga viljan. I detta beteende är kvinnan verkligen Kristi utvalda och denna segerrika kvinna som Upp. 12:1 presenterar för oss. Och barnet som kommer till världen i barnsångens smärtor betecknar den lydnadsfrukt som de utvalda bär i sin återfödelse i Kristus. Ty Jesu lära är formell, försoning med Gud sker endast genom den nya födelse som successivt och gemensamt uppnås av vattnet och Guds Ande, enligt Johannes 3:3-5: " *Jesus svarade honom: Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike... Jesus svarade: Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Om en människa inte blir född av vatten och Ande kan hon inte komma in i Guds rike.* " Vatten " betecknar omvändelsens dop, vilket ger mening åt den kristna överlåtelsen och symboliserar den gamla syndiga människans död. Sedan betecknar " *Anden* " den gudomliga handling som kommer att fullbordas i den nyomvändes liv. Och det är där som de frukter som de döpta bär kommer att dela alla omvända från den kristna religionen i dess många former i två läger. De " *frukter* " som bärs av " *Anden* " kommer att vara lydnad mot " *Faderns vilja* ", och djävulens frukter kommer att leda till lydnad mot den påvliga "allra heligaste fadern", och genom honom mot kejsar Konstantin I' och i spetsen för hela upproret mot djävulen själv, personligen.

Dopet har blivit bedrägligt, eftersom få döpta visar omsorg om att analysera sina gärningar, för att finna överensstämmelse med den levande Gudens Andes. Som ett resultat underskattas den gudomliga Andens verkan och får ett rent teoretiskt värde. I detta fall återstår alltså endast vattendopet, och även detta har nedvärderats av falsk tro genom att ersätta den döpta personens fullständiga nedsänkning av kroppen med att stänka några droppar vatten på hans huvud. Således blir hela omvändelseceremonin fåfäng och död.

Den rörande bilden av en kvinna som bär sitt barn i sina armar är strikt humanistisk och bygger på känsligheten, eller mer exakt i detta fall, på sentimentaliteten hos människor som inte respekterar gudomliga principer. För det måste noteras att i Jesus Kristus, i köttet identiskt med vårt, visade Gud varken sentimentalitet eller olydnad mot sina gudomliga principer. Han var känslig för mänskligt lidande och lindrade det ofta genom att utföra mirakel, men hans lydnad mot sina lagar var oföränderlig, fram till hans korsfästelse, vilket var nödvändigt för att sona de synder som hans utvalda bekände.

Tillbedjan av "Jungfru Maria" vittnar mot den katolska kyrkan att den endast är kristen i sitt anspråk på att vara det. Hon är i sanning endast arvtagare till Konstantin I, ^{den} avgudadyrkande kejsaren som grundade synden på grund av sin förväxling mellan Kristus och solen, hans varelse. Det har föreslagits att hon hade en sen omvändelse till den kristna religionen. Detta var desto lättare eftersom han själv hade gett den den avgudadyrkande formen av dess hedniska ursprung, eftersom han tillsammans med sin mor var en dyrkare av "Sol Invictus",

den obesegrade solguden. Resten av den sjunde dagen, helgad av Gud, var det prioriterade offret i kriget som utkämpades mellan Jesus Kristus och Satan. Som reaktion på övergivandet av hans heliga sabbat reagerade Gud och han har provocerat fram och kommer fortfarande att provocera fram repressalier som är tydligare än de sällsynta uppenbarelserna av den falska "Jungfru Maria". Men mänskligheten har inte identifierat de gudomliga straffen och folkmassor förförs av "Jungfruns" budskap och uppenbarelser. I detta beteende visar denna mänsklighet rättvisan i den dom som uppenbaras av Jesus Kristus, som gav vägen som leder till frälsning utseendet av en " *smal port* ", eftersom den går genom de bibliska gudomliga kraven, och avgudadyrkans utseende som leder till evig död, vilket antar utseendet av en " *vid port och en bred väg* ". Matteus 7:13: " *Gå in genom den smala porten. Ty vid är porten och bred är vägen som leder till förtappelse, och många är de som går in genom den.* "

Det återstår för mig att förklara för er varför så många människor förförs av bilden av Jungfru Maria. Förklaringen härrör från den standard som Gud gav sin skapelse av livet på jorden. Han gav mannen en fysisk styrka överlägsen kvinnans och han kan därmed fysiskt dominera henne. Men i gengäld är han fascinerad och dominerad av kvinnan, psykiskt, eftersom hans ättlingar är beroende av henne. Och denna princip gäller alla människor oavsett religion, ras, folk eller stam, oavsett om de är upplysta av Gud eller inte. Det är lätt att förstå att, separerade från Gud, kommer man och kvinna att drivas att gudomliggöra de undersåtar de älskar mest. Mannen kommer att gudomliggöra styrka och även bilden av kvinnan som bär barnet som ger honom en arv, en ättling och naturligtvis kommer det gossebarnet, arvtagare till styrka, att gynnas av det gossebarnet. Denna prioritet av det gossebarnet ledde till att kung Henrik VIII av England lät halshugga två av sina sex fruar, vilket Gud gjorde oförmöget att ge honom en manlig arvinge för att säkra hans tronföljd, förutom ett barn (Edward VI), som dog vid 15 års ålder. Henrik VIII var omedveten om att problemet låg hos honom och inte hos hans fruar. Denna förbannade grundare av den anglikanska religionen hatade Martin Luther och dog slutligen utan att ha fått denna tillfredsställelse från Gud. Men överallt på jorden orsakade frånvaron av den manliga arvingen tragedier. Det andra steget i förgudningen av kvinnan som föder barn går tillbaka till tiden för Babels torn, efter att vattenfloden förstörde jordens ogudaktiga liv. Först spreds de överlevande och omgrupperades till familjer, sedan till stammar, tills Nimrod, kungen av en stam, lanserade en revolutionär idé. Utifrån principen att enhet är styrka övertygade han människorna att samlas på ett ställe; deras gemensamma språk gynnade lösningen av relationella problem. Gud reagerade när denna sammankomst tog formen av en utmaning baserad på att resa ett torn för att nå himlen. Vid den tiden åtnjöt kung Nimrod, hans hustru Semiramis och deras son Tammuz hög prestige, erkänd och förhålligad av alla Babels invånare. Precis som den romerske diktatorn Julius Caesar ville bli gudomlig på grund av ett stort antal romares kvasidyrkan, dök samma avgudadyrkande tanke upp bland kung Nimrods dyrkare och medlemmar av hans familj. Genom att ingripa för att separera dem genom olika, därför främmande, språk, skingrade Gud dessa befolkningsgrupper på jorden, men de tog med sig sina avgudadyrkande sedvänjor att dyrka falska gudar, främst bland vilka

var Nimrod, Semiramis och Tammuz. Semiramis och Tammuz representerades av bilden av en kvinna som bar sin son i sina armar och hon var fruktbarhetens gudinna, föremålet för mänskliga pars främsta tillgivenhet. Styrka och fertilitet har överallt på jorden förblivit subjekt som gudomliggjorts under olika namn, beroende på folken och deras stam- eller nationalspråk. Sedan Babel har denna hedniska kult spridit sig över hela jorden och norr om den afrikanska kontinenten där den hedniska staden Karthago (nuvarande Tunis), romarnas ständiga fiende, regerade med makt. Innan de konverterades till islam var folken i Nordafrika, liksom folken på hela den europeiska kontinenten, dyrkare av de gudar som ärvts från Babel. Med tiden gynnade likheterna mellan dessa gudar assimileringar och dyrkan av styrka och fertilitet kunde fortsätta under flera namn. Detta hedniska arv kommer att låta oss förstå hur Jungfru Maria-kulten förförde de falskt kristna europeiska folken och de muslimska folken. För kristna och muslimer finner i Jungfru Maria den bild av fertilitet som har förfört dem genom tiderna. I slutet av 500-talet e.Kr. erkände profeten Muhammed den ende Guden som grunden för monoteistiska religioner, genom den romersk-katolicismens läror, som Gud hade fördömt sedan den 7 mars 321. Uppfostrad av Gud för att straffa den katolska tron, avskilde sig Muhammed från bysantinskt kristet inflytande och grundade, med ett svärd, sin religion kallad islam, ett namn som betyder underkastelse. Nästa fråga är: underkastad, ja, men till vem? Kunskap om den gudomliga planen ger svaret som alla kan hitta.

Hedniska gudars religiösa synkretism är därför ursprunget till religiös förvirring och blandningar. Bland grekerna tillskrivs gudomlig kraft gudarnas gud som de kallar Zeus, och som romarna kallar Jupiter.

Citat hittat på internet om fruktbarhetsgudinnor: I grekisk religion, under den arkaiska och klassiska perioden, är det Demeter som representerar Moder Jords gudinna par excellence, men också Isis i Egypten, Kybele övergiven för Diana i Mindre Asien, Astarte i Syrien, Astarte i Fenicien, Tanit i Kartago. Under alla dessa namn finner vi den exakta representationen av "Jungfru Maria" som bär sitt barn Jesus.

I Bibeln uppenbarar Gud sitt fördömande av dessa avgudadyrkande kulturer, och detta fördömande gäller dyrkan av Jungfru Maria, som endast är den kristna formen av dessa forntida fruktbarhetsgudar; den form som är anpassad för anhängare av den katolska religionen, men även för islam. I hedniska religioner står ondskans gud inte i motsättning till godhetens Gud som Bibeln lär. Falsk religion överför endast de värderingar som människorna själva föredrar i ett påhittat gudomligt liv. Det är därför alla dyrkar styrkans gud och fruktbarhetens gud framför alla andra.

I verkligheten tillhör styrka och fertilitet den ende Skaparguden, Fader till allt som lever. Men eftersom han är skaparen av liv genom hans ord allena, är hans roll inte en mors. Ty denna term, mor, uppfanns av honom, för den enda gången under de 6000 åren av mänskliga varelsers fortplantning som inbjudits på jorden att förbinda sig med den ende sanne Guden. Och hans obegränsade gudomliga skaparkraft tillät honom att födas i livmodern hos en ung jungfruflicka som användes som surrogatmamma. Barnet Jesus som hon avlade tillhörde inte Maria och hon misstog sig inte när hon själv ansåg att Gud hade gett henne en "

nåd ", det vill säga äran att ha blivit utvald; orsaken till detta val var enbart hennes härkomst från kung David, så att de gudomligt skrivna löftena som gavs till denne kung skulle uppfyllas och hedras.

Ödmjukhet är vår styrka och vår frälsning

Den store Skaparguden förklarade i Jakob 4:6 och 1 Petrus 5:5 att han "*står emot de högmodiga och ger nåd åt de ödmjuka*". Ödmjukhet börjar när människan inser hur stor hennes svaghet är. Så länge hon inte blir medveten om Skapargudens existens, med obegränsad makt och auktoritet, kan hon inte inse hur svag hon är i sin mänskliga natur. Men allt förändras när hon får bevis på sin levande verklighet. Även då måste denna medvetenhet vara stark och dominerande i hennes analys av livet. Ödmjukhet leder den mänskliga varelsen att förstå att hon bara är ett lerkärl som Gud måste fylla; detta kräver av henne en foglighet likt oxen, på vars hals Gud lägger sitt ok för att anförtro henne en uppgift. Detta sinnestillstånd förhärsligas inte av den gudlösa världen, utan just därför att dess uppfattningar om livets värden står i absolut motsättning till hennes egna. Till synes extremt svaga, Guds utvalda görs starka av hans gudomliga styrka, i enlighet med att han ger dem allt de saknar. Att stå emot djävulen och hans mänskliga redskap kräver Jesu Kristi styrka. Bevisen på hans seger ligger nu bakom oss. Ingen har rätt att tvivla på det, för den sanna trons martyrer gav sina liv för att övertyga dig om det genom att troget följa trons store Mästare, Kristus Frälsaren. Det krävdes en extraordinär karaktärsstyrka för att han skulle fullborda sitt uppdrag. Och trots bedrägliga skensintryck var det genom att offra sitt liv till döden som han förhärsligade och helgade sitt namn för evigheten. I tron att de straffade honom, höjde de upproriska judarna och romarna honom till högsta ära. För att modernisera bilden är den utvalde en levande "brevlåda" där Kristi Ande då och då lägger ner sina kärleksbrev som utgör hans varningar om faror, och hans ljus som lyser upp hans hemligheter som uppenbaras i hans bibliska ord.

För att illustrera sina utvalda valde Jesus att ge barn som exempel. Inte vår tids upproriska barn som är frukterna av den befläckade och gränslöst syndiga republikanska andan, utan kloka, lydiga och mycket uppmärksamma barn, eftersom de söker efter den bästa möjliga modellen. Humanismens fäder är besvikna, och mycket tidigt noterar och bedömer deras barn sin självskhet och ondska som de ärvt från djävulen, men de är fortfarande omedvetna om denna orsak. Barnet ifrågasätter mycket eftersom det har allt att lära sig; det vill hitta svar på sina frågor. Jesus Kristus, vår Skapare, förväntar sig inte mindre av dem det vill och kan frälsa. Hela Bibeln innehåller fortfarande tillräckligt med mysterier för att uppta vår tid fram till dess återkomst våren 2030, och eftersom tanken hade slagit mig tog Jesus Kristus mig på orden, och han ger mig varje vecka studieämnen som han ger sina svar som intensifierar hans ljus.

Endast himmelska varelser ser saken, men i en tid då världen, avskuren från Gud, plågas av de dödliga riskerna med coronaviruset och internationella spänningar som väcker rädsla för krig, livnär sig hans älskade i Kristi frälsnings frid girigt på hans himmelska andliga lära. Och denna källa, källan till levande vatten, kommer inte att torka ut. Den kan likväl avbrytas, men bara när den inte

längre uppskattas. Men så länge den uppskattas av den som tar emot den, kan den fortsätta. Exemplet är för gott för att jag inte ska vittna om det. Vid slutet av sabbaten den 22 januari 2022, när vi förberedde oss för att avsluta Guds heliga dag med bön, ledde ett sista utbyte med Joel, min broder i Kristus, om spänningen i relationerna mellan västvärlden och Ryssland, mig att påminna om profetian i Daniel 11:40-45 som beskriver den allmänna strategin för det förväntade tredje världskriget. Jag slogs sedan av en briljant idé, tack vare vilken min tolkning som presenteras i Daniel 11, i dokumentet "Förklara Daniel och Uppenbarelsen för mig", bevisas och blir obestridlig. Jag sammanfattar ämnet här för att förstå innebörden av denna lilla pärla. Daniel 11 beskriver två huvudsakliga "kungar" som är "kungen i norr" och "kungen i söder". I den första delen av kapitlet betecknar dessa två "kungar" de forntida egyptiska lagidiska och syriska seleukidiska dynastierna. Från och med vers 21 riktar Gud in sig på den seleukidiska "kungen i norr", Antiochos IV, förföljare av judarna år 168 f.Kr. Från och med vers 36 tar han som måltavla och sammanhang den kristna eran och den förföljande påveismen av de kristna, föremålet för hans huvudsakliga fördömanden i Daniel 7:7 och 8:10-12. Kontextförändringen tvingar oss att omfördela rollerna, det vill säga att omtolka identiteterna hos de nya "kungarna i norr och söder" som citeras fram till slutet av kapitlet. I vers 40 iscensätter Anden militära aggressioner som berör, inte två, utan tre "kungar" som utser: sedan vers 36, det påvliga katolska Europa, organiserat under Romfördragets beskydd, Guds måltavla offer för de slutliga attackerna, sedan den nya "kungen i söder", det vill säga krigarislam som kom ut ur Mecka sedan 632, och den nya "kungen i norr", det nuvarande ortodoxa Ryssland. Efter att denna nödvändiga påminnelse har gjorts, här är vad den nya pärlan i sabbaten den 22 januari 2022 består av. Profetian presenterar, genom att denna gång tydligt namnge det, "Egypten", som har övergått i det västerländska lägret sedan Camp David-avtalen undertecknades 1979. Det drabbas av den nye krigarislamistiske "söderns kung", *allierad med den nye* ryska "nordens kung". Eftersom det självt betecknas som "söderns kung" i början av Daniel 11, drabbas "Egypten" i den sista världskriget av *denne nye* "söderns kung" som först angriper det kristna påvliga Europa. **Beviset på kontextförändringen demonstreras således**. "Egypten" kan inte vara "söderns kung" som angriper det kristna västerlandet eftersom det har blivit dess allierade och självt plundras av "libyerna och etiopierna", muslimer som dyker upp efter plundringen av den ryska "nordens kung".

Gudomlig profetia är en ointaglig fästning, man kan bara komma in i den genom att bli inbjuden och vägledd av Guds Ande. Lilla mänskliga andetag, du är inte kapabel att se något annat än vad Gud låter dig se. Han lägger sin hand och en slöja förblindar vår intelligens. Exemplet jag just har gett visar att han lyfter slöjan när han önskar och finner det lämpligt. Förståelsen av gudomliga uppenbarelsen är alltid extremt enkel och logisk, men även under dessa gynnsamma förhållanden uppfattar mänskliga intelligenser inte de enklaste av dess finesser. Att inse dessa saker leder människan till sann ödmjukhet och accepterandet av att inse att hennes roll verkligen är en enkel "brevlåda" som ställer sig till Guds förfogande i Jesus Kristus. Men i denna ödmjukhet och i demonstrationen av uppskattning för hans uppenbarelsen blir den värdefull för henne till den grad att han, för att rättfärdiga

den, offrade sitt liv för att försona sina synder. Och så, vid hans återkomst i härlighet, kommer han att kunna erbjuda honom evigt liv, enligt den fullkomliga rättvisan i hans frälsningsplan. "Brevlådan" eller den "**odugliga tjänaren**" kommer då att bli en ängel som kommer att se och tala direkt med den synliggjorda Kristus. För enligt Lukas 17:10 finns det ingen ära för den som lyder, och därmed bara gör sin plikt, enligt vad Jesus sade: "*Så även ni, när ni har gjort allt som har blivit befallt er, säg då: Vi är **onyttiga tjänare**, vi har gjort vad vi borde ha gjort.*"

Ödmjukhet kultiveras och måste skyddas, eftersom den stolthet som kan ersätta den kan uppstå i situationer av framgång och beundran från omgivningen. Föraktade och ignorerade kan Kristi utvalda lätt behålla en ödmjuk attityd, men vid minsta framgång är faran för stolthet verklig. Det är därför det är viktigt för dem att förbli ödmjuka mot dem de undervisar. För Gud vakar över och övervakar stolthetens uppkomst, vilket ger djävulen och hans demoner deras slutliga dödsdom. Och eftersom de betalar dyrt för det, vet onskans änglar hur effektiv stolthet är när det gäller att förlora en mänsklig själ, och de gör allt de kan för att förvärpa den stolta tendensen i sina sinnen. För detta är ytterligare en anledning att rättfärdiga ödmjukhet. I motsats till vad de tror är stolta människor manipulerade varelser. Kanske lyckas de inte bli manipulerade av människor, även om jag tvivlar på det, men de är verkligen manipulerade av Guds osynliga andar eller Satans och hans änglabröder. Om vi jämför vår hjärna med en dator är vi offer för andliga "hackare". På avstånd manipuleras vi, antingen av Gud för vårt bästa och liv, eller av demoner, för vårt onda och den död som följer med det, från detta jordiska liv i alla tidsåldrar, och i värsta fall, vid den yttersta domen, för evigt. Stolthet uppenbarar sig i det inre jaget där det gradvis växer likt en dålig planta sådd av demoner eller, helt enkelt, som en frukt av den fullständiga frihet som Gud har gett oss. Människan kan få från Gud att han upplyser sin intelligens, men också, när det gäller de stolta, att han gör dem andligt blind. Redan när hon avskärmar sig från Gud berövar människan sig själv fördelen att kunna identifiera de verkliga orsakerna till de händelser som sker i hennes tid eller hos andra; orsaker som är dolda eftersom de är andliga. Detta är en minimal naturlig blindhet som redan är dödlig. Men sinnets blindhet kan ta extrema former, som att se fiender i sina bästa vänner; i strid kan man kämpa mot sitt eget läger och tro att de har att göra med fiender. På så sätt gav Gud seger åt sitt hebreiska folk, som hade blivit hans Israel. Hans fiender dödade varandra utan att Israel behövde ingripa. Så låt oss vara verkligen **ödmjuka i en sådan mänsklig situation** !

Berövad denna dyrbara ödmjukhet förlitar sig mänskligheten, avskuren från Gud, på sina vetenskapsmän, sina stora män, sina lärda män, som skryter med att kunna förklara livet. Den har specialister inom alla sina olika områden och ämnen, som den hänvisar till. Alla har gynnats, tror de, av vetenskapens och kunskapens framsteg. Men de ignorerar att denna tekniska tillväxt bara är konsekvensen av en utbredd förbannelse som drabbade hela mänskligheten 1843, ett datum konstruerat av den "adventistiska" profetian i Daniel 8:14. Adventistprövningarna 1843 och 1844, som huvudsakligen upplevdes i USA, präglade detta land, som bara har vuxit i makt och som vi har att tacka för den nuvarande tekniska tillväxten. I sin tur följde järnvägen, utvinningen av olja och

bilen med förbränningsmotor, Mr. Edisons glödlampa, bio, civil och militär flygning, atombomben, rymdraketer, datorn, internet och vår nuvarande ultra HD-"smartphone". Det är inte denna " *kunskap* " som Gud talar om i Dan. 12:4, eftersom denna tekniska " *kunskap* " bara tillåter människan att bygga de destruktiva maskiner som kommer att förgöra henne. Tvärtom, för att gynna sina utvaldas liv, erbjuder Gud " *kunskap* " om sitt projekt som uppenbaras genom hans profetior: " *Du, Daniel, håll dessa ord hemliga och försegla boken till ändens tid . Då skall många läsa den, och kunskapen skall förökas.* "

I denna vers ser vi tydligt Guds avsikt att låta den kristna tron stagnera fram till " *ändens tid* ". Vi befinner oss nu i denna " *ändens tid* ", och, som Gud profeterade för Daniel, har " *kunskapen* " verkligen " *ökat* " kraftigt sedan 1843, ännu mer mellan 1980 och 1994, och på ett oväntat sätt sedan 2018. Allt som återstår är att den ska delas av de utvalda som är spridda bland folken över hela jorden; och bland alla människor är de de mest **ödmjuka** , i enlighet med Mästarens, Jesus Messias, förebild.

Det finns också en falsk, bedräglig religiös ödmjukhet baserad på att människor erkänner att Gud existerar. Men denna ödmjukhet är falsk eftersom de ignorerar hans existens genom att inte underkasta sig hans vilja, vilket de inte har någon användning för. De utvalda som besitter sann ödmjukhet begår inte detta ologiska beteendefel. Om Gud existerar, med tanke på att han också är den Allsmäktige, är det viktigt att veta hur han bedömer människor och deras handlingar. I denna kunskap uppenbaras och förstås den roll han ger fakta. För den mänskliga hjärnan urskiljer och analyserar händelser med stor precision, vetenskapen hjälper den i detta, men den kan inte göra något mer. Vi har sett hur den levande Gudens huvudroll är att ständigt bedöma sina skapelser och deras verk. Det är därför viktigt att förstå den betydelse han ger de nyheter som inträffar dag efter dag. Människor och familjer sörjs av olyckor som ständigt drabbar hela den skyldiga och syndiga mänskligheten. Dessa olyckor kan orsakas av offrens bristande försiktighet, men det som är säkert är att alla de som dör på annat sätt än av ålderdom dör för att Gud inte beskyddade dem. Och om han inte gjorde det, beror det på att dessa människor inte ödmjukade sig inför hans härliga verklighet. Bland dem ville de troende ignorera vad han tänkte och vad hans dom var. Gud är de levandes Gud, inte de dödas, och det är därför medan vi lever som vi måste lära känna honom. I Daniel och Uppenbarelsboken uppenbarar Gud främst för sina ödmjukaste tjänare den betydelse han gav de stora dramer som präglade den kristna erans historia. Uppenbarelsboken sammanfattar dem med de " *sju trumpeterna* " och de " *sju sista plågorna* " som uttrycker Guds rättfärdiga " *vrede* ". Således, angående den " *första trumpet* ", där sekulära historiker bara har noterat barbariska invasioner som satte eld och blod i dagens Europa mellan 321 och 538, urskiljer den utvalda en första dom som utdömdes av den förolämpade Skaparguden, år 321, genom att överge sin helgade sabbat. Och de sex andra " *trumpeterna* " och de " *sju sista plågorna* " kommer, successivt, för att straffa samma synd. Upp. 15:4 bekräftar deras betydelse av gudomliga " *domar* " genom att säga om de " *sju sista plågorna* ": " *Vem skall inte frukta, Herre, och förhärliga ditt namn? Ty du allena är helig. Och alla folk skall komma och tillbe inför dig, ty dina domar har uppenbarats.* " » I denna vers riktas frasen " *Ty du*

allena är helig " mot den falska religiösa heligheten hos de romersk-katolska påvliga och protestantiska religionerna som dess " *domar* " riktar sig mot och träffar. Avsaknaden av " *rädslan* " " *Guds budskap* " ifrågasätts, och det beror på stolthet och falsk upprorisk mänsklig **ödmjukhet** . Ja, sedan 1843, efter de mörka århundradena av påvedömet, i Upp. 14:7, inbjuder den första ängelns budskap de utvalda att skilja sig från falsk religion genom en **ödmjuk inställning** som leder till " *Gudsfruktan* ": " *Och han sade med hög röst: **Frukta Gud** och ge honom äran, ty stunden för hans dom har kommit . Och tillbe honom som har skapat himmel och jord, havet och vattenkällorna.*" "Den som inbjuder de kallade att ' *frukta* ' honom kallas Jesus Kristus, den allsmåttige Guden, Skaparen av allt som lever och existerar, synligt eller osynligt. Guds sanna dom är fruktansvärd och motsatsen till de uppfattningar som behagar människorna, eftersom den delar mänskligheten i endast två läger, det av hans **ödmjuka** utvalda som Jesu blod frälser, och hela den övriga mänskligheten som han förgör och slutligen definitivt kommer att förinta, på grund av den rika och den fattigas stolthet eller falska **ödmjukhet** , alla upproriska och envisa, likt den egyptiske faraon som förhärskade sitt hjärta till den död som Gud gav honom i Röda havets vatten."

Men uppskattningen av ödmjukhet och stolthet kan bara uppfattas ansikte mot ansikte, och den enda åsikt som räknas är naturligtvis den store universelle Domarens. Man kan befara att man, genom att döma sig själv, visar för mycket självbelåtenhet. Låt oss därför inte glömma att Gud varken är overseende eller självbelåten, utan bara rättvis, krävande men full av medkänsla för dem som verkligen anstränger sig för att behaga honom.

Jesus ger oss ett exempel på ödmjukhet som alla som vill följa honom på hans sanningsväg bör iakttä. Ur ett mänskligt perspektiv är denna väg mycket trång, eftersom det är så många som ger sig in på den. Och om de är så många, beror det på att den kristna standard de tillämpar inte överensstämmer med de ödmjukhetsregler som Gud välsignat. Många falska kristna utmärker sig genom sin starka beslutsamhet att göra något för Jesus Kristus eller för Gud. Dessa människor tävlar i nit, förgäves, eftersom det är stolthet som driver dem. Det är för att fördöma denna typ av falska tjänare som Jesus specificerar i Lukas 14:8-11: "(8) När du blir bjuden av någon till ett bröllop, ta inte första platsen, för att den bjudne inte ska vara viktigare än du, (9) och den som bjöd er båda kommer och säger till dig: 'Ge plats åt den här personen.' Då skulle du skämmas för att gå." (10) Men när du blir bjuden, gå och sätt dig där *allra* lägst, så att den som bjöd dig kommer och säger till dig: "Min vän, stig högre upp." Då får du ära inför alla som sitter till bords med dig. (11) Ty var och en som upphöjer sig själv skall bli förödmjukad, och var och en som ödmjukar sig själv skall bli upphöjd .

Det är med detta enkla uttalande som Jesus Kristus kan fördöma den civila och religiösa världen som är avskuren från honom. I denna liknelse uppenbarar Jesus faktiskt grunden för sin bedömning: den ödmjukhet som gör evigt liv med Gud och hans heliga änglar möjligt. Exemplet med "bröllopet" betecknar " *Lammets bröllopsmåltid* "; gästen är den utvalda som återlösts genom hans blod; den som inbjuder är Gud Jesus Kristus. Gud profeterar att falsk nit ska avslöjas och förödmjukas.

I sin erfarenhet riktar kung Nebukadnessar också ett budskap om ödmjukhet till de utvalda. Efter att ha varit förbluffad av Gud i " sju år " på grund av sin " stolthet ", bruten och förödmjukad, blev han medveten om sin ovärdighet. Han krävde inte själv att han skulle återvända till den kaldeiska tronen, för han berättar för oss i Dan 4:36-37: " *Vid den tiden återvände mitt förnuft, mitt rikes härlighet, min majestät och min prakt återställdes till mig; **mina rådgivare och mina ädlingar bad mig återvända** ; jag återställdes till mitt rike, och min makt ökade bara.* " ***Nu prisar, upphöjer och ärar jag, Nebukadnessar, himmelens konung, ty alla hans verk är sanna och hans vägar rätta, och dem som vandrar i högmod kan han*** ödmjuka .

Om människorna vore mer uppmärksamma på det budskap som Jesus Kristus förmedlade, i ord och handling, skulle många förstå att det himmelska livets normer inte är lämpliga för dem: de förhärskar stolthet och föraktar ödmjukhet; otur för dem eftersom Gud förhärskar ödmjukhet och förstör stolthet. Hela hans plan sammanfattas av detta mål: att sortera människor, förkasta de stolta och helga de ödmjuka för evigheten. Alla kan således beundra den store skapargudens visdom, han som vet att efter denna sortering kommer evig lycka att vara möjlig och förvärvat.

Dödliga blandningar

Vid 30 års ålder, offer för arbetslöshet, i greppet av stor nöd och förlust av yrkesverksamhet, vände jag mig till Bibeln, som jag läste hela från början till slut, från Första Moseboken 1 till Uppenbarelsboken 22. Denna läsning lät mig upptäcka att om allt jag ville se uppnått och som jag kallade gott, hade Gud en helt annan åsikt, och kallade det dåligt. Innan denna bibelläsning var jag humanist och ville se borttagandet av de gränser som etablerats mellan människor; dessa ras- och nationsgränser som skiljer och förhindrar broderliga relationer. Men från Första Moseboken 1 upptäckte jag att den sanne Guden i sitt skapande verk strävar efter att etablera och fastställa normer för **separation** . Jag hade helt fel och han hade helt rätt. Och mänskligheten får ständigt betala konsekvenserna av att inte ta hänsyn till hans visa och fullkomliga omdöme. För att ta hänsyn till hans åsikt är att förlita sig på den som **aldrig kan** fela i sin bedömning av saker och liv. Genom att skriva detta inser jag hur välsignat Israel var som vägledades och leddes av Gud, sedan deras utgång ur Egypten. Det heliga molnet följde dem under deras resor i den arabiska öknen, men detta moln skyddade endast deras dödliga kroppar; det mest värdefulla var för Mose allena, med vilken Gud Ande samtalade i uppenbarelsetältet. Ja, det är inte nödvändigt att se Gud för att tro på honom, ty den visdom som demonstreras i all dess bibliska uppenbarelse vittnar om hans levande verklighet.

Återigen, i detta budskap, vill jag vittna om vikten av denna första gudomliga förklaring som är ämnet för Första Moseboken 1, en bok som jag personligen skulle ha gett namnet " **separation** " eftersom det är temat för hela boken. För att förstå den vikt som Gud ger denna **separation** måste vi ta hänsyn till att hans första skapelser, änglarna, ärvde ett odödligt liv eftersom de återspeglar det grundläggande mål som Gud vill uppnå för evigheten. Rätten att leva och dö tillhör Skaparen Gud ensam och han kan tillämpa den på änglar och

människor; vilket han kommer att göra i sin tid. Den fullständiga frihet som ges till hans skapelser gör allt möjligt: gott såväl som ont. Gud visste detta innan han skapade sin första fria motsvarighet, sin första ängel. Och utsikten att skapa upproriska liv fick honom inte att överge sitt projekt. Nåväl, det kommer att finnas upproriska och trogna, så han behöver bara sortera och välja ut de varelser som kan anpassa sig till hans livsuppfattning. Och detta program gäller änglar och människor. Genom att inse detta för Gud oss i anden in i sin andliga värld; Han gör oss medvetna om existensen av en annan verklighet som förblir för oss, den jordiska, helt osynlig för våra ögon; men inte för våra sinnen. Allt han har gjort, gör och kommer att göra, är baserat på hans högsta intelligens. Han har reflekterat, analyserat, komponerat och förverkligat hela sitt program som syftar till att lagligt förjanta ondskan och dess anhängare för att erbjuda sina troende ett perfekt evigt liv av ständig fred och lycka. Under denna andliga blick blir döden, som skrämmar den upproriska mänskligheten idag och i alla tider, den nödvändiga, outhärliga allierade för de utvalda att uppnå det fridfulla och eviga liv som Gud vill erbjuda dem. Döden är därför mer än nyttig, den är, säger jag, outhärlig. Den åstadkommer den definitiva " **separationen** ", eftersom de avlidna aldrig mer kommer att ha chansen att ändra sitt öde. Människor dör antingen i Kristus, för evigt liv, eller så dör de som djävlar, för sin definitiva förintelse i slutet av det gudomliga programmet. Valet är rent binärt, liksom de två vägar som Gud lägger framför människornas steg, men också framför dem inför de himmelska änglarna. Och den segrande Kristi död har redan haft tragiska konsekvenser för dessa himmelska änglar för de onda som har förlorat sin plats i himlen, men underbara konsekvenser för de goda som har befriats från sina onda inflytanden; detta är hela läran i Upp. 12:9 till 12. Denna första himmelska rening kommer i sinom tid att följas av en slutlig jordisk rening. Då kommer den frälsningsplan som Gud uttänkt att fullbordas. För Gud och hans utvalda av himmelskt eller jordiskt ursprung kommer andens vila att ha blivit möjlig.

Detta är orsaken till alla dessa separationer som han befäller i Första Moseboken 1; det slutliga målet är **separationen av " gott och ont "** som lärs ut i denna vers citerad i Jes 7:15 där det sägs om Kristus: " *Han skall äta gräddfil och honung, tills han vet att förkasta det onda och välja det goda.* " Det som var sant för Kristus är sant för alla människor; änglar och människor har alla varit tvungna att välja mellan gott och ont. Och det är för att han fördömer blandningen av gott och ont i sina skapelser som Gud visar sin omsorg om att skilja dessa två livsalternativ åt. I Första Moseboken **skiljer han först** platserna för himmelskt liv från de jordiska. Han sätter därmed de gränser som kommer att hindra människor från att se det änglalika himmelska livet. Jorden måste separeras från himlen och dess invånare. Sedan, i vår jordiska skapelse, tar ondskan namnet mörker och motsvarar natt. Den är således **separerad** från godhet, som representeras av dagsljus. Redan i dessa handlingar uppenbarar Gud att hela den form han ger sin skapelse levererar ett andligt budskap som profeterar hans syfte att skilja gott från ont. Den skapade jordiska dimensionen får således sin betydelse som ett slagfält som erbjuds som en demonstration för änglarna och världen, ty ett krig mellan Gud och Satan kommer att äga rum där. Första Moseboken 1 lär oss att det som Gud skiljer åt inte får återförenas, under straff av evig död. Himlen och dess

atmosfär gavs till fåglar, inte till människor, men drivna av synd ville upproriska människor erövra flygförmågan. De lyckades, men till vilket pris? Det att falla i ekonomiskt slaveri som ledde dem till ett förorenande och dödligt energiberoende för sin art och alla arter som lever på land och i haven. För turistflygplan förbrukar enorma mängder fotogen som transporteras på gigantiska tankfartyg som släpps ut till havs och ibland sjunker, vilket orsakar betydande oljeutsläpp på stränderna där män, kvinnor och deras barn bor. Den separation som Gud har etablerat har överträtts och bär nu sina dödliga konsekvenser. Nya "Ikarusar" dödas under flygningar på högteknologiska flygvingar eller sofistikerade fallskärmar. Man bryter inte ostraffat mot de regler som Gud har fastställt. Dessa risker är inte förenliga med den extrema försiktighet som Jesus uppmanar oss till. De förblir därför frukterna av en upprorisk mänsklighet. I förlängningen av sitt budskap om **separation** ville Gud logiskt nog tillämpa denna princip för att skydda sitt hebreiska folk; vilket ledde honom till att förbjuda dem att gifta sig med hedniska utlänningar. Deras lycka hängde på det, eftersom utlänningen genom äktenskapet för in i Israel det som Gud helgat, hans kultur, hans religion, hela hans levnadsstandard. Och precis som surdeg får hela bröddegen att jäsa, sätter hans närvaro i Guds Israel hela folkets liv i dödlig fara; något han vill undvika för dem han älskar.

Sedan Kristi död och erbjudandet om hans nåd till hela det jordiska universumet har kristna felaktigt trott att denna **separation** av etniska grupper var över. Ty okunnighet eller förakt för denna princip bär fortfarande sina olyckliga konsekvenser för alla moderna nationer som förnyar erfarenheten av "Babel". Och det måste noteras att återföreningen av dem som Gud **separerade** genom språk gynnas av den långa fredsperiod som Gud har beviljat Europa sedan 1945, året då andra världskriget slutade. Ju längre denna fred varar, desto allvarligare är och kommer dess konsekvenser att bli. Och att döma av den frukt som bärs är den dom som Gud fastställt helt berättigad. Vår värld har blivit precis vad Gud ville att hans nationella Israel skulle undvika; en plats för utsvävningar, nöjeslystnad, falsk kärlek, hat, stöld och mord, till vilken läggs de konkurrerande religiösa oenigheter som rättfärdigade de antikolonialistiska krigen och det "bosniska" kriget på Balkan. Ty människor som är avskurna från Gud fortsätter att ignorera de religiösa orsakerna till dessa samlevnader som görs omöjliga eftersom de inte accepteras av människor. Och om frukten av dessa samlevnader är så outhärdlig för dem, beror det på den förbannelse som Gud fäster vid överträdelsen av sina separationer. Sedan Babel skulle de olika språk som Gud skapat **skilja** folk åt, men idag har hela jorden blivit en liten by där information cirkulerar i realtid. Men den mest utvecklade tekniken tar inte bort mänskligt liv från den odödlige Gudens makt. Och återföreningen av dem som Gud har **separerat** kommer återigen att få konsekvensen att jorden och dess invånare sätter eld på jorden. Vilket får mig att säga: För mycket omfamningar, för mycket brännskador. Syftet med det nya förbundet var att sprida de goda nyheterna om frälsning till alla jordens folk, men inte att återförenera de folk som Gud har **separerat** genom språk. Det är därför den tragiska erfarenhet som världen är på väg att uppleva, och som den redan upplever i mild form med coronavirusets smitta, helt och hållet beror på dess förakt för den ständiga lärdom som Gud ville ge mänskligheten genom

erfarenheten av " *Babels torn* ". Föraktet som visades mot Gud fanns redan i djävulens person, som ignorerade betydelsen av verbet "att dö". Han trodde att han kunde besegra Gud som skapat honom fram till Kristi död, som förblev utan synd. Efter att ha orsakat döden för mängder av människor, lärde han sig av Kristus att hans tur att dö var programmerad av Gud. Den oförsämda okunnigheten om gudomliga lärdomar kommer således att få sina konsekvenser för alla änglar och upproriska människor.

På sin tid gjorde kung Hiskia misstaget att visa sina kaldeiska besökare rikedomarna i sitt tempel. Som ett resultat, men efter honom, återvände de för att beslagta dessa saker och hela nationen. Västvärlden gör i sin tur samma misstag. Genom television och internet visas det västerländska livets överdåd inför de avundsjuka blickarna hos folk som fortfarande lever i fattigdom och misär. Hur kan vi i detta fall inte förstå deras önskan att komma och njuta av detta överdådiga liv som visas upp? Konsekvensen av denna moderna teknik är att provocera fram invandringsvågor som rubbar balansen i den sociala förvaltningen av folken i detta rika och utvecklade väst. Men oavsett nivån på denna rikedom finansieras kostnaderna som de nyanlända representerar på bekostnad av de ursprungliga invånarna. Det är då som ounderstödd invandring i sin tur blir en orsak till konflikter och sammandrabbningar mellan de som godkänner och de som bestrider denna typ av välkomnande. " Fackförenings "-staben bryts, och den **etniska och religiösa blandningen blir dödlig** . Vad det republikanska Frankrike beträffar ser sitt motto förstört: frihet, jämlikhet, broderskap. Det finns inget kvar förutom slavens underkastelse till sin herre, social ojämlikhet och motgångar som driver dem som inte delar samma idéer att konfrontera varandra. Men de andra nationerna som byggdes efter dess modell är också dömda att leva samma smärtsamma upplevelser. Och slutligen kommer ordspråket att bekräftas: den starkastes förnuft är alltid den bästa. Och denne "starkaste" är skaparguden som organiserar förbannelsen för dem han inte kan välsigna.

Den **separation** som Gud åstadkommer är avsedd att välja lydig tro, ty lydnad är ett uttryck för den tillit som den utvalda ger Gud som ordnar och organiserar hans liv. Kristi död gav de kristna ytterligare en anledning att vara trogna och lydiga mot honom, och under inga omständigheter rätten att förakta hans förordningar och bud.

Herrens tanke uppenbarades för mig på morgonen måndagen den 31 januari 2022. Det uppenbarade ämnet rör fortfarande den "dödliga blandningen". I Första Moseboken 1 följer skapelseordningen som är kopplad till varje dag en logik byggd på tanken " *mörker och ljus* " vilket översätter budskapet " *död och liv* ". Vi kan således notera att Gud skapar växtlivet på den tredje dagen innan han skapar sol- och månljus på den fjärde dagen. Detta ljus kommer att gälla djurlivet som skapades på den femte dagen. Andligt sett är djurstatusen värdelös för Gud, eftersom han skapar djur endast för att domineras av människan, som han denna gång kommer att skapa " *till sin avbild* " på den sjätte dagen. 1 Mos 1:26: " *Och Gud sade: Låt oss göra människor till vår avbild , till vår likhet. De skall råda över havets fiskar och över himlens fåglar och över boskapen och över hela jorden och över alla kräldjur som rör sig på jorden .* " » Jag specificerar att Gud säger " *till vår avbild* " eftersom han i sin jordiska skapelse biträds av sina änglar

som redan delar " *hans avbild* " med honom. Han säger således " *låt oss göra* " eftersom han förknippar dem med sitt verk. Denna pluralterm motiveras därför inte av en helig treenighet, utan helt enkelt av en association mellan Guds Ande Kärlek och hans älskade trogna änglar. Observera att i denna vers ger Gud människan makten att "dominera " " *de kräldjur som kryper på jorden* ", liksom " *ormen* ", som ändå kommer att ta dominerande makt över honom, när han låter sig " *domineras* " av honom genom att inte lyda Gud, på hans djävulska råd.

På den " *femte dagen* " skapar Gud marina djur. Nu är siffran " *fem* " symboliskt människans tal. Livet som skapas i " *havet* " kommer således att symbolisera det djurmänniska han kommer att bli, när han har förlorat sin likhet med " *Guds avbild* ", efter synden, tills han täcker sin nakenhet med ett skinnplagg som profeterar om Jesu Kristi gudomliga nåd.

På den " *sjätte dagen* " skapade Gud människan " *till sin avbild* " på det torra land som hade kommit upp ur havet. Talet " *sex* " är ängelns tal, antingen den himmelske eller jordiske budbäraren. Här betecknar det den standard för himmelskt liv som slutligen kommer att uppnås av Kristi återlösta utvalda på jorden. Orden som Gud talar bekräftar denna idé eftersom han säger, när han talar till sina änglar: " *Låt oss skapa människor till vår avbild .* " Människan skapad " *till Guds avbild* " är därför också till den himmelske ängelns avbild. Jesus bekräftade också denna ängelstandard som är reserverad för sina utvalda genom att säga i Matteus 22:30: " *Ty i uppståndelsen varken gifter de sig eller blir bortgifta, utan är som Guds änglar i himlen .* " I sin ursprungliga renhet var Adam därför lik Guds änglar, förutom att han inte fick se dem; Gud hade satt denna begränsning för människan. Till skillnad från havet är jorden bäraren av liv skapat till Guds avbild. Och detta förbereder den roll som dessa två antinomiska ord kommer att få i den profetia om Uppenbarelseboken som Gud kommer att ge aposteln Johannes. Jag specificerar: för "havet", djurmänniskans liv, och för "jorden", människans liv skapat till Guds avbild, det vill säga den avbild som Jesus Kristus kommer för att återskapa i sina utvalda som han frälser från syndens dödliga fördömmelse. De som han frälser måste genomgå dop, vars profetiska modell praktiserades av de hebreiska prästerna. Innan de gick in i templet måste de tvättas i det stora vattenfatet som kallas "havet". I dopet symboliserar nedsänkningen av hela kroppen djurmänniskans död som är återfödd i Kristus, till Guds avbild. "Havet " får således tydligt innebörden av död.

Följaktligen symboliserar havet döden och jorden representerar livet. Djurmänniskan lever dock också på jorden, som således bär liv och död efter synden. I profetian kommer jorden, som Gud förbannat, således att bära dessa två egenskaper: död och liv. Som bekräftelse kommer jordens yta att innehålla öknar (bilder av döden) och frodiga skogar (bilder av livet). Men detta är inte fallet med " *havet* " som endast symboliserar djurmänniskans liv, som endast är ämnad att dö. I 1 Mos 2:9 betecknas " *liv och död* " med " *två träd* ": "Och ur jorden lät JaHWéH Gud alla träd växa upp, ljuvliga att se och goda att äta av, och **livets träd** mitt i trädgården och **trädet med kunskap om gott och ont** . " I denna vers ersätts ordet " *död* " med " *kunskap om gott och ont* "; ett uttryck som passar perfekt för att definiera den tvetydiga "jorden " som bär " *liv och död* ".

Med vetskapen om att för Gud betyder att veta att uppleva, karaktäriserar detta uttryck särskilt väl den protestantiska tron, delvis välsignad och delvis förbannad av Gud, från dess begynnelse. De välsignade led ondska likt Guds lamm, och de förbannade återvände med vapen, slag för slag, till de romersk-katolska påvliga förbunden som anföll dem. De förra vittnade om en "levande" tro, de senare om en "död" tro. Budskapen om "liv och död" är grundläggande i Uppenbarelseboken. Gud ger oss bevis på detta i Upp. 3:1: "Skriv till ängeln för församlingen i Sardes: Detta är vad han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna säger: Jag känner dina gärningar, att **du sägs vara levande och att du är död**". Gud rättfärdigar detta budskap genom att tillskriva protestantismen som upplevdes mellan 1831 och 1844 en "kunskap om gott och ont". Välsignad vare han, "levande", före 1843, efter det datumet är han förbannad av Gud och hans andliga tillstånd är "dödens". Denna förändring i den protestantiska trons andliga status, på grund av aktiveringen av det gudomliga dekretet i Daniel 8:14, resulterar i att symbolerna "hav" och "jord" delar betydelsen av "död". Från och med 1843 bärs "den levande tron" av de enda och få utvalda som Jesus Kristus valde ut i de två adventistproven 1843 och 1844, och initialt endast i USA. I andra nationer kommer utvalda att väljas ut, men först efter 1873, i enlighet med de parallella tillkännagivandena i Daniel 12:12 och Upp. 3:7. Således, vid sidan av symbolerna "hav och land", kommer denna levande adventisttro att representeras av "kvinnans kvarleva" i Upp. 12:17: "Och draken blev vred på kvinnan och gick ut för att föra krig mot hennes kvarleva, mot dem som håller Guds bud och har Jesu vittnesbörd."

Sedan 1843 har "draken" eller "djävulen" varit arg på den levande adventistiska tron, som kännetecknas av två oskiljaktiga och outhärliga kriterier: "de som håller Guds bud och som har Jesu vittnesbörd". Men sedan 1995 har institutionell adventism inte längre varit förvaringsplatsen för "Jesu vittnesbörd". Trosprovet från 1994, baserat på budskapet om den "femte trumpetens", var ödesdigert för det. Jag skriver om det sista "Jesu vittnesbörd" varje vecka i den här boken och ger ytterligare förklaringar till de ämnen som det väljer att belysa. Och just detta fördömande av den officiella adventismen av Kristus bekräftas av dess onaturliga allians med lägret av "den döda tron", som "anses vara levande", just sedan 1995. Vi befinner oss därmed återigen vid temat för den här artikeln, som rör den "dödliga blandningen". Slutligen begick den officiella adventismen denna "dödliga blandning", och sedan 1843 har även den döda protestantiska tron begått den, genom att ingå en allians med Guds fiende, den påvliga romersk-katolska tron. Bekräftelse på detta kommer att framgå av Upp. 13:11-18, i beskrivningen av "odjuret som stiger upp från jorden" och tar emot herravälde i närvaro av "odjuret som stiger upp från havet". Som ett vittnesbörd om denna profetia blev USA år 2022 övervägande katolskt; så att de, efter att ha format sig under symbolen av "Lammet" Jesus Kristus, kommer att avsluta sin tid på jorden och tala i de sista dagarna som den djävulska romersk-katolska "draken". Bestående av en "död" protestantism och en "död" katolicism, framstår ordern att "döda" eller "döda" de sist utvalda, en handling som profeteras i Upp. 13:15, som en naturlig logisk frukt av falsk kristendom: "Och det hade makt att ge liv åt

*odjurets bild, så att odjurets bild skulle tala och se till att alla som inte tillber odjurets bild **skulle dödas** . "*

Denna senaste "dödliga blandning" av mänsklighetens historia står i fullständig motsättning till den omsorg och vikt Gud ger åt de **separationer** som uppenbaras i hela Första Moseboken. Och från början till slut **skiljer Gud** dem som ärver " liv " från dem som ärver " död " , de slutliga resultaten av de " två vägar " Han har lagt fram för människorna. Vikten av Guds avsedda **separation** visas ytterligare i denna vers från Hebr. 4:12, angående Hans skrivna Ord: " Ty Guds ord är levande och verksamt och skarpare än något tveeggat svärd och tränger igenom **till och med så att det skiljer själ och ande** , leder och märm, och det kan skilja hjärtats tankar och avsikter ." Jesus sa också i Matt. 25:32: " Inför honom skall alla folk samlas, **och han skall skilja dem från varandra**, liksom en herde skiljer **fåren** från getterna: de trogna " fåren " för " liv " och de upproriska "getterna " för " död " .

Livet ger alla "anledningar" att tro på Gud

Förnuft och tro

Bevisen för Guds existens är så många att jag befarar att jag bara kan citera några få. För för varje människa är livet ett slags mirakel, från födelsen till döden leds hon legitimt att ifrågasätta meningen med sitt liv. Det är därför folken i hedniska nationer förlitade sig på gudomligheter vars kulter förlängdes av traditionella religiösa arv. Tradition är bra när den tillåter upprätthållandet av sann religion, men den blir dödlig när den består av att förlänga falska religioner.

I Västeuropa dominerade traditionen mänskliga sinnen i skepnad av "förnuft", rest som en religiös totem av Maximilien Robespierre, chef för Kommittén för allmän säkerhet som bildades under den franska revolutionen efter halshuggningen av kung Ludvig XVI. Hans förnamn, Maximilien, gör honom till ett slags påve "Maximus", och hans namn återspeglar den påvliga aspekten av att bära "Sankt Peters mantel". Under hans ledning upplevde Frankrike ett helt år av "terror" mellan den 27 juli 1793 och den 27 juli 1794. "Ett år" profeterade just då om den ateistiska normen "maxi tusendel" av ett nytt "årtusende", "maximus", som betyder stor, mycket stor. Livslängden för denne "antikrist", som dog den 28 juli 1794, vid 35 års ålder, är identisk med Jesu Kristi. En viktig detalj är att hans profana mun var ett mål för Gud, eftersom den träffades i "maximilium" av en kula avfyrad av gendarmen "Merda". "Tyrannen" dog tillrättavisad i en olidlig smärta. Hans ondskefulla jordiska tjänstgöring avslutades den 9:e "Thermidor" i den revolutionära kalendern som gällde vid den tiden och fram till 1806. Dessa likheter med Kristus och påven lär oss att hans handling var ett straff organiserat av Gud, den store domaren över människor och änglar. Denna profetia om namnet och förnamnet på denna ledare för "förnuftets" kult har uppfyllts eftersom den fortfarande dominerar, detta "förnuft", mänskliga sinnen idag i hela Europa och dess avknoppningar i USA och Australien. "Förnuftet" har i hög grad hjälpts av den tekniska utvecklingen, som också, parallellt, har vunnit över och erövrat mänskliga tankar. I Jesus Kristus hade Gud förutsagt dessa förödelse på grund av

den västerländska civilisationens framsteg, och sade i Matteus 24:24: " *Ty falska kristusar och falska profeter skall uppstå, och de skall göra stora tecken och under för att, om möjligt, bedra även de utvalda.* " Men jag måste vara ärlig, Jesus riktade sig i denna vers endast mot andliga handlingar på grund av falska kristusar och falska profeter. Och detta av en enkel anledning: för Gud är vetenskapliga framsteg inte en giltig ursäkt för att rättfärdiga misstro mot honom. För oavsett vilken nivå man når, kommer vetenskaplig kunskap att förbli oförmögen att bevisa att Gud inte existerar. Och omvänt, för dem som vill få dem från honom, finns det många bevis på hans existens.

Eftersom människor sätter "förnuft" framför religion, borde detta förnuft producera "rimliga" tankar. Detta är dock inte fallet; "rimlighet" försvinner när den måste tillämpas på den sanne Gudens religion. Alla kan se hur mycket ansträngning icke-troende kommer att lägga ner på att vetenskapligt söka förklaringar till otaliga saker. De gräver upp jorden och river upp gravar för att upptäcka bevis från det förflutna. De korsar hav och hav för att upptäcka spår av en civilisation eller en utdöd djurart. De skickar till och med raketer ut i rymden i hopp om att hitta spår av liv på månen, på Mars och på andra ställen, om möjligt. Och de som är kapabla till sådana ansträngningar för att få svar försummar de som Gud har förberett för dem i uppenbarelserna i sin heliga bibel. De förstår inte att deras iver blir en orsak till större skuld mot honom. "Förnuft" borde producera intelligens, men kan de kallas intelligenta som inte prioriterar sina egna livs eviga öde? Deras förnuft är lika dött som deras tro, ty döden har kommit in i dem; det har accepterats som normen för mänskligt liv, och de har resignerat sig inför denna princip.

Ändå, för två tusen år sedan, år 2030, dog en man på ett kors och tre dagar senare uppenbarade han sig levande för sina trogna vittnen; detta för att lära dem att döden har besegrats av den som ger evigt liv. Jesus Kristus kom för att rekonstruera mänskligt tänkande för att ge det meningen med evigheten. De utvaldas fördel är enorm, eftersom döden har förlorat sin obotliga karaktär som accepteras av den icke-troende. Och genom att kasta vår blick in i den Heliga Bibeln lär vi oss hur döden uppstod efter synden; den har därför en slumpmässig orsak och en evig, och därför inte evig, varaktighet. Vår syn på livet och den mening det bär förändras därför, helt förändrad; vi går således i hela vår själ "från död till liv". Medvetenheten om Guds verklighet " **skiljer** " oss från de icke-troende, eftersom vi nu är övertygade om att döden under alla omständigheter bara slår till där Gud tillåter det. Denna kristna tanke ledde aposteln Paulus att jämföra den första, så kallade naturliga, döden med sömnen. " *De som sover* ", säger han i 1 Thess. 4:13 och Dan. 12:2 säger om de döda att de " *kommer att vakna upp* " för den första eller andra uppståndelsen enligt Upp. 20. Vi som tror på Gud vet, liksom icke-troende, att de dödas fysiska kroppar förmultnar; de utvaldas, liksom icke-troendes och ateistiska icke-troendes. Men vad Bibeln och Jesus Kristus har lärt oss är att Gud är Ande och att det sanna eviga livet också är ande. Jesus Kristus förklarade detta genom aposteln Paulus i 1 Kor. 15:50: " *Men detta säger jag, bröder: kött och blod kan inte ärva Guds rike, inte heller ärver förgänglighet oförgänglighet* . " Men vad är " *köttet* "? Detta är bara den tillfälliga formen av det hölje i vilket, på vår jord, den mänskliga anden föds och byggs upp

genom livets erfarenheter. Av två barn som föds på jorden, tvillingar eller inte, kommer det ena att kunna leva evigt genom sin levande tro, det andra inte kommer att kunna det, på grund av sin otro. I 1 Kor. 15:29, Paulus specificerar vidare: " *Vad skall annars de göra som döps för de döda? Om de döda inte uppstår alls, varför döps de då för dem?* " Trots översättarnas enhälliga val specificerar jag att formen " *för de döda* " har betydelsen: " *på grund av de döda* "; precis som regnrocken eller paraplyet är gjorda "för" regnet, men inte "till dess fördel", det vill säga "på grund av" och "mot" regnet. I den grekiska texten är ordet som översätts med " *för* " "övre" och det har den dubbla betydelsen av " *för* " och " *på grund av* ". Sunt förnuft ensamt vägleder valet, antingen upplyser Herren Jesu Ande översättarens sinne eller så upplyser den inte. Synd för "mormonerna" som föll i denna fälla, men Herrens intelligens vill att dopet ska få sin betydelse "på grund av döden" och inte "till dess fördel". Denna punkt är mycket viktig, eftersom dopets ögonblick markerar just för en utvald hans övergång " *från död till liv* ". I förlängningen av föregående ämne går han från födan från " *dödens* " träd, " *kunskapen om gott och ont* ", till frukten av det enda " *goda* ", fullkomligt rena och heliga i " *livets träd* ", Jesus Kristus. Tron på de dödas uppståndelse är i grunden en grund för sann tro. Det är denna tro som förstör det hemska spöket "döden" och som endast kommer att gynna de utvalda som Jesus Kristus, den levande himmelske Guden, har utvalt. Den som törstar efter att förstå den sanna innebörden som Gud ger saker, finner i honom svaren på alla sina frågor. Det är därför det är plågsamt att se människor utmatta sig i fåfång och steril forskning som inte har någon kraft att få dem att vinna evigheten. Gud har länge låtit icke-troende bygga sina förhoppningar på vetenskapens framsteg, men efter att ha anlänt nästan 8 år före sin stora och definitiva härliga återkomst, ålägger han dem sina straff, vars huvudsyfte är att för sista gången kalla dem till omvändelse. En omvändelse som är väl berättigad eftersom de har gjort sig skyldiga till avskyvärt förakt mot honom. Dessutom, genom att vägra tro på hans uttalanden, gör de sanningens Gud till upphovsman till den " *lögn* " som han tillskriver " *djävulen* " och hans läger. Omvändelse är därför nödvändig och fortfarande individuellt möjlig. Individuellt, endast, eftersom det kollektivt redan är för sent; rebellgrupper har bildats och stärkts sedan 1843 och för den officiella rebelliska adventismen, sedan 1994. Den levande Guden förblir levande och aktiv med sina enda utvalda som, utöver det dagliga brödet, får den andliga näring som " *utgår* " från hans heliga profetiska ord skrivet i hans heliga Bibel. Jesus sade till sina apostlar: " *Se, jag har sagt er allt i förväg* ." Jag vittnar om äktheten i hans ord, eftersom allt det nya ljus som jag får från honom belyser dessa texter skrivna i den heliga Bibeln. Trons historia är skriven där i sin helhet, bestående av otaliga vittnesbörd som rör de 6 000 åren av det gudomliga utvalet av de jordiska utvalda. Kristi ord gällde endast det andliga livet, eftersom dess standard utvecklas över tid, enligt hans profeterade program, men det förblir i hans ögon det enda ämnet som är värt hans intresse, trots de civilisationsmässiga "framsteg" som har uppstått i den yttersta tiden. När det gäller "framsteg" har "förnuftets" folk bara lyckats utvecklas genom överdrifter på alla områden, och den undergivna mänskligheten betalar redan priset och kommer att fortsätta betala ett dyrt pris. Ett överskott av aseptik har paradoxalt nog två motsatta konsekvenser: livet förlängs,

men det blir mer skört och faller offer för sjukdomar där immunförsvarets roll är avgörande. Precis som en armé som hålls i vila förlorar sin stridsförmåga, måste den naturliga immuniteten ständigt konfrontera virala och bakteriella angripare. Efter att ha fallit i teknologiskt slaveri är mänskligheten ett offer för det digitala slaveri som styr dess sätt att leva. Sunt förnuft finns i vår levande Gud Jesus Kristus. Men varför skulle Gud skydda dem som föraktar honom? Hans extrema medkänsla sträcker sig inte så långt, och han förblir den fullkomlige domaren " *som vedergäller var och en efter hans gärning* ", som han förkunnade i Upp. 22:12: " *Se, jag kommer snart, och min lön är med mig, för att vedergälla var och en efter hans gärning.* " Och eftersom han rannsakar deras hjärtan och tankar kan Jesus Kristus inte fela i sin bedömning av människor. Inför hans dom faller falska påståenden om rätt till hans rättvisa sönder.

Här är nu en uppräknings av vissa realiteter som bevisar existensen av den Gud som gör sig själv, enligt sin vilja, synlig eller osynlig, som välsignar eller förbannar, enligt den norm som han har fastställt för sitt utval av jordiska utvalda.

Hur viktigt det än är, kommer inte Bibeln och dess skrifter först, eftersom människan kräver handling som bevis. Därför toppar obestridda historiska fakta, såsom existensen av det judiska folket som kallas Israel, denna lista. Det judiska folkets existens är så viktig att Gud använder dem för att dra mänsklig uppmärksamhet till sin gudomliga person. För detta ändamål gjorde han det fallna nationella Israel, på grund av dess förkastande av Kristus, till ett föremål för förbannelse för alla jordens folk. Denna förbannelse byggdes på judarnas återkomst till sin nationella jord 1947 efter 6 miljoner judars död i krematorierna i Nazitysklands läger. De hade sagt till Pilatus angående Kristus som kallas Jesus från Nasaret: " *Hans blod skall komma över oss och över våra barn.* " Gud hade inspirerat dem med orden i detta tillkännagivande om deras ständiga framtida förbannelse, inklusive "Shoah", den "slutgiltiga lösningen" som utfärdades av Adolf Hitler, nazistledaren, som en sista varning från Gud till de otrogna kristna eller judiska folken som är spridda över jorden. Efter denna läxa beviljade Gud den västerländska mänskligheten en lång period av fred, gynnsam för handel och materiell berikning av USA, Europa och dess globala utskott. Detta, i ett latent sammanhang av internationella terroristhot, successivt palestinskt, sedan muslimskt, så kallat "islamiskt". För den orättvisa som de muslimska palestinierna lidit har väckt och återuppväckt de muslimska folkens ilska mot de tidigare västerländska "korsfararna". Det är därför ett sant rop, till och med ett ylande, som Gud utstöter genom dessa frukter av förbannelser som det judiska folket är skyldigt på grund av deras återkomst till sitt historiska nationalland. Människor som påstår sig förlita sig på "förnuft" bör förstå länken som förbinder den förbannelse som hela jorden lidit med det judiska folket, upphovsmannen och ansvariga för dess orsak. Men inom den religiösa sfären, liksom inom den sekulära sfären, hindrar förnuftet de bevis som tillhandahålls. Sanningar cirkulerar, men de förstärks aldrig. I våra sista dagar verkar det mer och mer som att standarden för enskild tanke motsätter sig varje idé om ifrågasättande. Varje omprövning av ett ämne tolkas som ett oacceptabelt steg bakåt av de politiska, ekonomiska, hälsomässiga och naturligtvis religiösa eliterna. Paradoxalt nog vittnar detta internationella beteende hos ledare om att Gud förbereder dem för att

genomgå sina straff som kommer att vara progressiva, och fram till utrotningen av den mänskliga arten på jorden, vid Kristi Frälsare och Hämnarens återkomst. Men naturligtvis är detta bevis endast inom räckhåll för hans utvalda, upplysta av hans ofelbara profetiska ord.

Går vi tillbaka i tiden, från frukten till stammen och roten, har vi det historiska vittnesbördet om nästan 2 000 år av kristen tro. Även om den är fruktansvärt präglad av en mörk aspekt, vittnar denna period om Jesu Kristi verk och existens. Men oavsett detta vittnesbörd förväntar sig "förnuftet" inte bevis mer än det gjorde under den misstänkta lagens tid under den franska revolutionen. Den som motsäger de nationella ledarnas ståndpunkt blir misstänkt, och de obildade och otrogna folkmassorna underkastar sig, neutraliserade av rädsla. Vi anländer till det sista stadiet av förhärdningen av den egyptiske faraos hjärta, som Gud var på väg att döda, eftersom Gud inför den kaldeiske kungen Belsassar också hade vägt honom och funnit honom för låg på sin rättvisas vågskål.

Före Jesus Kristus finner vi uttåget ur Egypten och bildandet, av Gud, av det judiska national Israel. Dag efter dag nedtecknades detta folks erfarenheter; detta bör tas som bevis på den befriande Gudens existens av alla så kallade "förnuftiga" sinnen. Detta skriftliga vittnesbörd avslöjar en omsorg om överlägsen intelligens som det judiska folket var de första att visa. Den kontinuitet som observerats i skrivandet av dessa skrifter under cirka 15 århundraden skiljer ytterligare detta folks erfarenheter från andra jordiska folks. En detalj är värd att notera: Gud tvingade sitt folk att vittna om de straff han ålade dem. Inget annat folk har gjort det, eftersom avskurna från Gud är folken hängiven mänsklig stolthet, vilket driver dem att upprätthålla en strålande bild av sina erfarenheter. Bevis för detta beteende gavs i Egypten, eftersom namnet, och allt minne av Josefs välsignade styre som storvesir, utplånades av faraon, fientlig mot det hebreiska folket, från den egyptiska kulturhistoriska upppteckningen. Och under århundradena av den kristna eran förskönades ofta de vittnesbörd som monarker testamenterat till förmån för den berörda personen. Bibeln däremot vittnar om sanning som bekräftar både välsignelse och förbannelse; vilket gör den värdig de verkligt "förnuftiga" utvaldas tro.

Skapelsens skönhet vittnar om omsorgen om god smak som uppenbaras av synliga ting. Blommor, deras utseende och deras väldoftande dofter, vittnar ytterligare om Skapargudens ömtålighet. I synnerhet våren, en bild av den syndfria Edens tid, ger naturen dess frodiga aspekt av blom-, växt- och djurliv och aktivitet. Dessa ting är gjorda för att uppskattas av en varelse anpassad för denna uppskattning. Mänsklig intelligens är bara en konsekvens av den Gud som skapade den. Och det är på denna nivå av reflektion som djurmänniskan skiljer sig från andlig människa. Djurmänniskan ser saker, men hon kopplar dem inte till Skaparguden, hennes intelligensnivå vägrar detta bevis, på grund av bristande intelligens, eller genom det fria valet av en upprorisk vilja, eftersom hon varken vill att Gud eller Mästare ska lyda henne, och detta särskilt i Frankrike, sedan maj 1968, där detta uttryck togs upp som ett slagord av ungdomar som hade gjort uppror mot den gamla samhällsmodellen.

Bibeln vittnar fortfarande om otaliga saker, bland annat berättelsen om syndafloden som inträffade på vår jord för bara 4 337 år sedan. Detta är inte

mycket när vi vet att det inom dessa 4 337 år finns cirka 2 000 år av den kristna eran. De tre perioderna på 2 000 år präglades således av dessa tre på varandra följande upplevelser: syndafloden, Israels bildande, den kristna erfarenheten; och varje steg bär på en gudomlig lärdom; de två första lär oss död och liv. Det tredje kommer i Kristus som genom tro på sitt frivilliga offer skiljer de döda från de levande.

Det är tydligt att idag, år 2022, har de presenterade bevisen inte längre någon effekt på människors sinnen. De 76 år av fred som upplevts sedan slutet av andra världskriget, det vill säga sedan 1945, har tvättat mänskliga hjärnor. Maktövertagandet av amerikansk och europeisk ungdom har skapat ett upproriskt samhälle vars öde är att nå Sodoms och Gomorras standard. I västvärlden är religiöst tänkande lika avvisat som Lots försök att förändra Sodoms invånares dåliga beteende. Under dessa 76 år, från generation till generation, har den upproriska tendensen stärkts och förstärkts. Att leva utan Gud utgör inte längre något problem i sinnet hos människor som är födda i detta klimat som domineras av ateism. Deras liv är fulla, fyllda med flera aktiviteter som motiverar deras projekt och förhoppningar. Kort sagt, födda utan Gud känner de inget behov av honom. Fyllda av stolthet och arrogans på grund av sin höga tekniska och vetenskapliga kunskap föraktar de den religiösa andan, som de anser vara en "dinosaurie" från gångna tider. Inför denna typ av ande kan de utvalda inte längre göra någonting; Varje demonstration av sanning blir meningslös och fåfäng. Därför kommer de utvalda i den yttersta tiden aldrig att vara en skara som ingen kan räkna, som Gud förkunnade för Abraham, utan de kommer alltid att vara den "lilla hjorden" som är kära och dyrbara för den trogne levande Gudens hjärta.

Och till dem som fortfarande tror att förnuftet kan skydda mänskligheten, påminner jag er om att Gud har förmågan att underkasta den en makt av blindhet eller villfarelse, som 2 Thess. 2:10-12 lär: " *Och med allt orättfärdighetens bedrägeri för dem som går förlorade, därför att de inte ~~tog emot~~ kärleken till sanningen, så att de kunde bli frälsta. Därför sänder Gud över dem kraftfull villfarelse, så att de skall tro lögnen, så att alla de som inte trodde sanningen utan fann behag i orättfärdigheten skall bli dömda.* " ".

Människans frälsning har ett pris

Detta ämne för reflektion kommer att låta oss förstå varför vägen som leder till evigt liv, enligt Jesus, är " *smal och smal* " och få beresträd. För att komplicera förståelsen av hans frälsningsplan lät Gud den bygga på en följd av två förbund som slutits mellan honom och människor. Så vi måste förstå att utan att acceptera det nya förbundet i Kristus är den judiska religiösa tron i det gamla förbundet som en ofullbordad symfoni. Senare, i den kristna eran, kommer detta också att vara fallet för den protestantiska tron som, utan att acceptera återställandet av sabbaten och all sanning som återställts av Gud, också förblev en ofullbordad symfoni, efter att datumen våren 1843 och hösten 1844 hade passerat; detta eftersom det gudomliga dekretet som citeras i Daniel 8:14 trädde i kraft med alla dess konsekvenser, gott för de utvalda och fruktansvärt för de fallna: träffande översatt: " *Och han sade till mig: Tills kvällen och morgonen 23:00, och skall*

vara rättfärdiggjord, helighet ." Den fruktansvärda aspekten består i ifrågasättandet av villkoren för erbjudandet om gudomlig " rättvisa " som beviljats syndaren, vid slutet av den angivna perioden, det vill säga 1843.

Det är just i Daniel 10:12 som Gud presenterar oss för bilden av den utvalde; detta genom att hans ängel säger till Daniel: " *Han sade till mig: Daniel, **var inte rädd** . Ty från den första dagen du vände dig till att förstå och ödmjuka dig inför din Gud , har dina ord blivit hörda, och det är tack vare dina ord som jag kommer.* " Det är genom att läsa en sådan vers som människor lär sig vad Gud förväntar sig av dem. Gud är naturligtvis osynlig, men han är inte stum, döv eller blind. Hans avsikt är att uppenbara vem han är för sina utvalda, och detta endast med avseende på hans karaktär, eftersom han förblir den osynlige Anden. Lägga märke till vad som tar bort anledningen att " **frukta** " honom: " *Ty från den första dagen du vände dig till att förstå och ödmjuka dig inför din Gud .* " Denna vers hjälper oss att förstå varför Gud riktade sig till människorna år 1843 med budskapet från den första ängeln i Upp. 14:7: " *Och han sade med hög röst: **Frukta** Gud och ge honom ära, ty stunden för hans dom har kommit, och tillbe honom som har skapat himmel och jord, havet och vattenkällorna.* " Paradoxalt nog uppmanar Gud sina utvalda att " **frukta** " honom så att de, liksom Daniel, genom återställandet av de nödvändiga sanningarna inte längre har någon anledning att " **frukta** " honom. Budskapet som tillkännages av denna första ängel riktas år 1843, just i det ögonblick då dekretet i Daniel 8:14 kräver att de utvalda ska återge bilden av Daniels beteende. Tiden placeras sedan under profetians tecken och skillnaden mellan de utvalda och de fallna vilar på detta eviga kriterium: " *ty från den första dagen då du bestämde dig för att förstå och ödmjuka dig inför din Gud .* " Kravet på återställandet av sabbatspraktiseringen syns i tillkännagivandet från ängeln som sade till de kristna, arvtagare till den romersk-katolska söndagen: " *och tillbe honom som har skapat himlen och jorden och havet och vattnets källor.* "; " *han som har skapat* " är skaparguden i 1 Mosebok 2:1-2: " *Och på den sjunde dagen fullbordade Gud sitt verk **som han hade gjort** , och han vilade på den sjunde dagen från allt sitt verk **som han hade gjort** . Och Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den, ty på den vilade han från allt sitt verk som han hade skapat **och gjort** .* " Och texten i det fjärde^{av} Guds tio bud påminner människorna om denna plikt som han kräver av dem efter de mörka århundradena av romersk kristendom. Vi läser i Andra Moseboken 20:11: " *Ty på sex dagar **gjorde Herren** himmelen och jorden, havet och allt vad i dem är, och vilade på den sjunde dagen. Därför välsignade Herren sabbatsdagen och helgade den.* " Genom att återge Daniels beteende, som Gud har godkänt och välsignat sedan 1843, skiljs alla de sant utvalda från de fallna som inte uppfyller denna karaktärsstandard. Och vilka är dessa fallna? I Upp. 14:8, i den andra ängels budskap, ger Gud svaret genom att peka på "det stora Babylon", som han säger har " *fallit* ". Detta namn hänvisar till den påvliga romersk-katolska kyrkan, men när " *föll* " den? Inte 1843, utan på 1500^{-talet}, när den valde att bekämpa den protestantiska reformationens budskap. Och i detta beteende av stolthet och förakt för gudomlig sanning är hon exemplet på den absoluta motsatsen till den ödmjuka Daniel. Genom att återfå Guds fullständiga godkännande har hans lydiga och intelligenta utvalda inget mer att frukta från honom eftersom han älskar dem och

beskyddar dem. I detta beteende återfår de utvalda den avbild av Gud som förlorades genom arvsynen. Döden, som var hans lön, och gudsfruktan betalades av Gud själv i Jesus Kristus: skulden är reglerad, men någon var absolut tvungen att göra det, i namn av den princip som krävs av den gudomliga lagen och som Paulus påminner oss om genom att säga i Rom 6:23: " *Ty syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre.* " Vad betyder denna " *Guds gåva* "? Detta är mycket viktigt att notera, erbjudandet om frälsning är ett gudomligt initiativ som förblir oberoende av de svar som människor ger på det. Genom att dö på korset ställer Jesus inför mänskliga syndare valet att sluta ett förbund med honom genom det utgjutna blod som reglerade skulden till den kränkta gudomliga rättvisan. Erbjudandet presenteras således inför syndaren, men detta erbjudande är inte ovillkorligt, och det är här Jesu ord i Upp. 3:18 är berättigade: " *Jag råder dig att köpa av mig guld, luttrat i eld, så att du blir rik, och vita kläder, så att du kan klä dig och din nakenhets skam inte blir uppenbar, och ögonsalva om dina ögon, så att du kan se.* " Frälsning som presenteras som " *gratis* " är därför i själva verket "betald". Men inte med pengar, priset att betala är: förändringen i beteendet hos den kallade som, genom att följa gudomliga krav, kommer att uppnå statusen som den utvalde som inte längre behöver frukta Gud, utan som bara behöver älska honom mer varje dag tills sitt sista andetag, eller sin uppräckning, levande, till himlen, vid tiden för Kristi återkomst, det vill säga våren 2030. Jesus specificerar sedan i Upp. 3:19: " *Alla som jag älskar, dem tillrättavisar och tuktar jag. Var därför nitisk och omvänd dig.* " Denna nit och dess frukt av omvändelse består i att återge bilden i Daniel 10:12: " *Var inte rädd, Daniel! Ty från den första dagen då du bestämde dig för att förstå och ödmjuka dig inför din Gud, har dina ord blivit hörda, och det är på grund av dina ord som jag kommer.* "

Genom att säga " *jag tillrättavisar och tuktar alla dem jag älskar* " bekräftar Jesus sin tidigare allians med adventisterna sedan 1843 och 1873, där "Filadelfia"-perioden specifikt berör den. Men det är just för att denna officiella institution är hans som han bedömer att hans beteende med tiden har blivit kallt och formalistiskt i "Laodicea", en religion som förmedlas av traditionens anda, liksom fallet var med den gamla judiska alliansen och protestantismen mellan 1500-^{-talet} och 1843.

Frälsningens pris är ett så viktigt ämne att det sätter alla falska religioner på prov för att vara äkta. Och utan dess korrekta tolkning är alla som den ofullbordade symfonin, eller som de lögnaktiga historier som föräldrar lär sina barn. Alla falska religioner lovar sina anhängare "paradiset", eller Guds "Eden". Och dessa anhängare kommer att bli fruktansvärt besvikna eftersom de inte har förstått att tillgången till "paradiset" kommer till ett pris som ingen människa kunde ha betalat eftersom synd ärvs av alla genom mänsklighetens historia. Vad kan en jude i det gamla förbundet erbjuda Gud för att få "paradiset" eftersom Jesus dog och gav sitt liv som ett försoningsoffer? Utan Kristi blod kan den bara erbjuda djuroffer, vilket Hebreerbrevet 10:4 specificerar om: " *ty det är omöjligt att tjurars och getters blod tar bort synder.* "; därför ingen tillgång till "paradiset" utan den gudomliga Kristi mänskliga blod. I sin tur förvrängde den katolska tron i 16 århundraden innebörden av frälsningens pris. På 1500-^{-talet} sålde den "paradiset"

för pengar; vilket gjorde det möjligt för den lärande munken Martin Luther att upptäcka dess diaboliska natur. Den fick till och med Guds fria erbjudande att försvinna genom att beordra sina anhängare att straffa sig själva med kroppsstraff som var lika orättfärdiga som de var värdelösa, gisslingar av kroppen, att gå på knä ... etc. Nåderbjudandet undertrycktes således. Sedan kom fallet med den protestantiska tron som återställde nådens princip och Bibelns, Guds heliga ords, enda auktoritet. Men i praktiken var denna reformerade tro bara halvreformerad, därav dess likhet med den ofullbordade symfonin. För medan protestanterna fördömde katolska lögner, hedrade de fortfarande den falska vilodagen som instiftades av den romerske kejsaren Konstantin I ^{sedan} den 7 mars 321. Genom att kräva återställandet av den sanna sabbaten på den sanna sjunde dagen, vilket är lördag, stängs dörren till "paradiset" för protestanter som inte lyder detta gudomliga krav som han förordnade i Daniel 8:14. Slutligen är det den officiella adventismens tur, som Jesus påminner om priset för frälsning. Med tanke på det enorma pris han personligen betalade för att erbjuda inträde i sitt "paradis", har han rätt att kräva av adventister som vill dra nytta av hans erbjudande det pris som alla hans sanna utvalda har betalat genom alla tider; detta pris är det beteende som finns i Daniel: " *ty från den första dagen du satte ditt hjärta på att förstå och att ödmjuka dig inför din Gud .*" Detta var hela innebörden som Gud ville ge till trons prov från 1994; ett trosprov baserat på demonstrationen av intresse för det profetiska ord som förkunnade Kristi återkomst för adventisterna 1994; detta enligt den inspirerade tolkning som Jesus Kristus gav mig för att organisera detta prov. Tron som visade sig vara oförenlig med dess grundfäders vittnesbörd, prövad och utvald 1843 och 1844 genom de falska tillkännagivanden som lanserades av William Miller, ser den officiella och institutionella adventisttron dörren till "paradiset" nära framför sig och sina medlemmar, vars tro är en ofullbordad symfoni som uppenbaras av ointresse och otro; ett beteende som inte är värdigt frälsning. Slutligen kommer islams tur, som också påstår sig vara i Guds "paradis". Även här erkänns inte priset för frälsning som Gud gett, och dörren till "paradiset" kommer att förbli stängd och oåtkomlig. Med islam är Gud inget annat än en despotisk, godtycklig och tyrannisk kung över universum. Betydelsen av synd är oprecis eftersom den bibliska gudomliga lagen ersätts av tron på Koranen, som inte presenterar Guds tio budord och uteslutande handlar om tron på dess krigsherre, Muhammed. Men redan nu representerar islams tro bara en fara för icke-troende kristna som ger den värde hos Gud. Eftersom islams religion inte är baserad på Messias Jesu frivilliga död, vet de sanna utvalda att tillgång till frälsning är omöjlig för muslimer. Med islam är de olika aspekter av religioner som påstår sig vara den ende Gud som dock endast uppenbarade sig genom det judiska folket, stängda.

Frälsningens pris vilar på Messias ankomst, han som får namnet "Jesus", ett namn som betyder: YaHweh frälser. Detta namn ger all sin betydelse åt det nya förbund som Gud kommer att upprätta på den korsfäste Kristi blod. Fram till hans ankomst kände hebréerna Gud endast genom hans namn YaHweh, genom vilket han bekräftar sin eviga existens. Men utan Jesus Kristus, vars namn bär på frälsningens tillkännagivande, var relationen med Gud ofullständig och endast provisorisk. Det är därför genom att erkänna Messias Jesus Kristus som den

provisoriska judiska tron kan förlängas och få det godkännande och de välsignelser som är förknippade med tron på Messias som Gud tillkännagav i Dan. 9:24 till 27.

Sammanfattningsvis är judar, katoliker, ortodoxa, anglikaner, protestanter, adventister och muslimer alla förlorade eftersom de misstar sig om "frälsningens pris", både det som Gud betalade i Kristus och det som de utvalda måste betala för att få Hans nåd. Det är detta gemensamma beteende som ger dem alla denna bild av en "ofullbordad symfoni". Och denna förebråelse av ofullständigheten i sanningens standard bekräftas i Uppenbarelsboken 6:13 av symbolen för de "omogna **fikon**en" i denna vers: "och himlens stjärnor föll ner på jorden, liksom ett fikonsträd kastar sina **omogna fikon** när det skakas av en stark vind"; "**omogna**", det vill säga innan de når sin mognad. Och att missta sig om frälsningens pris är mycket allvarligt, eftersom det berövar Skaparguden fördelen av en kraftfull demonstration av kärlek som han riktar till alla sina skapelser som lever i himlen och på jorden; de himmelska änglarna såväl som jordiska människor. Utan konsekvenser för de himmelska varelser vars delande och dom utfördes av Jesus efter hans uppståndelse, resulterar förlusten av demonstrationen av Guds kärlek på jorden i en förlängning av otron, vilket leder dåligt lärda människor till evig, det vill säga definitiv, död. Nu antyder termen förbund omnämmandet av klausuler och ömsesidiga skyldigheter för de avtalsslutande parterna. Liksom i äktenskapsakten görs åtaganden om ömsesidig trohet av makarna, måste i förbundet som ingås med Gud i Kristus åtagandena hållas och hedras troget. Och även här, i händelse av överträdelse av klausulerna, skiljer skilsmässa de splittrade makarna för alltid. Och Gud gör detsamma med människor som gör anspråk på hans frälsning och inte tar hänsyn till hans klausuler som han specificerat i Jesus Kristus.

De romerska gudomliga lärdomarna

Genom hela sin profetiska uppenbarelse gav Gud Rom en ledande roll. Anledningen till Roms allestädes närvaro ligger i den roll det skulle spela i hans plan att minska och krossa det judiska folkets makt under Jesu Kristi jordiska verksamhet. Utan den romerska ockupationen av Jerusalem och hela Judeen hade Jesu verksamhet inte kunnat utföras i fullständig frihet. Under de tre åren och sex månaderna av hans offentliga verksamhet sattes det judiska prästerskapet i munkorg och hindrades från att skada honom. Men när tiden kom för att fullborda den sista "Påskan" och den sista "Försoningsdagen" blev den romerska beskyddaren bödel och verkställde straffet för synd som dömts och fördömts av Gud. I denna andra roll gjorde Rom bara vad Gud gav det att göra.

I Upp. 17:10 berättar ängeln för Johannes om "*odjurets sju huvuden*": "*De är också sju kungar: fem har fallit, en är nu, den andre har ännu inte kommit, och när han kommer, måste han förbli en kort tid.*" Dessa "*sju kungar*" representerar sju på varandra följande typer av styrelseskick som Rom upplevt genom sin historia. Jag minns att enligt Jes. 9:14: "*Huvudet är den äldste eller makthavaren och svansen är profeten som lär lögn.*" I fallet med det hedniska

Rom representerades " *huvudet och svansen* " av en enda person som ledde folket. De sju romerska styrelseskick var successivt monarkin, republiken, konsulatet, diktaturen, triumviratet, imperiet, tetrarkatet (fyra associerade kejsarliga styrande huvuden). Efter att ha upplevt dessa olika typer av styrelseskick har den romerska modellen redan bevisat att folkens problem inte ligger i formen av deras styrelseskick utan enbart i deras separation från den högsta skaparen Gud. För ingen av de testade modellerna gav det resultat som Roms folk sökte. Detta är normalt eftersom det problematiska är människan när hon är separerad från Gud. Ingen av de typer av regimer som antogs lyckades undvika blodiga sammandrabbningar mellan motsatta partisaner. Och när Gud ville pröva den framväxande kristna tron, var det återigen till Rom och dess grymmaste och mest vansinniga kejsarliga representant, Nero, som han vädjade till. En blick på detta Roms förflutna profeterar om det franska folkets historiska öde. När det franska folket, trötta på monarkernas och det romersk-katolska prästerskapets grymma och orättvisa påtryckningar, gick in i revolution, trodde de att de definitivt hade gjort sig av med ett blodtörstigt monster. Men från 1793 ledde en sjudande kontext och risken för att se monarkin återuppstå revolutionärerna till att begå folkmord mot den aristokratiska klassen. Det blodiga monstret var inte längre monarkin och dess romersk-katolicism, utan själva revolutionära handlingar. I hela sin historia hade den parisiska floden Seine aldrig fått så mycket mänskligt blod. Paris erbjöd sedan en "scen" av systematisk slakt för åskådare från jord och himmel.

Historikernas vittnesmål är mycket användbara, men eftersom de inte kan bedöma fakta genom ett andligt prisma har deras förklaringar liten betydelse. För att uppnå sina mål manipulerar Gud människor från de minsta till de största, och dessa små bäckar bildar stora floder, sedan stora bäckar, som slutar sin väg genom att rinna ut i havet. Innan republiken etablerade sig permanent upplevde den återgångar och korta återgångar till monarki och imperium, alla på liknande sätt präglade av utgjutandet av mänskligt blod. Och om vi tittar på Frankrikes historia finner vi långt efter 1789 den följd av regimer som Rom upplevde, den första republiken efterträdde monarkin. Sedan tog en diktator vid namn Maximilien Robespierre, som nyligen nämdes i en artikel, makten över det blodiga Frankrike i ett år, just nu. Med Robespierre giljotinerad anförtrorde det republikanska direktoriet makten till en ung korsikansk konsul, Napoleon Bonaparte. Mot sitt korsikanska folk, som nyligen hade överlämnats till Frankrike, tog han Frankrikes parti och förtjänade sina ränder som artilleriofficer i strid. Han föregick därmed den "goda delen" som han snart skulle regera över som kejsare, som absolut herre. Således förblev endast triumviratet och tetrarkatet romerska exklusiva. Men detta är inte den väsentliga punkten, som gäller, för Rom såväl som för Frankrike, sökandet efter idealiskt styre; vilket aldrig leder till det önskade resultatet.

Om de franska regeringarnas erfarenheter under den kristna eran spelade en ledande roll i dess relationer med det påvliga Rom, upplevde Frankrike ändå inget mer än Rom, förutom att dess övergång till republik präglades av ett systematiskt förkastande av alla slags religioner. Rom hade inte gjort detta, och dess republik förhindrade inte de avgudadyrkande kulter i deras mångfaldiga former som det romerska folket utövade. I Frankrike är ateismens anda en verklig

nyhet. Men lägg märke till att denna nationella ateism först dök upp efter att den apostoliska tron, ett exempel på perfektion, sedan hade den falska katolska tron och den sanna och falska protestantiska tron, en efter en, gett sina historiska vittnesbörd. Efter det ateistiska Frankrikes vittnesbörd avslutas cykeln. När alla lärdomar har givits erbjöd Gud mänskligheten en lång period av religiös fred som vi fortfarande drar nytta av idag. Denna långa period av fred var lika nödvändig som de tre åren och sex månaderna av Jesu Kristi verksamhet. Den var för att främja uppbyggnaden av sjundedagsadventisternas budskap och dess förkunnelse över hela jorden. Således har adventismen, i religiös fred, spridit sig till alla länder där det var möjligt, även om den representeras av mycket få människor. År 1994 spyddes den officiella adventismen upp av Jesus Kristus, men efter att ha blivit utesluten av organisationen fick jag sedan den adventistiska upplysning som Jesus Kristus gav. I den religiösa fred som fortsatte komponerade jag sånger, skrev skrifter och förklaringar, och jag fortsätter att göra det i den här artikeln. Men jag vet att nu, under de åtta år som skiljer oss från Jesu Kristi återkomst, kommer freden att upphöra och fördärv falla över jorden och ta bort i döden mängder av oupplysta människor, eftersom Gud inte har funnit kärleken till sin sanning i dem. Deras likgiltighet inför hans sanning kommer till och med att ha lett dem till att gynna etablerandet av islam, den religion som konkurrerar med den exklusiva kristna tron, i deras land. Det är därför Gud kommer att överlämna dem till de grymheter som begås av fanatiska muslimer. Och eftersom detta straff inte kommer att vara tillräckligt, kommer han att kalla på det mäktiga ortodoxa Ryssland, dess stridsvagnar, dess skepp, dess ubåtar, dess överljudsplan, dess hypersoniska missiler med kärnvapenstridsspetsar (den senaste innovationen) i enlighet med sin profetia som presenteras i Daniel 11:40 till 45. Världen kommer att upptäcka vad "Guds vrede" betyder. Döden av "*tredjedelen av människorna*" i denna konflikt, enligt Upp. 9:15, kommer bara att vara den sista varningen före den slutgiltiga utrotningen som Jesus Kristus kommer att genomföra vid sin härliga återkomst; detta, efter att ha utsatt de sista rebellerna för plågorna i sina "*sju sista plågor*" som beskrivs i Upp. 16.

I Upp. 17 säger Anden om Roms "*sju kungar*": "*Detta är sju kungar: fem har fallit, en är nu, den andre har ännu inte kommit, och när han kommer, måste han förbli en kort tid.*" "*Fem har fallit*": monarkin, republiken, konsulatet, diktaturen och triumviratet (Crassus, Pompejus, Caesar); "*en existerar*": imperiet, sedan kejsar Octavius kallade Augustus. Det var under hans regeringstid som Jesus föddes, enligt Lukas 2:1: "*Vid den tiden utgick ett dekret från kejsar Augustus, som beordrade en folkräkning över hela världen.*" Den sjunde kungen betecknar tetrarkatet som bildas genom sammanslutningen av fyra kejsare och mer exakt av två huvudkejsare vid namn Diocletianus och Maxentius, till vilka två andra kejsare vid namn Constantius Chlorus och Galerius förenas. Gud säger om denna regering av fyra att den måste "*förbli en kort tid.*" Det visar sig att längden på denna tid uppenbaras i Upp. 2:10 och dess varaktighet är "*tio profetiska dagar*" eller tio verkliga år. Dessa "*tio år*" förtjänar att betonas av Anden, eftersom de var de sista fruktansvärda förföljelserna som det hedniska kejserliga Rom utövade mot imperiets kristna. Men religiös fred skulle utgöra en förbannelse med eviga konsekvenser fram till Jesu Kristi härliga återkomst, eftersom denna fred, som

uppnåddes år 313, från 321, tillät Konstantin I^{att} få de falska kristna, som hade blivit talrika i imperiet, att överge utövandet av den sanna sabbaten som Gud helgat. Genom att inträda i fred föll den kristna tron därför in i den gudomliga förbannelsen och rättfärdigade därmed de successiva straffen med de " *sju trumpeterna* " som beskrivs i Upp. 8, 9 och 11:15. I vår nuvarande era har vi sett det västerländska samhällets tankesätt förändras fullständigt på några få år av fred: det fördömer vad det rättfärdigade och rättfärdigar vad det fördömde. Konstantins fel måste därför straffas av Gud, denna gång först med den " *sjätte trumpet* ", sedan efter nådens slut med de " *sju sista plågorna* " och den " *sjunde trumpet* " som kommer att utrota den skyldiga, upproriska mänskligheten våren 2030.

Profetian specificerar om " *odjuret* " i Upp. 17:11: " *Och odjuret som var och inte är, det är självt den åttonde kungen, och är av de sju och går till förtappelse.* " För att förstå detta mysterium om " *odjuret som stiger upp ur havet* " i början av kapitel 13 tar Gud här återigen som referens den religiösa normen i det hedniska Rom, definierad av dess " *sju kungar* ", eller sju regeringar. Den åttonde regimen som Rom upplever är dess påvliga styre; ett styre som är placerat under den romerska påvens högsta auktoritet, kallad "Högsta påven", eller på latin "Pontifex Maximus". Och denna titel har alltid existerat genom hela det hedniska Roms historia, från monarkin till tetrarkatet. Den religiösa enheten " *odjuret* " finns således i Roms hedniska historia, men påvedömet ensamt utgör inte " *odjuret* ". För " *odjuret* " produceras av koalitionen av religiös makt och den av imperiets folk som stöder och skyddar det genom dess kungliga ledare och deras arméer. Sedan Daniel 7:7 har Gud illustrerat " *odjuret* " för oss och uppenbarat dess dubbla sammansättning: dess romerska identitet i Dan 8:9, där det hedniska Rom betecknas med symbolen för det " *lilla hornet* " och det stödjande folket avbildas av de " *tio hornen* " som det hedniska Rom dominerade fram till det " *lilla hornets* " andra framträdande, denna gång romersk-påvlig år 538, i Dan 7:8. Enligt uppgifterna i Dan 7:24 var de " *tio hornen* " som stöder den åttonde kungens påvliga regim redan närvarande i det fjärde odjuret som betecknar det romerska riket i Dan 7:7. Det är därför genom att hänvisa till bilderna och uppgifterna som citeras i Daniel 7 som Gud fastställer sin gåta i Upp 17:11. Här finner vi en underbar gudomlig demonstration av den kompletterande roll som Gud ger profetiorna i Daniel och Uppenbarelseboken.

I Upp. 17:11 analyseras den föreslagna gåtan, " *odjuret var och är inte* ", i det sammanhang som definieras i Upp. 17:3: " *I anden förde han mig bort till ökn* ". Och jag såg en kvinna sitta på ett scharlakansrött odjur, fullt av hädiska namn, med sju huvuden och tio horn. " Detta sammanhang är ett trosprov symboliserat av ordet " **ökenmark** ". Detta historiska sammanhang är det i sluttiden då " *odjuret* " förlorade sitt herravälde eftersom vi noterar avsaknaden av diadem eller kronor på de romerska " *sju huvudena* " och de " *tio hornen* " hos de västerländska folken. Det historiska sammanhanget presenterar det i väntan på sitt slutliga straff som, under det symboliska namnet " *årgången* " i Upp. 14:18 till 20, kommer att slå de religiösa ledarna som har lurat människorna med sina falska läror. Nyckeln till denna tolkning ges i Upp. 18:6 där Gud säger till offren för demoniska bedragare: " *Giv tillbaka vad hon har betalat, och fördubbla hennes*

*gärningar. Ge henne dubbelt i den bågare hon har hållt upp. " Detta slutliga straff fullbordas efter Jesu Kristi härliga ankomst. Det är hans återkomst som gör det möjligt för offren för falsk lära att upptäcka sina religiösa lärares sanna andliga natur, och så vänds deras rättfärdiga vrede mot de skyldiga, som profeterats i Upp. 16:19: " Och den stora staden delades i tre delar, och folkens städer föll. **Och det stora Babylon kom i åtanke inför Gud för att ge henne bågaren med vinet från sin vredes glöd .** "*

I den koalition som utgör " *odjuret* " bär folket en stor skuld gentemot Gud. Och i detta avseende måste vi komma ihåg det ständiga stödet från Paris befolkning för den katolska tron, deras vägran att den protestantiske kungen Henrik IV, som tvingades och tvingades beträda Frankrikes tron, skulle konvertera till det parisiska folkets romersk-katolska tro. Låt oss också tillägga deras stöd till hertigen av Guises katolska förbund för att massakrera protestanterna på den olycksbådande Saint-Barthélemy-dagen 1572. Det är därför de adliga och rika familjerna, knutna till den tidens monarki, kommer att falla offer för de parisiska revolutionärernas giljotin. För att fullgöra denna uppgift som profeteras i Upp. 2:22-23, vände Gud Paris vanliga folk mot den aristokratiska, **katolska klassen**, liksom deras kung Ludvig XVI och hans hustru som dog enligt Gud endast för att de ärvt denna katolska religion som han jämför med en " *sköka* " i denna vers och i Upp. 17: " Se, jag skall kasta henne i en säng, och **dem som begår äktenskapsbrott med henne** i stor vedermöda , om de inte omvänder sig från hennes gärningar . " Jag skall döda hennes barn, och alla församlingar skall veta att jag är den som rannsakar tjurar och hjärtan, och jag skall belöna var och en av er **efter era gärningar** . " I den ursprungliga grekiskan är det verkligen " hennes gärningar ", och inte " deras gärningar ". Mot bakgrund av dessa verser uppfyllde folkmordet som utfördes av revolutionärernas giljotin en gudomlig vilja eftersom Gud säger: " **Jag skall döda hennes barn .** " Uttrycket " att dö ihjäl " utesluter varje symbolisk tolkning av ordet " *död* " i den straffande handling som frammanas. Och det är genom det som Gud " *dödligt sårar* " " *odjuret* " vars " *dödliga sår* " skulle " *läkas* " enligt Upp. 13:3: " Och jag såg ett av dess huvuden som om det var dödligt sårat, **och dess dödliga sår blev läkt .** Och hela världen följde odjuret i beundran . " I denna vers, genom den inställning som tillskrivs " *jorden* ", profeterar Gud det beundrande stöd som den fallna och otrogna protestantiska tron kommer att ge den romersk-katolska tron, efter att Gud övergivit den efter 1843."

För Gud och hans utvalda ersatte Frankrike under den kristna eran det hedniska romerska folket, och dess allians och stöd för den påvliga katolicismen gjorde det möjligt för " *odjuret* " att ta form och med " *arrogans* " dominera jordens folk, ofta omvända till den katolska tron med våld och dödshot. Tre berömda lysande figurer utövade dessa brott under sin regeringstid: Karl den store, Filip den sköne och Frans I. ^{Den} förste omvände Germanien med svärd och den andra brände tempelriddarna och deras ledare Jacques de Molay på bål. Den tredje, Frans I ' inledde fientligheter mot den reformerta tron, de första protestanterna. Sedan dess första kung, Klodvig, har den möjliggjort reproduktionen av den modell som det hedniska Rom upplevt. Således kan Gud

säga att " *odjuret är en av de sju kungarna* ", samtidigt som det har framträtt i kristen form, efter de " *sju* " romerska regeringarna.

Versen i Upp. 17:7 hjälper oss att bättre förstå vad " *odjuret* " är: " *Och ängeln sade till mig: 'Varför förundras du? Jag skall berätta hemligheten med kvinnan och odjuret som bär henne, det som har de sju huvudena och de tio hornen.* '" Anden skiljer " *kvinnan* " åt, vilket hänvisar till Rom som en stad. Detta kommer att bekräftas i vers 18: " *Och kvinnan som du såg är den stora staden som regerar över jordens kungar.* " Förr i tiden hade han redan jämfört Jerusalem med en sköka på grund av dess otrohet mot honom. Till exempel i Jesaja 1:21: " *Den trogna staden har blivit en sköka ! Hon var full av rättfärdighet, och rättfärdighet bodde i henne, men nu är mördare där!* " Staden Rom förs mot västerländsk dominans genom stödet av " *odjuret* ", som i sig bildas av en association av monarkin och dess tio kungadömen symboliserade av de " *tio hornen* ", med den romersk-katolska religionen, som i sig avbildas av de " *sju huvudena* ". För en kort tid, med förlitande på den betydelse Gud ger det i 1 Mos 2:2, ger jag talet " *sju* " betydelsen av " **helgelse** ", även uttrycket " *sju huvuden* " betyder: heligt magistrati, eftersom ordet " *huvud* " symboliserar " *magistraten eller den äldste* " i Jes 9:14. Och under denna term är feltolkningen inte längre möjlig, den betecknar tydligt det så kallade "heliga magistrati" inom den påvliga regimen som alltid har suttit i Rom, om inte tillfälligt i Frankrike i Avignon; först i Rom, i Lateranpalatset, sedan i Vatikanstaten, i Peterskyrkan i Rom. Påvlig identifiering baseras på identifieringen av den geografiska platsen där den ligger, nämligen Rom i Italien. Gud riktar också vår uppmärksamhet mot symboler som möjliggör identifiering av denna stad; detaljen som ges i vers 9 är avgörande: " *Här är förståndet som har visdom. **De sju huvudena är sju berg, på vilka kvinnan sitter**.* " Dessa är inte sju höga berg utan sju små kullar på vilka staden Rom byggdes. De fick namn: Kapitolium, Palatinerkloster, Caelianerkloster, Aventinerkloster, Viminalerkloster, Esquilinerkloster och Quirinalerkloster. Bakom dessa namn ligger profetian om alla hedniska, romerska och sedan påvliga anspråk.

Kapitolium: kommer från latinets "caput" som betyder "huvud".

Palatinen: betyder: palatset, valvet.

Caelian: betyder: himlen. Där står Lateranpalatset där påvarna satt framför Vatikanen. Bredvid palatset står den största egyptiska obelisken som svar på Konstantin I^{den} stores önskan. Dyrkan av guden "Obesegrade solen" är därmed bekräftad och starkt kopplad till påvlig dyrkan.

Aventinen: betyder hälsning; från latinets "ave". Rom kommer att rikta dessa "ave" till Maria, den nya Astarte i den kristna eran.

Viminalen: betyder: som producerar vin... *av utsävningar eller otukt* , enligt Upp. 17:2: " *Med henne bedrev jordens kungar otukt, och jordens invånare blev druckna av hennes otuktsvin.* "; men också 2:20-21: " *Men jag har några saker emot dig: du tillåter kvinnan Isebel, som kallar sig profetissa, att lära och förföra mina tjänare **till att begå otukt** och äta avgudaoffer. Jag gav henne tid att omvända sig, **och hon skall inte omvända sig från sin otukt.*** " Det är i detta beteende av vägran att omvända sig som " *det stora Babylon föll* " enligt Upp. 14:8 och 18:2, mellan 1170 och 1500^{-talet} , det vill säga från Pierre Waldos (eller

Pierre Vaudés) vittnesbörd till Martin Luthers, den katolska lärande munken, officiell grundare av den protestantiska reformationen.

Esquilinen: betyder: det som serveras på borden. Ett tecken på rikedom och överdåd, men också en anspelning på Herrens bord som påvedömet påstår sig servera.

Quirinalen: detta är namnet på en pik eller lans. Det är vapnet som utrustar Vatikanens schweiziska garde. Fram till förlusten av monarkiskt stöd och det franska folket, skulle den påvliga regimen tvinga sig fram med pikar och lansar och döda den levande Gudens sanna tjänare utan ett samvetskval. Precis som Jerusalem på sin tid dödade de profeter som Gud sände till det. I slutändan, i Kristus, behandlades Gud på samma sätt.

På toppen av dessa " *sju kullar* " uppförde den romerska hedendomen sina tempel som redan vanhelgat staden Rom. Men det var under hans påvliga regeringstid som dessa namn blev lögnaktiga " *händelser* " för Gud, som han säger i Upp. 17:3 och 13:1-5-6.

I motsats till vad människor, bedragna av sin skenbara omvändelse till den kristna religionen, uppfattade, behöll Rom sin hedniska andliga status för Gud. Detta är budskapet som framträder i Daniel där samma symbol " *lilla hornet* " betecknar det erövrade republikanska hedniska Rom i Daniel 8:9, och det påvliga Rom i Daniel 7:8. De två statuserna identifieras beroende på om det " *lilla hornet* " agerar i ett sammanhang som ligger före eller efter att Romarrikets " *tio horn* " kom i besittning av sitt rike, det vill säga från 395, i vår tid, datumet för början av Romarrikets fall, vilket också är början på bildandet av oberoende " *tio riken* " i Västeuropa. Denna milstolpe är så viktig att den förekommer i Daniel 7:24 och Upp. 17:12: " *De tio hornen som du såg är tio kungar som ännu inte har fått ett rike, men de får makt som kungar i en timme tillsammans med odjuret.* " Jag ger viktiga förtydliganden till denna vers. Gud talar till Johannes och det är först på hans tid som de " *tio hornen* " ännu inte har fått sitt rike. Sedan riktar sig den andra delen av versen mot tiden för världens slut som fastställs i Upp. 17:3 där, enligt Upp. 16:13 till 17, i samband med den sjätte ^{av} de " *7 sista plågorna från Gud* ", västerländska folken engagerar sig i sitt svåra öde genom att för sista gången underkasta sig tecknet för påvlig auktoritet, den obligatoriska söndagen, fram till det slutgiltiga dödsbeslutet, som kommer att rikta sig mot de utvalda som förblev trogna sabbaten som Gud helgat, sedan den sjunde dagen av hans skapelse av jorden och hela dess jordiska och himmelska dimension. Men Upp. 13:11 placerar all denna slutliga förföljelse under den amerikanska protestantismens auktoritet fallit men försonats och bunden av ett förbund med den romersk-katolska tron. Bedrägeriet är nu tydligt demonstrerat och endast de mänskliga själar som föraktar den gudomliga sanningen som finns i dess profetiska uppenbarelser kommer att förbli fångar i denna skenbara bedrägliga förförelse.

Denna slutgiltiga situation kommer att försätta de överlevande från tredje världskriget i samma situation som Eva och sedan Adam befann sig i inför de förföriska orden som talades av ormen som djävulen bebodde, inspirerade och använde som medium. Liksom i Första Moseboken i Guds Eden kommer valet av de " *två träden* ", " *livets träd* ", en bild av lydnad i Kristus, och " *kunskapens träd* "

om gott och ont ", en bild av djävulens upproriska olydnad, att få eviga och definitiva konsekvenser av liv eller död.

I den yttersta andliga jordiska striden som i Upp. 16:16 kallas "*Harmageddon* ", ett hebreiskt ord som betyder dyrbart berg, kommer lydnad mot sabbaten att representera "*livets träd* " och lydnad mot söndagen, som från sitt ursprung var befläckt eftersom den var tillägnad den hedniska solguden, kommer att representera "*kunskapens träd om gott och ont* " vars frukt leder till evig död.

Således, fram till Kristi återkomst, han som kommer att klargöra människornas religiösa situation, kommer den förbannelse som den katolska religionen för med sig att bära sina dödliga frukter över all upprorisk kristen mänsklighet. Den kommer inte att lämna dem, förrän de förgås av Skaparens Gud, kallad med många namn, men främst "*Jesus Kristus* ", som uppenbarar sin anda som den enda Frälsaren för ångerfulla och ångerfulla syndare. Han har också, sedan sin seger över djävulen och synden, blivit den enda innehavaren av den universella domen över människor och himmelska änglar. Ära vare hans namn! Sannerligen!

Om de hade varit visa och inspirerade av Gud, hade ledarna för de jordiska folken kunnat dra nytta av vittnesmålen om Roms erfarenheter. De skulle inte ha gett sig in på detta galna äventyr att ena Europa, dömt att misslyckas i längden. För de skulle ha lärt sig hur Rom förlorade sin enhet efter att ha invaderats av befolkningar som det hade erövrat. Etnisk blandning är en explosiv bomb vars detonation fördröjs, men inte på något sätt undviks; den allsmäktige Guden Jesus Kristus ser till det och tar på sig att utlösa explosionen när han väljer att göra det.

Jag riktar nu er uppmärksamhet mot namnet "*det stora Babylon* ", med vilket Anden betecknar staden Rom eftersom han inte tydligt kan nämna hennes namn. Enligt Upp. 17:5 döljer detta namn "*ett mysterium* ": "***På hennes panna var skrivet ett namn, ett mysterium: det stora Babylon , modern till skökorna och jordens styggelser.*** " Vi kan redan notera att detta namn är skrivet "***på hennes panna*** ", vilket betecknar centrum för hennes vilja och därför tecknet på hennes personlighet. I jämförelse bär i Upp. 14:1, i Kristi läger, hans utvalda "*Jesu namn och hans Faders namn på sina pannor* ": "*Jag såg, och se, Lammet stod på Sions berg, och med det ett hundra fyrtiofyra tusen människor, som hade hans namn och hans Faders namn skrivet på sina pannor.*" » Jesu namn är kopplat till hans Faders namn eftersom återställandet av gudomliga sanningar som genomförts sedan 1843 gör sjundedagsadventisternas utvalda till de enda kristna som verkligen uppfyller kriteriet som definieras i Upp. 14:12: "*Här gäller det att ha tålmod, att hålla fast vid Guds bud och Jesu tro.* " Utan att iaktta den sabbatspraxis som krävts sedan 1843 kan denna definition inte tillämpas. Således helgar de gärningar som produceras genom tro konkret Jesu Kristi sanna sista utvalda fram till hans slutliga, gudomligt förhärlicade återkomst.

Varför är namnet "*det stora Babylon* " mystiskt? Anledningen är enkel att förstå: eftersom staden som bar detta namn i kung Nebukadnessars Kaldeen inte längre existerar, för vid den tidpunkt då Johannes fick sin syn från Gud hade den redan blivit fullständigt förstörd och på den plats där den hade legat återstod bara ruiner, högar av tegelstenar. Detta betyder att namnet "*det stora Babylon* "

tillskrivs Rom av en symbolisk anledning. Redan från Rom hade Petrus dragit en jämförelse mellan den stora romerska staden och antikens " *Babylon* ", vilket bevisas av denna vers som citeras i 1 Petrusbrevet 5:13: " *De utvaldas församling i Babylon hälsar er, och det gör även Markus, min son .*"

Den andra frågan som uppstår är därför: varför ges detta namn till Rom? Svaret är fortfarande mycket enkelt: eftersom det kejserliga Rom kraftfullt reproducerar kung Nebukadnessars stad. På Johannes tid lockade Rom otaliga familjer som kom till denna huvudstad i jakt på välstånd och delaktighet i dess enorma rikedom. I vår tid lockar stora huvudstäder på liknande sätt befolkningar av samma skäl. Vi kan därför säga att " *Babylonier* " i vår tid förökar sig. Men på Johannes tid dominerade Rom ensamt stolt hela sitt romerska imperium, som omfattade hela dagens Europa utom Tyskland, såväl som Västasien och hela Nordafrika. Namnet " *Babylon* " valdes av kung Nebukadnessar före hans omvändelse och hans erkännande av Daniels Guds härlighet. Det är just för att han offentligt uttryckte sin dominerande stolthet och skaparen av denna otroligt vackra stad, som han blev bedövd av Gud i " *sju år* " enligt Dan. 4; En viktig detalj att notera är att Gud profeterade för kungen om hans framtida straff i en syn som gavs ett år innan hans mun uttryckte sin stolthet. Namnet " *Babylon* " är därför särskilt kopplat till denna vers i Dan 4:30: " *Kungen talade och sade: Är inte detta det stora Babylon, som jag har byggt åt kungadöme med min makts kraft och till ära för mitt majestät?*" De romerska kejsarna var alla också angelägna om att försköna sin huvudstad, " *sin kungliga residens*", genom sin makts kraft och för sin storslagenhets ära ." Och Nebukadnessars namnval rättfärdigades av namnet på staden som kallades " *Babel* ", där kung Nimrod, på just denna plats, reste ett högt " *torn* " på sin tid, efter den förödande vattenfloden. Som en profetisk förebild för våra huvudstäder hade " *Babel* " den specifika egenskapen att ha varit den första samlingsplatsen för mänskligheten efter syndafloden. Och namnet " *Babel* ", som betyder förvirring, bär inom sig tillkännagivandet om misslyckandet av dessa enhetliga mänsklighetssamlingar. Gud ser till att det slutliga resultatet blir förvirring, antingen genom skapandet av språk, i fallet med det första " *Babel* ", eller genom sammandrabbningar av inbördeskrig som var fallet med den romerska huvudstaden efter 395.

Om namnet " *det stora Babylon* " hänvisar till själva staden Rom, så hänvisar resten av namnet skrivet " *på hennes panna* ", " ***modern till skökor och jordens styggelser*** ", till den påvliga katolska religiösa institution som etablerade sitt dominerande säte där. Låt oss ändå notera att det hedniska Rom genom alla epoker förtjänar att dela dessa kriterier och det är verkligen den idé som Gud vill att vi ska dela, eftersom för honom förblev Rom i sina två faser, hednisk sedan kristen, en kontinuitet av avskyvärda hedniska religiösa sedvänjor. För att bli övertygad om denna rättfärdiga gudomliga syn räcker det att jämföra de verk som producerats i dess två aspekter. I båda finns våld, förföljelse, dödandet av motståndaren som påvedömet och dess inkvisitionstribunal ger namnet "kättare". Kätteriet består i att motsäga Guds ord och domar? Nej! Inte Guds, utan påvens och hans religiösa prästers, som den rättfärdige Jesus Kristus inte delar, och som han alltid har fördömt, sedan han antog vilan av den första dagen tillägnad den romerska "obesegrade solens" härlighet, införd av Konstantin I ^{den} 7 mars 321;

bara 8 år efter det religiösa fredsdekret som han undertecknade i Milano år 313. Det är därför som redan i Daniel 8:12, *den "synd"* som citeras, tillräknad Rom, gällde övergivandet av den sjunde dagens sabbat till förmån för solvilan av den första dagen. Denna otrohet var orsaken till upprättandet av den påvliga regimen som etablerades i Rom från 538. Vi kan lätt förstå den återlösande skapargudens beteende. Eftersom hans helgon föredrar att lyda Rom framför honom, överlämnar han dem, för att straffa dem, till den grymma och förföljande påvliga regimen, etablerad just från 538. I Daniel 7:25 och Upp. 11:2-3, 12:6-14 och 13:5 tillkännager han med profetisk betydelse, år, månad och dag, den tid på 1260 år under vilken den påvliga tyranniska makten kommer att dominera över dem. Vid slutet av denna period, år 1798, förlorar påvedömet sin officiella auktoritet, och påven Pius VI hålls fången och frihetsberövad i Valence i Drôme där han dog fortfarande frihetsberövad året därpå, år 1799. Den katolska förbannelsen kommer dock att fortsätta, men dominansen och stödet av dess "solens dag" övergår under det protestantiska Amerikas auktoritet, som utvecklas på ett traditionellt sätt och därmed förblir knuten till sin "falska" "Herrens dag" som ärvts från den påvliga katolicismen. Övergiven av Gud sedan år 1843, kommer denna protestantism, som "*tänks vara levande men är död*", enligt Kristi rättfärdiga dom som uppenbaras i Upp. 3:1, att dominera den universella regering som bildas av de överlevande från tredje världskriget. Efter att ha lidit Guds sista plågor kommer de så småningom att besluta att utrota de kristna som förblev trogna Guds helgade sabbat, men Jesus väntar till detta ögonblick med att ingripa för sina egna mot de sista rebellerna. Således kommer de mordiska domarna att bli de lik som övergivits på jorden åt de sista rovfågarna. De kommer att ha mat i "*tusen år*", under vilka jorden kommer att vara öde och berövad allt mänskligt liv. För sin del kommer de utvalda som förblev trogna Guds helgade sabbat att gå in i sabbatsvilan under det sjunde årtusendet för att leva i Guds rikes himmelska trygghet. Där kommer de att arbeta för att döma de ogudaktiga döda och avkunna en dom i varje fall som undersöks. Tiden för lidande som utsätts under "*den andra döden*" kommer således att fastställas för varje person på ett strikt individuellt sätt. Samtidigt kommer "*djävulen, Satan*", att hållas fången på jorden fram till slutet av de "*tusen åren*", då han tillsammans med alla de uppståndna rebellerna kommer att förgås i elden av "*den andra döden*" i den sista domen som nämns i Upp. 20:11 till 15. Roms roll och frukter kommer således att försvinna, förintade för evigheten. Rom kommer troget att ha uppfyllt sitt öde som dess grundare Romulus och Remus, den tidigare mördaren av den senare, förutspått i bilden av den djävulske Kain som dödade sin bror Abel. Traditionen tillskriver att de diades av en "varghona", i sin aspekt av "*glupande varg*", har Rom fortfarande hedrat sitt namn. Låt oss också specificera att det latinska ordet "lupa", översatt som "varghona", också betecknar en "*prostituerad*".

De gudomliga romerska lärdomarna kan fortfarande förändra människors öde idag, men tiden blir kortare och åtta år, eller mer exakt sju år före slutet av perioden av kollektiv och individuell nåd, finns tillgängliga för att fastställa deras val. Och denna tid är ännu kortare för dem som kommer att dö i det kommande världskriget; vilket Gud har låtit sina utvalda veta genom Daniel 11:40 till 45 och Upp. 9:15. Sannerligen!

De sju dödliga lögnerna

Här intar jag motsatt syn på det berömda uttrycket som ärvts i dogmerna från katolicismen "de sju dödssynderna" eller, enligt Rom: högmod, frosseri, lathet, lust, girighet, ilska och avund. Om det är sant att dessa karaktärsfel är förkastliga och fördömda av Gud själv, är det inte berättigat att presentera dem som dödssynder. Termen "dödssynder" försvagar de andra typer av synder som Gud har satt i främsta rummet. Och i sin prioritet, enligt Jesus Kristus, är dödssynden hädelse, eller lögn, mot Guds Helige Ande. För att fullt ut förstå dess betydelse måste man redan veta vad som utgör denna synd: det handlar om att tillskriva djävulen det verk som utförts av Jesus Kristus. Med denna förklaring blir allt förståeligt. Eftersom Jesu Kristi försoningsdöd erbjuder jordiska syndare som det enda sättet att undkomma evig död och erhålla evigt liv från Gud, innebär det att tillskriva denna princip djävulen att ta bort den enda dörren till frälsning som Gud erbjuder. Den människa som begår denna synd berövar sig själv varje möjlighet att bli frälst från den rättfärdiga gudomliga fördömmelse som tynger honom.

Hur är det då med de andra synderna? Låt oss redan säga att, enligt Gud och tavlorna med dessa tio budord, inristade med hans finger på stentavlor, för att markera deras prioritet framför alla andra förordningar, är antalet dödssynder tio, och inte sju, som romersk tradition lär. Ty synd uppstår genom överträdelse av dessa tio prioriterade budord, därför är de verkligen "kapital", ett ord taget från latinets "caput" som betyder: huvudet. Och att sammanlänka Guds tio budord med det mänskliga "huvudet" är en verklighet eftersom i människans huvud finns hennes hjärna, stödet för hennes tankar och hennes personliga vilja. Jakob jämförde, mycket gudomligt, den gudomliga lagen med en spegel i Jakobsbrevet 1:23: "*Ty om någon är ordets hörare och inte dess görare, så är han lik en man som ser sitt naturliga ansikte i en spegel .*" Denna lag med de tio budorden definierar standarden för evigt liv i dess fortfarande jordiska fas. Ty i evigheten kommer det inte att finnas någon mer far eller mor att ära. Denna lag sätter en perfekt standard som ingen jordisk människa någonsin har uppfyllt sedan Evas och Adams arvsynd. Det var nödvändigt att vänta på Guds ankomst till jorden i Jesus Kristus för att uppfylla detta krav. Det är därför som offret av hans liv, helt rättvist, för att betala för hans enda trogna utvaldas synder, har fullkomlig verkan. De utvaldas synder sonas därför av Jesus Kristus, men andra människors synder förblir på deras huvuden, och utan att erhålla hans nåd är den eviga döden, det vill säga den definitiva förintelsen, reserverad för dem.

Till en början dömer lagen den syndare som överträder den till döden, och utan ånger och ångerns frukt förblir saker och ting där. När det gäller de utvalda går det annorlunda. Liksom i det föregående upptäcker den utvalda sin fördömmelse av Gud, men han ser i den gudomliga lagen en fullkomlig form som han strävar efter att framgångsrikt anpassa sig till. Gud, som rannsakar honom, känner hans önskan, och i Jesus Kristus tar han hand om honom för att hjälpa honom att förändras, för att så mycket som möjligt likna sin förebild: Gud skapad till människan Jesus.

De tio budordens lag leder oss därför till Jesus Kristus, men med syftet att från honom få den oundgängliga hjälpen för att uppnå lagens fullkomliga norm. Och denna oundgängliga hjälp, under hela himlen och på hela jorden, finns endast tillgänglig i Jesus Kristus.

Vid första anblicken verkar lagen bortom våra mänskliga möjligheter. Men eftersom den utvalde i Kristus träder in i slavstatus blir lagen uppnåelig. För genom att svara på Jesu befallning att "*förneka sig själv*" försvinner möjligheten att synda mot denna lag. Den som dör andligt upplever faktiskt inte längre någon personlig självisk lust. Han kan således hedra de sista "sex" buden, som gäller hans plikter mot sin nästa, och ännu mer de fyra första. Ty vad gäller plikter mot Gud, vägled av den kärlek han känner för honom, har den utvalde inte i sin själ den minsta önskan att vara olydig honom och låta honom lida.

Om jag fördömer detta uttryck för de "sju dödssynderna" idag, beror det på att det har invaderat den västerländska mänskligheten. Det har trängt in i sinnet och hindrar syndare från att se de tio budorden genom vilka Gud fördömer dem till döden, inte en gång, utan två gånger. Den romersk-katolska religionen, som är ursprunget till denna dogm, riktar uppmärksamheten mot sina "sju dödssynder" för att ignorera sina egna attacker mot texten i de tio budorden formulerad av Gud. Djävulens attacker riktar sig mot huvuddelen av gudomlig helgelse. Efter att sabbaten den 7 mars 321 övergavs, i den katolska versionen, befaller det fjärde gudomliga budet, som blev det tredje, resten av "söndagen" och att anpassa de tio budorden till standarden för sin praxis, det "andra budet" som förbjuder och fördömer dess kult av snidade bilder, har det helt enkelt och på ett "*fräckt och arrogant*" sätt, fördömt av Gud i Dan 7:8 och Upp 13:5, **undertryckt**. Men för att dölja sitt brott skapade den budet om "köttets gärningar", för att hålla dem vid antalet "tio". Men vem bryr sig om de förändringar som gjorts i den gudomliga lagen av en mänsklig auktoritet? Kristi utvalda och endast de.

För att avsluta detta ämne vill jag därför påminna er om att Kristi blod effektivt tvättar bort alla former av synd, förutsatt att den skyldige parten ångrar sig och visar sin uppriktighet genom en förändring av sitt uppförande som Gud kallar "*omvändelsens frukt*". Det är denna "*omvändelsens frukt*" som Gud kräver som tar bort den "etikett"-aspekten från den kristna frälsningen som falsk kristendom har gett den varhelst den representeras på jorden.

Dödliga fredar och svek

VIKTIGT - VIKTIGT - VIKTIGT

Jag tar här upp ett ämne för ytterst allvarlig reflektion med konsekvenser.

I alla länder, särskilt under krigstid, är förräderi straffbart med döden. För himmelens styre är detta ännu mer sant och tillämpligt systematiskt. För det första förrådde Judas Iskariot, en av de tolv apostlarna som anlätades av Jesus Kristus, honom genom att överlämna honom till tempelvakterna på kvällen tisdagen den 3 april 2030. Judas ville helt enkelt tvinga Jesus att ta makten och regera som judarnas kung. I början av påskveckan hade det judiska folket välkomnat honom

och gett honom ära i denna egenskap. Problemet var att ingen människa vid den tiden hade en korrekt förståelse för den profeterade och efterlängtrade Messias roll. Gud ensam hade denna kunskap. Överväldigad av stark ånger och utan att se någon utväg för sina förhoppningar som motsägs av fakta, beslutade Judas att hänga sig. Efter Jesu jordiska tjänst var han den förste förrädaren och tog den död som hans svek förtjänade.

Efter Judas blev Jesus offer för ett nationellt svek av nästan hela det judiska folket. Caesar föredrogs framför Jesus, och den mördarske rövaren Barabbas framför den milde och gudomlige Messias. År 70 e.Kr. fick det nationella sveket sitt gudomliga straff genom de romerska arméerna, precis som Dan. 9:26 hade förutsagt.

År 321, den 7 mars, förrådde den kristna tron i väst Jesus Kristus genom att lyda kejsar Konstantin, till nackdel för Skaparguden som kom för att inkarneras i Jesu Kristi kött. Detta svek straffades redan av de första fem trumpeterna som uppenbaras i Upp. 8 och 9. Alla dessa straff bringar död över mänskligheten, straffet för förrädare.

Vid den protestantiska reformationens tid grundade förräderiet mot Kristus sig i huvudsak på okunnighet om tiden. De mest trogna behöll tron ända till fängelse, galärer eller döden. Gud tog hänsyn till denna tid av okunnighet, eftersom religiöst mörker dominerade hela den kristna västern från 321 till 1100-^{och 1500-}^{talen}, successivt präglad av två förkunnare av gudomligt ljus, Peter Waldo och Martin Luther. Majoriteten av andra protestanter i denna reformation, särskilt hugenotterna i Cévennerna, reagerade lite som Judas, och deras köttsliga anda drev dem att ta till vapen och bekämpa ondskans läger med dess egna vapen. De försummade helt enkelt att följa instruktionerna från Jesus Kristus, som förbjöd sina apostlar att använda de vapen han hade bett dem ta med sig; detta, just i stunden av hans arrestering. Även om de var mycket nitiska och modiga, var de som agerade på detta sätt inte i enlighet med den trosstandard som Jesus Kristus lärde ut. Efter att tiden för Ludvig XIV:s draknader hade passerat, förföljelserna hade försvagats och den protestantiska tron hade drivits ut ur Frankrike och alla länder som dominerades av den katolska tron, var den påvliga romersk-katolska religionen utan konkurrens. Det var då Gud uppväckte den franska revolutionen 1789 för att tukta denna religion och dess monarkiska stöd, som förblev dövt och upproriskt för de inbjudningar till omvändelse som representerades av den reformerade trons budskap. Låt detta vara väl förstådd. Den katolska religionen uppväcktes av Gud för att straffa övergivandet av sabbaten den 7 mars 321. Århundraden av mörker följde sedan på varandra fram till tiden för reformationens budskap. Och dessa budskap erbjuder den katolska trons arvtagare möjligheten att verkligen omvända sig till den sanna kristna religionen, om inte i fullkomligheten 1844, så åtminstone på de protestantiska grunder som ger frälsning genom nåd och Bibeln den grundläggande platsen i sin trosbekännelse.

Ännu ett svek kommer härnäst, adventisternas svek. Men låt oss notera vikten av förändringen i kontext. De tidigare sveken utfördes i en tid av permanenta religiösa krig, mer eller mindre intensifierade. Och genom att gå in i en tid av religiös fred som etablerats över alla västerländska kristna folk, vilket uppenbaras i Upp. 7:1, kommer fredens roll att anta karaktären av en förbannelse

för tron i allmänhet. Efter de trosprövningar som upplevdes i USA fylls den lilla, utvalda adventistgruppen av iver för sabbaten, som gradvis antogs fram till 1873 då Jesus inledde sitt verk med universell omvändelse till sjundedagsadventisternas tro. Så länge budskapet framförs utan att försvagas, uppnås omvändelser. För jag betonar ett viktigt budskap här. I vilket syfte frälser Jesus oss? Eller ännu tydligare, vad förväntar sig Jesus av dem han frälser? Många kanske ännu inte har förstått, men de frälsta utvalda blir Kristi soldater. En soldat av ett särskilt slag, eftersom hans utrustning är frälsningens hjälm, rättfärdighetens bröstplåt, sanningens bälte, Andens svärd och, som skor, evangeliets nit. Men liksom alla soldater är Kristi soldater engagerade i att bekämpa Guds fiende med Guds rustning. Sanningens bälte antyder en förmåga att offentligt presentera den gudomliga sanningen. Närstrid med fienden är försvar och så snart tillfälle ges, anfall. Passivitet i krigföring är till ingen nytta för någon. Detsamma gäller det krig Jesus för mot djävulens jordiska läger. Alla som hör och svarar på hans kallelse i nåd måste vara övertygade om att, hur svaga de än må vara, måste de män och kvinnor som frälst av Jesus ställa sig under hans herravälde och vara tillgängliga för att användas av honom i enlighet med hans ögonblickliga behov. Dessa krav hedrades av adventismens grundfäder. Men på kort tid blev adventistinstitutionen byråkratiserad, nit för sanningen försvagades av det religiösa arvets följd, och redan under sin livstid fördömde Herrens budbärare, Ellen Gould-White, kyrkans avfall. Låt oss analysera vad som hände. Grundfäderna valdes ut efter att deras tro prövats, men arvtagarna gick in i verket utan att deras tro prövades av Gud. Hela verket hamnade således under dominans av människor som inte var omvända, utan helt enkelt övertygade om att deras faders religion var den bästa. Kärleken till sanningen är inte ifrågasatt här; reaktionen är baserad på uppenbara bevis, därför berättigad. Frukten som Gud erhåller är minimal, liksom Laodiceas ljumhet. Och på denna nivå av tro är möjligheten till svek mycket nära. Där nit för sanningen inte kokar, uppenbarar sig oundvikligen svek. Det är här intresset för fred mellan människor kommer in i bilden. Och denna fred uppskattas desto mer eftersom Gud har etablerat den i alla västerländska kristna folk. Fred främjar internationella relationer, vilket främjar handel och internationella resor, och Kristi officiella kyrka undgår inte denna förföriska och behagliga attraktion. Fred blir plötsligt målet för den kristna tron. Förräderiet är i det ögonblicket fullbordat, eftersom Jesus, sina utvaldas Frälsare, för sin del sade: "*Tro inte att jag har kommit för att bringa fred på jorden, jag har inte kommit för att bringa fred utan ett svärd.*" Han inser då klyftan mellan dessa Kristi ord och denna uppfattning om fred i den officiella tron. Institutionen har lämnat vägen och vikit av; den befinner sig på den breda väg som leder genom fred till evig förtappelse. Ty på sanningens väg som Jesus stakat ut kämpar hans sanna utvalda med Andens svärd mot lögnerna som sprids av falska Kristusar och de olika aspekterna av falsk tro.

För att konkret förklara denna glidning mot förräderi måste vi förstå detta: Inledningsvis förkunnar adventismen förväntan på Kristi återkomst men har inte längre något datum för att fastställa den; den lär ut lydnad mot sabbaten och fördömer söndagens djävulska ursprung. Handlingen bär frukt eftersom den ger dem som hör dessa budskap goda och hälsosamma skäl att svara på dess

inbjudningar, som består i att ifrågasätta det religiösa arv som förmedlats av traditionen. Sedan, i en andra fas, tar intresset för fred över. Vad gör vi då? Vi lär fortfarande ut sabbaten, men vi undviker att kritisera det motsatta valet som den motsatta religionen gjort. Det är över; Kristus är förrådd, det kommer bara att finnas några få flyktiga, episodiska och verkligt partiella omvändelser. Samtalaren hör inte längre budskapet som tvingade honom att ifrågasätta sin nedärvda religiösa ståndpunkt.

Därför, vem du än är, och oavsett din svaghet, kom ihåg att omvändelse till den gudomliga sabbaten på den sanna "sjunde dagen", som är "**lördag**", endast erhålls från din nästa om du åtföljer dess presentation som "*den levande Gudens sigill*" med dess motsats, "*odjurets märke*", vilket du kan tillskriva den "**söndag**" inom den påvliga katolicismen som ärvts från kejsar Konstantin I' under namnet "den obesegrade solen"; en handling som har vanhelgat veckans första dag och gjort det för alltid ovärdigt att presentera någon form av dyrkan till Skaparen Gud. Den död som Gud fäster vid resten av den första dagen rättfärdigar helt behovet av denna exakta identifiering. Denna gudomliga dom har ignorerats av människor alltför länge. Vi har bara några år kvar på oss att få dem att upptäcka dessa hälsosamma sanningar, eftersom kriget som Jesus Kristus för inte kommer att ta slut förrän han återvänder, med hans totala seger över alla sina fiender. Men i detta krig är hans soldater vi. Vi som är hans lärjungar kallade att från honom erhålla utkorelsen, långt högre i värde än krigskorsen eller Hederslegionens kors. Vår belöning kommer att bli mycket större och evig.

En nyttig påminnelse: i sin apokalyps tillrättavisar och fördömer Jesus "fegisarna" och vi har just sett hur mycket intresse för fred präglar dem.

Gud ger gott och ont

Detta studieämne är nödvändigt i vår tid av två skäl: å ena sidan har tro och intresse för sann religion blivit sällsynt, och å andra sidan har asiatiskt religiöst tänkande trängt in i ett stort antal västerlänningars sinnen. För kineserna motsätter sig livet gott och ont, "Ying" och "Yang", två begrepp som är absolut motsatta men har samma kraft. Utan gudomlig inspiration förblir denna tanke ändå logisk eftersom allt på jorden har sin absoluta motsats framför sig. Och många hedniska religioner reproducerar denna modell där gudar konfronterar och bekämpar varandra och reproducerar defekterna i mänskliga karaktärer.

I motsats till denna modell lär oss den ende Gudens religion, uppenbarad genom det hebreiska folkets levda erfarenhet, att allt, allt liv och alla livsformer, har sin existens att tacka denne ende Gud, obegränsad inom alla tänkbara områden. Mittemot denna "allsmäktige" "Ying" finns ingen "allsmäktige" "Yang", eftersom båda finns i honom. Vi lever dock fortfarande i ett sammanhang där ondskan fortfarande har sin anledning att existera. Innan onskans problem är helt löst genom att alla Guds fiender förgöras och förintas, eftersom de har valt att följa onskans väg, tillfogar skaparguden, som den store universella domaren, ondska på olydiga människor genom att organisera straffets villkor på jorden. Ingen kan påtvinga honom sin vilja och den himmelska eller jordiska "Yangens" läger kan inte hindra honom från att verkställa sina straffdomar. Således, tack vare

Bibeln skriven på hans diktamen och under hans inspiration, skyddar tron på den sanne Guden sanna troende från hedniska lögner och den charlatanism som utnyttjar dem. Ty i den hedniska uppfattningen försöker människor vinna gunst framför fientliga och onda gudar genom att betala pengar. Den sanne Guden kan emellertid inte köpas, ty han har inget behov som han inte kan tillfredsställa sig själv. Inte bara är han inte köpt, utan han är också den som återlöser sina utvaldas själar. Och för att få dem kom han till jorden för att sona deras synder i deras ställe, i smärta och långsam ångest. Han korsfästes således vid foten av berget Golgata. Och jag minns detta eftersom det är för honom föremålet för hans härlighet, han gav frivilligt sitt liv som ett försoningsoffer. Han ville varna sina apostlar och sa till dem i Amos 3:6: "*Blåser man en trumpet i en stad och folket är inte rädda? Sker olycka i en stad och det är inte YaHWéH som gör det?*" Denna fråga är i själva verket Guds bekräftande svar, uttalat genom profeten Amos.

Sådan självförnekelse gav Jesus Kristus all makt i himlen och på jorden enligt Matteus 28:18: "*Jesus kom och talade till dem och sade: 'Mig är given all makt i himlen och på jorden.'*" Uppstånden ligger i den allsmäktige Gudens natur, maskerad av ett mänskligt utseende, att han sålunda förkunnade dessa saker för sina älskade apostlar och lärjungar. Kristi fullkomliga gudomlighet ska inte längre demonstreras, utan bekräftas för alla sina avundsjuka och onda motståndare. Den sanne troende finner bevis eftersom han söker det där Gud har placerat det: i sin heliga Bibel och endast i den. För vad är mänskliga vittnesbörd värda i jämförelse med dem som Gud har samlat i sitt heliga skrivna ord Bibeln, utan bara Bibeln? För all annan religiös skrift måste vara förenlig med hans gudomligt dikterade eller inspirerade uttalanden. Gud har organiserat den för att utgöra standarden för alla sina uppenbarelsen fram till Kristi härliga återkomst. Det är därför alla mina studier som presenteras i detta verk, och i andra som redan producerats, är baserade på nycklar givna av Bibeln.

I Jesus Kristus har Gud visserligen uppenbarat sin stora kärlek till sina utvalda och alla sina skapelser, som han fortfarande kommer att kalla på olika sätt fram till nådens slut, som närmar sig och, våren 2022, ligger sju år framför oss. Men denna översvämning av kärlek får inte dölja för våra ögon det faktum att Jesus Kristus också är kapabel att straffa den själviska, upproriska, grymma och mordiska mänskligheten hårt och skoningslöst, eftersom han själv är den absoluta motsatsen till dessa karaktärskriterier. Dessa defekter finns på jorden endast hos människor, och Gud håller dem desto mer ansvariga eftersom han har gett dem förmågan till intelligens. Oftast dödar djur för mat, men människan kan döda för den njutning hon får av den. Hennes ondska bygger upp hennes olyckor och det lidande de orsakar. För kärlekens Gud är det smärtsamt att bevittna dessa saker medan han väntar på den välsignade timmen då ondskan kommer att förintas av honom. Denna tid närmar sig och närmar sig, men framför oss måste "sju år" av en kedja av hemska ting fortfarande förflyta i den regelbundna rytmen av timmar, dagar, månader och år.

När han straffar kan Gud göra det direkt själv, och även om han sänder änglar är det han som slår till. Ty kraftkällan finns i honom allena; vare sig det gäller att skapa eller att förstöra. Allt som lever och existerar förblir under hans

ständiga kontroll. Ingenting undgår honom, och hans gudomliga minne är obegränsat. Det är enbart av kärlek till dem som förblir honom trogna som Gud delar sina handlingar med dem: himmelska änglar och jordiska budbärare är bara " *odugliga tjänare* " som han anförtroar handlingar att utföra, eftersom han kunde göra allt på egen hand. Nu finns det två typer av ondska: de som är frukten av djävulens ondska och de som den gode och rättfärdige Guden tillfogar de otrogna och de som föraktar honom. Gud kontrollerar naturen, och ingen vulkan får utbrott utan Guds bemyndigande. På planetens och den minsta platsens skala styr han vindarna, skapar stormar, förödande tornados och uppslukande cykloner som sätter igång imponerande krafter som människan inte kan agera över. Men vid sidan av dessa direkta personliga handlingar utsätter Gud också den upproriska mänskligheten för de förbannelser som djävulen ständigt tillfogar den. Satan och hans demoner blir således de medhjälpare som sprider ondska i hans ställe. Men deras onda handlingar, inspirerade av de onda människor som satte dem i verket, beror på den högste skaparens beslut, Gud, som därför förblir god, den enda påstådda upphovsmannen som ger " *gott och ont* ".

Att älska Gud och sin nästa: kärlek som ett par

Denna nya studie kommer att undersöka de olika situationerna och mänskliga konsekvenserna av kärlek till Gud.

I sin gudomliga visdom fann Gud orden som perfekt definierade det problem som väcktes, och sade genom Jesus Kristus i Matt. 22:36-40: " ***Mästare, vilket är det största budet i lagen?*** *Jesus svarade honom: Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd. Detta är det första och största budet . Och det andra, som liknar det, är : Du skall älska din nästa som dig själv. På dessa två bud vilar hela lagen och profeterna.* "

Denna perfekta gudomliga definition av kärlek kommer ändå att skapa problem i sina tillämpningar i olika situationer. I denna idealbild saknas en enhet vars skadliga roll kommer att förändra många saker: djävulens eller hans upproriska kollegors. För en ensamstående person som jag kommer tre enheter "in på scenen": Gud, djävulen och människan. Hans andliga situation beror enbart på hans eget val: han lyssnar på Gud eller lyssnar på djävulen. Om han älskar Gud, enligt Jesu befallning, lyssnar han inte längre på djävulen och är nog med att inte lyda hans förslag. Problemet är då lätt att lösa. Men när det gäller ett par är det inte längre tre, utan fyra enheter, som är i aktion: Gud, djävulen, mannen och kvinnan.

I bästa fall, extremt sällsynt, är båda mänskliga makarna på samma andliga nivå; båda älskar Gud över allt, och i denna överenskommelse är kärlek och förståelse perfekta. Men, som jag har specificerat, är detta fall mycket, mycket sällsynt och Jesus delar också denna tanke, eftersom han själv förklarade i Lukas 17:34: " *Jag säger er: Den natten skall två ligga i samma säng , den ene skall tas med och den andre lämnas kvar* ". Det är intressant att notera att separationen mellan den utvalda och den fallna personen inte ska ske förrän den härliga Kristi återkomst. Detta innebär att de kan och måste, så långt det är möjligt, förbli

tillsammans under sin vistelse på jorden. Men jag säger: så långt det är möjligt, eftersom det finns fall där detta blir omöjligt.

Det näst vanligaste fallet är när båda makarna tjänar djävulen utan att veta om eller vilja, och därför omedvetet. Paradoxalt nog kan parets liv även här anta en till synes framgångsrik form. Harmoni är möjlig eftersom de två makarna, förenade i ömsesidig kärlek eller förenade i accepterad själviskhet, kan komma överens. Problem på grund av denna själviskhet kan ändå uppstå, men utan allvar, eftersom demonerna kommer att försöka främja denna typ av pars framgång, för att bättre motarbeta Gud. Och i värsta fall kan tvister leda till mord. För detta är möjligt för en relation som inte skyddas av Gud. Den dom som uppenbaras av Gud låter mig ge som exempel det par som bildas av en protestantisk make med en katolsk eller judisk, ortodox, muslimsk eller adventistisk make enligt traditionen. Med samma andliga status och utan fanatiskt religiöst engagemang förblir parets harmoni möjlig och fredlig.

Det tredje fallet är paret som bildas av en vald make/maka och en agnostisk make/maka. För den valda maken/makan är den agnostiska makens fördel att hen inte är bunden till en specifik idé. Hen är därför förvandlingsbar. Det är fortfarande nödvändigt att denna agnosticism inte tar formen av en militant ateism, vilket då skulle motsvara den fjärde situationen som nämns i denna studie. Även här, utan fanatism från de två makarna, förblir överenskommelsen möjlig, men samlivet mellan två andar som står emot Gud och djävulen kommer att göra saker och ting svåra. Jag påminner dock här om att människan har alla möjligheter att motstå djävulen och förkasta honom, som det står skrivet i Jakob 4:7: "*Underordna er därför Gud; stå emot djävulen, så skall han fly från er.*" Agnostikern tror dock inte på djävulens existens mer än på Guds. Det kommer därför att vara svårt och till och med omöjligt att motstå honom utan Guds hjälp. Allt kommer således att vila på den andliga maken/makan, som är medveten om situationen. Han kommer därför inte att behöva ändra någonting och öka sin uppmärksamhet och sina kärleksuppvisningar för sin icke-andliga make/maka. Så att den icke-troende maken, långt ifrån att förebrå honom för hans kärlek till denne osynlige Gud, uppskattar hans nya religiösa engagemang. Och i denna uppskattning kan hans tillgängliga hjärta och sinne vinnas över av Guds kärlek. Men även om så inte är fallet, kan paret överleva och fortsätta fram till Kristi återkomst då Gud kommer att skilja dem definitivt åt.

Det fjärde fallet är paret som bildas av en vald make/maka och en andligt engagerad fallen make/maka. I denna typ av par är konfrontationen mellan Gud och djävulen permanent. I denna nära strid kommer hatet som inspireras hos maken/makan som är underkastad djävulens status att göra varje närmande mellan makarna omöjligt. I detta fall kommer de utvaldas ansträngningar att vara fåfänga och meningslösa. Vi har här formen av de relationer som Jesus Kristus tillkännagav i Matt. 10:34-35-36: "*Tro inte att jag har kommit för att ge fred på jorden. Jag har inte kommit för att ge fred, utan svärd. Ty jag har kommit för att sätta en man mot sin far, och en dotter mot hennes mor och en svärdotter mot hennes svärmor. Och en mans husfolk skall bli hans fiender.*" Och han tillägger efter dessa ord i vers 37: "*Den som älskar far eller mor mer än mig är inte värdig mig, och den som älskar son eller dotter mer än mig är inte värdig mig.*"

Vi måste notera att Jesus Kristus i hans ord inte nämner kvinnan. Och anledningen till att hon inte nämns är att Gud skapade paret till " *ett kött* " som måste kämpa för sin frälsning. Tillsammans måste de två makarna stå emot och förbli enade mot de olika yttre motgångar som representeras av fadern, modern och barnen själva, eftersom de är individer i sin egen rätt som framför allt för sina två föräldrar är varelser skapade av Gud genom köttets princip. På Jesu tid baserades makarnas par på mannens dominans, mannen och kvinnan hade ingen rätt att bestrida denna auktoritet som legitimerats av Gud och hans folk. Det är därför, eftersom kvinnan hade plikten att följa sin make, ålades den senares religiösa val på hans hustru. I ett judiskt par omöjliggjorde inte tron på Kristus samexistens med den oomvända maken. Jag påminner er om att relationen med den levande Guden Jesus Kristus är av andlig natur. Den upplevs av den omvända maken i deras hjärtas hemlighet eller mer exakt i deras intima tankar. De första kristna höll sabbaten och de judiska religiösa principer som de ärvt från sina fäder. Deras enda skillnad var att de inte längre praktiserade riterna kring " *offer* och *gåvor* "; detta i enlighet med den gudomliga plan som var knuten till det nya förbundet i Kristus, som uppenbaras i Dan. 9:27: " *Han skall sluta ett fast förbund med många i en vecka, och i en halv vecka skall han upphöra med offer och gåvor . De ödelagda skall begå de mest avskyvärda ting, tills förintelse och det som är beslutat faller över de ödelagda. "*

Vi ser att bortsett från denna särdrag skulle föreningen mellan paret som bildas av en konvertit till Kristus och en icke-konvertit, icke-fanatisk jude kunna tillåta dem att leva tillsammans. Kärleken till Gud står inte i motsats till den jordiska och köttsliga kärleken mellan makar som är förenade i en ömsesidig **trohet** som ensam utgör det sanna äktenskapet. Gud upphöjer och höjer denna trohetsprincip över allt, vi förstår då att han inte lätt rättfärdigar separationen av ett par, medan hans verksamhet sedan Första Moseboken just består i att separera skapade ting. Parets status är att " *bilda endast ett kött* ", därför i princip oskiljaktig. Och när den inträffar får separationen inte komma från den andliga makens val som är förenad med Gud, utan från den som omedvetet är underkastad djävulen. Han måste vara den första som tröttnar på ett konfliktfyllt liv tillsammans. För paret har en kallelse att leva tillsammans för att dela en ömsesidig kärlek. I det moderna livet har lagligheten av äktenskaplig jämlikhet gjort livet ännu mer problematiskt för par. Hustrun, som inte längre är tvungen att följa sin mans val, hamnar i konflikt med honom. Chanserna att hålla ihop till Kristi återkomst minskar, nästan till den grad att de försvinner. För motsättningen mellan två individer är utan lösning; det är därför som siffran "två" i gudomlig symbolik är symbolen för ofullkomlighet. Det ideala paret leds av ett " *huvud* " som själv måste vara i " *Kristi* " avbild enligt Ef. 5:23: " *Ty mannen är hustruns huvud, liksom Kristus är huvud för församlingen, hans kropp, och vars Frälsare han är. "* Denna vers understryker mannens enorma ansvar, eftersom hans dominans kräver av honom en motsvarighet: han måste bete sig mot sin hustru som Kristus gör mot församlingen, hans Utvalde. Och om han inte uppfyller detta krav, har hans hustrus underkastelse honom inte längre någon betydelse under Guds dom.

Enligt hans bedömning kräver Gud alltid mer av dem som är upplysta av honom. Hans överlägsna kunskap gör honom ännu mer ansvarig gentemot dem som inte har hans kunskap. Det är därför den upplysta maken, i fallet med en religiöst motstridig förening, bara bör besluta att separera sina kroppar när de tvingas och begränsas av den situation som skapats av den oupplysta makens val. Jesu Kristi utvalda bör inte kontrastera sin kärlek till Gud med den jordiska kärlek som ägnas deras make/maka. Dessa två typer av kärlek är helt förenliga och kompletterande, för om himlen har sina krav, har också det köttsliga livet sina egna. Och med sitt ursprung i samma Skapargud är dessa två kärlekar lika legitima. Detta innebär att andliga plikter inte bör skada köttsliga plikter och vice versa.

Från början, i 1 Mos 2:24, profeterade Gud om behovet för par att isolera sig och separera sig från sina föräldrar: "*Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de skall bli ett kött* . " På jorden var denna modell som Gud valde avsedd att främja beskyddet av det bildade paret. Men i verkligheten, genom att säga dessa saker, profeterade Gud planen för sitt förbund i Kristus med sin "*brud* " som bildats av församlingen av hans utvalda som återlösts från livet på jorden. Tyvärr kommer detta perfekta ideal sällan att uppnås i sin mänskliga tillämpning. Bibelns stora utvalda, såsom Noa, Abraham, Isak, Mose och Job, verkar ha lyckats i sina liv som par, gynnade, visserligen, av sin tids patriarkala liv. Men den framgång som uppnåddes var framför allt det faktum att deras hustrur hade valts ut åt dem av Gud, innan de träffade dem. Detta var orsaken till deras sällsynta framgångar och fallet med Isak och Rebecka är särskilt avslöjande.

Inför olika motgångar kommer parets överlevnad att bero på den kärlek som förenar de två varelserna. Och i detta ämne måste det, när det är möjligt, använda alla vapen som står till buds, och särskilt den köttsliga njutning som makarna ger varandra. Paulus undervisade om detta ämne i 1 Kor 7:1–7. I vers 1 frammanar han det ideala fallet av sant celibat och säger: "*Angående det som ni skrev till mig om, anser jag att det är gott för en man att inte röra en kvinna* . " Men han förtydligar sedan och säger: "*Men för att undvika sexuell otukt skall var och en ha sin egen hustru och varje kvinna ha sin egen man* . " Gud kan bara godkänna denna idé och därför ogilla månggifte. Och Paulus specificerar vidare: "*Mannen skall ge sin hustru vad hon förtjänar, och hustrun skall göra detsamma mot sin man* ." » Han rättfärdigar sedan sina ord: "*Hustrun har inte makt över sin egen kropp, men det har mannen; och likaså har inte mannen makt över sin egen kropp, men det har hustrun* . " Här erbjuder jag en ytterligare förklaring: ensam njutning är förbjuden eftersom den förvränger Guds frälsningsplan: Den Utvalda, Kristi "*brud* ", *måste endast finna sin njutning i sin " make "*, Jesus Kristus. Genom att överträda denna köttsliga princip förvränger människor Guds plan, något de straffar hårt, i likhet med Moses exempel som slog på klippan vid Horeb två gånger, medan han, i profetian om Kristi död, bara skulle slå på den en gång. Genom att förstå orsaken till Guds krav finner den Utvalda en motivation att ta hänsyn till dem. För Skaparguden är andligt liv och köttsligt liv ett. Vad han kräver på ett andligt sätt krävs också i hans jordiska köttsliga form. Paulus säger sedan i vers 5: "*Ni skall inte ta emot varandra, utom genom överenskommelse till*

en tid, för att ni skall ägna er åt bön. Kom sedan samman igen, så att inte Satan frestar er genom er oförmögenhet. ” Men han förtydligar sedan: ” *Jag säger detta nedlåtande, inte som en befallning.* ” Detta är inte en befallning, utan ett klokt och upplyst råd. Ty argumentet har tyngd, eftersom de fysiska och psykiska behov som inte tillgodoses hos paret kommer att sökas av någon utanför paret, i äktenskapsbrott som Gud fördömer. Parets köttsliga relationer är inte bara avsedda för fortplantning. De är också nyttiga för att främja det band som förenar de två makarna.

Mot bakgrund av dessa läror kan vi förstå att de som Kristus kallat, av nit för Gud, begår allvarliga beteendefel genom att, genom personligt val, ointetgöra sin makes köttsliga behov. Gifta män och kvinnor är inte avsedda att bete sig som ogifta. Gud kräver inte detta av någon jordisk make. Och det enda han kräver av sina gifta makar är deras trohet mot sin make. Gud har sagt att han avskyr äktenskapsbrott och fördömer det köttsligt och andligt. Utan att själva begå det uppmuntrar den gifta personen som frustrerar sin make ett möjligt framtida äktenskapsbrott. Gud kan därför bara ogilla den frustration som provocerar fram detta äktenskapsbrott. Som Paulus lärde måste parets avhållsamhet beslutas genom ömsesidig överenskommelse mellan båda makarna; aldrig av bara en av dem.

Med detta sagt är mänskligt liv utsatt för stor svaghet och både de utvalda och de fallna begår alla felaktigheter. Dessa fel som begåtts av de utvalda är förlåtna i Kristus som bar och sonade deras synder. Men frälsning är inte längre aktuell här, det som kommer efter är omsorgen om att lyckas så bra som möjligt på vår livsresa på jorden för att förhållande denna Gud som vi älskar av hela vårt hjärta. Och denna ädla och fromma önskan kan bara uppnås genom att förstå ” *vad som är gott och behagligt för Gud* ” som lärs ut i Ef. 5:10, 1 Tim. 2:3, och återigen i 1 Johannes 3:22: ” *Och vad vi än ber om, det får vi av honom, eftersom vi håller hans bud och gör vad som behagar honom.* ” Paulus sammanfattar detta ämne mycket väl när han säger i Rom. 12:1-2: ” *Jag förmanar er därför, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande, heligt och Gud välbehagligt offer , vilket är er resonliga gudstjänst.* ” Och forma er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas genom att ert sinne förnyas, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det goda, det behagliga och det fullkomliga . ”

Mer än någon annan drivs Kristi utvalda av naturen att göra själviska val, eftersom hans frälsning beror på hans tankes oberoende. Från det, till att beslutsamt påtvinga sina val på den make/maka som tar emot dem i form av brutalitet, finns det bara ett lätt överstigit steg. Och denna typ av beteende är resultatet av bristande hänsyn till partnern/makan. Det som saknas i denna typ av par är kunskap om maken/makans karaktär. Par formas av fysisk attraktion där passion spelar huvudrollen. Det bör inte ignoreras att denna passion som upplevs enbart kan bero på djävulen, en absolut mästare i frågan, eftersom han har denna makt över alla mänskliga andar som inte skyddas av Gud. Jag har upplevt saken. Efter att ha uppnått parets allians drar Satan tillbaka den inspirerade passionen och då återstår bara två makar som inser att de inte känner varandra. Överraskningen är stor och kan leda till snabba separationer. Misslyckandet på grund av denna okunnighet förklarar varför Gud, ovillig att lida av detta misslyckande, i Kristus

sätter sina utvalda på prov under hela deras liv på jorden. Vid slutet av detta prov når den ömsesidiga kunskapen om Gud och hans utvalda den erforderliga fullkomligheten. Innan detta exempel, redan på jorden, kan du förstå hur makarnas djupgående kunskap är avgörande för parets överlevnad. Detta är underskattat, men det par som är förenade kommer att behöva gå igenom prövningar som kommer att pröva deras motståndskraft, vilket är anledningen till att en djupgående kunskap om den framtida maken är livsviktig och nödvändig. Men denna visdom upptäckts endast hos Gud, och par som bildas, när de är otillräckligt upplysta, lider konsekvenserna av sin brist på förberedelse. Och resultatet är offentligt synligt i det moderna samhället. Par bildas, separerar, förolämpar varandra och sliter ibland varandra isär. Människor gifter om sig en andra, till och med en tredje, och ännu fler, gånger, men idealet om trohet som Gud önskar har försvunnit över hela jorden. För dessutom har denna trohet inget värde utom i honom, vilket i sann tro på Jesus Kristus är lika sällsynt som framgångsrika äktenskap.

Den kunskap som krävs är som sexuell penetration eftersom det är den betydelse Gud ger verbet " att känna " i 1 Mos 4:1: " *Adam **kände** sin hustru Eva, och hon blev havande och födde Kain. Och hon sade: 'Jag har format en man med hjälp av JaHWéH.'*" Denna betydelse som Gud ger verbet " **att känna** " är därför kopplad till idén om den upplevelse vars mål är att bli ett. Om den sexuella akten förverkligar den fysiskt, och paret bildar i akten " ett kött ", är det den slutliga relationen mellan den utvalda och Kristus som är den andliga tillämpning som profeteras just av den köttsliga akten. Orgasmen som åtföljer denna sexuella akt är i sig ett vittnesbörd om det tillstånd av extas som den utvalda kommer att befinna sig i i närvaro av sin frälsnings Gud i början av det sjunde årtusendet. Men istället för att vara ett kort och obetydligt ögonblick som är fallet på jorden, kommer detta tillstånd av extas att förlängas i närvaro av den helige Guden. Och om denna närvaro är evig, kommer även extasen att vara det. Jag kan med säkerhet vittna om denna extas eftersom jag upplevde den under en gudomlig vision som jag fick våren 1975. Till skillnad från drömmen upplevs visionen i ett tillstånd av uppvaknande av alla våra sinnen, och i mitt fall spelade syn och hörsel huvudrollen. Extasnivån intensifierades samtidigt som ett ihållande ljud jämförbart med orgelns ljud tog tag i hela min kropp som tycktes komma i vibration. Synen upplevs därför som det verkliga livet förutom att sammanhanget och bilderna som utgör den är valda och konstruerade av Gud i vårt sinne, det vill säga i vår hjärna; i visionen tar Gud fullständig kontroll över vår hjärna som sedan kopplas bort från våra fysiska, köttsliga organ.

I Johannes 17:19-23 bad Jesus för denna fullkomliga enhet för sina utvalda, apostlar och lärjungar, som hans blod, som skulle utgjutas, skulle återlösa: " Och för deras skull **helgar jag** mig, för att också de skall vara **helgade** genom sanningen. Den härlighet som du har gett mig har jag gett dem, **för att de skall vara ett. " liksom vi är ett, att de alla må vara ett, liksom du, Fader, är i mig och jag i dig , att också de må vara ett i oss , så att världen kan tro att du har sänt mig. Den härlighet som du har gett mig har jag gett dem, **för att de må vara ett, liksom vi är ett, jag i dem och du i mig, för att de må vara fullkomliga i ett**, och för att världen ska veta att du har sänt mig och har älskat dem, liksom du har**

älskat mig. Termen "ett" citeras "sju" gånger i dessa fyra verser. Gud kopplar tanken på enhet till siffran "sju", vars symboliska betydelse är helgelse, just som citeras i vers 19. Denna enhet betecknar sammansmältningen av de utvaldas andar i Guds Ande. Eftersom det verkliga livet är ett liv i andar, har Gud i det jordiska livet placerat bilden av den mänskliga andens situation, som separerades från Guds Ande genom Adams och Evas synd. I Jesus Kristus, korsfäst för att sona de utvaldas synder, uppnås och fullbordas dessa återlösta utvaldas försoning med Gud. Den enhet som Jesus bad om är fullt ut förverkligad och fullbordad. Och denna enhet förverkligar konkret helgelsens mål. Den sexuella akt som profeterade om detta projekt är andligt sett långt större än vad människor kan föreställa sig.

Av hela mitt hjärta hoppas jag att detta vittnesbörd, levt i mitt kött och min ande, ska uppmuntra den utvalda som läser det.

När barnet dyker upp

Kärleken i ett par genomgår förvandlingar efter ett barns födelse. De två blickarna som korsas fokuserar på en tredje enhet, barnet. I de flesta fall kommer mannen ut ur upplevelsen frustrerad eftersom hans frus uppmärksamhet nu främst är inriktad på barnet. Och många alltför possessiva mödrar försvagar oavsiktligt sin relation med sin man. En andlig syn på livet kan undvika detta problem. Båda föräldrarna behöver helt enkelt beakta det faktum att barnet som förts till världen bara tillhör dem till en liten del; den verkliga prioriterade ägaren av detta nya liv är Skaparen Gud. Föräldrar är bara de fysiska instrument genom vilka han för in i det jordiska livet nya framtida existenser, kandidater för evigheten som erbjuds i Jesus Kristus. Vi har just sett att Jesus, *den andliga "brudgummen"*, sa: "*Den som älskar sina barn mer än mig är inte värdig mig* ." Den jordiska maken, berövad kärlek och uppmärksamhet av det ofödda barnets mor, har rätt att göra samma kommentarer. För paret har barnet inte prioritet. Denna nuvarande prioritet är ett resultat av den förvrängning som moderna sinnen har. I forntiden påverkade dödligheten födslar i hög grad, och föräldrar avstod från att förvänta sig det värsta, bandet med barnet minskade därmed naturligt.

I Upp. 12 använder Gud symboliken med "*barnet*" som var Jesus Kristus för att illustrera den "*nya födelse*" som hans utvalda måste uppleva medan de är på jorden. En ny födelse född "*av vatten och Ande*". I denna bild "*går barnet in i himlen*", och detta inträde i Guds rike kommer först att fullbordas vid världens slut, vid Jesu Kristi härliga återkomst. I denna symbolik presenteras "*barnet*" som det slutgiltiga målet som ska uppnås. Men det som är sant på den symboliska nivån gäller inte på den fysiska nivån. Barnet får inte på något sätt ljuda dödsstöten för parets kärlek. Med eller utan barn, förenade i kärlek och trohet, förhärliigar paret Gud, och det trogna, sterila paret förhärliigar honom lika mycket som det fortplantningsbara paret. Fortplantning och sterilitet bestäms av Skaparen Gud, även om vetenskapliga förklaringar i vår tid belyser orsaken till denna sterilitet. Rakel, Jakobs utvalda hustru, var steril, och Gud tillät henne ändå att föda två söner. Att förstå och ta hänsyn till det faktum att alla aspekter av livet är organiserade enligt den allsmäktige Skapargudens goda vilja gör att vi kan undvika problem och mycket onödigt mentalt lidande. Bilden som ges i Upp. 12 avslöjar den levande Gudens sanna frälsningsplan. Kristi liv är perfekt från

födelse till död; han syndade aldrig. Detta liv som erbjuds för att sona synderna hos endast de återlösta utvalda kommer från himlen där det bar namnet "*Mikael, en av de främsta furstarna*", som ängeln Gabriel sa till Daniel. Jesu död var inte det enda syftet med hans ankomst till jorden. För Guds huvudmål är att uppnå förvandling, det vill säga den sanna omvändelse som gör en syndare till en utvald. Denna utkorelse uppnås när den modell som presenteras i Jesus återges i lärjungens liv som kallats till utkorelse. Att ta hänsyn till detta gudomliga krav är reserverat endast för sann helighet. Således, om han inte söker denna standard för helgelse, "*skall ingen se Herren*", som aposteln Paulus verkligen sa i Hebr. 12:14. För endast den helgade utvalda utvecklar, genom sin omvändelse, i sig själv "*barnet*" som Gud "*kommer att upphöja till sin tron*" enligt bilden i Upp. 12, och detta "*barn*" måste återge Kristi karaktär och all fullkomlighet. Är detta omöjligt? Inte alls. Jesus bekräftade att hans utvalda skulle göra och imitera hans gärningar och att de till och med skulle göra "*större gärningar*". Jesus lärde och visade oss att hjärtat som vunnits av Guds kärlek inte längre kan synda mot honom, eftersom det blir oförmöget att skada den det älskar "*av hela sitt hjärta, av hela sin själ, av all sin kraft och av hela sitt förstånd*", det vill säga enligt den norm han har satt. I detta sinnestillstånd fördömer inte längre de tio budordens lag, den rättfärdiggör.

I denna symboliska illustration upprepar Gud helt enkelt den profetiska betydelse han gav åt "*kvinnan*" och "*barnet*" i sin jordiska skapelse. Det är en unik experimentell skapelse skapad till avbilden av hans frälsningsplan. Och det är alltid bra att komma ihåg att den jordiska dimensionen skapades för att låta djävulen och alla himmelska och jordiska rebeller uppenbara konsekvenserna av sin ondska, vilka är lidande, oro, rädsla, sjukdom och död. På jorden konfronteras kärleken som par med dessa mentala och fysiska attacker. Och det är verkligen önskvärt att den utvalda maken som lever som par kommer ihåg att de bara bildar ett kött med sin make/maka av motsatt kön, vilken måste skyddas mot denna synliga eller osynliga motgång; denna make/maka måste fortfarande vara övertygad.

Det var efter att ha blivit ett offer för "*synd*" som "*kvinnan*" dömdes av Gud att se "*smärtorna vid sin förlossning öka*". Dessa "*lidanden*" skulle genom hela den kristna kyrkans historia bli den symboliska bilden av de förföljelser som den falska kristna religionen under djävulsk inspiration och dess sekulära civila arm utsatte Kristi utvalda för. Det är därför Jesus, inspirerad av Faderns Ande, förklarar i Johannes 16:21-23: "*En kvinna har sorg när hon föder barn, ty hennes stund är inne. Men när hon har fött barnet minns hon inte mer smärtan, av glädjen över att en man har fötts till världen.*" Efter att ha presenterat denna bild ger han sin förklaring i följande vers: "*Så har också ni nu sorg. Men jag skall se er igen, och era hjärtan skall glädjas, och ingen skall ta er glädje ifrån er.*" Jesus jämför således "*lidandena och sorgen*" i det jordiska livet med "*lyckan, den fullkomliga glädjen*" som hans utvalda kommer att uppnå genom att inträda i det eviga himmelska livet. Eftersom hans utvalda i detta sammanhang har blivit lik honom, kan han säga till dem: « ***På den dagen skall ni inte längre be mig om något*** . Sannerligen, sannerligen säger jag er: *Vad ni än ber Fadern om, det skall han ge er i mitt namn* .» Sedan Jesus talade dessa ord har mängder av kristna bett

Fadern, i « ***hans namn*** », om alla möjliga saker som Gud inte nödvändigtvis ger dem. Anledningen ges till oss i Matt. 7:21 där Jesus säger: « *Inte alla som säger till mig: 'Herre, Herre', skall komma in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske Faders vilja* . » Och efter att dessa falska kristna har påstått att deras gärningar faktiskt beror på djävulen, har de » *profeterat, drivit ut demoner, utfört kraftgärningar* », allt de säger sig ha gjort i » ***hans namn*** », specificerar han orsaken till sin negativa dom: » *Då skall jag bekänna för dem: Jag har aldrig känt er* . Gå bort från mig, ***ni som gör orättfärdighet*** . » » Orättfärdighet » är den absoluta motsatsen till rättvisa, vilket betecknar en rättvis dom. Jesus förebrår därför dessa falska kristna för att ha felbedömt erbjudandet om gudomlig frälsning och för att endast ha behållit en felaktig tolkning av det. För att vara ännu tydligare, låt oss säga att de inte har övergett syndens utövande, samtidigt som de gör anspråk på den nåd som erbjuds i » ***hans namn*** », Jesus, det enda » ***namnet*** » som frälser under alla himlar, enligt Apostlagärningarna 4:12: » *Inte heller finns frälsningen i någon annan. Ty det finns inget annat namn under himlen som är givet åt människor, genom vilket vi måste bli frälsta* . »

Detta sista bibelcitrat kunde bekräfta länken som förbinder uppnåendet av frälsning, som Gud föreslog i Jesu Kristi namn, och de förhållanden under vilka den utvalda, under bilden av "barnet " av sin återfödelse i Kristi sanning och i hans karaktär, måste befinna sig för att svara på skaparens, återlösarens och pånyttfödarens rättmätiga krav; detta nya tillstånd är " ***helgelse*** " där syndaren inte längre syndar av kärlek till Gud i Kristus. Och för att rättfärdiga att inte uppnå denna helgelse har människan ingen ursäkt, eftersom just i Gud skaparen, i Jesus Kristus, har Gud återlöst sina utvaldas synder och, i den Helige Andes roll, ställer Jesus Kristus all sin hjälp baserad på sin jordiska erfarenhet till sina utvaldas förfogande.

Gudomliga vägar och mänskliga vägar

Gud förkunnade i Jesaja 55:3-11: » *Böj era öron och kom till mig, lyssna, så skall era själar leva. Jag skall sluta ett evigt förbund med er och visa David min nåd* . » Se, jag har satt honom till ett vittne för folken, till en ledare och härskare över folken .

Gud riktar detta budskap till sina tjänare i det "eviga förbundet " lett av " Davids son " som skulle få namnet " Jesus ", från hans mirakulösa födelse, i Davids släktlinje som gällde Josef och Maria, hans officiella föräldrar, enligt köttet, vilket bekräftas av Lukas 2:4: " *Och Josef gick upp från Galileen, från staden Nasaret, till Judeen, till Davids stad, som heter Betlehem, eftersom han var av Davids hus och släktlinje* . "

" Se, du skall kalla på folk som du inte känner, och folk som inte känner dig skall synda till dig, för Herrens, din Guds, Israels Heliges, skull, han som ger dig ära. "

Frälsningserbjudandet till de folk som är spridda över jorden var profeterat av Gud och skulle uppfyllas först efter Jesu Kristi död och uppståndelse. Men det gudomliga erbjudandet var tvunget att accepteras och tas emot av vissa folk, och

de andra behöll sina århundraden gamla hedniska religiösa arv. Dessutom har tyvärr alla kristna folk som påstår sig ha denna religion vunnits över av lögn och religiös formalism, så att tron fortfarande erbjuds endast på individuell basis.

" Sök Herren medan han är att finna, åkalla honom medan han är nära. Den ogudaktige överge sin väg och den orättfärdige sina tankar. Han vände om till Herren, så skall han förbarma sig över honom, och till vår Gud, ty han förlåter ."

Idag, när de mest fruktansvärda händelserna står på väg att drabba mänskligheten, får denna typ av budskap en gudomlig relevans. I denna vers bekräftar återopandet av Gud som " *förlåter* " tanken att den riktar sig till de som mottagit Kristi rättvisa, vars frivilliga död erhöll den " *förlåtelse* " för synder som profeterats av högtiden "Yom Kippur" eller "Försoningsdagen", och jag specificerar vidare att dessa mottagare uteslutande är hans återlösta, utvalda och utvalda av honom.

" Ty mina tankar är inte era tankar, och era vägar är inte mina vägar ", säger YaHWÉH. Liksom himlen är högre än jorden, så är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar .

Denna vers väcker tankarna till ämnet för denna studie: "Gudomliga vägar och mänskliga vägar."

*" Liksom regn och snö faller ner från himlen och inte vänder tillbaka dit utan att vattna **jorden** och låta den **spira** , så att den ger säd **åt** såningsmannen och **bröd** åt ätaren, så är det med mitt **ord** som går ut ur min mun. Det vänder inte tillbaka till mig tomhant, utan det skall utföra vad jag **vill** och **utföra** vad jag har för avsikt. "*

Redan, enligt orden som uttrycks i denna vers, leds Guds vägar till sin fullbordan. Särskilt eftersom ingen kraft eller vilja utöver hans egen kan förhindra det. I de bilder som presenteras jämför Gud Messias Jesu jordiska gång med de gärningar som utförs av " *regnet och snön* ", så att Jesus är: **grodden, fröet, brödet och Guds ord** . Denna vers förbereder de liknelser som Jesus kommer att undervisa om under sin jordiska verksamhet. Han kommer att vittna genom att presentera det perfekta livet och sedan dö för att sona för synder. Genom dessa två saker har han infört det gudomliga erbjudandet om frälsning och kommer därmed att fullborda det frälsande syftet med Guds projekt. Det är därför han kunde säga på korset " *Allt är...*" **fullbordad** "; i enlighet med den allsmäktige skaparen Gudens " *vilja* ". **Hans första ankomst till jorden har burit alla dess effekter.**

Vi hör ofta människor säga: "Guds vägar är outgrundliga." Och denna tanke tröstar dem som är övertygade om denna situation. Två verser " *tycks* " rättfärdiga denna tanke: Ps. 139:17: " *Hur outgrundliga är inte dina tankar, o Gud! Hur många är de inte!* " Den andra är Ords. 25:2-3: " *Det är Guds ära att dölja något, men kungars ära att utforska något. Himlarna är höga och jorden är djup, och kungars hjärtan är outgrundliga .*"

Om den andra versen betecknar saker som är verkligt ogenomträngliga, specificerar den första, som rör Guds tankar, att de " *verkar outgrundlig* ." Vid första anblicken är den som inte ingår en relation med Honom okunnig om Hans tankar. Men så är inte fallet för den som har ingått Hans förbund. De så kallade "

outgrundliga " tankarna blir förståeliga. För den sanna relationen med Gud uttrycks genom att man delar sina tankar med Hans tjänare, som det står skrivet i Amos 3:7: " *Ty Herren, YaHWéH, gör ingenting utan att uppenbara sin hemlighet för sina tjänare profeterna .* " Mot bakgrund av denna vers verkar det tydligt att Guds tanke, som uppenbarats för sina tjänare profeterna, inte är " *outgrundlig* ". Men endast det som uppenbaras förblir " *outgrundlig* " enligt 5 Mosebok 29:29: " *Det hemliga tillhör YaHWéH, vår Gud; men det som uppenbaras tillhör oss och våra barn för evigt, så att vi må hålla alla denna lags ord.* "

Efter att ha fått tydliga förklaringar från Gud om de profetiska ljus som skulle belysa vår förståelse av Guds dom, kan jag erbjuda dig ett mycket enkelt sätt att veta vad Gud tycker om ett visst ämne. Allt du behöver göra är att lyssna på den åsikt som Hans fiender har om saken; som regel kommer Guds åsikt att vara raka motsatsen, diametralt motsatt.

Gud är emot allt de godkänner; därför är systemet mycket enkelt att tillämpa. Därför är det absolut nödvändigt att identifiera dessa Guds fiender. Och det är just detta som han presenterar för oss i sina profetior i Daniel och Uppenbarelseboken och många andra böcker i Bibeln som citerar profetior.

Vad är en profetia? Det är den förväntade uppenbarelsen av Guds dom över handlingar eller enheter som dykt upp genom århundradena av mänsklig historia. När det sammanhang som studeras identifieras, uppenbaras den hemliga tanken om Guds dom för oss, över de berörda enheterna, i den avsedda eran.

Till grund för profetiorna som ägnas åt ändens tid finns Daniels bok, ett namn som just betyder "min domare är Gud". Sedan denna första bok har Gud byggt uppenbarelsen av sin dom över Rom genom hela dess historia och dess falska omvändelse till den kristna tron. Guds favoritfiende identifieras därför: den katolska tron. Och sedan 1843 är hans näst favoritfiende den protestantiska tron, som legitimerar hans arv av den romerska söndagen, befläckt av dess hängivenhet till den "gudomliga" "solen" hos de romerska hedningarna och andra. Vi vet att för att upphäva en förbannelse kräver Gud övergivande av synd och frukten av omvändelse. Således, om vi inte uppfyller detta krav, vet vi att den judiska religionen är för Jesus, en " *Satans synagoga* " enligt Upp. 2:9: " *Jag känner din vedermöda och fattigdom (fast du är rik), och förtalet från dem som säger sig vara judar men inte är det, utan är en **Satans synagoga** .* " Denna Kristi dom uppenbaras tydligt, eftersom det nationella förkastandet av Kristus som kallas Jesus från Nasaret officiellt erkänns på Johannes tid. Symbolerna som gynnar mysteriet kommer att användas av Gud för att utpeka förrädarna mot den kristna religionen, eftersom de gudomliga förbannelser som berör dem kommer att sträcka sig över ungefär ettusen sjuhundra år av historia som börjar i det ödesdiga förbannade året 321. Observera att dessa siffror verkar beordra starten på en ras, i själva verket början på ett evigt smärtsamt trosprov. Under denna tid drabbar sju mordiska förbannelser den skyldiga mänskligheten, Upp. 8, 9 och 11 presenterar dem under bilden av " *sju trumpeter* " som avslöjar deras roll som successiva varningar framkallade av den förolämpade Guds vilja.

Vid denna tidpunkt då våren 2022 närmar sig, det vill säga 8 år före Kristi härliga återkomst och cirka 7 år före slutet av nådatiden, har de religiösa

organisationer som drabbats av Guds förbannelse inte omvänt sig och därför behåller de en andlig status som är förbannad av Gud.

Nyheter den 24 februari 2022 präglades av attacken mot ukrainskt territorium av ryska trupper. Och medan observatörer av dessa händelser bara nämner ämnet och det nationalistiska motivet för konfrontationen, erbjuder jag min analys av ämnet genom att notera att de två krigförande parterna, främst i basen, motsätts av traditionella religiösa val som ärvts i århundraden. Faktum är att hatet som ställer dessa två läger mot varandra är en konsekvens av en århundraden lång motsättning mellan den katolska tron och den ortodoxa tron. Men i det ukrainska lägret måste vi lägga till den judiska tron, eftersom Ukrainas nya president sedan 2019 är Volodymyr Zelenskyj av den judiska religionen. Således, enligt Jesu Kristi dom som uppenbaras i Upp. 2:10 och 3:9, är "*Satans synagoga*" inblandad i konflikten och leder det katolska och judiska lägret. Jag har redan avslöjat den förbannelse som judarnas återvändande till Palestina har varit för världen sedan 1947. Huvudelementet i tvisten är Ukrainas katolicism och dess judendom, som dåligt accepterats av ryssarna, båda komponenterna har inlett uppror mot den ortodoxa ryska dominansen. Detta är en generalisering eftersom specialfall finns i alla former, bland annat agnostikers val. Under lång tid har detta ukrainska land bestått av ryska medborgare på östsidan och människor knutna till det katolska Polen på västsidan. Efter att ha varit under rysk stövel sedan slutet av andra världskriget anslöt sig Polen, efter att ha blivit självständigt, till det västeuropeiska lägret och gav det en prestigefylld påve, Johannes Paulus II, vars borgerliga namn var Karol Wojtyła. Och många polska judar som förföljdes i Polen av "nazisterna" fann tillflykt i västra Ukraina. Detta Polen var den "trojanska hästen" som européerna förde in i sin allians. Polen, återskapat mellan de två första världskrigen, var ansvarigt för den tyska attacken mot det eftersom det misshandlade tyskarna som bodde på dess territorium; detta markerade början på andra världskriget. Liksom alla konfliktfyllda samexistenser gynnar långa perioder av fred blandningen av de tre religiösa valen och deras spridning över hela territoriet. Men på den dag Gud valt utbryter tvisten och situationen urartar och blir konfliktfylld till den grad att man strider för att döda motståndaren. Segraren avser att kontrollera territoriet i sin helhet. Vidsomen i att acceptera kompromissen och dela upp landet i två zoner avvisas fanatiskt av det polsk-ukrainska lägret. Dessutom, eftersom Ryssland inte hade något annat val, ingrep de med all sin militära styrka för att stödja de rysktalande ukrainarnas sak.

Roten till problemen ligger USA:s expansionism, organisationerna av NATO-lägret (Nordatlantiska fördragsorganisationen). Efter kriget 1939-1945 accepterade ryssar, amerikaner och deras allierade de villkor som föreslogs av Sovjetryssland, lett av Stalin. Det besegrade folkets tyska territorium delades upp och blev gränsen mellan östblocket och västblocket. Kampen mellan dessa två block var ständig. USA kämpade för att rycka länder från Ryssland. De uppnådde sitt mål genom att främja Sovjetunionens ekonomiska och politiska ruin, och gick så långt som att vägra sälja vete till ett ruinerat och svältande Ryssland. Genom att utnyttja denna ruin och en förändring i den ryska politiken återfick de baltiska länderna och Polen, och deras hat mot Ryssland, sin självständighet, och andra länder följde efter, inklusive Rumänien. Under det historiska namnet

"Balkankriget" utbröt Jugoslavien, en rysk allierad, enad av diktatorn Tito, i ett nationalistiskt krig efter hans död mellan ortodoxa serber, muslimska Bosnien och romersk-katolska Kroatien. Och här igen erkändes inte motivet för serbisk ilska mot albanerna som misshandlade serbiska medborgare i Kosovo (liksom polackerna misshandlade tyskarna) av det västerländska lägret i USA och Europa. Det amerikanska flygvapnet lät tusentals bomber regna över det serbiska lägret och införde en delning av Kosovo, värdefullt för serberna eftersom det var deras folks födelseplats. Orättvist togs Kosovo ifrån dem och överlämnades till albansk immigration. Serberna var allierade med ryssarna, som vid den tiden var försvagade. I denna erfarenhet tog Europa ställning och dömde mot Serbien. Dess domstolar arresterade den serbiske ledaren Slobodan Milosevic, och han dog i fängelse, misstänkt för förgiftning. Alla dessa grymheter som USA och Europa begått har dokumenterats av Ryssland, oförmöget att försvara sina allierade. Men hämnd är en rätt som bäst serveras kall, som ordspråket säger, och den nuvarande mycket mäktiga ledaren för det nuvarande mäktiga och starka Ryssland har undanhållit alla dessa orättvisor ett bittert minne och en förbittring som med tiden förvandlas till djupt hat mot väst. Detta hat underblåses av hans bedömning av den typ av samhälle som representeras av väst, vilket har befriat sig från alla religiösa tabun och skryter med alla sina moraliska och sexuella överdrifter och utskedanden. Denna personliga bedömning av Vladimir Putin kommer att spela en viktig roll när han måste inleda invasionen av västländer och krossa det svaga väpnade motstånd som kommer att motsätta sig honom. Erfarenheterna från Ukraina, vars namn betyder gräns, kommer att ge det västeuropeiska lägret en illustration av det öde han reserverar för dem. Detta namn "gräns" profeterar rollen för detta territorium, vars önskan att anslutas till NATO-lägret utgör överskridandet av gränsen för vad som är uthärdligt för ryssarna. NATO-lägrets omätliga aptit kommer att straffas och krossas av de ryska arméerna. Gränsen kommer att återtas, och ryssarna kommer att svämma över och invadera hela Västeuropa och till och med Israel. Detta profeteras i Dan. 11:40-45, där Ryssland utpekas som "*norrens kung*" och de muslimska styrkorna som "*söderns kung*". Det invaderade territoriet är Europa som är målet i profetian på grund av dess romerska påvliga härstamning. I Upp. 18:24 säger Gud om Rom, kallat "*det stora Babylon*": "... och eftersom i henne fanns blod av profeter och heliga och av alla som har blivit dräpta på jorden. " Gud tillräknar Rom ansvaret för de massakrer som har blodat västerländskt liv. Och det är mycket uppbyggligt att inse dess roll i kriget som ställer det nuvarande katolska och ateistiska Europa, född under två "Romfördrag", mot Ryssland, som har blivit rent ortodox igen men inte längre kommunistiskt. Under de djävulska incitamenten i Jungfru Marias syner drivs katolska folk att omvända de ortodoxa folken i öst. Och rollen för denna påvliga romersk-katolska tro är grundläggande för att förklara de initiativ som togs av det västerländska lägret, som var fallet i Balkankriget, där USA och Europa ställde sig på det kroatiska påvliga romersk-katolska lägret mot ortodoxa Serbien. Sann helighet finns inte mer i ortodoxin än i katolicismen eller protestantismen, inte mer än i islam, men de orättvisor som begås tillåter Gud att låta sin förödande vrede komma över de skyldigas huvuden. För närvarande kommer denna gudomliga vrede att anta former som aldrig tidigare skådats av mänskligheten,

vilket den ryske ledaren just uttryckt. Fruktansvärda destruktiva vapen har utvecklats för att, utan att deras användare vet om det, åstadkomma den destruktiva planen hos Skaparen Gud, han som ger liv eller död enligt sin fullkomliga och oförgångliga rättvisa.

I skalan av kristen religiös skuld har vi i grunden övergivandet av sabbaten och antagandet av den romersk-katolska söndagen i den romersk-katolska tron från 321, fram till 1843 och framåt, även inom den ortodoxa tron, arvtagare till den katolska söndagen, men även inom den protestantiska tron emigrerade till USA sedan det datumet 1843, vilket också bevarade den.

Omedvetna om Guds dom är de europeiska myndigheterna enhälligt fast beslutna att ge hjälp och bistånd till det katolska ukrainska lägret. Vana vid sin arroganta ekonomiska dominans tar dessa folk initiativ som det ryska folket och deras ledare legitimt kan acceptera som ett krigsåtagande, med hänsyn till, liksom Gud, gärningar och inte ord. I otrolig omedvetenhet mångfaldigar de åtgärder av stor fientlighet som syftar till att ruinera Ryssland och ger vapen till dess ukrainska fiende. De förbereder därmed en desto starkare rysk vrede eftersom Gud uppviglar den för att slå dem, vilket Dan. 11:40 till 45 och Hesekiel 38 bevisar och uppenbarar. Om dessa så aggressiva människor kände till det program som Gud förberett, skulle de bli skräckslagna när de upptäckte det öde de har förberett för sig själva. I profetian i Hesekiel 38 kallas dagens Ryssland för "*Gog*" och Gud placerar en av dess städer, "*Togarma*", "*i de yttersta gränserna i norr*", vilket bekräftar hans namn som "*kung i norr*" i Dan. 11:40. I Hesek. 38:4 finner vi detta uttalande från Gud: "***Jag skall dra ut dig och sätta krokare i dina käftar ; jag skall föra ut dig, dig och hela din här , hästar och ryttare, alla ståtligt klädda, en stor skara med sköldar och små sköldar, alla med svärd i handen.***" Om de beskrivna vapnen är anakronistiska, förblir krigsprincipen densamma; kulor från maskingevär ersätter svärd och stridsvagnar ersätter sköldar. Det som är värt att notera är uttrycket "*Jag skall dra ut dig och sätta krokare i dina käftar* ." Denna gudomliga tvång står i kontrast till den idé som nuvarande västerländska observatörer tillskriver den ryske ledaren. Behovet av att tvingas av Gud att gå i krig beskriver en rysk ledare som främjar fred och lugn för sitt folk. Och detta förtydligande bekräftar att V. Putin fann sig tvungen att agera med våld, av det ukrainska lägrets fanatiska beslutsamhet att helt befria sig från sitt politiska förmynderi. V. Putin kan inte förmå sig att acceptera att han förlorat "sin gräns", som erkänts av det västerländska lägret sedan slutet av andra världskriget. Fakta bekräftar dock orsaken till denna begränsning. Ukraina inledde uppror mot Ryssland 2014 genom att olagligt stöta sin ryske president, lagligt och legitimt vald av hela det ukrainska folket. Före och efter denna handling störtades flera presidentskap på grund av korruption. Och det slutgiltiga beslutet att ansluta sig till NATO-lägret var en åtgärd som gick för långt, den som slet V. Putin från hans fredliga förvaltning av sitt land. Dialog mellan väst och öst är omöjlig eftersom mentaliteterna är så olika. Väst, för vilken endast pengar och frihet spelar roll på bekostnad av allmän osäkerhet, kan inte förstå den mycket konservativa ryska andan, som respekterar gamla mänskliga värderingar som prioriterar säkerhet och ordning, värderingar som står i absolut motsats till de västerländska samhällenas. Observera att för att straffa de mest skyldiga kallar

Gud på de minst skyldiga. På samma sätt uppmanade Gud den hedniske kungen Nebukadnessar att straffa sitt folk Israels otrohet, som föll i totalt avfall. Och på liknande sätt kommer det omoraliska Europa att drabbas av det dygdiga och mycket moraliska Ryssland. Demokratier betalar i osäkerhet konsekvensen av den frihet de ger alla strömningar av civilt och religiöst tänkande. Slappheten i denna typ av samhälle gynnar ondskans utveckling. Och den frihet som erbjuds alla tillåter de rika att dra nytta av denna frihet för att berika sig själva ännu mer, genom korruption och politiska upptåg. I Frankrike har denna slapphet nått en sådan nivå att möjligheten att leva tillsammans äventyras. Etnisk och religiös blandning har förberett en explosiv situation till den grad att inträdet i tredje världskriget kommer att sätta stopp för en situation som har blivit outhärdlig. På denna nivå löser kriget alla problem och påminner människorna om sanna andliga värden. För det har visats att endast inträdet i andra världskriget kommer att kunna väcka samveten hos vissa européer som kan återlösas av sanningens Gud. De orättvisor som Ryssland lidit har lämnat själviska, stolta och upproriska västeuropéer kalla. De har därmed visat samma likgiltighet inför civila och religiösa frågor och därmed visat att ondskan är djupt och väl rotad i deras själar.

Slutet av experimentet kommer först att eliminera detta Ryssland, som Gud först kommer att använda för att krossa det katolska och ateistiska, libertinska och libertarianska Europa genom sin dominans. Det borde tydligen inte använda kärnvapen först. Dess konventionella militära makt tillåter det att krossa ett svagt, obehärdat Europa. Men på höjden av sitt dominans över hela Europa, "från Atlanten till Uralbergen", enligt sin gamla plan, kommer USA:s kärnvapenattack mot dess territorium att förändra krigets situation. Men i förtvivlanens situation kommer fruktansvärda massakrer på befolkningar och arméer att minska mänskligheten *med en symbolisk "tredjedel"*, vilket faktiskt lätt kan producera många fler offer. Människor har ignorerat att användningen av kärnvapen inte är beroende av ett mänskligt beslut utan av ett gudomligt. Det är därför detta kärnvapen kommer att användas när Gud vill förbereda mänsklighetens utrotning på jorden.

Det slutgiltiga trons prov kommer att gälla de som överlevt en fruktansvärd massaker. Och enligt Upp. 9:20-21 kommer deras moraliska tillstånd att vara identiskt med de före syndaflodens rebeller, vars natur helt och hållet togs över av ondska: "*De andra människorna som inte dödades genom dessa plågor omvände sig inte från sina händers verk, så att de inte tillbad onda andar och avgudar av guld, silver, koppar, sten och trä, som inte kan se eller höra eller gå. De omvände sig inte heller från sina mord eller sina trolldomar eller sin otukt eller sina stölder.*" Samtidigt måste Kristi utvalda som förblir vid liv, i kontrast, förkroppsliga Jesu Kristi och hans apostlars natur och beteende. "Guds vägar" uppenbaras förkunnar ett dödshot mot de sista sabbatshållarna. Denna slutliga attack på Guds sabbat avslöjar identiteten på den främste anstiftaren och uppvigglaren, dold i osynligheten av hans himmelska änglalika natur: Satan, den som hetsade Eva att äta av det träd som Gud förbjöd. Därför, i ett sista prov av tro, avser Gud att tillfoga Satan ett slutgiltigt, mästertligt nederlag. Gudomlig härlighet kommer att lysa fram genom hans sista utvaldas trofasthet. Dömda till döden om de vägrar att överge sitt sabbatsfirande för att hedra den romerska söndagen,

kommer de att behöva gottgöra Evas synd. Och för att hjälpa dem att stå fasta inför denna dödsdom kommer individuell tro att göra skillnaden, för profetior har uppenbarat Jesu ingripande för deras räkning, före den dödliga avrättningen. Således kommer de sista utvalda att vara autentiska vittnen till den tro som läggs i den gudomliga profetiska uppenbarelsen som ges i Jesu Kristi namn. Aposteln Petrus upplysta och inspirerade råd kommer således att få stor betydelse: 2 Petrus 1:19: *" Och vi har det profetiska ordet som är ännu mer fastlagt. Ni gör väl i att ge akt på det, som på ett ljus som lyser på en mörk plats, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan." Ni skall först och främst veta detta, att ingen profetia i Skriften kan tydas av någon egen tolkning. Ty profetior har aldrig kommit av någon människas vilja, utan drivna av den helige Ande har heliga Guds människor talat .*

De gudomliga vägarna profeterar om Guds och hans sista utvaldas seger, och på jorden förintar de sista representanterna för den upproriska mänskligheten genom blodiga uppgörelser. Lärarnas lögn sonas sedan genom massakern på de religiösa förförarna, av deras många offer som nu vet att frälsningen definitivt är förlorad för dem.

Jag har i västvärldens reaktioner , efter konflikten mellan Ryssland och polska Ukraina, lagt märke till ett beteende som bevisar Guds sinnens blindhet. Den enhälliga reaktionen att straffa Ryssland med finansiella och ekonomiska sanktioner och vapenleveranser var faktiskt berättigad för att försvaga Ryssland i hopp om att det ryska folket, offer för denna utarmning, skulle resa sig mot sin ledare. Men överraskande nog har ingen, varken bland politiker eller bland journalister, på ett mänskligt plan väckt tanken att resultatet av dessa sanktioner skulle kunna leda till motsatta effekter. De ryssar som är offer för västvärldens sanktioner kan där finna en anledning att samlas bakom sin nationella ledare och i hat förbereda en önskan om hämnd som kommer att leda dem till att invadera detta västvärld, att straffa upphovsmännen till dessa sanktioner som har ruinerat dem alla.

Eftersom jag från profetior känner till Guds syfte, kan jag analysera ramverket för konstruktionen av fakta och de berörda enheternas roller.

Målet är att förstöra det arroganta, otrogna Europa. **Medlet** för denna förstörelse är Rysslands ilska. **Orsaken** till denna ryska ilska är den nationalistiska omedgörligheten hos den polsk-ukrainska regeringen, som har attackerat dess östra territorium, Donbass, som tagits över av pro-ryska ukrainare. Denna omgruppering av pro-ryssar genomfördes efter det olagliga störtandet av Ukrainas ryske president. Orsaken till det ukrainska inbördeskriget är religiös: det katolska polska väst mot det ortodoxa ryska öst. Och i slutändan motiverades **den ryska invasionen av Europa av dess stöd för och partiskhet gentemot Ukraina.**

Jag noterade också en parameter som förklarar varför händelsen i fråga förvandlades till en katastrof. Det är ungdomen och därmed regeringstjänstemännens oerfarenhet. Jag noterar särskilt hur varierande deras omdöme är. För att förföra dem räcker det att säga att man vill ansluta sig till Europa. Europa har redan välkomnat många, och dess kosmopolitiska aspekt, liksom USA:s, har redan gett det fler problem än lösningar. Men jag betonar

särskilt att Europa, där kompromisser är regeln, entusiastiskt vill välkomna denna ukrainska "demokrati", som kämpar och vill påtvinga sina pro-ryska landsmän och bröder sin exklusiva dominans över hela det ukrainska territoriet. Detta gäller desto mer eftersom V. Putins Ryssland reagerar på samma sätt och vill återta sitt folks vagga i Kiev. Men detta är det normala ologiska beteendet hos ett Europa som döms och är måltavla för Gud och hans stora vrede. Till de som är förvånade över att se folk dra sig in i inbördeskrig, påminner jag er om att Frankrike har upplevt detta vid flera tillfällen. Och glöm inte bröderödskriget i USA som kallas "amerikanska inbördeskriget".

I " *ändens tid* " som nämns i Dan. 11:40 drabbas alla monoteistiska religioner av Guds förbannelse. Men graden av skuld ökar med tiden, eftersom bevisen på Guds förbannelse får dem som ignorerar historiens vittnesbörd framför dem att känna sig ännu mer skyldiga. Således förkastade judendomen Messias Jesus; efter honom förvrängde den katolska tron Guds bud och gjorde den kristna tron till enbart en "etikett" som, enligt den, öppnar "himmelens portar". Från sin början fördömde den sanna protestantiska tron dessa katolska synder, men med tiden har den förvandlat sig till en "etikett" som reproducerar katolicismens synder, och som ett resultat är dess skuld ännu större. Därefter kommer fallet med sjundedagsadventismen, som har bakom sig de katolska och protestantiska exemplen med vilka den officiellt bildade en broderlig allians 1995. Efter de lärar som Jesus Kristus uppenbarade för sina pionjärer om den katolska tron är dess fall ännu mer fördömligt av den heliga uppenbarande Guden.

Konfrontationen mellan Ryssland och Ukraina skulle inte ha existerat om inte de tidigare östblocksländerna, befriade av Rysslands ekonomiska och politiska kollaps, hade satt sitt hopp till aktivt militärt stöd från USA. Dessa USA formade Europa, som slitits i strimlor efter andra världskriget, som de fann lämpligt, och från Tyskland gjorde det till det strategiska territoriet för sin kamp mot Sovjetryssland. Lägg till detta NATO-lägrets materiella framgång, och man kan förstå önskan hos de folk som var knutna till det fattiga Ryssland att ansluta sig till detta förföriska och materiellt avundsvärda läger. Men dessa folk misstog sig i att sätta sitt hopp till USA:s väpnade beskydd. Ingen bland dem som inte upplystes av Gud genom profetian i Dan. 11:40-45 kunde ha vetat att USA skulle vägra att engagera sig militärt i direkt strid mot Ryssland. Och i vår nuvarande situation, sedan president Trump, har detta militära tillbakadragande av USA blivit bevisat. USA lämnar Europa, denna "papperstiger", att bära konsekvenserna av anslutningen till NATO. Och det är så Europa drar till sig vreden från ett mäktigt Ryssland, fast beslutet att återta det förflutnas ärorika sovjetiska dominans. Men vad världen ignorerar är att denna konflikt börjar åtta år före världens undergång, och att Gud av denna anledning har förutsett användningen av kärnvapen. Det är just USA:s sändning av atombomber mot Ryssland, som för ett ögonblick förblev i bakgrunden, som leder detta Ryssland, " *nordens kung* " i Dan. 11:44, till att " *utrota* ", i sin tur, " *skaror* " som dominerat fram till det ögonblicket: " *Budskap från öster och från norr skall komma till honom, och han skall dra ut med stor vrede för att förgöra och utrota skaror.* " Och det är dessa utrotningar som kommer att orsaka döden för den symboliska " *tredjedelen* " av

mänskligheten, i denna konflikt som kommer att mobilisera " 200 miljoner " stridande, enligt lärorna i den " sjätte trumpeten " i Upp. 9:11 till 21.

Ryssland har noterat närvaron av "nazistiska" grupper i Ukrainas läger. De är inte de enda som har lagt märke till dem, eftersom alla europeiska mediebedömare vid tiden för den folkliga "kuppen" som störtade den ukrainska presidenten 2014 också fördömde denna "nazistiska" närvaro. Men vad är "nazism"? Européer har kopplat det till önskan att utrota judarna, med hänvisning till de historiska dokument som beslutades i juli 1942, just en "9:e Av" som fruktades av judarna, eftersom den redan präglades för dem av flera förbannelser. Men innan man valde den "slutgiltiga lösningen" som i praktiken syftade till judarnas utrotning, var den "nazistiska" ideologin nationalsocialism. Dessa två ord är förföriska, men i tillämpningen av "nazism" kännetecknas de av den mest extrema extremism som inte accepterar några kompromisser och dödar alla som inte delar partiets synvinkel. I Tyskland uppenbarade sig nazismen, Adolf Hitlers parti, i "De långa knivarnas natt", då de redan "SS"-nazisterna" avrättade falangerna från det mindre fanatiska "SA". Finns det inte en viss likhet med den hårda och destruktiva kampen i västra Ukraina mot ukrainarna i Donbass, som bombat varje dag sedan 2014?

Den sanna definitionen av "nazism" måste därför omprövas.

Monstersällskapet

Detta monstersamhälle är den senaste frukten som burit av den "nya världen". Det möjliggjordes genom kombinationen av två parametrar: tid och vetenskap. En lång period av fred sedan slutet av andra världskriget har främjat både expansionen av frihetsandan och tekniska framsteg inom vetenskap och medicin.

Det är paradoxalt, men detta avslöjar i hög grad deras andliga tillstånd, USA:s, och därför, från den yttersta västern, att avskyvärda och monstruösa tankar föddes. Den paradoxala aspekten ligger i det faktum att USA:s president lägger sin hand på Bibeln när han avlägger en ed att tjäna sitt land. Och ändå, i detta mycket religiösa land, är rättigheterna till helig frihet privilegierade till den grad att alla har rätt att uttrycka och lära ut alla möjliga tankar som är avskyvärda för Skaparguden. Men i våra sista dagar lanseras idéer på internetnätverk som inte respekterar några gränser och inga begränsningar. De galnaste och mest demoniska idéerna når således mängder av människor som påverkats och omvänts. Jag har länge med rätta fruktat konsekvenserna av utvecklingen av detta propagandavapen som erbjuds världen av USA. Våra moderna samhällen reproducerar synderna från före syndafloden, Sodoms och Gomorras, men de lägger till dem synderna från vår libertarianska era. Ateism, eller enklare sagt, den brytning som uppstått mellan Gud och otrogna kristna, leder till ett ifrågasättande av de saker som Gud skapade och helgade sedan världens skapelse. Således vittnar Gud på den sjätte ^{dagen} att han skapade mannen, människan, och att han från ett av sina revben formade sin kvinnliga version, kvinnan. Människan är därför fysiskt och psykiskt en man eller en kvinna. Möjligheten är därför binär. Men i

vår tid har vetenskapen fått möjlighet att modifiera den sexuella naturen genom hormonbehandlingar och dessa kemiska metoder främjar fysiska förändringar i människokroppen. Samtidigt har demoner i vissa mänskliga hjärnor som inte är skyddade av Gud inspirerat tanken att deras verkliga sexualitet inte är den som deras fysiska utseende presenterar. Därifrån kom tanken på möjligheten att välja sitt kön. Innan denna extrema form ledde avvikelser på grund av samma demoner till att människor förändrade sitt utseende. Dessa så kallade "transvestiter" gick in i rollen som det motsatta könet till sitt eget. Men med kirurgisk vetenskap gavs de nya möjligheter. Således, med hjälp av hormoner, kan fullständig fysisk förändring uppnås. Dessa fysiska förändringar påverkar dock inte den förändrade varelsens sinne. För i verkligheten förblir det i grunden vad det var vid födseln. Och om demonerna drar sig tillbaka eller ändrar sin drivkraft, kan den "förvandlade" mänskliga dockan befinna sig i ett sinnestillstånd som förlorar all sin orientering. Monstret är fött.

För att bättre förstå lockelsen hos dessa mentala nyheter måste vi inse konsekvenserna av den nästan domesticerade mänskliga sinnets utveckling, genom audiovisuell teknologi och virtuella relationer etablerade på internetnätverk. Den främsta boven i dramat till våra mentala dramer är informationsteknologin, som uppstod successivt efter elektricitet och elektronik. För mänskliga sinnen är situationen tragisk och obotlig, både genom den dubbla slaveriet av denna invasiva informationsteknologi och genom den ständiga inspirationen till den högt utvecklade fantasin hos osynliga himmelska demoner. Var kan tanken på Guds varelser sluta? Jag har inte svaret, men den tid han bestämt, nu begränsad till åtta år, kommer säkerligen att stoppa den.

Från den "slutgiltiga lösningen" till den "slutgiltiga lösningen"

Fram till idag, den 16 mars 2022, har termen "slutgiltig lösning" använts av alla historiker för att hänvisa till de tyska "nazisternas" försök att utrota alla judar i Europa, med början 1942. Men i detta dokument kommer jag att lägga till ett sekundärt profetiskt budskap till denna term.

Över hela jorden söker människor orsakerna till de konflikter som utvecklas, men de letar efter mänskliga orsaker. De analyser jag presenterar uttrycker den levande Gudens bedömning, skaparen av allt som existerar. Det måste också förstås att orsakerna till våra nuvarande tragedier finns i det förflutna, långt ifrån vår tid. Bibeln låter oss upptäcka vad Gud tänkte under de 6 000 år som förutspåts för jordisk synd. Profetiorna i Daniel och Uppenbarelseboken kastar kompletterande ljus över Guds dom under ungefär 26 århundraden, från 605 f.Kr. till Kristi återkomst våren 2030. Medan människorna granskar och behåller jordiska köttsliga förklaringar, presenterar Gud oss sin synvinkel, som uppenbarar andliga orsaker. Mellan de två uppfattningarna vidgas avgrunden.

Mänskligheten har aldrig upphört att sona i olycka för det förakt den har visat Guds suveräna, uppenbarade vilja. Men människornas liv är begränsat, till skillnad från den evige Gudens, och människor dör och efterträder varandra. De sjuttio eller åttio åren av deras korta liv är inte tillräckliga i sig för att förstå Guds vrede. En efter en ärver människor den gudomliga förbannelsen, och deras söner, arvingar, återger sina fäders fel. Det är därför i det förflutna, när Gud talade och skrev sina lagar, sina förordningar, sina bud och sina profetiska tillkännagivanden, som hans utvalda idag kan upptäcka motiven bakom hans eviga dom. Detta är fallet med den "slutgiltiga lösningen" som drabbade judarna 1942. Och genom denna handling åstadkom Gud kraftfullt det svar han ville ge på de ord som yttrades av de upproriska judarna, animerade av det judiska prästerskapet fyllt av hat mot Jesus Kristus, fast beslutna att se honom dö korsfäst snarare än den mordiske zeloten Barabbas. Enligt Matteus 27:25 ropade de till Pontius Pilatus, den romerske åklagaren: " *Hans blod skall komma över oss och över våra barn!* " Genom århundradena har "fäder" förföljts, och deras barn efter dem. De blev således hörda bortom allt hopp. År 1942 drabbades dåtidens barn tillsammans med sina föräldrar av samma gudomliga vrede som upptänts av deras fäders historiska upprördhet och av deras söners förhärdning under århundradenas lopp.

Ja, denna händelse som har skakat västerländska samhällen kommer att hända igen vid Kristi återkomst, eftersom det enligt Upp. 13:15 profeteras om ett försök att utrota de sista utvalda som förblev trogna den gudomliga sabbaten: " *Och det fick makt att ge liv åt odjurets bild, så att odjurets bild skulle tala och orsaka att alla som inte tillber odjurets bild skulle dödas.* " Detta innebär att de rebelliska överlevande som organiserar denna andra "slutgiltiga lösning" kommer att vara i samma sinnestillstånd som de tyska "nazisterna" 1942. Ett tredje budskap förmedlas genom detta uttryck "slutgiltig lösning". Det avslöjar en plan som Gud förberett, som profeterade om straff mot dem som överträder hans förbund. Denna plan framträder i denna vers från Rom. 2:9: " *Nöd och ångest skall komma över varje människas själ som gör ont, **först över juden** och **så även över greken.*** " ! » I denna vers betecknar orden " **jude** " och " **grek** " de två på varandra följande förbunden, det gamla, som ingicks med det hebreiska folket, och det nya, i vilket den hedniska " **greken** " eller av något annat ursprung, är bemyndigad att ingå genom sitt erkännande av det försoningsoffret som utfördes av Jesus Kristus. För att inte ha erkänt sin Messias sänd av Gud har " **juden** " lidit de ständiga " *vedermödor* " som Gud tillfogat, genom olika mänskliga förföljelser. Genom att göra " **judarna** " till det främsta målet för sin vrede 1942 ville Gud rikta en högtidlig och mycket allvarlig varning till hela mänskligheten, eftersom den falske kristne, " **greken** ", i sin tur kommer att få stå till svars inför honom för sin otrohet. Detta är den innebörd vi måste ge åt "tredje världskriget" eller den " *sjätte trumpet* " i Upp. 9:13, som vi har sett utspela sig i nyheterna sedan den 24 februari 2022, med början i konfrontationen mellan Ryssland och Ukraina. För i denna senaste konflikt kommer kärnvapeneld att ersätta nazisternas krematorier. Den massiva fientlighet som sanktionerna mot Ryssland manifesterat kommer inte att glömmas bort, och vi finner i detta meningslösa beteende motivet som snart kommer att leda till att Ryssland tillfälligt ställer hela Europa under sitt herravälde.

I Frankrike reagerar den unge, ambitiöse men oerfarna presidenten som en hedersman som kommer till undsättning för sin granne som han ser under attack. Dessa reaktioner rättfärdigas av överskattningen av det värde som Europa ger ordet demokrati. Denna term, av grekiskt ursprung, betyder "stadsstat" vars organisation tillhör invånarnas val. Beroende på vilka former folket väljer kan demokrati därför ta sig mycket olika uttryck. Det är därför vi bakom detta ord hittar organisationer där befogenheter delegeras till ledningen av en polisstation, vilket är fallet med Förenade Europa. Folkets val ignoreras och de beslut som fattas antas och erkänns av lokala valda tjänstemän som fungerar som ett alibi för termen "demokrati". Ursprunget till denna sammankomst finns det personliga valet av nationella ledare som påtvingade sina beslut på det europeiska folket. I dessa demokratier spelar folkets åsikt inte längre någon roll, eftersom ekonomiska finansiella intressen står på spel. Eftersom situationen var ekonomiskt gynnsam för dem kände EU:s ledare en känsla av styrka och överlägsenhet, och de föraktade Ryssland, dess misslyckande och undergång 1992. Sedan dess har Ryssland lidit många förödmjukelser, till och med genom att i Balkankriget se sin allierade Serbien bombas av amerikanska flygplan och bekämpas av franska och brittiska styrkor. Vid den tiden kunde det triumferande västvärlden införa sin lag enligt principen som ger seger åt den starkaste: "den starkastes förnuft är alltid det bästa", säger Jean de la Fontaines fabel.

I februari 2022, efter att ha återhämtat sig, återuppbyggde Ryssland sin styrka och militära makt. Och i sin tur visar de västvärlden att de har lärt sig av deras beteende. Alla dessa händelser syftade till att leda till den nuvarande situationen. Det är därför Ukrainas försök att bryta sina band med Ryssland utgör orsaken som Gud avbildar genom handlingen att "sätta en krok i käftarna" på den ryske ledaren i Hes. 38:4: "Jag skall utbilda dig och sätta en krok i dina käftar. Jag skall föra ut dig, dig och hela din armé, hästar och ryttare, alla ståttligt klädda, en stor skara bärande sköld och svärd, alla svingande svärd." Och de fientliga reaktioner som materialiseras genom åtgärder och sanktioner som är förödande för Ryssland kommer att väcka rysk ilska över alla folk bland de europeiska ledare som enhälligt vidtar dessa sanktioner, utom nyligen Ungerns ledare.

Är Europas öde så avundsvärt? Fram till början av 2020 kunde dess ekonomiska framgång göra landet attraktivt, men efter den ekonomiska blockeringen på grund av beslut som fattats för att bekämpa Covid-19-virusets "pandemi" i två år, var Europa inte längre i samma tillstånd. Dessutom maskerade denna tillfälliga blockering en verklig ruin av landet Frankrike, offer för dess utlokalisering och import från Kina som blev dess enda leverantör. Det var också i staden Wuhan i Kina som Covid-19-viruset officiellt dök upp för första gången; Kina, "drakens" land eller djävulens enligt Upp. 12:9: "Och den store draken kastades ut, **den gamle ormen, som kallas Djävul och Satan**, han som bedrar hela världen; han kastades ut på jorden, och hans änglar kastades ut med honom."

Européerna kunde enas och dra nytta av en lång fredsperiod som Gud beviljat. Men vad gjorde de med denna fredstid? De försökte återigen enas för att bli starkare, precis som folket i Babel under kung Nimrod hade gjort på sin tid.

Och resultatet blev detsamma: denna förening producerade en ständig frukt av orättvisa mot Europas folk och fiender. Gud kunde inte längre skilja människor åt genom språk, utan överlämnade de skyldiga till krig och död och blandade därmed deras blod.

Den slutgiltiga "slutgiltiga lösningen" kommer att ha två betydelser och prestationer, eftersom om den utrotning som rebellerna beslutat kommer att rikta sig mot de utvalda troende till den gudomliga sabbaten, så kommer Gud att utrota alla jordiska och himmelska rebeller, förutom Satan som kommer att förbli ensam på den öde jorden under de " *tusen åren* " av det sjunde årtusendet.

Således utfördes det folkmord på judarna som organiserades av de tyska nazisterna för att varna människorna för det öde som Gud har i beredskap för dem på sin rättfärdiga vredes dag.

Den slutgiltiga lösningen har väckt mänsklig sympati och medkänsla för det judiska folket, som ses som martyrer, offer för mänsklig mordisk galenskap. Detta beteende, på grund av deras omedvetenhet och andliga okunnighet, döljer för deras ögon det gudomliga hot som berör dem personligen.

För att förstå fakta om de sista dagarna måste vi lära av erfarenheterna från "Nazist"-Tyskland från 1930 till 1944. I detta exempel ser vi hur " *lite surdeg syrar hela degen* ", som Paulus lärde i 1 Kor. 5:6 och Gal. 5:9, enligt Matteus 16:6: " *Jesus sade till dem: 'Akta er för fariséernas och sadducéernas surdeg.* '" Jesus jämförde " *surdeg* " med de tankar som bedrar folket. En liten minoritet kan på detta sätt bedra och så småningom dominera ett helt folk, och det var detta som hände i Tyskland 1930. Nazistpartiets folkliga framgång uppnåddes successivt genom gynnsamma sociala åtgärder, ekonomisk framgång, Tysklands återhämtning och krigssegrar. Och dessa tre orsaker gjorde också USA framgångsrikt i andra världskriget. Europa beundrade och avundades dem, och ville slutligen imitera dem. Men sedan ingrep Gud och blockerade drömmen i dess linda och utveckling. Sedan president Trump har USA dragit sig tillbaka från Europa och lämnat landet ensamt att möta problemen med den rysk-ukrainska konfrontationen. Europa, som snart kommer att förstöras av ryska styrkor, kommer alltså att komma ur sina problem ruinerat och ödelagt. Sedan, efter att Ryssland och dess styrkor eliminerats med amerikanska kärnvapen, kommer vägen att vara öppen för dem, och de kommer att dominera den universella regim som bildas av alla jordens överlevande. USA:s slutgiltiga roll i den slutgiltiga "slutgiltiga lösningen" uppmanar oss att ägna särskild uppmärksamhet åt detta mäktiga land. Amerikansk makt är inte ömsint och är mycket mindre human än Europas. Varhelst dess ekonomiska intressen står på spel är den hård, skarp, krigisk och mordisk. Pengar är dess gud och kommersiell framgång dess gudinna. Dessa gudar är mindre synliga än hans storslagna gudinna för "frihet" som reser sig i New York-bukten. När Amerika vill undvika en militär inblandning vädjar de till principen om bojkott, och den ryske presidenten har just gjort en jämförelse mellan västerländska sanktioner och de nazistiska pogromer som utövades mot judarna. Det är sant att nazisternas hat mot judarna före 1942 bestod i att beröva dem deras rättigheter som medborgare, de var "de också" hindrade " *från att köpa och sälja* " som de sista "nazisterna" kommer att göra mot Jesu Kristi sista utvalda som förblev trogen mot sabbaten som helgats av Gud, enligt Upp. 13:17: " *och att*

ingen skulle köpa eller sälja, utom den som hade märket eller odjurets namn eller dess namns tal ." Denna frukt av ondska är det slutliga resultatet av det andliga fallet av den protestantiska tron som våren 1843, under Guds förbannelse, anslöt sig till den romersk-katolska religionen vars "jesuiter"-ordning var den modell som togs för att utgöra "SS"-sektionerna av Adolf Hitlers "nazistläger", en grupp som skapades under initiativ av den tyske ambassadören (i Vatikanen) och utrikesministern Von Papen (vilket betyder: "påvens"). Så det är inte förvånande att finna, ingraverat på bladet på deras "långa knivar", de tyska orden "Gott mit uns", vilket betyder: Gud med oss. Och det är därför denna allians av två religioner, fördömda av Gud, som kommer att reproducera den "nazistiska" modellen av Tyskland 1930 och 1942. USA:s universella dominans förbereddes mellan 1945 och vår tid och landet kunde dra nytta av långa år av fred för att gynna den "globalistiska" förvaltningen av ekonomin. Förslavade av den "internet"-teknik som skapats av USA har nationerna blivit ekonomiskt och politiskt beroende av amerikanska bedömningar. Och denna kommersiella dominans gör det möjligt för dem att underkasta alla folk som är beroende av den dess bojkotter och dess sanktioner och förbud. Den regerar därför redan över hela västvärlden, och resten kommer att utsättas för den genom den kärnvapenförstörelse som sker under tredje världskriget.

Utvald av Jesus Kristus, ska du återuppleva profeterna Jeremia, Daniel och Hesekiels erfarenheter, samtida med straffet för det hebreiska judiska Israels synder. Den nye Nebukadnessar heter Vladimir Putin och är ryss. Liksom den kaldeiske kungen på Jeremias tid har Gud sänt honom för att förgöra västerländsk ogudaktighet, förenad genom dess tillbedjan och vördnad för det "libertarianska" samhället som ursprungligen producerades av USA och Frankrike. Konflikten mellan Ryssland och Ukraina har bara en orsak: tillbedjan av denna modell som fördömts av Gud av den nye ukrainska presidenten, Volodymyr Zelenskyj. Det är denna fascination för den västerländska samhällsmodellen som fick honom att vilja ansluta sig till den. Blindheten hos västerländska sinnen är dock sådan att de skryter med värderingar som Gud fördömer, såsom denna "gay pride" som lockar Guds vrede bättre än sylt lockar flugor. Men för att agera på ett straffande sätt väntade Gud på den tid han bestämt för att göra det, nämligen 7 år före slutet av perioden av kollektiv och individuell nåd. Övertygade om att ha etablerat den bästa typen av samhälle, blev västerlänningar upptända av stolthet och arrogans, och de föraktar människor som inte delar deras samhällsuppfattning. Det är dock från deras motståndares munnar som Gud låter sina förebråelser höras. Genom muslimernas munnar fördömer han ogudaktighet och otrohet och kallar dem "icke-troende". Genom den ryske presidentens och hans folks munnar fördömer han deras samhälle som han kallar "dekadent"; dekadens är frukten av förvrängningen av sinnena och sinnet som resulterar i sexuella och psykiska avvikelser i moralen, den progressiva fördärvelsen, som redan manifesterades bland de franska revolutionärerna mellan 1789 och 1798, som dagens Frankrike har ärvt till den grad att Gud symboliskt döpte dess huvudstad, Paris, till "*Sodom och Egypten*" i Upp. 11:8; själva uttrycket för synd och mänskligt uppror mot Gud och hans värderingar. Genom en subtil jämförelse kopplar Gud i sin apokalyps den franska revolutionen till den "*sjätte trumpeten*" eller tredje

världskriget. Vad betyder denna koppling? Det uppenbarar för de sanna utvalda att den gemensamma verkan av dessa fakta är att straffa kristen ogudaktighet, katolska för det första och multireligiösa för det andra, eftersom alla former av den monoteistiska religionen är representerade där och är berörda och huvudsakligen måltavlor. År 1917 blev den ortodoxa religionen också måltavla för den bolsjevikiska revolutionen och dess ateism. Alla dessa händelser hade en specifik betydelse och roll för Gud som hans sanna utvalda måste känna till och dela med honom. Privilegiet att förstå dessa saker är enormt och utgör ett bevis på tacksamhet från Jesu Kristi sida. Det är på detta sätt som hans profetiska uppenbarelse förtjänar sitt namn "*Jesu vittnesbörd*" som citeras i Upp. 1:9, 12:17 och 19:10. Alla kristna kyrkors skuld ligger i deras ointresse för detta profetiska ord som föreslagits sedan 1831, datumet för det första adventisttillkännagivandet som gjordes av profeten William Miller i USA. Sedan det datumet har successiva gudomliga uppenbarelser lett sanna kristna att återställa sabbaten som Gud helgat sedan den sjunde dagen av hans jordiska skapelse. Förakt för det profetiska ordet har därför lett till att alla kristna religioner har fråntagit Gud hans legitima rätt att bli ärad genom sina skapelsers lydnad. Efter att ha dömt och fördömt dem som misslyckade kärl, kommer mästarkrukmakaren att krossa dem och förgöra dem. Även om den, genom sitt religiösa arv, eller traditionellt sett, praktiserar sabbatsvilan på den rätta dagen, lördagen, föll adventisterna under Guds dom för samma ointresse för gudomliga profetiska uppenbarelser mellan 1873 och definitivt 1995. Faktum är att dess allians med det katolska och protestantiska lägret sedan 1995 vittnar emot den om dess förakt för den gudomliga dom som uppenbarade för den dess fördömande av den romerska söndagen som dessa två kristna grupper och de ortodoxa traditionellt hedrar. Men överträdelsen av den heliga gudomliga sabbaten är bara toppen av isberget i dessa religioners synd, eftersom Jakob 2:10 lär: "*överträdelse av ett bud gör en skyldig till allt*": "*Ty den som håller hela lagen men syndar på ett ställe, han är skyldig till allt.*" Få människor inser det, men överträdelsen av det fjärde budets sabbat skapar faktiskt överträdelsen av det första budet: "*Du skall inte ha andra gudar än mig.*" Nu är olydnad mot Gud konsekvensen av lydnad mot djävulen, mörkrets furste, Satan. Det säger sig självt att i detta fall kommer det tredje budet också att överträdas: "*Du skall inte missbruka YaHwehs, din Guds, namn, ty YaHweh skall inte hålla den oskyldig som missbrukar hans namn.*" De sista sex buden, vars lydnad uppnås genom direkt hjälp av Jesu Kristi ande, kommer inte att respekteras mer än de föregående. Katolicismen och ortodoxin utmärker sig genom sin gemensamma överträdelse av det andra budet eftersom deras avgudadyrkan leder dem till att dyrka bilder snidade eller målade av människor i strid med Guds förbud mot att göra det: "*Du skall inte göra dig någon snidad bildstod eller någon avbild av något som är i himlen ovan, eller som är på jorden nedan, eller som är i vattnet under jorden.*" » Denna överträdelse är desto allvarligare eftersom samma bud specificerar och profeterar konsekvenserna av dess överträdelse: "*Du skall inte tillbe dem eller tjäna dem, ty jag, YaHWÉH, din Gud, är en svartsjuk Gud som hemsöker fädernas missgärning på barnen in i tredje och fjärde led, av dem som hatar mig.*" Men för sina trogna utvalda profeterar Gud sina eviga välsignelser: "

och visar barmhärtighet mot tusenden av dem som älskar mig och håller mina bud. "

I den nuvarande tidsåldern låter Gud sitt ljus lysa i sin höjdpunkt för sina utvalda, och för dem han har fördömt kännetecknas och omsluts av maximalt mörker. Således får var och en redan från honom i enlighet med vad han förtjänar.

I ett livfullt och lovordande tal sa Ukrainas president till USA:s president Joe Biden, och jag citerar: "Jag skulle vilja att du dominerar världen för att införa fred." Liksom hela det västerländska lägret är Joe Biden mycket känslig för smicker, och genom att parafrasera fabeln om kråkan och räven av den briljante och subtile Jean de la Fontaine, översätter jag situationen på följande sätt: "Vid dessa ord, utan att känna någon mer glädje, öppnar Joe Biden sin handväska och släpper" en miljard dollar som erbjudits den ukrainska ledaren för att stödja hans motstånd mot Ryssland. Jean de la Fontaine avslutade sin fabel med att säga: "Varje smickrare lever på bekostnad av den som lyssnar på honom." Det är därför den smickrade givaren måste vara mycket rik. Amerika är inte det typiska exemplet på generositet, och när det visar sig vara generöst, hoppas det göra en enorm vinst på sin gest. Vi vet dock att det drivs av ett kroniskt hat mot Ryssland, dess mäktiga konkurrent i öst. Dess mål är att få monopol på jordens ekonomiska dominans. Den har redan fått från nationerna att alla landbaserade valutor ska indexeras mot dess dollar efter att guldstandarden övergivits. Faktum är att tredje världskriget kommer att tillåta den att förrinta Ryssland och uppnå sitt mål. Joe Biden är, efter John Kennedy, också katolik och av denna anledning kan han bara gynna det polska lägret, också katoliskt, och det upproriska Ukraina, till stor del katoliskt i dess västra del. Således befinner sig de katolska nationerna grupperade under den amerikanska fanan av NATO-styrkor med det ortodoxa Ryssland som sin gemensamma motståndare. Smicker förför den påvliga regimen i profetian i Dan. 11:39: "*Det är med den främmande guden som han ska agera mot de befästa platserna och fylla med ära dem som erkänner honom, han ska göra dem till härskare över många, han ska utdela mark till dem som belöning.*" Detta är ett typiskt beteende hos lägret som är förbannat av Gud, vilket avslöjar närvaron av högmod, denna synd som tillskrivits djävulen själv, sedan hans fall.

Eftersom orsaken till kriget som sätts igång är andlig och Guds vilja som straff för att sabbaten övergivits sedan den 7 mars 321, är det lätt att förstå varför Gud förklarade i Dan 12:10: "*Många skall bli renade, vita och luttrade. De ogudaktiga skall göra ogudaktigt, och **ingen av de ogudaktiga skall förstå**, men de som har förstånd skall förstå.*" Den gudomliga Anden bekräftade denna princip genom att säga i Upp 17:8: "*Odjuret som du såg var, och är inte längre. Det skall stiga upp ur avgrunden och gå till fördärv. Och de som bor på jorden skall förundras, de som inte har fått sitt namn skrivet i livets bok från världens skapelse, när de **ser odjuret**.* Ty det var, och är inte längre, och skall komma tillbaka." I nyheterna bevitnar vi denna "*förvåning*" hos journalister, politiker och icke-troende och icke-troende folk, såväl som alla religiösa präster, för vilka ett krig i Europa hade blivit omöjligt. Jag specificerar att jag genom gudomlig inspiration har väntat på denna konflikt sedan 1982, datumet för min första förståelse av budskapet som uppenbaras genom Jesu Kristi apokalyps. Slutligen, vad människor än tycker, etablerar den store skaparen och lagstiftaren Gud början

på sin "slutgiltiga lösning" där redan mängder av civila och militära människor har förgåtts och fortfarande kommer att förgås genom sina " *fyra fruktansvärda straff* " som citeras i Hesekiel 14:21: " *Ja, så säger Herren YaHWéH: Om jag än sänder mina fyra fruktansvärda straff mot Jerusalem, svärdet, hungersnöden, de vilda djuren och pesten, för att utrota människor och djur därifrån* ", detta tills jorden är öde, förhärjad och utan några levande mänskliga invånare. Efter att ha blivit änglar kommer de sista levande människorna att vara i " *tusen år* " i verksamheten att " *döma de döda* ", i Guds celestiaala rike, med Jesus Kristus, i enlighet med tillkännagivandet i Upp. 11:18: " *Folken blev vredgade, och din vrede har kommit, och tiden är inne att döma de döda, att belöna dina tjänare profeterna, de heliga och dem som fruktar ditt namn, små och stora, och att förgöra dem som förgör jorden.* " ".

Efter denna dom kommer tiden för den yttersta domen, den slutgiltiga lösningen, där de mest skyldiga, förföljarna, judar, "kristna", katoliker, ortodoxa och protestanter eller rebelliska adventister, kommer att förgöras och slutgiltigt utplånas, uppståndna för att genomgå " *den andra döden* " i "eldsjön", beroende på hur jorden som täcks av den underjordiska elden ser ut.

EXKLUSIV

Jag lade märke till ett tal av V. Putin på en nyhetskanal, vilket gjorde det möjligt för mig att förstå och förklara varför han kopplar västerländska samhällen till "nazistisk" ideologi. Jag minns att folk på alla medieplattformar undrar varför Vladimir Putin fördömer ett "nazistiskt" Ukraina och därför varför han behöver "avnazifiera" detta land.

Nazist = överlägsen ras – V. Putins tal om de ryska oligarkerna som bosatt sig i väst i lyx och rikedom. Oligarkerna är skyldiga honom sin rikedom, de är skyldiga honom allt: "Jag dömer inte alls dem som har en villa i Miami eller på den franska rivieran, som inte kan klara sig utan gåslever, ostron eller så kallade könsfriheter. Det är absolut inte problemet. Problemet är att dessa människor **mentalt är** där och inte här, med vårt folk, med Ryssland. **Enligt dem är det ett tecken på att tillhöra en överlägsen kast, en överlägsen ras.** " V. Putin jämför västerländsk arrogans med de tyska "nazisternas" arrogans från 1933. Och fakta bevisar att han har rätt, eftersom ett av målen med den "nazistiska" ideologin var att skapa " **en överlägsen mänsklig ras** " kallad arisk. Han fann i den kapitalistiska expansionen i USA detta sinnestillstånd som krossar och föraktar dem som inte delar denna uppfattning om existens. Sedan noterade han hur europeiska nationer, skyddade av USA:s militära makt genom Natopakten, har visat sig arroganta och orättvisa mot Ryssland och dess östallierade, och särskilt Serbien, som bombades i Balkankriget. Han såg Warszawapaktens länderna lämna ett försvagat Ryssland för att ansluta sig till västerländskt läger. Slutligen noterade han störtandet av Ukrainas ryske president 2014, och sedan dess den ukrainska arméns oupphörliga bombningar av pro-ryska ukrainare koncentrerade till Donbassregionen; detta i en uppenbar önskan att tvinga eller utrota dem. Han jämför denna destruktiva aggression med den som förde Adolf Hitlers "nazister" till makten efter "de långa knivarnas natt" då de dödade ledarna för "SA", som jag förklarade ovan. För Vladimir Putin, liksom för Gud, bedöms trädet efter sin frukt. Och även om det inte skulle falla en västerlänning in att hans nation skulle

bete sig som "nazisterna", är det inte detsamma i det läger som lider av dessa orättvisor dag och natt. Detta tal av V. Putin gavs till mig av Gud som en avslöjande "pärla". Och denna senaste tv-sända dokumentär har bekräftat mina tidigare analyser och förklaringar. För varje intelligent människa är nazism framför allt ett sinnestillstånd som manifesteras genom gärningar. Och västerländska kapitalistiska samhällen har bevisat att mänskligt liv har föga värde när ekonomiska intressen står på spel. Jag tillägger till dessa saker att användningen av kirurgisk och medicinsk vetenskap för att förändra människors sexuella kön kan framstå som en förlängning av de experiment som utfördes av nazistläkaren Joseph Mengélé, som utnyttjade kropparna av fångar i nazisternas förintelseläger för att utföra avskyvärda och grymma experiment.

Precis som majoriteten av det tyska folket inte var nazister utan stödde nazismens maktövertagande, stödde majoriteten av de mycket humanistiska människorna i väst orättvisa, cyniska och omedgörliga makter på Balkan och behandlingen av Libyen. De beslut som fattats och påtvingats av Europeiska kommissionen mot europeiska nationer är av denna typ. Haagtribunalen har gett sig själv rätten att döma och fördöma handlingar utförda av östliga ledare som inte erkänner västerländska normer. Det är därför den store himmelske domaren kommer att överlämna de orättvisa domarna i deras offers händer. Västerländsk arrogans kommer att straffas genom invasionen av det hämndlystna Ryssland men också genom massakrerna som begåtts av de tidigare koloniserade folken på afrikansk jord och orientalerna. Det arroganta Västeuropa, som retar Gud, kommer att knäböjas inför sina fiender, ödelagt och ruinerat. Förändringen i situationen kommer med USA:s kärnvapenintervention mot Ryssland. Och de överlevande kommer att behöva acceptera de senaste "nazistiska" normerna som föreslagits och påtvingats av de nuvarande segrarna: USA.

Ivrigt att undkomma USA:s dominerande inflytande betalade general de Gaulle tillbaka sin krigsskuld och stoppade upprättandet av amerikanska militärläger över hela Frankrike. Men han föll i den fälla som representeras och fortfarande representeras av det besegrade Tyskland. Den amerikanska närvaron där kvarstod och dess inflytande växte bara tills den ekonomiskt dominerade Europeiska unionen. I sitt europeiska engagemang förlorade Frankrike sin självständighet från USA genom att återta sin plats i Nato-alliansen. Det är således förståeligt att ett enat Europa är en bild av det amerikanska samhället, gynnat av USA i dess strävan efter global makt.

INFORMATION – DESINFORMATION

Två dagar efter sändningen av V. Putins tal om de ryska oligarkerna visade samma nyhetskanal som återgav talet det, denna gång i form av en rullande rad. Och överraskning, överraskning, jag hittade det föregående talet igen, förutom att den sista meningen, som löd "enligt dem är det ett tecken på tillhörighet till en överlägsen kast, en överlägsen ras", togs bort. Journalisten citerade detta tal för att betona den ryske presidentens nationalistiska anda, men det var nödvändigt att dölja hans anklagelse om nazism, som han tillskriver det europeiska NATO-läget, för tittarna.

Kriget mellan Ryssland och Ukraina har redan konsekvenser som gör att jag kan bekräfta profetian i Daniel 11:40 till 45. Den huvudsakliga konsekvensen av de sanktioner som införts mot Ryssland, men också den ekonomiska blockaden av Ukraina, en stor exportör av vete till många länder, inklusive Egypten, kommer att skapa en global livsmedelskris som kommer att vara särskilt dramatisk för mindre utvecklade länder. Hungersnöden kommer således att driva dessa afrikanska befolkningar till uppror och provocera fram invandringsvågor till Europa. Hunger, i tillägg till muslimernas civila och religiösa hat mot det tidigare koloniala Europa, kommer att ge form och motivation åt aggressionen från "*Söderns kung*" som nämns i Dan 11:40. Det ukrainska upproret kommer egentligen bara att ha utlöst det hat som kommer att leda Ryssland till att invadera Västeuropa vid rätt tidpunkt. Men det är redan möjligt att förstå att i motsats till vad som länge presenterades som tröst för Frankrikes ekonomiska ruin och dess förlust av självständighet, nämligen "bildandet av Europa för att undvika krig mellan sina nationer", kommer den kommande ruinen att ha orsakats av Polens inträde i Europa. Som jag redan har sagt är religiös opposition det vapen som Gud använder för att straffa det kristna Europas otrohet. Polen, som hade varit under rysk ockupation sedan 1945, blev självständigt 1990, bar på en önskan om hämnd mot Ryssland. Detta polska folk var bosatt på båda sidor om den ukrainska gränsen. Precis som Västtyskland återfick Östtyskland vid tiden för det sovjetiska lägrets kollaps, ville det europeiska romersk-katolska Polen föra tillbaka den ukrainska delen av sitt folk till det västra lägret. Denna strategiska situation är desto mer berättigad eftersom folk traditionellt definieras och förenas av religion, ärvd och överförd från far till son. Frankrike kom ur denna situation genom att anta sin sekulära republikanska karaktär, men det är ett undantag, och detta val har förberett sin slutgiltiga förbannelse, eftersom många potentiellt motsatta och fiendeskapande religioner har utvecklats på dess mark. På ett underliggande sätt har det katolska och protestantiska USA, vars nuvarande ledare själv är katolik, utnyttjat Polens katolicism för att rycka sina inflytandeområden från det ortodoxa Ryssland. Där påven finner ett religiöst motiv, finner USA ett politiskt motiv som ekonomisk och politisk världsledare. Och för Gud är hans motiv det kollektiva straffet för en mänsklighet bestående av folk som är utsatta för alla vindar av religiösa läror, vart och ett mer skyldigt än det förra.

Namnen på de stora personer som spelar en viktig roll i att styra världens öde förmedlar mycket lärorika dolda budskap till oss. De ryska och ukrainska presidenterna har samma förnamn på ryska respektive polska, Vladimir och Volodymyr, vilket betyder "världens furste". Det visar sig att bakom dessa två ryska och polska folk ligger en århundraden lång kamp mellan den rysk-ortodoxa tron och den polska romersk-katolska tron. De har länge kämpat för att representera den kristna tron på jorden och därmed dominera världen religiöst. Båda, drabbade av Guds förbannelse, leds av Satan, "*denna världens furste*", enligt Jesus Kristus. Ukrainas presidents polska namn, "Zelenskyj", betyder för sin del inte att han är en nitisk skidåkare, utan adjektivet "*grön*", färgen på "*döden*" i Upp. 6:8: "*Och jag såg, och se, en grönaktig häst.*" Och hans namn var Döden, och Hades följde efter honom. Och åt dem gavs makt över en fjärdedel av

jorden, att döda med svärd och med hungersnöd och med dödsfall och med jordens djur.

Av detta kan vi förstå att denne modige man, till och med hänsynslös, används av Gud som lockbete för att, genom sin uppenbara förförelse, locka in de västerländska myndigheterna i **sitt** krig. Det har gått länge sedan... Sanktionerna mot Ryssland har gjort dessa företag till medkrigare till den ukrainska motståndaren. Men i fruktan för de möjliga framtida konsekvenserna, omedvetna om att de är profeterade i Dan. 11:40-45, låtsas dessa myndigheter tro på önskvärda framtida arrangemang med Ryssland. Vi bevittnar således uppbyggnaden av en dramatisk internationell situation vars yttersta konsekvens kommer att bli nationers och, till stor del, deras befolkningars undergång.

Sök inte på jorden ett folk som är välsignat av Gud; det finns inget, eller inte längre något. Men bland alla dem som finns, kan du finna några mindre förbannade, men förbannade ändå.

ATT VETA HUR MAN LYSSNA

Kvaliteten på vår förståelse beror på gott lyssnande. I ett tal behåller den vise mannen bara de ord han hör, utan att extrapolera eller övertolka det budskap som framförs. Aktuella händelser låter mig bekräfta denna lärdom. Angående kriget mellan Ryssland och Ukraina gjorde en rysk general ett uttalande i en lakonisk ton och tillkännagav ett tillbakadragande av ryska trupper från regionen Kiev, Ukrainas huvudstad. Medievärlden tog till sig detta budskap och inom några dagar blev det överraskande ett löfte från V. Putin att lämna denna region i fred. Enligt den ryske generalen presenterades dock inget fredsbudskap, och jag skulle vilja säga att detta lakoniska budskap tvärtom avslöjade ett tillbakadragande av trupper på marken, vilket kunde ha väckt farhågor om en massiv användning av flygbombardemang. Ryssarna bombar nämligen inte den plats där deras egna soldater är stationerade. Som man kunde ha befarat återupptogs intensiva flygbombardemang några dagar senare. Och i mediekanalerna anklagas V. Putin för att vara en lögnare, för att vara mannen som aldrig håller sina löften. Men när gav V. Putin detta löfte? Aldrig, eftersom detta löfte konstruerades enbart i medvetandet hos de journalister och specialister som följer med dem i deras optimistiska inspiration. De vill alla att detta krig ska sluta så illa att deras optimism segrar över orden och de utropade orden som hörs. Genom att göra det visar informanterna sig ovärdiga sitt yrke eftersom folkmassorna som lyssnar på dem är felinformerade istället för informerade. Jag har redan sagt att enligt min åsikt och baserat på bevisen anpassar V. Putin sin strategi efter fiendens lägers beteende. Tvingat av ukrainarnas hårda motstånd stöter det ryska lägret på krypskyttar gömda i golven i förfallna och urholkade byggnader, redo att kollapsa. På så sätt blir erövringen av städer mycket svår och uppnås på bekostnad av alltför många döda soldater. Under Balkankriget nöjde sig USA med att bomba "Belgrad", den serbiska huvudstaden, från en höjd av tiotusen meter, utan risk för sina bombplan och deras besättningar. Och under andra världskriget lyckades ryssarna själva hindra tyska trupper från att inta staden Stalingrad. Mellan murarna och ruinerna kostade truppernas framryckning människoliv och den tyska

armén upplevde början på sina nederlag där. Med sådan historisk erfarenhet måste den ryska armén ha förväntat sig denna svårighet och detta bevisar att detta ryska läger lät sig dras in i eskaleringen och återupptäckte ukrainarnas effektiva motstånd i städerna på marken. Dessutom är användningen av teleskopsiktet, som en gång endast var reserverat för krypskyttar, utbredd på moderna repeterande vapen. Och konsekvensen är en fruktansvärt dödlig effektivitet för båda sidor.

Det är välkänt att en människa som är skild från Gud bara hör vad hon vill höra. För hon baserar sin bedömning på sina personliga känslor. Dessutom har denna personliga bedömning företrädare framför det tal som hörs. I den här mannens tänkande får ord en nedsättande tolkning som misskrediterar de ord som hörs. Jag ser journalister visa sitt hat mot V. Putin, och deras åsikt är alltid densamma. Och lyssnar- och tittarskarorna matas ständigt med detta västerländska hat. Detta överdrivna hat leder till rättfärdigande av sanktioner som snart kommer att straffas av ett hämndlystet Ryssland.

"Dåligt lyssnande" förvränger de budskap som förmedlas, både civila och religiösa. Det är därför inte förvånande att de som är ansvariga för detta samtidigt är oförmögna att tydligt förstå de gudomliga religiösa krav som autentiskt formulerats av Guds Ande genom hela Hans Heliga Bibel.

Västvärldens fel

I linje med föregående lärdom vet de som inte vet hur man lyssnar inte hur man bedömer sig själva med stränghet och ärlighet. När de hör V. Putins förebräelser om den typ av västerländskt samhälle som han beskriver som Gud "**dekadent**", och som envist fördömer dess mentala förändringar och omkullkastandet av dess gamla sekulära värderingar, förnekar de detta bevis och vänder hans ord mot honom, och går så långt som att tillskriva honom galenskap. Ingen kan dock bestrida att homosexualitet, som länge ansetts skamligt och fördömt, idag är legaliserat, legitimerat och straffrättsligt förbjudet. Låt oss lyssna till vad Gud har förklarat i denna fråga.

Den första lärdomen framträder i upplevelsen av förstörelsen av "*Sodom och Gomorra*", efter besöket av två änglar som "*Lot*", "*Abrahams* brorson", ledde in i sitt hem. De onda invånarna utövade homosexualitet och brutalitet och ville utsätta de två besökarna för deras avskyvärda sexuella praktik, och för att undkomma den rasande pöbelhopen slog de två änglarna dem med blindhet. De såg inte elden som föll från himlen i stenar av brinnande svavel som förtärde dem, tillsammans med de två onda städerna i den blomstrande dalen. Vi hittar denna berättelse i 1 Mos 19:1 till 29.

Det andra gudomliga budskapet ges till hebréerna, Guds folk, i 3 Mos 20:13: "*Om en man ligger med en man som med en kvinna, har de båda begått en avskyvärd gärning; de skall straffas med döden; deras blod skall vara över dem.*" Men detta fall är bara ett förbud bland andra som nämns i 3 Mos 20:1 till 27. Och jag specificerar att alla dessa förordningar behåller sitt värde i det nya förbundet. Följaktligen döms västvärlden skyldig av Gud till att ha utövat många avskyvärdheter som han straffar med döden. Den dödlighet som drabbar mänskligheten i vår tid, genom virus, sjukdomar, hungersnöd eller genom krig,

uppfyller därför sin rättmätiga dom. I det gamla förbundet tog denna dom redan den form som beskrivs i Hes 9:4 till 7:

" Herren sade till honom: 'Gå genom staden, genom Jerusalem, och sätt ett märke i pannan på de män som suckar och klagar över alla de styggelser som begås i staden.' Och han sade till de andra som jag hörde: 'Gå efter honom genom staden och slå ner! Låt era ögon inte skona och visa ingen medlidande.' " Döda och förgöra de gamla männen, de unga männen, jungfrurna, barnen och kvinnorna; men kom inte fram till någon som har märket på sig; börja vid min helgedom! De började vid de äldste som var utanför huset. Han sade till dem: "Orena huset och fyll förgårdarna med döda! Gå ut!" De gick ut och slog staden. »

Verserna 8 till 10 uppenbarar Guds tanke som rättfärdigar denna mordiska vrede, vilken endast skiljer sig genom Guds helighet från kung Herodes, som beordrade massakern på Betlehems barn. Denna förstörelse år -586 följdes år +70 av den som romarna utförde, med samma mordiska och destruktiva beslutsamhet för staden Jerusalem, dess invånare och deras heliga tempel, vilket bekräftar profetian i Dan 9:26.

Verserna 8 till 10

" Medan de slog, medan jag fortfarande var kvar, föll jag ner på mitt ansikte och ropade: 'Ack, Herre Herren, vill du förgöra allt som finns kvar av Israel genom att utgjuta din vrede över Jerusalem?' " Han svarade mig: Israels och Juda hus' missgärning är stor och oändlig. Landet är fullt av blodsutgjutelse och staden är full av orättvisa. Ty de säger: 'HERREN har övergivit landet, och HERREN ser inte.' Inte heller jag skall ha medlidande eller förbarma mig. Jag skall låta deras gärningar komma över deras egna huvuden. »

Genom att specificera att Israels ondska är " överdriven " bekräftar Gud att hans tålmod är begränsat och hans erbjudande om förlåtelse är avmätt.

Hur skadlig och skrämmande är inte den levande Gudens osynlighet i dess konsekvenser. Det populära talesättet lyder: "När katten är borta, leker mössen." Människomus luras av sina ögon, för trots att de är osynliga, är den stora "katten" verkligen där, och det är därför under hans blick som de dansar. Han som aldrig sover, utan som ständigt vakar över alla sina skapelser, visste till och med i förväg den höga nivån av ogudaktighet och styggelser som skulle känneteckna den sista mänskligheten, och han kunde således profetera sina slutliga straff. Efter de två föregående straffen som nämnts kommer den " sjätte trumpetten " att fullbordas med samma raseri och förstärkta destruktiva kraft.

Sedan finner vi fördömandet av den avskyvärda homosexualiteten i Paulus ord, Jesu Kristi trogna vittne, i Rom. 1:24 till 32.

" Därför utlämnade Gud dem i sina egna hjärtans begär åt orenhet, så att de vanärade sina egna kroppar sinsemellan." De bytte ut Guds sanning mot lögnen och dyrkade och tjänade det skapade i stället för Skaparen, som är välsignad i evighet. Amen! Därför utlämnade Gud dem åt skamliga lidanden, ty även deras kvinnor bytte ut det naturliga umgänget mot det som är mot naturen. Och likaså övergav männen det naturliga umgänget med kvinnan och brann i sin begärelse till varandra. Männen gjorde med män det som var otillbörligt och tog på sig själva det straff för sin villfarelse som var förtjänt. Och eftersom de

*inte ville ha Gud i sin besittning, utlämnade Gud dem åt ett fördärvligt sinne, **till att göra det som inte är lämpligt**. De var uppfyllda av all orättfärdighet, ondska, girighet och ondska, fulla av avund, mord, grälsjuka, svek och ondska, skvaller, baktalare, ogudaktiga, arroganta, högmodiga, skrytsamma, uppfinnare av onda ting, olydiga mot föräldrar, utan förstånd, utan tro, utan naturlig tillgivenhet, utan barmhärtighet. Och **fastän de vet... Guds dom , som förklarar dem värdiga döden som begår sådana ting , inte bara gör detsamma, utan godkänner också dem som gör det.** »*

Redan från början av detta citat syftar ordet orenhet på dessa sexuella avvikelser, och vi kommer att finna det igen i de saker som Jakob, Jesu bror, föreskriver i de "tolv apostlarnas" namn till de nyomvända från hedendomen. Denna lära förekommer i Apostlagärningarna 15:19 till 21.

" Därför anser jag att svårigheter inte bör skapas för de hedningar som omvänder sig till Gud. " De nämnda " svårigheterna " gällde utövandet av " omskärelse " av köttet, vilket därför inte påtvingas nya kristna av hedniskt ursprung.

*" men låt det stå skrivet för dem att de ska avhålla sig från avgudalikhets föroreningar **och från otukt** och från det som kvävs och från blod. " " **Den otukt** " som citeras i denna vers hänvisar till "**orenheten**" i Paulus tidigare kommentarer. Observera att Jakob också citerar förbudet mot att äta " **det som kvävs och blod** " ", sådant som är det gamla förbundets förordningar och som presenteras i Tredje Moseboken, den tredje boken skriven av Moses. Med detta namn etableras länken med den följande versen, och denna länk bekräftar kontinuiteten i det gudomliga förbundet som inte har någon skillnad för det gamla förutom dess grundval på djurblod och för det nya, dess grundval på Jesu Kristi mänskliga blod.*

" Ty Mose har i varje stad i generationer haft dem som predikar honom, eftersom han läses i synagogorna varje sabbat. "

Detta visar att villkoren i förbundet mellan Gud och hans utvalda är eviga från början till slut. Förutom att under två tredjedelar av de sex tusen åren av tiden för frälsningsförslaget kom det mänskliga blodet som frivilligt utgöts av Jesus Kristus för att validera de djuroffer som symboliserade honom fram till honom. Genom hans jordiska verksamhet blev symboliken i de forntida riterna förståelig och mänskligheten lärde sig att dess Skapare erbjuder den möjligheten att dra nytta av hans frälsning som erbjuds genom hans "nåd". Om termen "nåd" plötsligt dyker upp i Kristus, har dess tillämpning däremot varit evig från Adam tills den sista utvalda som frälstes vid Kristi återkomst, men före slutet av den "nådens" tid som föregår den.

Frälsning av nåd har orättvist ställts i kontrast till den frälsning som erbjöds under det gamla förbundet. Guds plan har således förvrängts, och synden har återställts, bäraren och orsaken till de förbannelser som straffar den. Det finns inget bud i Bibeln som kom från Guds mun som det är berättigat att förakta. Gud talar till sina utvalda, varelser utrustade med intelligens, som analyserar allt och behåller det som är gott och rättvist. Lagarna i de profetiska högtiderna upphörde med uppfyllandet av vad de profeterade; och Jesu blod ersatte djurblod, men allt annat behåller sitt värde och förblir värt att iakttas och respekteras genom att omsätta det i praktiken. Det är på detta sätt som hans sista utvalda, genom att

återställa den sanna trons standard, förhållar sin himmelske Fader, i Jesus Kristus som återvänder.

Frihetens förförelse

Denna förförelse av frihet ligger till grund för den nuvarande konflikten mellan Ukraina och Ryssland. Och den verkliga boven i dramat för denna situation är detta gamla land som kallas Frankrike. Frihetens dragningskraft har utvecklats över tid sedan dess revolutionära erfarenheter mellan 1789 och 1798, men också i förlängningen av dess historia fram till vår tid. Och den avgörande punkten för etableringen av denna republikanska frihet var att leda Frankrike till att befria sig från lydnad mot Gud, hans förordningar och hans bud. Detta ämne är så viktigt att Gud profeterade det i Upp. 11:10: " *Och på grund av dem skall de glädjas och jubla och skicka gåvor till varandra, ty dessa två profeter plågade dem som bor på jorden.*" » De " *två profeterna* " är de bibliska skrifterna om de två på varandra följande förbunden där Gud uppenbarar sina domar över mänskligheten. Profetian frammanar autodaféerna där dessa religiösa skrifter brändes i högar på Place de la Liberté, nuvarande Place de la Concorde i Paris. Hela vårt västerländska samhälle byggdes på den " *glädje och fröjd* " som citeras i denna vers. Och Gud kan bli desto mer vred eftersom denna glädje är baserad på hans uteslutning. Tillgången till fullständig frihet har gjort dessa moderna nationer till syndiga regimer som Gud fördömer till dödsstraff. Med tiden har Gud vävt väven i folkens öden. Frankrike utvecklades från republik till republik fram till dess femte, ^{där} den nationella presidenten återfick kvasimonarkisk makt. Men på den moraliska nivån har det sjunkit allt lägre. Under de sista åren av vår tid har det förlorat sitt inflytande och är omkört och påverkat av de galna idéer som dyker upp i USA och Kanada; två andra viktiga syndiga regimer inför YaHWéH.

I Ukraina, som har blivit självständigt, har den modell för västerländsk frihet som uppstod i Frankrike väckt en önskan hos den halvt polska, halvt ryska befolkningen att i sin tur glädjas genom att imitera Frankrike, som har förkastat religiösa tabun och satt gränserna för sina egna lagar. Således får vi veta att Ukraina sedan 2014, under sina på varandra följande regeringar, har levt lyckliga dagar; en lycka som Gud ogillat. Och utan att ignorera Guds dom reproducerar den unge presidenten Zelenskyj framför våra ögon denna aptit på ett västerländskt liv fritt från alla dess tabun. Historien upprepar sig bara, vilket bekräftar denna kung Salomos förklaring citerad i Pred. 1:9: " *Det som har varit, det kommer att bli, och det som har skett, det kommer att ske. Det finns inget nytt under solen .*"

I Europa går motsättningen mellan öst och väst tillbaka i århundraden och är främst baserad på deras religiösa separation; öst har förkastat romersk påvlig dominans sedan 1100-^{talet}. I det gamla förbundet förblev åtskillnaden av folk det straffvapen som användes av Gud mot sitt förbundsfolk när de visade sig vara otrogna. Filistéerna spelade denna roll för Gud under domarnas och Israels och Judas kungars tid. Under Daniel gavs denna roll till den kaldeiske kungen Nebukadnessar. Sedan, på Kristi tid, anförtroddes den till romarna. Och i vår slutliga tid ges den straffande rollen till det mäktiga Ryssland. Detta ryska folk kunde också ha förförts av västerländsk frihet, och i verkligheten skulle särskilt

unga människor göra detta val. Men Gud placerade folket under ledning av en auktoritär man, och Ryssland fann, i Vladimir Putin, presidenten som var "folkets fader" som Josef Stalin var på sin tid. Gud placerade i denna man, ursprungligen korrupt liksom majoriteten av människor separerade från honom, hans dömande av det västerländska samhället såväl som en önskan att bekämpa det. Ursprungligen satte han sig målet att skydda sitt Ryssland, men hela Ryssland, eftersom han aldrig accepterade idén att definitivt förlora de ryska territorier som fick sin självständighet vid tiden för sovjetregimens kollaps. Med stor slarv mångfaldigade Västeuropa arrogant sina förödmjukelser för det misslyckade Ryssland. Detta exempel kommer att klargöra din förståelse: under ett besök i Frankrike blev en högt uppsatt tjänsteman inom den ryska regimen vid namn Vladimir Zhirinovsky, särskilt aggressiv mot väst, bombarderad med ägg av journalister. Och på rysk sida glöms inte denna typ av nyhetsinslag bort. Detsamma gäller de amerikanska bombningarna mot dess serbiska allierade i Balkankriget; ett ämne som redan nämnts. Ryssland har därför flera skäl att vilja hämnas sin heder, trampad och föraktad av väst, som har blivit arrogant eftersom det är övermodigt med tanke på skyddet av främst den amerikanska kärnvapenskölden.

Faktum är att européerna har fallit i den fälla som Gud gillrat för dem. Istället för att släcka elden som tänts av det ukrainska motståndet, fyllde de det med bränsle genom att besluta att slå till mot ryska finansiella och ekonomiska intressen; detta uppviglat av Joe Biden, USA:s ledare. Medan Ryssland kunde ha nöjt sig med att återta sina tidigare territorier, ger dess förbittring mot västvärlden som förföljer landet nu anledning att bekämpa det direkt. Och det är genom dessa jordiska orsaker som Gud fullbordar sitt andliga syfte, hans dom profeteras parallellt och på ett kompletterande sätt, vilket gör det påvliga Europa och Israel till de två målen för hans vrede, i Daniel 11:40 till 45; Hesekiel 38 och 39; Sakarja 14:2; och Upp. 9:13 till 21. Det är viktigt att förstå att Gud, för att splittra människor och leda dem till strid, har separationer på grund av religiösa alternativ, men också de som är ett resultat av alla de uppfattningar som det mänskliga sinnet kan ge en samhällsorganisation. Över hela jorden bekräftas dessa mentala splittringar i skapandet av politiska partier, vars två absoluta motsatser var just den engelska kapitalismen i USA och den kommunism som föddes under oktoberrevolutionen 1917 i det ortodoxa och tsaristiska Ryssland. Med V. Putin är Ryssland inte längre kommunistiskt utan har förblivit den konkurrent som USA hatat sedan slutet av andra världskriget. År 1945, för att göra slut på Nazityskland, med tanke på att de ryska trupperna var på väg att nå Berlin, hade USA inlett en kapplöpning om att komma fram till Berlin samtidigt som dem. Och redan vid Jaltaavtalen 1945 förkunnade den amerikanske generalen George Smith Patton i fula ordalag, som jag inte återger här, behovet av att bekämpa det kommunistiska Ryssland för att förstöra dess marxistiska kollektivistiska ideologi, som han hatade. Men utöver dessa orsaker till separation använder Gud generationsbyte, eftersom arrogant och oerfaren ungdom som sätts vid makten gör det förflutnas misstag upprepade efter behag och sedan godkänner extrema aggressiva handlingar.

Synd och sann tro omdefinierad

Den bibliska referensen i 1 Johannes 3:4 presenterar följande definition av synd: " *Ty synd är lagbrott .*" Och " *lagen* " hänvisar till all lära som finns i hela Bibeln. Denna definition är sann, men den är inte längre lämplig för vår intellektuella tids resonemang. Därför kommer jag att omdefiniera den med hänsyn till den stora eviga plan som Gud har förberett för sina utvalda. Synd sammanfattar allt som skiljer människan eller ängeln från Gud. Och det som skiljer hans skapelser från honom finns i den fria uppfattningen om den livsstandard som var och en godkänner, det vill säga i var och en av hans skapelsers vilja. Så att synden i slutändan består i att inte godkänna de val som Gud gör.

Jag träffade en gång en person som verkade gilla mina profetiska förklaringar och hon hade starkt vittnat om sin tro på Kristi återkomst år 1994 som jag hade gett henne. Men trots detta vittnesbörd till Guds ära accepterade hon inte mitt tillkännagivande om det tredje världskriget som symboliseras av den " *sjätte trumpet* " i Upp. 9. Som ett resultat övergav hon adventisttron när datumet 1994 hade passerat. Denna erfarenhet visar hur Gud inte ger människor rätten att sortera i sina uppenbarelsen mellan vad vi gillar och vad vi inte gillar. Sorteringen leder till en oundviklig brytning eftersom vilket rimligt sinne som helst kan förstå det, Gud kommer inte att föra in en upprorisk ande i sin evighet efter att han har uthärdat synd och dess konsekvenser i 6000 år på jorden, detta för att definitivt eliminera honom.

Detta absoluta godkännande av gudomliga gärningar och lagar förklarar varför antalet utvalda representeras i Bibeln av en " *liten hjord* ", " *en kvarleva* " enligt Upp. 12:17.

Ett sådant gudomligt krav är logiskt obegripligt för moderna västerländska sinnen som närs av demokratiskt republikanska tankar. För den normala västerländska människan antas lagen genom en omröstning underkastad majoritetsstyre. Det finns inget liknande i form av ett gudomligt liv där det är Gud som sätter standarden för det goda, det vill säga vad han godkänner och välsignar, och för det onda, det vill säga vad han ogillar och fördömer till att dö, eller att inte överleva. En populär sångare har med rätta påpekat det faktum att man inte kan göra en uppgörelse med Gud som man kan med djävulen. Det är därför med full kunskap om fakta som han avvisar honom och hans fall delas av alla som läser Bibeln, eller påstår sig vara efterföljare av den, eller påstår sig vara efterföljare av Gud själv, utan att ta hänsyn till uppenbarelsen av hans planer.

Det är inte heller utan anledning som Gud uppenbarar vad han gör för sina sanna utvalda, eftersom hans uppenbarelsen är exklusivt reserverade för dem. Genom att upptäcka hans planer godkänner och uppskattar hans utvalda dem. Omvänt kommer de som inte tillhör honom inte att tycka om dem och därmed diskvalificera sig för den evighet som han erbjuder i Jesus Kristus. Bemyndigandet att förstå hans mysterier, uppenbarade på ett krypterat sätt, utgör den vackraste skatt som en människa kan få under sin resa i det jordiska livet. Och jag ska ge er en god anledning att överlämna er med tro, det vill säga fullkomlig tillit, till vår Gud, skaparen av alla former av liv och ting. Denna anledning är

ostoppbar och obestridlig: **han är fullkomlig** . Nu är fullkomlighet per definition inte fullkomlig, han representerar den högsta graden på alla områden; fullkomlig i kärlek, fullkomlig i rättvisa, fullkomlig i straff och fullkomlig i belöningar. Det enda hindret för denna fullkomlighet är mänsklig ofullkomlighet, som leder den naturliga, köttsliga människan till att älska att göra det som Gud kallar ont. I ett sådant fall återstår bara för människan att acceptera sin otillräcklighet med eviga, himmelska värden, och som sådan måste hon acceptera ödet att dö i sin missnöje. Ty det kommer inte att finnas någon plats i evigheten för en motpart. Därför, när Gud väljer ut dem, bedömer han var och en av sina utvalda med fullständig rättvisa; han gör inget undantag för någon och är inte skyldig till någon favoritism. Med sådan rättfärdighet kan han mätta med rättvisa endast de som passionerat älskar sann rättvisa; sin egen.

Det pågående kriget mellan Ryssland och Ukraina får oss att inta en position under den Högste Domarens blick, som också är den som beordrar de mänskliga massakrer som följer med det. För att godkänna dessa fruktansvärda saker måste man dock godkänna och dela Guds dom och den skuld han tillskriver de två huvudsakliga krigförande parterna. Det är på denna nivå som man måste förstå hans fördömande av de katolska och ortodoxa religioner som är inblandade i dessa strider. Det finns ingen rättvis orsak för människor som Gud dömer orättvist. Som jag förklarade tidigare har det pågående kriget, för Gud, det enda syftet att involvera de västeuropeiska folken i handlingen. Genom att ställa sig på det ukrainska lägret mot Ryssland positionerar de sig som fiender till det senare. Faktum är att det pågående kriget tvingar människor att positionera sig i väntan på den stora europeiska och globala konfrontation som Gud profeterade av Daniel i Dan 11:40 till 45 och av Johannes i Upp 9:13 till 21. Vi bevittnar bildandet och omgrupperingen av de två huvudsakliga motsatta lägren. Dessa två mest användbara och viktiga referenser ger detta krig motivet för straffet att överge sabbaten, som ersatts av den romerska söndagen sedan den 7 mars 321. Vi måste dock vänta och se i vilken utsträckning denna konflikt kommer att nå för att upptäcka den mycket höga skuld som den gudomlige Herren Jesus Kristus ger denna överträdelse av sin heliga sabbat. Ty han profeterade om den himmelska vilan under det sjunde årtusendet, vunnen för sina utvalda och genom sin enda seger som han uppnådde över synd och död, genom sin jordiska inkarnation. Överträdelsen av sabbaten utgör en attack mot den bittra och smärtsamma kamp som han förde under sin jordiska verksamhet för att frälsa sina utvalda; att kämpa mot sabbaten är som att kämpa mot belöningen för sin frälsningskamp från vilken han segrade. Detta är budskapet han förmedlar till sina utvalda genom de symboliska bilderna i denna vers från Upp. 9:13 där det står skrivet: " *Den sjätte ängeln blåste. Och jag hörde en röst från de fyra hornen på det gyllene altaret som står inför Gud .*" Denna " röst " *kommer från* korsets universella (*fyra*) kraft (*horn*) symboliserad av " altaret "; Det är därför Jesu Kristi " röst ". Den gudomlige Kristi vrede uppenbaras för oss genom den fruktansvärda ordning som hans mun uttrycker i verserna 14 och 15 som följer: " *och sade till den sjätte ängeln som hade trumpeten: Släpp lös de fyra änglar som är bundna vid den stora floden Eufrat.*" Och de fyra änglarna släpptes lös, de som var beredda för timmen och dagen och månaden och året, **för att döda en tredjedel av mänskligheten.** I

vers 14 syftar " *den stora floden Eufrat* " på Europa, där krig bryter ut idag. Det är redan nödvändigt att notera likheten mellan orden Eufrat och Europa, vars två första vokaler överensstämmer med akronymen "EU", som på västra sidan betecknar det nuvarande Förenade Europa. Tro inte att du kan tillskriva denna detalj slumpen; det är bara en subtil anspelning som uttänkts av den allsmäktige Gudens uppfinningsrika och kreativa sinne. Men utöver denna anspelning betecknar detta namn "Eufrat " Europa som religiöst domineras av den romersk-katolska påvliga regimen symboliserad av " *skökan* ", " **Babylon det stora** " som sitter vid denna " *flod* " betecknad av " *de många vattnen* " i Upp. 17:1: " *Då kom en av de sju änglarna som hade de sju skållarna och talade till mig och sade: 'Kom, jag ska visa dig domen över den stora skökan som sitter vid de många vattnen.* '" Hennes namn uppenbaras i vers 5: " *Och på hennes panna var skrivet ett namn: Hemlighet: **det stora Babylon** , moder till skökor och jordens styggelser.* "

Denna jämförelse med kung Nebukadnessars kaldeiska stad " *Babylon* " avslöjar den straffande roll som Gud tilldelade det påvliga Rom efter att ha gett samma roll till kung Nebukadnessar. Dess handlingar kom att i tre steg tukta det skuldfyllda judiska Israel som fördömdes av Gud i profeten Jeremias budskap. På Kristi tid innehade även det kejserliga Rom denna straffande roll, och efter det gavs denna roll till Rom, i dess påvliga katolska kristna aspekt. I Dan. 8:12 bekräftar Gud detta övergivande av den kristna tron, som hade blivit otrogen mot grymt påvligt herravälde, på grund av att man övergav sabbaten den 7 mars 321; det ögonblick då kejsar Konstantins auktoritet åtlöddes till nackdel för den store Skaparguden, som instiftat lördagssabbaten, den enda sanna " *sjunde dagen* " som han hade helgat för resten av Gud och människan sedan början av sin jordiska skapelse. Tydligare är att lydnad mot det kejserliga Rom ledde den kristna tron till underkastelse under det påvliga Roms orättvisa och förföljande ordning mellan 538 och 1798, enligt den tid som profeteras i Dan. 7:25 och Upp. 12:6-14; 11:5; 13:2-3. Således uppfylldes denna vers från Daniel 8:12: " **Hären fick det dagliga offret för syndens skull ; hornet kastade sanningen till marken och hade framgång i vad det företog sig att göra.** " "Sedan 1798 har det påvliga Rom förlorat förmågan att förfölja sina motståndare och konkurrenter, efter att ha förlorat huvudsakligen franskt monarkiskt stöd. Men trots allt detta har dess lögnaktiga och avgudadyrkande dogmer förblivit vad de var när det stöddes av kungarnas sekulära, civila arm. Vad Gud förbannar en gång förblir förbannat för evigt. Och sedan 1843 har dess fördömande utvidgats till den protestantiska tron genom ikraftträdandet av dess dekret som citeras och uppenbaras i Dan. 8:14, vederbörligen korrigerat: " *Och han sade till mig: Afton morgon två tusen tre hundra; då skall heligheten rättfärdigas.* " Att en oerhörd majoritet av den kristna mänskligheten är omedveten om detta faktum hindrar inte Gud från att tillämpa sin dom på dem. Det är därför den religiösa aspekten av västvärlden har blivit särskilt vilseledande, och folkmassor går förgäves till kyrkor eller tempel varje söndag. För bara djävulen uppskattar deras dyrkan, eftersom Gud inte längre lyssnar på dem. Om han nu inte längre lyssnar på dem, är det osannolikt att han kommer att besvara deras böner och alla kommer att kunna se det, medan de alla ber om fred, överlämnar Gud dem till det mest fruktansvärda kriget i

mänsklighetens historia. I den attityd och andliga situation de befinner sig i kan de inte godkänna genomförandet av hans destruktiva plan. Och vi ser konkret konsekvensen av att ignorera uppenbarelsen i hans profetior och därför omöjligheten att godkänna hans rättvisa dom. Så ta inte risken att sortera igenom Bibeln enligt vilken Jesus Kristus dömer dig, Guds förordningar och åsikter som passar dig, samtidigt som du förkastar de som inte gör det. Bibeln är en helhet, ta den eller låt den vara, och de uppenbara motsägelser som kan hittas där är alltid ett resultat av svagheten i vår förståelse. Ty Gud uppfann subtilitet före människorna och utan sin Ande, ignoreras och missförstås den fullständigt av det mänskliga sinnet. Det är därför Gud i sina uttryck alltid förenar " *visdom* " med ordet " *intelligens* " som i sin tur kännetecknar den naturliga och normala människan i förhållande till djuret.

Romersk söndag antogs av alla kristna folk som tillsammans utgör det nuvarande Förenade Europa, men vart och ett av dessa folk medförde sina egna specifika problem. Världskriget som skulle bryta ut efter det rysk-ukrainska kriget skulle bli den direkta konsekvensen av dessa kombinerade erfarenheter. Således förvandlas de religiösa separationerna mellan folk till fruktansvärda förbannelser när de förenas inom samma organisation och när Gud vill det. Det rysk-ukrainska kriget har sin källa i anslutningen till Europa av folk som stannade kvar under lång tid mellan 1945 och 1990 under den ryska Sovjetunionens ledning. Under den ateistiska kommunismens dominans kvävdes de religiösa sedvänjorna i dessa dominerade länder. Vid sovjetregimens fall återfick dessa länder och deras religion fullständig självständighet, men de ville ansluta sig, inom det Förenade Europa, till NATO och dess skydd av USA:s kärnvapensköld. Genom att gå med i det Förenade Europa förde de med sig sin förbittring mot det dominerande Ryssland, som de utsattes för mot sin vilja bakom en gräns som länge kallades "järnridån". Hat mot Ryssland har blivit en del av deras karaktär, och denna hårdhet i hjärtat uppfyller delvis bilden av "kolossen" " *med fötter av lera och järn* " i Daniel 2. Idag, inom det enade Europa, drar detta " *järn* " in hela Europa i en krigisk eskalering genom att starkt stödja de sanktioner som ruinerar Ryssland. I nyheterna från den första veckan i april är "Tjeckiens" och "Slovariens" roll exemplarisk. Dessa tidigare östblockländer tog det personliga initiativet att donera, det förra, sina stridsvagnar till Ukraina, och det senare, ett högteknologiskt vapen: luftvärnssystemet S-300, och engagerade därmed alla Europas folk genom sina individuella handlingar. England förklarar att de vill göra detsamma och vi bevittnar ett gradvis försvinnande av det ryska folkets rädsla. Detta misstag kommer att bli ödesdigert för hela Europa, som USA kommer att överge till ryssarna under en tid som endast Gud känner till, men Kristi återkomst som är planerad till våren 2030 sätter gränser. Andan av nedärvd tradition gäller religioner och den förblir orsaken till de straff som Gud utdömer. Det var ödesdigert för det judiska folket och kommer att vara lika ödesdigert för den falska kristna tron som från och med den 7 mars 321 präglades av den romerska söndagens förbannelse, den första dagen i veckan enligt Gud, vilken kejsar Konstantin I ' och inte Gud, hade tillägnat åt veckovilan som kallas "söndag". De separationer som gjordes efter detta datum gav upphov till de kristna religiösa vägarna, katolska, ortodoxa, anglikanska och protestantiska, men alla är

arvtagare till samma förbannelse. Katoliken bad till Gud om att det mäktiga Sovjetryssland skulle omvändas till katolicismen, men slutet på den sovjetiska regimen återupplivade bara den ortodoxa tron, som är väl medveten om de romerska försöken att förinta och ersätta den. Som ett resultat av detta ger den idag, i V. Putins Ryssland, näring åt ett hat mot den katolska tron, mot vilken den redan kämpade under sin dominans över Polen. Religiösa lögnare kännetecknar alla dessa religioner, som Gud ställer mot varandra eftersom endast hans sanning kan förena människor. Men liksom i syndaflodens tid gör mänskliga andar ont dag och natt. Genom att hedra sitt löfte att inte dränka dem igen med syndaflodens vatten, överlämnar han dem delvis (*en tredjedel av människorna* enligt Upp. 9:15) till förintelse genom det stora kriget som börjar och som verkligen kommer att få sin fulla kraft efter att antagandet av muslimska befolkningar har försatt dem i en situation av inre krig. Ty den vise mannen lär sig av det förflutna, som det står skrivet i Pred. 1:9: "*Det som har varit är vad som ska ske, och det som har skett är vad som ska ske, det finns inget nytt under solen.*" Och talesättet bekräftar: "samma orsaker ger alltid samma effekter." Den mycket smärtsamma erfarenheten av koloniseringen av muslimska länder har visat att det är omöjligt att få de kristna och muslimska religionerna att samexistera hållbart. Som Guds tjänare kan jag bara godkänna det välförtjänta straffet för folk som visar sig vara otrogna och obekymrade om att hedra den heliga och unika gudomliga uppenbarelse som föreslagits alla människor spridda över jorden så att de individuellt kan bli frälsta. För att avsluta studiet av detta tema föreslår jag denna vers från Pred. 9:18 som är särskilt lämpad för vår nuvarande situation: "***Vishet är bättre än krigsredskap, men en syndare förstör mycket gott.***" De som ger vapen till det upproriska Ukraina är därför alla upproriska "***syndare***" lika mycket som de som anfaller det.

Och för att ge biblisk äkthet åt denna lära om de utvaldas godkännande av gudomliga gärningar, presenterar jag för er denna vers från Upp. 15:3: "*Och de sjunger Moses sång, Guds tjänare, och Lammets sång och säger: **Stora och underbara är dina gärningar, Herre Gud, du Allsmäktige! Rättfärdiga och sanna är dina vägar, du folkens konung!***" »

Men för att mildra och presentera detta tema gällande de straff som Gud utdömer, måste jag påpeka att fram till slutet av tiden för kollektiv och individuell nåd är dessa straff rättfärdigade av vår Skapares barmhärtighet. Precis som det lidande som en sjuk kropp upplever är avsett att uppmuntra patienten att åtgärda det uppenbarade problemet, inbjuder de straff som Gud ger syndare till omvändelse så att de genom att förändra sitt uppförande blir Gud till lags och kan förlänga sitt liv på jorden, och därefter i den eviga himlen, om deras förberedelser når den standard som Gud kräver. Naturligtvis gäller detta erbjudande de överlevande eftersom det dödliga straffet som orsakas av sjukdom eller krig antar en definitiv karaktär för dem som drabbas av denna död. Men Gud, som är de levandes Gud och inte de dödas, tröttnar aldrig på att erbjuda sin förlåtelse, inte ens i vår tid som drabbas av virus, krig och snart hungersnöd skapad av den globala ekonomiska oordning som orsakats av västerländska sanktioner mot Ryssland.

För att uppmärksamma dem som felaktigt tror att deras okunnighet om gudomliga lagar och deras olydnad mildrar deras skuld, har Gud skrivit i sin lag, i 3 Mos 5:17: " *När någon syndar genom att utan att veta om det göra något av YaHWÉHs bud, sådant som inte får göras, kommer han att vara skyldig och bli anklagad för sin missgärning.* " Det är på denna princip som, enligt Dan 8:14, sedan våren 1843, överträdelsen av den sjunde dagens sabbat tillräknas alla kristna som firar den romerska söndagen den första dagen; detta **trots deras okunnighet** om tillämpningen av detta dekret som utfärdades cirka 25 århundraden före det fastställda datumet. Ty för gudomliga lagar och mänskliga lagar "förmodas ingen vara okunnig om lagen", såsom föreskrivs av den republikanska regimen i vår franska demokrati.

Efter att ha omdefinierat synd är det lätt att förstå vad sann tro är, eftersom det är tillämpningen av beteende som är den absoluta motsatsen till synd. Men var försiktig! Ordet " tro " används för mycket. Utanför sann religion är dess användning oberättigad och skadlig. Eftersom detta ord uteslutande betecknar tillämpningen av den standard som Gud definierat i Bibelns heliga skrifter. I den bibelöversättning som utfördes av Hugues Oltramare, och som togs upp av Louis Segond, ersattes ordet " tro " orättvist med ordet övertygelse i detta budskap från aposteln Paulus i Rom. 14:23: " *Men den som tvivlar på sin mat är fördömd, eftersom han inte handlar utifrån trons övertygelse.* " Allt som inte är ett resultat av en tros övertygelse är synd. " » Sålunda korrigerat återfår detta budskap från Paulus sin äkthet eftersom han säger på annat håll, angående " tro ", i Rom. 10:17: " *Så kommer tron av hörandet, och hörandet genom Kristi ord.* " Termen " tro " är därför avsedd för en begränsad användning för att endast definiera denna standard för " gott och ont " som uppenbaras i Bibeln och endast i den. Utanför denna strikta tillämpning, för falsk " tro " eller falsk religion, måste ordet "tro" användas. Dessutom, för sekulär användning såsom sport eller äventyrliga utmaningar, är ordet "övertygelse" helt lämpligt. Aposteln Jakob berättar för oss, i Jakobsbrevet 2:17, om " tro ", att den kan vara "levande eller död "; "levande" när den överensstämmer med Guds uppenbarade förväntan och " död " när den inte gör det. Levande tro bygger på **ömsesidigheten** av kärlek som delas med Gud, uteslutande i Jesus Kristus. Denna punkt är viktig, eftersom många kommer att förlora frälsningen för att de inte har återlämnat den kärlek som de fått från honom till Gud. " Tro " kräver känslighet, men inte i något fall sentimentalitet. Att älska Gud och hans sanning bygger enbart och enkelt på en lydig inställning. Från denna relation med Gud bör vi inte förvänta oss paranormala förnimmelser, eftersom " frid " som ges av Jesus Kristus helt enkelt skapar i våra sinnen en fridfull stillhet som byggs upp av känslan av fullbordad plikt. Den uppnås därför endast när denna plikt verkligen fullgörs. " Ord " är bedrägliga, så Gud förväntar sig av sina utvalda konkreta demonstrerade " *gärningar* ", enligt vad Johannes, " *aposteln som Jesus älskade* ", mer specifikt säger till oss i 1 Johannesbrevet 3:18: " *Kära barn, låt oss inte älska med ord eller med tungan, utan i gärning och i sanning.* " »

ÖVERTYGA med alla legitima medel

I denna vecka, den fjärde sedan våren 2022, fortsätter det rysk-ukrainska kriget i en farlig eskalering som bara bekräftar det dramatiska stora utfall som Gud profeterat om. Joe Bidens Amerika blir ännu mer involverat genom att förse Ukraina med tunga artillerivapen. Ukraina har just sänkt det ryska flaggskeppet "Moskva" eller "Moskva"; detta den 14 april, dagen då den berömda "Titanic" sjönk efter att ha träffat ett isberg 1912. "Moskva" var ett mycket högteknologiskt fartyg, utrustat med grovkalibriga missilkastare. Bevis har lagts fram för att användningen av drönare och missiler som är exakt riktade mot sina mål avsevärt förändrar krigets villkor. Dessutom, efter den första omgången av röstningen den 10 april i Frankrike, bekräftar valet av den unge presidenten Macron och presidenten för Nationalrallyt, Marine le Pen, det faktum att det verkligen är Gud som utser vinnarna. Han påtvingar fransmännen samma scenario som 2017, och jag tror att resultatet av den andra omgången kommer att hålla den unge, ambitiösa och oerfarna presidenten kvar i sin skadliga roll, destruktiv för hela nationen.

Guds Ande har riktat min uppmärksamhet mot ett nytt andligt ämne. Det handlar om att reflektera över **medlen för att övertyga**. Vi kommer att se att vi felaktigt berövar oss själva några av dessa medel. Som en nitisk tjänare presenterar jag, liksom andra, den gudomliga sanningen genom att citera verser hämtade från Bibeln och som sådana är obestridda. Men inför dessa verkligt obestridda bevis blir människor blockerade och vägrar våra förklaringar. Inför detta beteende tror vi också att denna person som är så okänslig för sanningen är förlorad för Gud. Detta förhastade resonemang är inte berättigat eftersom det bygger på vår stora okunnighet om livets mekanismer. Vi måste också ta med oss in i vår reflektion parametrar som vi inte har någon kontroll över, eftersom Gud ensam känner och kontrollerar dem. Människors liv är organiserat av kedjor av reaktioner orsakade av handlingar, precis som inom mekaniken fungerar kugghjul och hävstänger som överförare av order och handlingar. Tillämpad på mänskliga relationer organiserar denna princip överenskommelser och meningsskiljaktigheter. Mellan två utbytta ord spelar parametern för de två samtalsparternas karaktär en ledande roll. Och utan att ännu kalla det "stolthet", kan stolthetens karaktär utgöra ett tillfälligt hinder. Alla normala människor visar stolthet när de lyckas med sitt projekt. Stolthet är den direkta frukten av en tillfredsställelse av vårt samvete. Den som strävar efter att tjäna Gud rättfärdigt är naturligt stolt över att tjäna honom. I en något högre grad blir stolthet skadlig om sann ödmjukhet inte kompenserar för den. Således, när en varelse hör sanningen, kommer hon att kunna vägra det som kommer till henne från någon annan, och detta i ännu högre grad om hon känner förakt för den som talar till henne. Denna typ av beteende är mycket utbredd och ur ett mänskligt perspektiv verkar situationen olöslig. Det är då som liststrategin kan lyckas där direkt verbal konfrontation misslyckas.

List har haft ett dåligt rykte ända sedan Gud tillskrev det till "ormen" i Edens land, som själv användes av djävulen. Men just det som var förkastligt med list i Edens land var Satans enda mål: att förgöra mänskligheten skapad av Gud. Faktum är att Gud sa om "ormen" att han var "det listigaste av djur", men i detta avseende hade han en Mästare: Gud själv. För vi måste inse att hela hans

förberedda kamp för att besegra Satan och synden var baserad på listens strategi. Djävulen fångades i den fälla som Gud lade ut framför honom och för honom. Denna fälla är vår jordiska dimension och mänskliga liv. Säker på sitt faktum och på sin framtida seger i Kristus, profeterade Gud det från början: "*människosäden skall krossa ormens huvud* ." I sin naturliga ondska drev Satan människor mot mord, hårdhet och våld av alla slag. För sin del dolde Gud för djävulen och för människorna den listiga strategi med vilken han skulle besegra honom. 4 000 år efter synden tog hans gudomliga slughet sublim form i att han offrade sitt mänskliga liv i Kristus för att försona hans utvaldas synder, uteslutande de av hans utvalda som frälsts genom hans fullkomligt oskyldiga och rättfärdiga blod.

Gudomlig list tar namnet "visdom", vilket betecknar dess mycket höga visdom. List är en frukt av visdom, och Gud byggde sin frälsningsplan på dessa två ord: visdom och list. Gudomlig list är baserad på mental beräkning som förutser resultatet som en handling kommer att producera. Det typiska exemplet på denna strategi framgår av kung Salomos erfarenhet, som förutsåg reaktionen från den omtvistade barnets verkliga mor och inte tvekade att beordra att barnets kropp skulle delas itu. Den verkliga modern föredrar i detta fall att avsäga sig sitt barn hellre än att låta det dö. Efter detta exempel som givits människor agerar Gud på samma sätt genom att bli inkarnerad i Jesus. Förutom att barnet den här gången dödas, men hans orättvisa död kommer att få den mest otänkbara förklaringen: han gav sitt liv för sina utvalda. Resultatet, beräknat i förväg av Gud, visar sig sedan: de utvaldas själar upptäcker sin Skapares Guds oerhörda kärlek och vill i sin tur tillhöra Honom och tjäna Honom. Genom att demonstrera Sin kärlek uppnår Gud således vad djävulen inte kan uppnå genom sitt våld och sin ondska.

Gud använder återigen slughet i strategin med falska förväntningar om Kristi återkomst, som han successivt organiserar våren 1843, hösten 1844 och 1994. I var och en av dessa upplevelser beräknade Gud att leda människorna till att offentligt avslöja den djupa och dolda naturen i sin tro. Hans slughet har således det dubbla resultatet att den framhäver de som är värdiga hans frälsning och de som inte är det.

Naturlivet ger oss exempel som "gökens" list, då han lägger sitt ägg i en annan arts bo för att ruva och mata det av en annan fågelart. Detta tillvägagångssätt lär oss en läxa som det är önskvärt att tillämpa. Ja, den stolta människan vägrar att få de idéer som föreslås, och lösningen är därför att få henne att göra dessa idéer till sina egna, som kommande från henne, efter eget beslut. I detta tillvägagångssätt behöver vi Guds samarbete eftersom hans ingripande är outhärligt här. Bara han kan verka på den mänskliga medvetandenivån och lyckas när det fortfarande är möjligt. För någon som resolut vägrar själva tanken på att behöva lyda Gud eller ens människor är chanserna till framgång noll eller nästan noll. Men för dem som älskar Herren och tjänar honom på ett sätt som inte överensstämmer med den standard som han kräver, tillåter tid och omständigheter oss att behålla hoppet om fullständig framgång.

Vid sidan av bibelverser finns historiska vittnesbörd som kan vara mycket effektiva för att övertyga något motsträviga troende. Att ta fallet med en person som är en anhängare av den katolska tron och låta honom upptäcka att söndagen

blev vilodag på order av kejsar Konstantin I, ^{känd} som "den Store", sedan den 7 mars 321, kan få ett lyckligt resultat. För efter att denna kunskap har kommit in i personens sinne kommer Gud att plåga hans samvete i denna fråga. Och beroende på den berörda individens djupa natur kommer han att söka fred med Gud eller låsa sig i sin absoluta vägran. En sak är säker: Guds tjänare måste hoppfullt hoppas mot allt hopp och vara tålmodiga, i vetskap om att det som förkastas idag kanske kan accepteras imorgon. För Gud har fortfarande många vapen och medel som hans mänskliga tjänare inte behärskar.

När jag ser tillbaka kan jag se konsekvenserna av våra mänskliga begränsningar. Kvaliteten på mänskliga relationer måste vårdas och prioriteras, i vetskap om att tillgivenhet spelar en grundläggande roll i människors reaktioner och beteenden. Som Gud visade i Kristus kan kärlek övertyga bättre än de hårda, kalla ord som utbyts. Varje person kan, beroende på sina egna omständigheter, hitta en metod för att övertyga sin nästa om att de verkligen är beslutsfattare; en broschyr som lämnas framme i offentligheten, en bok som är öppen på en sida, är medel som ger människor möjlighet att befinna sig ensamma inför sitt samvete, under Guds dom.

Jesus Kristus själv tillämpade denna princip under sin jordiska verksamhet. Endast i synnerhet blev Jesus erkänd av aposteln Petrus, en av hans tolv apostlar. Och han gjorde det med dessa ord: "*Simon Petrus svarade: Du är Messias, den levande Gudens Son.*" Sedan förbjöd han sina apostlar att säga att han var "Messias" enligt Lukas 9:21: "*Jesus förbjöd dem strängt att berätta detta för någon.*" och Markus 8:30: "*Jesus förbjöd dem strängt att berätta detta om honom för någon.*" Men för dem som han botade befallde han att de skulle gå och vittna i templet om deras mirakulösa helande enligt Matt. 1:44: "*och sade till honom: Se till att du inte säger något till någon; utan gå och visa dig för prästen och offra för din rening vad Mose föreskrev, som ett vittnesbörd för dem.*" Valet lämnades således upp till dem som hörde dessa vittnesbörd att själva dra de logiska slutsatser som ålades dem. Enligt principen som citeras i Matt. 25:29, "...*Ty den som har skall få, och han skall ha överflöd; men den som inte har, från honom skall tas även det han har.*" Jesus ger sin utvalda, som han själv utvalt, privilegiet att bekräfta sitt autentiska messiasskap genom Guds Helige Ande. Urval genom tro krävde tystnad om hans roll som Messias. För översteprästen, ner till den ödmjukaste och fattigaste hebrén, skulle endast Jesu gärningar vittna. Därför gjorde de icke-troende det okunniga och aggressiva valet av icke-troende, och de troende agerade som troende och tog emot, genom Jesu mun, skaparens Guddommens gudomliga ord.

För att förbereda uppfyllelsen av profetiorna om den yttersta tiden har Gud överlämnat Frankrike till en ung presidents styre, självsäker, cynisk och högdragen. Han ensam förkroppsligar resultatet av ansamlingen av diplom som utdelats av människor. Denne store talare har gåvan att presentera sina brister som egenskaper och sina successiva misslyckanden som framgångar, sina långa monologer som stöds av media som "stora debatter". Så att han representerar en modell för den förföriske ledaren och han lyckas därmed förföra ett stort antal män och kvinnor av utländskt ursprung, och med dubbla eller till och med tredubbla nationaliteter, främst, såväl som landets rika eliter. Det har med rätta

sagts om honom att han är "de rikas president", en logisk sak för en före detta tjänare till de rikaste bankirerna.

Roms erfarenheter har visat och vittnat om hur regeringsformen utvecklas. Efter republiken och de diktatoriska konsulerna underkastar de rikaste folket imperialismen, och det är inte utan anledning att Rom, efter att ha lärt mänskligheten sina lärdomar, övergick till den kejserliga regimen sedan Octavius Caesar Augustus, strax före Jesu Kristi ankomst till jorden. Efter dessa lärdomar skulle Rom fortfarande spela en sista roll, ännu mer skadlig och skadlig för hela mänskligheten, men särskilt för västerländska folk. Denna nya typ av förförelse och dominans skulle vara religiös och falskt kristen, och den åstadkoms av den romerska påvliga regimen som etablerades i despotiskt och grymt herravälde mellan 538 och 1798, i enlighet med de profetiska tillkännagivandena som citeras i Daniel 7:25 och Upp. 11, 12 och 13 i formerna " *en tid av tider och en halv tid, fyrtiotvå månader, ett tusen tvåhundra sextio dagar* " av profetiskt värde som fastställts av Gud i Hes. 4:5-6 och 4 Mosebok 14:34. Principen ger den profeterade " *dagen* " värdet av ett verkligt " *år* ".

Teaterdemokrati

Att säga att mänsklighetens utveckling konstrueras som ett stort "hyckleri" på global skala är en sanning som redan antyds av titeln "Den stora kontroversen" som Guds adventistbudbärare, Ellen Gould-White, gav till hennes berömda verk.

Moderna demokratier är alla baserade på den ursprungliga grekiska modellen av staden Aten. Jag påminner er om att ordet demokrati är byggt på två grekiska rötter: "Demos" som betyder **stad**, och "cratos" som betyder **stat**. Demokratins ursprung är baserat på självständigheten för en stad som hette Aten i den grekiska nationen som vid den tiden bestod av flera städer, inklusive Sparta som stred mot den. Vi kan därför redan konstatera att demokrati föddes genom att provocera fram ett krig. Vi måste notera det vanliga sveket som görs idag mot ordet demokrati, som enligt vad som sägs representerar " folkets styre genom folket ". Emellertid ingår inte den grekiska termen "laos", som betyder "folk", alls i ordet demokrati. Det andra att notera är att våra moderna demokratier representeras av nationer och inte städer. Detta ord har blivit alibi för en enorm bluff som fångar främst västerländska folk av kristet ursprung.

I vårt franska republikanska system är allt organiserat för att få varje medborgare att tro att hen väljer sitt lands styrelseskick. Medierna livnär sig särskilt på detta system eftersom det demokratiska spelets regler och former sysselsätter och intresserar dem främst, liksom politikerna själva. Valspelet framhäver dem och ger dem en anledning att leva och framstå som outhärliga när så inte är fallet.

Det moderna livet ger alltmer vika för kommersiella företag som organiserar opinionsundersökningar. De presenterade resultaten blir alltmer

exakta, och de skulle lätt kunna ersätta den omröstning som organiseras med höga kostnader av nationen. Faktum är att principen om urval, som används i ett experiment, uppfanns av Gud själv, långt innan mänskligheten upptäckte den. Och tillämpningen av denna princip förklarar varför adventister spridda över hela jorden ignorerade de saker som åstadkoms i Frankrike, i den södra regionen och i synnerhet i Valence-sur-Rhône, mellan 1980 och 1994. I det gamla förbundets historia, från kung Davids tid och framåt, intog staden Jerusalem, det forntida Jebus, en dominerande roll över alla andra städer. Under Salomo byggde Gud sitt tempel där och ersatte det forntida tabernaklet. Staden helgades sedan och skulle förbli så fram till Kristi jordiska tjänst. Staden Jerusalem ensam blev ett exempel på hela det judiska folket. Trons prövning angår henne mer än någon annan jordisk plats. Fördomandet av Kristus förkastande i Jerusalem kommer att vara tillräckligt i sig för att Gud ska tillämpa sin dom på hela den judiska nationen. Detta är redan tillämpningen av urvalet av en minoritet som utsätts för ett experiment, eftersom det är representativt för hela den berörda befolkningen.

Mellan 1980 och 1994 väckte samme Skapargud i Sjundedagsadventistkyrkan i Valence-sur-Rhône hoppet om Kristi återkomst år 1994. Ursprunget till denna förväntan var att Gud öppnade hemligheterna som var gömda i de profetiska uppenbarelserna i Daniels och Uppenbarelseboken, hemligheter som organisationen endast delvis förstod fram till det datumet år 1980. Efter mitt dop den 14 juni 1980, ledd av Anden, inledde jag en djupgående studie av Jesu Kristi apokalyps genom att söka efter betydelsen av symbolerna i hela Bibeln, och under Guds osynliga ledning tog budskapet form; profetian dechiffrerades i harmoni med de historiska datum som bekräftades av de profeterade tidsperioderna. Vid den tiden tycktes datumet 1994 för mig markera slutet på religiösa jordiska upplevelser. Argumenten för denna tolkning fanns och de var så många att Gud kunde fördöma den lokala adventistorganisationen och den södra regionen av Frankrike, som officiellt förkastade honom genom att utesluta mig i november 1991; det vill säga 3 år före observationen av Jesu icke-återkomst. Trogen sin princip förde Gud sitt ljus in i den äldsta adventistgemenskapen som skapats i Frankrike. Det är därför det vid den tiden, undantagsvis, fanns cirka 150 adventistmedlemmar i denna lilla stad med mindre än 70 000 invånare. Liksom Jerusalem på sin tid tjänade Valence Gud som ett exempel på adventistfolket världen över, och det trosprov som ägde rum där fick konsekvenser som Gud tillämpar på global internationell adventism. Den första konsekvensen av hans rättvisa dom är att den officiella adventismen gick med i den ekumeniska alliansen där den anslöt sig till de katolska och protestantiska religionerna i Västeuropa som redan fördömts av Gud; katolicismen sedan dess etablering, och den protestantiska tron sedan 1843, dagen för ikraftträdandet av Dans dekret. 8:14: "*Innan kvällen och morgonen kl. 23:00, och heligheten skall rättfärdigas.*" För den protestantiska tron som prövades mellan 1831 och 1844 markerade 1843 slutet på dess rättfärdiggörelse genom Jesus Kristus. År 1994 gällde samma gudomliga dom den officiella institutionens adventisttron.

Urvalet återspeglar naturen och karaktären hos det globala samhälle det representerar. Det är därför Gud mellan 1980 och 1994 inte behövde utsätta hela adventistfolket för den profetiska trons prov. Överallt kännetecknas arvtagarna till

den ursprungliga adventismen av samma sömnighet, samma brist på kärlek och nit för den uppenbarade gudomliga sanningen. Adventistreligionen har blivit formalistisk och de som representerar den har föga intresse av att förstå de profetior som Gud presenterar; detta illustreras i Upp. 3:15 av uttrycket " *varken kall eller varm, utan ljum* "; vilket leder honom till att " *spy ut* " det på detta datum 1994 som presenterades för dem som en fälla i vilken de fångades.

I vårt nuvarande vallandskap mångdubblar kandidaterna sina ansträngningar **förgäves** för att försöka ändra de resultat som tillkännages av opinionsundersökningarna. Seriösa opinionsundersökningar representerar nämligen hela befolkningen, och inget prat kan ändra det. Individuellt väljer eller förkastar varje väljare kandidater baserat på oföränderliga data, fastställda på preferenser och tillhörigheter. Men den demokratiska illusionen blir ännu tydligare när vi vet att Gud personligen ingriper i urvalet och valet av den vinnande kandidaten. Denna text från Dan. 10:13 avslöjar den grundläggande betydelsen av osynliga aktörers roll i dessa mänskliga scener: " *Fursten över Persiens rike motstod mig i tjugo dagar; men se, Mikael, en av de främsta furstarna, kom till min hjälp, och jag stannade där hos Persiens kungar.* " Således, i våra mänskliga politiska strider, motsätter sig Gud och djävulen deras inflytande, och naturligtvis vinner Gud striden. Men han motsätter sig inte systematiskt djävulen till vilken han överlämnar de själar han fördömer. Och när det gäller förbannade länder gynnar Gud segern för den ledare som är mest ond för sin nation. Nu är de länder som bildats på jorden alla enhetligt drabbade av hans förbannelse. Det är därför Gud och djävulen arbetar tillsammans mot den globala mänskliga rebelliska saken. Och alla världens ledare gynnar, genom sina val och beslut, den krigiska konfrontation som önskas och bestämts av den store skaparguden, ignorerad och föraktad. Saker och ting tar form och vi hör redan från vissa att tredje världskriget redan har börjat i Ukraina eftersom USA bakom det kämpar mot Ryssland. När konventionella vapen har tillåtit Ryssland att dominera hela det förstörda och krossade Västeuropa, kommer USA också att vara de första att attackera atomvapen mot Rysslands territorium. Det är då dess ledare, " *kungen i norr* " i Dan. 11:44, kommer att utsättas för dessa fruktansvärda nyheter: " *Bundskap från öster och från norr skall komma och skrämma honom, och han skall dra ut i stor vrede **för att förgöra och utrota många skaror**.* "

Dessa ledare, som åtnjuter de utmärkelser som deras folk tilldelar dem, kan inte föreställa sig att de i verkligheten inte är något annat än marionetter som manipuleras av Gud och Satan. Folkval tänder förhoppningar som aldrig kommer att uppfyllas, eftersom Gud har beslutat att beröva folket all framgång. Ukrainas ruiner kommer inte att återställas och kommer bara att föregå de som snart kommer att prägla alla jordens nationer som drabbats på olika platser av monstruös kärnvapenförstörelse.

Vad är värdet av mänskliga val om de inte godkänns av Gud? I det västerländska lägret har människor gjort frihet till tecken och kännetecken för sin typ av samhälle. Denna frihetssträvan är baserad på befrielsen från moral som tar former man aldrig kunnat föreställa sig. I sina överdrifter och extravaganser attackerar det västerländska samhället alla normer som Gud har etablerat; så dess

beslut att överlämna dem en massa till förintelse kan förklaras och finner en biblisk rättfärdigande.

Jag har redan nämnt detta ämne, men jag vill påminna er om att en fullständig representation av en befolkning inte systematiskt kan vara gynnsam för ett mänskligt samhälle. Jesus Kristus påminde oss om att det på jorden alltid, fram till världens slut, kommer att finnas fattiga och rika människor vars intressen är lika diametralt motsatta som dag och natt; vilket rättfärdigar inbördeskrig eller internationella krig. I Västeuropa antogs och infördes slutligen normer, vilket ledde till att successivt valda regeringar tillämpade i huvudsak samma åtgärder. Som ett resultat försvinner intresset för val och antalet nedlagda röster ökar bara med tiden. Sanna troende finner i Gud en anledning att inte längre ge dessa erfarenheter betydelse, i vetskap om att han leder allting. Ty gudomlig makt påtvingas alla former av folkstyre, från monarki till republik, kristen, muslimsk eller ateistisk.

Val är därför inget annat än ett bedrägligt **teatraliskt sätt** för människor att tro att de kontrollerar eller kan kontrollera sitt öde. De är därför i verkligheten bara konsekvensen av deras separation från Skaparen och Lagstiftaren Gud, för vilken de visar totalt förakt till den grad att de inte tror på Hans existens. Men trots att de utgör en nästan osynlig minoritet, kommer Guds utvalda läger att segra över alla sina fiender, och Gud kommer att ha sista ordet mot dem.

Människors oförmåga att uppnå en typ av regering som kan tillfredsställa alla beror på att folkmassor röstar utan någon särskild kunskap om det politiska ämnet och ekonomiska frågor. Vissa röstar endast utifrån kandidatens fysiska utseende, andra utifrån sitt mentala utseende eller sina examensbevis. Summan av alla dessa valuttryck kan bara vara ogynnsamma för hela landet. Att förstå denna omöjlighet och denna mänskliga begränsning gör att vi kan sätta allt vårt hopp till den stora, dominerande Gudens härliga ankomst vars frälsande namn är Jesus Kristus. Detta är desto mer nödvändigt eftersom de förberedande faserna för tredje världskriget började torsdagen den 24 februari 2022 i Ukraina. Västvärldens krigiska reaktioner kommer snart att möjliggöra fullbordandet av den konflikt som beskrivs i Daniel 11:40 till 45. Strategin för detta krig börjar med en konfrontation av krigisk islam mot det agnostiska eller falskt kristna västvärlden. Ögonblicket kommer då att gynna Rysslands hämndlystna intervention, förödmjukat och ekonomiskt bekämpat av Västeuropa grupperat under akronymen EU, som tillsammans med USA vidtar sanktioner mot landet och erbjuder vapen till sin motståndare, Ukraina. De europeiska folken, fyllda av stolthet byggd på 75 år av fred och industriell och kommersiell framgång, konfronteras brutalt med en situation som de inte längre ansåg vara möjlig. Detta beteende är ett direkt resultat av deras ointresse för Gud och hans profetiska budskap. Till skillnad från dem har jag väntat på fullbordandet av denna konflikt sedan år 1982, då ett stort hot om konfrontation mellan Europa och Ryssland framkallades och kändes av alla som levde vid den tiden. Min upptäckt av konflikten i Daniel 11:40 till 45 sammanföll med tillkännagivandet baserat på Michel Nostradamus profetior, enligt en tolkning föreslagen av Jean de Fontbrune. Tiden och trons prövningar är förbi, och tiden är inne för detta skrämmande drama att uppfyllas i enlighet med Guds uppenbarade önskan.

I de omedelbara nyheterna denna vecka 5 av Guds bestämda tid har Ryssland just framgångsrikt avfyrat en 200 tons supermissil som bär 10 atombomber med en kraft två tusen gånger större än den som USA använde i Hiroshima mot Japan. Den färdas med en hastighet av 7 km per sekund och kan ändra sin bana under sin flygning. Den lämnar Moskva och når Paris på 6 minuter. Den träffar sitt mål med en noggrannhet på 10 meter. Ryssland kommer dock inte att vara först med att använda detta fruktansvärda vapen som heter "Sarmat 28" men det passande smeknamnet "Satan 2". Det kommer bara att göra det efter att ha blivit attackerat av USA med kärnvapen. Men detta tillkännagivande förebådar den framtid som är reserverad för hela jordens invånare.

Allt eftersom ländernas positioner blir alltmer befästa, är den planerade dödliga konfrontationen oundvikligen att förverkligas. Ryska hot blir mer precisa verbalt i radio och tv. För vissa ryssar har tredje världskriget redan börjat, där den västerländska normen ställs mot den österländska normen i Ryssland och östblocket. Främst krockar de katolska och protestantiska tron med de ortodoxa och muslimska religionerna som är allierade mot den gemensamma västerländska fienden. Men trots dessa hot tror många västerlänningar inte på deras användning, övertygade om att inget folk kan använda dessa vapen utan att riskera att själva bli träffade av samma vapen. Men detta resonemang är bristfälligt eftersom det ignorerar Guds existens och hans destruktiva dom, tillkännagiven och programmerad som en profeterad säkerhet.

Och för att avsluta med detta ämne måste vi inse att den "stora ersättningen" som fördöms av kandidaten Eric Zemmour redan har åstadkommit genom det oavbrutna mottagandet av flyktingar av alla ursprung i mer än femtio år, så att den nationalistiska saken inte längre i stort sett är hållbar i Frankrike. Detta förklarar omöjligheten för hans nationalistiska parti, som successivt fick namnet "Nationella fronten", sedan "Nationella samlingen", att vinna seger genom lagliga valmetoder.

Gud organiserar den stora ersättningen

Denna stora ersättning är inte bara orsaken till de problem som Frankrike lidit, det är också det medel som Gud använder för att försvaga det.

Min analys av ämnet bekräftas: det proeuropeiska lägret har vunnit presidentvalet; den unge presidenten Emmanuel Macron har omvalts till det franska folkets president. Men hans seger är knappare än den föregående. Han noterade detta faktum och segrade lite mer blygsamt, i ett synbart försök att lugna väljare som var besvikna över sitt omval. För min del finns det ingen besvikelse, eftersom jag var säker på detta resultat. Jag noterar dock något oberättigat med de siffror som opinionsinstitutet anger. Hur kan samma metoder låta dem tillskriva cirka 46 % till det nationalistiska lägret dagen före omröstningen, och endast 41,5 % omedelbart efteråt, innan de officiella siffrorna publicerades? Kunde det inte ha skett en avsiktlig överskattning till förmån för att bibehålla risken för att uppmuntra till att rösta på den avgående presidenten? Demokrati främjar så många korrupta handlingar i frihet, och varför inte valfusk som redan praktiseras i

USA... Oavsett orsakerna är den nuvarande situationen som Gud avsåg den. Och enligt hans dystra plan ändrar man inte ett lag som förlorar... Frankrike och dess folk.

Den stora förändringen är organiserad av Gud, och detta är inte första gången han har utnyttjat denna metod. Allt förklaras av hebreernas erfarenheter av vistelse i Egypten. Vi finner i denna egyptiska erfarenhet en upplysande faktor: Gud gynnade det hebreiska folkets kvinnors fertilitet, enligt 2 Mos 1:7: " *Israels barn var fruktsamma och förökade sig, de blev fler och fler, och landet blev fullt av dem.* " För Frankrike spelade denna faktor också en grundläggande roll. Medan de invandrade familjer från Maghreb, som välkomnats sedan familjeåterföreningslagen från 1976, ökade, genom religiösa principer, samtidigt erbjöd vetenskapen de franska kvinnorna p-piller, och födelsetalen bland infödda franska människor minskade bara och samtidigt intensifierades födelsetalen bland invandrare. Således, liksom i Egypten, förberedde Gud ett allvarligt ersättningsproblem för Frankrike på grund av fertilitet. Vi läser återigen i Andra Moseboken 1:8: " *En ny kung uppstod över Egypten, en som inte kände Josef.* " Här är återigen förklaringen till de problem som drabbade hebreerna: bytet av ledare med makten, det vill säga ersättningen av regeringsformen och därmed ankomsten av en ung, oerfaren farao, som inte personligen hade upplevt och uppskattat Josefs gudvänliga regeringsform. Om jag parafraserar denna vers säger jag idag: "en president uppstod över Frankrike som inte hade känt till general de Gaulles oberoende Frankrikes glans." Eftersom förklaringen till det pro-europeiska lägrerets seger är baserad på denna oerfarenhet av det levda förflutna. De ungdomar som satts vid makten sedan 2017 föddes under den europeiska regimen, det vill säga under symbolen " *Euftrat* " som Gud ger dem i Upp. 9:14: " *och sade till den sjätte ängeln som hade trumpeten: Släpp lös de fyra änglar som är bundna vid den stora floden Euftrat.* " Denna symbol kompletterar därför symbolen för de " *tio hornen* " utan " *diadem* ", vare sig på " *hornen* " eller på de romerska " *sju huvudena* " i Upp. 17:3. Nu, när vi befinner oss just i de sista dagarna – åren av den jordiska vistelsen, finner vi i 2 Timoteus 3 en detaljerad beskrivning av den dom som Gud ger över denna sista mänskliga generation, genom den upplysta andliga domen av aposteln Paulus, hans trogne tjänare och vittne.

2 Tim 3:1 Men det skall ni veta: i de sista dagarna skall svåra tider komma.

2 Tim 3:2 Ty människorna skall vara egenkära, penningkära, skrytsamma, högmodiga, hädare, olydiga mot föräldrar, otacksamma, oheliga,

2 Tim 3:3 okärleksfulla, förrädiska, baktalare, utan självkontroll, grymma, föraktande för de goda,

2 Tim 3:4 förrädare, självupptagna, högmodiga, njutningslystna mer än Gud,

2 Tim 3:5 De som har ett sken av gudsfruktan men förnekar dess kraft. Vänd er bort från sådana.

2 Tim 3:6 Bland dessa finns de som smyger sig in i husen och för bort oförståndiga kvinnor, tyngda av synd och drivna av alla möjliga begär,

2 Tim 3:7 alltid lärande och aldrig i stånd att komma till insikt om sanningen.

2 Tim 3:8 Liksom Jannes och Jambres stod emot Mose, så står också dessa emot sanningen, ty de är fördärvade i sinnet och ohederliga i tron.

2 Tim 3:9 Men de skall inte gå vidare, ty deras dårskap skall bli uppenbar för alla, liksom dessa två mäns .

" 2 Tim 3:12 Och alla som vill leva gudfruktigt i Kristus Jesus skall bli förföljda."

2 Tim 3:13 Men onda människor och bedragare skall gå till värre och värre, de bedrar och blir bedragna .

Denna generation framträdde i maj 1968 och lanserade sina slagord: "Varken Gud eller herre"; "det är förbjudet att förbjuda". Efterföljande generationer uppfostrades med detta tankesätt, så det är inte förvånande att de har "gått allt längre in i ondskan", som Gud profeterade. Men nu har tiden kommit för det sista varnande straffet innan mänsklighetens fullständiga utrotning på syndens jord.

Den stora ersättning som först nämndes av kandidaten Eric Zemmour gäller därför inte bara mottagandet av utländska invandrare; den åstadkoms främst genom att äldre ersätts med yngre. Och för att bekräfta detta faktum har Gud gynnat de äldres död i Covid-19-epidemin, vilket intensifierar denna ersättning.

Generellt sett har jag förstått att människor inte gillar förändring, som representerar det okända och dess risker. Detta gäller både på den religiösa nivån och på den civila nivån. Människor söker framför allt den trygghet de knyter till det de bemästrar eftersom de vet det, efter att ha upplevt det. Varje förändring representerar en fara i deras ögon. Så naturligtvis blir de konservativa och stöder, mot sitt verkliga intresse, den falskt lugnande orörligheten. Vilken adventistisk Kristi tjänare har inte hört frasen "Jag föddes som katolik och jag kommer att dö som katolik"? Låt dem vara lugna! Deras böner kommer att höras; de kommer att dö som katoliker, bärande på sina synders skuld, och de synder som det påvliga Rom stödde.

En annan anledning förklarar unga människors stöd för pro-europeiskt tänkande. De föddes européer och presenterades med Europa som orsaken till den fred som upprättades i dess territorier. Den hjärntvätt de genomgick gjorde dem fientligt inställda till de nationalistiska tankar som, enligt samma lärare, var orsaken till europeiska krig. Den upplyste Guds tjänare vet att så inte är fallet. Krig är en konsekvens av Guds förbannelse; de är enbart ett resultat av det förakt som visats Honom. Detta bevisades under kung Salomos liv. Israels liv präglades av fred och överflödande välstånd, detta på grund av den vise Salomos val av visdom när Gud presenterade honom för flera möjliga val, inklusive rikedom, vilket han förkastade. Denna förevändning att gynna fred har dolt för denna ungdom den skadliga rollen för EU (Förenade Europa) eller EU (Europeiska unionen), vars icke-valda kommissionärer ägnar sin tid åt att arbeta för att förstöra nationer, ständigt minskar deras handlingsfrihet, försvagar rika länder för att bättre berika, genom att utnyttja dem, de fattigaste; de sista att komma in. Unga människor har inte känt Frankrike, som var den fjärde ^{världsmakten}; De har bara känt till den som Förenade Europa har lett, i köpkraft, till 15:e ^{plats} av 42 europeiska nationer. De har inte heller känt till den fulla sysselsättningen i det oberoende Frankrike, utan bara till de 10 % av arbetslösheten som skapats av de omlokaliseringar som Europa uppmuntrat, österut, successivt Japan, Korea och Kina, men också inom Europa självt och i privilegierade, vänliga länder som

Marocko. I verkligheten har fransmännen blivit förrådda av sina politiska eliter, som har överlämnat sitt land till besluten från pro-europeiska europeiska teknokrater. Inom detta Europa införs samma regler från Bryssel och Haag. Som ett resultat leder förändringar i vänster- och högerregeringar till att en "enda tanke" som president Jacques Chirac frammanade under sin presidentperiod blir orörlig. Som ett resultat minskar intresset för interna val, och det enda partiet som gör framsteg är det avhållsamma partiet, bestående av utopiska anarkister och kanske insiktsfulla människor som före andra förstod de demokratiska bedrägerierna som den femte republiken levererade till Europa.

De "gudlösa" liv är byggt på falska förklaringar, men det mänskliga sinnet måste hitta förklaringar för att rättfärdiga sina problem. I den slutliga prövningen, när rebellerna drabbas av Guds sista plågor, kommer djävulens ande att övertyga dem om att de som är ansvariga för deras lidande är de som orättvist håller och ärar den judiska sabbaten. Eftersom denna tanke stöds och bekräftas av representanter för de kristna religioner som Gud fördömer, kommer de mänskliga massorna som överlever efter tredje världskriget att godkänna förföljelsen av Jesu Kristi "sista utvalda"; detta till den grad att de bedöms värdiga att bli avrättade.

Djävulen hade redan skickligt utnyttjat den katastrof som andra världskriget orsakade. Som svar växte hatet mot nationalistiska tankar, och i maj 1968 tog ett universalistiskt tänkande form. Tidens ungdom hade siktet inställt på amerikansk ungdom, översvämmad av entusiasm och sprudlande till sin spets. USA gynnade först ungdomlighet, eftersom dess smak för modern, aggressiv musik främjade handel genom försäljning av vinylskivor pressade i mängder. Amerikansk kultur gav således näring åt europeisk ungdom, som tog den som förebild. Och i USA finns staden "New York", som, bestående av invandrare från alla världens länder, särskilt representerade den "Babel"-modell som förnyats i de sista dagarna. Och detta "Babel" gynnade utvecklingen av avgudadyrkan genom att ge unga människor sångare, moderna avgudar, men inte mindre skadliga än de gamla avgudarna från antikens hedniska folk eller dagens Fjärran Östern.

Inom religionen, liksom inom det civila ämnet, är det mycket svårt att slita det mänskliga sinnet loss från de tankar det stöder. Undantag finns dock, lyckligtvis för den gudomliga saken, och även inom det sekulära ämnet utmärker sig unga människor genom att uppskatta de lärdomar som givits i det förflutna. Men de är en minoritet och huvuddelen av hjorden betar sig som får, medan de leds till slakt. Men redan nu erbjuder nyheterna om det öppna kriget i Ukraina, för de mest skarpsinniga, möjligheten att inse att de har blivit lurade under lång tid, genom att koppla fred till bildandet av ett enat Europa. För det militära stöd som ges till det krigförande Ukraina, som det beväpnar tillsammans med USA mot Ryssland, vittnar om att det hycklande uppmuntrar och gynnar ett krig på sin jord. Och denna handling kommer att leda till att det blir alltmer involverat, tills det blir måltavla och byte för det ryska folket, till vilket Gud kommer att överlämna det, för att straffas.

Den fred som Gud erbjöd européerna mellan 1945 och 2022 var inte frukten av en gudomlig välsignelse, inte heller av upprättandet av europeiska avtal, utan en "förgiftad" gåva från den store gudomlige domaren. För i denna fred blandades män och etniciteter och förberedde för slutet en situation av outhärdlig

samlevnad, så mycket skiljer seder och religioner slutligen mänskliga sinnen åt. Och för att intensifiera dessa motsättningar såg vi den muslimska tron vakna och påtvinga i sina seder, på kvinnor, bärandet av slöja som ärvts från orientaliska folks seder, och på män, bärandet av djellaba, den traditionella islams burnous; detta, för att tydligare särskilja sig, för att arrogant påminna de infödda fransmännen om att islam nu är lika fransk som de är.

Så, den unge presidenten återutnämns till sin position, men vad kan han göra, om inte utföra de fruktansvärda gärningar som Gud själv inspirerar i honom?

En ny femårsperiod, men den sista, börjar, men den kommer inte att nå sitt slut, för längs vägen kommer tragedin med den ryska interventionen att stoppa den. Den franska nationen förbereder sig för att uppleva de sista två eller tre åren av sin existens. Och efter den ryska krossningen kommer tiden att komma för den sista universella regeringen som Gud kommer att organisera för att pröva tron för jordens sista överlevande. Den kommer att avslutas våren 2030, med vår gudomlige Frälsare Jesu Kristi härliga återkomst. Sannerligen!

Guds stora plan fullbordas, och vi kan redan spåra sekvensen av dess konstruktiva faser. År 1843, genom att provocera fram det adventistiska trons prov, påminde Gud människorna om standarden för perfekt tro, som kräver återgång till utövandet av sabbaten, vilket gäller den sanna sjunde dagen, lördagen och inte söndagen. Sedan, 1914 och 1939, kom två världskrig för att förbereda hatet mot nationalismen som ledde västvärlden, år 2022, till att motsätta sig Ryssland. Detta hat är dock blint eftersom, paradoxalt nog, detta motstånd mot Ryssland, som anses vara "nationalistiskt", rättfärdigas av det stöd som ges till Ukrainas "nationalistiska" sak. Det är sant att det förra är religiöst ortodox, medan det senare manipuleras av det katolska, romerska Polen, liksom Romfördragets Europa. Orsaken till det stöd som ges till Ukraina framstår således tydligt som USA:s och Europas västerländska önskan att intensifiera sin samhällsmodell, i syfte att få den att segra över alla jordens folk. Förutom att Ryssland inte ser det på det sättet och tydligt har förstått det västerländska tänkandets mål; detta rättfärdigar dess väpnade aggressiva uppvaknande.

Jag minns att denna Guds plan bara förnyar det som uppnåddes för det judiska folket under det gamla förbundet, mellan 605 och 586. Tre på varandra följande deportationer resulterade i Israels nation förstörelse. Mot slutet av den kristna eran måste tre världskrig leda till samma resultat och för samma sak, för det enade Europa och Östeuropa: synden som begicks mot Gud.

Jag har noterat två avslöjande symboler som åtföljde den unge presidenten Emmanuel Macrons två på varandra följande segrar. Kvällen då hans första mandatperiod inleddes valde han Louvren för att presentera sig för det franska folket; vilket antydde en anspelning på en femårsperiod med en monarkisk aspekt. Kvällen då han tillträdde som president föll hans val på "Marsfältet", där Mars är den grekiska krigsguden. Denna andra femårsperiod kommer att göra honom till en krigsherre, och inte en mindre betydande sådan, eftersom han kommer att behöva hantera situationen under tredje världskriget, vilket hans sanktioner mot Ryssland kommer att ha utlöst med USA och andra europeiska länder. Således framstår hans presidentseger som andligt rättvis, eftersom det är normalt att den

som startar kriget sedan tar på sig konsekvenserna som han själv och de människor som stödde honom bär.

I nyheterna i början av denna vecka, den sjätte våren 2022, intensifieras de diplomatiska mötena i ett försök att släcka den brinner i Ukraina. FN:s generalsekreterare möter de ryska och ukrainska ledarna. Men kan den eld som Gud har tänt släckas?

Denna måndag, den 26 april 2022, är en dag att minnas. I Tyskland hölls ett möte med 30 medlemsländer i närvaro av NATO:s chef. I slutet av mötet fattades beslutet att förse Ukraina med alla nödvändiga vapen för att permanent " **försvaga** " Ryssland. Den primitiva rädslan för dess reaktioner försvinner. Tyskland självt kommer att tillhandahålla ett trettiotal stridsvagnar, och de andra länderna kommer att tillhandahålla diverse annan utrustning, inklusive kraftfulla kanoner kallade "Caesar" som erbjuds av Frankrike. Samma dag väcktes hot om tredje världskriget av Ryssland. Jag citerar ett vittnesmål som hörts: "Tredje världskriget har börjat i Ukraina." Jag noterar därför att genom att ge sina vapen till Ukraina försvagar NATO-länderna sig själva i utsikten till en direkt konfrontation med Ryssland. Således försvagar NATO sig självt genom att vilja försvaga Ryssland, och dess initiativ kommer i slutändan att slå tillbaka mot dessa länder. Europa kommer därmed ännu lättare att erbjudas sina muslimska och ryska inkräktare.

I det västerländska lägret förlitar vi oss på den regel som hittills tillämpats, vilken säger att den "medstridande partens" skuld börjar med att soldater skickas in i konflikten. Larousse-ordboken ger följande definition: "sägs om ett land som är i krig samtidigt som ett annat mot en gemensam fiende". Det som vilseleder våra samtida är uttrycket "som är i krig", eftersom fram till detta senaste krig baserades inträdet i krig på en officiell förklaring. Detta har nu ersatts av offentliga uttalanden i media. Försäljning av militära vapen har alltid funnits men den var mer eller mindre dold. Tvärtom, i Ukrainas fall, med medieinformation som gynnar saken, tillkännager NATO-länderna officiellt vilka typer av vapen de kommer att leverera och redan levererar till Ukraina. Ingen av dem verkar ta de ryska hoten på allvar nu eftersom de alla är omedvetna om den hemska plan som Gud har utformat för dem. Men denna eskalering av ord och handlingar kommer att leda till den värsta konfrontationen i mänsklighetens historia; För V. Putin börjar statusen som medkrigare med det stöd som officiellt ges till Ukraina, och västvärlden kommer att lära sig detta på sitt bekostnad. Ukraina och Ryssland är bara detonatorerna för denna " *sjätte trumpet* " av Jesu Kristi apokalyps, eller för lekmännen, "tredje världskriget", dessutom det sista, före den totala förintelsen som fullbordas för Kristi härliga återkomst, när den " *sjunde trumpet* " kommer att ljuda, det vill säga våren 2030.

Men tisdagen den 27 april införde Ryssland sanktioner mot Polen och Bulgarien och avbröt deras leveranser av rysk gas. Det sanktionerade landet inför sanktioner idag, och trots Europeiska kommissionens skrytsamma reaktioner kommer detta beslut att ge ett dödligt slag mot de företag som har flyttat sin produktion till dessa två länder, men särskilt till Bulgarien, vars gasförsörjning till 75 % är beroende av rysk gas. Som svar kommer alla västeuropeiska länder att se priserna skjuta i höjden. Det är då som missnöjda och irriterade människor

kommer att skylla sina eliter för de sanktioner som införts mot Ryssland. Denna irritation kommer också att uppstå i Maghreb-länderna och de afrikanska länderna, där hungersnöd kommer att drabba befolkningen. Eftersom "en tredjedel" av produktionen av vete och andra spannmål, såväl som solrosolja, tidigare producerades av Ukraina. " **Hungersnöden** " är ett av Guds " fyra fruktansvärda straff " enligt Hes. 14:20: " Ty så säger Herren Herren: Om jag än sänder mina fyra fruktansvärda straff mot Jerusalem, svärdet, **hungersnöden** , de vilda djuren och pesten, för att utrota människor och djur därifrån, " och Upp. 6:5-6: " När det öppnade det tredje sigillet hörde jag den tredje levande varelsen säga: Kom och se. Och jag såg, och se, en svart häst, och han som satt på den hade en våg i sin hand. Och jag hörde en röst mitt ibland de fyra levande varelserna säga: Ett mått vete för en penning och tre mått korn för en penning; men skada inte oljan och vinet. " "

Kriget i Ukraina har utlöst USA:s raseri och det tillfälliga tillbakadragandet ersätts av ett internationellt åtagande; detta eftersom dess högre intressen påverkas. Det är inte utan anledning som Gud utser detta land och dess allierade med uttrycket " jordens köpmän " , som efterträdare till " **köpmännen** " som berikats av den katolska religionen, i Upp. 18:3: "... ty alla folk har druckit av hennes otukts vredesvin, och jordens kungar har begått otukt med henne, och jordens köpmän **har** blivit rika av hennes överflöd av läckerheter. " Och det är för att bekräfta denna dom som Gud lät extremistisk islam slå till mot de två tvillingtornen i "World Trade Center" eller "World Trade Center", år 2001 i New York. Ryssland har vågat bryta den kapitalistiska imperialismens projekt, som syftar till att få sin marknadsrättsprincip antagen över hela världen, vilket bara kan utvecklas genom att bryta ner gränser eller genom att inkorporera nya medlemmar i sin klan, NATO, såsom Polen, de baltiska staterna, Tjeckien, Rumänien, som redan är medlemmar, och sedan 2013 den nya kandidaten, Ukraina. Men handel fungerar bara bra i fredliga sammanhang. Och det krig som utlöses kan bara ruinera Ryssland, Europa, USA självt och resten av världen, fullständigt destabiliserat. Det är därför USA, med sin rikedom på spel, återigen blir interventionistiskt i detta krig i Ukraina. Och med varje eskalering stärks ukrainarnas status som medkrigare och blir tydligare för de europeiska länder som öppet bistår och stöder dem, i ord och handling; detta trots ryska hot, som också blir mer och mer precisa.

Det långa accepterandet av de kvasimonarkiska reglerna i den femte republiken^{republiken}, som har styrt Frankrike sedan 1958, bygger på det trauma som orsakades av andra världskriget. Denna period som fransmännen upplevde lämnade motsägelsefulla saker i sinnet, av kärlek till frihet och bitterhet över resignation och underkastelse till Nazityskland. Efter denna smärtsamma erfarenhet kunde det franska folket acceptera allt, och det olösliga Algeriska kriget gynnade valet av general de Gaulle och hans nationella konstitution för den femte republiken^{republiken}. Men idag existerar dessa trauman inte längre bland unga människor, eftersom majoriteten av de nuvarande ledarna alla föddes efter detta andra världskriget, och de sista föddes inom den etablerade europeiska normen. Som ett resultat är den auktoritära monarkiska regimen dåligt stödd, och de perversa aspekterna av denna femte republik^{republik} blir alltmer uppenbara. Val tjänar nu bara till att eliminera de mest

hatade president- eller lagstiftande kandidaterna. Det tvåomgångsvals-systemet kan sammanfattas enligt följande: i den första omgången väljer man, i den andra eliminerar man. Väljaren befinner sig således under auktoriteten hos en ledare han ogillar eller till och med hatar. Och de beslut som fattas av denna hatade figur engagerar hela nationen. Överlevnadsinstinkten hos de mest skarpsinniga driver dem att önska brådsakande förändringar av denna konstitution. Den fördömdes från början som en diktatur, och i vår tid visar den sig faktiskt vara en republikansk form av diktatur. När de överhängande konsekvenserna av sanktionerna mot Ryssland allvarligt drabbar fransmännens försörjning, kan vi förvänta oss oroligheter och irritation, till och med folkliga uppror. Och det är tydligt att den viktigaste faktorn i dessa reaktionsförändringar är utbytet av mänskliga generationer.

Guds tidigare gissel, kallat Covid-19, har redan berövat västerländska folk, inklusive Frankrike, deras frihet, men sanktionerna mot Ryssland kommer att äventyra deras köpkraft, innan de ser den förödelse som kriget orsakat spridas över deras land.

Jag måste betona detta faktum. Tredje världskriget kan inte jämföras med kriget som föregick det. Skillnaden mellan dem är enorm eftersom det, till skillnad från de andra, är föremål för en gudomlig profetia, uppenbarad i Upp. 9:13 till 21, under det symboliska tecknet av den " *sjätte trumpet* ", som Gud ljuder. Det måste också förstås att i detta krig är civilbefolkningen lika mycket Guds måltavla som militären, och denna princip bekräftas redan i kriget som aktiveras på Ukrainas mark. I slutet av en lång fred, tack vare sitt långa tålmod, kallar Gud först kristna folk till ansvar. Men andra folk kommer i sin tur att dras in i destruktiva sammandrabbningar; " *kvinnan, den gamle mannen och barnet* " kommer inte att skonas från dessa förstörelser, som Gud lärde i Hesekiel 9:5-6-7, och ger exemplet som tillämpades mot Israel i – 586: " *Och, i mina öron, sade han till de andra: Gå efter honom in i staden och slå; låt era ögon inte skona, och ha ingen medlidande!*" ***Döda och förgöra de gamla männen, de unga männen, jungfrurna, barnen och kvinnorna ; men närma er inte någon som har märket på sig; och börja vid min helgedom! De började vid de äldste som var utanför huset. Han sade till dem: "Orena huset och fyll förgårdarna med döda! ... Gå ut!" De gick ut och slog staden.***

Den " sjätte trumpet " och den " sjätte " av de " sju sista plågorna från Gud ": " Harmageddon "

Dessa två på varandra följande konflikter i tiden uppvisar många likheter som kan orsaka förvirring, så jag minns att den första, den " *sjätte trumpet* ", betecknar det tredje världskriget som just har börjat på ukrainsk mark och som för sista gången ställer de jordiska nationerna mot varandra. Den andra, " *den Sjätte av Guds sju sista plågor* ", som efterträder den, betecknar den kamp som de sista rebellerna utkämpar mot Jesus Kristus och hans sista utvalda heliga. I början, före Messias härliga återkomst, skyller rebellerna sabbatshållarna för de gudomliga plågor som drabbar dem, och de är inte medvetna om att de förföljer

Jesu Kristi sanna tjänare. De kommer bara att upptäcka sitt felaktiga omdöme vid tiden för hans härliga återkomst, universellt himmelsk och därför oefterhärmlig, genom att drabbas av hans gudomliga vrede, enligt Upp. 6:15 till 17: " *Jordens kungar, de stora och befälhavarna, de rika och de mäktiga, varje träl och varje fri man gömde sig i grottor och i bergens klippor och sade till bergen och klipporna: Fall över oss och göm oss för hans ansikte som sitter på tronen **och för Lammets vrede** . Ty hans vredes stora dag har kommit, och vem skall bestå? ' I verkligheten kommer de inte att behöva fråga ' vem skall bestå? ' ? ", eftersom de omedelbart kommer att få svaret, när de ser Jesus frälsa och ta till himlen just de människor som de förföljde och förberedde sig för att förgöra genom att döda dem, enligt Upp. 13:15: " *Och det gav makt att ge liv åt odjurets bild, så att odjurets bild skulle tala **och döda alla som inte tillber odjurets bild** ."* Denna fråga, " *och vem kan bestå ?* ", är endast av intresse för att förstå profetians mysterium och Gud gav sitt svar i Apo.7 där han betecknar de symboliska " *144 000* " beseglade av " *den levande Gudens sigill* ", det vill säga hans godkännande för den verkliga kärleken till hans sanning som manifesteras konkret genom utövandet av den sanna sabbaten, Guds aktiva " *sigill* ", på lördagen, och kärleken till hans profetiska uppenbarelser, det vill säga hans andliga " *sigill* ". Jag utnyttjar denna definition för att påminna er om att " *den sjätte trumpet* ", nu aktiv sedan den 24 februari 2022, utgör en gudomlig dom som straffar överträdelsen av den sabbat som Gud krävt sedan våren 1843, det vill säga vid slutet av de " *2300 dagarna* " i dekretet i Dan. 8:14, där Gud säger, i sann och god översättning: " *Till kväll-morgon, 2300, och helighet kommer att rättfärdigas* ". Sedan det datumet, 1843, har västerländska nationer utvecklats under Guds förbannelse, och deras dominans och välstånd borde inte förväxlas med gudomliga välsignelser. Tvärtom har denna efterkommande kommit att uppmuntra till avskildhet från Gud, till den grad att västvärlden kännetecknas av kärlek till rikedom och välbefinnande. Sålunda nöjda känner de mänskliga massorna inte längre behovet av den frälsande Guden, och genom att förlora hans rättmätiga fördömande av deras synder ur sikte utvecklas de likt andra djurarter som lever på jorden: utan dåligt samvete och utan plikter att uppfylla gentemot honom och sin nästa.*

förvirringen mellan " *den sjätte trumpet* " och " *den sjätte av Guds sju sista plågor* " som föregår Kristi återkomst, hämnaren och rättvisans, måste vi inse och notera de många likheterna mellan dessa två handlingar som profeteras i Jesu Kristi uppenbarelse. För Gud är den främsta anledningen att antyda för sina utvalda att de enheter som är involverade och berörda i båda händelserna, dvs. huvudpersonerna, är desamma. Det andra är att orsaken också är densamma: Gud straffar övergivandet av den sanna sabbaten. Likheten gäller uppenbarligen också strategin för utvecklingen av de beskrivna handlingarna.

Jag tar som grund denna beskrivning av den " *sjätte plågan* " som citeras i Upp. 16:13-14: " *Och jag såg tre orena andar komma ut ur drakens gap och ur odjurets gap och ur den falske profetens mun, likt grodor. Ty de är demoners andar, som gör under, och de går ut till kungarna på hela jorden **för att samla dem till striden på Gud den Allsmäktiges stora dag** .* " Denna " *sjätte plåga* " beskriver en " *insamling* " som utförs för en andlig sak som förknippar " *draken* " eller djävulen, " *odjuret* " eller den katolska religionen, och " *den falske profeten* "

eller den protestantiska religionen som fördömts av Gud sedan 1843. Bilden är därför en stor universell konsultation, som syftar till att definitivt utesluta och utrota de äror som ges till sabbaten, vilken måste upphöra och försvinna, såväl som dess trogna iakttagare, genom införandet av den romerska söndagen som krävdes av rebellägret.

Denna allmänna aspekt av samråd återfinns i våra aktuella händelser, i det västerländska lägret, där USA, i djävulens roll, samlar NATO-länderna för deras kamp. Målet med denna sammankomst är att förintna Ryssland, denna outhärdliga konkurrent till den amerikanska regimen. I slutändan kommer Rysslands förintelse att erbjuda dem det universella jordiska herravälde som de strävar efter. Denna kamp kommer därför, även för dem, att vara den "stora dagen" för deras universella seger. Samrådet propageras huvudsakligen av den unge ukrainske statschefen Volodymyr Zelenskyj, vars vädjanden sänds i stor utsträckning och stöds av tv-stationer som specialiserar sig på kontinuerliga nyheter. Han harangerar och väcker skuldkänslor till europeiska ledare för att dra in dem i sitt krig mot Ryssland, precis som djävulen, genom sina demoner, kommer att inspirera sina planer mot valda tjänstemän i de sista rebellernas medvetanden.

Men bakom denna konflikt, som ställer mänskliga makter mot varandra, ligger den andliga orsaken till det förakt som visats mot sabbaten, denna "**stora dag**" som Gud helgat sedan han skapade den jordiska världen.

Det finns ytterligare en typiskt amerikansk punkt att notera, gemensam för båda situationerna. Vi finner den angående sammanhanget med "*Guds sju sista plågor*" i de handlingar som tillskrivs "*odjuret som stiger upp ur jorden*", i Upp. 13:15-17: "*Och det gav makt att ge liv åt odjurets bild, så att odjurets bild skulle tala och få alla som inte ville tillbe odjurets bild att dödas. Och det får alla, både små och stora, rika och fattiga, fria och slavar, att ta ett märke på sin högra hand eller på sin panna, och att ingen skulle kunna köpa eller sälja, om han inte hade märket eller odjurets namn eller dess namns tal.*" Denna sista vers avslöjar den autentiska egenskapen hos denna nya amerikanska värld för vilken handel är ett grundläggande vapen eftersom den främjar eller inte främjar den rikedom som är dess enda värde. Bättre än alla andra länder upptäckte Amerika, efter "Klippiga bergens guld", att handel kan användas som avskräckande medel för att tvinga länder till sin tyranniska ekonomiska dominans. Först massakrerade de de riktiga indianerna, sedan, tack vare sin seger i andra världskriget, etablerade de sina handelsregler genom att redan anta dollarn, sin nationella valuta, som internationell monetär standard istället för guldstandarden. Senare organiserade de världshandeln genom att skapa WTO-gruppen. Under Irakkriget satte de igång sin handelsbojkott mot Irak, sin fiende. De tillämpade sitt handelsembargo mot Sovjetryssland och bidrog därmed till dess undergång. Vid den tidpunkt de valde godkänna de Kinas inträde i WTO för att först dra nytta av flytten av sin produktion till detta land där de berikade sig med arbetet av en exploaterad arbetskraft med en status jämförbar med slavernas. Bakom dem agerade europeiska länder, först och främst engelsmännen och tyskarna, på samma sätt. Enorma vinster destabiliserade fullständigt den ekonomiska situationen i Europa, och Frankrike ruinerades och förlorade sin rang som den fjärde ^{världsmakten}, för att idag befinna sig köpkraftsmässigt på 15:e ^{plats} av 42 europeiska länder.

För närvarande är det fortfarande genom handelsbojkotten som landet har inlett sitt krig mot Ryssland, sin arvförde. Och eftersom denna åtgärd verkar ineffektiv i detta sammanhang, beväpnar det i allt högre grad Ukraina, som verkligen kämpar för det. Dess soldaters liv är inte längre hotade; ukrainare dör i deras ställe, för äran och den efterlängtnade berikelsen av dess liberala och libertarianska kapitalistiska regim, men framför allt dess omätliga girighet. Det är därför Ryssland just har skickat ett otvetydigt budskap till världen. Onsdagen den 27 april träffade FN:s president António Guterres Vladimir Putin, och torsdagen den 28 april reste han till Kiev för att träffa Ukrainas unge president. Kvällen för detta besök i Kiev avfyrares två ryska missiler mot staden, medan FN-chefen fortfarande var där på besök. En missil avlyssnades av det ukrainska försvaret, men den andra exploderade, slet upp en byggnad och spred eld till en annan; denna var 3 km från där FN-chefen stod. Vladimir Putin skickar därmed ett budskap om förakt och hat mot denna organisation där han har vetorätt. Han tar därmed ledningen för de länder som är fientligt inställda till väst, underordnade USA, som samma dag, på president Joe Bidens begäran, förbereder sig för att frigöra 33 miljarder dollar för att hjälpa Ukraina att besegra Ryssland. De kommer att leverera tunga vapen och offentligt uppmuntra till att konflikten förlängs.

Slutligen noterade jag i medierapporter hur självförtroendet ger näring åt sig självt. För alla som lyssnar är ukrainare, och särskilt ukrainska kvinnor som talar i franska medier, övertygade om att de kan besegra Ryssland. När USA ser denna övertygelse är de i sin tur övertygade om att Ukraina kan vinna. Och i sin tur, när de ser USA:s självförtroende, stärker ukrainarna sin övertygelse om att de kan besegra Ryssland. Denna princip är illusorisk, och alla de människor som "tror på jultomten" skulle göra mycket bättre i att tro på Gud; för han ensam är pålitlig, och till skillnad från de som litar på köttet kommer de som litar på honom inte att bli besvikna. USA anklagar V. Putin för "fördärv". Vilken fräckhet! De som legitimerar och legaliserar mental fördärv och sexuella perversiteter i frihetens namn. V. Putin, för sin del, kämpar mot och fördömer dessa avvikande sedvänjor i det västerländska samhället, som han anser vara "dekadenta". De anklagar honom också för "grymhet" och glömmer att deras napalm-brandbomber sätter eld på skogarna i Korea och Vietnam och förstör civila och militära befolkningar med dem. De glömde också bort sina bombningar av Serbien under Balkankriget, där de varken filmade eller räknade de döda de dödade på marken. För det andra är många människor förvånade över de svårigheter Ryssland möter när det gäller att besegra ukrainska soldater. Tre saker måste inses. Det första är att en konfrontation mellan två arméer utrustade med samma konventionella vapen inte har inträffat sedan andra världskriget. Det andra är användningen av nya, sofistikerade högprecisionsvapen som gör bepansrade stridsvagnar själva, såväl som fartyg och flygplan, oerhört sårbara. Och här är det tredje skälet: under de åtta åren av Donbass-kriget grävde ukrainska trupper skyttegravar och underjordiska skyddsrum som underlättade försvar, skydd av ukrainska soldater och förintelsen av fienden som dök upp framför dem i öppen terräng. Denna situation liknar skyttegravskriget 1914-1918, där en militär seger för endera sidan verkade omöjlig. Tyskarna var de första som tröttnade, vilket gav fördelen till det franska läget och dess allierade. Men i Ukraina, vilken sida kunde tröttna på att

slåss? De är lika fast beslutna att besegra varandra som den andre, och detta är inte förvånande, för i detta beteende bekräftar Ukraina sitt ryska ursprung. I början av detta krig, måste man också förstå, kände den ryske ledaren motvilja mot att förgöra sitt broderfolk och sitt vackra och närande land. Han hoppades på en lättare seger baserad på ett enkelt militärt hot, men Gud, den allsmäktige Skaparen, hade en annan plan.

Å andra sidan återspeglar västlänternas beteende, nästan enhälligt i att införa sanktioner mot Ryssland och förse dess motståndare med effektiva vapen, perfekt den upproriska anda som tagits till en mycket hög nivå som Gud profeterade för de sista dagarna. Och i detta avseende måste det noteras att alla länder som under en tid förblev under diktatur vältrade sig i smuts, perversion och omoral när de inträdde i frihet. Spaniens exempel är typiskt för detta beteende. Efter general Francos, dess diktators, död befriade landet sig från alla tabun, och dess invånares sexuella seder översteg nivån hos andra europeiska nationer. Ukrainas upptäckt av västerländsk frihet gav samma resultat. Även denna rätt att leva som man vill förvandlades till nationalistisk krigisk iver så snart Ryssland ville hindra landet från att ansluta sig till det europeiska lägret och NATO:s militärallians.

Kristendomen är judisk eller inte

Ja, kristendomen är judisk eller inte. Bara denna korta mening sammanfattar orsaken till de förbannelser som nu enhetligt drabbar alla officiella aspekter av den kristna religionen. Denna kristendoms historia är en följd av förvandlingar med dödliga konsekvenser. Det är därför detta ämne måste vara väl förstådd av alla Jesu Kristi utvalda. För att inte förstå dessa saker gör den kallade till en fallen fångad av djävulen.

I Johannes 4:20-22 låter samtalet mellan Jesus och den samariska kvinnan oss förstå den prioritet som Gud ger den judiska religionen i sin frälsningsplan: ”*Våra fäder tillbad på detta berg, och ni säger att i Jerusalem är den plats där man bör tillbe.*” Jesus sade till henne: ”*Kvinna, tro mig, den stund kommer då **ni varken på detta berg eller i Jerusalem skall tillbe Fadern** . Ni tillber vad ni inte känner, men vi tillber vad vi känner, **ty frälsningen kommer från judarna** .*”

Bibelns vittnesbörd bekräftar Guds val att låta kung Salomo bygga ett hus åt sig själv i Jerusalem. Men bortsett från denna plats har ingen annan jordisk plats kallelsen att ersätta den. Nu finns det många sökande inom monoteistiska religioner; successivt Rom, Mecka, Konstantinopel, Moskva. Och alla dessa städer är olagliga när de gör anspråk på sätet för Skapargudens representation. Han valde Jerusalem och efter det, inget annat, ingenstans på hela jordens yta. När han sa: ” ***Ty frälsningen kommer från judarna*** ”, Jesus etablerade en grundläggande doktrinär grund. För idag befinner sig alla dessa religiösa städer och deras religioner i samma situation som den samariska kvinnan, till vilken han sade: ” *Ni dyrkar det ni inte känner; vi dyrkar det vi vet .*” I detta verb att veta antyder Gud experimentell kunskap, som endast förverkligas i ett förbund som

accepteras av Gud själv och av människor. Om Gud inte har organiserat och accepterat det, är det bara ett fåfängt mänskligt anspråk som inte leder någon till frälsning. Falska religioner utnyttjar Guds osynlighet för att påstå sig tjäna honom medan de alla förråder honom. För det är på ett mycket tydligt sätt som Gud har konstruerat och uppenbarat sin sanningsstandard som leder till evig frälsning. För detta ändamål slöt han ett förbund med Abraham och alla hans efterkommande; vilket inte betyder att det räckte att vara jude för att bli frälst. Men det är ändå genom hela hans ättlingars linje som hoppet om frälsning har överförts från generation till generation. Efter de successiva vittnesbörden som presenterats i patriarkerna Isaks och Jakobs liv, är det med den senare, Jakob som blir Israel, efter att ha kämpat och gjort motstånd mot YaHWéH under natten, som den stora demonstrationen av det heliga förbundet kommer att förverkligas. Uttåget ur Egypten väljs av Gud för att bekräfta äktheten av hans förbund som ingicks med Mose, hebrén som för en tid blev Egyptens furste. Kunskapen som Jesus framkallade byggdes sedan upp genom en unik jordisk upplevelse: Gud på jorden mitt ibland sitt folk. Och detta privilegium kostade honom ofta dyrt eftersom Gud är fullkomligt ren och helig och människan fullkomligt oren och besudlad. Där Gud verkligen finns, straffas synden hårt. Men synd definieras som överträdelse av hela den gudomliga lagen som är utdelad i de fem böckerna som Mose skrev under Guds diktamen. Denna bibliska grund är grundläggande och alla religiösa anspråk på den ende Guden måste konfronteras och befinnas förenliga och i överensstämmelse med denna unika standard som Gud gett människorna spridda över hela jordens yta.

Erkännandet av Moses lag utgör därför den första nivån av den sanna religionen som strävar efter att ära Skaparen Gud. Denna nödvändighet utgör den första sällen som kommer att eliminera alla falska påståenden från de religioner som Gud kallar hedniska trots deras anspråk.

Genom att berätta för Moses mänsklighetens historia från dess ursprung, där dess första representanter var Adam och Eva, försöker Gud inte tillfredsställa hans nyfikenhet. Han presenterar honom grunden för sitt projekt och uppenbarar för honom, utan hans förståelse, hur hans frälsningsprojekt kommer att sluta. Och det lyckliga slutet på detta projekt kommer för honom och hans utvalda att vara vinsten av en sann vila för andar befriade från synd, eftersom hans utvalda kommer att ha blivit utvalda och helgade genom hans ofelbara dom. Och denna eviga vila tillkännagavs genom vilan på den sjunde dagen som han helgade, enligt 1 Mos 2:3: "*Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den, ty på den vilade han från allt sitt verk som han hade skapat och gjort.*" Men denna vila skulle naturligtvis behöva förtjänas av Gud själv på bekostnad av fruktansvärt lidande som upplevdes i Jesu Kristi kött. Men det var för tidigt att namnge Jesus Kristus, vars tjänst och frälsande gärning skulle presenteras, genom hela det gamla förbundet, endast i form av symboliska riter, där Jesus själv huvudsakligen symboliserades av bilden av påskalammet, den unge baggen som Gud gav Abram så att han kunde offras i stället för hans son Isak, född av Sara, hans rättmätiga hustru. Islam hävdar att denna son var Ismael, men den bibliska Skriften förnekar detta, och alla kan förstå att den rättmätige sonen Isak hade företrädare framför sonen som föddes av den egyptiska tjänarinnan Hagar. Mellan de två föreslagna

berättelserna gynnar logiken den som Mose skrev under Guds diktamen efter att han hade befriat sitt folk från slaveriet i Egypten, en symbolisk bild av syndens slaveri.

Sabbaten är för judarna själva tecknet på att de tillhör Gud, vilket bekräftas av Hes. 20:12-20, så vi kan förstå att de är särskilt fästa vid den: "*Jag gav dem mina sabbater till ett tecken mellan mig och dem, så att de skulle veta att jag är YaHweh som helgar dem. ... / ... Helga mina sabbater, och låt dem vara ett tecken mellan mig och er, så att de skulle veta att jag är YaHweh, er Gud .*" Men i Guds plan hade sabbaten endast värde i perspektivet av den seger som Jesus Kristus senare uppnådde. Det är därför den gudomliga välsignelse som ärftligt tillskrivs det judiska folket var beroende av deras erkännande av hans tjänst som profeterats på flera sätt genom hela den Heliga Skrift, i profetiska språk men också och framför allt i symboliken för deras högtider och deras religiösa riter. Guds religiösa plan är intelligent och sammanhängande. Denna intelligens och konsekvens kan bara framträda i den bibliska Skriften, som med rätta kallas: Guds ord. Genom att vägra erkänna Jesus Kristus som Messias sänd av Gud, berövade det judiska folket sitt sabbatsfirande dess profetiska innebörd, vilket tillkännagav deras belöning för den tro de visade. Men de syndade just mot Gud, genom brist på tro, genom att vägra erkänna Honom, och enligt den princip som Jesus lärde ut i Matt. 25:29, "*... Ty den som har, åt honom skall ges, och han skall ha överflöd; men den som inte har, från honom skall tas även det han har .*" Judarna såg således Guds välsignelse dras tillbaka, och även deras trogna sabbatsfirande hade inte längre något värde för dem.

Det är här du måste inse detta. Judarna föll, inte på grund av sabbaten, utan på grund av att de förkastade Kristus, så sabbaten är inte på något sätt ansvarig för deras förlust. Den förblir, för dem som inte saknar tro, tecknet på den tillhörighet Gud som Hesekiel 20:12-20 bekräftar. Och i sin frälsningsplan ändrar Gud inte sin religiösa norm; de utvaldas modell förblir den trogna och observanta juden, lydig mot hans föreskrifter, hans lagar, hans förordningar, hans bud; allt som Abraham först iakttog för sin välsignelse, enligt 1 Mos 26:5. Men fullbordandet av försoningen av de utvaldas synder, genom Jesus Kristus, erbjöd Gud möjligheten att utvidga frälsningsförslaget till alla människor som lever på jorden. Det är verkligen ett förslag och inte ett påtvingande. Frälsning föreslås av Gud under exakta, oundvikliga villkor. Syftet med försoningen är att utrota synden i mottagarens liv. För, som ni kan förstå, betalades frälsningen av Jesus till priset av ett fruktansvärt lidande som kräver att den återlöste varelsen helt överges. Sann frälsning är motsatsen till falsk tro reducerad till etikettprincipen. Det står skrivet i Matt. 16:24: "*Jesus sade då till sina lärjungar: Om någon vill följa mig, **skall han förneka sig själv** och ta sitt kors och följa mig.*" Självförnekelser är inte en etikett, det är frukten av en inre och yttre kamp som uppnås genom uppoffringens ande, avsägelsen av allt som utgör ett hinder på den helgade vägen av gudomlig sanning, på vilken Jesus, som förebild, vandrade först.

Under den falska förevändningen att avjuda den kristna tron övergav kejsar Konstantin I 'känd som "den store", utövandet av den sanna sabbaten som helgats av Gud och ersatte den med resten av den första dagen i den gudomliga ordning som hans romerska religion tillägnade den hedniska guden den

"obesegrada solen", på latin "SOL INVICTUS". Det fanns ingen anledning för Gud att avjuda den kristna religionen, eftersom all lära som bygger på 16 århundraden av judisk historia, från 1500 till år 30, presenterade den judiska normen som den norm som Gud krävde. Det verkliga resultatet av denna doktrinära omvandling är att det är den kristna tron som har blivit romersk och hednisk, det vill säga motsatsen till den omvändelse som Gud krävde. I det gamla förbundet hade han strängt fördömt överträdelserna av sin veckosabbat, och han förebrådde upprepade gånger judarna för detta. I det nya förbundet, bemyndigat av det judiska vittnesbörd som föregick honom, inledde han straffåtgärder för att varna de troende att hans förbannelse tyngde dem tungt. Bibeln var dock ännu inte känd för alla. Den förvarades och reproducerades i hemlighet av katolicismens munkar. Mänskligheten genomgick därför straff vars verkliga orsak den inte kunde förstå. Dessa mångfaldiga straff skulle få en förklaring först i de sista dagarna, då texterna i Daniels och Uppenbarelsebokens profetior skulle förklaras tydligt. Det är vårt privilegium idag, eftersom Gud ger mig nåden att presentera för honom och för er, alla dessa dyrbara uppenbarelser. I sin apokalyps kallade han dessa straff för "*trumpeter*" som tjänade till att varna och uppmärksamma de kristna på förbannelsen att överge sin heliga sabbat. I Dan. 8:12 presenterar han sin överträdelse, eller "*synd*", som "*orsaken*" till att den kristna tron övergavs till den bedrägliga och förföljande romerska påveregimen: "*Hären utlämnades med det dagliga ~~offret~~ för syndens skull ; hornet kastade ner sanningen och hade framgång i sina strävanden.*" I detta initiativ demonstrerar Gud sin perfekta sammanhängande logik som gör hans perfekta rättvisa beundransvärd. Eftersom kristna föredrog att lyda Roms kejsare år 321, låt dem överlämnas till det påvliga Rom som grundades år 538. Gud ville välsigna dem och ge dem sin fred; det skulle bli en förbannelse för dem och han skulle förfölja dem i hans namn.

Det bör noteras att Gud i Daniels bok inte uppenbarar den protestantiska reformationens roll. I denna bok presenterar han endast de två huvudfaserna av den kristna tron, ren och autentisk fram till den 7 mars 321, och sedan besudlad av synd fram till våren 1843, då hans dekret som citeras i Dan. 8:14 träder i kraft. Detta datum är profetiskt satt av Gud för att lyfta mysteriet kring den romersk-katolska kyrkan och fördöma dess fruktansvärda skuld i de lidanden som tuktrade kristna utstått. På detta datum uppenbaras söndagens förbannelse, "solens dag", och den avjudaisering som Konstantin genomförde belyser orsaken till straffen med de "*sju trumpeterna*" som citeras i Uppenbarelseboken. Samtidigt belyser söndagens förbannelse det öde som trogna eller otrogna protestanter lidit, eftersom den erkända läran var ofullkomlig. Och denna ofullkomlighet, som bevarats och ärvts från den katolska religionen, antydde i detta uttryck av denna vers i Upp. 2:25-26: "*Till er i Tyatira, alla som inte har denna lära och inte känner Satans djup, som de kallar dem, säger jag: **Jag lägger ingen annan börda på er; bara det du har, håll fast vid tills jag kommer.***" Enkelt uttryckt översätter denna vers en undantagssituation på grund av en tid av okunnighet. För Gud gör inget undantag för någon särskild eftersom hans krav är detsamma för alla människor. Men här handlar det inte om ett undantag av individuell gunst, det är ett kollektivt undantag uttryckt av adverbet "*bara*". Bristen på ljus om den sanna sabbaten rättfärdigar detta kollektiva undantag som gynnar de mest trogna av de

berörda protestanterna under 1500- , 1600- och 1700 -talen . Gud vet väl vilket sinnestillstånd den protestantiska tron kommer att manifesteras gentemot sitt sabbatskrav som tillämpades 1843, och jämför det med en " *börda* ". Och jag måste säga att jag, som älskar och uppskattar honom, finner denna " *börda* " ljuv och lätt. För sabbaten är *en börda* för vissa, rebellerna, och himmelska vingar för andra, de trogna utvalda.

Således är den kristna tron antingen judisk eller inte, och denna lära bekräftas av aposteln Paulus i Rom. 2:28-29: ” ***Den är inte jude som är det i det utvärtes , och omskärelse är inte det som sker i köttet. Men en jude är en som är det innerst inne ; och omskärelse är hjärtats omskärelse, efter anden och inte efter bokstaven. Denna judes lovord kommer inte från människor, utan från Gud.*** ” Oomskuren gör jag fullt och fast anspråk på denna judendom. Och ni måste förstå att Gud bara kommer att frälsa judar av detta slag, i enlighet med denna modell som aposteln Paulus beskrev. De utvalda kan komma från vilket ursprung som helst, men i Gud är de underkastade samma krav och drar nytta av samma gudomliga välsignelser. Hudens färg har ingen betydelse, eftersom under denna hud flyter ett rött blod som kännetecknar Adam-typen, eftersom detta hebreiska namn har sin rot ordet "Edom" som betyder röd. Vad gäller den inre anden har den ingen färg och den hos de män, hos de kvinnor, som Gud utväljer är likadana och överensstämmer med tanken som finns hos Jesus; vad Jesus symboliserade med "*bröllopskläderna* " i sin liknelse.

År 2022 går det emot den utbredda mänskliga tanken att tala om lydnad. Men detta är särskilt fallet i det västerländska samhället, som älskar sin frihet, eftersom andra folk, icke-kristna, har förblivit känsliga och undergivna religiösa plikter. Deras omvändelse till den sanna kristna tron är möjlig utan att vara automatisk och generell. Men man måste förstå att själens egenskap ensam skiljer mellan de frälsta och de förlorade. Uppdelningen i flera religioner är tillfällig, och Gud kommer att ta bland alla jordens folk, efter att ha omvänt dem till sin standard för Kristi sanning, alla dem som älskar honom för vad han är och har gjort för att förtjäna sin frälsning. Religiösa arv är värdelösa. Tro som behagar Gud bygger på den kunskap som erhålls genom att studera hans frälsningsplan som uppenbaras i hela Bibeln. Den belyser innebörden av 6 000 år av mänskligt liv på jorden. Och i denna Bibel finner de utvalda i de sista dagarna värdefulla profetiska texter där Gud avmaskar och uppenbarar formen av de fällor som är gillrade under falska religioners sken. När den gudomliga planen är helt förstådd och bemästrad, uppnås en fundamentalt viktig del av frälsningen. Det är den intellektuella delen av denna frälsning som därefter kräver trofasthet mot Gud varje dag, och intill den sista dagen.

Paulus har återigen gett oss en bild av förståelsen av statusen för den kristne av hedniskt ursprung, det vill säga majoriteten av de utvalda. I Rom. 11 jämför han rasjudarna och de andliga judarna som är adoptivföräldrar i Kristus, med bilden av två typer av olivkvistar, det sanna olivträdet för rasjuden och det vilda olivträdet för den kristne av hedniskt ursprung. Två huvudbudskap ska behållas: det första är ympningen av grenarna från det vilda olivträdet på stammen och roten av det sanna olivträdet; vilket bekräftar det faktum att det verkligen är hedningen som måste **judaisera** och inte tvärtom. Det andra varnar den omvända

hedningen för att skryta och ge sig själv rätten att synda mot Gud. I verserna 20 till 22 är Paulus precis och talar om de icke-troende judarna och säger: " *Detta är sant. De blev avhuggna på grund av otro, men du står fast i tron. **Var inte arrogant, utan frukta**. Ty om Gud inte skonade de naturliga grenarna, skall han inte heller skona dig.*" Betänk därför Guds godhet och stränghet: över dem som föll, stränghet, men mot dig, Guds godhet, om du förblir i hans godhet; **annars kommer också du att bli avhuggen** . » Nu visar det sig att den protestantiska tron, och den katolska tron före den, båda stolt har förhärligat sig själva och påstått sig vara från Gud, medan deras läror präglades av " synden " i vilan av den första dagen, "solens dag" som antogs år 321. Sedan 2020 har också gudomliga straff slagit till och följt på varandra, efter Covid-19, i nyheterna och sedan den 24 februari 2022 har mänskligheten, som " **inte får skonas** ", i upptrappning byggt upp de successiva faserna av det tredje världskriget som, under titeln " *sjätte trumpeten* ", kommer att utgöra den sjätte gången som den gudomliga förbannelsen drabbar de kristna folken, som överträder den heliga sabbaten på den sjunde dagen, helgad av Gud sedan den första veckan av hans jordiska skapelse.

Varje läsare av Bibeln kan se att utövandet av sabbaten är ett värde som Gud har satt i läran om hans sanning, en lära som det judiska folket i det gamla förbundet var tvungna att hedra. På liknande sätt tvingas den samtida mänskligheten notera att de mest representativa kristna kyrkorna, såsom katoliker, ortodoxa och protestanter, har övergett denna praxis. Detta försvinnande av den sanna ursprungliga sabbaten kan inte accepteras hållbart av den store skaparen och lagstiftaren Gud. Det i förväg av Gud förberetta dekretet i Dan. 8:14 har fastställt den historiska tiden för kravet på återgång till denna praxis. Inför alla dessa uppgifter består det sista trons prov i att individuellt vittna om den vikt vi ger denna förväntade ordning, skriven av profeten Daniel, som från Gud genom ängeln Gabriel, genom en syn, mottog denna lära under 500^{-talet} f.Kr.

Den kristna trons lära anser att Bibeln är Guds ord. Den utgör för Gud och människor det enda sättet att göra hans tankar, hans dom och hans planer kända. För hans utvalda behåller budet som Gud gav för nästan sex tusen år sedan angående sabbaten, eller budet om dess återställande skrivet på 500-talet f.Kr., allt sitt värde och kräver lydnad från hans skapelse. Vad anser du om detta?

Protestantismens status har förändrats över tid, med början våren 1843, då Gud utsatte den för trons prövning, vilket gäller kärleken till profetiska uppenbarelser. Därför kommer jag att lista och sammanställa alla texter från Daniel och Uppenbarelseboken som berör och beskriver den för att belysa denna förändring i dess andliga status.

I Daniels bok kallas de fredliga, trogna, martyrdöda protestanterna som förföljdes av de katolska monarkierna enhetligt för " *de heliga* ". Kristi blod rättfärdiggör och " *helgar* " dem fram till våren 1843. Eftersom protestantismen uppstod på 1500-^{talet} kommer endast texterna som rör denna period och de perioder som följde att behållas.

Dan. 7:21: " *Och jag såg samma horn föra krig mot de heliga och segra över dem.* " Påvedömet förföljer protestanterna.

Dan. 7:25: " *Han skall tala ord mot den Högste och förtrycka den Högstes heliga . Han skall tänka på att förändra tider och lagar. De heliga skall bli överlämnade i hans hand under en tid, tider och en halv tid .*" Påvedömet styrde i 1260 år över katoliker, sedan över protestanter.

Dan. 8:13: " Jag hörde **en helig** tala ; och en annan **helig** sade till honom som talade: *Hur länge skall synen gälla om det dagliga ~~öffret~~ och om synden som föröder? Hur länge skall ~~helgedomen~~ och hären förtrampas? "*

Dan. 8:14: " ~~Och han sade till mig: Två tusen tre hundra dagar, och därefter skall helgedomen renas.~~ " ; " Och han sade till mig till kvällen och morgonen, två tusen tre hundra och **heligheten skall rättfärdigas** " "Detta är den ordagrann översättningen av den hebreiska texten som Gud först uppenbarade för mig någon gång före 1991. Jag intygar att den är korrekt och tillförlitlig."

Dan. 8:24: " *Hans makt skall bli stor, men inte genom hans egen kraft. Han skall orsaka förödelse och lyckas, och han skall förgöra de mäktiga och **det heliga folket** . "*

Dan. 11:33: " Och de visa bland dem skall undervisa många, men somliga skall falla för en tid genom svärd och eld, genom fångenskap och plundring. "

Dan. 11:34: " **Och när de faller, skall de få lite hjälp , och många skall sluta sig till dem i hyckleri .** " Vilka är dessa " **heliga** " " **hycklare** "? Protestanterna som förväxlade sann tro och politiskt engagemang och tog till vapen inför revolutionärerna 1789 för att försvara sina liv. Denna anklagelse om hyckleri kommer att gälla den tro som etablerades av Johannes Calvin, den kalla och grymme genevaanen vars lära kommer att spridas till den nya världen i USA. Denna Guds dom, som fördömer " **hyckleri** ", rättfärdigas av att denna vers inte respekteras: " *Ty den som vill bevara sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull skall finna det .* " Denna princip är så viktig att tre evangelier citerar den: Matt. 16:25; Mark. 8:35; Luk. 9:24. Och förbudet mot att strida med vapen lärdes ut av Jesus till sina apostlar när han arresterades i Getsemane örtagård, enligt Matt. 26:51-52: " *Och se, en av dem som var med Jesus sträckte ut handen och drog sitt svärd och slog till översteprästens tjänare och högg av honom örat.* " *Då sade Jesus till honom: " Sätt tillbaka ditt svärd på plats, ty alla som griper till svärd skall förgås genom svärd . "* » ; se även Johannes 18:10-11. Det var genom användandet av dessa vapen, förbjudna av de " **hycklande** " och olydiga kristna, som de verkligt utvalda, vid tiden för Ludvig XIV:s draknader, " **fick lite hjälp** ", som denna vers specificerar. Således uppskattade inte Gud hugenotternas och kamisardernas väpnade kamp i Cévennerna nära Anduze, lika lite som den protestantiska representationen som mördades vid Bartolomeusdagens massaker 1572, medan den fallen protestantismen gjorde dem till sina hjältar.

Dan. 11:35: " ***Och några av de visa männen skall avfalla, för att de skall luttras och renas och göras vita , ända till ändens tid. Ty den skall komma vid den bestämda tiden. "***

Upp. 2:19: Den så kallade " Tyatira "-perioden under 1500- ' 1600- och 1700 ^{-talen} : " *Jag vet att dina gärningar, din kärlek, din tro, din trogna tjänst, **din uthållighet** , och dina sista gärningar är fler än de första. "* Den sanna fredliga protestantiska tron som accepterar martyrdöden och utan att klaga underkastar sig

katolsk förföljelse är välsignad av Jesus Kristus. En subtil detalj bör noteras i denna vers: ordet "**uthållighet**", eftersom Marie Durand, ett exemplariskt fredligt vittne om den sanna tron för denna tid, just bland några få andra var inlåst i 38 år på toppen av "Konstanztornet" i Aigues-Mortes (Eaux mortes), beläget i södra Frankrike vid Rhônekanalens strand. I Saint-Jean du Gard bevarar och presenterar "trons museum" en sten på vilken hon hade graverat ordet "motstå". Efter 38 år av fredligt motstånd befriades hon och behöll sitt liv. Lydnad mot Kristus belönas därför väl. I Upp. 13:10 påminner Anden om denna princip som Jesus Kristus föreskrivit: "*Den som för bort i fångenskap, han skall gå i fångenskap; den som dödar med svärd, han skall dödas med svärd. Här gäller det de heligas tålmod och tro.*"

Denna vers förtjänar en förklaring. I sin förföljande handling leder den monarkiska katolska tron Jesu helgon i fångenskap och dödar andra med svärd. Guds rättvisa kommer att befria den i sin tur för att tas i fångenskap och dödas av de franska revolutionärernas giljotin; fallet med kung Ludvig XVI. Giljotinen spelar rollen som "*svärdet som hämnar Guds förbund*", som ett tredje straff, i 3 Mos 26:25: "*Jag skall låta ett svärd komma över er, som skall hämnas mitt förbund. När ni samlas i era städer skall jag sända pest bland er, och ni skall bli överlämnade i fiendens händer.*" »

Upp. 2:24: "Men jag säger **er: Alla er som är i Tyatira och inte har denna lära** och inte har känt Satans djup, som **de kallar dem**, jag lägger ingen annan börda på er, utan snarare det som är i Satans djup." Trogna protestanter fördömer katolicismens lögn, som de kallar "*Satans djup*". Det bör noteras att i den kristna erans historia fördömdes den katolska tron inte som "*satanisk*" förrän på 1100-^{talet} av Peter Waldo, och sedan av John Wycliffe på 1300^{-talet}. Men den tog inte en officiell, organiserad form förrän på 1500^{-talet} med Martin Luthers plakat på dörrarna till Augsburgs domkyrka år 1517. Det är detta offentliga fördömande som det protestantiska verket har fått sitt namn att tacka. Gud anspelar här subtilt på sitt framtida sabbatskrav från våren 1843; sabbaten som den fallna protestantiska tron, bedömd av Gud som "*hycklande*", enligt Dan. 11:34, kommer att betrakta som en "*börda*" som den kommer att vägra bära.

Upp. 3:2: Den symboliskt kallade "*Sardes*"-perioden, som omfattar de två amerikanska adventistupplevelserna som fullbordades våren 1843 och hösten 1844; de "*heligas*" profetiska tro provas och sätts på prov två gånger: "*Skriv till ängeln för församlingen i Sardes: Detta säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna: Jag vet dina gärningar, att du verkar leva och är död.*"

Upp. 3:2: "Var vaksam och styrk det som återstår, det som ligger nära att dö, **ty jag har inte funnit dina gärningar fullkomliga inför min Gud.**" Jesus syftar här på de gärningar som krävs av Gud Fadern, i vars namn han led sin försoningsdöd. Med denna term "*gärningar*" i plural fördömer han ointresset i sina profetiska uppenbarelser, i sin återkomst som tillkännagavs för 1843 och 1844, och i den sjunde dagens sabbat som den protestantiska tron har föraktat genom att ärva den romersk-katolska söndagspraktiken. Här måste vi notera Kristi krav på "**fullkomliga gärningar**" som orsakats av den förändring som medfördes genom ikraftträdandet av dekretet i Dan. 8:14; detta står i logisk motsättning till det tidigare budskapet från 1500-^{till} 1700^{-talet}: "*Jag lägger ingen annan börda på*

er." Under den " sardiska " eran krävs " bördan " av sabbaten som " rättfärdigad helighet " enligt Dan. 8:14.

Upp. 6:9: Under temat " sigillen " betecknas de förföljda " helgonen " med det " femte sigillet " : "När det öppnade det ^{femte} sigillet såg jag under altaret själar av dem som hade blivit dräpta för Guds ords skull och för det vittnesbörd de hade gett. " Omnämmandet av ordet " vittnesbörd ", på grekiska "marturia", bekräftar deras död som trons martyrer.

Upp. 6:10: " Och de ropade med hög röst och sade: Hur länge, Herre, du helig och sannfärdig, tills du dömer och hämnar vårt blod på dem som bor på jorden? " Dessa heliga accepterade döden medan de väntade på " hämnden " från Gud som sade i 5 Mos. 32:35: " Hämnden är min och vedergällningen ."

Upp. 6:11: " Åt var och en av dem gavs en vit mantel, och det sades till dem att de skulle vila en liten tid tills deras medtjänare och deras bröder, som skulle dödas liksom de, var fullbordade. " Dessa trons martyrer karakteriserar de första kristna som citeras under den så kallade " Smyrna " -perioden , vilket syftar på de " tio dagar " -åren av förföljelse av kejsar Diocletianus och det kejsarliga tetrarkatet mellan 303 och 313. Efter denna fruktansvärda förföljelse som utövats av det kejsarliga Rom, profeterar Anden det framtida martyrdöden som kommer att påtvingas de protestantiska " helgonen " av det påvliga Rom.

Upp. 6:13: " Och himmelens stjärnor föll ner på jorden, liksom ett fikonsträd faller sina **för tidiga** fikon när det skakas av en kraftig vind . " Denna bild frammanar den fallna protestantiska tron eftersom den, i förakt för gudomliga profetiska uppenbarelser, inte lydde den förändring som infördes 1843, så att den, i bilden av fikonsträdets frukt, förblev " **grön** ", utan att nå det mognadsstadium som Gud krävde, sedan det allra heligaste datumet våren 1843, som han suveränt fastställde. Perioden 1843 i fråga identifieras, eftersom den följer den symboliska bild som betecknar de handlingar som utfördes av den franska revolutionen illustrerade av symbolerna " solen svart som säcktyg " och "blodmånen ". Dessa symboler berör, i ordning, Bibelns död, de gudomliga " två vittnena " i Upp. 11:3; och avrättningarna av de skyldiga, monarkister och katolska präster, utförda med revolutionärernas giljotin, i uppfyllelse av budskapet citerat i Upp. 2:22-23: " Se , jag skall kasta henne på en säng, och dem som begår äktenskapsbrott med henne i stor vedermöda, om de inte omvänder sig från hennes gärningar. " Hennes barn skall jag döda med döden, och alla församlingar skall inse att jag är den som rannsakar hjärtan och sinnen, och jag skall belöna var och en av er efter era gärningar. "De fallna protestanternas status kommer inte att förändras, kollektivt, förrän den gudomliga Kristi härliga återkomst, då de kommer att bete sig enligt beskrivningen i följande vers."

Upp. 6:16-17: " Och de sade till bergen och klipporna: Fall över oss och göm oss för hans ansikte som sitter på tronen och för Lammets vrede. " Ty hans vredes stora dag har kommit, och vem kan bestå? Orsaken till denna skräck ges i Ps. 50:6: " Och himlarna skall förkunna hans rättfärdighet, ty Gud är domare. " Upp. 11:19 bekräftar detta genom att specificera: " Och Guds tempel öppnades i himlen, och i hans tempel syntes hans förbundsark. Och det kom blixtar och röster och åska och jordbävning och kraftiga hagel . " Och i denna ark är sabbatsbudet inristat med Guds finger på stentavlor. Deras angrepp på sabbaten och dess

iakttagare fördömer dem utan överklagande. Svaret på frågan " *vem kan bestå* " ges i bokens struktur, i det kommande kapitel 7: Endast de " *heliga som är beseglade* " genom sabbaten och kärleken till den profetiska sanningen kommer att kunna bestå. " *Seglet* " " *Guds ord* " placeras på " *handen* " eller handlingen och på " *pannan* " eller den mentala anden. De vittnar på ett kompletterande sätt om gudomligt godkännande och tar andligt emot " *den levande Gudens sigill* ".

Efter dessa partiella frammaningar ägnar Anden hela temat för den " *femte trumpeten* " i Upp. 9:1 till 12 åt att illustrera protestantismen som har fallit sedan våren 1843. Vers 11 avslöjar dess "destruktiva" användning av Bibeln: " *De hade över sig som kung ängeln i den bottenlösa avgrunden, vars namn på hebreiska var Abaddon och på grekiska Apollyon.* " Den citerade ordningen överensstämmer med Bibelns konstruktion: 1:a 'den " *hebreiska* " texten , 2:a 'den " *grekiska* " texten. Orden " *Abaddon och Apollyon* " betyder båda Förstörare; detta namn karaktäriserar den bibliska användningen av " *djävulen* " , " *ängeln* " som kommer att hållas fången i " *tusen år* " på " *den bottenlösa avgrunden* " , det vill säga den öde jorden utan mänskliga invånare, i Upp. 20:3. Han inspirerar och driver människor till olydnad som "förstör" möjligheten till frälsning som föreslagits av Gud.

Dessa är alla uppenbarelser som Gud har föreslagit sina utvalda, så att de känner hans dom över den protestantiska religionen och inte på så sätt ingår en pakt med Guds fiender, i tur och ordning judar, katoliker, ortodoxa, protestanter och slutligen sedan 1994 adventister, som just ingick den ekumeniska alliansen mellan Jesu Kristi fiender sedan 1995.

Den standard som Gud välsignat är adventismen, som förblir trogen de första gudomliga uppenbarelserna som tydligt delade den kristna tron i två motsatta läger: lägret som är troget den gudomliga sabbaten och lägret av avgudadyrkare som hedrar den romerska hedniska söndagen. Dessa två val står i motsättning till varandra liksom den gudomliga välsignelsen och förbannelsen, dag och natt, ljus och mörker, liv och död. Och mellan dessa två val måste du välja enligt Guds inbjudan i 5 Mos 30:19: " *Jag tar i dag himmel och jord till vittnen mot er att jag har förelagt er liv och död, välsignelse och förbannelse. Välj livet, så att du och dina efterkommande må leva.* " "

Den sanna trons **judendom** bekräftas av bilden av de " *tolv stammarna* " , en symbol genom vilken han presenterar de enda sanna sjundedagsadventisterna som välsignats från våren 1843 till Kristi återkomst våren 2030. Jag påpekar att övergivandet av utövandet av den sanna sabbaten har stängt dörren till kristen nåd för judarna av ras sedan den 7 mars 321. Omvänt har dess återställande, som genomförts sedan våren 1843, gynnat deras omvändelse och deras inträde i den sjundedagsadventistiska tron. Denna lära uppenbaras i Upp. 3:9 i dessa ordalag: " *Se, jag skall låta åt dig komma några av dem som är av Satans synagoga, dem som säger sig vara judar, men inte är det, utan ljuger. Se, jag skall låta dem komma och tillbe inför dina fötter och inse att jag har älskat dig.* "

Dela roller

Det är inte lätt att tydligt skilja Guds gärningar från djävulens. Det som är lättare är att tillskriva Skaparen Gud viljan att frälsa syndare och djävulen de mest extrema försöken att fördärva dem. Som Skapare av allt liv och allting har Gud i sina handlingar inga andra gränser än de han pålägger sig själv på grund av sin respekt för den perfekta rättvisans regel. I djävulens läger är gränsen den som Gud pålägger. Därför måste vi tydligt förstå principen enligt vilken Gud tillåter djävulen att agera fritt utan att begränsa honom. Dävulen kan agera och förfölja till den grad att han individuellt dödar alla varelser som inte är skyddade av Jesu Kristi blod. Detta förklarar oavsiktliga dödsfall och mord, och endast delvis dödsfall på grund av sjukdom. För sin del förbehåller sig Gud rätten att begränsa dessa dödsfall eftersom livet är organiserat enligt hans plan på ett sådant sätt att djävulen bara är en bricka som han använder enligt sin högsta vilja. Erfarenheten av "Job" kastar en hel del ljus över situationen och presenterar oss för mötet mellan Gud och Satan angående Job, som representerar en trogen gudsdyrkare. Trots att han var allsmäktig förlorade Gud sina gudomliga rättigheter över sina mänskliga varelser sedan Adam och Evas synd; de föredrog att tro på den djävulske "ormens" lögnaktiga ord, och sedan dess är det djävulen som har blivit den härskande prinsen på jorden. Guds mål är därför att rycka från djävulen och hans herravälde ett fåtal varelser som ska representera hans utvalda. Men för att detta ska vara möjligt måste den utvalda själv ge konkreta bevis på sin önskan att tillhöra Gud. Detta är den demonstration som Gud kommer att presentera för djävulen. För detta ändamål kommer Job att bli slagen i sitt kött för att driva honom att göra Gud ansvarig och därmed gå så långt som att förbanna honom. Men detta mål är bara det som djävulen strävar efter, eftersom Gud känner djupet av Jobs hjärta och är säker på sitt faktum: Job är för honom ovillkorligt. Så Gud förbereder sig på att tillfoga djävulen ett förkrossande nederlag. Men för att uppnå detta mål, på jorden, måste den stackars "Job" trots sin enorma rikedom avstå från allt: sina rikedomar och sina barn. Och som krön på upplevelsen kommer ett elakartat magsår att förtära hans kött och få honom att lida fruktansvärt. Jag utnyttjar detta tema för att påminna om att i denna berättelse om Job i hans ingripande inbjuder hans hustru honom att välsigna Gud och avsluta sina dagar och inte att förbanna honom. Översättningsfelet beror på en pervers omvandling av det hebreiska verbet "barek", vilket, i betydelsen att välsigna, med tiden har blivit dess extrema motsats, det vill säga att förbanna i den hebreiska formen "berek". Dessutom visar svaret Job ger henne tydligt att hon bara råder honom att avsluta sitt liv efter att ha välsignat Gud för ett fulländat liv fram till dess. I sitt svar svarar han bara på förslaget att begå självmord och säger i Job 2:10: "*Men Job svarade henne: 'Du talar som en dåraktig kvinna. Vad! Vi tar emot gott från Gud, och ska vi inte också ta emot ont? I allt detta syndade Job inte med sina läppar.'*" Observera att inbjudan att förbanna Gud skulle ha gjort hans hustru inte till en dåraktig kvinna, utan till en ogudaktig kvinna. Job vet inte att djävulen skadar människor, och i sin okunnighet känner han bara Gud, som han tillskriver makten att göra gott och makten att göra ont. I detta har han rätt, och Bibeln bekräftar denna synvinkel genom att säga i Amos 3:6: "*Blåser man i en trumpet i en stad, utan att folket är rädda?*" *Händer olycka i en stad utan att Jahve är upphovsman till den?* » Men i sin logik trodde Job att Gud bara kunde skada dem

som föraktar och är olydiga mot honom. Omedveten om att han var föremål för en demonstration av tro i duellen mellan Gud och djävulen, kunde han bara vara orolig av sin oförståelse. Men även utan ett svar valde han att förbli upprätt och behöll sin kärlek till sin store skapargud. Job var inte ensam om att tro att Gud bara slår dem som förtjänar det på grund av sin synd. Det är därför utbytet mellan Job och hans besökare förblir ett av ömsesidig oförståelse. För hans vänner som sympatiserar med hans lidande måste Job ha fel som har gjort honom skyldig inför Gud, annars skulle han inte slå honom så här. Och ändå misstar de sig om honom. Det var svårt för dem att förstå att en tjänare kunde bli slagen med Guds tillåtelse just för att han var " *rättfärdig och oskyldig* " enligt Guds egen dom. Med tiden kom den rättfärdige Jesu Kristi död att tillämpa denna princip, och efter honom hans trogna lärjungars och apostlars död. Men lärdomen från Jobs erfarenhet gjorde den judiska nationen särskilt skyldig till att inte förstå varför den rättfärdige och fullkomlige Jesus var tvungen att dö korsfäst. Före honom hade Jobs erfarenhet bevisat att de rättfärdiga kan bli slagna till Guds ära. Och lägg märke till att judarna i sin tur reagerade som Jobs följeslagare, och Gud hade profeterat det när han sa i Jes. 53:5: " *Men han blev sårad för våra överträdelser, han blev krossad för våra missgärningar. Straffet som gav oss frid var över honom, och genom hans sår blev vi helade.* " » Jesu fall är dock lite annorlunda än Jobs, för Jesus dör inte bara för att visa fullkomlig trofasthet mot Gud, utan också för att dö i stället för sina tidigare återlösta, såsom de trogna judarna och de i framtiden som kommer att kallas kristna, oavsett om de är av judiskt eller hedniskt ursprung. Efter Kristi Frälsares död och uppståndelse kommer Jobs erfarenhet att tillämpas på kristna, men den här gången kommer Gud att auktorisera deras död, eftersom döden efter Jesu uppståndelse inte längre ska skrämma den levande Gudens sanna tjänare. Han blev inte besviken på sin förväntan, för i mängder vittnade hans återlösta modigt genom att ge sina liv på den romerska arenan innan Guds vrede föll över Jerusalem och dess icke-troende invånare år 70.

I rollfördelningen konstruerar Gud sitt historiska projekt och djävulen träder in i hans roll för att förverkliga det. Det stora profeterade projektet är Guds exklusiva verk. Det är därför detta projekt är konstruerat med ett djup av intelligens som väcker beundran hos dem som upptäcker det. Medan det nästan universellt ignoreras av människor fortsätter Gud att vägleda mänskligheten, som genomför stadierna i hans projekt. Även upproriska och icke-troende människor deltar i fullbordandet av hans planer. Han som, enligt Uppenbarelseboken, gav sig ut som en erövrare och för att erövra, njuter redan av sin slutliga seger. Liksom en schackmästare kan han offra bönder, men avsluta sitt spel med en schackmatt som påtvingas djävulens läger. Varje vecka, den sjunde dagen, helgad som vila, lördagen, profeterar resultatet av denna planerade seger. Hans trogna tjänare finner profetior och nycklarna till deras förklaringar genom hela Bibeln. De sista tider som berör oss är främst temat för Daniels och Uppenbarelsebokens profetior. Men för dem som föraktar tro och Bibeln, bringar Gud sina profetior till deras domän. För att förstå detta tillvägagångssätt måste vi notera exemplen som kung Saul gav, som bara från en siare får den sanning som Gud vill att han ska höra; ett annat exempel är den korrupte profeten "Bileam", som endast överlämnar de

budskap till den hedniske kungen Barak som Gud vill rikta till honom. Och på 1500^{-talet} e.Kr., mitt i det djupa mörker som dominerade sinnena, fick profeten Michel Nostradamus syna som han förmedlade i form av kvartetter och andra, bland vilka stora händelser synbart fullbordades. De andra kommer att fullbordas med tiden, och några av dessa tillkännagivanden rör handlingar för våra sista dagar.

Jag erinrar mig i detta avseende att år 1982 tillkännagav Jean de Fontbrunes tolkning att tredje världskriget skulle utbryta för år 1983. Beskrivningen av strategin för hur hans handlingar skulle utvecklas liknade de som presenterades i Dan 11:40 till 45 i min analys. Dessa två profetior tillkännagav samma händelse, konsekvensen var påtvingad, samma ande låg till grund för dess ursprung och i detta fall var det skaparens Guds Ande.

För de flesta människor går Guds gärningar och djävulens gärningar inte hand i hand: Gud gör gott, och djävulen gör ont. Denna "snabba" dom ignorerar verkligheten, som inte är så enkel. Gör profetior ont eller gott? Syftet med profetior är att väcka människans fruktan för Gud. Gör detta ont eller gott? I sina liknelser lärde Jesus oss att han kom för att söka efter det förlorade fåret. Var är detta får, bland de goda eller de onda? Om det kallas "förlorat" är det därför bland de onda människorna, syndarna, tullindrivarna, och några av dem är Kristi Frälsarens framtida utvalda.

Det är därför i en stil som skiljer sig mycket från Bibelns som Gud lät framtiden profeteras av denne långt ifrån exemplariske man, Michel Nostradamus. Han tillverkade kärlekselixir, afrodisiakum som gjorde honom uppskattad av den tidens adel. Dessutom kunde han som astrolog vinna vänskap och beundran hos drottningmodern Katarina av Medici, en ivrig anhängare av astrologi och den katolska religionen, vilket hennes italienska ursprung motiverar. Medan Bibeln utkämpades från det kungliga hovet utvecklades och skrevs ner de detaljerade händelserna i mänsklighetens historia och placerades inför människornas ögon. Ungefär tusen svårtolkade kvartetter skulle fascinera människor med tiden. Men jag är nu övertygad om att dessa profetior gäller handlingar som skulle uppfyllas under tredje världskriget, på olika platser i Frankrike och Europa. Frankrike, som mottogs i Frankrike i Saint-Rémy de Provence av Nostradamus, är särskilt måltavla för dessa tusen tillkännagivanden. Aktuella händelser har påmint oss om att Frankrike nu är den enda sanna europeiska militärmakten och ändå är den mycket svag jämfört med sin fiendes, Rysslands, potential. Låt oss till denna svaghet lägga det faktum att den kommer att behöva möta den ryska attacken i norr och de muslimska och afrikanska barbariska invasionerna i söder. Och denna krigsstrategi bekräftas helt och hållet i Dan 11:40 till 45. Jag har noterat det faktum att människor som kritiserar Nostradamus profetiors intresse föraktar på samma sätt profetierna i Dan 11:40 till 45 som Gud gav i sin Bibel. Så jag kan säga att deras kritik är i nivå med deras andliga okunnighet, till och med misstro.

Så vitt jag beträffar gjorde de profetior som Jean de Fontbrune tolkade mig en tjänst år 1982 genom att bekräfta min tolkning av Dan. 11:40 till 45. Faktum är att tolkningen var god och rättvis, men den tid som förutsagts för dess uppfyllelse hade ännu inte kommit och är det fortfarande i nuläget; men varje dag som går förbereder denna uppfyllelse. Det var verkligen mycket nyttigt för mig att höra

tillkännagivandet om en konfrontation med islam, vilket välkomnades allmänt och etablerades på fransk mark. Boken Michel Nostradamus blev "bästsäljaren" år 1982, och många människor var övertygade om den nära förestående händelsen i det fruktade drama som tillkännagavs för 1983. När situationen förvärrades trodde jag att jag skulle se denna uppfyllelse år 1993, vilket gjorde Kristi ankomst år 1994 logisk, då detta datum betecknade år 2000 av Kristi sanna födelse. Och slutligen planerade Gud detta fruktansvärda drama för åren 2022 till 2029, och sin härliga återkomst våren 2030.

Bibeln uppenbarar Guds andliga dom, och hans profetior i Daniel och Uppenbarelsboken belyser denna dom genom att framkalla religiösa splittringar. Daniel 11:40-45 skildrar tydligt den europeiska katolska tron, den muslimska tron och den ortodoxa tron. Däremot har Nostradamus profetior en civiliserad aspekt och framkallar handlingar men gör inga värdeomdömen. De tre religionerna finns visserligen närvarande i vissa kvarlevor i hans tillkännagivanden, men de betecknas med obskyra namn och ord. Nostradamus profeterar om många massakrer och förödelser på lätt identifierbara platser. Henrik II:s död, som dog i en tornerspel till häst, hade profeterats av Michel Nostradamus före händelserna. Detta tillkännagivande gav honom stor berömmelse. Och genom denne man påminde Gud oss helt enkelt om att han existerade och redan hade utformat en plan för mänsklighetens historia. I denna handling kom han för att utmana den icke-troende mannen som blint följde en nedärvd förföljande religiös tradition. För hans demonstration av att förkunna framtiden var ytterst att rikta den känsliga själen mot sin Bibel, eftersom det är i den han placerade all sin andliga uppenbarelse. Människofiskaren kastade således ett nät i orena vatten i ett försök att rädda det som räddades kunde. Faktum är att likheten mellan Nostradamus och Bileam är oroande, men Bileam var officiellt en hebreisk profet för Gud; vilket inte var fallet med Nostradamus. Men båda visade sig oförmögna att ljuga för sina samtalspartners. Och vad honom beträffade förkunnade Nostradamus de gudomliga straff som med tiden skulle drabba de katolska monarkerna. Omkring 1555 förkunnade han, för Gud, i en kvartett, massakern på Sankt Bartolomeusdagen som skulle äga rum 1572. Hans roll var att för arvtagarna till det katolska upproret förkunna de tragedier som skulle drabba dem fram till vår tid. Men han presenterade dessa tragedier endast på ett civiliserat sätt utan att inkludera det minsta dömande. Således var hans civila roll ett komplement till Bibeln, som uppenbarar det andliga omdömet i skapargudens tankar. Men för sin del profeterar Nostradamus en mängd handlingar som Bibeln inte presenterar. Gud tycks också säga till sina trogna utvalda som tar dessa framtidsprofetior på allvar: Här slutar Bibelns roll, och detaljerna kring handlingarna hittar ni i Nostradamus kvartetter. För Bibeln och Nostradamus profetior uppenbarar den framtid som Gud ensam känner till, profeterar och förverkligar.

Vad är då djävulens profetiska roll? Den är begränsad, eftersom djävulen bara kan underkasta sig Guds stora plan. Han agerar som ledare för det onda lägret men kan inte göra något mer än vad Gud bemyndigar honom att göra. Han kan profetera den individuella framtiden för människor som Gud inte skyddar, och detta förklarar spridningen av "spåmäniskor", medier som tillkännager framtiden och afrikanska marabouten, som alla är mer eller mindre kapabla att tillkännage

framtida upplevelser som demoner kan organisera och åstadkomma. För vi måste inse hur mycket deras ständigt förlängda liv underlättar deras kunskap och behärskning av organisationen av mänskliga liv. Så länge Gud inte motsätter sig dem kan de agera och åstadkomma förutsägelser. Människor är fångslade och blir beroende av detta tillkännagivande av framtiden, men de är ofta förvirrade över genren och tillskriver rent demoniska handlingar till gudomlig makt. Sedan Faraos magiker agerade före Moses har djävulens svarta magi och Guds vita magi alltid kolliderat, och tyvärr för dem förväxlar många dem. Generellt sett är magiska handlingar diaboliska till sin natur eftersom Gud sällan använder sin magi. Till skillnad från djävulen försöker han inte förföra sina skapelser och fäster sig endast vid dem som söker honom med kärlek och tacksamhet för hans offer i Kristus.

Katoliker läser nu också Bibeln, och när de läser de profetiska texterna ger djävulen och prästerskapet dem sina tolkningar. För katoliker är " *odjuret* " Ryssland. När landet var sovjetiskt och ateistiskt accepterades anklagelsen lätt, men det är inte längre ateistiskt och har till och med återfått en iver för sin ortodoxa religion. Genom de syner han gav medan han framträdde i "Jungfruns" avbild väckte Satan intresse för mysteriet med profetiorna som fördes till Portugal i "Fatima". Det tredje budskapet krävde att Sovjetryssland skulle omvändas till dyrkan av "Jungfrun" och till katolicismen. Nu omvänd och ortodox har det tredje budskapet som gavs inte längre någon anledning att existera. Men det ortodoxa Ryssland konkurrerar med det katolska Rom, så romerskt hat mångdubblar sina intriger för att försvaga det, och i aktuella händelser stöder det protestantiska och kapitalistiska USA det i dess kamp. Påvedömet ogillade konkurrensen från denna östkristna tro, som hade sin egen påve, som tog namnet påve. Ursprungligen satt påven i Konstantinopel, som konkurrerade med Rom, men senare etablerades det ortodoxa sätet i Moskva. Således riktades romerskt hat mot denna ryska huvudstad.

Känner djävulen till den plan som Gud profeterat? Om han i början av sitt uppror mot Gud kunde tro att han kunde vinna segern och få sina idéer att triumfera, så tog å andra sidan hans nederlag inför Jesus Kristus ifrån honom, i en smärtsam timme för Jesus, alla hans illusioner och förhoppningar. Dessutom uppenbaras en precision om honom och enligt Upp. 12:12 "vet han **att han har en kort tid** " att handla mot Guds frälsningsplan: " *Gläd er därför, ni himlar och ni som bor i dem! Ve jorden och havet! Ty djävulen har kommit ner till er i stor vrede, eftersom han vet att han har en kort tid.* ". Hans ilska är konsekvensen av hans fördömelser till döden av Gud som besegrade honom i Jesus Kristus. Och hans ilska riktas mot " *jorden och havet* ", vilket betecknar både planeten vi lever på, men också, som en andlig symbol, den protestantiska tron och den katolska tron, som beter sig som aggressiva " *bestar* " mot Jesu Kristi sanna utvalda, var och en i sin egen tid. Djävulen såg Kristus ingripa i slutet av de första 4 000 åren av jordens historia. Han kunde då förstå den betydelse som Gud ville ge åt sjudagarsveckan, en symbolisk enhet av de sju tusen åren av global tid. Sabbaten profeterade hans nederlag och den slutliga vila som Gud och hans utvalda erhöill; han hade därför bara två årtusenden kvar för att utkräva sin hämnd mot Gud och hans utvalda. Och när Johannes mottog Uppenbarelsens uppenbarelse var Satan den förste som kunde tyda den, men han vann ingenting genom att dela sin

upptäckt med människorna. Han föredrog att lämna dem i sina illusioner och låta dem tro att evigheten låg framför dem. Ändå, medveten om att två tusen år hade givits honom att handling, kunde han organisera sina krigsplaner baserat på spridningen av förföriska lögner med dubbelt dödliga konsekvenser. De barbariska folken som vi var en del av fäste liten vikt vid utbildning, till skillnad från det hebreiska folket vars barn lärde sig läsa och skriva mycket tidigt. Denna utbildning gjorde det möjligt för dem att identifiera gudomliga order och mänskliga order. I väst gjorde okunnighet och oförmåga att läsa autentiska bibliska skrifter det lätt för djävulen att sprida den lögnaktiga indoktrinering som propagerades från Rom efter Konstantin I, ^{känd} som den store (den stora fällan, den store lögnaren). Samvetsfriheten och gudstjänstfriheten, som han beviljade genom sitt dekret i Milano utfärdat 313, gynnade falska kristna omvändelser och de protestdebatter som följde. Sanningsläran dränktes således i en flod av libertarianska tankar som Roms biskop gjorde sig till förvaltare av. Således föddes den romersk-katolska tron som skulle bli påvlig och införas av monarkin genom Justinianus dekret, undertecknat 533 men genomfört först 538; för fram till detta datum var Rom ockuperat av östgoterna. År 538, general Belisarius drev ut dem och den intrigerande Vigilius kunde träda in i hans påvliga tjänst. En profetia inspirerad av djävulen, känd som "Sankt Malachys profetior", tillkännagav tronföljden av 120 påvar i Roms stift. Detta är ett exempel på djävulens förmåga, som också, genom falska katolska helgon och "Jungfrun" som förmodas vara Maria, Jesu mor, kan överföra sina profetior till dem som förblir under hans dödliga herravälde.

Privilegier med sann tro

De är mycket talrika och i verkligheten härrör de alla från ett enda: att dra nytta av den intelligens som Gud har givit.

I de valda tjänstemännens liv är det första privilegiet att veta att vardagen är fruktansvärt bedräglig. För att bättre förstå detta bedrägeri måste man inse hur mycket moderna västerländska samhällen är inställda på nyheterna: mänskliga relationer är främst baserade på media, internet, tv och radio. I alla dessa medier sprids experters åsikter kontinuerligt. Och den moderna människan måste sortera igenom mängder av motstridiga åsikter som står i kontrast till varandra. Allt eftersom valet blir allt svårare även för de enklaste, fladdrar dessa människors sinnen från en idé till en annan utan att kunna slå sig till ro.

Kristi utvalda faller inte i fällan av illusioner byggda på allianser som är lika bedrägliga och hycklande som de är bräckliga och tillfälliga. Med all medias makt undertecknas avtal och fördrag av politiska aktörer. Tack vare ett ledarskifte ifrågasätts sedan dessa åtaganden och överges. Och när vi betraktar mänsklighetens historia inser vi att den byggdes på ständiga utmaningar mot avtal och fördrag. De utvalda är inte förvånade över dessa saker eftersom de vet att jorden skapades av Gud för att erbjuda djävulen ett område där han har befogenhet att strida mot Gud och hans trogna läger. Den fred som politiska ledare söker är alltid illusorisk och fåfäng. För jordens natur är krig mellan

människor, mellan änglar och mellan Gud och Satan. I aktuella händelser ger kriget i Ukraina ett dramatiskt exempel på händelsens oförståelse. Människor vet hur man förklarar händelsekedjan som ledde detta land in i krig. Men deras förklaringar saknar den viktigaste parametern: Gud. För det är under hans dom som de verkliga orsakerna till krig ligger. Och det som har börjat är särskilt formidabelt eftersom det är det sista. Mängder av män, kvinnor, äldre och barn kommer att förgås och försvinna i denna förödande storm. Men om de ignorerar Gud och hans plan misstar sig människor i sitt resonemang, som i verkligheten bara bygger på deras falska förhoppningar. Har vi inte sjungit "Det blir bättre imorgon" i våra radiokanaler? Och detta budskap illustrerar den otroliga hängivenheten till hopp, som enligt talesättet "håller oss vid liv". Hopp finns också bland de utvalda, men till skillnad från de folkmassor som är avskurna från Gud är deras hopp inte illusoriskt, eftersom den Gud som de sätter sina hopp till är den allsmäktige Guden som kan förverkliga sin plan och uppnå den härliga seger han profeterade om. Genom att ignorera Gud och hans förestående destruktiva plan underskattar kommentatorer hoten från ryssarnas användning av kärnvapen. Baserat på den långa fredsperiod som har förflutit sedan slutet av andra världskriget vill de övertyga sig själva om att ingen på jorden är galen nog att använda detta vapen, vilket skulle leda till att livet på jorden förstörs, på grund av vedergällningen från länder utrustade med detta vapen. De har kommit att tro att existensen av detta atomvapen endast har ett avskräckande syfte. Och därför tas inte ryska hot på allvar, och europeiska och amerikanska ledare stärks och trappar upp dödliga handlingar. Det är sant att ryska hot främst är avskräckande eftersom Ryssland fortfarande värdesätter liv och försöker skydda de territorier som, grupperade under dess dominans, har gjort det rikt och mäktigt. Sådan var regionen Ukraina, dess "brödkorg". Den vill därför inte försvinna. Och ändå kommer den att försvinna, eftersom USA inte kommer att ha samma skrupler och återhållsamhet. Alla som föraktar ryska hot är omedvetna om att den verkliga faran för nationerna är amerikansk. Genom att analysera deras nuvarande beteende kan vi redan förstå varför de, när tiden är mogen, inte kommer att tveka att förstöra ryskt territorium, även om det innebär att vissa amerikanska städer också sönderfaller av det ryska svaret. Och Europas huvudstäder kommer också att slåss av Ryssland, som har blivit militärt invaderat. Amerikanerna vill faktiskt inte längre delta i strid. De har lärt sig läxor baserade på sina internationella interventioner där de förlorade många soldater; det är över, de vill inte längre avslöja sina soldater. Faktum är att kriget i Ukraina bevisar att de har rätt, eftersom soldaten på marken har allt mindre chans att överleva. Moderna, extremt precisa vapen och användningen av mördardrönare förklarar det observerade resultatet: stridsvagnen, trots att den är tungt bepansrad, är sårbar och inget jaktflygplan är säkert, varken på land, i luften, till sjöss eller under vattnet. Sofistikerade västerländska vapen bevisar sin effektivitet i Ukraina mot de ryska arméerna. Men se upp, dessa vapen ruinerar länder, eftersom de är oerhört dyra. Verkligt krig får en aspekt av ett videospel. Den gemensamma nämnaren för de två är datortekniken. Missiler lyfter och träffar sitt mål, men vem vinner i slutändan? Den som kan fortsätta slåss mot den som har uttömt sina attack- eller försvarsmissiler. Jag tänker på hur den amerikanske befälhavaren under andra

världskriget, i Ardenneroffensiven, fattade beslutet att offra sina små "Sherman"-stridsvagnar för att hålla tillbaka de tyska stridsvagnarna så länge som möjligt på slagfältet, och detta beslut visade sig vara värt besväret, eftersom de tyska besättningarna, efter att ha förbrukat sitt bränsle, övergav sina kraftfulla "Tiger"-stridsvagnar och gav sig ut på vägen till Tyskland till fots. Därmed föll det sista tyska pansarförsvaret; vägen till Berlin var öppen för amerikanerna och deras allierade.

Denna enorma förbrukning av moderna destruktiva vapen får mig att bättre förstå rollen av detta krig i Ukraina, vilket inte förekommer i profetian i Dan. 11:40 till 45. Dess syfte är att tömma de europeiska nationernas resurser och beröva dem möjligheten att försvara sig effektivt när Ryssland invaderar dem, som Daniel 11:40 profeterar: " *Vid ändens tid skall Söderns kung tränga sig emot honom. **Och Nordens kung skall dra mot honom som en virvelvind med vagnar och ryttare och med många skepp. Han skall dra fram inåt landet och sprida sig som en ström och svämma över.*** " I denna fas av konflikten kommer " Nordens kungs " ryska arméer att krossa det svaga motstånd som kommer att motarbeta honom. Och detta svaga motstånd har sin förklaring i den allmänna utarmningen av EU-nationerna efter den utbredda ekonomiska destabiliseringen som orsakats av sanktionerna mot Ryssland. Dessa beslut som försvaras av Europeiska kommissionen kommer att kosta de europeiska befolkningarna som drabbats av ruin dyrt.

För närvarande kvarstår osäkerheten kring " Söderns kung ", som jag identifierar med hämndlysten och krigisk islam. Har handlingen som rör honom i denna vers redan fullbordats, eller kommer den att fullbordas före den ryska invasionen? Européernas undergång på grund av den ukrainska katastrofen skulle kunna vara förklaringen till de muslimska attackerna. För när Europa väl är ruinerat kommer det att förlora sin prestige, och dess naturliga fiender kommer att upphöra att frukta det. Redan sårbar på grund av sina humanistiska värderingar och lätta mottagande, kommer det att vara ännu mer sårbart när det är ruinerat. Och bakom al-Qaida och Daesh kommer en allmän muslimsk mobilisering att kunna bekämpa södra Europa, nämligen påvens Italien, det mycket katolska Spanien och Portugal, samt Frankrike, "kyrkans äldsta dotter", målet för religiöst hat.

Privilegierna för Jesu Kristi utvalda gäller också den dom som avkunnas över allt som mänskligheten kallar "framsteg". Etymologiskt sett går mänskligheten bara framåt, men går den framåt mot gott eller ont? Är framsteg så positiva som det påstås? Den upplyste utvalde kan tydligt säga att människor går framåt mot en nivå av omoral som aldrig tidigare uppnåtts. Men hur är det med de tekniska framsteg som vi i väst har blivit så beroende av? Jag kommer att ge förklaringar som visar att dessa tekniska framsteg dödar våra ögon, våra öron, våra kroppar och våra sinnen.

Framsteg dödar våra ögon

Att stirra på en TV eller datorskärm minskar den fysiska träningen av ögonmusklerna. Hjärnan överger sin ursprungliga programmering så snart dess fokus ersätts av korrigerande linser tillverkade av optiker. Framsteg är också publiceringen av mängder av böcker, romaner, vars läsning också uppmuntrar

blickens fixering, men faran är mindre än datorbilden eftersom boken, till skillnad från TV, är en precis bild medan TV skapar en artificiellt konstruerad oprecis bild i fullständig motsättning till livets naturliga princip. Vår hjärna kan bara anpassa sig till livets naturliga bilder och den arbetar naturligt i mycket hög upplösning så länge den inte skadas och attackeras av artificiella virtuella bilder. Förr i tiden var katodstråle-TV särskilt destruktiv för våra ögon; den helt suddiga bildsändningen drev våra hjärnor till vansinne eftersom den förgäves försökte fokusera på skärpa. Men osynliga och mycket farligare var strålarna som projicerades av dessa partikelkanoner. Mitt i freden bombarderades våra ögon av projektiler som förstörde våra näthinor.

Framsteg tar död på våra öron

Livets naturliga ljud förr i tiden var inte alls aggressiva. Den största faran var att befinna sig på en plats där en krutexplosion inträffade, vilket var fallet för kanoner. Medvetna om risken visste de hur de skulle skydda sina öron. Blixtnedslag kunde också göra en människa döv, men dessa fall var exceptionella. Med elektricitetens utveckling kom elektronikens tidsålder och möjligheten att förstärka ljudets kraft. Först användes rör, som värmdes upp mycket och återgav ljudet med naturlig kompression. Sedan kom transistorns tid, mycket liten och förbrukande lite energi. Och radio, bandspelare och sedan videoinspelare utvecklades inom så kallad "analog" teknik. Denna behöll en planering som begränsade den erhållna ljuddynamiken. Emellertid kunde mycket höga uteffekter som återges av kraftfulla högtalare redan gradvis dövgöra en person som exponerades för nära en högtalare på diskotek eller offentliga danser. Tragedin inträffade med den utbredda spridningen av digital teknik, som har fördelen och nackdelen att den i slutändan återger den exakta dynamiken hos det inspelade ljudet. Vad jag menar är att sändningar som görs enligt digital princip utgör ljudkanoner. Ljudet är inte längre komprimerat och dynamiken återger ljudspektrumets högsta toppar. I tv-sändningar anfaller ljudtoppar våra trumhinnor, utan att vi känner effekten. Det handlar inte om ljudets allmänna styrka, utan om toppar som anfaller vår hörsel, eftersom ljudet inte längre är komprimerat. För att bättre förstå vad jag säger kan du lyssna på ljudet från gamla filmer och jämföra det med effekterna av moderna digitala ljud. I gamla filmer var ljudet hörbart och regelbundet, men så är det inte längre; med digitalt går vi från en knappt hörbar viskning till en vass spets som anfaller örat. Visuella bevis på vad jag säger finns i den ständiga ökningen av användningen av hörapparater, som säljs till guld- eller platinapriser, på ett orättvist, girigt och skandalöst sätt. Men, liksom tåget, går framstegen framåt, och om du inte tar det, blir du lämnad ensam på stationsperrongen. Medvetna om problemet som orsakas av hörlurar har specialister ändrat givarens impedansstandard. Standarden på 8 ohms interna spolmotstånd har övergivits till förmån för 32 ohmsstandard, vilket minskar hörlurarnas ljudstyrka. Problemet var dock bara delvis kraften, den verkligt aggressiva faktorn var den obegränsade dynamiken.

Våra västerländska samhällen tvingas nu tillgripa elektroniska apparater, eftersom europeiska stater har baserat sina nationella tjänster på användning av internet, mobiltelefoner eller datorer. Detta val gör att västerländska människor exponeras för syn- och hörselhjälpmedel för att berika specialister.

Framsteg dödar våra kroppar

Stadsarbete har ersatt landsbygdsarbete. Den stillasittande karaktären hos jobben främjar fetma, eftersom kropparna inte längre tränar, befinner sig i slutna miljöer eller under luftkonditionering, i skadliga arbetsställningar, sittande eller stående, vilket inte längre ger människokroppen den fysiska träning i det fria som det gamla levnadssättet erbjöd människor. Dessutom, med tidsbegränsningar, försummar människor kvaliteten på sin näring. Smörgåsen har ersatt hela måltiden. Den sväljs mer än den konsumeras, och människors hälsa betalar priset. Framsteg innebär också stadskoncentration och det resulterande stressiga livet. I städer åtföljs denna koncentration av osäkerhet, och de fysiska kropparna själva attackeras. Paradoxalt nog är fysiska kroppar också offer för missbruk av alla möjliga läkemedel som skapats av vetenskapliga laboratorier. För i väst är användningen av mediciner otillbörlig: vi tar ett läkemedel för att sova, ett annat för att vakna, och under dagen följer koppar svart kaffe på varandra för att hantera yrkesmässig stress. Framsteg dödar kroppar genom de förändringar som görs i livsmedel. Industrin förädlar dem och gör dem mindre smältbara för kroppen. Fullkornsvete ersätts av fint mjöl, och fullkornsrís förlorar sitt hölje. Kemin förgiftar jorden, vars frukt kommer att konsumeras av människan.

Framsteg dödar våra sinnen

Ett gammalt talesätt lyder: "Ett friskt sinne bor i en frisk kropp." Så hur kan sinnet vara friskt om kroppen besudlas och attackeras, som jag just nämnde? När den fysiska kroppen behandlas illa fungerar det mänskliga sinnet inte längre korrekt. Medias mentala inflytande, som invaderar mänskliga tankar, förvandlar det till en robot, oförmöget att tänka självständigt eftersom media mättar det med förklaringar. Det sätt på vilket den moderna människan har blivit slav under sin mobiltelefon eller dator är ett exempel på hennes robotisering. Och här, återigen, i detta missbruk, finner hon stress som absorberar och förstör förmågan att tänka; så att människan prioriterar sitt omedelbara behov och inte längre kan ägna tid åt meditation och reflektion över den mening hon måste ge sitt liv. Brådskan prioriteras, och allt accelererar, inklusive flödet av hennes ord. Det mänskliga sinnet vandrar, rör sig från en situation till en annan, alltid i all hast, och jag måste vittna här, jag har min andliga välsignelse att tacka mitt sökande efter Gud som gynnades av en kontext av yrkesarbetslöshet. Detta stopp som situationen påtvingade mig var i högsta grad gynnsamt för mig. Men västerländskt liv uppmuntrar inte till arbetslöshet och det är logiskt, eftersom stadslivet har sitt pris, och utgifterna som ska betalas förblir desamma när man är arbetslös, som i yrkesverksamhet. De värderingar som västerlänningar försvarar står i direkt motsättning till de värderingar som Gud uppmuntrar. Yrkesmässig framgång är för icke-troende målet att uppnå för att lyckas i livet. Men genom att bara fokusera på detta mål ignorerar människor erbjudandet om evigt liv som Gud presenterar i Jesus Kristus. Framsteg driver mot berikande och den typiska modellen för denna standard är amerikansk. Den kallas "den amerikanska drömmen" och den består av att skapa en förmögenhet och vissa har lyckats så bra i denna "dröm" att de ensamma besitter mer rikedom än hela nationer. Ett sådant överskott signalerar den nära förestående gudomliga domen. För dessa summor

pengar används för att göra människor alltmer förslavade av konsumtionsvaror. Pengar köper allt: ägodelar, kärlek och till och med fienders död.

Vi är också tacksamma för framstegen för det vi kallar civilisationens sjukdomar. De beror alla på mänskliga uppfinningar, då människan genom kemisk vetenskap blivit kapabel att komponera molekyler i nya material som utvinns ur komponenter som härrör från petroleum. Plaster föddes och översvämde det civiliserade livet. Civilisationens sjukdomar är lömska och länge ignorerade. Eftersom deras skadlighet först uppstår efter en lång tids exponering. Således, efter det senaste världskriget, var hushållsredskap gjutna av det högt värderade smälta aluminiumet orsaken till flera typer av cancer. Detsamma gäller för missbruk av asbest, och de som tillverkade det, de anställda, var de första att betala det höga priset. Detta gäller även exponering för bly, vilket orsakar sjukdomen blyförgiftning. Vår skapare gav oss inte molekyler i dessa skadliga material. Och idag tvingas vi inse att de enda hälsosamma materialen är trä, sten, terrakotta och till och med stål som tillverkats i rostfritt stål av människan.

Förr i tiden, före den tekniska utvecklingen, dödade fattigdom många människor på grund av brist på mat, överarbete och trötthet, eller på grund av brist på värme och exponering för hög luftfuktighet. Men dessa orsaker orsakade snabb död. Teknikens utveckling har ersatt dessa orsaker med långsamma och progressiva sjukdomar som är outhärliga på kort sikt. Men inom några generationer har de antagit en kronisk form som individer överför genom ärftlighet. Det mänskliga genomet attackeras, transformeras och deformeras således för många. Barn föds allt tidigare med synnedsättningar och måste bära glasögon, och detta är framsteg igen. Barn som föds ärver sina föräldrars defekter och har inte längre rätt till den perfekta hälsa som oskyldiga människor hade rätt till före de förändringar som den mänskliga vetenskapen medförde. Paradoxalt nog lider civilisationen av sjukdomarna från sina överdrifter inom aseptisk vård. Rengöringsprodukter som ska skydda orsakar långsamma sjukdomar på grund av deras lukter och deras artificiella kemiska sammansättning som är outhärlig för människokroppens celler. Cellerna i vår hud är naturligt skyddade och underhållna av det naturliga fenomen som håller den smord. Och denna naturliga smörjning är avgörande för att den ska förbli smidig. Men stadsvatten är fyllt med nitrater och aggressiva kalkstensrester. Gud gav inte människan dessa produkter som inte finns i bergskällor. Vatten är ett offer för civilisationens sjukdomar och vår mänskliga kropp består av 75 % vatten; detta visar hur allvarligt, avancerat och oåterkalleligt det onda som angriper människor är! Vattnet som ska ge liv är förgiftat vid dess grundvattennivå och dess gifter producerades av människan, inte av Gud.

Jämför och förstå vad mänskligheten har förlorat. Före civilisationen och stadslivet tillfredsställde alla sitt behov av vatten genom att få det gratis genom att gräva en brunn på sin egendom. Idag måste vatten betalas för, och till ett allt högre pris, medan dess kvalitet försämras dag för dag. På landsbygden försörjde den odlade jorden lokala familjer, fortfarande gratis. Idag säljs industriellt bearbetad mat, kemiskt behandlad, till allt högre priser, på grund av ansamlingen av mellanhänder som sätter sig in på marknaden mellan producent och konsument. Dessa mellanhänder lagrar den mat de spekulerar i, eftersom de håller

fast vid den medan de väntar på att få bästa pris. Dessa två exempel visar hur civilisationen har avskurit mänskligheten från sina jordiska rötter. Det enkla och naturliga livet som är organiserat i kontakt med naturen, skapat av Gud, har övergivits av människan som själv, i denna process, har övergett sin koppling till Gud, sin skapare, vars ord är en outhärlig andlig näring för att bygga och upprätthålla livet. Hennes utgång är därför ödesdiger, hon har gjort valet att dö.

Nazister! Eller nya romare?

Bland de nuvarande överlevande har sanna ögonvittnen från andra världskriget blivit sällsynta. Och jag själv föddes i slutet av det kriget och har därför inget levande minne av det. Guds Ande har dock gett mig ett intresse för historiens lärdomar, med tanke på den profetiska tjänst som jag har utfört för honom och hans utvalda sedan 1980. Förutom professionella historiker, vem kan idag säga vad nazism var? Unga människor har i detta ämne bara det som offentliga rykten länge och ständigt har påmint dem om: Nazism är hatet mot de judar som de ville utrota från jorden. Det som judarna kallar "Shoah". Men denna definition är långt ifrån fullständig, även om den är berättigad. För den antijudiska nazistiska ideologin föddes i Adolf Hitlers sinne och detta var dess särprägel på 1930-talet i slutet av 1900-^{talet}. Först måste vi ta hänsyn till att det judiska folket var förbannade av Gud och Bibeln bekräftar detta, som Paulus säger i Galaterbrevet. 3:10: " *Ty alla som lever efter lagens gärningar är under förbannelse, ty det står skrivet: 'Förbannad är var och en som inte håller allt som står skrivet i lagens bok och gör efter det.'* " Paulus fördömer således dem som är så fästa vid lagens gärningar att de vägrar tro på Kristus. Det är därför de, i vägranens stund, offentligt ropade: " *Hans blod skall komma över oss och över våra barn!* " enligt Matt. 27:25. Är det då konstigt att Gud tar dem på orden för att ge en allvarlig läxa till mänsklighetens sista generationer? För detta nazistiska tänkande och hat mot judarna inspirerades av Gud i Hitler, på samma sätt som han kallade filistéerna mot Israel på domarnas tid, kung Nebukadnessar år 605, 597 och 586, såväl som romarna år 70. Straffet för icke-troende och upproriska judar är ett gudomligt privilegium och ingen mänsklig makt kan förhindra det när Gud har fullbordat det. Det spelar ingen roll vilka mänskliga instrument han anförtror denna rättvisa roll, för det vi måste komma ihåg i dessa straff är tillämpningen av Guds rättvisa dom. I de exempel jag just har presenterat kan vi redan etablera en koppling mellan Hitlers nazism och den romerska imperialismens trupper, eftersom historien vittnar om att båda på sin tid slog till mot judarna.

Likheten slutar inte där. I både dessa tyska och amerikanska enheter finner vi det symboliska kejserliga emblemet representerat av "örnen". Båda hade som mål att med våld tvinga jordens andra folk att anta sina egna regler och levnadsstandarder. Och på denna jämförelsenivå kan vi till dessa två enheter lägga Napoleon I:s kejserliga republikanska regim ' som Frankrike påtvingade de europeiska folken med blod. Och det är inte utan anledning som Adolf Hitler beundrade den. Alla dessa kejserliga regimer påtvingade sina lagar och sin makt eftersom de var djupt övertygade om att de höll standarden för det ideala

mänskliga samhället. Och det är här den sanna grunden för "nazistiskt" tänkande ligger. Detta, till den grad att det definierar standarden för den perfekta människan i rastermer: för Hitler var han arisk, måste vara blond, med blå ögon, och formen på hans skalle fastställdes också av nazistiska vetenskapsmän. Denna standard definierades därför redan för Hitler, " **en överlägsen kast, en överlägsen ras** ", enligt V. Putins ord; ord med vilka han definierar det nuvarande västerländska samhället, i budskapet riktat till de ryska oligarkerna som etablerats i väst. Längre separerad från detta västerländska samhälle observerade och bedömde V. Putin det med en kritisk blick som européer saknar. Jag noterar på medieplattformarna själva bevisen på vad V. Putin fördömer: stolthet, arrogans, förakt och framför allt en farlig och klandervärd okunskap gentemot de människor som kommer att bli offer för människor som kommer att ha lurat dem och velat lugna dem om ryska hot. För en opinionsundersökning visar att 72 % av fransmännen fruktar och tar de ryska kärnvapenhoten och konsekvenserna av ett tredje världskrig på allvar. I motsats till 72 % av vanliga människor vittnar generaler, specialiserade journalister, om att de tvivlar på dessa möjligheter. Denna situation replikerar de från 1914 och 1939, tider då militära ledare, säkra på sin makt, utrustning och effektivitet, trodde att de kunde besegra Tyskland på några dagar eller veckor. Och historien bekräftar hur fel de hade i att överskatta sin styrka och framför allt i att underskatta fiendens; det vill säga vad de gör igen 2022 när det gäller Ryssland.

Återigen bevisar aktuella händelser i vilken utsträckning stolthet kan förblinda mänsklig intelligens och insikt. Och eftersom nazisterna och romarna delade samma idéer och beteenden, kan vi betrakta det arroganta och erövrande västerlandet som en ny form av historisk " **romersk** " imperialism. Men under denna bild har det amerikanska folket i USA en fundamentalt dominerande roll. För det nya Europa i Europeiska unionen byggdes på deras bild. Och Amerika har sedan länge inte gjort någon hemlighet av sina ambitioner och sin plan att styra världen. Dess seger i andra världskriget höjde det över alla folk. Andra världskriget gjorde det möjligt för amerikanerna att inse hur mäktiga de var. Och inledningsvis satte Amerika in sina krigare, soldaterna, för att säkra sitt inflytande i asiatiska länder, sedan i öst, och successivt i Irak och Afghanistan. Mäktiga i luften, till sjöss och på land, drabbades det ändå av bakslag och drog sig slutligen tillbaka. Men sedan dess har andra nationer, senast Kina, vuxit i betydelse och konkurrerar med det. Ryssland, den länge hatade motståndaren, har också rest sig från sitt fall och har därmed också tävlat med det. Amerikansk dominans är framför allt ekonomisk; den är bara intresserad av marknaden och de vinster den kan ge. Den invaderar inte militärt något land för att kolonisera och bosätta sig där. Och det är detta fredliga beteende som har lett till att folk misslyckats med att inse den fara den representerade och fortfarande representerar för dem. För liksom det antika erövrande kejserliga Rom drar den in NATO:s folk i sitt krig mot sin arvfien, Ryssland. Men varför har den blivit dess fiende? På grund av deras diametralt motsatta ekonomiska uppfattningar. Kapitalism, som berikar människan genom sin exploatering, för USA, och kommunism, som förbjuder denna praxis, för det sovjetiska Ryssland. Sedan sovjettiden har Ryssland inte

längre officiellt varit kommunistiskt, men dess nationella styrelse har behållit aspekter av den.

För att förstå orsaken till Rysslands väpnade engagemang mot Ukraina måste vi notera allt som NATO har erövrat från Ryssland sedan delningen av Jalta. Med tiden var gränsen mellan väst och öst, som gick genom Berlin, på väg att hamna på nivån mellan Vitryssland och Ryssland. Ryssland accepterade att Östtyskland, Polen, de baltiska staterna, Tjeckien, Slovakien, Rumänien och till och med Ukraina skulle förbli självständiga och inte ansluta sig till NATO-läget. Uppenbarligen missförstår denna rädsla för NATO i väst eftersom dess samhälle anses vara en idealmodell. Väst kan inte uppvisa objektivitet och är oförmöget till sund självkritik. Jämförelsen med det republikanska och kejsarliga romerska samhället hjälper oss att förstå vad vi upplever i väst. Det romerska folket skickade sina legioner, som genom sina arméers överväldigande styrka påtvingade underkastelse över folk som tidigare varit fria och oberoende. Under de 77 år som gått sedan delningen av Jalta har Amerika och dess europeiska allierade använt samma militära påtryckningar för att få makt och inflytande över hela världen. Bakom sina egna gränser har Putin noterat dessa fakta och fördömt vad han anser vara en ny historisk aspekt av den tyska nazistmodellen. De nazistiska SS-brigaderna var mycket lika Roms legioner, och sedan dess de amerikanska militärernas arméer. Järndisciplin var allas styrka. När det gäller de romerska legionerna kastades de som betedde sig som fegisar under strid obarmhärtigt ner i tomrummet från stora höjder. V. Putin har lärt sig av historien vilka val Polen och Frankrike gjorde att samarbeta med Nazityskland före det tyska nederlaget 1945. Han har inte heller glömt hur Ukraina stred mot Ryssland tillsammans med de tyska arméerna.

Så vilken form tog detta nynazistiska romerska imperialistiska beteende? Vi finner det i europeiska koloniala erövringar, särskilt de engelska. Frankrike gjorde samma sak när de koloniserade Nord- och Centralafrika, såväl som de asiatiska länderna Kambodja och Vietnam; alla erövrade med vapenmakt, precis som romarna gjorde.

9 maj 1945, 9 maj 1950 och 9 maj 2022

Datomet den 9 maj 2022 kommer sannolikt att präglade vår jordiska historia. För det första noterar jag att detta datum firar 77-^{årsdagen} av Rysslands krossande av de tyska nazisterna. Detta firande kommer dock att äga rum i ett sammanhang där Ryssland återigen har deltagit i en militär operation som syftar till att avnazifiera Ukraina, denna gång. Men V. Putin har just upptäckt, genom det stöd som givits Ukraina, att Europeiska unionen positionerar sig mot honom i denna konflikt. Han har därför rätt att anse att även detta EU utgör en nazistisk sak. Har han fel i denna bedömning? För att besvara denna fråga måste vi anta en verkligt objektiv synvinkel, utan partiskhet. Vad som inte gör saker lättare att förstå är att Europa och Ukraina inte offentligt och öppet gör anspråk på nazistisk ideologi som de tyska hitlernazisterna gjorde. Tvärtom har det västerländska läget ständigt

fördömt denna tyska nationalistiska nazism och har fram till vår tid fördömt folkmordet på judarna. Hur är det med Ukraina? Den frihet som landet fick 1995 gynnade bildandet av de grupper som fanns i denna sammankomst, och bland dessa grupper finns den självutnämnda nynazistiska gruppen Azovbataljonen. Ukraina är inte helt nazistiskt, men en grupp som beundrar nazistiskt tänkande är officiellt representerad där, och inledningsvis skadade denna självutnämnda nazistiska närvaro den ukrainska saken i dess relationer med Europa. År 2014 störtade den ukrainska saken den folkvalde pro-ryska presidenten med hjälp av nazistgruppen. Märkligt nog stöddes detta brutala och olagliga störtande sedan av Europeiska kommissionen, och Europas nationer godkände denna nationella kupp. Som i alla revolutioner har Ukraina anhängare och motståndare: katolska ukrainare av polskt ursprung och de av ryskt ursprung motsätter sig de pro-ryska ukrainarna i det störtade lägret. De senare retirerar till Donbass, där kriget börjar, för att motstå det andra lägret, fast beslutna att inte längre stanna kvar i den ryska alliansen. Efter åtta år av oavbrutet krig mot de pro-ryssarna i Donbass uttrycker den unge presidenten sin önskan att ansluta sig till det europeiska lägret och sitt militära försvar av NATO-fördraget. I det ryska lägret tas denna förklaring emot som ett skilsmässobrev. Och separationen kommer, med ett fritt Ukraina, att placera NATO-styrkornas representation i Rysslands närhet, det vill säga på Donbass-nivå. Med den säkerhetssluss som Ukraina var för Ryssland försvunnen känner Ryssland sig i fara; nästa mål för NATO-erövringar kommer den här gången att vara Ryssland självt. V. Putin reagerade då, redo att göra vad som helst för att hindra Ukraina från att gå med i NATO, och det enda alternativet som återstod för honom var väpnad konfrontation.

Jag återvänder nu till denna gruppering av Europa med Ukraina, försvarad bland annat av en självutnämnd nazistgrupp. Det är svårt för Putin att inte notera en assimilering av ideologi i denna gruppering. Det är här detaljerna i historien får sin fulla betydelse. År 1944, efter det tyska nederlaget, drog ett stort antal krigsförbrytare från Nazityskland nytta av Röda Korsets hälsoorganisation för att bli utdrivna från Tyskland och finna tillflykt i Sydamerika, Chile och Argentina. Röda Korset var en rent katolsk organisation som ställdes till tjänst för den tidens påve. De tyska nazisterna var alla fromma katoliker, lojala mot påvens kyrka och organiserade enligt de romersk-katolska jesuiternas normer. I det Europa som återuppbyggdes efter 1945 tog nazisterna över politiska positioner, och redan 1944 välkomnade USA de tyska nazisternas briljanta hjärnor. Så dog nazismen verkligen 1945? Dragde den inte tvärtom nytta av Förenta staternas makt att resa sig ur sin aska likt en "fågelfenix", namnet på en amerikansk stad? Jag tror att mina frågor faktiskt är jakande svar. Men så länge den stöder judarnas sak kommer ingen att identifiera den som sådan.

Det råkar så att datumet den 9 maj 1950 blev datumet för Europas skapelsefest efter Robert Schumans deklaration, där han beslutade att förena produktionen av stål och kol i en gemensam allians. Detta beslut behölls som datumet för grundandet av Europas organisation 1985 vid ett möte i Milano. Ett namn som är svårt att glömma, eftersom det var där Konstantin I den stores fördrag utfärdades ' år 313, den som beviljar fred och religionsfrihet, och år 321,

den som befaller antagandet av den första dagen och övergivandet av den sjunde, helgad av Gud.

Datumet den 9 maj har ett värde för båda potentiellt motsatta läger. Vad kommer att hända just på detta datum? En officiell krigsförklaring riktad till NATO eller mer blygsamt till EU? Jag ser fram emot att höra svaren i nyheterna. Men logiskt sett borde det påvliga romersk-katolska Europa vara särskilt bekymrat, eftersom det i Dan. 11:40 attackeras " *kungen* " successivt av " *Söderns kung* " och " *Nordens kung* ". Redan nu kunde den ryske ledaren peka ut för sitt folk de länder som, genom sin anslutning till Ukrainas sak, som han kallar "nazist", och deras deltagande i att förgöra de ryska arméerna genom att ge honom deras vapen, är dömda att straffas och drabbas av hans vrede.

Legitimiteten hos de två motsatta länderna är inte den huvudsakliga orsaken till den pågående konflikten. Den verkliga orsaken uppmärksammas inte av mediebedömare och politiker, eftersom den är andlig: Ukraina befinner sig på en gräns där den katolska tron på västsidan och den ortodoxa tron på östsidan står emot varandra. För Gud är Ukraina bara stöd för en förevändning för en tvist vars yttersta mål är att slå till mot det katolska Europa och förstöra det ortodoxa Ryssland. Genom historien har Ukraina befunnit sig under polskt dominans, sedan under rysk dominans, så att landet ständigt slitits mellan de två lägren. I Israels historia på domaren Samsons tid låg en gåta som Samson föreslog för filistéerna till grund för kriget genom vilket Gud fördrev dem från det hebreiska landet.

I Bibeln, i Daniels bok, uppenbarar Gud för sina tjänare sitt fördömande av den romersk-katolska tron, men han uppenbarar också i Hesekiel 38-39 sin plan att använda Ryssland, betecknat under namnet " *Gog* ", för att slå Israel, "det vackraste av länderna ", enligt Dan. 11:41, och denna profetia uppfylls " *vid ändens tid* " (v. 40), när Ryssland påstår sig vara hans ortodoxa kristendom, ack för honom, lika förbannad som det påvliga Rom från vilket han ärvde den veckovila på den första dagen som fastställdes av Konstantin I^{den} store. Återigen hade Gud separerat de katolska och ortodoxa valen för att konfrontera dem med varandra vid tiden för den sista varnande tuktan som kommer för att straffa föraktet mot hans heliga sabbat på den sjunde dagen. Det profeteras under den symboliska bilden av den " *sjätte trumpeten* " i Upp. 9: 13-21.

Sluttiden

Detta uttryck får stor betydelse för Jesu sista tjänare. Vid den tiden upplyser profetior dem om Guds profeterade plan, och de drar nytta av historiska framsteg för att bättre tolka innebörden av de händelser som upplevts. Med vetskapen om att erfarenheterna från det gamla och nya förbundet konstruerades på ett liknande sätt, förefaller det logiskt för mig att anse att "slutets tid" för det gamla förbundet började med straffet för de tre på varandra följande deportationerna till Babylon; det vill säga år 605, 597 och 586. Därefter fortsatte

det judiska folkets historia i mer än sex århundraden som förberedelse för det välkomnande som var reserverat för Messias och som tillkännages i Daniel 9:24 till 27.

För den nya alliansen börjar därför " *slutets tid* " 1914 med första världskriget, som slutade 1918, följdes av det andra 1939 och officiellt slutade i tur och ordning den 8 eller 9 maj 1945.

År 1914 är målet för Guds vrede tydligt identifierat som Västeuropa. Första världskriget bryter ut på dess jord. Den förbannade frukten av romersk katolicism ligger till grund för de europeiska hovens stolthet och därmed för den tyske kejsaren Vilhelm II:s beteende. Ett mord ligger till grund för en kedja av reaktioner från de berörda nationerna. Och vid denna tidpunkt förespråkar de två nationerna Frankrike och Tyskland som konfronterar varandra den romersk-katolska tron; Västeuropa är framför alla andra kontinenter sätet för dess påvliga representant i Italien i Vatikanstaten. Tyskland besegrade den 11 november 1918 av Frankrike och dess engelska och amerikanska allierade och vill ha sin hämnd. Och 1939, mäktigt beväpnat, återuppväcker det konflikten genom handlingar som inte stöds av Frankrike och dess allierade, vilka förklarar krig mot det. Den tyska utrustningens överlägsenhet skulle dra ut på konflikten till 1944, då Tysklands öde förändrades. Ryssland och amerikanerna intog Berlin, där Adolf Hitler, "Führern", hade begått självmord. Frankrike, som redan från början hade förlorat sitt nederlag, accepterade samarbetsregimen med Nazityskland och deltog i utrotningen av judarna. Detta skulle komma att kritiseras. Men efter att ha tagit sin tillflykt till England representerade general de Gaulle den andra sidan av Frankrike; den sida som vägrade att resignera inför nederlaget och ville fortsätta kampen. Detta andra världskrig gav dock hans auktoritet ett dödligt slag. Det kolonialistiska Frankrike förlorade all sin prestige bland de koloniserade folken. Således, en efter en, skulle de asiatiska, afrikanska och Maghreb-kolonierna gå i protest, och vissa skulle befria sig med vapenmakt. Frankrike var inte längre fruktat; det kunde bekämpas och segra. Denna konsekvens av andra världskriget är ursprunget till aggressiviteten hos " *Söderns kung* " som citeras i Dan. 11:40. Bibeln citerar inte någon annanstans, för detta sammanhang av " *ändens tid* ", detta namn " *Söderns kung* ", men eftersom "södern" samtidigt är Europas och Israels, är den afrikanska kontinenten tydligt utpekad. Den påvliga " *kungen* " i vers 36 är en religiös kung, katolicismen, " *söderns kung* " är det också, och det betecknar islam; religionen i de nordafrikanska länderna som koloniserats av Frankrike.

Daniel 11:40: Förberedelserna för tredje världskriget

En ny förståelse av detta ämne får mig att korrigera mina hittills presenterade tolkningar.

Vers 40: " *Och vid ändens tid skall Söderns kung stöta fram emot honom, och norrs kung skall komma mot honom likt en virvelvind med vagnar, ryttare och många skepp. Han skall dra inåt landet och svämma över likt en ström och svämma över.* "

I " *ändens tid* ", år 1945, tog andra världskriget slut, Nazityskland besegrades, och de två segrande lägren, det ryska och det amerikanska, delade Europa mellan sig längs Berlinlinjen. Ryskt stöd gjorde det möjligt för Frankrike att stå på segrarnas sida. Avtalet undertecknades i Jalta på ryska Krim. Från det datumet delades ett sårat Europa i två läger som öppet var fientligt inställda till varandra. Ekonomin stod på spel: amerikansk kapitalism kontra rysk kommunism, och europeiska länder ställdes under den ena eller andra av dessa två ekonomiska och politiska uppfattningar. Men religion stod också på spel: amerikansk protestantism och katolicism kontra rysk ortodoxi. Det var då, krossade under en tid av Tyskland, som kolonialländerna, inklusive Frankrike, förlorade sin prestige, och de koloniserade länderna gjorde uppror efter den andra. Som gottgörelse för det lidande som judarna utstod organiserar Amerika, som har ett stort antal av dem i sitt land, genom omröstning judarnas återkomst till sin historiska jord, som efter deras avfärd blev Palestina. Europa är i fred, eller nästan, men krig ställer nu den judiska staten mot palestinierna. Det är i detta ögonblick i historien som " *Söderns kung* " i denna vers uppstår. De profeterade sammandrabbningarna mot det kristna västerlandet kommer först att ta formen av kapningar av västerländska turistflygplan. Palestina, med muslimsk religion, kämpar genom piratkopiering och attackerar den västerländska turistnäringen. Dessa sammandrabbningar kommer sedan att förlängas av de koloniserade nationella befrielsefronternas kamp; Indokina, Afrika och särskilt Maghreb med "muslimsk" religion, vilket gör det till en partner i "Söderns kungs" läger. Denna sammandrabbning berör särskilt Frankrike, som inte har kunnat lösa sin relation till islam effektivt. Men med Evianavtalen förberedde det nya relationella problem för senare, genom att främja utvecklingen av denna religion på sitt europeiska territorium. Dess sekulära ställning hindrade det från att förstå den fara som islam utgör för ett kristet land, även i sin sekulära agnostiska form.

Anden sammanfattar de viktigaste faserna i tredje världskriget, eftersom det populära talesättet "aldrig två utan tre" också är en princip som tillämpas av Gud, först angående judarna, år 605, 597 och 586, datumen för de tre på varandra följande deportationerna av folket till Babylon. För Gud måste straffen för synderna i det gamla och det nya förbundet vara desamma och organisationen av dessa straff identisk. Sedan vers 36 riktar Anden sig huvudsakligen mot den romerska påvliga enheten, som redan fördömts i kapitel 7 och 8. Målet för hans vrede och de attacker som citeras är därför Italien där påvedömet har sin Vatikanstat. I Upp. 18:24 förklarar Gud om det: " *och eftersom i henne fanns blod från profeter och heliga och från alla som har blivit dräpta på jorden.* " Det är därför den intar huvudrollen vid straffets tidpunkt. Även om den riktar sig mot den europeiska katolska religionen måste man ta hänsyn till att profetian ges till judarna; vilket var Daniel själv. Detta gäller desto mer eftersom den återställda judiska staten också är inblandad i detta slutliga straff. Således måste detaljerna " *söder och norr* " identifieras från denna judiska stat. Och vilka finner vi i södra Israel? Arabien och Mecka, ursprungsorten för islams uppkomst. Vilka finner vi i norra Israel? Det ryska landets enorma territorium. Dessa uppgifter har gjort det möjligt för oss att identifiera de tre " *kungarna* " som avbildas i denna vers. Och Anden identifierar dem genom deras religiösa identiteter: i presentationsordning,

romersk katolicism, arabisk islam och rysk ortodoxi. Denna vers 40 presenterar en sammanfattning av de handlingar som leder till fullbordandet av detta tredje världskrig, eller " *sjätte trumpeten* " i Upp. 9:13 till 21. Friktionen mellan väst och den hämndlystna krigaren islam har inte upphört, men sedan den 24 februari 2022 började de aggressioner som Ryssland begått med dess intervention mot Ukraina.

Den första interventionen 2014 förmedlar ett viktigt budskap, eftersom Ryssland initialt annekterade Krim; en handling som hänvisar till Jaltafördraget, som efter 1945 misshandlades av det amerikanskdominerade västerländska lägret. NATO:s successiva framryckningar mot rysk mark är orsakerna till Rysslands inträde i kriget, då landet kände sig alltmer hotat av detta erövrande NATO. Amerikas makttörst, som uppenbaras i Upp. 13:11-18, bevisar inte att det hade fel. Vid Jaltas delning tog Ryssland under sitt herravälde Polen och de katolska ukrainare i väst som hade kämpat tillsammans med de nazistiska tyska arméerna. Dessa två länder utnyttjades således av Ryssland och berövades verklig autonomi. De behöll hat och förbittring som ett resultat av detta. Det är därför Polen, befriat från detta handledning genom Sovjetunionens fall, omedelbart ville ansluta sig till NATO-lägret och ställa sig under amerikanskt beskydd. Efter att ha gått med i NATO uppmuntrade dess beteende Ukraina att vilja göra detsamma. Men Ryssland kunde inte acceptera att dess territorium skulle bli en direkt gräns mot NATO.

I vers 40 talar profetian om det ögonblick då " *kungen i norr* ", det ortodoxa Ryssland, öppet kommer att attackera europeiska länder; detta kommer att bli konsekvensen av de enhälliga, eller nästan enhälliga, sanktioner som vidtagits av Europas ledare och dess nationella ledare. Och man måste ta hänsyn till att Europa byggdes på "Roms" fördrag, så att EU:s nationer delar romersk-katolsk skuld med den romerska påveregimen. Så varje attack mot Europa är också en attack mot den italienska och romersk-katolska tron. Rysk aggression mot Europa ligger fortfarande framför oss, men den är inte särskilt långt borta, eftersom leveransen av kraftfulla vapen till ukrainarna dödar ryska soldater och förstör deras vapen, så även om det drabbas av ett tillfälligt militärt bakslag kommer Ryssland, hotat av undergång, snart att attackera leverantörerna direkt. Först då kommer den andra delen av versen att uppfyllas: " *Och kungen i norr skall komma över honom som en virvelvind, med vagnar och ryttare och med många skepp; han skall dra fram inåt landet och sprida sig som en ström och svämma över .*" Ryssland inleder sedan en stor återerövring som berör Israel och Egypten.

Vers 41: " *Han skall dra in i **det härliga landet** , och många skall bli besegrade, men Edom, Moab och Ammons barns furstar skall bli räddade ur hans hand.* "

Efter att ha frammanat sin aggression mot Västeuropa tillkännager Anden rysk intervention mot Israel, " **det vackraste av länder** ". Amerikanernas allians med judarna rättfärdigar logiken i denna aggression. Genom att ifrågasätta deras allians med väst och Israel skonas " *Edom, Moab och Ammons barns hövdingar* ", som representerar dagens Jordanien, Israels muslimska granne, av ryssarna.

Vers 42: " *Han skall uträtta sin hand mot länderna, och Egyptens land skall inte undkomma.* "

Att Ryssland invaderat " *Egypten* " överensstämmer med den allians landet ingick med Israel 1979. Detta opportunistiska val antyds av det faktum att Gud tillskriver det ett försök att " *fly* ", genom att ansluta sig till deras läger, från de dominerande västmakternas vrede vid den tiden.

Vers 43: " *Han skall ha makt över skatterna av guld och silver och över alla Egyptens dyrbara ting; libyer och etiopier skall följa honom .* "

Denna plundring som tillskrivs ryssarna har rättfärdigats sedan den ryska attacken mot Ukraina. Det starka motstånd som ukrainarna gör mot landet förbrukar dess militära utrustning, fartyg, stridsvagnar, flygplan och själva soldaterna. Dessutom har de ekonomiska sanktioner som det västerländska lägret infört mot landet sedan början av denna konflikt börjat minska dess förmögenhet med det uttalade målet att ruinera det. Plundringen av det västerländska lägrets förmögenhet kommer därför att vara dess svar för att kompensera för de lidna förlusterna. Jag noterar först idag vikten av detta förtydligande: " *libyerna och etiopierna kommer att följa det* ". " *Libyerna* " är de muslimska folken i Nordafrika, medan " *etiopierna* " representerar de svarta folken i resten av Afrika, av vilka den stora majoriteten nu också är muslimer. Förtydligandet " *kommer att följa det* " tillåter oss att rekonstruera den kronologiska ordningen för de profeterade handlingarna. De muslimska folken inleder krig först efter den ryska attacken mot de europeiska nationerna och Israel. Helt logiskt och lämpligt utnyttjar de oordningen i de södra EU-länderna, som tvingas bekämpa två samtidiga aggressioner. I denna attack mot muslimska Afrika är Frankrike, ett tidigare kolonialland, särskilt måltavla för de folk det koloniserade. Dess södra regioner kommer att plundras, och dess befolkningar kommer att delvis massakreras på olika platser som Michel Nostradamus profeterade om. Som vers 40 säger invaderar den ryska " *kungen i norr* " hela Europa och plundrar. I enlighet med sitt nuvarande beslut ingriper Amerika inledningsvis inte för att förhindra denna invasion, och det tillåter Ryssland att sprida sig över europeiska nationers länder. Fram till detta ögonblick använder stridande endast konventionella vapen. Och de besegrade länderna utsätts för plundring. Ryssland är utrustat med kraftfulla, skrämmande kärnvapen, men vill inte använda dem, eftersom det vet att deras användning skulle leda till folkmord på land. Men i det amerikanska lägret finns inga sådana skrupler, och för att förintä den eviga ryska fienden kommer de först att atomisera hans land.

Vers 44: " *Bundebäranden från öster och norr skall förskräcka honom, och han skall dra ut i stor vrede för att förgöra och fullständigt förgöra många.* "

För Europa, invaderat av ryssarna, ligger Ryssland " *österut* ", och för Israel " *norrut* ". Således får den ryska inkräktaren veta att en fruktansvärd tragedi just har drabbat Ryssland på dess territorium, vilket subtilt indikeras av dessa väderstrecken. Med Ryssland atomiserat går de ryska stridsflygplanen in i ett vansinnigt mordiskt raseri. Det handlar inte längre om plundring, utan om att " *förstöra och utrota skaror* ", och för att göra detta använder de i sin tur sin skrämmande kärnvapenpotential mot amerikanerna och mot de europeiska nationerna. Så här uppfylls döden av " *mänsklighetens tredjedel* ", som profeterats och beordrats av Jesus Kristus i budskapet om den " *sjätte trumpeten* " i Upp. 9:13-14: " *Och de fyra änglarna som var beredda för timmen och dagen och*

månaden och året släpptes lös för att döda mänsklighetens tredjedel. " Vers 16 i detta tema specificerar ytterligare inblandningen av 200 miljoner stridande i detta slutgiltiga universella krig. Vi läser: "*Antalet ryttare i hären var två tusen gånger tusen. Jag hörde deras antal.*" Orderna om kärnvapenförstörelse som beordrades av ledarna för stater, nationer och folk profeteras genom detta uttryck i vers 18: "*En tredjedel av mänskligheten dödades genom dessa tre plågor, genom elden, genom röken och genom svavelet som utgick från deras munnar.*" Religiösa sammanstötningar betecknas med ordet "rök" som symboliserar böner i Upp. 8:4: "*Rökelsens rök steg upp, tillsammans med de heligas böner, från ängeln hand inför Gud.*" Slutet på västerländska huvudstäder är därför nära, överhängande. I synnerhet, måltavla för Guds vrede som gav staden namnet "*Sodom och Egypten*" i Upp. 11:7, kommer Paris att drabbas och förstöras av rysk kärnvapeneld.

Vers 45: "*Han skall slå upp sina palats tält mellan haven, på det härliga och heliga berget, och han skall lida sitt slut, och ingen skall finnas som hjälper honom.*"

Den här gången är det i Hes. 38:22 som vi finner bekräftelse på denna förintelse av de ryska trupperna på Israels mark: "*Jag skall verkställa dom över honom med pest och blod, med kraftigt regn och hagel. Eld och svavel skall regna ner.*" över honom och över hans trupper och över de många folk som kommer att vara med honom. " Sålunda förföljda till Israel av de amerikanska arméerna och de europeiska överlevande, förintades de ryska trupperna där tillsammans med de muslimska folk som hade stöttat dem.

Här slutar uppenbarelsen som Gud gav i Daniel 11: Ryssland förintas. Men efter denna handling börjar Daniel 12:1 med att säga: "*Vid den tiden skall Mikael träda fram, den store fursten som står för ditt folks barn. Det skall bli en nödstid, en sådan som inte har varit sedan ett folk blev till ända till den tiden. Vid den tiden skall ditt folk bli frälst, var och en som är skriven i boken.*" Mellan tiden för denna härliga återkomst och Rysslands förintelse som föregick den organiserar Gud på jorden det sista trosprovet som är avsett att för sista gången skilja de utvalda från de fallna. Vid den tiden skall alla de utvalda ha blivit "adventister" i den meningen att de väntar på Kristi återkomst våren 2030, men de måste också vittna om att de är "sjunde dagen". För detta ändamål måste deras tro provas och demonstreras genom att hedra sabbaten, inklusive och särskilt när de hotas med döden för denna lydnad mot Gud. Detta provning är profeterat av Gud och uppenbarat i Upp. 3:10, med dessa ord: "*Eftersom du har hållit fast vid mitt ord om tålmod, skall också jag bevara dig från den frestelsens stund, som skall komma över hela världen, för att pröva dem som bor på jorden.*"

Den profeterade "sluttiden" gäller "nationernas tid" som förstörs av successiva gudomliga attacker, dödliga virus, hungersnöd på grund av ekonomiska blockeringar orsakade av krig och av vapnen i dessa krig. Som Jesus förklarade definierar "hörandet av krig och rykten om krig" inte världens undergång, utan bara "slutet på nationernas tid". Detta "nationernas undergång" orsakas därför av en avsevärd minskning av representationen av mänskligt liv på jorden. Fruktansvärt decimerade kommer folken att ha förlorat alla former av makt och organisation. Det är därför som de överlevande från denna sista

atomkonflikt tvingas av situationen att avsäga sig sin nationella identitet och bilda en universell allians ledd av Amerika, som har förblivit stark.

Amerika kommer äntligen att förverkliga sin universella dominerande dröm, och dess regim med " *odjuret som stiger upp ur jorden* ", citerat i Upp. 13:11, kommer att träda i kraft under en mycket kort tid: " *Och jag såg ett annat odjur stiga upp ur jorden, det hade två horn likt ett lamm, och det talade som en drake.* " Lagen som gör den romerska söndagsvilan obligatorisk, de utvalda trogna mot den gudomliga sabbaten kommer att förföljas och bli offer för den typiskt amerikanska kommersiella bojkotten, enligt vers 17; notera att detta beteende redan tillämpas mot Ryssland och ryssarna av det västerländska lägret inklusive det så kallade demokratiska och republikanska Frankrike; sedan den 24 februari 2022: " *och att ingen **kunde köpa eller sälja** , om han inte hade märket, odjurets namn eller dess namns tal.* "; detta innan han dömdes till döds, enligt vers 15: " *Och det hade makt att ge liv åt odjurets bild, så att odjurets bild skulle tala och få alla som inte ville tillbe odjurets bild **att dödas** .*" Upp. 9:20-21 beskriver standarden för de överlevande från det jordiska folkmordet: " *Resten av mänskligheten, som inte dödades genom dessa plågor, omvände sig inte från sina händers verk, så att de inte tillbad onda andar och avgudar av guld och silver och koppar och sten och trä, som inte kan se eller höra eller gå. **De omvände sig inte heller från sina mord** eller sina trolldomar eller sin otukt eller sina stölder.* "

Kristi härliga återkomst kommer att sätta stopp för de falska förhoppningarna och de falska analyserna av det religiösa subjektet. De utvalda tas upp till himlen, de fallna utrotas på jorden, de massakrerar varandra och avvisar ansvaret för den gemensamma förlusten.

När jag har nått slutet av dessa förklaringar måste jag tillägga denna sista tanke.

Utan att ifrågasätta värdet av datumet 1945 kan " *ändens tid* " ha börjat så tidigt som våren 1843, eftersom de tre religionerna som nämns i Dan. 11:40 var skyldiga till mycket allvarliga fel, ty dessa synder tillskrivs Jesu Kristi tjänst, och de lider straff i samband med dessa fel. Allt verkar vila på denna princip om gudomlig rättvisa i vedergällningslagen, som Gud modifierar i sin tillämpning mot det påvliga Rom i Upp. 18:6: " *Giv henne vad hon har betalat, och ge henne dubbelt efter hennes gärningar. Ge henne dubbelt i den bägare där hon har hållt upp.* " Det är inte längre öga för öga, tand för tand, utan två ögon för öga och två tänder för tand. I sin fullkomliga rättvisa ser Gud till att straff tillämpas enligt principen om ömsesidighet.

Först, från 1830, tog Frankrike, som senare blev grundaren av Europeiska unionen, besittning av territorier befolkade av muslimer; efter denna handling profeterar Anden om det koloniserade folkets reaktion: aggression mot den tidigare kolonisatören och massakrer tills den erforderliga självständigheten uppnåtts: " *Söderns kung strider mot honom* ." Eftersom kolonisering är ett slags "fångenskap " av ett helt folk för att tillägna sig dess territorium. Jag minns att när Gud ville ge sitt folk Israel, Kanaans land, för att undvika framtida problem, såg han till att döda alla dess invånare, organiserade utrotningen, med getingstick, och huggen, med de judiska arméernas svärd. Det fick inte finnas någon invånare kvar

i livet som kunde försöka hämnas detta folkmord. Men denna hårdhet som krävs för denna situation får de alltför humanistiska mänskliga sinnena att darra av fasa.

Likaså har Europa inom NATO framgångsrikt utnyttjat Sovjetrysslands tillfälliga försvagning för att expandera sin marknad och ruinera Ryssland. Denna dåliga handling har fått, som svar, den väpnade reaktionen från ett återuppstått Ryssland. Med alla sina väpnade styrkor " *kommer Nordens kung att stiga ner över honom*". och kommer att översvämma den som en storm ."

Ryssland ville i sin tur utnyttja sin seger över nazisterna för att underkuva de polska och ukrainska folken. Och i gengäld, som reaktion, led de av vreden från dessa länders hämndlystna hat ... och från Amerika, som skulle straffas sist och utrotas av Gud själv.

En tredje anledning gör våren 1843 till början av " *ändens tid* ", också andlig, eftersom detta datum är valt av Gud för att återupprätta de sanningar som förvrängts av den romersk-katolska kyrkan. Daniel 8:14 bygger upp det, men Daniel 12:11-12 framhäver dess betydelse. Och enligt Uppenbarelseboken 3:2 kräver Gud vid denna tidpunkt " *fullkomliga* " trosgärningar; vilket är i enlighet med ett krav som är kopplat till " *ändens tid* ".

En fjärde motivering bygger på det uppenbara uppvaknandet av den tekniska utvecklingen, som kommer att orsaka föroreningar ända till världens undergång, så att den också förbereder mänsklighetens undergång.

Liknelsen om den "förlorade sonen" ... inverterad

Denna liknelse om den "förlorade sonen" som Jesus Kristus lärde ut är så välkänd i väst att den har blivit ett vanligt symboliskt uttryck. Jag kommer därför att återvända till denna liknelse, vars början perfekt skildrar den situation som just har drabbat Ryssland och Ukraina, som är inblandade i ett bröderkrig på grund av denna unga republiks önskan om frigörelse i öst.

Den ursprungliga liknelsen presenteras i Lukas 15:11-32, men överraskande nog förekommer inte ordet "förlorad son" där.

Vers 11: " Och han sade: En man hade två söner. "

Vers 12: " Den yngre sonen sade till sin far: 'Far, ge mig den del av ägandet som tillfaller mig.' Och fadern delade sin egendom mellan dem. "

Vers 13: " Inte många dagar därefter samlade den yngre sonen allt han ägde och reste till ett avlägset land, **där han slösade bort sina ägodelar i utsvävningar.** »

Här slutar jämförelsen med den ursprungliga liknelsen, eftersom denna liknelse som Jesus Kristus gav ville lära ut den gudomliga välsignelsen av " *omvändelse* ", vilket vers 10 antyder: " Så säger jag er: Det finns glädje inför Guds änglar över en enda syndare **som omvänder sig** ." Men den ukrainske sonen i vår verklighet upptäckte glädjen i total frihet, glömskan av religiösa tabun, det vill säga det frihetsdödande liv som redan hade utvecklats i västvärldens

samhällen. Han blev så fäst vid denna frihet att han, till skillnad från sonen i den verkliga liknelsen, vände sig mot sin far, Ryssland, där Ukraina hade en mycket viktig och gynnad roll.

Dagens verkliga liv skildrar amoraliska samhällen med förhårdade hjärtan som blivit verkligt oförmögna att ångra sig. Och denna situation återskapar den som rådde strax före vattenfloden orsakad av Gud på Noas tid. I oroligheterna på grund av de ständiga irritationsmomenten från virusattacker och ovinnbara konflikter antar västerländskt tänkande mycket oroande fascistiska aspekter. Men varför bli förvånad? Får inte samma orsaker samma effekter? Och detta är desto lättare eftersom ledare med tiden ersätts av unga män och kvinnor som inte har präglats av det förflutnas smärtsamma erfarenheter. I det västerländska rebellägret finner vi nu bara unga människor i trettioårsåldern, alla födda i en tid av välmående fred. Och alla, berövade Guds visdom, beter sig arrogant och som diktatorer och påtvingar sina farliga åsikter på sitt folk. Varje dag, framför våra ögon och med stort mediestöd, ser vi den mest fruktansvärda konflikten i hela mänsklighetens historia organiseras. För de äldre, av vilka jag är en, ansågs saken omöjlig, men det var utan att räkna med förnyelsen av de härskande generationerna. Och de senaste utgör de värsta, inom normen. Föraktet som visas den store osynlige skaparen Gud kostar mänskligheten priset för dess progressiva men icke desto mindre profeterade och säkra förintelse.

När vi känner till orsaken till det ukrainska folkets brytning med Ryssland kan vi förstå varför Gud klandrar våra västerländska samhällen för att de stöder det ukrainska valet. Den unge presidenten Zelenskyj hade offentligt förklarat för EU:s folk: "Vi är som ni." Och detta rop från hans hjärta är tyvärr en bekräftelse och ett uttryck för en sann gudomlig fördömelse. För dessa val bekräftar den goda innebörden av denna lära i Ords. 29:18: " *Där det inte finns någon vision går folket under; lycklig är den som håller lagen!* " I denna vers används ordet " *uppenbarelse* eller *vision* ". Jag tror att det i allmänhet missförstås eftersom den gudomliga författaren kontrasterar "vision" och "lagen". I detta fall hänvisar " *vision* " till den visuella gudomliga ledningen som den var när Gud samtalade med Mose. Vad Gud säger är att även utan hans synliga närvaro kommer folket att bli välsignat om de lyder hans lagar. Denna vers upphöjer därför tron hos den som lyder gudomlig lag i alla tider. Det låter oss förstå orsaken till korruptionens och de moraliska perversionernas framfart i våra västerländska samhällen, vilka av jordens folk betraktas som "kristna" men falskeligen bedöms av Gud som "kristna". I Europa fick den kristna tron inte näring av sanningen som gavs av Jesus Kristus, vars verk förhindrades av den synliga närvaron av en påvlig jordisk ledare från 538. Idag kan alla se att " *folket är utan hämningar* " i hela EU, men bara på den moraliska nivån, eftersom invånarnas individuella frihet i verkligheten bara begränsas för att möta finansiella, ekonomiska och politiska krav. Det kvasi-påtvingade "internet"-systemet, genom vilket betalningar för inköp görs, ersätter gradvis användningen av sedlar. Så att det amerikanska ekonomiska ledarskapet tar absolut kontroll över ämnet och redan kan godkänna eller inte " *köpa och sälja* ", enligt sin goda vilja och sitt omdöme. Redan, som svar på USA:s begäran, ålägger de europeiska bankerna sina kunder den undertecknade försäkran om ett individuellt skatteintyg. Vid vägran kommer

betalningarna inte längre att göras. Uppfinningen av kommunikationsnätet "Internet", ursprungligen av militärt bruk, användes av Amerika, som ett nät som fångade alla jordens invånare. Nu, underkastat detta beroende, kan landet få allt det vill ha från dem. Men idag gäller detta beroende endast EU:s folk eftersom USA ännu inte dominerar hela planeten Jorden. Och vi bevittnar separationer och omgrupperingar av de läger som världskriget snart kommer att motsätta sig med våld och fruktansvärda konsekvenser. Konsumenten har redan blivit finansorganisationernas slav, och han kan inte längre motstå dem. Det nya Atlantis organiserar sina principer och sina lagar; vi lyder eller vi dör.

Således förfördes den ukrainske "förlorade sonen" år 2022 i sin tur av den amerikanska frihetsstandarden, efter europeerna, som först förfördes efter andra världskriget. I New York Bay bekräftar närvaron av statyn med samma namn, "Frihet", hans öde och hans kallelse. En efter en möts alla de som är lika, inte till det bättre, utan för den värsta slutliga konfrontationen som måste minska deras antal med en symbolisk " *tredjedel* ", enligt Upp. 9:15.

I Frankrike, i presidentvalet, fann Gud det lämpligt att sätta nationen under den unge Emmanuel Macrons presidentskap, som valdes, mot det franska valet, **för andra gången** eftersom det motsatta valet, **för andra gången**, gällde den ännu mer hatade "Nationella Fronten", som under tiden döptes om till "Nationella Samlingen". I slutet av denna dag, den 16 maj 2022, såg den påstått arrogante, stolta och ambitiösa unge mannen, som i varje man ser "en motståndskraftig galler", till att inte låta sig domineras genom att denna gång, till premiärminister, välja en kvinna bland de mest trogna och ovillkorliga i sitt parti, kallat "La République en Marche". Med detta politiska parti är mänskligheten verkligen på väg, men inte mot den önskade framgången och lyckan.

Men eftersom titeln på den här artikeln är liknelsen om den "förlorade sonen", låt oss utnyttja den för att belysa de vackra lärdomar som Jesus Kristus gav. Låt oss därför fortsätta vår studie av vers 14 och framåt.

Vers 14: " *Och när han hade förbrukat allt, uppstod en stor hungersnöd i det landet, och han började lida nöd. "*

Vers 15: " *Han gick och arbetade för en av landets invånare, som sände honom ut på sina åkrar för att valla svin. "*

Vers 16: " *Han längtade efter att bli mätt på koltrasterna som grisarna åt, men ingen gav honom några. "*

Vers 17: " *Då kom han till sig själv och sade: 'Hur många legoarbetare hos min far har inte bröd i överflöd, och jag förgår här av hunger! '"*

I detta exempel som Jesus Kristus föreslagit är den förlorade sonens reflektion något opportunistisk. Det är därför vi måste ge åt det " *bröd* " som han saknar en rent andlig betydelse, i enlighet med det faktum att " *människan skall leva av varje ord som kommer från Guds mun* ".

Vers 18: " *Jag vill stå upp och gå till min far och säga till honom: Fader, jag har syndat mot himlen och inför dig. "*

Synden som begåtts mot Fadern är först och främst en synd som begåtts mot Himlen.

Vers 19: " *Jag är inte längre värdig att kallas din son. Behandla mig som en av dina daglönare. "*

Gud ger oss ett exempel på sann ånger. Sonen erkänner inte bara sin skuld utan också att det är berättigat att förlora sina rättigheter som son.

Vers 20: ” *Och han stod upp och gick till sin far. Medan han fortfarande var långt borta såg hans far honom och ömkade sig över honom, sprang till och föll honom om halsen och kysste honom.* ”

I denna Faders beteende uppenbarar Gud sitt eget beteende gentemot den ångerfulle syndaren. Hans kärlek är lika stark och stor som hans rättvisa. Och hans tålmod mot syndare vittnar om hans exceptionella medkänsla.

Vers 21: ” *Sonen sade till honom: 'Fader, jag har syndat mot himlen och inför dig, och jag är inte längre värdig att kallas din son.* ”

Vers 22: ” *Men fadern sade till sina tjänare: 'Ta fram den finaste manteln med hast och sätt den på honom, sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter.* ”

För den förlorade sonen är överraskningen stor eftersom hans far inte tilltalar honom med några av de förebråelser han hade riktat mot sig själv. Istället för att förebrå honom hedrar han honom mer än en son som har förblivit trogen och värdig.

Vers 23: ” *Hämta gödkalven och slakta den. Låt oss äta och vara glada.* ”

Att organisera en fest finner sin förklaring i dessa två verb "låt oss äta och vara glada". Lärdomen kommer att uttryckas i slutet av berättelsen, men redan detta verb "låt oss glädjas" vittnar om den glädje som den himmelske Fadern kände; en glädje som orsakades av ångern hos denne son som verkade ha gått förlorad.

Vers 24: ” *Ty denne min son var död och har fått liv igen; han var förlorad och är funnen.* ” Och de började glädjas.

Principen bekräftas: att återfinna det som förlorats ger ännu större glädje än det som bevaras länge. Detta lär oss att en läkt skada kan ge mer lycka än att vara frisk.

Vers 25: ” *Den äldste sonen var ute på fälten. När han kom och närmade sig huset hörde han musik och dans.* ”

Vers 26: ” *Han kallade till sig en av tjänarna och frågade honom vad det var.* ”

Vers 27: ” *Tjänaren sade då till honom: 'Din bror har kommit hem, och eftersom han har funnit honom frisk, har din far slaktat gödkalven.* ”

Vers 28: ” *Han blev vred och ville inte gå in. Hans far kom ut och bad honom att gå in.* ”

Vers 29: ” *Men han sade till sin fader: 'Se, i alla dessa år har jag tjänat dig och aldrig överträtt dina bud. Ändå har du aldrig gett mig en enda killing, så att jag skulle glädjas med mina vänner.* ”

Vers 30: ” *Och när din son kom, som slukade dina ägodelar med prostituerade, var det för honom du slaktade gödkalven!* ”

Vers 31: ” *Min son*”, *sade fadern till honom, "du är alltid hos mig, och allt jag har är ditt.* ”

Vers 32: ” *Men vi måste vara glada och fröjdade oss, ty denne din broder var död och har fått liv igen; han var förlorad och är återfunnen.* ”

I denna liknelse är sonens beteende och resonemang, som förblev trogen i sin fars hus, inte onormalt, och han kan bara bli förvånad över att se så mycket ära ges till den som hade uppfört sig ovärdigt. I denna lektion visar Gud oss vilken vikt kärleken har i hans dom över människor. Denna lektion var särskilt lämpad för att öppna judarnas hjärtan, formade av lagens bokstav. Det gamla förbundet fungerade endast under rättvisans styre baserat på gudomliga förordningar; kärlek och medkänsla förekom inte där. Denna liknelse förberedde judarnas hjärtan för att demonstrera Guds omätliga kärlek till sina skapelser, vars svaghet och naturliga dragning till synd han känner väl. I Jesus Kristus kommer Gud att kunna ge förlåtelse och ära till alla verkligt ångerfulla syndare; detta i enlighet med läran i denna liknelse.

I rollen som den trogne sonen hänvisar Gud till judarna i det gamla förbundet, som lärts ut av lagen sedan uttåget ur Egypten. Deras status som förstfödda söner ger dem företräde framför alla andra människor fram till Jesus Kristus. Det är därför Messias uppenbarade sig i Jerusalem, som hörde honom tala och vittna och ändå lät korsfästa honom på begäran av det judiska prästerskapet. I denna scen kommer den förstfödde sonens indignation att prägla judarna i det gamla förbundet, som kommer att känna hat mot de utvalda i det nya förbundet, utvalda bland hedningarna. För dessa judar är detta krav från hedningarna att tjäna sin Gud oacceptabelt och oacceptabelt. Vad liknelsen inte säger är att denna missuppfattning av gudomlig medkänsla som fullbordats i Jesus Kristus kommer att kosta dem förlusten av det eviga livet, vilket deras lydnad skulle ge dem. Men budskapet gavs ändå, och Jesus lät det profeteras genom judarnas munnar, för vilka han presenterade sin liknelse om "*vingårdens herre och vingårdsmännen*" som det står skrivet i Matt. 21:41: "*De svarade honom: Han skall förgöra de eländiga människorna och hyra ut vingården till andra vingårdsmän, som skall ge honom avkastningen vid skördetiden.*"

Frihet, jämlikhet, broderskap ... den republikanska myten

Idag, som Kristi soldat, tar jag till vapen mot denna myt om den republikanska utopin som utgör motgiftet mot sann tro.

Den är bedräglig i det att den väcker falska förhoppningar. Den skapar en illusion av en bild av lycka, så jag kommer för att demontera och visa hur den utgör en verklig bluff som förför en majoritet av hela den mänskliga arten.

Det är sant att dessa tre egenskaper, när de sammanförs på detta sätt, kan vara en dröm. Och om resultatet uppnåddes, skulle människan uppnå stor lycka. Tyvärr, liksom alla ideologier som utformats av syndiga människor, producerar denna bara motsatsen till vad den påstod sig erbjuda. Frihet förvandlas till bojor; jämlikhet till avgrundsdjupa skillnader; och broderskap till ständig kamp.

Frihet.

Med mångfald som skapar många samexistensproblem blir friheten alltmer begränsad. Frihet är också en bedräglig illusion eftersom Bibeln säger oss i 2 Petrusbrevet 2:19: "*De lovar dem frihet, medan de själva är slavar under*

förgängelsen, ty det som har övervunnit dem är en slav. " Och i detta avseende är varje människa, skild från Gud genom sin synd, en slav under sin synd. Den frihet hon använder för att synda döljer en fruktansvärd gudomlig fördömmelse; därför är denna frihet verkligen bedräglig. Men den obotfärdige syndaren är nöjd med detta tillstånd och använder själviskt sin frihet för att utnyttja sin nästas för sin egen fördel. Och detta utnyttjande utgör ett bedrägeri för systemets offer. Friheten är fortfarande mycket begränsad av det moderna ekonomiska livets villkor. Mat erhålls endast med pengar, liksom kläder och tak över huvudet, det tak som är nödvändigt för att hitta ett minimum av skydd på jorden. Tillväxten av städer på bekostnad av landsbygden har intensifierat problemet. Att arbeta jorden matade många människor som idag enbart är beroende av en lön och stora förråd för att tillgodose sina akuta behov. Frihet är fortfarande en illusion i den meningen att varje människa lyder sin nedärvda natur. Alla bär på gener som ärvts från sina förfäders familjer, och den blonda med blå ögon kommer aldrig att bli den brune med svarta ögon. Och häri ligger problemet med skönhetskriterier, det vill säga smaker och färger som alla har sin egen uppfattning om, saker som inte är uppe för diskussion. Men om de inte är uppe för diskussion kan de lätt leda till gräl och dödliga konflikter.

Laglighet

Naturen ger oss fysisk och psykisk ojämlikhet från födseln. Men naturligtvis överlåter den republikanska ideologin det till vetenskapen och den kirurgiska medicinen att råda bot på dessa saker. Den påstår sig erbjuda människor lika rättigheter och strävar efter att bekämpa klyftan som skapats mellan rika och fattiga, friska och sköra. Låt oss berömma dessa ansträngningar eftersom de är försvarbara, men bortsett från en idealprincip, vad blir resultatet? De rika främjar sin berikelse, och de fattiga släpar alltid på sin oskiljaktiga fattigdom. Här noterar jag en första oförenlighet mellan orden "frihet" och "jämlikhet", eftersom det är just på grund av friheten som jämlikhet omöjliggörs. Jesus gav inte människor några falska illusioner eftersom han själv sa i Matt 26:11: "*De fattiga har ni alltid hos er, men mig har ni inte alltid.*" På liknande sätt, i sin profetia om de sista dagarna, förklarar Anden i Upp. 13:16: "*Och han lät alla, både små och stora, **rika och fattiga**, **fria och trälar**, få ett märke på sin högra hand eller på sin panna.*" Lägga märke till närvaron i denna vers av "**fria**" **människor och** "slavar" under dessa sista dagar av mänsklighetens jordiska historia som gäller vår tid och de åtta år som återstår att uppfyllas. Det är tydligt att jämlikhet kommer att förbli **en** myt för alla, och detta desto mer som ondskan i människors hjärtan bara ökar med tiden.

Lika rättigheter är fortfarande en hägring i den republikanska öknen eftersom alla kan se att de rika köper makt, den mycket dyra effektiva advokaten och korrupta domares samtycke. Är det inte också utan anledning som Jesus förklarade i Lukas 6:24: "*Men ve er som är rika, ty ni har fått er tröst!*" Och Jakob 5:1 bekräftar det och säger: "*Nu till er som är rika! Gråt och klaga över de olyckor som skall drabba er.*" Lika rättigheter uppnås därför inte, utan republiken erbjuder lika möjligheter till alla, står det. Men är hjärnor lika för att uppnå samma saker på samma sätt? Nej, uppenbarligen inte. Och problemet med

republiken är att den har valt att gynna, bland alla möjliga och nyttiga aktiviteter, de mest utbildade varelserna. Examen gör hela skillnaden och rikedom, som i sig köper makt. Således sluts den onda cirkeln, och inom den republikanska demokratin etableras ett överlägset styrande samhälle bestående av rika och högutbildade människor. Under årens lopp reproducerar denna situation det privilegiumsamhälle som den republikanska demokratin syftade till att förstöra. I Frankrike reproducerade den femte ^{republiken} ett privilegiumsamhälle organiserat efter en princip mycket lik den gamla monarkins. Men kriteriet för tillgång till makt är nu kunskap, ett diplom som erhålls från landets utbildningsskolor. Således knuffar politikerna sina barn nerför denna politiska väg, och från far till son turas den nya statsadeln om att leda makten.

Den unge Octavianus, brorson till diktatorn Caesar, hade, liksom sin farbror, förstått vikten av att vinna folkets, de romerska plebernas, stöd. För att vinna folkets stöd har metoden dock förblivit densamma: det är nödvändigt att erbjuda dem möjligheten att ha roligt, att distrahera sig själva och att tänja på gränserna för individuella och kollektiva njutningsorsaker. Lugnet och den långa freden under 77 år som har rått fram till vår tid uppnåddes på samma sätt. Det är i konsumtionen av produkter som skapats och ständigt förnyats som västerländska samhällen har blivit fredliga och fogliga, vilket önskas av de härskande klasserna. Medan de fattiga fördummar sig framför tv-kanaler och på idrottsarenor, organiserar sig dessa härskande klasser och skapar sin individuella och kollektiva berikelse. Sedan 1976 har mottagandet av befolkningar av afrikanskt ursprung, norr och söder, försatt människor i total ojämlikhet i samlevnad. Vissas strävanden delas inte av andra, men alla delar önskan att berika sig själva. För när de fattiga kommer i direkt kontakt med de rika upptäcker de omfattningen av sin fattigdom, och vissa är beredda att göra vad som helst för att uppnå den eftertraktade rikedom. Således förbereder ojämlikhet vägen för sammanstötningar mellan ojämlika människor i den franska republiken.

Brödrskapet

Det är svårt, om inte omöjligt, att uppnå detta tredje republikanska mål, redan på grund av att de två tidigare studerade egenskaperna misslyckats. Det broderskap som Republiken talar om är den globala mänsklighetens. Nu är det bra att komma ihåg att från Adam och Evas första barn dödade den äldste Kain sin yngre bror Abel av svartsjuka. Och detta vittnesbörd ensamt säger att drömmen om universellt broderskap för alltid kommer att förbli en ouppnåelig myt. Ordet broderskap påminner oss om att vi är bröder, men bröder grälar även om de inte alltid dödar varandra. Och när, utöver rasarv, religiösa skillnader läggs till, försvinner möjligheten till den önskade broderliga förståelsen helt. Det som vissa håller heligt, anser andra vara profant och utan rättfärdigande. Och när det heliga attackeras av den icke-troende, blir vanhelgandet orsaken till dödliga krigiska sammandrabbningar. Den icke-troende kan inte förstå den upprördhet som den troende känner. Etnisk blandning består i att blanda högexplosiva produkter. Jesus Kristus sade i Matteus 28:19-20: "*Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar, döpa dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut.*"

Budet var visserligen att " *göra alla folk till lärjungar* ", men inte att förslava eller kolonisera dem. De första missionärerna förde således frälsningens evangelium, men bakom dem kom arméer för att orättvist underkuva de folk som dittills hade förblivit fria. Kolonisationen ersatte missionärerna, och fria folk utsattes för slaveriet under västerländska ekonomiska förhållanden. Även efter koloniseringens slut förblev dessa folk slavar under sina nya afrikanska statsöverhuvuden, som själviskt behöll den rikedom som utnyttjades av de tidigare kolonisatörerna. Som ett resultat kunde dessa länder, underkastade ekonomiska lagar, inte berika sig eller ens låta sitt folk ta del av sin lands produkter. Negritude präglades smärtsamt av ojämlikhetens höjdpunkt: slaveriet. Rader av kedjade svarta leddes av muslimska slavhandlare från Niger till sina länder. Senare gjorde portugiserna, och senare andra europeiska folk, detsamma och ledde kolonner av svarta slavar till kajerna i afrikanska hamnar, inklusive Ouidah i Benin, där de lastades, likt boskap, in i lastrummen på fartyg som försåg Brasilien med arbetare för att exploatera sockerrörsfälten och senare för att plocka bomull i södra USA i Nordamerika. Svarta människor har således prägats av två olika erfarenheter beroende på om de var förslavade i väst eller stannade kvar i sitt land under kolonisering. Men i vår moderna tid har medvetenhet som främjats av medias agerande skapat en blandning av dessa två erfarenheter och svarta människor drar en identisk lärdom av den: ondskan orsakades av vita människor. Det är alla dessa orättvisor som utövats inför Gud och människor som Jesus Kristus utnyttjar i vår slutliga tid för att provocera fram hat och krig. Och de har alla som orsak ett uppenbart utnyttjande av **den naturliga ojämlikhet** som kännetecknar mänskligheten, enligt Guds vilja, sedan början av dess historia. Så till den grad att det republikanska mottot, frihet, jämlikhet, broderskap, i slutändan gäller för ett samhälle av slavar, ojämlika, ovänliga och motståndare. Det värsta är att med den förening som skapar styrka, tar denna styrka formen av ett auktoritärt styrande samhälle nära fascismen. Rätten till individuell tanke och åsikt bekämpas och drivs idag av republikanska lagar. Och precis som förmågan att tolerera opposition kommer att försvagas med Guds gisselslag i de sista dagarna, minskar förmågan att acceptera individuella åsikter på grund av de konflikter och hot som har tyngt NATO-folken sedan den 24 februari 2022. Fascismen är tillbaka och den har fortfarande några goda dagar framför sig. Det verkar som att broderskap endast erkänns för dem som accepterar och legitimerar de normer som fastställts av denna nya kollektiva amerikanska och europeiska fascism; Herren och hans tjänare.

I den allsmäktige Gudens händer

Oavsett vår andliga status är vi människor alla i den allsmäktige Gudens händer. Oavsett om vi är välsignade av Honom eller förbannade av Hans fullständigt rättvisa och rättvisa dom, kan vi inte annat än genomgå uppfyllandet av Hans oundvikliga och oförstörbara högsta vilja. Och denna situation gäller även alla himmelska änglar, de goda som förblev trogna och de onda som följde Satan i hans uppror mot den ende och suveräne Skaparguden.

Under lång tid och fram till vår moderna tid erkändes Guds existens lätt av vanliga människor; detta till den grad att de inspirerade av demoner tjänade falska gudar eller uppfann dem själva, eftersom livet vittnar om så mycket intelligens i sina visuella aspekter och sin funktion att människan, vittne, mottagare och förmånstagare av dessa saker, visste att hon själv inte var upphovsman till denna skapelse; följaktligen måste dolda intelligenser, mäktigare än hon, ligga till grund för dessa konstruktioner. Det måste också noteras att de, trots sin okunnighet om den sanne skaparguden, visade mer intelligens än nuvarande agnostiska eller ateistiska människor som är nöjda med att tillskriva extremt komplexa konstruktioner till slumpen och vad de kallar "naturen". Efter att ha observerat att markhöjden stiger med tiden drar de slutsatsen att det är möjligt att ge jorden en existens i miljoner eller miljarder år. Så jag ställer denna fråga, varifrån kom de lager av jord och stenar som täcker jordens centrala brinnande kärna? Och denna kärna, hur bildades den? Vilken var marknivån vid jordens födelse?

Lyckligtvis för oss som har sann tro behöver vi inte förvänta oss att människor ska ge svaren på dessa legitima frågor. Moderna människor har upfunnit fiktion, en term som betecknar det som är falskt och enbart inbillats av människan. Men i all sin fantasifulla förmåga har de förblivit långt ifrån verkligheten; ty mänsklig fantasi är begränsad, medan liv skapat av Gud bara är det provisoriskt i sin nuvarande form. Framför all fiktion är Gud verkligen obegränsad, och han behöver bara befalla att skapa liv eller materia. Och efter slutet av den jordiska historien, när det sjunde himmelska årtusendet upphör, vid förnyelsen av allting, kommer de utvalda som återlösts av Jesus Kristus i förundran att bevittna sin skaparguds kraft som plötsligt, på hans befallning, kommer att förvandla den gamla kaotiska jorden till en evig idyllisk Edens lustgård.

Det är sant att med tiden och dåligt väder, regn och våldsamma stormar bär med sig massor av jord och lera som täcker öde eller bebodda platser. Och ni måste förstå att inför sådana plågor gav människor upp och anpassade sig till den nya situation som naturfenomenens väldiga kraft medförde. Idag har den moderna människan kraftfulla maskiner som bulldozrar som tålmodigt kan riva bort ett helt berg. Så var inte fallet förr i tiden, och lerskred förändrade permanent terrängens utseende. Att täcka några meter har därför en naturlig förklaring, men jordens många lager har det inte. Och de pretentiösa falska teorier som lärs ut av forskare som tillskriver jorden en existens i miljarder år verkade bara avleda människorna från den rädsla som Skaparguden tillkommer, uppenbarad av Bibeln själv skriven av det judiska hebreiska folkets vittnen.

Ställ dig själv frågan: varför använder inte dessa vetenskapsmän sin intelligens för att försöka förstå de oroande och häpnadsväckande vittnesmål som presenteras i Bibeln? Ändå finns det saker i dessa uppenbarelser som är utmanande; och redan existensen av detta judiska folk? Deras intelligens är därför selektiv, och endast deras individuella och kollektiva vilja står på spel: de väljer vetenskap framför Gud.

Efter att ha gjort det motsatta valet sedan min födsel, eftersom jag hade den turen välsignad av Gud att födas i en religiös atmosfär tack vare min farbrors och mosters nit, som levde i lydnad mot darbyistiska protestanter, har jag aldrig

tvivlat på Guds existens under hela mitt liv, trots att jag länge var okunnig om den verkliga formen av hans lärosanning. Jag visste att källan till hans uppenbarelse var Bibeln och ingenting annat än Bibeln. När Gud fann det lämpligt, efter bittra jordiska erfarenheter, läste och studerade jag också som vuxen hela Bibeln, detta den levande Gudens ord skrivet för hans utvalda.

Sedan, riktad mot adventisttron, upptäckte jag svaren på de inkonsekvenser jag hade noterat i den falska kristna tron. Sabbatens roll var avgörande och grunden för de profetiska förklaringarna övertygade mig helt. Jag är nu också bestört över att se så mycket vilseledande intelligens i denna värld, avledd från den levande Guden och satt i Satans och hans demoners tjänst. Samtidigt mäter och uppskattar jag varje dag, och mer och mer, höjden av mitt privilegium som får mig att förstå den dolda tanken, om än uppenbarad, hos den återlösande skapande Guden. Det är sant! Jesus frälser sina utvalda genom blodet som utgjutits på korset, på vilket han frivilligt offrade sig själv som ett försoningsoffer, och denna handling är den enda grunden för den frälsning som Gud föreslagit. Men varför visade han så mycket generositet och medkänsla? Vem kan säga att han gjorde det så att den han frälser skulle tillåtas fortsätta att synda, avsiktligt, mot Guds bud och förordningar? Ingen har naturligtvis den där arroganta fräckheten, och ändå, utan att säga något, är det just detta som falsk tro legitimerar och legaliserar genom sina gärningar. Således gäller dess skuld vittnesbörden om det nya förbundet, för det är Paulus som förklarar i Rom. 6:1-2-12-15: " *Vad skall vi då säga? Skall vi fortsätta i synden, för att nåden skall överflöda? Långt vare det! Hur skall vi, som har dött från synden, ännu längre leva i den? .../... Låt därför inte synden härska i er dödliga kropp, så att ni lyder dess begär. .../...Vad då? Skall vi synda, eftersom vi inte står under lagen utan under nåden? Långt vare det!* » Och i vers 23 ger Paulus oss en god anledning att inte längre synda avsiktligt: " *Ty syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre.*" "Och denna 'död' kommer att förtjänas desto mer av de olydiga upprorsmakarna, eftersom de genom att göra anspråk på hans rättfärdighet och hans frälsning gör Jesus Kristus själv, enligt Galaterbrevet 2:17, till 'syndens tjänare', det vill säga, de begär därmed den värsta förolämpning som kan göras mot honom: 'Men om vi söker att bli rättfärdiga genom Kristus, skulle då Kristus vara en syndens tjänare, om vi själva befanns vara syndare? **Långt ifrån!**'"

Det är mycket intressant att notera att detta ämne om " **synd** ", som Paulus varnar Kristi utvalda för, huvudsakligen förekommer i brevet han riktar till romarna. Vårt nuvarande kristna västerland är ättlingar till dessa folk som är underordnade romarna, vilka idag utgör Europeiska unionen och dess engelska förlängningar av USA och Australien, men också den ortodoxa tron i östländerna. Faktum är att dessa varningar från Paulus fördömer dem alla, eftersom de alla hedrar den avskyvärda falska "Herrens dag" som kom på den första dagen för att ersätta den sjunde, helgad av Gud sedan hans skapelse av världen; hans heliga sabbat. Är inte den gudomliga vrede som kommer över dessa upproriska nationer berättigad på detta sätt?

Ända sedan Gud skapade människan, som ursprungligen formades av lera av Skaparens händer, har hon varit i hans händer. Innan han gav henne utseendet

av kött och ben, formade Gud henne först som krukmakaren formar ett lerkärl på en hjul. Denna uppenbarelse ensam sätter gränserna för människans status inför Gud som skapar allt, bygger allt och planerar den plan som han ska fullborda i sin tid. Jag måste här vittna om hur mycket det djupgående studiet av hans bibliska profetior har gett näring åt min tro och fått mig att upptäcka sann vila för själen. För hemligheten med sann vila ligger i att få svar på innebörden av de saker och händelser som vi ser äga rum, dag efter dag, i vårt samtida liv. Medan forskare söker svar i sin tid, finner Kristi utvalda dem som effektivt upplyser dem i studiet av gångna tider; saker som uppenbaras i profetior som lämnar anhängaren av falsk tro kall och likgiltig. Detta har sammanfattat den kristna tron i dess enklaste uttryck, genom att upprepa svaret som citeras i dessa bibelverser från Apostlagärningarna 16:30-31: " *Han förde ut dem och sade: 'Mina herrar, vad skall jag göra för att bli frälst?' Paulus och Silas svarade: ' **Tro på Herren Jesus, så skall du bli frälst, du och ditt hus** . '*" Men för att förstå detta korta svar måste vi noga uppmärksamma verserna som följer, och redan vers 32: " **Och de förkunnade Herrens ord för honom och för alla som var i hans hus.** " För denna hedniska familj som bodde i Filippi i Makedonien var omvändelsen verklig och uppriktig, och de behövde bara höra " *Herrens ord* " för att bedömas värdiga det dop som administrerades därefter. Men denna omvändelse gjorde dem till nya människor vars liv skulle förändras och förvandlas av de gudomliga värderingar som de hädanefter skulle lyda. " *Herrens ord* " fick dem att upptäcka de bud och förbud som Gud lärde ut. Detta var villkoret för att Kristi frälsning skulle tillskrivas dem. Och det har varit detsamma genom alla tider, ända fram till vår egen tid.

Det profetiska ordet ger själen vila eftersom det ger oss vissheten om att trots bedrägliga skensmål förblir hela världen den lera som Gud formar för att frälsa eller förgöra. I sina profetior har han inte upphört att förkunna sin slutgiltiga seger över alla sina fiender, särskilt i Jes 45:23: " *Jag svär vid mig själv, sanning utgår från min mun och mitt ord skall inte förgås. Varje knä skall böja sig för mig, varje tunga skall svära vid mig.* " Paulus tar upp denna vers i Rom 14:11. Men Gud nöjer sig inte med att förkunna sin seger, för för att hans utvalda också ska segra, uppenbarar han i sina profetiska uppenbarelsen för dem i ett sammansatt porträtt, genom symboler, identiteten på sina och deras fiender. Och för att komma segrande ur trons kamp är detta villkor oundgängligt. Som princip, vem kan besegra den oidentifierade fienden? Ingen, varken på jorden eller i himlen.

Det är därför det är viktigt att känna till den kristna trons fullständiga historia idag för att förstå den globala religiösa situationen. Innan jag anslöt mig till adventisttron hade jag bett en protestantisk pastor om dokument som återgav den kristna trons historia. Det var så jag lärde mig historien om striderna mellan katoliker och protestanter. Sedan, genom adventisttron, upptäckte jag dekretet i Daniel 8:14, och jag kunde därmed förstå att den protestantiska tron hade förkastats i sin tur av Gud, sedan våren 1843. Det profetiska ordet upplyste mig, formade mig och gav min tro oväntade säkerheter. I denna erfarenhet förstår jag rättfärdigandet av dessa verser från 1 Kor. 2:14 till 16: " Men den **naturliga** människan tar inte emot det som Guds Ande har, ty det är dårskap för henne, och hon kan inte förstå det, eftersom det bedöms andligt." **Men den andliga**

människan dömer allt, och själv döms hon inte av någon . Ty vem har känt Herrens sinne, så att han kan undervisa honom? Men vi har Kristi sinne .

I den progressiva konstruktionen av sina profetior tillät Gud visdomligen alla att tolka grunden för denna konstruktion. Symbolerna är lätta att identifiera genom förklaringar som tydligt formulerats av profeten Daniel. Detta gäller för följden av dominerande hedniska imperier i Daniel 2, Daniel 7 och Daniel 8. Men uppenbarelsen om kristen tid kräver mycket mer subtilitet från hans sida. Hemligheten bakom den exceptionella förståelsen av dessa mysterier som gavs till mig ligger i den syntetiska analys som jag gjorde genom att jämföra de fullständigt dechiffrerade lärorna som i varje kapitel gällde samma perioder som profeterats under olika symboler. Genom att sammanföra de tidigare separata lärorna skapades de sammansatta porträtten med denna metod baserad på komplementariteten hos de spridda detaljerna. Det är så den romerska identifieringen av det " lilla hornet " i Daniel 7 och den i Daniel 8 kunde erhållas på ett övertygande och förvirrande sätt för den påvliga romersk-katolska tron. Den inledande mystiska aspekten av denna profetiska konstruktion var att låta den katolska tron utföra sitt onda verk utan att förvirras av en alltför exakt och obestridlig identifiering. Dessutom valde den gudomliga Anden den period av religiös fred som följde den franska revolutionen för att rikta sina utvaldas sinnen mot studiet av dessa specialiserade profetior om kristen tid fram till " *ändens tid* ". Och hans första mänskliga instrument var amerikanen William Miller. Konstruktionen av boken Apokalypsen, som tydligt betyder Uppenbarelsesboken, är byggd på de grunder som definieras av Daniels bok, och eftersom denna apokalyps avslöjar ännu fler detaljer om hela den kristna eran, är de gudomliga finesserna ännu fler, så att boken till synes är obegriplig; vilket således fördelaktigt håller borta och avskräcker de illa inspirerade och illamenande nyfikna.

Mitt sinne har idag gripits av denna bild av Skaparguden som håller allt i sina händer. Och han fortsätter ständigt att forma händelserna i mänskligt liv och ger dem den form som han förutspådde i sina profetior. Dessa profetior uppenbarar endast det väsentliga, eftersom hans utvalda upptäcker oprofeterade händelser allt eftersom dagarna går. De formas dock fortfarande av den allsmäktige Guden som bestämmer över deras uppfyllelse. Jag bor i Frankrike, i detta land som fortfarande idag kan erbjuda det bästa som Gud gav det i Valence-sur-Rhône i form av sina dechiffrerade profetiska uppenbarelsen, och det värsta, HBTQ-arrogansen hos sexuella perversa som föraktar Gud och religion, eller utövar den i dess mest avskyvärda och avskyvärda former. Detta är den slutliga frukten av arvet från nationell ateism och fritänkarna i dess fem på varandra följande republiker. Och logiskt sett är den sista formen den mest överdrivna och den mest förhårdade. Mitt gråvita hår vittnar om en ständigt uppmärksam upplevelse av fransk historia mellan slutet av andra världskriget och vår tid. Att profetiorna öppnat mitt sinne har låtit mig bättre förstå hur Gud förberett de tragedier vi upplever idag. För Guds planer är byggda under århundraden och globalt under sju årtusenden. Den som föraktar den förflutna historien har ingen chans att förstå vad som åstadkoms i hans tid. Att ta upp bilden av krukmakaren, förberedelsen av kärlet som ska modelleras och drejas börjar med att man samlar

in lera från naturen. Den bearbetas sedan, mjukgörs och placeras på drejskivan. På samma sätt krävdes det aggressionerna från de kristna korstågen mot de muslimer som bosatte sig i Jerusalem för att uppnå ett bestående hat mot islam mot den upprorisk kristendomen. Och detta hat, återuppväckt och förstärkt, tar formen av aggressionerna från fundamentalistiska krigarmuslimer mot västerländska kristna länder och mot hedniska asiatiska länder. Religion är det högsta vapen som Gud använder vid de tidpunkter han valt för att straffa den upproriska mänskligheten. Religiös fanatism är mycket farligare än den territoriellt dominerande anda som kännetecknade de två första världskrigen. Det är därför denna religiösa fanatism kommer att spela en ledande roll i detta tredje världskrig, som börjar i Ukraina, och det kommer att vara fruktansvärt förödande och destruktivt för militära och civila liv. I denna ukrainska konflikt deltar de fyra religioner som Gud förkastat redan i striderna. Amerikansk protestantism, förknippad med romersk, europeisk, polsk och ukrainsk katolicism, för att inte tala om judarna, motsätter sig det ortodoxa Ryssland, assisterat av muslimska tjetjener. Och i den kommande expansionen av denna konflikt kommer religiösa allierade att stödja sina trosfränder, vilket öppnar upp flera lokala konflikter på andra platser än i Ukraina. Men den monoteistiska religionen kommer inte att vara den enda som berörs av detta krig. I öst kommer hinduiska Indien att konfrontera det muslimska Pakistan, och Kina kommer att strida mot Japan och Indien. Visionen av denna framtid är lätt att avgöra, för vart och ett av dessa länder har sin potentiella arvförande identifierad sedan andra världskriget. Och för att påskynda den slutliga förstörelsen som föregår och förbereder världens undergång, väcker Gud alla dessa gamla hat och agg som tillfälligt har legat i dvala.

Du kan således förstå att eftersom alla ligger i Guds händer är hans fienders öde en hopplös sak. Men dessa samma gudomliga händer skyddar, dag efter dag, hans utvalda, fram till stunden för deras uppryckande till hans himmelska rike där Jesus, enligt sitt löfte, har berett en plats för dem för en tillfällig period av " *tusen år* ". Sedan kommer evigheten att levas på den återuppväckta jorden, den " *nya jorden* ".

Han som formar sina varelsers liv har valt att förbli osynlig. Och i detta uppenbarar han sin exceptionella och unika visdom, som de gamla kallade visdom. Guds syfte är verkligen att välja de utvalda att följa honom in i evigheten. Detta urval kräver en prövning av var och en av dessa utvalda. Det är därför Gud till en början låter sina varelser vandra och begå synder eftersom han väntar på deras reaktion och resultatet av deras erfarenhet. I utövandet av synd lider de utvalda som får dem att frukta synd och driver dem mot gott uppförande; omvändelsens väg. Däremot finner de som är ovärdiga frälsning tillfredsställelse i utövandet av synd. De antar sedan synd, vilket blir normen i deras liv. I det lidandetillstånd de är skyldiga synden är de utvalda mogna för omvändelse. Gud kan då presentera sig i deras liv och hjälpa dem att upptäcka sina frälsande sanningar. Du kan påpeka att Jesus i sina läror i liknelser insisterade på principen om effekterna av Guds förlåtelse. Den ångerfulla syndaren är den perfekta modellen för den utvalda som är älskad av den Allsmäktige. Och Jesus sammanfattade denna lära genom att säga i Lukas 7:47, om den äktenskapsbrytande kvinnan: " **Därför säger jag er: Hennes många synder är**

förlåtna, ty hon älskade mycket. Men den som får litet förlåtet, älskar lite ." Och han klargjorde det: "**Men den som får litet förlåtet, älskar lite ."** Och denna precision avslöjar orsaken till hans osynlighet, för om Gud vore synlig, skulle få våga utmana och motsäga honom som Satan, som såg och tjänade Gud i början av sin existens, vågade göra. Det tog Gud sex tusen år att välja ut de änglar och människor som var värdiga hans evighet. Och sex tusen år för att uppnå detta resultat är redan, även för honom, en mycket lång tid. För för att frälsa några miljoner själar var han tvungen att uthärda de outhärdliga skuldmedlen från miljarder andra som efterträdde varandra på jorden, eller var verksamma i himlen. Guds tålmod är på nivå med hans evighet, det vill säga enormt, men inte oändligt.

Jag har där gett ett svar på denna ofta ställda fråga: "varför gömmer sig Gud, om han existerar?" Och jag tar upp denna bild som sammanfattar hans svar: "**för det är när katten är borta som mössen leker ."** Och lugnade av sin osynlighet **har de mänskliga mössen verkligen dansat på många sätt, vältrade sig efter behag i köttets och andens synder**, så att Gud nu kan besluta att ge dem döden, genom att tillämpa på dem, efter den judiska nationen år 70, straffet som nämns i Hes. 14:21: "*Ja, så säger Herren, YaHWÉH: Om jag än sänder mina fyra fruktansvärda straff mot Jerusalem, svärdet, hungersnöden, de vilda djuren och pesten, för att utrota människor och djur därifrån , ...*".

Mästerkrukmakaren formar kärll av heder men också kärll skapade för förtappelse. Båda har en roll att fylla. Att leda nationer till deras undergång; på senare tid har han satt många unga män och kvinnor vid makten som förför och behagar befolkningarna i hög grad. Dessa är omedvetna om faran som detta val medför, för även om de till synes intelligenta och utbildade, laddade med examensbevis och utbildade i gymnasieskolor, har de alla gemensamt sin ungdom och dess största ignorerade nackdel. Och det är av yttersta vikt som jag betonar med kraft och envishet: de unga är oerfarna så att allt verkar möjligt för dem, inklusive det som är omöjligt. För endast livserfarenhet formar hos människan förmågan att identifiera det möjliga och det omöjliga. Det är på grund av denna princip som Gud i Bibeln framställer "**vitt hår som en ärans krona**" förutsatt att detta "**hår**" har "**blivit vitt**" genom att vandra på "**rättfärdighetens stig**" som Jesus Kristus utstakade enligt Ords. 16:31: "**Vitt hår är en ärans krona; det är på rättfärdighetens stig som den finner sin.**" Och vi måste förstå denna lärdom som ges i Job 32:7 till 9: "*Jag sade till mig själv: Dagarna skall tala, års mängd skall lära vishet. Men i verkligheten är det hos människan anden, den Allsmäktiges andedräkt, som ger förstånd; det är inte åldern som ger vishet, det är inte hög ålder som gör en kapabel till dom .*" För att bekräfta denna åsikt inspirerad av Gud ser vi också gamla män med vitt hår bli förförda av en arrogant och klumpig yngling som alla fel och dåliga val är förlåtna för. Dessa grå hår saknar uppenbarligen gudomlig visdom eftersom de stöder dem som förbereder sin gemensamma förintelse. Men här måste jag ge en förklaring för dem som kan se gudomlig orättvisa i det faktum att Gud ger förstånd till vissa och inte till andra. Gud handlar enligt dessa ord från Jesus Kristus: "*Ty den som har, åt den som har skall det han har bliva givet, och från den som inte har skall det han har bliva taget .*" Det som ges är visdomens intelligens. Människor är, från födseln, bärare

av samma möjligheter att välja, men det är deras fria vilja som avgör deras val i enlighet med deras personlighet. Således kan någon som redan har visdom inom sig se att visdomen har ökat av Gud. Å andra sidan, för någon som föraktar visdom, kommer Gud att minska hans intelligens och beröva honom alla former av visdom. Och genom detta tillägg eller borttagande av visdom och intelligens visar Gud att han formar sina skapelser som krukmakaren formar lera på sin drejskiva.

"Slaskhuvudet"

Detta uttryck syftar på det olydiga barnet som retar upp och gör sina föräldrar "galna". De vet inte längre vad de ska göra, eftersom de har provat allt: mildhet, tillrättavisningar och slutligen fysisk korrigering. Och barnet vänder sin upproriska blick mot sina föräldrar och säger: "Inte ens rädda!" Föräldrarna undrar: "Hur hamnade vi här?" Men inget svar kommer, och de känner sig som om de har fött en helt okänslig och otämjbar djävul. Detta är erfarenheten för tusentals eller miljoner par som lever i väst, främst. Och orsaken till detta problem kan hittas i en serie händelser som har ägt rum sedan slutet av andra världskriget. Jag har redan haft möjlighet att säga detta, men början på denna drift inträffade i USA. Det var här ungdomligheten uppstod i en atmosfär av raskamp där klangrupper från de vita, svarta och spansktalande samhällena, och särskilt puertoricaner, stred. Detta urbana våld tog formen av filmer som förförde europeisk ungdom som "livets raseri". I sin tur såg Europa sin ungdom dra sig in i våldet, dräkten efter den amerikanska modellen var den svarta läderjackan, stövlar på fötterna; jeans som byxor och det nitförsedda bältet för att hålla dem uppe. Det mest våldsamma tillägget för strid var cykelkedjan, metallknogdaxan och den outhärliga springkniven med automatisk öppning. Det är svårt att tro att denna ungdom från 60-talet (1960) just hade undkommit andra världskrigets katastrof med dess 60 miljoner dödsfall. Men den mentala aspekten hos denna ungdom var profetisk eftersom den visade bilden av den yttersta tiden, där detta våld föregår och gynnar utvecklingen av tredje världskriget. Detta våld från 1960-talet utvecklades parallellt med rock 'n roll-musiken (Swing and roll), en brutal binär version av jazzstilen skapad av svarta. Framgången för dessa nyheter berodde naturligtvis på intensiv demonisk aktivitet, men också på uppfinningarna av detta instrument som jag känner väl, gitarren, elektrifierat och förstärkt med hjälp av allt kraftfullare förstärkare. Rytmen och den ljudliga kraften bildade en explosiv cocktail som grep tag i folkmassorna och fick dem att förfalla till individuella och kollektiva transer. Användningen av droger kom att underlätta och förstärka effekterna och det var så ett nytt ont kom från den nya världen och spred sig över hela Europa.

General de Gaulle valdes till president i Frankrike 1958 och mötte ett uppror bland unga studenter. En törst efter total, nästan anarkisk frihet uppstod bland ungdomarna och de gick in i en revolution, rev upp gatstenar och reste barrikader. De motsatte sig våldsamt CRS (Republikanska säkerhetsstyrkorna), ordningens och statens beskyddare, genom att utropa och visa upp sina slagord:

"Det är förbjudet att förbjuda", "Varken Gud eller herre". På 1960-talet gynnades ungdomar av radions utveckling. Privata radiostationer sände deras musik, deras debatter, spred deras idéer och på så sätt blev klyftan mellan dessa ungdomar och deras äldre allt större; man talade då om "ungdomars ondska", "den nya vågen", och föräldrar, alltmer absorberade av yrkesbekymmer, gav upp och lät sig invaderas och domineras av denna uppsvingande våg. Ungdomar gynnades av det faktum att de, mer än deras föräldrar, lockades av den nya utveckling som skapats av teknologin. Och i takt med att systemet gynnades av dessa nya, mycket lojala kunder, blev ungdomlighet alltmer gynnad.

På 1960-talet hände något fundamentalt: protestandan. Fram till dess hade unga människor förblivit knutna till sina familjer, men sedan började de utmana alla traditionellt nedärvda familjevärderingar. Unga människor sökte bara sällskap av andra unga människor, och klyftan till deras familjer blev allt större, till deras föräldrars stora förtvivlan. I Frankrike involverade kolonialkrigen unga människor som var alltmer fientligt inställda till processen. I sin törst efter frihet var kolonisering otänkbar. Efter kriget i Algeriet välkomnade även unga fransmän unga algeriska invandrare, sedan tunisier och marockaner. "Rör inte min vän"-generationen utvecklades under Giscard d'Estaings och François Mitterrands presidentskap. För en väsentlig sak följde med denna erövring av ungdomen: förkastandet av Gud och all religion.

I denna normförändring spelade psykiatrer av alla slag en oerhört viktig förstärkande roll, eftersom vetenskapen och dess akademiker redan vid den tiden var auktoritativa. Och de fann inget bättre att göra än att rättfärdiga ungdomens krav. De höll med dem vid varje tillfälle. En av dem, av nordafrikanskt ursprung, rättfärdigade sitt våld genom att säga att det var ett tecken på god hälsa... Men andra angrep föräldrarnas rätt att tukta olydiga barn köttsligt, till och med genom att få det förbjudet genom lag. Från ett samhälle utan Gud finns det inget förvånande i detta, men att motsäga gudomliga råd skulle bara kunna skapa en ohanterlig situation på lång sikt. För sin del förklarar Gud i Ords. 22:15: "*Dårskap sitter fast i barnets hjärta, tuktagens ris skall driva det långt borta från honom.*", i Ords. 23:13: "*Undanhåll inte tuktan från barnet; om du slår honom med riset skall han inte dö.*" och i Ords. 29:15: "*Käpp och tillrättavisning ger vishet, men ett barn som lämnas åt sig självt skämmer sin mor.*"

Idag, den 24 maj 2022, avlägsnas de upproriska barnen från 1968 från makten och ersätts av en ny generation som är ännu mer upprorisk än de var. De två största politiska partierna som, under olika namn, bildade dagens Frankrike förkastades slutligen av folkomröstningen. Men folket fann ingen ideal ersättare, och valet stod mellan två kandidater som hatas av halva nationen. Problemet är faktiskt mindre ledarna än folket själva, eftersom de är uppdelade i flera skolor av civilt och religiöst tänkande, universalistiska och proeuropeiska eller nationalistiska. Som ett resultat kan ingen majoritet lyckas ena nationen. Rent politiska val ersätts av mycket mer aggressiva och oförenliga ideologiska val. I sin uppenbarade dom över Israel, innan han överlämnade Jerusalem till förstörelse genom kung Nebukadnessars händer, hade Gud tagit bilden av en stav som kallades "*förening*", och han säger om den i Sak 11:14 att han bröt den: "*Sedan bröt jag min andra stav, förening, för att bryta brödrskapet mellan Juda och*

Israel. " Samma förbannelse drabbar det franska folket idag och den galliska oenigheten vittnar om detta.

År 2022 finns "smekhuvudet" överallt, från presidentposten till den obeslutsamma och ständigt missnöjda väljaren. Det är mänsklighetens logiska utveckling, som dikterar att en obehandlad sjukdom slutar med att korrumpera hela kroppen, vilket förklarar denna sorgliga observation. Ack för mänskligheten, lagen förbjuder "smek", och en väljare ville ge president Macron en, vilket fick honom att betala dyrt. Men många kände en hemlig tillfredsställelse, eftersom arrogans inte främjar stöd eller uppskattning. Och hur kunde han inte ta emot pinnen när hans uppfattning om verbet att styra består av, jag citerar hans ord riktade till hans motståndare, "motståndskraftiga galler": "Jag ska reta upp dem." Politiken har förändrats mycket de senaste dagarna, och dialogerna som utväxlas är hårda och oförsämda, och till och med snuskiga. Kommunikation på sociala nätverk har något att göra med det. För det är på "nätet" som förföriska och lögnaktiga kontakter har etablerats i anonymitet. Bedragare älskar det, och ensamma själar kommer dit för att leta efter sin själsfrände. Men ord visas upp och sprids med alla de goda och dåliga konsekvenser de kan medföra. Efter att livets normer har talet i sin tur frigjorts. Och den värsta konsekvensen kom den 7 januari 2015 från serietecknarna bakom "Charlie Hebdo", vars hädiska humor inte tolererades av de fundamentalistiska muslimska krigarna. Efter denna massaker, i syfte att rättfärdiga bilder, varav en minst sagt skabbig, lät historieläraren Samuel Paty halshugga sig på gatan så fort han lämnat skolan där han undervisade. En läxa bör dras av detta, nämligen talesättet: "Tal är silver, men tystnad är guld." Men talesätt och ordspråk lär bara de visa, inte "småskallar". Islams försvarare har bevisat och kommer att bevisa igen att deras fienders huvuden inte får slag... de rullar. Och det är här Herren Jesu Kristi barn måste förstå att, i avsaknad av ånger från västerländska syndares sida, är det Han, kärleken och rättvisan i människans namn, som beordrar de handlingar och massakrer som utförs av dessa krigiska dyrkare av Muhammed.

Den store åtskiljande Guden utnyttjar separationer, och deras orsaker är så många att han inte saknar valmöjligheter, på hela jorden, i ytterligare några år, bebodda.

De amerikanska nyheterna den 24 maj 2022 ger oss ett typiskt exempel på hans version av "slaget i ansiktet". Vid 18 års ålder gick Salvador Ramos, beväpnad och jagad av polisen, in i en skola och dödade 19 barn och två vuxna. Och återigen väcker denna händelse i Uvalde, Texas, frågan om huruvida människor får äga vapen. Detta faktum tar oss tillbaka till ursprunget för bosättningen av vita européer på fientliga marker befolkade av de sanna och autentiska "amerikanerna" som falskeligen kallades indianer. Detta invaderande folk, huvudsakligen från Europa, bestod av skrupelfria människor, giriga efter rikedom, och andra kom helt enkelt för att hitta ett närande land. Från början präglade våld detta land. Allt fler vita decimerade "rödhudarna", och banditerna rånade resenärer och försvann efter sina brott i det vidsträckta "Fjärran Väster". Uppfinningen av skjutvapnet har gjort det lättare att döda. Att skjuta på avstånd är lättare än närstrid. Amerika har etablerat lagar och domstolar, och det folkliga samhället har därmed skonats något. Men detta land förtjänar verkligen sitt namn

eftersom det bär inom sig "bitterhet". Det slår alla världsrekord i termer av osäkerhet och statistik över avskyvärda mord. Att skylla på vapeninnehav är det enklaste man kan göra, men censuren har inget annat val. Faktum är att de alla är omedvetna om att deras land har drabbats av Guds förbannelse på ett specifikt sätt sedan våren 1843. Småbarnsmördare anses vara offer för psykiska och mentala sjukdomar; när de i själva verket helt enkelt är frukterna som bärs av människor besatta av demoner som Gud gradvis befriar. Psykiatriker envisas med att ignorera existensen av himmelska andar separerade från Gud, och om det inte går tillskriver de de observerade handlingarna sjukdomar. Problemet är inte vapnet utan snarare "slemhuvudet" som äger och använder det för att göra så mycket skada som möjligt. Denna önskan att skada människor finns dock i de hatiska demonernas sinnen som har Satan som sin ledare. Som Upp. 12:12 visar, vet de sedan Jesu Kristi seger att de har " *en kort tid* " och är slutligen dömda att dö. Denna frukt, som skapar lidande och sorg, vittnar om hur skadligt föraktet för Gud och hans värderingar är. Men de upplysta utvalda låter sig inte luras av de gudlösa tolkningarna. Ty profetior har varnat dem för det förföriska USA:s hemska och onda öde. Den kommande förstörelsen av det mäktiga Ryssland och dess allierade kommer att tillåta det att, mot Gud och hans trogna utvalda, fullborda sin sista universella andliga strid som Upp. 16:16 kallar " *Harmageddon* ". Det kommer att fullborda den under titeln " *odjuret som stiger upp ur jorden* ", citerat och utvecklat i Upp. 13:11 till 18.

Således, i brist på att i rätt tid ha fått de förtjänta "öronen" eller "slag med spö", avslutar "slaphead", amerikansk och mer sällan europeisk modell, sitt liv som en avskyvärd mördare av barn och vuxna. Men andra versioner av "slapheads" finns i alla länder på jorden. De är frukterna av den universella gudomliga förbannelsen, beväpnade eller inte. I länder där tillgång till skjutvapen är förbjuden eller försvårad ersätter kniven dem. Och människor dör också där, på grund av ondskan och den våldsamma anda som sprids över jorden.

Det är amerikansk teknologi, som sprider sin kunskap över hela världen, som ligger bakom den enorma utvecklingen av videospel. Människor i alla åldrar spenderar timmar på dessa spel där de deltar i virtuella strider. Målet är att "döda" och "explodera" de motsatta mänskliga målen. Dessa spel tar tag i spelarnas sinnen så mycket att de tar kontroll över deras sinnen så att det i slutändan skapas en förvirring mellan det verkliga och det virtuella inom dem... Fara... Fara... Fara... för dessa spelare och för hela det mänskliga samhället. För detta Amerika har tagits som modell av alla västerländska nationer och vi hittar bland dem samma värderingar för framgång, utmaning, strider och spellust. Kom ihåg att i Texas och i hela "Vilda västern" dog många män, bara för att utmana en beväpnad man som sägs vara mycket snabb. Idag fortsätter utmaningarna i domstolarna, och de motsätter sig mäktiga ekonomiska intressen. Väpnade utmaningar är fortfarande en specialitet för vanliga människor, som alltid kämpar för att motsätta sig ett annat samhälle. Faktum är att tiden har gått, bilar har ersatt hästar, men ingenting har förändrats i USA; det mänskliga tankesättet har förblivit detsamma.

Förneka Guds existens till varje pris

Republiken vill behålla sin image som ett idealiskt tolerant samhälle och förföljer därför inte religioner. Officiellt kan varje europé fritt utöva den religion som de ärvt från sitt ursprung. Republiken gör ingen skillnad mellan monoteistiska och polyteistiska religioner. Den styr Frankrike på ett strikt sekulärt sätt. Dess preferens går dock till agnosticism och ateism. Denna skenbara tolerans döljer faktiskt en hård kamp som syftar till att förgöra tron på Gud. Auktoriserade religiösa sändningar presenterar endast vittnesmål från de fem huvudsakliga religiösa övertygelserna: i förgrunden, på morgonen den falska "Herrens dag", den romersk-katolska tron, den protestantiska tron, den ortodoxa tron och den judiska religionen, och den senaste, islam. De har således en kort stund att marknadsföra sin propaganda varje "söndagsmorgon". Men resten av tiden ägnas åt de gudlösa, politiska och mediala tumultartade resonemang. I Frankrike pratas det mycket, sanningen är, förgäves, men dessa diskussioner ger vissa en illusion av deras användbarhet; de ambitiösa och stolta blir smickrade och hedrade. Med undantag för muslimer talar nästan alla människor av fransk-kristent ursprung inte om Gud, och tänker inte heller på honom. Och allt görs för att se till att det förblir så.

Exemplet med "Balkankrigen" demonstrerar detta faktum effektivt. I det forna Jugoslavien, efter marskalk Titos död, som hade enat landet, separerade konflikter de etniska grupper som utgjorde det. Det fanns ortodoxa Serbien, katolska Kroatien och muslimska Bosnien. Men trots dessa olika religioner ville politiska och mediekommentatorer inte höra talas om religiösa konflikter. Gamla, strikt religiösa hat, som redan hade fått de katolska kroatiska Ustasja (soldaterna) att strida mot de ortodoxa serberna under andra världskriget, förnyades efter att ha samexisterat i fred som jugoslaver. Men nej! För politiker och journalister var problemet inte religiöst. Ett sådant förnekande av det uppenbara har nödvändigtvis en berättigande. Och ja! Det finns verkligen en förklaring som jag presenterar här: Sekularism kan bara fungera om folket förblir sekulärt. Och för att hålla honom sekulär måste han hindras från att tro på Guds existens. Att erkänna krigets religiösa natur kan dock uppmuntra en blick mot den osynlige Guden, eftersom för honom är syftet med krig just att kasta människan i nöd, så att hon i olycka börjar reflektera över orsakerna till de tragedier som drabbar henne. Det står skrivet i Pred. 7:14: "*Gläds i goda tider, reflektera i dåliga tider* ." Gud vet mycket väl att när marken ger vika under fötterna börjar människor plötsligt tro på Guds existens, och ofta, till och med förgäves, i sin desperata situation, åkallar de honom. Det är därför republiken fruktar att behöva ta upp det religiösa ämnet. Och det är inte bara i fallet med krig som den agerar på detta sätt. Den gör detsamma för varje terroristattack som begås av krigarislam. Tidiga kommentatorer föreslår, när det är möjligt, handlingar utförda av en obalanserad individ, en galning eller en fanatiker. Religiöst ansvar avfärdas därför ofta. I Toulouse tolkades av samma anledning en attack mot AZF-fabriken genom ett beslut av presidenten och regeringen, vidarebefordrat av den lokala prefekten, som en olycka som tillskrevs fabriksledningen. Detta trots vittnesmålen från RG, den allmänna underrättelsetjänsten, som senare upplöstes av president Sarkozy. Att stödja sekularism kräver ständiga statliga lögner och desinformation från media.

Det öppna kriget i Ukraina är ytterligare ett exempel. Media ser främst bara konflikten mellan ukrainska och ryska nationalister. Vittnen bekräftade dock att de två krigförande parterna hade olika religiösa seder. Men de presenterade inte dessa religiösa val som de främsta orsakerna till konflikten. Och detta är synd, eftersom religiösa val är orsaken till hindret för enighet. När det gäller Ukraina är det verkligen ett religiöst val som förklarar varför ukrainska ryssar motsätter sig ryssarna i Moskva. De utträdde ur Ukraina och upphörde att erkänna påven Kirill av Moskva som sin andliga ledare; orsaken till motgångarna är således i grunden religiös. Dessutom finns det i västra Ukraina ukrainare av katolsk tro, släkt med det katolska Polen som gränsar till Ukraina, och det finns också judiska samhällen utspridda över hela Ukraina.

För att överleva religiösa dispyter tvingas sekularismen att ljuga för befolkningen. Men allt är inte en lögn, för det är lätt att rikta mänskliga tankar mot icke-religiösa element, såsom den ryske presidentens karaktär, som Gud manipulerar, vilket uppenbaras i Hes. 38.

På tv-apparater som specialiserar sig på kontinuerliga nyheter hör jag bara desinformation. Tidigare generaler ger sina kommentarer, men deras gamla erfarenheter överträffas fullständigt av situationen i detta samtida krig. Små "drönare" främjar förstörelsen av skepp, helikoptrar, stridsvagnar och kanoner, så till den grad att bilden som ges är David med sin slunga, som dödade den filisteiske jätten Goliat med en enda sten. Förutom att det i detta krig varken finns David eller Goliat, utan två länder fast beslutna att besegra motståndaren, och Gud välsignar inte det ena mer än det andra, och även om kommentatorerna ignorerar dem, är det han som konstruerade orsakerna till denna konfrontation. Men jag påminner er om att hans destruktiva projekt riktar sig mot Europa, denna gamla fiende som har hedrat katolicismen, en lögnaktig religion som har förföljt sina profeter och sina utvalda: precis som före den hade den skyldiga och upproriska judiska nationen gjort på sin tid.

Människors ögon är en fälla för dem, och den osynliga gudomliga saken missgynnas kraftigt. Ändå kommer Gud inte att förändra denna situation eftersom det för honom inte finns någon fråga om att "tvinga" rebeller att erkänna hans existens. Det som enkelt sunt förnuft borde skapa är tillräckligt för honom. Huruvida han tror på Gud eller inte spelar det liten roll för honom; den dåre mannen dör precis som den falske troende. I Guds ögon räknas bara hans utvalda, återlösta genom sann tro. Känsloerna och dömandena hos dem som föraktar honom faller slutligen tillbaka på deras egna huvuden.

Dessa förklaringar hjälper dig att bättre förstå varför republikanska politiker undviker att diskutera religion, och de kommer att fortsätta att göra det till sitt sista andetag. För dem är sekularismen bättre ju mindre vi pratar om Gud.

Denna "tidsfaktor" som förändrar allt

Tiden utgör ett problem för mänskligheten eftersom den producerar progressiva konsekvenser som växer så långsamt att de går obemärkt förbi. Vetenskapsmän har dock varit väl medvetna om denna princip ända sedan de experimenterade med en groda nedsänkt i ett bad som gradvis värmts upp till

kokpunkten: den dör utan att reagera på värmen eftersom den gradvis ökar. Som denna grodas slutliga öde visar har denna princip dödliga konsekvenser. Inom ekonomin vet människor hur man gör beräkningar om tidsprognoser. Olyckligtvis för dem blir denna försiktighetsåtgärd meningslös på grund av de plötsliga förändringar som kriser och krig medför. Världsnyheter vittnar dagligen om de omvälvningar som ifrågasätter planerna för fred och välbefinnande för folk, kungadömen och nationer.

Guld har kallats en säker hamn på grund av den stabilitet det erbjuder globala ekonomer. Valet av " *guld* " var desto mer lämpligt eftersom det för Gud symboliserar " *tro renad genom prövning* " i 1 Petrusbrevet 1:7: " *så att prövningen av "Er tro, som är mer värdefull än guld, som förgås (fastän det prövas genom eld), ska leda till lovprisning, härlighet och ära vid Jesu Kristi uppenbarelse.* " Den amerikanska dollarn som ersatte den är, i motsats till guld, en garanti för instabilitet. Och denna ersättning utgör ett avslöjande tecken på Amerikas andliga status, som placerar sin dollar, den nya Mammon, i stället för den sanna tron som den inte längre producerar. Och den utgör en garanti för instabilitet, helt enkelt, eftersom dess verkliga värde beror på den amerikanska ekonomins goda hälsa. När detta land minskar i rikedom är dess dollar övervärderad. Och då krävs det bara en panik på aktiemarknaden för att alla monetära värden ska kollapsa och börja fluktuera. Amerika får sin rikedom från exploateringen av sin undergrund, sina stora företag och globala finansiella investeringar, inklusive de berömda "pensionsfonderna" som, utlånade till ockerräntor, finansierar pensioneringen av amerikanska arbetare och anställda, pensioneringen av alla dess arbetare. Således orsakar förändringar i omständigheterna med tiden kriser och valutafluktuationer från själva dollarn. Men som monetär standard är den skyddad och förblir orörd; trots sina nackdelar.

I jämförelse är tron på Kristus, den sanne, ett säkert värde som inte fluktuerar över tid. Den som utvärderar den är evig och har fastställt dess värde sedan världens skapelse; Bibelns böcker vittnar om detta. Den romersk-katolska tron, etablerad år 538 och baserad på den doktrinära grund som infördes av den hedniske romerske kejsaren Konstantin I ' har aldrig haft något värde för Gud och den stora och långa historien om denna första form av kristen tro, som gällde Frankrike, var därför för Gud bara en lång, bedräglig iscensättning styrd av djävulen. Hans arbete underlättades av att bibliska skrifter, som förvarades av skriftlärda munkar i kloster, inte fanns tillgängliga. Efter den katolska kyrkan är den protestantiska tron den typiska bilden av ett provisoriskt monetärt värde vars korrekta utvärdering skulle upphöra från 1843, det datum då Guds fullkomliga doktrinära krav tog bort dess värde, vilket då endast gällde adventisttron. Denna korta och snabba tidsöversikt vittnar således om att tron, ren och fullkomlig på apostlarnas tid, med tiden successivt förlorade sitt värde, för att sedan delvis och helt återfinna det år 1843. Men den observation som således noterats visar att antalet Jesu Kristi sanna utvalda genom historien är normen för en liten " *kvarleva* ".

I Frankrikes historia sedan slutet av andra världskriget har tidsfaktorn återigen fått allvarliga konsekvenser. Femte ^{republikens historia} är vår "grodas", detta orena, gröna djur, som den satiriska politiska komediserien "Bébête Show" hade

kopplat Frankrikes president, François Mitterrand, till. Det var i själva verket denna socialistiska presidents tillträde till makten 1981 som medförde enorma förändringar i Frankrike. Han etablerade en humanistisk standard med bilden av "rosen", denna blommiga symbol för kärlek. Han svarade därmed på ungdomens önskningar och krav, som hade blivit bubblande. En gammal "vis man" gav således makt och auktoritet till unga "galna människor". Han hade ingen aning om vart detta tillvägagångssätt skulle leda hela landet. För ungdomlighet slukar den utsträckta handen, sedan armen och till och med hela kroppen, sedan slukar den sig själv.

Tidsfaktorn har verkat mot Frankrike sedan 1976, då man godkände återföreningen av familjerna till sina immigrantarbetare, främst från Algeriet, Tunisien och Marocko. År 1976 var denna invandring en liten minoritet det kalla vatten som vår franska "groda" placerades i. Men denna minoritet skulle växa och öka till den grad att den blev en krävande del av det franska folket. Här når jämförelsen med "grodan" sin slutliga form, eftersom det kalla vattnet har kokat och det bränner och dödar den franska "grodan". Mellan början och slutet av invandringen som är knuten till vårt år 2022 har 66 år gått, under vilka täta sammandrabbningar gjorde det möjligt att förutsäga den slutliga situationen.

Socialistpartiet ville förkroppsliga en perfekt, oklanderlig humanism, eftersom Frankrikes kolonialistiska förflutna tyngde samvetena. Det är därför det, för att sona detta fel, visade stor overseende med de missgärningar som begåtts av medborgarna i denna invandring. Det förespråkade självt kampen mot rashat, tills denna kamp vände och bytte sida. Men när de sista frukterna visar sig är det redan för sent. För sent för stolta ledare att erkänna sina misstag, för sent att beröva SOS Rasisme de rättigheter den beviljades. För socialismen, avskuren från Gud, ville onekligen vinna utlänningars kärlek genom att utöva orättvisa. För overseendet som visades mot dem visade bara en svaghet som uppmanade dem att få ännu mer. Det rätta beteendet gentemot utlänningar är att tillämpa på dem de lagar som straffar och belönar landets infödda medborgare, varken mer eller mindre. Och de första tecknen på uppror och dåligt beteende borde ha bestraffats hårt och på ett känt sätt, för att föregå med avskräckande exempel för alla utlänningar som är välkomna på fransk mark.

Lärdomen att dra är denna: minoritetsislam är diskret och foglig, men när den blir majoritet förändras den och blir aggressiv, krävande och restriktiv, och slutar med att kräva tillämpning av "sharia", de regler som fastställts i Koranen och det sedvänjda arvet. I Europa är utövandet av religiös proselytism förbjudet, och fram till nu har falska kristna respekterat detta förbud. Men islam, liksom den kristna tron, har ett kall att göra proselyter och omvända de otrogna till Muhammeds religion, och de har redan bevisat att de otrognas beslut inte har någon effekt på dem. Det är därför sekularismens kamp som vunnits över de kristna ifrågasätts mot islam, som är mycket mindre foglig och oerhört mer stridslysten.

Denna erfarenhet som vårt land går igenom fördömer livet utan Gud och upphöjer äran av Hans fullkomliga rättvisa. Ty Gud ändrar inte sin dom. Han anpassar den inte till den som ska dömas. Samma lag, samma regler, gäller för alla, både de utvalda och de fallna.

På de franska tv-kanalerna TF1 och LCI presenterades en exklusiv intervju med den ryske ministern Sergej Lavrov. Han uttryckte allt Ryssland lärt sig av det västra NATO-lägrets beteende sedan 1945. Han fördömde de ständiga och successiva brotten mot de avtal som slöts vid den tiden. Jag är inte ryss, men jag har själv noterat samma brott och arroganta åtaganden som det västra lägret utfört under amerikanskt inflytande. Jag hade observerat och fördömt dem, vart och ett i sin egen tid. Jag hörde bara den ryske representanten nämna fakta som bekräftats av historien. Således har det från början kalla ryska vattnet med tiden blivit varmt, kokande. Men förövarna av dessa brott, medan de ibland delvis erkänner den historiska sanningen, anklagar ändå Ryssland för att ljuga. De visar därmed hur en oöverbryggbar klyfta har vuxit mellan dem och sanningens betydelse. Och talesättet bekräftas återigen: "Den som vill döda sin hund anklagar den för rabies." Som goda och dumma humanister tror de att deras plikt är att stödja de svagaste mot de starkaste, de fattiga mot de rika, men även med detta tillvägagångssätt är de fullständigt inkonsekventa, eftersom de, vad gäller Ukraina, stöder alla nationalistiska och andra värderingar som de fördömer och mot vilka de kämpar i Frankrike och i europeiska länder. Försvaras de fattiga mot de rika, i Europa och USA, detta kapitalismens och världshandelns fäste? Enligt dessa personer utpressar V. Putin, men de europeiska och amerikanska sanktionerna och vapenleveranserna till ukrainarna, vad är de, om inte ekonomisk och militär utpressning mot Ryssland? De fattiga har inte nödvändigtvis rätt mot de rika och Gud kan rättfärdiga en rik person och fördöma en fattig person om han förtjänar det. Rättvisa, sann rättvisa, bygger inte på postulat eller förutfattade meningar. Den fördömer dåliga handlingar och rättfärdigar goda. De omvälvningar som skapats av turbulent nationalistiska uppvaknanden har ofta varit orsaken till fruktansvärda krig. Vårt Europa byggdes på liknande saker, och vårt Frankrike spelade en mycket viktig roll i det. Men Frankrikes enande är en mycket ytlig prestation. Dagens Frankrike är produkten av en sammanslutning av ursprungligen oberoende regioner. Hur kan vi, "samtidigt", enligt Macrons formel, rättfärdiga stödet för ukrainsk nationalism och korsikanernas förkastande av nationalism?

Den onde mannen har själv lagt ut de nät som han till slut fastnar i. Detta är konsekvensen av ett orättvist beteende som, i sin önskan att vara mer rättfärdig än Gud, sjunker ner i den motsägelse och förvirring som " *Babel* " var den profetiska föregångaren till.

Nu när dessa sanningar har sagts, låt oss inte glömma denna uppmaning från Jesus Kristus som säger till oss, i Rom. 12:18, genom Paulus mun: " *Om det är möjligt, så långt det beror på er, lev i fred med alla människor.* " Vi kan inte tvinga dårar att älska oss och godkänna det vi godkänner. Så låt oss dra nytta av de visa råd som kung Salomo skrev, inklusive de i Ords. 23:9: " *Tala inte i en dåres öron, ty han föraktar visdomen i dina ord.* " Och det finns också dessa två till synes motsägelsefulla verser i Ords. 26:4-5: " *Svara inte en dåre efter hans dårskap, så att du inte själv blir som honom. Svara en dåre efter hans dårskap, så att han inte är vis i sina egna ögon.* " Faktum är att det Anden säger oss är att vittna om det som är sant, men att inte i onödan insistera på dem som inte delar vår åsikt. Sanningen är inte påtvingad dårar, och vår kunskap om den gudomliga

planen gavs inte till oss för att vända den andliga situation som etablerats av jordens nationer. De onda otrogna och otrogna har själva, genom sin ogudaktighet, skapat den dramatiska situation som har återvänt för att hemsöka dem, idag och fram till våren 2030, i olika former."

Tidsfaktorn rymmer fortfarande många obehagliga överraskningar för jordens folk. Och i Frankrike, denna lördag den 28 maj, inträffade ett fruktansvärt fiasko i det hedniska templet Stade de France i Saint-Denis. På grund av användningen av tryckta förfalskade biljetter berövades innehavare av autentiska biljetter säsongens match. Detta problem belyser den extrema girighet som kännetecknar fotbollens utveckling i Västeuropa. Förskingringen och bedrägeriet i fråga är ett resultat av det pris som uppnåtts vid försäljning av biljetter, 70 till 690 euro per plats men som säljs vidare på specialiserade börser och på svarta marknaden för upp till 5 000 euro. Bedrägeriet i fråga avslöjar en orättvisa som tidigare gått obemärkt förbi. Men hur skandalöst är inte denna upprörande överdådighet för dem runt om i världen som kämpar för att försörja sig för att överleva! Detta är frukten av en avgudadyrkan som fördömer hela detta samhälle inför Gud. I det tumult och den oordning som skapades ingrep säkerhetspolisen och det värsta undveks därmed. Men genom att utnyttja situationen attackerade ligister eller avskum de engelska supportrarna och rånade dem. Och denna handling visar hur långt girighet kan leda mänskligheten, nämligen till plundring. Detta, drivet av otämjd och okuvlig utländsk invandring och utländska besökare, äger rum strax efter valet av president Macron. Men strax före parlamentsvalet bekräftar dessa plundringshandlingar de risker som fördöms av de franska högerns nationalistiska partier. Vi bevittnar således en ny nivå av ökning i uttrycket av hat mot Frankrike bland invandrare från hela Afrika. Och detta hat kommer bara att växa med tiden. Frankrike har därmed höljt sig i skam inför tv-tittare runt om i världen; en vanära som orsakats av dess unge president som tillfälligt utsetts till Europas ledare.

Tidsfaktorn ses väldigt olika beroende på om tron finns hos den människa som analyserar den. För människan utan tro är det som det förflutna har byggt upp en prestation. Och det ger denna prestation möjligheten att fortsätta i framtiden. Det är genom denna princip som västerländska folk, som dragit nytta av 77 år av fred, trodde att de hade nått en nivå av kultur och erfarenhet som kunde garantera en förlängning av denna fred. Men tvärtom vet trons människa att fred bara kan vara tillfällig, när den regerar över ett samhälle som Gud ogillar och fördömer. Men för att förstå denna gudomliga dom är det fortfarande nödvändigt att upptäcka den genom studiet av dess bibliska uppenbarelser. Dessutom tillåter den visdom som ärvts från Gud den upplysta människan att säga: Fram till nu har fred regerat. Men efter den, hur länge den än må vara, kommer de mänskliga krigens vredesvindar att blåsa igen och de är bara den jordiska visuella aspekten av den himmelske och osynlige allsmäktige Gudens vrede, det vill säga de konkreta bevisen på hans förbannelse.

Det som har varit är det som kommer att bli

Titeln på denna artikel är hämtad från Pred. 1:9: " *Det som har varit, det skall ske, och det som har skett, det skall ske. Inget nytt finns under solen.* " Endast det motiverar intresset för vår läsning av Bibeln, som för sanna troende är Guds ord skrivet av människor, under diktamen eller inspiration. I denna bibliska uppenbarelse ville Gud främja förståelsen hos sina trogna utvalda genom att organisera de historiska fakta så att de i sin helhet återger samma skeenden på ett uppenbart sätt för de två allianserna som han successivt etablerat med sina tjänare. Detta tillvägagångssätt har ett dubbelt intresse. Det första är att bevisa att de fullbordade fakta inte är en produkt av slump, utan av en gudomligt konstruerad intelligens. Det andra är att genom att läsa erfarenheterna från det gamla förbundet kan Kristi trogna utvalda tydligt förstå innebörden av de budskap som förmedlas genom analoga bilder angående fakta som fullbordats i det nya förbundet.

För att bekräfta denna förklaring kan du, liksom jag, notera dessa likheter i öde som uppnåtts i de två allianserna.

Båda allianserna börjar sin erfarenhet i nationell enhet eller religiös enighet; Israels 12 stammar, för de gamla; Jesu Kristi 12 judiska apostlar, för de nya. Under deras historia inträffar en religiös schism; Israels tio stammar skiljer sig från Judas stammar och leviterna på Rehabeams, kung Salomos sons, tid. I den nya alliansen, i den falska, otrogna kristendomen, från 1100-talet och framåt, skiljer sig den reformerta tron från den romersk-katolska tron. Och i båda allianserna gynnar dessa separationer inte den gudomliga sanningen, varken för Israels tio stammar som väljer att bryta sig loss, eller för den protestantiska tron. Jag vet att det kan vara förvånande att presentera religionshistoria på detta sätt, men denna förvåning grundar sig enbart på okunnigheten om den dom som Gud avkunnat över denna protestantism, som han mestadels anser vara "hycklande". För i denna era lyser inte de verkligt utvalda med ärorika krigiska gärningar; de accepterar helt enkelt att, utan att lämna sina namn till eftervärlden, genomgå det martyröde som Gud föreslår dem. Och detta förklarar varför mänskligheten från historien endast bevarar de religiösa grupper som är mest separerade från Jesus Kristus: den romersk-katolska tron och den kalvinistiska protestantismen; och detta, endast i den västra zonen av Europa som betecknas i Daniel och Uppenbarelsesboken, med symbolen för de " *tio hornen* ". I utkanten av dessa två religioner, i öst, är ortodoxin, som avskiljdes från katolicismen och tog med sig Konstantin I:s förbannade "söndag", ^{logiskt} sett också drabbad av Guds förbannelse sedan 1843, det datum då återställandet av den heliga sabbaten profetiskt krävdes av det förväntade gudomliga dekretet i Daniel 8:14.

Efter början och separationen fullbordas slutet på de två allianserna genom tre på varandra följande straffkrig; tre deportationer till Babylon, för den gamla alliansen, år 605 f.Kr., 597 f.Kr. och 586 f.Kr.; tre på varandra följande världskrig för det romersk-katolska Europa av den nya alliansen, år 1914, 1939 och 2022. Jag påminner er om att det nuvarande kriget i Ukraina har det enda syftet att involvera de nationer i EU som fortfarande är måltavlor för Jesu Kristi vrede i

denna konflikt. Det finns inga bibliska profetior som specifikt tillkännager de två första världskrigen. Men det är just här som tillkännagivandet av de tre deportationerna till Babylon av den gamla alliansen upplyser oss och låter oss förstå den roll som de två första världskrigen spelar i Guds plan. Precis som med det Gamla förbundet varnade de hans utvalda för " *sluttiden* ", för hans förberedelser för ett tredje världskrig, vars destruktiva roll är så viktig att Gud profeterar om det på flera sätt, i Daniel 11:40 till 45, Uppenbarelseboken 9:13 till 21 och Hesekiel 38 och 39. Denna tredubbla följd av världskrig bekräftar den symboliska betydelsen av siffran "tre" som betecknar perfektion för Gud och hans upplysta utvalda. Identifieringen av tredje världskriget baseras på att man parallelliserar lärorna i 3 Mosebok 26 med temat om de " *sju trumpeterna* " i Uppenbarelseboken 8 och 9. I båda förbunden utdömer Gud **successiva straff** för att bestraffa det förakt som visats mot " *hans stadgar och bud* ", enligt 3 Mosebok 26:14-15-16: " ***Men om ni inte lyssnar till mig och inte följer alla dessa bud, utan föraktar mina stadgar och avskyr mina domar , så att ni inte följer alla mina bud utan bryter mitt förbund , Så skall jag göra med er . Jag skall sända över er skräck, tärning och feber, så att era ögon förtvinar och er själ värker. Ni skall så era frön förgäves, och era fiender skall förtära dem.*** ", vilket i nyheterna handlar om det ukrainska vetet som ryssarna stulit. I 3 Moseboken 26 följer straffen på varandra fram till slutet av kapitlet. Och det är detsamma för de " *sju trumpeterna* " i Uppenbarelseboken; samma gudomliga reaktion på otrogna troende i båda förbunden. Gud bekräftar därmed sitt uttalande i Mal. 3:6: " *Ty jag är YaHweh, jag förändras inte ; och ni, Jakobs barn, är inte förtärda.* "

En annan läxa riktar Gud till sina tjänare i den sista tiden: erfarenheterna från de två förbunden är byggda på identiska former, mycket lika, eftersom även frälsningsstandarden är densamma; alltid baserad på fullkomlig lydnad mot Guds vilja; samma hälsolagar, samma morallagar och samma bud, före Kristus och efter honom; endast de religiösa högtider som uppfyllts i Kristus upphör och försvinner. Och alla dessa uppenbarelser, modellerade efter varandra, har bara ett mål för Gud: att övertyga sina utvalda och alla människor värdiga denna tid, att han verkligen är organisatören av livet och dess prövningar; de sista dagarnas prövningar är särskilt svåra och fruktansvärda för människor, djur och hela naturen.

De tre senaste världskrigen delar också, med de tre deportationerna av det forntida Israel, den upproriska och grymma inställningen hos sina respektive samtida. Denna inställning identifierades särskilt av ordet "nazist" under andra världskriget, men denna term skrämmer bara de som var permanent präglade av detta krig centrerat kring Europa. Inse att för den nya generationen som placerats vid makten bland dagens folk är "nazist" bara den fantasi som terroriserade deras fäder, den förfäders rädsla för "pappa". Genom människors förnyelse görs det förflutnas erfarenheter fåfänga och ogiltiga. Och de nya ledarna är redo att upprepa det förflutnas fel och misstag. Idag försvarar ukrainsk ungdom ivrigt rätten till sin grymma och skoningslösa krigiska nationalism, på samma sätt som nästan hela det tyska folket stödde de krig som deras "Führer" förde. Och i Frankrike och andra europeiska nationer, med undantag för Ungern, ges samma stöd till den ukrainska saken. "SS"-regementena ersätts av Azovgruppen, som

övervakar den officiella ukrainska armén, precis som Adolf Hitlers "SS" övervakade officerarna i "Wehrmacht", den reguljära tyska armén. Men bli inte förvånad över att män i alla större krig utmärker sig genom skrämmande extremistiskt beteende. Det var detsamma i alla dramatiska epoker. Hotade av invasionen av kung Nebukadnessars arméer förföljde judarna till döds de som, liksom Jeremia, ansågs vara defaitistiska och därför skadliga för hela nationen. Med samma beslutsamhet och av samma skäl, i "De långa knivarnas natt", mördade de "nazistiska" väpnade grupperna ledarna för "SA"-grupperna som ansågs vara för fredliga och omoraliska. Och vid närmare eftertanke är dessa uttalat extremistiska beteenden att föredra, eftersom de inte leder till förvirring. Jesus själv accepterar inte halvhjärtade åtgärder, eftersom han ber sista dagars adventister att vara " *kalla eller heta* " i Upp. 3:15-16. Men våra journalister och politiker identifierar inte denna extremistiska nationalism med nazism, eftersom den inte offentligt riktar in sig på den judiska saken; och nazistisk identifikation försvåras ännu av det faktum att den ukrainska presidenten själv är jude. Dessutom ignoreras nazismen för de ungdomar som har kommit till makten och representerar inget annat än minnet av en svunnen och föråldrad krigstid. Den nya nazismen har därför en ljus framtid eftersom den legitimeras av de så kallade demokratiska folken. Nazismen har varit och är återigen, vilket bekräftar bibelversen " *det som har varit är det som kommer att bli* ".

Den unga ukrainska nationen låter oss se alla konsekvenser av generationsförnyelsen. Den ville befria sig från de strikta levnadsregler som skyddades av Ryssland, som var mycket konservativt och dessutom hade blivit religiöst igen. Och i sin självständighet upplevde den, liksom Frankrike under sin revolutionära era, svårigheterna att försonas och få människor att leva tillsammans, var och en med sin egen uppfattning om frihet. Och bland dess ungdomar fanns det, liksom överallt, människor som beundrade våldet, styrkan och makten som kännetecknade de tyska nazistgrupperna 1939. Men det är ingen mening med att se så långt tillbaka, för det är samma smak för nöjet att dominera och kunna legitimt döda och skära halsen av sina fiender som ligger till grund för unga vita västerlänningars konverteringar till radikal extremistisk islam. Och det var i Frankrike som embryot till Daesh-gruppen bildades, vars mest kända förövre var fransmän. Varje gång de blir självständiga upptäcker folk samma konsekvenser av frihet och reproducerar i sin tur de våldsamma erfarenheter som redan upptäckts av andra folk före dem. Och det måste noteras att andras erfarenheter aldrig tas som modell. När varje människa träder in i livet återupptäcker hon sin egen erfarenhet, och det som gäller för den föraktade Bibeln gäller lika mycket för andras erfarenheter. Detta förklarar varför Frankrike, trots sin långa erfarenhet av frihet, inte är något undantag och också lider av konsekvenserna av förnyelsen av sin unga befolkning. Låt oss vara väl medvetna om att allt nytt innebär en risk för fara, eftersom nyhet fortfarande är det okända. Och detta förklarar varför människor blir mycket konservativa när vi åldras. Och denna rädsla för nyhet är utan tvekan orsaken till mänsklighetens överlevnad fram till vår sista tid. Idag, eftersom den politiska makten har övergått i händerna på ambitiösa, stolta och oerfarna ungdomar, i länder där etnisk och religiös blandning är normen, har mänskliga sammandrabbningar återigen blivit omöjliga utan

oundvikliga. Européernas sympati för Ukraina bygger på det faktum att landet är offer för en rysk militär attack. Men vad dessa européer inte är medvetna om är att i detta unga, befriade Ukraina händer saker som skulle skandalisera dessa européer. Video- och fotografiska vittnesmål cirkulerar dock på internet som visar medeltida praxis med offentliga straff som tillämpas mot motståndare eller medlemmar som anses otillräckligt nitiska för Ukrainas sak. Ett ögonvittne fördömde till och med typiskt nazistiska metoder mot tillfångatagna ryska soldater. Men det är kriget som främjar denna utveckling av absolut hat och dess grymma illdåd. För att uppmuntra mänskligt våld gör djävulen, i sin stormarknads hyllor, tillgängliga för otaliga val eller motiv; religiösa orsaker, flera ideologiska orsaker inklusive extremistisk nationalism, ofta legitimerad men hur dödlig. Det finns också anarkister som vill ha "varken Gud eller herre" utan kräver total frihet för var och en.

Avskuren från Gud lever den animaliska mänskligheten enligt djurens lag, som ger förnuft åt de starkaste. De svaga är därför tvungna att underkasta sig sin besegrare, eller att dö, eller att förvisa sig långt från motståndaren. Väl medveten om detta skrev Jean de la Fontaine, en samtida med Ludvig XIV: "den starkastes förnuft är alltid det bästa"; och tillämpat på Gud, "den starkaste", kan detta motto endast godkännas av alla hans sanna utvalda. I mellanpositionen finns de obeslutsamma, de tveksamma, de oroliga och hycklande, oförmögna att tydligt inta sin ståndpunkt i olika frågor. Det är bland dem som enorma osammanhängande bedömningar avslöjas, som maskerar deras djupa tankar under humanistiska skenor. I sanning är de fegisar och tar inte fullt ut konsekvenserna av sina åsikter.

Om vi gräver lite djupare i Bibelns uppenbarelser finner vi andra likheter i de två förbunden. Framför allt namnet på "*kvinnan Isebel*", vars ursprungliga modell var kung Ahabs hedniska hustru. Genom att läsa berättelsen om henne i 1 Kungaboken 16:31 och fram till 2 Kungaboken 9:37 kan vi förstå hur hon blev symbolen för den romersk-katolska påvekyrkan under den kristna eran. Båda "*Isebelerna*" har gemensamt en djävulsk kamp mot Guds sanna tjänare, som de försöker förgöra. Och det är denna förföljande handling som gjorde det möjligt för de första protestanterna att kalla hans falskt kristna och faktiskt hedniska romerska lära för "*Satans djup*". Eftersom namnet "*Isebel*" betyder "*där Bel* (eller Baal) är", anklagar Gud dessutom subtilt den påvekyrkan för att faktiskt vara en dyrkare av djävulen, betecknad med namnet "*Baal*" eller "*Bel*". Genom denna logiska länk kommer han också att kunna ge den namnet "*Babylon det stora*" eftersom den, som en ny "*Babel*"-animatör av religiös förvirring, manifesterar "*den stolthet och arrogans*" som straffades av kung Nebukadnessar, byggaren och förskönaren av den antika staden som bär detta namn. Men genom att namnge den "*Babylon det stora*" fördömer Gud också den katolska religionen som en hednisk makt, eftersom detta var fallet med den antika staden som byggdes av kung Nebukadnessar, som senare var den enda som konverterade till Daniels Gud. Genom att erbjuda sina anhängare möjligheten att dyrka flera "helgon" får den katolska religionen en aspekt som liknar hedniska polyteistiska religioner.

En annan bild som reproduceras gäller adventismen som etablerades från 1843, men institutionaliserades först i USA, 1863. I Upp. 7 ger Gud den aspekten av " *tolv stammar* " som, beträffande kristna av hedniskt ursprung i det nya förbundet baserat på de 12 apostlarna, inte har någon verklig köttslig koppling till de 12 ursprungliga judiska stammarna. Men genom att ta denna bild berättar Gud för oss att han efter 1843, i sina utvalda adventister, sorterade och utvalda genom två på varandra följande trosprov, våren 1843 och hösten 1844, finner det andliga Israel som hans kärlek krävde. Således, efter den totala katolska olydnaden och den partiella protestantiska olydnaden, krävde Gud, genom Dan. 8:14, återställandet av alla sina lärosanningar och de adventistiska generationerna, som han funne värdiga, mottog och återställde med tiden alla dessa återkallade sanningar. Ty Gud älskar mycket sina utvalda som älskar mycket hans person, sin återlösning och sina lagar. Och hans eviga plan är endast att dela denna oerhörda kärlek med dem som älskar honom. Men denna kärlek är inte bara teoretisk och andlig, eftersom den logiskt sett är mycket krävande och står i direkt relation till den exceptionella form som hans egen kärleksdemonstration har tagit. Hans inkarnation i Jesus Kristus kräver en extraordinär förmåga till självförnekelse. Det är därför erkännandet av hans utvalda sker genom dopceremonin, där den syndiga människan förväntas dö, uppstå i Kristus och leva i slavstatus för honom. Gud vittnar om att han finner sin Utvalda i adventisttron genom att han ger denna sista institution, grundad 1863 i USA, namnet "Sjundedagsadventist". I detta namn finner vi ordet "adventist" som bekräftar provet på förväntan på Kristi återkomst, vilket ligger till grund för hans utväljande; en förväntan eller latinsk "adventus", två gånger profeterad, 1843 och 1844. Sedan bekräftar den andra orsaken till dess helgelse, omnämmandet av den " *sjunde dagen* ", återställandet av den heliga gudomliga sabbaten som instiftades vid slutet av den första dagveckan av den jordiska skapelsen av Skaparguden, den Allsmäktige. Förolämpningen, som var vilan av den första dagen som infördes av den hedniske romerske kejsaren Konstantin I "den store" sedan den 7 mars 321, togs således bort hösten 1844, men endast i lägret av "adventisterna" som 1863 officiellt skulle omgruppera sig under det institutionella namnet "sjundedagsadventistkyrkan". Ett annat uttryck valt av Gud presenterar denna standard för återställd tro i dessa termer i Upp. 14:12: " *Här gäller de heligas tålmod: här är de som håller Guds bud och Jesu tro.* " » Inför denna definition är bedrägeri inte möjligt, eftersom de äror som ges till den romerska "söndagen" utgör en överträdelse av det fjärde budet som rör den sjunde dagens sabbat. Därför uppfyller de som hedrar denna söndag inte detta kriterium som Gud har satt. Och när han säger " *som håller Guds bud* ", syftar han på respekt för de tio; inte för de nio eller för de åtta. Återställandet av sabbaten som krävdes från och med 1843 var just avsett att uppnå denna respekt för detta bud som fortfarande överträds av fallna katoliker, ortodoxa och protestantiska kristna. Men det värsta för dem är att sedan 1843 gör denna enda överträdelse anspråket på de andra nio Guds bud fåfängt och meningslöst. Det är detta som Jakob lär oss när han säger i Jakob 2:10: " *Ty den som håller hela lagen men ändå syndar i ett, han är skyldig till alla.* " Detta uttalande kräver en förklaring. Den som överträder budet om den sanna sjundedagsvilan kan inte göra anspråk på att ära Gud och lyda Honom uteslutande, som det första budet kräver, genom att säga

till människorna: " *Du skall inte ha andra gudar än mig .*" Ja, om den sanne skaparguden kräver respekt för den sjundedagsvilan, sker lydnaden mot den förstadagsvilan därför till förmån för en annan gud än sig själv, i detta fall Satan, ledaren för rebellägret. Och efter överträdelsen av det första budet är det respekten för de tio som kollapsar och anspråket på lydnad förlorar då all legitimitet. För genom att symbolisera sin sista kyrka med symbolen för de " *tolv stammarna* " kan alla förstå att detta sista andliga Israels plikter inte är underlägsna de förstas. Sedan Gud kom för att dö för synder i Kristus har Hans krav på benådade syndare inte minskat, de har ökat enligt Matteus 5:21-22: " **Ni har hört att det sades till de gamla :** 'Du skall inte döda.' *Den som dödar skall vara skyldig till domen. Men jag säger er:* Var och en som är vred på sin broder skall vara skyldig till domen. Och den som säger till sin broder: 'Raca!' skall vara skyldig till rådet. Och den som säger till honom: 'Din dåre!' skall vara skyldig till helvetets eld. "

Principen " *det som varit är det som kommer att bli* " rör också framväxten av dominerande härskare präglade av en passion för teater och scen. Dessa människor förvandlas till despoter kapabla till stor grymhet; såsom Nero, Messalinas son, som hon förde till makten genom att förgifta kejsar Claudius och hans rättmätiga arvinge, Britannicus. Faran med denna smak för teater ligger i det faktum att dessa figurer inte längre skiljer mellan det normala livet och scenen. De spelar ständigt en roll och är bara intresserade av att förföra och behaga sin omgivning. Konstnärer är perfektionister som känner sig tvungna att gå hela vägen i allt de företar sig. Och detta tvingande behov förvandlade Nero till den där olycksbådande och berömda blodtörstiga matmorsslaktaren, värdig sin mor. Efter honom finner vi i historien, i Frankrike, barnet som blev kung vid fem års ålder, den inte mindre olycksbådande, Ludvig XIV. Vi finner i honom allt som kännetecknade Nero, minus galenskapen. Men hans önskan att behaga och förföra sin omgivning var densamma. Han spelade ut sitt liv, som blev hans scen. Och hans diaboliska stolthet fick honom att jämföra sig själv med "solen", symbolen för Gud för de män han räddar. Följaktligen placerade Gud hans långa regeringstid under exceptionellt kalla, mörka, vinterliga förhållanden som vittnar om hans indignation och ilska, för han förföljde Bibeln och dess försvarare mer än någon annan kung i Frankrike; han gick så långt som att skapa den straffande kåren av "drakar" för att jaga protestanter in i landets isolerade berg och landsbygd. Så snart han dog återgick tiden till sitt normala utseende. Och mycket senare, när han öppnade sin kista, verkade hans kropp i gott skick men enhetligt svart; höjden av ironi för "solkungen". Och denna svarta färg kopplar honom till den olycksbådande Nero, vars ursprungliga namn, "Nero", betyder svart på latin och italienska. Dessa två karaktärer förföljde sanningens Guds tjänare, eftersom de själva tjänstgjorde i den mörka lögn som djävulen etablerat. I vår moderna tid, i USA, gick president Ronald Reagan också från konstnärslivets scen till landets presidentskap. Även han var känd för sin auktoritära karaktär och sitt hat mot Ryssland, som vid den tiden var sovjetiskt. Sedan kommer vi till vår tid då den unge presidenten Volodymyr Zelenskyj just har dykt upp i Ukraina. Även han har gått från scenen till makten. Och i vår era av stor och offentlig information föregicks denna maktuppgång av en presidentroll i ett tv-drama kallat "Folkets

tjänare". En liten, viktig profetisk detalj att notera: i slutet av denna serie skjuter presidenten alla sina politiska medhjälpare med två kulsprutepistoler. Liksom Nero och Ludvig XIV spelar den unge presidenten, ivrig att behaga och förföra, sin roll i livet som han gjorde på scenen, redan "hård" i termer av tygellöshet. För att försvara sitt lands nationella frihet förvandlade han sig till en krigsherre, och hans diaboliska förförelse fungerar så bra att nästan alla NATO-statschefer förförs av hans mod och hans oupphörliga tal och vädjanden. Han kommer inte att avvika från sin roll och kommer att inneha den till slutet, det vill säga till sin död. Hans konstnärliga natur kräver det och tvingar honom att göra det. Och återigen provocerar konstnären, genom sin auktoritet och förförelse, fram tusentals soldaters och civilas död och ödeläggelsen av sitt land, krossat under ryska bomber och missiler. I Frankrike har sedan 2017 en ung man med passion för det konstnärliga livet som tagit teaterkurser, Emmanuel Macron, blivit Frankrikes president, efter att själv ha "krävt", före sitt val, och med sina egna ord, "sin oerfarenhet och omognad". Paradoxalt nog resulterade hans auktoritära och autokratiska maktuppfattning i en kris som provocerade fram de fientliga och krävande demonstrationerna från "gula västarna". Denna väst hade ursprungligen rollen att främja synligheten för bilister som strandsatta är på vägarna såväl som förare av tvåhjulingar. Denna del av fransmännen, offer för ledarnas ekonomiska val, lämnades faktiskt "vid sidan av vägen" och deras "gula västar" gjorde dem kända för hela folket. Efter dessa problem gick Gud i krig med jordens nationer och utsatte dem för rädslan för pandemin genom vad som inte var något annat än en global epidemi på grund av Covid-19-viruset. Ekonomin blockerades således i två år, genom beslut av den unge, panikslagne "omogne" presidenten. Och knappt ur denna förödande kris utbröt konflikten mellan Ukraina och Ryssland. Samtidigt tog vår unge president över det roterande ordförandeskapet i EU. Och under hans auktoritet och Europeiska kommissionens beslut tog Europa upp saken och ställde sig på Ukrainas sida mot Ryssland, och försåg sin fiende med vapen som dödar rysk militär och civil personal. Eftersom denna konflikt började som ett inbördeskrig, där makten gick över i händerna på det ukrainska katolska lägret i västra Ukraina, påverkat av sina band med romersk-katolska Polen, traditionellt fientligt inställd till den rysk-ortodoxa religionen. Ständigt driven av de vapen som erbjuds, generöst, men inte utan intresse, av USA och européerna, vinner konflikten i dödlig intensitet, och det hemska utseendet av det ödelagda Ukraina visar bara det framtida utseendet av hela Europa, härjat och förstört i sin tur av Ryssland, upprört över detta militära stöd och de ekonomiska sanktioner som införts mot det. Ja, artister, människor inom underhållningsindustrin, är verkligen fruktansvärt farliga människor som politisk makt aldrig borde ha anförtratts. De är naturligt begåvade att förföra folkmassor, som blir hypnotiserade och manipulerade åskådare, och de har en formidabel behärskning av talets och den offentliga diskursens konst. Men i motsats till vad de tror och påstår har de bara ett skadligt inflytande på sitt folk, vilket leder dem till förintelse. I den obibliska liknelsen om "vagnen och flugan" förkroppsligar de perfekt den roll som flugan spelar. När hästarna kämpar för att dra en tungt lastad vagn uppför en kulle trakasseras och sticks dem av en fluga. När hästarna nått toppen av kullen hör de, utmattade av ansträngningen, den skadliga, plågsamma flugan säga: "Det var tur

att jag var där." Detta är historiens lärdomar som den syndiga mänskligheten varken har lärt sig eller velat lära sig, eller lyssnat till. Den leds därför att återuppleva samma destruktiva dramer, och redan, dag efter dag, i Ukraina, är den tragiska slutliga "eskaleringen" igång och har börjat. Och ändå hade Gud skrivit i sin Bibel: " *det som har varit är det som kommer att bli .*" Hans utvalda som tror på hans ord blir inte heller förvånade eller överraskade av mördarmonstrens återkomst. De är vittnen till Gud som upplyser dem och inte gör något utan att varna sina tjänare profeterna, som Amos 3:7 lär: " *Ty Herren, YaHWéH, gör ingenting utan att uppenbara sin hemlighet för sina tjänare profeterna.* " Och sålunda varnade kan ingenting förföra dem, enligt Matt. 24:24: " *Ty falska Kristusar och falska profeter skall uppstå och göra stora tecken och under, så att de, om möjligt, även de utvalda förförs .*"

Kärlek, enligt Gud

När kärleken gör det till sin plikt att också vara fullkomligt rättvis, antar situationen en komplicerad form som endast gudomlig visdom kan lösa.

När människor försöker uppfylla detta villkor stöter de på ett naturligt problem, nämligen deras partiskhet. Faktum är att varje varelse har en personlig syn på allt som gör dem partiska. Psykologer diskuterar människors objektivitet och subjektivitet, men absolut verklig objektivitet existerar inte, eftersom våra åsikter är betingade av vår helt fria individuella natur. Således är de som har tro betingade av detta kriterium. Och de är då oförmögna att rättfärdiga resonemanget hos dem som inte har tro. Det är detta grundläggande kriterium som gör oss, inför Guds blick, som frön sådda i jorden, av vilka vissa kommer att gro och producera en god planta, och andra kommer att torka ut och aldrig gro, eller kommer att producera en sjuklig, ynklig planta. Vår mänskliga natur, helt subjektiv, leder oss till att gynna ett av de två valen till nackdel för det andra, så snart de verkar stå i fullständig motsättning; detta är vad som kännetecknar kärlek och rättvisa. Men vi måste fortfarande förstå vad ordet rättvisa betyder, för till skillnad från ordet kärlek har ordet rättvisa två betydelser eftersom dess tillämpning består av att straffa eller förlåta. I mänskligt tänkande uppfattas ordet rättvisa endast i betydelsen straff; det som för tjuven eller mördaren inför domarna för att fängslas. Denna uppfattning ensam maskerar den andra mycket positiva aspekten av rättvisa som tillåter Gud att ära och välsigna sina lydiga utvalda. Varje varelses individuella personlighet gör kollektiv mänsklig styrning omöjlig. Mänskliga ledare är för ofullkomliga för att kunna tillfredsställa de mänskliga massorna som består av mycket olika människor. Och denna omöjlighet översätts av ständiga politiska ifrågasättanden; protest är normen för den upprorisk och nyckfulla mänskliga naturen. Perfekt enhet är därför endast möjlig efter ett urval och sortering av mänskliga själar, där Gud kommer att behålla dem som han har funnit moraliskt överensstämmande med sin idealmodell som han har presenterat i Jesu Kristi person. Utan denna överensstämmelse är evigt liv inte möjligt.

I Upp. 3:19 säger Jesus Kristus, " *det trogna vittnet* ", " *Alla som jag älskar, dem tillrättavisar och tuktar jag. Var därför nitiska och omvänd er.* " Jesus

ger hela mänskligheten en läxa som motsäger moderna filosofer och psykiatriker. Enligt hans gudomliga åsikt består kärleken i att tukta de skyldiga. Men alla tuktas inte av kärlek, och Gud själv gör en mycket tydlig åtskillnad mellan dem som älskar honom och dem som inte älskar honom tillräckligt. I denna vers riktar han sig till kristna som döpts i hans sista institution i mänsklighetens historia: Sjundedagsadventistkyrkan. Människor går in i denna kyrka av olika skäl: ärftliga, slumpmässiga händelser eller personliga val av övertygelse efter att ha studerat ämnet. Och även i det senare fallet kommer studiet att bära mycket olika frukter beroende på den sökandes individuella natur; studiet kan vara ytligt eller tvärtom extremt djupgående. Det är därför Kristi uppmanande ord riktar sig till alla men bara kommer att ha en verkan på hans sanna utvalda. För att kunna dra nytta av denna uppmaning måste man veta vad de förebråelser som den gudomlige Jesus Kristus riktar sig till egentligen består av. När jag var medlem i denna officiella kyrka hörde och såg jag en man gråta i sin predikan och bön. Han talade om den brist på kärlek som Jesus förebrår sin sista institution för. Men han misstog sig om denna frånvarande kärlek eftersom han tolkade den som broderlig kärlek, medan Gud ger den innebörden av kärlek till sanningen. Och den permanenta överföringen av profetiska tolkningar som ärvts från de teorier som utvecklats av verkets pionjärer, utan att deras fel korrigeras, är fortfarande idag förklaringen och rättfärdigandet. Med tiden väntade Gud på en andlig väckelse som inte kom och det är så min tjänst fann sin anledning att existera. När jag hade gått in i kyrkan studerade jag profetiorna för Jesus Kristus, hans utvalda och mig själv. Ljus gavs till mig, och profetian talade klart och begripligt. Trots denna klarhet förkastades tillkännagivandet om Kristi återkomst 1994 tillsammans med hela budskapet; enligt den sekulära bilden: "barnet gick ut med badvattnet". Och denna brist på visdom, som bestod i att sortera innan man kastade bort, var ödesdiger för honom. Ty denna uppenbarelse, som jag fått från Kristus sedan 1982, representerade den samtida formen av hans omätliga kärlek. Och den fallna kvinnans allians med den tidigare fallna har sedan 1995 bara bekräftat hennes "kräksjuka" av den ende Frälsaren och Herren.

Gudomlig kärlek är ojämförlig eftersom den är framför allt och ursprunget till allting. Låt oss betrakta vad det kostade Skaparguden att planera för att tillfredsställa sitt behov av kärlek. Från evighet levde han ensam, och han kunde skapa allt han ville visuellt, som människan delvis kan göra idag virtuellt på en datorskärm; dock med mycket arbete, till skillnad från Gud, som får det han skapar omedelbart och utan trötthet. I sin essens av kärlek var Gud inte längre nöjd med sina statiska skapelser; han kände behovet av en kärleksåtergåld som saker inte återgäldar. Ensamhet, när den är total, slutar med att framstå som ett fängelse, och Gud började inte kunna uthärda den längre. Det var då hans obegränsade Ande utarbetade sin plan att skapa fria liv framför sig. Men genom att tillåta kärleksåtergåld från några av dessa fria liv, skulle denna frihet ha nackdelen att också tillåta likgiltighet, till och med fientlighet, från många andra. Och denna konsekvens förklarar redan orsakerna till samexistensen mellan goda människor och onda människor. Godt och ont skulle samexistera under en tid vars totala värde vi inte känner till. Men under denna tid skulle Gud kunna välja ut beprövade utvalda bland de himmelska änglarna och sedan, efter dem, bland

jordiska varelser. Så här gav Gud liv åt den första ängeln vars ursprungliga fullkomlighet han prisar i Hes. 28:12: "Människobarn, stäm upp en *klagosång över kungen av Tyrus! Du skall säga till honom: Så säger Herren YaHWéH: Du satte fullkomlighetens sigill, du var full av vishet, fullkomlig i skönhet.* " Gud jämför sin första ängel med kungen av Tyrus, av vilken han gör en liknande motbild. Låt oss notera denna precision: " *Du satte fullkomlighetens sigill, du var full av vishet, fullkomlig i skönhet.* " Hur kunde det ha varit annorlunda? I denna prototyp av varelsen placerade Gud all sin kärlek, han skapade honom fullkomlig och det är bara genom personligt val, helt fritt, som denna fullkomliga ängel senare blev Guds fiende, djävulen, hans motståndare vid namn Satan. Denna fas är också profeterad av Gud som sedan säger i vers 15: " *Du var fullkomlig i dina vägar från den dag du skapades tills orättfärdighet funnen blev i dig.* " Den orättfärdighet som funnen i Satan låg alltså i den totala frihet han åtnjöt liksom alla Guds varelser efter honom. Och det är därför mycket viktigt för Gud att när icke-troende eller kandidater till frälsning ifrågasätter oss genom att säga: Varför existerar ondska? Kan vi svara: "Eftersom Gud har gett alla sina varelser fullständig frihet. Detta beror på att det är villkoret för att valet av gott eller ont av var och en av dem ska bli möjligt och synligt." Jag minns att normerna för gott och ont uteslutande definieras av Gud och uppenbaras för jordbor genom hans heliga Bibel och hans två förbund eller två vittnesbörd.

Med tanke på sin fullkomligt obegränsade gudomliga natur förutsåg Gud all framtida utveckling av det fria liv han skapade. Han visste, redan innan han skapade sig, att hans första fullkomliga ängel skulle sluta som en djävul. Och att följaktligen skulle den slutliga döden förbehållas och påtvingas honom. Men han behöll denna kunskap inom sig och uppförde sig mot honom i enlighet med sitt beteende vid den tiden; och mångdubblade tecknen på sin kärlek till honom under tiden för hans fullkomlighet. Men djävulens erfarenhet bekräftar principen om Guds dom över syndare, som uppenbarats i Hes. 18:24 (strax innan vi diskuterar Satans fall i Hes. 19:15): " *Om en rättfärdig man vänder sig bort från sin rättfärdighet och begår orättfärdighet och gör alla de ogudaktigas styggelser, skall han då leva? All hans rättfärdighet skall bli glömd , eftersom han har begått orättfärdighet och synd; på grund av detta skall han dö .* " » Guds rättvisa gäller därför på samma sätt för änglar och för människor. Och det är just för att förklara den situation som gällde för djävulen som denna förklaring ges till oss.

En annan vers uppenbarar en gudomlig princip i 1 Petrusbrevet 4:17: " *Ty tiden är inne då **domen ska börja vid Guds hus** . Och om den börjar vid oss, vad blir då slutet för dem som inte lyder Guds evangelium?* " I skalaen av hela hans skapelse av fritt liv är det första " *Guds hus* " änglalikt och himmelskt. Det är därför detta som kommer att dömas först. Gud håller sitt återlösningens verk hemligt, vilket förblir helt okänt för hans änglar. Det är också i fullständig frihet som klanerna bildas eftersom himmelska änglar godkänner de tvister som presenteras av förföraren, änglarnas främste. När lägren är etablerade skapar Gud den jordiska dimensionen och där skapar han människan och hennes förbannade ättlingar på grund av olydnadens synd som följer av trons prövning baserat på förbudet att äta frukten från kunskapens träd om gott och ont; i sig en symbolisk bild och historiskt stöd för personen som den upproriske djävulen. Denna gång, genom att

inrätta sjudagarsveckan, sätter Gud tidsgränsen som leder till slutet av den globala prövningstiden, det vill säga vid slutet av sju tusen år. Genom att skapa jorden och dess invånare, män och kvinnor, kommer Gud på flera symboliska sätt att uppenbara sin framtida mänskliga inkarnation och sin försoning från synden som erhållits genom offret till sondöden av sitt fullkomligt rättfärdiga liv. Men detta budskap förblir ignorerat av änglar och människor. De senare ser i de gudomliga riterna endast det som krävs av den fruktansvärda och auktoritära Guden som det är att föredra att lyda. Men andra går djävulens väg och väljer att inte lyda honom. Under de första två årtusendena profeterar och bekräftar hela mänskligheten den naturliga upproriska naturen hos Guds varelse. Så, genom att i sin tur profetera om dessa rebellers dom, lät Gud hela mänskligheten förgås i syndaflodens vatten år 1655 sedan Adams synd. Men i enlighet med sin övergripande plan skonades och räddades " *en kvarleva* " som utvalts för sin lydiga tro i arken som byggdes av Noa och hans söner.

Detta exempel på syndafloden vittnar om Guds värderingar av kärlek och rättvisa. Detta är inte hans första demonstration, men denna får en officiell och universell karaktär som marina fossiler, som fortfarande finns idag på torra land även på de högsta bergen, obestridligt bevisar.

Efter denna universella lärdom kommer den andra, ännu viktigare, i slutet av år 4000 efter Adams synd. Det är den timme då Gud uppenbarar sin hand mot sin fiende, djävulen. Han kommer i Kristus för att anta utmaningen och bevisa att fullkomlig lydnad frälser syndaren som har sann tro. Gud har inget mer att bevisa för djävulen, vars förhärdning han har känt sedan sin skapelse. Men hans seger, som uppnåtts genom hans accepterande av döden, gör det möjligt för honom att frälsa ångerfulla syndare eftersom kravet på död för lagöverträdelse är uppfyllt genom hans frivilliga död. För att frälsa mängder av människoliv hade ett normalt mänskligt liv inte kunnat räcka. Men den korsfäste Kristus var inte bara en människa; han var också Gud, den allsmäktige Skaparen i vilken alla liv formas och besjålas.

Jesu Kristi död visar på ett sublimt sätt hur Gud lyckas respektera sin rättvisas krav samtidigt som han demonstrerar sin kärleks ofattbara styrka. Men om ett nytt förbund börjar för människor med tro, så börjar domen tvärtom för de upproriska änglarna och Satan, deras ledare, med att de förvisas från himlen, det första " *Guds hus* "; detta medan de väntar på den nu oundvikliga döden. De kastas till jorden och förlorar därför möjligheten att komma i kontakt med de änglar som stannade kvar i himmelriket på grund av sitt fria val att förbli trogna Gud. Det säger sig självt att, begränsade till människornas jord och med vetskapen om att de är dömda till döden, kommer deras beteende och onda gärningar att förstärkas och nå ännu större fasansfulla nivåer än före Jesu Kristi seger. Det finns inget värre än de som är dömda till döden och har befogenhet att handla fritt. Denna lära uppenbaras i Upp. 12:7 till 12: " *Och det blev krig i himlen. Mikael och hans änglar stred mot draken. Och draken och hans änglar stred, men de segrade inte, och deras plats fanns inte längre i himlen. Och den store draken kastades ner, den gamle ormen, som kallas Djävulen och Satan, och som bedrar hela världen. Han kastades ner till jorden, och hans änglar kastades ner med honom. Och jag hörde en hög röst i himlen säga: Nu har frälsningen och kraften*

och riket tillhört vår Gud och hans Smordes makt. Ty våra bröders anklagare har kastats ner, han som anklagade dem inför vår Gud dag och natt. Och de besegrade honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord, och de älskade inte sina liv till döden. **Gläd er därför, ni himlar, och ni som bor i dem . Ve jorden och havet! Ty djävulen har kommit ner till er i stor vrede, eftersom han vet att han har en kort tid .** " Detta är den situation som gäller för hela mänskligheten efter segern av Jesus Kristus. Denna frihet kommer dock att förbli under den kontroll och begränsning som Gud har infört, vilket framgår av Upp. 7:3: " *Skada inte jorden eller havet eller träden, förran vi har försett vår Guds tjänare med ett sigill på deras pannor.* "

Så här bedömdes först *det himmelska "Guds hus "* och den nådetid som beviljats änglarna avslutades. Människornas tid kommer inte att ta slut förrän 2029, innan Kristi återkomst är satt till våren 2030, då de första sex tusen av de sju tusen åren av det gudomliga projektet kommer att ta slut. Således kan Jesus Kristus, efter att ha blivit " *Mikael* " igen för sina trogna änglar, med goda skäl uppmuntra deras glädje och glädje. För dem är risken att gå förlorade över. Kristi seger fick därför enorma konsekvenser för dem, men hans försoningsdöd rättfärdigade aldrig deras val. Det är enbart genom deras fria val som de beslutade att förbli trogna den Gud som de umgicks med utan mystik eller osynlighet, till skillnad från människor. På jorden spelar tron på Kristus huvudrollen i valet av de utvalda, på grund av denna osynlighet hos Skaparen Gud. Vem kan förklara varför vissa människor är godtrogna och andra bara tror på vad de ser, som aposteln Tomas? Samma data som presenteras för dessa två typer av människor ger olika resultat; vilket bevisar att den aktiva faktorn verkligen är den fria individuella naturen hos var och en av dem. Och till dessa två fall läggs djävulen och hans demoner som såg Gud och ändå valde upprors väg. Sett ur denna synvinkel, hur vacker och vis den frihet som Gud gett framstår för oss! Inför moderna vetenskapsmän skapade Gud principen om erfarenhet och observation. Och i hans fall kunde saker och ting ha gjorts enklare eftersom Gud, med förhandskännedom om frukterna som hans varelser bär, kunde ha valt att skapa endast sina framtida utvalda i en ren änglalik natur. Men detta val skulle ha tagit en godtycklig form som inte överensstämmer med hans kärlek. Eftersom han inte ville framstå som sådan på något sätt, tog han på sig den dödliga konsekvensen av sitt val. Och genom att gå med på att dö för att frälsa sina utvalda gav han sig själv den legitima rätten att genom döden eliminera de upproriska, fallna ängla- och mänskliga varelserna. Det är för att få dessa änglars stöd och godkännande som Gud tvingar alla sina varelser att konkret avslöja sin individuella personlighet. Varje själ är unik och förtjänar samma chanser som andra att bli frälsta. Det är fortfarande nödvändigt att den har dragit nytta av god religiös undervisning och att den har valt att lyda Gud. Och när så inte är fallet är saken förlorad från början, eller nästan.

På jorden som nu bebos av onda änglar, börjar det nya förbundet i en tid av förföljelse som först utövades av de upproriska judarna, sedan av romarna, som de redan hade kallat att korsfästa sin Messias. Till sina trogna martyrer, sina vittnen, slagna av käppen, erbjuder Jesus Kristus "moroten" av förväntan om sin härliga återkomst. De har ingen kunskap om den tid som är satt för hans återkomst, men

de hoppas alla att den kommer att fullbordas medan de fortfarande lever. Denna typ av precision bevaras för de utvalda i " *sluttiden* ". Efter de fruktansvärda förföljelser som Nero påtvingade de utvalda kristna, blev djävulen människa, romarnas kejsare, i slutet av det första århundradet, presenterar Jesus i en vision för aposteln Johannes sin profetiska uppenbarelse, känd som Apokalypsen. Engelsmännen kallar den "Revelation", det vill säga genom dess översättning, men de latinska folken har behållit dess obskyra ursprungliga grekiska form "Apocalypse". Dessa två val tyder på två historiska andliga upplevelser. I Guds plan kommer intresset för och studiet av denna profetia att uppfyllas först i de protestantiska och engelsktalande USA. Det är till dem som Jesu Kristi uppenbarelse kommer att börja tala under adventisttrons perspektiv från 1816, med William Miller som dess första budbärare. I de latineuropeiska länderna som präglades av den romersk-katolska tron förblev Jesu Kristi uppenbarelse bara den "apokalyps" som fruktades för sina tillkännagivanden om katastrofer. Således vittnar dessa två mänskliga uppfattningar om en gudomlig dom som godkänner den ena och fördömer den andra. Här återigen en skillnad som rör Guds kärlek och hans rättvisa.

I denna ytterst viktiga "Uppenbarelse" presenterar Jesus i sin prolog temat för sin härliga återkomst: "moroten" presenteras återigen för en evig varaktighet. Och vi borde inte bli förvånade, eftersom intresset och strävan att uppleva denna återkomst är ett ständigt bevis på människans kärlek till Gud Jesus Kristus. Att vänta på denna härliga återkomst och att inträda i evig fred är hoppet för alla de sant utvalda. Och de som underskattar värdet av detta ämne gör sin tro fåfäng, eftersom Jesus accepterade döden just för att erbjuda denna härliga återkomst till dem som verkligen älskar honom. Under hela den kristna eran, i slutet av Bibeln, presenterade denna bok, även odefinierad, denna "morot" som erbjuds sann tro, lika sällsynt som Ofirs guld. Men sedan 1843 har dess uppenbarelsen bara ökat; eftersom jag sedan 1983, och i olik tänkande sedan 1991, har dechiffrerat den fullständigt och presenterat den för de adventistkallare jag har kunnat träffa, jag har också gjort den tillgänglig på internetsidor. Och eftersom jag känner till ämnet kan jag presentera det för er som en konkret form av den ende Högste Gudens kärlek och rättvisa; ett bevis på kärlek som erbjuds och tas emot av dem han älskar. Endast kärleken till sanningen konkretiserar den kärlek som känns för Frälsaren och Herren Jesus Kristus. De som föraktar denna gudomliga "uppenbarelse" älskar Gud endast i ord, och han är inte nöjd med det.

Tuktan kan ha flera betydelser. Kommer den från en icke-troende kan den orsakas av en önskan att hämnas en irritation och vara enbart frukten av vrede ensam. Vid världens slut och under sina varnande tuktan, symboliserade av de första sex " *trumpeterna* " i Upp. 8 och 9, uttrycker Gud också sin gudomliga vrede mot upproriska folk. Men när han säger i Upp. 3:16: " *Alla som jag älskar, dem tillrättavisar och tuktar jag*", tar hans tuktan formen av ett vittnesbörd om hans kärlek, det vill säga ett bevis på hans intresse för den person som tuktas. Detta är den enda positiva formen av tuktan, som inte bara är vrede, utan framför allt ett uttryck för en önskan om en beteendeförändring från den tuktrade personens sida. De utvalda och intelligenta barnen lär sig att skilja mellan den reaktion som styrs av vrede och den som följer av enkel berättigad indignation. Straffen som

utdöms av omtänksamma och kärleksfulla föräldrar accepteras och godkänns av de barn som utsätts för dem. Och när de inte förstår dem som barn, förstår de dem när de mognar och blir äldre. Jämfört med Guds kärlek, fri från all ondskas, är mänsklig kärlek tyvärr ofta full av ondskas, och ännu mer olyckligt är att utmätandet av straff alltför ofta förblir en ilsken reaktion. Det är därför människor har mycket att lära sig och ta emot från den fullkomlige, allsmäktige och osynlige Guden, men osynlig endast för våra ögon; ty våra sinnen är fullt kapabla att föreställa sig honom och dela tankar med honom, särskilt eftersom han känner dem före oss; detta medan vi väntar på hans ankomst då vi kommer att se honom med våra ögon, som han är, i all sin makt och gudomliga härlighet.

Gud är så kärleksfull att det är mycket obehagligt för Honom att ge lidande, och det är därför denna typ av handling anförtros åt skrupelfria och ohämmade varelser: de onda änglarna. Att skada människor och naturen är deras enda nöje. De visar sig således vara mycket användbara för Gud och gör livet för dem som föraktar Honom mycket obehagligt. Och denna användbarhet rättfärdigar deras fortsatta existens fram till Kristi återkomst våren 2030. De kommer då att kunna dö och försvinna med de andra mänskliga rebellerna i väntan på den slutgiltiga domen. Men ledaren för de rebelliska änglarna kommer inte att dö vid Kristi återkomst. Gud har reserverat åt honom ett liv i absolut ensamhet på den öde jorden i " *tusen år* ". Hela den tid under vilken de utvalda i himlen kommer att döma de upproriska änglarna och människorna som är dömda till den " *andra döden* ", enligt Upp. 20:2 till 4: " *Och han grep draken, den gamle ormen, som är Djävulen och Satan, och band honom för tusen år.*" Och han kastade honom i **den avgrundslösa avgrunden** och stängde in honom och satte ett sigill över honom, så att han inte längre skulle förföra **folken** , förrän de tusen åren var till ända. Och därefter skulle han lösas lös för en kort tid. Och jag såg troner, och **åt dem som satt på dem fick domen** . Och jag såg själarna av dem som hade blivit halshuggna för Jesu vittnesbörd och för Guds ords skull, och som inte hade tillbett odjuret eller dess bild, inte heller tagit emot dess märke på sina pannor och på sina händer. Och de blev levande och **regerade med Kristus i tusen år** . I denna vers betecknar " **folken** " de utvalda som Jesus Kristus har återlöst, och under namnet " **avgrunden** " betecknar Gud den öde jorden, berövad allt liv, som återigen har blivit kaotisk som före skapelsen av det jordiska livet, enligt 1 Mos 1:2: " *Jorden var öde och tom, och mörker vilade över djupet , och Guds Ande svävade över vattnet.* "

Guds fullkomliga kärlek kommer slutligen att bekräftas av lika fullkomlig rättvisa. Bevis från de goda änglarna kommer att presenteras för de heliga domarna, och de onda kommer alla att dömas fullkomligt, med Gud själv som leder och övervakar granskningen av varje fall. Det kommer inte att finnas några procedurfel eller tekniska brister i denna dom; domen kommer att vara säker och gudomligt rättvis. De rättsliga grunderna för denna dom finns alla beskrivna och skrivna i den Heliga Bibeln, den levande Gudens skrivna ord. Det är därför Jesus förklarade i Johannes 12:48: " *Den som förkastar mig och inte tar emot mina ord har en som dömer honom; det ord som jag har talat, det skall döma honom på den yttersta dagen.* " " .

Sanning: en strikt gudomlig standard

Mycket har sagts och skrivits om " *sanningen* ", men ämnet är så omfattande att det inte har uttömts. För att göra det måste man vara Gud, vars Ande är obegränsad, och i det här fallet är den betydelse han ger ordet " *sanning* " förmodligen detsamma. Men för våra små, jordiska, köttsliga mänskliga sinnen är det viktigt att förstå vad som har förblivit inom vårt räckhåll. Vi minns denna fråga från den romerske prokuratorn Pontius Pilatus och hans korta utbyte med Jesus, som han skulle korsfästa.

För Pontius Pilatus började allt när de arga judarna presenterade Jesus Kristi fall för honom, enligt Johannes 18:28: " *De ledde Jesus från Kaifas till rättssalen. Det var morgon. Själva gick de inte in i rättssalen, för att de inte skulle bli orena och kunna äta påskmåltidet.* " Den inspirerande anden i denna berättelse visar här hyckleriet hos detta judiska religiösa prästerskap. Enligt lagens bokstav orenar de sig inte, utan genom att utlämna den rättfärdige som om han vore skyldig gör de värre än att bryta mot lagen och avslöja sina själs mörka känslor. Här börjar den första kontakten mellan Pontius Pilatus, den romerske prokuratorn som sattes i Jerusalem av Roms kejsare, och Jesus Kristus. Johannes 18:29: " *Pilatus gick då ut till dem och frågade: Vad anklager ni mot den här mannen?*" » Hednisk, visserligen, men Pilatus representerar den tidens avancerade civilisation och varje fall av en brottsling måste bedömas och försvaras av en advokat. Judarnas svar kommer i följande vers 30: " *De svarade honom: 'Om han inte vore en brottsling, skulle vi inte ha utlämnat honom till dig.* '" Sedan romarnas ankomst hade judarna inte längre rätt att döda gripna brottslingar genom stening, och detta förklarar vers 30: " *Pilatus sade då till dem: 'Ta honom själva och döm honom efter er lag.'* " Judarna sade till honom: " *Det är inte tillåtet för oss att döda någon.* '" Denna vers avslöjar de upproriska judarnas fruktansvärda ondska eftersom stening verkade för mild för den de hatade av all sin kraft. Vad de kom till Pilatus för att kräva var korsfästelse, vilket endast romarna lagligt utövade i hela riket. Detta fall är mycket intressant att notera, eftersom dessa judar visar sig angelägna om att " *inte orena sig* " i vers 28. Nu är det fel som de anklagar Jesus för ett religiöst fel som enligt judisk lag kan bestraffas med döden tillfogad genom stening av det judiska folket. Denna vädjan till den romerske prokuratorn är därför varken laglig eller legitimerad av den skrivna gudomliga lagen. Dess orsak är därför enbart den hycklande ondskan hos människor som använder religion, inte för Guds ära, utan för att tillfredsställa sin önskan att dominera mänskliga varelser genom att utnyttja sin religiösa titel. Judarna presenterar här för oss den modell som det påvliga katolska Rom kommer att reproducera under "1260" år av despotiskt förföljande styre, mellan 538 och 1798. Vers 31: " *Det var för att Jesu ord skulle uppfyllas, det som han hade talat, vilket gav tillkännagivande för vilken död han skulle dö.* " » Detta förtydligande bekräftar det faktum att om han hade varit en bedragare förtjänade Jesus, enligt lagens tolkning, döden genom stening. Men Gud utnyttjar upprorisk judisk ondska för att påtvinga sig själv som den återlösande Messias, den mest fruktansvärda typen av död på den tiden: korsfästelsen, där den torterade mannens kropp,

upphängd i tre spikar, långsamt förblöder och gradvis kvävs i en långsam och smärtsam ångest. Tack vare uppenbarelsen som Ron Wyatts upptäckter 1982 gav oss, vet vi att platsen för denna korsfästelse hade utsikt över förbundsarken, gömd i en underjordisk grotta några meter nedanför korset. En spricka i marken orsakad av jordbävningen gjorde att hans blod föll ner på arkens nådestol. Således uppfylldes symboliken i "försoningsdagen"-riten som befallde detta bokstavligen. För att uppenbara sin dom mot synden ålade Gud sig själv den mest fruktansvärda av dödsfall. Detta var det sätt han fann för att lära sina utvalda att hata synden som han hatar sig själv.

Johannes 18:33-34: " *Pilatus gick då åter in i pretoriet, kallade till sig Jesus och frågade honom: 'Är du judarnas kung?'* Jesus svarade: *'Säger du detta om dig själv, eller har andra sagt det om mig?'* " Här måste vi komma ihåg att Jesus i början av veckan blev härligt mottagen av den judarskara som utropade honom till 'judarnas kung'. En vecka tidigare hade Jesus uppväckt Lasarus från de döda, och folkmassan trodde att deras förkunnade Messias var bland dem och förhärskade honom som 'judarnas kung'. Och Jesus hade inte motsagt dem. Johannes 12:12: " *Nästa dag, när en stor folkmassa som hade kommit till högtiden hörde att Jesus skulle komma till Jerusalem, tog de palmkvistar och gick ut för att möta honom och ropade: 'Hosianna!' Välsignad vare han som kommer i Herrens namn, Israels kung !'* " » Denna folkmassa såg i Jesus en ny kung David som skulle driva ut romarna ur Israels land. Och lidandet som utstods på grund av den romerska ockupanten rättfärdigade deras entusiasm och glädje. Således, i slutet av de tre och ett halvt åren av hans jordiska verksamhet, erkändes Messias som tillkännagavs i Daniel 9:24 till 27 kortvarigt av en del av det judiska folket. Men detta erkännande föll inte de religiösa ledarna, från vilka folket skulle vända sig bort, i smaken. Således fann de i lagen som skrevs av Mose under Guds diktamen, möjligheten att anklaga honom för hädelse, det vill säga för att ljuga, eftersom han påstod sig vara " *judarnas kung* ", medan han bara uppvisade ett enkelt mänskligt utseende. Det fanns visserligen många mirakel till hans fördel, men de valde att tillskriva dem djävulens makt, som de kallade " *Bel-Sebul* ". Och där var deras fall utan botemedel, deras fördömlse av Gud var definitiv. Jesus säger därför till Pilatus i Johannes 18:34: " *Säger du detta om dig själv, eller berättade andra om mig för dig?* " Lagg märke till hur Jesus svarar Pilatus med en fråga som innehåller hans svar. Ja, som domaren som har i uppdrag att döma Jesus är de utbredda vittnesmålen om honom av stor betydelse, vilket han har en plikt att ta hänsyn till. Denna gudomliga visdom är beundransvärd och den mäktige åklagaren är förvirrad och orolig av denna gudomliga taktik, eftersom den fråga som Jesus ställer subtilt är en anklagelse mot honom, mot hans brist på redbarhet och hans ytliga tillvägagångssätt. Om folket håller honom för kung, är det folket som Pilatus måste ifrågasätta och inte Jesus. Situationen irriterar honom men mannen som står inför honom visar en sådan mystisk intelligens att den hårde och oflexibla Pilatus intresserar sig för honom, vilket följande vers 35 bevisar: " *Pilatus svarade: 'Är jag jude?'* Ditt folk och överstepräster har överlämnat dig åt mig. Vad har du gjort? Jesus kunde ha svarat: 'Jag har helat, jag har vårdat, jag har älskat, jag har uppväckt döda, och nu ska jag frälsa mina utvalda.' Men istället sa han till honom denna häpnadsväckande sanning: " *Mitt rike är inte av denna*

världen', svarade Jesus. 'Om mitt rike vore...' av denna världen, skulle mina tjänare ha kämpat för mig, så att jag inte skulle bli överlämnad åt judarna; men **nu** är mitt rike inte härifrån. "Genom att säga ' mitt rike är inte av denna världen ' bekräftar Jesus sitt kungadöme men tar bort alla dess jordiska former, och en omöjlig dialog börjar mellan människan av kött och den himmelske Guden, Anden och skaparen av alla livsformer. I sitt livs vittnesbörd visade Jesus att han fördömer de former som ges till de olika jordiska kungadömen som från deras ursprung byggts på en hednisk, diabolisk modell som judarna hade avundats och ville skulle ersätta Guds närvaro. I sin förklaring specificerar Jesus: ' Mitt rike är inte härifrån nere .' Och detta förtydligande, ' **nu** ', innehåller tillkännagivandet av ett kristet rike som en dag kommer att upprättas på denna jord, ' **härifrån nere** .' Gud har verkligen planerat att bosätta sig på den pånyttfödda och förhärligade jorden, enligt Upp. 21:3: ' Och jag hörde en hög röst från tronen säga: 'Se, Guds tabernakel är bland människorna, och han skall bo bland dem, och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara med dem.' " och Upp. 22. Men utan Messias försonande död kommer ingenting att vara möjligt. Det är därför Jesus inte kallar på sina mycket mäktiga änglar för att befria honom från romerska händer. För honom har tiden inte kommit att göra anspråk på ett jordiskt rike som tillfälligt styrs av djävulen, " denna världens furste ". Det är därför Jesus, med hans ord, kallar sina utvalda " himmelrikets medborgare " , inte "jordens kungar". "Jordens kungar" hade inget att frukta från honom vid tiden för hans arrestering, men återigen, med tiden kommer situationen att förändras och han kommer att döma och förgöra dem på de dagar som är bestämda för detta. Johannes 18:36: " Pilatus frågade honom: 'Är du då en kung?' Jesus svarade: 'Du säger att jag är en kung. För detta är jag född och har kommit till världen för att vittna om sanningen.' " " Var och en som är av sanningen lyssnar till min röst ." Jesus visar stor respekt för den romerske Pilatus eftersom han inte är jude. Idén om en unik Andegud är främmande för honom och Jesus talar öppet till honom om verkliga himmelska ting som överensstämmer med sanningen om situationen för det universella himmelska och jordiska livet. Denna sanning som han delar med honom är chansen till hans liv eller orsaken till hans eviga död. Pilatus borde ha försökt förstå djupare innebörden av Jesu ord, särskilt eftersom han inte fann något motiv hos honom som gjorde honom värdig döden, såsom stöld eller mord. Följande vers avslöjar dess ytliga natur. Johannes 18:38: " Pilatus frågade honom: 'Vad är sanning?' När han hade sagt detta gick han åter ut till judarna och sade till dem: 'Jag finner inget fel hos honom.' " " Pilatus gör här sitt livs misstag. Efter att ha frågat: " Vad är sanning? " borde han ha förväntat sig ett svar från Jesus, men nej, hans eget svar är tillräckligt för honom, och ämnet lämnar honom förbryllad eftersom han inte kan ge det en exakt innebörd. Vi återkommer till denna " **sanning** " som Jesus " **kom för att vittna om** ", enligt hans egna ord.

Detta är slutet på det första utbytet mellan Pilatus och Jesus. Och Pilatus, van vid att skoningslöst döda Roms fiender, ser inte Jesus som en sådan fiende. Även om han ser att anklagelserna mot honom uppenbarligen är grundlösa, försöker han rädda sitt liv. Och det är här de upproriska judarna kulminerar i sin ondska; deras skam når en höjdpunkt av fasa. Johannes 18:39-40: " Men eftersom ni har för sed att jag friger någon åt er vid påsken, vill ni då att jag ska frige

judarnas kung åt er?" Då ropade alla återigen och sade: "Inte honom, utan Barabbas." Barabbas var en rövare. Observera att Pilatus hänvisar till Jesus som "judarnas kung". Vad gäller romersk makt förstod Pilatus att denna andliga titel inte utgjorde någon fara för Rom och dess imperium. Under gudomlig inspiration kommer han också att behålla detta uttryck för att beteckna honom även på sitt kors, där denna titel kommer att skrivas på en skylt på platsens och tidens tre språk, hebreiska, grekiska och latin. Det kommer också att vara på dessa tre språk som det gudomliga vittnesbördet senare kommer att läras ut i Jesu Kristi namn. Mänskliga sinnen måste förmörkas för att föredra att rädda en mordisk bandit framför den milde och hjälpsamma Jesus. Men paradoxalt nog är det dessa överdrifter som utgör det kraftfullaste vittnesbördet till förmån för äktheten i hans gudomliga tjänst. Tänk på att det var en fullkomlig man, oklanderlig, eftersom gudomlig, som således dömdes och föredrog att lida korsfästelsens död framför en mördare; vilket gör det till ett unikt fall i hela det jordiska livets historia. Ett sådant utbrott av folkhat utan orsak kommer aldrig att hända igen förutom mot Kristi utvalda, syndare som är benådade genom hans blod.

Johannes 19:1: "*Pilatus tog då Jesus och lät piska honom.*" Pilatus gav efter för folkets begäran, men han trodde ändå att han kunde stilla deras raseri mot Jesus genom att utsätta honom för en piska, vars tre läderremmar hade ben eller järnbitar i ändarna som slet sönder offrets kött. Denna praxis möjliggjorde ett stort antal piskor, och Kristi kropp som återges på Turinsvepningen vittnar om 120 blodiga slag orsakade av metalländarna på den piska som användes. Pilatus gjorde sitt första misstag här, eftersom hans höga position gav honom all legitimitet att bevara Jesu oskyldiga liv. Men utan tro fruktade han folkets vrede mer än den sanne Gudens, som han hade talat med utan att förstå Honom. Som romersk prokurator var han tvungen att svara inför den mäktiga romerska kejsaren i vars händer hans liv låg. Av rädsla för att han skulle hållas ansvarig för organiserad oro och uppror i Israel valde han att svara judarna genom att gradvis ge dem den gudomlige Messias död.

Johannes 19:2: "*Soldaterna tynnade ihop en törnekrona och satte den på hans huvud och klädde honom i en purpurrod mantel. Och när de kom till honom, anade hans råa och grymma män, vana vid att utgjuta blod, inte att deras handlingar var villiga och inspirerade av Gud själv. För genom att sätta denna "törnekrona" på hans huvud förtjänade och förtjänade Jesus sin titel som judarnas kung, och den purpurrod mantel som de klädde honom i bar en mycket viktig andlig betydelse: han tog emot genom denna purpurrod mantel sina utvaldas synder, förflutna och framtida, och uppfyllde därmed bokstavligt och symboliskt vad ritualen för "försoningsdagen" profeterade, genom att lägga synderna på huvudet av den bock som valts ut för att bära synder ut i öknen, där han skulle förgås. "Purpurrott" och "karmosinrott" är de symboliska färgerna för "synd", enligt Jes. 1:18: "Kom nu, och låt oss resonera med varandra", säger Jahve. "Även om era synder vore scharlakansröda, skall de bli vita som snö; även om de vore röda som karmosinrott, skall de bli som ull." Detsamma gäller för "scharlakansröd" enligt Upp. 17:4: "Kvinnan var klädd i purpur och scharlakansrött och prydd med guld, ädelstenar och pärlor. I hennes hand hade hon en gyllene bägare, full av styggelser och hennes prostitutions orenhet." Den*

röda färgen är människoblod, som måste utgjutas för att sona synd; därför är synd symboliskt kopplad till denna röda färg. Således gör en flagga som innehåller denna röda färg omedvetet anspråk på kopplingen mellan det folk den tillhör och synden. Och alla kan idag märka att detta röda förekommer i ett stort antal länder på jorden.

Ingenting skonades vår Frälsare, som Johannes 19:3 vittnar om: ” *De sade: 'Hälsning vare du, judarnas kung!' Och de slog honom med händerna.* ” Dessa köttsliga män, utan någon koppling till den sanne Guden eller kunskap om hans lagar, fann Jesus vara föremål för grym underhållning. För att förstå denna meningslösa ondska måste vi inse insatserna i den strid som Jesus är engagerad i. Han utsätts för allt som kan få honom att avstå från att genomföra det songörande projekt som han förkroppsligar i denna timme på syndens jord. Djävulen hoppas fortfarande att Jesus ska säga: ’Det är för svårt, jag ska sluta och gripa min gudomliga kraft för att ta mig ur denna fruktansvärda och outhärdliga situation.’ Men Jesus uthärdar den uppenbara orättvisan som drabbar honom och gör motstånd utan att säga något. Han vet att, som bärare av synd, straffar våldet som överväldigar honom synden men inte hans fullkomliga rättvisa som kommer att tillåta honom att uppstå efter sin korsfästelse. Han måste uthärda för att genom denna försoning han genomgår i deras ställe frälsa sina utvaldas liv, liv som kommer att följa honom genom evigheten. Och genom att följa denna berättelse kan man förstå att den kristna tron inte på något sätt kan begränsas till en enkel etikett och varför Jesus ber sina utvalda att avsäga sig själva och bli gudomligt lydiga.

Johannes 19:4: ” *Pilatus gick ut igen och sade till judarna: 'Se, jag har fört ut honom till er, så att ni kan veta att jag inte finner honom felaktig.* ” Vid denna tidpunkt hoppas Pilatus fortfarande att straffet med piskan ska vara tillräckligt för att stilla den församlade judiska folkmassans ilska. Men han utnyttjar detta tillfälle för att tydligt uttrycka sin egen bedömning av Jesus: ” *Jag finner honom inte felaktig.* ” Han intygar därmed den fullständiga oskulden hos den vars död sålunda orättvist krävdes. Detta officiella erkännande av den romerske prokuratorn lägger därför allt ansvar för den kommande orättvisan på det judiska folket och deras religiösa ledare. Men genom att vittna om Jesu oskuld kommer Pilatus att ta på sig en orättvis synd genom att acceptera Messias korsfästelse. Även om den är mindre än judarnas, kommer orättvisans synd att tillräknas prokuratorn, vilket Jesus kommer att föreslå för honom i vers 11.

Johannes 19:5: ” *Jesus kom då ut, iklädd törnekronan och den purpurfärgade manteln. Pilatus sade till dem: 'Se, mannen!'* ” Denna scen är av stor betydelse. Messias som träder fram är täckt av blod, blodet fläckar hans ansikte från törnen som kronan tryckt in i hans huvud, och han kan knappt stå. Pilatus presenterar deras Messias för det judiska folket på ett sätt som Jesaja 53 beskriver med stor precision:

Jes.53:1: ” *Vem trodde på vår predikan? Vem kände igen Herrens arm?* ”

Jes. 53:2: ” *Han växte upp inför honom som en späd planta, som ett skott ur torr mark. Han var utan skönhet och utan utseende som drog till sig vår uppmärksamhet, och hans gestalt var inte till vår behag.* ”

Jes. 53:3: " *Han var föraktad och förkastad av människor, en man av smärtor och välbekant med lidande. Liksom en för vilken man döljer sina ansikten, föraktade vi honom och föraktade honom inte ."*

Jes. 53:4: " *Ty våra plågor bar han, våra smärtor tog han på sig. Ändå höll vi honom slagen, slagen av Gud och plågad. "*

Denna afton före den judiska påsken avgjordes nationens öde. Den dagen avslöjades dess misstro av Gud, eftersom nationen och dess religiösa präster, varnade av beskrivningen i Jesaja 53, gjorde sig skyldiga till ett fruktansvärt förakt för det profetiska ordet. Och Israel var det första offret för detta profetiska förakt, som senare återigen upptäcktes, 1843, för den protestantiska tron som huvudsakligen etablerats i USA.

Presentationen av Jesus för folkmassan utgör ett avgörande ögonblick i den frälsningsplan som Gud förberett. Sårén, som redan får hans blod att flöda, är redan tecknen på straffet för de synder han bär i stället för endast sina utvalda. Jesus presenteras således för människornas tro, vare sig de är närvarande eller frånvarande. Betydelsen av hans sår anges tydligt i Jes. 53:4: " *Ändå bar han våra plågor och bar våra smärtor. Ändå höll vi honom slagen, slagen av Gud och plågad. "* Om denna text inte existerade skulle Israel ursäktas för sitt misstag, vilket också profeteras i denna vers. Men så är inte fallet, och denna vers vittnar mot den judiska nationen, för den existerar och ger förklaringar som Gud erbjuder angående det uppdrag som förberetts för den judiske Messias.

Jes. 53:6: " *Vi har alla gått vilse som får, var och en går sin väg. Herren har låtit allas vår missgärning drabba honom ."* Jesaja visar oss Messias i bilden av " *Lammet som tar bort världens synd* ", men också den " *gode herden* " som " *ger sitt liv för sina får* " enligt Johannes 10:14-15: " *Jag känner mina får, och de känner mig, liksom Fadern känner mig och jag känner Fadern, **och jag ger mitt liv för mina får.*** " Men verserna som följer fullbordar detta projekt: Vers 16: " *Och jag har andra får, som inte är av denna fålla. Dem måste jag föra, och de skall höra min röst, och det skall bli en hjord, en herde. "* Denna vers bevisar att frälsning skulle presenteras för de hedniska nationerna och detta åstadkoms genom de villkor som fastställdes av det nya förbundet baserat på Messias eller Kristi försoningsblod, vid namn Jesus; ett namn som betyder: YaHWéH frälser. Lagg märke till innebörden av kvalifikationen: " *Jag måste föra dem ."* Det bevisar att Guds plan är att föra hedningarna att ansluta sig till det judiska Israel; och inte tvärtom. Verserna 17 och 18 tillägger: " *Fadern älskar mig, ty jag ger mitt liv för att ta det igen."* Ingen tar det ifrån mig, utan jag ger det av mig själv. ***Jag har makten att ge det och jag har makten att ta det tillbaka*** , liksom jag har fått det av min Fader. " Skenet bedrog fruktansvärt; vem skulle ha trott att denne sargade och vanställde man inom sig hade " *makt att ge sitt liv och att ta det tillbaka ?*" En läsare av Bibeln som kände till Guds plan, och eftersom en sådan person inte existerade, var det Jesus själv som förklarade dessa saker för sina lärjungar och apostlar efter sin uppståndelse.

I det ögonblick då Jesus presenteras presenterar Pilatus honom genom att säga: " *Se mannen!* " Ögonblicket är högtidligt, i sin ömkliga gestalt bär och representerar Jesus mänsklighetens öde som anses värdigt dess evighet. Han förbereder sig för att ge sitt liv i extrem smärta för att betala för Adam och Evas

fel; synden som fick dem att förlora rätten att leva evigt. Och det unika värdet av hans personliga liv, befriad från all synd, det vill säga fullständigt rättfärdigt, ger honom möjligheten att frälsa, inte en enda själ, utan mängden själar av hans utvalda. Livet som uppnås genom denna återlösning gäller de två på varandra följande livet, det jordiska livet och det himmelska livet som kommer att vara evigt. Andligt sett är mannen som presenteras för den judiska folkmassan den nye Adam som kommer för att efterträda där Adam och Eva hade misslyckats. Orsaken till deras misslyckande var olydnad mot Guds förbud " *att äta frukten från kunskapens träd om gott och ont* ". Denna gång känner tävlaren sin fiende som han alltid har vetat hur han ska motstå. Ända sedan sin födelse har Jesus vetat att han kom för att bekämpa djävulen och hans mänskliga och änglalika redskap. I början av sin verksamhet, när han frestades i en syn, gav han inte efter för honom, han gjorde motstånd och vann segerrikt sin strid. Den han måste vinna nu är mycket svårare; döden som väntar honom är den mest olidliga i termer av smärta. Men sedan kvällen innan, i Getsemane örtagård, har han äntligen fattat sitt beslut och kommer att gå till slutet för att frälsa sina utvalda. Låt oss titta igen på denna beskrivning av Kristus som presenterades för den judiska folkmassan: " *Så kom Jesus ut, iklädd törnekronan och den purpurfärgade manteln. Och Pilatus sade till dem: 'Här är mannen!'* " Den purpurfärgade manteln är inte hans eget kött; det är bara ett plagg som kastats över hans axlar och ger honom utseendet av en kung, men samtidigt symboliserar alla hans utvaldas synder som bekänts på hans person. I denna aspekt representerar Jesus den absoluta motsatsen till vad kungadömet representerar i syndares liv. Och det mest häpnadsväckande för det jordiska tänkandet är att Jesus frivilligt gav upp sig själv för denna förödmjukelse och förnedring av sin person. Vilken jordisk kung skulle vara redo att göra detsamma? Under hela sin verksamhet strävade Jesus efter att låta sina utvalda upptäcka himmelska värden. Slutligen, kvällen före den dagen, tvättade han sina apostlars fötter och kullkastade därmed alla moraliska värderingar som rådde på jorden hos upproriska människor separerade från Gud. Genom Pilatus mun utser Gud Kristus lydig intill döden för att presentera honom som den perfekta förebilden för människan enligt hennes hjärta och alla hennes värderingar.

Det andra utbytet

Johannes 19:7-8: " *Judarna svarade honom: "Vi har en lag, och enligt vår lag är han skyldig att dö, eftersom han har gjort sig själv till Guds Son ."* När Pilatus hörde detta **ökade hans rädsla** . Denna rädsla förklaras av att Jesus redan har bekräftat sin titel som " **judarnas kung** " och dessutom får Pilatus veta att han påstår sig vara " **Guds son** ". Till skillnad från judarna som bara tror på en enda skapargud är Pontius Pilatus en hedning som är van vid de riter som är tillägnade otaliga gudomligheter som hedniska folk tjänar och fruktar. Själva tanken på att en av dessa gudomligheter skulle dyka upp på hans väg var tillräckligt för att "skrämma" honom. För i denna fråga var de icke-troende på den judiska sidan, inte den romerska. Dessa romare hade helt enkelt inte blivit undervisade på ett judiskt sätt, och deras religiositet bestod i att tjäna specialiserade gudomligheter, såsom Bacchus, vinstockens gud, eller Asklepios, ormguden; alla möjliga egenskaper och defekter förgudades, och denna motsättning som observerades hos

människan hade således sitt ursprung i de osynliga gudarna, eftersom för dessa hedningar var bilderna bara visuella stöd som representerade de sanna dolda gudomligheterna.

Panikslagen är det denna gång Pilatus som skyndar sig att fråga Jesus. Johannes 19:9: ” *Han gick åter in i pretoriet och frågade Jesus: ’ **Varifrån kommer du?**’ Men Jesus gav honom inget svar.* ” Pilatus oro är tydlig i frågan han ställer till Jesus: ’ **Varifrån kommer du?** ’ inte ’Vem är du?’ Han förväntade sig ett svar i stil med: ’Från Olympen, där jag bodde bland gudarna’, men Jesus förblir tyst och svarar inte. Snarare lugnad av denna tystnad ersätter Pilatus irritation rädsla, och vi läser i Johannes 19:10: ” *Pilatus sade till honom: ’Talar du inte med mig? Vet du inte att jag har makt att korsfästa dig och att jag har makt att frige dig?’* ” » Dessa är orden som kommer att döma Pontius Pilatus inför Gud eftersom han erkänner att han har full makt att ” *korsfästa eller frige honom* ”. Dessa ord skulle skrämma vilken normal människa som helst. Och inför detta hot hade Pilatus alltid sett hos dem som hörde dem beteenden av skräck eller tvärtom, mer sällsynt, av arrogans. Men Jesus förbryllar honom eftersom han varken reagerar med skräck eller arrogans, utan med sin lugna och fridfulla röst berättar han sanningen för honom: Johannes 19:11: ” *Jesus svarade: ’Du skulle inte ha någon makt över mig om den inte hade blivit given dig ovanifrån . Därför har den som överlämnar mig till dig större synd.* ” Hans svar är inte arrogant, det är helt enkelt logiskt, och genom att åberopa ” **makten som är given ovanifrån** ” visar Jesus att även han tror på den osynliga gudomliga makten; något som den hedniska dyrkaren av falska gudomligheter delar. Men Jesu ord bekräftar Pilatus fördömande, eftersom även han begår ” *en synd* ” genom att överlämna en oskyldig man till döden. Skuld hos de judar som organiserade och krävde denna död är dock mycket större; deras synd är mycket ” **större** ”. Synden är mycket ” **större** ”, och denna skuld kommer att betalas genom den judiska nationens död; dess befolknings död och dess överlevandes spridning över den bebodda jorden från år 70 till 1948.

Fängslad av Jesu ädla och fridfulla beteende ser Pilatus i sina svar endast visdom och en förvirrande och avväpnande sanningslogik. För första gången i sitt liv ser han med egna ögon en fullständigt oskyldig man som judarna ber honom korsfästa. Och Johannes 19:12 vittnar om hans dom: ” *Från den tiden försökte Pilatus frige honom. Men judarna ropade: ’Om du friger honom är du inte kejsarens vän. Den som gör sig själv till kung säger sig själv emot kejsaren.* ” Rädslan för denne romerske kejsaren kommer definitivt att leda Pilatus till att lyda judarnas begäran på alla sätt, och Jesus kommer att föras till foten av berget Golgata för att korsfästas där.

Utifrån detta mycket viktiga utbyte mellan Jesus och Pilatus måste vi minnas den extrema uppriktigheten hos båda talarna. Och vid en tidpunkt då Jesus talade till judarna i ofta missförstådda liknelser, uttryckte sig Jesus med ett fullständigt klart språk i sina kommentarer till Pilatus. Detta, medan han visste att hans förklaringar inte skulle förändra något i hans dödliga öde, vilket han hade accepterat. Och hans karaktär, helhjärtad och rättrådig, präglar återigen hans exceptionella gudomliga personlighet. Han förblir uppriktig och rättrådig i varje

situation och vittnar därmed om att han verkligen är det synliga uttrycket för gudomlig sanning.

Det är dags att återvända till Jesu uttalande till Pilatus: " *Jag är född och har kommit till jorden för att vittna om sanningen* ." Bibeln citerar ofta ordet " *sanning* ", alltid kopplat till Gud själv, hans lag, hans bud, och här i form av fullbordandet av hans frälsningsplan. Detta ord förtjänar att placeras i absolut motsats till den lögn som kännetecknar djävulen och hans värderingar, hans planer och hans bedrägerier. Men för att förstå den verkliga innebörden av detta ord måste vi upptäcka Guds Andes verk, där ordet lögn är helt uteslutet. Hans tanke och hans ord är kreativa, och det som denna tanke eller ord skapar är i perfekt överensstämmelse med vad det var avsett att vara. Gud tolererar inte inkonsekvens eftersom han är unikt konsekvent till sin natur. Det är därför hans planer, inför sitt ansikte, måste fullbordas i perfekt överensstämmelse med vad de var avsedda att vara i hans sinne. Denna förvrängning av hans plan betalades officiellt och offentligt dyrt av Mose, som av Gud fördömdes att inte komma in i Kanaans land. Detta beror på att han slog på Horebs klippa två gånger, medan den andra gången befallde Gud helt enkelt att han skulle tala till honom för att få det dyrbara vattnet, utan vilket allt kött dör av uttorkning. För Gud har sanningen detta krav, och genom att förstå det ser hans utvalda till att respektera denna princip. Gud uppskattar vår respekt för detaljer när denna respekt endast har som mål att behaga honom. Hans utvalda förbereder sig för att leva evigt i hans sällskap, och denna förberedelse består i att veta vad som behagar honom, vad som ger honom glädje och lycka. Och från början till slut vittnar Bibeln om att Gud identifierar sina utvaldas kärlek med deras lydnad. Han är denne gudomliga Fader som hans barn legitimt och logiskt måste lyda utan att förvränga eller svika hans förväntningar. Sanningen kräver att Guds barn ska bete sig som Guds barn borde, i all sin gudomliga Faders logik. Gud förklarade: " *Lika mycket som mina vägar är emot era vägar ...* " Guds ursprung är perfekt renhet, men de människor han återlöser på jorden är födda syndare och därför befläckade av synd. Vi kan då bli medvetna om de enorma förvandlingar som vår jordiska natur måste genomgå. Och denna förvandling av våra onda väsen försvåras av att vi lever i en avskryvård kollektiv atmosfär präglad av synd. Mänskligheten vill alltid ha mer frihet och det producerar mer ondska och lidande. De officiella kristna religionerna befinner sig i Pontius Pilatus situation, som inte visste att han talade med Gud. Utan lydnad och önskan att lyda honom är den kristna tron inte värd mer än det värsta av romersk eller annan hedendom, och dessutom gör denna kunskapsgrund den ännu mer klandervärd. Sedan urminnes tider har sann tro vilat på ett individuellt band vävt med denne uppenbarande Gud, mycket krävande i hans fullkomlighets namn. Hans eviga projekt vilar helt och hållet på genomförandet av denna fullkomlighet. Med kännedom om dess krav måste kandidaten till evigt liv anpassa sig eller avsäga sig den.

I sin uppenbarelse symboliserar Gud " *sanningen* " som hans utvalda av himmelskt och jordiskt ursprung upplever med bilden av ett " *glashav, klart som kristall* " i Upp. 4:6. Bättre än några ord avslöjar denna bild länken som förbinder " *sanning och fullkomlig renhet* ", vilka är två oskiljaktiga egenskaper för Gud. I Johannes 13, under namnet " *kärlek* " eller " *karisma* ", ger Jesus oss en

beskrivning av egenskaperna hos " *sanningen* " som levs enligt Gud. Och dessa egenskaper avgör möjligheten till kollektiv lycka som endast de utvalda kommer att dra nytta av, eftersom Jesus, genom deras samarbete, kommer att ha förvandlat dem till sin avbild, sin gudomliga karaktär.

Gud är Ande och en obegränsad tänkande ande. I motsats till honom är människan beroende av sina ögon och sina fem sinnen; andra människors tankar hålls hemliga och mystiska, eftersom de inte är synliga för det mänskliga ögat. Men om detta är omöjligt för människor, så är det inte för Gud, för vilken kunskap börjar på tankens nivå och till och med innan den formas i hans skapelsers sinnen. Det är denna situation som får Jesus att lära oss att synden börjar från dess idé uppenbarar sig i deras sinnen. I Matteus 5:27-28 ger Jesus oss detta exempel: " *Ni har hört att det är sagt: 'Du skall inte begå äktenskapsbrott.'* Men jag säger er att var och en som ser på en kvinna med begär efter henne har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta. " Detta kan förvåna människor, men för Gud är hans skapelsers tankar redan ett uttryck för deras liv. Det är därför han, till skillnad från mänsklig praxis, inte gör någon skillnad mellan den onda tanken som formas i sinnet och dess faktiska fullbordan, det vill säga övergången till handling. Jesus uppenbarade denna uppfattning och uppmanar sina utvalda att rena sina tankar. Sanningen enligt Gud handlar mycket mer om tankens renhet än om köttets renhet, vilket människor fäster störst vikt vid. Men i Matteus 15:20 lärde Jesus det motsatta och rättfärdigade sina apostlar som inte tvättade händerna innan de åt, precis som de hycklande fariséerna förebrådde dem, eftersom de själva befläckades av orden som kom från deras hjärtan. Den renhet som är viktig för Gud är en helhet, både köttlig och andlig. I sina förebråelser hänvisar Jesus till det faktum att man diskar disken utvändigt men försummar dess inre tillstånd. Detta är återigen en konsekvens av sanningens renhet i praktiken. För Gud är det mentala tillståndet lika mycket värt som det fysiska tillståndet, vars omsorg innebär att man respekterar de kost- och hälsoregler som han skrev genom Mose. Utövandet av dessa saker utgör fortfarande en form av levd sanning som Gud kräver, och således kan man förstå att hans uppfattning om sanning omfattar alla aspekter av livet. Skapat fritt tar sig hans varelsers liv lätt friheter med denna gudomliga sanningsstandard, ty det fria livet tränger sig på vägar som är farliga för själen och åtnjuter inte tryggheten i en påtvingad väg som ett tågs räls. Därför inbjuder Jesus sina utvalda att se upp och utöva försiktighet eftersom vägen är hal och det är lätt och enkelt att glida av vägen.

Sanningen enligt Gud ligger också i hans val av artseparation. Från början av sin skapelse skapade Gud djurarter innan han formade människan till sin avbild. Djurarter känner inte till perversitet beteende; de fortplantar sig inom sin art och gör inte ont. Perversion är en strikt mänsklig defekt eftersom den är en konsekvens av mänsklig intelligens, som blir pervers så snart den föder onda tankar, onaturliga och mot de regler som Gud har fastställt. Sexuella avvikelser förändrar den levda sanningen till en levd lögn; enligt bilden har tåget lämnat rälsen som garanterade dess säkerhet. Själen, offer för denna frukt skapad av frihet, blir en vandrande stjärna som rör sig utan att veta vart den är på väg. Jesus kom för att rädda själar från de olika fällor som människornas individuella frihet

har satt. Han presenterade oss för den gudomliga standarden för sin sanning, och sedan den dagen är de som hör och svarar på hans kallelse "återfödda i sanningen", men i en vald status som Guds slav. Detta andliga uttryck innebär att de anser sig vara döda från normerna för ett syndigt liv och, med Gud, återuppbygger sina liv på de gudomliga värderingar som uppenbarats av Jesus Kristus. Men dessa värderingar är inte nya; texterna i det gamla förbundet har redan uttryckt dem genom Bibelns bokstav, lagens bokstav skriven av Mose. Vad dessa skriftliga vittnesbörd saknade var en perfekt modell för deras tillämpning; och Jesus kom för att förkroppsliga den. Således antog " *sanningen* " en konkret, synlig mänsklig form och vann också effektivitet i att erövra hjärtana hos de utvalda som Gud utvalt, genom Jesu unika namn och hans blod som utgjutits på Golgata. Jesus själv sammanfattade denna princip genom att säga om sig själv: " *Jag är vägen, sanningen och livet; ingen kommer till Fadern utom genom mig .* " Denna lära föregick den eftersom gudomlig sanning redan lärdes ut i det gamla förbundet, och den korsfäste Kristi person också var närvarande, profetiskt, i form av lammet som offrades som brännoffer varje dag, och två gånger om dagen i 24 timmar, på kvällen och på morgonen. Detta offer var "evigt" och det skulle inte upphöra förrän det ersattes av Jesus Kristus vars död fullbordade det slutgiltiga " *eviga* " offret. I honom fördömde Gud synden, och efter honom blev djuroffren helt meningslösa. Dess förlängning utgjorde inget annat än ett bevis på vägran att erkänna den frälsningsplan som Gud uttänkt och genomfört. Efter Jesus Kristus blev offret av djuroffer en orsak till fördömelse av Gud och hans förbannelse drabbade således hela den upproriska judiska nationen, som förstördes år 70 av romerska trupper, i enlighet med det profetiska tillkännagivandet som citeras i Dan. 9:26: " *Och efter sextiotvå veckor skall en Smorde utrotas, och han skall inte ha någon efterträdare. Folket som har en härskare som skall komma skall förstöra staden och helgedomen.* " *helighet* , och dess slut skall komma som med en översvämning; det är beslutat att förödelsen skall vara till krigets slut .

Det förakt som visats för Guds " *sanning* " har alltid betalats dyrt av folk, även i vår tid där en kollektiv bestraffning just har börjat, med början i Ukraina. Från och med då befinner sig det otrogna kristna västvärlden i det judiska folkets situation, i samband med deras progressiva förstörelse ledd av kung Nebukadnessar, dåtidens V. Putin.

Jeremia 8:14-15: " *Varför sitter vi stilla? Samla er, låt oss gå in i de befästa städerna och förgås där! Ty Herren, vår Gud, har bestämt oss till döden , han har låtit oss dricka gallvatten, eftersom vi har syndat mot Herren . Vi väntade på fred, men det finns inget gott, på en tid av läkning, men nu är det skräck.* " ! »

Detta sanningsämne är omfattande, och brytningen med Gud har enorma konsekvenser. Medan Gud upphöjer renhet, transparens och en rättrådig och helhjärtad karaktär, utvecklar befolkningar som skilts från Honom karaktärer som är helt motsatta. Människor har blivit falska, lömska och bedrägliga; de låtsas vara någon annan än sig själva och lever sina liv som en roll för att likna den beundrade modellen på den tiden. Konsekvensen av denna utbredda grundläggande lögn är intensifieringen av skilsmässor och uppbrott bland par som

lever tillsammans utan att vara officiellt gifta. Anledningen är enkel: de gifter sig eller sambor med någon tills den dag de upptäcker att den personen inte längre är densamma. Detta är den oundvikliga konsekvensen av att spela sitt liv som en roll, istället för att bara acceptera vår sanna natur och personlighet. I den besvikelse som uppstår genereras våldsamma reaktioner. Moderna mänskliga relationer baserade på användningen av "internet"-nätverk har enormt gynnat denna maskerad som döljer personligheten. Och alltför ofta besvikna över sina relationer drar sig människor tillbaka till sig själva i en kommunikativ bitterhet. Det är då de måste inse att denna avskyvärda frukt i deras samhälle enbart beror på deras förakt för sanningens Gud, som utgör en bottenlös källa av visdom och ensam känner till de regler som gynnar lycka. I Bibeln hade alla människor som Gud älskade denna naturliga rättrådighet och enkelhet som gör dem älskvärda. Sade inte Jesus: "*Saliga är de renhjärtade, ty de skall se Gud*"? Och här måste jag påminna om att den renhet som Gud upphöjer för det första är moralisk och för det andra köttslig. Jag korrigerar här den ordning som lärs ut av den falska katolska tron, som aldrig har upphört att bedra kristna genom att rikta uppmärksamheten mot köttets synd. Ursprungligen började den sprida idén i människors sinnen att arvsynen var av sexuell natur, vilket illustreras av det numera populära uttrycket "att bita i äpplet". Och jag påminner er om att detta tillvägagångssätt bekräftades genom att den köttsliga synden fördubblades i dess förvandlade version av Guds tio budord. Detta, eftersom dess rena och enkla undertryckande av det andra budet tvingade den att uppfinna en, att ersätta den. Den tog således ämnet sexualitet för att göra det till den köttsliga synden par excellence. Du måste dock förstå att dess praxis att knäböja inför falska helgon som har blivit himmelska andar som i verkligheten bara är onda änglar, utgör en synd i kött och ande; eftersom det handlar om en avgudadyrkande fysisk och mental attityd som fördöms av Gud i detta andra bud, vilket inte har försvunnit i Bibelns skrifter och i Guds tankar; 2 Mos 20:4-6: "*Du skall inte göra dig någon bildstod eller någon avbild av något som är i himlen ovan, eller som är på jorden nedan, eller som är i vattnet under jorden. Du skall inte tillbe dem eller tjäna dem. Ty jag, Herren, din Gud, är en svartsjuk Gud, som hemsöker fädernas missgärning på barnen in i tredje och fjärde led, av dem som hatar mig, och förbarmar mig över tusenden av dem som älskar mig och håller mina bud.*" Det är svårt att tro att människor skulle våga ta bort en text som ursprungligen skrevs med Guds finger på stentavlor, men det var vad den påvliga makten gjorde. Detta bedrägeri förändrar dock ingenting och Gud tillräknar synd och den död som följer med den till överträdarna av hans bud. Det är då vi måste inse att det sorgliga tillståndet i våra västerländska samhällen beror på de falska lärorna i våra falska kristna religioner, vilka inför människorna antog ett falskt skene av helighet som Jesus Kristus fördömer med stor envishet i sin uppenbarelse. I Upp. 9:1 till 11, där Jesus presenterar temat för den "*femte trumpeten*", som rör den protestantiska tron som förkastats och överlämnats till djävulen sedan våren 1843, noterar vi användningen av termen "**som**" 9 gånger i 11 verser; exempel vers 8: "*De hade hår som kvinnohår, och deras tänder var som lejon tänder.*" Dechiffrerat säger detta budskap: "de hade ett yttre utseende (*hår*) av kyrkor (*kvinnor*) men var paradoxalt nog vilda (*tänder*) och starka (*lejon*)." Detta envisande fördömer

en falsk, bedräglig framtoning som Jesus tydligt uttrycker i Upp. 3:2, genom att säga: " *Ni utger er för att leva och ni är döda* ." Men det måste också noteras att i Upp. 8:8 inkluderar det påvliga etablerandet av den " *andra trumpeten* " år 538 också termen " **som** ": " *Den andre ängeln blåste. Och något som **liknade** ett stort berg som brinner av eld kastades i havet, och tredjedelen av havet blev blod.* " Och omnämnandet av denna term " *som* " är desto mer berättigat eftersom den påvliga romersk-katolska tron var den första formen av den bedrägliga och falska usurpationen av den Utvalde, Kristi kyrka eller församling, i hela kristendomens historia. Slutligen måste vi komma ihåg att denna frukt av bedräglig falskhet först uppträder i den berörda institutionen efter att den har förkastats av Kristus för att överlämnas åt djävulen. Jag måste också påminna er om att detta sorgliga öde senast har berört den officiella institutionen för "sjundedagsadventisterna" sedan år 1994, vilket bestämdes av de profetiska " *fem månaderna* " eller 150 åren i Upp. 9:5-10. Efter att ha anslutit sig till den ekumeniska alliansen som Gud förbannade år 1995, presenterar den därför i sin tur denna falska framtoning som fördömts av Jesus Kristus, sanningens och transparensens Gud.

Min kommentar till nyheterna från 15 juni 2022

Den franske scapinens trick

Presidentvalet har återinsatt E. Macron i fem år vid rodret i Frankrike. I detta land, profetiskt förbannat av Gud för sin smak för överdriven frihet, är mänskliga val bara en yttre återspeglning av en gudomlig vilja som alla kan notera, genom det faktum att E. Macron två gånger i rad valdes, **per automatik**, mot Nationella fronten, representerad av Marine Le Pen. För denne arrogante, karriärlistiska och förmätne unge man spelar det liten roll hur många fransmän som stöder honom; bara resultatet spelar roll, han är vald. Han hade redan avslöjat sin orättvisa natur genom att bevisa att han brydde sig föga om ojämlikheten i den åtgärd han föreslog för företagen. Enligt hans ord borde de "som kunde" ge hundra euro i stöd till sina stackars arbetare, vid tiden för "gula västarnas" offer för den ekonomiska krisen. Synd för dem som inte fick det. Vi har här ett fint exempel på bristen på rättvisa hos denna karaktär. Han trodde till och med, under sin första mandatperiod, att de röster som avgavs för honom, och som avvisade Marine Le Pen, var gynnsamma för honom. Och när han väl blivit vald igen trodde han att allt var en självklarhet. Och nu, under parlamentsvalet, upptäcker han att ett stort antal franska män och kvinnor inte vill ge hans LREM-parti absolut majoritet. Fram till nu har han lyckats lura och manipulera folkets åsikter genom att organisera tv-sända sessioner som alltid är gynnsamma för honom, likt charaden i hans "stora debatter" eller snarare "stora monologer". Smart som en apa eller Satan undviker han obekväma situationer och försöker avleda det franska folkets uppmärksamhet, vilket framgår av de fullbordade fakta under denna vecka mellan de två omgångarna av vårt parlamentsval. Den tillfrågade allmänhetens åsikt, efter att ha avslöjat en fientlig hållning, har den unge presidenten upptäckt att en betydande majoritet av folket inte gillar honom, till och med hatar honom. Så vad gör han? Han flydde från den obehagliga situationen och organiserade en

resa till Rumänien för att träffa franska soldater baserade i landet, på en NATO-bas. På militärt språk använde han en avledningsstrategi, och medveten om att alla medier riktade sin uppmärksamhet mot honom, använde han dem för att övertyga fransmännen om att deras delvis förlorade stöd, som krigsherren, var nödvändigt. Enklare uttryckt "skygde" han fransmännen och sökte bland utlänningar den beundran och de hedersbetygelser han älskade. Beslutsmakten är berusande, och "aptiten kommer med maten", som det populära talesättet säger. För det var för att uppnå denna respektfulla och undergivna vördnad som han ville bli Frankrikes president; även om han själv erkände "sin oerfarenhet och omognad". Resultatet som uppnåddes genom hans skicklighet vittnar om hans ord. Under de två åren av Covid-19-virusattacken blockerade han den ekonomiska funktionen i det fogliga och undergivna Frankrike, som han ruinerade, genom att skydda sig bakom en hälsojuntas beslut. När kriget i Ukraina bröt ut, efter att det hade upphetsat den ryska jätten, enligt sin berömda "samtidigt"-princip, ställde han sig öppet på Ukrainas sida och följde därmed Europeiska kommissionens ståndpunkt. Eftersom nästan alla nationer följde efter gavs vapen för att döda ryssar. Men detta hindrade honom inte från att tro att han "samtidigt" kunde skydda sin neutralitet genom att tala med den ryska ledaren per telefon. I denna allmänna blindhet, som framför allt härrör från en av Gud påtvingad illusionsmakt, måste vi notera att Frankrike och dess europeiska "partners", eller snarare "konkurrenter", genom att beväpna sin motståndare har lyckats göra det mäktiga Ryssland till sin dödsfiende. Den allra närmaste framtiden kommer att bekräfta denna fruktansvärda vision av saker som redan profeterats av Gud. Detta gäller i ännu högre grad eftersom alla idag redan kan se försvagningen av de ukrainska styrkorna och de ryska styrkornas långsamma men verkliga erövrande framryckning.

Livet bjuder på överraskningar varje dag. Jag fick veta att påven Franciskus i ett offentligt uttalande, när han tillfrågades om kriget i Ukraina, delade skulden mellan NATO och Ryssland. Denna förvånansvärt korrekta analys förklaras utan tvekan av det faktum att denna påve har sydamerikanskt ursprung; han är inte en påve av europeiskt, eller snarare italienskt, ursprung som majoriteten av hans föregångare. Men det som måste noteras är att påven inte delar Polens synvinkel, som är mycket katolskt och ovillkorligt stöder sin ukrainska "siamesiska tvilling". Han är dock fortfarande långt ifrån att veta och inse att orsaken till det eskalerande dramat är att bestraffa hans "söndags"-vila, som praktiseras den första dagen i veckan i den tidsordning som Gud fastställt. Detta till nackdel för hans sanna sabbat, föreskriven genom hans fjärde budord. Men hans balanserade omdöme bevisar hans personliga intelligens; vilket gör honom ännu mer skyldig inför Gud.

Jag hör ständigt i media journalister, politiker och så kallade "specialister", kallade "konsulter", outtröttligt upprepa att Frankrike och Europa inte är i krig med Ryssland. Vilket avskyvärt hyckleri! Dessa människor vet att när våra kanoner, våra stridsvagnar, alla våra vapen dödar ryska soldater, så deltar vi i kriget, men vi måste försäkra folket om att behålla deras godkännande. Och det bästa beviset är att detta väpnade stöd syftar till att tvinga Ryssland, som är för mäktigt för att förintas, att kapitulera på grund av bristande förmåga att förgöra

det. Och beslutsamheten att fortsätta kampen mot det orsakas av rädslan för att en dag bli förintat av det.

Misstro och arrogans i det konsumtionssamhälle som skapats i väst har lett till en konsekvens som först nu blir uppenbar. Frankrike, som länge var övertygade om att skapandet av EU hade eliminerat risken för ett större krig i Europa, avslutade den allmänna militärtjänsten, och alla franska politiska och militära ledare var övertygade om att konventionella vapen inte längre skulle användas, förutom i små operationer i territorier utanför Europa. Konsekvensen av denna bedrägliga illusion är att Europa och USA idag inte längre har tillräckligt med denna typ av utrustning. Även om Ryssland, som Gud förberett för detta ändamål, har tillverkat en arsenal av tusentals gamla vapen och nya, mer effektiva och mer fruktansvärda. Därför är dess seger mot de europeiska nationerna säker och redan förutsagd av Gud. Västmakterna underskattade det uppenbarligen, och detta misstag kommer att bli ödesdigert för dem.

Vi hör inte vad varje enskild europé eller fransman tycker. Men meningsskiljaktigheter om kriget i Ukraina börjar dyka upp. På medieplattformarna dyker det upp människor efter varandra som är offer för principen att "enhet är styrka". Men vad gäller Europa är dess styrka och makt illusoriska. Pengarna som gör västvärlden rik är ineffektiva mot bomber och kulor. Och redan framstår hela vårt Europa som den där " *kolossen med fötter av lera och järn* ", som Gud presenterade för profeten Daniel för att profetera den verkliga svagheten i vår tids rika västvärld, vilken föregår med åtta år vad som borde kallas "världens undergång".

Dessa " *fötter* " som delvis består av " *lera* " och delvis av " *järn* " profeterar om motsatta binära egenskaper som vi finner i västländernas politiska sammansättningar. Det mest typiska fallet är USA:s, där politiken är uppdelad mellan republikanernas "hårda" läger och demokraternas "mjuka", eller mer sociala, läger. I Frankrike motsätter sig samma fenomen höger och vänster, och detta kännetecknar mer eller mindre alla västerländska demokratier. Majoritetens styre gäller, men när de två lägren är nästan lika, som i USA, blir styret svårare att acceptera och demokratin i sig hotas; risken för våldsamma sammandrabbningar ökar farligt. (Detta bekräftas av upphävandet av den federala lagen som tillåter abort i USA, daterad 24 juni 2022.)

Det visar sig att Europa splittras på grund av Ukraina, som stöds av det katolska Polen, vars symbol är " *järn* ", och fredsläget, representerat av Italien och Tyskland, är i detta fall värdigt symbolen " *lera* ". Var ska vi placera E. Macrons Frankrike? Enligt hans förföriska "kameleont"-princip, som gör honom oklassificerbar, befinner sig herr Macrons Frankrike "samtidigt" i båda lägren. Sedan jag började lyssna på hans tal har jag lagt märke till hans förmåga att säga alla vad de vill höra. Han pratar, pratar, hittar på och säger vad som helst, men allt går förbi och i slutändan lyckas han förföra sina samtalspartners, men inte alla. I vilket fall som helst vet han hur man undviker konfrontation med sina mest kompetenta motståndare. Faktum är att han inte bara betar sig som en "kameleont", han är också lika svårfångad som en "ål". Nyheterna från den 15 juni ger oss ett bra exempel på denna beskrivning. I sitt officiella tal i Rumänien, där president Macron tog upp problemet med Ukraina, ser han bara två möjligheter:

att stödja Ukraina med vapenförsörjning tills landet segrar, och för det andra att nå ett diplomatiskt avtal med Ryssland. Otroligt nog utesluter denne unge man en tredje möjlighet: att Ryssland vinner segern mot Ukraina i denna konflikt. Och alla är ännu mer okunniga, inklusive Ryssland, om att de också måste besegra och krossa hela Europa, inklusive E. Macrons Frankrike. Aldrig har hans förnamn "Emmanuel", som betyder "Gud med oss", blivit så missförstått, eftersom det är uppenbart att Gud inte är med honom. Men presidenttiteln och hans respekt från de förblindade fransmännen tillåter honom allt, man kan förstå varför jag, när han kom till makten, gav honom namnet: "Frankrikes dödgrävare"; den siste nationella ledaren i dess cirka 1 600 år långa historia som därmed kommer att ta slut, vid tiden för "*nationernas slut*" som Gud profeterat. Hans binära syn är förbannad och han ignorerar att, för Gud och hans utvalda, symboliserar siffran två ofullkomlighet och siffran tre symbolen för perfektion.

I årtionden efter andra världskriget var Europa uppdelat i två läger, och i öster drog sig Sovjetryssland tillbaka och stängde sig bakom sin "järnridå". Längre utnyttjad och dominerad av den, hyste Polen ett hat mot den som återuppstår idag i kriget i Ukraina. Dess symboliska "*järn*"-image och dess nuvarande hårdhet har sitt ursprung i den tid då landet befann sig bakom denna "järnridå". Utvidgningen av EU kommer därför att få européerna att betala för medlemskapet i de tidigare nationer som erövrats av ryssarna. För genom att gå med i Europa förde de med sig sitt hat mot Ryssland och sin önskan om hämnd. Den kommande tiden kommer dock i slutändan att rättfärdiga den hårdföra position som försvaras av unga ukrainare. Eftersom USA i det långa loppet kommer att förgöra Ryssland genom en kärnvapenattack mot dess territorium. Och faktum är att dessa ukrainare har rätt igen när de anklagar europeiska nationer för att upprepa "München"-misstaget från andra världskriget, eftersom återigen de rika västnationernas rädsla och feghet gynnar den nya erövrarens expansion; den här gången Ryssland. Denna rädsla är dock inte oberättigad den här gången, eftersom den är motiverad av det ryska hotet baserat på dess besittning av fruktansvärda kärnvapen. Och höjdpunkten är att det först kommer att förstöras av kärnvapen. Men är det i själva verket rädsla och feghet? Nej, för den verkliga orsaken är att nationerna inte är enade trots att de påstår sig vara det (FN). Faktum är att det är Gud som har separerat dem genom språk och individuella personliga intressen. Och det är på grund av dessa särskilda intressen som spontant kollektivt engagemang omöjliggörs, trots tidigare allianser och överenskommelser. Det måste noteras att detta är sista gången som separationen av nationer förhindrar deras gemensamma engagemang i krig, eftersom kriget som börjar kommer att förgöra dem alla. Efter detta kommer tiden för den sista universella regeringen som bildas av de överlevande från kärnvapenkriget.

^{Republikens} styre . Och denna regim har förberett sin förstörelse. Instrumentet för denna förstörelse var skapandet av Europeiska unionen. Ty Frankrikes presidenter har, en efter en, prioriterat relationerna med sina europeiska motsvarigheter och försummat att skydda det franska folkets intressen. Frankrike har således betalat med sin ekonomiska och finansiella ruin för sin universalistiska humanistiska ideologiska iver. Det ville välkomna "all världens elände" och delar idag detta elände, som bara kan intensifieras. Det har liten eller

ingen industri, är beroende av kinesisk och asiatisk import och är ekonomiskt ruinerat och lever på sin kolossala skuld. Dessutom är det inte tillräckligt beväpnat och blir därmed mycket sårbart för attacker från sina fiender, långt fler än det ville, eller låtsades, tro.

Kriget i Ukraina utmanar alla jordens nationer och deras ledare, och var och en kan ha sitt eget svar på denna fråga. Men återigen har Gud organiserat saker på ett sådant sätt att situationen verkar olöslig, på samma sätt som den han skapade genom att föra tillbaka judarna till Palestina 1948. Men med Guds lära till profeten Jeremia som förebild, som sa " *låt ditt liv bli ditt byte* " och som uppmanade folket att inte göra motstånd mot erövraren Nebukadnessar, har jag personligen bara denna fråga att ställa det ukrainska folket: Var önskan om självständighet från Ryssland värd det pris som det ukrainska folket redan betalat; en katastrof av förstörelse, död och lidande som kommer att öka ännu mer? Och enklare, är friheten värd att dö för den igen? Att svara ja är att placera den på nivån av martyrdöd för Kristus; vilket inte skulle behaga Honom. Hur mycket längre tid kommer det att ta för alla dessa förmodat "intelligenta" ledare att erkänna att Ryssland är oslagbart med konventionella vapen, som det besitter i större mängder än något annat folk på jorden? När det gäller dess beslutsamhet att vinna är den på samma nivå som Ukrainas. Vi kommer därför att bevittna en hel del politiskt och militärt posering fram till den oundvikliga globala konfrontationen. Och när det gäller Frankrike och dess öde hyllar och ger jag äran till Jesus Kristus, inspirationen bakom namnet som E. Macron gav sitt presidentparti: "La République En Marche"; han sa helt enkelt inte till honom att det var mot " *avgrunden* ", det vill säga avhumaniseringen av hans land och i slutändan av hela jorden. Och de som gläds åt krigsförbrytelse domar kommer att lära sig på sitt pris att endast segrarens rättvisa segrar.

Faktum är att problemet med vår generation i västvärlden är att den har blivit oförmögen att resignera sig inför en stor, olöslig svårighet. Detta är resultatet av 77 år av fred och erövringen av själviska friheter av så kallade "liberala" samhällen byggda efter amerikansk modell. Det upproriska barnet, "slapphuvudet" som inte längre får några, blir nyckfullt och envist. Men lerkrukan slutar med att gå sönder när den kolliderar med en järnkruka.

Djursymboler tillskrevs en gång i tiden de största länderna i västvärlden, så tidigt som Michel Nostradamus. För Frankrike tuppen; för Tyskland vargen; för England lejonet; för Amerika örnen; men framför allt för Ryssland björnen. Nu är det osannolikt att denna björn kommer att besegras av något av de andra djuren, inte ens genom en gruppattack.

I de senaste nyheterna, denna torsdag den 16 juni, reste statscheferna för Frankrike, Tyskland, Italien och Rumänien till Kiev för att träffa president Zelenskyj. Löften gjordes som var omöjliga att hålla med tiden, vilket återupplivade kriget och det falska hoppet om en ukrainsk seger. För Europas tid rinner ut, och dess förstörare är fortfarande full av styrka och kraft, eftersom Gud har förberett det för detta destruktiva verk. I ett mycket fientligt och hotfullt budskap riktat till ledarna och européerna som han, med sina egna ord, anser vara "degenererade", avslutade den tidigare ryske presidenten Medvedev (översättning: Björn) sina kommentarer med dessa ord: "klockan tickar..."; Gud kunde inte ha

sagt det bättre, men i själva verket är det han som talar och som inspirerar denna varning. Det kommer att bli nya vapenleveranser till Ukraina och det fåfänga löftet om en accepterad och stödd europeisk kandidatur... etc.

Guds förordningar: Sanna och falska

Guds sanna förordningar kom från hans mun när han dikterade dem för hebrén Mose. Efter honom inspirerades alla hans uppenbarelser till hans tjänare, profeterna, och Gud själv organiserade deras samling i sin heliga bibel, vars första förbund ursprungligen skrevs på hebreiska och det andra eller nya förbundet på grekiska.

I motsats till vad falsk tro visar i handling, ska alla Guds förordningar beaktas. Även när de har blivit föråldrade på grund av de normer som fastställts av det nya förbundets universella sammanhang. Att upptäcka hela projektet som är skrivet genom Guds vilja är inte att slösa bort sin tid, det är att ge näring åt sin tro. Tron får näring av säkerhet, inte tvivel. Och denna säkerhet byggs upp av kunskap om det religiösa ämnet. Det är bara på detta sätt som de utvalda kan skilja sig från de kallade som, enligt Jesus, är mycket talrika, men förgäves. Utan en djupare studie av de två förbunden får det gamla och det nya förbundet utseendet av två **konkurrerande religioner**. Men enligt Guds bedömning är denna syn på saker falsk, eftersom det nya har kommit för att ersätta det gamla som därför har förlorat all legitimitet och inte längre kan frälsa någon på egen hand. Men i den andra bemärkelsen får Jesu Kristi tjänst och den frälsning som han kom för att erbjuda och åstadkomma bara mening i tillkännagivandena av detta projekt i de symboliska former som det antog i det gamla förbundet.

Evangeliet lär ut att Jesus Kristus är Frälsaren, men frälst från vad och varför? Det nya förbundet säger att det är synd, men vad är synd? 1 Johannes 3:4 ger detta svar: " *Ty synd är lagbrott* ." Nåväl, vad är lagen? För judarna är det de fem heliga texterna skrivna av Mose och profetböckerna, de historiska böckerna, Psaltaren och Ordspråksboken skriven av Salomo. Tyvärr, för dessa människor slutade inte Guds lag där, för efter dessa texter kräver Gud respekt och efterlevnad av allt som står skrivet i det nya förbundet. Och bland dessa texter finns, i Markus 16:16, denna vers där Jesus säger: " *Den som tror och blir döpt skall bli frälst, men den som inte tror skall bli fördömd* ." För en jude som redan var välutbildad, liksom apostlarna som Jesus valde ut, bestod "tro" helt enkelt i att i Jesu Kristi död erkänna den fullkomliga uppfyllelsen av det " *ständiga offret* " eller " *ständiga brännoffret* " under vilket, som en förebild för " *lammet som tar bort världens synder* ", ett " *lamm* " offrades som offer för evigt, varje dag, kväll och morgon, det vill säga vid solnedgång och soluppgång. Genom denna rit visade Gud att den rättfärdighet som Jesus senare erhöll kom för evigt för att erbjuda frälsning för hans utvalda och endast dem. Jag insisterar på denna punkt, eftersom falsk tro, likt en trevlig fabel, har lurat mängder av människor som tror att de kommer att bli frälsta, eftersom deras pastorer och präster har sagt det till dem. Mängder av människor litar på dopet för att bli frälsta. Men de har inte läst vad texten säger väl och har inte förstått vad Gud menar med " *den som tror* ". Jag ska

försöka vara så tydlig som möjligt, för Gud består "tro" i att lyda. Men att lyda hela den skrivna gudomliga lagen, både det gamla och det nya förbundet. Detta innebär att för att vara "den som kommer att tro", måste man ha läst och förstått hela denna skrivna lag. De mysterier som är dolda i de riter som Gud ordinerat gav normen för det gamla förbundet en bild liknande "natt" och dess "mörker". Och när Jesus Kristus började sin verksamhet började gryningen av en solig dag bryta. Sedan dog Jesus Kristus korsfäst, efter att ha offrat sig själv som ett offer, och tre dagar och tre nätter senare, efter att ha uppstått sig själv, uppenbarade han sig för sina lärjungar. Den fulla "dagen" kom sedan eftersom den allsmäktiga andliga "solen" förklarade för dem hur hans död var nödvändig för att frälsa dem, eftersom den ensam hade makten att bekräfta alla synder hos Guds sanna utvalda, utvalda sedan Adam och Eva. "Natten" i det gamla förbundet efterträddes således av den soliga "dagen" i det nya. Denna gudomliga frälsningsplan skrevs från skapelsens första 24-timmarsdag, i dess aspekt av succession; för det första, "natt"; för det andra, "dag". Denna symboliska dag täcker de 6 000 åren av Guds frälsningsplan baserad på andelen 2/3 natt och 1/3 dag, enligt varaktigheten av 4 000 år som leder till Kristus och grundandet av hans nya förbund. Men denna andel är densamma som en dag mitt i vintern, som kallas dödstiden. På detta sätt placeras de 6 000 åren av utväljandet av de utvalda i Guds plan helt under dödens tecken och därför kopplade till den synd som var dess orsak. I början av sitt evangelium talar Johannes om att "ljuset kom in i mörkret", det vill säga det nya förbundets frälsningsstandard som kommer för att belysa det gamla förbundet med dess "dunkla" riter. Denna "natt" hade börjat med den synd som Adam och Eva begick när de upptäckte att de var nakna. Och i den andliga natt som då föll över mänskligheten, gavs en strimma av hopp åt den syndiga bågaren när Gud offrade det första djurlivet för att göra dess hud till kläder för att täcka deras nakenhet; detta var det första tecknet som gavs till människorna på det frälsningserbjudande som skulle komma i Kristus. Efter denna mycket symboliska upplevelse kom en andra av lika stor betydelse, i skapelsens tidiga dagar med Guds mystiska preferens för Abels offer; att hans bror Kain hade blivit föraktad av Gud. Anledningen till denna preferens uppenbaras först när Abram, på Guds befallning, samtycker till att offra sin ende legitima son som offer. I sista stund ersätts hans son Isak av en ung bagge som Gud ger till Abram för att offras. Det är denna handling som belyser Guds preferens för djuroffret som Abel presenterade, eftersom detta offer där djurblod utgöts profeterade Kristi död, "Guds lamm", vilket således förebådades tre gånger av Adam och Evas successiva upplevelser, sedan Abels och Abrams, vars två namn, utan möjlig sammanträffande, börjar med det hebreiska "ab", vilket betyder far. Abel betyder: Fader är Gud; och Abram: fader till ett folk. Efter att ha satt sin tro och lydnad på prov kommer Gud att ändra hans namn till Abraham: fader till en mängd människor. Mysteriet med dessa tre upplevelser kommer därför att utvecklas men inte klargöras i det gamla förbundets lära. Endast den jordiska upplevelse som Jesus Kristus uppnådde kom för att ge förklaringen och innebörden av dessa forntida ting. Jordens frukter som Kain presenterade symboliserade ingenting för Gud; inget annat än frukten av jordens arbete. Tvärtom var det offrade djuret som Abel offrade symboliskt för den frälsningsplan som Gud redan hade planerat att genomföra i Kristus, vid den

tidpunkt han valt för att göra det. Kort sagt, erbjudandet om frälsning som Jesus Kristus framförde var i sig bilden av en solig **vinterdag**, eftersom dödens tjänst fortsätter efter honom, för jordens invånare, tills hans härliga återkomst. Denna död förklarar vårt behov av att sova. Vissa människor har kallat sömnen för "lilla döden". Och de var väl inspirerade, eftersom behovet av att sova orsakas av den trötthet som uppstod efter synden. Och det var Gud själv som jämförde " *döden* " med sömn när han sade till Daniel genom sin ängel Gabriel i Dan 12:2: " *Och många av **dem som sover i jordens stoft** skall vakna, somliga till evigt liv och somliga till skam och evig förakt.*" » Sedan, i sin tur, tog aposteln Paulus upp denna tanke och skrev i sin tur i 1 Tess 4:13: " *Vi vill inte, bröder, att ni skall vara okunniga om **dem som sover**, så att ni inte sörjer som de andra som inte har något hopp.*" Men jämförelsen mellan " *döden* " och sömnen har sin gräns, eftersom den döda själen, berövad medvetandet eftersom den har återvänt till intetheten, inte längre har möjlighet att drömma. " *Minnet av den är glömt*", säger Salomo i Pred. 9:5-6: " *Ty de levande vet att de skall dö, men de döda vet ingenting, och de får ingen mer lön, **ty minnet av dem är glömt**. Deras kärlek, deras hat och deras avund är redan förgånget, och **de skall inte mer ha någon del i något som händer under solen.**" "Om denna sista sanning togs i beaktande av den västerländska mänskligheten, skulle vi inte längre se människor tala, dumt och fåfängt, till sina döda som har blivit till stoft framför gravarna på kyrkogårdarna; och de skulle inte längre ge dem blommor, kransar eller överdådiga marmorbeklädnader. Vad gäller korsen som placeras på dessa gravar, utgör de bara bevis på ett falskt anspråk på frälsning som Jesus kommer att motsäga på den 'yttersta domens dag', genom att väcka dem upp för att genomgå den 'andra döden', den yttersta lönen för synd, som de har förblivit bärare av."*

Tron är inte byggd på en annan persons, förutom i dess "etikett"-aspekt som dödar den. Vad Gud menar med ordet " **tro** " är ett fullständigt, integrerat engagemang från sina utvaldas själ, bestående av en kropp av kött och en tänkande ande. Kroppen och anden tillhör båda Skaparen Gud och båda behöver sin specifika näring. Och det är fortfarande Gud som har sörjt för båda. Till skillnad från falsk tro tror sann tro att " *människan inte skall leva av bröd allena utan av varje ord som utgår från Guds mun*". Matteus 4:4. Du hör rätt! " **Av varje ord** ", det vill säga allt som finns i Bibeln, gamla och nya förbundet, till vilket måste läggas de budbärare som han fortsätter att upplysa och inspirera att använda dem till världens slut. Och sedan 1994 är detta verk som du läser ett av dessa. Mina skrifter föregicks mellan 1843 och 1994 av Ellen G. Whites skrifter. Båda drog nytta av samma uppenbarelsainspiration från vår gudomlige Herre Jesus Kristus.

Jag var 36 år gammal när jag äntligen fann en anledning att döpas i Jesu Kristi namn i den sjundedagsadventistiska tron. Jag blev inte, till Guds ära, döpt som barn och jag hade aldrig tidigare bestämt mig för att göra det, eftersom den tro som de kristna på min tid visade verkade för mig långt under den nivå som Gud hade rätt att kräva av dem han frälser. Hans eget offer var så mycket över allt annat. Ett litet nödvändigt förtydligande, jag studerade redan Uppenbarels eboken innan jag gick in i adventistkyrkan men jag förstod inte dess budskap. Genom att introduceras till dess sabbatskrav blev allt logiskt; den dåliga frukten hade sin

förklaring: förakt för hans lag. En sångerska vän som redan hade introducerat mig till vegetarianism konverterade först till adventismen och introducerade mig till den genom Ellen Gould Whites banbrytande bok: "Den stora striden". Denna andliga näring gav mig grunderna, och min önskan att förstå drev mig sedan att studera Uppenbarelseboken och Daniels bok mycket djupare, eftersom det, märkligt nog, var i denna ordning som saken fullbordades. Och idag förstår jag innebörden; ljuset är Uppenbarelseboken, och Daniel var fortfarande i hög grad mörkret. År 1982 dechiffrerades de två böckerna och budskapet från den "femte trumpeterna" i Upp. 9 föreslog datumet 1994. Detta erhöles genom att ta de "fem månaderna" som profeterats i Upp. 9:5-10, vilket betecknade 150 verkliga år som lades till datumet 1844 (vid den tiden; 1843 efter korrigering). Detta tillägg var logiskt eftersom uppdelningen av Uppenbarelsebokens teman är etablerad på detta datum som konstrueras i Dan. 8:14. I detta tema med "trumpeterna" separerar datumet 1843, nu definierat, Upp. 8 från Upp. 9; och dessa två kapitel täcker i kontinuitet hela den kristna eran, från år 321 då "synden", som citeras i Dan. 8:12, fastställdes av kejsar Konstantin¹. Det står skrivet i Upp. 10:6-7: "... och svor vid honom som lever i evighet, han som skapade himlen och vad som är i den, jorden och vad som är i den, havet och vad som är i det, **att tiden inte längre skall vara.** Men i de dagar då den sjunde ängels röst hörs, när han börjar blåsa, skall Guds hemlighet vara fullbordad, såsom han har förkunnat för sina tjänare profeterna." Med sådana uppgifter och Guds bekräftelse **att "tiden inte längre skall vara"** var det lätt för Herren att övertyga mig om att de "150 åren" som anges utgjorde en väntetid för Jesu Kristi sanna återkomst. Och detta argument maskerade i mitt sinne precisionen som emellertid inte tillät en att koppla 1994 till Kristi återkomst. Det var därför delvis förblindat av Gud att jag, enligt hans vilja, presenterade för alla som ville höra det att Jesus förberedde sig för att återvända år 1994. Detta var orsaken till min utstrålning från den officiella kyrkan i Valence sur Rhône i Frankrike hösten 1991. Datumet 1994 hade dock officiellt presenterats för organisationen som plötsligt blev ansvarig, då skyldig, till sitt föraktfulla förkastande av ett autentiskt gudomligt ljus. Eftersom vägran hade fortsatt fram till 1994, föll Guds dom över den; inte för vägran att tro på Kristi återkomst, dock ... utan särskilt för att ha föraktat det datum då Gud profetiskt kom för att pröva den och som därmed blev dess förkastande och enligt Apo. 3:16, om dess "spy" av Jesus Kristus: "Eftersom du är ljum och varken kall eller varm, **skall jag spy ut dig ur min mun.**" Observera att man bara spyr ut det som redan finns inom sig själv; vilket bekräftar den adventistiska identitetens följd sedan början av kapitel 3: I "Sardes": "några få män som inte har befläckt sina kläder"; sedan "Filadelfia", sedan "Laodicea". Observera också att Kristi uttalande inte antar en villkorlig form utan en bekräftande form, det som är resultatet av en observation av en situation som inte kommer att förändras, fördömmelsen är därför fast och definitiv.

Mellan 1982 och 1991 mötte jag den kyla som Jesus fördömde i denna vers, och jag träffade bara ett fåtal personer som tog emot detta budskap vid den tiden. År 1991 fick jag sällskap av tre bröder, vi organiserade konferenser, och där återigen uppenbarade sig Noas otrogna värld för mig i sin sorgliga verklighet; år 1992, fem konferenser för att visa den sublima förklaringen av gudomliga

profetior och fem plågsamma misslyckanden. När 1994 närmade sig, och det tredje världskriget eller den "sjätte trumpeten" inte hade uppfyllts, förstod jag att Jesus inte skulle komma 1994. Och när datumet hade passerat, lät Anden mig förstå det gudomliga syftet med detta "fel" i tolkningen. Av ren respekt för sanningen måste det förstås att denna tolkning inte var ett "fel", eftersom Gud önskade det vid just den tidpunkten i den formen. Faktum är att 150 år efter William Miller bar och förkunnade jag för Gud Jesu Kristi återkomst av samma anledning som han hade gjort före mig. Hans predikningar hade gjort det möjligt att sålla och pröva tron hos de olika protestantiska kyrkorna på hans tid. Efter honom, mellan 1982 och 1991, hade min predikning som mål att prioritera adventisttron för att ta emot Kristi ljus, och erfarenheten uppnåddes i Frankrikes äldsta adventistfäste; i den allra första officiella kyrkan som etablerades i detta land. Under dessa oliktankande förhållanden gjordes med tiden ständiga förbättringar av detta sista adventistbudskap. Men det var våren 2018 som Herren upplyste mig för att ge mig förklaringen som rättfärdigar tillkännagivandet av hans sanna återkomst våren 2030. Sedan dess är det en skatt som jag är glad att dela med mig av till några bröder och systrar. Det som verkade hopplöst att veta har hänt, vid den tidpunkt som den Allsmäktige valt i Jesu Kristi namn. Men det är inte utan anledning som han erbjöd oss denna gudomliga gåva. Han såg i våra beteenden frukten av sann tro, närd av studiet av hela hans heliga Bibel och hans mystiska och extraordinära profetior. I mitt sinne, trots sin osynlighet, har Gud i mig en verklig konsekvens, som man inte kan röra vid utan bara föreställa sig. Vår relation bygger på denna princip: Jag tänker och han tänker och styr mina tankar som rodet styr ett skepp. Idéerna kommer från YaHWeH (hans namns nummer = 26) liksom alla hans förklaringar förblivit oförklarade sedan Daniels tid, det vill säga 600-^{talet} f.Kr., det vill säga 26 århundraden före vår tid och i departementet Drôme vars nummer är 26.

Beträffande kroppens näring definierade och fastställde Gud sitt val av vad som är konsumerbart i 3 Mosebok 11: det som är rent är konsumerbart, det som är orent är det inte. Men denna diet som föreslogs för judarna var berättigad av två skäl. Det första är att Gud sedan syndaflodens slut har bemyndigat människan att konsumera djurkött om det klassificeras som rent. Det andra är att denna bemyndigande gavs för att tillåta judarna att äta, bland annat, kött av djur som, offrade, symboliserade Messias Jesu framtida fysiska och andliga "kropp". Lamm, baggar, förebådade således symboliskt principen om den heliga måltiden i det nya förbundet; något som befalldes av Jesus. Brödet, symbolen för hans kropp, och druvsaften, symbolen för hans blod, har konsumerats i högtidliga sammankomster av sanna kristna sedan påskaftet då Kristus instiftade den. Men endast adventister föregår denna andliga måltid med fottvättningsceremonin, som påminner om Guds krav på perfekt ödmjukhet, som han bara kommer att finna i sina utvaldas karaktär och natur, men inte i alla de kallade. Falska förevändningar existerar, men Gud dömer tankar och hjärtan. Enligt principen är kroppen gjord av det den livnär sig på. Att äta Kristi kropp symboliskt innebär därför att Jesu personlighet måste inskrivas i oss för att framträda i vår existens. Vår personlighet och karaktär **måste** överensstämma med hans. Dessa dolda lärdomar kommer naturligtvis bara att vara nyttiga för de sant kallade troende, som av Gud bedöms värdiga den

slutliga utkorelsen; som bara kommer att framträda i slutet, vid avslutningen av det sista universella trons prov. För att vara värdig frälsning måste den syndiga djurmänniskan, som varje människa är genom ärftlighet från födseln, återuppbygga och återupptäcka inom sig bilden av Guds karaktär; något som är omöjligt utan Jesu Kristi hjälp.

Sedan 1843 har Gud emellertid intensifierat sina krav på sina utvalda. De mest intelligenta urskiljer vad som är gott och att föredra, även när Gud inte bestämmer det. Nu börjar läsningen av hela Bibeln i Första Moseboken 1 och 2. Och där ser vi att människan, efter att ha formats av Gud, endast skulle äta vegansk mat som naturen generöst erbjöd henne utan trötthet. Denna typ av kost var därför idealiskt utformad för man, kvinna och deras ättlingar. Eftersom Guds ideal främjar kvaliteten på hela livet, kropp och ande, blir detta kostval en autentisk handling av tro, och var säker på att Gud inte misstar sig. Att hedra det han har förklarat " *gott* " kan bara uppskattas och välsignas av honom. Och om kroppen får idealisk näring, då kommer anden, så värdefull för att urskilja gudomligt ljus, själv att vara den första mottagaren. Jag har nämnt de enda skyldigheter som Gud ålägger som troskriterier för de utvalda i det nya förbundet. I Jesus Kristus, efter dopet genom fullständig nedsänkning av kroppen, är riterna begränsade till resten av lördagens sabbat och den slumpmässiga riten för den heliga nattvarden. Kristus befriade verkligen sina lärjungar från bördorna av det gamla förbundets riter och gav dem tillgång till sann frihet.

Efter detta exempel på sann tro som Gud uppenbart och konkret har välsignat, kommer jag att ta upp ämnet falsk tro som lär ut falska förordningar som tillskrivs Skaparen Gud.

Det behöver knappast sägas att denna falska tro är helt förbannad av Gud. Men förstå vad denna förbannelse innebär. Människor gråter över sina synder och ber Gud i innerliga böner att förlåta dem. Det är rörande, eller hur! Men samma människor vägrar att höra förklaringar som identifierar exakt de synder som Gud tillräknar dem. Kan man föreställa sig något mer fruktansvärt för någon som förväntar sig Guds frälsning än att få hans vrede i deras ställe? Tanken på att bli frälst är behaglig för alla som tror på existensen av gudomlig dom. Och under lång tid har falsk tro gett falsk lycka till mängder av utbildade men lättlurade människor. Den romerska kurian har dragit nytta av detta och gör det fortfarande. Under vår tid förföljdes den kristna tron först på apostlarnas tid av det hedniska kejsarliga Rom, sedan förföljdes den igen, men den här gången av det katolska påvliga Rom, tills den själv slogs av de blodtörstiga franska revolutionärerna och deras ateism 1793-1794. Dessa händelser leder oss till våren 1843. Vid denna tidpunkt anslöt sig den falska katolska tron till den falska protestantiska tron och den falska trons läger växte bara i styrka och makt; deras läror fördömdes definitivt av Gud, eftersom de, prövade genom tillkännagivandet av Kristi återkomst för 1843 och 1844, båda hade föraktat profeten, hans budskap och Gud som hade gett honom i uppdrag. Emellertid skulle den samvetsfrihet som etablerats och erkänts i västvärlden gynna blandningen mellan den falska kristna tron och de revolutionära fritänkarnas ateism. År 1994 anslöt sig den beprövade

och " *uppkastade* " officiella adventismen i sin tur till dem, och samtidigt förändrade det västerländska samhället sin moral och sina värderingar; fri sexualitet hävdades efter minirevolutionen i maj 1968 i Frankrike. Scenografi och teater skrattades homosexualitet åt och blev gradvis den accepterade normen. År 2013 legaliserades och skyddades samkönade äktenskap av fransk lag, i fotspåren av många andra västländer. Mellan 2013 och 2022 utlöste västerlänningars skydd av HBTQ-personer (lesbiska, homosexuella, bisexuella och transpersoner) förakt från det ryska folket och dess ledare, V. Putin. Västvärlden, som nu anses vara "degenererad" och förfallen, liknar alltmer staden Sodom som förstördes av eld från himlen, som föll i form av brinnande svavelstenar, enligt det bibliska vittnesbördet i 1 Mos 19:24 och 28: " *Och HERREN lät svavel och eld regna över Sodom och Gomorra från HERREN från himlen... Han såg ner mot Sodom och Gomorra och mot hela slättens land, och se, **en rök steg upp från jorden, likt rök från en ugn.*** " Detta djärva uttryck tas upp av Gud i början av temat för den " *femte trumpeten* " i Upp. 9. Gud har flera skäl till detta. Denna eld från himlen kommer för att förgöra den totalt korrupta mänskligheten och denna nivå av korruption återfinns vid världens ände i väst, på grund av de protestantiska och katolska religionernas successiva förkastanden av Gud som överlämnats till djävulen sedan datumet 1843, vilket därmed återigen bekräftas som grunden för början av den " *femte trumpeten* ". Och på detta sätt bekräftas och legitimeras datumet 1994 i sin tur; det avskyvärda lägret får den otrogna adventismen som Gud förkastat att dela sitt hemiska öde.

Vilken frukt, förutom Sodoms, kunde falsk tro ha burit? Samma synder innebär samma straff i Guds dom. Och just det, Amerika var det första landet att reproducera, genom att bemästra kärnvapen, 1945, och mot Japan, de destruktiva effekterna av " *elden från himlen* " som Gud kastade. Nu är detta Amerika den nationella enhet som berörs av den protestantiska tron som den " *femte trumpeten* " riktar in sig på. Det gudomliga budskapet blir tydligt: i sin tur kommer det att lida elden från himlen som Upp. 20:9 lär: " *Och de drog upp på jorden och omringade de heligas läger och den älskade staden. Men eld kom ner från himlen och förtärde dem.* " Och det kommer i sin tur att anta utseendet av dalen där de två onda städerna Sodom och Gomorra stod. I hans fall kommer det inte att vara en " *eld som en ugn* " utan, enligt den universella handlingsstandarden, en " *eld som en stor ugn* ." Kom ihåg: moralens uppluckring och förändringar till förmån för moralisk perversitet i samband med ekonomisk själviskhet utgör de mest uppenbara bevisen på den diaboliska naturen hos folk födda av den kristna tron. De slutar med att kopiera, och till och med överträffa, omoralen hos folk som har förblivit hedniska. I sin apokalyps understryker Jesus Kristus följden av den " *femte trumpeten* " som således kommer efter den franska revolutionen och dess ateism av den " *fjärde trumpeten* ". På detta sätt antyder han ateismens inflytande på den amerikanska protestantiska tron som förkastades 1843. Han bekräftade och profeterade därmed den avskyvärda blandningen av formalistisk religiös tro och otro som nu bär sin slutliga katastrofala frukt för tron, och som finns i den, under beteckningen frimureri, vilket, liksom den ekumeniska alliansen som bildades av katolicismen efter den, sammanför olika och personliga religiösa synpunkter i en

allians; en affärsvänlig religiös stormarknad. Och för att bekräfta detta finns symbolerna för detta frimureri tryckta på dollarn, den amerikanska valutan.

Falsk tro eller falsk monoteistisk religion tar inte hänsyn till de önsknings som Gud uttrycker i sin **enda** heliga bok, Bibeln, utan uppfinner istället riter som är användbara att identifiera. Falska religioner utmärks av sina religiösa högtider. Högtiden för samman anhängare och gläds. De broderliga band som etableras mellan själviska människor stärks således vid detta enda tillfälle. För så snart högtiden är över återvänder alla till sina onda personliga liv och synder. I den monoteistiska religionen uppmuntras alla anhängare att be till den ende Guden. Men att döma av de skillnader som kännetecknar och skiljer dem åt, verkar inte denna ende Gud vara så unik som dessa "onda" människor påstår. För "*orättfärdighet*" är just det fel som Jesus Kristus förebrår och kommer att förebrå otrogna kristna för vid sin härliga återkomst, som han själv lärde i Matteus 7:23: "*Då skall jag gudlöst säga till dem: 'Jag har aldrig känt er; gå bort från mig, ni som utövar orättfärdighet.' "*" Och vad är "*orättfärdighet*"? Jesus ger oss exemplet på den orättfärdige domaren som ger rättvisa åt den som söker rättvisa, inte för att han förtjänar det genom sin oskuld, utan för att snabbt bli av med en obehaglig börda, en yrkesplikt som är illa underbyggd och upplevs som smärtsam. I själva verket ger han honom rättvisa för att bli av med honom, så att hans ihärdiga vädjanden kan upphöra. Det är uppenbart att denna domare inte är värdig sitt ämbete, och de präster och pastorer som sviker Gud, hans lagar, hans normer och alla hans värderingar är lika ovärdiga sitt yrkesämbete som denna onde domare. När de överträder gudomlig lag genom att inte lyda dess bud, begär de "*orättfärdighet*", vilket består i att utöva synd, efter att ha misslyckats med att förstå den begäran som Gud kräver. Den förevändning som används för att legitimera olydnad är oftast orsaken till nedärvd traditionell praxis. Men Gud fördömde den judiska tron för att den från första början föredrog dess traditionella riter framför standarden för deras prestationer i Kristus. De är därför oförlåtliga. Ju mer utbildade människor är, desto mer begåvade är de på att komplicera det som är enkelt. I nationella arméers tjänst kräver ordningen lydnad hela tiden, och ingen vågar ifrågasätta denna princip. Men genom att utnyttja Guds osynlighet tillåter sig falska religioner alla former av förakt för honom. Bönerna som riktas till honom förblir således ohörda och besvaras aldrig. Men genom att lyssna försöker demonerna uppnå svar som därmed stärker och legitimerar den lögnaktiga religionen; eftersom falsk tro också kräver dess näring; och i frånvaro av gudomligt ljus ersätter mirakulösa svar dem. Och det är så svaren som djävulen och hans demoner ger ersätter Guds svar. Att bedra människor är deras enda aktivitet och det är på detta sätt som de agerar mot de otrogna, som Gud har låtit dem överleva fram till hans härliga ankomst.

Jag tar här upp fastan, som falsk tro ger stort värde åt. Jag påpekar först att Gud endast beordrade denna rit för sitt hebreiska folk och att han aldrig har beordrat andra människor att fasta. Fastan hämtar sin logik från mänskligt tänkande. Människan kan bevisa för Skaparen Gud intensiteten i en begäran, uttryckt genom att hon är kapabel att beröva sig själv mat till döden, om nödvändigt... Lyssna på vad Gud tycker om fastan; Jes.58:3: "*Vad gagnar det oss att fasta, om ni inte ser? Att plåga vår själ, om ni inte ger akt på den? Se, på er*

fastas dag hänger ni era egna begär, och ni behandlar alla era daglönare hårt .
 4: *Se, ni fastar för att tvista och gräla, för att slå ogudaktigt med knytnäven ; ni fastar inte enligt denna dag, för att er röst skall höras i höjden.* 5 *Är detta den fasta som jag har valt, en dag då en man plågar sin själ? Att böja huvudet som ett vass och lägga sig i säck och aska, skall ni kalla detta en fasta, en dag som behagar Herren?* 6 ***Detta är den fasta som jag har valt : Lös ondskans bojor, släpp loss slaveriets band, släpp de förtryckta fria och låt varje ok brytas sönder.*** 7 *Dela ditt bröd med de hungriga och för in den hemlöse i ditt hus. Om du ser någon naken, täck honom och vänd dig inte bort från din nästa.* 8 *Då skall ditt ljus bryta fram som morgon, och din läkning skall snart spira fram; din rättfärdighet skall gå framför dig, och YaHwehs härlighet skall följa dig.* I sin timme skall Jesus Kristus i sin fullkomlighet uppfylla normen för denna fasta. Han skall då imiteras av sina mest trogna lärjungar. Man måste dock vara försiktig med en bokstavlig läsning av denna text, eftersom Gud inte talar här om utblottade människor med uppenbart upproriskt beteende, som därför förtjänar sitt öde. Dessutom, i ett mycket andligt symboliskt språk, betecknar nakenhet frånvaron av Kristi nåd, och mat avser biblisk sanning.

Vad Gud säger oss här är att fasta är ett plus, att de utvalda som behagar dem kan utöva det, för att visa Gud att hans andes näring är överlägsen den som hans kropp kräver. Det säger sig självt att religiös fasta, utanför detta fall, inte längre har någon mening. Gud kan godkänna den bara om den som gör den redan hedrar honom genom sin lydnad och sin kärlek. Och utanför detta fall är fasta inget annat än alibi för en bedräglig och falsk religiös attityd. I detta andra fall fastar otrogna troende förgäves, som Gud i Jesaja 58 tillskriver de " *onda och grälsjuka* " judarna. Och det är detta som den västerländska människan, kristen eller inte, har blivit. Men på ett hälsomässigt plan har fastan helande effekter eftersom den främjar vila för matsmältningsorganen och därmed reparerar kostfel genom att undvika allvarliga sjukdomar som är svåra eller till och med omöjliga att behandla.

Den katolska tron har etablerat sina religiösa helgdagar på datumen för helgdagarna i sin forntida hedniska romerska religion. Att hedra dem försonar därför inte syndaren med skaparguden, som först blev förolämpad av sin söndagsvila som han ärvt från den hedniske kejsaren Konstantin I ' sedan den 7 mars 321. Hans dyrkan av den falska "jungfrun" ger upphov till nya helgdagar och det är alla dessa riter som på konstgjord väg ger honom en viktig universell religiös prestige. Låt oss notera att Gud i sin apokalyps jämför sina mässor med " ***trolldomar*** ", i Upp. 18:23: " *Lampans ljus skall inte lysa i dig, och brudgummens och brudens röst skall inte höras i dig, ty dina köpmän var jordens största , ty ***alla folken har blivit bedragna av dina trolldomar*** . "*

För att avsluta detta tema om förordningar vill jag rikta er uppmärksamhet mot denna punkt. Beundra Skapargudens överlägsenhet, han som visste hur man sammanställer lagtexter som för evigt behåller sitt värde och sin effektivitet. Inför honom skapar våra republikers deputerade ständigt nya lagar och upphäver gamla texter för att ersätta dem med sådana som passar den nya presidentmajoriteten. De tror att lagtexter kan lösa alla problem och de är de enda som fortsätter att tro på det; de enda, inför Gud, eftersom han, vad honom anbelangar, aldrig trodde på

det, och han bevisade det genom att förklara i 2 Kor. 3:6, genom Paulus mun: "*Han har också gjort oss dugliga att vara tjänare åt ett nytt förbund, inte bokstavens utan andens . Ty bokstaven dödar , men anden ger liv . Om nu dödens tjänst, inristad med bokstäver på stenar, var i härlighet , så att Israels barn inte kunde se på Moses ansikte för hans ansiktes härlighet, om än härligheten var flyktig, hur mycket mer härlig skall då inte andens tjänst vara !"*

Gud säger oss att bokstaven dödar. Och vilken bokstav talar han om? De som utgör texten i hans tio budord, ursprungligen inristade av hans gudomliga finger på stentavlor som han själv gav till Mose. Du måste förstå sammanhanget med det gamla förbundet under vilket döden härskar. Liksom hedningarna ärvde hebréerna arvsynnen, vilket gjorde dem värdiga döden. I sitt förbund presenterar Gud sin lag för hebréerna, vars varje bud är en dödsdom eftersom den normala människan har överträtt den och kommer att överträda den igen, även efter att ha lärt sig om den. Denna punkt är avgörande för att förstå det absoluta behovet av en Frälsare, eftersom människans möte med Gud får henne att upptäcka att hon är född för att dö. Och denna outhärliga Frälsare kommer i Jesus Kristus, men han är redan närvarande i det gamla förbundet genom lammet i det "*ständiga offret*", som jag redan har erinrat mig. Om döden uppenbaras, presenteras möjligheten till förlåtelse från den store gudomliga domaren redan för den ångerfulla syndaren, förkrossad för att ha vanärat sin Gud. Allt är planerat, för att få förlåtelse, utan att han vet om det, i Kristi rättvisas namn, som skall komma i Jesus, måste han offra ett djurliv som offer, och om han är fattig, ett mindre kostsamt offer; ett fullständigt oskyldigt djurliv, vilket kommer att vara Jesu Kristi perfekta liv, utan synd. Man kan således förstå att alla ritualer i det gamla förbundet endast hade värde i perspektivet av Jesu död, grunden för det nya förbundet. Mycket logiskt nog försvinner också alla dessa forntida religiösa riter efter Jesu död, övergivna, om inte glömda. Det är därför Kristi blod frälste alla syndare som han erkände som sina utvalda, sedan Adam och Eva.

Efter att ha övergivits och överlämnats till romarna insåg judarna att Gud inte längre upplyste dem; så de bestämde sig för att lösa sina problem på egen hand. Och det största problemet att lösa var att inte längre synda mot den gudomliga lagen. Så skapade framstående rabbiner och skriftlärd Talmud; ett verk där de försökte lista alla möjligheter att bryta mot lagen och förutse absurda situationer. För att till exempel öka antalet steg som var tillåtna på sabbaten, var man tvungen att göra resan med fötterna i ett vattenfat... Jag stannar där. Vi har här en konsekvens av deras förkastande av Kristus, vilket berövade dem den visa inspirationen från den gudomliga Ande som gavs i denne ende Kristi namn. För att lösa alla sina problem var människan tvungen att hitta lösningarna i visdomens Ande hos Skaparen Gud, redo att vägleda, leda och inspirera endast sina älskade utvalda. Det är säkert att denna lag i Talmud verkligen är 100 % mänsklig och den bringar vanära över Gud. Detta rättfärdigar dessa förebråelser som citeras i Hes. 22:26 och 36:22: "*Hennes präster bryter mot min lag och vanhelgar mina helgedomar. De gör ingen skillnad på heligt och vanhelgat, de gör inte skillnad på orent och rent. De döljer sina ögon för mina sabbater, och jag blir vanhelgad mitt ibland dem.*" .../... Säg därför till Israels hus: Så säger Herren YaHWéH:

Jag gör inte detta för er skull, Israels hus, utan för mitt heliga namns skull, som ni har vanhelgat bland de folk dit ni har kommit .

Här pekar jag på det största felet i den romersk-katolicistiska dogmen. Mitt i det nya förbundet har den återskapat riter kopierade från det gamla förbundet, vilket gör dess anspråk på att tjäna Gud i Jesu Kristi namn ogiltigt. Som ett exempel ger jag detta fall. Barnet, eller den vuxne, kommer för att bekänna sina synder för prästen som tar emot honom i biktstolen. Som straff kräver han att han reciterar "Ave" och "Pater Noster". Själva idén om straff gör Kristi försoningsdöd föråldrad. Dessutom är vissa av dessa straff kroppsliga och smärtsamma, därför ännu mindre legitima. På samma sätt förnyar och omsätter den katolska principen om bikt också riten i det gamla förbundet; medan sedan Jesus Kristus är bikten och förlåtelsen av synder enbart hans, eftersom han ensam har makten att förlåta synder. Ingen människa är rättvis och fullkomlig nog att ge förlåtelse i Guds namn. Genom sin seger över synd och död förtjänade Jesus denna exklusiva rätt eftersom han är Gud. Under lång tid ignorerade katolicismens anhängare lärorna i evangelierna i bibeltexterna, vilket gjorde dem till lätta offer att underkasta sig prästernas och påvarnas förmodade auktoritet. Dessutom, genom att bekänna synder, tog prästen auktoritet över de bekända. Bekännelser av skamliga handlingar placerade honom under prästernas och hela det romerska prästerskapets beroende. Denna anklagelse mot den romersk-katolska kyrkan lade Gud fram först och sade i Upp. 13:6: " **Och hon öppnade sin mun till hädelse mot Gud , till att häda hans namn och hans tabernakel och dem som bor i himlen. "** "; " häda ", det vill säga att ljuga genom att förolämpa " hans tabernakel ". Var är lögnen? I det faktum att man återskapar det som Gud har gjort slut på. Var är förolämpningen? Genom att tillskriva Gud faderskapet till sina avgudadyrkande kulter som hans andra bud särskilt fördömer; men i själva verket är de alla överträdna. Beträffande " **dem som bor i himlen** " finns det bara hans änglar i himlen, nära Gud, som har förblivit trogna och bland dem den gamle Enok, Mose, Elia, och sedan Kristi död några anonyma helgon, men det är allt. Ty alla de andra lärjungarna och apostlarna som verkligen har dött i Herren sover och väntar, i intet, på att uppstå av Jesus Kristus vid hans härliga återkomst; som Maria, Lasarus syster, så tydligt hade uttryckt. Det är därför som den helgondyrkan som den kanoniserar, för Gud, utgör en enorm lögn, och återigen en förolämpning, på grund av de avgudadyrkande romerska normer som krävdes för kanonisering; bland dem mördare, sanna monster.

Det katolska initiativet att återupprätta de judiska prästerskapets religiösa riter på jorden utgjorde både en skandal mot Gud och en förförisk fälla, fruktansvärt effektiv för att fånga ytliga och avgudadyrkande människor. Det är inte utan anledning att Gud år 70, efter 40 symboliska år av det trosprov som beviljades judarna i det gamla förbundet för att ingå det nya förbundet, som i sig upprättades år 30 genom Kristi död och uppståndelse, lät romarna förstöra staden och dess otrogna och föråldrade helighet; otrogna, vad gäller prästerskapet, och föråldrade vad gäller templet och dess religiösa riter. Dessa riter var tvungna att upphöra på jorden eftersom deras profetiska roll var fullbordad. Blicken och relationen med Gud riktades nu individuellt mot den gudomlige härskaren och erövraren som hade blivit himmelsk igen: Jesus Kristus, den ende himmelske

förbönsmannen, den ende som är kapabel och värdig att förlåta sina utvaldas synder, vilka han själv utväljer och väljer, enligt grunden för sin unika gudomliga dom.

Utbildning gör inte människor smartare; den gör dem bara mer utbildade; men mer utbildade av vad? Endast av sådant som är användbart för yrkesuppgifter i det sekulära livet. För på den religiösa nivån har människan inte utvecklats; hon har till och med gått tillbaka kraftigt. År 2022 är hon densamma som på Noas tid. Jag påminner er om att denna upplevelse av syndafloden är ett vittnesbörd från Gud, så att de som tror på denna bibliska berättelse också tror på hans plan för mänsklighetens globala förstörelse i de sista dagarna. Därför, liksom på Noas tid, låter sig människan fortfarande förföras av bedrägliga fabler av djävulsk hednisk inspiration. Hennes tro på själens odödlighet gör henne till ett lätt offer för demoniska andar som är begränsade till vår jord och vår jordiska dimension. De framstår som "helgon" och sedan som "jungfrur" och förför troende utan biblisk kunskap. De gamla fällorna i forntida hedendom fungerar fortfarande lika bra med vår tids utbildade män. Utbildning har därför inte förändrat någonting. Ja, i vår tid finns det ännu fler icke-troende ateister. Men ateister hur länge? Tills destruktiva tragedier för människors sinnen tillbaka till himlen. Men även här kommer de som inte har inom sig kärleken till sanningen för att bli frälsta av Jesus Kristus att förföras av formidabla sataniska listiga knep och ansluta sig till de många lägren av falsk tro.

Gudomlig förbannelse bevisad

Hans bevis är mångfaldiga, men mänskligheten skild från Gud kan inte identifiera dem som sådana, eftersom hans analyser av livet förblir enbart civila och profana. Religiösa former existerar fortfarande, men de är oanvändbara, eftersom Guds dom ignoreras även av kristna institutioner; den kristna vägen är den enda som förväntas kunna uppenbara de gudomliga oraklen. Och det är verkligen så det är, men rösten som talar i hans namn står i sjundedagsadventismens oliktankande, ignorerad och föraktad av majoriteten av dem som upptäcker hans existens och hans budskap. Och eftersom jag har förmånen att känna till dem och dela dem med ett embryo till Kristi Utvalde, kommer jag att citera dem här, med början i de senaste bevisen hämtade från de aktuella händelserna i vårt franska liv.

^{republikens} konstitution på grund av de svårigheter som den fjärde republiken mötte ^{med} att lösa problemet med Frankrikes kolonisering av Algeriet. Ett krig hade pågått i åtta år mellan den algeriska FLN och den reguljära franska armén. Efter cirka 130 års kolonisering hade assimileringen och sammansmältningen av de två ursprungen fortfarande inte uppnåtts, och vad de franska myndigheterna inte var medvetna om var att det helt enkelt var omöjligt; detta på grund av deras traditionellt nedärvda muslimska religion, vilket gör dem till en slags nationalitet som vill skydda sin religiösa utövning. Detta misslyckande profeterade bara om det vi ser idag, efter att muslimer mottagits på Frankrikes storstadsområde. Återföreningen av två samhällen som förbannats av Gud har som frukt krig, denna

synliga frukt av hans gudomliga förbannelse. Men den femte ^{republikens förbannelse slutar} inte vid detta krig. För den fjärde republikens konstitution hade fördelen jämfört med den femte att begränsa den verkställande regeringens beslutsamt. För att få stöd från ledamöterna var de föreslagna åtgärderna och lagarna tvungna att vara rimliga och få en majoritet av rösterna. I den femte ^{republiken} har det franska folket ett större möte, först vart sjunde år och sedan vart femte år sedan Jacques Chirac, för att välja sin president. De presiderar inte bara; nu styr och verkställer de sina personliga beslut genom en presidentmajoritet av "godillot"-ledamöter som existerar enbart för detta ändamål. Detta säkerställer att den demokratisk-republikanska aspekten är närvarande och synlig. Mellan 1958 och 2017 tillät användningen av artikel 49-3 att en åtgärd antas så många gånger som nödvändigt. Sedan 2017 har denna rätt endast beviljats en gång per år. Konsekvensen av denna femte ^{konstitution} är att Frankrike har lämnats att enbart förlita sig på de beslut som fattats av åtta på varandra följande presidenter. Åtta män är ansvariga för den nedgång och ekonomiska och politiska katastrof som kan ses i detta land idag, trots stödet från "höger-" och "vänster" politiska grupper. Orsaken till denna katastrof är jakten på rikedom till varje pris, och för att uppnå den prioriterades internationella relationer för att främja handel. Tyvärr förändrades handeln gradvis, och Frankrike exporterade mindre och mindre och importerade mer och mer, tills landet blev helt beroende av kinesisk och asiatisk import. Och dess energi är också helt importerad, senast rysk gas, och under en längre tid algerisk gas. Högern har för sin del försökt få folk att tro att den är ny genom att byta namn flera gånger, något som den förra presidenten och den tidigare Nationella Fronten också gjorde. Men att byta namn på burken ändrar inte dess innehåll, som förblir för alltid detsamma.

År 2017 och 2022 gav Gud sina valda tjänstemän möjlighet att peka ut bevis på sin förbannelse, som har drabbat Frankrike sedan dess tillkomst. Vid dessa två datum befann sig den unge presidenten Emmanuel Macron i den andra omgången av presidentvalet mot Marine Le Pen, kandidat för FN (Nationella fronten), som sedan dess blivit RN (Nationella samlingen). Samma scenario med fem års mellanrum; det finns fortfarande något att notera här. Något som borde få människor att ifrågasätta denna, enligt dem, märkliga slump. Men jag vet mycket väl att slump inte är orsaken, och att endast den gudomliga förbannelsen rättfärdigar dessa fakta. Vad händer egentligen? Mellan 1958 och 2022 märkte vissa fransmän, gradvis ökande i antal, att presidentförändringar och deras politiska växlingar inte förändrade deras öde. Dessutom placerade skapandet av Europeiska unionen dem under dess direktiv, överordnade deras nationer. Längre demoniserat nationalistiskt tänkande och dess officiella parti, tog partierna från "höger och vänster" successivt makten och förblev underställda besluten från EU-kommissionärer och suppleanter. Eftersom alla förändringar verkade och fortfarande verkar omöjliga att uppnå, varför rösta? Det är därför 52 % av väljarna i presidentvalet 2022, och sedan 54 % i det lagstiftande valet av parlamentsledamöter, beslutade att "stjåla" rösträtten och avstod från att rösta. Frankrikes hus är därmed övergivet, utlämnat till de politiska hajar som "samtidigt" förkunnar sin önskan att berika Frankrike och överlämna det till europeisk och global konkurrens som förstör det. Den ständiga ökningen av

röstnedläggningsgraden har också en annan orsak. Försvinnandet av religiösa värderingar får människor, inklusive Frankrike, att tro att tiden för universell fred har kommit, och att tack vare internationella avtal är det värsta inte längre att frukta. Det är sant att "tredje världskriget" just har börjat i Ukraina, den 24 februari 2022. Men vem tror på denna tolkning av vad som återstår för många, ett krig som bara berör ukrainare och Ryssland? Får de inte höra hela dagen i radio och tv att, enligt politikernas upplysta åsikt, är vapenleveranser till Ukraina inte en handling av engagemang i denna konflikt? Genom denna verkliga lögn, som enbart bygger på hopp hos dessa politiker och journalister som sprider den, får människor en förvrängd bild av situationen i sina länder. Detta är verkligen bara ett hopp eftersom ingen vet hur långt den ryske ledaren Vladimir Putins tålmod kan gå. Och bakom uppvisningen av en nonchalant attityd plågar och oroar detta ämne dem. Dessa bedrägliga människor leker med elden, och inte vilken eld som helst; den som Gud kommer att tända för att förtära dem och deras verk. Men Guds förbannelse vilar inte bara på ledarna och media, den vilar framför allt på folket själva, och de får från Gud de förbannade ledare de förtjänar, kollektivt och individuellt.

Utöver de 54 % nedlagda rösterna är slutresultatet av den andra omgången av parlamentsvalet bittert och smärtsamt för presidentlägret, som förlorade sin absoluta majoritet. Gud har gett oss ytterligare ett bevis på sin förbannelse, som drabbar Frankrike och dess öde. Han har brutit rodret i en tid då skeppet Frankrike genomgår stormen av interna problem och de som orsakas av stora internationella konflikter i världen; synbart för att skicka det till botten. Således kommer Frankrike, som hittills varit så lätt att styra, inte längre att vara så lätt. Just i det ögonblick då allvaret i den nationella och internationella situationen ökar minskar möjligheten att leda Frankrike. Och utan att försvinna helt kommer denna möjlighet att bli mycket svår, minst sagt, eftersom åsikterna hos de representerade grupperna är mycket olika och ibland motsatta i absoluta termer. När journalister och politiker upptäckte detta resultat av omröstningen i media har de utvecklat många scenarier för den unge presidentens reaktion, synbart avvisad och hatad av många väljare. De noterade hans arrogans och kallade honom ibland "Jupiter"; vilket inte är oförtjänt, och detta efter att ha kallat François Mitterrand för "gud" under sina två presidentperioder, vilket utgör ytterligare en länk mellan dessa två personer. Nåväl, de misstog sig när de trodde att den unge "arroganten" skulle visa tecken på förödmjukelse genom att säga att deras straffröst var hörd och mottagen. Kom igen! "Jupiter" kan inte sänka sig för att erkänna att han straffas av sitt folk! Efter en mycket anmärkningsvärd frånvaro, i ett åtta minuter långt tal, stående fast i sina stövlar och säker på sin ofelbara bedömning, flyttade "Jupiter" ansvaret för resultatet på folket. Det är hans fel, eftersom han inte förstod Frankrikes intressen och insatser, på gott och ont, kopplade till Europas öde. För honom är denna andra mandatperiod den sista möjliga och han har inget kvar att förlora, men han hoppas fortfarande kunna vinna allt. I missförståndet av denna relation kommer Frankrike att uppleva sina sista politiska dueller förvärrade av de nya problem som kommer att uppstå, på dess territorium, i Europa och i hela världen.

Angående politiska journalister måste jag påpeka deras frekventa användning av uttrycket "fransmännen det här, fransmännen det där". Angående röstnedläggningen är det bara, men mestadels, 54 % av alla fransmän som gjorde detta val; och även då, var och en av en personlig anledning. Deputerade upprepar också detta helt felaktiga uttryck, eftersom resultatet som erhålls genom omröstningen inte är frukten av ett samråd med alla fransmän, utan endast resultatet av olika personliga val. Och jag påminner er om att det erhållna resultatet är det som Gud har gynnat genom sin inverkan på människornas sinnen, i vetskap om att ingen av dem kan undgå det. Så här måste talesättet förstås: "folket har de ledare det förtjänar". Dessutom, som ett tecken på en extrem förbannelse, styrs Europa och Frankrike av kvinnor som har tillträtt politiska ämbeten en masse; Ursula Von Der Leyen, ordförande för Europeiska kommissionen, och Elizabeth Borne, premiärminister i Frankrike och många andra i presidentmajoriteten och andra politiska partier inklusive det kungliga partiet. Således dominerar den som, enligt Gud, i 1 Mos 3:16, skulle vara "undergiven och dominerad" av sin man, Europa och västeuropeiska nationer: "*Han sade till kvinnan: Jag skall storligen öka din möda i ditt barns födelse, med smärta skall du föda, och din åtrå skall vara till din man, och han skall härska över dig.*" Enligt 1 Mos 2:18 var hon bara en "**hjälpare**" men hon blev en ledare och dominerar idag mannen: "*YaHWéH Gud sade: Det är inte gott att mannen skall vara ensam. Jag skall göra honom en hjälpare som passar honom.*" Det visar sig att denna standard gör Europa till ett mål för universell muslimsk ilska eftersom muslimer inte accepterar den. Och i kärlekens namn förstår få kristna detta, men i Bibeln är dessa standarder som fastställdes av Gud i skapelsens början eviga. De är varken valfria eller föremål för personligt val, som en à la carte-måltid.

Ursprunget till Frankrikes förbannelse ligger i dess tillhörighet till Västeuropa, som sedan 538 har stått under det förbannade religiösa inflytandet från det påvliga Rom. Faktum är att Frankrike, tidigare Gallien, i Daniel 7 är ett av de "*tio hornen*" som först stod under Roms kejserliga herravälde, representerat av symbolen "*lilla hornet*" i Dan 8:9. Och i Daniel 7 förblir det under Roms förbannelse, men den här gången, under sin påvliga kristna religiösa aspekt, också symboliserad av formeln "*lilla hornet*" i Dan 7:8: "*Jag såg på hornen, och se, ett annat litet horn kom upp ur deras mitt, och tre av de första hornen rycktes upp framför det; och se, det hade ögon som en människas ögon och en mun som talade arrogant.*" Anden specificerar "*ett annat*", eftersom Italien redan figurerar bland de "*tio hornen*", och detta nya "*lilla horn*" är därför ett elfte "*horn*". Den romerska påvliga regimen är i själva verket oberoende av Italien. Den utgör en fri och oberoende stat belägen nära Rom och bär namnet Vatikanstaten.

Frankrikes förbannelse går därför tillbaka till dess ursprung, till konverteringen till påvlig romersk katolicism av dess första kung från det frankiska folket, vid namn Klodvig I.^{Det} var denna första monarkiska och nationella underkastelse till den påvliga regimen som gav Frankrike titeln "kyrkans äldsta dotter". Och detta stöd från "den äldsta dottern" skulle sällan svika det genom Frankrikes historia. Genom att ignorera Guds dom legitimerade detta

folk monarkiska successioner. Ändå gavs tecken på förbannelser av Gud. Och redan det viktigaste och mest synliga var beteendet, den orättvisa och grymma naturen hos de religiösa ledarna och monarkerna som var arvtagare till denna så kallade "kristna" religion. För hur kan vi ändå skylla denna våldsamma religion på den milde och kärleksfulla Jesus, som avslutade sitt liv genom att frivilligt offra det som ett sonoffer? För Kristi kärlek var inte dold, flera kors påminde om hans offer, men hans liv imiterades inte. Ledarnas var till och med den absoluta motsatsen till Kristi. Var inte detta ett tydligt bevis på en förbannelse? Det var verkligen en sådan, men religionen påtvingades människor som inte valde den. Det är därför denna typ av kristendom bar, och fortfarande bär idag, frukterna av hedningarnas liv. I Johannes 10 insisterade Jesus på denna punkt, "*herden kallar sina får*", men bland alla kommer bara de som "*känner*" hans "*röst*" till honom för att följa honom.

Förföljelsen av "Tempelriddarna" gav ytterligare bevis på det katolska Frankrikes förbannelse. Dess kung, Filip den Sköne, var inte from, men hans behov av rikedom ledde honom till att bilda en allians med påvedömet för att döma "Tempelriddarorden" till döden, och dess anhängare, inklusive deras ledare, Jacques de Molay, och några andra, brändes på bål; detta av två mycket olika skäl: för den påvliga kyrkan, elimineringen av en farlig konkurrent; och för Frankrikes kung, plundringen och konfiskeringen av den rikedom som orden och dess anhängare innehade. Vad kan man säga? Under dessa fortfarande mycket mörka tider var "Tempelriddarorden" långt ifrån perfekt, men det som är säkert är att den inte var måltavla för Guds vrede, i sin profetia i Daniel och Uppenbarelseboken, till skillnad från den romerska påvliga kyrkan, medskyldig till den kungliga sekulära armen. Det är till och med tillåtet att tro att Gud fann denna fruktansvärda handling så orättvis att han njöt av att bevilja den förbannelse som uttalades av Jacques de Molay från höjden av sin bål; innan han dog och gav upp sin ande till Gud. Med sina ord profeterade han att Gud skulle hämnas deras död på dem som bar ansvaret. Det var först på 1500^{-talet} som han tillskrevs tillkännagivandet för innevarande år av Filip den Skönes död, medbrottslingen påven Clemens V, och Vilhelm av Nogaret, kungens anklagare. Och förbannelsen som tillkännagavs av Jacques de Molay fullbordades, över Filip den Sköne och hans tre söner, eftersom fakta sträckte sig till kungens familj vars två svärdöttrar var hjältinnor i två sexuella skandaler som ledde till att deras två älskare utsattes för de värsta grymheter man kunde föreställa sig vid den tiden, att avrätta dem. Saken är så välkänd i Frankrike att tv-biograferna har tagit tag i ämnet och gjort en tv-serie med det betydelsefulla namnet "De förbannade kungarna". Förbannelsen tog faktiskt formen av att Filip den Skönes arv utplånades, och hans efterträdare gick alla under till den sista. Således, under samma förbannelse, avlöste alla de på varandra följande kungadynastierna varandra, merovinger, karolingier, kapetianer (den sista var Filip den sköne), Valois och återigen kapetianer; den siste kungen var Karl X.

Vid tiden för den protestantiska reformationen, först förföljd av kung Frans I ' drabbade andra tecken på förbannelser den katolska monarkin i Frankrike, särskilt kopplade till äktenskapet med den italienska Medici-familjen. Således såg Katarina av Medici sina tre söner och arvingar dö en efter en, och

därmed uppfyllas en profetia som Michel Nostradamus hade presenterat för henne. Lägg till dessa förbannelser epidemier av fruktansvärt dödliga och förödande farsoter och antalet gudomliga förbannelser är redan mycket tydligt och talande.

Det bör noteras att Gud i sin ganska detaljerade profetiska uppenbarelse i Uppenbarelseboken endast behåller fyra huvudtecken på den förbannelse som drabbade Västeuropa sedan det andliga äktenskapsbrott som begicks den 7 mars 321, nämligen övergivandet av dess heliga sabbat till förmån för den hedniska "soldagen". Han uppenbarade under symboliken av de "fyra" första på varandra följande " *trumpeterna* ": de barbariska invasionerna från norra Europa; etableringen av påveregimen i Rom år 538, kriget mellan de katolska och protestantiska religionerna som började på 1100-^{talet} mot valdensierna i italienska Piemonte; slutet på påvedömets förföljande makt som drabbades av den irreligiösa intoleransen hos de franska revolutionärernas fritänkande ateism, från 1793.

Historien, som levt upp till våra dagar, vittnar om att utan den kunskap som profetiorna i Daniel och Uppenbarelseboken ger, kan gudomliga förbannelser inte identifieras för vad de är. Och dess tecken skulle bara kunna upphöra genom en medvetenhet hos de folk som fortfarande borde ändra sitt beteende och presentera för Gud den sanna frukten värdig och uppenbarande av sann omvändelse. Men dessa tecken på förbannelser ses bara av hans utvalda, och de andra? Genom sin otro upprepar de bara de otroendes beteende som jorden har burit sedan begynnelsen; av den sortens Kain och ännu mer av Lemek, den hånfulla mördaren " *arroganta* ", även han, liksom påvedömet i Dan 7:8 och närmare oss, den unge presidenten i dagens Frankrike.

Det var återigen denna okunnighet om den gudomliga dom som uppenbarades i hans profetior som gjorde att Ludvig XIV kunde bli den berömda "solkungen" för sitt folk. I Frankrike liksom på andra håll, efter att monarkin bedrägligt sett betraktats som en gudomlig rättighet, stödde vanliga folket den kungliga viljan, även i förföljelserna mot hugenotterna och andra reformatorer; vissa gjorde det av religiös plikt, andra för nöjes skull att döda. För Jesus Kristus hade profeterat dessa saker när han sa i Johannes 16:1-2-3: " *Detta har jag sagt er, för att ni inte skall ta anstöt av det. De skall utesluta er ur synagogorna. Och den stund kommer då den som dödar er skall tro att han tjänar Gud . Och de skall göra detta, eftersom de varken har känt Fadern eller mig .* " Så här brändes de utvalda som inbjudits att avsäga sig sin protestantiska tro på inkquisitionens bål. Vid sidan av sina bödlar höll religiösa munkar ett kors framför sina ögon och uppmanade dem, till sitt sista andetag, att ansluta sig till deras läger, som påstår sig vara den enda representationen av Kristus och hans auktoritet. Detta är något som Gud tydligt motsäger och förnekar genom att i sina profetior göra Rom till måltavla för sin eviga vrede.

I absolut motsättning till sina trogna utvalda erbjuder Jesus sin fred. Vad betyder denna fred? Jesus säger redan till dem som älskar honom och som han älskar och godkänner: Jag för inte krig mot er. Ty Gud har varit i ständigt krig sedan överängelns uppror, och hans fiender är mycket många; längtan efter frihet har orsakat kaos först i himlen och på jorden; där det senaste offret i nyheterna är Ukraina. Den fred som Jesus ger är inget mirakulöst; den är bara konsekvensen av

den lugn som uppnås genom absolut tillit till den som dömer oss. Den fred som Jesus ger är garantin för en status av godkännande. Han erbjuder sin fred till alla när han erbjuder sin kärlek, men liksom bollkastaren måste den som förslaget görs till ta den. Han ger sin frid eftersom han, eftersom han är kärlek i all sin natur, erbjuder vad han är. Genom att göra det kan inget ansvar för vägran eller avvisandet från hans motsats sida tillskrivas honom. Kärlek är det, kärlek förblir det. Och de som inte svarar på denna kärlek är ensamma ansvariga för förlusten av sin själ. Genom att skapa fria motsatser har denna Gudkärlek fört ondska och hat in i sitt liv. Efter att ha utvalt de utvalda, anpassat dem till sin naturkärlek och förintat synd och syndare, alla de som har präglats av ondska, kommer Gud att finna den fullkomliga friden och renheten i sin ursprungliga kärlek för evigheten, denna gång delad **endast med sina** utvalda, sorterade och utvalda.

Ukraina: Bilden av en biblisk liknelse

Världens folk är för närvarande fokuserade på konflikten mellan Ukraina och Ryssland. Varför detta kollektiva intresse? För att denna konflikt har konsekvenser som påverkar alla som bor över hela världen.

Västeuropéer och amerikaner ansåg det klokt att förse Ukraina med vapen. Stolt, till och med arrogant, ville de stödja detta stora lands sak, eftersom det var under attack från ett land, **Ryssland**, hatat av väst, som var ännu större och mer omfattande än det. Det bibliska exemplet på juden David som dödade den filisteiske jätten Goliat med sin slunga väckte hopp om ett nytt mirakel. Men ack för dem som förlitade sig på detta hopp, de krigförande parterna är varken David eller Goliat, utan två nationer under Guds förbannelse. David, för sin del, hade verkligen Gud med sig, vilket inte är fallet, inte ens för de många "Emmanuels", vars namn betyder: Gud med oss. I avsaknad av ett mirakel är slutresultatet förutsägbart: de starkaste kommer att förgöra de svagaste, i enlighet med den regel som producerats och följts i det mänskliga djursamhället.

I motsättningen mellan de två folken hävdar vart och ett sin makt, och dag för dag visar sig Rysslands makt vara vida överlägsen. Västerlänningar hade glömt detta eftersom de bara hade behållit bilden av detta ruinerade land från ledaren Gorbatsjovs och den ryske presidenten Jeltsins era. Men de lade inte märke till det faktum att, trots att det var ruinerat och i spillror ekonomiskt och politiskt, har detta Ryssland aldrig slutat producera vapen för att försvara sig mot en ständigt fruktad attack från väst; i själva verket från USA. Samlat i spillror, i ett sorgligt tillstånd av korruption av den "västerländska" eller "Chicago"-typen, har den unge presidenten Vladimir Putin återställt ordningen i en maffialiknande situation. Strikt auktoritet har haft sina effekter, de ryska oligarkerna har frivilligt eller med våld underkastats den nya nationella regimen där kontrollerad frihet har ersatt den kommunistiska modellen från sovjettiden. Men det som inte har förändrats bland ryssarna är deras anknytning till sin nation, som de sätter över allt annat. Och medan Ryssland återuppbyggde sig på detta nationella värde, vad hände i väst? Tvärtom. Under amerikanskt inflytande utsattes världen för "marknadsekonomi". Är detta något nytt? Vid första anblicken skulle man kunna

säga nej, eftersom internationell handel redan existerade fram till dess, men den genomfördes fritt och på grundval av individuella förhandlingar, mellan leverantör och köpare. Med den amerikanska regimen på plats bygger den handel som genomförs på kontrakt och allianser som binder folk och tvingar dem att uppfylla skyldigheter. Det bästa exemplet att ge är "GATT"-avtalen (Allmänna tull- och handelsavtalet) som undertecknades av européer och Amerika. I dessa avtal var Frankrike skyldigt att köpa en viss mängd spannmål från Amerika, på bekostnad av att minska de arealer som utnyttjades för sin egen produktion; detta kallas att lägga marken i träda. Således organiserades handel över hela världen mellan nationer som specialiserade sig på ett fåtal produktionsspecialiteter, vilket gjorde dem beroende av andra länder för saker som de inte längre producerade själva. Till exempel, efter att frivilligt ha lagt sin textilindustri till förmån för Asien, lät Frankrike sin stålproduktionspotential (stålproduktion i öst) förstöras. Sedan, på grund av inomeuropeiska omlokaliseringar och till Kina, reducerades dess ekonomiska struktur till sitt enklaste uttryck; det av ett folk som hade blivit helt beroende av sin kinesiska import. Sedan var uppvaknandet hårt och skarpt; ruinen framträdde allt tydligare och mer konkret, dock maskerad av en kolossal skuld. Naturligtvis skapades nya jobb i denna anpassning, men vilken typ av jobb var det? Jobb som var nödvändiga för att hålla Frankrike vid liv, men inte för att berika landet tillräckligt för att återbetala sina enorma skulder. Det lokala livet kräver jobb som är uppenbart användbara för att människorna ska kunna leva, men som inte nödvändigtvis ökar den nationella rikedom som endast exporten tillför ett land. Och detta var orsaken till den ekonomiska katastrof som drabbade Frankrike och andra länder som importerar mer än de exporterar. Den ekonomiska balansen blir därmed negativ, och landet lever då bara på lån och skulder.

Att leverera vapen till Ukraina hade redan haft mycket allvarliga konsekvenser. Genom att göra det positionerade sig de europeiska länderna tydligt som fiender till Ryssland, och detta felbedömningsresultat kommer att få betalas dyrt i framtiden. Men de första missöden som märks är konsekvenserna av de ekonomiska och finansiella sanktioner som införts mot Ryssland. Eftersom hela världen har gått in i den marknadsekonomi som etablerats av USA, förstör den destabilisering som skapats av dessa sanktioner de handelsbalanser som uppnåtts med svårigheter och mycket dubbelspel från världens statsöverhuvuden, Europas och Frankrikes sida. För att lyda detta handelsstyre var dessa presidenter och kungar tvungna att avstå från sin frihet och överlämna sina länder till en amerikansk handelsdiktatur. Idag, på grund av sanktionerna som införts mot Ryssland, orsakar handelsobalansen ruin och oordning i många landnationer som har blivit helt beroende av det goda välståndet i västeuropeiska och amerikanska nationer. De europeiska nationerna representeras under symbolen för de "**tio hornen**" som Gud förbannade i Upp. 17:3: "*Han förde mig bort i anden till öknen. Och jag såg en kvinna sitta på ett scharlakansrött odjur, fullt av hädiska namn, med sju huvuden och **tio horn**.*" Gud riktar in sig på de folk över vilka hans namn omtalas i Jesu Kristi person. Därför, i denna vers, under bilden av den "*sittande kvinnan*", betecknar han den romersk-katolska kyrkan, vilket förvränger normen för hans sanning. Hon är "*sittande*" på Europa, samlad genom sina internationella diplomatiska ansträngningar. Ty överenskommelserna från

denna sammankomst kallas "Roms fördrag". Och i dessa symboler illustreras staden Rom av symbolen för de " *sju huvudena* ", vilket bekräftas av uttrycket "staden med de sju kullarna" som för länge sedan tillskrevs den.

Efter sanktionerna kollapsar korthuset som byggts med stora svårigheter och skador. För Europa och dess rikedomar rinner tiden ut. Krisen som orsakats av denna förlust av riktning stryper de europeiska folk som är vana vid ett fredligt och välmående liv. Marknaderna är i panik, och priserna på varor ökar bara. Obalansen i situationen drabbar både säljare och köpare; ingen skonar. Och utöver denna katastrof finns konsekvenserna av valet att utnyttja informationsteknik, som har blivit grundläggande i den ekonomiska, politiska och sociala förvaltningen av rika nationer. Värdena rasar. Nystartade företag, som har gått in som parasiter i nationernas interna ekonomier, går i konkurs och upphör med sin verksamhet. Kaoset är därför utbredd i alla länder som har dominerat jordens andra folk genom sin rikedom. Och om krisen känns smärtsamt av dessa rika länder, är den ännu mer så och har oerhört dödliga konsekvenser för de fattiga länder som var beroende av dessa västländer. De smulor som hittills samlats in försvinner och för dessa beroende länder är ruinen ödesdiger.

Men i en sådan situation försöker offren identifiera de ansvariga för katastrofen. Västvärlden skyller på Ryssland, men Ryssland påpekar att det var västvärlden som skapade de globala obalanserna genom att införa sanktioner mot dem. Och det var faktiskt västvärlden som saboterade handelsbalansen genom att besluta att inte längre köpa Rysslands gas och olja, som transporteras till Europa via dyra gas- och oljeledningar. Det är just detta som är problemet, i vårt Europa som styrs av teknokrater, okloka tekniker med korta, textuella bedömningar. De har just visat sin förmåga att fatta beslut utan att förutse konsekvenserna för Europa självt och fattiga länder spridda över hela världen. För att skapa en sådan situation måste dessa europeiska ledare sakna all visdom. Men detta är oundvikligt när vi vet att de är under Guds förbannelse. Vad låg till grund för beslutet att sanktionera Ryssland? Om behovet av att försvara den internationella rätten till frihet, en rättighet som Ryssland attackerat i Ukraina. Ett sådant beslut är förvånande från ledare som har låtit sig fjättras av flera och ömsesidiga skyldigheter som införts inom EU. Och medvetna om sin militära svaghet går dessa folk samman i tron att de på så sätt kommer att skrämma Ryssland. Hundar, liksom vargar, skäller och ylar i flockar. Men pengar, så användbara i fredstid, gör en inte stark i strid; de kan inte ersätta de destruktiva raketer och missiler som Ryssland besitter i mycket stort antal. Till skillnad från europeiska nationer är befolkningarna i fattiga länder inte teknokrater och de resonerar helt enkelt utifrån observerade fakta. Deras ilska och hat kommer att vändas mot västerländska folk, som de kommer att hålla ansvariga för sin olycka, sin undergång och sin hunger.

Precis som hungern i Frankrike drev det ilskna folket in i kung Ludvig XVI:s palats, kommer europeisk mark att se den afrikanska vreden komma över sig, vilket i Dan. 11:43 betecknas med " *Libyen och Etiopien* ": " *Han ska ta guld- och silverskatter och alla Egyptens dyrbara ting i besittning; libyer och etiopier ska följa honom.* " Detta kommer att ske i det ögonblick då Europa kommer att lida under den ryska ockupationen, som har kommit för att plundra västerländska rikedomar för att återgälda den skada som de europeiska sanktionerna lidit.

Uppfyllelsen av aktuella händelser belyser alltmer detta program som Gud profeterat. Sanktionerna mot Ryssland har faktiskt orsakat att landet förlorat mycket pengar och värdesaker som konfiskerats av västländer. Vad kan vara mer logiskt och naturligt än att, efter att ha påtvingat Ukraina sin makt, komma till väst för att straffa och plundra befolkningarna för att återgälda sig själv för de oförrätter som lidits? Allt har blivit logiskt, och uppfyllelsen av dessa saker ligger nu omedelbart framför oss, mellan idag och år 2028, eftersom 2029 kommer att vara slutet på nådens tid, och våren 2030, den timme då Jesus Kristus kommer för att ta bort sina utvalda från jorden och förgöra hela mänskligheten. Den förestående afrikanska ilskan förklaras för närvarande av att leveranserna av vete som odlas och produceras av Ukraina upphör, som för att skydda sin handelshamn i Odessa från ryska fartyg har placerat explosiva sjöminor i "Svarta havet". Som ett resultat kan vete inte längre levereras till fattiga köparländer, som oundvikligen kommer att uppleva hungersnöd. Det är då du måste komma ihåg att " *hungersnöd* " är ett av de " *fyra fruktansvärda straffen* " från YaHWÉH, den Allsmäktige Guden, enligt Hes. 14:21: " *Ty så säger Herren YaHWÉH: Om jag än sänder mina fyra fruktansvärda straff mot Jerusalem, svärdet, **hungersnöden**, de vilda djuren och pesten, för att utrota människor och djur därifrån, ...* " En annan slump, som inte heller är en slump, är att färgen " svart " i Jeremias klagosånger är kopplad till " *hungersnöd* ". Vi läser i Klagosången 4:8-9: " ***Deras utseende är mörkare än svart**; de kan inte kännas igen på gatorna; deras hud fastnar vid deras ben, torr som trä.*" De som förgås genom svärd är lyckligare än *de som förgås av hunger*, som faller utmattade, berövade markens frukt. » Det "svarta havet" avslöjar således för oss hemligheten som är dold i dess namn. Han profeterade om det ögonblick då det skulle bli orsaken till en fruktansvärd dödlighet på grund av " *hungersnöd* ". Tillsammans med de döda som dödats av det förödande " *svärdet* " från tredje världskriget eller Guds " *sjätte trumpet* ", som likt den " *fjärde trumpet* " kommer, enligt 3 Mos 26:25-26, likt ett " *svärd* ", för att " *hämnna Guds förbund* ": " *Jag skall låta ett svärd komma över er, som skall hämn mitt förbund* ". När ni samlas i era städer *skall jag sända pest* bland er, och ni skall bli överlämnade i fiendens hand. *När jag bryter sönder er brödstav* skall tio kvinnor baka ert bröd i en ugn och bära fram ert bröd efter vikt; ni skall äta, men inte bli mätta. " Låt oss också notera omnämmandet av tre av Guds fyra fruktansvärda straff i denna vers, men i ordning: " *svärd* , *pest* , *stav av brutet bröd* , *hungersnöd* ." Jag minns att Gud antyder en koppling mellan den " *fjärde och den sjätte trumpet* " genom att benämna det " *andra ve* " som det " *fjärde* " i Upp. 11:14: " *Det andra ve är förbi. Se, det tredje ve kommer snart.* " Detta, även om detta uttryck avser det " *sjätte* ", enligt Upp. 9:12-13: " *Det första ve är förbi. Se, två ve kommer efter detta. Den sjätte ängeln blåste. Och jag hörde en röst från de fyra hornen på det gyllene altaret som står inför Gud.* " Genom att placera temat franska revolutionen, vilseledande kallat " *andra ve* ", precis innan den " *sjunde trumpet* " citeras som det " *tredje ve* ", bekräftar Guds subtila Ande ytterligare den koppling han etablerar mellan franska revolutionen och tredje världskriget. Utförda i mycket olika historiska sammanhang, Frankrikes för revolutionen och Europas och hela världens för tredje världskriget, kommer dessa två handlingar till att hämnas Guds förbund. Var och en ingriper för att straffa

mänskligheten som varit otrogen mot Jesus Kristus vid slutet av de två profetiska epokerna som skiljs åt av datumet 1843; revolutionen kom för att straffa den katolska tron och tredje världskriget kom för att straffa de individuella eller delade otroheterna inom religionerna, katolska, ortodoxa, protestantiska, anglikanska och adventistiska.

För att avsluta studiet av detta ämne, som rör tredje världskriget, som började i det omtvistade territoriet mellan Ukraina och Ryssland, kommer vi att fokusera vår uppmärksamhet på liknelsen om " *världens ände* " i Matteus 13:40-41: " *Som ogräset samlas in och bränns, så skall det vara vid världens ände.* "

Jag tycker det är oerhört intressant att den ryske ledaren Vladimir Putin har inlett ett krig för att "avnazifiera" Ukraina, eftersom denna motivation liknar idén om att "dra ut ogräset", ukrainska, i vårt nuvarande fall. Den ryske presidenten agerar enligt sin bedömning av nazisternas anda, precis som Gud dömer ogräset för dess dåliga andliga frukt. Ryssland har offentligt uttalat sin bedömning av västerländska samhällen som de anser vara degenererade och korrupta; och Gud dömer det andliga ogräset av samma skäl. Detta, så att det västerländska lägret tar ogräsets roll i liknelsen; vilket inte är förvånande i sig. Och dessa andra verser förstärker ytterligare denna jämförelse: vers 28-29-30: " *Han svarade dem: En fiende har gjort detta. Och tjänarna sade till honom: Vill du att vi ska gå och dra ut det?*" *Nej, sade han, för att ni inte ska kunna rycka upp vetet samtidigt som ni samlar upp ogräset. Låt båda växa tillsammans till skörden.*" *Och vid skördetiden skall jag säga till skördemännen: 'Samla först ihop ogräset och bind det i knippen för att bränna det, men samla vetet i min lada.'* "

Denna rädsla för att " *förstöra vetet genom att rycka upp ogräset* " finns också hos den ryske presidenten, eftersom han attackerar Ukraina för att bevara de människor som vill att Rysslands seger ska tas bort från de dåliga inflytanden som kommer från väst, det vill säga att de ska befrias från "ogräsets " *tankar och moral* . Jag vågar göra denna jämförelse: genom att agera som han gör, kommer Vladimir Putin att leta efter det som i hans ögon och enligt hans bedömning är "det förlorade fåret", precis som Jesus gör, av samma skäl: att rycka det bort från den omgivande omoralen på den plats där det lever. Och denna motivation från president Putin undgår resonemanget hos västerlänningar som inte ser sig själva som degenererade, och som ett resultat av detta tolkar de långsamheten i erövringen av Ukraina som en rysk svaghet. De har inte förstått att utan denna motivation skulle Ukraina ha erövrats från konfliktens första dagar . Den långsamhet som vidtagits beror enbart på den ryske ledarens oro för att skona " *... god säd* "som lever bland" *ogräset* ". Om detta inte hade varit fallet skulle vi ha bevittnat folkmord i Ukraina. Faktum är att Ukrainas slut är en bild som profeterar och tillkännager " *världens undergång* ". Liksom Gud har V. Putin varit tålmodig sedan den ukrainska folkkuppen på "Maidan-torget" som mellan 2013 och 2014, med våld och vapen, störtade den legitimt valda ryska presidenten som etablerat sig över Ukraina. Det var i denna handling som ukrainarnas oordning och fientlighet mot Ryssland började. År 2014, indignerad, kom den ryske presidenten för att befria den övervägande ryska befolkningen på Krim från Ukraina. Detta var redan en varning för det eldiga Ukraina och dess unge ledare, Volodymyr Zelenskyj. Men lika envisa och egensinniga som " *ogräset* " förblev de två döva

för ryska hot. Således, den 24 februari 2022, var vädjanden till väst, som de ville ansluta sig till genom att gå med i NATO, den sista droppen; den som tvingade Ryssland att föra krig på ukrainsk mark. För V. Putin, den 24 februari var början på hans "skörde" och, liksom Gud vid världens ände, är hans uppgift att "röja ut ogräset och bränna det"; så att hans ryska anhängare kan återfå sin frihet och värderingarna i sin forntida ryska nation. Liksom "det goda sädet" finner de i Ryssland, "sädesmagasinet" för sina önskningar och förhoppningar.

Men i detta krigiska sammanhang kommer "vetet", så viktigt i liknelsen, att spela en oerhört viktig roll för hela världen i vår tid. Medan människor kämpar om vetelager för att sälja det vidare, finner sig detta vete blockerat och inte transporterat, förutom i små mängder. Det som fortfarande undgår människor, degenererade eller inte, är att den enda ägaren till detta vete varken är Ukraina, Ryssland eller väst, utan enbart och suveränt Gud. Det är Han, den Härlige, ignorerad och föraktad av alla jordens folk, som nu har beslutat att svälta ut mänskligheten genom att organisera oupplösliga och olösliga situationer som fångar hela mänskligheten. Om det tredje världskriget inte i sig utgör "världens undergång", är det som är säkert att det förbereder för det genom att förstöra nationer och deras allianser. För enligt Upp. 9:13-14-15 fullbordas "världens skörd" när Jesu Kristi vrede och indignation är som störst: "Den sjätte ängeln blåste. Och jag hörde en röst från de fyra hornen på det gyllene altaret som står inför Gud, som sade till den sjätte ängeln som hade trumpeten: Lös de fyra änglar som är bundna vid den stora floden Eufrat. Och de fyra änglar som var beredda på en timme och en dag och en månad och ett år för att döda en tredjedel av människorna blev lösta."

identifieras Jesu Kristi vrede, när han kommer ut ur det himmelska "templet", en bild av hans roll som medlare för sitt folk, genom den dödliga åtgärd han befäller: "så att de dödar en tredjedel av människorna." Det kommer därför att finnas kvar efter denna hecatomb, väldigt få överlevande som får uppleva det sista universella provet av tron på Jesus Kristus. Det handlar inte om att veta om han existerade utan om att i handling bevisa att alla hans lärdomar har lärts och omsatts i praktiken enligt hans sannings vägs standard. Sedan kommer de som kommer att utvaldas att träda in, **men bara de**, i evigheten placerade vid slutet av den väg som kallas Kristus.

Från dröm till sanning

Jag föddes i slutet av andra världskriget, av vilket jag inte har något annat minne än ruinerna orsakade av de amerikanska bombningarna, vilka förblev olycksbådande synliga i några år efter kriget. Från födseln hade jag inom mig en kärlek till fred som verkade önskvärd bland alla människor. För i slutet av kriget projicerades filmer som visade de tyska arméernas och den fruktansvärda

"Gestapo" (Nazitysklands polis) brutala beteende mot vuxna och till och med barn på vita lakan utsträckta i offentliga möten. Således, utan att ha upplevt dem, uppenbarades krigets fasor för mig. Mitt behov av fred var därför enormt för att kompensera för detta fruktansvärda inflytande. Den darbystiska tron i min fars familj lärde mig berättelsen om Jesus Kristus, som uppenbaras i de fyra evangelierna. De magnifika liknelserna som Jesus lärde ut upphöjde mildhet, och denna frid som min ande behövde mest. Det är sant att som barn är vi bara verkligt intresserade av det vi söker och önskar. Jag behöll från dessa evangelier endast denna oerhörda kärlek som utgick från Jesus Kristus, "Guds Son". När jag växte upp och tillfälligt rörde mig bort från den bibliska texten, stannade detta ideal om fred kvar i mig, och det var då jag började " **drömma** " om en internationell förståelse mellan män av alla hudfärger och alla raser; detta framför deras religiösa skillnader, i tron att kärleken kunde övervinna och besegra dessa hinder. Jag var därför, som tonåring, en perfekt humanist, men jag var också en sann troende. Sedan ledde motarbetade yrkesproblem till att jag i läsningen av Bibeln fann den tröst som min själ verkligen behövde. Och så började jag denna läsning, med början i början av Bibeln, Första Moseboken. Och denna personliga läsning, utan yttre påverkan, har främjat medvetenheten hos mig om vikten av den ursprungliga synden som Eva, sedan Adam, begick. Men när det gäller att redogöra för denna olydnadssynd är det Adam som Gud ifrågasätter först, på grund av mannens dominans över kvinnan. För Adam skapades först och Eva formades av ett av hans " *revben* ", vilket för Gud innebar att hon skulle vara en " *hjälp* " placerad vid hans "sida"; en " *hjälp* ", men inte en jämlike på den köttliga nivån. Om jämlikhet hade varit Guds val, skulle människan ha haft en annan man skapad av Gud till sällskap, liksom han hade för de himmelska änglarna. Det är därför den jämlikhet mellan man och kvinna som krävs av feministiska grupper är en synd som begås mot den ordning som Gud etablerat, från hans jordiska skapelse. Jag vet mycket väl att detta val av Gud, framför alla andra skäl, baserades på hans profetiska projekt som gjorde Adam till den profetiska bilden av Jesus Kristus och Eva, den av hans Utvalde, hans församling av själar utvalda att leva evigt i hans sällskap. Kvinnan har dock samma rättigheter som mannen på den andliga nivån, samma eviga öde föreslås henne i Jesus Kristus. Hon skiljer sig från mannen endast genom sin sexuella kvinnlighet och i bilden av Kristi Utvalde bär, föder och ger näring åt människobarnen, bilden av Jesus Kristus.

Att Gud uppenbarar människans skapelse och tar som en bild handlingen att " *forma* " henne från jordens lera, " *jordens stoft* ", bar ett dubbelt budskap; det ena ödesdigert och olycksbådande, och det andra hoppet om en möjlighet till reformation. Ty det Gud formar kan han deformera och förstöra, och detta är tragiskt nog det öde som kommer att drabba honom efter hans synd; för första gången sedan han skapade fritt i förhållande till det fria dödar Gud sin varelse, döden framstår i absolut motsättning till livet. Du var ingenting, du föddes och levde, och du blir ingenting igen; allt detta under Guds blick och dom. Men omvänt, eftersom ingenting är omöjligt för Gud, kan den bearbetade leran rättas till av honom för att avlägsna dess defekter. Det som verkade så logiskt för mig delades dock inte av alla. För överraskande nog trodde kristna på min tid på

själens odödlighet som lärdes ut av den hedniska grekiska filosofen vid namn Platon; något som Bibeln formellt och oåterkalleligt motsäger. Denne filosofiska mänskliga och diaboliska tanke har ingen plats i den religiösa sanningen i Guds plan. Denna kristendom hade därför stora problem i sin relation till den store skaparguden. Och den katolska religionens skadliga roll fick redan en logisk innebörd för mig, dessutom hade den förkastat den norm som presenterades av de protestantiska reformatörerna. Problemet löstes trots allt inte, eftersom protestanter också tror på denna själens odödlighet.

Således, **efter drömmen om universell fred**, tillät min läsning av Bibeln, den gudomliga sanningens bok, mig att upptäcka **verkligheten och dess konsekvenser**. För död och ondska hade en orsak: en gudomlig dom. För människan var därför inte allt möjligt, och hennes drömmar om fred var ouppfylliga utan Gud. Sådan var den sorgliga verkligheten. Och jag fortsatte, kapitel efter kapitel, och bok efter bok, min läsning av hela Bibeln, och upptäckte därmed, i en översikt över århundraden och årtusenden, Guds sublimes plan. Allt verkade klart för mig, förutom att profetiorna verkade hermetiska, trots mina ansträngningar att lyckas förstå deras innebörd. Jag kan nu, och sedan 1980, förklara orsaken till denna blockering: okunskap om vikten av att överge den sanna sabbaten. Liksom många visste jag att judarna vilade på lördagen och att kristna hedrade sin veckovila, den första dagen, kallad "söndag". Precis som för andra kristna utgjorde den ärvda söndagen inga problem för mig, men jag minns att jag uttryckte min förvåning för min mor, jag citerar: hur kan man rättfärdiga denna annorlunda vilodag när den kristna tron är en ärvd förlängning av den judiska tron? Min mor hade inte svaret, men Gud hade det, det är därför han introducerade mig till adventisttronen år 1979. Sanningens Gud fick mig att upptäcka att kunskap om verkligheten kvalificerar oss för dess sanning; det sista steget i att bygga evigt liv.

Jag kan nu vittna om att allting har en förklaring som alla kan upptäcka i de värderingar och normer som Gud har fastställt. De onda kan planera sina planer utan att jag vet om det, ända tills den dag Gud bestämmer sig för att låta mig veta. För han vakar, och han är inte okunnig om allt som händer i alla hans universum, hans himmelska dimensioner, inklusive vår jord där planer och korruption mångfaldigas till det yttersta. Det är vilsamt för en älskad lärjunges själ att veta att all ondska på jorden är identifierad, nedtecknad i avvaktan på den yttersta domen.

Befriad från mina illusioner om fred och universell lycka var jag redo att upptäcka rättviseaspekten hos den store Skaparguden, kränkt av upproriska andar, från Satan till den sista mänskliga syndaren. För många, och till deras olycka, har kristna den avbild av Gud de önskar och inte hans verkliga avbild. Den Gud som Bibeln uppenbarar är lika mycket kärlek som rättvisa. Men hans första allians var köttslig, hans folk bestod av troende, icke-troende och likgiltiga egoister – ett exempel på den globala mänskligheten. Med denna typ av samhälle strävade Gud efter att visa både sin kärlek och sin straffande rättvisa. Och man måste erkänna att i denna forntida allians, under vilken endast ett fåtal kungar hedrade honom, var Gud särskilt tvungen att sammanfatta dessa många kungar av Juda och Israels resa på jorden och säga om var och en av dem: "*Han gjorde fullständigt ont, precis som hans far hade gjort före honom, och han dog.*" Detta förklarar varför

vittnesbördet om det gamla förbundet är föga uppskattat av många kristna som föredrar de vänliga orden som kommer från Jesu Kristi mun. Men även här misstar de sig, eftersom Jesus Kristus avsåg sina ord för sina enda sanna tjänares, eller för att vara mer exakt, sina enda sanna slavars, uppmärksamhet. Således måste orden i hans saligprisningar, högtidligt förkunnade i Matteus 5, förstås, och vi kommer att studera var och en av dessa i detalj. Men innan dess vill jag visa vikten av att läsa hela Bibeln från början till slut. Endast uppenbarelserna i det gamla förbundets texter visar Gud i destruktiva handlingar, där han ger order om att "**döda**" "*män, kvinnor, gamla män och barn*". Detta är fallet först för mänskligheten under syndafloden, sedan efter Mose på Josuas tid kommer det att vara fallet för de befolkningar som bodde i Kanaan. För Gud, enligt hans ord till Abraham, "*hade amoréernas ondska nått sin kulmen*". De var alla tvungna att utrotas så att deras land kunde bli Guds Israel. Och slutligen, enligt Hesekiel 9, var det "*männen, kvinnorna, de gamla och barnen*" i Israel som döddes av det kaldeiska svärdet vid kung Nebukadnessars tredje ingripande år 586. Det är absolut nödvändigt att känna till dessa fakta för att inte falla i fällan av den unika gudomliga godhet som demonstrerades i Jesus Kristus. Och det är desto mer nödvändigt, eftersom den Gud som beordrade dessa massakrer var samma Ande inkarnerad i den milde Jesus Kristus. Jesus själv har förklarat i Johannes 17:3: "*Och detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och Jesus Kristus, som du har sänt*." Utan kunskap om de gärningar som Gud har ordinerat i det gamla förbundet, blir denna kunskap om den "*ende sanne Guden och Jesus Kristus*", som gör "*evigt liv*", ogiltig och icke-existerande. Således är de två förbund som Gud successivt upprättat de två vågskålarna för hans dom; de kompletterar men motsätter sig inte varandra, ty tillsammans avslöjar de Skapargudens fullständiga karaktär. Observera dock att eftersom Gud själv har dödat i Kristus för att betala lösen för synden, är det nya förbundet lika mycket rättvisa som kärlek och godhet. All dess lära kulminerar i utgjutandet av det mest dyrbara blodet för Gud: Jesu Kristi, den Rättfärdiges. När detta sagts och förstås kan jag närma mig studiet av dessa magnifika nio saligprisningar som Jesus tillägnat sina enda välsignade och heliga trogna slavar, hans sanna utvalda, i Matteus 5. Jag har ersatt termen "*välsignad*" med "*välsignad*" som har en mer andlig betydelse, motiverad i detta fall, och som betecknar en autentisk helighet.

Vers 3: "*Saliga är de fattiga i anden, ty himmelriket är deras!*" Människor som är helt avskurna från Gud har vågat tolka dessa ord genom att säga: Saliga är de dåraktiga. Men vad säger Jesus egentligen? "*Saliga*" är de som känner inom sig brist på den gudomliga Anden. Vi ser inte längre många människor som ger intrycket av att bry sig om en sådan brist. Personligen letar jag efter dem och finner dem inte, eller bara mycket sällan. Så för närvarande är de som får ta del av denna välsignelse lika sällsynta som guld som gömts i vattnet i guldbärande floder eller mineralådror i bergen. Den som upplever den brist som Jesus talar om strävar efter att göra allt för att få den, och det första man måste göra är att upptäcka vad som hindrar denna gemenskap med Anden-Gud. För mig upptäckte jag 1979 att det var min otrohet mot hans sabbat, eftersom jag fram till dess hade ignorerat att Gud hade krävt dess återställande sedan år 1844 vid den tiden (men 1843 efter korrigering). Och denna min erfarenhet uppenbarar Guds

dom, så som den har tillämpats på hela det folk som utgör kristendomen. Gud tillräknar alla denna överträdelse av sin heliga sabbat, som förnyats för judarna efter skapelsen, i det fjärde av sina tio budord; och därför logiskt och legitimt sedan 1843 återkallats för sina trogna utvalda genom sitt dekret i Dan. 8:14: "*rättfärdigad helighet*".

Vers 4: "*Saliga är de som sörjer, ty de skall bli tröstade!*" Även här ser läsare som är berövade Anden i hans bedrövade de som är offer för mänsklig ondska och bara dem. Men vad säger Jesus? Saliga är de som sörjer över att inte kunna uppfylla de helighetskrav som Gud ställer. Denna omöjlighet är orsaken till deras uppriktiga lidande; vilket rättfärdigar, i exemplet han lärde ut i Lukas 18:13-14, Kristi preferens för den förlåtna, ångerfulla syndaren framför den självrättfärdiga fariséen. Jesus förutsåg den hjälp som hans död skulle tillåta honom att ge dem, och förkunnar endast för sina utvalda sin förestående tröst; vilken kommer att fortsätta efter hans återkomst till himlen, genom hans himmelska tjänst som "Tröstare" kallad "den Helige Ande".

Vers 5: "*Saliga är de ödmjuka, ty de skall ärva jorden!*" De "ödmjuka" är, enligt Larousse-ordboken, de som är goda till den grad att de är "svaghet". Jag tror inte att Jesus håller med om denna definition. Eftersom utkorelse inte kräver "svaghet" utan en stor själsstyrka som kan motstå djävulen och hans subtila frestelser. För Jesus är den "ödmjuka" naturligt god, av en godhet jämförbar med Guds, vilket är allt annat än "svaghet". Det är denna likhet och perfekta kompatibilitet mellan de två godheterna, den gudomliga och den mänskliga, som endast tillåter Kristi utvalda att "*ärva jorden*". Men eftersom godheten är underkastad rättvisa kan den inte förbli svag och dess tillämpning är därför begränsad och beroende av intelligens. Jag vill påpeka att naturlig mänsklig godhet är fullkomlig, till skillnad från Guds, som är naturligt perfekt.

Vers 6: "*Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, ty de skall bli mätta!*" Mänskliga domstolar är av naturen oförmögna att bemöta denna "*hunger*" och "*törst efter rättfärdighet*"; därför är det inte dem som Jesu ord syftar på. Jesus tillkännager uppnåendet av gudomlig "*rättfärdighet*" som är önskvärd och åtråvärd eftersom den är perfekt; kapabel att "*mätta*" den hungriga eller törstiga själen. Men utöver denna allmänna aspekt av "*rättfärdighet*" hotas syndaren av döden genom sitt utövande och arv av "*synd*". Jesus tillkännager således att detta problem kommer att lösas genom hans förestående försoningsdöd. Ett utbyte kommer att äga rum, Jesus kommer att bära sina utvaldas "*synder*", *men jag specificerar återigen, endast sina utvaldas*, till vilka han kommer att tillräkna sin fullkomliga "*rättfärdighet*", utan någon fläck. Hans utvaldas behov av "*rättfärdighet*" kommer således att bli fullständigt tillfredsställt och de kommer att bli helt "*tillfredsställda*".

7: "*Saliga är de barmhärtiga, ty de skall få barmhärtighet !*" Detta ord barmhärtighet antyder ett vittnesbörd om hjärtlighet i en eländig situation. Kungar, de mäktiga och majoriteten av de rika är oförmögna att utöva barmhärtighet. Mänsklighetens historia vittnar om detta: de rika hedrar de rika och lämnar de fattiga kvar för att hantera sin fattigdom. Barmhärtighet är en unik gudomlig egenskap, men tack vare försoningen mellan de utvalda och Gud, som Jesus kommer att möjliggöra genom sin försoningsdöd, kommer gudomlig

barmhärtighet att inplantas i dem. Och återuppbyggda till Kristi avbild kommer hans utvalda att kunna visa barmhärtighet eftersom de kommer att ha uppskattat denna Guds egenskap till dess sanna värde. Han ger sina utvalda, som bevis på sin "barmhärtighet" mot dem, Jesu Kristi frivilliga död, "*Guds lamm som tar bort världens synder*". Vem är mer eländig än syndaren som är dömd till döden för sin synd? Vem behöver Guds barmhärtighet mer än han? Återigen lovar och förkunnar denna saligprisning att problemet kommer att lösas.

Vers 8: "*Saliga är de renhjärtade, ty de skall se Gud!*" Först och främst, vem utom Gud kan bedöma ett hjärtas kvalitet och anse det rent? Ingen. Falsa mänskliga påståenden om att uppfylla detta kriterium är därför fåfänga, utan värde. Gud ensam har förmågan att bedöma renheten i sina varelsers känslor, eftersom hans Ande "skannar" dem bättre än en laserstråle. För Gud är ett rent hjärta ett hjärta vars renhet, det vill säga sann uppriktighet, han känner igen. Även här handlar det inte om den uppriktighet som människor påstår sig ha, utan snarare det som Gud bekräftar. Och för honom är detta lätt att påvisa: det rena hjärtat lyder hans bud så snart han upptäcker deras existens. Det rena hjärtat lyder sitt samvete och vad dess intelligens befäller det att göra. Ett sådant tillstånd kommer endast att tillåta de utvalda att kunna "*se Gud*" när han återvänder i Kristus för att söka upp dem och föra dem in i sin evighet, initialt i "tusen år" i himlen för att döma de onda döda som har förintats, sedan på den återuppväckta jorden, för evigheten.

Vers 9: "*Saliga är de som stiftar fred, ty de skall kallas Guds barn!*" Här får vi inte missta oss om ordet fred, för Jesus förklarar också för sina lärjungar: "*Jag har inte kommit för att bringa fred, utan svärd ...*" Matt. 10:34." Den "*fred*" som han talar om i sin saligprisning är därför speciell och av gudomlig natur. Denna term "*fred*" har sin absoluta motsats till ordet "krig". Och detta är en viktig punkt i hans budskap, Jesus lär oss att vårt syndiga tillstånd binder oss till djävulen som Gud är i "krig" mot. Som mänsklig varelse måste var och en av oss fritt välja vår sida, i vetskap om att det bara finns två sidor att välja mellan: Guds sida och Satans sida. För att Gud ska upphöra med att föra krig mot oss måste vi nödvändigtvis svara på hans krav genom att gå in i hans läger, eftersom Jesu Kristi död möjliggjorde detta inträde. Men återigen, se upp för falska omvändelser, för efter Jesu verksamhet ändrade djävulen sin taktik, och efter "drakens "*öppna förföljande attack* gick han in, som en förförisk "*orm*", i kyrkorna genom vilka han förför och bedrar människor som tror att de konverterar till den kristna tron, men inte erkänns av Gud. Ett gammalt ordspråk fullt av visdom säger att "man kan bara ge vad man har fått". Om man tillämpar det i praktiken kan bara de som verkligen tar emot Guds frid i sin tur överföra den till andra som är kallade. Och även här görs urvalet av Gud som ger sin frid endast till kristna som lyder hans förordningar och hela hans uppenbarade vilja. Nu är denna standard den för Jesus Kristus, den förste "*Guds Son*". Även hans utvalda som låter honom omforma sin avbild i dem på nivån av sin karaktär, blir i sin tur, genom gudomlig adoption, "*Guds söner*". Endast Fadern kan erkänna sina söners sonskap.

Vers 10: "*Saliga är de som förföljs för rättfärdighetens skull, ty himmelriket är deras.*" ! » Med denna vers ville Jesus ge sina utvalda en

motivation att acceptera och uthärda förföljelserna från djävulen och hans jordiska representanter som bekämpar det frälsningsprojekt som Gud styr och organiserar. Jesus upphöjer den modell som han själv först kommer att förkroppsliga inför sina utvalda som kommer att efterlikna honom för att följa honom på den sanningsväg som han har spårat upp för dem. Kristi utvalda är väl medvetna om att de befinner sig på jorden under djävulens och hans demoners tillfälliga herravälde. De vet att de ogudaktigas lag gäller och dominerar i motsats till Jesus. Himmelriket som tillskrivs dem är en rätt till Guds lägers segerrika framtid. Det kan bara uppskattas genom sann tro och Paulus har rätt i att påminna oss i Rom. 8:24 att "*det är bara i hoppet som vi blir frälsta*". Det är därför också i hoppet att "*Guds rike skall tillhöra dem som förföljs för rättvisans skull*" som Gud lär ut i hela sin heliga Bibel. Observera att i denna vers får mottagaren av saligprisningen inte återgälda de slag som utdelas mot honom, utan med tålamod och resignation bära de som orättvist tillfogas honom. Vi kan inte uppskatta till dess verkliga värde någon form av våld som identifierar det "*dåliga trädet och dess frukt*".

Vers 11: "*Saliga är ni när människor hånar er och förföljer er och ljuger om er allt ont, för min skull.*" Även här kommer den första "*saliga*" mannen att vara Jesus själv, eftersom han först kommer att anklagas för allt ont av judarna på grund av sin tillhörighet till Gud. Han förföljdes och anklagades för hädelse mot Gud av judarna och korsfästes av romarna. Men i denna vers varnar Jesus sina utvalda troende att deras trofasthet kommer att ge dem samma behandling som djävulens läger. Jesus specificerar: "*och att allt ont kommer att ljugas om er.*" Salighet kommer bara att gynna kristna som blir "*falskt*" anklagade, eftersom ondska, som tas för förföljelse, också kan komma från Gud själv och inte vara något annat än ett rättvist straff som förtjänas av den som lider det. Detta är det öde som drabbar hans fiender som presenterar sig under den kristna etiketten. I vår tid av stor religiös förvirring är falska martyrer mycket många och de ger falsk legitimitet till religiösa rörelser som inte är värdiga det. Den falska anklagelsen kommer ofta bara att identifieras av Gud, så vilseledande är skenet för människor. Men det är verkligen hans enda bedömning som spelar roll, för det är omöjligt att lura honom. På dagen för hans slutgiltiga seger kommer han således att kunna tillskriva sina saligprisningar till de utvalda som verkligen har varit värdiga dem under de sex tusen åren av jordiskt liv.

Dessa nio saligprisningar som Jesus förkunnade definierar perfekt vad han ofta kallade sanningen. Han själv omsatte alla dessa kriterier i praktiken, vilka han därför har rätt att kräva av dem han frälser. De utgör den frälsningsstandard som universellt föreslås för alla människor; illustreras av bröllopskläderna i liknelsen.

Det finns bedrägliga former av dessa saligprisningar på jorden, endast lästa på ett ytligt, köttsligt och intellektuellt sätt. Alla gudomliga värden tolkas på ett jordiskt sätt, och det är så katolska välgörenhetsordnar föds. Kyrkan, som länge förföljde sanningen, maskerar sig idag under sken av att utöva professionell välgörenhet för att maskera sitt höga ansvar inför Gud. Detta tillvägagångssätt bedrar visserligen människor, men det bedrar inte Skaparen Gud som dömer den.

I Johannes 17:17 sade Jesus till Fadern: "*Helga dem genom din sanning; ditt ord är sanning.*" Det är endast respekt för denna sanning eller Guds uppenbarade ord som gör att han sedan kan be för sina bröders enhet i vers 21: "

att de alla må vara ett, liksom du, Fader, är i mig och jag i dig, att också de må vara ett i oss, så att världen kan tro att du har sänt mig. " Det är därför lätt och logiskt att förstå att denna enhet endast kan uppnås i den lilla hjord som bildas av de sanna utvalda. Men världen är idag bedragen av de falska allianser som ingår i de fallna kyrkorna som är grupperade tillsammans i den ekumeniska alliansen som organiserats på initiativ av den romersk-katolska tron: Guds främsta fiende som riktas in i hans profetia, i Daniel och Uppenbarelseboken. I alla sina former och tankeskolor föll den protestantiska religionen i sin fälla efter 1843, liksom slutligen adventisttron, sedan 1994.

Orsakerna till ilska

Guds vrede är långt ifrån oberättigad, och för att bättre förstå den räcker det att upptäcka dess orsaker. Som ett exempel på det straff som planerats för mänskliga upprorsmakare lämnade Gud i sin heliga Bibel det fruktansvärda vittnesbördet om vattenfloden som svepte bort hela mänskligheten som då levde på jorden och höll endast åtta personer vid liv: Noa, hans hustru, hans tre söner och deras hustrur. Mänskligheten förintades eftersom människornas ande, enligt 1 Mos 6:5, " *ständigt vändes mot ... " ondska "*; vilket antar att det goda som Gud definierade var känt och lärt ut, och beviset finns i Noas trogna och lydiga beteende. Men vid den tiden föreställde man sig inte ens frälsning baserad på Jesu Kristi död. Olydnad existerade redan och trots uppmaningarna till beteendeförändringar som upprepades av Enok, sedan av Noa, var förhärdningen av mänskliga sinnen som mest, utan botemedel och utan hopp. Vår store skapare Gud skapade från intet hela den vattenvolym som behövdes för att täcka hela jorden, de högsta bergen vars högsta topp var täckt av 15 fot vatten. Detta är skapargudens stora kraft som skapar från intet (se Ps. 33:9: " *Ty han talar, och det sker; han befäller, och det sker "*) och ger sken åt det han befäller att vara. Vår jord skapades av honom på samma sätt, från intet.

Vid tiden för vår Herre och Frälsare Jesu Kristi stora återkomst, som förväntats sedan 2018 till våren 2030, kommer den upproriska mänskligheten för sin del att vara enormt mycket mer skyldig än Noas före syndafloden, eftersom den kommer att ha vägrat att ta hänsyn till allt det ljus som kom och uppenbarades i och av Jesus Kristus; förvrängda evangelium, föraktade profetior, ignorerade gudomliga varningar, alla dessa fel som utövas av religiösa lärare drar till sig en specifik gudomlig vrede. Ty ju större ljus Gud ger, desto mer gör hans förakt för människorna dem värdiga ett större straff. Och detta speciella straff kallas i Upp. 14 för " *årgången* ", eftersom de som Jesus kommer att " *trampa under fötterna* " är för honom " ***hans vredes druvor*** ". Det är inte längre en fråga om mild död utan om blodiga massakrer. Denna " *årgång* " äger rum efter att de utvalda som förblir vid liv och de som kommer att uppstå har lämnat jorden för att komma in i Guds himmelska rike. Jesus kommer att bespara dem detta blodiga spektakel. Men varför så mycket blodsutgjutelse? Eftersom de som kastar ut den har fallit offer för de religiösa lögnar som presenteras för dem av hans falska herdar. Varför har de inte hört denna varning från aposteln Jakob citerad i Jakobsbrevet 3:1: " *Mina*

bröder, låt er inte bli många lärare, **ty ni vet att vi ska få en strängare dom.** " En sådan varning kunde ha förändrat deras öde, men upproriska andar hör aldrig de vädjanden Gud riktar till dem genom sina trogna tjänare. De lyssnar inte bara inte på dem, utan de vänder sig också emot dem och förföljer dem. Därför, oavsett intensiteten i deras framtida straff, kommer det att vara fullt berättigat. Temat för denna " årgång " utvecklades i den profetiska boken om det gamla förbundet, i Jesaja 63 där Jesus förklarar:

Vers 1: " *Vem är denne som kommer från Edom, från Bosra, i scharlakansröd klädnad, i skinande kläder, och står högt i sin fullhet? Jag har lovat frälsning och kan befria.* "

" *Edom* ": Symboliskt placerar Gud " årgångens " handling under tecknet "Edom", ursprungligen Esaus land, mannen som föraktade sin andliga födslorätt och bytte den mot en rätt med " röda linser" tillagad av sin bror Jakob. Observera att namnet " *Edom* ", som betyder röd, har samma betydelse som Adam skapad av Gud. Denna röda eller " röda " färg karaktäriserar Esau fullständigt: hans hår och håret som täckte hans kropp var också " rött "; och i Uppenbarelseboken är detta " röda " kopplat till djävulen och de jordiska agenter som han dominerar och använder för att bekämpa Gud och hans frälsande sanning; den " röda hästen " i det " andra sigillet " i ^{Upp.} 6:2; den " röda draken " i Upp. 12:3. Orsaken till straffet identifieras således: mänskligt förakt för det andliga subjektet, det vill säga det frälsningsprojekt som Gud utformat.

" *Bosra* ": Vi läser i Jer. 49:13: " *Ty jag har svurit vid mig själv, säger Herren: Bosra skall bli en ödemark, en smålek, en ödeläggelse och en förbannelse, och alla dess städer skall bli eviga ödemarker.* " Denna stad, "Edom", blir således en symbol för Guds förbannelse; en förbannelse som är ett resultat av dess invånares upproriska avgudadyrkande beteende, även jämfört med " *Sodom och Gomorra* " i Jer. 49:18, där Gud säger om " *Edom* ": " *Liksom Sodom och Gomorra och de närliggande städerna, som förstördes, säger Herren, skall den inte längre vara bebodd, och ingen människa skall bo där.* "

Sedan fastställer och definierar Anden det grundläggande temat i detta kapitel, nämligen temat för det föraktade andliga ämnet: frälsningen som uteslutande bringas av Jesus Kristus, som säger: " *Det är jag som har lovat frälsning, som har makten att befria.* " Han antar skepnaden av att verkställa en gudomlig dom, Gud själv. I samband med detta straff ser de som åtminstone tvivlade på hans existens Jesus Kristus " *stolt och i sin fulla kraft* ". Det finns inte längre någon fråga om kärlek eller barmhärtighet, tiden har kommit för den bindande " *kraften* " som inget kött eller himmelsk ande kan motstå.

Vers 2: " *Varför är era kläder röda, och era kläder som kläderna hos honom som trampar vinpressen?* " Det är denna fråga som här avslöjar och bekräftar utvecklingen av temat " *vinården* " som frammanas i Upp. 14:18–20. Jag noterar att i Upp. 14:15–20, i de två på varandra följande teman som presenteras, " *skörden* " eller de utvaldas uppyckande till himlen, och " *vinården* ", straffet för de falska herdarna, använder bödelsängeln en " *skära* ", den andra specificeras som " *vass* ". Bilden av skäran ger handlingen en definitiv karaktär som perfekt motsvarar världens slut som präglas av Jesu Kristi härliga återkomst. Bödelsängeln i dessa två teman identifieras med Jesus Kristus i Jesaja 63:1. De "

röda kläderna ” kommer efter ordet ” Edom ”, vilket bekräftar målet för Guds vrede: mänskligt blod som måste utgjutas för att sona de synder som Jesus inte sonade i hans ställe.

Vers 3: ” Jag har trampat vinpressen ensam, och av folken fanns ingen man med mig. Jag har trampat dem i min vrede, jag har krossat dem i min förtörnelse. Deras blod har runnit ut över mina kläder, och jag har smutsat ner alla mina kläder. ”

Vad Jesus säger i den här versen är att han är den gudomliga organisatören och förordnaren av denna massaker, som främst riktar sig mot de falska herdarna, " *vredens druvor* ". I verkligheten utförs handlingen av andra män som har fallit offer för deras religiösa lögnar. Kristi återkomst och hans utvaldas uppryckande från " *skörden* " har fällt maskerna, och den grymma verkligheten har påtvingat sig alla dessa bedragna, men fortfarande förlorade, offer. För Guds ord, hans heliga bibel, var tillgängligt överallt, och de som förlorar sig själva kommer att göra det med fullt ansvar.

I uttrycket " *Jag har trampat vinpressen ensam* " urskiljer jag två budskap. Det första: Jesus " *ensam* " bar korset som gav honom seger och rätten att förgöra de falskt religiösa upproriska icke-troende. Det andra: Efter de utvaldas uppryckande till himlen, de " **enda** " sanna människorna återskapade till Guds avbild; på jorden ser Jesus inte längre människor, utan djur som går på sina två fötter. I detta slutliga straff, som markerar slutet på sex tusen år av jordiskt mänskligt uppror, " *hämnar* " Jesus Kristus det förakt som visats mot den sublima demonstrationen av sin kärlek, som nu ger vika för " *hans vrede och raseri* ".

Vers 4: " *Ty hämnens dag var i mitt hjärta, och min återlöstes år har kommit.* " Motivationen för " *hämnd* " från den föraktade och förrådde Kristus sida bekräftas därmed. Men hans främsta förväntan var att föra sina välsignade " *återlösta* " in i sin evighet. Och *det länge efterlängtrade "året"* kommer år 2030. Det är detta behov av " *hämnd* " som uttrycks mot den skyldiga mänskligheten genom " *hans vrede och raseri* ".

Vers 5: " *Jag såg, men ingen hjälpte mig, jag förundrades, men ingen stödde mig. Då hjälpte mig min arm, och min vrede var mitt stöd.* "

I denna vers frammanar Gud sin verkliga ensamhet inför alla sina skapelser; han talar som Gud, Fadern, men genom att frammana sin " *arm* " anspelar han på sin inkarnation som Guds " *Son* ", i Jesu Kristi mänskliga kött. Samma term " *arm* " betecknar Kristus i Jes 53:1 där Fadern säger: " *Vem har trott det som förkunnades för oss? Vem har känt igen YaHWéHs **arm** ?* " Han profeterar de frågor som de otrogna hebreerna i det gamla förbundets Israel en dag kommer att ställa sig själva.

Vi kommer att finna orsakerna till denna ilska i den påvliga romersk-katolicismens religiösa lära, som koncentrerar dem alla; de protestantiska religionerna har genom arv bevarat endast några av sina synder, men redan ödesdigra sådana.

Jag har redan haft möjlighet att fördöma dess reproduktion av de riter som ärvts från judarna i det Gamla förbundet; något som den delar med det ortodoxa prästerskapet, lika avgudadyrkande som den, liksom den anglikanska religionens. Huvudämnet för min studie idag är "dess mässor". Den katolska "mässan" är för

denna religion det mäktigaste, det högtidligaste ögonblicket i dess riter. Dess namn är av latinskt ursprung, "missa", vilket betyder: att sända bort. Ursprungligen avslutades religiösa sammankomster med det latinska uttrycket: "ite, est missa", vilket betyder: "gå, det är att sända bort". Detta ord "missa" gav upphov till ordet mission. Personligen tycker jag att det är mycket likt ordet "messias", som denna rit särskilt angriper. Redan därför att i den heliga måltiden, som Jesus instiftade, är blodets roll, symboliserad av vinet, vilket alla kristna anhängare måste dricka, grundläggande, eftersom det är det grundläggande elementet i det nya "förbundet" enligt Jesu lära som beskrivs i Matt. 26:27-28: "*Sedan tog han en bägare, tackade Gud och gav den åt dem och sade: **Drick av den, alla ni** . Ty detta är mitt förbundsblod , som utgjuts för många till syndernas förlåtelse.*" Samma term "många" avser dem som drar nytta av Kristi förbund, som citeras i Dan. 9:27. Men i mässan dricker endast prästen vinet, vilket dessutom, liksom hos protestanterna, är alkoholhaltigt, det vill säga giftigt och skadligt. Faktum kvarstår att mässan syftar till att fira, genom nattvarden, Kristi uppståndelses härlighet, och redan här noterar jag denna motsägelse med dessa ord från Jesus som säger genom Paulus mun, i 1 Kor. 11:26: "*Ty så ofta ni äter detta bröd och dricker denna kalk, förkunnar ni **Herrens död**, tills han kommer.*" Det är uppenbart att Jesus sätter sin heliga måltid under förhärlikandet av "**hans död**" och inte under förhärlikandet av hans uppståndelse. Dessutom försvinner Jesu uppståndelse till förmån för hans löfte om återkomst; han förbereder därmed adventisttemat om de sista dagarna. Ur denna grundläggande respektlöshet kommer förhärlikandet av "söndagen" att flöda; förhärlikandet av hans uppståndelse men inte av "**hans död**". Relationen med Gud blir redan omöjlig, men den katolska läran slutar inte där; det finns värre. Genom att tillskriva sig Guds krafter förkunnar den sin dogm om transsubstantiationen, genom vilken oblatens substans mirakulöst blir Kristi sanna kropp. Jesus hade inte tänkt på detta, men varför inte förnya njutningen av att dö för synd? För det är detta som mässans eukaristi påstår sig åstadkomma. Detta står i motsats till denna text från Hebr. 9:27-28: "*Och liksom det är bestämt för människorna att dö en gång , men därefter kommer domen, så skall Kristus, som offrades en gång för att bära mångas synder , en andra gång utan synd uppenbara sig till frälsning för dem som väntar på honom.*" Inför denna observation måste vi komma ihåg hur samma misstag, vid en tidpunkt då folkets krav på vatten hade irriterat honom, återvände Mose till Horebs klippa, och **istället för att tala till den** som Gud hade sagt åt honom att göra för denna andra begäran, slog han på **klippan en andra gång** . Genom detta misstag hade Mose just förvrängt Jesu Kristi framtida frälsande roll, symboliserad av den slagna "**klippan**". För att lämna efter sig en svår läxa som varning straffade Gud honom inför hela sitt folk genom att hindra dem från att komma in med honom i det utlovade landet, Kanaans land. Vad den katolska tron beträffar slog den inte på "**klippan**" två gånger, utan miljontals gånger, eftersom detta har upprepats i alla dess massor sedan "**ettusen sexhundra**" » år av aktiviteter, som Gud hänvisar till i sin "**vinårgång**" genom att säga i Upp. 14:20: "*Och vinpressen trampades utanför staden, och blod kom ut ur vinpressen, ända upp till hästarnas betsel, ett tusen sex hundra stadier långt.*" Jag minns att uttrycket "**hästarnas betsel**" hänvisar till de religiösa herdarna som leder folket i

Jak. 3:3: " **Om vi lägger betselet i hästarnas munnar så att de lyder oss, styr vi också över hela deras kropp.** " Måltavlorna för gudomlig vrede, eller " vredens **druvor** ", är därför de som " **leder** " de religiösa grupper som " lyder " dem. Men efter denna lydnad kommer deras mordiska vrede.

Sann religion, den som bemyndigar förhållandet mellan den mänskliga syndaren och Gud, hans skapare och domare, är enbart baserad på hans sinnestillstånd, på hans uppriktighet, som Gud erkänner som verklig eller inte. Falska religioner söker legitimitet i utövandet av de riter som deras anhängare lyder utan att försonas med Gud. Det är därför deras slutliga desillusionering kommer att ta formen av en rättfärdig vrede som kommer att uttrycka Jesu Kristi, den ende sanne Gudens, vrede. Faktum är att den katolska religionen har återupprättat slaveriet av en rituell formalism som försöker maskera det fortsatta slaveriet under synden från vilket Jesus vill befria sina återlösta för att låta dem dra nytta av hans härliga frihet, som endast erhålls i hans lydnad som reproduceras av var och en av dem. Modellen för hans jordiska liv måste vara den modell som reproduceras av hans återlösta utvalda. Och kärleken till alla dess sanningar är tillräcklig i sig själv, för att med dess barmhärtiga hjälp återuppbygga den själ som kommer att bli värdig sin eviga frälsning.

I Upp. 18, där hon genomgår straffet för den sista " *årgången* ", säger Gud om henne i vers 5: " *Ty hennes synder har nått ända till himlen, och Gud har kommit ihåg hennes missgärningar.* " De är så många att jag bara kan citera de mest uppenbara. Men genom att tillskriva henne bilden av ett torn bestående av synder som stiger upp till himlen, ger Gud henne karaktären av ett nytt Babels torn. Det första, liksom hon, hade syftet att samla den spridda mänskligheten; den katolska religionen gör detsamma genom att söka återförena, under sitt herravälde, de olika formerna av den kristna religionen. I Babel syftade samlingen till att skydda mänskligheten från gudomligt straff. För katolska Rom är det illusoriska hoppet identiskt; det räknar med enhet för att erövra genom den samlade gruppens styrka; men det fruktar inte Guds straff, eftersom det tror att han godkänner och inspirerar det. I Upp. 13:2 motsäger Anden hans påstående genom att säga: "... *draken gav honom sin makt och sin tron och stor makt.* " I rollen som " *drake* " står " *djävulen* ", enligt Upp. 12:9, men också den romerska kejsarregimen som föregick honom, enligt Upp. 12:3. Han " *gav* " honom faktiskt, som ett arvskifte, " *hans tron* "; och dessutom hans titel: Högsta påven, eller på latin: Pontifex maximus.

Denna andra synd, riktad mot Gud, förtjänar att bli ihågkommen. Jesus förklarar i Matteus 23:9-10: " **Och kalla ingen på jorden er fader , ty en är er Fader , han som är i himlen. Och bli inte kallade härskare , ty en är er härskare , Kristus.** " För att reta Gud kallar djävulen därför den katolska påven för sin "heligaste fader" och hans präster för "fäder". De gör också anspråk på titeln "samvetsledare" och hänvisar till påven som "hans helighet", något som motsägs i Upp. 15:4: " **Vem skall inte frukta, Herre, och förhärliga ditt namn? Ty du allena är helig.** " Denna brist på respekt för de befallningar som Jesus allena gav avslöjar denna religions djävulska natur.

En dyrkan som behagar Gud

Var och en av oss har vår egen uppfattning om vad vi anser vara angenämt, och vår Skapare är inget undantag från denna princip. I sin heliga bibel uppenbarade han för oss vad som är angenämt för honom genom att kalla det "gott". Och logiskt sett kallas den absoluta motsatsen, det som är obehagligt för honom, "ont". Hela hans gudomliga uppenbarelse består i att presentera oss exempel på detta "goda" och detta "onda". Godhet ger honom glädje, medan ondska medför lidande. Vi kan lätt förstå hur han känner eftersom han skapade oss, människor efter de himmelska änglarna, till sin avbild. Vår likhet med Gud är begränsad till dessa grundläggande funktioner, för han är allsmäktig, allvetande, allestädes närvarande och obegränsad, och vi, hans jordiska varelser, är raka motsatsen till dessa saker. Ett fysiskt möte med Gud är därför onödigt, eftersom han har låtit oss veta vad han förväntar sig av oss under sina två på varandra följande förbund. I form av det första förbundet fastställde och avslöjade Gud normerna för sina regler som utgör hans lag och sätter därmed människorna i ett lydndsprov. Att lyda kräver inte förståelse, och Abrahams smärtsamma men välsignade trosprov är det bästa exemplet som ger honom titeln de troendes fader. Denna Abrahams erfarenhet avslöjar verkligen den beteendestandard som Gud kräver och söker bland sina skapelser. Han gav Abraham ingen förklaring, han gav honom bara en befallning. Och hur hemsk denna befallning än var, lydde Abraham Gud utan att förstå hur Gud kunde be honom om något så hemskt som att offra Isak, sin ende legitima son, som ett offer. Barnets födelse, som fördes till världen när han var hundra år gammal, hade varit en mirakulös gåva från Gud, desto mer som Sara, hans legitima hustru, fram till dess hade varit steril. Han var därför den förste att reagera som Job, som efter att ha blivit slagen av Satan utan att veta varför, sade i Job 1:21: " *...Naken kom jag ur min moders livmoder, och naken skall jag återvända dit. Herren gav, och Herren tog. Välsignat vare Herrens namn!* " På Abrahams tid bar jorden mängder av människoliv som inte kunde resonera och handla som han. Skillnaden i dessa beteenden grundar sig på två saker: Noas personliga natur och den praktiska livserfarenhet han hade genom att alltid lyssna och lyda hans befallningar. Förstå att Gud valde Abram bland alla sina samtida på grund av hans fogliga, undergivna och trogna karaktär, exceptionell på sin tid. Abraham upptäckte snabbt den kärlek som Gud visade honom och en verklig vänskap kunde utväxlas mellan dem. För Gud var Abrahams och Jobs lydnad två exempel på tillbedjan som behagade honom. Och senare, i Jesus Kristus, kom Gud för att demonstrera den perfekta, behagliga tillbedjan; modellen par excellence. Under sin jordiska verksamhet, i Jesus, gjorde Gud sig själv så mycket till Guds tjänare att han lyckades maskera sin gudomlighet. Ja, i alla sina ord och handlingar riktade människan av kött, kallad Jesus, sina samtida blickar mot den himmelske Guden, allt livs Fader. Han levde sin verksamhet i fullkomlig och total förnekelse. Men hans gudomlighet kan anas i form av hans ord där han alltid talar om sig själv i "tredje person"... Människosonen gör detta, Människosonen gör det; han försvinner helt bakom denna "människoson" som också verkligen är "Guds Son". Jesus sammanfattade

sin jordiska verksamhet genom att säga i Matteus 20:28: " *Så kom Människosonen inte för att bli tjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv som lösen för många.*" »

"Att tjäna och inte bli tjänad och redo att ge sitt liv"; sådan är definitionen av en utvald vars liv, för Gud, kommer att anta en behaglig karaktär och bli en behaglig dyrkan. Ordet dyrkan får sin fulla betydelse här, eftersom sann dyrkan levs i livets kontinuitet som upphör i människan endast när hon sover. Ty även under hennes sömn vakar Gud över henne. Han är medveten om sina drömmar och organiserar dem ibland. Och så snart hon vaknar börjar dyrkan av Gud eftersom det är denna tid i fullt medvetande som han styr sin existens på det godas eller det ondas väg. I den dyrkan som utfördes av Jesus Kristus togs aldrig ett steg på det ondas väg och det är denna exceptionella egenskap av dyrkan som vi har möjligheten att bli frälsta av honom att tacka.

Genom att upptäcka perfektionen och standarden i Jesu Kristi modell kan vi lätt identifiera de kulter som Gud anser vara obehagliga. Egot, jaget, är allestädes närvarande. Och det finns otaliga människor som påstår sig behaga sin nästa men egentligen bara söker sin egen njutning. Det är denna princip som förklarar misslyckandena i äktenskapet. Detsamma gäller för relationer mellan föräldrar och barn, och den romerska julfesten är ett bra exempel. Barnet är offer för en "underbar" lögn, men föräldrarna får så mycket glädje av att se de bedragna barnens reaktioner. Vilka resultat? Nyckfulla barn som är skyldiga allt, förutom att de i livet efter detta upptäcker att ingenting är gratis, och inte heller erhålls mirakulöst. Föräldrarna fick dem att tro på "jultomten", men livet påtvingar dem sin hårda verklighet. Som ett resultat av detta bedrägeri kommer de att bli misstänksamma och otrogna. Och deras själar kommer att gå förlorade för Gud. För tron kräver vad de inte längre är kapabla till: godtrogenhet. Förklaringen av livets verklighet överträffar alla sagor som uppfunnits av mänskligt tänkande och demoner. Och för att förstå det måste den vuxna mannen kunna agera som barnet som får tro på "jultomten". Ty bevisen på ett himmelskt liv är dolda och märkbara endast i anden och den mentala reflektionen.

Genom syndens olydnad utövade Adam och Eva den första jordiska formen av tillbedjan som Gud inte godkände. Och den gudomliga domen som uttalades var döden som föregåtts av ett liv i lidande. Så Gud lät människan upptäcka vad hennes synd hade orsakat henne; ett lidande som skulle sträcka sig till hennes död i Jesus Kristus. Syndarens liv blev således det gudomliga livets skola; hon lärde sig i sitt eget liv vad hon ålade sin himmelske Fader.

De offer som Abel och Kain offrade vittnar först och främst om de två typer av tillbedjan som Gud tillber: den behagliga och den obehagliga. Men utan Jesu Kristi tjänst är den dom som Gud avkunnade över dessa två offer omöjlig att förstå. I värsta fall, utan detta ljus, tar hans dom en orättvis form. Faktum är att endast kunskapen om den frälsningsplan som fullbordats i Jesus Kristus, "Lammet som tar bort världens synder", låter oss förstå varför Abels offer av ett lamm eller ett får mottogs som en form av tillbedjan som Gud godtagit, för vilken jordens frukter som Kain offrade inte representerade någonting. Denna situation var jämförbar med Jobs, det vill säga oförklarlig för de två syndarna, men Gud hade sin anledning att rättfärdiga sin preferens för blodet som utgjutits av djuret som Abel offrade.

Idag, i juli 2022, etablerar Gud fortfarande sin preferens för den dyrkan som behagar honom och föraktar samtidigt alla de olika former av dyrkan vars normer inte behagar honom. Det är därför som lärdomen från Abel och Kain har burit och kommer att bära fram till nådens yttersta dag, en permanent och evig undervisning om hans bedömning av mänsklig religiös tro. Genom att bygga sin kyrka, sin församling av utvalda, på de läror som hans apostlar förstod, satte Gud den norm för dyrkan som behagar honom. Men med tiden, under romerskt herravälde, successivt kejsarligt och påvligt, återinfördes synden i den kristna religionen sedan den 7 mars 321 av den ovärdige hedniska kejsaren Konstantin I^{den} store, men bara på de syndiga människornas jord. Sedan den romerska påvliga etableringen fullbordades i Rom år 538, under 1260 långa år, tillät Gud den katolska religionen att lära ut synd under den kristna religiösa etiketten. Och år 1798, med den franska revolutionen, avslutade han sin despotiska, förföljande makt. Han bedömde den protestantiska erfarenheten från 1100- till 1700^{-talet} så ofullkomlig att han bara gör en kort anspelning på den i Dan. 11:33-34: "*Och de visa bland dem skall undervisa många. Och somliga skall falla för en tid genom svärd och eld, genom fångenskap och plundring. Och när de faller, skall de få lite hjälp, och många skall sluta sig till dem i hyckleri*". Jag har understrukt med fetstil dessa två detaljer som är ursprunget till den stora obehagliga dyrkan av Gud som protestanter fortfarande idag ägnar. Vi måste i denna vers sammanföra orden "*lite hjälpt*" och "*hyckleri*". Varför sammanföra dem? Eftersom det förra förklarar det senare. I Guds program finns det ingen anordning för hjälp för trons sanna martyrer. Detta är vad han uppenbarar i budskapet han riktar till sina utvalda vid tiden för förföljelserna som Diocletianus och hans tetrarki utlöste mellan 3030 och 313, för han säger till dem i Upp. 2:10: "*Var inte rädda för vad ni ska lida. Se, djävulen skall kasta några av er i fängelse, för att ni skall provas, och ni skall ha vedermöda i tio dagar. Var trofasta intill döden, och jag skall ge er livets krona.*" Vi ser ingen hjälp från Gud just nu. Men i Upp. 12:16 framträder hycklarnas hjälp: "*Och jorden hjälpte kvinnan, och jorden öppnade sin mun och svalde floden som draken hade kastat ut ur sin mun.*" "Jorden" i denna vers representerar den protestantiska tron som Gud bedömer som "*hycklande*" på grund av användningen av vapen och mordet på de katolska krigarna. I det "religionskrig" som har börjat skiljer Gud tre separata läger som därför är; "*jorden*" eller den hycklande protestantiska religionen; "*kvinnan*" eller den trogna protestantiska religionen; och "*floden*" eller de kungliga katolska ligorna. Och historien vittnar om att dessa religionskrig var långvariga och fullbordades mellan 1200 och 1798. En andra "hjälp" kom sedan 1793-1794 i form av den franska revolutionära ateismens giljotin. Genom att döda monarkin och den katolska religionen, som tillkännages i Upp. 2:20, ger Gud bevis på att han anser den katolska tron extremt obehaglig och även de så kallade "*hycklande*" protestanternas: "*Se, jag skall kasta henne på en säng, och dem som begår äktenskapsbrott med henne i stor vedermöda, om de inte omvänder sig från hennes gärningar. Jag skall döda hennes barn, och alla församlingar skall veta att jag är den som rannsakar sinnen och hjärtan, och jag skall belöna var och en av er efter era gärningar.*" Nu slår denna handling mot falsk och hycklande religion eftersom Gud i 3 Mos. 26, i analogi med den "fjärde trumpeteten" i Upp.

8:12, ger denna handling standarden för " **svärdet som kommer för att hämnas sitt förbund** ", det vill säga för att svara på det symboliska kravet på " **hämnad** " från de heliga i Upp. 6:9-10: " *När Gud öppnade det femte sigillet såg jag under altaret själarna av dem som hade blivit dräpta för Guds ords skull och för det vittnesbörd de hade haft. De ropade med hög röst och sade: Hur länge, O Herre, helig och sannfärdig, dröjer du med att döma och hämnas **vårt** blod på dem som bor på jorden?* "

Jag betonar denna punkt eftersom logiken i Guds profeterade plan blir tydlig och uppenbar. Gud profeterar 1260 år för det påvliga Roms förföljande regeringstid. Men vem tillämpar den religiösa domen? Monarkin. Det är därför den " **hämnad** " som krävs av de orättvisa avrättningarna av dess helgon kommer att drabba denna monarki först, främst genom de franska revolutionärernas giljotin mellan 1793 och 1794. Ludvig XVI:s, Frankrikes kung, huvud föll på grund av förräderi, för män, men på grund av andligt " **äktenskapsbrott** ", för Gud. Handlingen profeteras av " **den stora vedermödan** " i Upp. 2:22: " *Se, jag skall kasta henne i en säng, och **dem som begår äktenskapsbrott med henne i stor vedermöda** , om de inte omvänder sig från hennes gärningar. **Jag skall döda hennes barn med döden** ; och alla kyrkor skall veta att jag är den som rannsakar tjocklar och hjärtan, och jag skall belöna var och en av er efter era gärningar.* " Uttrycket " **att dö en död** " kan vara förvånande, men det har sin förklaring. Gud menar att denna profeterade " **död** " får mänskligt blod att flöda, eftersom det är den första " **döden** " och inte den " **andra** ", den yttersta domens, som han anspelar på genom att säga, denna gång, till samma protestanter, efter våren 1843, " *Sardes* "-eran, i Upp. 3:2: " *...Jag känner dina gärningar. Jag vet att man tror att du lever, men du är död .* " Således kan du se att detta straff kommer strax före datumet 1798, då Roms förföljelsetid slutar, med som bevis arresteringen av påven Pius VI som dog året därpå, 1799, i fängelse i Valence sur Rhône, där jag bor. Och det är också under namnet " *odjuret som stiger upp ur den bottenlösa avgrunden* " som denna franska revolution betecknas i Upp. 11:7: " *Och när de har fullbordat sitt vittnesbörd, skall odjuret som stiger upp ur den bottenlösa avgrunden föra krig mot dem, besegra dem och döda dem .* " Målet för detta " **krig** " är den gudomliga heliga Bibeln, kallad " *min* " två vittnen ", i Upp. 11:3: " *Jag skall ge mina två vittnen makt, och de skall profetera i ett tusen tvåhundra sextio dagar, klädda i säcktyg.* "

Som en allmän regel är tillbedjan som är obehaglig för Gud den som inte är baserad på studiet och utövandet av det han har förklarat vara behagligt för honom. Och oavsett om det är kristet eller inte, förkastas och fördöms denna typ av religion av honom. Och eftersom Gud har sina preferenser och hans frälsning endast sker genom Jesus Kristus som tydligt sa " *Ingen kommer till Fadern utom genom mig* ", riktar hans profetiska uppenbarelse sig endast mot den kristna religionen; den sanna och den falska, eftersom enligt Upp. 17:5 är den katolska religionen symboliserad av namnet " *det stora Babylon* " " *moder* " till andra religioner som också kallas " *otuktiga* ": " *På hennes panna var skrivet ett namn, en hemlighet: det stora Babylon, **moder till otuktiga** och jordens styggelser.* " Och naturligtvis är dessa " **otuktiga** " de olika kristna religioner vars protestantiska identiteter Gud dömer som " *hycklare* ".

Denna kristna religion kännetecknar det västerländska lägret som för närvarande motsätter sig det mäktiga Ryssland, vars hot mot väst blir alltmer frekventa och precisa. Denna vecka utmanade Vladimir Putin västerlänningar: "Om de vill föra krig mot Ryssland, låt dem försöka!" Och jag är skyldig en journalist att tacka för detta för att bekräfta att det västerländska lägret representerar en " *tredjedel* " av jordens mänskliga befolkning, och att de återstående "två tredjedelarna" är emot och mer eller mindre fientliga. Detta ger den " *tredjedel av mänskligheten* " som är måltavla för " *dödande* " i Upp. 9:15 den otrogna västerländska kristna identiteten: " *Och de fyra änglarna som var beredda för en timme, en dag, en månad och ett år släpptes lös för att döda en tredjedel av mänskligheten.* " Faktum är att detta västerländska läger består av de europeiska " *tio hornen* ", men också av deras enorma avkommor, USA, Sydamerika och Australien. Denna " *tredjedel* " är därför inte bara symbolisk; den riktar sig faktiskt mot de kristna folken som, på grund av sin ogudaktighet och sina särskilt obehagliga kulter, måste förgöras genom Jesu Kristi vredes dom. De andra nationerna på jorden förekommer inte i uppenbarelsen som Jesus Kristus gav, som fullständigt ignorerar dem; vilket inte kommer att hindra dem från att också förgöra varandra. Men målet för hans vrede förblir den förvrängda kristna religionen, vilket är anledningen till att utbrottet av tredje världskriget eller " *sjätte trumpeten* " i Jesu Kristi apokalyps måste inträffa i Europa liksom de två föregående världskrigen. Tredje världskriget kommer dock inte att förrinta befolkningen i detta västerländska läger. Men dess överlevande kommer bara att överleva tillräckligt länge för att uppleva det slutliga trons prov, och de kommer att försvinna när Jesus kommer för att rädda sina sista överlevande utvalda från deras onda händer våren 2030.

Tillbedjan som behagar Gud är därför baserad på enkelheten i en kärleksfull relation där hänsyn är ömsesidig, levd i fullkomlig ödmjukhet och trohet som Jesus demonstrerade. Bandet som vävs mellan Gud och hans utvalda är osynligt och personligt liksom det som band Gud och Abraham. Total självförnekelse krävs också, för den som tjänar Gud gör det inte för att bli beundrad av människor eftersom för honom räknas endast den gudomlige Faderns åsikt. Dessutom gör hans trohet honom till måltavla för djävulens och upproriska mänskliga syndares hat. Anonymitet är därför mycket att föredra framför ryktbarhet. Enligt det populära talesättet: "för att leva lyckligt, låt oss leva dolt."

Kristna människors dyrkan blev plötsligt obehaglig för Gud sedan den 7 mars 321, den dag då Konstantin I genom ett kejserligt dekret ^{officiellt} ersatte den sjunde dagens sabbatsvila med den första dagen som i sin egen hedniska romerska religion tillägnats dyrkan av SOL INVICTUS, solguden som ärvts från egyptierna. Dyrkan av solguden spred sig över hela östern; i Japan, i "den uppgående solens" imperium, gudomliggjordes kejsaren som en son till solguden kallad "Banzai". Solen erbjuder så många fördelar för människor att det är lätt för djävulen och hans demoner att driva människor att dyrka den som en gudomlighet. Och medveten om hur mycket denna handling misshagar skaparguden som dömde den till döden, har Satan officiellt, sedan Jesu Kristi seger, inplanterat denna avskyvärda hedniska dyrkan i den kristna religionen, som från och med då fördömts av Gud. Men problemet med den brutna sabbaten

maskeras av den grundläggande roll som ges till Jesus Kristus i nästan alla kristna samfund. Den gudomliga kärlek han manifesterar får oss att glömma kravet på hans fullkomliga rättvisa, eftersom människan bara behåller från sitt arbete det hon vill behålla: sitt erbjudande om frälsning. Orsaken till förbannelsen och därmed anklagelsen som Gud riktar mot den otrogna kristendomen framträder dock endast i hans profetiska uppenbarelser som presenteras på ett subtilt och oklart sätt. Det är här kristna kollektivt och individuellt begår sitt första fel: de underskattar vikten av de profetiska texterna vars betydelse de inte förstår. Jesus Kristus förutsåg detta beteende och inspirerade aposteln Petrus med denna allvarliga varning citerad i 2 Petrus 1:19-20-21: "*Och vi har det profetiska ordet ännu starkare, och ni gör väl i att ge akt på det, som på en lampa som lyser på en mörk plats, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan. Vet först och främst att ingen profetia i Skriften kan tydas av egen tolkning. Ty profetior har aldrig kommit av en människas vilja, utan heliga Guds människor har talat, drivna av den helige Ande.*"

Denna text är beundransvärt utformad av Gud, ty den uppmanar Jesu Kristi lärjungar att ge profetiorna all den vikt de förtjänar, men dessutom berättar den tydligt med vilken metod de kan tydas: dessa profetior som utformats av den gudomliga Anden använder ett liknelsespråk som används av samme Ande vid skrivandet av hela den allraheligaste Bibeln, med rätta kallad: Guds ord. Och detta Guds ord uttrycker hans Andes tanke.

Lägg märke till vikten av denna varning som citeras i ett vittnesbörd om det nya förbundet. Den är inte dold i det gamla förbundets böcker, utan presenteras tydligt för alla dem som påstår sig tillhöra det nya förbundet: deras underskattning av denna högtidliga varning gör dem därför mycket skyldiga inför Gud Fadern och Gud Sonen i vars namn den presenteras. Nu, ytterligare en vers citerad av Paulus i 1 Thess. 5:19-20-21 och 22, ignoreras och föraktas också av dem: "*Ty profetior har aldrig kommit av en människas vilja, utan heliga människor har talat, drivna av den helige Ande. Förakta inte profetior. Utan pröva allt; håll fast vid det goda; avhåll er från allt ont.*" I sin gudomliga visdom ville Gud antyda sambandet mellan det profetiska temat och de två citaten från Petrus och Paulus, genom att i varje fall tillskriva samma siffror från verserna 19-20-21. Och vidare erinras om vikten av "*profetia*" i Upp. 19:10, i dessa termer: "*...ty Jesu vittnesbörd är profetians ande.*" Förståelsen av profetia tillåter sedan i Upp. 20 att framkalla deras dom över de ogudaktiga, vilket de kommer att anklagas för i "*tusen år*"; det vill säga under den stora sabbaten i det sjunde himmelska årtusendet. Och i Upp. 21 betecknas de med den symboliska bilden av "*tolv pärlor*", så värdefulla är de i Guds ögon i Jesus Kristus. Vi ser således att Guds Ande uttrycker sig lika mycket genom siffror som genom ord och jämförande bilder. Aposteln Petrus informerade oss därför tydligt om att dechiffringen av bibliska profetior endast kunde uppnås från den Heliga Skrift. Och sedan 1982, när jag presenterade de första resultaten av mitt arbete för mina sjundedagsadventistbröder, har demonstrationen av äktheten hos denna metod bekräftats. Det är därför som hänsyn till de varningar som Gud har gett i hela sin Bibel utgör en viktig del av den tillbedjan som ges till Gud, vilket i detta fall är **behagligt för honom**. Detta uppfyllda och hedrade villkor helgar dem. Ty sann

helighet är baserad på gärningar som Gud kräver. Det är därför Jesus i sina domar över de helgonen i de sju tidsåldrarna, i Upp. 2 och 3, säger till dem: " *Jag känner era gärningar .*" Han bekräftar därmed Jakobs ord i Jakobsbrevet 2:17: " *Så är också tron, om den inte har gärningar, död i sig själv.* "

Jesu Kristi försoningsdöd öppnade och lade grunden för det nya förbundet, i vars början Kristi gudomliga Ande inspirerade de Heliga Skrifter till hans nya vittnen. På detta sätt utökades den gudomliga lagen genom tillägget av dessa nya litterära vittnesbörd. Nu, försonade med Gud genom Jesus Kristus, har de återlösta logiskt sett plikten att omsätta hela den gudomliga lagen i praktiken, precis som Jesus före dem hade gjort fullkomligt som förebild för den fullkomliga människan, Gud till lags. Och det är för att rättfärdiga denna logik som aposteln Paulus skrev i Rom. 8:7: " *Ty köttets sinne är fiendskap mot Gud, eftersom det inte lyder Guds lag , och det kan det inte heller.* " Det är därför lätt att förstå att lydnad " *mot Guds lag* " i sin helhet, som möjliggjorts i Kristus, däremot utgör den enda frukten av sann " **tro** " som Gud **med behag tar emot**.

I Rom 12:1 säger Paulus till oss: " *Jag förmanar er därför, bröder, vid Guds barmhärtighet att frambära era kroppar som ett levande, heligt och Gud välbehagligt offer – det är er resonliga gudstjänst.* " Gudstjänst som behagar Gud är därför endast så kallad resonlig gudstjänst, det vill säga en frukt som bärs av en enkel, logisk analys av mänskligt förnuft.

I Rom. 12:2 säger Paulus också: " *Anpassa er inte efter denna värld, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av ert sinne, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det goda, det behagliga och det fullkomliga.* " Hur viktig denna vers är! Den uppmanar oss att vara intelligenta genom att visa oss kapabla att anpassa oss till djävulens och hans demoners föränderliga strategier. För alla bibliska skrifter i det nya förbundet inspirerades och skrevs i ett sammanhang där djävulen öppet bekämpade den kristna tron genom sina judiska och romerska mänskliga representanter. Dessutom förlorade några av dessa citat sin legitimitet när djävulen ändrade formen av sin kamp genom att bekämpa den kristna tron genom att agera inom den kristna församlingen, vilket är vad Gud uppenbarar i sin profetia i Dan. 7 och hela sin uppenbarelse. Denna förändring började med etableringen av påveregimen i Rom år 538. Som ett exempel på en vers som har förlorat sin giltighet citerar jag 1 Johannesbrevet 4:2: " *På detta känner ni Guds Ande: varje ande som bekänner att Jesus Kristus har kommit i kött och blod är från Gud.* " Detta var sant på Johannes tid; I vår tid är det inte längre sant; i själva verket är det fullständigt falskt och dödligt bedrägligt. För alla kristna religioner som har blivit skyldiga genom sin överträdelse av sabbaten sedan 1843 bekänner alla " *Jesus Kristus, kom i köttet* ". På liknande sätt accepterades den obeväpnade, men fredliga och undergivna protestantiska tron före 1843 **provisoriskt** av Gud, som Upp. 2:24-25 lär: " *Till er, alla som är i Tyatira, som inte har denna lära och som inte har känt Satans djup, säger jag er: Jag lägger ingen annan börda på er . Håll bara fast vid vad ni har tills jag kommer.* " Men ikraftträdandet av dekretet i Dan. 8:14 år 1843 förändrade normen för detta gudomliga godkännande, och över en natt, våren 1843, förändrades deras andliga situation; en ny " *börda* ", sabbaten som varit helgad sedan världens skapelse krävdes av Gud i den kristna trons

norm; Institutionerna förkastades kollektivt och övergavs åt djävulens och demonernas förförelser och frukter som följer honom och delar hans dödliga öde.

Denna term " *börda* " bevisar att Gud känner mänskligt tänkande väl. Presenterad som en skyldighet, eftersom det är temat för det fjärde av Guds tio bud, betraktades och ansågs sabbaten av den köttsliga människan som en " *börda* "; eftersom människan har mycket svårt med själva tanken på att behöva lyda, både Gud och andra människor. Nu ville Jesus Kristus ge sina återlösta utvalda en annan betydelse åt denna term " *börda* ", eftersom lydnad inte är obehaglig för dem som lyder som svar på Guds kärlek. Han sade i Matt. 11:28-29-30: " *Kom till mig, alla ni som är trötta och tyngda av bördor, så skall jag ge er vila . Ta på er mitt ok och lär av mig , ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat, så skall ni finna vila för era själar. Ty mitt ok är mildt och min börda är lätt .* " Det som gör denna " *börda* " " *lätt* " är enbart sinnestillståndet hos den som dömer den.

Lägg märke till i denna vers länken som förbinder erbjudandet om " *vila* " med accepterandet av att bära " *bördan* " av lydnad mot hans gudomliga instruktioner. Jesus tillkännagav således hur tron på hans person skulle uppnå den stora sabbats-" *vilan* " under det profeterade sjunde årtusendet, fram till hans andra ankomst år 2030, genom *den veckovisa "sabbaten* " i hans heliga lag. Det är därför, till skillnad från de andra högtiderna som etablerades i det gamla förbundet, utövandet av den veckovisa " *sabbaten* " behåller i Jesus Kristus all sin legitimitet inför Gud, människor och de himmelska änglarna. Och i denna unika förståelse som omsätts i praktiken blir dyrkan av de återlösta verkligt behaglig för Skaparguden som han frambär den till, eftersom den återupptäcker normen som utövades av Jesus Kristus själv.

Jag minns att denna uppfattning var densamma som hos Jesu apostlar, för vilka sabbatens utövande inte på något sätt ifrågasattes. Våren 1843 krävde Gud endast att denna praxis, som orättvist övergivits av de kristna, som sedan den 7 mars 321 föredrog att ära kejsar Konstantin I, ^{snarare} än den store Guden, skaparen av allt och allt liv. Förbannelserna från de " *sju trumpeterna* " i hans apokalyps är hans svar på detta avskyvärda och orättvisa val. Och efter den " *sjätte* " kommer de " *sju sista plågorna* " i apokalypsen 16 att slå till mot de sista rebellerna som finns kvar i livet efter tredje världskriget i denna " *sjätte trumpet* ".

Varför tar mänskligheten sådana risker med Skaparguden? Helt enkelt för att han förblir osynlig för deras ögon. Och i avsaknad av synliga svar från honom ignorerar upproriska mänskliga andar honom eller låtsas ignorera honom. De agerar inte på detta sätt mot mannen de ser, som ändå är mycket långt ifrån att vara lika formidabel. Och detta val av beteende avslöjar inget mindre än deras brist på intelligens. Så pass att, paradoxalt nog, de mänskliga massorna leds och styrs av människor som saknar sann intelligens som skulle vara till nytta för alla. Och paradoxen ligger i det faktum att dessa ledare väljs eftersom de förväntas vara de mest intelligenta av människor och redan åtminstone de mest utbildade. Det är därför rätt att Gud använder bilden av " *havets sand* " för att beteckna mänskligheten kallad till frälsning men underkastad djävulen i Upp. 12:17: " *och han stod på havets sand* ". Och i detta specifika fall handlar det om förflyttande " *sand* " där mänskligheten själv kommer att försvinna på grund av djävulen som härskar över den. I det profana såväl som i det andliga domänen sätter människor

sin lit till andra människor och det är så hela mänskligheten förbereder sig för att sjunka i ett stort universellt skeppsbrott, eftersom den inte kommer att ha känt till eller tagit hänsyn till denna vers som citeras i Jer. 17:5-6: " *Så säger Herren: Förbannad är den man som förtröstar på människor, som gör kött till sin arm och vars hjärta vänder sig bort från Herren! Han är som en fattig man i öknen, och han ser inte det goda komma; han bor i öknens brända platser, ett saltland utan invånare .* " Det "stöd " han var tvungen att ta var, enbart, hela den Heliga Bibeln, den levande Gudens enda skrivna ord, den enda standarden för hans sanning. Är inte detta andra öde, som beskrivs i verserna 7 och 8, att föredra?: " *Salig är den man som förtröstar på YaHweh, och vars hopp YaHweh är! Han är som ett träd planterat vid vatten, som sprider sina rötter vid bäckarna; det märker inte hettan när den kommer, och dess löv förblir gröna; i torkans år fruktar det inte, och det upphör inte att bära frukt. "*

Aktuella händelser får mig att förklara att mänsklig optimism är det värsta av allt. För optimisten tar inte hänsyn till verkligheten i situationen framför sig, till skillnad från realisten som gör det. Optimisten uttrycker vad han önskar, medan realisten uttrycker vad som kommer att uppnås; han reagerade därför på ett logiskt och intelligent sätt. Kriget som, genom Ukraina, ställer NATO:s västra läger mot Ryssland, ger oss en demonstration av dessa två beteenden. Optimister hoppas på ukrainsk seger; realister vet att Ryssland kommer att besegra Ukraina, och de utvalda som är upplysta av Gud vet att detta Ryssland kommer att invadera och krossa de europeiska makterna som Gud profeterade i Dan 11:40 till 45.

"Barnkungen" vid makten

Detta nya tema inspirerades av de ukrainska ledamöternas synpunkter under det uppskattade besöket av den franska senatens president, Gérard Larcher. Jag blev imponerad av den stora representationen av unga människor och detta förklarar perfekt och logiskt de ukrainska myndigheternas beteende och beslut.

I Frankrike är "barnkungen" ett uttryck som myntades av media på 1970-talet, vilket med rätta lyfte fram barns nyckfulla beteende och samtidigt en uppmjukning av föräldrarnas auktoritet. Samtidigt började psykiatriker och psykologer rättfärdiga barns frihet och rättigheter och fördömde därmed kroppsstraff som utövades av föräldrar som till följd av detta förlorade all auktoritet över sina egna barn. Nordafrikanska föräldrar, som alltid hade lyckats få sina barns underkastelse, tvingades enligt lag att överge sin hårda men effektiva metod. Faderns bälte fungerade ofta som piska.

Det tog flera år innan de oåterkalleliga konsekvenserna av dessa franska elitbeslut blev tydliga i form av brottsliga, upprorisk och fientlig ungdomar. För att ytterligare förstärka den religiösa fanatismen bildades och vidtog islamistiska religiösa grupper åtgärder, dödade och halshög sina fiender.

År 1981 försökte den socialistiska regeringen behaga unga människor och beviljade dem den sexuella frihet de krävde. Nöjda engagerade sig unga människor i politiken för att stödja den förstående president Mitterrands ledarskap.

År 2012 kom den turbulenta, revolutionära och libertarianska ungdomen från maj 1968 till makten med den unge presidenten Nicolas Sarkozy. Omedelbart förändrades presidentskapets stil, och grova folkliga haranger dök upp, vilket bara chockerade de som avsatts från makten av hög ålder. Det måste sägas att med utvecklingen av internet och sociala nätverk har denna typ av brutalt röstutbyte blivit en vanenorm som de "gamla" inte vänjer sig vid; eftersom de gamla goda principerna om korrekthet förblir fästa vid deras natur. Men dessa gamla människor trängs åt sidan och försvinner in i regeringssfärer. Ju mer tiden går, desto fler unga människor tar över makten. Och denna ungdoms inflytande får en betydelse som förklarar de tragiska händelser som vi har börjat avslöja sedan 2017.

I presidentvalet 2017 krossade de gamla traditionella politiska partierna, båda ansvariga för Frankrikes ekonomiska och politiska misslyckanden, varandra ömsesidigt i landets folkliga bedömning. Hatet och förbittringen mot det äldsta franska nationalistpartiet, Nationella Fronten, gav upphov till allianser som bildades med det enda syftet att avlägsna "denna djävul" från makten. Men Jesus Kristus, organisatören av allt mänskligt liv, påtvingade det franska folket den av honom förbannade unge presidenten É. Macron, ännu yngre än president N. Sarkozy, och framför allt mycket farligare för landet än det hatade och avfärdade Nationella Fronten. Ställd inför Nationella Fronten, hatad av alla andra politiker, blev den arrogante och oerfarna unge mannen föredragen och förd till makten; paradoxalt nog, även om han blev vald, inte utvald. Faktum är att det inte längre är folket som väljer sin ledare, det är Gud som påtvingar honom sitt val. Enligt det välkända talesättet: "folket har de ledare det förtjänar".

Här kommer behovet av att definiera vad ungdom är. Som jag just sa är bristen på erfarenhet inom alla områden, förutom sociala medier och internet, redan uppenbar. För ungdomar har allt att upptäcka, och äldre människor kan vittna om att de lär sig till slutet av sina liv; det vill säga vad som saknas hos en ung man eller kvinna. Samhället kvalificerar denna ungdom genom de examensbevis de har erhållit. Men vad innehåller deras utbildning? Endast teoretiska saker som är mycket svåra att tillämpa i det verkliga praktiska livet, styrda av kraven från stora industriella, kommersiella och finansiella förmögenheter, införda av Europeiska kommissionen. Detta är den stora fördelen med medelålders människor: de har redan konkret upptäckt sakernas gränser och är kapabla att fatta rimliga beslut. Tyvärr är detta inte fallet med unga människor; särskilt i våra senare år när de har blivit särskilt upproriska och arroganta, fåfänga och fulla av sig själva. Med denna typ av karaktär är det inte längre möjligt att erkänna felaktigheter. Och istället för att gå med på att ödmjuka sig och erkänna sina misstag, går den unge, temperamentsfulla ledaren djupare in i sitt fel, till den grad att han orsakar skeppsbrott för hela sitt land. I sin konfrontation med de verkliga fakta misstar den unge personen sina begär för verklighet; han vet inte hur han ska inse de gränser han måste ge sina beslut; allt verkar möjligt för honom och han vet inte hur han ska identifiera konsekvenserna av sina beslut. Och när de dyker upp är det redan för sent att gå tillbaka, vilket dessutom av naturen är uteslutet. Den unge personen fungerar som en bil med fem växlar men där backväxel inte existerar. Oförmögen att gå tillbaka måste han gå framåt tills han

krockar mot en vägg; den oundvikliga verklighetens vägg. Det är därför, vågar jag hävda, att den makt som ges till ungdomen bara är frukten av en fruktansvärd förbannelse från Gud i Jesus Kristus; vilket bekräftas av Pred. 10:16: " *Ve dig, land vars kung är ett barn och vars furstar äter om morgonen!* " Detta är för honom medlet att leda Frankrike in i en katastrof som kommer att förgöra det, och de andra europeiska nationerna som är måltavlor för hans gudomliga vrede.

Sedan 1945 har det tagit Gud 77 år för söner och döttrar av den upproriska efterkrigsgenerationen att komma till makten i hela västvärlden, och för de äldre generationerna, som upplevde andra världskriget, att försvinna in i dödens sömn. Detta gäller för Frankrike, det gäller för Europa, men också för alla andra folk på jorden som inte upplevde denna revolution i sin ungdom, som förblev så undergivna och respektfulla mot sina traditioner. Den beteendeförändring som observerats i väst existerar inte i resten av världen där den patriarkala lagen har bevarats. Mentaliteterna där är därför mycket olika, och moraliska värderingar skiljer dem mycket starkt från väst. Hur kan vi i detta fall bli överraskade av en civilisationskollision? Den var under förberedelse och den var oundviklig. Det som dock gjorde den möjlig var den ungdomliga naturen hos de ledare som kom till makten överallt.

I början av detta meddelande nämnde jag de ukrainska deputerades församling. Det är tydligt att detta folks önskan om nationell frihet har nått en toppnivå, på grund av den ungdom som är redo att göra vad som helst för att få vad de vill ha. Den ryska politiska tvångströjan passade dem inte längre, och drivna av demoner som bara väntade på det, krävde de successivt att den legitime ryske presidenten i Ukraina skulle störtas, och att dess anknytning till Europa och Nato skulle domineras av USA. I Ryssland, bakom sin virtuella "järnridå", observerade president Vladimir Putin händelserna och de västerländska moralvärderingarnas glidningar. För honom kunde Ukraina förbli självständigt, men bara inom den ryska alliansen. Men genom att kräva sin anknytning till Nato skulle Ukraina förråda den moraliska pakten som binder samman republikerna i östblocksländerna. Även om de officiellt är i fred har öst och väst varit i politisk och ekonomisk opposition sedan slutet av andra världskriget 1945. Faktum är att det gamla "kalla kriget" hettar upp med Ukraina och under Natos väpnade stöd till det allmänna utbrottet av tredje världskriget.

Jag finner hos den unge ukrainske presidenten Volodymyr Zelenskyj alla ungdomens karaktärsdrag, och framför allt denna absoluta beslutsamhet och denna orubbliga tilltro till möjligheten att besegra Ryssland. Denna bedömning beror typiskt på hans ungdom, för han kände inte Ryssland i krig. Det Ryssland han kände reste sig sakta men säkert från förödmjukande politisk och ekonomisk ruin. Och det var under denna tid som väst och dess värderingar väckte en önskan om frihet bland folken i öst, förenade av arvet av århundraden gamla traditioner. I sin katastrof tillät Ryssland de baltiska staterna och Polen att återfå sin självständighet och gå med i NATO för att placera sig under USA:s skyddande sköld. Men vid den tiden avslogs Ukrainas begäran av det västerländska lägret. Landet förblev därför inom pakten av östländer som förenats med Ryssland. År 2013, i Ukraina, störtade en folklig revolution dess ryske president, och efter flera misslyckade presidentskap valdes den unge konstnären V. Zelenskyj till president

2019. Hans ungdom skulle rättfärdiga allt hans beteende. Han tog sina önskningar för verkligheten och ville gå med i Nato och Europeiska unionen, oavsett kostnaden. Hoten från ryska trupper samlade nära den ukrainska gränsen i Vitryssland förändrade ingenting hans beslutsamhet. Och denna envishet, med dess fruktansvärda konsekvenser, påminner mig om hur Faraos hjärta förhärdades under den hebreiska uttåget ur Egypten. Och det var Gud som förhärdade hans hjärta efter tre vägran att låta sitt slavfolk lämna. Denna absoluta envishet hade ett specifikt mål; Gud förberedde Egyptens undergång. Likaså förberedde president Zelenskys envishet undergången av det västeuropeiska läger han ville ansluta sig till och som stödde honom i hans krig mot Ryssland. Ungdomen vid makten är mycket beslutsam att genomdriva sina beslut, även om de får katastrofala konsekvenser. Nästan alla unga europeiska ledare beter sig på samma sätt. De känner sig hedrade av Ukrainas begäran att ansluta sig till dem och riskerar sin egen säkerhet genom att tillhandahålla vapen avsedda att döda ryska soldater, och inbillar sig dumt nog att de inte har något att frukta från Ryssland, som de har gjort till en fiende av. Så inkonsekvent! Jag ser bara en förklaring till detta nästan enhälliga beteende: ungdomens galenskap, förblindad av Jesu Kristi Ande, som de föraktar och fullständigt ignorerar. Och detta, alltid med syftet att åstadkomma deras förintelse, som för Farao.

Jämförelsen mellan hebréernas uttåg och vår tid är så likartad att den första erfarenheten ger oss alla nycklar till att förstå den andra. Jag noterar dessa gemensamma punkter: den unge faraon som kom till makten kände inte Josef; de unga människorna, Macron och Zelenskyj, upplevde inte andra världskriget och Sovjetunionens, Sovjetrysslands, makt. Fakta rapporterades till dem, men de upplevde dem inte. Detta gäller för faraon liksom det är för våra nuvarande unga ledare. Detta är dock hela skillnaden mellan träning genom instruktion och träning genom levd erfarenhet. Det förra är bara teoretiskt och har ingen effekt på det mänskliga sinnet, medan det senare djupt präglar hela en persons själ. Faraoen som kände Josef hade en personlig anledning att uppskatta hans tjänster till hela Egypten, eftersom farao hade anförtrött honom styret av hela sitt land. De gåvor som Gud hade gett Josef hade gjort honom uppskattad och hedrad. Mängder av liv, inklusive hans hebreiska familjs, räddades från hungersnöd och kunde bara vara tacksamma mot honom. Utan denna erfarenhet ser den unge, nye faraon i detta hebreiska folk endast den fara som deras stora antal under hans tid representerar för sitt land och dess befolkning. På samma sätt har våra nuvarande unga ledare endast informerats om Sovjetrysslands tidigare makt; men deras egen erfarenhet vet bara om ett Ryssland som föraktades av det erövrade och triumferande väst. För unga människor är anknytning till ett föraktat folk inte tillfredsställande, och de mest ambitiösa önskar bara förändra denna situation. För dem är lösningen därför att ansluta sig till det rika och fria, men också perversa och korrupta, västerländska lägret. Och dessa två sista dåliga egenskaper har verkligen hittats i det befriade Ukraina, som har blivit oberoende av den ryska nationen; vilket rättfärdigar avskedandet av successiva presidentposter. Inför ungdomens maktökning i det västerländska lägret, förblir makten i Ryssland länge i händerna på en man från det tidigare KGB i Sovjetryssland. Vi står därför ansikte mot ansikte med oerfarenhet och levd erfarenhet. Vi kan redan förstå att

de två lägren aldrig kommer att kunna förstå varandra, inte heller dela samma bedömning. Kriget ställer den ambitiöse unge mannen som tar sina drömmar för verklighet mot en faraos envishet, och han ställs inför en erfaren gammal visman, lika fast besluten att vinna som han själv. Denne gamle visman ville inte ha kriget som förstör allt välstånd och orsakar många dödsfall. Men med tanke på det västerländska samhällets perversion ville han skydda sitt land, som Ukraina hade varit associerad medlem av sedan dess självständighet. Den gamle vismannen kunde inte föreställa sig konsekvenserna av föryngringen av västerländska ledare. Med de gamla ledarna undveks klokt orsakerna till total splittring, och han kunde inte för ett enda ögonblick förutse att de unga europeiska ledarna skulle vara dumma nog att utmana honom genom att förse hans motståndare och nya fiende, Ukraina, med vapen. Detta förklarar innebörden av hans ursprungliga tillvägagångssätt: "ljudet av stövlar och stridsvagnar" vid den ukrainska gränsen borde ha varit tillräckligt för att lugna detta unga folks ambitioner. Men den vise gamle mannen ignorerar den roll Gud har förberett för honom för att fullborda sin hemiska och renande plan. Således befinner han sig fångad i en spiral av krigiska eskaleringar som han inte hade förutsett. Han kommer att fullfölja Guds plan till slutet, en plan som ingen på jorden eller i himlen kan förhindra att den uppfylls. Jag har länge lagt märke till hur tiden gynnar accepterandet av förändrade moraliska värderingar, men jag hade inte insett att den härskande ungdomens maktövertagande skulle möjliggöra utbrottet av tredje världskriget. Idag är demonstrationen förstådd och gjord. De 77 åren av fred var tvungna att gå för att de sista vittnena till andra världskriget skulle ha försvunnit eller inte längre ha något inflytande på de beslut som fattades av den härskande ungdomen. Och detta förklarar varför Gud två gånger i rad har påtvingat Frankrike och dess befolkning den unge presidenten É. Macron, typiskt stolt, arrogant, ambitiös och upprorisk. Man kan således förstå varför hans natur, bara lyssnande på hans oerfarenhet, driver honom att utmana det mäktiga Ryssland, eftersom han lever sin dröm, en värld där människor alltid lyckas undvika det värsta, genom långa men effektiva förhandlingar. Är det inte detta som den fulländade historien har bekräftat under hans unga liv? Genom att åsidosätta Gud och hans kraftfulla handlingar livnär sig den mänskliga anden på levda erfarenheter. Och de som kom till makten var bara fred och diplomatiska arrangemang. Hur skulle dessa otrogna unga människor, som endast närts av sekularism, kunna förstå att den Allsmäktige, den osynlige Guden, använder deras svaghet och deras defekter för att genomföra sitt straffande och destruktiva projekt? Denna förståelse är ett privilegium som endast ges till dem han älskar, eftersom han älskar deras gärningar som gör deras tro levande och därför en förebild för tro som behagar Gud.

Som förebild för den unge nye faraon uppträdde i Frankrike en första "barnkung" vid fem års ålder, under namnet Ludvig XIV. Det moraliska och religiösa mörkret under hans regeringstid maskerades av de överdådiga fester han organiserade i sitt palats i Versailles. Han lockade alla rika adelsmän till sitt palats för att omge sig och blev "solkungen" och ersatte i Versailles den sanna solen som Gud skapade sällsynt och svag under sin långa regeringstid på 70 år. Kyla, frost och is rådde i klimatet medan kungen strövade längs Allée des Glaces i sitt palats mellan två krig som var kostsamma och permanenta, sanna förbannelser för den

franska befolkningen. I denna erfarenhet riktade Gud ett budskap till Frankrike som inte mottogs och inte förstods. Men detta budskap får sin fulla innebörd i vår tid där samma princip förnyas: vid trettio års ålder (Zélenskys fall) besitter en ledare varken den levda erfarenheten eller visdomen hos äldre människor, även om denna visdom inte är automatisk, vilket bevisades av den eldige och stridslustne Joe Biden, USA:s president. Därför kan man vara gammal och arg i ett demokratiskt land. Sann visdom är en gåva från Gud, den kan därför bara hittas mycket sällan med tanke på den utbredda ogudaktighet som finns i vår värld. Den kan inte ges till ett icke-troende och sekulärt samhälle som har utstött Gud från sina tankar. Men det kommer inte att hindra det från att påtvinga det sitt program, i vilket det har förberett ett sorgligt och fruktansvärt slut för det. "Barnekungen" är en berättelse som slutar illa; den omöjliga drömmen slutar i en mardröm.

Jag noterade en slående likhet i händelserna som inträffade i Frankrike 2017 och sedan i Ukraina 2019, gällande valet av två unga presidenter i fyrtioårsåldern. Valet präglades av en förnyelse av deras suppleanter, som också bestod av en överväldigande majoritet av unga människor som ville ansluta sig till mannen som överensstämde med deras ideal: ung, utbildad, modern och självsäker. I detta val försvinner det traditionella politiska tänkandet, situationen vilar mer på bilden av groupien som ansluter sig till sin idol. Dessa förändringar gynnades av folkets irritation på grund av tidigare valmisslyckanden, både i Frankrike och i Ukraina.

En annan likhet är att båda presidenterna kandiderar ensamma, utan stöd från ett redan existerande politiskt parti. Och efter sin valseger samlar de sina fans genom parlamentsval. Inte en enda av dessa fanatiska representanter är redo att utmana sin idols auktoritet. De är som kloner av sina personligheter. De kommer att hålla med dem även om de har fel. Frankrike år 2017 och Ukraina år 2019 är under en mystisk men irreligiös regim. Vid dessa två datum upphör och försvinner den traditionella västerländska demokratiska politiska principen, och makten övergår i händerna på fanatiska ungdomar med enorm makt över båda nationerna.

Jag har ritat detta robotporträtt av våra franska presidentledamöter:

De är för Europa och mer därtill, de strävar efter en universell union. Utbildade och kvalificerade, de talar åtminstone flytande engelska och främmande språk stör dem inte. De styr på ett teknokratiskt sätt, detaljer ignoreras cyniskt. Ja, cynism är särskilt karaktäristiskt för dem. I ett tidigare meddelande nämnde jag president Macrons nonchalans angående hans förslag om en bonus på 100 euro som ska betalas ut till arbetare, men endast av företag som gått med på att betala den; synd för de andra anställda. Cynismen i uttalandet är uppenbar. Denna cynism är också tydlig i reaktionen från de unga valda tjänstemännen. Även om de delvis ifrågasätts av en stor del av väljarna och stöds av mindre än 15 % av de totala registrerade väljarna, eftersom röstnedläggningssiffrorna på 52 % och 54 % i president- och lagstiftningsvalen inte räknas, reagerar de arrogant genom att hävda den höga röstnedläggningssiffran i andra valomgången, en siffra som enbart motiveras för att få det hatade Nationalsamtalet att avvisas. Och detta hat bevisar att Frankrike inte längre tillhör de sanna fransmännen; och så har det varit länge. Den mogna mannen vet hur man tar hänsyn till de verkliga siffrorna som för honom till makten, men den nya ynglingen ignorerar detta kriterium och beter

sig cyniskt som en mäktigt stödd autokrat. Endast hans idéer och önskningar räknas, och den femte ^{republikens konstitution} gynnar denna orättvisa galenskap.

För att dölja sina brister, stolta över sin position, talar de snabbt och tror att detta ordflöde visar deras perfekta behärskning av de ämnen som deras tal bygger på. Men genom att spela upp deras tal i slowmotion upptäcker vi fel och lögn som de intervjuande journalisterna inte ens märker. Just denna dag, inbjuden till en TV-nyhetskanal, ville den nye regeringsföredraganden, Olivier Véran, en sann klon av president Macron, i sitt snabba talflöde försäkra fransmännen om den 3,5-procentiga höjningen av hyrorna genom att säga att APL (Personalized Housing Assistance) också skulle höjas med samma takt. Och i samma snabbhet vågade han dra slutsatsen att höjningen därmed skulle ställas in. Vet den här mannen hur man räknar? Detta skulle vara fallet om APL täckte hela hyran; men detta stöd täcker bara en del av den. Hans budskap var därför falskt och vilseledande. Men den ytliga och cyniska naturen hos dessa nya offentliga förförare demonstreras därmed. De närvarande journalisterna noterade naturligtvis ingenting, varken i hans närvaro eller efter att han lämnat inspelningsplatsen... Det måste sägas att de inte får APL, deras höga löner gör dem värdelösa.

De unga nya deputerade är djupt humanister och deras universalistiska tänkande leder dem till att hata den nationalism som privilegerar den sanna fransmannen. Situationen är därför paradoxal, eftersom deras universalistiska dröm som uppmuntrar välkomnande måste finansieras enbart av deras land, vars ekonomiska intressen länge har förstörts av globaliseringen av handeln och dess mångfaldiga omlokaliseringar till Kina, främst, men även internt, till andra EU-nationer. Och våra unga politiker odlar paradoxen i full gång, eftersom de hatar fransk nationalism, deras lands nationalism, och godkänner de förödande utgifter som erbjuds Ukraina för dess kamp, vilket inte är något annat än den absoluta nationalism som kännetecknar den värsta envisheten som manifesterats sedan slutet av andra världskriget. Paradox och inkonsekvens regerar därför över Frankrike och för att landet ska undkomma sin undergång skulle det krävas ett mirakel som aldrig kommer att inträffa. Det som är säkert är att det lag som kan göra slut på det verkligen finns på plats. Och om det lyckas kommer det att bero på den femte ^{franska} republikens konstitution, som många politiska journalister redan kritiserar för dess alltför monarkiska natur; men dessa senaste reaktioner anpassar sig bara till de folkliga vittnesmålen från de senaste valen, vilka inte var särskilt gynnsamma för det avgående LREM-partiet, som ändå omvaldes av omständigheternas valallianser. Lärdomen jag drar av dessa saker är att sedan 1958, början av den femte ^{republiken}, har det demokratiska systemet använts av autokrater endast för att vinna makt. Därefter, särskilt sedan 2012, styr och genomdriver den upproriska "barnkungen" endast sin vilja. Med det sagt är den typ av regim som styr sekundär; det som är principiellt är den gudomliga välsignelse som vilar över ledaren; och däri ligger förklaringen till alla de misslyckanden som observerats för alla regimer, eftersom det på hela jorden inte finns någon ledare som är välsignad av Gud, inte heller något folk som är det.

Vid makten vill ungdomen behaga och förföra vanliga människor. Deras stöd beror på denna framgång. Dessutom framstår deras regering som trevlig genom att dela ut biståndsscheckar och avskaffa skatter och avgifter som folk

kastar bröd till tacksamma och skrikande ankor. Men samtidigt har deras beslut att stänga ner ekonomin och landet i två år i samband med Covid-19-epidemin ruinerat Frankrike. Idag är det det militära biståndet till Ukraina och sanktionerna mot Ryssland som kommer att göra slut på den franska nationen, utan att den någonsin kan återhämta sig.

För att fullborda sin profeterade destruktiva plan skapade Gud speciella gynnsamma situationer på jorden; i synnerhet den plötsliga ankomsten av arrogant och oerfaren ungdom till makten. Men det medel som sticker ut mest är språkseparationen, vilket ligger till grund för alla nationalistiska krav. Han ger därmed ett dödligt slag mot " *Babels* " anda, som förenade folk i " *mänskliga allianser* ". Och trots dessa " *allianser* " återvänder separation och krig och tvingar sig fram. Men hur skulle dessa " *allianser* " hålla? När vi vet att Gud sa i Dan. 2:43: " *Du såg järnet blandat med lera, ty med mänskliga allianser skall de blandas; **men de skall inte förenas med varandra** , liksom järn inte blandas med lera . "*

Språkens separation betonas i Upp. 10:11: " *Och det sades till mig: 'Du måste profetera åter inför många folk, nationer, **språk** och kungar.* '" Dessa " *språk* " skiljer de nationer som har gått med i EU och rättfärdigar den ytliga " *allians* " som Gud uppenbarat. Till skillnad från EU är USA enat av landets officiella engelska " *språk* ", *men deras förening hotas redan av spridningen av det spanska " språket* ". Således har Gud sedan " *Babel* " haft detta formidabla vapen för att bryta " *mänskliga allianser* ": det talade " *språket* ", som är den enande cementen för varje folk. Och överallt i Europa, men särskilt i Frankrike, har det massiva och påtvingade mottagandet av utlänningar, som importerar sitt " *språk* ", sin kultur och sin religion, kommit att döda enandet och skapat orsaker till ytterligare interna tvister, ännu farligare än de som motsatte sig fransmännen med land och blod.

Presidenterna i den tredje ^{och fjärde} ^{republiken} valdes alla i hög ålder. I den femte ^{är} detta fortfarande fallet för de två första presidenterna: brigadgeneral Charles de Gaulle och finansmannen Georges Pompidou. Den tredje, Valéry Giscard d'Estaing, valdes mycket yngre, 1974. Han var då 48 år gammal och blev den yngsta presidenten som valts i Frankrike sedan 1845. I den föregående regeringen var han finans- och ekonomiminister. Konsekvenserna av hans ungdom är anmärkningsvärda och redan mycket skadliga för landet. Genom att skapa grunden för EU med Tyskland berövade han Frankrike dess verkliga självständighet. Han ville behaga och gav efter för de frihetsdödande kraven från folkets ungdom. Han godkände bosättningen av maghrebiska arbetarfamiljer i Frankrike genom sin lag om familjeåterförening mellan 1976 och den 12 augusti 1978, då den tog sin nuvarande form. Lagen infördes av premiärminister Jacques Chirac 1976 för att möta kraven från den mäktiga bostadsbyggargruppen Francis Bouygues, en medlem av hans politiska parti, RPR. Under dessa omständigheter har maghrebisk islam etablerat sig i stort antal i Frankrike, vilket fortsätter än idag. Den fjärde presidenten var advokaten François Mitterrand. Han valdes vid 65 års ålder 1981 och inledde den socialistiska regeringen i två hela sjuårsperioder under skydd av "rosen", en symbol för kärlek. Som en kulturman och en stor humanist förespråkade han även unga människors frihetsdödande krav. "Rosen"

skulle förändra mentaliteter och främja legitimiteten hos sexuella styggelser. Under hans ledning var maghrebiska invandrare mer skyddade än någonsin, medan deras brottsliga handlingar bara ökade; och uttrycket "rör inte min vän" dök upp. Observera: för sin närvaro och auktoritet fick han smeknamnet "gud" från humoristiska journalister och symbolen för en grön groda, välförtjänt, eftersom grodan klassificeras som oren av Gud. Det var dock under hans ledning som gudomliga principer attackerades. Som femte president efterträdde Jacques Chirac honom, 63 år gammal, år 1995. Han var en genuin politiker, utbildad av ENA. Eldig och tuff i sin ungdom, vid 63 års ålder, ville han framför allt behaga alla. Efter honom valdes den sjätte presidenten, Nicolas Sarkozy, vid 52 års ålder år 2007. Han var affärsjurist. Med honom styrdes Frankrike av en man av ungerskt ursprung som från 1968 var talesperson för ungdomen som var fans av Jacques Chiracs RPR. Hans tillträde till makten markerade därför det ögonblick då protestgenerationen från maj 1968 styrde Frankrike. Och förbannelsen för Frankrike intensifierades. Genom sina politiska val berövade han Frankrike libyskt skydd och gynnade islamiska erövringar i Libyen. Den sjunde presidenten, François Hollande, om än mycket fransk, valdes vid 58 års ålder år 2012. Han var också en ren produkt av ENA (National School of Administration). Med honom regerade "Rosen"-partiet igen. Och han förde till Frankrike höjden av sexuella styggelser som fördömts av Gud, genom att legalisera äktenskap för alla, heterosexuella, homosexuella, bisexuella, transsexuella, etc. Och Frankrikes åttonde och sista nuvarande president är Emmanuel Macron. Han valdes vid 39 års ålder 2017. Som finansär på Rothschild-banken (liksom den andre presidenten, Georges Pompidou), var han rådgivare till president Hollande och sedan minister för ekonomi, industri och digitala frågor. Han blev därmed den yngsta presidenten sedan 1845. Och han förkroppsligar den amerikanska drömmen och förför den ungdom han själv representerar. För att etablera och utveckla ett digitalt samhälle destabiliserar han den franska sociala balansen. Detta händer i en tid då utlokalisering till Kina berövar fransmännen jobb. Med nonchalans och cynism inför han förändringar inspirerade av sin pro-europeiska och universalistiska anda. Han ruinerar Frankrike genom att stänga ner sin verksamhet i två år på grund av Covid-19-epidemin. Sedan avslutar han det genom att erbjuda sitt väpnade och ekonomiska stöd till Ukraina. Sanktionerna som införts mot Ryssland slår tillbaka mot Frankrike och andra europeiska konkurrenter. Frankrike är redo att utlämnas till sina fiender.

Enligt Hesekiel 2, där ordet "upprorsmakare" förekommer sex gånger av tio verser, markeras tiden för slutet på de gudomliga förbunden av detta kriterium av "upproriskt" beteende. Men vid tiden för Jerusalems slut, som föregick den sista deportationen till Babylon, det vill säga mellan -605 och -586, måste vi notera de tre sista kungarnas ålder vid den tidpunkt då deras regeringstid började.

Den förste, Jojakim, var 25 år gammal enligt 2 Kungaboken 23:36-37: "**Jojakim var tjugofem år gammal när han blev kung, och han regerade elva år i Jerusalem. Hans mor hette Sebudia, dotter till Pedaja från Ruma. Han gjorde det som var ont i Herrens ögon, alldeles som hans fäder hade gjort.**"

Den andre, Jojakim, var 18 år gammal enligt 2 Kungaboken 24:8-9 (eller 8 år gammal enligt 2 Krönikeboken 36:9, denna exceptionella avvikelse

legitimerades ändå av Gud för att pröva tron): "**Jojakin var arton år gammal när han blev kung** , och han regerade tre månader i Jerusalem. Hans mor hette Nehusta, dotter till Elnatan från Jerusalem. **Han gjorde det som var ont i Herrens ögon** , alldeles som hans far hade gjort. "

Den tredje, Sidkia, var 21 år gammal enligt 2 Kungaboken 24:18-19-20: "**Sidkia var tjuogoett år gammal när han blev kung**, och han regerade elva år i Jerusalem. Hans mor hette Hamutal, Jeremias dotter från Libna. **Han gjorde det som var ont i Herrens ögon** , alldeles som Jojakim hade gjort. Och det skedde på grund av Herrens vrede mot Jerusalem och Juda, så att han drev ut dem inför sig. **Så upprorde sig Sidkia mot kungen i Babylon.** "

I vår tid kallas vår " Sidekia " Emmanuel Macron. Även han engagerar och förbinder Frankrike till ett krigiskt "uppror" mot vår " Nebukadnessar ", Vladimir Putin; Rysslands president, världens ledande kärnvapenmakt. Precis som på Jeremias, Daniels och Hesekiels tid, med EU, " gör " och legaliserar Frankrike " ondska " , liksom det forntida Israel på sin tid, och ungdomens " upproriska " natur ifrågasätts varje gång. Nationernas slut är identiskt med slutet för det forntida Israel, den levande Guden. Samma orsaker framkallar samma gudomliga domar och straff.

Lärdomen att dra är att utövandet av auktoritet skiljer sig åt beroende på ledarens ålder på grund av den progressiva konstruktionen av den erfarenhet som formar och möter honom. Presidenterna som kände till den fjärde ^{republikens} regim använde sig måttligt av de befogenheter som den femte ^{republiken} gav dem. Men den sista upplevde inte denna erfarenhet och i hans händer tar konstitutionen den konkreta och verkliga formen av den autokratiska regim som inrättades av general de Gaulle; den av en parlamentarisk monarki som bär alla nackdelar med en absolut, personlig, nyckfull och upprorisk makt. Otur drabbar de människor som är måltavlor för Guds rättfärdiga vrede: det sekulära republikanska Frankrike och Europeiska unionen i Romfördraget, det vill säga *det* " scharlakansröda **odjuret** " från Apostel ...

Genom att skapa Europeiska unionen är enighet styrka, de europeiska länderna har blivit självsäkra och arroganta gentemot andra jordnationer. Genom att känna sig skyddade av NATO:s sköld, till vilken den unge presidenten Sarkozy förde Frankrike, har européerna gett sig själva rätten att ingripa i utländska krig och genomdriva sin rättvisa. Detta är ytterligare en frukt som kan tillskrivas ungdomen, och som blir ännu mer arrogant när den uppnår unioner. Det europeiska bygget underlättades av valet av den yngste presidenten i Frankrike sedan 1845, Valéry Giscard d'Estaing. Men den senaste franske presidenten, Emmanuel Macron, ännu yngre, är ännu mer arrogant och auktoritär. Och denna rätt att ingripa i utländska konflikter, som har blivit en naturlig vana i Europa, en rättighet som kallas "rätten till humanitär intervention", förklarar hans nuvarande stöd för Ukraina och de unga europeiska myndigheterna. Olyckligtvis för dem är det mäktiga kärnvapenryssland inte det svaga Serbien som NATO tvingade Kosovo att tas ifrån dem och ges till albanerna. Enighet må visserligen vara styrka, men den skapar också farligt arrogans som får musen att attackera katten, och i vårt fall den galliska tuppen att irritera den ryska björnen.

Sammanfattningsvis kan alla se orsaken till ungdomens "arrogans ": de skiljer inte mellan att "vilja" och att "kunna" och vet inte när de ska ge upp och ifrågasätta sig själva. I Dan. 7:8, efter att ha förebrått och fördömt kung Nebukadnessar i Dan. 5:20, tillskrivs " arrogans " av Gud den påvliga regimen, och jämförelsen med dagens ungdom är rik på lärdomar. Påvedömet agerar med " arrogans " eftersom det tror sig vara investerat och stödt av Gud, medan det förråder honom genom sin olydnad. Ungdomen agerar med " arrogans " eftersom det inte tror på Guds existens och ignorerar hans krav. Således bär falsk tro och ateism samma frukt av "arrogans ", vilket är frukten av mänsklig stolthet som i sig skiljer den från Gud. Eftersom han " *står emot de högmodiga och ger nåd åt de ödmjuka* " enligt 2 Petrusbrevet 5:5 vars budskap särskilt riktar sig till naturligt " arroganta " ungdomar: " *Likaså, **ni yngre, underordna er de äldre . Och klä er alla i ödmjukhet i ert umgänge med varandra . Ty Gud står emot de högmodiga men ger nåd åt de ödmjuka.*** "

Detta avslutar denna studie om temat arroganta "barnkungar".

Världens undergång: Ett trosprov

I världen kämpar monoteistiska religioner om äktheten i sin representation av Gud på jorden. Och till deras strid bidrar olika former av mer eller mindre filosofiska religioner. Sedan 1843 har den protestantiska religionen splittrats i flera oberoende grupper som splittrar den och skapar en förvirring som är skadlig för Kristi sak. Splittringens mästare är djävulen, eftersom Jesus för sin del välsignar sina sanna utvalda i sin sannings fullkomliga enhet. Han bad på jorden för denna enhet med stor envishet enligt Johannes 17:21-22-23: " ***att de alla må vara ett , liksom du, Fader, är i mig och jag i dig, att de också må vara ett i oss , så att världen kan tro att du har sänt mig. Den härlighet som du har gett mig har jag gett dem, för att de må vara ett, liksom Vi är ett , jag i dem och du i mig, för att de skall vara fullkomliga till ett , och för att världen skall veta att du har sänt mig och har älskat dem såsom du har älskat mig.*** " Observera att det bara är i denna sanningens enhet i enlighet med dess fullkomliga modell som världen kan identifiera sina sanna utvalda. Sedan 1843 har den splittrade protestantiska religionen varit motsatsen till dessa kriterier och i Upp. 9 fördömer Jesus denna bedrägliga religiösa berusning under temat "den femte trumpeteten " . " Trumpeterna " är gudomliga straff. Vad består straffet i denna " femte trumpet " av? Svaret ges i verserna 5-6 och 11: " *Och det gavs dem, inte att döda dem, utan att plåga dem i fem månader; och deras plåga var lik plågan av en skorpion när den stöter en människa .* " » Gud beskriver villkoren för " ***den andra döden "*** som ***redan nämnts i " Sardes "*** -budskapet i Upp. 3:1: " *ni räknas som levande och **är döda** .* " Vers 6 beskriver " *den andra döden "* och säger: " *I de dagarna skall människorna söka döden och inte finna den. De skall åstunda att dö, och döden skall fly från dem.* " Och vers 11 uppenbarar deras överlämnande till djävulen: " Och de hade till kung över sig *avgrundens ängel, vars namn på hebreiska är Abaddon och på grekiska Apollyon.* " Och genom att placera den utsedda

Förstörarens verk på hebreiska och grekiska, fördömer Gud förräderiet mot Bibeln som leder till att protestanter utlämnas till djävulen: den främste Förstöraren. Resultatet av denna förstörelse av Bibeln är därför en mångfaldigande av grupper som tolkar den på sitt eget sätt. Det är därför den uppenbara situationen är den av en hycklande allians, eftersom var och en i sitt sinne fördömer det val som den andra gjort. Jag presenterar här en ny exklusiv idé som har inspirerats till mig just nu. Orden Abaddon och Apollyon betyder, på hebreiska respektive grekiska, "Förstörare" och "som förstör". Men det är inte allt, eftersom det hebreiska ordet "Abaddon" är sammansatt av två hebreiska rötter som är: "Ab" som betyder "Fader" och "Adon" som betyder Herre; sedan är det grekiska ordet "Apollyon" sammansatt av två grekiska rötter som är: "Apo" och "Lyon" eller, för "apo", ett adverb som antyder ett avstånd, en avvikelse eller en separation från " *Lejonet av Juda stam* ", enligt Apo.5:5: " *Och en av de äldste sade till mig: Gråt inte. Se, lejonet av Juda stam* , Davids rotskott, har segrat och kan öppna boken och dess sju sigill." "Således placeras det bibliska vittnesbördet om det gamla förbundet under Herren Faderns beskydd och det nya förbundet under beskyddet av Judas lejons separation eller avfärden, början på hans vittnesbörd. Och denna separation bekräftas verkligen eftersom Gud först förkastade den judiska nationen på grund av dess förkastande av Messias Jesus, " *lejonet av Judas stam* " och hans vittnesbörd om det nya förbundet. Men detta budskap gäller, denna gång, den protestantiska tron som, i erkännande av Jesus, föraktar det gamla förbundet, vittnesbördet om "Herren Fadern". Logiskt sett genomgår det också, i sin tur, ett förkastande från Gud. Denna upptäckt ledde mig till att söka den djupa innebörden av ordet "Apokalyps". Även här utgör två grekiska rötter detta ord. Vi finner adverbet "apo" associerat med verbet "calypto" som betyder att täcka, att dölja. Adverbet "apo" som föregår det antyder tillbakadragandet eller borttagandet av slöjan eller höljet som döljer, därav dess övergripande betydelse: uppenbarelse. Med dessa nya dyrbara pärlor deponerade, för den observerande och offervärlden, är den religiösa förvirringen total, så många och olika är de..." föreslagna alternativ. Men sedan 1843 har Gud erbjudit oss ett mycket enkelt sätt att avskilja sina falska kristna fienders läger: de tjänar och tillber honom på söndagen, vilodagen som instiftades den 7 mars 321 av mannen Konstantin I, ^{kejsare} av de romerska erövringarna.

Ändå finns det ett sätt att få alla att hålla med, förutsatt att alla är överens om att ta hänsyn till vissa uppenbara fakta. På Salomos tid förde ryktet om denne hebreiske kungs visdom drottningen av Saba från Etiopien för att träffa honom personligen. Mötet var så effektivt att hon återvände till sitt land, en dyrkare av den sanne Skaparguden, vilket framgår av hennes ord i denna vers från 1 Kungaboken 10:9: " *Lovad vare Herren, din Gud, som har låtit dig sitta på Israels tron! Herren älskar Israel för evigt, därför har han gjort dig till kung för att göra rätt och rättfärdighet.* " Sedan, på Jesu tid, ledde Anden Filippus till en väg där han mötte en etiopisk hovman som han undervisade och döpte i Jesu Kristi namn enligt Apostlagärningarna 8:34 till 39: verserna 37-38: " *Filippus sade: 'Om du tror av hela ditt hjärta, kan du.'* Hovmanen svarade: *'Jag tror att Jesus Kristus är Guds Son.'* Han befälde vagnen att stanna, och både Filippus och hovmanen steg ner i vattnet, och Filippus döpte hovmanen ." Bibeln är inte

bara en enkel bok, den är framför allt det skrivna "Guds ord" som han använder direkt själv, kraftfullt, genom sin Ande för att undervisa dem han omvänder. Förklaringen till det lilla antalet upplysta människor ligger inte i begränsningen i förståelsen av Bibeln. I vår tid ligger den i den verkliga ointresset hos den mänskliga massan för osynligt liv, vilket är särskilt fallet i väst, och i förankringen av nedärvda traditioner i öst och Maghreb.

Ändå finns det ett viktigt budskap som varje människa på denna jord behöver. Det är kunskapen om att Gud har profeterat ett slut på erfarenheterna av det jordiska livet. Den största mänskliga bristen är faktiskt okunskap om Guds programmering av detta världsslut. Otroende, som inte tror på den bokstavliga tolkningen av Första Moseboken, lyssnar på forskare som tillskriver vår jord en existens som går tillbaka miljontals och miljarder år; detta är helt falskt, men utan tro på Gud faller de offer för sitt eget felaktiga resonemang. Men dessa människor föreställer sig inte ett världsslut alls, och år efter år hör jag dem göra upp planer för år 2050 och till och med, på senare tid, för år 2100, när de har högst åtta år kvar av livet; och än mindre för de framtida offren för det kommande tredje världskriget.

Jag anser därför att det viktigaste elementet som Gud uppenbarar för människorna är hans programmering av ett världens slut som kommer att sätta stopp för alla falska förhoppningar eller falska tolkningar av mänskligt liv. Som en belöning som erbjuds sina sanna, återlösta, älskade utvalda går Gud längre, eftersom han hade planerat att uppenbara för dem datumet för detta världens slut. Och varför är de hans älskade? Därför att de först trodde på detta världens slut. Den som tror på världens slut bevisar att han verkligen tror på Guds existens som därmed kan välsigna honom med all legitimitet; detta är normen för sann tro. Resten är en logisk kontinuitet: om jag tror på Gud, tror jag på vad han säger och jag studerar allt han har sagt. Det mesta framgår av hans profetiska texter. Upptäckten att forntida profetior uppfylldes perfekt i sin tid ger näring åt förtroendet för dem som ännu inte är det.

Världens undergång framträder, tydligt tillkännagivet, i Daniel 2, i den lära som statyn bär med sig och som profeterar om fem jordiska herradömen fram till Kristi återkomst. Och tillkännagivandet om hela statyns upplösning på grund av stenens slag förkunnar tydligt slutet för mänskligheten på jorden. Genom att upptäcka denna lära lär sig människan att tiden inte tillhör henne. Det är Gud och han allena som etablerade den under de sex tusen år som den bibliska berättelsen täcker. Världens undergång är lika logisk som dess början. Uppvuxen på ett ögonblick och framträdande ur intet, framträdde jorden i form av en enkel vattenboll skapad i ett absolut tomrum. Under de kommande sex dagarna, alltid på hans befallning, organiserade han den fram till den sjätte dagen då han formade människan till sin avbild. Och denna människa var storslagen, härlig och perfekt; inte på något sätt en fisk eller en apa. Men på grund av arvsyndens, olydnad mot Guds befallning, var denna härlighet bara flyktig. Döden, syndens lön, enligt Rom 6:23, kom in i människan och hela den jordiska skapelsen. En översvämning kom och förintade allt liv som oåterkalleligen vunnits genom onskan, men genom Noa och hans familj fördes kunskapen om Gud och hans moraliska och fysiska lagar vidare genom tiden och ner till oss.

Vi måste vara medvetna om att det vanliga, normala mänskliga livet inte tillåter oss att tänka på världens undergång. Människor dör och andra föds; för mänskliga ögon verkar processen obegränsad i tiden. Dessutom, på Noas tid, övertygade av samma övertygelse att det kollektiva livet inte hade några gränser, trodde inte människor före syndafloden på Noa när han tillkännagav en vattenflod. Man kan också föreställa sig skrattet och sarkasmen hos dem som såg honom bygga en byggnad avsedd att flyta; detta på helt torr mark. Och deras död berodde på en mirakulös handling av Gud, eftersom han skapade så mycket vatten som var nödvändigt för att täcka de högsta bergen på jorden. Världens undergång som ligger framför oss kommer också att bero på ett kraftfullt mirakel, men den här gången kommer Gud inte att åkalla vatten eller eld; han kommer att framstå fullt synlig för sina fiender för att själv bekämpa och förgöra dem.

Tillkännagivandet av världens ände är en gudomlig biblisk exklusivitet. Genom att uppenbara detta slutgiltiga projekt tvingar Gud män och kvinnor att erkänna sin status som varelser. Han berättar för oss alla att våra liv utvecklas enligt en plan han har programmerat. Och detta program sammanfattas i sabbatstexten i det fjärde av hans tio budord enligt 2 Mosebok 20:8-9: "*Kom ihåg sabbatsdagen, att du håller den helig. Sex dagar skall du arbeta och utföra allt ditt arbete.*" Eftersom veckan är modellerad efter de sex tusen åren av mänsklig tid, säger Gud genom detta budskap till människan: "Du har sex tusen år att verka på jorden, sedan skall världens ände komma." Och detta världsslut kommer att markera inträdet för endast de utvalda i de "*tusen åren*" av det sjunde jordiska millenniet, vilket kommer att utgöra den stora vilan eller den stora sabbaten för Gud och hans utvalda som återlösts genom Jesu Kristi blod; de "*tusen åren*" som citeras i Upp. 20.

Tillkännagivandet om världens undergång representerar därför, enbart för dess utvalda, inträdet i en ousäglig lycka, men för de icke-troende är det tvärtom avskryvligt och fruktat, eftersom det kommer att markera slutet på deras lättsinniga och giriga liv, slutet på alla deras jordiska köttsliga nöjen. Det är därför detta enda ämne om världens undergång kan tjäna som ett test för att identifiera de hemliga tankarna i människors hjärtan.

Mitt emellan den troende och den icke-troende vill vissa tro på möjligheten av **en** världs undergång, det vill säga slutet på en jordisk norm som skulle ersättas av en annan jordisk norm. För i den falska tron tror många på upprättandet av Jesu Kristi rike på jorden, lurade av citattexterna som förkunnar det. Detta är sant, men vi måste gå in i de subtila uppenbarelserna i Uppenbarelseboken 20 för att förstå att mellan Jesu Kristi härliga återkomst och de utvaldas installation på den nya jorden, finns införandet av de "*tusen åren*" av himmelsk dom. De tävlande kommer att säga att ingenting specificerar att denna dom fullbordas i himlen i detta kapitel 20. Detta är fortfarande sant, men denna precision anges tydligt i Upp. 4:1: "**Efter detta såg jag, och se, en dörr var öppen i himlen** . Den första rösten som jag hörde tala med mig, likt en trumpet, sade: **Kom upp hit, så skall jag visa dig det som måste ske härafter** ." Följ guiden: Det som föregår detta budskap var Kristi kyrkas sista jordiska era, betecknad med namnet Laodicea, ett namn som betyder: folkets dom. Slutligen sätts adventisttron på prov 1994 och Jesu Kristi välsignelse fortsätter av den avvikande adventisttron

fram till Jesu Kristi härliga återkomst. Så att efter denna dom över adventistfolket kommer, efter Kristi återkomst, den himmelska domen under de "tusen åren" av det sjunde årtusendet. Och i detta kapitel 4 insisterar Gud starkt på den "himmelska" idén: "en dörr öppnad i himlen" och "kom upp hit". Men i Dessutom, i den följande versen, är det de återlösta heliga som finns "i himlen", "sittande på troner" som också nämns i Upp. 20:4. Så detta ämne om den himmelska domen som frammanas symboliskt i Upp. 4 utvecklas i Upp. 20:4. Jämför därför dessa två perfekt kompletterande verser:

Upp. 4:4: "Och jag såg tjugofyra **troner** runt omkring tronen, och på tronerna **satt** tjugofyra äldste, klädda i vita kläder, och på sina huvuden hade de gyllene kronor."

Upp. 20:4: "Och jag såg **troner**, och åt dem som **satt på dem** gavs **makt att döma**. Och jag såg själarna av dem som hade blivit halshuggna för Jesu vittnesbörd och för Guds ords skull, och som inte hade tillbett odjuret eller dess bild, och inte hade tagit emot märket på sina pannor eller på sina händer. Och de levde och regerade med Kristus i tusen år." I denna vers finner vi förklaringen av de "tjugofyra tronerna" i den andra versen, och bekräftelsen av den himmelska domen: "**makt att döma**." För perioden före 1843: 12 troner: "Och jag såg själarna av dem som hade blivit halshuggna för Jesu vittnesbörd och för Guds ords skull." För perioden efter 1843: 12 troner: "och för dem som inte hade tillbett odjuret eller dess bild, och som inte hade tagit emot märket på sina pannor och på sina händer."; det vill säga totalt "24 troner."

För att förstå den form världens slut kommer att ta, är det därför viktigt att erkänna den "himmelska" domen, eftersom endast den bekräftar det totala upphörandet av all mänsklig existens på jorden, under de "tusen åren" som citeras; vilket innebär en förstörelse av allt mänskligt liv vid Kristi härliga återkomst, i slutet av de första sex tusen åren som programmerats och profeterats genom följden av de sex profana dagarna i våra sju dagar långa veckor. Frågan kvarstår: vem döms av de utvalda helgonen? Svaret finns i Upp. 11:18: "Folken blev vredgade, och din vrede har kommit, **och tiden är inne att döma de döda**, att belöna dina tjänare profeterna, de heliga och dem som fruktar ditt namn, små och stora, och att förgöra dem som förgör jorden." Svaret är: "**och tiden är inne att döma de döda**." Dessa "döda" dömdes vid Kristi återkomst, och enligt Upp. 20:5: "De andra döda fick inte liv förrän de tusen åren var fullbordade. Detta är den första uppståndelsen." Var försiktiga! Denna vers innehåller en fälla eftersom uttrycket "detta är den första uppståndelsen" är kopplat till vers 6 som följer. De fallna döda deltar för sin del i den "andra" "uppståndelsen", eftersom den "första" äger rum före "de tusen åren" och den "andra" efter "de tusen åren".

Det är omöjligt för någon som inte tror på världens undergång att ta tillkännagivandet om ett tredje världskriget på allvar. Utan denna objektiva syn på framtiden ses världskriget optimistiskt, och användningen av kärnvapen anses pessimistisk och överdriven. Medan någon som tror på världens undergång logiskt accepterar tillkännagivandet om användningen av dessa fruktansvärt destruktiva vapen, som kan utrota miljontals människor med en enda atombomb.

Sann tro måste acceptera och förbereda sig för det värsta, eftersom Gud ville och profeterade det. Och du kan påminna kristna om att den första personen

som talade om "världens ände" var Jesus Kristus, i Matt. 13:39: " *Fienden som sådde är djävulen; **skörden är världens ände** ; skördarna är änglarna. " Och denna skörd är temat i Upp. 14:15-16: " *Och en annan ängel kom ut ur templet och ropade med hög röst till honom som satt på molnet: 'Släpp ut din lia och skörda, ty skördetimmen är kommen, ty jordens skörd är mogen.'* Och han som satt på molnet sänkte sin lia över jorden, och jorden skördades. " " Skördetimmen " är timmen för " världens ände "; våren 2030.*

För världens ände hade Gud förberett en speciell andlig "mat" anpassad för detta sammanhang för sina sista utvalda: hans fullständiga bibliska profetiska uppenbarelse. För denna uppenbarelse berör Bibeln från skapelseberättelsen i Första Moseboken 1 och 2 fram till Daniel och Uppenbarelsesboken; specifika gudomliga uppenbarelsen som jag har privilegiet och ansvaret att presentera i mina verk som växer med dagarna som går. Jag har visat den vitala betydelsen av denna uppenbarelse, utan vilken vi skulle vara offer för djävulens subtila knep. Och jag minns att han i Matt. 24:45-46 profeterar om existensen av en " *mat* " för "den rätta tiden" för "hans ankomst": " *Vem är då den trogne och kloke tjänaren som hans herre har satt över sitt hushåll för att ge dem **mat i rätt tid** ? Salig är den tjänaren som hans herre, **när han kommer** , finner göra så! " Denna vers skulle förstås tydligare genom att säga: " *mat lämplig vid tiden för hans ankomst* ." För det är mat som måste anpassa sig till tiden, inte tvärtom. Faktum är att maten som tillagas för Kristi återkomst är rik och mycket effektiv mat, baserad på specifika gudomliga uppenbarelsen. Det är inte längre evangeliernas mjölk, och de som har varit nöjda med denna mjölk har förblivit andliga barn. Och de förlorar den sanna tron och dess belöning: evigt liv.*

Gud har gjort det mycket lättare att identifiera sina sanna tjänare i den sista tiden. Ja, sannerligen! Kan någon påstå sig tillhöra Herren Jesus Kristus utan att ta hänsyn till de specifika kriterier enligt vilka Han definierar dem i Upp. 12:17: " *Och draken blev vred på kvinnan och gick ut för att föra krig mot de kvarleva av kvinnans avkomma, mot dem som håller fast vid Guds bud och har Jesu vittnesbörd. " För det första är de sanna " heliga " som Jesus Kristus känner igen inte förföljare utan förföljda. För det andra " håller de fast vid Jesu vittnesbörd " som djävulen vill ta ifrån dem. Och det är i Upp. 19:10 som detta livsviktiga " Jesu vittnesbörd " identifieras med " profetians ande ": " Och jag föll ner för hans fötter för att tillbe honom. Och han sade till mig: 'Se till att du inte gör det. Jag är din medtjänare och dina bröders som har Jesu vittnesbörd. Tillbe Gud, ty Jesu vittnesbörd är profetians ande. " Här ger Gud oss en bild av vad hans sanna utvalda i de sista dagarna inte får göra under några omständigheter; något som kännetecknar just Guds stora fiende, den påvliga romersk-katolska tron, eftersom "nedböjelse" inför en änglalik varelse eller annan, är förbjuden av det andra av hans tio gudomliga bud; vilket just undertrycktes av påvlig auktoritet som profeten Daniel hade profeterat i Dan 7:25: " *Han skall tala ord mot den Högste och tära den Högstes heliga. Han skall tänka på att förändra tider och lagar* , och de heliga skall överlämnas i hans hand under en tid, tider och en halv tid. " Den enda giltiga versionen av Guds tio bud är den som presenteras för oss i Andra Moseboken 20, i den Heliga Bibeln, exklusivt. Texten skriven på hebreiska har aldrig varierat och får inte genomgå någon förändring som Jesus profeterade i*

Matt. 5:17-18-19: " *Tro inte att jag har kommit för att avskaffa lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att avskaffa utan för att uppfylla. Ty sannerligen säger jag er: Tills himmel och jord förgår, skall inte en enda jota eller en enda prick i lagen förgå, tills allt är fullbordat. Den som därför bryter ett av de minsta av dessa bud och lär människorna så, han skall kallas minst i himmelriket. Men den som håller dem och lär dem, han skall kallas stor i himmelriket.* " Herren har sagt allt tydligt. Och i dessa verser varnar han olydiga kristna för den falska kristendomen i den mörka medeltiden och de sista dagarna. Se upp! Bli inte lurade! Att bli dömd som " *liten i himmelriket* " betyder: för " *liten* " för att komma in i det.

Den dagen då himlen föll över gallernas huvuden

Allt som krävs är en kris orsakad av ett krig för att detta fenomen, som våra förfäder gallerna fruktade, ska äga rum. De var, enligt min mening, redan något profetiska. För Gud visste redan på sin tid vilken ledande roll deras territorium skulle spela under den kristna eran.

Vi har sett hur den nuvarande krisen i Frankrike orsakas av de auktoritära val som gjorts av den unge mannen som ensam har lett Frankrike sedan 2017. Om vi lyssnar noga på hans tal märker vi ett oroande självförtroende. Under sin första femårsperiod bekräftade han denna auktoritet och visade att endast hans omdöme är rättvist och värt att tillämpa. Så föddes, efter "gud", François Mitterrand, "Jupiter", eller Emmanuel Macron, som journalister observerar hans beteende. Himlen föll över gallernas huvuden i början av 2020 och terroriserade de styrande organen med de dödliga epidemiska attackerna Covid-19. Och inför denna gissel mot vilken vetenskapen var maktlös, beslutade den unge presidenten att begränsa hela sin nation och imiterade Israels ledares beteende. Detta beslut tillkännagavs av ett presidenttal där E. Macron sade denna oförglömliga fras: "Vi är i krig." Stundens fiende var inget annat än ett virus som rymt från ett kinesiskt laboratorium i staden Yuhuan, som var det första som drabbades av ett stort antal dödsfall. Det stora problemet för den här unge presidenten är hans ursprungliga yrkesutbildning: finansman på Rothschildbanken. Han var således formad av den renaste liberala kapitalismens tänkande enligt den amerikanska modellen. Vad gjorde han i det här fallet i den socialistiska presidenten François Hollandes team? Det är här den franska socialismens situation visar sig vara vilseledande och paradoxal. Vid François Mitterrands tid, den första socialistiska presidenten, vann socialismen segern som minoritet i sin allians med det viktiga kommunistpartiet. Den betydande kommunistiska representationen ligger till grund för de sociala åtgärder som införts i Frankrike sedan general de Gaulle. Men under president Mitterrands två mandatperioder var vänsteralliansens andel omvänd, så pass att socialismen vid president Hollandes tid 2012 hade blivit mycket kapitalistisk och mycket liberal, likt François Mitterrand, en advokat inom civilrättsliga yrket. Journalister kallade denna socialism för "vänsterkaviar", vilket lämnar liten aptit för sociala frågor. När vänstern är höger blir valspelen suddiga och vilseledande för väljarna. Men observera att samtidigt godkänner lagar det som tidigare ansågs avskryvligt och förbjudet av samhället som helhet. Det är denna tid då gott kallas

ont och ont kallas gott; det vill säga allt som Gud fördömer högst. Konkret, i namn av rätten till individuell frihet, legitimeras homosexualitet och samkönade äktenskap, eller äktenskap för alla. Motståndare har blivit en minoritet, och i vilket fall som helst hånar Femte ^{Republikens konstitution} motståndare; Artikel 9-43 godkänner att den åtgärd som presidenten stöder antas med våld. Vad kan vi säga? Borde vi vara ledsna? Inte ens, och här är varför. Fördelen med denna totala frihet är att den gynnar varje varelses handling; en handling baserad på deras fria val. Det kollektiva vittnesbördet blir således synligt och de kommer att kunna ta individuellt ansvar för de val som gjorts. Kom ihåg att Gud skapade jorden för att uppnå denna kollektiva demonstration av det onda som inspirerats av djävulen och hans demoner. Denna fullständiga frihet var därför nödvändig. Och den här gången var det på offentliga bevis som Gud kunde delta i sitt "krig" mot det otrogna och korrupta väst. Och hans första åtgärd tog formen av Covid-19 med miljontals dödsfall över hela världen. Men detta var bara början på "hans krig". Dessutom kommer den ekonomiska försvagning som orsakas av de ekonomiska blockeringarna på grund av detta virus att spela en viktig roll i hans andra attack. Denna ekonomiska försvagning, som förbereder ett världskrig med Europa som tredje gången centrum, kommer att ge Ryssland ett ruinerat och avvärnat Europa. Frankrike delar sin gudomliga förbannelse med alla andra västerländska nationer eftersom hela detta läger är förbannat av Gud på grund av sitt romersk-katolska religiösa arv. Men den påvliga "kyrkans äldsta dotter" har med tiden förblivit frihetens "fyr"-nation i Europa och världen. Men paradoxen är att detta folk, frihetens förkämpe, aldrig har varit så ofritt. Och det dramatiska sammanhanget kommer inte att gynna dess återgång till frihet.

Idag, den 14 juli, utsatte jag mig själv för en timmes lidande genom att uppmärksamhet lyssna på den unge presidentens ord i en intervju filmad i Elyséepalatset. Lidande, eftersom de två närvarande kvinnliga journalisterna, trots att de är stridslystna i vissa ämnen, låter honom säga oförsvarliga saker utan att reagera. Jag nämner detta exempel, E. Macron sa: "Nej, V. Putin stänger inte av gasen på grund av våra sanktioner. Han använder gas för att utpressa oss." Har den här mannen en hjärna? Vad är denna utpressning om inte en rysk sanktion som vidtagits som svar på våra europeiska sanktioner? Detta exempel utgör ett oroande bevis på att han är övertygad av obegripliga och oberättigade resonemang; beteende värdigt en galen man. Och vansinne är bara en form av djävulsk besatthet som inte får ifrågasättas, varken vad gäller honom personligen eller för de europeiska befolkningarna: politiker, konstnärer och alla journalister. Det är därför inte förvånande att ingen av dem tar illa upp av hans absurda kommentarer. Tal är hans yttersta vapen, och han utövar det i namn av sin legitimitet som en president vald av folket. Han visar sig verkligen oförmögen att erkänna en folklig utmaning som berör honom personligen. Han låtsas ignorera denna situation, framträder kungligt och beslutsamt och monopoliserar diskursen med en flod av förklaringar som chockar och vaggas hans samtalspartners till sömns. Attackerad för de orättvisa åtgärder han stödde gällande hans stöd för den digitala taxitjänsten UBER, rättfärdigar han sitt val, långt ifrån att ändra, övertygad om att en slavarbetare är värd mer än en arbetslös. Om detta inte är kapitalistisk utpressning, vad är det då? Rothschildbanken kan bara godkänna

detta cyniska val. För vid ursprunget till det franska samhällssystemet, avundat av många människor, fanns det ett starkt motstånd mot denna kapitalistiska ideologi. Att erbjuda Uber möjligheten att berika sig på det osäkra arbete som ges till arbetslösa fransmän är detsamma som att ge dem slavar som kommer att berika USA där deras huvudkontor ligger. Och denna ståndpunkt från E. Macron bekräftar hans oförmåga att resonera korrekt. Vi har verkligen i spetsen för Frankrike en mänsklig robot format av den renaste kapitalismens vinstanda vars princip är "utnyttjande av människan av människan". Men inställd på den fattigdom som hans land drabbas av, strör han ut hjälp här och där, utan att attackera de verkliga orsakerna till denna fattigdom. Orsakerna är strukturella och etablerades långt före honom av liberala politiker som, ointresserade av Frankrike, inte tvekade att ge den, eller mer exakt, att sälja den, till utländska intressen. Det var konsekvensen av globaliseringen av handeln som fick de rikaste och mest socialt medvetna länderna att se sina jobb flyttas till fattiga länder, där kapitalismen fick sina nya slavar att arbeta för sin vinst. Och det är först när himlen faller över hans huvud som den genomsnittlige gallern, ända fram till sin president, upptäcker ruinen på grund av denna katastrofala politik. Men det är för sent, presidentens sinne är oförmöget att ifrågasätta hans anknytning till EU:s kollektiva union. Frankrike har dessutom ingen kallelse att återhämta sig, utan tvärtom att dricka av botten, den förbannelsebägare som Gud har berett åt det.

För tillfället är himlen som faller över gallerna ännu inte i sin mest fruktansvärda fas, det värsta har ännu inte kommit och man kan förstå att solidariteten med detta olyckliga ukrainska folk som attackerats på dess territorium är berättigad. Men detta stöd kommer snart att diskuteras när de verkliga konsekvenserna av sanktionerna mot ryssarna smärtsamt kommer att kännas av fransmännen och alla européer själva. På det måste vi vänta lite längre, faktiskt bara några månader. För panik kommer att skapas av den plötsliga höjningen av energipriserna och begränsningen av tillgängliga kvantiteter.

Nästa fas kommer att vara oordning och osäkerhet orsakad av ojämnt delad fattigdom. Och så småningom kommer interna strider att uppstå; samhällen kommer att vända sig mot varandra.

Nästa drama blir den krigiska konfrontationen mot Ryssland, som kommer att utnyttja det upproriska sammanhang som etablerats i Frankrike för att ockupera det med sina arméer.

Slutligen kommer himlen att falla över de parisiska gallernas huvuden i form av ett sönderfallande svampmoln. För Paris och dess omgivning rinner tiden ut. Staden som Gud symboliskt kallar "*Sodom och Egypten*" i Upp. 11:7 kommer att hamna under eld från himlen, liksom den forntida staden med samma namn. Och sannerligen, på den dagen kommer de parisiska gallerna att drabbas av himmelens Guds vrede.

Det straff som Gud utdömer är fruktansvärt, men det är proportionellt mot de övergrepp han lidit av rebellernas händer. De föraktade det sublima beviset på kärlek som presenterades för dem i Jesu Kristi försoningsdöd, han som i all sin gudomlighet blir deras domare och bödel. Efter att ha studerat detta ämne vet jag hur enorm och orättfärdig den skada som tillfogats Skaparguden är. Det är därför studiet av det gamla förbundets skrifter är viktigt, eftersom det är i detta

sammanhang som mänsklighetens och det köttsliga Israels oupphörliga och mångfaldiga uppror uppenbaras, trots att Gud levde bland sitt folk. Hur kunde det ha varit när han drog sig tillbaka och blev osynlig? Vårt nuvarande samhälle skickar tillbaka bilden av detta Israel lett av kungar, var och en mer upprorisk än den förra. Synlig, Gud är skrämmande, men osynlig, han ignoreras och föraktas. Mänskliga ögon blir stötestenar eftersom de bara värdesätter vad deras fem sinnen kan uppskatta. Men Gud är inte synlig i dessa fem köttsliga sinnen. Det sjätte sinnet är mänskligt tänkande, och det är bara genom detta tänkande, som kan resonera, beräkna och döma, som människan blir ett djur framför alla andra. Så när denna gudagivna förmåga missbrukas, förvandlas hennes indignation till rättfärdig ilska. Och det hopplösa fallet måste elimineras.

I det gamla förbundet sade Gud om Juda i Sak. 11:8: "*Jag förgjorde de tre herdarna på en månad; min själ var otålig efter dem, och deras själ avskydde mig.*" I vår tid är utrotningen mycket snabbare; under atomtimmen är den omedelbar. Men låt oss vara säkra på att Jesus ser samma avsky för sig själv i våra nuvarande västerländska samhällen. Och eftersom de är i majoritet, styr och leder de som känner denna avsky folk och deras nationella samhällen. De som inte delar denna avsky är i alltför stor minoritet för att kunna påverka de val som görs. I Frankrike har exemplet med äktenskapslagen för alla gjort det möjligt att notera förekomsten av en opposition som, eftersom den är för svag, har föraktats och ignorerats. Hur stor måste inte upprördheten vara, för i Upp. 9:13-14-15, där Kristus avslutar sin himmelska förbön, befaller han att "*en tredjedel av människorna ska dödas*". Och upphörandet av denna förbön markerar tiden för slutet för nationer, men inte ännu, för mänskligheten. För Gud är dock beseglingen av de utvalda fullbordad, och han kan tilldela sina heliga änglar att beskydda de beseglade utvalda som kommer att kunna gå igenom det folkmord som Gud organiserar under symbolen av hans "*sjätte trumpet*". Den första döden som tillfogas rebellen avgör inte deras öde, eftersom efter de tusen åren av deras dom av de heliga utvalda kommer de att uppstå och underkastas den "*andra döden*" som fullbordas i "*eldsjön*". Det är med denna "*eldsjö*" som nämns i Upp. 20:14 som Petrus jämför vattenfloden i 2 Petrusbrevet 3:5-6-7: "*Ty de vet inte att himlar förr i tiden var till och jorden blev till av vatten och genom vatten genom Guds ord. Genom dessa ting gick den dåvarande världen under, då den svämmade över med vatten. Men genom samma ord är himlarna och jorden, som nu är, förvarade och sparade åt elden till den dag då de ogudaktiga människorna ska dömas och förgås.*"

Slutligen, för att förstå nödvändigheten av denna utrotning, måste du ta hänsyn till att Gud skapade jorden i det enda syftet att den för evigt skulle bära hans makts tron och alla hans återlösta trognas.

Jag lärde mig i skolan att våra förfäder gallerna bara var rädda för en sak: att himlen skulle falla ner över deras huvuden. På den tiden skrattade jag åt det. Idag tror jag att den här informationen hade ett profetiskt syfte som förebådade hans slutliga "Babel"-liknande sinnestillstånd. För galler eller fransmän har en upprorisk, ostyrig och rebellisk karaktär. Dessutom förde hans skapande av den första nationella ateismen i den jordiska historien Frankrike i förgrunden i kampen

mot den gudomliga sanningen. Och genom att väcka hans ilska kan man bara vinna mot de plågor som sänds av den gudomliga himmelska regeringen.

Vilka var vinsterna med friheten? För det första ett minnesvärt blodbad, eftersom en persons frihet inte är en annans, och det krävdes många dödsfall innan man fann en grund för acceptans som uppnåts genom kompromisser. Men friheten har aldrig kunnat lösa problemet med att dela den rikedom som skapats av nationen. Snabbt tog de rikaste tillbaka kontrollen över nationen, och de fem franska republikerna provocerades av denna permanenta kamp som ställde de rika mot de fattiga. För de fattiga vägrade att resignera sig för att bli utnyttjade av de rika. Och för närvarande kommer den ekonomiska krisen, utlöst av de åtgärder som vidtagits mot Ryssland, att förvärpa situationen för de fattiga, vars rättfärdiga ilska kommer att väckas på nytt. Tack vare denna kris upptäcker vi i Frankrike konsekvenserna av de politiska val som gjorts under årtionden av bedrägligt välstånd. Men vem gynnades av dessa val? Giriga investerare från hela världen. Som ett resultat har franska företag försvunnit ett efter ett. Och det tog Frankrike att vara i lockdown i två år för att politikerna skulle upptäcka den verkliga situationen i sitt land. Denna upptäckt påminner mig om hur president Jacques Chirac i ett tv-program uttryckte sin förvåning över att se unga människor i ett mycket pessimistiskt sinness tillstånd. Han förstod inte denna reaktion. Och detta vittnesmål bevisar hur de franska politiska eliterna var och förblir ekonomiskt och ideologiskt separerade från det franska folket. Efter general de Gaulles religiösa höger kom affärshögern, följt i sin tur av François Mitterrands socialism, som i sin tur snabbt förvandlades till kaviarvänstern. Ondskan ligger därför i grunden i den mänskliga själviskhet som driver de rika att vilja bli allt rikare. Och utan pengar är makten utom räckhåll för de fattiga. Orättvisa är därför den främsta frukten av tillgång till frihet.

Demonstrationen i Frankrike bekräftas av uppdelningen av världen i två huvudläger som etablerades efter andra världskrigets slut: i väst, lägret för de rika NATO-segrarna som bildades av USA och västeuropeiska nationer; i öst, de fattiga som styrdes av det kommunistiska systemet, nationerna som ställdes under Sovjetrysslands ledning. Denna binära uppdelning gjorde det möjligt för Gud att visa att varken kapitalismen eller kommunismen, dess absoluta motsats, var kapabla att erbjuda människor lycka. Denna gudomliga demonstration slutade med Sovjetunionens fall omkring 1992. Efter detta fall har Ryssland långsamt återuppbyggt sig sedan V. Putins presidentskap. Den nuvarande regimen har förblivit präglad av den kommunistiska andan, även om den utvecklats på kapitalistiska grunder. Detta är också fallet i Kina. Så att oppositionerna inte längre ställer kapitalism mot kommunism, utan nationalistiska kapitalister mot varandra. Och det är denna typ av nationalistisk opposition, som konkurrerar med varandra och vill eliminera fienden för att dominera världen, som skapar förutsättningarna som är gynnsamma för ett slutgiltigt tredje världskrig. Och i detta sammanhang kommer rika som fattiga, galler eller andra, verkligen att få intrycket att "himlen faller ner över deras huvuden" över hela den bebodda jorden. Redan stor är västerlänningarnas förvåning över att upptäcka att Ryssland är kapabelt att skicka 50 000 bomber per dag mot Ukraina. Men denna kapacitet beror på ständiga förberedelser från Rysslands sida; detta i enlighet med den roll

landet skulle spela i Guds rättvisoplan. Men Ryssland ignorerar Jesu plan som berör dem och deras vapenlagring beror på deras rädsla för en attack från USA. Slutligen kommer våra galler inte att ha misstagit sig så mycket, eftersom vid Kristi återkomst kommer " *den sjunde av Guds sista plågor* " att fullbordas genom ett regn av " **stora** " " **hagelstenar** ", enligt Apostel 16:21: " **Och ett stort hagel** , vars vikt var en talent, föll från himlen över människorna; och människorna hädade Gud för hagelplågan, eftersom plågan var mycket stor. "

Eftersom mänskliga misslyckanden har demonstrerats, kan den perfekta modellen som Gud utformat kungligt och härligt erbjuda perfekt lycka till de återlösta utvalda som hade intelligensen att förstå att han ensam kunde erbjuda den. Men Jesus varnade oss i Markus 10:23: " *Jesus såg sig omkring och sade till sina lärjungar: 'Hur svårt det skall bli för dem som har rikedom att komma in i Guds rike!'* " Men det är jag som tillägger efter honom att denna väg inte längre är tillgänglig för fattiga " *upprorsmakare* ". Ty vid den yttersta domen finns det bland de fallna och de utvalda " **stora** ", de rika, och " **små** ", de fattiga", enligt Upp. 20:12: " *Och jag såg de döda, de stora och de små, stå inför tronen. Böcker öppnades. Och en annan bok öppnades, det är livets bok.* " **Och de döda dömdes efter sina gärningar** , utifrån det som var skrivet i böckerna ." Observera att domen är baserad på " **gärningar** ", på tro, vilket Gud inte ens nämner. Rikedom och fattigdom bedöms på samma sätt, enligt samma gudomliga bibliska lag, av Jesus Kristus, den högsta fullkomliga domaren.

Kan du föreställa dig mer underbara levnadsförhållanden än de där Gud, universums skapare, blir sina återlösta utvaldas tjänare och till och med tvättar deras fötter besudlade av jordens stoft? Och där samme Gud offrar sitt mänskliga liv för att försona synderna hos dem som älskar honom och älskar all hans sanning? Dag för dag kommer livet att bli svårare att möta, för både rättfärdiga och orättfärdiga, men de rättfärdiga vet varför detta onda är påtvingat, till skillnad från de orättfärdiga som ignorerar det.

RELIGION: DET BÄSTA OCH DET VÄRSTA

Religion är den enda handling som visar en önskan att förbinda oss med Skaparen Gud, eller, i fallet med hedendom, med förmodade men falska gudar. Den representerar det bästa av allt när den är sann och möjliggör en verklig förbindelse med den levande Gudens Ande, men blir det värsta av allt när den förbinder människan med djävulen och hans demoner eftersom den utövar handlingar som är förbjudna och fördömda av den sanne Guden. I detta andra fall förblir dess svar alltid detsamma: livet drabbas av de mångfaldiga formerna av sin förbannelse.

Det bästa inom religion förekommer mycket sällan i Bibeln, men det vackraste exemplet är kung Salomos regeringstid, särskilt på grund av hans val av visdom medan Gud gav honom fullständig valfrihet enligt 2 Krön 1:7 till 10: " *Om natten uppenbarade sig Gud för Salomo och sade till honom: Begär vad du vill att jag ska ge dig.* " Salomo svarade Gud: " *Du visade min far David stor godhet och gjorde mig till kung i hans ställe. Nu, Jahve Gud, låt ditt ord till min*

far David uppfyllas, ty du har gjort mig till kung över ett folk talrikt som jordens stoft. Ge mig därför visdom och förstånd, så att jag vet hur jag ska vandra inför detta folk! Ty vem kan döma ditt folk, detta stora folk? Gud sade till Salomo: Eftersom detta är vad som finns i ditt hjärta, och du inte har bett om rikedom, förtjänst eller ära, inte dina fienders död eller ens ett långt liv, utan har bett om visdom och förstånd för dig själv, så att du kan döma mitt folk som jag har gjort dig till kung över, då är visdom och förstånd given dig. Jag skall också ge dig rikedom, rikedom och ära, sådan som ingen kung före dig har haft, och inte heller kommer någon kung efter dig att ha haft. Denna Salomos erfarenhet har alltid fängslat och bländat mig. Och Gud gör det klart att den i hela mänsklighetens historia är unik och inte kommer att upprepas. Visdom är verkligen det högsta värde som livet kan erbjuda, men bara Gud kan ge den, och vi vet att han ger till dem som har; vilket innebär att visdom ges till de verkligt visa enligt Gud och inte enligt mänskliga normer. För mänskligheten ger sig också visa män, men dessa är lika korrupta som resten av mänskligheten, så att deras råd leder till det fruktade värsta. Genom att välja visdom och få den från Gud var Salomo för sitt folk en välsignelse som materialiserades av en exceptionell tid av fred och välstånd. Genom honom gynnades alla folk vid floden och gränsen av denna fred och detta välstånd: det var nästan ett paradiset på jorden. Vi måste inse betydelsen av Libanons kungs iver, han som tillhandahöll virket för byggandet av templet, boningen som uppfördes åt Gud. Hela jorden och dess kungadömen verkade glada och ivriga att hedra Salomo, känd för sin gudomliga visdom. Och allt, som en enda människor, deltog på ett eller annat sätt i byggandet av detta den sanne Gudens hus, utan att ha omvänt sig till honom. Men i denna erfarenhet visade Gud att fred kan möjliggöras när han vill. Vilket betyder att när den försvinner, ersatt av krig, är det också för att han vill ha den. Han kunde inte bättre demonstrera sin makt över allt liv. Tyvärr förändrades denna idylliska bild med den åldrande Salomo och han syndade kraftigt mot Gud, vilket framgår av berättelsen i 1 Kungaboken 11, från vilken jag här citerar verserna 9 till 13: "Herren blev vred på Salomo eftersom hans hjärta hade vänt sig bort från Herren, Israels Gud, som hade uppenbarat sig för honom två gånger. Han hade befallt honom att följa andra gudar; men Salomo höll inte Herrens bud. Och Herren sade till Salomo: Eftersom du har gjort detta och inte har hållit mitt förbund och mina stadgar som jag gav dig, skall jag rycka riket ifrån dig och ge det till din tjänare. Men jag skall inte göra det medan du lever, för din far Davids skull. Jag skall rycka det ur din sons hand." Men jag skall inte rycka ifrån dig hela kungariket; jag skall lämna en stam åt din son, för min tjänare Davids skull och för Jerusalems skull, som jag har utvalt. " Efter Salomo och hans visdom kom tiden av stridighet, hat och slutligen brytningen mellan Israels stammar och Judas stammar, över vilka kung Rehabeam regerade. Lägg märke till att för att fullborda sin brytningsplan gör Gud Salomos son stridslysten mot Israels stammar, till vilka han säger i 1 Kungaboken 12:11: "Min far lade ett tungt ok på er, men jag skall göra det tyngre för er. Min far tuktrade er med piska, men jag skall tukta er med skorpioner." Hela Salomos liv är en läxa som lär ut visdomens och lydnadens välsignelse och sedan olydnadens förbannelse. I dessa bibliska vittnesmål framgår det att hans liv slutade mycket illa och att hans ålderdom inte minskade vikten av

hans sista otrohet för Gud. Som Hes. 18:24 lär ut glömdes hans tidigare rättfärdighet av Gud och hans tid på jorden slutade i en dödlig gudomlig fördömmelse: " *Om den rättfärdige vänder sig bort från sin rättfärdighet och begår orättfärdighet, om han efterliknar alla den ogudaktiges styggelser, skall han då leva? All hans rättfärdighet skall glömmas bort, eftersom han har överlämnat sig åt orättfärdighet och synd; på grund av detta skall han dö.* "

Eftersom Gud styr allt liv och respekterar sina varelsers fria val, måste varje situation som studeras studeras på ett religiöst sätt. Det är tydligt att god eller dålig religiös natur förutsätter den goda eller dåliga frukten. Och i Frankrikes historia, de religiösa krigen där protestanter och katoliker stred och dödade varandra våldsamt, var denna frukt som frambringades av de två motsatta religionerna krig och grymhet. Kristi frid var varken över den ena eller den andra av dessa stridande. Under samma era var den bara över dem vars krigiska arsenal endast var andlig och bar frukten av Kristi fridfulla mildhet. I den blindhet som har drabbat dem sedan 1843 har protestanterna som förblev troget fästa vid den romerska söndagsvilan inte lagt märke till skillnaden mellan den fredliga andliga soldaten och den som dödar och tar liv. Men Jesus Kristus, han lade märke till dessa saker och han känner dem som tillhör honom eftersom de behåller hans lärdomar.

Det är därför fortfarande genom religionen som vi bättre kan förstå konfliktsituationerna i vår moderna tid. För att förstå situationen i Ukraina år 2022 måste vi faktiskt redan ha förstått Balkankriget som ägde rum från 31 mars 1991 till 12 november 2001, det vill säga tio års krig redan på tröskeln till Europeiska unionen. Problemets ursprung var marskalk Titos död, diktator för en kommunistisk regim etablerad i Jugoslavien, som bestod av ortodoxa Serbien, katolska Kroatien, muslimska Bosnien-Hercegovina och katolska Slovenien. Det senare fick sin självständighet, erkänd av Tyskland först, efter marskalk Titos död. Men det religiösa motståndet från de andra lägren ledde till krig. En första lärdom att dra är att förstå att religion förbannad av Gud föder krig. Freden som föregick och enade Jugoslavien berodde på den kommunistiska regimen som förhindrade religiösa anspråk. Dessutom var detta Jugoslavien likt en gryta fylld med kokande vatten som hölls av ett lock representerat av marskalk Tito. Vid hans död lossnade locket och de enade lägrens religiösa natur vaknade upp och satte religioner mot varandra. Religioner förbannade av Gud återfick sin skadliga roll för sina anhängare; krig producerade sina nya dödsfall. Men olyckligtvis för västerländska befolkningar och deras arméer, som ingrep som fredsbevarare trots de amerikanska och franska bombningarna av Serbien, ville observatörer och kommentatorer i media och politiker inte se den religiösa aspekten av konflikterna föras in. Så inga lärdomar drogs. Men år 2022, den 24 februari, gick Ryssland in i Ukrainas territorium med sina arméer och stridsvagnar; omedelbart vaknade alla och fick panik. Återigen hade kriget sin effekt. Och för många har detta krig sin källa i denna aggression från den ryska armén. Detta ryska initiativ är dock bara en reaktion på andra fakta som föregick detta ögonblick. Det är därför jag föreslår en förklaring som leder oss till att undersöka ursprunget till Ukrainas självständighet efter Sovjetunionens upplösning den 25 december 1991. Detta var utan tvekan för väst den vackraste julklappen de fick från himlen. Och

förändringen av den ryska flaggan som följde är mycket betydelsefull; stjärnan, skäran och hammaren från den röda flaggan av proletärt styrelseskick föll, ersatt av de två horisontella banden i blått och rött; det blå av falska religioner och det röda av det syndiga folkets republikanska synd inför Gud. På senare tid kom ett litet vitt band för att skilja det röda från det blå. Jämförelsevis är de tre färgerna i den franska flaggan lika stora. Och den imponerande vita delen bekräftar den franska smaken för monarkiskt styrelseskick, som ändå fortfarande inramas av det religiösa blå och det röda av folklig republikansk synd. För västerlänningar hade ett smärtsamt och oroande blad vänts, framtiden verkade bli ljus och blomstrande. Risker för ett krig mot Ryssland försvann; vilket gjorde det möjligt för dem att arrogant ingripa i Balkankriget som började tidigt på våren samma år, 1991; året jag uteslöts ur Adventistkyrkan, ett år rikt på viktiga händelser. Och för mig, som lärde ut Jesu Kristi härliga återkomst år 1994, kunde detta Balkankrig ha drivit över i ett världskrig, om inte den ryska agenten tillfälligt neutraliserades.

Det viktiga faktum att notera är detta. När Ukraina blev självständigt 1991 beboddes landet av rysktalande ortodoxa och ukrainsk-katolska talare. Även här, precis som i Jugoslavien, hade det kommunistiska locket kvävt religiösa krav och tillhörigheter. Men med försvinnandet var de gamla problemen oundvikliga att dyka upp igen. Och det var verkligen vad som hände. Men man måste förstå att 1991 var rysktalandes och ukrainares rättigheter lika och lika legitima. Till en början respekterades dessa rättigheter, men med tiden ville det ukrainska katolska lägret dominera de rysktalande och vidtog åtgärder 2014, störtade den etablerade rysktalande presidenten och bestämde sig för att införa ukrainska som enda språk. Rysktalande motsatte sig dessa förändringar och omgrupperade sig i den östra delen av landet i Donbass-regionen. Vilken rätt har den katolska komponenten att kväva och eliminera språket och den religiösa kulturen hos den rysktalande komponenten? Var de inte närvarande och jämlika vid tidpunkten för självständigheten? Denna skuld hos det katolska Ukraina tas inte i beaktande av västerländska politiker och mediepersoner. Ändå är det just på grund av dessa orättvisa handlingar som Donbass-kriget, som ledde till att Ryssland annekterade Krim, och den 24 februari 2022, kriget eller "specialoperationen" som Ryssland utkämpade mot det kuppmakande och intoleranta Ukraina, kommer att inledas successivt.

Utan någon partiskhet mot det ryska eller ukrainska lägret finner jag i denna brutala tillgång till dominans av ukrainarna, fast beslutna att fysiskt döda den rysktalande komponenten, något som bekräftades av Donbass-kriget under åtta långa och smärtsamma år, en likhet med Hitler-nazisternas makterövring i Tyskland, vilka erhöll denna makt genom att fysiskt eliminera alla sina motståndare. Men för att notera denna jämförelse måste man kallas Vladimir Putin eller Samuel, mannen som urskiljer konsekvenserna av handlingar på grund av falska religioner, i enlighet med den andliga gåva som Gud gav honom.

För att främja religionsfred när han vill, upprättar Gud mäktiga och auktoritära regimer som tystar överdriven religiös nit, till exempel den romerska republikanska och sedan kejsrerliga regimen som visste hur man kuvade judisk aggressivitet, och på sin tid den franska revolutionära ateistregimen som satte stopp för den påvliga katolicismens despotism. Men för att vara mer exakt, Guds

mål var inte att erbjuda den fred som den upprorisk och olydiga mänskligheten inte förtjänade. För att sätta stopp för de grymheter som begicks av koalitionen mellan påvedömet och monarkin som Upp. 13:1 symboliserar under aspekten av "odjuret som stiger upp ur havet", upprättade Gud således ett annat monster, fransk nationalateism, som han i Upp. 11:7 betecknar som "odjuret som stiger upp ur avgrunden". Man kan förstå att nyckeln till tolkningen är gömd i dessa två ord "hav och avgrund" som citeras i Första Moseboken 1, i omvänd ordning "avgrund" sedan "hav" när "jorden" skapades ur "havet". Budskapet är avsiktligt barnsligt, men fullt av subtilitet, eftersom Gud avser att förstå det för en verkligt enkel och logisk människa som har hållit fast vid dessa barndomskriterier. Och Jesus varnade för att det var så enligt Matt. 19:14: " *Och Jesus sade: Låt barnen komma till mig och hindra dem inte, ty himmelriket tillhör sådana som de.* " Det är därför denna barnsliga enkelhet som kvalificerade mig att bära fram de förklaringar som Guds Ande ger i Jesu Kristi namn. Ty denna enkelhet saknas bland pastorer som är utbildade i officiella religiösa institutioners skolor. En mycket nära broder hade till och med bedömt mina förklaringar som "förenklade" och detta var inte hans enda misstag, till hans olycka. Ja, Skaparguden älskar enkelhet och ödmjukhet i sina skapelser och han gör sina uppenbarelsen tillgängliga för dem. De som älskar komplicerade saker kommer att få gå på deras bekostnad, det gudomliga ljuset kommer inte att tas emot av dem. Således presenterar Gud i Första Moseboken i bild, i denna ordning, de successionsförhållanden som förbinder "avgrunden, jorden och havet". Men i den kristna eran är ordningen för uppträdande annorlunda: "havet, avgrunden och jorden". Var och en av dessa ord får en betydelse i skapelsen. "Havet" är det nya namnet på vattnet som därefter kallades "avgrunden", och under detta namn avgrunden betecknade Gud jorden täckt av vatten som i syndafloden, men ett land utan liv ens i vattnet. Avgrunden ges således som en hänvisning till det ursprungliga stadiet av den nyskapade jorden. I profetian kommer avgrunden, andligt sett, att vara nivån av andlig intethet, vilket är anledningen till att Gud i Upp. 17:8 profeterar om de tre "djurens" efterföljande, vilka alla tre betecknar intoleranta regimer. Du måste förstå att detta budskap är uppfattat i logiken i den situation som kommer att råda mellan 1980 och 1991, det datum då denna förklaring gavs till mig. Gud säger till mig, genom aposteln Johannes: " *Odjuret som du såg var* ", det är " *odjuret som stiger upp ur havet* " vilket betecknar den romerska påveregimens katolska religion i koalition med den franska monarkin som särskilt stödde den; det " *existerade* " mellan 538 och 1798; " *och det är inte mer* " år 1980, när jag, döpt, åtog mig arbetet med att tyda profetian. Det är inte mer eftersom " *odjuret som stiger upp ur avgrunden* " i Upp. 11:7 förstörde den. Den franska revolutionen och dess nationella ateism giljotinerade successivt kung Ludvig XVI och fick påven Pius VI att dö i fängelset i citadellen i min stad Valence-sur-Rhône år 1799. "Det måste stiga upp ur avgrunden och gå till förtappelse." Denna uppstigning ur avgrunden avbildar inflytandet av intolerant ateism på den protestantiska religionen under vars herravälde den sista kristna religiösa intoleransen kommer att återuppstå. " *Och de som bor på jorden, vilkas namn inte från världens skapelse har skrivits i livets bok, de skall förundras när de ser odjuret, ty det var och är inte mer, och det skall ännu vara .* " De tre

huvudfaserna sammanfattas således i slutet av versen: " *Det var, det är inte mer, och det skall visa sig igen .*" Jag sammanfattar därför: det var mellan 538 och 1798, det är inte mer år 1980, det kommer att visa sig igen år 2029, året då denna intoleranta protestantiska och katolska koalition kommer att drabbas av " *Guds sju sista plågor av vrede* ". Odjurens två framträdanden, det vill säga två kristna religiösa intoleranser, berör successivt den katolska tron, sedan den protestantiska tron som Upp. 13 presenterar successivt i verserna 1 och 11. Och noterar denna imponerande subtilitet: I Upp. 13 tar odjuret som reser sig från jorden vers 11 som sitt stöd; vilket kopplar det till Upp. 11 där Gud i vers 7 presenterar " *odjuret som stiger upp ur avgrunden* ". Genom denna subtila konstruktionslek bekräftar han ytterligare sin precision " *det måste stiga upp ur avgrunden och gå till förtappelse* ". Men i en annan förklaring kan detta uttryck avse " *odjuret som stiger upp ur havet* ". Och i detta fall är dess "uppgång" från "avgrunden" avsedd att bekräfta den andliga intetheten i dess handling och dess religiösa läror. Faktum är att Gud genom denna förtydligande placerar den katolska religionen på samma andliga nivå som fransk ateism. Det är därför normalt att den leder sina anhängare " *till förtappelse* ". Denna tolkning är inte utan intresse när vi vet att denna katolska religion är det huvudsakliga målet för gudomlig vrede, eftersom han förklarar om den i Upp. 18:24: "... och eftersom i den fanns blod av profeter och heliga och av alla de som blev dräpta på jorden. " Vi har här den VÄRSTA av RELIGION. Och vid världens ände kommer det VÄRSTA inom RELIGIONEN att återuppträda, denna gång dominerat av den protestantiska tron som " *kommer att forma en bild åt odjuret* "; vilket innebär att principen om intolerans kommer att tillämpas igen efter slutet av tredje världskriget av den överlevande protestantiska och katolska koalitionen. Jag måste komma ihåg vad som utgör " *odjuret* ". Det är religiös intolerans som möjliggörs genom att civil makt förenas med religiös makt. Beslut som fattas av religiösa människor påtvingas av civila och militära myndigheter under olika former av tvång; det sista är döden. När det gäller *det protestantiska "odjuret som reser sig ur jorden* " är den civila makten inte kungars, utan statsöverhuvudens, sekulära eller religiösa ledares. Denna sista "bestialiska" intolerans kommer inte att vara särskilt länge, högst ett år, men under den gudomliga vrede som ständigt kommer att slå den med sina sista plågor, kommer den att nå en maximal nivå genom att slutligen döma döden för dem som motsätter sig den romerska söndagen. Genom spiritismens mörka kontakter, som Johannes kallar " *ängladyrkan* ", kommer demonerna att anklaga sabbatshållarna, som de kommer att presentera som ansvariga för de gudomliga plågorna. Detta är allt som krävs för att deras dödsdom ska antas och kollektivt godkännas. Här är vad aposteln Paulus säger om denna " *ängladyrkan* " i Kol. 2:18-19: " *Låt ingen människa, under förevändning av ödmjukhet och ängladyrkan , beröva er ert släktes pris efter eget gottfinnande, medan han förleds av syner och fåfängt uppblåst av sitt köttliga sinne, utan att hålla fast vid Huvudet, från vilket hela kroppen, sammanfogad och sammanhållen av leder och band, växer till i Gud .*" Denna Kristi kropp är de utvaldas församling. Och i denna lära varnar Paulus dem som är kallade mot förförelserna från den VÄRSTA förföriska och bedrägliga RELIGIONEN.

Det finns inget VÄRRE att frukta än falsk RELIGION. För den är kapabel till det värsta och ibland att bedra skenet av det "bästa" som behagar humanister. Dess förakt för den sanning som uppenbaras av Gud placerar den under djävulens beslut. Och så länge Gud inte verkar fördöma och avslöja situationen, ger de ytliga mänskliga massorna den all sin tillit.

Och dessa mänskliga massor älskar inget mer än fred.

Sedan 1945 har Gud gett européerna relativ fred, men en som har varat i 77 år, vilket är betydande och sällsynt i folkens historia. Denna period är profeterad som den tid då "*odjuret inte mer finns*", som vi just sett ovan. Men denna fred berodde inte på byggandet av EU, som vi så länge har hört övertygade européer säga. Nej, denna fred gavs av Gud för att tillåta västerländska rebeller att genomföra kraven på sin frihet, erövrade och legitimerade, gradvis men mycket snabbt, sedan år 1994, då samtidigt Sjundedagsadventistkyrkan "*spåddes*" av Jesus Kristus. De frukter som himlen förbannat har således intensifierats.

Beroende på om religionen är sann eller falsk, leder den mänskliga själen till evig lycka eller till förintelsens definitiva olycka, det är därför rätt att tillskriva den: DET BÄSTA eller DET VÄRSTA.

De icke-troendes och de icke-troendes indignation

I icke-troendes och icke-troendes medvetanden har en standard för vad som är acceptabelt rotat sig som uppenbarligen inte tar hänsyn till Guds åsikt, till vilken majoriteten inte ens ropar ut eller inte längre påstår att Han existerar, och de som tror på Hans existens tar inte hänsyn till Hans uppenbarade önskingar. Humanistiskt tänkande dominerar, och ve den som inte delar det. Ur humanistisk synvinkel är han med nödvändighet en mer eller mindre farlig fanatiker, men farlig likväl.

Idag, söndag den 17 juli 2022, firas i Frankrike 50-^{årsdagen} av den judiska uppståndelsen av "Vel d'Hiv", namnet på en stor inomhusvelodrom i Paris. I lydnad av tyskarna organiserade marskalk Pétains regering uppståndelsen av många judar som skulle överlämnas till dem. Sedan 1942 hade den "slutgiltiga lösningen" inletts och judarna utrotades massivt i "SS"-lägren som etablerats i Polen. Som ett resultat kunde den tyska befolkningen ignorera denna tragedi och ansvaret låg enbart hos Hitler och hans nazistparti. Och för denna humanistiska tanke framstår saken som monstruös och omänsklig.

Här lämnar jag denna humanistiska tanke och undersöker ämnet i relation till Bibeln, som uttrycker alla uppenbarelser som Gud ger mänskligheten för att den ska kunna förstå innebörden av de saker och händelser som inträffar. Och det första som slår mig är att det judiska folket inte är ett normalt folk bland andra. De är det enda folket som skapades genom Guds direkta ingripande på jorden. Han valde Abraham, hans son Isak, hans son Jakob, som blev Israel, och av vilka han skapade ett folk baserat på sina tolv patriarkala söner av tolv stammar. Så allt som rör detta folk är inte vanligt. För att erbjuda dem ett hemland utrotade Gud män, kvinnor, gamla och barn som levde i Kanaan. Det var det första gudomliga

folkmordet sedan syndafloden på Noas tid. Och detta stora livsoffer ger Gud särskilda rättigheter över sitt folk Israels liv. Detta gäller i ännu högre grad eftersom detta Israel organiserades för att utgöra en modell vars erfarenhet med Gud skulle tjäna som en läxa för de generationer som skulle avlösa varandra fram till världens slut. Det fanns domarnas tid, kungarnas tid, och så många misslyckanden att Gud slutligen överlämnade sitt folk till de kaldeiska hedningarna i Babylon, vars kung Nebukadnessar omvände sig till Gud tack vare profeten Daniels vittnesbörd. Det fanns fortfarande många dödsfall bland judarna och endast de överlevande leddes till Babylon och dess enorma territorium. För judarna är den död som Gud ger inget onormalt, inget skandalöst eftersom döden är den lön han ger för synden. Och detta folk syndar rikligt, så som ett resultat drabbas de ofta av döden. I slutet av det gamla förbundet, genom att vägra sin Messias Jesus Kristus, förkastar de det nya förbundet som Gud föreslagit; det är en enorm synd som denna gång fördömer hela den judiska nationen: den måste försvinna. År 70 tog romarna ansvaret för saken; Jerusalem, dess tempel, dess levitiska helgdom, förstördes och folket massakrerades till stor del. Under den kristna eran spreds de bland nationerna och särskilt i Spanien blev de måltavlor och kraftigt förföljda. Fram till kriget 1939-1945 då Hitler gjorde dem till måltavla för sitt hämndlystna hat. Och där, den här gången, organiserades moderna metoder för att kväva dem och deras döda kroppar brändes i förbränningsugnar, krematorier. Dödssiffran var runt sex miljoner själar. Naturligtvis är det som chockerar humanisten att se civila dödas, eftersom krig i väst officiellt dödar, enligt konventioner, endast soldater, militär personal. Det är här man måste komma ihåg de tidigare straffen som bara var gudomliga straff. Och det senaste är inget undantag, folkmordet som organiserades av nazisterna utfördes av människor men under gudomlig inspiration, eftersom Gud ville sända till hela mänskligheten ett påminnelsebudskap som uttryckte sin rättvisa innan han förberedde tiden för de sista prövningarna som var programmerade för världens undergång.

Och för de som tror på Gud, hur är denna handling mer monstruös än folkmordet på Kanaans invånare? Hade inte Gud varnat Abraham att "hans ättlingar skulle ärva detta land, men amoreernas ondska som bodde där hade ännu inte nått sin kulmen"? Fyrahundra år senare hade den gjort det, och Gud lät dem alla förgås av giftiga bålgetingar och andra dödliga sjukdomar. Jag minns att denna mänsklighet hade behållit den gigantiska storleken hos de antika syndaflodens jättar. Gud hade därför en andra anledning att utrota dem. Utan Gud hade de små israeliterna ingen chans att besegra dem, vilket var anledningen till att Gud tog på sig att göra det. År 1942 valde han tyskt nazistiskt tänkande som sitt dödsinstrument. Denna berättelse tar oss tillbaka till det trosprov som Israel utsattes för efter uttåget ur Egypten. De icke-troende bland dem ryggade tillbaka inför mänskliga begränsningar medan sanna troende som Mose, Josua och Kaleb visste att med Gud är ingenting omöjligt.

Idag, i juli 2022 och fram till Kristi återkomst som förväntas våren 2030, kännetecknar denna tillit till Gud för vilken ingenting är omöjligt fortfarande sann tro som behagar Gud.

Men den gudlösa världen är upprörd över allt som motsäger och angriper dess värderingar, omedveten om att Gud, för sin del, gör detsamma mot dem. Ändå har världens värderingar förändrats mycket på bara några år. Hur kan vi förklara dessa enorma och snabba förändringar? Återigen kommer de icke-troende inte att ha det verkliga svaret, men de kommer utan tvekan att förklara det genom att säga att de har blivit mer och mer intelligenta. Var det inte detta som Satan hade föreslagit för Eva, som tillfälligtvis var isolerad och separerad från sin make Adam, för att driva henne att inte lyda Guds befallning: "Du skall inte äta av det"? Och ja, allt som inte har någon logisk mänsklig förklaring har sin förklaring i de onda änglarnas osynliga himmelska liv; osynligt, ja, men mycket aktivt och mycket effektivt. Med vetskapen om att för dem, liksom för oss, kommer 2030 att markera slutet på deras himmelska liv, är det inte svårt att förstå att den lilla tid som återstår för dem leder till att fördubbla sina ansträngningar att förvränga mänskligheten, särskilt när den är "falskt" kristen; vilket är fallet med västvärlden.

Sexuella perversioner har alltid varit kriteriet som markerar gränsen för vad som är uthärdligt för Gud. Detta gällde syndafloden, liksom det gällde slutet för kanaanéerna och det hebreiska Israel. Närmare hemma massakrerade nazisterna de avvikande homosexuella grupperna i det tyska "SA". Och i vår nuvarande situation har tjetjenska väpnade grupper tagit på sig uppdraget att göra detsamma, tillsammans med Ryssland. Deras hat mot dessa sedvänjor, som sätter människan under det djur som inte utövar dem, animeras av Guds Ande, helig, ren och perfekt. De första tecknen på en attack från himlen mot jordens invånare blev synliga med paniken hos politiska ledare inför en allvarlig Covid-19-epidemi. I sin panik bekämpade de den som en pandemi med oerhört mycket större dödliga konsekvenser. De förstörde sina ekonomier och försvagade dem genom långa perioder av nedstängningar utspridda över två år, som började i början av 2020, så till den grad att deras ekonomiska potential smälte som snö i solen. Innan dess, i en stor slarv, en form av blindhet, flyttade de otaliga jobb till Kina, vilket ökade arbetslösheten som dödar nationer. Det är här vikten av att bygga EU måste betonas. Innan denna konstruktion var statschefens blick enbart riktad mot sitt eget land och han var tvungen att etablera de sociala och industriella balanser som harmoniskt skulle berika hela hans nation. Genom att involvera Kina i världshandeln och genom att flytta sin produktion dit, var USA först med att göra enorma finansiella vinster som lockade investerare från hela världen. Europeiska investerare avledde sina investeringar från Europa, som därför började minska och bli fattigare. Men detta var inte omedelbart synligt, eftersom de vinster som gjordes delvis konsumerades i Europa. I Europa, där principen om offshoring i allt högre grad implementerades till förmån för nya medlemsländer som valdes bland de fattigaste för att få en allt billigare och mindre krävande arbetskraft i sociala frågor, regerade girigheten i alla västerländska regeringar och presidentskap.

År 2012 valde Frankrike François Hollande till president, en man från ENA, den nationella förvaltningsskolan, som inte utfärdar ett moraldiplom eftersom denna president helt saknar ett. Han förkroppsligar, på egen hand, en mängd scenkaraktärer genom sin cynism, sitt bedrägeri värdigt Molières Scapin, och sin otrohet, i sitt äktenskap och mot sina väljare; bilden av den absoluta förrädaren. Denne man som sa till sina väljare "min fiende är finans" slutade med

att dubbelt gynna finans. Å ena sidan genom att göra sjukförsäkring obligatorisk genom ömsesidiga försäkringsbolag, vilket har fördubblat den nationaliserade socialförsäkringens verksamhet; och därmed fördubblat kostnaden för sjukvårdsförvaltning i Frankrike. Och å andra sidan genom att främja den politiska karriären för den unge finansmannen Emmanuel Macron som blev president 2017. Denne president Hollande är så anmärkningsvärd för sina otaliga karaktärsbrister att profeten Michel Nostradamus tillägnade honom följande kvartett: kvartet från århundradet 2 nummer 88:

Kretsen av det stora förödande faktum,
 Det sjunde namnet på det femte kommer att vara,
 En tredjedel större än den märkliga krigförande
 Mouton Lutèce Aix garanterar inte.

Jag översätter denna kvartetter så här:

Kretsen : processen eller vägen som upprätthålls genom upprepning.

Om det stora förödande faktum : om den stora förödande handlingen.

Namnet : mannen, karaktären: François Hollande.

Sjunde : den sjunde presidenten i ämbetet

Från den femte kommer : från den femte republikanska regimen, det vill säga den femte ^{republikan}. François Hollande (namnet) "kommer att vara" i presidentverksamhet.

Från en tredje part : den största personen från tredje världen eller det tredje ståndet, det vill säga från det franska folket. En person utan relation till saken, enligt Larousse-ordboken. Denna definition passar perfekt för islam etablerad i ett ursprungligen kristet land.

Större : Mer hederligt och mer dominant än det perverterade Frankrike.

Det märkliga : den muslimska utlänningen.

Krigsdrivande : upprorisk och fientlig

Får : får som slaktas för Eid inom islam: det vill säga det får vars halsar skärs av av muslimer. Massslakt av IS-offer projiceras på internet.

Lutetia : Paris, norra Frankrikes kungliga säte på Nostradamus tid, d.v.s. det nuvarande centrumet för republikansk nationell auktoritet i norr.

Aix : Aix en Provence, kungligt säte i Sydfrankrike på Nostradamus tid, d.v.s. centrum för den republikanska nationella auktoriteten i Syden.

Kommer inte att garantera : kommer inte att kunna skydda. President François Hollande (namnet) kommer inte att kunna skydda franska offer.

Kretsen (den historiska vägen eller processen som följs) för det stora förödande faktumet (av handlingen) (som orsakar förfallet); namnet (François Hollande) sjunde (president) av den femte (republikanska regimen), kommer att vara (i verksamhet, det vill säga den ansvariga personen). Från en tredje part (tredje världen eller tredje stat, eller tredje person), större (mer hedervärd eftersom den är religiös och dominerande), den krigförande utlänningen (den muslimska araben, eller krigarislam) får (slaktade för Eid i islam) Lutetia (Paris), eller Aix (stad med kunglig auktoritet i södra Frankrike) kommer att garantera (Liksom "får" som levereras till döden, kommer de nord- och sydfranska befolkningarna inte att skyddas från attackerna som lanserats av fundamentalistisk islamism:

Islamistiska attacker av kalifatgruppen DAESH: I Paris, den 7 januari 2015, mot komikerna i Charlie Hebdo: 12 döda; och den 13 november 2015, mot Stade de France: 1 död; mot den dansande Bataclan och barer: 130 döda - 413 skadade; i Nice i söder, den 14 juli 2016: ledd av en islamist, kör en lastbil in i folkmassan: 86 döda - 458 skadade). Ordet "får", placerat före "Lutetia och Aix", riktar sig i dessa två städer till "de som kommer att **slaktas** i norra och södra Frankrike"; för norr är saken delvis fullbordad, men för södern väntar massakrerna. Förfallet antyder därför samtidigt förfallet av den krigiska ödeläggelsen av nationen Frankrike, men också dess moraliska förfall, eftersom det är denne skabbiga president som införde lagen om "äktenskap för alla", med sitt majoritetsstöd i lagstiftande församling. Det själviska valet av en enda man infördes, som nationell lag, på hela det franska folket, trots att ett stort antal medborgare starkt motsatte sig det. Denna lag, som kom att rättfärdiga och legalisera något som Gud ansåg vara en styggelse, hade därför som en konsekvens att rättfärdiga den förfall som Gud kommer att låta det genomgå. I denna kvart profeterar Nostradamus att Frankrike kommer att drabbas av stor förfall på grund av den sjunde presidenten i den femte republiken. Detta faktum är ganska exceptionellt och har definitiva konsekvenser som Gud ville tillkännage i förväg. Denna ruin profeteras också på ett mer dolt sätt i Upp. 11:7 där han, genom att beteckna Paris under namnet "*Sodom*", profeterar dess förstörelse genom kärnvapeneld, den moderna versionen av "*eld från himlen*". Denna kvatrain av Nostradamus bekräftar bara rollen för "*Söderns kung*" som citeras i profetian i Dan. 11:40 till 45. Dessutom, angående ordet "krets", antyder profeten idén om upprepning och därmed insisterandet på ett blint och oförsiktigt humanistiskt val som kommer att leda till hela Frankrikes undergång. Och denna insisterande riktar sig direkt mot mottagandet av denna krigförande utlänning på Frankrikes territorium; detta efter att han själv hade drivit det från sitt land. För Frankrike koloniserade visserligen Maghreb, senast Algeriet, men också Afrika, Libanon och asiatiska länder från vilka det med tiden var tvunget att dra sig tillbaka.

Det är därför lätt att förstå att humanisterna, långt ifrån att mildra sitt öde, intensifierar sin skuld mot Gud genom att mångdubbla sin indignation, vilket han ogillar. De, som bara är lerkrukor, attackerar, genom sin legalisering av synd, Skaparguden, som är en järnkruka. Det är därför han har mångfaldigat formerna av sina uppenbarelser avsedda för sina utvalda, för att låta dem veta att hans seger över alla sina fiender är säker och programmerad i hans jordiska plan. Vad kan de göra mot Guds barn som ogillar deras avskyvärda och stinkande initiativ? Ingenting annat än vad Gud tillåter dem. Och om Gud godkänner det, då blir allt acceptabelt och uthärdligt för hans älskade utvalda.

Den republikanska regimen har länge infört sina lagar för religiösa kristna och judar. Men sedan 1962 har det massiva mottagandet av algerisk och, mer allmänt, maghrebisk islam skapat problem för sekularismen som Frankrike trodde sig ha löst. Men fakta i sig bevisar att så inte är fallet. Islam och dess värderingar, som är oförenliga med republikanska värderingar, såsom de som kännetecknar den sanna gudomliga kristendomen, provocerar fram en civilisationskrock inom själva Frankrike. Islam böjer sig inte för den republikanska sekulära normen, och det av goda skäl; namnet islam betyder underkastelse; men underkastelse till Gud,

inte till Republiken Frankrike. Det är därför muslimer, genom att bosätta sig i Frankrike, kom att etablera sina värderingar och de går bara med på att "sambo" med sekulära eller kristna republikanska fransmän. För samboskap med judar har redan blivit problematiskt och aggressivt, eftersom problemen som skapas mellan Israel och palestinierna importeras till Frankrike, där båda samfundet finns. Muslimernas reaktioner, som snabbt blir våldsamma när de attackeras, gynnar landets religionsfrihet; eftersom politiska ledare fruktar de blodiga konsekvenserna av restriktiva åtgärder som skulle införas mot dem. De väljer därför att "kicka igång saken" som fotbollsspelare gör för att lugna ner saker och ting. För ingen muslim värd namnet är redo att legitimera homosexuell praktik. Och han finner i denna lag som legaliserar det bara ytterligare ett ämne för att ytterligare förakta dem som redan för dem är "hundarna, de otrogna". Jag är övertygad om att lagarna, utan deras närvaro i Frankrike, skulle ha blivit ännu mer tvingande och tillämpats med mycket mer bindande kraft. För oss, Jesu Kristi älskade, är denna närvaro därför skyddande; åtminstone är det fallet än idag, men det är bra att förstå det. En sann muslim respekterar dem som fruktar Gud som de själva. Deras fiende är de onda, de gudlösa, avskyvärda i sina tankar och gärningar. Dessutom har de verkligen utvalda i Jesus Kristus det högsta skydd som muslimer inte har.

Under dagar, månader, år och århundraden har Gud nedtecknat och ackumulerat i sitt obegränsade minne all den avskyvärda förbittring som uttalats av de ogudaktigas munnar, och därför tar Han, för att illustrera situationen, bilden av ett "torn" som består av en ansamling av "synder" i Upp. 18:5: *"Ty hennes synder har nått ända till himlen, och Gud har kommit ihåg hennes missgärningar."* Denna "ansamling" av "synder" påminner oss om att Gud inte reagerar automatiskt varje gång en allvarlig "synd" begås, utan i detta profetiska budskap säger Han oss att ingen av dem är glömd av Honom, och att straffet kommer i slutet, för att redogöra för alla dem som begåtts över tid. Detta gäller, kollektivt, för den påvliga romersk-katolska kyrkan som avses i denna vers, men också, individuellt, för varje varelse som har kommit till liv i himlen och på jorden. Men detta gäller inte de sanna utvalda, eftersom deras ofrivilliga "synder" har sonats i deras ställe av Jesus Kristus.

Detta sjunde presidentskap i den femte republiken Frankrike förtjänade att uppmärksammas av flera skäl, eftersom ruinen för det första gällde president Hollandes socialistparti, dess tidigare sekreterare som presenterades som ersättningskandidat för favoritkandidaten Dominique Strauss-Kahn, avsatt på grund av en sexskandal som begicks på ett hotell i New York. Fram till 2012 hade socialistpartiet tillskrivits namnet "kaviarvänstern", men från och med 2012 måste det tilläggas "njut", så mycket präglade sexualiteten den sjunde franske presidentens femåriga mandatperiod; från hans hemliga avfärder på skoter från Élyséepalatset för att ansluta sig till sin nya älskarinna, saker filmade av journalister, till hans införande av lagen om äktenskap för alla. Och slutligen dödade hans otrohet, autentiska valförräderier, hans socialistparti, som definitivt förlorade väljarnas förtroende: ruinen observerades således tydligt på alla nivåer. Genom att utnyttja den utbredda oordningen valde väljarna, som såg Nationella fronten komma på andra plats, av illvilja att välja den unge finansmannen, en före

detta minister under François Hollande som förstod att det var meningslöst för honom att kandidera till president igen. Moralisk ruin föregår alltid ekonomisk ruin. Detta var redan fallet i Europa, bland alla nationer, lättsinnighet dominerade och krig kom som orsakade ruin genom förstörelsen av dess bombningar. Vi ser processen upprepa sig; efter den "holländska" moraliska ruinen kommer den krigiska ruinen som uppväckts och provocerats fram av de krigiska initiativ som antagits mot Ryssland, av den unge presidenten Macron och de europeiska myndigheterna, efter hans attack mot Ukraina. Så låt oss vänta och se vad som händer härnäst...

För Frankrikes historia var det socialistpartiets roll, som kom till makten, särskilt skadlig för de genuina fransmännen med långa familjelinjer. François Mitterrands presidentskap och hans symbol, "rosen", vanns genom "populistiska" idéer som drev humanismen till det yttersta. Det var genom detta medel som han lyckades vinna de kommunistiska rösterna, som då var mycket talrika. Detta politiska djur, en advokat i det civila livet, upplevde i sitt liv de mest motstridiga och extrema politiska åtagandena: från extremhögern till extremvänstern. Men religion provocerar också fram stora omvändelser, och förmågan att ändra åsikter är naturlig för människor. Dramat i hans presidentskap vilar mindre på honom och hans "gudomliga" personlighet, än på arrogansen hos hans ministrar som tog examen från ENA. En av dem vågade säga till journalister som intervjuade henne på en nyhetskanal om den omröstning om invandring som krävdes av 80 % av fransmännen, jag citerar, ordagrant: "Föräldrar vet bättre än barn vad som är bra för dem." År 2015 sörjde fransmännen, således föraktade, sina hundratals döda som dödades av jihadisterna inom den islamiska gruppen Daesh.

Likaså har jag ingenting emot judarna som individer, de är människor som alla andra, förutom att Bibeln religiöst lär oss att de först blev förbannade av Gud. Och där förändras min syn på dem. Genom aposteln Paulus mun, själv en äkta jude, säger Gud till oss i Rom. 10:1 till 4: "*Bröder, mitt hjärtas längtan och min bön till Gud för dessa är att de må bli frälsta. Jag vittnar om dem att de nitälskar Gud, men utan förstånd. Ovetande om Guds rättfärdighet, men strävande efter att upprätta sin egen rättfärdighet, har de inte underkastat sig Guds rättfärdighet . Ty Kristus är lagens slut, till rättfärdiggörelse för var och en som tror "*; vilket får honom att säga i Rom. 2:9-10: "*Led och ångest över varje människa som gör ont, först juden och först greken! Härlighet och ära och frid vare var och en som gör gott, först juden och först greken! "* Och enligt den plan som Gud profeterade i Daniel 9:24 bestod det att göra gott i att erkänna Jesus Kristus som Messias som Gud sände, och att göra ont bestod i att förkasta honom; och det var vad hela nationen gjorde, med undantag för apostlarna och de första lärjungarna som Jesus Kristus kallade. Om människan hade lytt den gudomliga planen skulle det inte längre finnas någon särskild judisk representation på jorden, som Paulus återigen lär ut i Rom 3:28-29: "*Här är varken jude eller grek, här är varken slav eller fri, här är varken man eller kvinna. Ty ni är alla ett i Kristus Jesus. Och om ni tillhör Kristus, är ni Abrahams avkomma och arvingar enligt löftet. "* Eftersom han själv var en genuin jude hade Paulus stora svårigheter att uttrycka Guds fördömande av den judiska nationen. Det är därför han, full av hopp för sitt folk, citerar fallet av "*några grenar "* hos judarna i Rom. 11:17-18: "*Men om några av grenarna bröts*

av , och du, som är ett vilt olivträd, blev inympad bland dem och fick del i roten och olivträdets fetma, beröm dig då inte av grenarna. Om du berömmar dig, vet att det inte är du som bär roten, utan roten som bär dig. " Sedan ger Paulus en förklaring av situationen som jag ifrågasätter, eftersom han säger: " *Du kommer då att säga: Grenarna bröts av, för att jag skulle bli inympad.* " Detta är falskt! Det var faktiskt inte judarnas otro som tillät hedningarnas omvändelse; detta var bara frukten av Guds plan. Och min analys, baserad på profetiornas uppenbarelser, ger en gudomlig dom som är mycket skarpare och strängare än den som Paulus uttryckte för sin nation. Han bekräftar ändå tydligt den gudomliga fördömmelsen av judarna " *på grund av otro* ", och säger i Rom. 11:20 till 22: " *Det är sant; på grund av otro blev de avhuggna* , och du står fast i tron. Var inte stolt, utan frukta. Ty om Gud inte skonade de naturliga grenarna, skall han inte heller skona dig. Se därför på Guds godhet och stränghet: stränghet mot dem som föll, men godhet mot dig, om du förblir i hans godhet; annars skall också du bli avhuggen. " Lägg sedan märke till vikten av " **om** " i denna vers 23: " *Likaså skall de, om de inte förblir i otron, bli inympade; ty Gud kan snärja dem igen.* " Guds kraft ifrågasätts inte eftersom Gud inte förblindar människor utan att de först vägrar hans ljus. Deras inympning kommer endast att bero på deras individuella tro, eftersom en kollektiv omvändelse är omöjlig. Jag måste också varna dig för aposteln Paulus optimism. Det är sant att i de sista dagarna av det sista transprovet kommer uppriktiga judar individuellt att erkänna Jesus Kristus och församlingen av hans sanna kristna utvalda, som profeterats i Upp. 3:9: " *Se, jag skall låta er komma till Satans synagoga, dem som säger sig vara judar, men inte är det , utan ljuger . Se, jag skall låta dem komma och tillbe vid era fötter och inse att jag har älskat er.* " Här är åtminstone en dom över judarna, tydligt formulerad av Kristi Ande. Den sista möjliga omvändelsen kommer vid den stund då utövandet av sabbatsdagen kommer att straffas med döden. Sann tro kommer då att manifesteras konkret av de sanna utvalda av alla religiösa ursprung, inklusive judiska. I Jer. 26:6, Gud profeterade: " *Då skall jag behandla detta hus som Silo, och jag skall göra denna stad till ett föremål för förbannelse för alla jordens folk .* " Som en konkret form av denna " *förbannelse* " förstördes staden av kung Nebukadnessars trupper, efter två års belägring, år 586. Kristi vägran betalades och bekräftades med samma tecken, år 70, genom kejsar Vespasianus romerska truppers handlingar, enligt Dan. 9:26: " *Efter sextiotvå veckor skall en Smorde utrotas, och han skall inte ha någon efterträdare. Folket med en ledare som kommer skall förstöra staden och helgedomen , och dess slut skall komma som genom en översvämning; det är beslutat att förödelsen skall vara till krigets slut.* "

Det som skapar religiös förvirring på vår jord är upprätthållandet av religiösa val som Gud successivt fördömer i utvecklingen av sitt jordiska frälsningsprojekt. Det nya förbundet tog bort all legitimitet för det gamla att fortsätta. Då borde apostlarnas kristna sanning ha fortsatt fram till Kristi återkomst. Men den falskt kristna dominansen av den påvliga romersk-katolska regimen kom att förvirra detta gudomliga program. Detta förklarar behovet av en reformation som började mot slutet av de profeterade 1260 åren av påvligt styre, denna reformation skulle fullbordas och fullbordas av adventistarbetet som grundades från 1843. Det gudomliga programmet erkänner därför endast fyra på

varandra följande officiella religiösa statusar under den kristna eran: judarnas, apostlarnas, protestanternas och adventisternas. Varje fortsättning efter dessa reläer är olaglig. I Uppenbarelseboken är den slutliga adventismen inriktad under **dess början. välsignad** , i Upp. 3:7 och **dess förbannade slut** , i Upp. 3:14. Det är därför de sanna adventistutvalda, vid ändens tid, kan känna igen sig i de kriterier som uppenbaras i " *Filadelfia* "-eran vid början av den "sjundedagsadventistiska" tron, välsignad av Jesus Kristus, som sålunda beskriver normerna för de adventister som han kommer att kunna frälsa vid sin härliga återkomst.

Judarnas förbannade status demonstreras så tydligt i Bibeln, och man måste inse hur skadligt deras politiska agerande kan bli för den globala mänskligheten, och redan i alla länder där de ges viktiga roller. I USA säkerställde deras betydande representation och deras rikedom återuppbyggnaden av staten Israel på deras förfäders land, som blev Palestina. Och det är denna återkomst som vi har att tacka för den muslimska ilska som väcktes och utvecklades mot västvärlden. I Frankrike, under socialistiskt styre, vidtog andra judar skadliga åtgärder. Domare Badinter avskaffade dödsstraffet, i tron att han var mer rättvis än Gud, som instiftade det; som ett resultat växer ondskan exponentiellt. En annan jude, Bernard Kouchner, en läkare i civilt liv, antog principen om humanitär intervention, vilket därmed rättfärdigade militära operationer på Balkan. En annan jude, Bernard Henri Lévi, övertygade president Nicolas Sarkozy att förgöra vår libyska försvarare, överste Gaddafi. Och i nyheterna, i Ukraina, hettar ropen på hjälp från president Zelensky, också jude, upp det folk han leder för att provocera fram tredje världskriget. När det gäller förbannelser kunde det inte vara bättre. Och den här nyheten för mig tillbaka till det aktuella problemet med unga människors politiska makt.

Medvetna om att människan byggs upp av levda erfarenheter, kan vi då klandra unga människor som inte kan handla på annat sätt än vad deras korta livserfarenhet har gjort dem? Den ungdomlighet vi bevittnar i både Ukraina och Frankrike är ansvarig, men inte skyldig. Den verkliga skulden ligger i våra västerländska samhällens irreligiösa natur. Förklaringen ligger också i tidens oundviklighet, som får de unga att ersätta de gamla. Och modern tid har gynnat brytningen mellan de ungas och de gamlas musiksmak. Redan 1930 väckte Bebop och Charleston indignation hos de gamla som var vana vid valsen. I Ukraina är presidenten lika gammal som sin nation sedan den blev fri och oberoende från Ryssland. Han byggdes på denna tanke om självständighet, eftersom han inte levde igenom den tid då Ukraina bara var ett territorium i det mäktiga Sovjetryssland; något som Vladimir Putin, för sin del, inte har glömt, efter att smärtsamt ha upplevt misslyckandet med denna sovjetiska pakt. I Frankrike föddes Emmanuel Macron i Europa, han har bara upplevt detta sammanhang; Detta rättfärdigar hans anknytning till Europeiska unionen och hans rädsla för ett isolerat Frankrike, vilket ändå var hans tid av glans och makt. Han föreställer sig bara säkerhet i den union som skapar styrka. Detta är sant om denna union gäller starka länder, men det är långt ifrån fallet för ett Europa som är rent kommersiellt.

Dessa unga människor kom till makten i fredstider och de visste själva inte hur de skulle bete sig i krigstider. Och detta gäller även för var och en av oss, för

det är först i en stabil situation som vi upptäcker vårt mod eller vår rädsla. Det är därför de fina talen och vittnesmålen som ges i fredstider får vissa av deras författare att avslöja sin feghet, först i krigstider. Livet har enorma överraskningar i beredskap, både på gott och ont. Och människornas indignation har inte upphört att uttryckas, eftersom människor är indignerade mot allt som motsätter sig deras värderingar; och Gud och hans utvalda agerar på samma sätt, men för sina himmelska värderingar.

I detta budskap har jag presenterat en kvart från profeten Michel Nostradamus. Jag vet att vissa Guds tjänare kan bli oroliga eller till och med chockade av detta tillvägagångssätt. Jag måste därför förklara detta val. Ni måste först förstå att Gud ensam är kapabel att tillkännage framtiden med den precision som framgår av de profetior som Michel Nostradamus presenterar. Människan var inte en förebild för renhet och helighet, men det var inte heller profeten Bileam; och Gud använde dem båda; vilket inte betyder att han kommer att frälsa dem. Dessa oroliga karaktärer gav honom fördelen att närma sig kungar, drottningar, världens stora, och Katarina av Medici hade gjort Nostradamus till sin rådgivare och astrolog, som hon ofta konsulterade. Dessutom var den kristna tron på hans tid, med fokus på publiceringen av hans verk år 1555, fortfarande mycket mörk, särskilt på grund av många krigiska kalvinistiska protestanters förakt för de order som gavs av den himmelske ledaren för kristna, Jesus Kristus. Dessa protestanter försvarade sina liv med vapen och agerade med samma grymhet som de katolska ligorna. Och i detta fall är religion lika med ett sekulärt politiskt åtagande. Den positiva rollen av Nostradamus profetior bör inte underskattas. Jag hade blivit medveten om dem innan jag tjänade Gud i adventisttron. Och det intresse som profetiorna väckte hos mig förberedde mig för denna tjänst för Gud. Dessutom är varje människa som ställs inför bevisen för tillkännagivandet av ett faktum som bekräftats århundraden senare skyldig att erkänna existensen av en osynlig ande som organiserar händelser. Och i denna reflektion bygger man grunden för vad som kan producera sann tro om den som leder den också är lydig och inte upprorisk.

Dessutom är denna profetia användbar för Gud på en strategisk nivå. Han ville rikta mänskligt tänkande mot den vikt som ges åt Kristi födelse och inte åt hans korsfästelse; detta för att reservera för sin utvalda elit i sluttiden exklusiviteten att känna till den sanna tiden för hans härliga återkomst. Nu, just under det tionde århundradet ^{av} sitt liv, presenterar Nostradamus sitt 72: ^a kvart som uppmuntrar vikten av Kristi födelsedatum så som det felaktigt bestämdes av den katolska munken Dionysius den Lille på 500 ^{-talet}. Här är texten till detta kvart:

Året ett tusen nittonhundra nittionio sju månader
Från himlen skall en stor skräckkung komma,
Återuppväcka den store kungen av Angoulmois,
Före efter Mars regerar av lycka

Jag rekonstruerar strukturen i denna vers och tolkar den enligt följande:

Året ett tusen nittonhundra nittionio och sju månader
Uppstånden, änglarnas store kung (latin: angelus),
Den store kungen som skrämmar (syndare) kommer från himlen

Att härska för lyckan (endast de utvaldas) före Mars och efter kriget (Mars: krigsguden).

I denna kvart bekräftar året 1999 och 7 månader de 2000 år som traditionellt kopplats till Kristi era; en standard som jag förlitade mig på under lång tid fram till 2018. Allt verkar därför sant, förutom den romerska kalender som användes. Men den angivna varaktigheten överensstämmer med det gudomliga projekt som byggts upp under 6000 år för utväljandet av de utvalda. I verkligheten kommer det som detta datum 1999 och 7 månader tillkännager faktiskt att fullbordas år 2029, det vill säga år 5999, sedan den ursprungliga synden. På denna dag av härlighet och total seger för Jesus Kristus kommer de otroendes och de "skrämde" otroendes indignation för sista gången att bryta fram ur sina lögnaktiga munnar. Jag tror till och med att jag kan säga att de "sju månaderna" som citeras markerar början på den gudomlige Kristus Jesu " *vredens sju sista plågor* ", det vill säga slutet på den kollektiva och individuella nådens tid. Faktum är att denna profetia kopplar Kristi återkomst till de sju månader som föregick den, vilket förklarar gåtan "före mars". Kristi sanna återkomst kommer att uppfyllas den 20 mars 2030, vårdagen, det vill säga "efter mars".

Du kan således uppskatta det faktum att Nostradamus profetior innehåller alla historiska detaljer som profetiorna i Daniel och Uppenbarelseboken inte avslöjar. Rollen för dessa bibliska profetiska texter är att uppenbara Guds dom, vilket indikeras av betydelsen av namnet Daniel: Gud är min domare. Nostradamus för sin del avslöjar de ständiga dramer som Guds domar tillfogar de upproriska varelser han dömer. De två ursprungen och typerna av profetior kompletterar därför varandra och utesluter inte varandra.

I sin position som astrolog tar Nostradamus ingen ställning, varken för katolicismen eller för protestantismen. Han nöjer sig med att säga vad han får. Och i sitt brev adresserat till Henrik II, kung av Frankrike, som inte är Henrik II, räds han ändå inte att säga honom att ingen katolik kommer att komma till himlen. Jag minns att hans stora rykte vilade på tillkännagivandet av Henrik II:s död, under förhållanden som han själv beskrev perfekt ett år före händelserna. I en vänlig tornerspel bröts hans motståndares lans av, gled och penetrerade hans öga genom den gyllene hjälmen på hans hjälm. Han hade skrivit i det första århundradets kvart 35:

Det unge Lyon kommer att besegra det gamla
I krigiska fält genom en enda duell,
I en gyllene bur ska hans ögon utstötas
Två klasser en, sedan dö en grym död.

Den unge Lyon var greven av Montgomery, en protestant, vars familje- och personliga vapen var ett gyllene lejon. Det gamla betecknar Henrik II. I turneringen görs två klasser eller attacker; vid den tredje eller andra inträffar tragedi och Henrik II dör en grym, långsam och smärtsam död.

Här är ytterligare ett förutsagt drama som uttrycker gudomlig dom i sin skrift. Det kommer snart att uppfyllas och berör oss därför, särskilt i vår tid då ämnet om den stora ersättningen har rubbat ämnet för debatterna i det senaste presidentvalet. Det är kvartet 18 från 1:a århundradet:

Genom den galliska försummelsens disharmoni

Kommer passagen till Mahomet att vara öppen,
 Senoises land och hav var dränkta i blod,
 Den fokaiska hamnen för segel och täckta skepp.

Dessa galler är fransmännen med mycket olika åsikter som därför ofta är i oenighet liksom sina förfäder: gallerna. Men tillägget, för de sista dagarna, är "försummelse". Ett beteende som vår tidevarv visar mycket tydligt och som har lett dem till ekonomisk ruin. Och till valet av unga människor som är lika oerfarna som de är oförutsägbara, stolta och envisa. I nyheterna, fångade i sin universalistiska humanistiska dröm, gäller denna "försummelse" faran som representeras av installationen av islam på fransk mark där därför "passagen till Muhammed har öppnats". Den omöjliga överenskommelsen med denna gemenskap kommer att få de konsekvenser som tillkännages i denna fyrkant, när Frankrike attackeras av Ryssland, kommer de beväpnade arabiska folkmassorna att dyka upp i söder som kommer på "fartyg som kommer att fylla den phocaeiska hamnen, Marseille" och striderna kommer att få detta resultat: "landet och Sénoisehavet () kommer att dränkas i mänskligt blod." Den "galliska oenigheten och försummelsen" kommer därför att betalas dyrt. Denna plats, La Seyne-sur-Mer, har markerats som utgångspunkt för koloniseringen av Maghreb. Det bör noteras att denna kvarte kompletterar och bekräftar den från andra århundradets kvarte 88, som frammanar "den krigförande utlänningen".

Mycket har sagts och skrivits, för och emot Nostradamus. Det bibliska rådet som citeras i 1 Thess. 5:20-21 säger oss: " *Förakta inte profetior. Utan pröva allt; håll fast vid det goda.* " I denna granskning " *behåller jag som gott* " och intelligent att en profetias bristande uppfyllelse inte utgör bevis för att den är falsk, eftersom det enda kriteriet som leder till att bedöma den är det datum som uttolkaren kopplar den till. Det som inte uppfylls idag, eller ännu inte har uppfyllts förrän idag, kan fortfarande uppfyllas imorgon eller senare. Vad gäller mitt arbete var jag tvungen att vänta till 1996 för att förstå att 1994 inte profeterade om Kristi återkomst, utan fördömandet av adventistinstitutionen som vägrade, utan att rättfärdiga sin vägran, tillkännagivandet av hans återkomst för detta datum; eftersom tron på denna återkomst, även om den var felaktig, var en troshandling som var behaglig, förväntad och krävd av Herren.

De illa omvändas klumpighet

Intolerans är bara legitim mot sig själv, men inte i något fall mot andra. Överträdelsen av denna princip har ofta, med rätta, legat till grund för de brutala reaktioner som systematiskt tillämpade förföljelser börjar med. Orsaken till att våldet återvänder beror ofta på brutalt beteende från Guds tjänares sida, eftersom de är dåligt omvända och utan intelligens tillämpar vad nitiska tjänare i det gamla förbundet utövade till Guds ära. Det är på denna nivå som det viktiga behovet av " *sinnets förnyelse* " framträder, vilket aposteln Paulus talade om i Rom. 12:2: " *Forvandla er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas **genom att ert sinne***

förnyas , så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, vad som är gott, behagligt och fullkomligt ." Faktum är att sammanhangen för de två på varandra följande förbunden är mycket olika.

I det gamla förbundet samlades tjänare till en nation som tillhörde Gud, eftersom han själv hade skapat och etablerat den för detta ändamål. Israel var hans exklusiva egendom, en mönsternation där synd var olaglig, endast i princip, eftersom verkligheten var helt annorlunda. I detta Israel hade Guds nitiska tjänare rätt att förstöra de avgudadyrkare som rests av landets avgudadyrkare. Och Israels och Judas kungar hölls skyldiga och ansvariga för dessa saker som Gud ansåg vara "avskyvärda " . Det är därför Krönikeböckerna och Kungaböckerna skrevs så att minnet av dessa otrogna beteenden skulle bevaras och kunna undervisa Guds tjänare till världens slut så att de inte skulle utöva sina synder. Det gamla förbundets sammanhang är dock kopplat till denna jordiska, köttsliga nationella aspekt av Guds Israel; detta till den grad att det förenar dem för att skilja dem från andra folk genom tecknet på köttets omskärelse.

I det nya förbundet är sammanhanget helt förändrat. Jesus sänder sina tjänare " som får bland vargar ", enligt Matteus 10:16: " *Se, jag sänder ut er som får bland vargar. Var därför kloka som ormar och ofarliga som duvor .*" De lever inte längre inom den nation som uteslutande tillhörde Gud; de lever bland de andra hedniska eller falskt kristna nationerna på jorden. De har då sin säkerhet och fred endast att tacka för det intelligenta bruket av sin handlingsfrihet. I det nya förbundet bygger evangeliseringen på det föredömliga beteendet hos dem som är kallade till frälsning. De har ingen rätt att påtvinga, begränsa och ännu mindre förstöra hedniska avgudar. De har dock plikten att presentera för omgivningen en modell som liknar Kristus så nära som möjligt, enbart på lydnadsnivå. För tjänaren är inte hans gudomliga Mästare. På jorden agerade Jesus inte bara som en människa, utan också som en gudomlighet. Det är därför han hade rätt att jaga ut försäljarnas djur från templet med en piska, något som hans lärjungar inte har rätt att göra. Sann religion bygger på självgodkännande, aldrig för andra. Det är upp till den ångerfulla och ångerfulla syndaren att själv och ingen annan förgöra sina avgudar. Enligt Matteus 22:9 måste evangelisation förbli enbart en " *kallelse* ": " *Gå därför ut på vägarna och **bjud in** alla ni finner till bröllopsfesten.*" Den enda legitima begränsningen är den som använder den övertalningskraft som kärleken till sanningen besitter. Den i vilken denna kärlek till sanningen finns kan inte motstå behovet av att lyda Guds bud. De förklaringar han ger oss genom sina profetior utgör en kraftfull bindande kraft hos alla dem som är känsliga för dem. Och detta är den enda begränsningen som kan legitimeras hos den som är kallad till utkorelse. Mildhet och bibliska argument är de enda vapen som Gud ger till dem som tjänar Honom och värdigt vill representera Honom i syndarnas land.

Även nyligen, i Irak, har islamistiska krigare varit exempel på vad Guds sanna barn i Kristus inte får göra. Med stor religiös iver förstörde de gigantiska statyer av två Buddhor. Detta är tillåtet för fundamentalistiska muslimer, och Gud använder dem för att utföra denna gärning, vilket hans utvalda i Kristus inte har tillåtelse att göra.

Under religionskrigen trodde dåligt omvända protestanter att de hade rätt att återgälda de slag som de katolska ligorna utdelat. Vi kan således notera att

dessa religionskrig tog form och fortsatte på grund av den eskalering som upprätthölls av det protestantiska lägrets krigiska reaktioner. I protestantismens historia kan vi identifiera två på varandra följande epoker. Och tre mäns beteende illustrerar dem perfekt: Pierre Valdos pacifism (1190) fram till Martin Luther (1521), och genève-anhängaren Johannes Calvins (1541-1564) våld. Den senare trodde att han tjänade Gud genom brutal och till och med grym nit. Han hade helt glömt bort den modell av mildhet och fred som Jesus hade presenterat som en modell som skulle reproduceras. Det är detta som får Gud att i Dan. 11:34 frammana dem som " *skall sluta sig till dem i hyckleri* "; " *dem* ", de verkligt fredliga och milda utvalda: " *När de faller skall de få lite hjälp, och många skall sluta sig till dem genom hyckleri* ." Hycklaren låtsas vara det han inte är. Och för Guds sak är hans roll förödande. Hans modell reproduceras i stor skala och han slutar med att maskera och få oss att glömma de verkligt utvaldas beteendestandard. Ändå syftar själva tanken bakom reformationen till att återupprätta de sanna värderingarna och dogmerna i den ursprungliga apostoliska kristendomen. Så jag kan definiera den adventism som Gud etablerade från 1843 som den sista formen av protestantism som har förblivit protestantisk, eftersom den officiella protestantismen för sin del inte har protesterat på länge; och värre, den har allierat sig med sin religiösa fiende, den påvliga romersk-katolska tron, som förblev skyldig till de synder som begicks vid reformationens tid; synder som den har fortsatt att utöva och legitimera, och aldrig har övergett eller fördömt. Det är därför den officiella " **sjundedagsadventist** " **-institutionen** , genom att gå med i denna allians sedan 1995, omedvetet har vittnat om sin " **spyning** " av Jesus Kristus, och därmed bekräftat de ord han riktade till den i Upp. 3:16: " *Eftersom du är ljum och varken kall eller varm, skall jag spy ut dig ur min mun* ."

Fram till Jesu Kristi härliga återkomst vet hans nitiska utvalda tjänare att de inte är hemma på denna jord som domineras av onda syndare. All form av våld är förbjuden för dem eftersom våldet skulle falla tillbaka på dem. " *Får bland vargar* ", deras trygghet ligger i den " *försiktighet* " som Jesus uppmanade dem till i Matteus 10:16: " *Se, jag sänder ut er som får bland vargar. Var därför kloka som ormar och ofarliga som duvor* ." Och denna " *försiktighet* " förkroppsligas i ett milt och fridfullt uppträdande som inte motsätter sig spridningen och förkunnelsen av uppenbarad sanning. Många onda människor blir irriterade bara när deras handlingsfrihet hindras, men de kan förbli likgiltiga inför sanningens ord som bara utmanar dem. Detta gäller särskilt under tider av religiös fred som Gud erbjuder. Och det är inte längre sant när han släpper lös demonerna, så att den religiösa freden upphör. Men sedan den 24 februari 2022 har krigets kontext, som började i Ukraina, påverkat människors sinnen, vilka kommer att bli mer och mer irriterade och mindre och mindre toleranta. Demonerna släpps lös. Jesu Kristi nitiska tjänare måste därför vara extra försiktiga i sitt beteende för att inte i onödan locka till sig folkets ilska. Jag minns detta råd från Anden som Paulus lärde ut i Rom. 12:18: " *Om det är möjligt, så mycket som det beror på er, håll fred med alla människor* ." Sannerligen!

En annan typ av klumpighet bygger på tron att en ansamling av argument för sanningen nödvändigtvis kommer att övertyga en samtalspartner. Detta är absolut inte fallet eftersom ingenting är baserat på den automatiska principen. I

mänskligt liv finns det många faktorer som spelar in, och främst är normen för karaktären hos den individ som måste omvändas den enda avgörande faktorn. Och Gud ensam har kunskap om det slutliga resultatet; mannen som är i hans tjänst har inte denna kunskap; han har bara hoppet att se den han undervisar omvända sig och acceptera den sanning som presenteras. Det är viktigt att veta detta så att läraren inte klandrar sig själv för det observerade misslyckandet. Jesus själv, mäktig i sanning, lyckades inte omvända alla som hörde honom tala eller bevittnade hans mirakel. Livet är så här: den totala frihet som Gud har gett alla sina skapelser rättfärdigar framgång för vissa och misslyckande för andra; detta genom att presentera dem för samma data om gudomlig sanning. För en Guds tjänare är den avgörande punkten att veta hur man urskiljer gränsen för sin envishet i sin presentation av sanningen. I princip kommer den som är konvertibel snabbt att reagera genom att ställa frågor och begära förklaringar; om så inte är fallet, "prata om vädret", eftersom dessa är de enda ämnen som kan tas upp. Genom hela Bibeln påminns den binära aspekten av det gudomliga projektet ständigt: Gud och Satan; "*livets träd och kunskapens träd om gott och ont*", och detta fram till det slutliga trons prov som sätter motstridiga strider i ständigt sedan 1843 och Kristi återkomst, "*den levande Gudens sigill*", vilan av den sanna sjunde dagen, lördagen, eller den gudomligt helgade sabbaten och "*odjurets märke*", den helgade vilan av den första dagen, söndagen, den falska mänskliga sabbaten och den tidigare dagen för den "obesegrade solen", den hedniska romerska guden.

Viljestyrka: hela problemet

Det har sagts om Skaparguden att han är "Ordet". Och detta är sant eftersom han skapade livet för alla sina varelser, och själv ägde det genom sin eviga natur, och att livet är handling, rörelse, i rum och tid. Men ensam kan han säga: "Jag vill och jag får." Hans himmelska och jordiska varelser kan inte säga detsamma, ty alla deras begär är underställda hans högsta vilja. Och om hans dom föll över hans varelser så snart de syndade mot honom, kunde ingen tvivla på hans existens. Men hans visdom ledde honom till ett annat val: att gömma sig för att lämna sina jordiska varelser fria att agera, som om han inte existerade. På detta sätt, utan någon press från honom själv, kan han bedöma de spontana verk som produceras av vart och ett av dem. Varje natur uppenbaras således. Förvånansvärt nog för vissa är tanken ett verk. Gud följer vår tanke som han följer i våra fotsteg och våra sekulära eller religiösa initiativ. Även genom att stänga våra munnar anklagar eller rättfärdigar våra tankar oss. Men Gud allena känner dem, och eftersom han inte är självisk utan förknippar sina trogna änglar med sitt omdöme, leder han människorna att på ett synligt och hörbart sätt formulera sina hjärtans val. Detta förklarar den vikt han i sina profetiska uppenbarelser ger åt de "*gärningar*" genom vilka tro eller frånvaro av tro uppenbaras. Gärningar uttrycks genom "verb" som definierar dem exakt. Således säger Gud positivt i sina bud: "*Du skall inte ha, du skall inte göra, du skall inte böja dig, komma ihåg, behålla*." I alla språk som Gud reste upp efter Babels uppror uttrycker verben på olika sätt

samma handlingar som genomförts. Detta är ämnet att meditera över som påminner oss om denna likhetspunkt som förbinder oss under Guds blick. Det är därför verbet i en mening är det väsentliga elementet; de andra termerna kompletterar det och ger ramen. Om människor plötsligt skulle bli stumma, skulle ingenting skilja dem från varandra förutom deras fysiska utseende. Och det är så Gud känner inför sina skapelser, till vilka han gav våra olika språk.

Endast Gud kan säga: "Jag vill och jag får"; men dock inte från alla sina skapelser, ty han kräver av dem en fullkomlig lydnad som han endast får från sina utvalda. De andra varelserna "lyder inte" honom och de kommer definitivt att behöva "dö". Oavsett ursprung och raser, i himlen och på jorden, kommer dessa två verb "lyda inte och dö" att gälla alla upproriska beteenden som inte uppfyller den standard som Gud har satt. Den frälsande sanningen är en, exklusiv och obestridlig, eftersom Gud var noga med att tydligt avslöja den i sin heliga Bibel, och i uppfyllelsen av sina profetior där hans Messias Jesu jordiska försoningsverk är profeterat. Med alla dessa bevis är bristande överensstämmelse med Guds förväntan och krav oförlåtlig. Så att alla de som "lyder inte" kommer att behöva "dö".

Den naturliga människan inser inte begränsningarna i sin förmåga att tillämpa verben "att vilja" och "att kunna". Att "vilja" något är möjligt, men att "kunna" "få" det är inte nödvändigtvis så. Endast Gud, och även då, kommer att uppnå det han har velat. Mänsklig erfarenhet är mycket annorlunda eftersom många kriterier spelar in mellan "att vilja" och "att kunna". Men "att vilja" finns i alla levande andar skapade av Gud, och det är detta som kallas "vilja". Gud välsignar "människor med god vilja", men den han bedömer som "god" är endast den som han godkänner utifrån vad han kräver. Beteckningen "god" gäller verbet "att vilja" i varje vilja. Inför Jesus Kristus uttrycks situationen för en from jude så här: "Jag vill" göra goda gärningar som behagar Gud, men ensam "kan jag inte", eller kan inte göra det tillräckligt. Aposteln Paulus uttryckte detta vackert i Rom. 7:14: "Vi vet att lagen är andlig, men jag är köttslig, såld under synden. Jag vet ju inte vad jag gör. Det jag vill gör jag inte, men det jag hatar gör jag. Om jag gör det jag inte vill, då vet jag att lagen är god. Och nu är det inte längre jag som gör det, utan synden bor i mig. Jag vet att i mig, det vill säga i mitt kött, bor inget gott. Att vilja har jag, men att göra det goda kan jag inte. Det goda jag vill gör jag inte, men det onda jag inte vill, det gör jag. Och om jag gör det jag inte vill, då gör jag det inte längre, utan synden bor i mig. Så finner jag lagen i mig själv: när jag vill göra gott, är det onda som är fäst vid mig." Ty jag finner min innersta människas lust i Guds lag; men jag ser en annan lag i mina lemmar, som strider mot mitt sinneslag och gör mig fången under syndens lag som är i mina lemmar. O jag eländiga människa! Vem skall befria mig från denna döds kropp?... I denna beundransvärda och fullkomliga konstruktion av mänskligt resonemang berättar Anden genom Paulus hur desperat den jordiske syndarens situation är. Men svaret i Kristus frammanas efter denna vers: "Gud vare tack genom Jesus Kristus, vår Herre!... Så är jag då själv i sinnet Guds lags tjänare och i köttet syndens lags tjänare." En konflikt står därför mellan "köttets lag" och "sinnets lag", det vill säga den mänskliga andens vilja. Och det är för att ge sin outhärliga hjälp som Jesus kom, å ena sidan, för att dö för att sona de synder som ofrivilligt begåtts av

hans utvalda, och först, den ursprungliga synden som ärvts från Adam och Eva, å andra sidan, genom att uppstå för att hjälpa dem att övervinna den aktiva synden i deras köttsliga kroppar. Denna hjälp är lika outhärlig som den föregående eftersom den ensam erbjuder möjligheten att nå den nivå av helighet som Gud kräver av de utvalda så att de kan dra nytta av förlåtelse i Kristus och det eviga liv som han har vunnit för dem. För att sammanfatta denna lära behåller jag två verb "att övervinna" och "att leva" evigt eller "att inte övervinna" och "att dö" i en total förintelse, vilket är den enda betydelsen av den första och andra döden, enligt Gud.

Hans vilja leder den stolte mannen att samla rikedom för att vinna respekt och tjänande från ödmjuka, undergivna människor; men denna aptit för jordiska ting stänger honom ute från himlen och hans eviga framtid. I denna kategori av varelser finns alla falska religioner, deras ledare, och oandliga, profana eller sekulära människor. Detta val är särskilt hedrat och främjat i våra västerländska samhällen där i allt högre grad endast professionell framgång har blivit hedervärd och upphöjd. I stora folkmassor stöder människor som kallar sig "kristna" dessa världsliga värderingar, eftersom de inte har lagt märke till eller förstått de lärdomar som Jesus Kristus gav. De har bara behållit en sak från hans tid på jorden: han dog för att bära min synd, och nu är himlen öppen för mig. Vilket tragiskt och fruktansvärt misstag! Jesu död har maskerat i deras sinnen hela kravet på de förändringar i värderingar som han godkänner och kommer att tillämpa i all evighet. Alla som har hört Kristi lärdom vet att professionell framgång är sekundär och att det som betyder mest är att erbjuda Gud exemplarisk underkastelse i enlighet med den modell som Jesus representerar. Vad är meningen med en modell, om inte att reproduceras? Det är inte tro eller religiösa etiketter som skiljer människor från Gud, det är standarden för vad de godkänner och vill genomföra. Jag sammanfattar saken med att säga: det är standarden för deras "vilja" som skiljer sig från Guds. För det måste förstås att för att leva med Gud i evighet är det först och främst nödvändigt att hålla med honom om nivån av hans värderingar. Den som gillar att upphöja sig uppfyller inte hans kriterier eftersom Gud i Jesus tvättade sina apostlars dammiga fötter och därmed gjorde sig själv, konkret och köttsligt, till sina tjänares tjänare. Det räcker att ta hänsyn till detta beteende hos den gudomlige Kristus för att förstå vem Gud stänger sin himmel för och vem han öppnar den för.

” *Jesu vittnesbörd* ” eller ” *Jesu tro* ”, uttryck som citeras i Uppenbarelseboken, är inte bara ” *profetians ande* ” som nämns i Upp. 19:10. Jesu vittnesbörd är också det vittnesbörd som Jesus Kristus gav på jorden och utgör som sådant den modell som återges efter Jesus, av Johannes och alla de utvalda ända till världens slut. Detsamma gäller för ” *Jesu tro* ”, det vill säga ” *den tro* ” som Jesus Kristus vittnar om, genom hans jordiska gärningar. I sin undervisning kom Jesus för att visa i kött och ande vad de utvalda måste bli för att komma in i hans evighet. Det är därför autentisk kristen tro åtföljs av stora förändringar i uppförande och förståelse av gudomliga ting, eftersom det handlar om att genomföra en autentisk **förberedelse** vars mål är lämplighet för den himmelska evigheten. I Upp. 19:7-8 läser vi: ” *Låt oss glädjas och jubla och ge honom äran, ty **Lammets bröllop** har kommit, och hans hustru har gjort sig redo.*

Hon fick det gåva att klä sig i fint linne, rent och vitt. Ty det fina linne är de heligas rättfärdighet. " I sina symboliska bilder gav Jesus denna konkreta förberedelse namnet " bröllopskläder " av " Lammet ". För att stödja denna lärdom tar jag denna del av Jesu liknelse som presenteras i Matt. 22:11-14: " *Kungen gick in för att se dem som satt vid bordet och såg där en man som inte bar bröllopskläder . Och han sade till honom: 'Min vän, hur har du kommit in hit utan bröllopskläder?' Mannens mun stängdes.*" Då sade kungen till tjänarna: "Bind honom händer och fötter och kasta ut honom i mörkret utanför. Där skall bli gråt och tandagnisslan. Ty många är kallade, men få är utvalda. " I denna lära identifierar "bröllopskläderna " de utvalda och avslöjar de kallade. Denne man som framträder utan "bröllopskläderna " gör ändå anspråk på Kristi frälsning. Detta budskap bekräftar existensen av två slags kristna: den ena, de utvalda, som tas emot, och de upproriska, de kallade men inte de utvalda, som förkastas. Skillnaden mellan de två lägren ligger i människornas andliga känslighet: den som hör och svarar på de krav som Gud uppenbarar i hans profetiska budskap, vilka i grunden inkluderar återställandet av hans lärosanningar sedan 1843, och den andre som ignorerar dessa profetiska krav eller vägrar att anpassa sig till dem.

Mellan de utvalda och de fallna är det den fria "viljan" som skiljer mellan dem. De utvalda tvekar inte att ifrågasätta sitt nedärvda andliga arv och sina karaktärsbrister, när det blir nödvändigt och när det är bibliskt och gudomligt motiverat; detta kräver djupgående studier och granskning. De fallna föredrar, på grund av lathet eller oberättigad andlig rädsla, att hålla fast vid det arv som mottagits och praktiserats i århundraden; de faller i konservatismens fälla. Olyckligtvis för dem beror tron framför allt på " *intelligens* ", det mest grundläggande: självbevarelsedriften som Gud till och med gav till djuren. Detta är återigen en lära som Jesus gav i sin liknelse om talenterna. Den onde, felbedömd, döljer den mottagna talenten och behåller den som han mottog den. Däremot får den välsignade utvalde den att bära frukt.

Det var änglarna som Gud sände som tillkännagav den förväntade Messias födelse för herdar som vakade över deras hjordar. Detta gudomliga val var rättfärdigat på grund av den roll som Messias spelade, när han själv kom som en trofast herde för att föda sina mänskliga får. Änglarnas budskap lyder i Lukas 2:14: " *Ära vare Gud i höjden, och frid på jorden åt människor som har en god vilja .*" Detta är Vigouroux bibliska version väl översatt från grekiska. Så för Gud finns det människor med " *god vilja* ", de som finner "god" i hans gudomliga person och hans lagar, och människor med "ond vilja", som inte finner något trevligt i att lyda honom. Och kom ihåg att i himlen har samma situation redan delat de himmelska änglarna i två läger, ett för Gud, det andra för Satan. Jag kan redan se dig ställa denna fråga: Men hur kan vi förklara dessa mycket olika val och beteenden? Svaret ligger i ordet "frihet". Men för att bättre förstå, låt oss återgå till undersökningen av Guds natur. Innan vi skapar fria motsvarigheter lever han ensam. Och i denna eviga ensamhet har ordet "tid" ingen betydelse. Det kommer bara att få mening när han skapar, framför sig, levande och fria varelser, ty ämnade att prövas och sållas, kommer tiden att räknas för dem, och för rebellerna, räknas ner. Detta kommer att vara ännu mer sant på jorden, när synden kommer att straffas med människornas död: bilden av timglaset får då sin fulla

mening och användbarhet, eftersom denna tid mellan födelse och död, på ett synligt och konkret sätt, flyter livets tid som sanden i timglas. Alla varelser skapade av Gud är utrustade med den intelligens som gör att de kan väga för- och nackdelar, när de ställs inför de problem som ställs inför deras reflektion. Änglarnas exempel är avslöjande eftersom de inte fortplantar sig och därför inte kan tillskriva sitt val en ärftlig gåva. Det är därför uppenbarligen användandet av deras fria intelligens som har lett vissa till lydnad och kärlek till Gud, och andra till uppror och förväntan om en utrotning så berättigad som den är nödvändig, för den eviga fred som kommer att följa tiden för universell prövning.

På jorden rör genetiskt arv främst fysiska aspekter. Karaktärstendenser kan överföras av föräldrar, men mänsklig intelligens förblir herre över sina val. Det är så Gud ibland finner sann tro hos barnen till ett frittänkande ateistiskt par. Varifrån kommer denna tro, i det här fallet? Från den personliga intelligensen hos barnet i vilket självbevarelsedriften och tacksamheten mot Gud eller sin nästa fungerar perfekt. Det räcker verkligen att upptäcka Guds kärlek som manifesteras i Jesu Kristi försoningsdöd, att vilja följa honom och leva evigt i hans sällskap. Naturligtvis är den varelse som bara finner nöje i att höja sig över andra oförmögen att uppleva denna de utvaldas önskan, och denna oförmåga diskvalificerar henne från det himmelska kallet; detta var djävulens tragedi och alla dem som följde honom. Himlen och dess eviga lycka är stängd för henne, eftersom hon inte bär "*bröllopskläderna* ", anden av "*god vilja* " som gynnar underkastelse till Guds rättfärdiga krav.

Nyheter i slutet av juli 2022: från en oljechock till en annan

Bland de unga människor som har kommit till makten i regerings- och medievärlden, alltför mycket i den förstnämndas tjänst, är få gamla nog att ha upplevt den första oljechocken som Frankrike drabbades av 1973. Den var ett resultat av att de avkoloniserade arabländerna tog total kontroll över oljehantering. På en enda månad ökade oljepriserna med 40 %, vilket berikade inte bara de arabiska länderna, utan även USA, en mycket stor oljeproducent. Denna ökning fick en dominoeffekt på all handel och industri. Det var en svår tid för fransmännen att ta sig igenom, men med tiden svaldes och övervanns svårigheten. Men detta år markerades som det första året då Frankrikes budget gick i underskott och man började låna och därmed skuldsätta sig.

Sedan 1973 har denna skuld ökat varje år. De globala handelsvillkor som USA infört har varit allt mindre gynnsamma för rika länder; Frankrike är fortfarande ett av dem trots en högre social kostnad än någon annanstans. Marknadsekonomin eliminerar skatter som etablerats mellan länder med olika förmögenhetsnivåer. Konkurrensen är då hänsynslös; när utbudet är lägre än efterfrågan stiger priserna eftersom det inte finns någon broms på girighet i det system som etablerats i väst. Dess dominans, stödd av USA, påtvingas nästan alla länder i världen, helt beroende av de regler som fastställts av det segrande landet i andra världskriget. Till och med det kommunistiska Ryssland accepterar så småningom denna regel genom att anta det dubbla externa kapitalistiska och

interna kommunistiska systemet. Det besegrade Japan böjer sig för direktivet, och Ryssland kollapsar i ekonomisk ruin omkring 1990. USA segrar, och Kina absorberar västvärldens produktion till nackdel för arbetarna i västländerna. Detta är den lyckliga tiden för kapitalister och investerare som gör enorma vinster tack vare flytten av produktionen till Kina, som blir alltmer rikare och alltmer oundvikligt och exklusivt. Detta är till den grad att den inre marknaden i USA börjar lida av denna extraordinära kinesiska konkurrens. Det är så USA började frukta kinesisk konkurrens, vilket de själva uppmuntrade genom att stödja sitt inträde i WTO (Världshandelsorganisationen). USA, idéernas initiativtagare, är också alltid de första att upptäcka de skadliga konsekvenserna av sina beslut. Europa följer alltid, med allt kortare eftersläpning, samma erfarenheter som USA:s. Europa förfördes av den kapitalistiska regimen genom att se frukterna av rikedom som bars i Tyskland, som förblev under USA:s politiska och ekonomiska inflytande. Frankrike, mycket starkt kommunistiskt efter världskriget, gled i sin tur mot kapitalistisk liberalism och även där, mandat efter mandat, påtvingade sig den liberala socialismen till nackdel för kommunistpartiet, som år 2022 bara är en skugga av sig självt. Efter flera växlingar mellan den liberala socialistiska vänstern och den lika liberala affärshögern, förkastade fransmännen dessa två mäktiga politiska partier som förlorade all legitimitet i deras ögon; och inte utan anledning. Under dessa växlingar såldes, styckades upp och konsumerades Frankrike av investerare spridda över hela världen. Våra ledare glömmer att de utlånade pengarna bara ger långivarna pengar som repatrierar deras vinster till deras egen bosättningsort, det vill säga till alla länder på jorden där de bor. Andra lån som placeras på ockerräntor av amerikanska pensionsfonder ger överdådiga vinster som finansierar amerikanska arbetares pensioneringar. Och de företag som accepterade dessa lån återhämtade sig ofta inte. Ruinerade sålde pensionsfonderna dem vidare till högstbjudande, utländska eller, mer sällan, franska. Företagen blev således alltmer utländska och allt mindre rent franska. Det var i detta redan enormt skuldsatta tillstånd som Frankrike placerades under dominans av en ung man som utnyttjade att hamna i andra valomgången mot Franska Nationella Fronten, som de liberala partierna outtröttligt hade arbetat för att demonisera i många år. Så pass mycket att detta nationalistiska parti, med de utrikesfödda väljarna som röstade i ökande antal, förlorade all chans att få makten. Och för att klargöra detta, återskapade Skaparguden år 2022 samma situation som år 2017. Med detta nummer 17 placerades året under tecknet av gudomlig dom. Och att denne unge man utan verklig livserfarenhet kom till makten förberedde Frankrike på det värsta, inte det bästa. I århundraden har Frankrike varit i Guds sikte; dess successiva stöd för den påvliga romersk-katolska religionen och sedan för fritänkande ateism har gjort det till hans främsta måltavla, efter staden Rom där påvedömet har sitt säte.

Den nye unge presidenten var finansiär i Rothschildbanken, det vill säga om han kan dela de europeiska ståndpunkter som helt styrts av Europeiska kommissionen, som ställt sig till de stora europeiska och globala finansiärernas tjänst. För missta er inte, Europa skapades inte för folkets lycka, utan enbart för att främja kommersiella och finansiella utbyten över alla de förenade ländernas territorier. De europeiska ledamöterna, liksom i vår femte^{republik}, är bara där för

att fungera som demokratiska alibi för att maskera diktaturen hos de stora finansiella intressena som är de enda som tjänar på detta EU. Och för att tjäna, tjänar de, och har i hög grad uppmuntrat den utlokalisering som har förstört våra industriella jobb i Frankrike, främst för att handeln är lika nöjd med att sälja det som importeras som det som produceras lokalt, på fransk mark. Detta är förklarandet av den nuvarande arbetslösheten som, efter att ha stigit mycket högt under isoleringen på grund av Covid-19, har minskat i takt med återhämtningen. Tyvärr kommer denna observation snabbt att krossas av den ruin som sanktionerna mot Ryssland har orsakat sedan dess aggression mot Ukraina. Inom sitt område visar den ryske presidenten en formidabel intelligens, lugn och eftertänksam, han gör vad han tillkännager, säger vad han kommer att göra och drar konsekvenserna av sanktionerna; och han tillkännager att de västerländska åtgärder som vidtas mot honom kommer att slå tillbaka mot folket i dessa länder; och fakta bevisar att han har 100 % rätt. Fångade i sin egen fälla anklagar västerländska medier den ryske presidenten för utpressning. Men är inte deras sanktioner utpressning mot Ryssland? Är inte deras vapenleveranser till dess fiende mer dödliga än utpressning? Jag är medveten om att min synvinkel är oacceptabel och till och med outhärdlig för människor som har bestämt sig för att de gjorde rätt i att agera som de gjorde. Men jag vet att dessa beslut har det enda syftet att förbereda sitt gudomliga straff, vars instrument kommer att vara Rysslands och dess muslimska allierades mordiska vrede.

Innan de europeiska länderna hann göra det, överraskade de dem, minskade den ryske ledaren drastiskt sina gasleveranser, vilket orsakade panik bland dem. Med de förutspådda konsekvenserna katastrofala räknar Europa sina vänner bland folket och upptäcker att Ryssland, långt ifrån att vara isolerat som det ville vara, stöds av alla länder i öst, och att det i själva verket är Europa som befinner sig isolerat med USA och Australien. Det befinner sig mot de tidigare koloniserade afrikanska länderna, muslimska länder, Indien och Kina, samt vissa central- och sydamerikanska länder. Helt beroende av importerad energi upptäcker Europa sin svaga punkt och söker desperat leverantörer som kan ersätta Ryssland. Och för att ruinera sig vänder det sig till producerande länder som är ännu mindre respektabla än Ryssland; detta är inte sista gången det har fattat osammanhängande och paradoxala beslut. Lösningar finns, men de kommer att bli extremt kostsamma och ta lång tid att genomföra. Tiden rinner ut, eftersom det ryska gasavstängningen plötsligt har fört oroligheternas timme närmare. Charmkampanjer försöks, men gammalt hat kommer att leda dem till misslyckande, och för européerna kommer enorma finansiella och ekonomiska svårigheter att fullständigt undergräva deras bekymmerslösa, välmående liv. Den gudomliga förbannelsen faller uppenbarligen främst över Europa. Och över hela världen omgrupperar sig anhängare av de två största motsatta lägren. Samtidigt lyfts hotet om kärnvapen fram av Ryssland, men också av Nordkorea, som inte är rädd för att öppet hota Amerika. Kina, som planerar att återta ön Taiwan, riskerar amerikansk intervention. Potentiella flamm punkter antänds överallt.

Och denna väckelse är bara ett uttryck för den allsmäktige Herren Gud Jesus Kristus berättigade vrede, som bara tillfälligt minskat och försvagats under hans jordiska verksamhet. Även den korsfäste Kristi tid, blödande, spikad på sitt

kors, är över. Sedan hans apostlar såg honom, uppstånden och mycket levande, och från himlen, hjälpte han sedan sina sanna tjänare, stödde dem i martyrdöden. Han gav västvärlden en lång tid av fred som bara användes för att intensifiera dess giriga och sensuella värderingar till nackdel för tron på honom. Det förakt han hålls i rättfärdigar hans gudomliga vrede, men i denna timme är det inte hans framträdande som är fruktansvärt, det är hans ord citerade i Upp. 9:13: " *Och de fyra änglarna släpptes lös, som var beredda för en timme och en dag och en månad och ett år, för att döda en tredjedel av människorna.*" » Men att tillkännage kriget och dess mängder av dödsfall är meningslöst om vi inte kopplar detta tillkännagivande till en specifik orsak. Detta gäller desto mer eftersom fakta noteras av många samtida som inte nödvändigtvis är religiösa. Den fördel jag har gentemot dem är att påpeka att detta drama, som går under titeln " *sjätte trumpet* ", finner sin rättfärdigande före fullbordandet av den " *första* " av dessa " *sex trumpeter* ". Och denna " *första trumpet* " fullbordades genom de olika invasionerna av Europa som placerade det i dess norra del, till eld och blod mellan 375 och början av 500-^{talet}. Och där, en överraskning måste noteras, befann sig de grymma och blodtörstiga hunnerna som kom för att terrorisera folken i Centraleuropa redan på Ukrainas land. Detta etablerar en koppling mellan den " *första* " och den " *sjätte trumpet* ". Om de i den " *första* " agerade personligen mot det otrogna Europa, så drar de i den " *sjätte* " rysk ilska över Europa som kommer att förstöra det med ännu större kraft. Orsaken till dessa förödande plågor finns den 7 mars 321, det datum då den heliga gudomliga sabbaten ersattes av vår nuvarande söndag, vid den tiden under namnet "solens dag" dyrkad av kejsar Konstantin I ' som beordrade dekretet som utfärdade denna förändring. Han bosatte sig år 330 i Konstantinopel i östra Europa. Och det var norra delen av denna östra zon som hunnerna brutalt ödelade efter 375. Hans koppling till Kristus med sin solgud togs för en kristen omvändelse; men det var inte Kristi sanning som han valde att ära; hans val föll på hans hedniska sol"god" kallad "Sol Invictus" på romersk latin, det vill säga den "obesegrade solen" som han subtilt fick de kristna i imperiet att dyrka, genom sitt dekret som införde den som en veckovilodag. Men för Gud var det början på en förödmjukelse som de skyldiga skulle få betala för med förbannelser som skulle slå till sex gånger i rad, mellan 7 mars 321 och 24 februari 2022-2028, mot de europeiska kristna som besudlats av resten som var tillägnad denna hedniska gud. Den sjätte gången har just börjat den 22 februari 2022 från Ukraina. Dessutom, i denna " *sjätte trumpet* ", enligt Dan. 11:40 till 45, är de arabiska folken, plundrare genom kallelse, i aktion efter den ryska armén. På detta sätt framstår den " *sjätte trumpet* " som en förnyelse av den " *första* " med fruktansvärt mer betydande kärnvapenskada och deltagande av de forntida hunnerna. Och detta är oerhört viktigt att förstå: vid tiden för hunnernas invasioner hävdade den berömde Attila att han agerade på Guds order; vilket gav honom smeknamnet "Attila, Guds gissel". Jag minns här hans fruktansvärda motto: "Där min häst går, växer inte gräset igen." Efter den "sjätte" och dess kärnvapeneld "kommer inte heller gräset att växa igen." Sedan jag dechiffrerade " *trumpeterna* " i Uppenbarelseboken, omkring 1982, har jag kunnat visa att han verkligen fick mandat av Gud att härja Europa med den välförtjänta titeln "Guds gissel". Och parallellen som dras med den " *sjätte trumpet* " gör

den till en " *sjätte* " "Guds gissel" som denna gång vilar på ukrainsk och rysk "barbari" och på deras ledare och allierade. Men vars effekter denna gång är på hela Europas och resten av världens nivå.

Det är därför nödvändigt att fastställa och identifiera den skuldkedja som kommer att leda de europeiska folken till det värsta; i " **orsak** ": " **synd** ", som Dan. 8:12 låter oss förstå: " *Armén befriades med det eviga ~~offret~~*—(Kristi himmelska prästadöme) **på grund av synd** ; *hornet kastade ner sanningen och lyckades med sina företag .* " " **På grund av synden** " från 321 överlämnades " *de heligas armé* " till den romerska påvliga regimen, " *hornet* ", år 538. Allt började den 7 mars 321, när kejsar Konstantin I genom dekret ^{fastställde} överträdelsen av det fjärde av Guds tio bud gällande resten av den sjunde dagens sabbat; vilket idag leder Jesus Kristus till att, efter fem tidigare plågor, organisera konflikten mellan Ukraina och Ryssland i vår sista era. Han organiserade Ukrainas självständighet 1991, och 2022 dess begäran om att gå med i NATO, vilket Ryssland ansåg vara en oacceptabel förräderihandling. Krig bröt ut, Ryssland gick in på ukrainsk mark. Ukrainas rop på hjälp från européer drog in EU i konflikten, och Ryssland skulle sluta med att ödelägga Europa, med hjälp av de muslimska folken i öst och de arabiska och afrikanska muslimska folken. Enligt Dan. 11:44 förstördes Ryssland sedan av kärnvapeneld skickad av USA. Jorden ödelades sedan av flera kärnvapenförstörelser lokaliserade till större stadscentra och militariserade zoner. I enlighet med Kristi tillkännagivande: "en *tredjedel* (symbolisk, men förmodligen mycket mer) *av mänskligheten* " " *dödades av eld och svavel* " från atomvapen. Utan skydd av Gud förintade de andra hedniska nationerna varandra. De överlevande var redo för det slutliga jordiska trosprovet. Mycket logiskt, efter att ha varit " **orsaken** " till straffen med " **sex trumpeter** ", kommer det att baseras på förhärlikandet av " **Guds heliga sabbat** " vars ära vilar på vittnesbördet om hans utvalda helgons trohet; trogna till den grad att de accepterar risken för döden som kommer att tynga dem. Som en sista utväg kommer Jesus Kristus att uppenbara sig för att befria dem från den död som förkunnats av de upproriska överlevande. Och efter sin uppräckning till himmelriket, på jorden, kommer de upproriska överlevande att utrota sig själva i hämndlysten uppgörelse. Jag måste återigen påminna er: för Gud, i motsats till mänskliga konventioner, är målet för hans vrede inte bara militärt; det är också civilt, eftersom alla levande mänskliga varelser måste stå till svars för sitt beteende gentemot honom och hans gudomliga heliga lagar. Det är detta som skiljer detta tredje och sista världskrig från tidigare, där mänskliga konventioner segrade och mer eller mindre erkändes och respekterades.

Mycket tidigt noterade jag den progressiva och gradvis intensiva karaktären hos uppenbarelsebokens " *sju trumpeter* "; sådant som vittnar om Guds visdom:

Första trumpeten : mellan 321 och 538 attackerades det kristna Europa, efter att ha blivit skyldigt, av hedniska förföljare utifrån : barbarerna från öst, en strategi som jag illustrerar så här: Europa "---

Andra trumpeten : år 538 etablerades den påvliga regimen; den förföljde, för att omvända dem, de hedniska folken **utanför** : mellan 700 och 1200, tyskarna och muslimerna. Illustration: Europa --- »

Tredje trumpeten : Mellan 1100- och 1700 -talen : Påveregimen förföljer europeiska reformerta kristna; aggressionen riktas **inåt** inom Europa. Illustration: Europa "----" Europa.

Fjärde trumpeten : Mellan 1789 och 1798: Gud förgör den romersk-katolska påveregimens makt. Slut på kristen religiös aggression.

Femte trumpeten : efter trons prövning i USA 1843 och 1844 överlämnades den protestantiska religionen, arvtagare till den romerska söndagsvilan, till djävulen av Jesus Kristus.

Sjätte trumpeten : Från och med den 24 februari 2022 är det fortfarande skyldiga, otrogna katolska Europa föremål för delvis förstörelse; dess angripare kommer från öst och söder. Detta är den sista "varningen" som Gud har gett.

Sjunde trumpeten : Efter slutet av den individuella och kollektiva nådens tid återvänder Jesus Kristus för att frälsa sina utvalda och förgöra alla jordiska och himmelska rebeller, utom Satan, ty han måste förbli fånge i "tusen år" på den öde jorden innan han förintas med alla de andra uppståndna rebellerna för att lida straffet av den " andra döden " i "eldsjön "; den vulkaniska elden eller underjordiska magman som sprider sig över hela jorden.

Vi kan således följa utvecklingen av aggressiviteten hos den romersk-katolska påveregimen, som ännu inte identifierats som djävulsk vid tiden för den " andra basunen ", attackerar främmande hedniska folk för att omvända dem med våld; något som Gud aldrig befallt. Sedan, vid tiden för den " tredje basunen ", där dess sataniska natur officiellt fördömts av den tyske munk-läraren Martin Luther, riktas dess aggression mot dem som avslöjar den: de protestantiska reformatörerna. Men bland dessa, enligt Dan. 11:34, beväpnar sig de mest " hycklande " och slår tillbaka. Efter den " fjärde basunens ", den franska revolutionens, inverkan, stängs parentesen om den katolska tron. Vid tiden för den " femte basunen " kommer Guds nya mål att vara den protestantiska tron, vars reformation inte har fullbordats; den har förblivit endast partiell, och Gud är inte nöjd med det som endast är partiellt; han kräver alltid, i slutändan, perfektion. Det är därför sållningen baserad på amerikanska adventisters prövningar gör det möjligt att överlämna åt djävulen dem som har fallit från prövningarna och samtidigt fullborda och fullborda reformationen genom den sjundedagsadventistiska tron. För detta namn ensamt sammanfattar de två sanningar som föraktas av den protestantiska tron, arvtagare till den romerska söndagsvilan: intresset för det profetiska tillkännagivandet av vår Herre Jesu Kristi härliga återkomst, och helgelsen som omsätts i praktiken för hans heliga sjundedagssabbat, vilket profeterar den stora vilan under det sjunde årtusendet som han vann, genom sin försoningsdöd, för sina utvalda troende ensamma.

Vid tidpunkten för den " sjätte trumpeten " den 24 februari 2022 har de västerländska katolska, protestantiska och adventistiska religionerna, av olika eller gemensamma skäl, alla förkastats av Gud och därför överlämnats till djävulen och hans demoner. När ofullkomligheten i deras tro har noterats, är allt som återstår för Gud att tilltala dem med en sista allvarlig varning som i större skala tar formen av den " första trumpeten ": Barbarism av alla ursprung återvänder för att drabba Västeuropa, präglad av den synd som begåtts av Rom; dess hedniska dag har kommit för att ersätta sabbaten som helgats av den allsmäktige skaparen Gud.

Omvändelse och frukten av omvändelse är nu; vid tidpunkten för den " *sjunde trumpet* ", det kommer definitivt att vara för sent.

Varje vecka marknadsför fransk nationell television religiös dyrkan som utövas på det som katolicismen har kallat: "Herrens dag", vilket är översättningen av ordet "söndag", den franska versionen av det latinska namnet: "dies dominica". Presenterat på detta sätt, vem skulle kunna misstänka att denna Herre är djävulen? För sedan 1843 har den sanne Herren Gud, Jesus Kristus, endast accepterat den lördagsdyrkan som ärvts från den praxis som beordrades judarna. Jag erinrar mig också här om att denna "Herrens dag" endast var den dag då Jesus, för första gången efter sin begravning, uppstod för sina apostlar och lärjungar. En början på veckan för att markera början på ett förbund, det nya, och inget annat. Dessutom skapade Gud jorden och principen om " *separation* " mellan " *ljus och mörker* " på den första dagen i veckan av den jordiska skapelsen; så att denna " *första dag* " är knuten till " *mörker* ", i absolut motsättning till sabbaten på den " *sjunde dagen* ", som, **helgad av Gud**, är själva bilden av " *ljus* " och av fullkomlig " *helighet* ". De heligas fullkomliga helgelse är därför förenad med helgelsen av resten av den sjunde dagen i en fullkomlig logik av det lika fullkomliga frälsningsprojekt som Gud har tänkt ut. Den som ger hela sin själ till sin Skapare ser ingen oöverstiglig svårighet i att anpassa sitt liv till sin Guds krav. Det är därför de som tvekar och vägrar denna anpassning vittnar mot sig själva att de vägrar att tillhöra honom, kropp och ande, hela själen.

Eftersom detta ämne är en fråga om tro, tar jag här upp problemet med klimatet som blir allt varmare. De icke-troende eller icke-troende hedningarna har funnit sin förklaring: föroreningar orsakade av människan. Utan att förneka existensen av denna förorening minns jag att Jesus för två tusen år sedan, på en båt med sina apostlar som bevittnade detta faktum, stoppade stormen som hotade dem; på hans order lugnade den ner sig, omedelbart. Utan att glömma detta andra exempel, profeten Elia, som genom sitt ord lät regnet återvända när det behagade Gud, enligt 1 Kungaboken 17:1: " *Elia, tisbiten, av Gileads invånare, sade till Ahab: Så sant Herren lever, Israels Gud, inför vilken jag står, skall det varken falla dagg eller regn i dessa år, utom på mitt ord...* " /1 Kungaboken 18:44: « *Vid sjunde gången sade han: Se, ett litet moln stiger upp ur havet, likt en mans handflata. Då sade Elia: Gå upp och säg till Ahab: Spänn er fast och gå ner, så att regnet inte stannar er.* » Hur obehagligt det än är, är klimatet påtvingat av Gud, som en gissel som drabbar de folk han straffar och förbereder sig för att förgöra. Är inte Gud Skaparen av denna natur i vilken vi utvecklas? Är inte denna natur, som han kontrollerar genom sitt ord och sin tanke, utan vilken ingen vulkan får utbrott, ingen vind börjar blåsa i ena eller andra riktningen, i hans händer så att han kan förvandla den till formidabla vapen? Vem håller tillbaka eller skickar det nyttiga eller förödande regnet om inte han? När de söker på andra ställen efter orsakerna till de observerade fenomenen tillskriver de icke-troende situationen en gradvis global uppvärmning orsakad av mänsklig ackumulering av koldioxidproduktion. Men mot denna teori motsätter sig Gud de tidigare historiska vittnesmålen där perioder av stor värme upplevdes på jorden utan förorenande teknologi. Och närmare oss, hur kan vi förklara det plötsliga torkåret som präglade år 1976 ensamt? Och efter det återgick klimatet till det normala

fram till 2020-talet. Och för att undanröja alla tvivel i detta ämne erinrar jag mig om att i Upp. 16:8-9 kommer " *den fjärde av Guds sju sista plågor* " att gälla " *solen* " och Gud säger till oss att i detta sammanhang kommer han att intensifiera sin hetta. Han kommer inte bara att hetta, utan sedan kommer han att dödligt " **bränna** " kött: " *Den fjärde göt ut sin skål över solen, och den fick makt att bränna människorna med eld; och människorna sveddes av stor hetta, och de hädade namnet på den Gud som har makt över dessa plågor* , och de omvände sig inte för att ge honom ära ." Observera att i detta sammanhang vet de otrogna rebellerna vem solen lyder. Liksom de " *sex trumpeterna* " framför dem är " *Guds sju sista plågor* " progressivt intensivare, likt de han hade profeterat för det gamla förbundet i 3 Mos 26:18, eller uttrycket " *sju gånger mer* " som skiljer plågorna åt, bevisar det, eftersom vi finner det i verserna 21, 24, 28: " *Om ni trots detta inte lyssnar till mig, skall jag straffa er sju gånger mer för era synder* . " Faktum är att siffran " *sju* " betecknar Guds helgelse och därför den sabbatsvila som han fäste vid den sjunde dagen eftersom han profeterar dagen för sin seger över alla sina fiender; denna sjunde dag profeterar det sjunde årtusendet av hans stora himmelska vila som delas med sina återlösta, sina trogna utvalda. Således finns bakom detta nummer " *sju* " Anden Gud som har " *helgat* " sin sabbat och som tuktar hans överträdelse. Och överträdelsen av den heliga gudomliga sabbaten var redan aktuell i det gamla förbundet, vilket dessa verser 34 och 35 i 3 Mos 26 bevisar: " ***Då skall landet få åtnjuta sina sabbater*** , så länge det ligger öde och ni är i era fienders land; ***då skall landet vila och åtnjuta sina sabbater*** . Så länge det ligger öde ***skall det få den vila som det inte hade haft under era sabbater*** , medan ni bebodde det." "Jag har sagt det förut, men jag upprepar det här: om vi måste hitta en orsak till en verklig uppvärmning av jordens lufttemperatur, så är det mer i de 2 100 kärnvapenexplosioner som utförts i tester sedan slutet av andra världskriget än i koldioxidutsläppen från våra fordon och våra moderna industrier. Särskilt eftersom koldioxid omvandlas till syre av trädens gröna blad som konsumerar den och därmed omvandlar den för våra största behov. Och även om den har en mycket reducerad yta, finns det fortfarande många skogar på jorden."

Angående bedrägliga handlingar citerar jag denna religiösa bluff som bygger på att placera ett kors på alla västerlänningars gravar. Jag måste också påminna er om att enligt Hesekiel 14 måste de utvalda som räddats av Jesus Kristus vara på samma nivå som " *Noah, Daniel och Job* ". Detta budskap borde sätta stopp för mängder av illusioner och falska förhoppningar; falska eftersom de är ogrundade och helt motsägs av denna text från Hesekiel 14:13-14; 15-16; 17-18: " *Människobarn, om ett folk syndar mot mig genom att begå trolöshet, och jag sträcker ut min hand mot det och bryter sönder brödets stav för det och sänder hungersnöd över det och utrotar människor och djur därifrån, och dessa tre män, Noah, Daniel och Job* , var mitt ibland dem, ***då skulle de rädda sina själar genom sin rättfärdighet, säger Herren YaHWéH*** . " Om jag skulle låta vilda djur dra fram genom landet och avfolka det, och det skulle bli en öken så att ingen kunde ta sig igenom för deras skull, och ***dessa tre män vore där*** , så sant jag lever, säger Herren Herren, Herren, ***skulle de varken rädda söner eller döttrar*** , ***utan endast de skulle räddas*** , och landet skulle bli en öken . Eller om jag skulle låta ett svärd dra fram över det landet och säga: 'Låt ett svärd dra fram genom

landet' och utrota människor och djur därifrån, och dessa tre män vore där, så sant jag lever, säger Herren Herren, Herren, **skulle de varken rädda söner eller döttrar**, utan **endast de skulle räddas**. " Och detta budskap upprepas tre gånger och avslöjar dess betydelse för Gud och hans utvalda folk i de sista dagarna. För sannerligen är dessa tre mäns erfarenheter kriterier som Gud kräver av hans sista utvalda folk:

Noa: trofasthet vid separationen före mänsklighetens utrotning.

Daniel: Profetians Andes vittnesbörd.

Job: Offret för att vittna för Gud mot Satan.

Den ortodoxa religionen

Bibliska profetior som fokuserar på sluttiden ignorerar den och säger inget särskilt om dess lära. Lärdomarna som uppenbaras om kristendomen är dock tillämpliga på den av flera skäl. Och redan eftersom den verkligen är en kristen religion och eftersom dess separation från västerländsk kristendom ägde rum efter 321, så att den i Östeuropa tillämpade den av Gud förbannade söndagsvilan, instiftad av kejsar Konstantin I. ^{De} religiösa skillnaderna jämfört med Rom är därför minimala och sekundära. Förbannelsen av den falska vilodagen gäller alla religioner som inte hedrar den sjunde dagen som Gud helgat. Följaktligen motsägs dess namn "ortodox", vilket betyder: "rätt åsikt", av fakta eftersom dess "rättfärdighet" motsägs av biblisk sanning.

År 1917 störtade en stor folklig revolution i Ryssland tsaren och hans monarkiska system, som gått i arv genom århundradena. Det som hände i Ryssland var av samma skäl som det som hände i Frankrike. För observatörer som oss är den gudomliga lärdomen densamma. Och jag kan till och med säga att varhelst revolutioner inträffar ingriper de mot korrupta religiösa regimer som inte är välsignade av Gud. I Mexiko, på Kuba, är orsaken alltid densamma; den religion som ska störtas är fortfarande och alltid den katolska religionen. Överallt stöder den de rika och mäktiga, orättvisa och själviska regimer. Det är därför Gud låter dem störtas av revolutionärer. Det som profetian inte talar om sägs inte, eftersom Gud vädjar till vår intelligens. Det är upp till oss att förstå att de lärdomar som Gud ger gäller alla människor, alla regimer och alla religioner. Det sammansatta porträttet av den perfekta religionen uppenbaras av Jesu Kristi beteende; det är den exklusiva normens som öppnar frälsningen och leder till den.

I Ryssland var tsarregimen lik våra västerländska monarkier, starka bland de svaga och sörjande bland prästerskapet, och detta av samma skäl som västerländska kungar: rädslan för att se dörren till himmelsk frälsning stängd för dem. Det största felet hos alla dessa kungliga regimer var att lita på religiösa representanter, att etablera en god relation med himmelens Gud. De gjorde misstaget att lita på människan och föraktade varningarna som citeras i Bibeln, uteslutande: Jer. 17:5: " *Så säger YaHweh: Förbannad är den man som litar på människan, som gör kött till sin arm och vars hjärta avviker från YaHweh!* " De borde alla ha läst den personligen, som en försiktighetsåtgärd, för att vara säkra på att inte bli lurade. Men eftersom de inte hade gjort det, föraktade de skaparguden

som inspirerat den genom århundradena. Och detta beteende avslöjade den vikt de gav religionen, även om de paradoxalt nog, av rädsla och vidskepelse, oftast försökte undvika motståndare till påvar och påvar. Precis som Eva, som tillfälligt var separerad från Adam, förfördes av djävulens argument, låter sig människor som inte själva läser Guds ord, från fursten till tiggaren, förföras av lögnerna som yttras av religiösa präster, präster och pastorer. Bibeln, dessa "två vittnen" om Gud enligt Upp. 11:3, är vår skyddskälla, källan till de argument som krossar djävulens lögner. Detta dyrbara vapen är tillgängligt för alla; man måste ändå bestämma sig för att använda det. Och där blir varje varelse ansvarig för sitt val med alla de konsekvenser som följer av det för henne.

Den romersk-katolska påveregimen förstod snabbt faran som Bibeln utgjorde för dess överlevnad, så snart de sanna reformatorer som Gud kallat hade, genom sin direkta personliga läsning, offentligt fördömde dess lögner, dess religiösa usurpation och dess djävulska natur. Omedelbart började den förfölja läsarna av detta dyrbara "Guds ord" som dess egna skrivande munkar reproducerade i sina kloster. Döden eller galejerna var riskerna för alla som ägde den Heliga Bibeln. Och tack vare uppfinningen av tryckpressen mångfaldigade och spred den oåterkalleligt Guds sannings ord.

I Ryssland innebar extrem fattigdom och brist på utbildning att Bibeln inte kunde upplysa massorna. Om detta misslyckades byggde den ortodoxa religionen sina läror på bilderna av sina "heliga" ikoner; ursprungligen ett utbildningssystem tillgängligt för de utbildade, senare avgudadyrkande perversa. Ryssland och länderna i Östeuropa bar namnet Esclavonia eftersom det medeltida systemet kvarstod där fram till den siste tsaren Nikolaj II:s tid, som dödades tillsammans med sin familj av de bolsjevikiska revolutionärerna. I detta område av Europa förblev bönderna "livgnar" över vilka mäktiga och rika herrar dominerade, med kropp och själ. De var autentiska slavar, därav namnet på platsen Esclavonia. Oförmögna att läsa eller skriva var deras religiösa undervisning muntlig och kunde endast baseras på bilder, illustrationer av historiska scener som vittnade om i Bibeln. De kunde bara förlita sig på sitt minne och behöll bara det som de skapade ikonerna presenterade för dem. Detta förklarar framgången med antagandet av kommunismen och dess nationella ateism som etablerades efter Frankrike. Med sovjetregimens fall, i den nyfunna friheten, återupprättades den ortodoxa religionen och dess ikoner i det nya Ryssland som återupplivades av Vladimir Putin.

Det är viktigt att förstå de religiösa uppdelningarna i Väst- och Östeuropa. År 313, efter tio år av romerskt imperialistiskt förföljande av kristna, legaliserade Konstantin kristen religionsutövning i Rom. År 321 bosatt i Milano utfärdade han sitt dekret som beordrade en ändring av den veckovisa vilodagen. Efter att ha begått sitt brott lämnade han Milano för att bosätta sig i Byzans, som, renoverat av honom, fick namnet Konstantinopel (senare omdöpt till Istanbul efter den turkiska erövringen). Denna installation av kejsaren i öst, långt från Rom, gav Rom exklusiv kristen religiös representation. Detta var ännu inte påvlig prestige, men redan den enkla biskopen av Rom gynnades, framför sina jämlingar utspridda över hela imperiet, av den prestige som var knuten till Rom, den tidigare kejsarstaden. Således lämnade den regerande kejsaren Rom för att ge plats åt den framtida

påvliga kejsaren som skulle etablera sig där år 538 genom dekret av kejsar Justinianus, som fortfarande bodde i Östeuropa. Man kan således förstå hur den påvliga auktoriteten från början delade sin skuld gentemot Gud med den östra zonen av det kristna Europa, tills en officiell schism år 1054 skilde den västkatolska tron från den östortodoxa tron; de i öst vägrade att underkasta sig den romersk-katolska påvens auktoritet. I fullständig självständighet omorganiserade de ett prästerskap lett av "påvar", men dessa kan gifta sig och få barn, till skillnad från de västerländska påvarna och deras präster; dessutom påtvingar kyrkan inte sina tjänare celibat. Det är därför denna ortodoxi praktiserar "söndagen", tidigare dagen för kejsar Konstantins obesegrade sol. Vid sin avresa från Rom hade Konstantin tagit sin förbannade frukt till Östeuropa och sedan 1843 när Gud krävde återställandet av sin heliga sabbat delar denna kristendom skulden för att ha överträtt den, precis som västerländsk katolsk och protestantisk kristendom.

Östern fick betala dyrt för den påvliga etablering som beordrades av Justinianus. Guds förbannelse, som ändå själv ville ha den, manifesterades kraftfullt genom dödliga epidemier av pester och hungersnöd, orsakade av ett mörkt och kallt klimat på grund av två kraftiga vulkanutbrott vid ekvatorn, ett i Indonesien kallat "Krakatoa", det andra i Centralamerika kallat "Ilopango". Dessutom utsattes den östra delen av Europa för muslimsk-turkiska attacker och territoriella erövringar som rättfärdigar den muslimska närvaron i Albanien och Bosnien-Hercegovina, ett område som blev explosivt under Balkankriget på 1990-talet; ett krig som verkar vara på väg att återuppväckas, enligt de senaste nyheterna.

Kort sagt, den schism genom vilken den ortodoxa tron separerade från den romersk-katolska tron gynnade inte den och förändrade inte dess förhållande till Gud, precis som separationen av Israels tio stammar från Juda inte medförde någon gudomlig välsignelse för dessa tio stammar.

PARIS, en stad förbannad genom tiderna

Ja, denna stad skapades verkligen av Gud för ett förbränt, ödesdigert öde. I vår moderna tid har den blivit en plats som avundas av otaliga varelser spridda över jorden på grund av sitt rykte som huvudstad i frihetens land: Frankrike, grundlandet för mänskliga och medborgerliga rättigheter. Den har också blivit ett tillflyktsort där människor med främmande språk samexisterar; vilket ger den en bild som liknar det italienska Rom av de hedniska romerska erövrarna före vår tideräkning och efter det. Rom erövrade många folk, men dess civilisation lockade också många människor som delade dess kommersiella värderingar; vilket gjorde den ännu rikare och mer attraktiv.

Den bästa gudomliga antydning om det tragiska slutet som är reserverat för den vackra staden Paris vilar på namnet Sodom som Gud tillskriver den i Upp. 11:7: "*Och deras döda kroppar skall ligga på gatorna i den stora staden, som andligt talat kallas Sodom och Egypten, där också vår Herre blev korsfäst.*" Slutet av versen är avsiktligt vilseledande eftersom uttrycket tycks beteckna

Jerusalem, staden där Herren Jesus faktiskt korsfästes onsdagen den 3 april år 30 e.Kr. Men enligt Upp. 11:3 befinner sig staden i fråga vid slutet av de 1260 dagarna/åren av den förföljande romerska påvliga regeringen, det vill säga strax före 1798, datumet för slutet av denna period som Gud profeterat om. Genom att gruppera dessa data är staden Paris tydligt utpekad som den plats där kampen mot den frälsning som Jesus Kristus föreslog nådde sin högsta nivå. För att bättre förstå uttrycket som Gud använder måste vi komma ihåg att Jesus en gång sa till sina samtida lyssnare, sina apostlar och lärjungar, i Matt. 25:40: " *Och kungen skall svara dem: 'Sannerligen säger jag er: vad ni gjorde mot en av dessa mina minsta bröder, **det gjorde ni mot mig** . '*" Och i Upp. 11:3 identifierar sig Jesus med den Heliga Bibeln, sitt gudomliga ord, som han kallar sina " *två vittnen* ". Och det var dessa bibliska skrifter som brändes i autodaféer på Place Louis XV, som sedan blev Place de la Révolution, och sedan Napoleon, Place de la Concorde. Revolutionärerna ville inte längre ha vare sig kungen eller Gud vars suveräna rätt han hävdade. Den etablerade nationella ateismen ställde sig under principen om "förnuft", även om dess början var allt annat än rimlig. Hat mot den gamla makten ledde till ett folkmord på nästan hela adelsklassen, men det romersk-katolska prästerskapet var dess främsta måltavla. De ateistiska republikanska revolutionärerna regerade över huvudstaden och i hela Frankrike, utom på Vendées mark. Och där befanns bondeklassen och den rika klassen av exploaterande herrar förenade i samma kamp; alla förenade i namnet på "Jesu heliga hjärta" och de motsträviga katolska präster. För paradoxalt nog bad dessa vackra människor endast till "Jungfru Maria". Striderna var fruktansvärda i detta Vendée, som sedan tog namnet "Hämnade". Men i själva verket var hämnanden endast Jesu, som drabbade både vendéerna för deras katolicism och republikanerna för deras ateism. Medvetna om att den senare uppväcktes av Gud för att förgöra makten hos den förföljande koalitionen av monarki och det påvliga romersk-katolska prästerskapet. Ett stort antal själar giljotinerades således, drunknades eller genomborrades av de stridandes klingor och kulor. Efter dessa svåra början, mellan imperier och republiker, fann Frankrike slutligen under den fjärde republiken ett tillstånd av fred och samvetsfrihet som gjorde sig världsomspännande rykte.

Från Paris ursprung

Om den parisiska ateismens verk gav Gud rättfärdigande att jämföra Paris med det forntida Sodom, finns det en god chans att hitta andra likheter som förbinder dessa två städer. Och här lär oss historien att innan denna stora stad kallades Paris var den lilla "Lutetia" på latin: "Lutetia", vars avslöjande betydelse var: stinkande träsk. Faktum är att redan under den galliska eran var området kring Parisbäckenet kraftigt bevattnat av sin stora flod: Seine. Och lämnad åt årstidernas nycker svämmade dess bädd över och områden framstod som illaluktande leriga träsk, gynnsamma för sjukdomar och de fruktade myggbett. Denna stora mängd vatten berodde på den platta reliefen som kännetecknar hela Parisbäckenet. Och jag noterar i detta en andra likhet med det forntida Sodom i Bibeln som också reste sig på en rik och bördig slätt. Vi minns att Lot, som delade

valet, själviskt valde slätten och Abraham föredrog berget i detta vittnesbörd citerat i 1 Mos 13:12-13: " *Abram bodde i Kanaans land, och Lot bodde i städerna på slätten och slog upp sina tält ända till Sodom.* " Sodoms folk var onda och stora syndare mot YaHWéH. » Detta fria val som Abram gav Lot låter oss upptäcka hans själviska och giriga karaktär. Trots detta är hans tillgivenhet till Gud uppriktig, men hans val kommer att få honom att uppleva fruktansvärt lidande, besvikelser, och han kommer att fly från denna plats som Gud förbannat, likt en brännskada ryckt ur den straffande himmelska elden, på order given av två heliga änglar som skickats till honom.

Vi kan lätt förstå lockelsen med att bo på slätterna snarare än i bergen. På slätterna är resor mindre tröttsamma, och vattenrika fält säkerställer välstånd och materiell rikedom; Lot lockades av denna utsikt. Genom att välja bergen bevarade Abram för sin del sin lugn och ro, eftersom livet där var svårare, var det få som ville åka dit för att åtrå hans marker; han prioriterade i sitt val säkerhet för sig själv och sitt folk, som huvudsakligen bestod av herdar.

I motsats till detta kloka val erbjöd slätten medlen att tillfredsställa alla begär. Och i rikedom, fram till vår tid, perverterar människor, alltid söker nya sensationer inom alla områden, och först, på nivån av sexuella perversioner där Sodom har blivit en standard för sexuell praktik mot naturen, mellan kvinna och man, kvinna och kvinna, och särskilt man och man. Således, i Paris befriat från tabun och bibliska förbud, förnyades denna attraktion till perversion av Sodom-typen och de domar som Gud utdömde mot invånarna i det forntida Sodom tillämpades sedan på invånarna i Paris under den revolutionära tiden men också i vår ändestid. Detta beror på att Guds Ande subtilt föreslår en förnyelse av denna typ av situation genom att placera denna revolutionära situation som redan symboliseras av den " *fjärde trumpet* " som " *andra ve* ", medan den sanna " *andra ve* " gäller uppfyllandet av den " *sjätte trumpet* ". Genom denna föreslagna cerebrala konstruktion kopplar och fördömer Gud likheten i den moraliska förnedringen hos invånarna i dessa " *fjärde och sjätte trumpet* ". Det är därför inte bara "djävulen som finns i detaljerna" och de som den gudomliga Anden antyder för oss på detta subtila dolda sätt är de mest värdefulla för hans utvalda, för vilka " *Jesu vittnesbörd* " får en oafterhärmlig konkret betydelse. Gud betecknar Paris med formeln " *den stora staden* ". I denna form betecknar han i princip de stora huvudstäderna för nationer som sträcker sig enormt till megastäder över stora områden av bebott land.

En annan " *stor stad* " nämns också i Upp. 17:18: " *Och kvinnan som du såg är den stora staden som regerar över jordens kungar.* " Denna gång är denna huvudstad Rom, som Gud i vers 5 utser till " *skökornas och jordens styggelsers moder* ". Denna status som " *moder* " riktar sig mot hennes döttrar som också är " *skökor* ", liksom hon. Och det bör noteras att den katolska kyrkan officiellt anser Frankrike vara sin "äldsta dotter", vilket, som bekräftelse på denna koppling, har förenat sin huvudstad Paris med Rom; denna huvudstad Paris varifrån dess monarkiska stöd kom, sedan den merovingiska kungen Klodvig I ' den första kungen av frankerna som konverterade till den romersk-katolska tron. Han ger därmed det första väpnade stödet till den romerska påvens sak, som således har honom att tacka för sina segrar mot sina lokala fiender, de lombardiska familjerna.

Det frankiska kungariket kommer således gradvis att helt enas och officiellt omvändas till den kristna religionen som är etablerad efter den romerska påvliga standarden. Det var då Paris definitivt skulle knytas till katolicismen. Efter att ha sett översättningen av ordet Lutetia, här är ursprunget till namnet "Paris". En stor keltisk stam som svarade på namnet "Parisii", vilket betyder "de i kitteln" (vilket bekräftar dess slutliga, dystra öde), kom för att bosätta sig i Lutetia och deras namn ersatte det med Paris. Denna keltiska stam var rent hednisk och genom en ordlek på latin fick dess namn betydelsen: "Vid Isis", namnet på gudinnan av egyptiskt ursprung "Isis" som de blev dyrkare av; en mäktig och ond kvinnlig gudom som efesierna i Bibeln kallade "Diana". Således spred sig hedniska religioner över hela den bebodda jorden och för att göra detta spelade Rom en viktig roll. Långt ifrån att bekämpa sina fienders gudomligheter, antog den dem och lade till dem till dem den redan kände. Religion var därför inte ett ämne för tvist och vi kan därmed bättre förstå varför Gud ville hindra människor från att leva tillsammans på en plats, för första gången, i Babel. Det är därför han, till förvirring för de mångfaldiga gudomligheterna, svarade genom att separera språken. Men vid tidpunkten för omgrupperingen i Rom samexisterade främmande språk under Roms auktoritet, som inte motsatte sig saken. Rom rekryterade först sina legionärsoldater från alla de erövrade folken som var knutna till imperiet. De värvade legionärerna måste snabbt lära sig ordena på de befallningar som utfärdats på latin och resten är valfritt. En annan likhet mellan Paris och Rom är att båda organiserar legioner bestående av utlänningar som anmäler sig frivilligt. Frankrike utmärker sig genom sin prestigefyllda "främlingslegion". Isis, eller Diana, representeras också som en mor som bär sitt barn i sina armar, och det är så att under denna representation kommer den "heliga jungfrun" av katolicismen lätt att antas av Dianas dyrkare, Isis. Parisarna kommer således lätt att kunna anta den religion som föreslagits av Rom och snart införts av det och den kungliga sekulära armen. Vid renässansen, under Frans I ' kom den protestantiska evangeliska väckelsen att ge Paris invånare en chans att konvertera till den reformerta romerska kristna tron. Men de gjorde häftigt motstånd och klamrade sig fast likt en hängd man vid sitt rep till sin avgudadyrkande katolska religion. Avgudadyrkan har aldrig besvärat dem, detta folk är avgudadyrkande enligt traditionen. Parisarna var och är fortfarande "Vid Isis". De hatade protestanterna och deltog i deras mord i Bartolomeusmassakern 1572. De godkände helt mordet som begicks av familjen Guises, vars ena medlemmar var en kardinal. " *Odjuret* " som uppenbaras i Upp. 13:1 tog sedan sin profeterade form; den av en religion där det civila folket och den religiösa delen av prästerskapet tillsammans stödde principen om obligatorisk religion genom tvång av mänskliga kroppar och sinnen. Jag har ett förslag för att förklara namnet Paris, förkortat från Parisis. Gud använder ibland lärdomar som ärvts från grekiska lärare som stöd för sina budskap, särskilt den berömda "trojanska hästen"-strategin, som består i att föra in sina soldater i staden, ointagliga med våld, med hjälp av list; detta genom att få fienden att själv föra in dem utan att han misstänker det. Denna lärdom gäller den kristna religionen under " *Pergamon* " -eran , ett namn som betecknar äktenskapsbrott, antingen med två grekiska ord, äktenskapsbrott. Den grekiska list tillämpades sedan på den sanna kristna tron, som till synes utsattes

för stöd från kejsar Konstantin ¹ år 313. Det är denna diaboliska list som förberedde formen av den katolska religion vi känner, arvtagare till "söndagsvilan" som infördes år 321 av denne kejsare. Den placerades sedan under påvlig makt, officiellt år 538, genom dekret av Justinianus I ' en annan romersk kejsare. För Gud är denna anklagelse om andlig äktenskapsbrott så viktig att ordet tydligt citeras i Upp. 2:22 där det anges som orsaken till straffet i den " *stora vedermödan* " som är kopplad till de två på varandra följande uppfyllelserna i erorna av " *fjärde och sjätte trumpet* ". Denna grundläggande roll för äktenskapsbrott rättfärdigar ytterligare namnet Paris, vilket var namnet på den unge grekiske trojanen son till kung Priamos; Detta Paris hade förfört och fört till Troja den vackra Helena, hustru till den grekiske kungen Agamemnon. Denna handling var upphovet till det "trojanska kriget". Men upplevelsen straffades slutligen av de avgudadyrkande trojanernas död, som förde innanför Trojas murar den trähäst som lämnats kvar på stranden av de avfärdande grekerna. Och i denna trähäst väntade gömda grekiska soldater på natten då trojanerna var brutna av trötthet, alkohol och festligheter; den sovande staden var försvarslös. Sedan, när de steg ur hästen, öppnade de grekiska soldaterna stadsportarna för de grekiska trupperna som tyst hade återvänt till platsen. Således omkom den trojanska kungafamiljen med hela sitt folk, och staden brändes ner och förstördes av de grekiska soldaternas destruktiva raseri. Detta vittnesbörd, ärvt från Homeros, en begåvad grekisk historiker och poet, är mycket användbart för att förstå fransmännens beteende genom deras historia. Gud profeterar för Frankrike och dess huvudstad, Paris, att det självt kommer att tvinga sina fiender inom sina murar, varefter de kommer att förgöra det likt de arga grekerna i Homeros berättelse.

Med den symboliska titeln " *fjärde trumpet* " straffade den franska revolutionen det första " *äktenskapsbrott* " som begicks genom det kungliga stödet till den påvliga romersk-katolska religionen. I brist på bröd förebrådde parisarna kung Ludvig XVI för att han försummade dem och föredrog att bo i Versaillespalatset framför Louvren i Paris; och den misslyckade flykten som upptäcktes i Varennes dömde honom till döden för förräderi. Det andra straffet kommer med den " *sjätte trumpet* ", nämligen tredje världskriget. Denna gång fördömer " *äktenskapsbrott* " alla kristna religioner, katolicismen och protestantismen, den officiella adventismen och ortodoxin, som inte längre protesterar alls, till den grad att de behandlar den religion islam som är etablerad på dess territorium som lika. De kristna religionernas skuld når därmed sin kulmen, eller nästan, och de profeterade kärnvapenmorden är därför, för Gud och hans utvalda, fullständigt berättigade; ett slut värdigt trojanernas och Jerusalems invånares.

Genom sin historia har Paris varit känt för sin intolerans och sitt stöd för den katolska regimen under sina efterföljande kungar. I slutet av dess fem republiker, i ett beteende som stod helt emot den föregående, blev staden välkomnande och tolerant utöver vad som var normalt och klokt. Faktum är att fritänkarnas ateistiska tanke gradvis kom att ersätta den religiösa dyrkan av romersk katolicism. Vid officiella ceremonier ges dock fortfarande hedersbetygelser till staden, men enbart utifrån traditionellt arv, inget mer. Nu, för

Gud, innebär ärandet av ateism eller katolicism samma resultat och därför samma skuld mot honom och hans sanna religion. Utvecklingen av mänsklig utbildning har inte gynnat återkomsten av den sanna tron; tvärtom har kunskap i sig blivit en ny gudomlighet som de nya avgudadyrkarna i den sista eran ägnar sig åt.

Den stora förändringen i parisiskt beteende åstadkoms av den smärtsamma erfarenheten av andra världskriget, under vilken Paris ockuperades av fiendens tyska soldater. Samtidigt, efter befrielsen, upptäckte Paris Amerika och dess levnadsstandard baserad på materiell och kommersiell framgång; dessa saker uppnåddes i en fredlig atmosfär som gynnade optimism. Det var i detta sammanhang som Frankrike upptäckte de stora "jordens köpmän" som nämns i Upp. 18. Och genom att dra nytta av 77 år av "världs"fred blev handeln det värde som väst offrade allt för. Efter sina sista kolonialkrig ville Paris bara behaga och locka turister för att berika sig. Det blev den internationella ledstjärnan för skönhet, lyx och förbjudna nöjen tills det rättfärdigade dem alla och legaliserade dem. Och där kommer cirkeln att slutas genom att påminna om dess ursprung, eftersom Lutetia eller "stinkande träsk" har bevarat ett område i Paris som kallas "Marais" där konstnärer av alla slag samlas och agglomereras, men också sexuella perversa personer med mångfaldig avskyvärd moral. Inspirerad av medeltidens liv skapade författaren Victor Hugo sitt berömda verk "Notre Dame de Paris". I sin berättelse nämner han existensen av "mirakelgården" bestående av skurkar, strupar, tjuvar och lösaktiga kvinnor. Bilden av det stinkande träsket har därför ständigt präglat den. Återuppbyggd och utsmyckad av baron Haussmann, under Napoleon III, fick staden sitt rykte som världens vackraste stad, men på det moraliska planet förblev den densamma, de vackra bostäderna, de vackra byggnaderna har inte fått dess moraliska mörker, som Gud fördömt, att försvinna.

År 2022 är ateistiskt tänkande så djupt rotat i människors sinnen att ingen tänker på att söka hos Gud orsakerna till de på varandra följande förbannelser som observerats, en efter en: Covid-19, kriget i Ukraina, rekordhög global inflation, energikriser, risker för svält på grund av blockeringar i exporten av vete och andra spannmål, men också på grund av dåliga klimatförhållanden, torra jordar och oenighet mellan USA och Kina. Det är därför fortfarande för tidigt för människors sinnen att vakna upp, och mer exakt, för de som måste vakna upp, för för andra kommer uppvaknandet aldrig att ske.

Sammanfattningsvis presenterar Gud Paris som den mest typiska rebellstaden. Men denna "äldsta dotter" till den katolska kyrkan har många systrar som förfördes av dess frihet; och denna förförelse möjliggjorde organisering av EU, vars framgång fick européerna att tro att fredens utvidgning berodde på den. Bitter är också deras förvåning över att plötsligt se krig bryta ut igen i Europa, något de trodde hade blivit omöjligt. Jag noterar därför denna jämförelse med trojanerna som led sitt straff just i det ögonblick de firade sin skenbara och bedrägliga seger. Samma sak händer igen för erövringen och välkomnandet av Europa, som har vuxit från sex till 27 medlemsnationer sommaren 2022. Och det är verkligen dess framgång som ledde till att stödja Ukrainas europeiska medlemskap, slitet från den ryska alliansen. Och ett ilsket Ryssland kommer att sätta stopp för alla sina arroganta förhoppningar genom att förgöra sitt folk, sina soldater och deras vapen. En sista gång kommer Paris upproriska attityd och

styrelseskick att vara orsaken till dess slutgiltiga kärnvapenförstörelse. Paris, den upproriska staden, kommer inte att finnas mer och kommer aldrig att finnas igen. Allt som kommer att återstå av den kommer att vara utseendet på den ursprungliga Lutetias "kittel", men den här gången utan dess invånare.

Otro och misstro är inte legitima

Allt eftersom dagarna går och dramerna uppstår börjar illusionerna som är djupt inpräntade i västerlänningarnas sinnen att vackla eftersom de konfronteras med aktuella händelser. Men den utlösande faktor som skulle få dem att acceptera att ifrågasätta sina övertygelser och åsikter har ännu inte inträffat. Koncentrationen av lidna misslyckanden borde dock få otrogna sinnen att ställa sig själva frågan och söka förklaringen till denna samling av saker i kaskader i andarnas osynliga värld, eftersom det är där Gud väntar dem.

Många icke-troende rättfärdigar sig själva när de bedömer att de inte skadar någon – ingen synlig och köttslig, måste man säga. Nu är det här deras felbedömning börjar, för genom att ignorera Gud och hans förordningar skadar de sig själva och Gud, som därmed föraktas. Det finns redan två offer i denna attityd: den icke-troende och Gud. Det är därför viktigt att förstå att Gud inte bara fördömer den dåliga handling som begås utan också avsaknaden av utövande av de goda gärningar som borde utföras. Individens eget omdöme är därför värdelöst, eftersom endast Guds omdöme räknas.

Upproriska andar manifesterar sig genom sin envishet, sin irrationella envishet, även inför de bevis som nu börjar överflöda. För efter 77 år av relativ fred och välstånd tvingas västerlänningar erkänna en kedja av på varandra följande olyckor som drabbar dem. Men trogna sin upproriska natur, "inte ens rädda", är de bedrövade, men förblir på observationsnivån; det är ingen fråga om att gå längre. Ändå, om deras intelligens tillät dem, skulle de inse att den situation som presenterar sig idag bara är konsekvensen av deras multipla och permanenta vägran att lyssna på de varningssignaler som har presenterat sig för dem över tid.

Det råkar så att den berömde indo-muslimske författaren Salman Rushdie knivhöggs i halsen och buken i New York, USA, just när han skulle tala vid ett möte. Angriparen var en 24-årig muslimsk kvinna. Och så, 33 år efter tillkännagivandet, verkställdes ayatolla Khomeinis fatwa. Under de senaste 33 åren har misslyckandet med att implementera denna fatwa främjat falska illusioner hos icke-troende västerlänningar. Under alla dessa år övertygade de sig själva om att deras humanistiska värderingar kunde övervinna alla hinder; framgång var bara en tidsfråga. Och den tid som var gynnsam för dem verkade ge dem rätt. Den övertygelse som skapades hade därmed blivit mycket stark och som ett resultat tog hoppet den arroganta formen av bekräftelse och tillförsikt om slutlig seger. Denna övertygelse var desto starkare eftersom den västerländska erfarenheten erbjöd ett fint exempel på denna framgång. Har inte den kristna tron anpassat sig till kraven från ett sekulärt samhälle? Varför skulle inte islam vara föränderlig i kristnas avbild? Europeisk religionsfred uppnåddes genom detta accepterande av sekulära civila regler. Men jag påpekar att detta resonemang

glömmer en viktig sak; det är det sekulära samhället som byggdes efter den kristna modellen, och inte tvärtom. Republiken var fast etablerad genom normerna i Konkordatet som beordrades av Napoleon I ' och som grund för dess sekularism tog kejsaren det kristna samhällets normer och endast det. Denna kristendom var katolsk och protestantisk och den sekulära civila makten påtvingade fred och tolerans för de två tidigare krigförande parterna. Men bortsett från denna fredsplikt behövde de två religionerna inga kompromisser att göra, deras dogmer och doktriner förblev helt fria. Detta förklarar varför sekularismen inte har orsakat några problem, förrän dess moderna konfrontation med islam och särskilt sedan dess legalisering av sexuella persioner vars förövare har tillstånd att gifta sig, män med män, kvinnor med kvinnor. Sekularismen har därför nyligen antagit förändringar som kolliderar med värderingarna hos religiösa kristna eller muslimska människor. Situationen är därför tydlig: före dess avskyvärda lagar var sekularismen förenlig med den monoteistiska tron; sedan dessa lagar antogs är den inte längre det. Det sekulära valet fördöms endast av muslimer och detta förklaras av det utbredda kristna avfallet som har präglat de katolska och protestantiska religionerna sedan 1844 och den institutionella adventismen sedan 1994.

I det sekulära lägret finns en övertygelse om att religioner är avsedda att anpassa sig till de nya krav som uppstår i takt med framstegen. Och även här, eftersom falska kristna har gått med på att kompromissa med sina kristna värderingar, har denna tanke legitimerats och rättfärdigats. Olyckligtvis för dem har islam ingen kallelse att anpassa sig till de regler som satts av de sekulära republikanska "otrogna"; dess organisation, utan en högsta jordisk ledare, gör denna religion okuvlig. I islam, som betyder "underkastelse" till Gud allena, är alla fria att göra vad de vill så länge de erkänner profeten Muhammed och Koranen som sin heliga bok. Det är därför enbart på grund av sitt förakt för det religiösa subjektet som det sekulära lägret har misslyckats med att se eller förstå att islam och islam är oförenliga, på grund av själva det faktum att de motsäger varandra i principerna; men detta gäller även för den sanna kristna tron. Men den fredsstandard som Jesus lärde ut gjorde kristna till standarden för manipulerbara och fogliga varelser, och i det nuvarande avfallet har de blivit ännu mer så. De renhetsvärderingar som Gud lär ut ignoreras således fullständigt som om de aldrig hade lärts ut.

Det är här islam är användbar för Gud; dess okuvliga natur gör den till det krigiska element som sätter stopp för den religiösa freden i västerländska samhällen. För vår Skapare finns det en tid för allting. Tills dess aggressiva roll kom in i bilden, mellan 1958 och 1995, etablerade sig den vilande maghrebiska islam gradvis i Frankrike, och sedan 1945 i Tyskland, där en stor turkisk gemenskap har bosatt sig. Och i dessa två länder har den muslimska komponenten länge anpassat sig till värdländernas sekulära regler. Denna foglighet var bara tillfällig och berodde på en tillfällig försvagning av islams utövande. Gradvis, sedan 1948, har judarnas återkomst till Israel, som sedan dess blivit Palestina, provocerat fram ett permanent krig mellan judar och palestinier. I hela muslimska länder har denna återkomst, uppfattad som en orättvisa, återuppväckt religiöst beteende och extremistiska krigiska handlingar som gradvis har spridit sig till

västerländska nationer. Den första syndens nation har således blivit orsaken till en förbannelse för alla västerländska och östra nationer. Guds plan har uppfyllts som han avsett. Alla förutsättningar som är gynnsamma för krig är etablerade och redo att slå folk skyldiga till olika synder; för islam och judendom, deras förkastande av Messias Jesus; och för kristna folk, deras förakt för Kristus och hans förebild i lydnad.

Guds vrede är därför mycket stor, även om vi bara ser en liten del av den i nuvarande förbannelser. Denna vrede är desto större eftersom mänskligheten har mottagit otaliga vittnesmål som har förkastats och föraktats. Nej, människan är inte legitim när hon väljer att inte tro på Guds existens, även om hon är fri att göra detta val. Men denna frihet skyddar henne inte från de konsekvenser som uppstår; ty Gud dömer till döden den skyldiga person som vågar förakta honom. Det är här den gudomliga förbannelsen utmärker sig genom de former som denna död kommer att ta: svärd eller kulor, bomber, eld, drunkning, alla möjliga onaturliga dödsfall.

Gud håller den moderna människan skyldig för att vägra lyssna till det förflutnas vittnesmål: trons martyrer, av vilka de sista bara är drygt tvåhundra år gamla. De hålls skyldiga för att de tror att dessa trogna Guds tjänare gav sina liv för ingenting; utan någon anledning till det. Medan ursprunget till denna hjältemod ligger i erfarenheten av Jesu Kristi död och uppståndelse, som först imiterades av hans apostlar, ögonvittnen till denna död genom korsfästelse och denna uppståndelse. I den sekulära läran är samma människor överens om att tro på många mindre viktiga saker utifrån vittnesmål som är så värda deras tvivel.

Tvivel är berättigat endast i början av reflektionen; inte i något fall för dess slut. Ty mellan reflektionens början och dess slut kan människan bygga sin tro genom att beakta de många uppgifter som Gud erbjuder sina utvaldas intelligens, de som söker honom. Det är så jag i min egen erfarenhet kunde upptäcka att Gud, utöver de parametrar som uppenbaras i de fyra evangelierna, kunde erbjuda ännu mer, i sina profetiska budskap som förkunnar framtiden med sådan precision att fakta får kraften av levd verklighet. På grund av den enorma mängden uppgifter som gynnar tron och som görs tillgängliga för den icke-troende, är hans otro i hög grad och oundvikligen oberättigad och fördömd av Gud.

Sann tro är tillgänglig för varje människa som är verkligt ärlig mot sig själv och sin nästa. Sann ärlighet är en tvingande kraft som inte kan bekämpas. Det som skiljer en utvald person från en annan person är denna benägenhet att lyda sitt eget samvete. Däremot motstår den icke-troende sitt samvete, vilket han kväver genom att välja att inte ta hänsyn till de sanningsargument han tar emot. Även om den utvalda personen är skapad utifrån samma modellprincip för fysiskt och mentalt liv, skiljer sig den från den fallna personen genom att han inte kan motstå det som hans samvete presenterar för honom, gott eller ont; gott och ont definieras enbart av Guds Andes dom. Om han inte existerade, skulle gott och ont inte kunna definieras. Och det är just detta som händer i våra västerländska samhällen, som helt har separerat sig från Gud. Det direkta resultatet av denna separation är denna oförmåga att definiera ondska. Utan att längre ha den gräns som Gud satt, kan mänskligheten gå framåt utan begränsning i sina överdrifter och övergrepp. Och alla kan notera att det första tecknet på denna totala

separation från Gud var valet att legalisera samkönade äktenskap och dess avvikelser som fördömts av samma samhälle fram till dess.

Jag ryser av fasa vid tanken att samhället i den här processen skulle kunna gå ännu längre och sluta med att legalisera pedofila relationer, som de asiatiska folken, för alltid separerade från Gud, redan gör. Det handlar helt om Guds givna tid, men vi vet nu att detta kommer att ta slut våren 2030, på jorden, för de goda, de rättfärdiga och de onda.

Gud har i naturens utseende placerat otaliga bevis på att han skapade den. Marina fossil som hittats på de högsta bergen vittnar om den vattenflod som Gud uppenbarade för Moses. Men i misstro förknippas denna natur med evolutionära fantasier sedan Charles Darwin, eftersom naturen fram till honom ansågs vara en gudomlig skapelse. Avskuren från Gud faller den icke-troende offer för många falska teorier som syftar till att lugna honom. Vetenskapsmän försäkrar honom om att det inte finns någon Gud att frukta och att allt liv utvecklas som naturen själv. Vi ser att principen om anpassning är det grundläggande elementet i denna icke-troende tanke och det är på grund av denna åsikt som den icke-troende tror att det är religioner som måste anpassa sig till vetenskapen och inte tvärtom. Förutom att vetenskapen i sitt tänkande berövar sig konsekvenserna av existensen av Skaparguden som vi har livets permanenta mirakel att tacka för. Vetenskapsmän och troende ser på samma saker med olika förklaringar, och lyckligtvis lever Gud för att ingripa och sätta stopp för denna ständiga konfrontation, för sina trogna utvaldas lycka och frälsning. För ingen mänsklig auktoritet är kompetent att göra det i hans ställe. Vad som är säkert är att Guds princip är att låta de ogudaktigas gärningar falla tillbaka på hans eget huvud, och att vid denna sista ytterlighet är hans öde definitivt beseglat.

Otroende ser sin misstro uppmuntrad av vetenskapsmän som ger dem rationella förklaringar till vad ögonen ser. Men vad ser vi av denna natur som talar till oss? Endast den övre delen av jordskorpan, som har genomgått många förändringar under loppet av 6 000 jordår på grund av jordbävningar som har bildat eller deformerat berg, slätter, där smält snö har skapat strömmar, floder och bäckar. Religion motsätter sig inte observationen av de överlagrade skikten som utgör berg och all jordmån. Men den motsätter sig teorierna som ger dessa saker en existens i miljoner och miljarder år, eftersom Gud har bekräftat motsatsen genom att uppenbara sin plan på sex tusen år, från sin skapelse till Jesu Kristi härliga återkomst. De synliga skikten vittnar som mest om de senaste hundratals årföljderna av dessa nästan 6 000 år, och inget mer; Resten är bara frukten av det mänskliga sinnet inspirerat av djävulen, alltid i arbete för att motsäga och förstöra gudomliga sanningar. Men det är just för detta bedrägliga verk som snärjer den icke-troende som Gud har lämnat honom och hans upproriska demoner fortfarande vid liv.

Endast vattenfloden som inträffade år 1655 efter arvsyndens gav jordens underlag ett specifikt, verifierbart utseende. För vi måste inse vad denna vattenflod, som täckte jordens jordmån i ungefär ett år, innebar. Den första konsekvensen var att allt som levde på jorden vid den tiden dog. Den andra konsekvensen var att jorden och jordens underlag mjuknade vid den tiden. Forntida lager blandades med olika snäckor och ben från döda land- och havsdjur.

Det är säkert att detta år av floden skapade ett mycket tjockt, unikt lager. I Frankrike, nära Nîmes, erbjuder stenbrott detta utseende: över tiotals meter består stenen av en komprimering av mer eller mindre trasiga marina snäckor blandat med gul sand; denna mycket speciella sten kallas "travertin"; och Nîmes ligger inte vid havet, utan cirka fyrtio kilometer från Medelhavet. Denna närvaro av marina fossiler på de högsta platserna på torra land vittnar om den bibliska flodens verklighet. För i sin berättelse i Första Moseboken uppenbarar Gud faserna i sin jordiska skapelse, och i det ögonblick då det torra landet uppstod ur vattenmassan finns det inget liv, vare sig på land eller i vattnet. Utan en översvämning kan man inte heller rättfärdiga närvaron av dessa marina fossil som skapats i vattnet efter denna separation från det torra landet. Det är därför vart och ett av dessa fossil och marina snäckor utgör ett synligt vittne, vilket rättfärdigar och bekräftar existensen av den osynlige Andeguden, eller synlig i en jordisk köttslig aspekt, så som han uppenbarade sig i Jesus Kristus före och efter sin uppståndelse. I unga berg, såsom Alperna, vittnar toppar och barr om ett stort kaos organiserat av Gud, och lagren av omkullvälda och spridda stenar bekräftar prägeln av åren och århundradena i den årliga jordiska tidens följder. Men inget av dessa saker bemyndigar människan att göra Gud till en lögnare, eftersom ingenting i dem motsäger fullbordandet av hans globala projekt på sex tusen år, vilket kommer att efterföljas av den stora sabbaten under det sjunde årtusendet; en global tid byggd på sjudagarsveckans standard. Och denna analogi ger resten av veckosabbaten all dess härliga betydelse som en belöning för den seger över synden som vår gudomlige och mänskliga Herre Jesus Kristus uppnått.

Den otroende har helt fel när han förnekar Guds existens, eftersom vetenskapen och den tekniska kunskapen om liv och materia har utvecklats. Allt som människan upptäcker är bara det som Gud först skapade. Om den som upptäcker något gör anspråk på ära, hur mycket mer är det inte att den som skapade allt och allt liv är värdig den högsta tänkbara och påvisbara äran. Och sedan de första islamiska attackerna av GIA 1995 på fransk mark har franska ledare fått bevis på den fara som islams extremism eller religiösa fundamentalism utgör för dem. Efter att ha förstått svårigheten att neutralisera den, en efter en, har de republikanska ledarna bara vetat hur de ska beklaga och notera farans utveckling. Deras humanistiska anda har fångats av islams dubbla aspekt: vissa muslimer är fredliga, andra är aggressiva och mordiska. Denna dubbla sida har lett de styrande organen till orörlighet, vilket har gynnat hyperutvecklingen av islamistiska grupper; detta, fram till tiden för den oundvikliga slutliga konfrontationen som dessutom är profeterad av Gud. Ty Gud ville inte dölja för de franska icke-troende det öde han hade förberett dem. Och i motsats till de bibliska profetiorna, bibliskt kodade, av Michel Nostradamus, sade han till dem i det 18:e ^{kvartet} från det första ^{århundradet} :

"Genom den galliska försummelsens oenighet
Kommer passagen till Mahomet att vara öppen,
Senoises land och hav var dränkta i blod,
Den fokaiska hamnen för segel och täckta skepp.

Denna kvart har två intressen, eftersom den inte bara tydligt tillkännager det kommande dramat, utan dessutom uttrycker en gudomlig bedömning av

fransmännens beteende, vilka den inte utan anledning tillskriver en anda av "oenighet" och "försumligt" beteende som jag tillskriver denna stolthet över att erövra humanismen som länge har präglat dem, och fram till vår tid. Den givna varningen var mycket värdefull, eftersom dess okunnighet är just orsaken till denna nämnda försumlighet. Det bör också noteras att, liksom de gamla gallerna, är oenighet för fransmännen idag en konsekvens av den önskan om frihet som alla kräver, men i en strikt individuell form och åsikt. Och konsekvensen av dessa konfrontationer av idéer är orörlighet, förhindrandet av att effektivt lösa de uppkomna problemen; "för" och "emot" neutraliserar varandra och i det långa loppet förstör de sin nation, vilket underlättar deras dödsfienders handlingar.

Titeln på detta budskap citerar "icke-troende" och "icke-troende", skillnaden mellan vilka måste noteras. I Bibeln talas det bara om otro, eftersom denna term betecknar avsaknaden av lydig tro hos troende varelser. För otro är en egenhet som uppstod i Frankrike under utvecklingen av den franska revolutionen 1789. Fram till detta datum trodde alla människor på en eller flera gudar, men alla trodde på dolda gudomliga herravälden; bilderna och statyerna som representerade dem var för dyrkarna endast synliga stöd för de osynliga gudomligheternas andar. Det är dessutom på denna punkt som dyrkan av den sanne Guden utmärker sig. Han förblir också osynlig, men han förbjuder sina troende att dyrka den minsta bild som representerar honom. Tron på honom demonstreras genom att omsätta hans lära i praktiken, och det räcker, eftersom den sanne Guden bara vill utvälja intelligent och lydiga återlösta utvalda, raka motsatsen till djävulen och hans upproriska demoner, som är dömda till en uppskov, först och främst som ett exempel. Således visade Israel otro genom att vägra erkänna Jesus som Messias eller den gudomliga Kristus. Men detta var inte det enda felet som nationen och dess präster begick, eftersom Jesus fördömde deras många andra synder under sin jordiska verksamhet. Förkastandet av Messias var dock den sista synden som skulle få en definitiv konsekvens för den judiska nationens existens, som förstördes år 70 av romerska trupper för att bekräfta den dom som Gud hade beslutat.

För vår tids västerländska människa är det svårt att inse att hennes beteende är en mänsklig anomali, eftersom det märkliga i otro har blivit normalt för nästan alla västerländska människor i vår tid. Men jag insisterar på denna punkt, detta gäller endast det västerländska lägret, arvtagare till den falska "upplysningen" som lärdes ut av de icke-troende fritänkarna från 1700-^{talet}. För däremot har orientalerna förblivit mycket religiösa och fanatiskt så för vissa, till och med majoriteten av dem. Således, i linje med fransmännens otro, har alla västerlänningar under ungefär två århundraden gradvis vunnits över av förkastandet av den levande Guden. Så att ju mer Gud visar sin godhet och sin kärlek, desto mer förkastar och föraktar mänskligheten, utbildad av vetenskapen, honom. I väst år 2022 är godhet och kärlek inte längre populära. Men å andra sidan, i öst och Afrika, äras och tjänas falska, onda och grymma gudar troget. Västerländsk otro har ökat avsevärt under de senaste decennierna, och särskilt under det senaste decenniet, då barn inte längre får någon religiös undervisning i europeiska familjer, och särskilt i Frankrike, där denna otro har nationaliserats för första gången i mänsklighetens historia. Men låt oss notera att 1700-talets

fritänkare^{inte} förkastade kärlekens och godhetens Gud; de förkastade de orättvisa och grymma domstolarna i den påvliga och romersk-katolska inkquisitionen, som påstod sig representera honom men gynnade den rika adelsmannen framför den fattiga. Och genom att förkasta skaparguden gav de sig själva gudinnan "förnuftet" som sin gudomlighet, trots att de genom sitt beteende gav själva exemplet på "oronoförnuft". För deras fel, vars konsekvenser fortsätter än idag, var att inte skilja mellan Jesus Kristus, evangeliernas Gud, och den avskyvärda och orena falska påvliga heligheten som falskeligen gör anspråk på sin titel "Guds Sons ställföreträdare eller tjänare". Dessutom maskerade den protestantiska tron hos de beväpnade hycklarna, som återgäldade slag för slag mot de katolska ligorna, vittnesmålen från de sanna utvalda, fogliga och fredliga martyrerna. Religionskrigen, förskräckliga av de fasor som begicks i båda lägren, protestantiska och katolska, avslöjade en grym och stridslysten skapargud värd hat. Men Bibeln och dess evangelier presenterade för Gud skapargudens sanna ansikte, så att dess förkastande av fria tänkare vittnar om deras upproriska natur och de utnyttjade den berättigade förevändningen av de grymheter som begåtts av falska kristna för att förkasta Gud och den lydnad som alla hans varelser är skyldiga honom. På samma sätt är vetenskapen och dess tekniska förklaringar idag bara de förevändningar bakom vilka den upprörande önskan om frihet ligger hos människor som har blivit icke-troende genom fritt val. För utöver Bibeln ignoreras och föraktas martyrernas vittnesmål skrivna med deras blod av ett upproriskt samhälle som utövar revisionism inför Guds ansikte; eftersom de skriver om historien och strävar efter att få historiska religiösa referenser att försvinna. Jag minns, sedan 1981, att den sjunde dagen tillskrivits den romerska "söndagen", den första dagen i veckan som Gud instiftade; men också, mer nyligen, att vår tids anknytning till Jesu Kristi namn har avskaffats; något som observerats sedan den kristna kalendern skapades av den katolska munken Dionysius den Lille på 500-^{talet}. Kristi namn måste försvinna för att behaga de muslimska samfundet, som nu är många i Frankrike, såväl som det judiska samfundet. Den eftersträlvade kompromissens synkretism leder till en ytterst och absolut kretinism. Men vi är åtta år ifrån den sålunda attackerade Messias härskande återkomst, och hans ilska mot de skyldiga kommer att bli desto mer berättigad. Idioti styr upproriska sinnen, eftersom bildade människor vågar tillskriva intelligens och dess komplexa former enbart till slumpen; människan är, i sin sammansättning, ensam, en modell av denna komplexitet skapad av den evige, vise, intelligenta, högsta och allsmäktige Skaparguden.

Enligt Ords. 22:6 hade Gud befallt judarna att lära sina barn hans lagar, så att de inte skulle avvika från dem när de blev gamla: " *Uppfostra ett barn i den väg han bör gå, och när han blir gammal skall han inte avvika från den.* " Men idag, när han har blivit gammal, kan det utbildade barnet bara förbli fastlåst i sin ateistiska otro, frukten av sin okunnighet om det religiösa ämnet. Och detta beteende som Gud straffar med döden är den sena upproriska frukten av den libertarianska moralrevolutionen som fullbordades i Frankrike i maj 1968.

Liv och död

På domens dag presenterar Gud två experiment som utförts successivt i himlen och på jorden. Det första vittnar om änglarnas beteende; det placeras under livets tecken eftersom änglar inte dör, och de förökar sig inte heller sinsemellan. De skapades i det antal som Gud önskade, en gång för alla. Och alla änglar som Gud skapat hade kunskap om Gud, hans lagar och hans förordningar, vilka hans skapelser måste lyda för att skapa gemensam lycka. Ty lycka beror på lydnad mot regler som gäller för alla. Och naturligtvis, eftersom denna nödvändighet påtvingas varelser som Skaparen avsett att vara fria från val, kunde själviska sinnen bara utmana denna nödvändiga lydnad. Och för det första föll den första skapade ängeln i sin frihets fälla. Det var inte brist på kunskap om Gud och hans godhet som rättfärdigade hans uppror; det var hans fria val, det som är frukten av hans karaktär och allt som utgör hans personlighet. Vi vet inte det exakta antalet änglar som Gud skapat, men erfarenheterna som levts på jorden vittnar om att antalet demonstranter är mycket större än antalet utvalda, lydiga, undergivna i Guds kärlek. För det som gäller för jorden var lika sant för livet i himlen: "*Många är kallade, men få utvalda*"; i enlighet med vad Jesus sade i Matteus 22:14. Syftet med denna himmelska upplevelse är att visa den naturliga frukt som fritt bärs av varje varelse som inte är utsatt för dödens hot. Således samlades i himlen de som är lika och därmed formades och möttes två grupper som var absolut motsatta. Ondska kunde bara uttryckas genom tankar och idéer eftersom de andliga kropparna var skyddade mot alla former av fysiskt lidande. Men dessa val som gjordes av fria andar fick i slutändan dödliga konsekvenser för de upproriska änglarnas läger. Och det är på denna nivå som nödvändigheten av jordisk erfarenhet kommer in i bilden, för det är bara på jorden som upprorisk ondska kommer att ta sina mest fruktansvärda former; människor drivs till det värsta av inspirationer från sataniska demoner.

Av alla de 6 000 år som Gud bestämt för sitt utval av jordiska utvalda, gavs 4 000 år till änglarna för att välja sida. Eftersom deras slutgiltiga fördömelse först kom i det ögonblick då Kristus segrade över synd och död, vilket är dess lön, och även om de förblev vid liv med uppskov, var den "*andra döden*" reserverad för dem. De lärde sig således vart upprorets anda leder och kände i sina själar hur fruktansvärd döden är. Men redan innan de definitivt berördes av döden, i 4 000 år, såg de vad döden var för människorna och förstod att döden var ett effektivt gudomligt hot för att tvinga människan att lyda honom. För att bryta denna effektivitet inspirerade de människorna med falska övertygelser, som alla har gemensamt målet att lugna mänskligheten om döden. Den stora grekiska civilisationen från antiken lärde människorna, genom filosofen Platon, att den mänskliga själen är odödlig. Detta är tillräckligt för att lugna den varelse som inte längre ser sig själv som sådan. Och ändå är denna sinnesfrid endast baserad på ett dumt resonemang att det som lever en gång lever för evigt. I verkligheten är saker och ting väldigt annorlunda, eftersom Gud skapar ett liv ur ingenting och

ingenting hindrar honom från att förinta detta liv, skicka det tillbaka till intet, utan att det minsta spår finns kvar av dess tillfälliga existens.

På jorden experimenterade Gud fortfarande med flera villkor i mänskligt liv: jättarnas långa liv, före syndafloden, och deras mindre efterträdares korta liv. I båda upplevelserna fortsatte döden att plåga människornas ande, föra de fogliga tillbaka till Gud och leda de upproriska mot djävulens lögnaktiga fabler och hans förföljande himmelska och jordiska mänskliga demoner. 2000 år efter Adam och Evas synd, och efter vattenfloden, vittnade Abrahams efterkommande om sitt band med himmelens Gud. Hans roll var att förbereda mänskligheten så att den skulle känna igen Kristus som skulle komma för att göra slut på synden och dess konsekvens, döden. Bara det att djävulen återigen gick in i detta projekt, för att ge denna återlösning av de utvalda, en mycket bredare tillämpning än den som Gud ger honom, enligt hans princip: " *många är kallade men få utvalda* "; något som djävulen har lyckats omvandla till: "många är kallade **och alla är utvalda**". Genom att presentera frälsningsgarantin för människor som rättfärdigar sin synd, uppnår djävulen sitt mål dubbelt: han leder till mänsklighetens död och saboterar Guds återlösningsverk i Jesus Kristus. Men för att tro på de fabler som djävulen hittat på måste människan antingen ignorera den bibliska texten eller underskatta den. Och i båda fallen är situationen densamma för honom, eftersom Bibeln bara är av intresse om den tas på allvar av sin läsare och tas emot av hans ande, likt ett brev skrivet av hans Gud som adresserar det till honom personligen, i all förtrolighet.

Således utsatte de upproriska himmelska andarna i 4 000 år de upproriska mänskliga andarna för de nycker och lekar de inspirerade till hos dem, vilket ledde till att vissa tillbe solen, liksom egyptierna och alla andra slags falska gudomligheter; och till detta kom relationer med de dödas andar, bakom vilka de ibland presenterade sig. Och detta falska vittnesbörd var mycket effektivt för att riva rädslan för döden ur människornas sinnen. Vem kan rycka ur en sårad själ njutningen av att upprätthålla en relation med sina kära avlidna som fortsätter i döden efter livet? Hedendomen tillät otaliga hedniska religiösa former att upprätthålla dessa förföriska illusioner. Jesus kom också och avslöjade den makt och de handlingar som tillkommer de onda sataniska änglarna. Med denna uppenbarelse kunde man ha hoppats att mänskligheten skulle undkomma demonernas sofisterier och bedrägerier, men nej, det var inte vad som hände; Tvärtom hände. Den sällsynta närvaron av kärlek till sanningen, som gör de utvalda få till antalet, bekräftades genom att de som Kristus kallade antog hedniska normer. För den dominerande religionen visste hur man utnyttjar dödshotet för sin egen fördel för ett syfte som motsätter sig Guds. Gud hotar visserligen med döden för att återföra naturligt upproriska mänskliga andar till sin lydnad. Men den katolska religionen hotar med döden för att tvinga människor att lyda dess djävulska dogmer, vilket kommer att göra deras frälsning omöjlig. Dödshotet finns därför i båda lägren med uppenbart diametralt motsatta syften. En lång period av total okunnighet om innehållet i den Heliga Bibeln skulle kunna rättfärdiga framgången med detta romersk-katolska påvliga bedrägeri. Men på 1500-^{talet} möjliggjorde produktionen av Bibeln, genom tryckpressar, en mångfaldig spridning av den bibliska texten, som gav människor de sanna ord

som Gud talat. Den katolska kyrkan kände också risken att bli förvirrad och förkastad och fördubblade sina attacker och förföljelser. Den hotade inte längre bara med döden, utan gav den till skaror som motsatte sig den. Även här gjorde inställningen till döden det möjligt att identifiera de utvalda från de kallade: få till antalet utstod de utvalda martyrdöden och dess olika former, men de kallade, långt fler, reagerade genom att vilja rädda sina egna liv. Och för detta ändamål tog de till vapen och gav slag för slag tillbaka till de katolska arméer som anföll dem i kungars och påvars namn. Så här har en bedräglig kristendom, bestående enligt Gud av "hycklande" människor enligt Dan. 11:34, överlevt fram till vår tid där den dominerar från USA, alla nationer och folk på jorden. Dess nuvarande "hyckleri" uppenbaras i dess kristna religiösa anspråk och dess verkliga dyrkan av Mammon, pengarnas gud, som i dess namn kallas Dollarn. Och denna religion är bara arvet från den grymma kalvinismen, född och utvecklad i staden Genève på 1500-^{talet}. Dess vitala behov av rikedom är ursprunget till dess kapitalistiska doktrin, som ger den rätten att utnyttja människor och alla jordens folk. Och här rättfärdigar återigen dess folks mänskliga liv offret av andra folks mänskliga liv. Efter att länge ha kämpat för att etablera sin makt över hela jorden har den slutligen bara fått stöd från Västeuropa samt några andra punkter av strategisk betydelse i öst, så långt bort som Japan och den tidigare kinesiska ön Formosa, som sedan dess blivit Taiwan. I nyheterna har ett besök av en amerikansk politiker hos landets ledare just provocerat fram irritation i Folkrepubliken Kina. Detta faktum isolerar ytterligare USA, som befinner sig ensamt med Västeuropa och Australien, inför de många folk som länge beskrivits som "tredje världen" av detta dominerande exploaterande läger. Rysslands militära operation i Ukraina får enorma konsekvenser, orsakade av reaktionerna från det västerländska lägret, vars sanktioner mot Ryssland slår tillbaka. De allierade i båda lägren omgrupperar sig, och dag för dag närmar sig den stund då de kommer att drabba samman tills "*en tredjedel av mänskligheten*" går under, enligt Upp. 9:15. I ett nyligen hållet tal talade president Macron om "ett krig i Europa" och kopplade det till den ryska aggressionen mot Ukraina den 24 februari 2022. Detta är inte korrekt, eftersom detta våldsamma krig började 2014 i form av ett inbördeskrig där anti-ryska, pro-polska ukrainare ställdes mot pro-ryska ukrainare som hade dragit sig tillbaka till Donbass-regionen. Denna fas ignorerades fullständigt av väst, men när Ryssland gick in på ukrainskt territorium 2022 reagerade de eftersom de själva kände sig hotade. Detta beteende kännetecknar hela det västerländska lägret, som utnyttjar jordens folk, men själviskt försöker bevara sina privilegier. Den här gången misslyckades det, eftersom väst självt har gett saken formen av att destabilisera hela världsekonomin. Konsekvenserna av de åtgärder och sanktioner som vidtagits mot Ryssland tynger alla jordens nationer. Och den sjukdom som därmed sprids provocerar fram ett återuppvaknande av gammalt hat som kvävts eller hållits tillbaka, av gammal förbittring som känts mot exploaterande kolonialistiska folk. I sin gudomliga visdom får Gud de ogudaktiga att falla tillbaka på sin egen ondska.

I denna nya situation är få eller ingen medvetna om att denne ryske ledare, Vladimir Putin, också är underkastad den allsmäktige Gudens direktiv som dikterar hans handlingar. Enligt Hesekiel 38 har Gud satt "*en ring på hans käke*"

för att dra in honom i ett krig som förberetts och profeterats i förväg i Dan. 11:40 till 45, det vill säga 26 århundraden före vår tid. Medan västerlänningar tillskriver honom en väl förberedd plan, låter sig Vladimir Putin i verkligheten ledas av motståndarlägrets reaktioner, själv fruktad av en universell eldsvåda; vilket bekräftar hans önskan att ge sin handling endast formen av en specialoperation och inte av ett krig.

Inför döden avslöjas människors beteenden i alla deras olikheter. I Ukraina uppmuntrar presidentlägret ett totalkrig och kräver en offeranda bland sina krigare, vars antal minskar med tiden. Bakom dem finns de hycklande västamerikanerna och européerna som uppmuntrar striderna och dess död genom att tillhandahålla pengar och vapen, men särskilt inte män som riskerar att dö. Ändå har Gud också satt ett "spänne på deras käkar", och de kommer att finna sig fysiskt engagerade i den konflikt de materiellt har uppmuntrat. I framkant strävar USA efter att utnyttja de ukrainska krigarnas uppoffringar för att försvaga Ryssland så mycket som möjligt, deras långvariga fiende, vars undergång de redan medvetet åstadkom på 1980-talet. Amerikansk imperialism är verklig; örnen är dess symbol. Den syns på dess vapensköld och dess dollar. Detta imperialistiska mål kan dock bara lyckas genom att förgöra konkurrerande folk genom ekonomi eller krig. Och efter att ha besegrat Japan och endast delvis Tyskland, finner vi i denna konkurrens idag Ryssland, den andra vinnaren av Tyskland och Kina; Kina som Amerika tog med sig in i Världshandelsorganisationen för att utnyttja sin slavarbete. Detta rika och mäktiga Kina är därför frukten av dess verk. Och idag konkurrerar slaven med sin tidigare herre, men framför allt stark med en befolkning på en miljard fyra hundra miljoner själar. Indien har också dragit nytta av utländska investeringar och har också blivit en stormakt i likhet med sin muslimska religiösa konkurrent, Pakistan.

Den nuvarande nya universella situationen gör det möjligt för oss att bättre förstå rollen av den långa period av religiös fred som Gud har gett västerländska samhällen. Denna 77-åriga fred har gynnat berikandet och stärkandet av de tidigare koloniserande ländernas militära och ekonomiska makt. Redan 1973 hade oljekrisen berikat de muslimska arabländerna till nackdel för de mäktiga europeiska cheferna. Européernas vitala energibehov har fyllt dessa arabiska länders kassakistor, för medan Europa har dragit nytta av vatten och grönska, har Gud inte gett det olja, som det har blivit helt beroende av, tillsammans med gas. Och detta beroende är på en sådan nivå att avbrottet i dess försörjning bara kan leda till dess fullständiga undergång. Eftersom denna risk är verklig kommer konsekvenserna att drabba befolkningar som är vana vid lyx och välstånd. Men även om det är trevligt att bli rik, är det mycket svårt att uthärda att bli fattig. Det är under dessa förhållanden som interna inbördeskrig bryter ut och tar form. Dödliga sammandrabbningar byggs därför upp dag efter dag av flera anledningar. Detta gäller i ännu högre grad eftersom gudomligt höga temperaturer som orsakar torka på tempererade länder utbryter och förtär tusentals hektar uttorkad skog och grönska. Förstörelsen av jordytan är i full gång. Men denna redan synliga skada är ingenting jämfört med den som de vapen som människor konstruerat kommer att orsaka.

Gud har lagt fram två vägar för människan, bilder av två val: " *liv och gott; död och ont* ", enligt 5 Mos 30:19. Det öde som människan lider idag vittnar om att hennes val var " *död och ont* ". För om valet hade varit livets val, skulle det goda dominera och det onda skulle överväldigas av välbefinnande och goda tankar. Liv och död kommer att ha varit mycket användbara i Guds plan som skapade båda. Livet låter en upptäcka allt som är märkvärdigt; döden har låtit Gud minska tiden för onda handlingar som utförs av onda rebeller. Och sedan slutet av andra världskriget 1945 har valet att eliminera dödliga avrättningar i sin uppfattning om rättvisa varit extremt avslöjande för mänskliga sinnen och tankar. Deras kamp mot Gud har lett dem till att förstöra, avskaffa eller förvränga allt som Gud har förordnat i sin visdom. De har således byggt frihetsdömda samhällen där ondska enligt Gud bara kunde gynnas och föröka sig. I etern och på tv, intervjuade, noterar och beklagar människor förvarringen av våld av alla slag, osäkerhet, stölder och våldtäkter, men hur skulle det kunna vara annorlunda när gudomlig visdom ignoreras och förkastas?

Gudomliga demonstrationer gäller även de olika politiska experiment som föreslagits över tid av monarkiska, republikanska, kapitalistiska eller tvärtom kommunistiska regimer. Så alla tänkbara samhällsmodeller har prövats och bevisat att ingen av dem var kapabel att bringa lycka till män och kvinnor. Sedan 1945 har USA och Ryssland antagit helt motsatta regimer. Mot den amerikanska kapitalismens själviskhet motsatte sig Ryssland sin kommunistiska modell där folket delade sin fattigdom lika. Själviskhet var inte längre ett problem, men nationen som hade fallit in i nationell ateism, efter Frankrike, kunde inte bära den frukt som Gud välsignat. Det är därför delandet var lidande och "terror" som Frankrike från sommaren 1793 till sommaren 1794. Den nationella vägvisaren Josef Stalin ville göra sitt folk lyckligt, men eftersom han själv var avskuren från Gud, som han bekämpade, var han oförmögen att göra det och han blev det kalla och oberörda blodtörstiga monstret som orsakade miljontals människors död i Sibirien och på andra håll, även i Ukraina. Det kommunistiska Kina, där "draken" dyrkas, kan inte heller erbjuda sitt folk lycka, och inte heller Nordkorea, där den unge, nya ledaren Kim Jong-Un har lyckats erövra sitt folks hjärtan samtidigt som han utsatte dem för döden i ett krigiskt åtagande mot deras fiender från det hatade västerländska lägret; låt oss påpeka att detta land, med sitt bibliska namn Korea, är helt emot den kristna religionen, som det alltid har bekämpat.

Till alla, till det västerländska lägret som vill utrota döden och till österlänningarna som älskar döden, i Jesus Kristus tillkännager Gud ett tredje världskrig som kommer att ta ifrån jordens invånare allt hopp om att förlänga sina liv där på ett hållbart sätt. *Den symboliska "tredjedelen av mänskligheten"* kommer att " *dödas* " och förmodligen fler i verkligt antal. Dessa kommer att vara de sista **dödsfallen** i mänsklighetens historia, men de kommer säkerligen att vara mycket talrika, eftersom Jesu Kristi härliga återkomst kommer att markera en fullständig utrotning av mänskligt liv på jorden. De överlevande må vara få till antalet, men på grund av nådens slut kommer Gud inte längre att tillåta döden av någon av sina trogna utvalda. Det är därför, i det slutliga provet av universell tro, de sista utvalda "bara" kommer att hotas med döden av sina upproriska domare. Och de sista "döda" i den jordiska historien kommer att vara dem: deras domare.

De kommer således att lida det dödliga öde som Haman avsåg för juden Mordokaj på drottning Esters tid och som han själv led.

UPPENBARELSEN OM DEN SJUNDE TIMMEN och de FYRA "Johannes"

I en tid då det absoluta dramat snart är i fullbordan presenterar jag för er detta vittnesbörd som avslöjar utvecklingen av den erfarenhet som följs av " *Jesu vittnesbörd* " som rör och utgör hans profetiska uppenbarelse i skrift och i uppfyllelse. Ty liksom skaparen Gud som tänkte ut det, är Guds projekt byggt i en progressiv utveckling som är kännetecknande för allt som lever. Denna vers från Ords. 4:18 bevisar det: " *De rättfärdigas stig är som ett strålande ljus, som lyser starkare och starkare intill den fullkomliga dagen .* "

"Uppenbarelsen om den sjunde timmen" är namnet på den sista formen av mina profetiska förklaringar som föreslagits till den officiella adventistkyrkan, som själv kallas "sjundedagsadventister". Således, med tidens gång, kommer timmen efter dagen. Detta namn "sjunde timmen" är helt berättigat eftersom det överensstämmer med betydelsen av den sjunde tiden av gudomlig uppenbarelse, exakt kopplat i Upp. 3:14 till budskapet riktat till adventisterna under den period som kallas " *Laodicea* ", ett grekiskt namn som betyder: dom över folket. Bilden av en klocka som markerar en följd av sju timmar antyds av presentationen av sju budskap i Upp. 2 och 3. Att dessa profetiska "brev" täcker hela den kristna eran bekräftas av namnen på den första, sjunde och sista perioden: " *Efesus* " och " *Laodicea* ", vilket i ordning betyder: Kyrkans lansering och dom över folket (kyrkans).

Denna uppfattning om timme är oerhört viktig, eftersom det redan är en felaktig uppfattning om timmen som den judiska nationen har sin förbannelse att tacka för vid tiden för Jesu verksamhet. Det judiska felet bestod av detta: judarna trodde att de befann sig i den timme då Gud profeterade om sin " **hämnd** ", som det framgår av Jesaja 61:2: medan de bara befann sig i den första timmen av det gudomliga projektet; det om **det "nådens år " som citeras, vilket föregår Guds " hämnd "** -timmen i texten till denna profetia: Jesaja 61:1-2: " *Herren YaHWéHs Ande är över mig, ty YaHWéH har smort mig till att bringa glädjebud till de ödmjuka. Han har sänt mig till att hela de förkrossade, till att ropa ut frihet för de fångna och frihet för de fångar, till att ropa ut YaHWéHs nådsår och vår Guds hämnddag , till att trösta alla som sörjer ;»* Det är därför Jesus, i sin läsning av denna text i synagogan i Nasaret, avbröt sin läsning efter *det citerade "nådens år "* och stängde den bibliska skriftrullen. Senare, för att bekräfta den förbannelse som skulle falla över hela nationen, förbannade Jesus ett " *fikonträd* " som beskrevs som " *ofruktbart* " eftersom det inte bar frukt, vilket var normalt eftersom det specificeras i texten att det inte var den gynnsamma årstiden för fikonsträdets frukt. Och för att förstärka och bekräfta Guds rättvisa dom mot denna judiska nation noterade Kristi lärjungar att, Efter den förbannelse som uttalats mot det hade fikonsträdet vissnat och dött; en bild av den judiska nationens hemiska öde, offer

för dess irrationella bindning till det gamla förbundets normer. Genom tiderna och fram till vår tid har bindningen till traditionen ständigt hindrat de troende från att med tro ta emot det nya ljus som Gud presenterat.

Denna tragiska lärdom för den judiska nationen förnyades och uppfylldes för första gången för den katolska religionen på 1500-^{talet} och 1844 för den protestantiska religionen, sedan slutligen för den officiella institutionella adventismen 1994. Mellan 1982 och 1991, dagen för mitt officiella avsked (november 1991), föreslog jag en ny tolkning av de datum som tillskrivs de tre sista kyrkorna i Upp. 3: " *Sardes, Filadelfia och Laodicea* ". Fram till dess hade den officiella adventismen på traditionellt sätt knutit sin existens till den enda perioden som kallas " *Laodicea* ". Institutionen hade behållit adventisternas tolkning som placerade Kristi återkomst, det vill säga världens slut, till år 1844. Mitt arbete bestod av att visa att denna tolkning var falsk, eftersom den inspirerade och skrivna profetian logiskt sett täcker tiden fram till Jesu sanna och effektiva återkomst. Som ett resultat av detta avser de datum som inte markeras av hans sanna återkomst epokerna Sardes och Filadelfia och endast delvis Laodicea. Ljuset, som kom att belysa min förståelse av Daniel, gjorde det möjligt för mig att fastställa Sardesdatumet till 1844 (1843) och Filadelfiadatumet till 1873. Fram till min tjänstgöring gavs ingen förklaring till detta kapitel 12 i Daniels bok i den officiella adventismen. Genom att bevara den profetiska tolkningen av verkets pionjärer berövade sig denna officiella adventism förståelsen av tre budskap som berör den i epokerna " *Sardes, Filadelfia och Laodicea* ". Den misstolkade således tiderna i Guds plan, liksom den judiska nationen före den. Och det värsta är att detta misstag betalas med samma pris: den gudomliga förbannelsen och den andliga döden.

Mellan 1980, datumet för mitt dop, och 1994, det datum som fastställdes vid slutet av de profetiska " *fem månaderna* " eller *150 faktiska åren av budskapet om den " femte trumpeteten "* i Upp. 9:5-10, kom ett trosprov för att pröva den officiella adventismen; ett prov som ger full innebörd åt det budskap som Jesus riktar till den i " *Laodicea* "; ett budskap som därmed sanktionerar tiden för dess spyning av den officiella institutionen, men inte av adventiströrelsen som skulle fortsätta i oliktankande, utanför den. Dessa saker är nu bakom oss, och det är nödvändigt att dra nytta av de lärdomar som Gud gett genom dessa erfarenheter.

Den första lärdomen är att förstå att datumen som bygger på profetiska kedjor som fastställts av Daniel och Uppenbarelseboken inte var avsedda att exakt fastställa datumet för Jesu Kristi sanna återkomst. Tvärtom använde Gud detta motiv för att pröva sina tjänares tro år 1843, 1844 och 1994. Det var först efter dessa tre på varandra följande historiska prövningar som Jesus uppenbarade för dem han älskar och som älskar och tjänar honom i oliktankande, år 2018, datumet för sin sanna återkomst, våren 2030, vilket inte bygger på någon tidigare etablerad profetisk kedja. Jag måste också förtydliga att mina studier av profetior aldrig motiverades av sökandet efter datumet för Kristi återkomst. Endast min önskan att förstå alla de uppenbarade mysterierna var ifrågasatta. Och konsekvensen av denna studie var upptäckten av denna profetiska " *femmånersperiod* " för den " *femte trumpeteten* " vars användning, sedan datumet 1844, påtvingade mig datumet 1994. Och liksom fallet var för 1844 för protestanterna, är datumet 1994

autentiserat av Gud och det bär för traditionell adventism en dödlig andlig konsekvens.

Den andra lärdomen gäller de tre profetiska datumen som erhållits, 1844 (i verkligheten: 1843-1844), 1873 och 1994. Byggda på samma kedja av Daniel 9 och 8 och Upp. 9:5-10, markerar datumen 1844 och 1994 dramatiska slut på det gudomliga förbundet som successivt berörde protestantiska kristna och sedan adventistkristna. Dessa två datum är därför markerade av den gudomliga förbannelsen. Men byggt på kedjan av Daniel 12:12, markerar datumet 1873 ensamt ett budskap om total välsignelse som berörde "sjundedagsadventistkyrkan" när den, efter att ha blivit en amerikansk institution sedan 1863, inledde ett uppdrag av universellt vittnesbörd. Dessa tolkningar låter oss återupptäcka hela logiken i de profetiska budskapen. Således, under " *Sardes* "-eran 1843-1844, välsignar Jesus de ihärdiga och trogna adventisterna, men han specificerar: " **de skall vandra med mig i vita kläder** ." Observera att detta är futurum, eftersom de ännu inte praktiserar sabbaten, utan den ärvda romerska söndagen, kan de ännu inte uppnå full helgelse symboliserad av dessa " *vita kläder* ". Det var först mellan 1844 och 1863 som sabbaten mottogs och antogs av dessa pionjärer inom adventistarbetet. Och det var genom att anta utövandet av Guds heliga sabbat som de fick dessa " *vita kläder* " av helgelse. År 1873 uttrycktes och bekräftades den totala och fullkomliga helgelsen av "sjundedagsadventisterna" av Gud genom hans budskap riktat till " *Filadelfia* ", vars betydelse "broderlig kärlek" utgör den frukt som Anden bär. Det är därför detta budskap inte innehåller någon förbannelse. Det innehåller dock ett varningsbudskap, vars okunnighet kommer att kosta adventismen i följande era, " *Laodicea* ", år 1994, sin förbannelse och dess spyning från Jesus Kristus: " **Jag kommer snart. Håll fast vid det du har, så att ingen tar din krona.** " Kristi ord har en paradoxal karaktär som måste förstås. Genom att säga " *håll fast vid det du har* " riktar Jesus inte in sig på profetiska tolkningar, utan på den inställning av tro och intresse som dess pionjärer visat för detta profetiska ord. Och paradoxen består i att detta intresse just består i att veta hur man överger en ärvd förklaring som har blivit föråldrad och oberättigad, när en ny, mer sammanhängande och berättigad förklaring presenteras; vilket är fallet som uppstod för officiell adventism mellan 1982 och 1994. Genom mitt officiella avskedande i november 1991 bekräftade och autentiserade "sjundedagsadventist"-institutionen sitt förkastande av de senaste ljus som Jesus erbjöd den genom mig. Genom att felbedöma timmen, liksom judarna före den, föll adventistinstitutionen således offer för sin egen dåliga bedömning av "uppenbarelsen om den sjunde timmen". Denna "sjunde timme" var slutet på dess allians med Gud i Jesus Kristus.

Trogen sitt åtagande utsträckte Jesus sin välsignelse över mitt arbete och "Uppenbarelsen om den sjunde timmen" fick en tydligare förklaring från honom och sedan 2018 har kunskapen om året för Jesu Kristi sanna återkomst lagts till och den här gången kommer den förestående uppfyllelsen av världskriget med den " *sjätte trumpeten* " att bekräfta hans återkomst för den " *sjunde trumpeten* " på dagen för våren 2030.

Åberopandet av denna ” *sjätte trumpet* ” leder mig nu till att förklara mysteriet med de ”fyra Johannesbrevet”, ett uttryck som citeras i titeln på detta budskap.

År 1989 döptes unga adventister i Valence, och de blev omedelbart intresserade av mitt budskap som presenterades i ett dokument med titeln "Daniel och Uppenbarelsboken"; ett mycket omfattande verk som förklarar dessa två böcker. Denna koppling fortsatte efter att jag officiellt avlägsnades i november 1991, och de ville uttrycka för institutionen det stöd de gav mig och sin önskan att i sin tur bli borttagen från institutionens officiella register. En av dessa bröder, Jean-Philippe, omvände en arbetskollega vid namn Jean-François och det var så vi tillsammans med Jean-Marie, en annan vän till Jean-Philippe, döpt 1991, med mig, mitt dopnamn var Jean-Claude, bildade de "fyra Johannes" som nämns. En annan broder, den mycket unge Joel (+ Johannes), döpt vid 13 års ålder samma dag, var mycket intresserad av mitt budskap just på dagen för sitt dop och efter olika erfarenheter och tid anslöt han sig till mig och bidrog med sitt stöd och sin ständiga trohet såväl som sina mångsidiga färdigheter. Efter sitt dop, för att bryta vår andliga relation, tvekade inte kyrkans pastor att involvera polismyndigheterna, men detta, förgäves, Gudskelov. Jag rapporterar detta vittnesbörd eftersom det utgör ett bevis på det direkta verket av Gud som talar genom symboler. Varför ville han sammanföra "fyra Johannes-evangelierna"? På grund av symboliken i siffran fyra: universalitet, och på grund av betydelsen av namnet Johannes: **Gud har gett** . Kom ihåg att profetian i Uppenbarelsboken redan initialt uppenbarades för "aposteln Johannes". För att officiellt förmedla sitt budskap om den "sjunde timmen", " **har Gud ...** " gav "sitt ljus till fyra tjänare som således var "fyra apostlar" som bekräftades av honom i det ögonblicket. Detta oavsett deras beteende i framtiden. De är fyra officiella vittnen som gavs till hans verk vid tidpunkten för dess lansering. Två av dem, Jean-Philippe och Jean-François, är långa och deras långa ben tjänade Herren med iver och glädje, när vi organiserade fem offentliga konferenser utspridda över år 1992. De distribuerade var och en 5000 broschyrer med inbjudningar och meddelanden i brevlådorna som fördömde sveket mot den officiella katolska och protestantiska kristendomen. Denna demonstrerade iver var den konkreta frukten av säkerheten i vår tro på Kristi återkomst för 1994 och vi hade samma övertygelse att vi år 1993 skulle se fullbordandet av det senaste eller tredje världskriget. Ingen av oss tvivlade på dessa saker. År 1991, på kvällen den dag då jag, före min avsked, kunde presentera min ståndpunkt för pastorn, assisterad av tre adventistvittnen, Mireille, syster till Jean-Philippe som deltog i detta vittnesbörd, mottagen från Gud i en syn, "en stjärna som faller från himlen" vertikalt, medan de återvände hem. "Uppenbarelsen av den sjunde timmen" bekräftades därför återigen av Gud på nivån av konsekvenserna av dess officiella avvisande av institutionen, och dess presentation, biträdd av tre vittnen, Jean-Marie, Jean-Philippe och hans syster Mireille, var i överensstämmelse med den standard som Gud fastställt, som skrev att " *två människors vittnesbörd är sant* ", som Jesus sa om sin tjänst och sitt personliga vittnesbörd: Johannes 8:17: " *Det står skrivet i er lag att två människors vittnesbörd är sant* ". Nu var vi fyra som vittnade om det ljus som Jesus Kristus gav.

Tiden gick och efter 1994 återstod bara "fyra" av oss som fortsatte att tro på värdet av våra profetiska datum, men det var först 1996 som Anden ledde mig att påpeka adventistinstitutionens förbannelse, det vill säga den sanna innebörden av budskapet som var knutet till datumet 1994. Detta datum var det sista som det var möjligt att fastställa med hjälp av de tidsperioder som profeterats i Daniel och Uppenbarelseboken. Med tiden flyttade Jean-Marie först, sedan fick den långa väntan sina effekter, gruppen splittrades, eftersom mina bröder inte längre accepterade och tolererade ineffektiviteten i vår mission. Jean-Philippe vände sig till kristna från olika grupper och särskilt till judarna. Jean-François gav sig in i ett personligt vittnesbörd och utan att avvisa mina förklaringar lade han till en ny tolkning som jag först avvisade eftersom den bibliska texten inte motiverade den. Och det är här denna erfarenhet blir användbar att förstå. Han tillskrev den "*sjätte trumpet*" de profetiska "*fem månaderna*" av den "*femte*", och tog som början datumet 1873 som tillskrivs "*Philadelphia*"-eran. När det gäller profetians tolkning är detta tillvägagångssätt helt oberättigat, eftersom 1844 inte är 1873. Men vad profetian inte säger är att ingenting hindrar Gud från att välja samma period på 150 verkliga år för att uppfylla denna "*sjätte trumpet*" år 2023. Han belönar därmed adventisternas tro, arvtagare till den gudomliga välsignelsen från 1873, som äntligen ser uppfyllelsen av det profeterade dramat om det tredje världskriget som de väntade på och genom vilket tiden för nationer, förstörda av fruktansvärt destruktiva moderna vapen, slutar. Så här, alldeles nyligen, och sedan krigets början i Ukraina, antog jag denna möjlighet som fixerar världskriget till år 2023. Om den textuella logiken inte rättfärdigar det, kan å andra sidan den andliga logiken verkligen etablera en koppling mellan den gudomliga välsignelsen och fullbordandet av den "*sjätte trumpet*" som utgör beviset på tillhörighet till den uppenbarande skaparen Gud, enligt vad Apo. 17:8 specificerar: "*Odjuret som du såg var, och är inte. Det måste stiga upp ur botten och gå till förtappelse. Och de som bor på jorden, vilkas namn inte har skrivits i livets bok från världens skapelse, de skall förvånas när de ser odjuret*, ty det var, och är inte, och skall återuppträffa." Orsaken till "förvåning" är tvåfaldig: okunnighet om Guds plan men också okunnighet om datumet för dess fullbordande. Och det är på denna nivå som kunskapen om detta datum blir tecknet på Guds profetiska välsignelse för sanna avvikande adventister. De är arvtagare till välsignelserna från Jesu älskade "*Filadelfia*", medan de lever i kölvattnet av det förkastade, ljumma, formalistiska "*Laodicea*".

I Upp. 17:8 gynnar termen "*avgrundens avgrund*" identifieringen av den "*sjätte trumpet*" som utgör den andra formen av "*odjuret som stiger upp ur avgrunden*"; den ursprungliga som rör den franska revolutionära terrorn av den "*fjärde trumpet*". Men sammanhanget för budskapet i Upp. 17:8 riktar sig också mot återkomsten av "*odjuret som stiger upp ur havet*" i form av "*odjuret som stiger upp ur jorden*". För att klargöra detta påminner jag er: under titeln "*Jesu vittnesbörd*" uppenbarar Gud för de adventistutvalda ankomsten av fyra "*odjur*" eller mördarregimer; i kronologisk ordning, det första: "*odjuret som stiger upp ur havet*" (koalitionen av påvedömet och den katolska monarkin); det andra: "*odjuret som stiger upp ur avgrunden*" (fransk terror och *fjärde trumpet*); den tredje, och orsak till förvåning för fallna adventister: "*odjuret som stiger upp ur*

avgrunden ": en andra och autentisk form av " *andra ve* " i Upp. 9 (tredje världskriget: *andra ve* och *sjätte trumpeten*); den fjärde: " **odjuret som stiger upp från jorden** " (protestantisk och katolsk regim med universellt styre: *det första odjurets bild*).

Jag utnyttjar detta budskap för att påminna er om att den plan som Gud uppenbarar är säker och att hans tjänare inte får låta sig påverkas av de nuvarande motgångar som Ryssland lidit i detta krig i Ukraina. För liksom de västerländska folken med vilka det har etablerat band och handelsförbindelser har Ryssland vant sig vid fred och handel, de två värden som västvärlden har eftersträvat och gynnat i 77 år. De sista åren före 2018 präglades av en skenbar framgång. Detta förklarar uppmåtnaden av militär utbildning, både i västvärlden och i Ryssland. Men medan detta Ryssland har fortsatt med konventionella vapen med få förbättringar och föredragit att utveckla kraftfulla destruktiva kärnvapen på grund av den slutgiltiga roll som Gud avser för det, har tekniska framsteg i väst möjliggjort konstruktionen av sofistikerade vapen baserade på elektronik och digitala processorer; en stor fördel när det gäller precision, men vapen är särskilt sårbara för miljöns magnetiska påverkan. Detta första år av strid mellan Ryssland och Ukraina har visat oss den otroliga effektiviteten hos observatörs- och dödardroner, som utmanar kraften hos stridsvagnar, kanoner och fartyg. Detta år kommer också att ha bidragit till utarmningen av vapenlagren i både väst och Ryssland, som trots allt har ett större lager. Rysslands köp av drönare från iranierna återställer den obalans som tillfälligt försvagade landet. Den ryska ledaren räknar med att vinterns effekter kommer att se det västerländska motståndet, som har beslutat att beröva sig rysk gas, försvagas. Men det envisa väst kommer inte att böja sig trots oroligheterna som orsakats bland folket. Det är därför Ryssland kommer att tvinga västerländska nationer att bli direkt involverade i konflikten mot det; antingen genom att attackera dem eller genom att tvinga dem att attackera det. 2023 kommer att bli året för det stora västerländska dramat, för från eskalering till eskalering kommer det värsta att hända när det dominerar det europeiska lägret, som Gud tillkännagav i Daniel 11:44, dess ryska territorium kommer att förstöras av USA:s kärnvapeneld. Och det är i en desperat och dömd handling som de återstående ryska styrkorna kommer att svara mot den västerländska fienden på ett kärnvapenmässigt sätt med sina ubåtar och sina dolda baser som förblev operativa. Genom att tillskriva honom handlingen att " *utrota skaror* ", i Dan. 11:44, bekräftar Gud den tid som är markerad för att " *utrota* " den upproriska mänskligheten: " *Bundeninet från öster och norr skall komma och förskräcka honom, och han skall dra ut i stor vrede för att förgöra och utrota skaror* . "

I motsats till vad som sägs i TV-program har Ryssland inte planerat någonting i förväg, eftersom landet sedan Sovjetunionens fall och delningen i oberoende demokratiska republiker, liksom väst, har sökt kommersiell framgång gynnad av fred med folken; Ryssland hade inget intresse av att gå i krig mot sina rika västerländska klienter. Sedan 2022 har motståndet från de ukrainska arméerna, utrustade av väst, gradvis ökat den ryska ilskan. De misslyckanden och motgångar som drabbats ökar denna ilska; vilket bekräftar de gudomliga ord som profeterar avsaknaden av dess förberedelser för krigisk aggression sedan, enligt bilden som presenteras i Hes. 38:4, " *en krok satt på dess käkar* ", förpliktar Gud

det fredsälskande Ryssland att gå i krig mot sina västerländska mål: " *Jag skall träna dig, och jag skall sätta en krok på dina käkar; jag skall föra ut dig, dig och hela din armé, hästar och ryttare, alla ståtligt klädda, en talrik trupp som bär den stora och den lilla skölden, alla svingar svärd.* " Och följande vers 5 bekräftas av den gruppering av allianser som vi bevittnar i vår tid: " *Och med dem de från Persien, Etiopien och Put, alla bärande sköld och hjälm;* " För " *Persien* " eller Iran, och " *Etiopien* " eller Svarta Afrika, det är redan bekräftat; återstår handlingen från " *Puth* " eller Nordafrika som kommer att ansluta sig till det ryska lägret på grund av dess religiösa koppling till Tjetjenien, både muslimskt och ryskt, engagerat tillsammans med det ortodoxa kristna Ryssland.

Tro uttrycks genom en inställning av total tillit som vi har till Gud och hans profetiska budskap. Och aposteln Paulus lärde i Hebr. 11:6: " *utan tro är det omöjligt att behaga Gud* ": " *Och utan tro är det omöjligt att behaga honom. Ty den som kommer till Gud måste tro att han finns och att han belönar dem som söker honom.* " Denna tro kan därför skydda oss från de destruktiva effekterna av fakta som observeras i den närmaste framtiden och som för ett ögonblick kan tyckas tillkännage motsatsen till vad som profeteras. Men erfarenheten är organiserad av Gud, enligt hans plan som slutligen sker i all sin precision. Och vår Gud räknar med att demonstrationen av vår tillit till honom förhärligas inför hans fiender som också är våra. Hans plan för sina utvalda är magnifik och hans profetiska uppenbarelser är livsviktiga för dem i deras läger som fortfarande lever.

Det är fortfarande Gud och Han allena som väljer tidpunkten då förståelsen av Hans profetiska uppenbarelser måste förstås eller förändras, och det är Han som gör det möjligt för Hans utvaldas sinnen att anpassa sig till dessa förändringar. Det är bra att förstå detta eftersom vi i alla avseenden förblir Hans ödmjuka och svaga varelser beroende av Honom i allt.

I nutid accelererar livets aspekter: allt går snabbare. Information sprids över hela jorden i realtid. Det är därför det tredje världskriget bara kan vara snabbt och fullbordas på kort tid på ett extremt destruktivt sätt. Början är långsam, men slutet är snabbt och denna snabbhet gäller även Gud för slutet på hans förbund. Han formulerade det angående det gamla förbundet och det kommer också att vara fallet för det nya, för jag påminner er om att förstörelsen av den " *sjätte trumpet* " eller det tredje världskriget, för det nya förbundet, är jämförbar i sina effekter och sin gudomliga motivation med det tredje straffet som orsakar den judiska nationens förstörelse, av den kaldeiske kungen Nebukadnessar och hans arméer, år 586.

I denna konflikt bekräftar de religionsallianser som Gud fördömt sin gemensamma förbannelse som uppenbaras i Bibeln. Och genom sina handlingar som avslöjar och bekräftar deras andliga status, avslöjar dessa religioner sig själva och de utvalda är därmed beredda att inte följa dem i de beslut de kommer att fatta i samband med det universella styret i slutet, år 2029. Men detta universella styre kan organiseras redan 2024 då omgrupperingen av överlevande från den universella hecatomben kommer att börja. Trons prövning, den sista, kommer att organiseras i slutet av de sju år som fortfarande ligger framför oss.

Jag riktar återigen er uppmärksamhet mot detta fel som begåtts av den officiella institutionella adventismen. Den ansåg felaktigt att den romerska

söndagen skulle få betydelsen av " *odjurets märke* " först vid tiden för det slutliga trons prövning. Den försvagade därmed den höga skulden hos detta upproriska sataniska " *märke* " genom att glömma att denna "söndag" redan sedan 321 har varit orsaken till straffen från de första fem " *trumpeterna* " och kommer att förbli orsaken till de dödliga straffen från de " *sjätte* och *sjunde trumpeterna* " som kommer. Och denna glömska kostar den dess spya av Jesus Kristus. Det är därför som de som kallats av Kristus, så snart den sanna naturen av denna dag och dess ursprung är kända för dem, måste avskilja sig från dess utövande och anta den sanna sabbaten, utan att vänta och utan att förlora tid. Ty tiden kommer inte att förändra naturen och den gudomliga fördömsen som gäller "resten av den första dagen", sedan den antogs som den hedniska "soldagen", som förordnades den 7 mars 321 av den romerske kejsaren Konstantin I, ^{känd} som "den store". Man kan således förstå rättfärdigandet av Jesu Kristi vrede, eftersom han som Gud, skapare och lagstiftare har lidit denna falska vilodags skandal sedan det datumet och att den officiella adventismen kräver att han fortfarande uthärdar den, sedan 1994 fram till sin härliga återkomst, för att fördöma dess sanna natur. Ty hans tankar uttrycks genom hans handlingar; sedan 1995 vittnar hans goda relationer och hans allians med de religioner som hedrar detta av Gud förbannade " *märke* " om det, anklagar honom och fördömer honom. Men när han väl har ingått denna upproriska allians kommer han inte att kunna, och inte heller vilja, fördöma den djävulska naturen hos sina allierades vilodag. Eftersom Anden har övergett honom sedan 1994 kommer han att behöva utstå och dela med dem den levande Gudens, YaHWéH, Mikael, Immanuels, Jesu Kristi rättmätiga vrede.

Mellan 1983 och 1991, under ett generalmöte för Southern Adventist Conference i Grenoble, erbjöd Jesus en hjälpande hand till adventismen i dess sjunkande tillstånd genom en fråga han lät mig ställa inför hela församlingen till pastorn som ledde mötet och gudstjänsten. Denna fråga innehöll redan svaret och var av det slag som barnet Jesus ställde vid 12 års ålder till de judiska äldste och prästerna på sin tid. Så jag sa till pastorn: "Broder, om sabbaten har ansetts vara Guds sigill sedan 1844, kan vi inte då säga att söndagen har varit odjurets märke sedan det datumet?" Efter ett ögonblick, förvånad, svarade pastorn något i stil med: "Som du presenterar saker och ting skulle det vara svårt att säga något annat." Min fråga var något oroande och ändå, efter den allmänna förvåningen, hade den tyvärr ingen välgörande effekt. Ändå var denna fråga en tillrättavisning av humanistisk adventism, som främst försökte etablera goda relationer med dem som bibliska profetior visar vara Guds fiender. Jesu förkastande av denna typ av adventism år 1994 är därför helt berättigat.

Ukraina-uppdatering från och med 24/10 2022

Allt eftersom tiden går och de moderna vapen som Ukraina fått av de västliga NATO-makterna verkar ge landet en tillfällig fördel gentemot ryssarna, påminner sällsynta röster om sanningar som få vill höra. I det västliga lägret håller vi oss faktiskt bara till det faktum att Ukraina, en suverän nation, attackerades på sin mark av Ryssland den 24 februari 2022; för 8 månader sedan idag. Men

objektiva röster, och bland dem ukrainska vittnen själva, påminner om att kriget i Ukraina började 2014, åtta år tidigare, under vilket det ukrainska nationalistlägret kämpade oavbrutet mot det pro-ryska ukrainska lägret som drog sig tillbaka till Donbass-regionen i östra delen av landet. USA, Tyskland och Frankrike nådde dock en överenskommelse med den ukrainska regeringen och Ryssland 2014; dessa är "Minsk"-avtalen. Dessa västländer åtog sig att garantera Ukrainas säkerhet, villkorat av en vänskaplig uppgörelse med de pro-ryssarna i Donbass. Istället för att hedra sitt åtagande återupptog den ukrainska regeringen sitt krig 2015 mot dessa pro-ryssar, som var lika ukrainska som de var. I det här fallet, var de värda västerländskt stöd? Sade Zelenskyj sanning när han sa till väst: "Vi är som ni?" Moraliskt sett är det uppenbart; de är ännu värre än oss, men politiskt kräver Europa att dess medlemmar respekterar sina åtaganden. Denna fråga har fullständigt ignorerats av västerländska beslutsfattare i Nato. Här är ett ämne som gör båda sidors ståndpunkter oförenliga, men fakta är fakta; det är Gud som är domare och som redan har fördömt båda sidor av andliga skäl som de inte ens är medvetna om. Så ond tro har sin rättmätiga plats i detta scenario som kommer att bestraffa just bristen på tro hos alla deltagande aktörer, oavsett om de är aktiva eller stridslystna anhängare.

Efter åtta månaders krig är en sak klar för alla: kriget har helt ändrat form, tack vare tekniska framsteg baserade på informationsteknik; ultraprecisa kanoner och fjärrstyrda drönare mot vilka stridsvagnar och fartyg är maktlösa och blir sårbara mål. Därför är alla scenarier möjliga för år 2022, inklusive ett nederlag och tillbakadragande av ryska trupper, även om det är osannolikt på grund av deras beslutsamhet, som i stort sett är lika stor som ukrainarnas. Men oavsett utgången kommer Rysslands ilska mot väst att ha intensifierats till sitt maximum; och följaktligen kommer 2023 att bli straffets år för det alltför erövrande och "arroganta" väst; likt det romerska påvliga "lilla hornet" i Daniel 7:8, vilket är grunden för alla dess förbannelser.

Mitt studium av Bibeln och dess profetior har fått mig att upptäcka vikten av de namn som Gud gett saker, och det råkar vara så att Ukrainas betyder: gräns. För ett land som Ryssland är dess gräns det känsligaste ämnet; den är oberörbar och kan inte flyttas utan att väcka nationell ilska. Så har nationer över hela jorden betett sig genom tiderna. Men i väst, sedan slutet av andra världskriget, har förstörelsens förödelse djupt förändrat invånarnas tankesätt, och nationalismen som är ansvarig för denna tragedi har fruktats och bekämpats. Det är detta som gynnade avsägelsen av nationella gränser och accepterandet av skapandet av Europeiska unionen. På så sätt förlorade västerlänningar ur sikte vad ordet "gräns" fortfarande kunde representera för det ryska folket och deras östra partners. Väst avstod från det, men öst bevarade det som ett oberörbart värde, redo att kämpa för att försvara det. Väst har förändrat sina värderingar och blivit alltmer perverterade, men öst har behållit sina egna intakta; de förblir konsekventa med vad som alltid har varit. Därför står vi, bortom kriget i Ukraina, inför en "civilisationers sammandrabbning" som alltmer diskuteras på tv. Tekniska framsteg har nått många länder men de är oförmögna att förena människor splittrade av deras religioner och seder. Trots utseendet är invånarna i USA, en förebild för genren, mycket splittrade och rasistiska. Handel verkar förena alla,

men våldet ställer vita protestanter mot spansktalande katoliker, och med dem är den välutvecklade svarta gruppen fortfarande offer för eller förövare av rasistiskt våld. Över hela världen döljer handeln i allt högre grad tillväxten av intoleranta och fanatiska andar som de demoner som Gud släppt lös förvärrar maximalt. Tredje världskriget, som började den 24 februari 2022, bevisar att kommersiella intressen är maktlösa för att förhindra den krigiska konfrontationen mellan nationer som kallar sig "de mest civiliserade". Detta sker efter andra världskriget, som var frukten av fanatisk nationalism. Det visas att nuvarande presidenter reproducerar forntida monarkers verk och att organisationen i demokratiska nationer inte förändrar någonting: "*folkens tid* " kan därför officiellt "*sluta* " som vår Herre Jesus Kristus sa och profeterade i Matt. 24:14: "*Detta goda budskap om riket skall predikas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk. Sedan skall slutet komma.* "; men också i Hes. 30:3: "*Ty dagen är nära, JaHWéHs dag är nära, en mörk dag: det skall vara folkens tid .* "

Detta ämne är ömtåligt och går emot rådande mainstream-tänkande, men bakom den förföriske skådespelaren Volodymyr Zelenskyj döljer sig en mycket mer oroande karaktär. Denna bedömning bygger på ett sant faktum: hans presidentkampanj finansierades av en ukrainsk oligark som också finansierar nazistpartiet "Azov". Och hans plattform inkluderade ett åtagande att förgöra det pro-ryska motståndet i Donbass. Gud finner behag i att förödmjuka sina fiender genom att leda dem till att stödja en ny nazistisk sak. Och här påminner jag er återigen om att nazismen i sitt hitlerska ursprung lyckades förföra nästan hela det tyska folket; detta var fram till upptäckten av förintelselägren med deras gaskamrar, vilket fick hela Europa att darra av fasa. Men det är viktigt att förstå: innan man organiserade dessa massförstörelser av det judiska folket, förfördes nazismen av sina ledares fasthet och i tider av osäkerhet känner de disciplinerade nordiska folken detta behov av en stark och skarp ledare. Före den tyska modellen var fascismen italiensk men folket uppskattade den inte länge. Dessa fascismer förför emellertid när de återupplivar ekonomin och återställer välbefindandet för folket. Den 24 februari 2022 överraskade Europeiska kommissionens ordförande Ursula Von Der Leyen och Charles Michel, ordförande för Europeiska rådet, ledarna för de europeiska nationerna genom att omedelbart ta ställning för Ukraina och därmed lydigt följa det val som USA redan gjort. Efter denna offentliga ställningstagande kunde de andra medlemmarna bara följa detta val och stödja det. Västvärlden hade varit ointresserad av vad som hände i Ukraina, men dessa fakta måste beaktas för att förstå vad som har hänt sedan den 24 februari 2022.

I kaoset under Sovjetunionens kollaps 1991 bildades republiker. Det befriade Polen kom att ställa sig under NATO-skydd. Rumänien och de baltiska staterna gjorde detsamma. Ukraina var redan en kandidat, men dess korruptionsnivå gjorde dess antagande omöjligt. Faktum är att landet föddes i ett anarkiskt klimat som förklarar varför Ukraina var det enda landet där en nazistgrupp officiellt och offentligt gjorde anspråk på och representerades: "Azov"-gruppen. Ukraina har länge hedrat och hedrar bilden av Stefan Bandera, en ukrainare som tog värvning i den tyska SS-armén under andra världskriget. Och denna motsättning mellan katolska ukrainare och kommunistiska eller

ortodoxa ryssar har uppstått närhelst möjligheten uppenbarats. Den tillfälliga freden berodde endast på den nuvarande segrarens makt, ryss eller polak. Vår nuvarande mänsklighets beteende kan förklaras av det faktum att den inte upplevde nazisternas fasor under andra världskriget. Och det är på grund av generationsbytet som samma fällor fungerar i alla epoker. Nazismen börjar med sitt förförelsespel och övertygande tal som samlar sinnena om dess sak, och i detta avseende är de som Zelensky höll fullt effektiva. Han beordrar och sätter press på ledarna och folken som han öppet klandrar för att få deras ekonomiska och militära stöd. Och genom denna metod drar han in dem och engagerar dem i sin kamp. Så, Hitlers fiender från igår stöder, på bekostnad av sina egna liv, vår tids nya nazistiska sak. Detta är konsekvensen av blindheten hos de nya generationerna och till och med hos de gamla som inte personligen upplevde andra världskrigets drama. Västerlänningars sinnen är bara intresserade av handel och materiell framgång. De har föraktat historiens lärdomar och farorna med ideologier på samma sätt som de har föraktat religiösa arv inklusive viktiga profetiska uppenbarelsen, simmat i ateismens tomrum och levt bara för att tillfredsställa sina fantasier. Så, Gud har fångat dem i sina fällor och de står nu inför en konflikt som de inte längre kan stoppa, offer för deras eget hycklande val som verkligen har förlorat all möjlighet att agera fritt på grund av de lika hycklande "människors allianser" inom EU och NATO som binder dem till händer och fötter. Det är här vi måste komma ihåg dessa ord som Gud gav till Daniel i hans förklaring till kung Nebukadnessar, eftersom det var för vår tid som de uppenbarades; Daniel 2:43: ” **Du såg järn blandat med lera, ty med människors förbund skall de blandas; men de skall inte hålla fast vid varandra, liksom järn inte håller fast vid lera.** ”

De som stödde skapandet av EU har länge hävdat att det hade erbjudit och skulle fortsätta att erbjuda fred till européerna. Idag är det Europa som fritt väljer att stödja och upprätthålla krig. Det enade Europa förhindrade det inte, det provocerade fram det, och det bör noteras, en liten men viktig detalj, att den främsta ansvarigheten för detta val är Tyskland. Den nuvarande ogynnsamma situationen gynnar sanningens avslöjande: den fransk-tyska duon fanns bara i galliskt tänkande. Efter slutet av andra världskriget, koloniserat av det kapitalistiska USA, använde Tyskland Frankrike för att återhämta sig politiskt och dess val lutade mot de som personligen var mest ekonomiskt lönsamma. Frankrike sökte prestige till den grad att det uppoffrades förödande, Tyskland, vinst och berikande. Under en tid fick båda länderna vad de ville, fram till vår tid då båda kommer att dela ruin och förstörelse. Energibristen kommer att gynna europeiska fraktioner i hög grad i vinter om det blir mycket kallt. När det gäller kriget i Ukraina kommer det att fortsätta med sina olika vändningar och expansioner.

Vem hade kunnat tro att president Macron, fiende till den franska nationella fronten eller samlingen, skulle offra sin nations existens för att stödja en frenetisk ukrainsk nationalism? Vilken paradox som avslöjar inkonsekvenserna på grund av den gudomliga förbannelse som har drabbat nationen och dess ledare sedan dess första kung, Klodvig I¹ Han är reducerad till att vända sig till påven Franciskus och hans välgörenhetsorganisationer för att försöka uppnå en omöjlig fred, just denna dag. Men han är omedveten om att han riktar sig till den första

jordiska religionens ledare som är skyldig inför Gud och "primo" ansvarig för den förbannelse som rättfärdigar tredje världskriget, straffet som kallas " *sjätte trumpet* " i Upp. 9:13.

Ett hot tornar upp sig över Ukraina och Europa på grund av valet av representanter till den amerikanska kongressen och senaten, som kommer att äga rum den 8 november under mellanårsvalet. Om republikanerna vinner bör det stöd som beviljats Ukraina av det nuvarande demokratiska presidentlägret avbrytas. Och opinionsundersökningarna pekar på detta dystra scenario för Europa, som ensamt kommer att få bära bördan av att upprätthålla Ukrainas militära behov. Det är här Europa utan tvekan kommer att delas åt himlens fyra väderstrecken: slutet på den vackra överenskommelsen mellan EU-medlemmarna.

Sedan den 24 februari 2022 har västvärlden varit offer för en satanisk förförelse vars motsvarighet går tillbaka till jordens ursprung i förförelsen av Eva av ormen som användes som medium av Satan själv. Och detta borde inte förvåna oss eftersom denna förförelse, förkroppsligad i Volodymyr Zelenskyj, syftar till att sätta igång den ultimata globala konflikten i jordens historia. Denna tragedi bekräftar titeln på den prestigefyllda och mycket värdefulla boken skriven av vår syster i Kristus, Ellen Gould-White, hennes "Stora kontrovers", och inleds med ett dramatiskt globalt massmord som började på ukrainsk mark. I sitt ursprung finns en skådespelare, en genuin komiker som går från rollen som offentlig underhållare till den auktoritära förföriska krigsherren, förd till makten av en nazistisk sak som inte längre rör någon i väst 2022 och sedan 2014 då denna nazistiska närvaro rapporterades av mediareportrar. Den universella internationella situationen går således från stor komedi till stor mordisk tragedi, från skratt till tårar som fällts för civila och militära offers död. För jag påminner er om att denna konflikt framför allt är ett straff från Gud som straffar både civila och militära ogudaktighet. Och denna dom berör alla läger av antagonister och deras anhängare eftersom de alla är religiöst skyldiga inför den. Sedan medias expansion är händelserna i det jordiska livet kända för alla jordens invånare var de än befinner sig, i realtid och omedelbarhet. De folkliga reaktioner som väcks minskar folkens ledares handlingsmöjligheter. Sanning och lögn sprids med samma kraft och neutraliserar varandra, så att mänskligheten inte drar nytta av fördelen av dess transparens. Ledare är offer för medietryck och de fattar sina politiska och ekonomiska beslut i all hast, och i denna påtvingade acceleration begår de oåterkalleliga misstag. Här är, sammanfattningsvis, fördelarna med vad människor paradoxalt nog kallar: framsteg.

Men denna term "framsteg" ger oss möjligheten att förstå mänsklighetens situation år 2022-2023 eftersom västerlänningars sinnestillstånd ständigt har varit i "framsteg" eller, i förändring som gradvis har omvandlat det; som ett resultat är vår tids människa mycket annorlunda än den 1945, den tidpunkt då den europeiska territoriella uppdelningen organiserades av de segrande länderna. 1945 års människa var patriotiskt knuten till sitt land och sin nationella flagga. De två första världskrigen hade orsakats av kejsar Wilhelm II:s och Adolf Hitlers preussiska och tyska nationalistiska expansionism. Vid den tiden var nationen ett värde som försvarades av alla, eftersom hotet om en fiendeattack tvingade medborgarna att gynna skyddet av sina gränser bakom vilka de kunde leva i fred

och blomstra. I den fred som följde, andra världskriget, förde avslappnade internationella relationer nationerna närmare varandra och därifrån föddes en universalistisk anda. I Frankrike, särskilt, har denna universalistiska tanke varit orsaken till en återhämtning av temat "mänskliga rättigheter" vars ursprungliga franska nationalistiska betydelse har blivit universalistisk. Denna punkt är mycket viktig att förstå eftersom denna dogm om "mänskliga rättigheter" i sitt ursprung endast syftade till att återupprätta jämlikhet mellan de olika klasserna som bildades i Frankrike: adelsmän, magistrater, köpmän, allmogen, alla dessa klasser var underkastade samma rättigheter och skyldigheter enligt stadgan om "mänskliga rättigheter och medborgarrätt", men den gällde bara i Frankrike och i det vita kolonialistiska Frankrike, som fortfarande ägde slavar under denna revolutionära era och även efter den. Med tiden fördömdes slaveriet och det var först efter det franska studentupproret i maj 1968 som franska "mänskliga rättigheter" i ett halvanarkiskt klimat blev universella "mänskliga rättigheter". Den franska politiska vänstern har anammat denna ideologi, och universalistiskt tänkande har dominerat och gjort nationalistiskt tänkande hatat. Mänskligheten agerar alltid i absolut motsatt reaktion, i en gungbrädas gunga. Hur mycket nationalistiskt tänkande än hade enat nationen, var det nu nödvändigt att hata den och gynna mottagandet av utlänningar på nationell mark; denna brutala förändring rättfärdigas i stadgan om "mänskliga rättigheter". Borde vi bli förvånade över denna normförändring? Inte alls, för genom århundradena och årtusendena återuppstod tänkandet hos kung Nimrods samtida, som reste Babels torn i ett försök att undkomma gudomliga förbannelser, efter 1968. Vid sidan av ungdomssloganen "det är förbjudet att förbjuda" fanns också detta oroande "varken Gud eller Mästare", för det var ett uttryck för Babels invånares tänkande. Det är därför det massiva mottagandet av invandrare från alla jordens nationer har blivit normen i Frankrike, försvarat med näbbar och klor mot nationalistiska motståndare. Men se upp, i maj 1968 var franska studenter starkt influerade av det amerikanska livet, där denna universalistiska etniska blandning redan var synlig i dess prestigefyllda östkuststad: New York. Vem kunde tro att Gud straffade Babel med språkförvirring, utan att straffa dess nya, senaste uttryck? Lärdomen som finns skriven i Bibeln får "babelisterna" i vårt 1900-tal att känna sig skyldiga och denna skuld kommer att få sitt straff. Men den här gången kommer Gud inte att nöja sig med att separera människor genom olika språk; den här gången kommer han att blanda deras blod som utgjutits på de nya "Babels" jord.

På 77 år, draga nytta av den gudomliga förbannelsen, har Satan lyckats förändra det västerländska samhället 180°. Idag stöder den vad den kämpade mot igår och fördömer nu vad den stödde före sin "stora förändring", som faktiskt finns i människors huvuden, såväl som i etniska grupper, folk, moral, par och kroppar. Med en sådan beteendeförändring borde det inte heller vara förvånande att när nya nazister dyker upp, blir de inte identifierade eller fruktade, utan hjälpta och räddade. Lyckligtvis dödar inte förlöjligande, för om det vore fallet skulle hela Europa redan vara avfolkat. Faktum är att européernas nuvarande situation är följande: Zelenskyj säger till dem "Ge mig vapen, och håll tyst!" och vad ser vi: de ger dem vapen och håller tyst; saker sägs på korrekt språk; jag låter er föreställa er hur det låter i fult språk.

Gud separerade nationerna genom språk så att han kunde döma dem oberoende av varandra. För honom har ingen nation någon skyldighet mot en annan. Men alla nationer döms av honom med samma krav och samma lagar, ty de har alla skyldigheter och plikter gentemot honom.

Aktuella händelser låter mig notera en koppling som förbinder tredje världskriget eller "den sjätte trumpeteten" med den "fjärde trumpeteten". Jag minns att i Upp. 11, vers 14, termen "andra ve" som ges i vers 7 till "odjuret som stiger upp ur avgrunden", vilket betecknar den fjärde trumpeteten eller franska revolutionen, betecknar i själva verket i Upp. 9 den "sjätte trumpeteten".

I de två "trumpeterna" som Gud förbinder har vi en "jordbävnings"-effekt som citeras i Upp. 11:13: " *I den stunden blev det en stor jordbävning, och en tiondel av staden föll. I **jordbävningen dödades sju tusen män** , och de övriga blev förskräckta och gav himmelens Gud äran.* " Jag har redan förklarat denna bild i "Förklara Daniel och Uppenbarelseboken för mig" och jag upprepar den här: "Jordbävnings"-effekten består i att störta den dominerande makten så att den domineras av dem den dominerade. Nu, i utvecklingen av konsekvenserna av kriget som äger rum i Ukraina, ser vi stöd bildas för de två motsatta lägren. Och bland dem stöder folken i tredje världen, länge dominerade av väst, Ryssland mot de tidigare kolonisatörernas västerländska läger. Således kommer den " *sjätte trumpeteten* " att ta formen av den franska revolutionen, men den här gången i internationell skala. Stödet från tredje världen kommer att ta en aktiv krigisk form som kommer att överraska västerländska nationer, eftersom denna tredje värld, i sin hämndlystnad, full av förbittring, övervägande är muslimsk och berör de tidigare koloniserade folken; handlingen som tillskrivs " *Söderns kung* " i Daniel 11:40 kommer därmed att bekräftas. Precis som de revolutionära "sans-culottes" störtade Frankrikes kung, kommer maghrebiska och afrikanska folk att störta de tidigare dominerande kolonisterna för en tid. Och de två händelserna har gemensamt ett klimat av "terror" för det västerländska lägret som är måltavla för Guds vrede i Jesus Kristus. Och allt detta, eftersom folkens arvtagare till den kristna religionen envisas med att hedra den falska vilodagen som instiftades av Rom år 321 och institutionellt år 538, och därmed föraktar den heliga sabbaten på den sjunde dagen som Gud helgat sedan hans skapelse av världen för 6000 år sedan, på vårdagen 2030.

Likhetslänkarna mellan de " *fjärde och sjätte trumpeterna* " är många och mycket betydelsefulla. Denna subtilitet som Gud bara ville dela med sina sista "sanningens söner" är rik på lärdomar. Parallellen mellan den " *fjärde trumpeteten* " och det " *fjärde straffet* " i 3 Mos 26:25 avslöjar den betydelse som Gud ger sitt " *straff* ": sin " **hämnd** " mot dem som sviker hans " **förbund** ": " *Jag skall låta svärdet komma över er , som skall hämnas mitt förbund* . När ni samlas i era städer skall jag sända pest bland er, och ni skall bli överlämnade i fiendens händer ." Det noteras att Gud dömer på samma sätt, det gamla och det nya " **förbundet** ", vilket bekräftar det faktum att han " *inte* " *förändras inte* ", som han säger i Mal. 3:6. I detta budskap i 3 Mos. 26:25 betecknar " **svärdet** " krig, det väpnade civila eller militära upproret, beroende på vad som är tillämpligt. Och vi måste också notera likheten mellan den " *sjätte trumpeteten* " och den " *första* ": i båda fallen invasionen av Europa av folken i nordöstra England, det tidigare

territoriet för de berömda och fruktade hunnerna ledda av deras ledare Attila som agerade under titeln, nu bekräftad, "Guds gissel". Precis som den sista läxan som Gud riktade till de otrogna kristna från eran som slutade 1844 kom 1793-1794 i form av den franska revolutionära "Skräcken", för perioden som började 1844, kommer det dödliga straffet sedan den 24 februari 2022 av den " *sjätte trumpeten* " som tar formen av den " *första* ", och genom denna likhet förnyar Anden sin anklagelse mot det orättfärdiga övergivandet av den heliga sabbaten i hans gudomliga lag. Den " *sjätte trumpeten* " vilar på två på varandra följande faser: början som rör kriget i Ukraina, genom vilket Västeuropa blir Rysslands fiende, genom sitt stöd och beväpning av Ukraina, dess fiende. Den andra fasen kommer från våren 2023 att präglas av ett krig som Ryssland direkt för mot de europeiska nationerna. Samtidigt kommer resten av världen att hetsa upp sig genom att ställa östmuslimska och andra anhängare mot det västerländska lägret: USA, Sydkorea, Japan och Taiwan mot Ryssland, Kina och Nordkorea, Indien mot Pakistan och andra internationella motsättningar.

Idén om " *hämnad* " är grundläggande eftersom den innebär en reaktion på en begången orättvisa. Orättvisa mot Gud gällande sabbaten, men också orättvisa mot folken i tredje världen, länge utnyttjade, förslavade och koloniserade av de rika och mäktigt beväpnade västmakterna. Den fred som därefter infördes kom från det västland som vann andra världskriget: det handelslystna och giriga USA, okänsligt för sann gudomlig rättvisa. Deras kalla och oberörda kapitalism blev normen, och genom den förlängdes utnyttjandet av människan. Det är på grund av denna politiska och ekonomiska despotism som muslimska folk kallade honom "den store Satan". Och uppenbarelsen av Jesus Kristus bekräftar rättvisan i denna dom, utan att rättfärdiga eller legitimera islam, som förnekar vår ende och universella Frälsares, den gudomlige Herren Jesus Kristus, frivilliga död.

Temat frihet kopplar också samman den " *fjärde och sjätte trumpeten* ". Efter att de amerikanska rebellerna vunnit frihet i sin kamp mot den engelska monarkin spred sig detta ämne till Europa, med början i Frankrike och dess revolution, innan de besudlade och erövrade hela Västeuropa, hela vägen till Ryssland 1917. Frihet har orsakat mycket blodsutgjutelse och är omättlig. Det är denna frihet som förklarar den västerländska moralens perversa överdrifter, och det är fortfarande denna frihet som orsakade utbrottet av tredje världskriget. Det var verkligen av en önskan om extrem frihet som Ukraina lämnade sin allians med Ryssland. Vi uppskattar verkligen frihet, men vi får inte glömma att den är en orsak till förlust för många; Gud har dömt den som en synd för dess libertarianska och liberticidala överdrifter. I hans ögon är detta tema om frihet så viktigt att han anspelar på denna avgud som restes som en staty som Frankrike **erbjöd till USA i denna vers från Upp. 11:10**: " *Och på grund av dem skall jordens invånare glädjas och fröjda sig, och de skall sända gåvor till varandra* , ty dessa två profeter plågade jordens invånare. "

Officiellt, till skillnad från fransmännen från 1793, förkastade inte amerikanerna Gud och hans heliga bibel, hans " *två vittnen* " eller " *två profeter* ", men deras kalvinistiska kristendom var inte i linje med den gudomliga normen. Och genom att, enligt sin lära, gynna rätten till berikande som ett tecken på gudomlig välsignelse, kunde han inte välsignas av Gud och kunde bara gynna

libertarianska överdrifter, enligt vad Gud förklarar genom aposteln Paulus mun i 1 Tim. 6:9-10: " *Men de som vill bli rika faller i frestelse och snara och många dåraktiga och skadliga begär som störtar människorna i fördärv och undergång.*" Ty penningkärlek är en rot till allt ont, och somliga, som är besatta av den, har avfallit från tron och vållat sig själva många sorger. "I Frankrike och överallt annars har tillgången till överdriven frihet dödat tron, eftersom ju mer människan befriar sig själv, desto mer distanserar sig Gud från henne. I verkligheten är det inte människan som förkastar Gud; det är Gud som förkastar den upproriska människan eftersom hon visar sig ovärdig hans kärlek."

finner man den sanna " *friheten* " för hans skapelser i deras underkastelse till hans rättfärdiga lagar och principer, som 2 Kor. 3:17 lär: " *Herren är Anden, och där Herrens Ande är, där är frihet.* " Och åter Galaterbrevet 5:1: " *Ty Kristus har frigjort oss genom friheten. Stå därför fast och låt er inte återigen snärjas under trälldomens ok.* "; Jak. 2:12: " *Tala och handla som om ni skulle dömas efter frihetens lag.* " Utanför denna standard för " *frihet* " blir människan offer för en anarkisk princip som tänjer alltmer på sina gränser, vilket endast döden sätter stopp för.

Gud dömer hjärtan och tankar

Eftersom Gud är osynlig tror den icke-troende att hans tankar är okränkbara; det är så han lätt kan lura sina medmänniskor genom att säga falska saker till dem. Han kan ljuga men också säga sanningen utan att godkänna den, och i detta fall antar sanningen själv värdet av en lögn för honom. Lögn är frukten av en mental perversion. Idealmänniskan enligt Gud får inte deformeras av någon mental eller fysisk perversion. Den rättrådighet som krävs är att reagera på ett naturligt och spontant sätt utan beräkning, likt källvattnet som kommer ut ur berget och följer den enklaste vägen för det, alltid på väg nedåt: det beräknar inte utan lyder lagen om den jordiska gravitationen, oförmöget att motstå den. Det är så i de lägsta områdena förenas källornas vatten och tillsammans bildar, successivt, floder och bäckar. Precis som vatten inte kan återvända till sin källa, är den själ som behagar Gud oförmögen att göra uppror mot honom och hans moraliska, fysiska, kemiska och andliga lagar. Gud känner sina skapelsers tankar, och det är därför de utvaldas liv är laddade och fyllda med rika upplevelser, medan för den icke-troende som ignoreras av Gud händer ingenting. Det är hans Helige Ande som gör skillnaden, för Jesus sa det så bra i Matteus 13:12: " *Den som har, åt honom skall mer ges* "; men vem har vad? Tro, ingenting annat än tro, men alltihop. Och detta lilla ord "tro" representerar många saker, inklusive just de logiska och enkla reaktionerna på de sanningar som Gud uppenbarar. För när de konfronteras med himmelska sanningar betar sig de utvalda som vattenkällan. De låter sig vägledas av Guds Ande, som inspirerar och bygger upp deras reflektioner och deras förståelse av de uppenbarade mysterierna.

Tro är inte kopplad till det mänskliga sinnets sentimentalitet, för var Gud än finner den, öppnar han intelligensen. Trons frukt är därför öppnandet av den utvaldes intelligens. Men denna intelligens som Gud ger läggs till vår naturliga

intelligens. Enligt principen " *den som har, han får mer* ", får den som använder sin naturliga intelligens väl från Gud en ökning av intelligensen för andliga frågor, men även jordiska och köttsliga. Ty den som Gud upplyser andligt måste också vara kapabel att bedöma de handlingar som utförs i sin jordiska omgivning. Intelligens är därför den mest värdefulla gåva som Gud kan erbjuda dem han älskar. Jag specificerar, till dem han älskar, eftersom endast hans omdöme spelar roll. Skenet är vilseledande eftersom många människor påstår sig älska Gud medan de är omedvetna om hur han bedömer dem. Som ett mänskligt pars liv kräver, måste kärleken vara ömsesidig, för om den bara fungerar på ett sätt, är kärleken bara en vilseledande illusion. Otrogna troende gör misstaget att inte tillräckligt söka Guds svar på sin kärlek till honom. Skaparen Gud, källan till all intelligens, fördömer denna brist på intelligens, eftersom den som verkligen älskar kräver bevis på en återgäldning av kärlek. Relationen som byggs med Gud liknar den mellan en man och en kvinna som är kallade att " *bilda endast ett kött* ". Och vad gäller det mänskliga paret, så upprätthåller det andliga par som bildas av den utvalda och hans Skapare Gud sig genom deras ständiga omsorg om att ge bevis på den kärlek som ges och den kärlek som känns.

Med rätta lär Anden i 1 Kor 13 ut en mångfaldig definition av kärlek, välgörenhet eller mer exakt av Guds "karisma" eller "gåva", den allra högsta, så som han förstår den. Han beskriver vad den är och vad den inte är, och fördömer till och med den falska "gåvan" som bygger på den strikt intellektuella kunskapen om sanningen, vilken i detta fall " *uppblåser själen* " genom att smickra dess stolthet. I motsats till denna reaktion, hos den verkligt utvalda, bringar kunskapen om sanningen glädje, fröjd, stor lycka, mottagen i all ödmjukhet.

Under sex tusen år av liv på jorden organiserar Gud successiva prövningar, alla avsedda att pröva mänskliga själar för att avslöja deras tro eller brist på tro på honom. Och i alla sina prövningar avslöjar han falska troende och låter de sanna sticka ut från de andra. Hela hans plan är föremål för kollektivt tänkande, och de prövningar han skapar erbjuder bevis för hans himmelska och jordiska utvalda. För om han hade velat, kunde Gud ha låtit endast de utvalda leva och förhindrat de fallna från att födas. Men hans plan är baserad på glädjen i att dela, och det är för att uppnå denna glädje som vår Fader gav sig själv söner, av vilka de flesta har blivit upproriska mot honom, hans lagar och hans principer. Urvalet av hans utvalda, som är baserat på det fruktansvärda offret av hans liv i Jesus Kristus, avslöjar för oss omfattningen av denna önskan att dela sin existens med fria motsvarigheter. Denna tanke är den viktigaste vi måste komma ihåg eftersom den står i centrum för alla de prövningar han har organiserat över tid.

När det gäller kärlek är Gud extremt och sublimt krävande. Han prioriterar alla andra levande varelser. Och detta rättfärdigar Kristi ord citerade i Matteus 10:37: " *Den som älskar sin son eller dotter mer än mig är inte värdig mig* ." För en man är kärleken till sin hustru inte ett hinder för hans kärlek till Gud, och detsamma gäller för hans hustru. Men det jordiska paret måste komma överens om att älska Gud först, framför sin kärlek till varandra och därför framför kärleken till sina barn. Dessa två kärlekar kompletterar varandra och står inte i motsättning till varandra. Men problemet uppstår när en av de två medlemmarna i paret berövar Gud hans prioritet, och tyvärr är detta fallet för nästan alla par som

bildas av judar och kristna över hela jorden. De utvalda är sällsynta över hela jorden, och par av utvalda är ännu sällsyntare. Relationen med Gud är så individuell och så krävande att den knappast finner uppfyllelse förutom i ensamstående personers eller separerade makars isolerade liv. Situationen är dock inte hopplös, eftersom mänsklighetens sista timmar kommer att bli gynnsamma för sann tro för alla de sista utvalda, gifta eller inte. Jesus bekräftade denna individuella bedömning och sade i Lukas 17:34: " *Om två personer ligger i samma säng, kommer den ena att tas med och den andra lämnas kvar .*" Tron delas inte köttsligt, och varje själs bedömning är därför strikt individuell.

Trosprovet från 1843-1844 är ett exempel i sitt slag; en verkligt uppenbarande modell, eftersom detta prov för första gången profeterades av Gud i Bibeln, uppenbarad för profeten Daniel och på hans tid för profeten Johannes, i slutet av det första århundradet av vår kristna era. I sina profetior uppenbarar Gud alla konsekvenserna av ett trosprov. En mörk situation blir lysande, eftersom den utvalda i stundens ljus tydligt identifierar vem som är förbannad av Gud och vem som är välsignad. Detta är den gudomliga utkorelsens privilegium. Men se upp, trons prov följer på varandra, och den som står kvar sist kommer att vara den enda som verkligen utvalts av Kristus. Under hela våra liv gillrar djävulen fällor och snaror för att få oss att falla och förlora vår utkorelse. Detta gäller på individuell nivå, men det gäller också på kollektiv nivå. Historiskt sett blev den apostoliska kristna tron kollektivt den romersk-katolska religionen, till dess olycka. Hans överhöghet och auktoritet vittnade om hans gudomliga förbannelse; Hans framgång profeterades av Gud till Daniel som en varning: Dan. 8:24-25: " *Hans makt skall vara stor, men inte genom hans egen kraft. Han skall orsaka stor förödelse och ha framgång på sina vägar. Han skall förgöra de mäktiga och det heliga folket.*" På grund av hans välstånd och framgången med sina listiga angrepp kommer han att vara arrogant i sitt hjärta och förgöra många som levde fredligt och resa sig mot furstarnas furste; men han kommer att krossas utan någon hands ansträngning. Denna romerska påvliga regim är således profeterad för en lång regeringstid som täcker 16 århundraden av vår europeiska historia; 16 århundraden som kommer att sluta med den härliga återkomsten av vår mäktige Frälsare och Herre, Jesus Kristus, och det är han som, i den allsmäktige Guden, " *utan någon mänsklig hands ansträngning* ", kommer att förgöra hans ledare, hans prästerskap, hans folk och platsen för hans tron: Rom, Vatikanens stad och stat. I Europa var den kristna religionens modell som infördes från 538 denna katolska norm där djävulen installerade de gamla formerna av romersk hedendom. Denna bibliska fördömelse låter mig bekräfta att denna religion aldrig har erkänts av Gud och att de som felaktigt ansluter sig till den gör det på bekostnad av att förlora sitt eviga liv. För att bekräfta denna gudomliga dom väckte Gud på 1500^{-talet} den bibliska utmaningen mot reformationens verk. Och långt ifrån att ångra sina gärningar vände sig den katolska tron i Rom, som Gud kallar " *det stora Babylon* ", våldsamt mot reformatörerna, och bland dem, de sanna profeterna för Gud under den eran. Människor lever och dör; deras livslängd är kort och under deras korta existens ignorerar och underskattar majoriteten de saker som åstadkommits före dem. Det är denna ointresse för det historiska förflutna som får dem att ignorera de fel som Gud tillskriver den katolska religionen sedan dess etablering

år 538. Fördelen med profetior inspirerade av Gud är att i dess uppenbarelser kan man identifiera de fel som Rom ackumulerat över tid. Faktum är att etableringen av den påvliga regimen år 538 bara är konsekvensen, eller det andra straffet som Gud tillfogar det europeiska kristna folket för att straffa deras antagande av den hedniska "soldagen" som Konstantin I införde ^{för att} ersätta resten av den sjunde dagen som Gud helgat sedan hans skapelse av världen. Den vanliga människan bland nutida dödliga är långt ifrån bekymrad över ursprunget till vilodagen, som förts vidare från generation till generation sedan den 7 mars 321, ett datum som han är helt okunnig om. Men för den evige Guden är det något annat, förbannelsen förblir knuten till "solens dag" som döpts om till "söndag" eller "Herrens dag" och konsekvenserna av denna allvarliga synd som begåtts mot honom, hans ära och hans frälsningsprojekt, fortsätter till världens slut.

Idag har vi förmånen att få Guds profetiska uppenbarelse helt avkodad eller dechiffrerad, i den grad att förståelsen av hans dom för vår tid är så tydlig som möjligt.

Den katolska tron fördömdes av reformatörerna på 1500 ^{-talet} och sedan, efter den franska revolutionen och den så kallade "upplysningstiden", de fritänkarnas filosofiska tankar, upphörde fördömandet av katolicismen. Jag kan därför säga att den protestantiska tron upplöstes i de fritänkarnas tankar och från och med då förenade den materialistiska humanismen de mänskliga andarna i de tre grupper som således förenats och försonats i ett djävulskt brödraskap. Saken gick obemärkt förbi, men genom att öppna min intelligens i dessa ämnen lät Gud mig bekräfta denna analys genom att finna dessa saker profeterade i boken "Apokalypsen" som väl förtjänar sitt namn: "Uppenbarelseboken". Och så var det att jag i "Sardes" i Upp. 3:1 fann bekräftelse på fördömandet av en i grunden amerikansk protestantism som inte längre protesterade mot Roms synder år 1843, utan hedrade sin söndag utan skam, själva tecknet på sin auktoritet och sin förbannelse.

Förbannelsen föll över den protestantiska tron år 1843 efter en dubbel dom från Gud som "*rannsakar tyglarna, hjärtana och tankarna*" enligt 2 Krön. 28:9, varav hela texten lyder: "*Och du, min son Salomo, lär känna din fars Gud och tjäna honom med ett hängivet hjärta och ett villigt sinne. Ty YaHWÉH rannsakar alla hjärtan och förstår **alla planer** och alla tankar. Om du söker honom skall han låta sig finna av dig, men om du överger honom skall han förkasta dig för alltid.*" Lägg märke till denna precision "**alla planer**", vilket innebär att han känner till ett projekt som uppenbarar sig i människans sinne innan det genomförs. Bland protestanterna fann Gud Roms frukter, och det ensamt var tillräckligt för att förbanna dem alla. Men för att rädda det som kunde räddas organiserade han "adventist"-testet, genom vilket protestanter individuellt kunde visa sin kärlek till Jesus genom att ansluta sig till projektet om hans återkomst, som profeterades för våren 1843 av William Miller, den amerikanske bondepredikanten. Omkring 30 000 själar trodde tillfälligt på möjligheten av Kristi återkomst. Men när den inte kom på det aviserade datumet, föll tron efter denna besvikelse. Några, mer lättade än besvikna, återvände till jordiska angelägenheter. Men Anden, som påstod sig ha misstagit sig, återupplivade hoppet om Jesu Kristi återkomst hösten 1844. Och där, för andra gången, då Jesus inte hade dök upp, förkastades adventistbudskapet

av alla deltagare; alla utom 50 personer. Således, med hjälp av två på varandra följande prövningar, kunde Gud avslöja den hycklande tron hos 30 000 själar och den verkliga tron hos 50 själar uppenbarades, utan att glömma de andra protestanterna och kristna troende som inte deltog i någon av hans profetiska kallelser och väckelser.

I dessa två adventistiska förväntningar sökte Gud den glädje han kände för hans återkomst i Kristus och i alla amerikanska protestantiska kristna, av vilka endast 30 000 väntade på honom en tid; endast 50 av dem hade i sig kärleken till sanningen och bar den frukt som välsignas i 1 Kor. 13: " *kärlek* " eller " *karisma* " som " *gläds i sanningen* ". Och för att vara bland detta antal måste den utvalda acceptera alla strategier från Gud, inklusive "bluffandet", eftersom saken är välkänd och till och med praktiseras av Gud i dessa adventistiska prövningar: "man måste predika falskheten för att känna sanningen." Det var genom att agera på detta sätt som kung Salomo, som beordrade att det omtvistade barnet skulle delas i två delar för att ge dem till de två stridande mödrarna, blev berömd och hedrad för den gudomliga visdom han fick från Gud. Gud hade redan sagt om Israel i Jesaja 29:13: " *Herren sade: 'Detta folk kommer nära mig och ärar mig med sin mun och med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig, och deras fruktan för mig är enligt människors tradition .'* " Vad betyder denna förebråelse? Gud säger oss att i detta tillstånd är den judiska religionen inte mer värdefull än hedniska religioner. Denna förebråelse berör i sin tur alla förkastade kristna efter att Gud har provat deras tro över tid. Efter protestanterna 1843 och 1844 var det sjundedagsadventisternas tro som i sin tur sattes på prov mellan 1982 och 1991. År 1994, datumet för slutet av väntan baserat på min tolkning av Upp. 9:5-10, föll Guds dom över den officiella världsorganisationen: " *uppkastad* " av Jesus Kristus, av samma skäl som protestanterna före dem: frånvaron av kärleken till sanningen som demonstrerades genom hans gärningar: förkastandet av det profetiska ljuset.

Förakt för Bibelns vittnesbörd

Medan de gudomliga kraven som fastställts för den doktrinära återställelsen av den religiösa sanning som profeteras i Daniel 8:14 riktar de utvaldas sinnen mot de sanna normerna i den gudomliga lagen, leder förakt för Bibeln den icke-troende till att tynga sig själv med en tung skuld: okunnighet. Enligt människors bedömning anses okunnighet vara en orsak som minskar värdet av det fel som begåtts av den skyldige parten; men vad gäller förakt för den Heliga Bibeln, för Gud, minskar inte denna skuld. Okunnighet beror antingen på arvet från en hednisk religion, eller på föraktet och ointresset hos människor som lever i kristendomens arv.

Det som först får den föraktfulle icke-troende att känna sig skyldig är hans inställning till vittnesmål skrivna av män som ville testamentera till eftervärlden vittnesmålen om deras religiösa liv fyllda med erfarenheter som ett resultat av deras möte med Gud, den osynlige Helige. Hur skulle Gud kunna låta bli att straffa någon som inte vill veta, som inte vill veta eller ta emot bevisen på sina

handlingar? För synen är inte outhärlig för att rättfärdiga tron; Guds handlingar är tillräckliga för att förstå att han existerar och agerar med obegränsad makt.

Bland dessa bibliska vittnesmål noterar jag den kaldeiske kungen Nebukadnessar, vars omvändelse till Skaparguden är en unik modell med stor auktoritet. Denne store kung, som dominerade hela Mellanöstern idag, var den naturliga arvtagaren till en hednisk religion tills han upptäckte vittnesmålen från de fyra unga hebreiska män som kom fångna till Babylon tillsammans med många andra. Hans omvändelse skulle ta tid, men från början, genom att kräva bevis på sina övernaturliga krafter från sina vise män, visade han själv en sällsynt intelligens. Han hade redan ett logiskt resonemang som skulle göra honom värdig gudomlig utväjlse när han helt omvände sig till Skaparguden som Daniel och hans tre följeslagare uppenbarade för honom. Kung Nebukadnessars liv var allt annat än vanligt; det var till och med exceptionellt. Gud valde honom så att han skulle bära det starkaste vittnesbördet om honom bland alla mänskliga syndare. Hans makt var absolut, och hans styre uppskattades av hans folk. Han bar inom sig en känsla för rättvisa och visade att han var kapabel att slå både rika, visa och fattiga, när det var rättfärdigat enligt kaldeernas lagar. Drömmarna Gud gav honom förklarades av Daniel, och dessa vittnesmål oroade honom, men inte tillräckligt för att omvända honom. Så Gud använde kraftfulla åtgärder, vilket bevisar den vikt han själv gav åt omvändelsen och vittnesmålet av denne prestigefyllda kung, arvtagare till hedendomen. För att straffa honom och göra honom medveten om sin stolthet, bedövade Gud honom i sju år. I detta tillstånd, där han trodde att han var ett djur och betedde sig som ett, förstod han fortfarande inte den läxa Gud gav honom. Men i slutet av de sju åren återställdes hans mänskliga ande, och han upptäckte, till omgivningens förvåning, det öde Gud just hade tillfogat honom. Och läxan bar sin lyckliga frukt; han omvändes då helt till Skaparguden, vars enorma kraft han upplevde. Betyder detta att det skulle räcka för Gud att låta alla människor gå igenom samma upplevelse för att uppnå sin omvändelse? Inte alls, för Gud agerade på detta sätt mot kung Nebukadnessar eftersom han, med kännedom om hans själs natur, ansåg honom värdig att ledas till honom. Men detta gäller inte alla människor; vissa är ohjälpligt upproriska, likt den demoniska ängeln Satan, och ingen prövning skulle förändra deras upproriska natur.

Jesus hade ännu inte kommit till jorden, men hans gudomlighet agerade redan som " *den gode herden som söker sina förlorade får* ", i detta fall i det hedniska arvet. Kungen bekräftade sin värdighet för den gudomliga utväljningen och i Skaparens Gud namn riktade han till oss detta magnifika vittnesbörd som Daniel återger i sina skrifter: Dan 4:34 till 37: " *Efter den bestämda tiden lyfte jag, Nebukadnessar, mina ögon mot himlen, och mitt förstånd återvände. Jag prisade den Högste, jag prisade och ärade honom som lever för evigt, vars herravälde är ett evigt herravälde och vars rike varar från släkte till släkte. Alla jordens invånare är ingenting i hans ögon. Han gör vad han vill med himmelens här och med jordens invånare, och det finns ingen som kan hejda hans hand eller säga till honom: 'Vad gör du?' Vid den tiden återvände mitt förstånd. Mitt rikes härlighet, min storhet och min prakt återställdes till mig. Mina rådgivare och mina ädlingar bad mig återvända. Jag återställdes till mitt rike, och min makt ökade bara.*" Nu

prisar, upphöjer och ärar jag, Nebukadnessar, himmelens konung, ty alla hans verk är sanna och hans vägar rätta, och dem som vandrar i högmot kan han ödmjuka. ”

Det är därför lätt att förstå den vikt Gud ger dessa ord, vilka borde övertyga varje icke-upprorisk människa om honom, för hennes omvändelse och hennes frälsning. Det är också lika lätt att förstå den mycket höga skuldkänslan hos det öra som vägrar att höra dessa ord, vilka vittnar om den store osynlige Gudens existens. Vägranen att höra eller att se utgör den första nivån av mänsklig skuld, vilken fördömer alla som begår detta beteende till evig och definitiv död.

Alltför många människor tror att de kan skydda sig själva under förevändning av okunnighet, men i kristna länder där Bibeln är utbredd och ibland erbjuds gratis, fördömer denna förevändning dem. När det gäller icke-kristna folk har de plikten att söka den sanne Guden och rättfärdigas inte genom att vara bunden till sin religiösa tradition. Den kristna tron ensam presenterar en logisk väg byggd på det hebreiska folkets vittnesbörd, uppenbarare av den ende Guden och skaparen av allt som är och lever. Och varje människa, som har mottagit från Gud den intelligens som höjer dem över odjuret, djuret, har plikten att resonera logiskt. I berättelsen om Jeriko valde den prostituerade Rahab, arvtagare till sin nations hedendom, att överge den för att ansluta sig till den sanne Guds folk. Detta vittnesbörd får fortfarande idag alla dem som inte imiterar hennes beteende bland jordens folk att känna sig skyldiga. För att tro på Guds existens och erkänna att varje människa som en varelse är ansvarig inför honom är den första nivån som leder till utkorelse. Det är först efter detta första steg som varelsen kommer att upptäcka hans lagar och förordningar som reglerar de utvaldas hela liv. Andlig pedagogik bygger därför på flera successiva gradvisa nivåer och på alla dessa nivåer leder fel val till skuldkänslor gentemot Gud: hedningen föraktar Bibeln och dess vittnesbörd; år 30 förkastar den traditionelle juden det frälsningsprojekt som Gud profeterat och fullbordat i Jesus Kristus och följaktligen identifierar Jesus honom i sin Uppenbarelsesboken med "*Satans synagoga*", i Upp. 2:9 och 3:9; år 538 förändrar den romersk-katolska kristen den kristna religiösa normen och återupprättar hedniska normer (saker som ärvts i de ortodoxa och anglikanska normerna); År 1843 rättfärdigade protestantismen den katolska söndagen; år 1994 gynnade adventismen mänskliga relationer med Guds fiender. I alla sina erfarenheter vägrar de skyldiga att ta hänsyn till det gudomliga ljus som fördes i deras tid. Andra religioner har ingen legitimitet i den frälsningsplan som Gud förberett och som hans profetiska tjänare profeterat i Bibeln ensam eller i skrifter som belyser den.

GUD: DEN STÖRSTE AV STRATEGER

Eftersom han kontrollerar allt, organiserar allt, är Gud utan tvekan den störste strategen. Hans frälsningsplan är baserad på en strategi som bygger på hans/hennes motståndares reaktion. Liksom en schackspelare förbereder han sina partier baserat på flera följder av val som gör det möjligt för honom att besegra sin motståndare och göra honom till "schackmatt". När den upproriska människan väljer att inte lyda Gud eller till och med ignorera honom, skadar hon bara sig själv. Gud tillåter människan att förkasta henne, att inte lyda henne, att förakta henne under hela sitt liv; följaktligen kommer hon att dö som ett djur kan dö, utan hopp. Ja, Gud kan tolerera detta fientliga beteende under lång tid, eftersom han verkligen bara är intresserad av de människor som visar sig värdiga hans utkorelse, värdiga hans kärlek, värdiga det eviga liv som kommer att fortsätta i hans närvaro.

Den gudomliga strategen organiserade sin frälsningsplan genom att leda sina utvalda från mörker in i ljuset; vilket förklarar hans val att uppenbara sin frälsande kärlek först efter 4 000 år av mörker. Om Bibeln framställer det nya förbundet som en tid av frihet, beror det på att det gamla förbundet sågs som religiöst doktrinärt slaveri. De många riter som utfördes av leviterna i helgedomen som byggdes av människor var betungande och farliga för de syndare som inte respekterade de detaljer som föreskrivits av Gud. Och vi måste komma ihåg från denna erfarenhet att Gud förblev densamma, efter att ha gett sitt liv som en lösen för sina utvaldas frälsning under de 6 000 år av sitt program som profeterades varje vecka under dess första sex dagar; den sjunde dagen eller sabbaten, helgad av Gud, gäller endast de utvalda och deras segerrika och härliga inträde i det sjunde årtusendet. Och detta ämne får mig att påpeka denna viktiga punkt för dig. För Gud är det allvarigaste inte dyrkan av "solen" som utövades av den romerska religiösa kulturen "söndag". Det allvarliga är brist på respekt för den heliga dag som han har helgat sedan världens skapelse, eftersom denna heliga dag placeras i slutet av veckan på grund av dess profetiska betydelse, som är att markera slutet på den stora frälsningsplan som förberetts av den store Skaparguden. Straffet som tillfogades Mose lärde oss att Gud inte är lika intolerant mot någonting som förvrängningen av sin plan och sina projekt för jorden och dess invånare. Och att påstå att solens dag är den sista dagen tar bort all profetisk betydelse från hans organisation av veckan.

Många folk dyrkade solen fram till 321 då Konstantin I ^{lät} de kristna i Romarriket anta den första dagen att fira den. Gud förstörde inte Egypten på grund av dess dyrkan av "Re", dess solgud, utan på grund av de förföljelser som utsattes för dess hebreiska folk. Dessa folk var alla hedniska så mycket det är möjligt, utan någon relation med Gud. Därför var valet av deras dyrkan av liten betydelse för honom. Men när solens dag antogs av kristna år 321, var situationen mycket annorlunda eftersom folkets kristna tro den här gången förpliktade sig till den sanna, härliga Guden, hans ära attackerades och hans namn fästes vid hedendom. Denna vers från Jesaja 1:13 låter oss förstå orsaken till hans vrede och straffen med "*trumpeterna och de sista plågorna*" som kommer att bli följden av den: "*Frambär inte fler fåfänga offer; rökelse, nymånader, sabbater och sammankomster är en styggelse för mig; jag vill inte se orättfärdighet i*

samband med högtidliga högtider. " Detta är naturligtvis en vers från det gamla förbundet och de skyldiga kommer fortfarande att säga att det bara gällde judarna, men hans sanna barn som älskar honom vet att så inte är fallet. Detta budskap gäller det nya förbundet såväl som det gamla. Vi vet att " **rökelsen** " i helgedomsritualerna symboliserade bönen med en ljuvlig lukt som stiger upp till Gud i namnet på lammet Jesus Kristus offer. Idag, år 2022 och sedan 321 men absolut sedan 1843, är " **sammankomsterna** " som organiseras på "solens dag" " **förskräckta** " av Skaparguden vid namn Jesus Kristus på jorden. Denna avskyvärda praxis är i hans ögon ett " **brott** " som upproriska kristna " **förknippas** " med hans frälsningsverk som är baserat på hans offer i Kristus. Genom att hänvisa till " **sabbaterna** " riktar Gud in sig på alla "sabbater", det vill säga alla religiösa högtider som han har instiftat eller de som människor har uppfunnit för att tillägna honom. Gud förväntar sig inte av människan offergåvor och högtider, han kräver bara enkel lydnad mot det han har instiftat i Jesus Kristus. Och av de gamla föreskrifterna återstår bara ett fåtal saker, men allt som i hans ögon är det väsentliga; hälsosam kost och hygieniska levnadsstandarder, respekt för hans tidsordning och plikten att i kärlek och medkänsla återspegla hans gudomliga naturs härlighet. Nu är dessa saker inte påtvingade, de är valda av hans sanna utvalda. Det är detta som gör att dessa sanna utvalda kan vara fredens barn eftersom kärlek inte uppnås genom krig eller förföljelse. Ondskans frukt bärs av falsk kristendom som använder religiösa dogmer för att förfölja de svaga och fogliga. Och först uppenbarade judarna denna onskans frukt mot de första kristna, sedan efter dem agerade romarna på samma sätt, fram till den listiga och bedrägliga fred som beviljades av kejsar Konstantin I, ^{den} falske konvertiten som hela sitt liv förblev en dyrkare av den "obesegrade solen" som hedrades av sina fäder och sin mor som var översteprästinna för denna gudomlighet. Det är från detta arv som solen och dess solstrålar framträder i de heliga bilderna i den romersk-katolska gudstjänsten för att symbolisera Kristi härlighet.

I det gamla och det nya förbundet är de utvalda få och sällsynta. Gud klargjorde detta i denna vers från Jesaja som Paulus citerar i Rom 9:27: " **Jesaja ropar å sin sida över Israel: Om än Israels barn är som havets sand, skall endast en kvarleva bli frälst .** " » Att tillhöra Israels folk erbjöd därför ingen garanti för gudomlig utkorelse, och Gud lät sina utvalda veta detta i förväg. Det är därför han år 538 gav det påvliga Rom ett falskt kristet herravälde som samlade under sin auktoritet alla kristna som drabbats av förbannelsen från kejsar Konstantins "soldag", och detta sedan den 7 mars 321. Under påvligt herravälde ändrades detta namn till "Herrens dag", på originallatinet "dies dominica", översatt till franska som: söndag. Men på det engelska språket som används av USA har det hedniska namnet behållits. Och detta är inte utan anledning, eftersom det är Amerika som kommer att försvara den falska Herrens dag i det sista trosprovet som Gud profeterat för timmen för den härliga Kristi återkomst. Det är förståeligt att den tydliga närvaron av namnet "soldag" i hans veckokalender, på engelska "söndag", kommer att ta bort alla ursäkter för honom när Gud kommer att återkalla sitt krav på att fira sin heliga sabbat för sista gången. Det engelska språket kommer att vittna om listigheten till förmån för den heliga sabbaten och alla de som inte tar

hänsyn till detta faktum kommer att drabbas av Guds rättmätiga vrede och de kommer att förgöras av honom.

Med tiden, eftersom han utforskar mänskliga sinnen, har Gud alltid förmågan att döma människor och veta vem var och en av dem egentligen är. Hans rättvisa gäller därför utan möjlighet till fel på alla. Det är för att jag trodde på honom och hans obegränsade makt som jag började studera hans profetior, vilket fick mig att upptäcka den beundransvärde och allsmäktige strateg han är. Detta ord strategi passar bäst för att definiera hans frälsningsplan eftersom han i motsats till sig har en enda fiende: rebellägret och dess mångfald av former. Ansvaret för detta mångfacetterade uppror läggs på den fallna ängeln som idag kallas Satan, eftersom han i livets historia var den första varelsen som gjorde sig skyldig till uppror mot Gud. De bland änglarna som imiterade och följde honom är inte mindre skyldiga, eftersom valet att göra uppror kom från dem i kunskap om gudomlig kärlek. På jorden hindrade inte okunnigheten om biblisk sanning, konfiskerad av katolska munkar och präster, Gud från att identifiera vackra själar värdiga hans kärlek. Gud håller den här typen av saker hemliga, men publiceringen av den heliga Bibeln på 1500^{-talet} förändrade situationen. Att följa föreskrivna förordningar blev standarden för utkorelsen under den tiden, och bland andra krigiska förfalskningar kunde den sanna fredliga protestantiska tron konkret manifesteras sig genom att återinföra Kristus i hans minskade frälsande roll i den katolska läran.

Efter talrika och helt onödiga massakrer satte den franska revolutionen stopp för den påvliga romersk-katolicismens förföljande despotism. Likt ett hämnande svärd förintade den massivt det katolska lägret från den franske monarken Ludvig XVI till påven Pius VI, som dog i Valencia 1799, en fånge på order av det republikanska direktoriet. Religionsfred påtvingades sedan hela den västerländska kristna världen. Ty i opposition ställde det destruktiva kriget alla dessa västeuropeiska nationer mot den franska kejserliga regimen som etablerats av Napoleon^{Bonaparte}. Territoriella erövringskrig följde på varandra, men religion var inte längre motivet för aggressionen. Det är i detta sammanhang av religiös fred som Gud placerar temat i Upp. 7, ett sammanhang av västerländsk religiös fred där han 1844 introducerade Joseph Bates, en utvald i adventisträttegången, till utövandet av sabbaten, som övergivits sedan den 7 mars 321. Emellertid hade en icke-adventistisk grupp återställt och anammat dess utövande, de grupperade sig under namnet "sjundedagsbaptister". Gud använde därför denna grupp för att introducera sabbaten för en av dem som adventisternas trosprövning hade utvalt och som därmed visade sig värdig att helgas av detta synliga "sigill" från den osynlige "levande Guden". Denna erfarenhet lär oss att utövandet av sabbaten åtföljt av förakt för den profetiska rösten inte har något värde för Gud. För sin eviga lycka hade Joseph Bates båda undersåterna till sin fördel; hans kärlek till den gudomliga sanningen demonstrerades perfekt. Och han var således värdig att dra nytta av gudomlig kärlek och alla dess välsignelser. Efter honom, mellan 1844 och 1867, antog även andra adventister utövandet av sabbaten, men observera att de alla först var "adventister", vilket innebär att de gav stort intresse åt de profetiska uppenbarelser som successivt hade tillkännagivit Kristi återkomst under våren 1843 och hösten 1844. Det är denna lärdom som fruktansvärt kommer att

klandra de sjundedagsadventistkristna som i sin tur prövades av mitt tillkännagivande av Kristi återkomst för 1994; eftersom Jesus inte visade samma intresse, spydde han ut dem och övergav dem till de djävulska allianserna.

Den religiösa fred som etablerades omkring 1800 skulle innebära fullbordandet av krig, men framför allt de två första världskrigen, 1914-1918 respektive 1939-1945. Nu var dessa två krig, redan mycket dödliga, de direkta frukterna av Guds förbannelse som drabbade de katolska och protestantiska folken i Europa. Gud signalerade till européerna att de inte var i enlighet med honom, hans principer och hans lagar. Och det måste noteras att dessa två mycket jämna krig i det nya förbundet motsvarar de två första deportationerna av Israel till Babylon, som genomfördes successivt, under kung Jojakims tid år 605 f.Kr. och under kung Jojakins, hans efterträdare, tid år 597 f.Kr. Vid den tredje deportationen, under kung Sidkias tid, år 586 f.Kr., existerar inte längre Israel som nation, staden och templet har förstörts, folket är helt deporterat och fängslat i de länder som domineras av kung Nebukadnessar. Mycket logiskt är motsvarigheten i vår kristna era det tredje världskriget. I båda upplevelserna uppenbarar Gud på nivå tre gränsen för sitt tålmod gentemot de skyldiga, och varje gång uppenbaras hans vrede genom en enorm förstörelse av människoliv och jordiska ägodelar. För det tredje världskriget, som han profeterar om med symbolen för den "sjätte trumpeteten", utfärdar Jesus en mordisk order i Upp. 9:13-15: "*Den sjätte ängeln blåste. Och jag hörde en röst från de fyra hornen på det gyllene altaret som står inför Gud, som sade till den sjätte ängeln som hade trumpeteten: Släpp lös de fyra änglarna som är bundna vid den stora floden Euftrat.*" Och **de fyra änglarna som var beredda för timmen, dagen, månaden och året** släpptes lös för att döda en tredjedel av mänskligheten. » Denna vers är intressant eftersom den citerar de « *fyra änglarna som var beredda för timmen, dagen, månaden och året* » som redan presenterats i Upp. 7 där Gud etablerar sin långa religiösa fred: vers 2-3: « *Och jag såg en annan ängel stiga upp från öster, med den levande Gudens sigill; och han ropade med hög röst till de fyra änglarna som hade fått makten att skada jorden och havet, och han sade: Skada inte jorden, inte havet eller träden, förrän vi har försett vår Guds tjänare med ett sigill på deras pannor.* » Som ett resultat kan vi förstå att genom att frigöra dessa demoniska "fyra änglar" under 2022 och 2023 är arbetet med att besegla Kristi utvalda fullbordat; vilket innebär att Gud har utvalt bland alla de som för närvarande lever de få utvalda som är värdiga hans frälsning. Han har redan dömt deras hjärtan och tankar som hoppas endast på honom och tålmodigt väntar på den härliga timmen för hans ankomst i Jesus Kristus, gudomlig och förhärligad.

När det gäller fred är den som Gud beviljade Västeuropa mellan 1945 och 2022 exceptionell och anmärkningsvärd. Men vilken strategi ligger bakom detta mycket behagliga erbjudande? Det är tvåfaldigt, med en välsignad innebörd för att främja delandet av ljus till sina utvalda och en motsatt innebörd av förbannelse för de andra, eftersom den långa freden kommer att tillåta dem att gå hela vägen nerför förtappelsens väg. Fred dödar tron, människan slutar med att tro att hon har uppnått den genom sina gärningar, Gud ignoreras, skjuts åt sidan, utplånas från mänskliga tankar som ser den eviga framtiden som sin. I detta sinnestillstånd kan de ge fritt tyglare åt sin fantasi som drivs av mängderna av osynliga, men mycket

aktiva, demoner. Det är då som frukterna som redan burit i Sodom och Gomorra återuppstår: homosexualitet och dess könsöverskridande överdrifter som fördömts av de ryska och muslimska folken. För att nå denna höga nivå av ogudaktighet var det nödvändigt att vänta tills de sista ögonvittnena till andra världskriget nästan alla hade försvunnit, därav denna långa fredsperiod på 77 år.

Betrakta därför din fördel, ty jag presenterar i klartext den strategi som Gud har uppenbarat för detta fruktansvärda tredje världskrig, det sista som falska kristna alla identifierar med slaget vid "Harmageddon" som citeras i Upp. 16:16. I sin tur misstar de sig om tiden eftersom "Harmageddon" föregås av den "*sjätte trumpet*" och de, många, som kommer att dödas av den kommer inte att överleva detta sista trosprov som kallas "Harmageddon".

Varje dag lyssnar jag på reflektioner och analyser gjorda av så kallade "specialist"-kommentatorer i nyhetsmedia. Jag hör bara ord som uttrycker deras sjäalars hopp: Ukrainas seger och Rysslands nederlag. Utnyttja din fördel, för i ljuset av gudomliga uppenbarelser vet du innan saken är fullbordad att Ryssland kommer att besegra sina västerländska fiender, att det kommer att invadera Israel och Egypten och plundra de arkeologiska rikedomar som har berikat det så mycket. Du vet också att efter att ha använt sin destruktiva kraft mot de europeiska nationerna kommer Gud att låta Ryssland förgöras av USA:s kärnvapen. Vad är då åsikterna hos dem som Gud inte upplyser och inspirerar värdefulla? Deras del kommer att vara, till deras slut, desillusionering. Så njut tillsammans med mig av din kunskap om den uppenbarade gudomliga strategin, för han har makten att genomföra allt som han förkunnar genom profetior och de som tar emot hans kungliga "*sigill*" kommer aldrig mer att bli föremål för desillusionering, "*Ty Herren, YaHWÉH, gör ingenting utan att uppenbara sin hemlighet för sina tjänare profeterna.*" ", som Amos 3:7 förkunnade. Desillusionering kommer att drabba dem som upptäcker krigets förlopp dag efter dag och som faller i fällan av tillfälligt gynnsamma situationer, eftersom motsatta situationer kommer att uppstå efter dem. Men detta är hela poängen med den gudomliga strategin: den gynnsamma situationen avslöjar människors naturliga beteende. Den uppenbara ukrainska dominansen leder under en tid till att människor visar sitt stöd och godkännande för dess sak. Ryssland kommer därför att finna goda skäl i detta att låta denna typ av person dö och lida. Den gudomliga strategin har just gynnat, under den långa fredsperioden som etablerats sedan 1945, Sovjetrysslands kollaps, mellan åren 1989 och 1991, men förstå intresset av detta fall: USA har blivit arrogant och dominant och avslöjat sin sanna natur såväl som de allierade västnationer som stödde det. Med Ryssland försvagat utnyttjade NATO-lägre situationen för att utöka sin inflytelsesfär genom Balkankriget, bombningarna av Rysslands allierade Serbien, välkommandet av de baltiska länderna och Polen, för att inte tala om kriget som fördes mot Irak under falska... förevändning att Irak förbereder kärnvapen. Och bevisen för denna anklagelse baserades redan på en vilseledande tolkning av foton tagna av amerikanska satelliter. Således invaderades Irak, dess arméer förstördes, dess ledare dödades och dess olja kontrollerades av USA. Om Ryssland inte hade kollapsat skulle inget av detta ha hänt. Men tack vare denna tillfälliga kollaps framträdde den amerikanska kapitalismens despotism och avslöjade en amerikansk karaktär

maskerad i dess vänskapliga relationer med dess NATO-allierade. Upplysta av profetior vet Herrens utvalda vem de har att göra med. USA kommer att bli de sista förföljarna i mänsklighetens historia. När de fullständigt har förstört Ryssland kommer deras oöverträffade makt att tillåta dem att organisera livet för de överlevande från den senaste världskriget. " *Odjuret som stiger upp från jorden* " i Upp. 13:11 kommer att fullborda sitt verk mot dem som observerar Guds heliga sabbat och sanktionerna som vidtogs 2022 mot Ryssland, efter att Irak och Iran bekräftat hårdheten i de åtgärder de är kapabla att vidta mot sina religiösa motståndare. Gud profeterade om dem i Upp. 13:17: " **Och att ingen skulle kunna köpa eller sälja , utom den som hade märket eller odjurets namn eller dess namns tal.** " Allt detta är profeterat och förkunnat av den store, högste Guden i Jesu Kristi namn, omkring tjugo århundraden innan det uppfylldes. Förstå och inse därför hur viktig och livsviktig kunskapen om hans strategi är.

I sin oöverträffade visdom vet Gud hur viktigt det är att lugna sina tjänare, så han berättar alltid för dem hur de **till slut** kommer att segra med honom mot sina fiender. Detta ledde honom till att inspirera denna vers hos den vise kung Salomo som skrev den i Pred. 7:8: " **Bättre är slutet på en sak än dess början , bättre är ett tåligt sinne än ett högmodigt sinne.** " Och till dessa kriterier lägger den utvalda sin tro, det vill säga den tillit han har till Guds löften. Det är därför detaljerna i händelsernas utveckling endast är kända i deras uppfyllande, observerat dag efter dag, i konkreta handlingar. Med andra ord lyder ett populärt talesätt: "Den som skrattar sist, han skrattar bäst."

När det gäller strategi har jag noterat flera exempel i bibelberättelserna där förstörelse föregås av en illusion av sprudlande glädje. Det första fallet gäller de egyptiska soldaterna som gläds åt att hebréerna i sin uttåg hade fastnat genom att vända sig mot havet. Med tanke på situationen var det säkert att de alla skulle massakreras. Men det oförutsedda inträffade: Gud öppnade Röda havet inför sitt folk, och när egyptierna i sin tur gick in i den öppna passagen, stängdes havet över dem; och det var de som dog. På drottning Esters tid hade ståthållaren Haman förberett galgen för juden Mordokai, men det var han som hängdes. I Dan. 11:29-30-31, för tredje gången, övertygad om sin förestående seger, inledde den grekiske seleukidiske kungen Antiochos IV en attack mot Egypten år 168 f.Kr. Men en romersk legat hindrade honom från att agera, vilket gjorde honom mycket arg. Det var då han fick veta att ett rykte om hans död hade gett upphov till offentlig glädje bland judarna. En andra orsak till vrede lades till den föregående, och när han återvände till deras land slog han det med en hård och exceptionellt blodig förföljelse. Gud hade profeterat denna händelse för Daniel som en "stor olycka". Otroheten mot det nya förbundet förtjänade också sin "stora olycka", och Jesus tillkännager den i bildspråk i det första kapitlet av sin Uppenbarelsebok. Den är inte längre grekisk utan tar formen av "solen" som skulle bli orsaken till de kristnas förbannelse från och med den 7 mars 321, då den första dagen som tillägnades den ersatte Guds heliga sabbat. Vid tidpunkten för det sjätte straffet för denna arroganta handling bestraffas den "stora olyckan" särskilt. Idag finner vi följden av "illusion" för 2022 och "straff" för 2023. Det är därför normalt att den framtida ryska förföljaren i "illusionens" timme lider motgångar; Det som glädjer allmänheten bland mediekomentatorer, men missta er inte, det som gör

skillnaden på plats i Ukraina är inte soldaten, det är de högprecisionskanonerna från USA eller Frankrike, utan också det skarpa ögat hos västländernas satelliter som gör det möjligt att identifiera de ryska mål som skotten måste riktas mot; så att den ryska diskursen har rätt när den säger att det är Nato som strider mot Ryssland. De som dominerar har den moderna tekniken att tacka för, och det är just de kanonerna och drönarna som tvingar ryssarna att dra sig tillbaka från slagfältet, ibland, på sina ställen och tillfälligt, innan de vänder sig mot leverantörerna av denna högteknologi för det stora angreppet och invasionen av länderna i Västeuropa.

Den 11 november 2022 drog sig den ryska armén, genom ett strategiskt val, tillbaka från staden Kherson i Ukraina, som inte längre var försvarbar på grund av bristande tillgång till vapen och ammunition. Denna stad på västra stranden av floden Dnepr faller därmed tillbaka i ukrainarnas händer, som uppenbarligen inte alla har deporterats av ryssarna till deras östra läger. På Khersontorget jublar de ukrainskvänliga invånarna; folk dansar och sjunger runt en eld. Ryssland ger dock inte upp denna stad, och dess invånares framtid kommer förmodligen inte att vara lika glädjefylld länge till. Men denna glädjedemonstration bevisar återigen att anklagelserna som ukrainarna och deras västerländska allierade riktar mot ryssarna inte är berättigade av fakta. Är de ondare än ryssarna själva? Säg det inte att den som vill döda sin hund anklagar den för rabies?

Den 11 november firar Frankrike vapenstilleståndet 1918 med alla dess traditionella ceremonier. Men vad skulle de "poilus" tycka som dog i Verduns skyttegravar och på andra ställen för att försvara sitt lands självständighet, när de politiska överlevande efter sin död avsäger sig detta självständighet genom att binda sina händer, fötter och huvuden, genom en europeisk allians som dikterar dess plikter och lagar; och detta för smutsiga kommersiella och finansiella intressen? Och det värsta är att det två gånger besegrade Tyskland idag har blivit rikare och Frankrike ruinerat. Det är sant att det mordiska kriget i Ukraina påminner fransmännen om värdet av att ha en armé som försvarar dem, vilket kan rättfärdiga opinionsundersökningen enligt vilken 80 % av dem älskar sina arméer och firandet av den 11 november. Men har inte detta firande en kollektiv karaktär som gör att det uppskattas särskilt av politiker och arméer som stolt paraderar denna dag, och av media som finner detta tillfälle ett ämne som lockar folkets uppmärksamhet till sina kommentarer.

I själva verket riktar sig tredje världskriget endast mot folk som är förbannade av Gud, och hans trogna barn är inte måltavlor. Under dessa omständigheter kommer den milde Jesus att låta sin raseri tala och överlämna människor i varandras händer. För att förklara detta rasande beteende måste vi inse att hans sublima kärleksdemonstration nonchaleras, föraktas, avvisas eller ignoreras av nästan alla våra samtida. Denna attityd matchas endast av det judiska folkets, år 586 och 70. Det är därför dagens orättvisa och föraktfulla rebeller kommer att överlämnas till döden av samma gudomliga vrede, samma raseri som orsakas av hans rättfärdiga indignation.

För dessa fruktansvärda tider riktar Gud detta budskap till sina trogna barn från Jesaja 26:20-21: ” ***Gå, mitt folk, gå in i era kammare och stäng dörren***

bakom er , göm er en kort stund tills vreden har lagt sig. Ty se, Herren går ut från sin boning för att straffa jordens invånare för deras missgärning . Jorden skall blotta blod, den skall inte längre dölja blodsutgjutelse. ” Jämför denna vers med versen i Upp. 9:13-15: ” Den sjätte ängeln blåste i blåsningen, och jag hörde en röst från de fyra hornen på det gyllene altaret som står inför Gud. och sade till den sjätte ängeln som hade trumpeteten: ”Lös de fyra änglar som är bundna vid den stora floden Euftrat. ” Och de fyra änglar som var beredda att i en timme och en dag och en månad och ett år döda en tredjedel av människorna blev lösa.

Dessa verser, citerade i Psalm 2:10-12, presenterar för oss en föga känd och okänd aspekt av Jesus Kristus: ” Vandra nu vist, ni kungar, låt er undervisa, ni jordens domare.” Tjäna Herren med fruktan och gläd er med bävan. **Kyss Sonen, så att han inte vredgas och ni förgås på vägen, ty hans vrede upptänds snabbt . Saliga är alla de som förtröstar på honom. »**

Erfarenheten av den "slutgiltiga lösningen" som Hitlers nazister genomförde mot judarna utgör ett budskap från Gud riktat till hans sista trogna barn. Han visade dem att det är fullt möjligt för en mänsklig regim att beordra utrotningen av ett folk, en ras eller en viss grupp; vilket kommer att vara fallet för de sista sabbatshållarna i det sista jordiska trons prövning. Men eftersom detta prövning sker i samband med slutet på erbjudandet om kollektiv och individuell nåd, kommer de sista nazisterna inte att bemyndigas av Jesus att genomföra sin dödliga plan. Det är hans rättfärdiga och hämndlystna ingripande som kommer att göra stundens domare och bödlar till offer för hans mordiska vrede. Och "trofasthetens söner" kommer att träda in i evigheten av den stora sabbaten under det sjunde årtusendet, våren 2030. Alla andra kommer att förgöras " genom ljuset från hans ankomst ", hans "adventus"; detta i enlighet med det program som profeterats i 2 Thess. 2:8: ” Och då skall den laglöse uppenbaras, han som Herren Jesus skall förgöra med sin muns andedräkt och förgöra genom sin återkomsts glans. ”

Här diskuterar jag specifika kriterier för den " sjätte trumpeteten " som Jesus Kristus ljuder.

Denna globala konflikt ställer människor som redan är åtskilda av sina religiösa val mot varandra. Sedan, genom att ignorera den plan som Gud uppenbarat och världens undergång , är människor övertygade om att det ögonblick då förhandlingarna kommer att sätta stopp för konflikten kommer förr eller senare, även om dess förlängning börjar oroa dem mer och mer. Denna konflikt, som börjar efter en lång fredsperiod på 77 år, orsakas redan i Ukraina av en etnisk blandning av rysk-ortodoxa och polsk-katolska ursprung. Tänk dig vad den kosmopolitiska blandningen av etniska grupper kan producera i Frankrike vid den tidpunkt Gud valt! Jag har redan jämfört dessa universalistiska mottaganden med tidsinställda bomber.

På den militära fronten upptäcker vi i Ukraina den strategiska betydelsen av tekniska framsteg, inte bara drönare och kontrollsatelliter, utan även mobiltelefoner som utrustar människor direkt till den plats där de strider och använder dem. Användningen av deras telefoner orsakade ryska soldaters död, och deras mobiltelefoners GPS hade gjort det möjligt för USA och ukrainarna att lokalisera dem och döda dem med mördardrönare eller mycket precisa

bombningar. Vanorna i det civila vardagslivet måste överges snarast eftersom detta sätt att leva äventyrar soldatens och hans enhets. I denna krigstid upptäcker vi de tekniska fördelarna med USA, ägare av telefonnäten runt om i världen; alla jordens folk använder sin "internet"-tjänst och sin satellittjänst, över vilken de ensamma har fullständig kontroll. Konventionell krigföring har sina begränsningar. Vi ser i Ukraina att militära makter neutraliserar varandra eftersom de har liknande vapen på båda sidor. Ur ett mänskligt perspektiv kan kriget därför fortsätta så länge båda sidor har soldater och vapen. Det är därför Gud i sin strategi har planerat en försämring av situationen, genom att se till att västerländska folk, från eskalering till eskalering, befinner sig direkt involverade i detta krig; detta tills USA förgör Ryssland och dess allierade med kärnvapen och de spridda överlevande ryska styrkorna återvänder slag för slag med sin enorma atompotential, innan de försvinner helt. Till slut kommer den rättfärdige domaren Jesus Kristus att ha uppnått det profeterade resultatet: " *en tredjedel av männen kommer att ha dödats* ." Eftersom denna tredjedel av människan berör både civila och militära, båda döms av Gud. Det är därför användningen av kärnvapen är avgörande för att genomföra hans ondskefulla plan.

Det som har varit är det som kommer att bli

Gud inspirerade den vise Salomo med denna vers citerad i Pred. 1:9: " *Det som har varit, det skall ske, och det som har skett, det skall ske. Inget nytt finns under solen.* " Naturligtvis kunde Salomo inte ha föreställt sig de tekniska framsteg som utvecklades så snabbt från mitten av 1800-^{talet}. På hans tid var den mänskliga kunskapen mycket begränsad och stabil. Men vi måste idag förstå att Gud inte talar om tekniska uppfinningar utan om det som är verkligt permanent, nämligen livets princip. För sedan Adam och Eva placerar denna livsprincip den varelse som just har fötts före dessa två vägar som Gud nämner; två vägar som presenterar sig inför honom: lydnad och liv; olydnad och död. Varelsen är född för att utöva detta fria val. Men detta val kan bara göras med kunskap om normen för dessa två vägar; en tid av utbildning och instruktion är därför i förväg nödvändig. Denna andra vers från Ords. 29:18: " *Där det inte finns någon uppenbarelse går folket under; lycklig är den som håller lagen!* " Utan kunskap om gudomlig uppenbarelse sätter den mänskliga själen inga gränser för sin frihet. Och denna princip förnyas i alla tider och i alla epoker, för evigt. Detta är särskilt tydligt i vårt nuvarande västerländska samhälle, som har befriat sig från alla skyldigheter gentemot Gud under förevändning att det tvivlar på eller inte längre tror på hans existens.

Denna förförelse som orsakas av frihetsbegäran är inte ny eftersom den tog form i den första varelsen som Gud skapade, ljusets ängel som sedan sitt uppror har blivit djävulen och Satan. Nu var djävulen den första bäraren av den avvikelse som kallas ondska på grund av sin frihetsbegäran. Han var inte ond, utan dess förökare. Och efter honom gjorde mängder av himmelska och sedan jordiska varelser samma val för att tillfredsställa sin frihetsbegäran. Det var därför om denna förslavning under frihetsbegäran som Anden talade genom Salomo. Det var

lätt för honom att profetera om förnyelsen av sin närvaro genom hela det jordiska livets historia. Medan friheten tvingar oss att gå allt längre, säger Gud däremot till sina utvalda: "Förstärk! Begränsa er frihet!" Denna begränsning tar en teoretisk form skriven i Bibeln i form av lagar och förordningar som den utvalda omsätter i praktiken.

Detta frivilliga val av den utvaldes frihet att begränsas illustreras i lärdomen i 2 Mos 21:5-6: *"Om slaven säger: 'Jag älskar min herre, min hustru och mina barn', vill jag inte gå fri, Sedan skall hans herre föra honom inför Gud och föra honom till porten eller dörrposten. Hans herre skall genomborra hans öra med en syl, och tjänaren skall tjäna honom för evigt.* » Kom ihåg detta budskap redan: den utvalda är Guds "slav " i Jesus Kristus, genom vilken han återlöstes. Den utvalda väljer fritt att bli " Mästarens slav " eftersom han " älskar honom ". Mot bakgrund av denna lära kan du förstå varför det inte är meningsfullt att påtvinga en religion med våld, och att alla som utövar denna metod vittnar mot sin religion. I denna ceremoniella illustration slår Gud sin utvaldes "öra ". Han tar detta " öra " i besittning; vilket innebär att den utvalda nu bara måste lyssna på honom. Och detta intresse för *det mänskliga "örat "* rättfärdigas av det faktum att arvsyndens begicks av Eva, eftersom hon "lyssnade" till de bedrägliga orden från medium-" *ormen "*, genom vilken Satan, den fallne upproriska ängeln, talade till henne. Vid påsken för uttåget ur Egypten skulle lammets blod stänkas på dörrposterna till de troende och lydiga hebreernas hus. På samma sätt är de utvaldas blod, genom deras hörsel, kopplat till " *dörren, posten "* till Guds hus. Vi minns att Jesus sade i Johannes 10:9: *" Jag är dörren. Den som går in genom mig skall bli frälst, och han skall gå in och ut och finna bete "*; med andra ord, *" han skall finna "* i det eviga livet den sanna lyckan i livet.

Demonstrationen för vilken jorden skapades av Gud kommer snart att vara fullbordad om sju år. Således finner vi under denna period ett extremt upproriskt mänskligt beteende, frukten av 77 år av fred och religionsfrihet. Efter flera generationer har barn i väst fötts och uppvuxits helt utan Guds lära. Liksom svampar sväljer de alla de perversa aspekterna av frihetens framsteg; allt som Rysslands ledare fördömer och förkunnar i sina offentliga tal. Och detta tema som säger " *det som har varit är det som kommer att bli "* fick mig att inse följande. Mänskligheten har alltid förförts av auktoritär fascism. Detta var redan fallet i Frankrike 1806, Napoleon I^{och} hans auktoritet gav ära åt det erövrade Frankrike. Sedan, omkring 1930, i Italien, var det samma sak med "svartskjortorna" som etablerades av Benito Mussolini. Hans starka personlighet förförde italienarna. På samma sätt, efter honom, 1933, förförde Adolf Hitlers naziregim, med sina storslagna tal som maskerade sina brott, tyskarna. Och det måste noteras att i Frankrike, inte ens vid den tiden, väckte födelsen av denna nazistregim någon oro; inte mer än nazismen som var närvarande i Ukraina 2014; en närvaro som ändå noterades och avslöjades i media, vittnen till "kuppstaten" som störtade den legitima etablerade presidentordningen. Men vad är nazism? Ordet uppfanns av Adolf Hitler för att definiera hans regeringsnorm, som uteslutande bygger på våld och övertalning. Nazismen upphöjer gruppen till individens nackdel; den skryter med att försvara en nationalistisk sak, den söker renheten hos sin ursprungliga ras och dess fysiska och psykologiska egenskaper. Den nya nazismen må ha

skillnader från den gamla, men den delar ett gemensamt beroende av våld och behovet av att fysiskt eliminera motståndare. Jag fann mig själv tänka att om Adolf Hitler skulle återuppstå, skulle han bli förbluffad över att år 2022 se ättlingarna till dem som kämpade mot honom och ställde hans "SS"-kamrater och hans ministrar inför rätta vid Nürnbergtribunalen 1945 stödja och försvara den nya ukrainska nazismen med sina vapen. Det måste sägas att för västerlänningar är nazismen bara kopplad till dess aggression mot ett annat land, vilket är vad Hitler gjorde mot Sudetenland och Polen. Så idag är nazisten för dem rysk. Dessutom, hur kan man identifiera en nazist när man är av judisk religion när nazismen främst är kopplad till "Shoah", Nazitysklands försök att utrota judarna? För mig är den första personen som påstår det redan nazist; vad den militariserade gruppen "Azov" gör i Ukraina. Och att det ukrainska folket anser att dessa nazister är sina hjältar är inte förvånande i sig, eftersom tyskarna gjorde detsamma mellan 1933 och 1945. Visst är det västerländska lägret inte i nazismens anspråk som ukrainarna i "Azov" och ukrainarna är inte alla påstådda och förmodade nazister, men i en krigssituation gör behovet av nitiska och effektiva kämpar att de uppskattas av sitt folk. På sin tid förtjuste den blodtörstige Nero sitt folk genom att erbjuda dem blodiga spektakel på Roms och imperiets arenor. Och Hitlers nazism var i själva verket bara ett återupplivande av dessa regimer som under en tid påtvingar sig själva med våld och tvångsmakt.

För Guds barn som iakttar dessa saker, finns det bara en sak att komma ihåg: att dessa krigiska makters uppkomst är viljevald och organiserad av Gud eftersom han behöver dem för att straffa den skyldiga mänskligheten. När han ville befria Israel från filistéernas ockupation, organiserade Gud förevändningen för tvist som fick Samson att bekämpa dem tills han förintade dem. År 2022 gjorde han detsamma och utnyttjade västerlänningarnas anknytning till deras internationella regler, som USA, som segrare av andra världskriget, hade antagit i väst, och försökte påtvinga dem resten av jordens nationer och folk genom FN:s officiella medel. Och bland dessa regler har de om folkens rätt till självbestämmande och deras territoriums okränkbarhet blivit orsaken till progressiv fördärv för alla jordiska nationer.

Så sammanfattningsvis vidhåller jag att "*vad som har varit och vad som ska bli*" gäller det upproriska mänskliga beteendet som Gud har varit tvungen att straffa många gånger och kommer att fortsätta att straffa tills det sista av sina straff.

Per den 17 november 2022 är situationen för Ryssland inte ljus, eftersom landet inte har förberett sig för en konventionell militär konfrontation. Det är därför Vladimir Putin, tvingad av händelsernas acceleration, nämligen Ukrainas begäran om att ansluta sig till NATO-lägret, ville kalla sin intervention för en "specialoperation" och inte ett krig. På marken förstördes dess utrustning av drönare som användes av ukrainarna, och sedan förstördes dess ammunition och bränslelager i sin tur av ultraprecisa Caesar- och Himars-kanoner. Detta krig dödar många människor, men främst genom fjärrbombningar på båda sidor. De ukrainska framryckningarna är främst ett resultat av att ryska arméer, berövade vapen och ammunition, har dragit sig tillbaka. De ryska framryckningarna berodde också på den ukrainska reträtten. Den fred som etablerats alltför länge har

försvagat den krigiska glöden i dagens Ryssland. Hon vaknar upp som en björn efter månader av vinterdvala och upptäcker att den gamla krigsutrustningen är föråldrad. Men hon har tid och demografi, eller snarare, siffror, på sin sida. Redan har hennes nya iranska drönarutrustning gjort det möjligt för henne att förstöra en fransk Caesar-kanon som var i rörelse 40 km inuti den ukrainskkontrollerade zonen i Ukraina. De kommer snart att kunna agera, i sin tur, som ukrainarna. Men för att uppnå detta resultat måste Vladimir Putin möta de akuta behov som hans soldater uttryckt, vad gäller vinterutrustning, effektiv modern ammunition och vapen, och ledare som kan strategiskt organisera sina truppers handlingar inför ett verkligt krig, inte en enkel "specialoperation". Eftersom ryska trupper har varit offer för hans önskan att begränsa sina insatser sedan början av hans intervention på ukrainsk mark. Faktum är att Gud har förberett Ryssland för stora interventioner mot Europa där dess specialvapen, som landet har byggt sin specialitet på, kommer att vara mycket effektiva och mycket dödliga. För enligt Jesus Kristus *kommer "en tredjedel av mänskligheten att dödas "* i ett otroget kristet Europa; särskilt på grund av det förakt som falska kristna visar för den heliga sabbaten på den sanna sjunde dagen, lördagen, helgad av Gud från dess ursprungliga etablering, i slutet av den första skapelseveckan och föremålet för det fjärde av de tio budorden i hans kungliga lag; utan också på grund av deras ointresse för hans bibliska profetior som han kallar " *Jesu vittnesbörd "* i Upp. 19:10: " *Och jag föll ner för att tillbe honom, men han sade till mig: 'Se till att du inte gör det! Jag är din medtjänare och dina bröders som har Jesu vittnesbörd. Tillbe Gud. Ty Jesu vittnesbörd är profetians ande .'*"

Situationen i Europa

Den nuvarande situationen i Europa är baserad på de individuella erfarenheterna i de länder det omfattar från 1945 fram till idag.

Vi har länge sett Tyskland leda vägen i denna Europeiska union. Det finns flera förklaringar till detta, inklusive det faktum att det, liksom Japan, som besegrades av USA i andra världskriget, stöddes av detta mäktiga ekonomiska och finansiella land på militär nivå. Det gynnades av det amerikanska protektoratet och kunde därmed undvika kostsamma militära kostnader; besparingar investerade i nationens industriella utveckling. Jag minns att vid tidpunkten för skapandet av Europeiska unionen var den tyska valutan, "marken", fyra gånger högre än vår franska "franc". Det valde därför att ge euron ett ännu starkare värde, runt 6,60 franc. Denna växelkurs gynnade det eftersom det var rikt, men det missgynnade ett mindre rikt land som Frankrike och andra europeiska nationer. Det engagerade sig helt i globaliseringen av handeln och började med att utnyttja Portugal, det minst rika av de sex länder som förenades i början, inom Europa vid tidpunkten för dess inträde i Europa. Europeiska kommissionärer uppmuntrade entreprenörer att flytta sina företagshuvudkontor till de minst skattekrävande

europiska länderna. Klyftan vidgades därmed inom Europa självt, eftersom måttligt rika länder såg sina förmögenhetskällor flyttas till fattigare länder. År 1990 tillät Tysklands rikedom landet att absorbera återkomsten av Östtyskland, vars exploatering senare berikade landet ännu mer.

En andra orsak som förklarar Frankrikes och Englands ekonomiska situation är i grunden det faktum att dessa två länder byggde sin berikande verksamhet på kolonisering; så att avkoloniseringen försatte dem i en **skuldsättning** gentemot de koloniserade folken. Dessa två länder kände sig tvungna att välkomna allt elände som emigrerat från deras tidigare kolonier. Och av de två länderna led Frankrike mest skada, eftersom dess republikanska principer, dess motto "frihet, jämlikhet, broderskap" och dess försvar av mänskliga rättigheter, som tillämpats universellt av senare generationer, gjorde detta systematiska mottagande till en tung börda som ruinerade det. Arbetslösheten bland medborgarna ökade ännu mer i takt med att män och kvinnor började konkurrera inom yrkesverksamhet; dessutom har hemmafrun hos ett par, oftast sedan slutet av andra världskriget, blivit sällsynt och föredrar eller kräver en yrkesverksamhet. För att rättfärdiga detta mottagande sägs det i Frankrike att utländska arbetare inte stjäla franska jobb eftersom de innehar jobb som fransmännen vägrar att göra. Detta är sant, men genom att ge efter för denna skyldighet betalar hela Frankrike priset. Hur klarar sig nationer som inte vill ta emot invandring? De mindre utbildade innehar dessa obelönte jobb, och nationen gynnas av detta och undviker därmed allvarliga nackdelar. Men det faktum att ett jobb har en obehaglig aspekt gör det inte mindre outhärligt och som sådant värt att vara ordentligt avlönat.

Separerade Gud folk genom språk utan anledning? Kan människan bryta mot denna princip utan att lida nackdelar? Genom att bevara sitt folk Israels rasrenhet, för vilket han förbjöd äktenskap med utlänningar, gav inte Gud människor över hela jorden en förebild att efterlikna? Varför utgör ras- och etnisk blandning en stor fara? Helt enkelt för att mängder av osynliga demoner utnyttjar denna situation för att förvandla den till ett problem. De verkar och aktiveras i människors sinnen och strävar efter att övertyga dem om att skillnad är outhärlig. Gud låter dem agera fritt, och konsekvenserna av deras aktiviteter är bara de som avser det förakt som visas mot den norm som Gud föreskrivit. Rasism inspirerad av demoner är djävulsk, men rasism inspirerad av Gud syftar bara till att undvika problem. Hans utvalda är utvalda bland alla folk, nationer, språk och stammar på jorden; de kan därför inte anklagas för "rasism" i ordets nedsättande bemärkelse. Bakom hudfärgen eller språket döljer sig en mänsklig själ som inbjudits av den himmelske Guden att träda in i en himmelsk kropp som kommer att göra den identisk med de trogna änglarna. Det är därför som det fysiska utseendet inte har någon betydelse för hans utvalda. Det är inte samma sak med den annorlunda religion som emigranten för med sig. Den kommer att konkurrera med den gudomliga planen, för med sig döden; den första och "den andra döden" ännu mer skrämmande eftersom den medför eviga konsekvenser.

Även inom detta Europa, bestående av rika och fattiga nationer, råder konkurrens, då de så kallade parterna konkurrerar mot varandra. Och det interna handelskriget gynnar de rikaste och minst socialt missgynnade, vilket återigen är

Tyskland. I Europa intar det toppen av en pyramid, precis som USA gör på västlig och till och med global nivå. Folken däremellan utnyttjas och hålls på en lägre nivå. Sådan är pyramidprincipen. Det besegrade Tyskland fick USA:s politiska mjölk, och det är därför inte förvånande att det, som sin spjutspets, reproducerar deras modell i Europa, även i dess form; dess "Länder" som liknar de "stater" som utgör USA.

I nuläget har Tysklands engagemang för att stödja den ukrainska saken varit avgörande; den nuvarande ordföranden för Europeiska kommissionen är tysk. Se, Hitler, ert tredje "rike" har blivit en fjärde verklighet! Efter Tyskland har de andra europeiska nationerna, med undantag för Ungern, anslutit sig till hennes val. Vem annan skulle våga motsäga henne? Det är fortfarande och alltid de rikaste som påtvingar dem sina val.

Varje folk präglas av sina erfarenheter. Frankrike har legat i framkant när det gäller den humanistiska normen sedan revolutionen, men jag påminner er återigen om att dess "mänskliga rättigheter" ursprungligen bara gällde franska män, och deras universella tillämpning är nyligen. Fransmännen har assimilerat denna norm till den grad att den verkar universell för dem, men så är det långt ifrån. I verkligheten är deras uppfattning om dessa rättigheter ett franskt undantag. För USA hindrar dessa rättigheter inte utnyttjandet av denna man, och de har inte hållit tillbaka. Resten av nationerna erkänner bara delvis dessa "mänskliga rättigheter", och vissa östländer bestrider dem helt och hållet. Detta gör i sin tur denna rättighet till en orsak till tvist och krigisk opposition. Övertygade om att de erbjuder den perfekta modellen för människor har fransmännen stora svårigheter att acceptera det faktum att deras personliga val inte delas av alla folk. Och detta beteende finns på europeisk och till och med västerländsk nivå, inklusive Amerika och Kanada. Östländer vaknar upp, berikade och mäktiga, och de gör sina åsikter och sin rätt att vara annorlunda kända. Och det är principen om frihet, så kär för västerlänningar, som ger dem dessa rättigheter. Som ett resultat är västvärlden fångad i sitt liberala tänkande, som har blivit "libertarianskt" och, allvarligare, "liberticidalt", och uppvisar, enligt sin amerikanska modell, de högsta brottslighetssiffrorna och formerna av otrygghet.

Datumen fastställda av YaHWéH

När behovet uppstod att skapa den jordiska mänskligheten, förberedde den store Skaparguden YaHweh ett slags andlig skattjakt för sina älskade utvalda. De erfarenheter som människorna upplevt genom tiderna och sedan begynnelsen återberättades av Gud för Mose, som skrev ner dem och presenterade dem för kommande generationer i sina fem böcker: Första Moseboken, Andra Moseboken, Tredje Moseboken, Fjärde Moseboken, Femte Moseboken. Detta vittnesbörd, givet av Gud själv, förtjänar och kräver vår tillit. Och vår tillit, andligt kallad "tro", belönas eftersom detta vittnesbörd utgör källan och medlet för att låta våra själar färdas den jordiska resan, med vetskap om var vi kommer ifrån, var vi är och vart vi är på väg. Dessa tre svar utgör själens vilas triptyk. De synliga fakta, vederbörigen noterade, är fruktansvärt vilseledande, och vägen till evigt liv är

framför allt byggd på löftena från denne osynlige, men allestädes närvarande och allvetande Gud.

I sin plan drog Gud sig närmare mänskligheten i en mäktig gudomlig natur genom att organisera uttåget för sitt hebreiska folk, utvalt för att hedra sitt löfte till Abraham. Han gav bevis på sin allmakt genom att förgöra de förslavande egyptiernas armé. Sedan, efter att ha satt denna församling, befriad från slaveri och död, i vila, undervisade han dem och gjorde dem kända för sina lagar, sina förordningar och sina föreskrifter. Således, efter att ha bevittnat de egyptiska soldaternas död, lärde de av Gud den fruktansvärda erfarenheten av folket före syndafloden, alla förstörda av flodens vatten. Dessa hebreer hade också en fullständig kunskap om Gud: de hade fått bevis på hans kärlek, hans beskydd och hans ständiga trofasthet genom sin befrielse från Egypten och de kände också till hans förmåga att förgöra dem som motsätter sig honom. Från och med nu skulle endast deras individuella natur uttryckas: rebellerna agerar som rebeller och de utvalda beter sig som utvalda. Månader, år och århundraden går under vilka profeter tar emot budskap från Gud genom inspiration som på ett mer eller mindre tydligt språk tillkännager det hebreiska folkets och det utvaldas framtid. Jag separerar dessa två uttryck, eftersom jag påminner er, och detta är mycket viktigt, om att det köttsliga Israel inte är det utvalda folket utan helt enkelt det folk som härstammar genom arv från patriarken Abraham. Och Gud ville skapa för sitt sanna framtida utvalda folk, av detta folk, en symbol, en förvrängd bild av det sanna utvalda folket. Gud förebrädde ständigt det enade Israel, sedan Juda och Israels tio stammar, för deras frekventa och permanenta uppror; ingenting som motsvarar det sanna utvalda folkets beteende. Och om vi måste dra en lärdom av erfarenheterna i det gamla förbundet, så är det att Gud dömer och sorterar mellan de människor som påstår sig vara hans, de som han anser värdiga sin utkorelse till evigt liv. Denna syn på det gamla förbundet, gör att vi också kan se på livet i allmänhet. Vi föds antingen för att vara utvalda eller fallna. Och svaret ligger i vår individuella natur.

Genom att skriva Bibeln försökte Gud inte svara på den profana mänskliga nyfikenheten. Den skrevs för hans sanna utvalda, ty de ensamma vägleds av honom, för att dra nytta av den. Vår moderna era har gynnat uppenbarelsen av Bibeln skriven på flera språk spridda över den bebodda jorden, och trots detta är dess läsning ineffektiv för dessa skaror eftersom deras natur är upprorisk. Historien vittnar om detta: i början av den kristna eran var Bibeln frånvarande och dold, och apostlarnas tro var redan förvrängd genom blandningen med hedniska traditioner. När Bibeln spreds på 1500-^{talet} förföljdes den omedelbart tillsammans med dem som ägde den, och även då var det få som reproducerade den pacifism som Jesus Kristus demonstrerade under sin tid på jorden. Sade inte Jesus i Matt. 22:14: "*Många är kallade men få är utvalda*"; vilket jag översätter till: det finns många läsare av Bibeln men få utvalda som lär sig av den och behåller de lärdomar som Gud har gett.

Bibeln består av tusentals sidor som är användbara att känna till eftersom de innehåller svaren på gåtorna som förekommer i de andligt kodade profetiska texterna. Att dechiffrera dem är extremt enkelt, nästan inom räckhåll för ett barn, men det har bara möjliggjorts för de utvalda som Gud har utvalt, som avskiljer

dem för denna uppgift. Och hans utvalda förstår bara vad han vill att de ska förstå i sin tid och era. Således får konstruktionen av uppenbarelsen av hans bibliska profetior aspekten av en skattjakt där varje stopp markeras av en kontextuell sanning knuten till sin tid. Och hur markerar vi tid? Med datum som länkar samman de på varandra följande epokerna i mänsklighetens historia.

Född i mitten av 1900^{-talet} lärde jag mig av västerländska människor att vår tidsberäkning baserades på Kristi förmodade födelse. Detta postulat var djupt inpräntat i mitt sinne och i alla mina samtidas. Och endast Gud kunde befria mig, enligt sin vilja, från detta resonemang. Men han gjorde det inte före den tidpunkt han hade valt, eftersom jag var tvungen att lägga min sten till den profetiska konstruktion som adventistfolket etablerat, avskild av Gud för detta ändamål och denna funktion att uppenbara bibliska profetior; detta efter de två trosproven på förväntningarna på Kristi återkomst som tillkännagavs successivt för våren 1843 och hösten 1844.

Jag har äntligen en mycket tydlig förklaring att ge till dessa två datums roll, bekräftad av två händelser som upplevdes i Nordamerikas förenta stater. Det första, 1843, är etablerat som termen för " 23:00-kvällsmorgonen " som citeras i Daniel 8:14 där det står skrivet i god översättning från hebreiskan: " *Fram till 23:00-kvällsmorgonen skall heligheten rättfärdigas .* " Enligt föregående vers 13 betecknar denna " *helighet* " själva de heligas folk, och från det definierade datumet börjar ett verk av återställande av stora sanningar som rör Jesu Kristi " *eviga* " oöverlåtbara prästadöme och uppenbarelsen av söndagens fördömande av Gud som återställer utövandet av sin heliga sjundedagssabbat till dess plats bland sina utvalda. Men subtielt namnges inte sabbaten, den identifieras endast genom sin motsats, symbolen för synd, som utgör söndagsvilan som instiftades av Rom: av den romerske kejsaren Konstantin I^{den} 7 mars 321 och av påven Vigilius^I år 538, i Rom befriad från östgoterna.

Av alla dessa element framgår att dekretet i Daniel 8:14 fastställer datumet **för början** av en handling för att återställa bibliska sanningar. Och denna början kommer att upphöra vid slutet av det andra provningen som upplevdes den 22 oktober 1844. Nu nämnde jag nyligen denna vers från Pred. 7:8: " **Bättre är slutet på en sak än dess början** ; bättre är ett tåligt sinne än ett högmodigt sinne. "; vilket jag översätter som: bättre 1844 än 1843. Det är här vi måste granska skalan av storlekar och prioriteringar. Jesus själv förklarade i Markus 2:27-28: " *Då sade han till dem: Sabbaten blev till för människan, och inte människan för sabbaten, så att Människosonen också är Herre över sabbaten.* " ". Han säger tydligt att Gud i värdeskalen sätter människan över sabbaten, men inte vilken människa som helst; bara den som Gud utväljer för evigt liv. Jag drar slutsatsen att Daniel 8:14 tillskriver ordet " *helighet* " som en prioritet till de utvalda helgon som Jesus Kristus återlöste. Och händelserna i USA 1843 och 1844 vittnar om denna prioritet eftersom Gud efter den 22 oktober 1844 gav sabbaten som ett tecken på sitt godkännande till adventisterna som hade övervunnit provningen; han påtvingade den inte, han gav den. Faktum är att han agerar med sabbaten som han gjorde med den nåd som han erhöill genom sin korsfästelse. Sabbaten skapades för den utvalda mannen och den har betydelse endast för honom, precis som Jesus gav sitt liv för att återlösa sitt utan att fråga hans åsikt. Initiativet togs av Gud och

han tillskriver dessa två oskiljaktiga saker endast till de utvalda som han anser värdiga dem, vilket han uppenbarar i Upp. 3:3 i budskapet som levererades till Sardes. Faktum är att sabbaten inte får dölja och täcka mannen för vilken Jesus dog och uppstod igen. Längre har vi betraktat sabbaten som en befallning, ett bud eftersom det visserligen var i form av ett bud som det presenterades, men för vem? För ett upproriskt folk som vredgade Gud varje dag tills han förintade dem av romarna år 70 e.Kr. Det köttsliga Israel i det gamla förbundet var bara ett exempel på hela mänskligheten, vars främsta karaktärsdrag det bar. Bakom budet gömde Gud i sitt heliga " *sigill* " tecknet på den belöning som var reserverad för hans utvalda som älskar honom och hoppas endast på honom, och väntar som värdiga "adventister" på hans sanna återkomst, vars exakta datum han slutligen tillkännagav för dem: våren 2030.

Gud visste att hans bud skulle förkastas och föraktas av alla upproriska varelser. Därför var existensen av dessa bud endast avsedd att lagligt och juridiskt upprätthålla den rättfärdiga dödsdomen för olydiga människor, eftersom deras olydnad gör dem ovärdiga och olämpliga för evigt liv i hans närvaro. Men subtilt, enligt motsatsernas princip, behagar normerna i Guds bud hans utvalda mycket eftersom de avslöjar hans karaktär: svartsjuk älskare, bedårande trogen make/maka, och vår kunskap om den sanna innebörden av hans heliga sabbat, som profeterar den himmelska vilan för de utvalda under det sjunde årtusendet, är vår gåva från himlen, vårt privilegium reserverat för vår sluttid.

Således är lärdomen i Daniel 8:14 mer inskriven i de fullbordade fakta än i själva Daniels text. 1843 är därför bara början på en progressiv återställelse av de sanningar som förvrängts eller övergivits i den romersk-katolska religionens lära. Nu syftar denna början inte till en fördömdelse utan till erbjudandet till de utvalda att skilja sig från massan av troende genom ett beteende som godkänts av Gud. Och år 1843 är det ingen fråga om, varken den av Gud helgade sabbaten eller den romerska söndagen, utan endast, och detta är värt att notera, om det intresse som visas i ett profetiskt tillkännagivande som fastställer ett datum för Jesu Kristi återkomst. Det val som Gud gör att inleda sitt provning av troende avslöjar hans prioritet: de verkligt utvalda måste framför allt älska tanken på hans härliga återkomst och deras visade intresse avslöjar samtidigt också den tro de har på den heliga Bibelns skrifter. Svaret på dessa två kriterier gör 1843 till ett provning av tro. Men det är bara ett första test som, följt av besvikelsen över Jesu Kristi icke-återkomst, ännu inte definitivt fördömer konkurrenterna, alla mer eller mindre besvikna. Det är därför som tidens profet, William Miller, genom att korrigera datumet, återlanserar en förväntan för Gud om den 22 oktober 1844. Vi har vetat sedan 2018 att detta datum 1844 inte är giltigt eftersom beräkningen tydligt definierar våren 1843. Men för Gud är dessa datum inte viktiga vad gäller deras noggrannhet eftersom de båda tillkännager en händelse som ändå inte kommer att inträffa. De är bara av intresse för honom på grund av den effekt de har på de utmanade kristna. Det är därför som 1844, för Gud, kommer att få ett andligt värde som är större än 1843 års, eftersom det kommer att förstärka värdet av det trosprov som organiseras på dessa två datum och till och med markera slutet på det officiella profetiska provet och slutligen möjliggöra valet av de värdiga utvalda. Till skillnad från 1843 har 1844 års prov definitiva officiella

konsekvenser för tidens kristna. Och det var hösten 1844, den 22 oktober, som Gud helgade 50 adventister av de 30 000 som var överlämnade åt hoppet om Kristi återkomst. Han helgade dem, det vill säga avskilde dem för sig själv, eftersom hans läsning av deras själar tillät honom att känna djupet av deras uppriktighet. Och denna kunskap som han ensam hade, delade han med sina heliga änglar genom de två på varandra följande trosproven. Änglarna kände således till hans dom, men på jorden var människorna omedvetna om vad som hände i det osynliga livet. Så, precis som Gud i sin godhet satte ett märke på Kain för att skydda hans liv, gav han sina utvalda adventister sabbaten som ett tecken på deras godkännande. Detta är sabbatens sanna roll; det är inte en förordning, det är en belöning. I denna praxis kommer Gud varje helg att möta sina sanna barn som älskar honom och väntar på hans återkomst som en säkerhet. Han kommer således att erbjuda dem upplevelsen av autentisk gemenskap i Jesu Kristi namn. Hans Ande, den Helige Ande som Jesus förkunnade, kommer att undervisa dem, inspirera dem, så att det gudomliga ljuset kan lysa upp dem och fylla dem med glädje och fröjd. Byggandet och förberedelsen av det himmelska livet börjar redan på jorden. Gud är utan tvekan osynlig, men han förblir den levande Guden, den Allsmåktige i ord och handling.

Avskiljandet 1844 skulle bära frukt; 1863, i USA, etablerades "sjundedagsadventistkyrkan" officiellt. Men Guds plan som uppenbaras i Daniel 12:12 bär en universell standard, och därmed skulle datumet 1873, som erhålls vid slutet av de "1335 dagarna" - åren i denna vers, definiera invigningen av budskapet riktat till adventisterna i "Philadelphia" i Upp. 3:7. Under belysningen av Ellen Gould Whites inspirerade penna berikades adventismen med ett ljus helgat av Gud i Jesus Kristus. Hennes många skrifter lyfte slöjan över tidigare erfarenheter som var helt okända för människor. Där det var möjligt var "sjundedagsadventismen" representerad, men sällan i stort antal; vilket var ganska betryggande, eftersom det fanns "många kallade men få utvalda". Tyvärr är detta officiella antal fortfarande för stort eftersom antalet medlemmar ökar genom arv till nackdel för den sanna tron som uppenbaras först när den sätts på prov som 1843 och 1844.

Det var då jag år 1980 leddes av Anden till "sjundedagsadventistkyrkan". Fem år tidigare hade jag varit föremål för en kraftfull vision som förblev utan biblisk förklaring. Jag försökte då förstå profetian om Uppenbarelseboken, övertygad om att detta bisarra och obskyra budskap dolde ett autentiskt gudomligt ljus. Dessutom svarade min upptäckt av adventistiska förklaringar på min törst efter förståelse. Det var då, denna gång döpt, ledd av Gud, som Uppenbarelseboken fick mening för mig och en förklaring som gjordes logisk av budskapet i Daniel 8:14; nyckelversen i adventisternas erfarenheter 1843 och 1844. Genom att konstruera tabeller parallellt med teman i sigillbrevet och trumpeterna, framstod fullbordandet av det projekt som Gud profeterade, tydligt och logiskt. Den erfarenhet jag upplevde bekräftade innebörden av visionen som jag fick 1975; Gud har helgat mig för ett profetiskt verk. Förklaringarna till profetiorna i Daniel och Uppenbarelseboken lärdes ut från de teorier som utvecklats av verkets pionjärer. Mycket tid hade gått och många stora händelser gav de profetiska texterna en ny innebörd. Parallelliseringen av

Uppenbarelsebokens tre teman ledde mig således till att upptäcka och fastställa datumet 1994 som slutet på de " *fem månader* " som profeteras i Upp. 9:5-10. Eftersom datumet 1844 i Uppenbarelseboken är **gångjärnet** mellan två epoker som Gud dömer, slutar de " *fem månaderna* " eller 150 verkliga åren år 1994. Och detta datum är lika viktigt för adventismen år 1994 som 1844 var för protestantiska, anglikanska och katolska kristna som prövades vid den tiden. År 1994 visade sig testet baserat på tillkännagivandet av Kristi återkomst vara lika effektivt för att avslöja hycklarnas tro som 1843 och 1844. Dessa tre erfarenheter är efter varandra följande men av ökande betydelse eftersom det ljus som förkastades och föraktades 1994 är oändligt överlägset det från 1843 och 1844. Med tålmod väntade Gud på detta datum för att erbjuda sina utvalda en fullständig upplysning av alla sina profetior i Daniel och Uppenbarelseboken, och traditionell och institutionell adventism vågade förakta och förkasta det, vilket bekräftade vägran genom utstrålningen från budskapets bärare. Det systematiska motståndet mot ett datum som tillkännager Jesu Kristi återkomst resulterade i okunnighet om alla de förklaringar som gör profetian tydlig, kraftfull och logisk, det vill säga värdig tro. Gud förkastade dem också själv och överlämnade dem till de fallnas läger som redan tidigare prövats och dömts. För de som utvaldes i 1994 års trosprov är det inte längre fråga om att anta formen av en institution; den förkastade officiella formen var verkligen den sista. Förbindelsen som etablerats med himmelens Gud är inte baserad på en etikett; alla existerande är vilseledande och bedrägliga. Förbindelsen, den sanna, är baserad på en gemenskap mellan himmelska och jordiska andar. Och när denna gemenskap är verklig, överflödar ljusets frukt. Således, enligt principen " *åt den som har, ger man* ", lät Herren mig år 2018 upptäcka underverk som jag inte ens hade tänkt på, angående de profetiska finesserna i hans heliga och kungliga lag om de tio budorden, och datumet för Kristi sanna återkomst, planerat till våren 2030.

Sedan 1980 har jag alltid varit övertygad om att den jordiska historien byggdes upp under sex tusen år, men genom att ta Jesu Kristi födelsedatum som grund för beräkningen, och inte hans död, kunde mina beräkningar inte lyckas. Detta trots att datumet för hans verkliga födelse korrigerades, vilket ägde rum sex år före det datum som traditionellt tillskrivs honom. Och denna korrigering gjorde datumet 1994 till år 2000 i vår tideräkning, eller, i teorin, år 6000 i det gudomliga programmet. Felet som Gud dolde gällde valet av födelse och inte hans död, vilket en noggrann läsning av Ellen G. Whites skrifter redan antydde, eftersom hon ofta nämnde "sex tusen år", men jag hade inte lagt märke till idén att placera slutet av de första fyra tusen åren vid tidpunkten för Jesu Kristi död. Och för att vara exakt och uppriktig, förkastade jag denna idé som för långt drev tillbaka den förhärligade gudomliga Kristus hoppfulla och förväntade återkomsten. Men fakta är envisa och tiden har gått vidare och år 2018 tvingade sig den förkastade idén slutligen in i mitt sinne. Genom att upptäcka det officiella datumet för Jesu död i en judisk kalender förstods datumet för hans återkomst. Men här rättfärdigar återigen tron på den korrekta tolkningen av Daniel 9:27 upptäckten och autenticeringen av datumet den 3 april 2030. Enligt Daniel 9:27 dog Jesus faktiskt mitt i en profetisk " *vecka* " på sju år, men också på sju verkliga dagar. Det räckte för mig, tillsammans med min medtjänare och broder i Kristus Joel, att i denna

judiska kalender hitta veckan då den judiska påsken inträffade mitt i veckan, det vill säga från onsdag kväll till torsdag kväll: den 3 april 2030 motsvarade perfekt denna konfiguration. Jesus kommer därför att återvända 2000 år senare, våren 2030, och inte för påsken 2030, som kommer 14 dagar senare; vilket ger mening åt dessa Jesu ord citerade i Matt. 24:22: " *Och om inte de dagarna förkortades, skulle inget kött bli frälst; **men för de utvaldas skull skall de dagarna förkortas** .* " Högtider instiftas av Gud på grundval av symboliskt numrerade värden. Talet "14" representerar dubbelt så mycket som tal "7", vilket är " *Guds sigill* ". Men den övergripande beräkningen av tiden på sex tusen år är inte baserad på denna symbolik, eftersom det är den bild som profeteras av de sex profana dagarna i veckan. Mot bakgrund av kunskapen om den form som det slutliga provet av tro, baserat på trohet mot den heliga sabbaten som Gud helgat, måste ta, tar uttrycket " ***men för de utvaldas skull skall de dagarna förkortas*** ", formen av en bekräftelse på Jesu löfte att ingripa för att frälsa sina sista utvalda, innan det dödliga dekret som utfärdats av rebellerna tillämpas mot dem. Faktum är att Gud har inristat sitt program för mänskligheten i det jordiska och himmelska livet, genom att låta året och de sex tusen åren börja med vårdagjämningen, vilket etymologiskt betyder: första gången; den som Gud har utvalt för sitt verkligt utvalda folk och återlöst genom sin försoningsdöd i Jesus Kristus, " *Guds lamm som tar bort världens synder* " från vilken han räddar sina utvalda.

Lärdomen att dra om datum konstruerade av profetior på tal valda av Gud är att de bara har värde i den mån de markerar andliga händelser med mycket allvarliga och viktiga konsekvenser. År 1844 fördömdes och förkastades den protestantiska tron, i alla dess samfund, av Gud. Förbindelsen med honom är endast möjlig genom sjundedagsadventisternas väg. Men år 1994, i sin tur, prövades och förkastades den sista institutionen av Gud. Och den här gången förblir förbindelsen med Gud endast möjlig för avvikande adventister som genom sina gärningar vittnar om en verklig kärlek till sanningen som uppenbaras av hans Ande. Falska religiösa påståenden har blivit helt värdelösa. Profetian har uppenbarat standarden för dem som Gud frälsar och dem som han fördömer. Den som känner till förklaringarna i Daniel och Uppenbarelseboken delar med Gud kunskapen om hans dom: menar inte Daniel: "Gud är min domare"? Och betyder inte Uppenbarelseboken "Uppenbarelse"? Tillsammans "uppenbarar" dessa två böcker för hans utvalda den sanna "domen" som Gud låter över mänskligheten och jordens religioner eftersom de inte överensstämmer med den erforderliga uppenbarade modellen.

Hittills har jag bara behandlat konstruerade datum från 1844 och framåt, men före denna tid av återställande av Hans sanning, i Daniel, låter Gud Sina utvalda upptäcka datumet för Hans jordiska verksamhet genom de " *70 veckorna* " som nämns i Daniel 9:24: " *Sjuttio veckor är bestämda över ditt folk och din heliga stad, för att fullborda överträdelsen, för att göra slut på synderna, för att försona missgärningen, för att införa evig rättfärdighet, för att besegla synen och profetian och för att smörja det allraheligaste.* " Detaljerna som möjliggör beräkningen ges i vers 25 som följer: " ***Vet därför och förstå att från den tid då ordet utgick om att bygga upp Jerusalem till den Smorde, Fursten, skall det gå sju***

veckor och sextiotvå veckor, gatorna och diken skall byggas upp igen, men i farliga tider. "

Om Gud inte ville dölja möjligheten att få fram datumet för Jesu jordiska verksamhet, det vill säga datumet för hans första ankomst, är det för oss det bästa beviset på hans avsikt att också, men endast vid den tidpunkt han valt, uppenbara kunskapen om datumet för hans sanna härliga återkomst. Om du är bland hans utvalda, är det också till dig som han återigen säger: " **Känn därför till detta och förstå!** " Förklaringarna är många och nu solidt byggda.

Med detta sagt, vad är sabbatens värde, roll och plats? Dess värde är enormt för Gud och hans utvalda eftersom den helgades av Gud som den sjunde dagen dagen efter människans skapelse eller gudomliga formning. Jesus hade därför rätt i att sabbaten skapades för människan och inte tvärtom. Men just om Gud skapade den för människan, är det för att han vill att den ska iakttas samvetsgrant av hans mänskliga varelser, och sabbaten kommer att hedras genom hela livets historia av de män som ingår en välsignad relation med honom. Detta är fallet för alla Adams ättlingar, som går genom hans tredje son vid namn Set (som den helgade sjunde) till Noa, som i sin tur för den vidare till sina ättlingar. Sedan kallar Gud Abram att tjäna honom och han lär honom sina lagar, sina stadgar och sina bud, inklusive, naturligtvis, och mycket logiskt, sabbaten. Kunskap och respekt för tidsordningen baserad på sjudagarsveckan vittnar om detta. I sin tur skulle hans ättlingar Isak och Jakob utvidga denna praxis med gudomliga förordningar, men efter att det hebreiska folket hade bosatt sig i Egypten, överväldigat av egyptisk korrupktion och slutligen utsatt för egyptiskt slaveri, övergav hebreerna helt de gudomliga reglerna. Slaven hade inte rätt till någon vilodag och berövades förmånen att vila på den sjunde dagen. Så snart de befriats från det egyptiska oket leddes det hebreiska folket av Gud in i den torra och torra öknen till berget Sinai i Arabien (Gal 4:25), och inte söder om den egyptiska halvön som mänsklig tradition hävdar, för att presentera sin lag om de tio budorden och sedan uppenbara skapelsens ursprung för Mose i privata möten. Här måste du förstå att Israel i detta forntida förbund utgörs av ett exempel på en upprorisk mänsklighet, för vilken det är extremt obehagligt att lyda. Gud vet vem han har att göra med och skapar ett skrämmande sammanhang för denna officiella offentliga proklamation: han förvandlar berget Sinai till en ugn, får jorden att darra och får luften att genljuda av ljudet av åskknallar bland blixtrar. Människorna som bevitnar dessa saker är så skräckslagna att de ber Mose om att Gud ska vara tyst. Med det fjärde budet föreskriver Gud vila på den sjunde dagen, men trots dess välgörande karaktär för dem som firar den, tas sabbaten emot illa av upproriska andar eftersom den är befalld av Gud; vilket ger det för dem den tunga och vägande aspekten av en " *börda* ", en term som Gud använder för att subtilt beteckna den i Upp. 2:24: " *Men för er, alla ni som är i Tyatira, som inte har denna lära och som inte har känt Satans djup, som de säger, säger jag er: Jag skall inte lägga någon annan börda på er.* » Idag har samma hat mot lydnad sedan maj 1968 i Frankrike gett upphov till denna protestslagord från studenterna i uppror: "det är förbjudet att förbjuda." Det är därför inte de som kommer att finna nöje i att lyda Gud, särskilt eftersom ett av deras andra slagord är: "varken Gud eller mästare." Tvärtom älskar hans sista utvalda som badar i hans underbara

himmelska ljus att lyda Gud. Ty lydnad är det enda medlet som står till deras förfogande för att svara på den kärlek som Gud visat dem i Jesus Kristus. Lydnad utgör därför en tung "börda" för alla upproriska andar, men "en ljuv och lätt börda" för dem som älskar Gud i bilden av det vittnesbörd som Jesus Kristus gav. Så att dessa gudomliga buden antar för dem aspekten av visa inbjudningar att ge sig ut på vägen mot sann delad lycka.

I Daniel 8:13 citerar Gud i ordning "orsaken" och konsekvenserna "av synden", vilket är precis vad vers 12 som föregår den säger: "Hären övergavs med det dagliga ~~offret~~ för syndens skull; hornet kastade ner sanningen, men hade framgång i vad det gjorde." Genom att citera "synd" som "orsaken" till förbannelsen uppenbarar Anden ondskans ursprung: år 321 övergavs utövandet av sin heliga sabbat, temat för det fjärde av hans tio bud, vars överträdelse i hans ögon just utgör en mycket allvarlig "synd" som bär och därför "orsakar" allvarliga och fruktansvärda konsekvenser för de kristna som är skyldiga till denna överträdelse. Den första av dessa konsekvenser är att de år 538 överlämnas till den förföljande despotismen hos det romerska påvliga "hornet" som citeras i denna vers. "Sanningen som kastas ner" gäller den kristna frälsningsplanen, Guds bud och förordningar; handlingar som gör frälsning omöjlig. I Upp. 8 föregås detta straff av ett annat straff, det första med temat "trumpeter" som kom att drabba det skyldiga kristna västerlandet i form av barbarinvasioner från öst och norr.

I Daniel 8:13 säger Gud genom Daniel: "Jag hörde en helgon tala, och en annan helgon sade till honom som talade: 'Hur länge skall synen gälla det dagliga ~~offret~~ och den förödande synden? Hur länge skall **helighet** och hären trampas ner?' " Jag påminner er här om att ordet "offer" är överstruket, överstruket, eftersom det saknas i den hebreiska originaltexten. Dess tillägg förvränger betydelsen av det gudomliga budskapet och gör det oförklarligt. I den här scenen har Gud två helgon som talar och som kommer att återuppstå i Daniel 12:5 som män: "Och jag, Daniel, såg, och se, **två andra män** stod, en på denna sida av flodstranden och den andre på andra sidan av flodstranden." Samma fråga tas upp av dessa "två män" i vers 6: "Då sade en av dem till mannen klädd i linnekläder, som stod över flodens vatten: När skall det bli slutet på dessa under?" Således illustrerar Gud, under två bilder, tiden för det avgörande datumet 1843-1844, den period under vilken trons prövning baserad på återställandet av den doktrinära sanningen om frälsning i Kristus fullbordas; detta i syfte att återställa den förståelse som hans apostlar hade av den. I Daniel 12:11 och 12 citerar Anden varaktigheter av dagar-år, 1280 och 1335, vilka, med början år 538, datumet då det regerande påvedömet tog bort det "dagliga" från Jesus Kristus, konstruerar de två datumen 1828 och 1873 som omger de avgörande datumen 1843-1844; tider som markerar övergången mellan tron som utövar söndagsvila och de första utvalda helgonen som håller den återställda sabbaten, det vill säga de roller som innehas av de "två männen" i synen i Daniel 12:5. De verkar separerade av den dödande floden, eftersom den heter Tigris, en översättning av namnet "Hiddekel" som citeras i Daniel. 10:4: "På tjugofjärde dagen i första månaden var jag vid stranden av den stora floden Hiddekel." Och denna bild av den mördande och människoätande tigern som provas i tro baserat på Daniel 8:14

bekräftas av bilden av stjärnornas fall som profeterade om det i USA år 1833, och uppfyller därmed det profetiska tillkännagivandet om det " *sjätte sigillet* " i Upp. 6:13: " *och himmelens stjärnor föll till jorden, som när ett fikonträd kastar sina för tidiga fikon när det skakas av en stark vind.* "

Sabbaten skapades för människan och dess användbarhet är tillfällig och evig, kopplad till tiden för utväljandet av de mänskliga utvalda. Och de gröna fikonerna i den citerade versen symboliserar de kristna som har vägrat, bland andra gudomliga sanningar, att utöva den sanna sabbaten; och därmed föredrar att hedra söndagen i den romersk-katolska traditionen snarare än den sanna sjunde dagen som helgats av Gud. Vi måste skilja den sjunde dagens sabbat, tillfällig och tidsbegränsad, från den som profeterar: den stora sabbaten under det sjunde årtusendet som Gud presenterar och profeterar som en sjunde dag. Det sjunde årtusendet är dock fortfarande kopplat till temat synd eftersom de heliga kommer att vara upptagna i himlen med att döma döda syndare. Det har därför också en tillfällig karaktär. Det är först efter den " *yttersta domen* " och utrotningen av de fallna i " *den andra dödens eldsjö* " som den eviga tiden kommer att börja på jorden, förnyad och förhärligad av Gud, för sina utvalda, där synden endast kommer att finnas kvar i deras minnen; eftersom de utvaldas återlösning genom Jesus Kristus kommer att bevaras för all evighet i de förmånstagarnas minnen; och detta kommer att vara den bästa anledningen att för evigt förlänga deras kärlek till hans person, så till den grad att hans demonstration av kärlek till dem genom hans smärtsamma försoningsdöd var sublim, ojämförlig och oförglömlig.

Påbudet i Daniel 8:14 fastställer tydligt början på återställandet av den sanning som förvrängts av Rom. Och det erhållna datumet, våren 1843, markerar slutet på den provisoriska relationen, fram till Guds nya " *börda* " med de olika kristna formerna av protestantism. Under våren 1843 sätter Gud ett slut på sina tidigare allianser och erbjuder kristna av alla samfund en lika möjlighet att förlänga sin relation med honom. För att uppnå detta lyckliga resultat måste de svara på hans nya krav: nit för hans sanning och ett uppmärksamt och passionerat lyssnande till hans profetiska uppenbarelser, om inte detta skulle ske kommer de definitivt att förkastas av honom 1844. Detta ifrågasättande av den protestantiska tron är tillräckligt för att förvåna mängder av män och kvinnor, men det tillkännagavs och programmerades ändå av Gud för våren 1843 i Daniel 8:14. Detta datum 1843 var därför ödesdigert för protestantismen, som ifrågasattes, men å andra sidan markerade datumet 1844 slutet på prövningen och urvalet av de första adventisterna som tog emot utövandets av sabbaten som ett tecken på sin tillhörighet till Skaparen Gud, efter att han hade utsatt deras tro för prövning. Men samma datum bekräftade också det definitiva kollektiva förkastandet av protestantiska läror som hedrar den av Rom instiftade söndagen.

Den himmelska blicken

Den himmelska blicken är den absoluta motsatsen till den jordiska blicken, och för att stödja denna sanning ser jag inget bättre än detta uttalande från den levande Guden citerat i Jesaja 55:8-9: " *Ty mina tankar är inte era tankar, och era*

vägar är inte mina vägar, säger YaHWéH. Liksom himlen är högre än jorden, så är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar. »

Skillnaderna gäller inom alla områden: människan är dödlig, Gud är odödlig, evig; människan är felbar, Gud är ofelbar; människan är förvrängd och förgänglig, Gud är helig och upprätt, fullkomligt oförgänglig.

I Guds himmel är de trogna änglarna ett hjärta och en själ, som vibrerar i samklang med den rytm som den eviga Ande Gud ger. Däremot är människorna på jorden fällor för varandra. De sätter dåraktigt sin tillit till antalets lagar och hamnar i den styrkafälla som uppnås genom förening. Hela den syndiga mänsklighetens jordiska historia är baserad på den princip som Jean de la Fontaine presenterar i sina fabler, så sann och så lärorik: "den starkastes rätt är alltid den bästa." Och titeln skulle kunna vara biblisk: "Vargen och Lammet." Paulus varnade oss för "*glupskiga vargar i fårakläder*" i Matteus 7:15: "*Akta er för falska profeter. De kommer till er i fårakläder, men innerst inne är de glupskiga vargar.*" » Denna varning ges av Gud, som känner till verkligheten så väl. Och om detta råd hade tagits på större allvar, hade mängder av människor kunnat undvika att falla i förföriska fällor. Därför måste jag rikta er uppmärksamhet mot sentimentalitetens fälla utan att fördöma känslornas känsla. Känslan av kärlek är helt legitim mellan en man och hustru och mellan ett par och deras barn; den är ännu mer legitim när den känns för vår himmelske Fader, den sanne Fadern i våra liv.

När faller känslan in i den sentimentalitet som utgör dess perverterade form? När den gör oss blinda och döva för alla andra sanningsargument som förklarar verkligheten i en situation. Denna andliga blindhet hindrar vår hjärna från att resonera och vår överlevnadsinstinkt förlamas. Det är då som "fåret är redo att slukas av vargen". I detta tillstånd försvarar sig inte längre den mänskliga själen; demoner kan ta fullständig kontroll över den. Och det behöver knappast sägas att när denna mänskliga själ använder droger eller mer eller mindre medicinska lugnande medel, förenklas dessa demoners arbete avsevärt. De blir de sanna piloterna för den djävulskt ockuperade och bebodda själen. Men även här är dessa demoner inte skyldiga att avslöja sin närvaro genom misstänkt onormalt beteende. För många människor dreglar, darrar eller skriker de djävulska eller demoniska. Det är sant att sådana fall uppstod under Jesu verksamhet på jorden, och Jesus botade dem. Men dessa exempel är inte uttömmande och unika; alla situationer, även de lugnaste och mest till synes normala, döljer sann demonisk besättning. Som bevis citerar jag fallet med Petrus, genom vars mun djävulen för ett ögonblick talade till Kristus och sade ord som kom från Petrus hjärta, fullt av kärlek till Jesus: han berättar bara för honom om sin sondöd, som han förkunnar: "*Gud förbjude, Herre! Detta skall inte hända dig !*" och Jesus säger omedelbart dessa fruktansvärda ord till honom att höra: "*Vik bakom mig, Satan!* "; men låt oss återigen se på Matt. 16:21 till 23, händelseförloppet: "*Från den tiden började Jesus kungöra för sina lärjungar att han måste gå till Jerusalem och lida mycket av de äldste, översteprästerna och de skriftlärda, och att han måste dödas och uppstå på tredje dagen.*" Lägg noga märke till hur vi i denna erfarenhet finner den strategi som djävulen använde med Eva, den första syndaren i mänsklighetens historia. I denna vers tillkännager Jesus frälsningsplanen i Guds plan för de

samlade lärjungarna som alla gemensamt hör hans ord. Versen som kommer nu ger oss en viktig förtydligande: för att tala med Jesus tar Petrus honom åt sidan: "*Petrus tog honom åt sidan och började tillrättavisa honom och sade: Gud förbjude, Herre! Detta skall inte hända dig.*" Petrus låter sitt mänskliga hjärta tala eftersom han älskar Jesus och tanken på att se honom dö gör honom ledsen; han avvisar det. Djävulen är inte okunnig om hans känslor, men han kommer att använda dem för att fresta Jesus med sentimentala medel för att få honom att avsäga sig denna död som kommer att bedröva dem som älskar honom. Han vet att Jesus inte är okänslig för den kärlek som hans lärjungar visar honom. Men Jesus motstår sina egna känslor och förstår varifrån denna frestelse kommer och reagerar genast: "*Men Jesus vände sig om och sade till Petrus: 'Gå bort från mig, Satan! Du är en skandal för mig, ty du tänker inte Guds tankar utan människors tankar.'*" "" Denna sista fras, understruken med fetstil, avslöjar den jordiska situationen där två läger kämpar: Guds och hans tankars läger och människornas med sina demoniska tankar. I verkligheten riktar Jesus sitt budskap till djävulen som frestar honom genom Petrus som ser på honom och talar till honom. Jesus borde ha varit försiktig med dem som älskar honom mer än någon annan, men var det bara han? Är det inte detsamma för oss, hans lärjungar och bröder i de sista dagarna? Varför skulle djävulen skona oss? Är inte syftet med hans förlängda liv på jorden att få alla hans lärjungar att förlora frälsningen, om möjligt, till slutet? Dessa frågor är bara jakande svar. Ja, samma fiende smyger omkring för att sluka oss som vargen som slukar fåren, aldrig nöjd. I vår moderna tid är sentimentalitet roten till humanistiska tankar och rörelser. Jag är adventist, inte humanist eftersom jag är deist. Och mitt val är resonerat och rimligt eftersom ingen vill och har gjort så mycket som Gud för att frälsa människan och erbjuda henne sann evig lycka. Humanismen sätter människan framför alla värden. Ledsen för humanisterna, men för... Jag, den störst, den högsta, är Gud vars "*vägar är mycket högt över människors vägar*". Jag älskar Guds uppfattning om människan och den han presenterade för oss i Jesus Kristus, den fullkomliga människan, känslig för kärleken hos dem som älskar honom och älskar alla hans värderingar av rättvisa, medkänsla och självförnekelse; den unika och fullkomliga förebilden som vi måste efterlikna.

Känslornas behärskning är den huvudsakliga frågan som kännetecknar de utvaldas läger. Den första personen på jorden som konfronterades med känslornas problem var Adam, och han drog inte nytta av någon tidigare levd och erfaren lärdom. Han älskade Eva med en passionerad kärlek och kände sig oförmögen att leva utan henne. Guds mål uppnåddes: i deras sammansmältningstillstånd var de verkligen "*ett kött*". Men detta resultat, som gränsar till det sublima i sin profetiska tolkning av Jesus Kristus och hans kyrka, hans utvalde, var katastrofalt på mänsklig nivå och den första demonstrationen av att känslornas kraft kan leda till en människas fall. Sedan Adam har mängder av båda könen vägrat att ge sig in på frälsningens väg på grund av de känslor som dominerade dem. Jag fruktar sentimentalitet och sentimentalitet som pesten, så katastrofala är de för den mänskliga själen. Jag är känslig, till den grad att jag faller tårar i särskilt känslomässiga situationer, men när det gäller biblisk sanning är jag hård som en sten och oflexibel. Jag betalade för att se och lära mig, för att agera på detta sätt.

Jag såg en särskilt perfektionistisk broder förlora Guds stöd på grund av sin mycket och alltför sentimentala karaktär. Kärlek, sann kärlek, är den Jesus visar: han gråter när han ser lidande, men avsäger sig aldrig sina rättvisepprinciper. Och det är vad människan mycket sällan lyckas med. Att älska, samtidigt som man förblir permanent rättfärdig, utan Guds hjälp i Jesus Kristus, är helt enkelt omöjligt. Demoner har en stor fördel gentemot människor: de är inte köttsliga och är asexuella. Det enda de delar med människor på sin andenivå är den frihetslängtan som ledde dem till att göra uppror mot Gud och hans styre. Så människor agerar på samma sätt, men de är också offer för köttsliga lagar, begär, avund, lust, illvilja, grymhet, våld till och med mord, när det verkar nödvändigt för dem.

Innan Gud presenterade sig i Jesus Kristus hade han gjort sitt himmelska blick känt när han ledde sitt Israel från det heliga tabernaklet under de 40 åren av provningar. Han lät sann rättvisa råda och gav var och en efter behov, men förbjöd överflöd, vilket bekräftas av detta exempel i 2 Mosebok 16:18-19-20: "*Sedan mätte de med omern; den som samlade mer hade inte över, och den som samlade mindre hade inte ont om mat. Var och en samlade tillräckligt för sin mat.*" Mose sade till dem: "*Ingen får lämna kvar något av det till morgonen.*" De lyssnade inte på Mose, och det fanns några som lämnade kvar något till morgonen; men maskar kom in i det, och det blev fult. Mose blev vred på dem ." Han gav därmed mänskligheten en värdefull läxa på individuell nivå eftersom mänskligheten, ledd av djävulen, är oförmögen att omsätta det i praktiken kollektivt. All mänsklig olycka ligger i vissa varelsers önskan att dominera sina medmänniskor och ständigt öka sin rikedom; och dessa härskare, i drömmar eller i aktiv kraft, konfronterar varandra, till den grad att de strider mot varandra i krig som kostar liv och materiella ting. Den gudomliga läxan som ges genom erbjudandet om manna inbjuder den utvalda att inte vila på sina lagrar. Han måste lära sig att lita på Gud i allt, i alla behov, dag efter dag. Den som blir rik vänder sig bort från Gud eftersom han sätter sin lit till det han äger på jorden. Han känner sig inte längre beroende av Guds generösa godhet, han vänder sig bort från honom till den grad att han glömmer honom och i värsta fall slutar han med att inte längre tro på sin existens.

Under kung Salomos regeringstid gynnade den fred som Gud gav tillfälligt livet för de människor som respekterade gudomlig lag. Men efter Salomos död återupptogs grälen tills Israel delades upp i två läger. Situationen som upplevdes under Salomo har aldrig upprepats, från hans tid till vår. Separation har blivit det extrema tecknet på den gudomliga förbannelsen. Och som sådan måste vi notera de otaliga separationer som vi kan observera i vårt västerländska mänskliga samhälle i slutet av 2022. Jag citerar separationen av politiska block som har blivit bipolära; separationen av familjer och par, en ökning av skilsmässor och förkastandet av äktenskap till förmån för samboskap; separationen av religioner, allt på grund av rätten till olikhet och särskilt egocentrism, men samtidigt bevittnar vi onaturliga allianser. Gift man med man, kvinna med kvinna, legaliserad trekant, samlag med djur; nationer med nationer för allianser som också antar en bipolär aspekt som byggdes upp från slutet av andra världskriget 1945; motsatta block av öst och väst. Men några av dessa etniska och religiösa

blandningar förbereder verkliga dramer, så potentiellt explosiva är de. Frankrike, som upphöjer humanistiska värderingar, troget denna princip, har välkomnat emigranter från hela världen till sin jord. Således samexisterar individualistiska fransmän för vilka familjen inte längre har något värde och som anammar alla de perversa moderna och forntida moraliska värderingarna, och konservativa utlänningar med patriarkala och religiösa värderingar som traditionellt ärvts från far till son i århundraden och årtusenden. Sedan 1995 har sporadiskt blodiga händelser begångna av krigande muslimer kommit, som exempel, för att varna landet för den slutliga risk som denna oförenliga blandning utgör. Men lika döva för dessa varningar som judarna var under hela sin existens, ville fransmännen inte förändras; men kunde de? Är det inte redan för sent att vända tillbaka? Svaret ligger fortfarande i kunskapen om gudomliga uppenbarelser. Frågan ställs inte i dessa termer och den förlorar till och med sin existensberättigande anledning, eftersom Gud beslutade dess undergång för länge sedan, och dess riskabla val bekräftar bara dess slutgiltiga öde som beslutats av rättvisans Gud. Den har välkomnat, inhyst, matat, klätt och utbildat några av sina framtida bödlar.

Den himmelska blicken står i motsats till den jordiska blicken, som är dess fiende. För även i fredstider, mellan Gud och människor, förlängs kriget ständigt. Det är därför de långa fredsåren, religiösa sedan 1798 och civila sedan 1945, har varit vilseledande, till den grad att religion i stort sett överges och när den fortfarande manifesterar sig, är det bara för att lura människor om Guds dom, det vill säga från den himmelska blicken, över mänskligt liv och dess händelser. Falska religiösa människor ger inte upp påståendet att Gud bara ger fred och deras vittnesbörd bedrar massor som bara vill höra denna typ av budskap. För okunniga om Bibeln, dess gudomliga finesser och dess dunkla profetior, vet offren inte att Jesus Kristus år 2022, efter att länge ha "*varje dag sträckt ut sina armar mot upproriska folk*", inledde utrotningen av den mänskliga arten. Den kommer att vara progressiv fram till 2030 och kommer delvis att bero på kärnvapenkrig, hungersnöd och dödliga epidemier, och slutligen på dess sju sista plågor. Men slutligen, efter våren 2030, kommer det inte längre att finnas en enda mänsklig själ kvar på jorden. Men enligt det som profeteras kommer den att behålla Satan, djävulen, som sin enda invånare i "*tusen år*". *Den kommer att vara dess universella fängelse i "tusen år"*. Men låt oss läsa om hela detta avsnitt från Jesaja 65:1 till 5, så mycket verkar det angå vår tid: "*Jag har hört dem som inte frågade, jag har låtit mig bli funnen av dem som inte sökte mig. Jag har sagt: Här är jag, här är jag! Till ett folk som inte är kallat vid mitt namn.*" *Jag har dagligen uträckt mina händer mot ett upprorsaktigt folk, som vandrar på en ond väg, i enlighet med sina egna tankar, mot ett folk som ständigt retar mig rakt i ansiktet, genom att offra i trädgårdar och tända rökelse på tegelstenar, som bor i gravar och tillbringar natten i grottor, äter svinkött och har orena saker i sina kärl*, som säger: 'Gå härifrån, kom inte nära mig, ty jag är helig!' ... Sådant är som rök i mina näsborrar, en eld som brinner ständigt. Detta är vad jag har beslutat inom mig: *Jag skall inte tiga, utan straffa dem, ...*

Så följ inte med dem som ber till Gud om fred på jorden, för mer än någonsin är Jesus upptagen med sina änglar "*att bringa till jorden inte fred, utan svärd*". Hans föraktade rättvisa kräver mängder av dödsfall och han kommer att

uppnå dem. Hur kunde han inte göra det när han sade i Jesaja 5:20-24: " **Ve dem som kallar ont gott och gott ont, som gör mörker till ljus och ljus till mörker , som gör bittert till sött och sött till bittert!"** Ve dem som är visa i sina egna ögon och förståndiga i sina egna ögon! Ve dem som är tappra i att dricka vin och tappra i att blanda starka drycker, som rättfärdiggör den ogudaktige för lön och berövar den oskyldige rättfärdigheten! Därför, liksom eldens tunga förtär halm och liksom lågan förtär torrt gräs, så skall deras rot bli som röta och deras blom vissna som stoft, eftersom de har föraktat Herren Sebaots lag och Israels Heliges ord. »

I början av denna vers förebrår Gud förvirringen mellan " gott och ont "; vilket tar oss tillbaka till skapelsens början, det sammanhang där " frukten från kunskapens träd om gott och ont ", förbjuden av Gud, åts av Eva och sedan av Adam. De öppnade därmed dörren till döden som i slutändan tar hela mänskligheten vid världens slut eftersom hon i sin tur åt denna förbjudna frukt..., hela mänskligheten förtjänar därför döden, förutom de utvalda som frälsts genom den nåd som Jesus Kristus beviljat. Men denna nåd gynnar endast de kallade som han erkänner som sina egna och som därmed får tillgång till den andliga statusen som utvald.

Jesus Kristus, de utvaldas läkare

Denna torsdag, den 1 december ²⁰²², gav vår gudomlige Herre mig nåden att ge förklaringar om de fysiska krämpor som orsakar hans barn lidande. Han påminner oss därmed om att han verkligen är den högste Läkaren; läkaren, vars kunskap är obegränsad i alla vetenskaper. Och han ensam besitter alla svaren om livet och dess principer. Som titeln på detta verk påminner oss om, trots att de är åtskilda av tiotals, hundratals och tusentals kilometer, utgör Kristi utvalda spridda över den bebodda jorden hans nya Israel som han leder dag efter dag mot sitt himmelska Kanaan. Och precis som han fick stor ära av att minnas att sjukdomen under sina 40 år av vandring i den arabiska öknen inte hade drabbat hans folk, så uppenbarar han idag, utan redan genom Ellen G. Whites skrifter, orsakerna till vårt lidande för oss.

År 2022 har ryggsmärtor blivit ett problem som nästan alla människor upplever, och i verkligheten har denna specifika sjukdom funnits sedan människans skapelse eftersom den är ett resultat av hennes konstitution. Människokroppen består av två överlagrade block som är sammankopplade av ryggraden: den nedre delen är bäckenet, den övre delen är bröstkorgen. Mellan dessa två element finns "ländkotorna", som är mest påverkade i vår existens dag och natt. Det är de som stöder vikten och rörelserna i bröstkorgen, som kan luta horisontellt i 360 grader. Eftersom de är mycket stressade är de de första som drabbas av konsekvenserna av våra rörelser. Det enda exemplet bland alla däggdjur är människans naturliga position att leva upprätt. Och denna inställning kräver stor kontroll över balansen, vilket upprätthålls genom en permanent anpassning av denna ryggrad. Märkligt nog skadar människan sig mindre under sina dagar än på natten när hon sover liggande på golvet eller i en säng. För att

kunna bota våra krämpor måste vi absolut förstå vad som orsakar dem. Varför är våra nätter så destruktiva när vi trodde att vi skulle finna en positiv reparation i sömnen? Förklaringen är följande, den kan sammanfattas i två ord: cellernas position och förnyelse. Vi har det värsta och det bästa att tacka för förnyelsen av våra kroppsceller beroende på om denna förnyelse av våra celler sker i en naturlig positiv position för hela vår kropp eller i en negativ position som är skadlig för hela vår kropp eller en specifik lokal del. Vad händer när vi lägger oss för att sova? Vår kropp reagerar enligt tyngdlagen: tunga områden sjunker ner i madrassen, sedan slappnar våra muskler och senor av under sömnen och genom sin egen vikt böjs bäckenet och bröstkorgen samt ländkotorna som skiljer dem åt, vilket främjar denna rundning av ryggen. När man ligger på sidan smalnar den övre delen av övergången mellan två kotor av och omvänt sprider sig den nedre delen. Det spelar ingen roll om positionen hölls i fem eller tio minuter, men våra natters viloperiod varar i minst 6 timmar, upp till 8 till 10 timmar för vissa personer som känner behov. Dessutom, medan vissa människor ofta byter position under natten, föredrar andra, som jag, en vana att ligga på höger eller vänster sida; båda är lika skadliga när de håller människan beroende. Bland de första sångerna som Gud inspirerade mig är "The Chained", där jag säger detta: "Vana är en lag som inte kan undkommas; och när vi tror att vi har lyckats, dominerar den oss mer än någonsin." Det är därför vi måste kämpa och befria våra liv från vanans beroende av många anledningar. Eftersom vår hjärna förvandlar allt som ofta förnyas till vana. Var ligger faran? När det gäller sömn som upplevs i en ryggradsvridning ligger denna fara i cellförnyelsen. Vår kropp förnyar ständigt sina celler. Döda celler dräneras och evakueras av blodet, och nya celler bildas för att ersätta dem. Denna permanenta handling, som sker utan vår medvetenhet, påminner oss om att Gud fortsätter att skapa oss. Han formade först människan, men eftersom han begått dödssynden har han säkerställt förnyelsen av döende celler i mänskliga kroppar. Och detta mirakel upprepas miljarder gånger. Om vår kropp är i rätt position är denna förnyelse bara fördelaktig, men om positionen är felaktig blir dess konsekvenser katastrofala. Vad händer när våra kotors artikulation deformeras? Mellan kotorna finns kotdisken, som dämpar kontakten mellan två angränsande kotor. I den sammandragna övre delen, när man ligger på sidan, är förnyelsen av diskcellerna begränsad och i den förstörade nedre delen förstärks förnyelsen av cellerna i denna disk och disken expanderar, eftersom den gynnas av ett förstorat utrymme. På natten omvandlar cellförnyelsen långsamt men säkert en välgörande verkan till en skadlig verkan som kommer att bli en verklig orsak till lidande. För under dagen lider vi av det onda som byggs upp omedvetet under våra nätter. Och det bör noteras att denna deformation av ländkotornas artikulation så småningom klämmer ischiasnerven som lämnar kotan genom ryggmärgen, vilket orsakar smärta i ryggen och ner i ben och fötter. Och smärtan känns på den sida där ländkotan är krossad. Så vad är lösningen? Det är upp till människan att ta initiativ för att skydda kotornas korrekta inriktning. När man står eller sitter måste stödet på ryggraden förbli rakt och vertikalt. Soffor som uppmuntrar till rundning av ryggen bör undvikas, eller en fast, robust kudde placerad i njurhöjd bör placeras. Förr i tiden hade stolar ett högt, obekvämt vertikalt ryggstöd som tvingade personen som satt på dem att ge ryggraden en

gynnsam vertikal inriktning. Denna praxis har försvunnit eftersom människan föredrog den destruktiva komforten av avkoppling (på alla områden: fysiskt och mentalt). Men för natten blir en anpassning nödvändig. Vi måste förhindra att vår kropp rundar sig när vi sover liggande på ena sidan. Jag föreslår flera metoder som består av att anpassa sängen eller vår egen kropp. För sängen: placera en kil mellan boxmadrassen och madrassen i midjehöjd, mellan höfterna och bröstkorgen så att madrassen inte sjunker i detta område. Du kan också placera en ihoprullad handduk eller någon annan produkt, såsom en skumrulle, under det undre lakanet, men i samtliga fall måste du undvika all smärtekänsla som uppstår om kilen är dåligt placerad. Det är därför den andra metoden består av att utrusta själva kroppen; genom att omge vår midja med linne, en frottéhandduk eller lakan tills vår midja är lika stor som våra höfter och bäcken. När vår kropp stärks och bibehålls på detta sätt undviks en rundning av ryggraden. Det är då livets mirakel verkar, du botar din sjukdom medan du sover, utan medicinering, utan någon drog, utan någon fysioterapeut eller kiropraktor eller helt enkelt en bensättare. Det är fortfarande cellförnyelsen som kommer att ladda ländryggsdisken i dess rätta balans över 360 grader. Denna cellförnyelse fortsätter till slutet av det mänskliga livet, vilket vill säga i vilken utsträckning den situation som skapats av sjukdomen är långt ifrån hopplös.

Medvetenheten om vikten av den position som man intar under sömnen fick mig att inse att det finns många andra konsekvenser. Låt oss betänka att vi sover mellan en fjärdedel och en tredjedel av vår existens och jag kommer att säga: "säg mig hur du sover så ska jag säga dig vad du är." Det sägs att cellerna i hela vår kropp förnyas helt efter sju år. Det är runt 40 års ålder som de allra första konsekvenserna av dåliga vanor som praktiserats sedan födseln uppstår; och naturligtvis, som en oundviklig regel, och den primära orsaken, kroppens position under nattsömnen. När man ligger på sidan är det inte bara ländryggsdiskarna som skadas, detsamma gäller för vårt ansikte och våra ögon. Under natten vilar huvudet på en av sina två sidor på kudden, som jag rekommenderar tjock och fast för att utgöra de 10 till 15 centimeter som skiljer ansiktets sida från axelns yttersta kant; och denna nedre sida som vilar på kudden krossas under hela sömntiden; muskelförändringar drivs av principen om cellförnyelse; under årtionden förändrar vi utseende och morfologi. Även ögonmusklerna genomgår dessa förändringar och de första konkreta tecknen på dessa förändringar visar sig: synförändringen på grund av deformation av orbitalmusklerna. Det ursprungligen mycket runda ögat har blivit mer eller mindre ovalt. Men detta onda har inget riktigt botemedel och då börjar slaveriet av att bära glasögon, vilket bara kommer att förvärras med tiden. Trots sina nackdelar har det en fördel att sova liggande på sidan för muskulär vila i benen, vilket endast uppnås genom en lätt böjning av dessa; vilket ryggsövning inte tillåter. Men å andra sidan orsakar ryggsövning inga besvär för ländkotorna eller ansiktsmusklerna. Som en allmän regel, för att sömnen ska bli verkligt återställande, måste sängkläderna anpassas till den mänskliga kroppens form baserat på principen om ergonomi. Vårt huvud behöver inte en fjäderkudde eller alltför mjukt skum eftersom det område som måste stödjas ordentligt är nacke och nacke, och även här rekommenderar jag att använda ett skumlakan med fast densitet eller en ganska fast kudde. Att sova på

rygg är mycket fördelaktigt och orsakar få besvär. Som en allmän regel är det förändringen i kroppsställning som är idealisk så att vi undviker vanans betingning. Och på detta sätt kommer ingen del av vår kropp att behöva lida av en för långvarig skadlig exponering. I denna position blir kudden oanvändbar om den inte är formgjuten och ergonomisk. För komfort och skydd av nacken rekommenderar jag dock att man placerar tjockleken på en tjock rullad handduk i dess höjd. Vi måste uppnå sömn, oavsett vilken position vår kropp intar. Och när de medel jag har föreslagit för att åtgärda problemet med den rundade ryggraden tillämpas, kan kroppen vrida sig åt höger, vänster eller på rygg, utan några besvär för den. Jag har medvetet uteslutit fallet med att sova på mage, eftersom besvärerna i denna position gäller musklerna i nacken och nacken. Således långvarigt under natten är den vridna positionen av huvudet, i 90 grader, ofta orsaken till denna berömda "stela nacke" som känns smärtsam när den sovande vaknar.

De anpassningar som hittills föreslagits har snarare en roll att undvika ryggsmärta än att behandla den när den redan känns smärtsamt. Att läka det smärtsamma problemet kräver en något mer muskulös metod. Och i detta avseende får Skaparens Guds barn inte låta sig infantiliseras av läkarna inom mänsklig medicinsk vetenskap. Det sunda förnuftet och den intelligens som Gud ger oss är värda mycket mer än de lärdomar som lärs och upprepas av läkare, arroganta och stolta papegojor. För Gud är det första steget mot läkning att stoppa orsaken till smärtan, som därför måste identifieras tydligt. För att sedan bota ryggkotsledsnålhet kommer vi att utnyttja principen om rundning som gynnas av sängens flexibilitet, genom att vända kroppens position och framhäva den bildade fördjupningen. Om ischiasmärta känns på vänster sida måste man ligga på vänster sida och uppmuntra ryggradens rundning genom att placera en kudde under de nedre höfterna och en annan under bröstkorgen. I denna position tvingas de hopklämda kotorna isär. Vid absolut muskelavslappning, en fullständig frigöring av avslappningen, tvingar kroppens vikt fram denna öppning. Och om det behövs och är tillgängligt kan hjälp från en tredje part vara mycket användbar, genom att trycka med små stötar på midjan på den liggande personen, vars muskelavslappning är absolut nödvändig för att inte skada senor och muskler som förbinder dessa kotor. Jag har just upptäckt i en tv-dokumentär metoden hos en mästerlig thailändsk massör som använder en träklubba med vilken han slår på sin klients muskler. Slagen dämpas och levereras till en massa av tätt tyg som tar en cylindrisk form genom att linda en snodd. Hans förklaring är mycket övertygande. Han provocerar således fram chockvågor i musklerna med stort djup som väcker organismen genom ett blodflöde som utgör muskelns andning. Det slutliga resultatet som erhöles var mer än häpnadsväckande. Den lidande patienten kände sig helt avslappnad i slutet av behandlingen och demonstrerade sin ökade flexibilitet genom att böja sig ner och röra vid golvet med fingrarna, benen raka. Massören kombinerade hedniska religiösa besvärjelser riktade till andarna med sin fysiska teknik, men bortsett från detta är metoden värd att minnas och praktiseras. I öst kan läkning uppnås genom brutala metoder som inte accepteras i väst. Men dessa brutala metoder visar sin effektivitet; Detta är inte alltid fallet med västerländska tekniker. Faktum är att vi behöver förstå hur vår hjärna beter sig, vilket avslöjar signalerna som skickas av hela den fysiska kroppen. Utan

specifik smärta verkar hjärnan omedveten om kroppens existens, men om trauma uppstår genom stöt eller nyp, skickar nerverna ett meddelande till hjärnan som signalerar en onormal aggression, som hjärnan sedan uttrycker genom smärta. Smärta känns akut när resten av kroppen är i ett normalt vilotillstånd. Men om andra punkter också börjar signalera aggression, känns den initiala smärtan på ett försvagat sätt. Allt händer enligt denna bild: i nattens mörker drar ett tätt ljus uppmärksamhet till sig. Men om tusen ljus tänds samtidigt, försvinner det in i massan och är inte längre märkbart eller identifierbart. Det är detta som orsakar mångfalden av slag med klubba från denna thailändska massör på alla vitala muskelpunkter i hans patienters kroppar. Men han begränsar sig inte till enbart dessa slag. Med foten trycker han hårt på musklerna i några sekunder och släpper sedan ut trycket. På så sätt blockerar och frigör han blodcirkulationen, i sin tur från vader, lår och ryggmuskler till nacken. Jag uppskattar detta rent mekaniska tillvägagångssätt för människokroppen, för det är vad vi är: maskiner utrustade med livets ande given av Gud. Jag har experimenterat på mig själv med detta direkta slag med en träklubba och om slaget inte är för hårt orsakar det inte smärta, men det väcker verkligen blodcirkulationen i de sovande musklerna. Och jag tror att denna metod kan hjälpa till att undvika blockeringar i artärerna och därmed allvarliga cirkulationsproblem som hjärtattacker eller hjärnaneurysm. En detalj som ska klargöras, föremålet som den thailändska massören använde för att dämpa slagen var sammansatt enligt följande: mitt i en kvadrat av vit duk samlade han väldoftande örter som mynta och andra örter utan att mala eller krossa dem; genom att lyfta hörnen på duken bildades en boll, stängd av en snöre som han omslöt duken upptill. Genom att slå på denna topp spred sig essensen av växterna som fanns i den nedre bollen över huden och in i de drabbade musklerna. Thaimassage är inte en smekning, utan en brutal, avvägd och kontrollerad handling som framkallar en välgörande reaktion i de behandlade musklerna och en verklig läkning som erhålls utan någon kemisk medicinering. Jag behåller från detta vittnesbörd endast "*det som är gott*", vilket Gud inbjuder oss att göra i denna vers i 1 Tess. 5:21: "*Pröva allt; behåll det som är gott*". Även om denna vers huvudsakligen handlar om "*profetior*", tror jag att den också kan tillämpas på allt som kan vara gott, i alla aspekter av livet. Jag förkastar thailändska religiösa teorier, men jag behåller de fysiska metoderna för deras medicinska vård. Demonerna har gett dem fördelen av sin rika kunskap om mänskligt liv, dess kropp och dess organ. Mitt intresse för denna metod motiveras av det faktum att jag sedan några år tillbaka redan har vant mig vid att behandla min ischiasvärk genom att slå det smärtsamma området nära ländkotorna.

Den andra hälsolärdomen i den här studien gäller kost, och i detta ämne har vi inte lärt oss alla de lärdomar den ger oss från Bibeln. Jag bor i väst, i Frankrike, en global region som officiellt har varit förbannad av Gud sedan år 321. Och våra kostvanor och traditioner har ärvts och förts vidare från tid till tid, i århundraden, fram till vår moderna era, där vi finner standarden med tre måltider om dagen: frukost, lunch eller middag och middag eller kvällsmat. Dessa tre måltider om dagen, som traditionellt äts, är absolut onödiga, men i ett rikt och välmående Europa äter människor mer för nöjes skull än av behov. När jag var barn lärde jag mig ordspråk och talesätt som detta: man måste äta för att leva, inte

leva för att äta. Liksom de flesta visdomsord har detta helt ignorerats och glömts bort av människor. Det är därför den rätta modellen inte finns bland människor utan bara i Bibeln, i gudomliga lärdomar. Gud presenterade denna idealmodell för oss när han matade sitt folk Israel i 40 år i öknen. Den föreskrivna maten var uteslutande manna, som smakade, som vi läser i 2 Mosebok 16:31, "*som en honungskaka*": "*Israels hus gav maten namnet Manna. Den var som korianderfrö; den var vit, och dess smak var som en honungskaka.*" Mat gavs bara en gång om dagen efter morgondagen. Denna lärdom är särskilt relevant för oss som ska springa till den himmelska utkorelsen, vägleda av Gud till sitt himmelska Kanaan. Vad säger Gud oss i denna erfarenhet? Han säger oss att människors kaloribehov under en period av 24 timmar kan tillgodoses i en enda måltid som äts tidigt på morgonen. Adjö till de tre måltiderna som, rekommenderade av djävulen, överbelastar kroppen genom att kedja ihop timmar av matsmältning som överlappar varandra under dagen och till och med under natten. Vilken kvalitet på vila kan sömn ha när kroppen fortsätter att hantera sin matsmältningsprocess i flera timmar? En kvalitet så låg att behovet av lugnande och sövande läkemedel blir avgörande. Men vid uppvaknandet blir det giftiga kaffet i sin tur avgörande för att hålla kroppen vaken och upphetsad. På så sätt utsätts den mänskliga maskinen för en cyklisk kedja av plötsliga inbromsningar och plötsliga accelerationer som absorberar all dess energi och främjar stress; detta ända tills den slutgiltiga kollisionen, nervsammanbrott eller kranskärslaneurysm, eller andra mer eller mindre dödliga problem av detta slag.

I motsats till dessa negativa levnadsstandarder befaller Gud sina utvalda, för deras bästa, att fylla på med de kalorier som behövs för 24 timmar, endast tidigt på morgonen. Den absorberade maten gör det möjligt för människokroppen att utföra alla sina uppgifter, alla sina aktiviteter, i 24 timmar. Kroppen uppskattar denna princip eftersom maten efter att ha ätit en rejäl måltid omedelbart omvandlas till energi, som således kommer att vara tillgänglig fram till det dags att sova. Dagaktivitet stör inte matsmältningen; båda styrs av hjärnan i dess medvetna fas. Och när det är dags att sova behöver kroppen inte mat utan bara fysisk och mental vila. I denna fas av omedvetenhet ger hjärnan organen en välförtjänt vila. En måltid som äts mellan 6 och 7 på morgonen är helt smält runt 13.00. Men kroppen är normalt kapabel att tillhandahålla den energi som behövs för de 5 eller 6 timmars aktivitet som fortfarande återstår fram till slutet av arbetsdagen. Och denna tid minskas ytterligare vid en kontinuerlig 8-timmarsdag; aktiviteten som började klockan 8 och slutade klockan 16. Jag upplevde personligen denna arbetsrytm professionellt 1976. Efter att ha blivit frigiven klockan 16.00 hade jag således 3 timmar på mig att handla och lika många timmar på mig att förbereda min måltid till nästa morgon; varefter jag kunde återhämta mig med en välbehövlig och välförtjänt natts sömn. Denna speciella regim accepterades av min arbetsgivare eftersom jag arbetade ensam, utan konsekvenser för andra arbetare. Tyvärr är Guds söner idag beroende av den förbannade mänsklighetens organisation och de måste respektera de principer som etablerats kollektivt. Valet av kostmetod förblir dock individuellt och den modell som Gud har ordinerat, eller föreslagit av honom, är därför tillämplig av den som vill göra det. I samhället är de modeller som antagits de som djävulen och hans demoner

har inspirerat hos upproriska människor. De är destruktiva för liv och andar. Tvärtom visar Gud oss vad som är gott, behagligt och perfekt för oss, och endast hans utvalda förstår och godkänner det för deras större bästa, redan på denna jord präglad av mänsklig förbannelse. Även det förakt som visats för hans val av ren och oren mat faller tillbaka på deras huvuden i form av sjukdomar som främjar deras marsch mot döden.

I en tidigare lektion påminde versen från Andra Moseboken oss om att allas näringsbehov är individuella och olika. Faktum är att vi inom mänskligheten bara har det allmänna utseendet gemensamt eftersom det finns skillnader i alla synliga yttre områden, men också i våra organs beteenden och reaktioner: beroende på deras gener som ärvts från födseln äter vissa mycket utan att deras kropp gynnas och för andra är det tvärtom, att äta lite leder till viktuppgång, och fall på grund av hormoner kan rättfärdiga fetma. Det är av denna anledning som Gud ger var och en av hebréerna möjligheten att mätta sig med manna enligt deras personliga behov som är fastställt av deras natur. Han gör detsamma för oss idag, var och en av oss bestämmer den mängd mat som han tycker att han ska konsumera, men detta fria val av kvantitet handlar inte om dess kvalitet, Gud har föreskrivit regler i detta ämne som hans utvalda bara kan hedra och tillämpa med nöje och tillförsikt.

Det finns en sak som markerar skillnaden mellan den läkning som Gud ger och den som ges av denna världens läkare. Gud kan åstadkomma en perfekt, total läkning, medan människor bara strävar efter att få smärtan som orsakas av sjukdomen att försvinna. Men för att uppnå en fullständig läkning från Gud kräver han att den lidande sätter stopp för det som orsakar honom skada; och han tillämpar denna princip på både fysisk och andlig sjukdom. För att förstå denna nödvändighet är bilden av "Penelope", hustru till greken "Ulysses" och poeten "Homer", perfekt passande: hon nystade på natten halsduken hon stickade under dagen för att försena det äktenskap som hennes folk ville påtvinga henne; hon agerade på detta sätt eftersom hon fortfarande hoppades på att Ulysses, hennes make, som hade lämnat många år tidigare för att delta i det trojanska kriget, skulle återvända. Om orsaken till sjukdomen inte försvinner helt, förblir den mottagna vården bara successiva palliativa behandlingar som inte kan leda till en fullständig läkning. Efter att ha lidit av ischiasvärk vid flera tillfällen minns jag från dessa erfarenheter att efter att ha tillgripit manipulationer som framgångsrikt utförts av bensättare, tänkte ingen av dem någonsin på att ge mig råd om hur jag skulle kunna vända och eliminera orsaken till min nu kroniska smärta. Jag kom för att söka lindring, de gav det till mig, och inget mer.

Det är därför den store Läkaren Jesus Kristus som jag har att tacka för förmågan att idag inse att alla sjukdomar är botbara om orsakerna som framkallar dem elimineras; och endast i detta unika tillstånd.

Vid närmare eftertanke kan jag tillskriva deformationen av min ryggrad till metallsängbotten där jag sov rygg mot rygg med min äldre bror, eftersom jag själv låg på höger sida, när jag var barn. Natt efter natt byggdes problemet upp tills det antog en kronisk form när ländryggsdisken förtvinade på vänster sida. Att identifiera problemets ursprung visar hur man kan bota det: det räcker för att vända situationen. Och om jag inte gjorde det tidigare, beror det på att denna

vana, som blivit naturlig, tycktes mig främja sömnen. Detta resonemang fick konsekvensen att problemet förlängdes och accentuerades.

Det är samma sak med synd. I djävulens värld tror falska kristna att de kan bli frälsta genom Kristi blod genom att fortfarande utöva synd; det är inte vad de säger, utan vad de gör. Den store själarnas Läkare kan därför inte frälsa dem som de hoppas, tror de, med tro. Men det fortsatta utövandet av synd vittnar mot vad de kallar "sin tro" och de många varningstexterna som citeras i den Heliga Bibeln, Guds ord, i de nya och gamla förbundens skrifter, fördömer dem till den grymmaste desillusionering. Jesus Kristus kom för att " *göra slut på synden* " enligt Dan. 9:24, inte bara för att " *sona den* ". Och " *den synd* " som han gjorde *slut på* är den som hans utvalda *överger* genom att lägga den på " *Guds lamm som tar bort världens synder* "; genom att göra försoning endast till förmån för dessa utvalda; Detta är hela läran i den judiska ceremonin "Yom Kippur" eller "Försoningsdagen", temat som uppenbaras i bilden i 3 Mos 23:16-32, och i den judiska påsken. Syftet med denna iscensatta ceremoni sammanfattas av den enda versen i Jeremia 31:34: " *De skall inte längre undervisa varandra, inte heller någon sin broder, och säga: Känn JaHWéH! Ty de skall alla känna mig, från den minste till den störste, säger JaHWéH. Ty jag skall förlåta deras missgärning och inte mer komma ihåg deras synd* . "; ett frälsningsprojekt vars fullbordan i Jesus Kristus bekräftas i Hebreerbrevet 8:8-13. Mot bakgrund av denna vers säger jag till dem som tror att de är frälsta "i sin synd": hur kan Gud " *glömma* " er " *synd* ", om den fortfarande utövas och förblir synlig under hans rättfärdiga blick som Högsta Domare? Gud kan bara " *glömma* " det som har försvunnit. Detta är fallet med " *synd* " som försvinner först efter att den övergivits av den skyldiga människan.

Jag noterar att Gud i denna vers citerar " *synd* " och inte " *synder* ". Detta bekräftar tanken att för honom betecknar " *synd* " globalt en upprorisk attityd som kan ta sig flera uttryck. Och denna tanke uttrycks av aposteln Jakob när han förklarar i Jak. 2:10: " *Ty den som håller hela lagen men syndar i ett enda stycke, han är skyldig till allt* . " Denna text bekräftar därför Guds krav på att se utövandet av " *synd* ", vilket enligt 1 Johannes 3:4 är " *överträdelse av den gudomliga lagen* " , helt försvinna i livet för dem han frälser i Kristus: *Den som syndar bryter mot lagen, och synd är lagöverträdelse* . "; vilket betecknar varje ord som kommer från Guds mun i hans två på varandra följande förbund.

Livet bekräftar nödvändigheten av att överge onskans orsak på alla områden. Kan en alkoholist botas utan att sluta dricka alkohol? Kan en rökare befrias från sitt beroende om han fortsätter att röka? Dessa två exempel visar nödvändigheten av att absolut överge de vanor som orsakar ondska. Och dessa botemedel uppnås endast genom ansträngning och kampen mot vana och dess beroende. För att uppnå denna seger måste offret vara uthålligt och beslutsamt att vinna, eller kapabelt att " *förneka sig själv och ta upp sitt kors för att följa* " Jesus Kristus, den ende store Läkaren av kroppar och sinnen offer för sjukdomar som alla beror på " *synd* " som ärvts från Adam och utövats av alla människor efter honom.

Att döma av resultatet har Guds plan att utrota synden misslyckats fullständigt. Det är så den globala situationen i världen verkar vara. Men Guds

plan var aldrig avsedd att omvända hela mänskligheten för att frälsa den. Hans frälsningsplan förverkligas endast i livet för de få utvalda som är spridda över jorden bland alla nationer. Han kan frälsa dessa utvalda eftersom de har hört, mottagit, förstått och gått med på att lyda hans krav; detta gör dem värdiga att leva i hans närvaro, i delad kärlek, i den evighet som kommer och som han ger dem.

SLUTETS TID

"Ändetiden" nämns flera gånger i Daniels bok, men också i det personliga vittnesbördet som Herren Jesus Kristus gav. Idag ska jag studera de olika betydelser som Gud ger detta uttryck, även om jag tror att det för Gud bara har en: för honom kommer "ändens tid" när allt har gjorts för att rycka från döden de trogna själar som är värdiga att bli frälsta. För att stödja detta resonemang har vi berättelsen om de före syndafloden som förintades av syndaflodens vatten. Orsaken till denna förintelse var omöjligheten att frälsa dem trots Noas och hans söners vittnesbörd. Hela mänskligheten vid den tiden kände honom och hånade öppet hans byggande av arken som skulle frälsa honom och hans familj. Men vid den timme som Gud valt öppnades himlens fönster och hela mänskligheten försvann, drunknade som råttor med alla landdjur utspridda över jorden; utom de som gick in i arken för att frälsa sitt slag. Syndafloedens vittnesbörd är oerhört viktigt eftersom Gud genom denna handling gav människorna bevis på sin förmåga att förgöra det liv han skapade. Efter syndafloden tynger hotet den upproriska och icke-troende mänskligheten tungt, men det är mycket mer än ett enkelt hot: det är en varning, eftersom han för "ändens tid" har programmerat en ny utrotning vid Jesu Kristi återkomst i början av det sjunde årtusendet, men också, i slutet av detta sjunde årtusende efter den sista domen, genom den "eldiga floden" som profeteras i 2 Petrus 3:7: "*medan de nuvarande himlarna och jorden genom samma ord förvaras åt elden till de ogudaktigas domsdag och förintelse*". Denna "eldiga flod" kommer att täcka jorden med underjordisk magma, vilket kommer att ge den utseendet av den "eldiga sjön" som nämns i Upp. 20:14, där alla de upprorsmakare som döms av Gud och hans utvalda kommer att få detta straff av den "andra döden". Denna utrotning genom en autentisk "eldflod" kommer att markera det verkliga slutet på det jordiska frälsningsprojektet, omega- eller "Z"-tiden i förhållande till alfa- eller "A"-början som i verkligheten inte bara är den jordiska skapelsens, utan den där Gud skapade sin första fria motsats, ängeln som kallas "Morgonstjärnan" och som kommer att dö som "Satan" och "djävulen", Guds och hela mänsklighetens motståndare och fiende; även det som tjänar honom mer eller mindre omedvetet.

I nyheterna från februari 2022 såg vi att ryssarna målade ett stort vitt "Z" på sina militärfordon. Ingen har egentligen förklarat denna bokstav "Z", som inte existerar i ryska språket men som faktiskt är den sista bokstaven i alfabetet för västerländska språk. Det är därför jag tror att detta är ett tecken givet av Gud till förmån för hans utvalda som delar hans hemligheter. Faktum är att tecknet är olycksbådande eftersom det tillkännager "slutet" för detta västerland som koncentrerar all Guds vrede på sig självt. Den vita färgen är gudomlig och ett

tecken på renhet: Gud förkunnar slutet på dominansen över de västerländska folken som har förrått och förvrängt hans frälsningsplan baserad på Jesu Kristi försoningsdöd. "Z" tillkännager tydligt ett budskap som rör "**ändens tid**". Detta specifikt västerländska "Z" avslöjar logiken bakom motivationen för den "specialoperation" som ryssarna inledde mot Ukraina, som han förebrår just för dess allians med de västeuropeiska och amerikanska länderna. Genom att fördöma den västerländska moralens perversa överdrifter förkunnar ryssarna bara i konkreta ord tanken på Guds dom. Det är uppenbart att dessa anklagelser i väst varken kan höras eller rättfärdigas, lika lite som den judiska nationen kunde acceptera och erkänna de rättmätiga förebråelser som Gud riktade mot den genom sina profeter, tills nationens slut, förstörd, eftersom vädjanden, efter att ha förlorat all effektivitet, blivit meningslösa; endast det slutgiltiga straffet utdömdes.

I Matteus 24:14 förkunnade Jesus: "*Detta evangelium om riket skall predikas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk. Sedan skall slutet komma*". Hur predikades evangeliet om riket över hela världen? Svaret är: genom spridningen av den Heliga Bibeln. Från det ögonblick den trycktes, distribuerades och gjordes tillgänglig för dem på alla språk, fick alla jordens invånare kraft inför Gud. Bibeln, Guds skrivna ord, ger unika svar på människors rättfärdiga frågor; Gud kan inte göra något mer för dem. Evangelisering förlorade sin mening när Bibeln och dess gudomliga sanning förvrängdes och förråddes i protestanternas händer. Men detta svek var inte det sista, för i sin tur, utsatt för ett prov av profetisk tro mellan 1980 och 1994, visade den institutionella adventismens tro sitt förakt för den profetiska varning som Gud gav i sin Heliga Bibel. Och detta sista svek är värre än de föregående eftersom ljuset har överflödat för att ge mening åt Guds frälsningsplan. Kunskapen om och återupprättandet av sabbatens utövande har belyst orsakerna till det dramatiska lidande som orsakats av de religiösa förföljelser som den katolska religionen utövade när kungarna stödde den med sina väpnade styrkor. Nu, efter att ha uppenbarat för verkets pionjärer identifieringen av denna katolska religion med "*odjuret som stiger upp ur havet*" i Upp. 13, har den protestantiska religionen och den officiella adventismen i tur och ordning slutit en allians med den. Detta bestämmer för Gud i själva verket början på "*tiden för den*". "*slut*" är den tid då mänskligt svek når sin kulmen. Och det datumet är 1994, eftersom de hemliga adventisterna försöken att etablera denna onaturliga allians officiellt avslöjades för adventister i början av 1995.

I Daniel 11 finner vi flera citat från "*ändens tid*" som därför alla betecknar året 1995. Vi måste förstå vår Skapares tanke, han som komponerade hela sin bibliska profetiska uppenbarelse, vilken han egentligen endast avser sina sista utvalda i "*ändens tid*". *slut*." Och denna term tvingar mig att påminna mig om denna vers där Gud säger genom Salomo: "***slutet på en sak är bättre än dess början***"; det är så logiskt: början är full av frågor i en obskyr situation medan "*tiden för*" *slut*" är full av svar på alla frågor. Faktum är att hela profetian skulle förstås ordentligt först när allt som profeterats skulle uppfyllas eller är på väg att uppfyllas. För detta är det sanna syftet med all profetia: det är dess uppfyllelse, som dess tjänare väntar på med tro, som ger näring åt deras tro ännu mer i den stund då de profeterade sakerna uppfylls. Men man väntar bara på det man vet att man måste förvänta sig; detta är omöjligt för dem som föraktar profetior. Profetia

är för mänsklighetens sista dagar det enda uttrycket för sann tro. Många citat uppmanar kandidater till gudomlig frälsning att "vaka"; vilket just består i att ta emot och förstå de tillkännagivanden som Gud profeterat i sin heliga bibel. Den som "vakar" väntar och blir inte förvånad över den händelse han väntar på.

Dessa två verser från Daniel nämner "ändens tid": Dan. 11:27: "De två kungarna skall i sina hjärtan söka efter ont, och vid samma bord skall de tala lögn. Men det skall inte lyckas, ty **slutet skall inte komma förrän den bestämda tiden**." Sammanhanget gäller Antiochos IV och hans brorson Ptolemaios, kung av Egypten, som i detta forntida sammanhang är "kungen i norr" respektive "kungen i söder" i profetian. Samma uttryck "ty **slutet skall inte komma förrän den bestämda tiden**" citeras igen i vers 35: "Några av de visa männen skall falla, för att de skall luttras, renas och göras vita, **fram till ändens tid**, ty den skall inte komma förrän den bestämda tiden." Men den här gången är det sammanhang som detta "slut" riktar sig mot detsamma som "ändens tid" som vers 40 kommer att utveckla. Uttrycket "bestämd tid" antyder en tid eller ett datum konstruerat av de varaktigheter som Gud profeterat om i "dag-år" i sina profetior. Dessa konstruerade datum är därför dubbelt markerade eftersom de representerar för Gud programmerade händelser av primär betydelse och de uppenbaras för hans utvalda. Och det som markerar början på "ändens tid", eller 1994, är av yttersta vikt, eftersom det är det sista som profetian tillåter att konstruera. Gud ger sina sista utvalda detta riktmärke som gör det möjligt att tolka konflikten som beskrivs i verserna 40 till 45, där sammanhanget är slutet på evangeliseringen av den kristna tron. Denna gång, i detta sista sammanhang, betecknar "kungen i norr" Ryssland och de muslimska östra republikerna som stöder det och "kungen i söder" representerar de muslimska nationerna som huvudsakligen ligger söder om Medelhavet, araberna och afrikanerna. Han kallas "kungen i söder" på grund av det arabiska ursprunget till religionen islam som föddes i Mecka i början av 700-talet. I vers 27, samtidigt som han frammanar ett forntida sammanhang, riktar Gud en anspelning till sina sista utvaldas avsikt som också kommer att gälla "tiden för slut", de två sista "kungarna i norr och söder", det vill säga det ortodoxa kristna Ryssland och de muslimska nationerna förenade i en onaturlig allians, genomför i sin tur utbyten baserade på "falskhet" som Anden fördömer i denna vers 27. Denna anspelning är den enda uppenbarelsen av en gudomlig dom mot den ortodoxa tron, eftersom förutom detta fall ignorerar Daniels och Uppenbarelsébokens profetia existensen av denna ortodoxa kristna tro som påstås och utövas i länderna i Östeuropa. Profetian riktar sig endast mot den romersk-katolska tron, och den protestantiska tron som är född ur reformationen av denna katolska kyrka och slutligen dess "adventistiska" form, officiell form som slutar med "spås" av Jesus Kristus. Detta verb "spås" bekräftar dess ursprungliga välsignade tillstånd. Däremot "spås" inte den katolska tron och den protestantiska tron av Jesus, eftersom han aldrig erkände den första och bara preliminärt välkomnade den andra, på grund av dess doktrinära ofullkomlighet förrän 1844, datumet för prövningen av hans tro.

Mot bakgrund av dessa uppgifter som gör 1994 till början av "tiden för Slutet" av Daniel 11:40, sammandrabbningen mellan "Söderns kung" och den påvliga "kungen" som profetian riktar in sig på sedan vers 36, riktar in sig på den

falska kristna tron i hela Västeuropa; och i detta Europa, Frankrike, den enda militärmakten och "katolska kyrkans äldsta dotter, dess moder".

Frankrike måste betala dyrt gentemot Gud för sitt ständiga stöd till den påvliga romersk-katolska kyrkan. Gentemot *den muslimska "söderns kung"* måste landet betala lika dyrt för sin tidigare kolonisering av de muslimska länderna på Afrikas nordkust. Således, den 25 juli 1995, finner vi en allra första mordisk muslimsk attack av GIA, den algeriska islamistgruppen, som utförde en bombattack på fransk mark vid stationen "Saint-Michel Notre-Dame" på den parisiska RER B; Jesus Kristus, den sanna Saint-Michel, var sponsor av denna straffåtgärd mot dyrkan av Jungfru Maria, betecknad med namnet "Notre-Dame". Efter denna attack följde andra, utförda successivt av al-Qaida-gruppen och Daesh-gruppen. Muslimska fientlighet mot den kristna religionen råder inte längre tvivel om; den är uppenbar. Den 11 september 2001 bekräftade förstörelsen av de två tornen på World Trade Center i New York, träffade av två flygplan som användes i en japansk självmordsattack av "kamikaze"-typ, detta hatiska motstånd mot hela den kristna västvärlden.

Profetian avslöjar två huvudfaser av aggression från Europas fiender. Den andra gäller den ryska aggressionen som brygger i det pågående kriget i Ukraina. Gud profeterar således att Europa kommer att attackeras successivt av muslimska nationer, och slutligen av de ryska nationerna i öst, som kommer att förstöra det i hög grad.

" **Sluttiden** " är tiden för slutet på den arroganta dominansen i Västeuropa, ur vilken flera gigantiska nationer uppstod, USA och Kanada, Australien och Sydamerika. Beviset för att Europa är det huvudsakliga målet för Guds vrede i Jesus Kristus finns i symbolen " *Eufrat* ", som betecknar det i tuktan av den " sjätte trumpetten " i Upp. 9:13. Och under denna symbol " *Eufrat* " riktar Gud in sig på det europeiska stödet som ges till den påvliga **romersk- katolska religionen** , vars symboliska namn just är " *Babylon det stora* ", det vill säga staden som ligger vid floden " *Eufrat* " i de forntida kaldeerna.

" *sluttiden* " utgör ett kraftfullt stöd för de utvaldas sanna tro och ett konkret bevis på dess existens. I rebellägren tror ingen, eller vill tro, på ett verkligt " *slut* " för världen. Därför riktas tankarna ständigt mot hoppet och förväntan om tiden för slutliga förhandlingar, genom vilka ett lyckligt " *slut* " kommer att ges till den nuvarande konflikten. Man måste verkligen känna till och dela med Gud hans uppenbarade övergripande plan för att veta att dessa förhandlingar aldrig kommer att komma. Endast de utvalda som delar kunskapen om hans planer vet att mänsklighetens historia är inskriven mellan " *en början och ett slut* " som kommer att vara lyckligt för de utvalda och dödligt för rebellerna. Och all denna uppenbarelse byggdes mellan skapelsen av Första Moseboken och Kristi slutliga uppenbarelse som kallas "Uppenbarelse".

I Daniel 11:44-45 profeterar Gud: " *Och budskap från öster och norr skall förfära honom, och han skall dra ut med stor vrede för att förgöra och fullständigt förgöra många . Och han skall slå upp sina palats tält mellan haven, på det härliga och heliga berget. Och han skall gå till sitt slut , och ingen skall hjälpa honom. " Således, efter att ha " förgjort och fullständigt förgjort många " i Europa och Amerika, kommer det mäktiga Ryssland självt att förintas av*

Amerika. Dess trupper kommer att förföljas och utrotas i Israels land. Vid denna nivå av förstörelse kommer mänskligheten att minskas kraftigt. I Europa kommer "en tredjedel av mänskligheten" att ha dödats, och kanske fler. Men vad kommer att hända med icke-kristna folk? De kommer inte att skonas och kommer att attackera varandra. Ty alla jordens folk har en potentiell fiende mot vilken de kommer att strida och fullständigt förgöra varandra. De överlevande kommer att utsättas för ett slutgiltigt trosprov baserat på kristen och judisk tro. De hedniska nationerna borde därför ha försvunnit; det slutliga testet angår dem inte.

Att inte falla offer för falska illusioner förblir ett obestridligt privilegium för de utvalda i de sista dagarna. Detta är den del som Gud ger till dem som älskar hans sanning och sanningen i allting.

"Sluttiden" är fortfarande denna: 2 Tim. 3:1 till 7: "Detta skall ni veta, att i de sista dagarna skall svåra tider komma." Ty människorna skall vara egenkära, penningkära, skrytsamma, högmodiga, hädare, olydiga mot föräldrar, otacksamma, oheliga, okärleksfulla, oförlåtande, baktalare, utan självkontroll, vildsinta, föraktare för det goda, förrädare, egensinniga, högmodiga, njutningskära mer än Gud, de som har ett sken av gudsfruktan men förnekar dess kraft. Vänd er bort från sådana. Ty bland dem finns några som smyger in i husen och för tillfånga tar dumma kvinnor tyngha av synder, som drivs bort av alla möjliga begär, ständigt lärande och aldrig i stånd att komma till insikt om sanningen. » Vad är orsaken till denna sorgliga bild som beskriver människornas allmänna karaktär i «ändens tid»? Till de 77 år av fred som erhöles från Gud efter slutet av andra världskriget, det vill säga sedan 1945. Sedan dess har hela västvärlden låtit sig formas av den tidens mäktiga segrare, det liberala kapitalistiska Amerika. För första gången i mänsklighetens historia har människan blivit en exploaterbar varelse, ett berikande verktyg för ett samhälle organiserat på ett pyramidformat sätt inspirerat av djävulen till frimureriet som regerar i detta land. Människor har tyvärr blivit "konsumenter". Handel och industri driver dem att konsumera och för att få de fattigaste att följa denna princip erbjuder de kreditlån. När denna fattiga person är täckt av skulder har hen inte längre något val och måste absolut arbeta under de ogynnsamma förhållanden som föreslås av "arbetsgivarna", vilket har som rot det latinska ordet "pater" som betyder far; men detta namn ärvdes också från ordet "patricier" som utsåg beskyddaren av svagare människor bland romarna, och där jag finner en likhet i form och betydelse med verbet "att herda", och vilka är dessa "patres" som ska "herda"? Fåren naturligtvis, de svagaste som överlämnas till dessa nya speciella herdars själviskhet och girighet. Det är i detta land där den valde presidenten förbinder sig med sin hand på Bibeln, som Guds bud kommer att attackeras mest, på grund av den uppmuntrade berikande kraft som väcker girighet bland de fattiga. Jag påminner er: detta är den religiösa uppfattningen som lärs ut av den protestantiske genevanern Johannes Calvin, för vilken berikande utgör ett bevis på Guds välsignelse, raka motsatsen till vad han godkänner, vilket framgår av denna vers från 1 Tim. 6:10: "Ty penningkärleken är en rot till allt ont. Och somliga, som är besatta, har avfallit från tron och kastat sig ut i många plågor." » ; och Jak. 5:1 bekräftar genom att säga: «Kom nu, ni rika! Gråt och klaga över de olyckor som skall drabba er.» Och för att tillfredsställa denna girighet är det enklaste

svaret för de fattiga stöld och brott, avskyvärt mord. Denna katastrofala amerikanska samhällsmodell har reproducerats i alla västländer, men alltid med en lägre nivå och en fördröjning på några år. På grund av dess ursprung byggdes det amerikanska folket på etnisk mångfald, där de nya emigranterna alla hade samma rättigheter oavsett ursprung. Detta är sant i princip, men i verkligheten tog samboskap en rasistisk form och de svarta, som vid den tiden betraktades som slavar, led särskilt av de vitas överdrifter. De röda infödingarna behandlades inte bättre eftersom de nästan helt utrotades. Det var i Nordamerika som de mänskliga rättigheter som etablerades i det republikanska Frankrike avleddes från sin ursprungliga betydelse, just på grund av dess etniska blandning, som ännu inte existerade i Europa på denna nivå, i något land. Dessa mänskliga rättigheter, som syftade till att utjämna klasser och avskaffa monarkisternas och det romersk-katolska prästerskapets privilegier i Frankrike, blev i Amerika internationella rättigheter som påtvingades jordiska nationer. Fransmännen upprättade denna stadga för att lösa ett nationellt, strikt internt problem, men efter att ha tagits upp av Amerika blev denna nationella rättighet internationell. Influerade av USA antog de europeiska folken, en efter en, den amerikanska uppfattningen om dessa rättigheter. Och paradoxalt nog är det genom mänskliga rättigheter som Amerika vasaliserar de nationer som blir "konsumenter" av de produkter som det uppfinner och som förför de europeiska folken, men inte bara för att dess samhällsmodell lyckas erövra nästan alla jordens nationer. Det är därför ingen slump att Jesus i Upp. 18 citerar uttrycket "*jordens köpmän*" flera gånger, med hänvisning till denna typiskt amerikanska kommersiella natur.

Den ynkliga och fruktansvärda bilden som Paulus presenterar för Timoteus är synlig idag i alla våra västerländska samhällen. Men det värsta är fortfarande i Amerika, där "gäng" har dykt upp och där dess stora, så kallade civiliserade städer har mycket höga brottslighetsnivåer, mycket högre än i något europeiskt land. Detta är till den grad att det oupphörliga ljudet av polisbilssirener på gatorna i dessa städer överskuggar det omgivande ljudet av bilar som kör efter varandra. Dessa sirener har ersatt fågelkvitter som överger dessa ogästvänliga och farliga områden. Över hela landet, men särskilt i dessa stora städer, förvandlas den amerikanska "drömmen" till en mardröm. Och när jag ser dessa saker kan jag bara jämföra dem med situationen som föregick vattenfloden på Noas tid, men också med den som kännetecknade Sodom och Gomorra på Lots och Abrahams tid, en situation av ondska som reproducerats av den amerikanska och västerländska legaliseringen av "sexäktenskap" och HBTQ-rättigheter som krävdes av Woke-rörelsen och de feministiska ligorna "Me too". Precis som Lot förfördes av rikedom i Sodom, belägen i en bördig dal, förförs vår tids "Lot" av USA:s skenbara briljans, ett land där de mest ihärdiga och giriga människorna kan förverkliga sin dröm om rikedom; ett spelets land där de mest bedrägliga vinner utan trötthet enligt principen i kortspelet som kallas "Poker".

År 2022, vid "*världens undergång*", kan Amerika skryta med att framgångsrikt ha infört sin modell på alla europeiska nationer, förutom det motsträviga Ungern. Likaså, med undantag för Polen, har alla andra länder av monarkiskt ursprung anammat dess multietniska modell genom att öppna sina gränser. Som ett resultat lider de alla av nackdelarna med dessa outhärdliga

samexistenser, men ingen kan vända sig tillbaka, eftersom de alla är tystade av Europeiska unionens överstatliga regering, som håller dem i schack med sina ekonomiska subventioner. De olika amerikanska och europeiska erfarenheterna leder inte till samma resultat. Till skillnad från Amerika förenar Europa tidigare oberoende monarkier, och de nationella fördelarna med denna självständighet känns fortfarande nostalgiskt av folken i dessa nationer; detta till den grad att det främjar möjligheten att splittra den uppnådda unionen. För Europa kan bara rädda sin union genom att vara starkast, och så är inte fallet, för i detta avseende är Amerika verkligen enat, om inte till det bättre, så åtminstone till det sämre, för att utföra de ödesdiga verk som Gud har förberett för det och uppenbarat för dem som älskar och lyder det.

" *Sluttiden* " är fortfarande den för de sista dekonstruktionerna, och före de materiella varorna som kommer att förstöras genom bombardemang, kommer de som riktar in sig på det som Gud lär ut. För vi har sett hur djävulen har fått människor att förakta och överge respekten för hälsolagar och Guds tio budord från 321, det vill säga, mer allmänt, sedan början av 300-^{talet}. Sedan, på 1500^{-talet}, ledde konkurrensen från de protestantiska reformatörerna till att den romerska påvekyrkan, genom motsatt reaktion, förstörde läran om frälsning som erhöles genom den nåd allena som Jesus Kristus förde med sig. År 1844, vid den tidpunkt då Gud krävde återställandet av den sanna sjunde dagen av sabbatsvilan, förkastade lägret som Gud förbannat den och var ännu mer fäst vid att rättfärdiga sin söndag, den första dagen i den gudomliga veckan, ärvd under titeln "solens dag" som gudomligt förgudats sedan Konstantin I. Slutligen, år 2022, under hämndlysten anstiftan av svarta amerikanska ungdomar som utövar antivit rasism, ifrågasätts de regler som fastställts av vita och attackerar den sexuella ordning som Gud etablerat från början av hans jordiska skapelse. Orden "kvinna och man" accepteras inte längre eftersom den frihet som påstås attackerar till och med denna definition som fastställts av den store skaparen Gud. Under inspiration av demoner vill dessa senare rebeller påtvinga friheten att välja sitt sexuella kön; detta på grund av de framsteg som gjorts inom medicinsk kirurgi. Efter ansiktslyftningen som erbjöds kvinnor kom erbjudandet om rekonstruktion av bröst och andra delar av kroppen, inklusive könsorganen, för att inte tala om den avskryvda möjligheten som erbjuds så kallade "transsexuella" män att odla och förstora kvinnliga bröst, och att kirurgiskt skapa en artificiell vagina hos män.

Missförstå mig inte! Dessa saker är framför allt frukten av djävulens och demonernas kamp mot Gud, och de män och kvinnor de använder är bara de omedvetna offren för deras förakt för samma Gud; vilket är deras verkliga skuld som gör dem värdiga evig död, eftersom den är definitiv.

" *Sluttiden* " präglas också av ord, namn vars betydelse subtilt profeterar saker. Detta är fallet med namnet "Renässans", under vilket Emmanuel Macron, under sin andra presidentperiod, fick sitt LREM-parti invalt, tillsammans med partiet "Horizonter" som grundades av hans tidigare premiärminister Edouard Philippe. I fransk historia är namnet "Renässans" kopplat till "Frans I:s" regeringstid. ^{Flera} saker är anmärkningsvärda med honom. Han enade det franska folket genom att införa franska språket i alla provinser. Han initierade fientlighet och förföljelse mot de protestantiska reformatörerna. Förbannad sig själv föregår

han de "förbannade kungarna", som historien kallar drottning Katarina av Medicis tre söner, vilka var av italienskt ursprung och av den påvliga romersk-katolska tron. Hans tre söner (Henrik II, Karl IX, Henrik III) dog plötsligt, en efter en. Gud kunde inte ha gett ett bättre tecken för att bekräfta den romersk-katolska religionens förbannelse. Men vad ser vi? Detta politiska parti som kallas "Renässansen" beter sig särskilt autokratiskt, eftersom dess senaste regering, ledd av en kvinna, vägrar att kompromissa med motståndare i enlighet med demokratiska principer och använder artikel 49-3 i den franska konstitutionen för att rösta om 2023 års nationalbudget tio gånger i rad (från och med den 17 december 2022). Denna artikel tillåter att en lag tvingas igenom och gör den "femte ^{republiken} " till en genuin "diktatur" som utformats av general de Gaulle, denne store ledare för republiken. Med stor självsäkerhet och arrogans tillåter sig Madame att säga till det franska folket att hon inte misströstar över att få en majoritet som väljarna vägrade henne. Hon förklarar därför implicit att för henne är det enda sättet att regera att ha en absolut majoritet eller att kräva artikel 49-3. Men i båda fallen är oppositionen i nationalförsamlingen bara där för att erbjuda detta styre och det franska folket det vilseledande påståendet att de fortfarande befinner sig i en demokratisk republikansk regim. I själva verket är denna opposition inget annat än ett demokratiskt alibi, eftersom dess åsikter fullständigt och systematiskt ignoreras av regeringen. Detta gäller för oppositionsledamöterna i den franska regeringen, men samma princip gäller för denna autokratiska regering som själv är underkastad de direktiv som utfärdats av EU-kommissionärerna genom ledamöterna i Europaparlamentet, vilka också är demokratiska alibi för europeiskt styre. Vi ser alltså att Gud sedan 2012 har satt en autokratisk ungdom vid makten vars uppdrag är att långsamt men säkert förstöra republikanska principer. Den frihet och de rättigheter som fransmännen förvärvat krymper dag för dag för att respektera invandrare med ett ständigt ökande antal olika seder, traditioner och religioner. Republikansk frihet är därför synbart frihetsdödande.

I denna sista tid av "renässansen" återställs autokratiskt styre och det ukrainska krigiska sammanhanget kommer att gynna detta auktoritära styre fram till timmarna av förstörelse av egendom och liv programmerade av Gud, mot de "tio hornen " eller tio kungadömena, av vilka några sedan dess har blivit republikanska nationer, men som har behållit som ett arv förbannelsen av sin religiösa underkastelse till Rom; så att vi inte längre har "tre förbannade kungar" utan "tio" som symboliskt representerar i Daniel 7:8 och 24, och Upp. 13:1, de forntida kungadömena som bildar de nuvarande västeuropeiska katolska och protestantiska republikanska nationerna och deras mäktiga utväxter i USA, Kanada, Australien, Sydamerika och Centralamerika. Den östortodoxa tron är inget undantag från denna förbannelse, eftersom den ärvde och antog sedvänjan med katolsk söndag innan den separerade från den romerska påvekyrkan genom en religiös schism som har fortsatt in i vår tid, präglad av deras hatiska och destruktiva krigiska konfrontation. På detta sätt bekräftas " *ändens tid* " som en tid av "renässans" där den religiösa intolerans som Frans I manifesterade ^{återkommer} i all sin våldsamhet, snart, över hela Europa. Men "de förbannade kungarna" var kungar av Frankrike, så de som kommer från vår "slutgiltiga renässans" är främst

de presidenter och premiärministrar som successivt har styrt detta land sedan 1995. Faktum är att dessa tronföljder alla är likartade, eftersom den modell som etablerades av socialisten François Mitterrand från 1981, en modell som kännetecknas av socialhumanism, kommer att fortsätta in i vår tid; den har till och med antagits på europeisk nivå. Det är därför dess symbol, baserad på "rosen", kärlekens blomma, fortfarande betecknar den europeiska modellen idag; vilket rättfärdigar kvartet skrivet av profeten Michel Nostradamus, som säger: "Romerske påve, akta dig för att närma dig staden som vattnas av två floder; ditt blod kommer att spottas där, du och dina, när rosen blommar." För att fly från aggressionen mot Italien kommer den nuvarande påven, "Francis I", att söka skydd i Lyon. Men han kommer att förgås på denna plats med katoliker som hedrar honom. En liten men viktig detalj att notera: Lyon är Marias stad, den heliga jungfrun i den katolska religionen, vars dyrkan är en styggelse för Gud.

Om tidigare förbannade kungar eller presidenter verkligen har förberett Frankrikes undergång, är den siste av de förbannade kungarna Frankrikes nuvarande unge president, och det är på honom som konsekvenserna av de val som hans föregångare gjort faller. Dessutom gör han ingenting för att vända situationen och bekräftar den riktning som påtvingats sedan François Mitterrand, vad hans efterträdare, Jacques Chirac, kallade "den enda tanken". Vad sa denna "enda tanke"? Den lød: "Frankrike, öppna upp och offra ert välstånd på den europeiska konstruktionens altare. Privatisera era nationaliserade företag och välkomna allt det elände i världen som drabbar er." Och det gjordes. Om Jacques Chirac visste hur man skulle motstå dem, förfördes å andra sidan hans efterträdare Nicolas Sarkozy av den amerikanska kapitalismens sirensång, som han överlämnade Frankrike till genom att återansluta sig till NATO-alliansen. Han stred mot Libyen under överste Gaddafi, som dödades av sina fiender, medan han hade positionerat sig som en försvarare av Frankrike mot islamistiska attacker. Kan man hitta en bättre frukt av förbannelse? Efter honom överlämnade president François Hollande Frankrike till finanssektorn genom att generalisera privata försäkringar från Mutuelles och han införde hela landet den styggelse som samkönade äktenskap av alla slag utgör. Och slutligen bekräftar Emmanuel Macron alla dessa val, ruinerar sitt land genom en hälsoblockad av ekonomin (Covid-19) och gör Frankrike till ett mål för rysk ilska genom att ge mycket effektiva moderna vapen till Ukraina, som attackerats av detta hämndlystna Ryssland sedan den 24 februari 2022. Dessa är frukterna som bärs av våra "förbannade kungar" från "renässans"-eran i "*sluttiden*".

Men för sina utvalda gav Gud namnet "renässans" en mycket mer positiv betydelse, eftersom det var vid denna tid på 1500^{-talet} som hans uppenbarande Bibel trycktes, distribuerades och därmed gjordes tillgänglig för hans protestantiska tjänare. Den har sedan dess varit ursprunget till religiös väckelse och orsaken till den andliga "*återfödelsen*" eller omvändelsen av de utvalda till "nyfödelsen", fram till vår tid. Vi har allt att tacka den för, och i synnerhet profetiska uppenbarelser som får oss att dela tanken på vår Guds dom, och utan den skulle vi inte kunna lyda hans vilja, eftersom den ensamma uppenbarar den.

Låt oss slutligen notera att i vår "renässans"-era bär den nuvarande påven själv namnet "Francis I". ^{Man} måste verkligen vilja ignorera detta budskap som föreslagits av den store, subtile Guden, i Jesu Kristi namn.

För att sammanfatta allt detta, finns det verkligen i vår tid av " *sluttiden* " en "återfödelse" av religiös aggressivitet, denna gång på grund av de onda änglarnas handlingar, som slutligen befriats av Gud (vilket de har väntat på sedan hösten 1844 enligt Upp. 7:1 till 3), så att de förintar och " **dödar** " huvudsakligen, i Västeuropa symboliskt betecknat med namnet " **Euftrat** ", en lika symbolisk " **tredjedel av människorna** ", enligt tillkännagivandet i Upp. 9:13 till 16: " *Den sjätte ängeln blåste. Och jag hörde en röst från de fyra hornen på det gyllene altaret som står inför Gud, som sade till den sjätte ängeln som hade trumpeteten: Lös de fyra änglarna som är bundna vid den stora floden Euftrat . Och de fyra änglarna löstes, som var beredda på en timme och en dag och en månad och ett år, för att döda en tredjedel av människorna . " Antalet ryttare i armén var tvåhundra miljoner gånger tiotusen: jag hörde deras antal . " Den sista meningen avslöjar antalet stridande i detta krig: tvåhundra miljoner. Denna precision gör att vi kan avvisa alla felaktiga tolkningar som getts till denna konflikt fram till vår " **sluttid** ", det vill säga sedan 1995. Men vem har vi denna återkomst av religiös intolerans att tacka för? En religion som inte erkänner tolerans: islam. Och detta är situationens paradox, som görs obegriplig för någon annan än Guds utvalda i Jesus Kristus. För i människors ögon betar sig Guds nuvarande främsta fiende, målet för hans gudomliga vrede, på det mest fredliga och humanistiska sättet av alla religioner på jorden. Dess fel är synder begångna mot Gud, identifierbara endast på ett doktrinärt sätt. Men vem på jorden, förutom hans utvalda, är bekymrad och bekymrad över attackerna mot Gud och hans principer? I väst nästan ingen, och i öst saknas Jesu Kristi rättvisa och uppenbarelsen av den heliga Bibeln; så att muslimska indignationer, som inte är baserade på sanningen i den gudomliga frälsningsplanen, rättfärdiga inte dem som demonstrerar dem och visar upp dem med iver, våld och stort oväsen.*

Livets vatten

Genom att välja att symbolisera mänskligt liv med " **vatten** " ville Gud, vår Skapare, ge dem som tillhör honom, hans frivilliga slavar, många användbara läror att ta emot och förstå.

Vi vet alla vad som kännetecknar " *vatten* " och på den andliga nivån har Gud uppenbarat för oss att jorden ursprungligen skapades i form av en klot av "vatten". Denna grundläggande sanning lärs ut i 1 Mos 1:2: " *Jorden var öde och tom, och mörker vilade över djupet, och Guds Ande svävade över vattnet .* " Detta måste ha varit viktigt eftersom det erinras om i 2 Petrus 3:5: " *Ty de är okunniga om att himlen i urtiden var till genom Guds ord, och jorden blev till av **vatten** och genom **vatten**.* " Följande vers ger en första motivering för vikten av " **vatten** ": " **och genom dessa ting gick världen som då var under, överväldigad av vatten ...** " " **Vatten** " får här sin mest fruktansvärda betydelse eftersom det då ger döden, livets fullständiga upphörande; vilket inte omedelbart sträcker sig till en himmelsk

dimension eller någon "nirvana" inspirerad hos människor av himmelska demoner. Det är denna definitiva aspekt som gör döden så fruktansvärd för människor; det som inte uppnåddes under ens liv på jorden går förlorat för alltid för människan, man eller kvinna. Massfientlig mot mänskligheten dränker "vatten" den och får den att dö. Och i 1 Mos 1:9-10 läser vi: "Och Gud sade: **Låt vattnet under himlen samlas på en plats**, och låt det torra landet synas. Och det blev så." Gud kallade det torra landet jord, och vattnets samling kallade han hav. Och Gud såg att det var gott." För att uppnå denna "samling av vatten till en plats" lät Gud jordskorpans yta, som dittills hade varit täckt av vatten, urholkas. Och redan i enlighet med den gravitationslag som Gud skapat, började vattnet som lydde under denna lag följa den enklaste vägen som ledde det till den lägsta nivån, närmast jordklotets axiella centrum och längst bort från himlen och solstjärnorna som Gud skulle skapa på den fjärde dagen. Och Gud gav denna "samling av vatten" namnet "hav". Det är denna nivå av "havet" som skulle tjäna som ett riktmärke för människor att fastställa och mäta höjden på nivåerna av den "torra" marken som kallas "jord". Låt oss nu tillämpa definitionen av vatten som just har givits på den mänsklighet som det symboliserar. Detta belyser budskapet som citeras i denna vers från Upp. 8:8-9: "Den andre ängeln blåste, och något som liknade ett stort berg som brinner av eld kastades **i havet**; och **en tredjedel av havet blev blod**, och **en tredjedel av de levande varelserna i havet dog**, och **en tredjedel av skeppen förliste**. » Denna bild, som föregås av "liknande", är mycket symbolisk och berör därför inte "havet" som båtarna seglar på, eller åtminstone bara delvis det. Faktum är att under denna symbol "hav" betecknar Gud den hedniska mänskligheten som är spridd över hela den bebodda jorden och särskilt det som ligger nära den plats som upplyses av hans ljus; vilket betecknar Västeuropa och Mellanöstern varifrån hans gudomliga ljus och högsta religiösa kunskap kom ut. Detta berör alla folk och stammar som levde på alla kuster av "havet" vid Medelhavet, i norr, söder och öster, eftersom väster om detta "hav" fortfarande, vid den avsedda tidpunkten, bevarade hela sitt mysterium. I tanken på Gud samlas hedniska liv således och placeras under samma andliga status: hans fördömelse till evig död, på grund av syndens arv som överförts från Adam och Eva. Och vad dessa hedniska folk har gemensamt med "vattnen" är att även de följer de enklaste och mest naturliga vägar som påtvingats dem genom lagen om traditionellt arv. Ingenting är lättare för människan än att anpassa sig till sitt folks och sina fäders traditioner. Den stora majoriteten av Guds varelser lyder denna tvingande traditionslag som orsakar deras fall. Bland djuren är denna princip en naturlig och legitim normalitet, eftersom de endast lyder principen om "livets bevarande"; de flesta av dem dödar endast för att livnära sig, av en nödvändighet som har blivit oundgänglig sedan synden kom in i det jordiska livet genom människans förskyllan. Men människor skiljer sig från djur genom att Gud har begåvat dem med en överlägsen intelligens som uttrycks i deras förmåga att döma, välja, göra motstånd eller ge efter, inför alla situationer som uppstår i deras liv. Religiösa åtaganden, inklusive deras hedniska former, bekräftar närvaron av denna medvetenhet om deras prekärhet, eftersom Gud bekräftar att han har lagt i människans "hjärta" "tanken på evigheten"; vilket bekräftas av Pred. 3:11: "Allt gott gör han i sin tid; även evigheten har han lagt i deras hjärtan, fastän

ingen människa kan förstå det verk som Gud gör från början till slut. " Denna tanke är placerad av Gud i människans " hjärta ", vilket innebär att hon naturligt tycker om denna tanke. Denna naturliga affinitet för " evigheten " är konsekvensen av ett naturligt traditionellt arv som överförts via gener till människor av Adam och Eva som förlorade det. Men under inspiration och intensiv aktivitet från himmelska demoner har människor tänkt på att uppnå denna " evighet " på många sätt som Gud inte känner igen. De som Gud samlar under symbolen " hav " finns bland dem. Dessa är alla, på olika sätt, avgudadyrkare. Och av detta antal finns " det brinnande berget " eller " Babylon". den store ", den romersk-katolska påvliga institutionen, när den etablerades år 538 i Västereuropa, i Italien, i Rom.

Det är värt att notera pluralanvändningen av ordet " vatten " i alla gudomliga citat. I mänskligt bruk, däremot, är " vatten " en singular. Detta gudomliga val av plural motiveras av dess symboliska betydelse som betecknar en samling människor. Och i Upp. 8:11 bekräftas denna tolkning: " *Stjärnans namn är Malört, och en tredjedel av vattnet blev malört, och många människor dog av vattnet* , eftersom det blev bittert . " I denna vers ger Gud " vatten " en dubbel betydelse, eftersom budskapet om hans frälsningsplan också jämförs med " *livets vatten* " i de ord som Jesus Kristus talade i Upp. 21:6: " *Och han sade till mig: Det är skett! Jag är Alfa och Omega, början och slutet. Åt den som törstar skall jag ge förgäves av livets vattenkälla .* " »; och återigen, i Upp. 22:17: « *Och Anden och bruden säger: Kom. Och den som hör, han skall säga: Kom. Och den som törstar, han skall komma. Och den som vill, han skall ta livets vatten för intet.* » ; detta eftersom Gud sade om Jesus, den förste rättfärdige och hans sanna utvalda, i Ords. 10:11: « *Den rättfärdiges mun är en livets källa , men våld täcker den ogudaktiges mun.* » ; på liknande sätt, i Ords. 13:14: « *De vises lära är en livets källa , för att undvika dödens snaror.* » Det sanna evangeliet jämförs därför också med en « källa » till « *livets vatten* ». ". När han dömer människan och granskar henne, ser Gud först på hennes sinne, det immateriella som produceras av vår hjärnas funktion. Och där finner han våra tankar, våra känslor, våra tillgivenheter, vår kärlek, våra avsky, det vill säga alla våra djupa, verkliga, hemliga strävanden dolda för mänsklig kunskap, men också för de himmelska änglarna av gott såväl som av ont. Gud ensam kan läsa våra tysta tankar. För honom är den mänskliga själen därför huvudsakligen bara vad dess tankar innehåller. Jesus uppmärksammade sina apostlar på vikten av dessa dolda hemliga tankar, i Matt. 15:18 till 20: " *Men det som går ut ur munnen kommer från hjärtat, och det orenar människan . Ty från hjärtat kommer onda tankar , mord, äktenskapsbrott, otukt, stöld, falskt vittnesbörd, förtal. Dessa är de saker som orenar människan, men att äta med otvättade händer orenar inte människan.* Hos människan uttrycker " hjärtat " endast, genom rytmen av sitt slag, de känslor som känns i " *hennes sinne* " eller, i verkligheten, i hennes hjärna. Men vad är det egentligen som får mäns och kvinnors hjärtan att slå? Kärleken till Gud och hans sanningar eller den upproriska världens värderingar? Gud ensam vet svaret och kan besvara denna fråga som gör skillnaden mellan de utvalda och de upproriska; båda är kapabla att älska... men inte samma saker, inte heller samma människor. Således kommer de utvaldas tankar att fyllas av kärlek till Gud och hans lärosanning såväl som hans profetior, och de västerländska rebellernas tankar har

fyllts av avskyvärd dyrkan av den mänskliga varelsen och dess påstådda religiösa auktoritet av den romersk-katolska påveregimen vars lögnaktiga lära i denna vers i Upp. 8:11 jämförs med denna giftiga, dödliga alkoholhaltiga dryck som utgör den berusande drycken kallad " *Absint* " gjord av en blandning av alkohol och extrakt av " *malört* ". På ¹⁵⁰⁰-talet som berörs av profetian användes "själva" *bittra* "malörtsvinet" för att behandla, sägs det, effektivt magsjukdomar. Och denna detalj är viktig, eftersom Guds sanna ord självt jämförs med " *sötman*". *honung* "i Upp. 10:9: " *Och jag gick till ängeln och sade till honom: Ge mig den lilla boken. Och han sade till mig: Ta den och ät den. Den skall bli bitter i din mage, men i din mun skall den vara söt som honung.* "Denna vers uppenbarar för oss vad som utgör den "bitterhet" som citeras i versen i Upp. 8:11: den organiserade, förföljande religiösa oppositionen mot " *honungens sötma* " i det sanna apostoliska evangeliet, bekräftat och återställt i den sista tiden för de sista utvalda, upplysta av profetior. Lika mycket som de utvaldas mun uttrycker den gudomliga kärlekens sötma, lika mycket uttrycker den katolska fiendens mun det hat, den bitterhet och den grymhet som djävulen inspirerat hos ledarna och fanatiska anhängarna av denna religion, frukt av kristen avfall. Men imorgon kommer denna frukt också att vara de avfälliga protestanternas och adventisternas som "spukas ut" av Jesus Kristus. I Upp. 10:9 förbinder Gud människans " *inälvor* ", sätet för fysisk buksmärt, med de lika fysiska och mentala förföljelser som orsakar dem. I det givna exemplet kommer sanningens budskap, som tas emot av den som Johannes representerar och profeterar, att dra på honom djävulens hat och de mänskliga redskap han använder. Irritationen och kampen som utkämpas mot honom kommer att skapa dessa " *bittra* " lidanden i hans kropp." Således, i " *malörten* " som orsakar " *bitterhet* " i människornas " *hjärtan* " och i det uppenbarade " *vattnet* " som har " *smak av honung* ", finns det två diametralt motsatta kristna religiösa begrepp, som natt och dag, mörker och ljus. Båda religiösa begreppen leder därför mänskligheten till att känna bitterhet, men det föreslagna botemedlet är absolut motsatt. Det som Gud föreslår har fördelen att erbjuda de utvalda, i deras " *munnar* ", en behaglig och " *söt smak av honung* ". Det gudomliga budskapet som ska tas bort är att religionen som kallas " *absint* " är en fermenterad version som konkurrerar med den rena sanningen i frälsningsevangeliets som ursprungligen förkunnades korrekt av Jesu Kristi apostlar. " *Bitterhet* " är i sig frukten av ondska och grymhet som bars av de katolska ligorna och tribunalerna i den romerska påvliga inkquisitionen från 1500-talets tid, ^{som} profetian riktade in sig på. Människor påverkas av den religiösa lära de får och det som ges av den romersk-katolska religionen är av hednisk norm; det är dödligt och liksom detta vin kallas det "andligt" vars överdrivna användning får effekten av en drog som har lett konstnärer till dö i en onormal galenskap; vilket bland annat bekräftades av fallet med målaren Van Gogh.

" *vatten* " som är berusade av den " *bittra absinten* "-läran kommer att attackera och döda andra " *bittra vatten* " som bekämpar dem i evangeliets namn, eftersom andan hos de människor som tar till vapen i det protestantiska lägret delar, med katolikerna, samma " *bitterhet* " och samma grymhet. Under samma era av "religionskrigen" leds Guds utvalda oftast till fångenskap, till fängelser eller kungars galärer. Och andra dör i Herren som autentiska martyrer av tron.

Jämförelsen av " vatten " med människan motiveras ytterligare av det faktum att människan fysiskt består av 75 % vatten, vilket innebär att helt uttorkad väger en mänsklig kropp på 100 kg bara 25 kg. Det är därför människan kan klara sig utan mat i månader i sträck, men hon överlever inte en vattenbrist på en vecka och för vissa sägs det inte mer än tre dagar. " Vatten " är därför en fundamentalt viktig del av mänskligt liv. Och dess outhärlighet gör det till den perfekta bilden för att symbolisera det uppenbarade gudomliga ordet, enligt Matt. 4:4: " *Jesu svarade: Det står skrivet: Människan skall inte leva av bröd allena, utan av varje ord som utgår från Guds mun.* " Det som gäller för " brödet " som citeras i denna vers gäller ännu mer för det outhärliga " vattnet " som utgör oss. Och Guds ord i Kristus är både näringsrikt " bröd " för tron och " vatten från livets källa ".

I sin fysiska molekylära sammansättning består " vatten " av två huvudsakliga gaser: väte och syre: H_2O . Dessutom främjar kontakten mellan syret i vattnet och syret i luften en förskjutning av atomer, vilket förklarar avdunstningsprocessen, som är ett konstant fenomen som förstärks av värme eller vind. Men detta " vatten ", som avdunstar från hav och sjöar, ersätts av vatten som återvänder i form av regn, bergsbäckar, floder och vattendrag. Detsamma gäller mänskligheten: om de tas bort av döden avdunstar de bortgångna mänskliga själar och ersätts av nya födda mänskliga varelser. Och denna princip om förnyelse är också konstant så länge mänskligt liv fortsätter på jorden under nuvarande förhållanden.

Det är i Dan 7:2 som ordet " hav " för första gången symboliskt betecknar den globala samlingen av hednisk mänsklighet i dess profetior avsedda för dess sista utvalda: " *Daniel började och sade: Jag såg i min nattliga syn, och se, himlens fyra vindar drog fram över det stora havet.* " Genom att specificera det " stora havet " betecknar Anden tydligt den " stora " mänskligheten, förlängd över tid av följder av stora härskare fram till den sista tiden som kommer att präglas av Jesu Kristi återkomst. Vers 3 som följer bekräftar genom att säga: " *Och fyra stora djur steg upp ur havet, det ena olika från det andra.* " De successiva utträdena av dessa djur bekräftas av den numeriska ordningen för deras respektive framträdanden: " *det första* "; " *det andra* "; " *det tredje* "; " *det fjärde* ."

Budskapet som framträder ur denna jämförelse av " havet " med den gudlösa mänskligheten är fruktansvärt. Eftersom " havet " är fyllt med djurliv som lever eller dör enligt principen att den största äter den minsta. Därför borde vi inte bli förvånade över att finna tillämpningen av samma grundläggande princip i mänskliga samhällen: de rikaste blomstrar genom att utnyttja de fattigastes liv. För att kompensera för och minska denna princip om djurliv har mänskligheten etablerat rättvisauktoriteter, men hur kan rättvisa tillämpas om människor bara kan skapa orättvisa lagar? För som Jean de la Fontaine uttryckte det: "de starkastes förnuft är alltid det bästa."

" *Livets vatten* " hänvisar till evigt liv, vilket förblir utmaningen i trons kamp för de kallade som svarar positivt på Guds kallelse. Detta eviga liv erbjuds fortfarande idag endast i Jesu Kristi namn, men också, på villkor att Jesus anser och bedömer värdiga sin frälsning, de kandidater som gör anspråk på hans nåd. Situationen är dock fruktansvärt och tragiskt missvisande. Guds svar på detta påstående saknas, men även utan ett svar från honom fortsätter den upproriska

mänskliga anden och tecknar; den gör anspråk på Guds löften, men glömmer eller vägrar att ta hänsyn till de villkor som Gud har ställt för att erhålla dem. Men från början av hans religiösa resa är hans sak förlorad i förväg, antingen på grund av den falska läran som mottagits från en institution som fördömts av Gud, eller på grund av hans personliga oförmåga att producera trons frukt som behagar sanningens Herre. Risker att förlora det eviga livet gäller endast dem som har mottagit det som ett löfte, eftersom deras beteende har godkänts av Jesus Kristus. Och det är här alla måste förstå det, "där Herren är, där är hans sanning", "där Jesu helige Ande bor, finns det gott om svar på religiösa frågor", och hans profetior får alla förklaringar som gör deras förståelse tydlig; detta beror på att Gud lever och inte är död; ty den levande anden verkar medan de döda inte längre verkar eller inte längre. Varje uppriktig och värdig människa får ett svar från Gud under sin existens. Gud känner till de utvaldas namn från början av sin skapelse av fritt liv, vilket är anledningen till att ingen själ värdig hans frälsning kommer att saknas från den slutliga samlingen av de förvandlade utvalda som avgår till det himmelska riket där Jesus har "*berett en plats*" för dem enligt Johannes 14; men otaliga vilseledda troende kommer att uppleva den mest bittra desillusioneringen, eftersom de kommer att ha underskattat de kallelser som mottagits vid gynnsamma tider. Nu förmedlar Gud inte dessa varningar direkt själv. För denna uppgift använder han sina trogna mänskliga tjänare och det är genom deras munnar som han vädjar. Att ta emot undervisningen om den sanning som Gud föreslagit kräver därför verklig ödmjukhet från kandidaternas sida, eftersom de måste ta emot undervisningen som presenteras och förmedlas av enkla människor, utan examensbevis, utan förföriskt fysiskt utseende; deras förmåga att förklara gudomliga ting är deras enda kriterium för äkthet.

Denna dag, den 13/12/2022, har ljusets och sanningens Gud, som jag tjänar i Jesu Kristi namn, gett mig den oerhörda nåden av en verkligt exceptionell uppenbarelse som på ett oantastligt sätt belyser berättelsen om jordens första skapelsedag. Detta budskap om "*livets vatten*" har förberett det. Det är tydligt och nu bevisat att "*vattnen*" representerar folk, levande mänskliga massor. Sanningens Herre har just låtit mig förstå innebörden av den form som ges till hans skapelseberättelse, som börjar med en vattenboll. Dessa "*vatten*" representerar liv, i denna bild är jorden täckt av liv och denna precision profeterar bara det utseende som den nya jorden som Gud kommer att skapa från den nuvarande jorden kommer att ha. För i Upp. 21:1 läser vi: "*Och jag såg en ny himmel och en ny jord . Den första himlen och den första jorden var försvunna, och havet var inte mer .*" Slutet av denna vers specificerar: "*Och havet var inte mer .*" Det kommer att "inte *mer*" eftersom de utvaldas liv, som det profeterade om i Första Moseboken 1:1-2, kommer att ersätta det för att täcka "*den nya jorden*". Således, i det ögonblick då Gud skapade den, profeterade den nuvarande "*jorden*", som i början var täckt av "*vattnen*", om dess framtida förhärskade eviga tillstånd som en "*ny jord*" som, efter det sjunde årtusendet, kommer att välkomna Guds tron och hans utvalda, som han återlöste och utvalde genom Jesus Kristus, under de första 6 000 åren som programmerats för detta ändamål.

Berättelsen om skapelsens första dagar som citeras i Första Moseboken 1 har därför en mycket större omfattning än den som syftar till att förstå jordens

ursprung. Den innehåller, till förmån för hans sista utvalda, ett löfte som bara kommer att uppfyllas vid slutet av alla prövningar och som rör den " *nya jorden* " som kommer att vara det nya paradiset, det nya Eden, Guds eviga trädgård som kommer att vara de utvaldas del som kommer att övervinna synden, liksom Jesus Kristus var den förste att övervinna den. Således profeterar jordens utseende från början vad den kommer att ha i slutet, vid förnyelsen av allting. Med detta förstått uppenbarar Gud på den första dagen sin plan som består i att " *skilja ljuset från mörkret* ", vilket båda kommer att karaktärisera de fria mänskliga liv som kommer att täcka jorden i 6000 år. Och detta budskap är kopplat till veckans första dag, som under den kristna eran kommer att vara " *odjurets märke* " i Jesu Kristi uppenbarelse. Den första dagen som är tillägnad vila kommer slutligen att bli " *märket för mörkrets* " läger. Gud profeterar det från denna första skapelsedag. På samma dag förklarar han sitt " *ljus* " vara " *gott* ", vilket betecknar hans vilja, hans uppenbarelsen, hans lagar, hans bud, det vill säga alla former av hans sanning som hans utvalda kommer att sörja för att hedra genom sin lydnad.

På den andra dagen skiljer Gud de " *nedre vattnen* " från de " *övre vattnen* ". Här bekräftas återigen syndens jordiska öde. De lägre vattnen riktar sig mot den jordiska mänskligheten, fastspikad vid marken, på jorden. De " *övre vattnen* " betecknar de himmelska änglaliven som människor inte har tillgång till. Men bilden profeterar fortfarande slutet eftersom " *det övre* " är himlen där de utvalda " *övre vattnen* " i " *tusen år* " kommer att döma " *de lägre vattnen* " som betecknar de rebeller som har stannat kvar för evigt på jorden, eftersom de aldrig kommer att komma in i himlen. Här är det återigen separationen av "det övre ljusets" lägret från "det lägre mörkrets" lägret. Det är redan tydligt att denna läsning av den bibliska berättelsen tar historiens gång i omvänd ordning. Innan den " *nya jorden* " bär de utvalda, **en en definitiv åtskillnad** mellan de två lägren " *ljus* " och " *mörker* " kommer att ha uppnåtts.

På den tredje dagen lär skapelsen oss att före denna **slutgiltiga separation kommer det att ha skett en separation** på jorden själv av religiösa skäl, vilket profeteras genom separationen av det " *torra* " som kallas " *jord* " och " *vattnet* " som kallas " *hav* ". Utgående från " *havets vatten* " profeterar det " *torra landet* " den protestantiska reformerta trons avvikelse från den oreformerade påvliga romersk-katolska kyrkans tro.

Går vi tillbaka i tiden, på den fjärde dagen, skapar Gud himlens stjärnor, bland vilka och först kommer " *solen* ", som just det förbannade djuret mänskligt liv kommer att ära som en hednisk gudom. Och här har vi orsaken till den påvliga romersk-katolska religionens förbannelse. För just på denna fjärde dag bekräftar Gud att han skapat stjärnorna som fyller vår himmel, och som sådana kan de inte vara gudar. De som gör det manifesterar och visar bara totalt förakt för Gud och hans bibliska uppenbarelse. De kommer därför att få lida hans rättmätiga vrede.

Om vi går tillbaka i tiden, på den femte dagen, befäller Gud produktionen av alla former av liv i havet och i luften. I " *luften* " skapar Gud fåglar, en profetisk bild av de himmelska änglarna vars ledare för det demoniska lägret kallas " *fursten över luftens välde* " i Ef. 2:2. Uppenbarelsesboken 18:2 bekräftar denna tolkning: " *Och han ropade med hög röst och sade: Fallet, fallet är det stora Babylon och har blivit **en boning för djävlar** och ett tillhåll för alla oren andar*

och ett terrarium för alla orena och avskyvärda fåglar." Genom "produktionen" av djurliv som är spridda i "havet" uppenbarar Anden sin dom över den påvliga romersk-katolska tron. Eftersom den religiöst dominerar monarkin som stöder den och förföljer för dess skull de trogna heliga som tillhör Jesus Kristus. I detta "avskyvärda" beteende förlorar människan sitt värde som människa och blir ett djur för Gud, vilket bekräftas av 1 Kor. 2:14: "Men **den naturliga människan** tar inte emot det som Guds Ande har att säga, ty det är dårskap för henne, och hon kan inte förstå det, eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt." Detta mänskliga djur är mer eller mindre vildsinta och köttätande, och bekräftar sitt namn: "odjuret som stiger upp ur havet" i Upp. 13:1.

Går vi längre tillbaka i historien, till ämnet den sjätte dagen, finner vi först skapelsen av landlevande djur. Dessa är fortfarande djurliv, och detta avslöjar återigen den dom som Gud denna gång utdömer över den protestantiska religionen, vilket ordet "jord" symboliskt betecknar. Vi kan således förstå att de protestantiska utvalda inte var många, eftersom de som Gud frälste bland dem frälstes trots en stor ofullkomlighet i doktrinär sanning. Och Upp. 2:24 bekräftar denna provisoriska gudomliga ynnest och säger: "Jag lägger ingen annan börda på er; håll bara fast vid det ni har tills jag kommer." Sammantaget har den protestantiska tron förblivit under sin förbannelse sedan 1844, eftersom den inte har accepterat Guds krav att återställa utövandet av sin sjundedagssabbat. Den protestantiska tron förblir därför värdelös för honom och dess anhängare förlorar också sin mänskliga status och får en djurstatus som Upp. 13:13 bekräftar genom att kalla den "odjuret som stiger upp ur jorden".

Sedan, på samma sjätte dag, skapar Gud "människan formad till sin avbild"; vilket driver oss till början av den kristna eran, då Jesus Kristus, den "nye Adam", i den fullkomliga "Guds avbild", inträdde i sin jordiska tjänst och fullbordade den genom att offra sitt fullkomliga liv som ett offer, för att sona synderna hos sina enda utvalda, som han utväljer och väljer, när de visar sig värdiga hans frälsning. Tillsammans utgör hans återlösta hans "brud", det vill säga hans Eva, som föddes, formades av honom och av honom genom att ta emot hans Helige Ande.

Och denna berättelse slutar med slutet av Första Moseboken 1. För i Första Moseboken 2 står bilden av det sjunde årtusendet där separationer inte längre ska göras, eftersom de gjordes vid tiden för Jesu Kristi återkomst, i början av dessa sista "tusen år". Detta tema är sabbaten som profeterar, i slutet av varje vecka, om den stora vilan på "tusen år" som Gud och hans återlösta kommer att gå in i samtidigt; denna vila är ett resultat av förintelsen av de himmelska och jordiska rebellerna, alla döda liggande på jorden, förutom ledaren för ondskans läger: Satan, djävulen som förblir ensam, isolerad i "tusen år" på den öde jorden som har blivit hans fängelse, i väntan på sin utrotning vid den yttersta domen.

För Gud och hans utvalda är innebörden av denna sabbatsvila att ondskan upphör; att allt fysiskt eller mentalt lidande upphör. Och denna lyckliga utsikt rättfärdigade väl Guds "helgande" av den "sjunde dagen".

Denna nya lärdom baserad på att läsa baklänges i tiden får mig att inse flera saker. Och redan det faktum att detta tillvägagångssätt berör följden av

kapitel 7, 8 och 9 i Daniels bok, eftersom det riktade temat i den sjunde kapitlen är Roms påvliga regim; i den åttonde kapitlet ^{är temat} överföringen av de två på varandra följande faserna av det kejserliga Rom och det påvliga Rom; och i den nionde kapitlet ^{finner} vi temat om Jesu Kristi jordiska verksamhet, grundaren av den kristna religionen som Gud riktar in sig på i alla dess aspekter, i hela dess profetiska tolkning av Daniel och Uppenbarelseboken. Och redan i Daniel 2:44 kunde vi finna budskapet om det gudomliga löftet som rör hans återlösta heliga: "*I dessa kungars dagar skall himmelens Gud upprätta ett rike som aldrig i evighet skall förstöras och som inte skall lämnas åt något annat folk. Det skall krossa och förgöra alla dessa riken, **men självt skall det bestå för evigt.***" Slutet av versen rör redan det nya "Eden" på "den nya jorden" som presenteras i Upp. 21 och 22. Det är först i denna tidpunkt av mänsklighetens historia, det vill säga vid slutet av de 7000 programmerade åren, som Guds paradiset kommer att ta form och existera. Och människor måste vara döva och envisa för att bekräfta och tro det motsatta, eftersom Jesus förklarade för sina apostlar och sina heliga tjänare, sina frivilliga slavar, i Johannes 14:1-3: "*Låt era hjärtan inte oroas. Tro på Gud och tro på mig. I min Faders hus finns många boningar. Om det inte vore så, skulle jag ha sagt er det. Jag går bort för att bereda en plats åt er.*" Och om jag har gått bort och beredt plats åt er, **skall jag komma tillbaka och ta er till mig**, så att även ni skall vara där jag är. » Jesus gjorde det klart, « **"Jag skall komma tillbaka och ta er till mig"**, vilket betyder att hela den utvalda kollektivt inte kommer in i paradiset förrän Jesus kommer tillbaka för att ta dem med sig. Dogmen, baserad på tolkningen "*idag skall du vara med mig i paradiset*", kollapsar, eftersom Jesus hade sagt: "*idag säger jag dig: Du skall vara med mig i paradiset*" ... när det skapas, det vill säga vid förnyelsen av allting, efter slutet av det sjunde årtusendet. Sällsynta undantag som nämns i Bibeln finns, och de gäller successivt fallen med Enok, Moses, Elia och de helgon som Gud uppväcker i Jerusalem i just det ögonblick då Jesus dör. Och det är allt. Alla de andra väntar i dödens sömn och förintelse på den första uppståndelsens timme som är reserverad för de heliga och den andra uppståndelsen som är reserverad för fallna upproriska människor; de två uppståndelserna är separerade av "tusen år" enligt Upp. 20:4 till 7.

Denna studie visar att Gud, när han skapade den nuvarande jorden, tänkte på sin plan för en "ny jord". Men den första formen var att bära synd, och havets vatten som täckte den skulle bringa död till syndare vid syndafloden. Den "första jorden" avser början, medan den "nya jorden" framträder, i sin renade och förhärligade form, först i slutet. Nu ger dessa ord "början och slut" en ny innebörd åt detta uttryck som Jesus citerar starkt i sin Uppenbarelsebok, där det också förekommer i formen: "*alfa och omega*", vilket därför betecknar, i den citerade ordningen, den ursprungliga jorden respektive dess slutliga förnyelse. Vi läser i Upp. 20:14: "*Och döden och Hades kastades i eldsjön. Detta är den andra döden, eldsjön.*" "*Dödens roll, som straffar synden, upphör, vilket rättfärdigar det dödande*" havets "försvinnande på den "nya jorden".

Jag återgår nu till Guds skapelse av stjärnorna, på den fjärde dagen. I detta skapelseögonblick lägger Gud fram för människan sitt frälsningsprojekt som kommer att fullbordas under 7000 år. Människan kommer därför att behöva referenspunkter för att positionera sig i tidens gång. Med stjärnorna och

himlakropparna erbjuder han henne en klocka med exakt och evig oförstörbar funktion som gör det möjligt för henne att konstruera en kalender, i enlighet med vad Anden förklarar i 1 Mos 1:14: "Och Gud sade: *Varde ljus på himmelsvidden till att skilja dagen från natten. De skall vara tecken och till att ange högtider, dagar och år.* "

Faktum kvarstår att vetenskapsmän kommer att få stå till svars inför Gud för sin misstro, eftersom dessa stjärnors funktion, deras rörelse, deras cirkulära eller elliptiska banor, deras riktningar och rotationshastigheter är mycket olika från varandra och verkar inte lyda någon logisk lag; vilket får dem att känna sig skyldiga. Eftersom detta skenbara kaos är organiserat och kontrollerat enbart av den store skapargudens, den Allsmäktiges, tanke; eftersom han skapade de fysikaliska och kemiska lagar som mänskliga vetenskapsmän observerar, men han är inte själv underkastad dessa lagar; vilket förklarar de mirakel som utfördes av Jesus Kristus och hans apostlar.

Vi behöver inte leta på himlen efter bevis på denna ologiska funktion, eftersom den redan berör jorden vi lever på. Denna ologiskhet framträder med synden, då jordens lutning på 23° 26' på sin axel satte i rörelse, under sju tusen år, principen om de fyra på varandra följande årstiderna. Före synden mottog ekvatorn på vår jordklot solljus vid 90°, det vill säga den maximala värmen. Och vår 45:e ^{parallellgrad} på norra halvklotet, där jag bor, var varmare än idag. Från och med synden började jorden kretsa runt solen för att markera årscykeln genom att röra sig i en cirkulär bana. Men samtidigt, som om den tvingades av en järnhand, roterar den runt sin axel på 24 timmar och bibehåller sin axel i en konstant parallell inriktning, upprätthållen under hela sin årliga solcykel på cirka 365 dagar. Detta parallella upprätthållande är förklaringen till årstiderna och ingen gravitationslag kan rättfärdiga det. Vittnesmålen som naturen ger är därför förvirrande och dramatiska för de upproriska vetenskapliga och naturvetenskapliga sinnena. Denna konstanta parallella lutning skapar på vardera sidan om solen, i absolut motsats, det vill säga under en sexmånadersperiod, vår- och höstårstiderna som markerar två motsatta dagjämnningar (lika med dag och natt), och halvvägs genom denna bana, sommar och vinter som markerar två motsatta och omkastade solstånd (maximal skillnad mellan dag och natt). Det måste förstås att jordens axel pekar mot solen endast vid dess sydpol, på sommaren, för det södra halvklotet som samtidigt placerar det norra halvklotet under vintersäsongen; och sex månader senare, på andra sidan solen, är ordningen omvänd. I början av vår- och höstsäsongerna pekar denna jordaxel inte mot solen, den är parallell med solen. Och under hela solcykeln är årstiderna på det norra och södra halvklotet omkastade. Det är verkligen ett komplext system som bara kan förklaras för att Gud ville det så. Den årliga solcykeln börjar med vegetationens födelse och slutar med dess död. Den profeterar således för mänskligheten den betydelse som Gud ger dess osäkra eftersom tillfälliga existens. Varje år blir naturen en profet och påminner människorna om att " *döden är syndens lön* " enligt Rom. 6:23: " *Ty syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre.* "

Gud valde början av vårdagjämningen som tidens början. Han lärde sitt hebreiska folk detta under deras uttåg ur Egyptens land enligt 2 Mos 12:1-2: "

*Jehova sade till Mose och Aron i Egyptens land: **Denna månad skall för er vara den första av månaderna; den skall för er vara den första av årets månader.** »* Han placerade således påskfesten på vårens 14:e ^{dag}, vilket gör den till festen för befrielse från Egyptens synd. Och det är bara för att bekräfta den absoluta motsatsen till rättvisa och synd som Gud kommer att instifta festen för "syndens försoning", eller på hebreiska "Yom Kippur", på årets sjunde månad, det vill säga det största gapet som kan skilja den från påskfesten som firar erbjudandet om gudomlig rättvisa som erbjuds syndaren, för förlåtelse för hans synder. Dessutom skulle denna fest, Yom Kippur, endast förlängas till Messias första ankomst, vars frivilliga död fullbordade den i sin fullkomlighet, vilket gjorde den, efter Jesus, föråldrad och oanvändbar. Faktum är att vi redan har, i påsken, representationen av synd, eftersom det är synd, vilket gör det dödliga försoningsoffret av "*Guds Lamm* " och erbjudandet om hans eviga fullkomliga rättvisa till uppriktigt ångerfulla syndare som han går med på att återlösa på villkor att de lyder Gud.

Således, efter att ha börjat på våren, kommer räkningen av de sju tusen årens historia av jordisk synd att upphöra, vilket ger vika för en förnyande källa där "*levande vatten* ", autentiska "*livets vatten* " som återlösts genom Jesu Kristi försoningsdöd, kommer att ersätta "*havet* " på den så kallade "*nya jorden* ", eftersom Gud kommer att ge en härlig, ren och fullkomligt helig aspekt åt den gamla jorden, på vilken "*den andra dödens eld* " tidigare kommer att ha förstört och förintat för alltid de onda rebellerna, änglarna och människorna.

Beviset ges således att berättelsen i Första Moseboken 1 förmedlar ett ganska bokstavligt budskap i sin ökande tidsläsning, och tvärtom avslöjar dess baklängesläsning ett mycket andligt dolt budskap som i slutändan bekräftar den lära som uppenbaras i dess Uppenbarelsebok som kallas Apokalypsen.

Guds förberedelse av sina budskap baserad på läsning bakåt i tiden avslöjar för oss hans avsikt att endast låta hans tjänare i "*ändens tid* " upptäcka och förstå de lärdomar som lärs ut på detta sätt. Och denna förklaring motiveras av det faktum att Anden i prologen till hans apokalyps fångar och transporterar Johannes sinne "*till ändens tid* ", just till tiden för vår Herre Gud och Mästare den Allsmäktige, Jesus Kristus, härliga återkomst, och som denna vers indikerar, kommer hans återkomst, där han återvänder för att ta med sig dem som hans utgjutna blod har återlöst, att vara synlig över hela jorden och utan någon möjlig tvist: Upp. 1:7: "*Se, han kommer med molnen, och alla ögon skall se honom, även de som genomborrade honom, och alla jordens stammar skall klaga över honom. Ja. Amen!*" » Förstå: "*de som genomborrade honom* ", det vill säga hans fiender genom alla tider som bekämpat honom genom att förfölja hans återlösta genom hela den jordiska historien.

Alliansen av jordens köpmän

Denna allians har bildats gradvis sedan 1945, slutet av andra världskriget. I Jalta på Krim delade segrarna upp Europa, och som byte och kompensation för kriget annekterade Ryssland de baltiska staterna och ockuperade Polen och den östra delen av Tyskland. USA tog sedan över resten av västra Tyskland och

koloniserade de andra nationerna i Västeuropa i viss utsträckning. Och omedelbart efter att ha lanserat "Marshallplanen" investerade USA mycket pengar för att rätta till situationen i Europa, som var ödelagt och ruinerat av fyra års krig. De gav denna återuppbyggnad den standard de önskade, en standard som gynnade handel och berikandet av deras eget land och, i andra hand, de nationer som utbildats på detta sätt. De politiska och ekonomiska uppfattningarna, i absoluta termer motsatta, skapade en järnmur mellan det kapitalistiska västlägret och det nordöstra lägret, sovjetiska, ryska, kommunistiska och öppet ateistiska.

Eftersom Hitlers Nazityskland var orsaken till denna europeiska konflikt, blev nazismen universellt "bête noire", föremål för fördömelse av alla folk... eller nästan, åtminstone till synes. Eftersom vissa människor som stödde denna nazism ångrade dess fall och behöll ett nostalgiskt minne av den; särskilt i de nationer som ingick i "axel"-alliansen, inklusive Tyskland, Polen, Kroatien, Slovenien, Italien och general Francos Spanien, som ändå förblev neutrala; Schweiz, också neutralt, gynnades mycket av krigssituationen i sina relationer med de två motsatta lägren. Nazismen tolkades därför olika av folk. I det västliga lägret, och särskilt i Frankrike, utlöste den hat mot nationalism, men framför allt blev den bilden av försöket att förrinta europeiska judar. Men det är viktigt att komma ihåg att så snart kriget var slut organiserade USA flykten för de nazistiska "stora sinnena" och välkomnade dem på amerikansk mark. Bland dessa stora sinnen fanns den berömda Von Braun, till vilken USA har att tacka för utvecklingen och rymdframgångarna för sin "NASA". Det måste sägas att mannen hade erfarenhet eftersom han var uppfinnaren av de destruktiva V1- och V2-raketerna som Tyskland använde mot England och särskilt dess huvudstad London.

Så vad var egentligen denna tyska nazism? En fanatisk dröm om perfekt renhet. En "dröm" eftersom den var oförverkligbar; "fanatisk" eftersom legitim renhet pressas till det yttersta; "om perfekt renhet" eftersom perfekt renhet inte är tillgänglig för mänskligheten, och den enda som förkroppsligade den, Jesus Kristus, kom från himlen, född i kroppen av en ung jungfruflicka vid namn Maria. Sedan var det också ett exceptionellt nationalistiskt uppvaknande eftersom Hitler hade en önskan att hämnas förödmjukelsen av undertecknandet av vapenstilleståndet i slutet av första världskriget. I sitt litterära vittnesmål kallat "Mein Kampf" eller "Min kamp", redan inspirerat av den ryska antisemitismen i boken "Sions äldstes protokoll" skriven av extremistiska ortodoxa poliser, hade Hitler inte dolt något om sina avsikter som sålunda uppenbarats för sitt tyska folk, utan också för jordens andra nationer. Det kommande dramat var därmed tillkännagivet. Men hur hamnade vi i världskriget? Inledningsvis hotade Tyskland Tjeckoslovakien om "Sudetenlandet", som Tyskland gjorde anspråk på som sitt eget. Denna strategi upprepades den 24 februari 1939 av Ryssland angående Ukraina. Men vad hände sedan? När Hitler anföll Polen förklarade England och Frankrike officiellt krig mot Tyskland, och konflikten spred sig till att omfatta hela Väst- och Östeuropa. Idag, år 2022, gömd bakom en illegitim och bedräglig icke-medstridande attityd som bara lurar sig själv, bekämpar det västerländska lägret det anspråkstagande Ryssland med sina moderna vapen; detta tyder på en utveckling i hela Europa, men också, beroende på vår tids slutliga kontext, en universell utveckling.

Låt oss nu se på historien som fullbordats efter 1945, i det ryska sovjetlägret. Förrådt av Nazityskland, med vilket Ryssland hade slutit en pakt, led det framför alla nationer av de tyska arméernas destruktiva grymhet. Även 1945 ökade landets hämnd tiofaldigt och dess hat mot nazismen nådde en kulmen. Men dess tillfälliga allians med Hitler har sin förklaring: de kom överens om planen att dela Polen och de baltiska staterna; dessutom, medan Polen välkomnade dem, var judarna i Ryssland ogillade och redan hårt förföljda, men denna aspekt av nazismen utgjorde inget hinder. Och detta ryska hat mot judarna ger Ryssland självt en nazistisk aspekt som ärvts och bevarats, även i vår tid.

Den nuvarande situationen är så förvirrande att alla kastar etiketten "nazist" på varandra, vilket ersätter ordet "djävul" för nuvarande icke-troende folk. Det blir svårt att bedöma aktörerna eftersom kraven från de två motsatta lägren är så legitima. Gud har medlen att skapa denna typ av olös situation och han gav ett första bevis på det med problemet med det palestinska folket, offer för judarnas återkomst till sitt folks tidigare territorium: Israel har återställts till sin tidigare nationella jordmån sedan 1947. Och han ger ett andra bevis på det idag år 2022 med det **olösliga problemet** med Ukraina och Ryssland som ifrågasätter legitimiteten i besittningen av Donbass.

Inför alla dessa legitima anspråk står Gud, mäktig, upprätt och fast i sin gudomliga legitimitet. Och våra nuvarande samhällen, som ignorerar eller föraktar honom, kan bara bli skandaliserade, skräckslagna och förskräckta över att veta att han själv organiserade folkmordet vid syndafloden och senare folkmordet på amoréerna, invånarna i Kanaans land. Och de skulle bli det ännu mer när de fick veta att Gud organiserade "Shoah" av judarna mellan 1942 och 1945.

Det är därför vi klokt måste analysera orsakerna till dessa olika typer av folkmord. Och först, och helt legitimt, förstå varför Gud organiserar massmord på de människor han har skapat. Genom att skapa fria himmelska och jordiska änglaliv erbjuder Gud dessa varelser möjligheten att välja honom som sin Mästare och Herre. De som inte gör detta val förlorar då all betydelse för honom, eftersom de inte är något annat än varelser som drar nytta av en livsuppehållning innan de dör, förintade för alltid. Relationen som etableras mellan Gud och de som frivilligt blir hans slavar får namnet "religion", vilket betyder "att binda" från latinets "religare". Relationen som etableras med Gud involverar plikter och belöningar, och dessa plikter framträder i form av lagar, föreskrifter och förordningar; Guds tio budord sammanfattar hans tjänares väsentliga plikter. Belöningarna, som redan är på jorden, är fred med Gud för sinnet, hälsa för kroppen och gudomligt beskydd för hela själen som får näring av hans ljus. Sedan, vid Kristi återkomst, kommer inträdet i den himmelska dimensionen för evigheten.

I det gamla förbundet var Israel en köttslig församling byggd på religiös och nationell ärftlighet. Och Gud organiserade sitt religiösa skydd genom förbud, inklusive äktenskap med en utländsk make/maka. Det var inte av rasistiska skäl i modern mening som han införde detta förbud; rättfärdigandet var den religiösa risk som den utländska makens avgudadyrkande religion representerade. Guds motivation för detta förbud rättfärdigades av hans önskan att rädda sina skapelsers liv; som han skulle vara tvungen att låta gå mot döden om de överträdde hans förbud. Det första Israel, även om det var köttsligt, bildades ibland av utlänningar

som ville komma in i Guds folk för att ära den sanne Guden. Och sedan dess spridning över alla jordens nationer har detta köttsliga Israel fört samman människor av alla raser. Det är således, bedrägligt nog, jämförbart med Guds sanna Israel som är en andlig nation bildad av kristna medlemmar lika spridda över jorden: skillnaden mellan dessa två israeler vilar på närvaron eller frånvaron av tro på Jesus Kristus, och särskilt i vår sluttid, på hans " vittnesbörd " som är " *profetians ande* " enligt Upp. 19:10.

Således, vid flera tillfällen, resignerar sig Guden som skapade alla former av liv, materia och lagar till att massförgöra varelser som har blivit oåterlösliga.

Detta är inte fallet i mänskliga handlingar där motivationen i grunden är hat, avsky för olika normer. Hitler upphöjde den ariska rasens renhet, som han gjorde en exakt beskrivning av, blont hår, blå ögon, etc. Observera i förbigående att han själv inte var blond. I sin dröm ville han förvandla hela Tyskland så att dess befolkning skulle anta detta idealiserade utseende som kloner. Hans vegetariska kost hindrade honom inte från att agera på ett monstruöst sätt. Men även här, när situationen kräver det, reser Gud upp denna typ av användbart monster för att genomföra sin destruktiva plan; detta bekräftas av Rom. 9:17: " *Ty Skriften säger till Farao: Jag har uppväckt dig just för att jag ska visa min makt på dig och för att mitt namn ska bli förkunnat över hela jorden.* "

Kan vi döma handlingar som Gud vill? Uppenbarligen inte. Hans trogna barn måste och kan acceptera tanken att även Gud har plikten att förgöra oåterkalleliga upproriska liv. Och han, som utforskar mänskliga sinnen och tankar, vet när situationen är så desperat. För vi har bakom oss 77 år av fred som har förstört tron på Gud. Och i den nuvarande mängden är oräkneliga människoliv redan oåterkalleliga. Det är därför vi, i motsats till gudomliga motiv, finner oräkneliga mänskliga motiv som leder, från hat till utrotning, till förintelsen av dem som inte längre tolereras.

Som vi har sett, i Guds läger bygger ordningen på respekt för de regler som han fastställt. I världsorganisationen är denna princip också nödvändig, men här ligger problemet: inte alla accepterar de regler som faktiskt fastställts av USA under FN:s alibi. Således är de erkända och berättigade reglerna i båda lägren, västerländska och österländska, inte desamma, och var och en gör anspråk på sin legitimitet. Detta är hela tragedin i mänsklighetens historia; den genomgår ständiga förändringar. Det är sant att Ryssland, försvagat och ruinerat, 1991 accepterade USA:s FN-regler, men sedan dess, återupplivat av Vladimir Putin, har det blivit mäktigt och nationalistiskt igen. Det håller i sitt hjärta minnet av en nationell förödmjukelse präglad av etableringen av stor osäkerhet när statlig gangsterism införde en kapitalistisk standard på det. Och folket har från den västerländska modellen bara behållit den osäkerhet som denna modell förde dem i en situation av ruin. Under sovjetregimen existerade inte denna osäkerhet, och genom att gå från en modell till en annan kan det ryska folket bedöma skillnaden. Majoriteten av det ryska folket prioriterar sitt samhälles säkerhet framför välstånd. Och i det västerländska lägret är valet omvänt, eftersom folket inte har upplevt ruin och osäkerhet samtidigt. I Frankrike, där jag bor, gick osäkerheten in i en tid av stort välstånd, och orsaken till denna osäkerhet har sedan 1962 varit etableringen av islam i storstads-Frankrike, vilket accelererades 1976 genom

antagandet av familjeåterföreningslagen. Som ett resultat växer osäkerheten bara i detta alltmer fattiga land. Allt eftersom åren går låtsas regeringar som är medvetna om problemet ignorera det medan de innehar den verkställande makten: likt katter "kramar de ryggen" och vänder sig bort från ämnet, tystar oroliga anklagare genom att kalla dem "rasister"; det värsta ondskan sedan andra världskriget. Men tiden går, situationen förvärras, och vi kommer snart kollektivt att drabbas, mycket mer dramatiskt, av konsekvenserna av denna "galliska disharmoni och försummelse som öppnade vägen för Muhammed" med orden i den kvart som Michel Nostradamus profeterade.

I de motsatta lägren hävdar var och en sina rättigheter baserat på de regler de rättfärdigar. I väst är regeln folkens rätt till självbestämmande. Men om så är fallet, kära västamerikanska och europeiska vänner, vad gjorde ni i Korea och Vietnam, i Irak, i Jugoslavien, i Afghanistan och senast i Libyen? Denna rätt är mycket farlig eftersom den bemyndigar koncentrerade och grupperade minoriteter att avskilja sig och kräva rätten till självständighet. Modellen legitimerades av väst genom att erbjuda albanerna serbiska Kosovo, medan vi idag motsätter oss att det ryska Donbass avskiljer sig från Ukraina. Vem avgör legitimiteten i kravet? Ett enda svar i alla fall: den starkaste, den mäktigaste, den mest beväpnade. Regler och fördrag är bara giltiga för dem som accepterar dem medan de väntar på att en förändring i situationen ska ske. Detta är vad varje människa bör förstå genom att lägga alla falska illusioner åt sidan på grund av historiska vittnesmål från svunna tider. Och det är just här problemet ligger. Den nuvarande mänskligheten reagerar som om den inte hade något förflutet. Denna underskattning av historiska vittnesmål förklarar det nuvarande västerländska samhällsbeteendet, både på civil och religiös nivå. Dess enda värde är humanismen, och i denna nya guds namn tror den att den kan begå det värsta utan att behöva bära konsekvenserna. Låt mig förklara: den förenar konkurrerande religioner, av vilka vissa drivs av hat mot de andra, och den tror, trots allt, att den kan undvika konfrontationer. Men fredliga människor är oförmögna att göra aggressiva människor fredliga som dem själva. Den långa fredsperiod vi har åtnjutit i väst har bara bidragit till att förvärra problemet. I Frankrike har nationalitet beviljats hatiska och hämndlystna religiösa fiender, vars antal bara har ökat med åren.

Humanismen, född och utvecklad i Frankrike, antogs i USA, men där fick den ett annat värde: kommersiellt utbyte och en smak för och strävan efter vinst. Detta är den standard som USA har importerat till Europa sedan 1945. Och dessa två värderingar är egentligen inte förenliga, men det är ändå den första modellen baserad på den nu berömda "samtidigt" som kännetecknar vår unge president Emmanuel Macron, och som för vår tid har påtvingat sig människor som uppfostrats med amerikansk kultur. Vår franske president är den typiska bilden, modellen för den amerikaniserade fransmannen, och i hans bild ett helt ungt ledarskap som intar ledande positioner i våra samhällen. Den "enda tanke" som president Jacques Chirac fördömde var redan denna modell för det amerikaniserade Europa. Som ett resultat har nationella gränser offrats eftersom trots att nationer, separerade av sina språk, överlever, bildar västerländska befolkningar inte längre en enda "enda tanke", den enda legitimerade modellen är "*jordens köpman*", samtidigt humanist. Och för att svara på dessa "*köpmäns*"

törst efter berikande måste folket absolut bli konsumenter. Och tekniska uppfinningar finns där för att väcka deras girighet. Det är därför västerlänningar, i tron att alla jordens folk är lika giriga och konsumtionslystna som de själva, använder den amerikanska bojkotten för att straffa de folk som motsätter sig och motsätter sig deras värderingar och direktiv. USA använde denna bojkott mot Irak i sitt krig, men idag år 2022 har vi sett det europeiska blocket och USA anta denna typ av handelssanktioner mot Ryssland, och detta aktuella historiska vittnesbörd ger all sin betydelse åt uttrycket "*jordens köpmän*" som citeras i Upp. 18:3; vilket bevisar att uppfyllelsen av de profetiska tingen är nära, överhängande. Och detta bekräftar Kristi ankomst i härlighet våren 2030. De nuvarande "tidernas tecken" tillkännager uppfyllelsen av de sista stora händelserna som är programmerade för att organisera världens undergång. Konflikten som byggs upp framför våra ögon sätter inte nationer mot varandra, den motsätter sig och sätter politiska och religiösa block mot varandra och för samman många folk. De moderna "titanernas" sammandrabbning förbereds eftersom det är vinstintresset som är frågan. Dessa block från väst, nordöst, Mellanöstern och Fjärran Östern är i politisk, ekonomisk och religiös konkurrens; de tre anledningarna till att bekämpa varandra för att eliminera konkurrensen. Men det är inte bara konkurrensen som kommer att elimineras, det är en stor del av hela mänskligheten. Paradoxalt nog är det i det ögonblick då jorden har kommit att försörja åtta miljarder människor som utrotningen av dess befolkning pågår. Den kommer att uppfyllas under de senaste sju åren som börjar våren 2023. I sin profetia tillkännagav Gud för oss de händelser som sedan kommer att följa på varandra; nämligen enligt Upp. 11:18: "*folken vredgades*", "*Guds vrede*" utgjutits i form av de "*sju sista plågorna*" i Upp. 16, sedan vid Kristi återkomst, ty hans utvalda kommer, enligt Upp. 11:18, "*tiden att döma de döda*" i himlen i de boningar som Jesus förberett.

Privilegiet av sann tro, välsignad och erkänd av härlighetens Herre, är att vänta på uppfyllelsen av allt det som Hans kärlek har låtit kännas för Hans enda sanna utvalda. Vi kommer snart att få känslan av att leva en verklig mardröm som vi kommer att utsättas för utan att kunna undvika den. Men i slutet av denna väntan kommer vår belöning i kraften av vår älskade Guds återkomst, eftersom Hans löften är infriade och Hans trofasthet är säker och perfekt.

Avskuren från Gud är mänskligheten kapabel till vad som helst, särskilt självförstörelse. Detta händer i en tid då människor blir oförmögna att höra resonemang från dem som anklagar dem och tilltalar dem med rättmätiga förebråelser. Men varför skulle de lyssna på varandra om de redan har visat att de inte vet hur man lyssnar på Gud och hans barmhärtiga kallelser? I årtionden har kommersiella intressen varit en artificiell cement som bedrägligt gav intrycket av universell förståelse, och för närvarande kvarstår detta band en kort tid. Med familjevärderingar som har förstörts eller försvagats återstår endast detta kommersiella band mellan människor. I USA värderas människan efter sitt värde i dollar; vilket ger deras humanism en unik standard. Gamla Europa gör fortfarande motstånd lite, men den amerikanska modellen hävdar sig alltmer. Outsourcing av jobb till Kina har minskat jobberbjudandena i Europa, och särskilt i Frankrike, på grund av de val som ledarna gjort. Men samma ledare uppmuntrar unga studenter

att göra avtryck genom att sträva efter framgång och rikedom. Sysselsättning behandlas således som lotter, där många betalar men bara en får priset. Handel har alltid funnits på jorden som ett sätt att utbyta produkter och material. Men den har alltid varit fri och inte organiserad på ett påtvingat sätt. Handelspriser uppnåddes genom förhandlingar och slutligen avslutades genom överenskommelse mellan säljare och köpare. Otur kom med skapandet av WTO, organiserat naturligtvis av USA, segrarna av andra världskriget, vilket ett ruinerat Europa inte kunde motsätta sig. USA antog först sin valuta, dollarn, som standard och ersatte guld. Med WTO:s auktoritet tog de kommersiell kontroll över hela planeten. Tvingade att respektera dess regler och dess handelsdomstolar, blev alla länder på jorden vasalliserade och beroende av dess auktoritet. Så, under vittnesbörd om dessa fakta, ja, bildar USA:s handlare och deras europeiska avkomma tillsammans "*jordens köpmän*" som nämns i Upp. 18:3. Och profetian säger oss att de är bedrövade när de bevittnar förstörelsen av staden Rom, "*stående långt borta av rädsla för hennes plåga*", specificerar texten; denna rädsla är väl berättigad. För om Rom förstörs på grund av dess falska religiösa lära, vad blir då deras öde, de som har övergett den ärvda protestantiska religionen för att ära "handelns" gud? Jesus Kristus säger till dem, liksom han gjorde till judarna på sin tid, i Matteus 6:24 och Lukas 16:13 : "*Ni kan inte tjäna både Gud och Mammon* ." Och det är fortfarande detta kommersiella intresse som USA har att tacka för utvecklingen av den romersk-katolska religionen på sitt territorium. Eftersom deras tankar var riktade mot handel och dess vinst, ignorerades faran för att USA skulle erövrats av den katolska religionen. Och denna nya situation har blivit en normalitet som stöds av den humanistiska andan som alltid varit gynnsam för att välkomna latinamerikanska katolska invandrare från den mexikanska gränsen. Således har de gudomliga lärdomarna inskrivna i historien och i dess profetior, över hela jorden som utsatts för inflytandet av dess modell, ignorerats. Protestantismen och katolicismen är nu ett och kommer därför att vara redo att tillsammans, under beskydd av "*odjuret som stiger upp ur jorden*" i Upp. 13:11, utkämpa sitt sista religiösa krig mot Guds heliga sabbat och dess trogna följare: "*Och jag såg ett annat odjur stiga upp ur jorden, och det hade två horn likt ett lamm, och det talade som en drake*." Och det utövade all det första odjurets makt inför det och fick jorden och dem som bor däri att tillbe det första odjuret, vars dödliga sår blev läkt. Och det gjorde stora tecken, så att det lät eld falla ner från himlen på jorden inför människornas åsyn. Och det förledde dem som bor på jorden genom de tecken som det hade makt att göra inför odjuret. Det sade till dem som bor på jorden att de skulle göra en bild åt odjuret som hade fått såret av ett svärd och fått liv. Och det hade makt att ge liv åt odjurets bild, så att odjurets bild skulle tala och få alla som inte ville tillbe odjurets bild att dödas. Och det får alla, både små och stora, rika och fattiga, fria och slavar, att ta ett märke på sin högra hand eller på sin panna, och att ingen som har märket eller odjurets namn eller dess namns tal må köpa eller sälja. Här är vishet. Den som har förstånd räkna odjurets tal. Ty det är en människas tal, och hans tal är sex hundra sextiosex. "

" *Jordens köpmän* " kunde bara avsluta sin jordiska existens som ledare och organisatörer av den sista förföljelsen i jordisk historia under det symboliska namnet "*odjuret som uppstår ur jorden*". Och uttrycket "*från jorden*" är

signaturen som betecknar det i dessa två uttryck, som arvtagare till den protestantiska religionen, det vill säga vad USA var utifrån sin historiska konstruktion. I den citerade versen hänvisas till " *det första odjuret* " vars namn, enligt Upp. 13:1, är " *odjuret som uppstår ur havet* " och som betecknar koalitionsregimen mellan det katolska påvedömet och de tio rikena i Västeuropa. Nyckelorden " *hav och jord* ", som skiljer dem åt, får betydelse i skapelseberättelsen: vi ser " *jorden komma upp ur havet* ", på samma sätt som **den protestantiska tron eller den reformerta tron uppstod ur den påvliga romersk-katolska religionen** genom att ta namnet Reformerta kyrkan på 1500-talet.

Jesu Kristi återkomst

Redan att tillkännage Jesu Kristi återkomst innebär att han redan har kommit till människornas jord. De som inte erkände denna första ankomst, såsom dagens judiska arvtagare eller någon annan religion, kunde inte dra nytta av det nåderbjudande som erhöles genom hans frivilliga sonoffer. Men inte ens för dessa människor är situationen avgjord, eftersom tron kan uppenbara sig fram till den kollektiva och individuella änden av den tid som Gud programmerat för erbjudandet om denna nåd. I sista stund, när tron kommer att debatteras offentligt, kommer Kristi sista utvalda att förverkliga den perfekta harmonin i den stora frälsningsplan som sanningens Gud utformat under tre faser som fullbordats under mänsklighetens historia.

Den första fasen gäller tiden för uttåget ur Egypten då Gud personligen kom för att leda sitt folk till frihet genom att befria dem från egyptiskt slaveri, en bild av syndens slaveri som förkunnelsen av hans bud tydligt definierade. " *Ty synd är lagbrott* ", enligt 1 Johannesbrevet 3:4. I denna erfarenhet profeterade Gud det slutgiltiga målet med sin frälsningsplan. Han kommer att organisera frälsningen för sina utvalda, som han kommer att leda, inte till det jordiska Kanaan, utan till det himmelska andliga Kanaan, det vill säga till sitt himmelska rike. Den jordiska erfarenheten av denna första fas gäller hebréerna, Abrahams ättlingar, och detta exempel på mänskligheten består av män och kvinnor som inte har ärvt karaktärsegenskaperna hos sin gudvälsignade patriark. Som ett resultat saknas tro som tillskrivs rättfärdighet i denna hjord, och vi får veta att endast Kaleb och Josua kommer att befinnas värdiga att komma in i Kanaans land som Gud ger sitt experimentella folk som sitt nationella hemland. Jag vill påpeka att detta antal med två välsignade hebréer inte gäller den stora mängden hebréer utan de två i vilka Gud fann tro och tillit till honom, av de 12 hebréer som skickades som spioner till Kanaans land. Gud valde att framhäva Kaleb och Josua eftersom deras tro uppenbaras genom deras beteende i ett officiellt trosprov som 12 hebréer som representerade Israels 12 stammar utsattes för. Vi kan redan märka att efter schismen som uppstod efter Salomo, hittar vi dessa nummer 2 och 10, det vill säga Judas stammar och leviterna i ett läger och de 10 andra stammarna som utgörde de första hebreiska rebellerna i det andra lägret. Redan denna schism som separerade Guds Israel var inte ett gott omen för de två lägren som bildades. Och

vi vet att de 10 stammarna först föll i avfall, följt kort därefter av de andra två stammarna som också hamnade i avfall; detta till den grad att nationen överlämnades till den kaldeiske kungen Nebukadnessar, som efter att ha förstört Jerusalem och dess heliga tempel år 586 tog de återstående överlevande hebréerna i fångenskap i Babylon. Ni måste förstå att denna erfarenhet av det gamla förbundet endast hade ett pedagogiskt syfte för Gud eftersom helighet organiserad i form av religiösa riter endast var fiktiv och teoretisk. Alla dessa riter hade det enda syftet att genom symboler profetera om de medel genom vilka Gud skulle återlösa sina utvaldas själar. Som ett resultat kommer sann helighet att gälla det nya förbundet som Gud kommer att bygga på det verk som utförts i Jesus Kristus.

Den andra fasen av frälsningsprojektet gäller därför upprättandet av det nya förbundet, vilket först kommer att börja efter Jesu Kristi död och uppståndelse. För under de tre och ett halvt åren av hans jordiska verksamhet gäller fortfarande de gamla förbundens regler. Tänk dig svårigheten han står inför: Under tre och ett halvt år måste han visa fullständig lydnad mot lagarna och de religiösa riterna i det gamla förbundet, samtidigt som han i sin undervisning förbereder sina apostlar och lärjungar att överge dessa rituella sedvänjor när de träder in i det nya förbundets tid, det vill säga efter hans död. Var försiktig! Allt kommer inte att behöva överges! Utan bara det som Jesu Kristi död och uppståndelse fullkomligt har åstadkommit; vilket endast gäller festliga religiösa riter. Och som Daniel 9:27 specificerar upphör de religiösa riterna med djurens "*offer och gåvor*", som en prioritet. Offret som profeterades av dessa olyckliga djur fullbordas nu fullkomligt genom döden av en autentiskt fullkomlig helig man och genom hans fullkomlighet föder han sann helighet. Denna gång är helighet inte längre djurisk, den är mänsklig och gudomlig som vår Herre Jesu Kristi verkliga natur var. Det gamla förbundet, den profetiska fasen, försvinner som en skugga inför den verklighet som Jesus Kristus fullbordade. Vi måste absolut inse svårigheten som hebréerna på hans tid upplevde när de hörde honom säga: "*Ni har hört att ... men jag säger er att*" Orden de hörde kom från en mans mun, enkel och utan konstfärdighet. Sådana ord fick en provokativ aspekt mot den religiösa ordning som etablerats för omkring 1500 eller 1600 år. Så länge han levde kunde hans budskap inte bära och övertyga någon bland hans lyssnare, inklusive de 12 apostlarna han hade valt ut som vittnen till sitt verk. Han visste det, eftersom Daniel hade profeterat om det i Dan 9:25: "*Efter de sextiotvå veckorna skall en Smorde utrotas, och han skall ~~inte ha någon efterträdare~~. En ledares folk, som skall komma, skall förstöra staden och helgedomen, och hans slut skall komma som med en översvämning; det är bestämt att förödelserna skall vara till krigets slut.*" På grund av den förbannelse som redan tyngde den protestantiska religionen, översatte Louis Segond i sin översättning av denna vers hebreiskan med uttrycket "och han skall inte ha någon efterträdare". Men i en marginalnot skrev han: Bokstavligen: "*ingen eller ingenting för honom.*" Och det är naturligtvis denna bokstavligen översättning som vi måste behålla, eftersom den bekräftar det faktum att Gud visste att Jesus under sin livstid inte skulle övertyga någon; egentligen ingen. Faktum är att det bara var genom hans uppståndelse och hans framträdande bland sina apostlar och lärjungar som verklig tro tog form och

utvecklades. De var alla tvungna att se för att tro, och Thomas fall var inte unikt utan utbrett. Denna lärdom låter mig inse att sann tro först tar form efter att man sett. Det man ser kan vara annorlunda och idag ta formen av att se hur en lång profetisk konstruktion avslöjar existensen av den gudomliga intelligens som skapade den. Denna upptäckt motsvarar Kristi uppenbarelse för sina apostlar efter sin död eftersom den producerar samma obestridliga säkerhet i det mänskliga sinnet. Det är mycket viktigt att förstå detta: Gud har aldrig krävt att människan ska tro på något utan bevis. Denna uppfattning om tro är helt falsk eftersom sann tro bara kan byggas på ett övertygande konkret element. Och genom att inse dessa saker förstår jag att icke-troende driver sina barn att tro på fabler och jultomten eftersom de själva tror på Gud på samma oberättigade avgudadyrkande sätt. Så att resultatet av denna tro bygger en bild av Gud skapad enligt den uppfattning som människan önskar och inte den av Gud som han verkligen är. Och detta är förklaringen till uppkomsten av mängderna av kristna religiösa samfund eftersom det finns lika många olika uppfattningar om Gud som det finns icke-troende. Men tack och lov! För hans utvalda ger hans heliga Bibel den mest exakta, mest precisa, mest sanna robotporträtten och skyddar dem mot lögnaktiga gudomliga föreställningar. Sann tro tillåter sig inte att föreställa sig eller skapa nya dogmer som inte överensstämmer med Bibelns skrifter. Den nöjer sig med att steg för steg följa den andliga väg som konstruerats av de profetior som Gud inspirerat i hans utvalda under historiens gång. Denna väg är sanningens väg som Jesus Kristus spårade; den är logisk och alltid fullständigt sammanhängande.

Vid slutet av sin verksamhet, efter sin uppståndelse, lämnade Jesus sina apostlar och lärjungar, steg upp till himlen och försvann ur deras åsyn. Vi läser i Apostlagärningarna 1:10-11: ”*Medan de medan han for bort stirrade mot himlen, se, då stod två män klädda i vita kläder bredvid dem. och sade: ”Män från Galileen, varför står ni och ser mot himlen? **Denne Jesus som har blivit upptagen från er till himlen, han skall komma tillbaka på samma sätt som ni såg honom fara upp till himlen .** ”*» Denna himmelska bekräftelse, som hörs och förmedlas av människor, är grunden för vår adventisttro eftersom detta ord betyder advent. Och det är för att leva denna exceptionella upplevelse som Gud ger oss näring med sin profetiska sanning. Han arbetar ständigt med vår förberedelse, så det är nödvändigt och hälsosamt för var och en av oss att ständigt ha dessa saker i våra tankar. Världen och dess förvrängningar följer sin väg som leder dem till deras förtappelse, men skyddade av en osynlig järnridå, vi hans utvalda som älskar och ärar hans vilja, vår väg, hans stig, leder oss till evig frälsning.

I den tredje fasen förbereder Gud sitt möte med sina utvalda.

Från 1843 och 1844 organiserade han adventisternas trostest för att ge sina valda representanter en första strikt amerikansk institutionell form, år 1863. Tio år senare, år 1873, gav han sitt arbete ett universellt uppdrag för att göra det känt för alla kristna som är kallade att följa hans religiösa dogmatiska krav; de två huvudtemana är förväntan på Kristi återkomst och återställandet av hans heliga sabbat. År 1994, provat i tur och ordning av ett trostest baserat på tillkännagivandet av Jesu återkomst för 1994, fann den officiella adventismen att ”

ljummen " och " *naken* " är "uppkastad" av Jesus Kristus. Adventisternas arbete fortsätter i en dissident form av de valda representanter som han väljer från adventismen och sedan från den mänskliga mängden där hans sista valda representanter fortfarande finns anonyma.

På jorden förvärras situationen och efter de två föregående världskrigen, från och med den 24 februari 2022, bryter en konflikt ut i Ukraina, attackerat av Ryssland. Gradvis får konflikten en hel europeisk och till och med global utbredning och efter användningen av kärnvapen, Europas förstörelse och Rysslands förintelse omorganiserar sig de överlevande under den amerikanske segrarens ledning. Jag behåller i denna sammanfattning endast de profetiska lärorna som uteslutande riktar sig till kristna nationer. Det säger sig självt att hedniska nationer inte skonas i detta destruktiva program som leds av Gud och de demoner som släppts lös för denna uppgift.

Sedan våren 2018 har sanningens Gud kungjort för sina utvalda det exakta datumet för sin återkomst, nämligen våren 2030. Och för att dra nytta av denna lära är de utvaldas tro baserad på två huvudsanningar, vilka är: tron på erkännandet av de 6000 år som täcks av bibliska gudomliga uppenbarelser, och erkännandet av tiden för Jesu Kristi försoningsdöd, nämligen onsdagen den 3 april 2030 i vår vanliga kristna kalender. Detta budskap är inte baserat på logiken i tidigare adventisttester, alla byggda på det uppskattade datumet för Jesu Kristi födelse och efter att personligen ha varit bärare av det sista budskapet angående datumet 1994, kan jag bekräfta detta val av Jesu Kristi födelse. Och detta resonemang stöddes av Jesus fram till 2018. I detta ämne ger ett profetiskt kvart av Michel Nostradamus bevis på att Gud ville uppmuntra människor att ta Jesu födelse som grund för profetiska beräkningar. Här är texten från det 72:a ^{kvartet} från hans 10:e ^{århundradet} : " **Under året nittonhundranittionio sju månader skall en stor skräckens kung komma från himlen, för att återuppväcka den store kungen av Angoumois, före Mars för att regera med lycka .**" Denna något telegrafiska stil förblir tydlig nog att tolkas. Profeten tillkännager för månaden augusti (den sjunde ^{månaden}, det vill säga juli, efter att den gått) år 1999 Jesu Kristi ankomst, kungen som kommer från himlen för att skrämman människorna, och därmed återuppväcker den store änglarnas kung (anspelning på hans namn Mikael) och därmed före och efter Mars, grekisk-romersk krigsgud eller vårens årstid, kommer hans regeringstid att etablera (endast för hans utvalda) lycka. Nostradamus har alltid profeterat om datum som motsvarar vår vanliga kalender. Jag kommer därför inte att ändra någonting i denna princip. Målet är att dechiffrera hans budskap och det är upp till mig att sedan anpassa det till den verkliga tid som Gud har satt, nämligen år 2029.

Datumet 1999 antar år 1999 sedan Kristi födelse, felaktigt uppskattat sex år för sent i vår nuvarande och vanliga kalender som utvecklats av den katolska munken Dionysius den Lille. Men låt oss glömma dessa fel som inte längre har någon betydelse. I Guds verkliga program betecknar detta datum 1999 år 2029 då 6000 år av jordisk synd kommer att ta slut. Nostradamus är exakt, han sätter datumet för "år 1999 sju månader" som månaden augusti 1999. Allt är dock falskt i denna kalender, inte bara betecknar datumet 1999 2029, utan denna "sjunde månad" betecknar faktiskt sedan våren, det vill säga sedan 20 mars, 20 eller 21

september i den verkliga kalender som Gud fastställt för sitt Israel. Observera att ordet september innehåller siffran sju som påminner människor om dess verkliga position i tidsstandarden baserat på de jordiska årstiderna. Men dessa subtiliteter ignoreras av Nostradamus och ingår inte i förståelsen av hans budskap. Han placerar sitt tillkännagivande under temat rädsla och han verkar vilja ange detta datum i augusti månad som följer efter juli månad, som det datum där Guds änglars verk från himlen kommer att börja " **skrämma** " upproriska människor. Och detta tillkännagivande bekräftas i Upp. 6:15 till 17: " *Jordens kungar, stormännen, krigshövdingarna, de rika, de mäktiga, varje slav och varje fri man gömde sig i grottor och i bergens klippor. Och de sade till bergen och klipporna: Fall över oss och göm oss för hans ansikte som sitter på tronen och för Lammets vrede. Ty hans vredes stora dag har kommit, och vem kan bestå?* " Upp. 1:7 bekräftar också denna rädsla för de otrogna kristna och judiska " *stammarna* ": " *Se, han kommer med molnen. Och varje öga skall se honom, även de som genomborrade honom. och alla jordens stammar skall jämra sig över honom . Ja. Amen!* " " **Frukten** " är därför väl bekräftad och Upp. 16 presenterar " *de sju sista plågorna av Guds vrede* " som kommer att provocera och irritera, mer och mer, rebellerna innan Jesus framträder för att fördöma och förgöra dem. Uttrycket " *jordens stammar* " betecknar subtilt de andliga " *stammar* " som bildas av den protestantiska religionen symboliserad av ordet " *jord* ". Men detta namn " *stam* " hänvisar till Israels tolv stammar, det vill säga till Guds folk som alla kristna religioner som han förkastat påstår sig tillhöra, och bland dem alla, den sista, den officiella adventismens. Hon är " *uppkastad* " och förkastad av Jesus Kristus eftersom hon inte längre uppfyller den helighetsstandard som de sanna helgonen har som Upp. 7 avbildar av symboliska " *12 stammar* " som får som vittnesbörd om sitt godkännande " *den levande Gudens sigill* ".

Den " *rädsla* " som Nostradamus tillkännagav kan därför omfatta den tid som placeras under tecknet för det officiella " **nådens slut** ", **vilket skulle kunna börja i augusti 2029 med fallet av den första av de** " *sju sista plågorna från Gud* ". Den drabbar rebellerna i form av ett mycket smärtsamt " *malignt magsår* ", liknande det som drabbade de upproriska egyptierna på sin tid. Jag sammanfattar händelseförloppet: I augusti 2029 förbjuder rebellernas lag resten av den sanna sabbaten som Gud helgat på dess sjunde dag genom att göra resten av den romerska "söndagen" obligatorisk, vilken har ersatt den sedan den 7 mars 321. När denna lag har utfärdats i himlen, avslutar Jesus definitivt sin tjänst som förbönare; det kommer hädanefter inte att finnas någon mer omvändelse för att uppnå frälsning genom hans nåd. Och iklädd hämndens kläder sänder han sina änglar för att slå rebellerna med sina " *sju sista plågor* ". En ny plåga drabbar upproriska människor varje månad, och dessa plågor läggs till med tiden, vilket intensifierar hatet och ilskan hos de drabbade. Den " *sjätte plågan* " förbereds av de upproriska männen själva. Samråd mellan demonerna, den katolska påvliga auktoriteten och den amerikanska protestantiska auktoriteten kommer överens om att ge sabbatshållarna en tidsfrist för att underkasta sig den utfärdade lagen, annars kommer de att slås ihjäl och utrotas.

Efter denna tid av rädsla profeterar Nostradamus **lycka** för " **före efter Mars** ". Vårt hopp bygger på de profeterade data och historiska vittnesbörd som

redan har etablerat **våren** som tiden för Jesu Kristi härliga ankomst. Vilken betydelse ska vi ge namnet **Mars** ? Det är hela frågan. I profetian presenterar Upp. 19 Kristi återkomst under bilden av en " *strid* " som utkämpas mot " *jordens kungar* " . Som sådan betecknar "Mars" då detta krig, denna " *strid* ", och uttrycket " **före efter** " kan betyda att Jesu ankomst bringar **lycka** till hans utvalda genom att skydda dem från den död som skulle drabba dem, denna " **före** " hans strid vänds mot deras fiender för att förgöra dem. Men i den timmen har de utvalda redan gått till himlen i Guds rike. Och för dem har den eviga **lyckan** börjat och kommer aldrig att ta slut. Men samtidigt bekräftar omnämnandet av **månaden " mars "** tiden för Kristi återkomst, hans älskade utvaldas frälsare, det vill säga ämnet för den " *sjunde* " av de " *sju sista plågorna* "; vilket också utgör ögonblicket för uppfyllelsen av den " *sjunde trumpet* " som citeras i Upp. 11:15. De utvalda som har kommit in i himlen, på jorden, " *jordens kungar* ", förförda och bedragna, utför för Gud straffet för " *årgången* ", vilket består i att massakrera de falska herdarna och falska lärarna inom den kristna och judiska religionen, det vill säga prästerna och pastorena som lärde ut och rättfärdigade den romersk-katolicismens religiösa lögn. Alla jordens invånare förgås sedan under ett regn av enorma hagelstenar som faller och markerar slutet på den " *sjunde* " av de " *sju sista plågorna av Guds vrede* ". Det citeras i Upp. 16:21.

Faktum är att uttrycket " **före efter Mars** " förmedlar ett mycket viktigt budskap, för vad betyder " **före** och **efter** "? Helt enkelt att tiden för det datum som fastställts med " **efter Mars** ", det vill säga påsken den 3 april 2030, kommer att " **förkortas** " och föras tillbaka till vårdagen , vars tid före denna efter är den enda referenspunkten för beräkningen av den tid som Gud befallde sitt folk Israel i 2 Mosebok 12:2: " ***Denna månad skall för er vara den första av månaderna; den skall för er vara den första av årets månader .*** " Och för sin del bekräftar Matteus 24:22 Jesu avsikt att " **förkorta de tider** " som fastställts genom logiken i den profetiska konstruktionen, det vill säga påsken den 3 april 2030: " ***Och om de dagarna inte förkortades , skulle ingen bli frälst; men för de utvaldas skall de dagarna förkortas .*** " I Matteus 24 förväxlar Jesus medvetet det svar han ger sina apostlar som frågar honom om " *tecknen på den sista tiden* ". För efter att ha profeterat om de förföljelser som kommer att drabba hans utvalda under hela den kristna eran efter att hans kyrka har lanserats, Han upprepar flera gånger sin beskrivning av de händelser som kommer att uppfyllas vid " **sluttiden** ", tydligt definierad i vers 14: " *Detta goda budskap om riket skall predikas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk. Sedan skall slutet komma .* " Och i en av dessa upprepningar glider han in i vers 22 detta viktiga förtydligande riktat till sina tjänare i sluttiden: " ***Och om inte de dagarna förkortades , skulle inget kött bli frälst; men för de utvaldas skall de dagarna förkortas .*** " Ty de kommer att vara personligen berörda av dödsdekretet som utfärdats av de sista rebellerna i den jordiska syndens historia. För resten kan vi räkna med Guds kraft att dölja intelligens och tvinga rebellerna att endast ge vikt åt detta datum för påsken den 3 april 2030, vilket är det datum som logiskt fastställts av kulmen på de 2000 åren som började den 3 april 2030, datumet för de utvaldas Frälsares försoningsdöd. Vem kan undkomma den blindhet som den allsmäktige Guden befallt? Ingen av hans skapelser och särskilt inte hans fiender. Jag kan vittna om detta, efter att ha

personligen varit utsatt för denna gudomliga kraft när jag enligt hans plan var tvungen att övertygas om Jesu Kristi återkomst för år 1994, och argumenten för detta hopp saknades inte. Dessutom, vilket bättre datum kan de välja för att döda de sista utvalda än årsdagen av Jesu död? Och jag lägger till detta argument som uttrycker dessa onda rebellers möjliga resonemang: "Eftersom de påstår sig förvänta sig Jesu återkomst den 3 april 2030, enligt deras beräkning, låt oss ge dem tid till det datumet, och om Jesus inte har ingripit för att rädda dem, har vi då all legitimitet att döda dem."

Det är lysande att notera hur det svar Jesus gav sina samtida hade en dubbel betydelse för dem och för oss. Låt oss förtydliga att även för dem förkortades tiden för att undkomma den massaker som drabbade Jerusalems invånare år 70, då den överlämnades till de romerska arméerna. Innan de förstörde staden hävde de belägringen och lämnade staden, och det var denna avfärd, organiserad av Gud som en förkortad tid, som tillät dem att lämna staden innan romarna återvände och massakrerade alla dess invånare och förstörde staden och dess heliga tempel. Även i Matt. 24:15-20 berörde Jesu tillkännagivanden dem särskilt: " *När ni ser förödelsens styggelse, som profeten Daniel talade om, stå på helig plats, den som läser, han skall ge efter! Då skall de som är i Judeen fly till bergen; Den som är på taket må icke stiga ner för att hämta något från sitt hus, och den som är ute på åkern må icke vända tillbaka för att hämta sin mantel. Ve dem som är havande och föder barn i de dagarna! Be att er flykt icke må ske om vintern eller på sabbaten.* » I deras historiska sammanhang var brådska villkoret för frälsning. I den yttersta tiden kommer situationen att vara mycket annorlunda eftersom de åtgärder som vidtas mot de sista heliga kommer att vidtas successivt fram till det slutgiltiga beslutet att döda de olydiga som orättvist hålls ansvariga för Guds rättfärdiga vrede. Dessutom kommer de sista heligas frälsning att bero enbart på Jesu Kristi ingripande. I sitt budskap citerar Jesus Daniel med hänvisning till tillkännagivandet i Dan. 9:26-27: " *Och efter de sextiotvå veckorna skall en Smorde utrotas, och han skall inte ha någon efterträdare. Folket som skall komma, en härskare, skall förstöra staden och ~~helgedomen~~, och deras slut skall komma som med en översvämning; det är bestämt att förödelserna skall vara till slutet av kriget.* » Sedan handlar den första delen av vers 27 om Messias Jesu tjänst, profetians huvudämne: " *Han skall sluta ett fast förbund med många i en vecka, och i halva veckan skall han upphöra med slaktoffer och matoffer;* "Den andra delen av versen riktar sig återigen mot de " **avskyvärda** " handlingar som Rom begick under dess två på varandra följande kejsrerliga och påvliga faser: " ~~*Förstöraren kommer att begå de mest avskyvärda saker, tills förstörelsen och det som har bestämts faller över förstöraren.*~~ " Denna översättning som föreslagits av Louis Segond är felaktig; här är den korrekta översättningen: " *Och under vingen [kommer att finnas] förstörelsens styggelser; och tills en fullständig förstörelse och det skall brytas [enligt] det som har beslutats, på det ödelagda [landet] .»* Att temat Jesu verksamhet infogas mellan de två åberopandena av romerska handlingar ger hela versen en kronologisk sekvens av profeterade händelser. Jesu verksamhet är belägen mellan hösten 26 och hans död, som uppfylls den 30 april. Sedan, som en följd av den judiska otron som profeteras i vers 26, " *och ingen för honom* ", förstörs nationen år 70 av de romerska trupperna som på ett " **avskyvärt**

" sätt, men på Guds order, förstör det heliga templet i Jerusalem och allt som representerar " det gamla förbundets **helighet** ", inklusive det judiska prästerskapet som är särskilt skyldigt till denna otro, dömt och fördömt av Gud.

Rättegången mot den avgudadyrkande julen

Sedan början av min profetiska tjänst, till vilken Herren Gud Jesus Kristus kallade mig, har jag gått från upptäckt till upptäckt, och med tiden har jag förstått den enorma vikt som Gud **profetiskt ger** de ting han har organiserat efter att ha skapat dem. För honom får faktiskt allting profetiskt värde eftersom Gud i hans tanke väver flera länkar mellan det förflutna, nuet och livets framtid.

Idag utlyser jag rättegången mot den avgudadyrkande julen. Och jag kommer att presentera denna rättegång som den skulle se ut i en rättssal, som de ser ut på jorden. Två advokater, en för åklagaren och en för försvaret, kommer i tur och ordning att presentera sina argument för de jurymedlemmar ni representerar. Utbytena äger rum under sanningens Guds ledning.

Ordet ges till försvaret:

"Ers ärade jurymedlemmar, festivalen är uråldrig och glädjer de män som firar och hedrar den; den glädjer både barn och föräldrar."

Ordet ges till åklagaren:

"Tiden förvandlar inte lögner till sanning och ger inte upphov till någon legitimitet; den bringar glädje till män och barn, men den bedrövar sanningens Gud."

Ordet ges till försvaret:

"Det har förtjänsten att det påminner om Jesu Kristi födelse."

Ordet ges till åklagaren:

"Jesus kom inte till jorden för att fira sin födelse, utan sin försoningsdöd; nu antyder minnet av hans död i sig nödvändigheten av hans födelse; hans födelse ger ingenting till den syndiga människan, medan hans död kan frälsa henne."

Ordet ges till försvaret:

"Firandet, etablerat som en årlig tradition, förpliktar mänskligheten att minnas Jesu ankomst till jorden."

Ordet ges till åklagaren:

"Jesus kom inte till jorden för att tvinga någon att ta hänsyn till denna ankomst. Han kom för att visa gudomlig kärlek och lämna människorna fria att ta hänsyn till den eller inte. Jag tillägger att för att bevara minnet av Jesu födelse och död, instiftade Gud från världens skapelse den helgade vilan av den sanna sjunde dagen, sedan dess kallad sabbat. Det fjärde budet, som föreskriver och befäller den, börjar just med uttrycket: *Kom ihåg sabbatsdagen och håll den helig...* Lydnad mot denna befallning främjar därför minnet av det verk som Jesus Kristus utfört; detta desto mer som den veckovisa sabbaten profeterar den sista vilan av det sjunde årtusendet, in i vilken hans utvalda, återlösta genom hans försoningsoffer, skall inträda för evigheten."

Ordet ges till försvaret:

"Julen är en tid för gemenskap och för att sammanföra människor och folk, och föräldrar och deras barn."

Ordet ges till åklagaren:

"Vad är poängen med denna korta period av förståelse, eftersom människornas onda natur återigen dominerar så snart festen är över, och ibland till och med under festmåltiden? Detta ögonblick av förståelse antar en illusorisk hycklande karaktär."

Ordet ges till försvaret:

"Denna tradition behagar människor som tycker om att ge varandra gåvor och barn som tycker om att ta emot dem."

Ordet ges till åklagaren:

"I nästan 6 000 år har människor njutit av att synda mot Gud. Gör det synd legitim? Och vilka är konsekvenserna av dessa gåvoutbyten och vilka effekter har de på barn? Mänskliga sinnen, inklusive deras barn, är således formaterade till behovet av och förväntan om belöning. Är det inte så vi tränar tama eller vilda djur? Skulle det inte vara mer fördelaktigt för deras mentala utveckling att erbjuda gåvor snarare än att ta emot dem? I vilket fall som helst är det vad Gud gör för sina skapelser."

Ordet ges till försvaret:

"Den här festivalen är mycket användbar eftersom den främjar handel och gör det möjligt för många människor att försörja sig."

Ordet ges till åklagaren:

"Detta argument är just det som gör denna högtid särskilt obehaglig för Gud. Eftersom julen, liksom alla religiösa högtider som etablerats av den påvliga romersk-katolska religionen, utgör den religiösa förevändning som med tiden berikar " *tempelköpmännen* " som tjänar på den. Det är just genom att erbjuda dem dessa berikande medel som den falska katolska religionen har blivit uppskattad av västerländska människor. Låt oss titta på vad denna högtid har blivit under 1900-^{talet}; USA tog den till sig för att från grunden skapa karaktären av jultomten maskerad av ett vitt skägg och klädd i en röd rock, enligt färgerna på deras berömda dryck, Coca-Cola; rött är just den symboliska färgen för synd. Och vad skulle Jesus göra om han dök upp idag mitt i julhelgen? Han skulle ta en piska och jaga ut från sin tröskplats alla " *jordens köpmän* " som nämns i Upp. 18:3 eftersom de i vår tid är de nya " *tempelköpmännen* " som besudlar det religiösa subjektet genom sin attityd."

Ordet ges till försvaret:

"Tack, ers nåd, men jag har inga ytterligare invändningar."

Åtalet kan därför fortsätta:

"Julefesten har ingen religiös legitimitet eftersom Jesus Kristus genom sin död satte stopp för alla religiösa högtider i det gamla förbundet och inte ersatte dem med nya högtider. Religion handlar inte om att hedra högtider, utan om att hedra Jesu Kristi offer, vilket handlar om att förnya en kärleksfull relation med Gud, den sanne Fadern som skapade oss i Adam och Eva, våra första köttliga föräldrar. Bakom julfesten ligger ett hedniskt arv som redan existerade i det kejserliga Rom, som kallade denna period "Saturnalias högtid". Den firade solens födelse efter vintersolståndet. Den soliga dagen, reducerad till sin kortaste tid,

började återuppta sin ökningscykel, och hedningarna placerade dessa saker under Tammuz-kulten, ärvd från kung Nimrod vid tiden för " *Babels torn* ". Tammuz var hans son, som blev gudomlig efter hans död och påstod sig ha återförenats med solen. I vår tid återkommer formen av dessa forntida hedniska högtider, som kännetecknas av mat och sexuella orgier, med sin allt mindre religiösa generaliserade aspekt. Det återstående målet är att fira och njuta av nya måltider som är fullständigt respektlösa mot de hälsoregler som Gud fastställt. För jag påminner er om att Jesu Kristi död inte gjorde fläsk, som i 3 Mosebok 11 klassificeras som orent livsmedel, till rent livsmedel; detsamma gäller för skaldjur och skaldjur, som ofta är orsaken till allvarlig, ibland dödlig, matförgiftning, eftersom de som marina filter koncentrerar alla marina föroreningar som utgör deras mat. Det finns fortfarande en aspekt av julen som tar bort all legitimitet. Det är dess datum, som ska fira årsdagen av Jesu födelse. Det visar sig dock att Gud inte har låtit människor fastställa detta datum exakt. Det verkar legitimt för mig att se i det hans önskan att det inte ska firas. Faktum är att hela mänskligheten, inklusive hans sista trogna tjänare, har blivit offer för detta intresse för Jesu födelse. Falska kristna ville... fira det, och hans utvalda har alltid trott att detta födelsedatum var viktigt i profetiska beräkningar. Men vad hände? Detta ignorerade datum visade sig vara helt meningslöst, eftersom beräkningarna gjorda utifrån de profetiska varaktigheter som citeras i Bibelns profetior enbart baseras på de händelser som markerar början och slutet på dessa varaktigheter. Jesu födelsedatum ignorerades således och skummades över utan några besvär; profetisk konstruktion var möjlig, utan att veta om det, trots att de historiska riktmärkena baserades på en helt falsk kalender som etablerades på 500-^{talet} av den katolska munken Dionysius den Lille. Jorden blev från början ett syndens land, men idag, vid dagarnas slut, är den också lögnens land. Vi känner således igen i henne porträttet av hennes sanne far, djävulen, Satan, " *en lögnare och en mördare från begynnelsen* ", enligt Jesu ord i Johannes 8:44: " *Ni har djävulen till er far, och vad er far begärrar vill ni göra. Han var en mördare från begynnelsen och förblir inte i sanningen, eftersom ingen sanning finns i honom.*" När han ljuger, talar han av sitt eget, ty han är en lögnare och dess fader ." Ers ärade, juryns herrar, mitt åtal kommer därför att sluta här, och jag envisas och skriver under för att förklara julen till en olaglig högtid för avgudadyrkare.

De jurymedlemmar ni representerar behöver alltså bara bedöma den förmodade och bevisligen motbevisade högtiden. Gud, tribunalens ordförande, dömde och fördömde den för länge sedan, men utan att hindra människor från att fira den; och detta gäller även otaliga synder, onda gärningar och onda tankar som han låter utvecklas fritt utan att godkänna dem. Det är först när tiden är inne att göra upp räkenskaperna som hans länge undertryckta och återhållsamma ilska, genom sina straff, mäts i sin sanna nivå.

I denna andra del inbjuder jag dig att ta en profetisk titt på de händelser som markerar Jesu födelse. Lukasevangeliet täcker särskilt detta ögonblick av de utvaldas Frälsares födelse. Tänk på att dessa händelser är helt organiserade av Gud, för de bär på extremt viktiga profetiska budskap, som du kommer att se.

Först noterar jag att en folkräkning av det judiska folket, Guds Israel, organiserades. De romerska och judiska arkiven skulle därför registrera denna handling och normalt låta oss datera året för Jesu Kristi födelse. Detta var dock inte fallet. Och på grund av en mängd fel förvrängdes det officiella valda datumet med sex år. Jesus föddes sex år före början av det år som jag tillskriver honom i vår romersk-katolska kalender. Sedan orsakade folkräkningen en mättnad av lediga platser på värdshus och hotell utspridda över hela Israels land, så pass att Josef och Maria inte kunde hitta ett rum att sova i, och det var i denna situation som Maria skulle föda sin gudomliga son, Jesus. I sista stund erbjöds de ett stall, platsen som ger djuren skydd, som en plats att bo på. Jag urskiljer i detta faktum ett fruktansvärt profetiskt tillkännagivande som Gud riktar till det judiska folket först, men också till hela mänskligheten. Vad är då hans budskap? Hela världen är överlämnad åt djävulen och Guds Son har ingen plats i den. Han kommer att behandlas på jorden som ett djur, ja, " *ett lamm* " som kommer att överlämnas till döden, efter att mängder av lamm offrats för att profetera om hans frälsningsverk. Vid sin födelse placeras Jesus inte i en vagga, utan i oxarnas krubba, liggande i halm; vi har här tillkännagivandet att hans kropp kommer att offras som mat, vilket han kommer att bekräfta genom att säga kvällen före sin död till sina apostlar, till vilka han gav osyrat bröd: " *Detta är min kropp; ät den, alla ni* ." Gud har all anledning att gynna herdarna i Betlehem, eftersom han i Jesus kommer att bli den högste " *goda herden* ". Det är till dessa lågt uppsatta människor som Gud ger privilegiet att ge ära åt den lille Messias. Vid denna tid på våren, under stilla svala nätter, pratade herdarna förmodligen med varandra runt en eld, när himlen runt omkring dem lyste upp av det övernaturliga ljus som skapats av de heliga änglarna som Gud sände till dem. Detta änglalika ljus kom för att vittna om Jesu Kristi födelse på jorden, " *världens ljus* ". Men redan omöjligheten att hitta en plats på ett hotell profeterade om Johannes' ord, " *men mörkret övervann det inte* ." Detta mörka omen hade redan bekräftats sedan Daniels tid, som hade skrivit om den " *avskurne Messias* " i Dan. 9:26: "... *ingen för honom* ." Men han specificerade omedelbart vad Guds svar skulle bli, inför denna demonstration av upprorisk misstro: " *En härskares folk, som skall komma, skall förstöra staden och ~~helgedomen~~, heligheten, och dess slut skall komma som med en översvämning; Det är beslutat att förödelsen skall vara till krigets slut* ." Beviset på otro, som demonstrerades år 30, fick sitt straff år 70 av romerska händer och vapen. Dessa 40 år av slutlig försening påminner om de 40 år av vistelse i den arabiska öknen under Israels nationella födelse; de två markerar således " *Alfa och Omega* "-tiderna i det gamla förbundet.

Matteusevangeliet kompletterar Lukasevangeliet och avslöjar besöket av österländska magiker som kom för att hälsa, hedra och offra " *guld, rökelse och myrra* " till barnet Jesus. Den heliga familjen bodde i 40 dagar i Betlehem, men efter denna reningstid lämnade de Egypten på Guds befallning, och vid sin återkomst bodde de i Nasaret, sin stad.

Efter herdarna hedrades Jesu födelse av orientaliska utlänningar, i själva verket astrologer som var särskilt intresserade av fakta om Israel. För detta folk fascinerade alla jordens folk på grund av deras dyrkan av en enda Gud. Således, liksom samariterna under Jesu verksamhet, avundades utländska män judarnas

religiösa ära. Även de önskade tjäna och ära den store skaparguden som uppenbarats av judarna. I verkligheten kallade Gud sig själv, som skapare av allt liv, Israels kung bara för att väcka avund hos andra folk som var förslavade under synden och deras avgudadyrkande hedniska sedvänjor. De tre magikerna eller magikerna utövade astrologi, en vetenskap som ledde dem till att observera himlen, vilket fascinerade dem. Och före denna oändlighet väcktes "*tanken på evighet*" hos dem, som de tillskrev Israels ende Gud. Dessa tre visa män, som inte var "kungar", presenteras för oss som en föregångare till hedningarnas inträde i Kristi nåd, medan paradoxalt nog judarna, som var de officiella förvararna av hans orakel och förordningar, själva skulle utesluta sig från hans förbund. Offren som bars till barnet Jesus bar profetiska budskap. "**Guldet**" profeterade den tro som dessa hedningar, föraktade av judarna, skulle visa honom. "**Rökelsen**" profeterade om balsameringen av hans kropp, beredd att stanna kvar i "*tre dagar och tre nätter*", vilket i verkligheten var "*tre nätter och tre dagar*", i Josefs från Arimateas grav. Och "**myrran**" profeterade att hans liv och död skulle kännas av Gud och alla hans utvalda som "*en väldoftande doft*" som skulle göra honom till den ideala förbönsmannen, perfekt i allt, för att göra de ångerfulla utvalda helgonens böner acceptabla för den store Skaparguden, som är kränkta av de begångna synderna.

Efter detta besök, varnade i en dröm av Gud, återvände de direkt till sitt land i östern. Josef, Maria och Jesus för sin del flyttade på order av en ängel till Egypten fram till kung Herodes den stores död. Han fick därför inte det svar han förväntade sig från de vise männen. Men enligt Matteus 2:16 vet vi att "*två år*" efter detta besök greps han av ett mordiskt raseri som orsakade massakern på alla barn "*två år och yngre*" i staden där Jesus föddes: Betlehem i Judeen. Han dog kort efter denna fruktansvärda handling, och det var detta dödsdatum som munken Dionysius den yngre tillskrev Jesu födelse. Genom att fastställa sin kalender på grundandet av Rom, där han misstog sig med 4 år, med de 2 år som anges i Matteus 16, får vi de 6 åren av totalt fel i vår vanliga kalender. Låt Gud regionens invånare betala för deras likgiltighet inför Messias födelse genom denna massaker på barn? Snarare ser jag i denna handling ett mörkt omen som kommer att påverka hela nationen år 70, eftersom den då kommer att få betala för sitt förkastande av Messias som Gud presenterade. Barnmassakern riktar sig profetiskt mot Jesu generation. När han dör korsfäst vid 35 år och 14 dagars ålder kommer människor i hans ålder i hela nationen att bära auktoritära anklagelser, vilket gör dem särskilt ansvariga och skyldiga för landets nationella otro. På samma sätt fann sig den upproriska franska generationen i maj 1968 ansvarig för landet Frankrike under förbannelsens sista dagar.

Efter de vise männens besök, fyrtio dagar efter Jesu födelse, presenterade hans jordiska familj honom i templet i Jerusalem. Och den dagen blev Jesus igenkänd och dyrkad av två mycket gamla personer. Den fromme mannen Simeon och profetissan Hanna hyllade honom i tur och ordning. Föräldrarna fick därmed ytterligare bekräftelse på att Jesus, deras son utlånad av Gud, verkligen var den Messias som deras folk Israel väntade och hoppades på. Detta väckte dock inte nationen i sömnen i dess traditionella riter, och den förutsägelse som Simeon gjorde i Lukas 2:34 skulle uppfyllas till punkt och pricka: när de vaknade om

honom skulle det vara för att diskutera, till dödlig kontrovers: " *Simeon välsignade dem och sade till sin mor Maria: 'Se, detta barn skall bringa fall och uppståndelse för många i Israel och bli ett tecken som skall väcka motsägelse .'*"

Gudomlig rättfärdig vrede

För många människor kan Gud inte vara föremål för vrede eftersom han är kärlek. De som resonerar på det sättet bedrar sig själva, eftersom Gud i Bibeln ofta talar om sin vrede, men det är viktigt att kvalificera den som "rättvis"; för utan denna kvalificering skulle den inte kunna förenas med hans natur som kärlekens Gud. Dessa människor gör misstaget att tolka gudomlig vrede enligt den mänskliga modellen. Men de glömmer att det finns enorma grundläggande skillnader mellan dem och Gud, och först och främst denna: de är onda och Gud är god. Mänsklig vrede är orättvis eftersom den är en konsekvens av en ond ande. Och tvärtom är Guds vrede bara för att han är god och sant kärleksfull. När människan är frustrerad i sin begär blir hon arg och känner inom sig själv ett behov av att skada andra omkring sig, men också sig själv. För Gud, när han är frustrerad i den lydnad som tillkommer honom, eftersom han är skaparguden som allt liv har att tacka för sin existens, orsakar hans frustration honom lidande och smärta. Hans lidande är baserat på nödvändigheten av att behöva straffa och orsaka lidande för sina varelser. För att använda en bild, Gud är ett lejon som dödar bara för att äta, medan den onda människan är en tiger som dödar för nöjes skull.

Jesus vittnade med sina ord om detta gudomliga missnöje som består i att slå sina skapelser i Lukas 9:54-55: " *När hans lärjungar Jakob och Johannes såg detta, sade de: Herre, vill du att vi skall befälla att eld skall komma ner från himlen och förtära dem, liksom Elia gjorde?*" Jesus vände sig till dem och tillrättavisade dem och sade: " *Ni vet inte vad slags ande ni är av . Ty Människosonen har inte kommit för att förgöra människors liv utan för att frälsa .*" Och de gick till en annan by Detta exempel visar oss varför den judiska nationen kommer att förkasta sin Messias. Jakob och Johannes är två judiska män vars själar har fått näring av Guds Israels ärorika förflutna. De är stolta över att tillhöra detta folk som Gud befriade från slaveriet i Egypten och är också stolta över att känna till de uppenbarelser som Gud gav Mose. De har med tro tagit emot vittnesbördet om Guds fiender som förintas genom " *eld från himlen* ", fallet med Sodom och Gomorra, och fallet som fullbordades av Elia, profeten enligt 2 Kungaboken 1:10: " *Och Elia sade till överbefälhavaren för femtio: Om jag är en gudsman, så må eld komma ner från himlen och förtära dig och dina femtio. Och eld kom ner från himlen och förtärde honom och hans femtio.* " Och detta upprepades två gånger, så Jakob och Johannes vittnade bara om sin tro på Gud och hans bibliska uppenbarelser. Men som i fallet med Petrus, till vilken han sade: " *Vik bort från mig, Satan!*" ", sade Jesus till Jakob och Johannes: " *Ni vet inte vilken ande ni tillhör* "; djävulens eller en av hans demoner eller ens deras egen onda ande. Och han ger anledningen till varför det ännu inte är dags att aktivera " *elden från himlen* ": " *Ty Människosonen kom inte för att förgöra människors*

själar, utan för att frälsa dem ." Vid tiden för Jesu verksamhet visste ingen att Messias kom bland dem bara för att dö; vilket var det enda sättet att frälsa deras själar. Hans apostlar själva skulle förstå detta först efter hans uppståndelse, efter att hans försoningsdöd hade fullbordats. Men i sitt svar kopplar Jesus tydligt denna omöjlighet att aktivera "elden från himlen " till den enda tidpunkten för hans ankomst till jorden. Faktum är att denna jordiska verksamhet kommer att uppenbara kärlekens Gud som rättvisans Gud hade gömt i människornas sinnen. " Elden från himlen " hade kommit ner över upproriska män för att vittna om att Gud kan förstöra det liv han har gett när det är olydigt. Men efter hans demonstration av kärlek i Kristus kommer " elden från himlen " inte längre att falla, eftersom detta vittnesbörd inte längre har någon betydelse för honom. Detta är ett mycket viktigt kriterium som kännetecknar det Gud kallar: " *det nya förbundet* " och det som gör det " *nytt* " är just hans demonstration av kärlek till sina utvalda ensamma, eftersom det bara kan gynna dem.

Från detta bevis på hans kärlek, likt en fiskare som kastar sitt nät i havet, väntar Gud tålmodigt på att hans nät ska fyllas med fisk och när han drar tillbaka det fullt efter sin smak, kommer det för hela mänskligheten att vara slutet på nådens tid. Den gudomliga medlaren kommer att upphöra att medla, hans utvalda kommer att bevakas och skyddas av hans heliga och trogna änglar; de kommer inte längre att riskera något från onda människor och onda änglar. Men i denna nya situation kommer Jesus att iklä sig sin "hämndsklädnad " , som är profeterad i Jesaja 61:2: " *För att utropa ett nådens år av YaHWéH och en hämnddag för vår Gud; för att trösta alla som sörjer .*" När "året " eller " nådens tid " är över, uppenbarar sig " *hämndens* " timme och Gud kan uttrycka all sin " **rättfärdiga** " vrede.

Exemplet på denna rättfärdiga vrede är straffet för " *det stora Babylon, skökan* " som nämns i Upp. 17 och 18. Detta tema tillkännages under flera symboler under denna profetiska uppenbarelse. Denna första vers i Upp. 10:2 avslöjar de två huvudorsakerna till Guds vrede i Kristus: " *Jag såg en annan mäktig ängel komma ner från himlen, klädd i ett moln. På hans huvud var regnbågen , och hans ansikte var som solen och hans fötter som eldpelare .*" Den första av dessa två orsaker rör den avskyvärda perversa användning som HBTQ-personer har gjort av bilden av " **regnbågen** ", som de har tagit som en universell symbol. För att förstå den " **rättfärdiga vrede** " som detta utlöser hos Gud måste vi komma ihåg att han gav " **regnbågen** " till människorna som ett tecken på att han inte längre skulle förgöra upproriska onda andar med en " *vattenflod* ". Nu, i " *sluttidens* " dagar , griper de sista rebellerna tag i denna symbol för att representera sina libertarianska, libertinska, depraverade och perversa krav, bedömda av Gud och hans utvalda som " **avskyvärda** ". Den andra orsaken är vilokulten på veckans första dag, vilket utgör den romerska söndagen, ursprungligen antagen som den hedniska "dagen för den obesegrade **solen** " den 7 mars 321, genom order och dekret av kejsar Konstantin I ' känd som "den store". Observera att " **hans fötter** " är som " **eldpelare** " , det vill säga enligt det utseende under vilket Gud hade hållit tillbaka de egyptiska arméerna, tiden att öppna en väg för sitt hebreiska folk att korsa "Röda havet", så att de kunde passera in i Arabien och finna sig i säkerhet. Men här kommer dessa " **eldpelare** " att slå till mot hans

två största fiender från den kristna eran **och de som ingår allianser med dem** . Vers 2 berättar för oss: " *Han hade i sin hand en liten öppen bok. Han satte sin högra fot på havet och sin vänstra fot på jorden* ; " Hans två fiender är, i storleksordning och kronologiskt: den påvliga och romersk-katolska religionen, den **första** förföljande koalitionsregimens religiösa auktoritet, symboliserad av " **havet** "; och för det andra, symboliserad av " **jorden** ", protestantismen, organisatören av den **sista** förföljande koalitionsregimen. Både katolicismen och protestantismen gör anspråk på frälsning som bringats genom Jesus Kristus och deras " **avskryvbara** " **handlingar**. » tillskrivs därför Jesus själv; det är detta som gör dem till hans största fiender i religionshistorien. Men Upp. 10:1-2 riktar in sig på tiden för hans återkomst, och vid denna hämndstund presenterar Jesus sig själv med " **en liten öppen bok** " som betecknar all hans profetiska uppenbarelse som de båda har föraktat. Denna " **lilla bok** " stängdes ursprungligen med " **sju sigill** " enligt Upp. 5:1: " *Och jag såg i hans högra hand som satt på tronen en bok skriven på insidan och på baksidan, förseglad med sju sigill* . " Dessa " **sigill** " bryts med tiden och förståelsen av ämnena uppenbaras enligt Upp. 6. Och det sista, det " **sjunde** ", betecknar temat " **den levande Gudens sigill** " i Upp. 7, eller hans " **sabbat av sjunde dagen** " som den sista falskt kristna koalitionen kommer att vilja förgöra och få den att försvinna helt. Dessa detaljer låter oss förstå i vilken utsträckning den slutliga vrede som uttrycks av Gud kommer att vara rättfärdigad. Och det kommer att vara desto mer så eftersom dessa två falska kristenheter predikar kärlekens Gud och rättfärdigar sin olydnad i namn av en förbundsförändring. Och i detta ljus kan vi förstå varför i Upp. 6:15 till 17, dessa sista jordiska rebeller är offer för fruktansvärd rädsla när de ser Jesus framträda: " *Jordens kungar, de stora, krigshövdingarna, de rika, de mäktiga, varje slav och varje fri man, gömde sig i grottor och i bergens klippor, och sade till bergen och klipporna: Fall över oss och göm oss för hans ansikte som sitter på tronen, och för Lammets vrede. Ty hans vredes stora dag har kommit, och vem kan bestå?* " » Upp. 7 ger svaret på denna fråga: endast de sista återstående levande representanterna för det gudomliga verket, och inte för "sjundedagsadventist"-institutionen, kommer att kunna överleva, eftersom de är godkända av Gud. Denna gudomliga vrede profeteras återigen i Upp. 11:18, där den täcker de gudomliga handlingar som utförts efter nådatidens slut, temat i Upp. 15: " **Folken blev vredgade, och din vrede har kommit** , och tiden är inne att döma de döda, att belöna dina **tjänare profeterna, de heliga och dem som fruktar ditt namn** , små och stora, och att förgöra dem som fördärvar jorden. " "Denna vers är intressant eftersom den avslöjar den kronologiska ordningen i det tredje och sista "världskriget", där " **folken vredgades** ". Sedan kommer slutet på nådatiden, prövad av Guds vrede; " **vrede** " uttryckt genom hans " **sju sista plågor** ". För att återigen avslöja den kronologiska ordningen, först uppväcker Jesus sina döda utvalda och med dem får de utvalda som förblev vid liv en oförgänglig himmelskropp och stiger upp till himlen där de har tillgång för evigheten; detta är deras belöning och som endast gäller " **hans tjänare profeterna, de heliga och dem som fruktar hans namn** ". De har gett bevis på detta genom att lyda hans bud och alla hans förordningar under sitt liv, välsignat av Gud på jorden. I denna lista placerar Gud " **sina tjänare profeterna** " i spetsen, eftersom i " **ändens tid** " är

kärleken till sanningen som uppenbaras i hans bibliska profetior standarden för sann tro och autentisk helighet. Behovet av att återfå " *Gudsfruktan* " finns i den första ängelns budskap i Upp. 14:7: " *Och han sade med hög röst: **Frukta Gud och ge honom ära, ty ...***" *Timmen för hans dom har kommit, och tillbed honom som har skapat himmel och jord, hav och vattenkällor.* "Precis som med korsningen av Röda havet, placerar Gud sina utvalda i absolut säkerhet genom att föra dem in i sitt himmelska rike. De kommer inte att bevittna massakrerna på avfälliga präster och pastorer. Och denna fas av gudomlig " *hämnd* " betecknas i Upp. 14:18 med symbolen för " *årgången* ": " *Och en annan ängel kom ut från altaret, som hade makt över elden* , och talade med hög röst till honom som hade den vassa lian och sade: *Slå ut din vassa lia och **skörda** klasarna på jordens vinstock, ty jordens druvor är mogna* "; vilket betyder att mänsklig ondska har nått sin kulmen. Observera att denna handling av " *skörde* " är kopplad till " *eld* " eller till " *eldpelarna* " som betecknar Jesu förödande " *fötter* " i Upp. 10:1. Denna tid av slutlig "vrede" riktad mot falska kristna religioner dyker upp igen i Upp. 16 där den fullbordas efter den " *sjunde av de sju sista plågorna* ". Den följer Jesu Kristi härliga återkomst som placerar denna straffåtgärd i händerna på de offer som blivit bedragna av falska ..." Kristna religiösa läror. I Upp. 16:19 säger Gud: " *Och den stora staden delades i tre delar, och folkens städer föll. Och det stora Babylon kom i åtanke inför Gud för att ge henne bågaren med sin vredes glöd och vin.* " Inför den synliggjorda härlighetens Kristus och hans stöd för sina utvalda som man var fast besluten att utrota, "delades rebellkoalitionen i tre delar"; de " *tre* " som hade förenats i Upp. 16:13: " *Och jag såg tre orener andar komma ut ur drakens gap och ur odjurets gap och ur den falske profetens gap.* " Under dessa tre symboler finner vi i den citerade ordningen djävulen Satan, den katolska religionen, redan symboliserad av " *havet* ", och den protestantiska religionen, redan symboliserad av " *jorden* ".

Handlingen i denna " *årgång* " utvecklas i Upp. 18 och eftersom de utvalda själva befinner sig i himlen i säkerhet och redan har gått in i evigheten, riktar sig Guds ord till offren för de kristna religiösa lögnerna som kommer att utföra straffet för deras falska religiösa herdar. Gud säger till dem i Upp. 18:6: " *Gå tillbaka till henne som hon har betalat, och ge henne dubbelt efter hennes gärningar. Håll dubbelt i bågaren där hon har hållt upp.* " Vi kan då finna det förvånande att Gud bara slår sitt onda folk dubbelt så mycket för deras onda och grymma handlingar. För att förstå denna begränsning måste vi först ta hänsyn till att denna ondska inte gäller de fel som begåtts mot Jesu Kristi utvalda eftersom han förhindrade att handlingen fullbordades. Den största fel som begåtts mot de förförda och bedragna offren är därför den definitiva förlusten av hoppet om evigheten. Genom att lyssna på de lögnare de trodde var sanningen trodde människor att de en dag skulle gå in i denna himmelska eller jordiska evighet. Efter att ha förlorat möjligheten att leva evigt är det rätt att de tar livet av de lögnare som lärde dem. Men för att rättfärdiga det dubbla straffet måste den andra dosen tillskrivas Guds vrede, vilket rättfärdigas av det faktum att dessa lögnare, som han dömer till döden idag, berövar honom nöjet att erbjuda dem evigt liv. Den dubbla dosen förklaras av falska lärares dubbla skuld gentemot Gud, för det första, och gentemot människan, för det andra, men också som ett tecken på den

"andra **döden** " som är reserverad för dem för den " yttersta domen ". Vi finner i Upp. 18:8 straffet med " **eld** " som profeterats sedan Upp. 10:1: " *Därför skall hennes plågor komma på en och samma dag: död, sorg och hungersnöd, och hon skall förtäras av eld .* " Ty Herren Gud är mäktig, han som har dömt henne . " Men efter " vintern " kommer de som verkställer den gudomliga domen i sin tur att förgöras och dödas av Jesus Kristus och hans fruktansvärda sista plåga: regnet av " hagel " med enorma hagelstenar, mycket effektivt enligt Upp. 16:21: " *Och en stor hagelsten, vars vikt var en talent, föll från himlen över människorna; och människorna hädade Gud för hagelplågan, eftersom plågan var mycket stor .* " Vikten av en " talent " motsvarade ungefär 42 kilogram bland romarna.

Vid den slutgiltiga domen kommer gudomlig vrede att uppväckas eftersom Gud återigen kommer att befinna sig med sina utvalda i närvaro av de uppståndna onda rebellerna, bara för att höra och upptäcka de heligas och Jesu Kristi dom som berör dem individuellt och för att genomgå " den andra döden i eldsjön " som lärs i Upp. 19:20: " *Och odjuret blev gripet, och med det den falske profeten som hade utfört tecken inför det, med vilka det hade förlett dem som hade tagit emot odjurets märke och dem som hade tillbett dess bild. De kastades båda levande i sjön som brinner med eld och svavel.* " ; och även i Upp. 20:10: " *Och djävulen som förledde dem kastades i elds- och svavelsjön, där odjuret och den falske profeten är. Och de skall plågas dag och natt i evigheters evighet.* " Upp. 20:12 sammanfattar principen för domen över de uppståndna onda vid slutet av det sjunde årtusendet som kallas " **tusen år** ". » i Upp. 20:5: « **De andra döda återuppstod inte förrän de tusen åren var fullbordade .** Detta är den första uppståndelsen. » Redigeringen av denna vers är avsiktligt vilseledande. Denna precision, understruken med fetstil, som gäller den « andra uppståndelsen » där de upprorsmakare som Gud fördömt deltar, visas som en parentes inom själva huvudbudskapet, som är den « första uppståndelsen », som för sin del endast är reserverad för Jesu Kristi utvalda. Vi läser därför i Upp. 20:12: « *Och jag såg de döda, små och stora, stå inför tronen. Böcker öppnades. Och en annan bok öppnades, livets bok. Och de döda dömdes efter sina gärningar, utifrån det som var skrivet i böckerna.* » » Slutet på den gudomliga vreden frammanas av dödens förintelse i vers 13: " *Havet gav tillbaka de döda som var i det, och döden och dödsriket gav tillbaka de döda som var i dem, och var och en dömdes efter sina gärningar.* " Lägg märke till den bokstavliga tolkningen av ordet " hav " och substantivet " *hades* ", som här betecknar jordens stoft. Vers 14 specificerar vidare: " *Och döden och dödsriket kastades i eldsjön. Detta är den andra döden, eldsjön.* " Och temat om den gudomliga rättfärdiga vreden avslutas med vers 15: " *Och den som inte funnes skriven i livets bok kastades i eldsjön.* " Denna sista förtydligande bekräftar det faktum att Gud verkligen har lagt fram två vägar framför mänskliga val som står i absoluta motsättningar: en som leder till evigt liv, den andra till " den andra döden ", lika evig eftersom den är definitiv.

Det säger sig självt att vår himmelske Fader, som kärlekens Gud, vår Skapare, lider fruktansvärt av att bli arg på grund av den upproriska naturen hos majoriteten av de varelser han skapat i himlen och på jorden. Han känner också ett enormt agg mot dem eftersom han, den allsmäktige Guden, i denna situation

genomgår och lider av själva det faktum att han har gett existens åt fria liv. Och när Gud lider, liksom sina varelser, längtar han efter att finna vila för sin Ande. För glöm inte, framför allt, att Gud är Ande; konceptet med himmelska och jordiska kroppar tänktes ut och skapades av honom. Och eftersom han själv absolut inte är beroende av de lagar han skapar, kan han anta formen av en himmelsk kropp och visa sig för änglarna i "Mikaels" aspekt eller en mänsklig kropp som han gjorde två gånger; den första gången genom att besöka Abraham, åtföljd av två änglar, för att förkunna för honom Sodoms och Gomorras förstörelse, och den andra gången genom att inkarnera sig i köttet av den människa som heter "Jesus". Och jag påminner er om att genom att ta namnet "**Jesus**", vilket betyder "Yahweh frälser", förbjöd Gud sig själv alla straffåtgärder under sin jordiska verksamhet, men endast under denna period på tre år och sex månader under vilken han vittnade före sin död. Enligt Dan 9:27 var dock tiden för detta fredsförbund "*sju*" år, det vill säga **en hel profetisk "vecka"** som slutade med steningen av diakonen Stefanus.

Så här kan vi förstå varför Gud redan längtade efter vila för sin själ, sin Helige Ande eller Helige Ande, när han skapade vår jord. Satan, djävulen, smidde redan planer med änglarna mot honom. Han levde fortfarande i änglarnas sällskap och Gud bekräftar detta genom att säga i 1 Mos 3:22: "*Då sade YaHWéH Gud: 'Se, **mannen har blivit som en av oss**, till att känna gott och ont. Låt oss därför nu förbjuda honom att sträcka ut sin hand och ta av livets träd och äta och leva för evigt . '*" Denna "**en av oss**" syftade på Satan. Upproret, som blev mer och mer öppet, bedrövde Gud och fick honom att lida. Men hans lidande ökade ännu mer när han tänkte på det fysiska lidande han skulle behöva utstå i Jesus Kristus, för att frälsa sina utvalda som hans frivilliga försoningsdöd skulle återlösa. Med vetskapen om priset han skulle behöva betala personligen är hans oflexibilitet, som demonstrerades under det gamla förbundets tid och före det, före vattenfloden, fullständigt berättigad.

Till hans personliga lidande lades hans förförda och bedragna varelsers lidande, och för människorna, hans utvalda som skulle förföljas. Det är denna lidandebörda som han skulle behöva leva under de 6000 åren av sitt utval av jordiska utvalda som ledde honom till att välsigna och helga det sjunde årtusendet, i början av vilket, enligt hans plan, på jorden och i himlen, tvist och uppror skulle upphöra genom att de upproriska agenterna förintades. Dessa saker skulle fullbordas med Jesu Kristi härliga återkomst; en återkomst som synliggörs av alla jordens invånare. Det säger sig självt att skapelsen inte tröttar ut Skaparen, Anden, Gud. Det är därför hans "**helgande**" av den "**sjunde dagen**" i "**veckan**" är rättfärdigad **enbart** för dess profetiska karaktär som profeterar det "**sjunde**" årtusendet av universell fred i himmel och jord. Den sålunda uppnådda freden kommer endast att uppskattas av de utvalda som fortfarande finns vid liv, och denna fred kommer att uppskattas desto mer av dem eftersom de, för att uppnå den, kommer att ha varit tvungna att lida fysiskt och mentalt, på grund av de förföljelser och vedermödor som organiserats av deras himmelska och jordiska fiender.

Guds vrede är därför helt berättigad, eftersom den härrör från en känsla av förstälilig indignation, med tanke på att hans demonstrerade kärlek föraktas och

föraktas av både icke-troende och icke-troende. Gud skapade människan till sin avbild, det vill säga perfekt från sitt ursprung, men eftersom synden, trots att den har förlorat denna perfektion, kan hon fortfarande uppleva, liksom sin gudomliga avbild, känslan av indignation. Och det är just denna indignation som kännetecknar de utvaldas själar, vilket detta exempel som citeras i Hesekiel 9:4 bekräftar: "*Då sade YaHweh till honom: Gå mitt igenom staden, mitt igenom Jerusalem, och sätt ett märke i pannan på de män som suckar och klagar över alla de styggelser som begås därinne.*" Detta budskap uppenbarar för oss den sanna naturen av "**Guds sigill**", eftersom sabbaten bara är "*arbetsaspekten*" av den. Den sanna innebörden av "*den levande Gudens sigill*" ligger i den känsla som upplevs i de utvaldas sinnen, ty genom att fördöma de avskyvärda gärningar som utförs av upproriska människor, vittnar de i sina sinnen och tankar om sin lämplighet att leva evigt med Gud, under hans nådiga och ömma högsta auktoritet.

I vårt kött och vår mänskliga ande vet vi hur vi ska uppskatta våra nära och kära lydnad. Vi noterar där, på ett trevligt sätt, tecknet på den tillit som vi har. Och när denna tillit saknas är relationen inte hållbar, och i vilket fall som helst inte behaglig. Vi har därför den perfekta möjligheten att förstå vad Gud känner beroende på om vi lyder honom eller inte. Vi vet då vad som utlöser hans "**rättfärdiga vrede**". Och det är anledningen till att Jesus sade till sina apostlar som älskade honom och lydde honom i allt, enligt Johannes 15:14-15: "**Ni är mina vänner, om ni gör vad jag befäller er. Jag kallar er inte längre tjänare, eftersom tjänaren inte vet vad hans herre gör. Jag kallar er vänner, eftersom allt jag har hört av min Fader har jag kungjort för er.**" Och Jesus specificerar vidare i vers 16 som följer, detta som måste förstås: "**Det är inte ni som har utvalt mig; Men jag har utvalt er och bestämt er för att ni skall gå ut och bära frukt, och er frukt skall bestå, så att Fadern kan ge er vad ni än ber om i mitt namn.**" Så ska det vara för alla hans utvalda intill världens slut.

Tre dagar och tre nätter...liksom Jona

I Matteus 12:40 finner vi detta profetiska uttryck citerat av Jesus Kristus: "*Ty liksom Jona var tre dagar och tre nätter i den stora fiskens buk, så skall Människosonen vara tre dagar och tre nätter i jordens hjärta.*" Med dessa ord tillkännagav han den totala tid under vilken han, på grund av sin död, skulle vara skild från sina apostlar och lärjungar. Men i själva verket, enligt kronologin över de fullbordade händelserna, måste vi korrigera uttrycket "*tre dagar och tre nätter*" för att ersätta det med "*tre nätter och tre dagar*". I sin jordiska inkarnation antog Jesus den "dag-natt"-ordning som föredras av mänskligheten, men de fullbordade händelserna förblev i överensstämmelse med den "natt-dag"-form som Gud etablerat sedan den första veckan av hans jordiska skapelse. Och denna falska form kommer effektivt att lura de falska kristna religioner som drabbats av dess förbannelse fram till adventistljusets tid.

Vi kan se att hans jämförelse med Bibelns Jona är begränsad till nivån av denna skenbara dödsvaraktighet; för i människors ögon försvann Jona faktiskt också i "*tre dagar och tre nätter*", medan han överlevde, utan att någon på jorden

visste om det, i magen på en stor fisk. Men jämförelserna slutar där, för precis som Jona flyr av en önskan att inte presentera den levande Gudens varning, ett hot om död, för de grymma nineviterna, så visar Jesus sig nitisk i att förkunna för det syndiga Israel den möjliga frälsning som erbjuds i den gudomliga nådens namn, där hans frivilliga försoningsdöd kommer att tjäna som en lösen. När detta sagts och förstås, kommer vi att upptäcka att detta tillkännagivande från Jesus Kristus ger stort ljus åt det projekt som Gud profeterat om.

För det första, eftersom det rör sig om " *tre nätter och tre dagar* ", förlorar teorin om fredagens påsk, kvällen före den veckosabbat som lärs ut i den romersk-katolska religionen, all rättfärdigande. Men tvärtom bekräftar dessa " *tre nätter och tre dagar* " en bokstavlig uppfyllelse för " **halvan av veckan** " under vilken Messias skulle sluta " **ett fast förbund med många** " enligt Dan. 9:27: " *Han skall sluta ett fast förbund med många under en vecka , och under halva veckan skall han låta slaktoffer och matoffer upphöra ; ...* "; uppfyllelsen av denna " *vecka* " är därför bokstavlig och dessutom andligt profetisk för en " *vecka* " med " *sju dagar* " av faktiska år. Men saker och ting stannar inte där, eftersom " *en dag är tusen år och tusen år är en dag* " för Gud, enligt 2 Petrusbrevet 3:8: " *Men glöm inte detta ena, mina älskade, att för Herren är en dag som tusen år och tusen år som en dag* "; Det följer att denna vecka av solidt förbund täcker hela de sju tusen åren av jordisk synd programmerad att utvalja " *många* " utvalda vars namn skrevs i livets bok av Gud, från början av verkställandet av hans frälsningsplan. Således är före och efter syndafloden, israeliter från det gamla och nya förbundet, och omvända hedningar som ingick detta nya förbund, berörda av denna unika universella frälsning som erhållits genom Jesu Kristi försoningsdöd.

Fram till Jesu Kristi jordiska verksamhet hade Guds folk ingen aning om hur länge den jordiska upplevelsen skulle vara. Under sin messianska verksamhet gav Jesus detaljer som förblev missförstådda, och det är bara genom ljuset av Uppenbarelseboken som uppenbarades för Johannes som han erbjuder sina sista utvalda möjligheten att förstå att den profeterade totala tiden var sju tusen år. Och nyckelordet i gåtan är perioden " **tusen år** " som citeras sex gånger i Upp. 20:2-3-4-5-6-och-7, det vill säga sex gånger som de "sex tusen år" som föregår denna sista period på " **tusen år** ". Och dessa "sex tusen år" bekräftas av fullbordad historia, det vill säga 4 000 år från skapelsen till slutet av det gamla förbundet, och 2 000 år som täcker det nya förbundet fram till "Kristi Jesu härliga återkomst" som hans utvalda förväntar sig våren 2030.

Således antog sjudagarsveckan med tiden successivt värdet av "sju riktiga dagar" om tjugofyra timmar, sedan profetiskt "sju år" och slutligen, slutligen, "sju tusen år". Logiskt sett hade Gud reserverat denna kunskap om de "sju tusen åren" av hans frälsningsplan endast för sina sista utvalda, eftersom de kommer att leva vid tiden för Jesu Kristi härliga återkomst, "Mikael", änglarnas högsta ledare, enligt Upp. 12:7: " *Och det blev krig i himlen. Mikael och hans änglar stred mot draken. Och draken och hans änglar stred.* " Vår kunskap om tiden för Guds plan kommer att göra det möjligt för oss att bättre förstå utvecklingen av de fakta som uppnåddes under de " *tre nätter och tre dagar* " som i människors ögon täcker tiden för Jesu Kristi försvinnande.

I den andliga profetiska bemärkelsen av faktiska år omfattade de " sju " dagarna i " *veckan* " i Daniel 9:27 " sju " år mellan hösten 26 och hösten 33. Jesus korsfästes " *mitt i* " dessa " sju " år, det vill säga på morgonen före påsk på våren år 30.

Denna påsk " *vecka* " får också innebörden av de 4000 år som är tillägnade de två på varandra följande förbund som Gud ingår med sina återlösta utvalda på jorden. För det gamla förbundet är baserat på det förbund som Gud slöt med Abraham, 2000 år före Jesu Kristi död, vid den tidpunkt då han var tvungen att offra sin ende son Isak som ett offer; enligt 1 Mos 22:16 till 18: " *Och (Gud) sade: Vid mig själv har jag svurit, säger Herren! Eftersom du har gjort detta och inte undanhållit dig din son, din ende son, skall jag välsigna dig och föröka din ättling som stjärnorna på himlen och som sanden på havets strand. Och din ättling skall ta sina fienders portar i besittning. Genom din ättling skall alla folk på jorden bli välsignade, eftersom du har lytt min röst.* " ". Talet "7" i " *veckan* ", i Dan. 9:27, bär då innebörden av den gudomliga helgelsens fullhet, vilket är den sanna symboliska innebörden av tal "7"; detta, eftersom " *helgandet av den sjunde dagen* " av skaparen Gud, i 1 Mosebok 2:2: " *Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den* , ty på den vilade han från allt sitt verk som han hade skapat genom att göra den . " Dessa 4000 år är sammansatta sålunda: från Abraham och Isaks offer till Jesu död har vi 2000 år, och från hans död till hans återkomst har vi också 2000 år; med perfekt precision värdig Gud offrade den återlösande Kristus sig själv som offer på exakt " *halvan* " av de två gudomliga förbunden. I Upp. 3 bekräftar Gud sin " *helgande* " av sjundedagsadventisternas verk, hans sista officiella institution som erkändes av honom på nivån av den lära som etablerades av hans pionjärer och testades 1843 och 1844; detta, genom att markera med nummer "7 och 14", verserna som rör " *början och slutet* " eller " *alfa och omega* " för denna institution, uttryck som Jesus enträget betonade i "prologen och epilogen" i hans uppenbarelse Apokalyps. År 1994 förkastas nya ljus som korrigerar fel och orsakar den universella institutionella organisationen "Sjundedagsadventisternas" fall.

Det är värt att notera att i 1 Mos. 2:2 och 3 rättfärdigas " *helgandet av den sjunde dagen* " endast av " *vilan* " som Gud erhöll; det finns ingen formulering av någon förordning given till de första människorna som skapades och formades av Gud, Adam och Eva, för att iaktta denna " *vila* ", trots att de fick denna förordning från honom. Anledningen är denna: genom att endast hänvisa till " *vila* " för Gud bekräftar budskapet den profetiska innebörden av det sjunde årtusendet där **endast** upphörandet av syndares verksamhet, i himlen och på jorden, kommer att ha gett Gud den mentala " *vila* " och fullkomliga frid som hans kärlek och gudomliga natur gynnar och kräver. Hans " *vila* " kommer att vara fullkomlig när han inte längre är frustrerad av sina fienders avskyvärda handlingar i himlen och på jorden.

I bokstavlig bemärkelse omfattade " *veckan för förbundet med många* ", i Dan. 9:27, den " *vecka* " som sträckte sig, efter sabbaten den 30 mars år 30, från solnedgången på den första dagen, vår nuvarande söndag, den 31 mars, till slutet av sabbatsdagen den 6 april 30. Observera att denna påskvecka presenterades i samma form som skapelsens: från den första till den sjunde dagen, helgad åt Guds vila. Detta bekräftar möjligheten att ge ordet " *vecka* " det profetiska värdet av de

sju tusen år som Gud reserverat för behandling av synd, det vill säga från Adams och Evas synd till den " *andra döden* " i den sista domen som förintar alla syndare i slutet av det sjunde årtusendet. För de utvalda i Kristus är de första sex tusen åren avgörande, eftersom det är den tid då Gud gör sitt val av de utvalda. Det är därför de första sex dagarna grupperas tillsammans i skapelseberättelsen i Första Moseboken 1. Och endast beträffande de utvalda som har inträtt i evigt liv, citeras den sjunde dagen i Första Moseboken 2, således separerad och avskild, det vill säga " *helgad* ". Jag erinrar mig här återigen om att, på grund av dess bild av det sjunde årtusendet där de utvalda redan har inträtt i evigt liv, avslutas inte temat "den sjunde dagen " i Första Moseboken 2 med uttrycket " *det blev afton, det blev morgon ...* ". Dessutom motiveras anledningen av det faktum att det " *inte mer kommer att finnas någon natt* " under detta sjunde årtusende, som Anden lär i Upp. 21:25 " *Dess portar skall inte stängas om dagen, ty det skall inte finnas någon natt där .* " ".

Jesus Kristus korsfästes klockan 9:00, mitt i denna särskilt heliga " *vecka* ", onsdagen den 3 april 1930; och han dog samma dag klockan 15:00. Hans vistelse i jordens sköte började därför med " *natten* " torsdagen den 4 april 1930. Och när jag frammanar denna förklaring vill jag påpeka att efter att ha omsatt denna vers från 1 Thess. 5:21 i praktiken: " *Pröva allt; håll fast vid det goda* "; behöll jag en tolkning av Kristi påsk som uppenbarades i en studie publicerad i en tidskrift som utgavs under namnet "den rena sanningen". Även om jag var en ny sjundedagsadventist vid den tiden, behöll jag en förklaring som presenterades av en annan kristen religiös samfund, eftersom dess förklaringar föreföll mig mycket övertygande, konsekventa och värdiga ordet "sanning". Vid den tiden hedrade denna religiösa grupp fortfarande den sanna gudomliga sabbaten, lördagen, den sjunde dagen i den gudomliga veckan. Han kunde därför ta emot Kristi ljus.

Vi vet att Jesus **uppenbarade sig för sina lärjungar och apostlar** , levande och uppståndna, den 7 april 2000, i gryningen på den " *första dagen* " i veckan efter påsk, det vill säga "söndagen" som vi i vår grupp kallar "Soldi" för att påminna om dess hedniska norm; precis som på svenska kallas denna dag "söndag" eller "solens dag". Men ingenting avslöjas om vad som verkligen hände under dessa " *tre nätter och tre dagar* " som täcks av gravens hemlighet. Men i ljuset av deras profetiska värden under verkliga " *år* " och om " *tusen år* " kommer vi att kunna häva denna hemlighet.

Från hans död till hans uppståndelse finner vi "tre hela dagar" likt de "tre tusen åren" som kommer att ta formen av två gånger " *tusen år* " fram till hans härliga återkomst och de sista himmelska " *tusen åren* " av det sjunde årtusendet. Det senare representeras av sabbaten den sjunde dagen av påskhelgen. Nu, i början av sabbaten av det sjunde årtusendet, kommer Jesu Kristi återlösta att uppstå, enligt Upp. 20:4: " *Och jag såg troner, och åt dem som satt på dem gavs makt att döma. Och jag såg själarna av dem som hade blivit halshuggna för Jesu vittnesbörd och för Guds ords skull, och av dem som inte hade tillbett odjuret eller dess bild och inte hade tagit emot dess märke på sina pannor och på sina händer. De blev levande och regerade med Kristus i tusen år.* " Sedan dess början har denna sabbat, symbol för dessa sista " *tusen år* " av det sjunde årtusendet, placerats under tecknet av återupptäckt liv. Jesus hade därför ingen

anledning att hållas fast av döden, i omedvetenhet, på denna sista sabbat i påskveckan. Eftersom sabbaten är bilden av Guds vila och av hans utvalda som han samlar, de levande och de döda i Kristus, uppstod Jesus sig själv, som han hade sagt före sin död till sina lärjungar, men han gjorde det **i början** av denna veckosabbat i påskveckan, för att finna det trevliga och kärleksfulla sällskapet av sina änglar som förblev trogna. Han förblev därför egentligen bara död i graven i "två hela dagar", precis som han tjänstgör efter sin död i himlen, avskuren och separerad från människorna i "två tusen år" tills hans triumferande ankomst, hämnare för att rycka bort sina sista trogna utvalda som förblev vid liv från döden.

I denna heligaste påskvecka infann sig en exceptionell sabbat kopplad till påskfesten från den kväll då Jesus gick in i graven. Den kom för att bekräfta länken som förbinder Kristi försoningsoffer med uppståndelsen av de heliga i det sjunde himmelska årtusendet som kommer att få evigt liv, det vill säga från den timme då synden sonades av Jesus Kristus och den tid då han kommer att erbjuda evigt liv till sina utvalda; detta efter slutet av nådens tid som definitivt kommer att sätta stopp för frälsningserbjudandet. För syndare som inte omvänder sig till gudomliga krav kommer det då att vara för sent.

Av de " **två tusen åren** " som ledde fram till hans återkomst präglades faktiskt 16 århundraden av de mörka kristna religionernas dominans; vilket placerar dessa " **två tusen år** ", till majoritet, under aspekten av en andlig död, och mer specifikt " *sexton* århundraden" som antyds av ordet " *stadia* " och den tidsbetydelse som ges till ordet " *utsträckning* " i denna vers i Upp. 14:20: " *Och vinpressen trampades utanför staden, och blod kom ut ur vinpressen, ända upp till hästarnas betsel, med en utsträckning av ett tusen sex hundra stadier* . " Denna period på " *sexton* " århundraden eller " *stadier* " täcker från fjärde århundradet, tiden för det katolska avfallet och det protestantiska avfallet, det vill säga de religiösa lärarna över vilka Jesu Kristi vrede vilar, enligt bilden som indikeras av denna vers från Jakob 3:1 till 3: " **Mina bröder, låt er inte bli många lärare, ty ni vet att vi kommer att dömas strängare** . " Vi alla faller på många sätt. Den som inte faller i ord är en fullkomlig människa och kan tygla hela sin kropp. Om vi lägger betsel i hästarnas mun så att de lyder oss, så har vi också kontroll över hela deras kropp. »

I straffet för " *årgången* " är religiös " **lära** " den främsta orsaken. Det är genom att anklaga henne för att " **undervisa sina tjänare** " som Jesus avslöjar den romersk-katolska identiteten hos " *kvinnan Isebel* ", i Upp. 2:20: " *Men jag har några saker emot dig: du tillåter kvinnan Isebel, som kallar sig profetissa, att undervisa och förföra mina tjänare till att begå sexuell otukt och äta avgudaoffer* . " Således, varnade för det onda som den påvliga romersk-katolska religionen begått, kommer dess tjänare till reformationen i sin tur att bli djupt skyldiga till samma anklagelser från och med 1844, då de kommer att föredra att hedra den katolska söndagsvilan framför den lördagsvila som Gud helgat sedan hans skapelse av världen. Trosprovet från 1844 baserades emellertid mycket mer subtilt och logiskt på en demonstration av intresse för hans bibliska profetiska ord, och år 1844 och 1994 förkastades och överlämnades de protestanter och adventister, som glömde att Jesus bara rättfärdigar heligheten i den tro som han ansåg värdig, till djävulen och hans romersk-katholicism.

Genom att uppenbara det protestantiska ursprunget till auktoriteten hos "*odjuret som stiger upp från jorden*" i Upp. 13:11, bekräftar Gud fallet och avfallet sedan 1844 av den reformerade och deformerade religionen. Som ett resultat av detta fall reproducerar den romerska påveregimens förföljande beteende när den stöddes av blinda och undergivna monarkier. Förenade av den så kallade ekumeniska alliansen kommer de två motsatta religionerna att samarbeta för att hårdhänt införa skyldigheten att hedra söndagen som den enda veckovisa vilodagen. Men de utvalda, upplysta av Jesus Kristus, kommer att veta hur de ska stå emot tills deras befrielse uppnås genom hans mäktiga och härliga återkomst.

Således var det endast de heliga änglarna som närvarade vid Jesu Kristi uppståndelse på kvällen fredagen den 5 april, det vill säga i början av sabbaten den 6 april; detta medan den tunga runda stenen fortsatte att hålla stängd åtkomst till graven, som bevakades av två romerska vakter som tilldelats denna uppgift på begäran av de judiska religiösa ledarna. Ni kan föreställa er glädjen hos änglarna när de fann sin gudomliga ledare "Mikael" vid liv. Den var utan tvekan lika stor som de två Marias, Johannes och Petrus, som såg honom igen först på morgonen den första dagen i den nya veckan som följde påskveckan. Det var för denna mänsklighet som gjorts naturligt blind av Gud, som de "två tusen åren" av det kristna förbundet eller det nya förbundet skulle börja. De hade framför sig de sista "tre tusen" åren av de "sju tusen" av det jordiska projektet som rörde synd och dess slutliga straff. Och medan jag skriver detta närmar sig våren 2023, vilket kommer att placera oss sju år före inträdet i detta sjunde årtusende; vilket innebär att vi, sedan Adam och Evas synd, kommer att gå in i år 5994 av de 6000 år under vilka Gud utförde utväljandet av alla sina återlösta utvalda på jorden.

Jag noterar också denna detalj som profeterar förbannelsen från den kalender som fastställdes av Rom. Medan siffrorna för dagarna i denna påskvecka följer den gudomliga standarden som fastställdes vid skapelsen, det vill säga från den första dagen till den sjunde dagens sabbat, följer siffrorna i den romerska kalendern som tillämpas på dessa dagar standarden för det nuvarande avfallet som ger den första dagen värdet "sjunde dagen"; eftersom denna första dag då Jesus uppenbarade sig levande för sina lärjungar var den första dagen eller nuvarande söndagen i "7" den 30 april. För att vara väl förstådd profeterar tillskrivningen av siffran "7" till den första ^{dagen} i veckan dess status som "sjunde dagen" som antagits sedan år 1981 i Västeuropa; en handling som kommer att gynna dess införande av den universella avfallingsregimen som kommer att införa det lagligt för att markera slutet på tiden för kollektiv och individuell nåd.

Jag tillrättavisar och tuktar alla dem jag älskar.

När jag tar upp detta ämne måste jag påminna er om att i namn av det kollektiva nationella intresset, och ibland av mycket privata intressen inom det profana området, bemyndigar jordens nationer sig att mer eller mindre strängt straffa de fel och brott som begåtts bland dem av varje man, varje kvinna, varje gammal person och ibland varje barn. Jag ser därför ingen anledning som skulle rättfärdiga att den store Skaparguden inte agerar på samma sätt. Detta desto mer

som Gud, till skillnad från nationer som utnyttjar individer, blev inkarnerad i Jesu Kristi person för att komma till jorden för att, genom den frivilliga döden i sitt fullkomliga exemplariska liv, återlösa de mänskliga själar som är känsliga för hans närmande, vars dödliga status han kan förändra till evig status. Detta är den enda betydelsen vi bör ge ordet "utval", vilket är statusen för hans "utvalda", det vill säga statusen för de följeslagare han väljer att leva i hans sällskap under den evighet som kommer och som nu ligger 7 år och cirka 3 månader framför oss. Rätten att straffa Jesus Kristus är desto mer berättigad eftersom han själv torterades fruktansvärt, för att uppnå både frälsning för sina utvalda vars synder han sonade mot Gud, men också den legitima rätten att utan barmhärtighet förgöra människor som uppvisar ett upproriskt beteende identiskt med det som den upproriska ängeln, " *djävulen och Satan* ", och hans änglalika undersåtar, demonstrerade, i himmelskt liv och på jorden. För efter sin seger över synd och död förbjöd Jesus dem att leva i himlen och begränsade dem till den jordiska dimensionen. De lidanden som Jesus utstod var fruktansvärda och nådde den högsta möjliga nivån under romartiden; Hans korsfästelse föregicks av en gissling med en piska gjord av tre läderremmar med järnelement fästa i ändarna för att slita sönder den torterade personens kött. På Turinsvepningen lämnade Gud en bild av spåren av etthundratjugo slag som tillfogats Jesu Kristi kropp. Natten då han arresterades kunde han inte sova och hänvisades till de olika judiska och romerska myndigheterna på den tiden för att få beslutet att avrätta honom. Det var därför efter en tröttsam natt som han blev gisslad och sedan korsfäst klockan 9 på morgonen. Hans vånda varade i 6 timmar, vilket var kort tid, men den gissling han genomgick gynnade denna förkortning av hans lidandetid. Å andra sidan led Jesus enormt av att känna sig övergiven av Gud. Han uttryckte det genom att säga: " *Min Gud! Min Gud! Varför har du övergivit mig?* " I sin förvirrande smärta glömde Jesus för ett ögonblick varför han var tvungen att bli " övergiven " av Fadern. Guds svar på Jesu fråga är enkelt: "Ty sedan du arresterades, genom att ensam bära mina utvaldas synder, frälser du dem, men du har blivit bilden av den synd som min helighet avskyr och inte kan se utan att uppleva en känsla av avsky." Och i ett sista andetag där han återfår sin klarhet, avslutar han med att säga: " *Fader, i dina händer anförtror jag min ande. Det är fullbordat.* " När detta är sagt och väl förstått, låt oss då finna versen där Jesus säger till sina utvalda: " *Alla som jag älskar, dem tillrättavisar och tuktar jag.* "

Detta uttalande görs av Jesus Kristus i Upp. 3:19: " *Alla som jag älskar, dem tillrättavisar och tuktar jag. Var därför nitiska och omvänd er.* " Detta förtydligande bekräftar att den religiösa organisation han talar till har blivit igenkänd av honom, fram till det ögonblick då han, enligt vers 16, är på väg att " *spy ut* " den: " *Eftersom ni är ljumma och varken kalla eller varma, skall jag spy ut er ur min mun.* " **Detta förtydligande är användbart eftersom det bekräftar identitetskopplingen med det föregående budskapet** som rör början av "sjundedagsadventismen" symboliserad av "broderlig kärlek" som uttrycks i dess symboliska namn " *Filadelfia* ". Således börjar "sjundedagsadventismen" i "broderlig kärlek" i namnet " *Filadelfia* " och slutar sorgligt och andligt, dödligt, i fasen av "folkets dom" eller det "dömda folket" symboliserat av namnet " *Laodicea* ". Låt oss notera att Jesus varnade den officiella organisationen för

riskerna att få sin krona "tagen ifrån den ". Varningen var inte förgäves utan välberättigad, eftersom " uppkastad " i " **Laodicea** " , " kronan " verkligen går förlorad genom den inrättning som Jesus, som en " otrogen tjänare ", säger " **naken** ", det vill säga utan klädnaden av sin " **eviga rättvisa** " som erhållits genom hans offer enligt Dan. 9:24: " *Sjuttio veckor är bestämda över ditt folk och din heliga stad, för att ... " att göra slut på överträdelser och göra slut på synder , att att sona för synd och införa evig rättfärdighet , att besegla syn och profetia och att smörja det allra heligaste.* "Denna vers uppenbarar för de utvalda det syfte Gud ger sin frälsande tjänst som fullbordats i Jesus Kristus. För att uppnå detta resultat ger han dem den nya födelsen, det vill säga möjligheten att konkret förvandla deras naturliga tillstånd som syndare till rena och heliga varelser, friska i kropp och sinne. Du ser då att sann tro inte är en etikett; det är en konkret förändring av beteende och natur; denna förändring motiveras av kärlek till Gud och hans livsuppfattning. Genom att uppnå detta resultat rättfärdigar Gud allt sitt lidande som han utstått i Jesus Kristus, såväl som de som får honom att mentalt lida under de sex tusen år av synder som bedrivits under hans blick av människor och onda änglar.

Uppdelningen av Apokalypsen i kapitel och verser rättfärdigas av Gud av specifika andliga skäl: siffror bär andliga betydelser lika viktiga som ord och namn. Gudomlig tanke omfattar och kontrollerar allt som existerar och är organiserat i himlen och på jorden. Detta gäller även skapandet av språk, och med vetenskapen om att franska skulle vara det språk genom vilket han skulle ge de slutgiltiga förklaringarna av sina profetior i Daniel och Uppenbarelseboken, dyker tankespel baserade på fonetiska uttryck upp i det franska språket, till exempel: Luther och " *jorden* ", som båda officiellt berör den reformerta tron år 1517.

Uttrycket " *jag skall spy ut er ur min mun* " är subtilt och vilseledande eftersom detta verb konjugerat i futurum följer observationen av " *ljumhet* " framkallad i presens indikativ. Vi kan naturligtvis se en logisk kedja av orsak och konsekvens, men denna futurum antyder framför allt det tragiska ögonblicket av det slutliga trons prövning. Det är i detta ögonblick som adventisttron i hög grad kommer att behöva Jesu stöd och all välsignelse. Och det är i denna avgörande timme som Jesus kommer att vägra sin hjälp till adventisttroende vars beteende bedöms som " *ljumma* " men också " *eländiga, ömkliga, fattiga, blinda och nakna* ". I detta budskap från " **Laodicea** " upphäver Jesus löftet som gavs till " **Filadelfia** "; ett löfte som citeras i Upp. 3:10: " *Eftersom du har hållit fast vid mitt tålamodsord skall jag bevara dig från den frestelsens timme som skall komma över hela världen för att pröva dem som bor på jorden.* " Jesu löfte var villkorat. För att bevara den var den officiella adventismen tvungen att " *hålla fast vid uthållighetens ord i sitt namn* ", och när den prövades, mellan 1982 och 1994, var detta inte längre fallet. Eftersom Jesus inte längre finner den troskvalitet som observerades i " *Filadelfia* "-eran i den " *laodikeiska* " eran, kan han med all rätt upphäva det löfte som gällde adventisterna vid tiden för lanseringen av den officiella sjundedagsadventismen. Detta kommer att vara den form i vilken hans spy konkret kommer att fullbordas. Men de upplysta utvalda kan redan märka ett tecken på denna andliga spy som synliggjorts genom den officiella adventismens

inträde i den protestantiska allians som fördömts sedan 1843 och 1844; detta sedan början av år 1995, det vill säga året efter trons prövnings fall 1994.

I sin Uppenbarelseboken, och redan i Daniel, bekräftar Gud sin relation med sina sanna tjänare, även om de bara känns igen tillfälligt före deras fall och avfall, genom att han tilltalar dem direkt. Han tilltalar dem informellt som en vän talar till sin vän. Med hänsyn till denna regel kan vi följa hans bedömning av den kristna religionen under alla två tusen år av hans era. Således tilltalar Jesus sina tjänare informellt i " *Efesus* "-eran, men han hänvisar till sin fiende Rom under namnet " *nikolaiterna* " vars gärningar han fördömer; detta namn " *nikolaiter* " betyder segrande folk, det vill säga de människor som gör Segern till en dyrkad hednisk gudomlighet. Han tilltalar också informellt, och framför allt, dem som är fruktansvärt förföljda på grund av hans namn mellan 303 och 313, i " *Smyrna* "-eran, där hans fiende Rom citeras som " *djävulen* "; I samma budskap bekräftar Jesus sitt fördömande av de upproriska judar som " *förtalar* " trogna kristna och som han öppet kallar " *Satans synagoga* ". Sedan, under " *Pergamus* " -eran, riktar han sig till sina sista trogna tjänare som motsätter sig den romerska läran, ärvd från Konstantin I ' den katolska religiösa läran som påtvingas med våld och stöd av kejsar Justinianus. Och återigen, i detta budskap, utpekar han sin ständige fiende, Rom, som han denna gång tillskriver " *Satans tron* " och " *nikolaiternas lära* "; med tidsålderns skifte har " *nikolaiternas gärningar* " under " *Efesus* "-eran under " *Pergamus* "-eran blivit " *nikolaiternas lära* "; detta bekräftar Roms skenbara omvändelse till den kristna religionen. Men Jesus erkänner det inte och talar inte direkt till det.

Efter långa århundraden av mörker, under " *Thyatira* "-eran, fann han, upplyst av den tryckta och spridda Bibeln, samtalspartners som ansågs ofullkomliga, men ändå värdiga hans frälsning i vissa trogna tjänare från den protestantiska reformationens tid. Den första var valdensierna som omvändes av Pierre Vaudés, kallad Valdo, där de från 1170 utmärkte sig från sina efterträdare genom en perfekt teologisk och doktrinär förståelse. Reformationen nådde sin kulmen med de offentliga uttalanden som gjordes av den tyske munklärares Martin Luther år 1517. Men den protestantiska kalvinismen, en grym bild av katolicismen, segrade och tvingade sig fram genom att bosätta sig i det nyupptäckta USA. Trots det massiva avfallet från den protestantiska tron fann Jesus mitt i de katolska förföljelserna några sanna tjänare som han ansåg värdiga hans kärlek och hans eviga rättvisa. Dessa frälsta själar räddas från syndens fördömdelse på ett " **exceptionellt** " sätt, vilket Jesus understryker genom att säga i Upp. 2:24: " *Men till er som är i Tyatira och inte har denna lära och inte har känt Satans djup, som de säger, säger jag er: Jag lägger ingen annan börda på er .* " men han specificerar för att bekräfta detta undantag: " *håll bara fast vid det ni har tills jag kommer.* "

Detta förtydligande, som Jesus gav, förtjänar en viktig utveckling. Varje intelligent och förnuftig människa kan förstå att den allsmäktige Skaparguden inte kan nöja sig med delvis lydnad mot hela sitt juridiska ideal. Det som **provisoriskt accepteras** kommer därför att utsättas för en oundviklig och förutsägbar utmaning. Den uppskjutna " **bördan** " gällde iakttagandet av den sanna sabbaten, lördagen, den sanna sjunde dagen i Guds veckoordning. Men genom att säga: "

Håll bara fast vid det du har tills jag kommer ", ville Jesus bekräfta sin välsignelse för det motto som antagits av sanna protestanter: på latin "sola scriptura", eller på svenska "Skriften allena". Han stöder denna bedömning och uppmuntrar sina tjänare att förbli fasta och resoluta i denna uppfattning om tro tills han återvänder. Och redan 1843 och 1844, genom att organisera sina adventistiska trosprov, gav han sina amerikanska protestantiska tjänare från den tiden möjlighet att visa att deras tro fortfarande var baserad på principen om "Skriften allena". Men tiden hade gått sedan Luther, och tron hade blivit död och utan stöd. Således, av 30 000 adventister som bestämt sig för att vänta på Jesu återkomst den 22 oktober 1844, mottogs endast 50 och bedömdes värdiga av Gud att inträda i hans sabbats helighet, ett profetiskt tecken på hans belöning under det sjunde årtusendet. De skulle bli de grundläggande pionjärerna för den "sjundedagsadventistkyrka" som grundades i USA 1873. Dessa resultat, som uppenbarades av Jesus Kristus för hans dåvarande tjänare, Ellen G. White, visar fortfarande idag höjden av Guds krav som en norm för tro. Kristi utvalda, de sanna, visar sig vara känsliga för denna uppenbarelse, men i ändens tid och i ökande grad sedan 1844 gör de kristna religionerna anspråk på arv som de visar sig vara helt ovärdiga. Och i synnerhet, för det första, gör den mycket mäktiga katolska religionen anspråk på Sankt Petrus arv, bedrägligt och orättvist, eftersom Petrus, Jesu Kristi nitiske tjänare, aldrig under sin livstid var "huvud" för den kristna kyrkan "eftersom de utvaldas kyrka på hans tid endast erkände ett " *huvud* ": Jesus Kristus; något som Paulus bekräftar i Ef. 5:23: " *Ty mannen är hustruns huvud, liksom Kristus är huvud för församlingen* , som är hans kropp, vars kropp han är Frälsare. "

När vi går in i Uppenbarelsesboken 3 leder vår översikt och framsteg i den kristna eran oss till 1843 och 1844, de två datumen för de två på varandra följande adventistproven av tro på den tiden. Jag påminner er återigen om att om våren 1843 avgör början på provet, så fastställer datumet den 23 oktober 1844 slutet på dessa adventistprov av tro. Det är därför, på detta datum 1844, som Jesus uppenbarar sin dom över deltagarna och uttalar sin högsta dom mot dem som misslyckades med provet. De två proven, som organiserades i USA, gällde främst kristna av den protestantiska tron, så det är till dem som Jesus, precis som den " *onde och otrogne tjänaren* " profeterade i sina liknelser, tilltalar sig i en välbekant form som inte längre är vänlig, och säger till honom: " ***Du anses vara levande och du är död*** ." Efter detta budskap om " *Pergamon* " kommer den protestantiska tron aldrig mer att tilltalas informellt, den kommer att behandlas som den romersk-katolska kyrkan. Den kristna tron, som bekräftats av Jesus, försvinner dock inte helt; den förlängdes genom välsignelserna från den segrande av de två prövningarna, nämligen de 50 personer som uppenbarades av Jesus Kristus för hans tjänare Ellen G. White. Och från denna tidpunkt fram till Kristi återkomst kommer **endast adventisttron att dra nytta av mottagandet av det gudomliga ljus som Jesus Kristus föreslagit** . Naturligtvis, eftersom dessa gudomliga domar ignoreras av de mänskliga skarorna, förökar sig de förkastade religionerna på jorden och ger den kristna religionen intrycket av en förvirring av " *Babels* " typ där vi talar med varandra, bedrar varandra, förför varandra, i det mest fullkomliga hyckleri.

Eftersom mänskliga beteenden reproducerar sig själva i alla epoker i takt med tidens gång, kunde den senaste sjundedagsadventistorganisationen inte undgå denna systematiska regel. Den testades mellan 1982 och 1994 utifrån sin adventistiska tro och det protestantiska kriteriet "Skriften allena", men misslyckades och "spåddes" av Jesus Kristus, liksom den protestantiska tron före den år 1844. Den humanistiska freden som stöddes av falska kristna religioner och icke-troende republikaner och demokrater förförde adventister som var känsliga för dessa humanistiska värderingar. Liksom de religioner som föregick den har adventisttron blivit traditionell och livlös, vilket Jesus kallar den " *ljumhet* " som får honom att " *spå* " den. Men han kan bara " *spå* " i den " *laodiceiska* " eran det han tidigare har "svalt" blir "igenkännt"; detta kännetecknar den välsignade adventismen under " *Filadelfia* "-eran. Och paradoxalt nog, eftersom freden på jorden har dödat den sanna tron, kommer situationen med det världskrig som tar vid att gynna dess uppvaknande och sanna omvändelser. Fred vaggar människor till sömns, men krig väcker människor genom att befria dem från de förföriska fällorna av konsumtion av materiella varor. Inför risken för döden återfår sanna värden intresset, och den allsmäktige Gudens existens blir återigen stödet för tron och hoppet om frälsning för den dödliga människan. Inte alla kommer att reagera enligt detta scenario, men de sista utvalda som omvänds kommer att agera på detta sätt för sina sjäalars eviga frälsning och sanningens Gud ära, den allsmäktige uppenbarad i Jesu Kristi person. Sedan 1994, mer än någonsin, är kyrkan, Kristi utvalde, spridd över den bebodda jorden. Det sista andliga Israel är osynligt och anonymt, eftersom det inte längre representeras institutionellt. Institutionens roll är över och ersatt av den prövade tron hos de avvikande adventisterna som " *håller fast* " vid det sista " *Jesu vittnesbörd* ". Detta förblir fortfarande, enligt Upp. 19:10, " *profetians ande* ". Den Gud som känner igen dem och samlar dem, andligt i sin välsignelse, är den Helige Ande som dömer och inspirerar deras andar och uppenbarar för dem hemligheterna i sin helighet för att bekräfta deras " **helgande** ". » vilket ensamt kommer att låta oss se Gud och leva i hans allraheligaste sällskap, vilket Paulus uppmanar oss att göra, när han säger i Hebr. 12:14: " *Sträva efter frid med alla människor **och efter helighet** , utan vilken ingen skall se Herren .* " Slutet av denna vers vittnar om den vitala vikten av denna " **helgande** " som Gud kräver, **konkret uttryckt** i vår tid, genom kärleken till sanningen i de bibliska profetiska uppenbarelsen som Gud presenterar i Jesu Kristi namn.

I sin bibliska uppenbarelse ignorerar Gud fullständigt religionen islam, vilket innebär att han inte alls erkänner den. Hans frälsningsplan, som är giltig för varje man, kvinna, barn eller gammal person som lever någonstans på jorden, går igenom och vilar enbart på det återlösningensverk som han själv utför i Jesu Kristi namn. Apostlagärningarna 4:12 bekräftar detta genom att säga: " *Inte heller finns frälsningen i någon annan, ty det finns intet annat namn under himlen som är givet åt människor genom vilket vi skall bli frälsta.* " Gudomlig frälsning går därför enbart genom Jesus Kristus, korsfäst och uppstånden, och alla påståenden om motsatsen är därför falska och dödliga för de förförda och bedragna.

I sina uppenbarelsen Daniel och Uppenbarelseboken lärde Gud oss att identifiera de kristna religiösa läror som han gillar, ogillar eller inte längre gillar.

När han säger: " *Jag tillrättavisar och tuktar alla som jag älskar* ", uppenbarar Jesus sin kärlek som en Fader som tar ansvar för att uppfostra sina barn. Han rycker dem bort från synd och syndens liv, likt ömtåliga fruktbuskar, och beskär dem för att förvandla deras andliga aspekt, vilket är den frukt som Gud önskar enligt den standard han vill uppnå. Men hur är det med dem han ogillar eller inte längre gillar? Han ignorerar dem och försöker inte förvandla dem, eftersom han respekterar deras val för sin olycka. Detta kommer inte att hindra dem från att straffas för sitt förakt och sin likgiltighet, och ännu mer för sin önskan att vara olydig. Men denna typ av straff leder ofta till en definitiv död, eftersom förlängningen av deras liv för dessa rebeller skulle vara oförmögen att leda dem till den nödvändiga omvändelsen. Denna typ av straff drabbade hårt den katolska tron som 1789 representerades av det katolska prästerskapet och Ludvig XVI:s monarkiska regim. Denne stackars kung, tämligen fredlig, blev syndabock som alla hans föregångares fel och synder drabbade; just på hans halshuggna huvud på grund av denna skuld som helt enkelt bestod i att ha stöttat en falsk kristen religion. Denna avrättning ägde rum den 21 januari 1793, det vill säga 258 år på dagen, efter den 21 januari 1535, där den mycket katolske kungen Frans I på samma plats ^{lät} avrätta de första protestantiska martyrerna som arresterades i Meaux. Orsaken till dessa avrättningar var vägran att delta i den katolska mässan. Och samtidigt dog den påvliga överhuvudet för denna falska kyrka i fängelse i min stad Valence, Frankrike, år 1799. I den nästan mekaniska halshuggningen som organiserades under ett år, från 27 juli 1793 till 27 juli 1794, föll tusentals katolska prästöverhuvuden och monarkiska aristokrater. Genom denna typ av dödande uppenbarade Gud sitt fördömande av religiösa tankar som utformats utifrån den romersk-katolicistiska förebilden. Huvudet, avskilt från kroppen, kan inte längre tänka, och Gud befriar sig från en ständig irritation orsakad av upproriska individer som förvränger hans gudomliga avbild och, i påståendet att vara hans, definierar honom som en godtycklig, obeständig och orättvis Gud. Den fullständiga motsatsen till hans sanna natur, ty han är tålmodig, kärleksfull, barmhärtig och kapabel till den högsta självförnekelse, vilket han vittnade om genom sin frälsande tjänst i Jesus Kristus. Som ett tecken på den förbannelse som fortsatte att tynga de falska västerländska kristna religionerna, organiserade Gud krig, men framför allt första respektive andra världskriget, i ordning, åren 1914 och 1939. Dessa krig är inte föremål för en biblisk gudomlig uppenbarelse, men det upplysta mänskliga sinnet kan urskilja en reproduktion av de tre deportationerna av det judiska folket till Babylon. Och logiskt sett finner den tredje deportationen med fruktansvärda konsekvenser för den tillfälligt förstörda judiska nationen sin förebild i fullbordandet av tredje världskriget, som började motsätta sig Ryssland mot Ukraina sedan den 24 februari 2022. Genom att tillkännage döden av den " *tredjedel av männen* " som lever i Västeuropa i denna tredje världskonflikt, organiserar Gud återigen ett massmord för att straffa denna gång, inte bara den katolska religionen, utan också den protestantiska religionen, den anglikanska, den ortodoxa, den judiska religionen, den sista, adventisterna, men också dess permanenta fiende, islam. Alla dömda skyldiga av Gud, riktar samma straff sig mot dem och leder dem till att förgöra varandra för att bara lämna vid liv ett litet representativt urval av de utvalda och fallna inom de kristna

religionerna. Allt som Gud organiserar har mening och en rättfärdigande. Den mänskliga jordiska erfarenheten är organiserad och övervakad av den varelse som representerar den oändliga källan till intelligens. Därför, i ljuset av alla hans uppenbarelser, blir den frälsningsplan han utformade och förverkligade tydlig och begriplig. Men för att bemästra detta ämne måste människan ständigt nära sig med det. Precis som i sekulära frågor kräver mästerskap inom det religiösa området en djup och fullständig hängivenhet från hela den mänskliga själen; ytliga och artificiella människor är därför olämpliga att från Gud erhålla sin utkorelse för hans evighet.

Sedan 1995 och under åren fram till den 24 februari har så kallad "fundamentalistisk" islam, representerad av väpnade "islamistiska" grupper, fört religiöst krig mot det katolska väst, förövaren av korstågen mot muslimer som bosatte sig i Palestina och Jerusalem under medeltiden. Dessa gamla agg förstärktes av koloniseringseran av nord- och centralafrikansk mark, och i hela Afrika. Västerländska ledare har lätt glömt sin skuld, men offren för dessa koloniseringar har behållit ett ihärdigt agg och en ouppfylld önskan om hämnd. Gud finner i dessa tidigare koloniserade etniska grupper och folk väl förberedda instrument för att hämnas sin ära, trampad på och föraktad av det upproriska och perversa icke-troende väst.

I början av 2023 förbereds och närmar sig straffet för dem som Jesus inte längre älskar eller aldrig har älskat. I det ryska lägret är religionen islam vida representerad, och en lika orättfärdig som förbluffande förståelse förenar den ortodoxa kristna tron och den muslimska tron som är knuten till dess ryska identitet. Forntidens barbarhorder kommer att återuppstå för att förnya straffet för européer som är skyldiga till misstro och perversion. Människor kommer därför att hämnas medan de hämnas Gud, varefter de i sin tur kommer att dö utan hopp om frälsning eller i ett bedrägligt hopp.

Under semestersäsongen har en allvarlig incident just bekräftat Frankrikes och dess huvudstad Paris tragiska öde. Under ett besök i Donbass i Donetskregionen med två ryska kamrater blev oligarker inom den ryska regeringen offer för ett ukrainskt bombardemang som utlöstes av en Caesar-kanon som Frankrike donerat till Ukraina. Två av dessa oligarker dog, och den tredje, som överlevde attacken, skadades. Prover av granaten som avfyrades togs ut och togs från hans kropp. Undersökning av dessa fragment bekräftar användningen av en fransk granat som avfyrats av en Caesar-kanon. Som ett resultat beslutade denna överlevande, vid namn Dmitri Rogovin, att skicka ett fragment som tagits från hans kropp till Élyséepalatset för att uppmärksamma Frankrikes president Emmanuel Macron. Denna handling skyller direkt på Frankrike, och det råder ingen tvekan om att denna mans och hans folks önskan om hämnd kommer att tillfredsställas. Således bekräftas, dag för dag, Guds plan att förstöra Paris, huvudstaden som har gjort friheten till sin delade gudomlighet med det amerikanska folket, men också med de folk som är förenade i den europeiska alliansen.

Helt blind för ämnet om sin seger blir västeuropéer, australier och Amerikas allierade genom NATO-pakten alltmer arroganta och ivriga att besegra det ryska lägret. Och missta er inte, den nuvarande svagheten hos den ryska

armén, som var engagerad fram till början av 2023, är inte representativ för den styrka som detta land är kapabelt till. Främst för att Vladimir Putin ville ge sin intervention den minimala karaktären av en "specialoperation". I ett försök att undvika massmobiliseringar av den ryska befolkningen kallade han på legosoldater, men han är inte ensam om att agera på detta sätt, eftersom västmakterna själva använder Ukraina som legosoldater som kämpar för västvärldens ära och dess värderingar, vilket Gud själv anser vara perverst och avskyvärt. Genom att tillhandahålla militär hjälp och allt kraftfullare vapen håller västvärlden bränsle på elden, när situationen kräver vatten. Som ett resultat kommer "specialoperationen" att sluta i ett verkligt "världskrig" och västvärlden kommer med skräck att upptäcka de ryska arméernas makt, när de går in i deras territorier för att plundra och härja dem; detta, innan förstörelsen av liv i en aldrig tidigare skådad skala börjar, när USA kommer att förstöra Rysslands territorium med kärnvapen, för om ryssarna tvekar att använda dem i sitt krig, inför den ökade makten att erövra Ryssland, kommer USA inte längre att ha valet eller skruplerna att inte göra det. Och på detta sätt kommer användningen av atomvapen att ge den förödmjukade Kristus döden av en " **tredjedel** " av de otrogna kristna västerländska befolkningarna, och på andra håll i världen, många fler offer bland de hedniska österländska folken. Vi får inte glömma bort det faktum att mänskligheten kommer att behöva försvinna helt från vår jord på dagen för Jesu Kristi härliga, hämndlystna återkomst. De " *tusen år* " som profeteras i Upp. 20 väckte falskeligen förhoppningar om ett jordiskt årtusende som kallas guldåldern. Detta kommer inte att vara fallet, för under dessa " *tusen år* " kommer den fullständigt öde jorden inte att ha någon annan som bor på den än Satan, djävulen; det kommer att ha blivit hans fängelse, hans dödscell, i väntan på den slutgiltiga domen där han kommer att avrättas tillsammans med alla andra dömda rebeller, änglar och människor.

Efter halshuggningarna av de rebelliska revolutionära myndigheterna 1793 och 1794 praktiserade även islamistiska väpnade grupper halshuggning av sina fångar. Precis som under revolutionärernas tid bär denna typ av mord samma budskap från Gud. De första offren var sju katolska präster som kidnappades och halshuggades i Algeriet av GIA-gruppen: den algeriska islamiska gruppen. Efter de handlingar som utfördes mot väst och den amerikanska "Store Satan" av "Al-Qaida" blev masshalshuggningar kännetecknet för ISIS-kalifatet. Dessa handlingar vittnar om att Gud verkligen inte förändras: han störtar de hövdingar som hedrar det han hatar och som avskyr det han upphöjer till den högsta nivån av helighet, nämligen all hans sanning, hans förordningar, hans bud och hans profetior.

Förvrängda av sin massivt utbredda otrogna natur förstår västerlänningar inte religionens återkomst till det ryska folket. De har glömt lärdomarna från sina "fäders" erfarenheter, vilka efter den blodiga franska revolutionsregimen återvände för att söka hjälp i religiöst tänkande, vilket Anden påminner om genom att citera det i dessa verser från Upp. 11:13: " *Och i den stunden blev det en stor jordbävning, och en tiondel av staden föll. I jordbävningen dödades sju tusen män, och **de övriga blev förskräckta och gav himmelens Gud äran** . " » Uttrycket " *I den stunden* " riktar sig särskilt mot tiden för de två stora "skräcken" som*

upplevdes från 27 juli 1793 till 27 juli 1794. Sedan jämför Gud effekterna av denna franska nationella revolution med en " *stor jordbävning* " som profetiskt tillkännagav den genom den som drabbade den katolska staden Lissabon i Portugal år 1755. Men denna jordbävning är också symbolen för denna revolution i Upp. 12:16: " *Och jorden hjälpte kvinnan, och jorden öppnade sin mun och svalde floden som draken hade kastat ut ur sin mun.* " I öknen, efter Uttåget ur Egypten, uppslukades också rebellerna " *Kora, Datan och Abiram* " och omgavs av jorden som " *öppnade sin mun* " eller sina fel, enligt 4 Mos. 16:19 till 33: " *Och Kora kallade samman hela församlingen mot Mose och Aron, vid ingången till uppenbarelsen. Då uppenbarade sig Herrens härlighet för hela församlingen. Och Herren talade till Mose och Aron och sade: Avskilj er från denna församling, så att jag kan förgöra dem i ett nu.../... Herren talade till Mose och sade: Tala till församlingen och säg: Dra er tillbaka från Koras, Datans och Abirams boning runt omkring. .../... Mose sade: Av detta skall ni veta att Herren har sänt mig för att göra allt detta, och att jag inte har gjort det av egen kraft. Om detta folk dör som alla människor dör, om de lider som alla människor, har Herren inte sänt mig. Men om Herren gör något otroligt, och **jorden öppnar sin mun** för att uppsluka dem med allt vad de äger, och de far levande ner i **graven** , då skall ni veta att detta folk har föraktat Herren. När han hade talat alla dessa ord, under dem sprack upp. **Jorden öppnade sin mun** och uppslukade dem, dem och deras hus, med alla Koras män och alla deras tillhörigheter. De for ner levande till **graven** , de och allt de ägde; och jorden täckte dem, och de försvann från församlingens mitt. "Redan profeterar precisionen " *for ner levande* " " *eldsjöns andra död* " reserverad för de stora kristna religiösa syndarna som symboliseras i Upp. 19:20 av " *odjuret och den falske profeten* ". Jag utnyttjar denna sista vers för att bekräfta att i Upp. 20:14 hänvisar " *de dödas boning* " till jorden och dess stoft som är under våra fötter: " *Och döden och **de dödas boning** kastades i eldsjön. Detta är den andra döden, eldsjön.* " I detta historiska sammanhang " **öppnade jorden sin mun** " egentligen, men denna handling förberedde en andlig läxa som Gud vill tillskriva den romersk-katolska religionen som hans vrede riktade in sig på genom de rasande revolutionärerna från 1789 till 1798, det vill säga i slutet av de " *1260 dagarna* " av den påvliga katolska regeringstiden, som specificeras i det kronologiska montaget som profeteras i Upp. 11:3 och 7: " *Jag skall ge **mina två vittnen** makten att profetera, **klädda i säcktyg** , **i ett tusen tvåhundrasextio dagar**/... När de har avslutat sitt vittnesbörd skall **odjuret som stiger upp ur avgrunden** föra krig mot dem, besegra dem och döda dem. Och deras döda kroppar skall ligga på **gatan i den stora staden** , som andligen kallas **Sodom och Egypten** , **där också vår Herre korsfästes.** Dessa verser förtjänar att studeras vidare eftersom deras uppenbarelse får en avgörande betydelse i vår tid. De " *två vittnena* " betecknar Bibeln, Guds heliga skrivna ord. Bibeln ignorerades faktiskt och drogs tillbaka från ... läsning av den vanliga människan, eftersom den var gömd i katolska kloster där munkar reproducerade den för hand. Uttrycket " *klädd i säcktyg* " anspelar på judarnas praxis när de ville visa Gud sitt lidande. Den heliga bibeln blev faktiskt förföljd och plågad när den trycktes och distribuerades av protestantiska langare som själva utsattes för hotet om död, fängelse eller kungens galärer. Efter denna tid av smärtsam predikan, under det**

symboliska namnet " *odjuret som stiger upp ur avgrunden* ", försökte den franska revolutionära ateismen få alla religiösa skrifter att försvinna, först och främst den heliga bibeln; alla förtärdes i eldar som tändes på det stora och prestigefyllda torget i Paris, som då kallades "Place de la Révolution"; detta, efter att ha kallats "Place Louis 15". Sedan Napoleon blev det "Place de la Concorde"; det vill säga lika många namn som upplevelser. Att Gud kom att symboliskt ge det namnen " *Sodom och Egypten* " är inte förvånande när vi vet att dess medborgare, i tron att de hade befriat sig från det gudomliga hotet, inte längre hade några gränser i sin sexuella ... beteendet och utövandet av sodomi, som Gud bedömde som avskyvärt, blev, liksom i vår förra era, en naturlig norm, legitimerad och idag legaliserad. Inget liknande uppror hade inträffat sedan faraos i " *Egypten* " på Moses tid. Så att Paris blev, för Gud och hans sanna utvalda, den verkliga, uppdaterade bilden av " *Egyptens synd* ". Sedan ger Gud oss en förbryllande precision. Han säger: " **själva platsen där deras Herre korsfästes**". "Vid första anblicken verkar dessa ord hänvisa till Jerusalem. Men det är verkligen Paris eftersom uttrycket " *deras Herre* " betecknar ett kristet folk, vilket aldrig var fallet för Jerusalem. Förklaringen av detta uttryck är följande: Kristus begick " *korsfästelsen* " för att " *sätta stopp för synden* " enligt Dan. 9:24. Genom att återupprätta den " *synd* " som *deras kamp mot Jesus Kristus representerar*, " *korsfäste* " Paris folk, dittills permanenta anhängare av den katolska religionen, Jesus igen. Och det är vad de fortfarande gör i vår yttersta tid, genom att rättfärdiga styggelser och de värsta sexuella och mentala perversionerna. Det är därför Frankrike alltid ligger i framkant när det gäller initiativ som förbereder dess förstörelse. Temat "straff" i denna studie berör landet särskilt på grund av dess exemplariska skadliga roll som västerländska nationer har försökt reproducera en efter en. Dess texter om "mänskliga rättigheter" har blivit grunden för västerländska lagar. Och även om Frankrike är mindre i antal och makt, är det genom sin historiska roll det huvudsakliga målet för gudomlig vrede efter Rom men före USA, som bara är en utväxt av Europa förbannat av den gudomlige Jesus." Kristus. I analogi med de straff som profeteras för Israel i 3 Mosebok 26, motsvarar vers 25 handlingen av " *odjuret som stiger upp ur avgrunden* ", det ateistiska revolutionära " *odjuret* " : " *Jag skall låta ett svärd komma över er, som skall hämnas mitt förbund. När ni samlas i era städer skall jag sända pest bland er, och ni skall bli överlämnade i fiendens händer.* " Men under den kristna eran var Gud tvungen att förnya tillämpningen av detta straff två gånger. Det första gäller den " *fjärde trumpet* " i Upp. 8:12, som mellan 1789 och 1798 markerar slutet på den påvliga katolicismens, Guds fiendes, regeringstid. Efter det, som ett tecken på tiden, mellan 1798 och 1844, dominerade Napoleon ¹:s kejserliga " *örn* " de europeiska krigen, i enlighet med läran i Upp. 8:13: " *Jag såg, och jag hörde en örn flyga mitt under himlen och säga med hög röst: Ve, ve, ve jordens invånare, för de andra rösterna från de tre änglarnas basuner som snart skall blåsa!* " Och bakom detta tecken, år 1844, kommer det avgörande datum som Gud förberett i Daniel 8:14, för att markera början på början av " *ändens tid* ". Och det är därför som början på den sanna " *ändtiden* " i Dan. 11:40 markeras av ett krig som Gud ger samma roll som den franska revolutionen. Det är för att demonstrera denna koppling som han organiserar en förväxling mellan " *den fjärde och den sjätte trumpet* " ,

genom att tillskriva den " *fjärde trumpet* " i Uppenbarelseboken 11 namnet " *andra ve* " vilket i själva verket avser den " *sjätte trumpet* " i Uppenbarelseboken 9. Konsekvensen av denna subtilitet är att vi då kan förstå att Gud sedan den 24 februari 2022 har gett Ryssland samma "blodiga" uppdrag som han gav mellan 1793 och 1794 till de franska revolutionärerna, under titeln " *svärd som kommer för att hämnas sin allians* " enligt 3 Mos 26:25. Frankrike och Ryssland har gemensamt att de upplevt sitt folks stora revolution; för Ryssland var det 1917, året då de störtade och avrättade sin tsar Nikolaj II och hela hans familj, inklusive hans son och döttrar. På liknande sätt, 1793, i Frankrike, giljotinerades Ludvig XVI och hans fru i tur och ordning några månader senare. Vi kan således förstå att Gud ger dessa två officiella avrättningar samma orsak: **skyldig religion** ; vilket sätter den romersk-katolska tron och den ryska ortodoxin på en skadlig nivå av jämlikhet; som redan strider mot varandra i Ukraina och snart i hela Europa och världen. Den skuld som båda lägren bär gäller söndagsvilan som ärvts, successivt, från Konstantin I ^{sedan} den 7 mars 321 och Justinianus I ^{sedan} år 538 enligt vår falska romersk-katolska kalender. Vad är då de ryska religiösa omvändelserna värda? De kan ibland vara uppriktiga men kommer inte att välsignas av Gud så länge sanningen om sabbatspraktiseringen inte återställs. Det ryska folket ärvde en avgudadyrkande natur från Rom före schismen som skilde det från västerländsk katolicism; därav dess anknytning till heliga ikoner. Men de två syndarna är mycket lika, och deras konkurrens förklarar till stor del deras oenighet; prakt spelar en stor roll för båda, men det är framför allt påvens och påvarnas motstånd som upprätthåller splittringen.

Ett spänt, nästan upproriskt klimat råder för närvarande i väst. För mänskliga sinnen blir alltmer " *upproriska och själviska* ", till den grad att demokratiska regler får allt mindre stöd och respekt. Samtidigt blir de materiella varor vi värdesätter alltmer dyra och allt mindre tillgängliga. Därför är människor alltmer frustrerade och irriterade. I denna västvärld kommer en stor fara att drabba dess upproriska folk, eftersom vi i varje land finner splittringar som ställer 50 % av befolkningen mot deras opposition. Risken för stora inbördeskrig blir tydlig och är därför överhängande. Till detta kommer konsekvensen av att ha skapat onda, upproriska och hemska hjältar på bio, som filmen "Gudfadern", som hyllar den sicilianska maffian som etablerat sig i Amerika. Lögnaren hedras och blir en modell som reproduceras i stor skala. Men i ett samhälle som är vant vid lögn, vem kan lita på, och vem?

Sanna och falska legitimiteter

Det finns inget svårare för en Skapargudens varelse än att erkänna sina felhandlingar. I denna övning misslyckades djävulen, ljusets ängel, den första skapade varelsen. För att tillfredsställa detta behov måste man vara verkligt ödmjuk, och även där ersätter stolthet fullständig arrogans och gör saken svår. Ändå krävs denna förmåga att erkänna sina egna felhandlingar av Gud, eftersom han kräver standarden för perfekt ödmjukhet av dem som han kommer att dela sin

evighet med. Och där, utan att behöva lura sig själv, utforskar och känner han på ett fullständigt sätt tankarna och karaktären hos varje kandidat och hos allt som lever i himlen och på jorden. Han fördömer stoltheten som finns hos Satan och de många onda änglar som delar hans åsikt och karaktär. Och på jorden producerar samma frihet samma effekter, i den mån att hela mänskligheten, eller nästan, också delar Satans tankar och karaktär. Och mitt i denna mängd utväljer Gud några få utvalda, lika sällsynta som guld eller ädelstenar som hittats begravda i vissa jordådror och tagits upp för att lyftas upp till ytan, till priset av stor trötthet och stora olyckshändelser och dödsfaror. Den själ för vilken Jesus gick med på att lida som en frivillig martyr för att rädda den, finns för honom i denna bild; som han lär i Upp. 21:19 till 21: " *Stadens murs grundstenar var smyckade med alla möjliga slags ädelstenar. Den första grundstenen var jaspis, den andra safir, den tredje kalcedon, den fjärde smaragd, den femte sardonyx, den sjätte karne, den sjunde krysolit, den åttonde beryll, den nionde topas, den tionde krysopras, den elfte hyacint, den tolfte ametist. De tolv portarna var tolv pärlor; varje port var av en enda pärla. Stadens gata var av rent guld, likt genomskinligt glas.* " Så här dömer Gud sina utvalda, och om saken missförstods skulle det fortfarande finnas denna andra vers: Sak. 2:8: " *Ty så säger JaHWéH Sebaot: Efter detta skall härligheten komma! Han har sänt mig till de folk som har plundrat er, **ty den som rör vid er rör vid hans ögonsten**.* " I bilden av Uppenbarelseboken rättfärdigar uppdelningen av de två faserna i den kristna eran skillnaden i Symbolerna som representerar de utvalda: de som utvaldes före 1844 avbildas av " *ädelstenar* " som kräver en slipning för att leverera och avslöja sin beundransvärda skönhet. Men på grund av den vikt han ger sabbaten, som slutligen återställts, ger Gud dem han frälser efter 1844 den aspekt av " *pärulan* " som inte kräver något mänskligt arbete för att avslöja dess skönhet. Naturligtvis åtnjuter alla de utvalda samma kärlek från Gud, men denne store högsta domare uppenbarar för oss hur mycket återställandet av hans heliga sabbat och den fulla kärleken till hans sanning glädjer och uppfyller honom. I sin liknelse jämför Jesus sanningen om frälsning med en dyrbar " *pärla* ". Således visar symbolen " *pärulan* ", som illustrerar de sista utvaldas uppfattning om tro, att den " *synd* " som hade funnits i " *1260* " år mellan den doktrinärt perfekta apostoliska eran och slutet har eliminerats helt. Syftet med vilket Jesus kom för att lida på jorden har uppnåtts; enligt Dan. 9:24: "... *för att göra slut på synden* ." I sina liv har de sista utvalda " *gjort slut på synden* ". Däremot avslöjade symbolen med de " *ädelstenar* " som måste slipas den delvisa närvaron av romersk synd, och riktade därmed in sig på utövandet av söndagsvila på den första dagen som ärvts från de två romarna: det kejserliga under Konstantin I ^{och} det påvliga under Vigilius I ^{under} kejsar Justinianus I. ^{Påminnelse} : Vigilius ^I var inte Roms förste biskop, utan den allra förste påven i titel och världslig makt. Gud bekräftade därmed den exceptionella naturen hos den frälsning som provisoriskt erbjuds de utvalda under den ofullkomliga reformationen på 1500- ^{talet} enligt Upp. 2:24: " *Till er som är i Tyatira, ni som inte har denna lära och inte har känt Satans djup, som de kallar dem, säger jag: Jag lägger ingen annan börda på er* ".

Guds läger får sin **legitimitet** från det faktum att Gud är skaparen av allt och allt liv. Det är därför **legitimt** att hans uppfattning om de normer som ges till

existensen erkänns av alla hans skapade varelser. Och detta är vad han slutligen får från sina utvalda, som han hjälper att fullkomna under deras jordiska resa. Vem är mer värdig ära och dyrkan än denna kärlekens och rättvisans Gud, som ensam upprätthåller sann jämlikhet för alla sina utvalda? Det han erbjuder dem är oöverträffat och ojämförligt, ty han sätter fullkomlighetens sigill på varje tänkbart eller behandlat ämne. Han har därför, av naturen, rätt till **legitimitet** i allt.

I motståndarens, djävulens, läger skapas, i avsaknad av rättvis och naturlig **legitimitet**, en **falsk legitimitet** som enbart kommer att baseras på antalet och styrkan hos dem som stöder den. I detta läger grupperas stolta och arroganta varelser, oförmögna att individuellt inse sina fel, så kollektivt visar de sig ännu mindre kapabla att göra det, men antal skapar enhet och enhet skapar styrka; och denna styrka gör det möjligt att påtvinga **falsk legitimitet** de mänskliga massorna som manipulerats till det yttersta.

Efter att Gud skapat människan beordrade han inte att en ledare skulle utses förrän vid vattenfloden på Noas tid. Men under djävulens inspiration antog människorna principen att förlita sig på en ledare vald bland dem själva. **Legitimt sett** hade de äldsta en sorts naturlig rätt som Gud senare bekräftade i sina förbund. Men i djävulens läger blev denna ledare en kung som kunde överföra sitt herravälde till sina ättlingar; så att denna makt bara ökade, liksom kungens och hans arvingars rikedom. Jag måste här erinra om Guds ståndpunkt i dessa frågor. Han var uppenbarligen inte för dessa kungars styre, eftersom han, genom att ta över och organisera sitt folk Israel, inte gav dem någon kung, utan endast en vägledare, Mose och efter honom Josua, så att de skulle vara herdar för hans hjord. Och genom att organisera sitt Israel på detta sätt tillämpade Gud en himmelsk standard som kommer att vara den som kommer att fortsätta, endast för de utvalda, i evigheten, förd av Jesus Kristus. Jag minns att han i sitt direkta personliga vittnesbörd omsatte denna himmelska lag i konkret praktik, vilken är baserad på levande varelsers fullständiga självförnekelse. Jesus Kristus, den store "*kungarnas Kung och herrarnas Herre*" i Upp. 19:16 (*han hade på sin mantel och på sin lår ett namn skrivet: Kungarnas Kung och herrarnas Herre*), ville dagen före sin död tvätta sina lärjungars fötter för att ge ett exempel på denna himmelska lag, som i absoluta termer står i motsättning till normerna i jordiska mänskliga lagar. I himlen är allt fritt, därför existerar inte marknadsvärde, inte heller vinster och räntetagande. Detta gör att himmelska varelser kan leva i perfekt jämlikhet i rättigheter och makt. I Dan. 10:13: "**Mikael**", som är Gud i form av en ängel, kallas för "**en av de främsta furstarna**": "*Fursten över Persiens rike stod emot mig i tjugo dagar; men se, Mikael, en av de främsta furstarna, kom till min hjälp, och jag stannade där hos Persiens kungar.*" På jorden var det först efter flera uppror som detta Israels folk krävde av Gud rätten att styras av en kung "*liksom de andra nationerna*", jordens hedningar. Översatt till enkelt språk innebar denna begäran: "Gud, försvinn och lämna oss bland människorna!" Detta första förkastande av Gud profeterade det framtida förkastandet av Messias Jesus, av detta folks köttsliga ättlingar. Gud, som tydligt förstod situationen, gav efter och svarade positivt på detta mänskliga krav. Men priset som skulle betalas ingick i kontraktet, för det varnade Israel för att deras kung skulle ha samma rättigheter som andra hedniska folk som lät sina folk bli

hårt behandlade som slavar. Och hebréernas frivilliga slaveri började, tills det fullbordades under tyrannen Herodes den store, vid tiden för Jesu Kristi födelse för hans jordiska uppdrag.

Denna reflektion över **legitimitet** kan hjälpa oss att förstå de världshändelser som just nu äger rum i början av 2023. Och först och främst, bli medvetna om ursprunget till vårt arv. Vi som lever i Västeuropa har ärvt en **falsk legitimitet** ; från början denna **falska monarkiska legitimitet** av hednisk inspiration som gjorde Klodvig I^{till} frankernas förste kung. Denne hedniske kung förfördes av den falska kristna tron, så att hans kristna engagemang också var falskt och vilseledande. Han hade oturen att bli omvänd år 496 av Roms sändebud som i honom fann en sekulär försvarare av sin auktoritet. Således, stödd av en välbeväpnad militärmakt, fick den religion som föreslogs av Roms biskop på marschen mot påvlig makt ytterligare en **falsk legitimitet bland människorna** . Ty ack för oss alla, sedan den 7 mars 321 hade denna kristna tro blivit berusad och blivit ett dödligt gift, på grund av antagandet av den första dagsvila som infördes av kejsar Konstantin I^{och} som av honom och de hedniska dyrkarna tillägnades dyrkan av "den obesegrade solens dag". Och konsekvensen av detta antagande blev att den förmodade representanten för Jesus Kristus inte var något annat än en bedräglig och förförisk syndig regim. Dessa grundvalar som lades vid den tiden är ursprunget till all den **falska religiösa legitimitet** som den påvliga romersk-katolska regimen gör anspråk på fram till vår tid.

Efter att ha störtat monarkin i ett blodbad gav det republikanska Frankrike sig återigen demokratisk **legitimitet** ; återigen baserat på siffror, som alltid vinner mot motståndare. Vissa drömde om jämlikhet, andra ville bevara sina privilegier och fördelar, och det republikanska Frankrike försökte hitta sin modell genom fem republiker. Under den tredje republiken uppmuntrade de rika godsägarna de koloniseringsinitiativ som uppnåts tack vare militärt stöd från landet, som därmed blev ännu rikare och mer välmående. Och här gav det franska folket sig själva **falsk legitimitet** genom att ge sig själva rätten att kolonisera andra utländska folk med andra religioner och seder; och förberedde sig därmed för fruktansvärda problem. För där föll Frankrike i fällan av sitt religiösa förakt, eftersom det inte insåg att den kristna tron hos ett stort antal av dess medborgare varken var förenlig med nordafrikansk islam eller med de asiatiska hedniska religionerna i dess kolonier. Dessutom har dessa oförenligheter på mer eller mindre lång sikt lett till den förutsägbara brytningen, ur ett andligt perspektiv. Koloniseringen hade fört Frankrike till den avundsvärda rangen som fjärde världsmakt, efter USA, Sovjetryssland och England; Avkoloniseringen och den humanistiska och sociala receptionen har sakta ruinerat den och den rankas nu som nummer 15^{bland} europeiska nationer. Vad representerar Frankrike år 2023? Den representerar inte längre Frankrike, utan ett unikt europeiskt humanistiskt tänkande, det vill säga pro-europeiskt. Ett tydligt tecken gavs genom att francen övergavs som nationell valuta till nackdel för euron. Låt oss inte längre drömma, Frankrike är dött och Europa lever. Gud organiserade det för att samla i samma läger arvet från de " *tio hornen* " som placerats under förbannelsen av det "elfte " eller " *lilla hornet* " i Dan. 7:7-8 och 24-25. I januari 2023 framstår Frankrikes president, Emmanuel Macron, som vissa irriterade ryssar kallar "Emmanuel Hitler" i nyheterna, som

den ledande figuren i den europeiska organisationen, helt enkelt för att Frankrike, även ruinerat, fortfarande är den enda militärmakten i Europa; detta gäller i ännu högre grad sedan England lämnat Europeiska unionen. Denna franska militärmakt är dock helt relativ; Det var tillräckligt för att kolonisera folk i tredje världen, men inte alls kapabelt att konfrontera en makt som Ryssland. Men sedan Frankrike officiellt stödde den ukrainska saken har landet fortsatt att irritera Ryssland med sina vapenerbjudanden till sin fiende. Och i dagens nyheter hör jag ryska medier diskutera önskan att attackera Frankrike, att skicka en missil för att föregå med gott exempel och lugna resten av de europeiska nationerna som också har deltagit i en slags tävling; det är en tävling om vem som bäst kan beväpna Ukraina.

För att förstå hur vi har kommit till denna punkt måste vi ta hänsyn till rätten till **falsk legitimitet** som människor ärver från födseln, eftersom den är betingad av det politiska klimat de upptäcker när de träder in i livet. Människor är aldrig benägna att ifrågasätta **legitimiteten** hos de rättigheter de ger sig själva. De ärver denna **legitimitet** som är en del av dem. Vi måste därför ta ett steg tillbaka från mänskligt liv och från oss själva för att upptäcka existensen av **falsk legitimitet**. Ju mer jag tittar mot himlen, ju mer jag lyssnar på dess budskap, desto mer inser jag hur mycket den jordiska ordningen är baserad på motsättningar av **illegitima rättigheter**. Varje gång vinner den som vinner på grund av sin styrka, och denna styrka **legitimerar**, **falskt**, sin rätt att påtvinga sig de som är svagare än honom.

Vid sidan av dessa motsättningar från jordiska makter ingriper Gud för att genomföra sina planer. Nu påminner jag er om att genom att dela upp människorna efter främmande språk i " *Babel* ", för drygt 4000 år sedan, ville Gud separera folk för att kunna döma och straffa dem oberoende av varandra. Dessa straff var naturliga: torka och värmeböljor, eller tvärtom, stora översvämningar och översvämningar, förödande stormar och cykloner, flodvågor, jordbävningar, vulkanutbrott, iskall kyla, förödelse av gräshoppor. Han saknade inte sätt att skada sina upproriska varelser. Men i vår yttersta tid, när den tekniska utvecklingen står på spel, har hela jorden blivit som en by, där alla följer världsnyheter live i realtid på sin smartphone, PC eller tv; vilket jag också drar nytta av.

De **falska legitimiteterna** har grupperats i två läger för att konfrontera varandra och låta kriget " *döda en tredjedel av människorna* " enligt Guds önskan i Jesus Kristus som uppenbarats i Upp. 9:15: " *Och de fyra änglarna som var redo för en timme och en dag och en månad och ett år släpptes lös för att döda en tredjedel av människorna* ". Kriget mellan Ukraina och Ryssland är dock direkt orsakat av motsättningen mellan två **legitimiteter** som byggdes på en väg av gudomlig förbannelse. Dessa två **falska legitimiteter** skulle därför bara kunna leda de två berörda lägren till krig. Och det finns ingen på jorden som har auktoriteten och visdomen att medla de två motstridiga anspråken. Gud har gett oss, med exemplet på den situation som skapats av judarnas återkomst till palestinsk mark sedan 1947, bevis på sin förmåga att skapa olösliga motstridiga situationer. Idag gör den det igen, och i Rysslands och ländernas läger finns ett förkastande av västerländska värderingar vars nuvarande makt etablerades med våld, genom att tillfälligt kolonisera folk i Afrika, Asien och Mellanöstern. Efter USA:s seger hade andra världskrigets segrare splittrat världen och dess folk;

åtminstone vad gäller deras politiska och ekonomiska inflytande. Subtillt noga med att undvika att ge sitt tillvägagångssätt den hatade formen av kolonisering. De ville helt enkelt försätta folken i en attityd av ekonomiskt samarbete baserad på acceptans av de regler som den angloamerikanska kapitalismen satt. Marken intresserade dem inte; endast ekonomin var av intresse för dem. Men för att uppnå denna underkastelse tvekade de inte att provocera fram mordiska krig, revolter och uppror, i syfte att placera ledare som var gynnsamma för deras kapitalism i motsträviga länder. Detta i namn av **falsk legitimitet**.

Den unge presidenten É. Macron ärvde från födseln konceptet om **legitimiteten** hos de rättigheter som hans nation, Frankrike, hade gett sig själv vid den tiden. Han växte upp i ett sammanhang där dessa grundläggande rättigheter var den absoluta regeln, och det är säkert att det aldrig föll honom in att bedöma eller ifrågasätta den **legitimitet** som erkänts och antogs av Frankrike och dess befolkning. Man behöver dock bara granska historien för att förstå hur nationell lag har drivit framåt på ett perverst sätt och försökt påtvinga sig genom krig på andra folk. Jag måste dock erkänna att det revolutionära Frankrike var fångat genom att självt vara föremål för attacker från andra europeiska monarkier. Men vid den tiden räckte det inte att blockera fiendens attacker, och ändå är det detta som det västerländska lägret kräver av Ukraina idag. Med konflikten som gav seger till de franska republikanerna vid Valmy borde kriget ha slutat där. Men Österrike, ursprungslandet för den avrättade franska drottningen Marie-Antoinette, stod fortfarande inför den franska republiken och Napoleon I vann ^{tillfälligt} segern över de europeiska monarkierna; precis tillräckligt länge för att införa republikansk frihet för folket i dessa besegrade monarkier. Så här vann det republikanska idealet över sinnena i Europa, enligt den modell som Frankrike producerade. För Gud är denna modell en regim av legaliserad och legitimerad "**synd**", **symboliserad av den "scharlakansröda"** färgen hos det republikanska "**odjuret**" i sluttiden som presenteras i Upp. 17:3: "*I anden förde han mig bort till en öken. Och jag såg en kvinna sitta på ett scharlakansrött odjur, fullt av hädelsenamn, med sju huvuden och tio horn.*" Frankrike kommer därför att förbli det huvudsakliga målet för gudomlig vrede tills dess slutgiltiga straff som Ryssland kommer att tillfoga det. För de verbala hoten som förekommer i ryska medier bekräftar bara fördömandet och förstörelsen av Paris, Frankrikes huvudstad, där, under århundradena, från Louvren till Élyséepalatset, det nuvarande presidentssätet, alla nationella beslut riktade mot Gud eller andra folk har fattats. För Gud erkänner bara en **legitimitet**: sin egen.

När det gäller **legitimitet**, för livet skapat av Gud, sammanfattas saken med detta berömda uttryck hämtat från en fabel av Monsieur Jean de la Fontaine: "Den starkastes förnuft är alltid den bästa." Och lyckligtvis för hans utvalda är den starkaste skaparguden, han är också den mest trogna, den mest rättfärdiga och den mest kärleksfulla. Jesus "**gick ut segrande och segrande**" enligt Aposteln 6:2: "*Jag såg, och se, en vit häst. Och han som satt på den hade en båge; och en krona gavs åt honom, och han gick ut segrande och segrande.*" I sin jordiska tjänst segrade han, successivt, genom sitt fullkomliga liv, "**djävulen**", och genom sin frivilliga död, "**synden**". Allt som återstår för honom är att förgöra "**syndarna**" som utgör de mänskliga skarorna spridda över jorden. Han kommer att förgöra

dem delvis genom krig och resten av de överlevande kommer att förgöras vid hans mäktiga och härliga återkomst. Sedan, efter de " *tusen åren* " av det sjunde årtusendet, under vilka de återlösta utvalda i himlen kommer att döma de mest skyldiga människorna och änglarna, kommer han att uppväcka dem i en andra " *uppståndelse* ", så att de kommer att lida förintelsen av den " *andra döden* " i den " *eldsjö* " som bildas av jorden täckt av den strömmande underjordiska magman, som då och då ses i vulkaniska flöden. Så kommer alla som har tänkt, godkänt och stöttat " *lögnen* " vars " *fader är djävulen* " att förgås enligt Johannes 8:44: " *Ni är till er fader djävulen , och vad er fader begär. Han var en mördare från begynnelsen och förblir inte i sanningen, eftersom ingen sanning finns i honom. När han talar lögn, talar han av sitt eget, ty han är en lögnare och dess fader .* " Slutligen förklarar Jesus Kristus i Upp. 22:15: " *Bort med hundarna, trollkarlarna, de sexuellt otuktiga, mördarna, avgudadyrkarna och alla som älskar och praktiserar lögn !* " "De han fördömer har alla levt under **falska legitimiteter** , det vill säga i " *synd* ".

Detta ämne om " *lögnen* " är av stor betydelse i våra aktuella händelser, eftersom det västerländska lägret ständigt framställer Rysslands ledare, Vladimir Putin, som en naturlig " *lögnare* ". Men vad händer egentligen? Putin hotar väst och specificerar att "han inte bluffar". Så var är " *lögnen* "? Problemet ligger i det västerländska lägret, så vant vid politiska lögnen att dess befolkningar och dess politiska och medieledare tror att den ryska ledaren liknar dem, enligt det gamla talesättet: "vi dömer andra efter oss själva". För vem hedrar lögnaktiga presidenter som lurar sina väljare? Är det inte fransmännen, där den största " *lögnaren* " fram till sin tid var Jacques Chirac, som av media kallades "Superlögnare"? Och efter honom, valdes inte president Hollande på grundval av hans deklaration: "min fiende är finans"? Medan han valde Emmanuel Macron, en finansiär från Rothschild-banken, som rådgivare och minister, och därefter införde sjukförsäkringssystemet för ömsesidiga försäkringsbolag, vilket fördubblade förvaltningskostnaden som redan täcktes av den nationaliserade tjänsten "social trygghet". Så ja, " *lögnens* " läger är verkligen detta västerland som symboliserats sedan Daniel 2 och 7 av symbolerna " *tio tår* " och " *tio horn* " som Gud nu vill slå hårt mot genom att organisera uppfyllandet av den " *sjätte trumpeten* " i sin apokalyps, det vill säga temat under vilket Apokalypsen 6:11 symboliserar det tredje världskriget som startade sedan den 24 februari 2022 i Ukraina.

I de länder som huvudsakligen är inblandade i detta krig fastställs **legitimitetsstandarden** av vart och ett av dem i enlighet med deras ateism, religion och seder. Västvärlden ställer sig under den standard som fastställts av USA och avtal styr de regler som införs för själva kriget. I öst och länder med kopplingar till Ryssland erkänns inte dessa västerländska regler och deras krig har inga regler. Därför är västerlänningar mycket chockade över att se Ryssland skicka den privata beväpnade gruppen kallad "Wagner" i strid. Ryssland ville begränsa inblandningen av sina unga värnpliktiga. Men sedan den 24 februari 2022 har västerlänningar använt ukrainska krigare som legosoldater som förses med vapen och betalas av västerländskt kapital. Och i början av år 2023 enligt den falska kalendern förändras saker och ting, eftersom Ryssland nu mobiliserar massivt, som förberedelse för allvarliga offensiver som snart kommer att

genomföras mot den ukrainska armén. För västvärlden, som redan är alltför engagerad genom sin hjälp och vapen som överlämnats till ukrainarna, är det nu för sent att vända tillbaka...

Jag tar nu upp en annan **olaglighet** som rör bruket att "använda det formella 'vous' när en individ talar till en annan individ. Detta kan verka godartat, men det är det inte. För tvärtom har vi här ett tecken som avslöjar "*stoltheten*" i hela det samtida västerländska samhället. Nu har Gud högtidligt förklarat sin avsky för "*stolthet*" som var orsaken till den första ängels fall som han skapade. Denna vers från 1 Petrusbrevet 5:5 som tas upp i Jakobsbrevet 4:6 uttrycker en grundläggande gudomlig tanke: "*Likaså skall ni som är yngre underordna er de äldre. Och klä er alla i ödmjukhet i ert umgänge med varandra. Ty Gud står emot de högmodiga, men de ödmjuka ger han nåd.*" "Denna beskrivning av den karaktär som Gud välsignat är motsatsen till de värderingar som etablerats av den påvliga romersk-katolska kyrkan. Och ja! Det är fortfarande från henne som den stolthet som för närvarande manifesteras ärvs. Jag minns att den påvliga regimen först erhöles av en intrigmakare vid namn Vigilius. Han fick denna titel på grund av sina intima relationer med prostituerade vid namn Theodora, som kejsar Justinianus I gifte sig med. Således, i sällskap med de stora och mäktiga, delade den påvliga regimen sin smak för materiellt välbefinnande, bekvämlighet och rikedom. Men det är egentligen Ludvig XIV och hans förrädiska präster, biskopar och kardinaler som vi har vår nuvarande praxis att "vous" (formellt tilltal) att tacka för. Denne despotiske kung, vars stolthet och megalomani överträffade alla andra regeringar i den jordiska historien, var en ivrig försvarare av den katolska religionen. Och det var han som i sina påbud var den förste att uttrycka sig personligen genom att säga: "Vi, Ludvig, fjortonde av namnet, vi..." Och detta kunde ha rättfärdigat legionen av demoner som bodde i honom, men det handlade verkligen om hans egen person som..." Han använde denna term "nous". Fram till dess hade varje fransman i det franska språket tre former för singular, "je, tu, il ou elle", och tre former för plural, "nous, vous, ils ou elles". Och helt logiskt användes även för att tilltala en kung "tutoiement". I Bibeln ser vi Daniel tilltala den store och mäktige kung Nebukadnessar med det välbekanta "tu", likaså Paulus tilltala kung Herodes Agrippa med det välbekanta "tu", och ingen fann fel i denna praxis. Det var därför nödvändigt för ett 5-årigt barn att bestega Frankrikes tron för att överdriven stolthet skulle få tag i mänskliga sinnen, och först, naturligtvis, de rika, de förmögna, de mäktiga, de som Gud kallar "*de stora*". Genom att underkuva sin tids kungar genom sin lyx, sitt ståt och sina överdådiga fester som organiserades i sitt palats i Versailles, imiterades och reproducerades kung Ludvig XIV i alla andra kungadömen på sin tid. Således, i det engelska språket övergavs termen "thou" (du) som uttryckte vårt "tu" (eller "du") gradvis till förmån för den enda termen "you" (du), som ursprungligen endast betecknade vårt "vous". För Gud är detta oberättigade "vous", som enbart rättfärdigas av stolthet, så hatat och outhärdligt av honom, att när den franska revolutionens straff på hans order föll över hela aristokratin, var det första dessa rebeller gjorde att ersätta "vous" med "tu" (i tilltalsform). Detta arbete, som utfördes av revolutionärerna, var egentligen viljat och organiserat av Gud, eftersom i hans ögon är hans varelsers stolthet det

värsta av deras ondska; ty för den stolta varelsen är evigt liv under Guds styre omöjligt.

Jag har inga illusioner om att världen överger denna praxis att använda det formella "vous", men jag riktar detta budskap å Guds vägnar till hans sanna barn som verkligen önskar behaga honom, för att svara på hans kärlek. Individuellt säger vi "tu" när vi tilltalar den allsmäktige Skaparguden. Kan man ge sina skapelser mer ära än sig själv genom att med plural benämna individen med singularens karaktär och natur? Användningen av det formella "vous" till en enskild individ är en mental perversion, och förevändningen för denna användning av artighetsskäl är **olaglig** och ogrundad. Användningen av det informella "tu" förhindrar inte artighet, precis som det formella "vous" inte förhindrar oförsämdhet och förolämpningar. Användningen av det formella "vous" är ett tecken på överlägsenhet som ärvts från aristokratin, och i vissa aristokratiska familjer tillämpas det formella "vous" av barn när de tilltalar sina föräldrar; vilken pervers drift! Allt detta, eftersom präster som ignorerats av Gud lärde sina föräldrar att säga "vous" till himmelens Gud. I vår tid är ordet "Monsieur" lika **illegitimt** som det formella "vous", eftersom det är den förkortade formen av uttrycket "min herre". Även här tar denna term oss tillbaka till Ludvig XIV:s tid, eftersom namnet "Monsieur" särskilt betecknade hans yngre bror, Philippe d'Orléans, som hade lika mycket samhörighet med sina "mignons" som hans bror, kungen, hade med sina många kurtisaner. Observationen av dessa saker vittnar om den sanna situationen för begreppet modernt liv idag: vid den femte ^{republikens tid byggdes} allt som den första ^{republiken} förstörde och klokt och rättvist övergav upp och återställdes. Så jag erinrar mig att vår Skapargud, för sin del, med rätta och rättvist, också kräver att hans sanna barn frambringar frukten av sann tro, genom att lyda hans önskan att återställa alla sina gudomliga värden. Bland dessa är sabbatsvilan bara en doktrinär aspekt och ett tecken på hans godkännande som ändå, fram till det sista trons prov, kan behålla en fortfarande bedräglig karaktär. För sedan 1994 har resten av den sanna sabbaten, lördagen, innehaft rollen som " *Guds sigill* ", endast för dem som visar kärlek till hans senaste profetiska uppenbarelsen.

Bland de som Gud kallat, de som, liksom jag, är födda i Frankrike eller Västeuropa, måste förstå att vi alla har ärvt värderingar som Gud inte godkänner. Vi har formats av vår samhällseliga miljö, och nu har vi plikten att bedöma detta arv, för att i våra sinnen skapa tanken på en bedömning som delas med Gud; ty han är den Helige Ande som utforskar våra tankar och hjärtan. Gud förkastar och avvisar de sinnen som utmanar visdomen och rättvisan i hans tankar; perfekt efterlevnad av hans åsikt är därför helt och hållet ett krav från honom för att träda in i hans evighet. I konstruktionen av vad vi har blivit har filmen spelat en ledande roll. Svindlande filmer, som "De tre musketörerna", fick oss att drömma, men fick oss också, lömskt nog, att acceptera normerna för monarkiernas despotiska regimer som godkänts och styrts av det romerska påvedömet. I Frankrike började reformationens period under den tid som kallas "renässansen". Gud valde klokt nog det namn hon skulle bära. För ankomsten av Bibelns sanna ljus, vid den tiden på 1500 ^{-talet}, men historiskt sett sedan 1100 ^{-talet}, skapade just möjligheten att finna den frälsning som Gud erbjöd genom nåd i Jesu Kristi namn, nämligen "

pånyttfödelsen ". Otrogna människor tillskriver detta namn, vid den tiden, kulturella skäl. Och även här beror denna kulturella återupplivning på Frans I:s äktenskap ^{med} den mycket katolska italienaren Marie de Medici. Det var i detta möte som Frankrikes kung upptäckte den förfinade livsstil som redan kännetecknade Italien på hans tid. I Rom pryddes begåvade målare och skulptörer Italiens gator och palats med sina prestigefyllda verk. Det var så den berömda Leonardo da Vinci kom att måla för Frankrikes kung genom att bosätta sig i detta land. Italiensk-katolsk förförelse nådde sedan sin kulmen i Frankrike. Och beundran för kulturella verk främjade uppskattningen av den italienska religionen: den redan välstödda påvliga romersk-katolicismen gynnades ännu mer. Men bakom den skenbara fernissan av ett förfinat samhälle förde den importerade och antagna italienska modellen med sig sin karaktär av organiserad brottslighet; något som kännetecknade Alexander VI:s, född Borgia, påvliga ämbete, vars son Caesar, själv utnämnd till kardinal av sin far, dödade sina offer. Denna modell etablerades i Frankrike, just vid den tidpunkt då bibliskt ljus kom att utmana värdet av den katolska religionen, **falsk och illegitim** , kunde de dödliga förföljelserna av Guds sanna profeter inte undvikas. Och på grund av vissa dåligt omvända protestanter ställde blodiga strider de katolska ligorna mot de protestantiska hugenottkämparna. Av alla dessa fruktansvärda saker har vi det historiska vittnesbördet om "religionskrigen", temat och ämnet för den " **tredje trumpeten** " i Upp. 8:10 och 11. Och det var just 1572 som brott och trolöshet nådde en skräckens kulmen med massakern på "Sankt Bartolomeus dag", där de protestantiska ledarna, inbjudna till Paris på Louvren för att fira den blivande kung Henrik IV:s förlovning med prinsessan Marguerite kallad "Margot", massakrerades av de katolska ligorna av familjen Guise och paris, vid midnattstidens toksin: "brottets timme". Men samtidigt avslöjar detta faktum Guds dom över den tidens beväpnade protestantism, den gjorde anspråk på den reformerta tron men gjorde det med vapen i hand, något som Jesus formellt förbjöd sina sanna utvalda samma kväll som han arresterades av de judiska vakterna, innan han offrade sitt liv som ett sonaroffer för dem. Och till oss alla fortsätter han att säga: " *Hämnd och vedergällning är min!* "; vi får inte själva hämnas. Vid den tidpunkt han valt anförtro han denna straffande uppgift till de fallna offren, förförda och bedragna av religiösa lögner.

Den enda SANNINGEN

När våra västerländska samhällen förenas och samlas i namn av att dela en "enda tanke" byggd på arvet från den republikanska modellen och den demokratiska regimen, står framför dem den enda SANNINGENS Gud vars tankemodell också är "unik". Ämnet jag utvecklar här rör en aspekt av SANNINGEN som hatas av den falska tron som samlas i den ekumeniska alliansen. I denna allians finns det inget som hatas och bekämpas mer än mannen som påstår sig inneha all SANNING. Och redan på sin tid hatades vår Herre Jesus Kristus av det judiska prästerskapet på grund av just sin förmåga att ge svar på

allting. Det är därför vår tids Guds söner skiljer sig från djävulens genom att de tillskriver den ende Skaparguden en enda och unik tanke. För Gud tänker inte allt och dess motsats, som påståendena om välsignelser från alla dessa religiösa läror i motsats till varandra kan få en att tro. Genom hela Bibeln vittnar Gud om en konstant och oföränderlig tanke: han godkänner eller klandrar och fördömer.

Som en allmän regel har människor den legitima rätten att ha åsikter om ämnen och ting inom den sekulära domänen. Och, som det gamla franska talesättet med rätta lär: "smak och färg diskuteras inte"; men denna princip gäller endast sekulära ting. För det religiösa ämnet är det raka motsatsen, eftersom den ende Gudens unika tanke inte diskuteras. Gud förblir ständigt i samma bedömning av saker och moraliska värderingar. Och du måste inse att när du uttrycker en åsikt i ett religiöst ämne, uttrycker du inte bara din åsikt, du involverar Skaparguden som själv bedömer dessa saker genom att tillskriva honom dina egna tankar. Nu finns det inget som Gud hatar mer än att få tankar tillskrivna honom som han inte delar och inte godkänner. Tvärtom, om du tillhör honom, är dina tankar hans, han delar och inspirerar dem, och kan således, med rätta, välsigna dem. Jesus bad för sina utvaldas gemenskap, *"att de må vara ett"*, enligt Johannes 17:21-22: *"att de alla må vara ett, liksom du, Fader, är i mig och jag i dig, att också de må vara ett i oss, så att världen kan tro att du har sänt mig. Den härlighet som du har gett mig har jag gett dem, för att de må vara ett, liksom vi är ett, ..."* Jesus tillägger och specificerar igen i vers 24: *"Fader, jag vill att de som du har gett mig ska vara hos mig där jag är, för att de ska se min härlighet, den härlighet som du har gett mig, eftersom du har älskat mig före världens skapelse."* Jag klippte nu ut denna vers som är så viktig i hans undervisning, Jesus säger: ***"Fader, jag vill att de som du har gett mig ska vara hos mig där jag är."*** De utvalda kommer visserligen att tas från jorden och placeras i Jesu närvaro vid tiden för den *"första uppståndelsen"*, men detta kommer endast att uppnås på villkor att "enheten" var verklig och i enlighet med gudomlig tanke. Denna lära är mycket långt ifrån den idé som antyds av de otaliga korsen av trä, sten, järn eller marmor som står på varje kyrkogård. Alla dessa kors bekräftar det "etikettvärde" som falsk religion ger den kristna tron. Dessa många kors bekräftar bara den "supermarknadsaspekt" som denna falska religion tillskriver Skapargudens val. Man kan således förstå orsakerna till hans brinnande vrede som kommer för att straffa syndare under de sista 10 åren av slutet på de sex tusen år av synd som har satt och fortfarande sätter hans tålmod på prov. Precis som människor inte kan uthärda att bli framställda som det de inte är, fördömer och straffar Gud med evig, eller definitiv, död de som tillskriver honom handlingar och tankar som inte är hans.

SANNING är inte bara ett ord, det är framför allt en person, en unik enhet, som definierar Skapargudens tanke och bedömning. Det är därför läran om "Treenigheten" är frukten av ett religiöst avfall när den definierar Gud som "tre personer", medan Gud uttrycker sin uppenbarade enhet i sin frälsningsplan. Ty "Treenigheten" "av Fadern, Sonen och den Helige Ande" påminner de utvalda om den ende Gudens tre på varandra följande roller i fullbordandet av denna frälsningsplan. Under namnet "**Fader**" erinrade Jesus om det gamla förbundets Gud, det vill säga skaparen och lagstiftaren Gud, den som förordnade sina tio bud

och alla förordningar och bud i detta gamla förbund. Med namnet " **Sonen** " påminde Jesus de utvalda om att deras frälsning erhöles enbart genom honom, genom hans frivilliga död, hans försoningsoffer som offrades för återlösning av deras synd. Sedan, med namnet " **Helige Ande** ", tillkännagav han den roll som han, Jesus, skulle spela i att agera för sina utvalda, efter hans död och uppståndelse. Handlas det av tre personer? Nej! Eftersom samma Guds ande leder dessa tre handlingar. Detta förtydligande är mycket viktigt: Gud är ande och kan bara i verkligheten och i naturen vara fullkomligt helig och Anden. Det som gör en person är endast hans ande. Hans utseende kan vara likgiltigt himmelskt eller jordiskt, men varje Guds varelse bedöms som en ande. Fysiska framträdanden räknas därför inte för den store domaren eftersom han bedömer tankar och hjärtan, det vill säga valet av saker som hans varelses älskar. Successivt presenterade sig Gud för änglarna i ängeln "Mikaels" aspekt, sedan för människor, i aspekten av mannen vid namn "Jesus från Nasaret". Således lämnade " *Mikael* " sina himmelska änglar för att födas i den unga jungfru Marias kropp, mirakulöst, under namnet " *Jesus* ". " *Mikael och Jesus* " är därför en och samma gudomliga ande. Två former i vilka Anden, Skaparguden, uppenbarar sig för sina varelses. Han som skapar liv och de aspekter han ger det kan således anta det utseende han vill när han vill. Denna logik undgår muslimer som vägrar att tro på Jesu Kristi gudomlighet eftersom de i honom bara ser en människas utseende. Men under sin jordiska verksamhet hänvisade Jesus bara till Fadern som gömde sig i honom. Tron bygger på accepterandet av Skaparguden, för vilken ingenting är omöjligt. Och det är så att den falska tron, genom att förneka existensen av denna gudomliga omöjlighet, avmaskerar sig och uppenbarar sig för vad den verkligen är.

I linje med denna idé åstadkommer falsk kristendom inte den förändring i sina anhängares beteende som Skaparen Gud kräver av sina sanna utvalda, som han frälser genom Jesu Kristi död. Dessutom håller dess ointresse för Guds ord och hans profetior den i okunnighet om hans avsikt att kräva av sina utvalda ett fullständigt fullbordande av reformationen som genomfördes under 1400-^{och} 1500-talen^{-talen}; detta sedan år 1843, fastställt i Dan. 8:14. Detta resultat är en direkt konsekvens av deras felaktiga uppfattning om Guds karaktär och hans obegränsade möjligheter. De förstår inte den absoluta nödvändigheten av den statusförändring som uppnås genom en konkret förändring i den mentala karaktären hos den som Kristus kallat; en fullständig förändring som Jesus kallar " *pånyttfödelsen* ". Falsk tro presenterar tro som en teoretisk princip baserad på tron att Gud existerar och att han kom i Kristus för att sona synderna hos dem som tror på denna gudomliga handling. Formuleringen är korrekt, men det som saknas är vad detta erbjudande om frälsning innebär: den konkreta förändring som förvandlar en olydig syndare till en lydig, helig och trogen utvald mot Gud och hans förordningar.

Vi finner i Uppenbarelseboken, hans gudomliga uppenbarelse, de saker som Gud klandrar sina tjänare för och de som han tillskriver falsk religion, vilken, liksom den romersk-katolska kyrkan, gör anspråk på världslig makt och därmed bryter mot den norm som fastställdes av Jesus Kristus, som tydligt sade till den romerske prokuratoren Pontius Pilatus i Johannes 18:36: " **Mitt rike är inte av**

denna världen", svarade Jesus. "Om mitt rike vore av denna världen, skulle mina tjänare ha kämpat för mig, så att jag inte skulle bli överlämnad till judarna. Men nu är mitt rike inte härifrån. " Hans " **rike** " har därför inte en världslig karaktär, det gör inte anspråk på rättigheter inom det sekulära civila området, utan endast inom det andliga religiösa området. Fram till sin härliga återkomst lämnar Jesus åt djävulen och hans jordiska representanter herravälde och makt att styra jordiska ting. Han bekräftade denna lärdom genom att säga till judarna i Markus 12:17: " **Då sade han till dem: 'Ge kejsaren vad kejsarens är, och Gud vad Guds är.'**" Och de häpnade över honom . Den noterade " **förvåningen** " orsakades av att judarna väntade på att se Jesus förgöra den romerska makten som etablerats i Israel. Denna " **förvåning** " skulle snabbt förvandlas till besvikelse och, för de mest besvikna, till hat mot Jesus, eftersom han inte befriade dem från de romerska soldaternas hårda och grymma ockupation.

De tillrättavisningar som Jesus riktar till sina tjänare bevisar att han kräver av dem han frälser ett heligt beteende som måste ersätta syndiga varelsers. Även om de tillrättavisningar som citeras gäller hans tjänare under den kristna erans tid, kan vi ändå samla dem som en omfattande läxa riktad till alla hans utvalda genom tiderna.

Vi läser i Upp. 2:4: " *Men jag har några saker emot dig, att du har övergivit din första kärlek.* " Jesus framför här en förebråelse som drabbar nästan alla kristna som är offer för tidens gång. För dopets ögonblick, en tid av glädje och entusiasm för dem som begär det som vuxna, ger vika för rutin och vana som gör tron formalistisk och ljummen. Denna försvagning av de kallades engagemang kommer att orsaka deras eviga förlust, som hotet i vers 5, som följer på läran: " *Kom därför ihåg varifrån du har fallit, och omvänd dig och gör de första gärningarna. Annars kommer jag till dig och flyttar din ljusstake från dess plats, om du inte omvänder dig.* " Denna lärdom om att " *överge din första kärlek* " kommer att tillämpas i Upp. 3:7 och 14; de två epokerna från början och slutet av den officiella och institutionella kyrkan inom sjundedagsadventismen, nämligen de epokerna som kallas " *Filadelfia och Laodicea* ". Den " *första kärleken* " gäller den välsignade " *Filadelfia* " -eran år 1873, enligt Dan 12:12, och " *övergivandet av denna första kärlek* " gäller den sista eran i " *Laodicea* " år 1994, ett år som definieras som slutet på de " *fem månaderna* " eller 150 åren av den period som Gud gav sin sista institutionella kyrka, i Upp 9:5-10, för att bedöma värdet av dess tro, vilken, bedömd som " **ljummen** ", leder honom till att överlämna den till lägret av " *falska profeter* " inom den universella kristendomen.

De historiska sammanhangen för dessa två perioder av den kristna eran placerar tiden för " *Efesos* " i en tid av grymma förföljelser på grund av den romerske kejsaren Domitianus vid den tiden. Däremot kännetecknas tiden för slutet av " *Filadelfia och Laodicea* " av religionsfred. Observera att religionskriget återupptogs 1995, så snart " *Laodicea* " " *uppkastades* " av Jesus Kristus, det vill säga 1994. Den religiösa oppositionen som manifesterade sig då var muslimsk. Och vid denna tidpunkt rådde fred mellan de katolska och protestantiska fienderna som försonats genom sin ekumeniska allians, förenade av den falska adventisttron, officiellt 1995. Fred gynnade därför inte tron; tvärtom, den dödade

den. Det är här vi kan förstå att trons värde inte beror på tidens sammanhang. Förföljelse eller fred förändrar inte resultatet, eftersom tro beror på människors individuella natur. Vi är vad vi är, och Gud har vetat detta sedan han skapade världen. För honom finns det inga överraskningar; överraskningen är bara för oss, hans skapelser, som upptäcker vårt individuella öde, dag efter dag.

Gud utväljer sina utvalda efter deras förmåga att vara trogna och nitiska, det vill säga " *heta* " på ett permanent och evigt sätt. Enligt hans bedömning är fallet med " *Laodicea* " värre, mycket allvarligare, än det på tiden i " *Efesus* ", som Jesus erkänner som standarden för sin lärosanning i verserna 2 och 3: " *Jag känner dina gärningar, ditt arbete och din uthållighet, att du inte kan fördrå onda människor. Att du har prövat dem som säger sig vara apostlar men inte är det, och har funnit att de är lögnare ;" att du har uthållighet, att du har lidit för mitt namns skull och inte har tröttnat.* " Det är inte detsamma på den " *laodikeiska* " tiden, där han säger till sin officiella institutionella tjänare i Upp. 3:17: " *Eftersom du säger: Jag är rik och har fått mycket och saknar ingenting, och du **vet inte att du är eländig och ömklig och fattig och blind och naken** .* " Dessa uttryck fördömer och ifrågasätter hela det läromässiga arvet hos den universella officiella institutionella adventismen, att Jesus, genom att kalla honom " *naken* ", bekräftar sin vägran att tillräkna honom " *klädnaden* " av sin " *eviga rättfärdighet* ".

Jag har redan påpekat skillnaderna i de gärningar som Jesus Kristus noterade, gärningar som han tillskriver tidig och sen adventism under " *Filadelfia- och Laodicea-* eran". De två budskapen står i absolut motsättning. Du kommer utan tvekan att undra och vilja förstå varför och hur den lära som Gud gav under " *Filadelfia* "-eran kan ifrågasättas så mycket av Jesus under " *Laodicea* "-eran. Och denna förklaring är legitim och nödvändig. Den främsta orsaken till den noterade förändringen ligger i adventisternas beteende när det gäller intresset för det profetiska ordet, eftersom detta tema har blivit fundamentalt viktigt sedan år 1844, där endast "den sanna " *heligheten* " som Gud värderar får skyddet av hans " *eviga rättvisa* "; vilket Daniel 8:44 uttrycker i dessa termer: " *Tills två tusen tre hundra kvällar och morgonar och heligheten skall rättfärdigas* "; detta är den sanna och autentiska goda översättningen av denna vers enligt den ursprungliga hebreiska texten. Det har därför redan noterats att den officiella adventismen sedan början har byggts på en falsk översättning av denna vers som utgör plattformen för all dess doktrinära undervisning. Den officiella adventismen har endast erkänt den falska översättning som hittills föreslagits i de olika versionerna av bibelöversättningarna, nämligen: " *Tills två tusen tre hundra kvällar och morgnar och helgedomen skall renas* ." Men i den hebreiska texten är det inte fråga om en " *renad helgedom* ", utan om " *rättfärdiggjord helighet* ". Dessutom har adventismen, på denna falska grund av den " *renade helgedomen* ", byggt sin dogm om så kallad "undersökande" dom genom att misstolka bilderna som presenteras i Daniel 7:9-10: " *Jag såg medan troner ställdes fram. Och den Gamle av dagar satt där. Hans mantel var vit som snö, och håret på hans huvud var som ren ull. Hans tron var som eldslågor och hjulen som brinnande eld. En flod av eld utgick och vällde fram från hans närvaro. Tusen tusen tjänade honom, och tio tusen gånger tio stod inför honom. Domarna satt ner, och böckerna öppnades.* " I denna vers hänvisar frasen " *En flod av eld utgick och vällde fram från hans*

närvaro " till domen över de ogudaktiga som uppstår för den andra ^{uppståndelsen} , i motsats till frasen i Upp. 22:1: " *Och han visade mig en klar flod av livets vatten, lik kristall, som utgick från Guds och Lammets tron* ", vilket illustrerar Guds dom över sina återlösta heliga på den " *nya jorden* ". " *En flod av livets vatten* " ersätter den förödande " *floden av eld* ". " **Öppnandet av böckerna** " tolkades som en himmelsk handling som Jesus utförde från 1844, medan den profeterar om de heligas handlingar som kommer att döma de fallna onda under det "sjunde årtusendet" som kommer och kommer att börja vid tiden för Jesu Kristi stora och sanna återkomst, våren 2030. Den officiella adventismen ackumulerades och lärde således, fram till sin dom av Gud 1994, normaliseringen av felaktiga profetiska tolkningar som påtvingats av Gud själv, fram till tiden för dess fulla ljus som kom mellan 1980 och 1991, året då dess vägran att tro på möjligheten av Kristi återkomst 1994 dömde den till att " **spyas ut** " eller överges av Jesus Kristus.

Precis som Gud gav som exempel Moses fel, då han förvrängde den av Gud profeterade frälsningsplanen genom att slå en "andra gång" på "Horebs klippa" och därmed förlora rätten att inträda i det jordiska Kanaan, straffar Gud den officiella adventismen, som ville prioritera dess felaktigheter snarare än de vackra sanningar som jag presenterade för honom å hans vägnar, med ett förbud mot att inträda i sitt himmelska Kanaan. Gud förändras inte; hans dom och hans krav förblir evigt desamma.

Könsojämlikhet i par över hela mänskligheten

Jag påminner er om att uttalandena i detta dokument inte uttrycker en enkel mänsklig bedömning, utan att de, med sina källor i Bibeln, tydligt uppenbarar den allsmäktige Gudens, vår Skapares, bedömning.

Vi kommer att kunna se hur denna gudomliga dom attackeras och trampas ner av ett modernt samhälle som präglas av en upprorisk anda som når sin kulmen. För i tiden för de feministiska kraven från "MLF"-grupperna, "ukrainska kvinnor", "Me too" etc. och "HBTQ"-grupperna, ignoreras och föraktas Guds dom synligt av mängder av män, kvinnor, gamla människor och barn som genom sina värderingar är dömda att dö på olika sätt, ända till det sista.

I tidigare teman erinrade jag mig denna mycket viktiga vers från Jakob 4:6 och 1 Petrus 5:5, där Gud förklarar: att " *han står emot de högmodiga och ger nåd åt de ödmjuka* ". Behovet av denna **ödmjukhet** kommer därför att vara särskilt krävt av Gud, från kvinnors sida, på grund av mannens status som " **hjälpare** ", som han gav henne redan innan hon formades av ett av Adams revben, den första mannen formad till hans avbild. Gud bekräftar detta i 1 Mos 2:18: " *Yahwe Gud sade: Det är inte gott för mannen att vara ensam. Jag skall göra honom en hjälpare som passar honom.* " Denna status som " **hjälpare** " gör inte den gifta kvinnan jämlik mannen. Gud ger kvinnan liv så att hon kan hjälpa och föda mannens, sin makes, barn. Detta är helt klart en tjänarroll. Men denna term har inget förnedrande med sig, eftersom Jesus själv gjorde sig till sina apostlars och

lärjungars tjänare och gick så långt som att tvätta deras fötter nedsmutsade av stoft.

Jag måste dock omedelbart säga att denna studie endast berör kvinnors status i deras roll som hustrur. För i en ogift eller änka-stat är deras status strikt lika med männens, eftersom Gud skapade dem som kvinnor enbart för jordiska förhållanden. Frälst av Jesus Kristus, i hennes evighet, kommer hon att vara som män, efter att ha blivit en ängel bland andra änglar, alla asexuella. På jorden har kvinnor ingen anledning att betraktas som tjänstekvinna för manliga män. Misshandeln av kvinnor är ett perverst övergrepp av männen i den mänskliga arten. De kan också förstå varför, trötta på att lida av männens dominerande lag, det kvinnliga könet gör uppror och inte orättvist. Undersökningen av ämnet som följer berör därför endast kvinnans status som hustru till den man hon älskar och som älskar henne; de två, som lever tillsammans, i ömsesidig trohet, vilket utgör grunden för sant äktenskap inför Gud. Resten, ceremonierna och de officiella konventionerna, är människors angelägenheter av civila skäl.

Den moderna människan måste förstå att den gudomliga standarden gäller dubbelt i andlig och bokstavlig bemärkelse. För det ena utesluter inte det andra, utan tvärtom ärar båda Gud som organiserar frälsningsplanen för det skapade mänskliga livet. I andlig bemärkelse representerar och profeterar "*mannen*" Jesus Kristus och "*kvinnan*" gör detsamma med avseende på kyrkan som kommer att vara samlingen av de utvalda som hans försoningsoffer kommer att återlösa. Denna lärdom förstods och uppenbarades av aposteln Paulus i Ef. 5:22-23: "*Ni hustrur, underordna er era män, såsom ni underordnar er Herren. Ty mannen är sin hustrus huvud, liksom Kristus är huvud för församlingen, sin kropp och dess Frälsare.*" Observera att Paulus inte säger "*man*" utan "*man*", vilket bekräftar min tidigare förklaring, enligt vilken den status Gud ger kvinnan endast gäller henne som "*hustru*" till sin "*man*". Paulus kunde faktiskt ha sagt: "ty mannen är sin hustrus huvud." Men hans ords omfattning är också andlig, och i detta fall är den form han valde mer lämplig för att beteckna Kristus och kyrkan, som är unik: hon är den Utvalda, därför "*kvinnan*".

Innan jag går vidare vill jag påpeka att dessa ord skrivna av aposteln Paulus, liksom mina egna skrifter, riktar sig till Jesu Kristi utvalda, det vill säga till män och kvinnor fyllda av kärlek till hans person och hans sanning, människor som är kapabla att förstå Guds sanna rättvisa tanke. Det Paulus säger oss utgör ett ideal för mänsklig tro, vilket är den gudomliga norm som krävs för evig frälsning. Jämförelsen med "*Kristus och kyrkan*" gäller endast det fall där de två makarna är utvalda, återlösta av Jesus Kristus; och detta fall är extremt sällsynt, om det fortfarande existerar idag... Demonstranterna kommer därför att vara mycket många, men det är inte till dem mina skrifter riktar sig. Filtret som möjliggör anslutning till denna gudomliga dom är kärleken, den sanna, den rena kärleken till sanningen, och dess konkreta vittnesbörd som åtföljer och bevisar den, det är fullkomlig ödmjukhet. Även den minsta stolthet kommer därför att göra de kallade oförmögna att uppnå utkorelsens status. Utkorelsen uppnås emellertid endast i sann "*helgande*", och den som i all rättvisa avgör huruvida han ska "*helga*" sin skapelse som är förslavad under synden eller inte, är Gud och endast Han. Låt oss därför följa aposteln Paulus ord: vers 24: "*Liksom kyrkan*

underordnar sig Kristus, så skall också hustrurna underordna sig sina män i allt. " Här bekräftar Anden principens giltighet i andlig mening och dess bokstavliga tillämpning, eftersom Gud är en ordningens Gud, och ordning uppnås endast genom att man accepterar tuktan och lydnadsprincipen. Men för att uppnå detta resultat måste kärleken verka i den gifta mannens hjärta eller inte, och Gud kommer att finna den i de verkligt utvaldas hjärtan: vers 25: " *Ni män, älska era hustrur, liksom Kristus älskade kyrkan och utgav sig för henne.* " Här uppenbarar Anden det oundgängliga villkoret för att hans ideal om förhållandet mellan man och hustru ska uppfyllas. Denna vers ger inte på något sätt mannen rätt att kränka sin hustru, eller en annan kvinna. Även i det traditionella västfranska äktenskapskontraktet sägs det att "de två makarna är skyldiga varandra hjälp, trohet och solidaritet, och detta tills döden skiljer dem åt"; Gud kan därför bara godkänna denna klausul i det borgerliga äktenskapet eller det religiösa äktenskapet. Och genom att ge som exempel hur Kristus gav sitt liv för att erbjuda evigt liv till sin kyrka, sin utvalda, sin brud, låter han mannen bära en stor del av ansvaret i sin relation med sin hustru. Men det kan hända att mannens kärlek, även om den är oklanderlig eller nästan oåterkallelig, är ineffektiv och misslyckas med att uppnå det ideala mål som Gud önskar. Detta är fallet när kvinnan är " *grälsjuk* " som ordspråket som citeras i Ords. 21:9 säger: " *Det är bättre att bo i hörnet på ett hustak än att dela hus med en grälsjuk kvinna.* " I värsta fall förenar äktenskapet också en " *grälsjuk* " kvinna med en man som inte kan älska som Jesus älskade kyrkan, och denna typ av situation förklarar ökningen av antalet ensamstående i vårt samtida västerländska samhälle. Och på andra håll i världen, utan Jesu Kristi hjälp, behandlas kvinnor som slavar av orättfärdiga och ibland mycket brutala, torterande män. Paulus säger också i verserna 26-27: "... *för att han skulle helga det genom ordet, efter att ha renat det med vattenbadet, för att framställa det inför sig själv i härlighet, utan fläck eller rynka eller något sådant, helt heligt och utan fel.* " Anden definierar tydligt sin frälsningsplan här; han sammanfattar den i dessa två verser som i tur och ordning antyder de två faserna " *rening* " och " *helgelse* " . " *Dop* " **tillräknar** Kristi rättfärdighet, men övergivandet av syndens utövande, vilket konkret gör det " *kläddfritt* ", förverkligar det stadium av " *helgelse* " som Gud kräver av de utvalda som han frälser. Gud specificerar vidare sin tanke i verserna 27 till 30: " **Så skall männen älska sina hustrur som sina egna kroppar** . *Den som älskar sin hustru älskar sig själv. Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall bli ett kött.*" Detta är en stor hemlighet; jag talar detta i samband med Kristus och kyrkan. I ljuset av dessa ord är den gifta kvinnan den första personen hennes man måste vinna för Guds evangelium; den första måste han sträva efter att omvända för att hon ska bli frälst. Men situationen är sann tvärtom, om det är mannen som ska omvändas till Kristi frälsning. Detta mysterium är nu förstått och väl belyst av Gud i mina skrifter. Förhållandet mellan symbolernas verklighet och profetiska betydelse definieras och tolkas korrekt. I detta ljus förhålligas Gud och mänskligheten ödmjukas, ty den ensam bär ansvaret för sina misslyckanden. I Jesus Kristus har Gud på ett konkret sätt presenterat för henne en förebild vars fullkomlighet fördömer mänsklig ofullkomlighet. De vulgära " *stenarna* " förkastade honom och " *ädelstenarna och pärlorna* " tog emot honom.

Vers 33 avslutar ämnet: " *Slutligen skall var och en av er **älska** sin hustru som sig själv, och hustrun skall **respektera** sin man.* " Och denna sista vers bekräftar ytterligare ojämlikheten mellan man och kvinna: " *Slutligen skall var och en av er **älska** sin hustru som sig själv, och hustrun skall **respektera** sin man.* " Med en strikt köttslig inriktning på budskapet uppmanar Paulus mannen att " **älska sin hustru** " och till kvinnan säger han att hon ska " **respektera sin man** ". Nu är " **att älska** " den starkares plikt, och " **att respektera** " är den svagares. Kvinnans "svaghet" är något naturligt som inte på något sätt är förnedrande eller skamligt. Denna "svaghet" ålägger bara mannen plikter att stödja och beskydda sin hustru, eftersom Gud skapade honom "stark" till sin natur.

I de bibliska karaktärerna finner vi utvalda som följer den modell som Gud kräver, inklusive Abraham, som hans hustru Sara kallade " **sin herre** " enligt 1 Petrusbrevet 3:5-6: " På samma sätt *prydde sig förr i tiden de heliga kvinnorna som hoppades på Gud, och underordnade sig sina egna män , liksom Sara, som lydde Abraham och kallade honom herre . Ni blev hennes döttrar, ni gjorde det goda och lät er inte oroa av någon.* "

Vid en sökning hittade jag denna vers från 1 Mos. 24:36: " *Sara, min herres hustru, födde en son åt min herre på sin ålderdom, och han gav honom allt han ägde.* " Vi kan se hur mycket Isaks erfarenhet profeterar om Jesus Kristus. Abraham spelar i denna vers rollen som Gud som profeterar om Kristi Jesu sena födelse, på hans ålderdom, det vill säga efter nästan 4000 år sedan Adam och Evas synd. Och Gud kommer också att ge den segrande Kristus, hans " **Son** ", " **allt han äger** ". I Johannes 5:22 bekräftar Jesus detta: " *Fadern dömer ingen, utan har anförtrött hela domen åt Sonen , ...* " Det finns en " **Herre** " men många " **herrar** " vilket antyds av titeln som Gud ger sig själv i Kristus " **Kungarnas Kung och herrarnas Herre** " i Upp. 19:16: " *Han bar på sin mantel och på sin lår ett namn skrivet: Kungarnas Kung och herrarnas Herre.* " Termen " **herre** " är lovordande eftersom den ursprungligen betecknade de rika och starka som försvarar de fattiga och de svaga. Men den naturliga ondskan som intensifierats av den falska kristna religionen har ovärdigt gjort anspråk på denna ädla titel. Emellertid är den sanna modellen av " **herren** " alltid urskiljbar i vår skapares gudomliga person, uppenbarad av Jesus Kristus. Uttrycket " **herrarnas Herre** " hänvisar till Gud i 5 Mos. 10:17 till 19: " *Ty YaHWéH, er Gud, är gudarnas Gud, herrarnas Herre, den store Guden, den mäktige och den fruktansvärde, som inte gör skillnad på personer och inte tar emot belöningar, som skipar rättvisa för faderlösa och änkor, som älskar främlingen och ger honom mat och kläder. Ni skall älska främlingen , ty ni var främlingar i Egyptens land.* " Denna " **kärlek** " till " **främlingen** " kommer att begränsas till att välkomna honom i rimligt antal, eftersom tvärtom, med undantag för dem som omvänder sig till den sanne Guden, har främlingens äktenskap med hebrén förblivit förbjudet av Gud. Men denna vers definierar perfekt den moraliska naturen hos en sann " **herre** " enligt Gud.

Mänskligheten har förlorat mycket genom att ignorera Gud och hans sanna värderingar, och detta är orsaken till alla dess misslyckanden. Den långa fredsperioden som Gud beviljade mellan 1945 och 2022 gjorde det möjligt för män och kvinnor i dominerande västerländska samhällen att bära konsekvenserna av sina brister i största möjliga utsträckning; fel och synder för Gud. Själviskhet,

misstro, girighet och våld saboterar möjligheten till ett harmoniskt liv. Äktenskapet skrämmar både män och kvinnor, och i allt högre grad föredrar alla att behålla sin frihet.

Inom den ekonomiska sfären ser gudlösa människor konkurrens som något positivt. Den borde främja lägre kostnader, men i verkligheten ökar den bara antalet utsugare som i slutändan går med på att främja högre försäljningspriser till nackdel för konsumenterna. Faktum är att mänskligheten inte behöver konkurrens, utan komplementaritet. För att leva i mängder ger människor varandra kompletterande talanger som är användbara för alla. Varje människa är beroende av de talanger som andra får, och det är detta som gör det fördelaktigt att mångdubbla antalet av hans skapelser, för Gud själv, men också för de liv han skapar. För det första är det andliga livet och det arbete som Gud organiserar baserat på de specifika talanger han ger till sina trogna tjänare, sina frivilliga slavar. Komplementaritet är styrkan i sanningens konstruktion, källan till dess uppbyggelse.

Bibeln ger rikliga bevis för den vikt Gud lägger vid denna komplementaritet, särskilt genom vittnesbörden i de fyra evangelierna i det nya förbundet. Men efter dem är Uppenbarelseboken, obskyrt kallad "Apokalypsen", helt byggd på denna princip om komplementaritet. De två på varandra följande förbunden har också ett kompletterande utbildningssyfte, och det har även profetior i Daniel och Uppenbarelseboken. Och för det första är människan i sin uppfattning produkten av en komplementaritet av alla de organ och lemmar som utgör henne; detta är så att hela livet är av Gud utformat för att fungera enligt principen om komplementaritet. I 1 Kor. 12:17 säger Anden oss genom Paulus: "*Ögat kan inte säga till handen: 'Jag behöver dig inte', inte heller huvudet till fötterna: 'Jag behöver er inte'.*" » Och denna observation definierar livet som en samling av resurser, som den politiska "kommunismen" har förvrängt och förstört, eftersom Gud förkastades och var frånvarande. De talanger som varje person får med en kompletterande roll, de kan inte upphöjas över varandra och rättfärdigar inte något överlägset privilegium. Livet enligt Gud är fullständigt jämlikt och de nuvarande ojämlikheterna mellan könen är endast provisoriskt fastställda för tiden av jordisk synd. Ty bakom kvinnans annorlunda köttsliga aspekt finns anden av ett liv som, om det återlöses genom Kristi blod, kommer att bli, liksom de lika återlösta männens, en himmelsk asexuell varelse i de himmelska änglarnas avbild, enligt vad Jesus säger i Matteus 22:30: "*Ty i uppståndelsen skall de inte gifta sig, inte heller skall de bli bortgifta, utan skall vara som Guds änglar i himlen.*"

Genom att konkurrera med det manliga könet har kvinnor tagit jobb som är avsedda för män. Och samtidigt har de överlåtit omsorgen om att uppfostra sina barn till främlingar. Dessa barn som uppfostrats av ammor eller specialiserade organisationer har inte dragit nytta av sina mödrars kärlek och mildhet, inte heller av deras rättvisa och nyttiga tillrättavisningar och straff. Förändringar i goda grundläggande principer har lett till förändringar i barnens natur som är frustrerade över sina mödrars stöd. Effekterna är utbredda och resulterar i försvaret av individuella rättigheter, men det finns alltid undantag, för oavsett dessa allmänna principer kommer människans djupa natur att göra skillnaden. De som saknade kärlek i barndomen kan finna den i Gud genom Jesus Kristus och

genom honom uppfyllas i sina behov. Det är anmärkningsvärt att mänskligheten, efter att ha kommit in i moderniteten, har offrat början och slutet av existensen på själviskhetens altare. Början, genom att lämna små barn på daghem, och slutet, genom att placera äldre föräldrar på specialiserade hem som "EPHAD". Detta är för att lyda kraven i ett tvivelaktigt samhällsval där yrkesverksamhet absorberar människors tid. Och själviskhet är orsaken, eftersom dessa övergivanden är en konsekvens av det intresse som gifta män och kvinnor ger sin yrkesverksamhet. Vissa par väljer klokt lösningen att den ena eller den andra slutar arbeta för att ta hand om barnen, och naturen själv prioriterar modern som uppfostrar och tar hand om dem. Medan sunt förnuft säger att man måste äta och arbeta för att leva, visar sig tidens förvrängning i att gifta par lever för att arbeta och äta. Det moderna livet frikopplar människor från livets sanna värden, det uppmuntrar materiell berikelse och konsumtionens nöje. Således blir behovet av pengar allt större och de saker man ska köpa allt dyrare. Men denna förändring är också en konsekvens av förändringen i den typ av liv som, tidigare levd på landsbygden på gårdar som tillhandahöll en stor del av näringsbehovet, har funnits sedan industrialiseringsperioden, omkring 1850, koncentrerad till städer där allt måste köpas, från mat till underhållningens nöje.

I Bibeln bestämde Gud inte formen för vigselceremonin, som organiserades på olika sätt bland jordens folk. Dessa ceremonier har gemensamt karaktären av glädje och firande som delas med makarnas familjer och vänner. Guds tanke om äktenskapet uppenbaras, sent i det "Nya förbundet", genom dopceremonin som instiftades av Jesus Kristus. Jag minns att dopet endast gäller människor som är gamla nog att göra ett allvarligt val som förbinder deras eviga framtid. I sitt tillstånd som vuxna eller äldre tonåringar ingår de döpta ett evigt förbund med Gud; ett förbund, det vill säga ett äktenskap. De går individuellt in i en gemenskap av de utvalda som Anden kallar " **bruden** " i Upp. 19:7-8: " *Låt oss glädjas och jubla och ge honom äran, ty Lammets bröllop har kommit, **och hans hustru har gjort sig redo** . Honom har fått det givet att klä sig i rent och fint linne. Ty det fina linnet är de heligas rättfärdighet.*" Genom hela Bibeln kan vi finna Guds krav på " **trofasthet** "; denna nödvändighet påminns ständigt även i Uppenbarelseboken. I Upp. 2:10: " *Var inte rädda för vad ni ska lida. Se, djävulen skall kasta några av er i fängelse, för att ni skall provas, och ni skall ha vedermöda i tio dagar.*" " **Var trogen intill döden** , så skall jag ge dig livets krona "; i Upp. 2:19: " *Jag vet om dina gärningar, din kärlek, din tro, **din trofasthet** och ditt tålamod, och att de sista gärningarna är fler än de förra* "; i Upp. 3:14: " *Och skriv till ängeln för församlingen i Laodicea: Detta säger han som är Amen, **det trogna och sanna vittnet** , begynnelsen till Guds skapelse: "I detta tredje omnämnande presenterar Jesus sig själv som ett " **troget och sant vittne** ". Han förknippar således " **trofasthet** med **sanningen** ", vilket i den sista tidsåldern antar den lysande aspekten av ett stort ljus som har kommit för att upplysa de sista utvaldas förståelse; som ett resultat förstås profetierna fullständigt och Guds stora frälsningsplan blir helt upplyst. Dessa ord " **trofasthet** och **sanning** " utgör villkoret för att upprätthålla det eviga förbundet som ingåtts med Gud i Jesus Kristus. Jesu återkomst jämförs med " **brudgummens återkomst** " i " *liknelsen om de tio jungfrurna* ". Vad ber " **brudgummen** " sin brud om ? Hennes " **trofasthet** " i*

" **sanningen** ". Denna begäran legitimerar dess tillämpning i människors äktenskap. Hur storslagna och högtidliga de än må vara, är jordiska bröllopsceremonier bedrägliga och dömda att misslyckas i de flesta fall, eftersom Gud inte är organisatören av makarnas möte. Och orsaken till dessa misslyckanden kommer oftast att vara " **otrohet** och **lögner** ", djävulens två frukter som dominerar varelser som inte skyddas av Gud i Jesus Kristus.

Sammanfattningsvis kan " **trohet** " leda till ett pars framgång, men endast " **trohet** " i Kristi " **sanning** " möjliggör en förening med Gud, för evigt liv. Men hur kan en mänsklighet som övervunnits av upprorets och självskhetens anda bli känslig för plikten att älska och utöva " **trohet** " i " **sanningen** "? Kollektivt är det redan för sent, men individuellt är detta fortfarande möjligt, hoppas på och väntat tills nådens slut, av Gud i Jesus Kristus.

I det fall där en av de två makarna i paret man och hustru inte uppnår gudomlig helgelse, prioriteras troheten mot Gud för den som är helgad. Denna prioritet gäller endast den religiösa aspekten och den form som Gud kräver för dess konkreta utövande. Dessutom kan kampen mellan det goda och det onda och det onda mot det goda leda till förföljelser inom par som är dåligt förenade eller separerade. Det är den här typen av fall som får Jesus Kristus att förklara vad som kommer att hända när han återvänder för att hämta sina utvalda, i Lukas 17:34: " *Jag säger er: Den natten skall två ligga i samma säng, den ene skall tas med och den andre lämnas kvar* ". " *Den natten* " kommer trons giltighet att avgöra. Men detta exempel bevisar att Gud inte motsätter sig ett gemensamt liv där trons uppfattning inte delas enhälligt; detta är desto mer sant eftersom paret oftast var förenade före mannens eller hustruns sanna religiösa omvändelse. Å andra sidan, som en allmän regel, inbjuder Gud sina trogna utvalda att söka fred och fly från konfliktsituationer, och i detta fall är en god separation som accepteras av båda makarna mycket bättre än en dålig förening. Men exemplet som Jesus gav säger oss också att den helgade maken ville respektera och ära den status som Gud gav honom eller henne; oavsett om det är man eller kvinna. Denna respekt för den status som Gud etablerat för man, kvinna och djur, från världens skapelse, är en frukt av den sanna tro som Gud godkänner, välsignar och helgar. I den utsträckning den är förordnad av Gud kan ojämlikhet endast accepteras av hans sanna utvalda. För i själva verket är den enda jämlikhet som Gud ger man och kvinna just plikten att acceptera ojämlikhet; vad gäller hans sanna utvalda, män eller kvinnor, som han kan frälsa, eftersom de visar sig värdiga den, och detta är ett konkret tecken på sann tro och sann religion. Var inte Jesus offer för mycket mer än ojämlikhet? De som följer honom måste också gå med på att bära "deras kors".

Det är emellertid bra att veta att Gud påtvingar sina utvalda ojämlikhet endast under deras vistelse på syndig jord. För Jesus visade detta konkret i sina gärningar och beteende på jorden: i evighet, enligt himmelens lag, skall den störste göra sig till allas tjänare.

Europa och den nya "Attila"

"Där min häst går, växer inte gräset upp igen"; sådant var mottot för denne hunnledare som kom för att slå till mot det otrogna kristna romerska Europa, som den " *första trumpet* " i Upp. 8:7: " *Den första blåste i trumpet*en, och det kom hagel och eld blandat med blod, och det kastades ner på jorden; och en tredjedel av jorden brann upp, och en tredjedel av träden brann upp, och allt grönt gräs brann upp. " Mellan 375 och 538 inledde andra barbarledare attacker mot Romarrikets provinser i dagens Västeuropa. Men det som intresserar "Guds söner och döttrar" är att endast "Attila" fick namnet "Guds gissel". Han bekräftade själv att han inledde dessa attacker på Guds order; något som den " *första trumpet* " bekräftar och bestyrker. Och jag minns att denna "Guds gissel" var avsedd att straffa övergivandet av den sanna judiska sabbaten; övergivande beordrat av den romerske kejsaren Konstantin I ^{sedan den 7 mars 321. Detta datum, med minskande siffror, tycks markera början på} " *syndens* " förbannelse vars konsekvenser kommer att fortsätta till världens slut, vilket kommer att präglas av Jesu Kristi härliga återkomst våren 2030.

Sedan den 24 februari 2022 har en ny "Attila" kommit för att förnya den första av namnets verk, för att fullborda den " *sjätte trumpet* " verk i Upp. 9:11 till 21; detta av samma anledning som den föregående. Och hans handling måste vara desto större eftersom han kommer för att straffa, för Gud, den religiösa likgiltighet som visats för de fyra mellanliggande " *trumpeterna* ", det vill säga fyra förbannelser som utfärdats som varningar symboliserade av ordet " *trumpet* ". Skuldkänslan för " *synd* " har intensifierats; detta, trots den protestantiska reformationens uppdrag och adventisternas trosprov 1843, 1844 och 1994. Ifrågasatt och bekämpat har ljuset som Gud gett inte mottagits och orden i Johannes 1:5 förnyas: " *Ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övermannat det.* " Guds rättfärdiga vrede uppväcktes således av dem som påstår sig vara hans efterföljare; liksom i det gamla förbundet. Sjundedagsadventismen, den sista institutionella formen av hans Utvalde, anslöt sig till de skyldigas läger genom att bli utkastad av Jesus Kristus 1994. Med de skyldigas läger sålunda komplett, den 24 februari 2022, lanserade Gud den nye "Attilas" straffande uppdrag. Och att döma av bilderna som sänds av media passar den förste Attilas motto honom perfekt. Men västerlänningar försäkrar sig falskeligen genom att tro att tragedin bara gäller Ukraina, som gradvis förstörs och föröds. De ignorerar vad Jesus uppenbarade för sina enda sanna tjänare i sina bibliska profetior: det är de, de Västerlänningar, som är det huvudsakliga målet för denna gudomliga destruktiva vrede. Skulden som ska betalas är tung: för det första, övergivandet av sabbaten som helgats av Gud sedan världens skapelse och påminns för hebréerna genom texten i det fjärde ^{av} de tio suveräna buden; sedan, envisheten i att stödja den påvliga romersk-katolska religionen och utövandet av dess söndag av hedniskt ursprung; efter att ha " *svalt dessa kameler* ", " *svaljer de* " återigen " *myggorna* ", det vill säga, de tar ingen hänsyn till alla sanitära och kostföreskrifter, dock sekundära i den gudomliga läran. Vem är denne nya "Attila"? Det är Ryssland och den här gången spelar namnet på dess ledare ingen roll, oavsett om han är den nuvarande presidenten vid makten i 23 år, Vladimir Putin, eller en efterträdare, det spelar ingen roll, eftersom det gudomliga uppdraget måste och kommer att fullbordas exakt som Gud vill och har gjort det känt. Det kommer för att fullborda

uppdraget för " *kungen i nord* " i Daniel 11:40 till 45 bekräftat i " *Gog* " i Hes. 38. Det måste invadera och förstöra Västeuropa innan det självt förstörs av amerikanska kärnvapenangrepp.

Mitt land, Frankrike, har haft en turbulent relation med Ryssland. Efter Napoleon I:s nederlag ¹⁸¹² invaderade ryssarna Paris 1814, och det var under denna vistelse i den franska huvudstaden som ordet "bistro", som betyder "snabbt" på ryska, antogs för att referera till krogar som ville betjäna sina kunder snabbt. Ursprungligen beställdes ordet "bistro" av ryssarna som plundrade parisarnas egendom. Ryssarna uppskattade den franska kulturen och dess förfining mycket, och det är denna uppskattning och beundran som staden Paris har sin överlevnad att tacka för. Frankrike har således kunnat fortsätta att förföra och påverka världen genom sina författare, vars skrifter har lästs på många språk. De har skapat Frankrikes rykte: det första landet av frihet från monarki, den romersk-katolska religionen och Guds himmelska auktoritet.

Under den fjärde ^{och femte} ^{republiken} var relationerna mellan Frankrike och Ryssland officiellt hövliga och goda; båda länderna hade lidit av Nazitysklands mordiska makt. Men priset som betalades var mycket annorlunda, Rysslands pris var enormt, betydande, miljontals civila och militära själar dödades av den tyska offensiven. Även 1945 var Rysslands hämnd fruktansvärd och Berlin förstördes fullständigt, liksom "Mariupol" i Ukraina, 2022. Det är säkert att Gud inte kommer att bli besviken av rysk handling. Det kommer att ödelägga och avslöja det stolta "Europa" som aldrig slutar irritera honom. Om en månad är det årsdagen av denna " *sjätte trumpeten* " som gick in i sin förberedande fas sedan den 24 februari 2022. För bombmakarna vet det väl; för att detonera en bomb måste man tända **en stubin** ; detta är rollen för kriget som utkämpas i Ukraina. Under de senaste dagarna har vi sett Polen vrida armen mot det tyska beslutet att få sitt tillstånd att leverera tyska "Leopard"-stridsvagnar till Ukraina. Och vi kan redan se den fälla som NATO-alliansen utgör. Varje medlem fruktar att bli isolerad, övertygad om att deras allians skyddar dem, och landet som tvingar fram beslutet är Amerika, vars stöd är grundläggande för Tyskland. Allt fungerar som ett konstruktionsspel vars sammansatta delar är ömsesidigt beroende av varandra; helheten är beroende av det amerikanska beslutet. Det är därför som kampen mot Ukraina, USA:s legosoldat, i nyheterna drar in alla västerlänningar i ett krig som utkämpas mot Ryssland, Amerikas potentiella permanenta fiende sedan 1945. Den senare uppfyller därmed general "Pattons" önskan, som hatade ryssarna och ville bekämpa dem sedan 1945, året för sin officiellt oavsiktliga död.

Jean de la Fontaine lämnade efter sig fabeln om grodan som ville bli lika stor som oxen: den dog sprickande; Europa kommer att göra detsamma. För Europa bestod ursprungligen av endast sex länder, och från anslutning till anslutning omfattar det nu 27 länder eller nationer. England har nu lämnat Europa och återfått sin totala självständighet, men innan det lämnade drog det nytta av de privilegierade åtgärder som det europeiska ledarskapet beviljat det. Dess isolering, dess valuta som förblev nationell, dess orientaliska handelsposter etablerade i Indien och Hongkong gynnade dess handel och dess berikande. Samtidigt flyttade Frankrike, som förlorade sina kolonier, sina jobb till Rumänien, i Europa och sedan till Folkrepubliken Kina. Som ett resultat skapade det inte längre tillräckligt

med rikedom och gick i nedgång. Tyskland utnyttjade USA:s väpnade sköld och tog ledningen i Europa som det rikaste europeiska landet. Den svalde därmed kostnaden för annekteringen av Östtyskland, som hade förblivit under rysk ockupation från 1945 till 1989. Fram till dess bestod Europa huvudsakligen av länder som representerade territoriet för de tio västerländska kungadömena eller "*tio hornen*" som profeterats om sedan Dan. 7:7: "*Efter detta såg jag i nattsynerna, och se, ett fjärde odjur, fruktansvärt och fruktansvärt och oerhört starkt; det hade stora järntänder; det slukade, krossade och trampade ner det som var kvar; det var olikt alla de tidigare djuren, och det hade tio horn*". Handlingarna som beskrivs i denna vers gällde huvudsakligen de som tillskrivs Romarriket. Men historien bekräftar att denna europeiska makt fortsatte över tid, efter Romarriket, genom det andliga imperiet under den romerska påveregimen som etablerades år 538 på Roms säte. Den franska revolutionen kom, för att Gud skulle sätta stopp för dessa despotiska regeringar av monarki och katolicism år 1798, det vill säga slutet på de 1260 dagar-år som profeteras i Dan 7:25: "*Han skall tala ord mot den Högste, han skall förtrycka den Högstes heliga, och han skall tänka på att ändra tider och lagar; och de heliga skall bli överlämnade i hans hand för en tid, tider och en halv tid*". I denna vers presenteras de 1260 dagarna i formen: ett år, två år och ett halvt år, det vill säga 360 dagar + 720 dagar + 180 dagar = 1260 dagar av riktiga år. Efter mottagandet av Östtyskland knackade Polen, befriat av Ryssland, på dörren till Europa, som sedan, för sin framtida olycka, hjärtligt välkomnade det. För genom att gå med i det Förenade Europa förde Polen in sitt hat mot Ryssland i det; ett hat som dessutom var välberättigat eftersom det, efter stora massakrer under andra världskriget, utnyttjades fruktansvärt av ockuperande Ryssland, och dess rikedomar, dess boskap, all dess produktion, beslagtogs och fördelades bland de ryska sovjetnationerna.

Det måste sägas att denna förbannelse inte var oförtjänt eftersom adventistbudskapet i detta katoliserade land förföljdes brutalt mellan 1919 och 1939. Adventister dödades, och den polska katolska regimen accepterade ingen religiös konkurrens. Vi finner här en god anledning till att Polen skulle bli en fälla för alla andra kristna nationers förbannelse fram till Jesu Kristi återkomst. Och fällan fungerar desto bättre eftersom Polen gav den katolska kristendomen till påven Johannes Paulus II, folkens store förförare.

För de ursprungliga europeiska länderna resulterade varje nyanlända i att de fattigare länderna fick nytt ekonomiskt stöd. Subventioner som betalades ut till dessa nya medlemmar finansierades av de gamla medlemmarna i detta "grod"-Europa. De gamla medlemmarna blev fattigare och nykomlingarna blev rikare. Och i denna situation gynnades endast de rikaste och girigaste av dessa europeiska nationer av denna europeiska utvidgning genom att flytta sin produktion till de länder där arbetskraften var billigast; först inom Europa och sedan utanför öst och Kina; och Tyskland var först med att vilja dra nytta av den oväntade vinst som gynnades av den europeiska styrningen: Europeiska kommissionen som inrättades i Bryssel.

Det bör noteras att Amerika står bakom Kinas inträde i WTO, Världshandelsorganisationen. Landet har därför gynnat dess berikande, till

nackdel för landet självt och för Europa och dess NATO-allierade, som alla har flyttat sina nationers huvudsakliga industriproduktion till Kina. Så pass mycket att landet idag framstår som det största hotet mot det västerländska lägret med sina atombomber, missiler, raketer, satelliter, stridsvagnar, drönare och framför allt **sin befolkning på en miljard fyra hundra miljoner invånare** . Det kan därför oroa USA desto mer, eftersom det inte döljer sin plan att återerövra ön Formosa, som har blivit USA:s vänliga Taiwan. Guds förbannelse som drabbar det västerländska lägret framstår således tydligt, eftersom de framtida offren själva har finansierat maktövertagandet för sina framtida fiender, ryska och kinesiska, men även muslimska, arabiska, turkiska, iranska, pakistanska etc.

Mellan 1945 och 1990 var det romersk-katolska Polen under det ateistiska Sovjetrysslands dominans. Polen befriades vid den tidpunkt då en påve representerade landet i Roms stol: Karol Wojtyla eller Johannes Paulus II. Den katolska tron vann därmed popularitet och nationellt stöd, och som ett resultat intensifierades hatet mot den rysk-ortodoxa religionen på grund av tidigare kolonisering. Masken hade kommit in i frukten, eller som Jesus en gång sa, "*jästen* " av hat mot ryssarna, kom in i *den europeiska "degen"* , och lite i taget, genom att uppmuntra Ukrainas självständighet, lyckades nationerna som kom från öst fylla alla europeiska nationer med hat mot Ryssland. För Guds högsta vapen är religion. Det är, för honom, det bästa medlet att ställa folk som inte lyder honom mot varandra, tills de genom krig dödar varandra.

I Frankrike, på TV-nyheterna, hör jag patetiska utbyten där de som talar vill tro på möjligheten att besegra Ryssland. Vi lever inte längre i realism utan i den så kallade Coué-metoden, som kräver att det som upprepas blir verklighet. Före alla krig, och alltid, uttrycker människor sitt hopp innan de konfronteras med den hårda verkligheten. Detta var fortfarande fallet före detta senaste fruktansvärda världskriget. Och med tillgången på tunga stridsvagnar framträder bevisen på spiralen och den infernaliska eskaleringen allt tydligare. De mest envisa försäkrar sig själva med det faktum att Ryssland ännu inte har reagerat mot väst på ett krigiskt sätt. Men dessa dåraktiga människor glömmer att den röda linjen har korsats och att Ryssland inte är skyldigt att berätta för sina fiender. Allt kommer att hända i sin tid; Ryssland, som redan är ockuperat med Ukraina, försöker inte bekämpa västerländska trupper. Det kommer bara att göra det efter att ha löst Ukrainas problem på sitt eget sätt. Jag noterar också i dessa rapporter att när de analyserar ryssarnas uttalanden ifrågasätter inte kommentatorerna om det som sägs är **sant eller falskt** . Ändå är detta det enda som bör kommas ihåg i ett tal. Journalisterna vittnar således mot sig själva om en avgörande brist på opartiskhet; de är partiska och har tagit ställning för Ukraina mot Ryssland, och lyssnarna och åskådarna som lyssnar på dem är offer för deras propaganda. Eftersom de alla är måltavlor för Guds vrede, leder denna generaliserade blindhet dem till att gynna den krigiska eskalering som kommer att förgöra dem. Ryssland är inte legitimt i sin aggression mot det fria och oberoende Ukraina, men eftersom jorden har fött män och kvinnor har den starkaste påtvingat sin lag de svagaste. Och i västvärlden, avskurna från Gud, har vi börjat drömma om en definitivt etablerad ordning, avsedd att erkännas av alla jordens folk. Men mellan dröm och verklighet finns en avgrund. Således kommer det destruktiva projekt som Gud

kallar sin "***sjätte trumpet***", genom vilket han sätter stopp för "***nationernas tid***", att fullbordas. och efter den kommer den "***sjunde trumpet***en "***att förinta de sista***" "***överlevande***" rebellerna genom den härliga återkomsten av vår gudomlige Herre och Mästare, Jesus Kristus alias Mikael, våren 2030, det vill säga 2000 år - 14 dagar efter hans korsfästelse vid påsk år 30.

Således, med dessa två sista "***trumpeter***" kommer två "***Attilas***" bakom vilka "gräset inte kommer att växa upp igen". Den första är jordisk; den andra är himmelsk och gudomlig. Med den första kommer förstörelsen att utföras av atombomber, och i detta avseende måste jag förtydliga att, fortfarande inte som adventist, redan i min läsning av Uppenbarelseboken 13:13, lät Guds Ande mig förstå att aktören i de citerade handlingarna var Amerikas förenta stater: "*Hon utförde stora under, till och med lät eld komma ner från himlen på jorden inför människornas åsyn.*" Denna "*eld från himlen*" användes mot Japan mot de två städerna Hiroshima och Nagasaki och den erbjöd USA seger och jordiskt herravälde. Men detta herravälde kunde inte vara fullständigt på grund av Rysslands permanenta politiska och ekonomiska motstånd. Detta problem kommer därför att lösas när USA förstör ryskt territorium. Men olyckligtvis för Västeuropa kommer detta beslut att fattas av amerikanerna före eller efter att ryssarna har ödelagt och förstört Europa och dess huvudstäder, inklusive i synnerhet Paris, som Gud utser till det privilegierade målet för sin vrede som den första ateistiska nationen i mänsklighetens historia, efter att ha varit den första militära anhängaren av sin fiende, den påvliga romersk-katolska religionen. Denna lärdom framträder i Upp. 11:7 där Gud utser Paris under de symboliska namnen "***Sodom och Egypten***", det vill säga den typiska bilden av **den sexuella styggelse** som Gud straffar med "*eld från himlen*" på Abrahams tid och **syndens tid** : "*Och deras döda kroppar skall ligga på gatan i den stora staden, som andligt kallas **Sodom och Egypten** , där också vår Herre korsfästes.*"

Det återstår för mig att förklara för er hur de nuvarande reaktionerna i västeuropeiska länder gradvis förbereddes. De två första världskrigen hade redan nationalistiska orsaker och expansionsönsknningar från de successiva dominanternas sida, för det första kriget 1914-1918, den tyske kejsaren Wilhelm II och för det andra, den tyske förbundskanslern Adolf Hitler. Efter detta andra krig hade de fortfarande oberoende europeiska nationerna siktet inställt på hela världen och ledarna var medvetna om och respekterade skillnaderna och åsikterna hos varje folk, för varje etnisk grupp som representerades på jorden. Sedan organiserade den amerikanske segraren NATO-pakten och erbjöd därmed sitt skydd till medlemsländerna på villkor att de gick med på att följa dess handelslagar och kulturella principer. Genom att ingå detta skydd gick medlemsländerna in i en skyddad bubbla och förlorade rätten till total självständighet för de andra länderna som befolkar jorden ur sikte. År efter år har NATO:s auktoritet hävdats sig, så långt som att ge sig själv rätten att ingripa i länder som inte är medlemmar i dess pakt. Så att NATO, i rollen som rättare, som världens polis, har intervenerat för att "lösa konflikter", men i verkligheten för att påtvinga sin auktoritet. Så att NATO har återupprättat det auktoritära dominansen i det antika republikanska Rom, som skickade sina väpnade legioner för att successivt intervensera mot dess "***söder***" genom att bekämpa Karthago, sedan mot

dess " **öster** " genom att kolonisera Grekland, och genom att kolonisera Palestina " **det vackraste av länderna** " enligt den lära som profeteras i Dan. 8:9: " *Från ett av dem kom ett litet horn , som växte sig mycket större mot söder och mot öster och mot de vackraste av länderna .* " Idag förstår inte NATO:s medlemsnationer att Ryssland och många andra folk och nationer på jorden inte accepterar denna västra NATO:s kultur och auktoritet. Lika lite som romarna accepterade att erkänna rätten till självständighet för de folk de erövrade, inklusive gallerna och England. En andra fälla gillrade Gud för de otrogna kristna folken genom byggandet av den europeiska alliansen. Vi är skyldiga honom att införa en enda tanke, formaterad efter den modell som godkänts av USA. Och Tysklands nuvarande behov av avtalet och det amerikanska åtagandet att leverera sina egna "Leopard"-stridsvagnar till Ukraina är det bästa beviset på detta. USA har lyckats förvandla europeiska länder till servila vasaller, lydiga endast mot dess vilja. Detta bekräftar redan den förestående uppfyllelsen av deras roll som " *odjuret som stiger upp ur jorden* ", enligt Upp. 13:11: " *Och jag såg ett annat odjur stiga upp ur jorden, och Det hade två horn likt ett lamm, och det talade som en drake.* " "Detta " *odjur* ", förkroppsligat av den amerikanska avfälliga protestantismen, som har blivit sina motståndares förföljare, har som mål att imitera det " *första odjuret som stiger upp ur havet* "; vi kan därför tillskriva det denna text som i vers 4 uttrycker dess försvarares tankar: " *Och de tillbad draken, eftersom han hade gett odjuret makt; och de tillbad odjuret och sade: Vem är lik odjuret, och vem kan föra krig mot det?* " Anpassad till vår nuvarande situation blir denna vers: " **Vem är detta Ryssland som vågar strida mot odjuret?** " Innan Ryssland, Irak, Serbien och Libyen betalade priset för motstånd mot NATO-" *odjuret* " som byggts av USA. Denna gång är det NATO-medlemmarnas tur att betala för maktmissbruket av deras så kallade "demokratiska" regim. Gud har anförtrott denna uppgift till Ryssland, som har förblivit fritt och oberoende... och mycket mäktigt, i antal och kärnvapen, för att spela denna roll som den siste mänskliga "Attila" på jorden.

Medan han väntar på det värsta, omsätter Ukrainas unge president Volodymyr Zelenskyj, trots att han är jude, perfekt detta budskap som Jesus Kristus uttryckt i praktiken: " *Be, så skall ni få .* " Han gör därmed en mirakulös fångst och får från det västerländska lägret pengar, stridsuniformer, ammunition, militär utbildning, missiler, kanoner, sedan den 6 februari löftet om leverans av tunga stridsvagnar och idag kräver han flygplan, snart båtar, och varför inte atombomber?

I båda motsatta lägren jämförs konflikten i Ukraina med andra världskriget. I det ryska lägret väcker ankomsten av tyska Leopard-stridsvagnar minnen av invasionen av Panzerstridsvagnar med det nazistiska korset, och i det europeiska lägret jämförs den ryska aggressionen mot Ukraina med de successiva attacker som beordrades av Adolf Hitler. Det är sant att de har mycket gemensamt, först och främst det faktum att de båda agerar, omedvetna om att de används av Gud för att straffa västerländsk kristen otrohet. För det andra, i båda fallen – Sudetenlandet, Polen och, i våra dagar, Ukraina – görs anspråk på förlorade länder och måste återtas. Men de två ledarnas natur är mycket olika och motsatta; precis som Hitler var arg och skrek, är Putin lugn och eftertänksam,

beslutsam och tålmodig. Det är därför krigets början inte enbart kan tillskrivas den man som agerar. Ovanför dem står Gud, och det är endast ett gudomligt verk som de utför med sina motsatta karaktärer. Vi finner bevis på detta i denna text från Hesekiel 38:4 där Gud säger till Rysslands ledare: "**Jag skall dra ut dig och sätta krok i dina käftar. Jag skall föra ut dig och hela din här, hästar och ryttare, alla ståttligt klädda, en storslagen skara som bär sköld och svärd, alla med svärd i beväpning.**" Sammanhanget för denna handling definieras av judarnas återkomst till Israels land enligt vers 8: "**Efter många dagar skall du vara i spetsen för dem; vid årens slut skall du marschera mot det land vars invånare, som har undkommit svärdet, skall ha samlats från många folk på Israels berg.**" länge övergivna; undandragna från **folkens** mitt, skall de alla vara trygga i sina hem.

Judarna och Messias ankomst

Det är användbart och mycket intressant att förstå den tolkning som judarna kunde ge sin läsning av Daniel 11, under det gamla förbundet. För på Daniels tid väntade judarna redan på Messias ankomst och för dem var denna ankomst unik och definitiv. Det var faktiskt nödvändigt för Jesus att låta sig korsfästas så att kunskapen om hans andra ankomst för hans härliga återkomst kunde uppenbaras av honom för hans kristna tjänare. Vi kommer att se att Gud verkligen hade dolt denna dubbla ankomst.

Förloppet i Daniels bok kapitel 11 leder oss till vers 21, som handlar om den grekiske seleukidiske kungen Antiochos IV Epifanes regeringstid. I fortsättningen av texten, i vers 30, frammanar profetian den hårda förföljelse han utövade mot det judiska folket år 168 f.Kr.: "*Skepp från Kittim skall komma mot honom; modfällad skall han vända tillbaka. Sedan, rasande mot det heliga förbundet, skall han inte förbli överksam; vid sin återkomst skall han rikta sina ögon mot dem som har övergivit det heliga förbundet. Arméer skall träda fram på hans befallning; de skall vanhelga helgedomen, fästningen, de skall upphöra med det ständiga offret, och de skall resa förödelsens styggelse.*" Judarna på den tiden ignorerade de gudomliga finesser som placerar den påvliga tronföljden efter att denne kung blivit utnämnd, och tolkade "Mikaels uppståndelse" i slutet av kapitlet som tillkännagivandet av Messias enda ankomst som Skriften förkunnade för dem. Och jag påminner er om att ingen före mig har blivit upplyst av Guds Ande för att förstå finesserna i det profetiska montage som är baserat på parallellerna mellan lärorna i kapitel 2, 7 och 8 i Daniels bok. Tabellerna som jag har framställt gör denna exklusiva bibliska tolkning tydlig. Eftersom dessa saker har uppnåtts efter 1980 kan vi förstå att judarna inte kunde ha känt till existensen av dessa finesser från början. Detta gäller i ännu högre grad eftersom, enligt Guds ord riktade till Daniel av ängeln Gabriel, förståelsen av hans bok bevarades och reserverades för ändens tid enligt Dan. 12:9: "*Han svarade: Gå din väg, Daniel, ty dessa ord är hemliga och förseglade intill ändens tid.*" Och för att bekräfta detta Guds val klassificerades Daniels bok och placerades i Hebreerbrevets bibel, Thora, tillsammans med de historiska böckerna, medan dess innehåll förtjänade att fogas samman med de profetiska böckerna som Jesaja, Jeremia ... etc. Det var

nödvändigt för Jesus själv att nämna Daniels namn genom att kalla honom "profet", så att denna bok finner sin plats bland de andra profeterna i bibelhistorien, och detta endast i de kristna versionerna av Bibeln. För Jesus förklarade faktiskt i Matt. 24:15: " *När ni ser förödelsens styggelse, **som profeten Daniel talar om** , stå på helig plats – låt läsaren förstå!* – "Jag lärde mig hur ordvalet och uttrycken som används i Bibeln är precisa och avslöjande. Och i dessa ord som Jesus Kristus talat noterar jag uttrycket " låt **läsaren** förstå! "; och dessa ord upprepas i Upp. 1:3: " *Salig är **den som läser** och de som hör profetians ord och bevarar det som är skrivet i den. Ty tiden är nära.* " Jesu ord riktade sig uppenbarligen bortom hans apostlar och hans samtida lärjungar till min profetiska tjänst programmerad för ändetiden. Och vid tiden för fullbordandet av denna tjänst tillägnade Jesus mig denna "saligprisning": "Salig är den som läser." Och jag kan vittna om denna lycka som han ger mig genom att låta mig förstå alla finesser som är dolda i hans bibliska profetiska uppenbarelse. Som ett resultat av detta ljus som getts mig är jag " *glad* " att erbjuda och dela detta gudomliga budskap till " *dem som hör* " och därmed konkret kan " *bevara* " den gudomliga bibliska sanningens läror.

Daniels bok blev först av intresse när profeten William Miller år 1816 fann grunden för sitt profetiska tillkännagivande att Jesus Kristus skulle återvända våren 1843 och sedan hösten 1844. Fram till detta första datum, 1816, ignorerades boken av både judar och kristna i tur och ordning. Och sedan det datumet, som Gud hade profeterat för Daniel, har kunskapen om dess lära gradvis " **ökat** ". Vi läser i Dan 12:4: " *Du, Daniel, håll dessa ord hemliga och försegla boken **till ändens tid** . Då skall många läsa den, och kunskapen skall förökas* . " Detta låter oss förstå att den bibliska texten presenterar oss för flera " **sluttider** " för att förvirra förståelsen av dess budskap. Den första " **sluttiden** " berör den förföljande kungen Antiochos IV Epifanes regeringstid omkring -175, i Dan. 11:27: " *De två kungarna skall i sina hjärtan söka efter ont, och vid samma bord skall de tala lögn. Men det skall inte lyckas, ty **slutet** skall inte komma förrän **den bestämda tiden** .* " Den andra " **sluttiden** " verkar fortfarande beröra denne grekiske kung, men den frammanar redan en generalisering som rör den kristna tron i det nya förbundet: versen " *Några av de visa männen skall falla, så att de skall luttras, renas och göras vita , **ända till ändens tid**, ty den skall inte komma förrän **den bestämda tiden** .* " Med denna dubbla betydelse gynnar denna vers vilseledande idén om en förlängning av målet för den grekiske kungens regeringstid. Detta kommer att leda judarna till att tolka Mikael's uppståndelse som en enda och unik ankomst av den förväntade Messias. En tredje " **sluttid** " riktar sig mot den historiska verksamhet som utfördes av William Miller, grundare av "adventiströrelsen", mellan 1816 och 1844. En tredje " **sluttid** " gäller tiden för min verksamhet som utfördes mellan 1980 och 2030. Denna gång citeras den tydligt i Dan. 11:40: " ***Och vid ändens tid** skall Söderns kung tränga sig emot honom. Och norrs kung skall dra mot honom som en virvelvind, med vagnar och ryttare och många skepp. Han skall dra inåt landet och svämma över som en ström och svämma över.* " Och som bevis på denna tolkning finner vi i vers 42 Egypten i det västra lägret som slås av den ryske norrs kung: " *Han skall uträtta sin hand mot länderna, och Egyptens land skall inte undkomma.* " "Och saken blev

först förenlig med detta profetiska tillkännagivande 1979, det datum då Egypten ingick en alliance med Israel och dess västerländska allierade i USA i 'Camp David'. Profetian blev således först tolkbar sedan året före mitt dop av sjundedagsadventistinstitutionen i Valence sur Rhône i Frankrike."

De sanningar som är fast förankrade i den ursprungliga bibeltexten, hebreiska och grekiska, ifrågasätter en mängd traditionellt nedärvda läror. Så att Jesus kan säga om det adventistiska arvet från 1844 att det inte längre har värde i hans budskap riktat till sin kyrka för den "laodikeiska" eran enligt Upp. 3:17: "**Du säger ju: Jag är rik och har fått mycket och behöver ingenting. Du vet inte att du är eländig och ömklig och fattig och blind och naken ...**" Om den sista institutionen som skapades av Jesus Kristus är i ett sådant andligt tillstånd, hur mycket mer då för judarna i det gamla förbundet som Jesus öppet betecknar som "**Satans synagoga**" i Upp. 2:9: "**Jag känner din vedermöda och fattigdom (fast du är rik) och förtalet från dem som säger sig vara judar och inte är det, utan är en Satans synagoga.**" och 3:9: "**Se, jag skall låta dem från Satans synagoga komma och tillbe vid dina fötter, men inte är det utan ljuger. Se, jag skall låta dem komma och tillbe vid dina fötter och inse att jag har älskat dig.**" Jag noterar i förbigående denna dubbla hänvisning till siffran 9, som judarna fruktar på grund av den 9 Av, som ofta präglades av dramatiska händelser som var katastrofala för deras nation och deras etniska grupp.

Denna preliminära reflektion låter oss bättre förstå den andliga status som Gud kunde ge sitt forntida eller första förbund, där hela hans frälsningsplan endast presenterades i symboliska former. Och i avsaknad av förklaringar angående betydelsen av dessa symboler, trodde judarna i det gamla förbundet falskeligen att deras religiösa riter var avsedda att praktiseras för evigt på jorden. Men vi vet idag, och sedan Jesu Kristi apostlars tid, att dessa judiska riter bara var skuggor av den verklighet som fullbordades i honom allena: Jesus Kristus. Från denna observation kommer vi att bättre förstå denna vers som rör dem i Jesaja 9:2: "**Det folk som vandrat i mörker har sett ett stort ljus; över dem som bor i dödsskuggans land har ett ljus skinit.**" Denna vers profeterar Kristi första ankomst, han som förklarade "**Jag är ljuset**" i Johannes 8:12: "**Jesus talade åter till dem och sade: Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörker utan ha livets ljus.**" Denna vers bekräftar övergången "**från mörker till ljus**" för hans utvalda; vilket åstadkoms genom förändringen av det gudomliga förbundet; eftersom det Nya byggs enbart på sin försoning av sina utvaldas synder, kommer de andra återlösta icke-utvalda, de otroende och de otroende, själva att få betala med sin "**död**" "**syndens lön**" i enlighet med denna vers i Rom. 6:23: "**Ty syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre.**"

På grund av det värde de gav djuroffer, vilka var rent symboliska för honom, lät Gud Daniel i Dan. 9:27 profetera om det officiella upphörandet av den hebreiska kultens offerriter: "**Han skall sluta ett fast förbund med många i en vecka, och i en halv vecka skall han upphöra med slaktoffer och matoffer. Förstörjaren skall begå de mest avskyvärda ting, tills förintelse och det som har bestämts faller över förstörjaren.**" Grunden för normen i det nya förbundet var således fast och officiellt bibliskt skrivna och profeterade.

Oförmögna att föreställa sig det sanna frälsningsprogram som Gud hade utformat, ansågs symbolen vara verklighet och ett slutgiltigt mål. Det måste sägas att Gud inte gjorde det lätt för dem att förstå hans frälsningsplan, som han noggrant dolde för dem. Frälsning baserad på Kristi frivilliga försoning hölls svartsjukt hemlig av Gud, eftersom den utgjorde nyckelelementet i den kamp han ledde mot djävulens läger. Detta leder mig till att till exempel granska tolkningen av detta citat från Jesus om Abraham, i Johannes 8:56: " *Er fader Abraham gladde sig över att se min dag; han såg den och gladde sig. " Vad betyder " min dag " i denna vers, och vad " såg " Abraham att " glädjas " över? Detta ord " dag " som Jesus valde betecknade hans "härlighetsdag", den för hans slutliga triumf där Abraham själv skulle uppstå för att få sin belöning: evigt liv. Ja, Herren är alltid mycket precis i sitt ordval. I Jesaja 61:1-3 profeteras alltså hans handlingar inför hans två ankomster med dessa ord: " Herren YaHwehs Ande är över mig, ty YaHweh har smort mig till att bringa **glädjebud** till de ödmjuka. Han har sänt mig till att hela de förkrossade, till att ropa ut frihet för de fångna och frihet för de fångar, **till att ropa ut ett nådens år från YaHweh och en hämndens dag från vår Gud**, till att trösta alla som sörjer, till att ge åt de sörjande i Sion prydnad istället för aska, glädjens olja istället för sorg, lovsångens klädnad istället för tyngd ande, så att de skall kallas rättfärdighetens träd, en plantering av YaHweh, till att förhärligas av honom.* " » Strukturen i dessa tre verser avslöjar successivt de handlingar som Jesus utförde inför hans första ankomst, sedan, efter att ha frammanat orden " *hämndens dag* ", profeterar den tredje versen hans handlingar inför hans andra ankomst, synliga för människor. Den definierar denna " *dag* " som en " *dag av hämnd* " mot sina fiender, förföljare av sina utvalda. Sedan profeterar han om förhärligandet av sina återlösta, levande och uppståndna, förhärligade genom att de tar emot en himmelsk kropp. Vi kan notera i den första versen omnämnandet av " **goda nyheter** ", vilket är betydelsen av ordet evangelium som citeras i det Nya förbundet för att beteckna Jesu Kristi frälsningsverk. Jesu handlingar utfördes bokstavligt och andligt, eftersom hans helande riktade sig mot både fysisk sjukdom och synden som håller hans utvaldas själar fångna. Han botade båda typerna av sjukdomar, men gav större värde åt sin andliga handling som, genom att befria från djävulen och från synd, gav evigt liv till hans utvalda.

Den form av kunskap som Gud har gett sina utvalda under tidens gång är av liten betydelse. Anledningen till deras val har alltid bara varit den kärlek de hade till sin Skapare. Det är för att han älskade den levande Guden som den gamle Enok ville vandra med honom, troget, under de 300 åren av sitt jordiska liv. Och efter honom, Noa, och efter honom Abraham, Elia, Job, Daniel... och alla de vars namn var skrivna av Gud i hans livsbok. De älskade alla innerligt Gud, hans sanning, hans lagar, hans förordningar, hans bud och hans uppfattning om lycka som bara kan förverkligas i karaktärer formade till hans avbild uppenbarad i Jesus Kristus: självförnekelse, en känsla av tjänande och uppoffring, en känsla av att dela med sig och acceptera disciplin förkroppsligad genom perfekt lydnad mot alla hans förordningar.

Förståelsen av den gudomliga sanningen beror inte på människan utan endast på Gud. Jesus säger i Upp. 3:7: " *Skriv till ängeln för församlingen i*

*Filadelfia: Detta säger den Helige, den Sanne, han som har Davids nyckel, **han som öppnar och ingen stänger**, och **stänger och ingen öppnar** : " Han citerar denna vers från Jesaja 22:22: " Jag skall lägga nyckeln till Davids hus på hans axel. När han öppnar, skall ingen stänga , och när han stänger, skall ingen öppna . " Bakom bilden av " **Davids nyckel** " ligger principen om andlig intelligens att Gud stänger eller öppnar efter behag i sina skapelser. Genom att presentera denna " **nyckel** " som placerad på den tillkännagivna Messias " **axel** ", anspelar Gud också på korset, eller på "patibulum", som Jesus bar på sin axel tills hans svaghet inte längre tillät honom att göra det. Han ersattes sedan och Simon från Cyrene bar det åt honom till foten av berget Golgata där han korsfästes. " **Davids nyckel** " sammanför i sin avbild den frälsning som erhållits genom nåd och öppnandet av intelligensen hos de sanna utvalda som Gud har utvalt. Denna " **nyckel** " ger också "tillgång" till det himmelska rike som Gud har förberett för de utvalda som han ska frälsa. De kommer att tas bort från jorden på dagen för hans härliga ankomst, för att på den dagen träda in i det himmelska livets evighet.*

Eftersom Gud bara ger sitt andliga ljus att dela med sina utvalda, blir de som delar det med honom gudomligt ärade och detta privilegium utgör det oefterhärmliga, unika och officiella " **vittnesbördet om Jesus Kristus** ".

Eftersom Gud bara fann två gamla män, en man och en kvinna, Simeon och Hanna, värdiga att erkänna i Jesusbarnet, deras återlösande Messias, är det logiskt att resten av judarna, som av Gud bedömts ovärdiga denna ära, skulle ge Skrifterna en felaktig tolkning. Således förvrängdes och förblir detta beundransvärda och heliga kapitel i Jesaja 53, där Gud tydligt uppenbarar sin Messias Jesu lidande uppdrag, av judarna som placerar sig i rollen som den som orättvist förföljs och offras. Deras resonemang var logiskt. Var de inte medlemmar av det enda folk som Gud valt ut för att representera sitt Israel bland alla jordens nationer? Detta folk såg sig därför som martyrer som offrats för att sona hela mänsklighetens synder. Vi kan då förstå hans svårighet att i "*Guds lamm* " vid namn Jesus känna igen den härliga och mäktiga Messias som de väntade på skulle befria dem från de hårda och grymma romarnas herravälde som ockuperade deras nationalland.

Jag betonar vikten av detta, vilket måste förstås och tas emot väl. Det är inte onormalt att de profeterade mysterierna inte förstås av människor. Eftersom denna förståelse ges av Gud endast till människor som han själv väljer att upplysa dem som profetiska tjänare, och vi har sett i Upp. 1:3 att hans ljus kommer in i mänskligheten genom en enda man som Anden utser till " *den som läser* ". Det är från denna upplysta person som Gud kommer att utsträcka sitt ljus genom att förmedla det till sina andra törstande tjänare som vakar och väntar på ankomsten av de svar de vill få från honom. Det finns naturligtvis en gräns för gudomliga svar som endast ges för sådant som han samtycker till att uppenbara; bortom denna gräns bevarar Gud sina hemligheter. Det är i Jesaja 29:11 som Anden låter oss förstå att han i ett profetiskt budskap ger verbet att läsa innebörden av att dechiffrera och tydligt förstå vad hans vilja kodar på en rent och strikt biblisk grund, vilket gör mitt dechiffrerade budskap till ett välsignat arv från den protestantiska tron, författaren till uttrycket "*Skriften och Skriften allena*". Så här säger Jesaja 29:11–14: " *All uppenbarelse är för er som orden i en förseglad bok,*

*som ges åt en man som kan läsa och säger: Läs detta! Och han svarar: Jag kan inte, för den är förseglad. eller som en bok som ges till en man som inte kan läsa, och säger: Läs detta! Och han svarar: Jag kan inte läsa. » Gud fördömer sedan den falska kärlek som visats honom och som rättfärdigar denna oförmåga att förstå hans uppenbarade mysterier: « Herren sade: När detta folk närmar sig mig, ärar de mig med sin mun och med sina läppar, **men deras hjärtan är långt ifrån mig** , och den fruktan de har för mig är bara en mänsklig tradition. Därför skall jag slå detta folk igen med tecken och under, **och deras vises visdom skall förgås , och deras klokas förstånd skall försvinna .»***

Må därför den levande Guden, genom Jesu Kristi namn, prisas och upphöjas för sin mest värdefulla gåva: sin visdom eller gudomliga visdom!

Romersk förvirring

Rom, Rom och Rom! Ni kanske tror att jag är fixerad vid henne, och det är jag, men för att förstå vad jag menar, titta på vad Gud säger om henne i Upp. 18:23-24: " *Inte skall en lampas sken lysa i **dig** , och inte heller skall brudgummens och brudens röst höras i **dig** . **Ty dina köpmän var jordens stormän, och alla folk blev bedragna av dina trolldomar. Och profeters och helgons blod och alla deras som har blivit dräpta på jorden har funnits i henne .** " Lägg först märke till den sista meningen i detta budskap: " och **profeters och helgons blod och alla deras som har blivit dräpta på jorden har funnits i henne .** " Och det mest häpnadsväckande är att denna anklagelse är helt berättigad. Så förstå att inför mig har den Allsmäktige fixerat sin gudomliga Ande mot "henne". Och jag ska förklara för er hur denna anklagelse är helt berättigad.*

Rom föddes officiellt år 753 f.Kr. Det var en monarki fram till 510 f.Kr. Vid den tiden störtade en revolution monarkin för att etablera republiken. Och här finner vi en gemensam punkt med Frankrikes historia, som styrdes av monarkin fram till 1789 och 1992, året då republiken utropades. Efter att successivt ha provat olika typer av styrelseskick, konsulat, diktatur och triumvirat, blev det kejsarligt vid tiden för Jesu Kristi födelse; dess förste kejsare var Caesar Augustus av den extremt rika Julius-familjen, hans farbror var den berömde Julius Caesar, mördad av en konspiration av republikanska senatorer. Detta romerska kejsarliga herravälde påtvingades alla besegrade och erövrade folk. Romerska lagar och kultur påtvingades alla invånare i imperiet. Genom att lämna alla ett brett utbud av religiös tillbedjan väckte djävulen som inspirerade denna romerska makt folkets ilska mot den religiösa gruppen av de första kristna som anklagades för att ha satt eld på Rom, när anstiftaren till denna handling var ingen mindre än den demoniske kejsaren Nero själv. Här finner vi den första formen av "förtal" som riktas mot Jesu Kristi folk; förtal som Gud tillskriver judarna i "Satans synagoga" vars svartsjuka och ondska ledde dem att organisera sig mot Kristi kyrka, lögnaktiga anklagelser som slutligen bar bitter frukt för Guds tjänare i Jesus. För att roa och blidka folkets ilska lät Nero sluka dem levande av vilda djur i sin arena i Colosseum, i det blodiga Rom. Rom hade redan korsfäst Guds kyrkas överhuvud, Jesus Kristus, den 3 april 30, och många andra efter honom. Och

mellan 65 och 68, i själva Rom, led den nya helgongemenskapen massiva dödsfall i romarnas händer. Observera redan att dessa fakta rättfärdigar Jesu uttalande i Upp. 18:24: " *och eftersom i **henne fanns blod av profeter och helgon och av alla de som har slaktats på jorden.*** " Men dessa saker gällde bara Roms handlingar, som nyligen hade blivit imperialistiskt.

Med tiden förlorade Romarriket sin enhet och makt från och med 395. Sedan 313 har riket styrts av Konstantin I ^{den} store. Han föredrog att bo i Konstantinopel, det tidigare Bysans som tagits från turkarna, vilket han hade förskönat och utvidgat. I själva Rom splittrade den kristna tron som legaliserats av kejsaren mer än den enade, eftersom övergivandet av sabbaten som helgats av Gud, genom order och kejsarligt dekret, sedan 321 försatte denna kristendom i en situation av synd mot Gud. Förbannelsens frukt tog då formen av splittring och motstånd. Lärgräl satte människor mot varandra. Den stora majoriteten av de nya falska "omvända" kristna lydde det kejsarliga dekretet och gjorde den första dagen i veckan, helgad av hedningarna till sin dyrkan av den "obesegrande vördnadsvärda solen", till dagen för veckovis religiös vila. Det var i denna tid av religionsfrihet som den romersk-katolska läran, som ännu inte var påvlig, föddes och fick makt. Över hela imperiet utsåg kristna samfund en lokal ledare som var erkänd för sin kunskap och förmåga att rättfärdiga sin tro som "biskop". Och alla dessa biskopar möttes för att konfrontera sina åsikter. Men redan då åtnjöt Roms biskop överlägset prestige eftersom han utövade sin tro i den prestigefyllda staden Rom, den antika kejsarliga staden som styrde hela imperiet. Det var därför detta säte för romersk auktoritet som skulle ge naturlig överhöghet åt den religiösa uppfattning som erkändes i denna stad: Rom.

Vid den tiden, när den redan var drabbad av förbannelsen från den hedniska "solens dag", fick denna romersk-katolska religion stöd av frankernas första kung, Clovis själv konverterade till katolicismen genom sin fru Clotilde. I sin religiösa iver gav han sitt militära stöd till Roms biskops sak och han kom till Rom för att försvara honom mot hans lokala fiender, langobarderna. Det är till denna hjälp, som först erbjöds honom, som Frankrike har fått sitt smeknamn "kyrkans äldsta dotter" att tacka. Och denna titel, som alla känner till, rättfärdigar uppenbarelsen från Gud som berättar om Rom, vilket han symboliserar med namnet " **Babylon det stora** ", i Upp. 17:5: " *På hennes panna var skrivet ett namn, en **hemlighet** : **Babylon det stora** , **moder** till skökor och jordens styggelser.* » Denna " **hemlighet** " är " *orättfärdighetens* " enligt 2 Tess. 2:17: " *Ty orättfärdighetens **hemlighet** är redan verksam; endast den som fortfarande håller den måste tas bort.* " Om Gud kallar den romersk-katolska kyrkan "skökornas moder", är hennes skökor hennes döttrar, och vi måste kunna identifiera dem eftersom det är de som ger religionen dess aspekt av religiös "förvirring". Jag kommer därför att återkomma till detta ämne inom kort.

Andra fasen: Påvliga Rom.

Mellan 533 och 538 var Rom ockuperat av östgoterna. Vid denna tid ville den intrigerande Vigilius, en vän till Theodora, kejsar Justinianus I:s nya hustru, ^{erhålla} religiöst styre i riket och ena religionen genom en disciplin som skulle införas i hela riket för alla dess invånare. Detta sätt att få slut på gräl mellan de olika religiösa oppositionerna förförde kejsar Justinianus, som gav efter för hans

begäran. Ett dekret gjorde honom till påvlig ledare med världslig makt; detta utgjorde en stor nyhet för den kristna tron, som fram till dess hade förblivit fri och tolerant. Det är denna falska kristna religion som Gud hädanefter kommer att ta som ett permanent mål för sitt krig, konkretiserat genom straffen i sju huvud- och första plågor som kallas "trumpeter"; de första sex presenteras i Upp. 8 och 9, och den sista, den "sjunde", uppenbaras i Upp. 11:15. Gud riktar sina förebråelser till honom i Dan. 7:8 till 26. Kom särskilt ihåg denna vers 25, eftersom den innehåller kärnan i hans skuld: " *Han skall tala ord mot den Högste, han skall tära den Högstes heliga, och han skall tänka på att förändra tider och lagar. Och de heliga skall överlämnas i hans hand under en tid, tider och en halv tid.* "

Fram till den franska revolutionen skyddades och stöddes denna religiösa fiende till Gud, maskerad av sitt bedrägliga utseende eller kristna etikett, av de franska monarkernas militära makt, och fick därmed smeknamnet "kyrkans äldsta dotter".

Låt oss nu undersöka de " *oblygsamma döttrarna* " till denna romerska " *oblygsamma mor* ". Dessa " *döttrar* " är religiösa grupper som, trots att de separerade från henne under hennes historia, ändå har behållit tecken på hennes auktoritet. Och den första kristna religionen som bröt sin koppling till henne är idag denna ortodoxa religion, som ändå har ärvt alla de förbannelser som drabbade Rom vid tiden för deras separation. Genom att jämföra deras religiösa lära kan vi således se att de är identiska; den första " *dottern* " är i sin " *mors* " avbild ; samma praxis att vila på "solens dag", omdöpt till söndag, samma avgudadyrkande kulter riktade mot de "döda" helgonen; det framgår tydligt att orsaken till separationen endast var ett gräl mellan ledare. De ortodoxa ville inte underkasta sig den romerska påvens andliga och världsliga handledning. Men de etablerade ändå en ortodox ledare kallad påve och till och med flera, som motsätter sig den sanna läran som gör " **Jesus Kristus till sin kyrkas enda huvud** ", vilket endast gäller den andliga samlingen av hans sanna utvalda, vilket förklarar skillnaden. Från 1000 ^{-talet} fram till idag har brytningen mellan västerländsk tro och österländsk tro varit total. De två religionerna betraktar fortfarande varandra som fiender och motsätter sig det västerländska lägret mot Ryssland. Men ortodoxin är en kopia av dess katolska modell. Båda reproducerar den hedniska österländska modellen av bronser som lever i slutna samhällen i kloster. Åkallanden och upprepningar av böner kännetecknar dem också. Bonserna använder till och med "bönehjul" för att ersätta sina böner. Och medvetna om sin status som drabbade av gudomlig förbannelse har katolska och ortodoxa böner lika stor effekt som dessa "hedniska kvarnar" med Gud.

Andra fasen: den anglikanska tron

Under 1500 ^{-talet bröt sig} en andra " *dotter* " loss. Detta var den anglikanska religionen. Och även här var målet att befria sig från påvens handledning, men den här gången av en ännu mindre legitim anledning, eftersom upphovsmannen till denna handling, Henrik VIII, orsakade dess brytning, eftersom påven inte gick med på att rättfärdiga hans skilsmässa från sin legitima hustru, den spanska Katarina av Aragonien, eftersom han ville gifta sig med den unga och attraktiva Anne Boleyn. Vi når här höjden av styggelse. Tänk dig hur Gud kan döma en religion som skapats för att rättfärdiga äktenskapsbrott av den engelske kungen!

Men under tvång och rädsla för kungamakten och dess bödlar hade folkmassorna inget val, inte heller möjligheten att bedöma situationen, och med tiden kom anglikanismen att öka " **förvirringen inom den romerska religionen** ". För förutom förkastandet av påvlig auktoritet är den anglikanska religionen också en kopia av den romersk-katolska modellen. Den utser biskopar och en ärkebiskop, anglikanismens överhuvud, och hedersbetygelser, som " *sin mor och systrar* ", den falska "gudomliga" Maria, Kristi Jesu mor. Och jag vill påpeka att anglikanismen förföljde de kristna av den reformerta protestantiska tron som den felaktigt assimileras med idag, till och med drev ut dem från England och tvingade dem i exil till Amerika ombord på det berömda skeppet Mayflower.

Officiellt, sedan samma 1500-tal, men i verkligheten, sedan 1100-talet, var upptäckten av den bibliska texten ursprunget till den sanna läran om den apostoliska kristna tron och fullkomligheten i dess tillämpning kännetecknade tron hos de valdensianer som hade sökt sin tillflykt till det italienska Piemonte. Logiskt nog tog den doktrinära reformationen namnet reformerad tro eller protestantisk tro. Men på 1500-talet hade den valdensianska fullkomligheten försvunnit och reformationen som lärdes ut av den tyske munken Martin Luther återställde inte sabbaten som Peter Vaudès hade gjort före honom, kallad Waldo, redan 1170. Genom att bevara den veckovisa vilan av den falska "Herrens dag" som Rom etablerade, förblev den protestantiska religionen en " *oblygsam dotter* " till sin romerska " *moder* ". Den protestantiska religionen sprids under flera samfund byggda på ledare inklusive den genevaniske Johannes Calvin från vilken den dominerande kalvinismen föddes i USA. Alla dessa olika samfund har gynnat och intensifierat den " **romerska förvirringen** ". Ty med stöd av Gud fram till 1843, bortom detta datum, gjorde Guds krav på den teologiska och praktiska återställandet av hans heliga sabbat, den sanna sjunde dagen, dem till värdiga " *döttrar* " till sin romerska " *moder* ". I Upp. 2:24-25 riktar Gud ett budskap där han frammanar en doktrinär ofullkomlighet i sin religiösa utövning, och anspelar därmed på den överträdelse av hans sanna sabbat som alltid praktiserats av judarna, i alla tider och på alla platser. Jesus förklarar: " *Till er som är i Tyatira, ni som inte tar emot denna lära och som inte har känt Satans djup, som de kallar dem, säger jag: **Jag lägger ingen annan börda på er ; bara det ni har, håll fast vid tills jag kommer .*** " Genom att säga " *tills jag kommer* " bekräftar Jesus Kristus det förestående inträdet i en tid då förväntan om hans återkomst kommer att bli en fråga om andligt liv eller död. Det är genom att delta i den "adventistiska" väckelsen, ett namn taget från latinets "adventus" som betyder ankomst, mellan 1843 och 1844 som Jesus, istället för att återvända, träder i andlig kontakt med de utvalda som han utväljer i dessa två på varandra följande trosprov där de utvalda visar sin värdighet genom den kärlek han har till de profetiska sanningar som Gud föreslagit i sin heliga Bibel. I denna välsignade kontakt leder Jesus dem mot återställandet av den sabbatsvila som Gud " *helgat* " sedan hans skapelse av världen enligt 1 Mos 2:1-3, och som återkallats genom det fjärde av dessa tio bud till det hebreiska folket i det gamla förbundet. I denna erfarenhet återfår sabbaten betydelsen av ett tecken på gudomligt godkännande som Bibeln ger den i Hes. 20:12 och 20: " *Jag gav dem mina sabbater **som ett tecken mellan mig och dem** , så att de skulle veta att jag är YaHweh som helgar dem.../... Helga mina sabbater,*

och **låt dem vara ett tecken mellan mig och er** , så att de skulle veta att jag är YaHweh, er Gud. " Det är viktigt att förstå att vår önskan att hedra hans " sabbat " enbart är den Helige Andes verk, som är verksam i oss. Gud rannsakar oss och känner oss fullkomligt, och det är han som leder oss mot sin sanning och de människor som bär den för honom, eftersom han har utvalt dem till att vara sina förvaltare. Det är på grund av denna roll som ett tecken på hans gudomliga godkännande som " sabbaten " som Gud gett utgör ett yttre tecken på hans helgelse av sina sanna kallade inför deras slutgiltiga utkorelse. Men för att sabbaten ska få denna betydelse av helgelse måste den kallade visa sig värdig den. Det är där som kärleken till den gudomliga bibliska sanningen, och särskilt den profetiska sanningen, gynnar utkorelsen av den kallade. Och eftersom denna totala kärlek är sällsynt, så Jesus i Matteus 22:14: " *Ty många är kallade, men få är utvalda* ." I Upp. 9:1 till 12, under symbolen av sin " femte trumpet ", avbildar Jesus överflödet av former av universell protestantism från sitt världshögkvarter i USA, genom att jämföra sin handling med "en berusande rök ", i vers 2: " *Och hon öppnade den bottenlösa brunnen. Och rök steg upp från brunnen, lik röken från en stor ugn, och solen och luften förmörkades av röken från brunnen.* " Om Gud själv inte hade tillhandahållit transkriptionskoden för dessa bilder, skulle budskapet vara otydligt. Men han ger det, i samma Uppenbarelsebok, att " **röken** " symboliserar " *de heligas böner* ", " **solen** ", det sanna ljuset och " **luften** ", djävulens och hans demoners verksamhetsområde, enligt vad som står skrivet i Efesier 2:1-2: " *Ni var döda i era överträdelser och synder, i vilka ni förut vandrade, enligt denna världens gång, enligt fursten över luftens välde , den ande som nu är verksam i olydnadens söner .*" De tre samlade symbolerna visar att de protestantiska bönerna inspirerade av djävulen fyller " **luften** ", det himmelska elementet på jorden där han med sina demoner utvecklas och är verksam för att dominera sinnena hos alla jordens invånare; Kristi sanna utvalda, förutom att Jesus beskyddar dem. Och detta budskap kommer att bekräftas i vers 11 i Upp. 9 där vi läser: " *Och de hade till kung över sig avgrundens ängel , vars namn på hebreiska var Abaddon och på grekiska Apollyon.* " Jag tänker inte här upprepa den vers-för-vers-studie som redan utförts och presenterats i verket " **Förklara för mig Daniel och Uppenbarelseboken** ." Jag erinrar mig här om några särskilt precisa och förvirrande sanningsargument för de utpekade subjekten. I denna vers 11 bekräftar Gud att han sedan 1843 har överlämnat den universella protestantismen till djävulen, den framtida " *avgrundens ängel* ", det vill säga att Satan, enligt Upp. 20:2-3, kommer att vara bunden " *i tusen år* " på den öde jorden som kommer att återfå sitt namn " *avgrunden* " eftersom den efter Jesu Kristi härliga återkomst återigen kommer att vara öde, utan någon form av liv, som den var på skapelsens " *första dag* ", enligt 1 Mos. 1:2. Och namnen "Förstöraren" som Gud ger honom " *på hebreiska och grekiska* " antyder den destruktiva, orättvisa och förvrängda användningen av hela Bibeln skriven " *på hebreiska* " för det gamla förbundet och " *på grekiska* " för det nya förbundet; detta, i enlighet med den inspiration som djävulen och hans demoner har gett till de protestanter som Gud övergivit sedan 1843, dagen för ikraftträdandet av dekretet i Daniel 8:14.

Den romersk-katolska " *moderns* " " *okyska döttrar* " är så många att jag omöjligt kan lista dem alla, men Gud har gjort det lätt för oss, för det räcker för oss att veta att den veckovila som praktiseras och rättfärdigas är den romerska söndagen för att veta att de är bland de religioner som påverkas av dess förbannelse. Där sabbaten praktiseras måste kärlek till sanningen visas. För utövandet av sabbaten ensam kan rättfärdigas av ett rent religiöst arv, så utan kärlek till Bibelns profetiska sanning har den praktiserade sabbaten inte mer värde än utövandet av den romerska söndagen. Och denna situation är den för judarna enligt köttet och nationen sedan år 30 och den för den universella institutionen som kallas "sjundedagsadventister", sedan år 1994. Den var välsignad sedan dess etablering 1863 i USA, och enligt Apo. 3:16 " *uppkastad* " av Jesus Kristus år 1994, efter den observation som Jesus Kristus gjorde när han prövade hans profetiska tro genom att tillkännage sin återkomst år 1994 i adventistkyrkan Valence sur Rhône i Frankrike. Således, i detta allra första historiska franska fäste för sjundedagsadventismen i detta land, tog de religiösa ledarna risken att formalisera sitt vägran att avvisa det tillkännagivande som jag presenterat för dem sedan år 1991, vars slut de från sina medlemmar avlägsnade den inspirerade tjänare till Jesus Kristus som jag är och demonstrerar på dessa sidor som jag skriver; verkande i hans växande ljus och hans tjänst sedan 1980.

Fjärde fasen: institutionell adventism.

Sedan 1994 har han blivit "en av det stora Babylons döttrar" genom att gå med i den protestantiska federationen. Och detta misstag förtjänar att argumenteras väl.

För att bättre förstå måste vi komma ihåg att Gud i det gamla förbundet allvarligt tillrättavisade Israel för dess tillfälliga allians med Egypten, en typ och symbol för synd. Denna tillrättavisning utgör en allvarlig varning riktad till människor så att de inte upprepar detta allvarliga fel som han straffar med sin förbannelse och sitt förkastande. Men i stor tystnad lyckades förhandlingarna med de protestantiska myndigheterna och det var först i början av 1995 som adventisttjänstemän tillkännagav att sjundedagsadventismen skulle anslutas till den protestantiska världsfederationen. Pastornerna och deras regionala presidenter ignorerade det exakta och precisa innehållet i Daniels och Uppenbarelsens gudomliga uppenbarelsen, där Gud exakt uppenbarar sin dom över den protestantiska tron och till vilken han från och med den 23 oktober 1844, datumet för slutet av den andra förväntan om Jesu återkomst, enligt Upp. 3:1, förklarar: " *Du anses vara levande och du är död* ", och specificerar: " *Ty jag har inte funnit dina gärningar fullkomliga inför min Gud* ." Genom att ingå den protestantiska alliansen som redan är allierad med den ekumeniska katolska tron, har den fallen adventismen således ingått en allians med döden.

Eftersom jag blivit adventist sedan sabbaten den 14 juni 1980 ärvde jag de traditionella tolkningarna som förmedlades av Herrens tjänare Ellen Gould White. Men hennes profetiska förklaringar var de som Jesus ville ge provisoriskt medan han väntade på den sista tiden för det stora ljuset. Och jag leds fortfarande idag att ifrågasätta tolkningen av de tre budskapen som citeras i Upp. 14:7-8-9 och 10. Traditionellt sett var dessa budskap kopplade till de två tillkännagivandena om Kristi återkomst för datumen våren 1843 och den 22 oktober 1844. Men man kan

se att budskapen från den första och andra ängeln inte hänvisar till Jesu Kristi återkomst. Den tolkning jag ger dessa två budskap och även idag det tredje, är mycket mer logisk. Faktum är att änglarna "följer" varandra i en andlig mening av relation mellan de givna budskapen. Det andra presenterar konsekvenserna av det första, och det tredje, konsekvenserna av det andra. Jag utvecklar min tanke: det första budskapet signalerar början på en dom av Gud i den kristna tron, så som den utövades av protestanter år 1844: "*Han sade med hög röst: Frukta Gud och ge honom ära, ty stunden för hans dom har kommit, och tillbe honom som har skapat himmel och jord, havet och vattenkällorna.*" I sitt budskap anger denna ängel utövandet av sabbaten, vilket just i texten i det fjärde av de tio budorden har som mål att "*ge ära*" åt den store skaparen Gud enligt 2 Mos 20:11: "*Ty på sex dagar skapade YaHWéH himmel och jord, havet och allt vad i dem är, och vilade på den sjunde dagen. Därför välsignade YaHWéH sabbatsdagen och helgade den.*"

Kravet på återställandet av dess heliga sabbat resulterar i utnämningen av den romersk-katolska kyrkan, vilket legitimerade dess övergivande sedan den 7 mars 321, och år 538, det datum då den blev påvlig. Det är därför den andra ängeln utnämner den genom att säga om den: "*Och en annan, en andra ängel, följde efter och sade: **Fallet, fallet är Babylon, det stora, ty hon har låtit alla folk dricka av sin otukts vredesvin!***" » I denna vers hänvisar nationerna som har fått dricka hans otukts vredesvin till de katolska nationerna men också till de protestantiska nationerna som hedrar och utövar hans första dags vila, den forntida "den obesegrade solens dag" som besudlats av hednisk dyrkan. Felet är så allvarligt och dödligt att en tredje ängel följer efter för att framföra detta budskap: "*Och en annan, en tredje ängel, följde efter dem och sade med hög röst: Om någon tillber odjuret och dess bild **och tar emot dess märke på sin panna eller på sin hand**, skall han dricka av Guds vredesvin, som är ublandat i hans vredes bägare, och han skall plågas med eld och svavel i de heliga änglarnas och i Lammets närvaro.*" Vi måste sedan dra alla konsekvenser av denna varning som Gud riktar till protestanter men också till adventisterna själva genom att i denna vers specificera "*han skall också dricka*". I detta budskap kan du hitta en varning och konsekvensen av dess förakt. Det är därför jag idag leds att koppla denna tredje ängels budskap till prövningen av adventisternas tro år 1994, där adventismen förlorade Kristi nåd som betecknade den "naken". Och dess anknytning till den protestantiska federationen gör att den tar ett märke av romersk auktoritet som placerar den i den föga avundsvärda situationen av offer dömt att lida den andra döden i eldsjön; i enlighet med varningen som förmedlades av den tredje ängels budskap. I sitt budskap presenterar ängeln handlingen att ta ett märke genom att använda detta verb i presens, vilket gäller den protestantiska tron från 1843 och 1844 och den officiella adventismen, från början av år 1995, datumet för dess allians med den protestantiska federationen som redan fördömts för sin lydnad mot den romersk-katolska auktoriteten. Denna tillämpning av den tredje ängels budskap på den spydda adventismen utesluter dock inte dess tillämpning på den slutliga kontexten av den universella regeringen som kommer att försöka tvinga alla överlevande från det tredje kärnvapenkriget att hedra den romerska söndagen. Adventister kände traditionellt till

tillkännagivandet av detta sista trosprov som var kopplat till lagen som gjorde söndagsvilan obligatorisk, men de var omedvetna om att den tredje ängelns varning skulle fördöma dem först, så tidigt som 1995, det vill säga efter trosprovet som slutfördes 1994.

Låt oss jämföra erfarenheterna. År 1843 och 1844 visste hånarna och de likgiltiga hur de skulle vänta, klokt och fruktansvärt, tills de tillkännagivna datumen hade passerat för att fördöma och öppet håna förstadagsadventisternas godtrogenhet, för det var ännu ingen fråga om sabbaten, utan bara om förväntan på Jesu Kristi härliga återkomst. När datumen passerade, uteslöts och förkastades de sanna adventisterna av medlemmarna i sina kyrkor, och Gud samlade dem för att, efter att de antagit hans heliga sabbat, bilda sin sjundedagsadventistkyrka. Tvärtom, i trons prövning baserad på förväntan på Kristi återkomst år 1994, väntade inte den ljumma och formalistiska adventismen på att datumet 1994 skulle passera innan den fördömde och förkastade Guds budskap, eftersom den i slutet av 1991, tre hela år före det presenterade datumet, valde att utplåna budbäraren och bekräftade därmed sitt definitiva förkastande av det profeterade budskapet. Och här presenterar Jesu budskap till Laodicea hans svar på detta avskyvärda beteende. Även här använder han presens och futurum för sina verb, som successivt uttrycker orsak och konsekvens: "*Eftersom du är ljum och varken kall eller varm, skall jag spy ut dig ur min mun.*" Observationen gjordes dock i slutet av 1991 och konsekvensen, Jesu spyningar, kommer tre år senare i början av 1995. Dessa spyningar bekräftas sedan av att den officiella adventismen ansluter sig till det protestantiska lägret som Jesus Kristus kallar "*död*" sedan 1844, i Upp. 3:1: "*Skriv till ängeln för församlingen i Sardes: Detta säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna: Jag känner dina gärningar. Jag vet att det sägs att du lever, och du är död.*" "

Officiell adventism har inte kunnat lära sig alla lärdomar som ges av de uppenbarelser som mottagits och förmedlats av vår syster Ellen Gould-White. I sin tolkning av de tre änglarnas budskap specificerade hon, angående människors beteende gentemot de adventistiska tillkännagivandena som William Miller gjorde, att **Jesus gav sina änglar order att inte längre ha att göra med kristna som förkastade och föraktade de tillkännagivanden som hans budbärare förkunnade**. Samma dom föll över den officiella adventismen 1995, av samma anledning. Och redan detta budskap som förmedlats av Ellen Gould-White i sina skrifter bekräftade min förståelse av den redan mycket förståeliga nedgången i det protestantiska lägret, på grund av det gudomliga kravet på sabbaten sedan 1843 och 1844. Men för att uppnå dessa saker var vi tvungna att ge dem hela vårt hjärta och vår själ, mycket tid och uthållighet. Men det var också nödvändigt att bli utvald och vägled av Jesus Kristus eller hans ängel Gabriel, vår följeslagare i tjänsten som också visar fullständig självförnekelse i sin tjänst för Gud i Jesus Kristus.

Under de 2000 år som ledde fram till hans ärorika andra ankomst upplevde Jesus Kristus lycka i sin relation med sina återlösta endast under apostoliska och adventistiska eror, och orsaken till denna lycka är lätt att identifiera: i båda erorna höll och ärade hans trogna tjänare hans heliga sabbat. Det är därför hela hans profetiska uppenbarelse är byggd på dessa två grundvalar: från år 30 till 321, eller

291 år, och från år 1844 till 2030, eller 186 år. Dessa är två eror där hans "**eviga** himmelska prästadöme" och iakttagandet av hans sabbat, helgad från världens skapelse, erkändes och återigen erkänns och äras av hans återlösta. Dessa två perioder utgör också "**portarna**" och "**grundpelarna**" till det "**Nya Jerusalem**", den symboliska bilden av den återlöste Utvalde, i Upp. 21:12 och 14: "**Och det hade en stor och hög mur med tolv portar, och vid portarna tolv änglar, och namn skrivna på dem, namnen på Israels barns tolv stammar : .../...Stadens mur hade tolv grundpelare, och på dem Lammets tolv apostlars tolv namn .**" Mellan dessa två perioder avledde den påvliga usurpatorn de katolska troendes och en stor majoritet av protestanter, vilka Gud dömde som "**hycklare**" i Dan. 11:34, hedersbetygelser och böner till sig själv: "**Och när de faller, skall de få lite hjälp, och många skall sluta sig till dem i hyckleri .**" » **Därför måste hela Uppenbarelseboken analyseras under de läromässiga normer som tillämpas i dessa två epoker, eftersom mellan de två stigmatiseras och fördöms " syndens "**regim av Gud i Dan. 8:12 kom att dominera den kristna religionen: "**Hären befriades genom det ständiga ~~offer~~et, på grund av synden ; hornet kastade ner sanningen och hade framgång i sina företag .**" Ordet "offer" citeras inte i den hebreiska originaltexten. Tillagt orättvist förvränger det budskapets betydelse och antyder det gamla förbundets sammanhang medan Gud med sitt budskap riktar in sig på den kristna eran av det nya förbundet.

Vid tiden för sabbatens återställande, det vill säga från 1844, enligt Upp. 7:2, påbörjade Gud sitt verk att "**besegla**" sina sanna utvalda som, i motsats till sabbatens "**den levande Gudens sigill**", upptäckte att söndagen utgjorde det huvudsakliga "**odjurets märke**" som citeras i Upp. 13:15: "**Och det lät alla, både små och stora, rika och fattiga, fria och slavar, ta ett märke på sin högra hand eller på sin panna .**" Observera denna precision, texten säger inte "**märket**" utan "**ett märke**"; vilket antyder att detta "**märke**" kan ta sig flera konkreta former, men de representerar alla ett tecken på romersk och påvlig religiös auktoritet. I denna bemärkelse är resten av den första dagen som Konstantin instiftade "**ett märke**", tillbedjan av Maria är "**ett märke**", tillbedjan av helgonen är "**ett märke**", den katolska mässan är "**ett märke**" ... etc. Detta rättfärdigar fördömandet av den officiella adventismen som förkastar det gudomliga ljuset år 1991 och ingår allians med den förbannade protestantiska tron på grund av dess respekt för den romerska vilodagen; vilket leder till att den officiella adventismen tar "**på sin hand och på sin panna ett märke**" av romersk auktoritet; "**på sin hand**" som ett verk och "**på sin panna**" som ett tecken på sin egen vilja och ansvarsfulla personliga val.

Fram till Jesu Kristi härliga återkomst utgör iakttagandet och efterlevandet av den "**sjunde dagsvilan** som Gud helgat" i 1 Mos. 2:2-3, i profetian, "**den levande Gudens sigill**", men Bibeln ger en kompletterande betydelse till detta "**Guds sigill**". Vi läser i 2 Tim. 2:19: "... Ändå står Guds fasta grund och **har detta sigill : Herren känner sina , och: Den som nämner Herrens namn, han skall avstå från orättfärdighet .**"

Efter dessa förklaringar blir den "**romerska förvirringen**" lika genomskinlig som kristall. "**Orättfärdighetens mysterium**" är tydligt identifierat.

På väg mot global styrning

Söndagen den 7 december 1941, klockan 10.00, den tid som valts för protestantisk religiös gudstjänst, inledde Japan en flygattack mot den amerikanska basen i Pearl Harbor i Stilla havet. När denna attack hade inletts förklarade Japan officiellt krig mot USA och bröt därmed mot de konventionella regler som antagits av Nationernas Förbund, organiserat av väst.

Amerikanerna fick hjälp i sin utveckling av judiska vetenskapsmän som hade flytt från Tyskland före andra världskrigets början. Den 6 och 9 augusti 1945 släpptes två atombomber över Hiroshima och Nagasaki, vilket tvingade japanerna att erkänna den amerikanska segern. Goda furstar, USA skulle hjälpa Japan att återhämta sig genom att erbjuda dem sitt protektorat; den amerikanska koloniseringen av sinnen hade börjat. Men för att förstå hur vi hamnade här måste vi gå tillbaka till 1944. Den 6 juni samma år, 1944, landsteg det västallierade lägret i Normandie på stränderna i norra Frankrike. Ryssarna gick in i Berlin den 2 maj 1945, och amerikanerna gick in i tur och ordning två månader senare. Naziledarna arresterades och ställdes inför rätta och hängdes av det segrande lägret efter de sensationella Nürnberggrättegångarna, som började den 20 november 1945 och slutade den 1 oktober ¹⁹⁴⁶. Men så snart de kom in i Berlin evakuerade amerikanerna de "grå hjärnorna" från det tyska nazilägret.

Amerika har således, tillsammans med Japan, en mycket lönsam industriell produktionsplats, och enorma vinster görs genom att amerikanska företag flyttas till detta land. Amerika kommer att dra nytta av kunskapen hos den berömda fysikern Von Braun, som utvecklade de tyska V1- och V2-missilerna som förstörde London. Och alla NASA:s framgångsrika rymdframsteg är tack vare honom.

I Europa hade kriget orsakat stor förödelse, och de goda furstarna, USA, hjälpte till med dess återhämtning. De organiserade "Marshall"-planen och investerade mycket pengar för att hjälpa de europeiska folken i västra lägret, bara för att det ryska lägret, sedan delningen av Jalta, hade ockuperat Polen och Östtyskland ända till Berlin. Amerikas mäktiga industriella och kemiska maskin hade satts i rörelse, och användningen av DDT ökade skördarna genom att förstöra skadedjur och insekter som angrep landets produkter. Försäljningen av denna amerikanska produkt berikade Amerika ytterligare. Men i Frankrike såg general de Gaulle, landets ledare, på denna nya form av kolonisering med misstänksamhet, eftersom amerikanska arméer sedan krigets slut hade varit stationerade över hela Västeuropa. Och på bekostnad av att betala en stor krigsskuld fick han äntligen deras avfärd från fransk mark. Den republikanska andan skulle leda fransmännen att avlägsna denna militära ledare från makten. Men Frankrike är inte immun mot det amerikanska inflytande som dess ungdom beundrar och tar som förebild. Och här, i hela Västeuropa, har vi en ny kolonisering av mänskliga sinnen.

I världen ställer nu en kamp om inflytande två motsatta block mot varandra på alla områden – politiska, ekonomiska och religiösa: amerikansk

kapitalism mot sovjetrysk kommunism; amerikansk protestantisk religion mot det ryska folkets ateism. "Järnridån" skiljer de två lägren åt, som är ömsesidigt hatade. Mellan dessa två jättar är européerna splittrade om det ena eller det andra, även inom nationerna själva. Båda behärskar den högsta avskräckningens atomvapen. Och nationerna återuppbygger sig i en bipolär form, liksom de två stormakterna.

Frankrike förlorade sina kolonier och general de Gaulles återkomst till makten 1958 ställde landet under en ny konstitution: dess femte ^{republik}. Denne militära ledare behövde absolut makt och var så listig att han utformade en konstitution som garanterade honom autokratisk makt samtidigt som han behöll demokratiska republikanska former. Deputeradekammaren förlorade sin inflytandemakt, som nu tillhörde enbart presidenten och hans majoritetsdelegation, som i sin tur lydde den regering som bildades av dess premiärminister. Upptagen med att konsumera mer och mer, störde denna nya regim inte fransmännen, som var föga intresserade av politiska angelägenheter. Men politiken satte ekonomiska riktningar, och från år till år organiserade rika finansärer och stora industrialister det ekonomiska livet efter sina intressen och vinster. Ur detta föddes idén att skapa ett enat Europa, initialt strikt kommersiellt; i form av den "gemensamma marknaden". Frankrike förlitade sig på Tyskland, som var lika krävande som det var, men till skillnad från Frankrike förblev Tyskland under amerikanskt protektorat. Och i slutändan var det på grund av Europa som Frankrike återgick till den amerikanska organisationen NATO, från vilken general de Gaulle hade tagit bort det. Denna återkomst valdes av en enda man, president Nicolas Sarkozy. Återinförandet bekräftades den 3 och 4 april 2009. Det är i denna handling som man kan förverkliga den förbannelse som utgör denna konstitution för den femte ^{republiken}. Hela nationen ser sitt öde, på gott och ont, överlämnat till en enda mans beslut. Och det värsta för Frankrike är att Gud har förbannat det sedan dess första kung, Clovis, frankernas kung. De beslut som fattas av dess ledare kan bara leda till katastrof och förstörelse. Men Gud ger honom tid och har redan besparat honom undergången under andra världskriget och hans dom för samverkan med Nazityskland. Anledningen till detta skydd finns i dessa rader som jag fortfarande skriver idag. Det är i Valence sur Rhône som Gud valde att ge sin sista kraftfulla profetiska uppenbarelse och valet av denna plats baseras på följande fakta: I Valence dog hans dåvarande fiende, påven Pius VI, arresterad 1798 (slutet av de 1260 åren av påvlig regeringstid enligt Dan 7:25) i fängelset i citadellen 1799. I katedralen i denna stad finns en stele där hans hjärta bevarades. Nu är denna påves död också en uppfyllelse av denna profetia i Upp. 13:3: "*Och jag såg ett av hans huvuden som om det hade blivit dödligt sårat, och hans dödliga sår var läkt. Och hela världen förundrade sig efter odjuret.*" Faktum är att påven Pius VI var det religiösa "*huvudet*" för "*odjuret*" som tillsammans utgjorde religiös makt och civil monarkisk makt; det andra "*huvudet*" för denna regim, Ludvig XVI:s, hade fallit den 21 januari 1793, avhuggen av de franska revolutionärernas giljotin. Sedan, fortfarande i Valence, finner vi den unge artilleriofficeren Bonaparte Napoleon, som 1804 skulle bli Frankrikes kejsare, Napoleon I. ^{Gud} betecknar honom med bilden av en "örn" som kännetecknade den kejsarliga stilen, i Upp. 8:13: "*Jag såg, och jag hörde en örn flyga mitt under himlen och säga med hög röst: Ve, ve, ve jordens invånare, för de*

andra rösterna från de tre änglarnas trumpet." som ska låta! "Detta gav hans son smeknamnet " **örnungen** " . Valence är därför återigen kopplad till profetior, och enligt denna vers, för att tillkännage de " *tre* " sista " *trumpeterna* " som presenteras successivt i Upp. 9, för den 5:e ^{och} den 6:e ^{och} i Upp. 11:15, för den 7:e ^{och} saker som jag faktiskt har identifierat, tolkat och förklarat i mitt verk "Förklara för mig Daniel och Uppenbarelseboken". Och om detta ljus fördes till Valence, beror det på att vi där finner den äldsta sjundedagsadventistinstitutionen i Frankrike; den första som etablerades där efter Schweiz. Och det är där jag bad om och mottog Jesu Kristi dop. Dessa tre skäl rättfärdigar Guds val att föra sitt ljus till denna stad i Frankrike. Och dess historias exceptionella natur bekräftas ytterligare av det faktum att i Valence orsakade revolutionärernas giljotin inga huvuden att falla; till skillnad från alla andra städer i Frankrike vid den tiden. Det är därför i kraft av detta gudomliga val som jag bringar ljus till det som är dunkelt och ignoreras; i enlighet med vad som står skrivet i Amos 3:7: " *Ty Herren, YaHWéH, gör ingenting utan att uppenbara sin hemlighet för sina tjänare profeterna.* " Således antar " *Jesu vittnesbörd* ", genom dessa skrifter, en konkret, uppbyggande och frälsande form.

Att tala om imperialism, förnyad i Frankrike av Napoleon I ' förbinder oss med den samtida amerikanska imperialismen. För USA åtrår också denna ytterst upphöjda plats över alla jordens dominanter. Efter att ha fört flera misslyckade krig mot Nordkorea och Vietnam, båda stödda av sovjetiska, ryska och kinesiska lägren, misslyckades amerikanerna igen mot Irak, sedan mot det muslimska Afghanistan. Amerikanerna drog sig tillbaka in i sig själva och ville, under president Trump, avsluta sin roll som världspoliser; vilket redan, utan att säga det, var ett erkännande av skuld. Men nej, det var bara av ekonomiska kostnadsskäl som denna amerikanska interventionism var tvungen att upphöra. Med konkurrens från Ryssland och Kina, som hade gått in i internationell kapitalism, minskade möjligheterna att uppnå världsherravälde. Men nu, tack vare ett presidentbyte, tvingar Rysslands aggression mot Ukraina landet att återta sin roll som världens polis. Den demokratiska presidenten Joe Biden har ett intresse av Europa och vill behålla sitt "ledarskap", sin kolonisering av sinnen hos de folk som har gått med i NATO. Och när Ukraina, attackerat av Ryssland, uttrycker sin önskan att gå med i NATO, kan Amerika bara komma till dess undsättning. Men för tillfället vill man till varje pris undvika en direkt konfrontation med det kärnvapenbeväpnade Ryssland. Därför begränsar man sig till att leverera vapen till Ukraina, som alltid kräver mer, och alltid kommer att kräva mer, på grund av den ryska makt som kämpar mot det.

Under Guds makt drivs européer in i en krigisk upptrappning av besluten från sina ledare som reagerar på sitt lands historia och erfarenheter. Internationella relationer ger dem mer och mer makt, och denna nuvarande moderna egenskap uppenbaras av Gud i hans noggrant kodade budskap om den " ***sjätte trumpeten*** ", temat i Upp. 9, i verserna 17 till 19: " *Och jag såg hästarna i synen, och de som satt på dem hade eldiga, hyacintfärgade och svavelfärgade bröstpansar. Hästarnas huvuden var som lejonhuvuden, och ur deras gap kom eld, rök och svavel.* " Detta budskap, annars helt obegripligt, är inte längre så. För att förstå, ersätt helt enkelt ordet " *hästar* " med grupp eller trupp, enligt Jakob 3:3; " *de som*

satt på dem " med militära ledare; ordet " *bröstpansar* " med rättvisa och beskydd. Ordet " *hyacint* " är symboliskt solguden Apollos blomma, och dess ursprung är Turkiet, Syrien och Libanon; ordet " *huvuden* ", ersatt av magistrater eller härskare, enligt Jes 9:14; ordet " *lejon* ", med våld, enligt Domarboken 14:18; ordet " *munnar* ", med ord, dvs. order, beslut och böner; ordet " *eld* ", genom förstörelse; ordet " *rök* ", genom bön, enligt Upp. 8:4, men också berusning, förmörkelse, enligt Upp. 9:2; ordet " *svavel* ", med kärnvapen, eller " *eld från himlen* " enligt Upp. 13:13, eller vulkanisk underjordisk eld, magman i "eld- och svavelsjön " enligt Upp. 20:15, dvs. katolicismens och grekernas mytiska helvete. Och vers 18 bekräftar och sammanfattar och säger: " *Genom dessa tre plågor dödades en tredjedel av mänskligheten, genom elden, genom röken och genom svavlet, som utgick från deras munnar.* " Vers 19 ger sedan förklaringar som fastställer sambanden mellan dessa symboler. Med motsatt synvinkel än civila analytiker bekräftar Gud den andliga orsaken till de nämnda sammandrabbningarna: " *Ty hästarnas makt var i deras munnar och i deras svansar; deras svansar var som ormar med huvuden, och med dem gjorde de skada.* " I denna vers betecknar den nya symbolen som citeras, ordet " *svans* ", " *profeten som lär ut lögner* ", enligt Jesaja 9:14; och ordet " *orm* " betecknar den " *listiga* " och förföriska " *ormen* " som djävulen använde som medium för att tala till Eva för att förföra henne med sina lögner, i 1 Mos 3:1. Översatt och rekonstruerat betyder detta budskap: " **ty härarnas makt var i deras tal och deras falska profeter som lärde ut lögner; deras falska profeter var listiga bedragare som bedrog magistrater och härskare, och det var genom dessa magistrater och härskare som de falska profeterna gjorde skada .** " Gud bekräftar här bara dessa anklagelser mot de falska kristna och muslimska religionerna som är inblandade i detta världskrig som fokuserar på Västeuropa. När det gäller den skada som orsakas har vers 18 sammanfattat den i dessa termer: " *En tredjedel av mänskligheten dödades genom dessa tre plågor, genom elden, genom röken och genom svavlet, som utgick från deras munnar.* " Den falska tron producerar i detta krig " *eld* ", fysisk förstörelse; " *rök* ", andlig förstörelse; " *svavel* ", kärnvapenförstörelse och den " *andra döden* " i " *eldsjön* "; allt beordrat av de mäktiga statsöverhuvudens " *munnar* ".

I dessa budskap om den " ***sjätte trumpet*** " finner vi symbolerna som citeras i den " ***femte trumpet*** ". Den andliga länken som förbinder dem bekräftas således. Förklaring: Sedan 1844 har Gud gett 150 år, symboliserade av de " *fem månaderna* " i Upp. 9:5-10, till de falska protestantiska, anglikanska och ortodoxa kristna profeterna, för att leda jordens invånare in i deras fall. Vid slutet av dessa 150 år, i januari 1995, anslöt sig den officiella sjundedagsadventismen till dem, så att antalet fallna var fullständigt. Efter några år, år 2022, aktiverar Gud den " ***sjätte trumpet*** ". Han släpper lös de onda änglarna och kriget börjar i Europa med den ryska aggressionen av Ukraina, i väntan på att detta tredje världskrig utvidgas till alla europeiska nationer och de andra stora nationerna i världen.

När jag förberedde denna studie upptäckte jag betydelsen av ordet " *hyacint* ", som citeras i Upp. 9:17. Detta namn betecknar symboliskt blomman tillhörande den grekiska solguden Apollo, eller den grekiska ljusguden. Denna

betydelse kopplar det till den förgörande ängeln vid namn " *Apollyon* ", eller Apollo, i den " **femte trumpeten** " i vers 11: " *Och de hade över sig som kung ängeln i avgrunden, vars namn på hebreiska var Abaddon, och på grekiska Apollyon.* " Bakom detta namn betecknar Gud djävulen, den som inspirerade den hedniska dyrkan av solguden. Men orden " *hebreiska och grekiska* " betecknar Bibeln, som är skriven som Guds ljus. Han skyller därför både den destruktiva användningen av Bibeln och den förstörelse som begicks under tredje världskriget på den kristna religionen, som hedrar den forntida "soldagen" som instiftades av den romerske kejsaren Konstantin I ^{den} store den 7 mars 321. Guds stora plan fullbordades således inför våra ögon. Och efter 150 år av fred planerad för de kristna religionerna, är den fysiska förintelsen av de skyldiga igång med frigörandet av de onda änglarna " *redo för timmen, dagen, månaden och året* " sedan början av beseglingen av de utvalda i Upp. 7:2-3. Detta uttryck betecknar " *timmen* " som Skaparguden valt i sin tidsberäkning, vilket ifrågasätter de datum som fastställts av människornas falska kalender: " *Och jag såg en annan ängel stiga upp från öster , med den levande Gudens sigill . Han ropade med hög röst till de fyra änglarna som hade fått given rätt att skada jorden och havet , och sade: ' Skada inte jorden eller havet eller träden, förän vi har försett vår Guds tjänare med sigill på deras pannor.'*" Vad betyder slutet på de utvaldas försegling? För det första, notera att denna förseglingstid slutar när kriget börjar. För det andra innebär inträdet i kriget att antalet utvalda är fullständigt och att från och med det ögonblicket kommer nya födda inte att kunna dra nytta av frälsningserbjudandet. Mänskligheten går sedan in i processen av sin progressiva förstörelse som kommer att vara total vid Jesu Kristi återkomst.

Vi måste komma ihåg den grundläggande rollen som Amerikas reaktion spelade för att rättfärdiga upptrappningen av kriget som symboliskt leder till att den europeiska mänskligheten förlorar " *en tredjedel av de människor* " som utgör den. Och denna kontinuerliga upptrappning av Ukrainas vapen leder till att kriget antar en slutgiltig kärnvapenform, extremt destruktiv för liv, egendom och territorier som gjorts avstängda på grund av markens radioaktivitet.

Efter att ha fått veta om Guds tillkännagivande av denna dom kan vi konkret finna dessa saker i den rådande globala situationen. I USA är statschef Joe Biden en romersk-katolsk president i ett officiellt kalvinistiskt protestantiskt land; mitt emot honom är den ryske ledaren Vladimir Putin en ortodox kristen; Ukrainas statschef, Volodymyr Zelenskyj, är jude, av ryskt ursprung, och hans namn är polskt. Polen, hans främsta anhängare, är romersk-katolskt; England är anglikanskt; Frankrike, officiellt agnostiskt, består av en religiös blandning av ateism, katolsk och protestantisk kristendom och islam. Men listan är inte uttömmande, eftersom det skulle vara lättare att säga vilken religion som inte finns där, med tanke på att den har välkomnat människor från alla jordens nationer till sin jord och sina utomeuropeiska territorier.

När jag observerar vad som händer ser jag ledare i panik, som patetiskt söker efter en lösning, och känner sig fångade i en fälla som obevekligt sluter sig om dem. Denna fälla gillrades för dem av den store Skaparguden som avser att sona deras förakt för hans bibliska ljus, hans lagar och hans person, trots det kärleksfulla vittnesbörd han gav dem genom sitt dödliga offer i Jesus Kristus.

Situationen är oupplöslig, olöslig, eftersom två motsatta val påtvingas dem: att stödja Ukraina och utsätta sig för rysk hämnd eller att vägra hjälpa Ukraina och framstå som själviska, individualistiska och hjärtlösa, och en förrädare, gentemot dem som stöder biståndet till Ukraina. Schizofreni får fäste, och jag hör Frankrikes president, Emmanuel Macron, fälla meningslösa kommentarer som ekas i kör av hans regeringsanhängare. Han presenterar således, för att lugna fransmännen, tre villkor för att ge flygplan till Ukraina. Men eftersom de är helt förblindade av Gud inser de inte att dessa tre villkor redan har överträtts och motsagts av fakta: 1- Nytta för Ukraina : nyttigt att få landet förstört mer och mer av ryska bombningar; 2- Ingen eskalering : det har skett en kontinuerlig eskalering sedan den 24 februari 2022. Ryssland intensifierar sina attacker och mobiliserar fler och fler soldater; 3- Utan att försvaga Frankrike : varje erbjudande om vapen och militära utgifter har ett pris för Frankrike och försvagar det, utan att glömma den ryska hämnd som kommer att drabba det.

Guds förblindning av sinnen följer amerikanernas kolonisering av europeiska sinnen. För Amerika närmar sig ögonblicket att uppnå sitt mål om dominans, men det är omedvetet om det. För alla globala aktörer är omedvetna om den plan som den store Skaparguden har utarbetat. Detta privilegium är bevarat och reserverat för hans trogna och ihärdiga barn. Detta låter oss redan se skillnaden Gud gör mellan " *de som tjänar honom och de som inte gör det* ". Men den verkliga slutgiltiga skillnaden mellan de två kommer att vara den mellan liv och död.

I rollen som den förföriska " *ormen* " spelar Ukrainas unge skådespelare och president huvudrollen. I hela mänsklighetens historia har aldrig en enda man förfört så många statsöverhuvuden genom att offentligt få dem att känna sig skyldiga. Och hemligheten bakom hans framgång ligger i beroendet av dessa nationer, förenade i NATO, som vasaliserar dem och tvingar dem att lydigt följa amerikanska beslut. Denna nuvarande amerikanska dominans över europeiska sinnen ger en glimt av den vikt den kommer att ha i sin universella " *odjurs* "-regim programmerad i Upp. 13:11. Jordens "poliser", de nya romarna, kommer då att bli de ledande " *överhuvudena* " som kommer att påtvinga sina idéer på alla överlevande från den stora krigsliknande förstörelsen. Och vi, Guds tjänare, kommer att bli måltavlor för de fallna varelsernas vrede som drabbats av de " *sju sista plågorna från Gud* " som beskrivs i Upp. 16. Detta, i en sådan utsträckning, att vår död kommer att bli bestämd, i enlighet med tillkännagivandet i Upp. 13:15. Och den enda precision som Gud ger oss om sitt ingripande för att frälsa oss, i **den sista ytterligheten** , är baserad på namnet " **Benjamin** " som han ger till den tolfte av de " *tolv stammarna som beseglats* " med sitt " **sigill** " i Upp. 7:8: " *av Sebulons stam, tolv tusen; av Josefs stam, tolv tusen; av Benjamins stam, tolv tusen beseglade.* " Bakom detta namn " **Benjamin** " finns detta budskap som all tillit och tro hos de sist utvalda måste byggas på: 1 Mosebok 35:18: " *Och när hon skulle ge upp sin själ, ty hon var döende, gav hon honom namnet Ben-Oni; men hans far gav honom namnet Benjamin.* " I denna bild finner vi den slutliga situationen, till synes desperat, för de utvalda som är dömda till döden. Men Gud, " **Fadern** ", ingriper och förändrar sina trogna barns öde; från " *Ben-Oni* " som betyder "min smärtas son", ändrar han dem till "min rättfärdighets son" -

översättningen av namnet " **Benjamin** "; den " **högra** " sidan av den gudomliga " **välsignelsen** " som ges till de utvalda, enligt Matt. 25:32 till 34: " *Alla folk skall samlas inför honom. Han skall skilja dem från varandra, liksom en herde skiljer fåren från getterna. Han skall ställa fåren på sin högra sida och getterna på sin vänstra sida. Då skall Konungen säga till dem som står på sin högra sida: Kom, ni som är välsignade av min Fader , och ta i besittning det rike som har varit berett åt er från världens skapelse. "*

Jag, som föddes i slutet av andra världskriget, mäter hur mycket den långa fredsperioden som Gud gav, mellan 1945 och 2022, får dramatiska konsekvenser idag, eftersom människorna i en tidsålder för att styra är unga, eftersom många av dem föddes i ett sammanhang av " **fred och säkerhet** " som garanteras av Europeiska unionen och är fast förankrade i människors sinnen. Så att dessa ord av Paulus som citeras i 1 Tess. 5:3 uppfylls en första gång idag, den andra gången angående det universella styret vid tiden för Jesu Kristi härliga återkomst: " *När människor säger: ' Fred och säkerhet !' " Då skall plötslig förintelse komma över dem, som födslovåndor över en havande kvinna, och de skall inte undkomma .»* Kriget, det verkliga, var för dem bara ett minne av deras föräldrar, precis som deras föräldrar hade vuxit upp med att höra sina fäder berätta om de fruktansvärda upplevelserna från första världskriget 1914-1918. Varje generation hade minnet av sitt krig; dagens har inte det. Och detta är också orsaken till de arroganta, oförsiktiga och stridslystna reaktionerna hos våra nuvarande unga ledare. Vi måste också förstå att Gud förberedde det tredje världskriget från slutet av det andra . För det tredje började med ifrågasättandet av Jaltas delning 1945. Ryssland lät flera länder lämna sin allians, Polen, de baltiska länderna, Tjeckoslovakien, Rumänien, men Ukraina... dess gräns var ett land för mycket .

I väst, gripet av misstro och otro, har tillkännagivandet om ett kärnvapenkrig blivit otroligt. Det är därför som många kommer att dö utan att ha känt till den gudomliga andliga orsaken till kriget som orsakar deras försvinnande.

För västerlänningar tar beslutet att beväpna Ukraina formen: krona, jag vinner, klave, ni förlorar. Här är vad jag ser: Ukraina har fördelen, låt oss hjälpa det att vinna; Ukraina förlorar fördelen, låt oss hjälpa det att undvika att bli besegrat. Medan jag fördömer och erinrar mig den oerfarenhet och omognad som president Macron själv påstod sig ha före sitt första val, får jag veta att en rysk ledare kommenterar uttalanden från vår franske president som sa att att skicka tunga vapen inte utgör en eskalering av kriget. Hon säger om honom: "det där är inte en vuxens ord." Omognadens gränser börjar visa sig och de första att upptäcka det är de nya ryska fienderna; fransmännen ser för sin del ingenting. Det är därför redan för sent; den levande Gudens rättvisa är "på marsch " för att förgöra dem som inte är värdiga livet.

Under denna studie har Anden lett mig till nya tolkningar av symbolen " sol " som citeras flera gånger i Uppenbarelseboken. Den förekommer först i Upp. 1:16: " *I sin högra hand hade han sju stjärnor, och ur hans mun gick ett skarpt tveeggat svärd ut, och hans ansikte var som solen som skiner i sin kraft .* " Och dess definition som en symbol för den grekiska ljusguden " *Apollon* ", berikar mina tidigare förklaringar. Synen av den stora olyckan som tillkännagavs för

Daniel i Dan. 10:1 bekräftas. Här i detta kristna sammanhang ersätts den grekiska guden Zeus, eller Daniels romerska Jupiter, av " solen " , " Apollon " , orsaken till all den förbannelse som har plågat falsk kristendom sedan den 7 mars 321, fram till Kristi återkomst. I fullständig motsats till sin symbol för det sanna gudomliga ljuset betecknar denna " sol " den hedniska solkulten som historiskt sett nådde sin kulmen med den franske kungens, Ludvig XIV:s, regeringstid, kallad "solkungen". Även i Upp. 8:12 riktar sig *den dolda "solen som säckväv av hår "* direkt mot monarkin och den påvliga romersk-katolska religionen som stöddes och utövades av denne despotiske kung, förföljaren av den sanna reformerta tron och med den Bibeln själv, det sanna gudomliga ljuset. På liknande sätt i Upp. 8:12 berör den " *tredje delen av solen som slagits "* av de franska revolutionärerna dessa samma katolska monarkiska måltavlor. Men hela versen antyder också en attack från revolutionärerna mot den gudomliga tidsordningen, som det står skrivet i Första Moseboken 1:14, angående " *stjärnorna och himlen "*: "Och Gud sade: *Varde ljus på himmelens fäste till att skilja dagen från natten , och de skall vara till tecken och till högtider och dagar och år ; och de skall vara till att ange högtider och dagar och år ."* » Nu, för första gången i mänsklighetens historia, ville de franska revolutionärerna upprätta en speciell kalender genom att ersätta den sju dagar långa gudomliga veckan med tiodagarsveckor. Men den gudomliga veckans ordning återställdes efter denna revolutionära tid. Gud omintetgör alla mänskliga försök att förstöra den tidsordning som han fastställt. Och dessa försök bekräftar denna grundläggande profetiska vers, Dan. 7:25, eftersom den uppenbarar en plan som utarbetats av Satan, djävulen, Guds och hans utvalda fiende: " *Han skall tala ord mot den Högste och tära på den Högstes heliga. Han skall tänka på att förändra tider och lagar , och de heliga skall bli överlämnade i hans hand under en tid, tider och en halv tid."* » Han har ändå, civiliserat, och sedan 1981, i Frankrike, lyckats få namnet "sjunde dagen" tillskrivet den "första dagen" av den tid som Gud fastställt, något som Kina, och i Europa de baltiska länderna, redan hade praktiserat i århundraden, och han lyckades placera dagens början vid midnatt. Årets början placerades i början av "vintern" sedan år 1564 då denna standard infördes av Roussillon-rådet i Frankrike i närvaro av drottning Katarina av Medici. Måttet generaliserades av påven Gregorius XIII år 1582. Tidens attack är därför observerbar och noterad. Innebörden av de tre kungarna som förbannats av Michel Nostradamus profetia, i dessa modifieringar av gudomlig tid, bekräftas, eftersom detta sista mått krävdes av Karl IX, som dog vid 23 års ålder, slagen av Gud.

En händelse uppfylldes 1986 som en profetisk varning. Detta var kärnkraftsolyckan vid **Tjernobylkraftverket** i Ukraina. Namnet **Tjernobyl** betyder " **malört** " eller " **bittra** " örter, och med två ord betyder namnet: **svartvitt** , en bild av absolut motsättning mellan kön, " *natt och dag; mörker och ljus "* 1 Mos 1:4-5. Olyckan profeterade att Ukraina skulle bära frukt som var " **bitter** " för västerlänningar; " **bitter** " likt frukten av den romersk-katolska tron som Gud jämförde med " **malört** " i det " **tredje trumpet** " -budskapet i Upp. 8:11: " *Stjärnans namn är malört ; och en tredjedel av vattnet blev malört , och många människor dog av vattnet, eftersom det blev bittert ."* "Nu, i det pågående kriget, är Polen, den romersk-katolicismens fäste sedan den polske påven Johannes

Paulus II vunnit folkets gunst under sitt 26-åriga pontifikat (26: Guds namns tal: YaHWéH), det första landet som stöder ukrainarna och det mest nitiska i att föra krig mot Ryssland, den stötesten som drar de europeiska nationerna mot den aviserade undergången. Och Polen åtnjuter stöd och gillande från flera små grannländer, alla nitiska för den katolska tron."

Västvärlden är på väg att upptäcka att det är lättare att underteckna handelsavtal och politiska allianser än att få mänskliga sinnen att hålla fast vid samma moraliska, politiska, ekonomiska eller religiösa värderingar.

Den utvalde och den gudomliga lagen

I 5 Mosebok 6:5 förkunnade vår Herre genom Mose, sin tjänare och vägledare för Israel: " *Hör, Israel! Jahve, vår Gud, är en enda Jahve. **Du skall älska** Jahve, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ och av all din kraft.* " Senare, enligt Matteus 22:26-40, när han frågades: " *Mästare, vilket är det största budet i lagen?* " gav Jesus sitt svar: " *Jesus svarade honom: ' **Du skall älska** Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd. Detta är det första och största budet . Och det andra är likt det: ' **Du skall älska** din nästa som dig själv.'* På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna. "

Det första man bör notera är budet " **du skall älska** " som är vanligt förekommande och närvarande i dessa tre bud. Det andra är att genom att lägga samma ord i Moses och Jesu munnar ger Gud Mose en profetisk bild av Jesus Kristus; något som Mose själv bekräftade när han sade om Jesus, Messias som skulle komma, i 5 Mosebok 18:15: " **En profet skall Herren, er Gud, uppstå åt er bland er, bland era bröder, lik mig ; honom skall ni lyssna till!** " Mose och Jesus var profeter och vägledare för Gud för att leda Israel in i gudomlig sanning. Men i sina uttalanden ger Jesus den gudomliga sanningen en precis, grundläggande definition: " **du skall älska** ". Han presenterar den i form av ett bud. Men vår mänskliga intelligens är tillräcklig för att förstå att kärlek och förmågan att älska inte beror på en ordning, utan på en naturlig gåva. Människan är skapad på detta sätt, i sin frihet, älskar hon eller älskar hon inte saker eller människor. Vad är då syftet som Gud ger med denna typ av bud? Svaret är enkelt: han uppenbarar för sina framtida utvalda vad hans egen natur är: Kärlek; men fullkomlig kärlek som kan bestå i evighet. Från och med då är det lätt att förstå att alla hans förordningar endast riktar sig till dem som älskar honom, så att de i sin lydnad, rättfärdigad av den kärlek och absoluta tillit de har till honom, kan dra nytta av alla fördelar med hans fullkomliga kunskap om de förhållanden som ensamma kan skapa sann lycka.

Bibeln är fylld med sidor där Gud presenterar sina lagar. Och det verkar som att alla dessa lagar är rättvisa och avsedda att bevara hans mänskliga varelses fysiska och mentala hälsa. Det är detta som får aposteln Jakob att tala om " *frihetens lag* " i Jakobsbrevet 2:12: " *Tala och handla som om ni skulle dömas efter frihetens lag.* " Att tala om en " *frihetens lag* ", uttryckt genom flera " *bud och förordningar* ", utgör en paradox som kan

övertaska enkla varelser som naturligt reagerar med att betrakta befallningar som tunga och obehagliga " **bördor** " att bära. Vi måste också förstå att dessa förordningar egentligen inte berör dem, eftersom Gud i förväg vet hur de som inte älskar honom tillräckligt kommer att reagera på hans förordningar och bud. Och eftersom dessa saker egentligen bara berör hans utvalda, är det därför bara för dem som de gudomliga lagarna representerar " *frihetens lag* ". Hur kan vi förklara denna logik? Mycket enkelt igen: i den kollektiva Utvaldes sinne **smälter önskan att lyda samman med plikten att lyda** , så att budet inte längre är ett. Den Utvalde behöver inte tvinga sig själv att lyda Gud eftersom han gör det av en önskan att behaga Honom.

När vi förstår dessa saker inser vi hur fåfäng och värdelös falsk religion är. För till sin natur har allt falskt ingen chans att uppnå en relation med sanningens Gud. Fåfäng är påtvingad evangelisation, fåfäng är falsk indoktrinerings, fåfänga är religiösa former etablerade av människor, fåfänga är religioner av falska gudar, och fåfänga är alla försök att med våld påtvinga en religion på kroppar och sinnen, även om det gäller den sanne Skaparguden. Genom Mose och Jesus, som båda sa: " **Du skall älska** ", satte Gud " **kärlek** " som det enda villkoret som tillåter en att umgås med Honom. Därför, som en konsekvens av denna absoluta regel, räknas inte alla som inte uppfyller denna standard för Honom. Antal har ingen betydelse i Hans ögon eftersom Han söker och kräver själens kvalitet. Antingen är den inom dess norm och Han behåller den för dess evighet, eller så är den det inte, och förblir i Hans ögon bara ett ögonblick av " **andedrag** " som går och försvinner som Hans Ande fick honom att säga i Ps 144:4: " *Människan är som en **andedräkt** , hennes dagar är som en förbigående skugga.* "

I 1 Korintierbrevet 13 lovordar aposteln Paulus " **kärlek** " enligt Guds förståelse. Översatt som " *välgörenhet* " eller " *kärlek* " betecknar det ursprungliga grekiska ordet karisma, eller gåva. Och det är säkert att den mest utmärkta gåvan som Jesus bekräftade är kärlekens gåva, gåvan att känna och kunna älska Gud och vår nästa. Paulus målar därför upp ett sammansatt porträtt av den utvalda som är älskad och utvald av Gud. Och en sak är säker: den som verkligen älskar Gud bestrider inte hans lydnad och argumenterar inte med honom. Dispyter, som ersätter diskussion, är frukten av upproriska varelser, för vilka den första fullkomliga ängeln blev förebilden, med tiden.

Vi kommer därmed att bättre förstå bilden av " *läraren* " som Paulus ger den gudomliga lagen i Galaterbrevet 3:24-25: " *Så blev lagen vår lärare till Kristus, för att vi skulle bli rättfärdiga av tro.* " *Nu när tron har kommit, står vi inte längre under den läraren .* " Vad är en " *lärare* "? Bland grekerna betecknade detta ord en person som ansvarar för att följa ett barn till skolan. Detta var inte läraren själv, utan en tjänare som ansvarar för att leda barnet till dess skolplats. Detta ger honom en mellanliggande roll som inte är huvudrollen. Och denna underordnade roll tilldelas av Anden den skrivna lagen. Dess användbarhet är därför verkligen provisorisk och den är ändå nödvändig, på grund av det faktum att den skapade människan inte känner Gud och är okunnig om sin existens och karaktär. Lagen får honom att upptäcka sin kärlek och den välvilliga uppmärksamhet som Gud visar honom.

Och i sin kamp mot demonstranternas ledare, som blev Satan eller djävulen, kommer Gud att uppenbara i Jesus Kristus och det frivilliga offret av sitt korsfästa liv för att betala för sina utvaldas synder, endast dem, den oerhörda kärlek med vilken han är kapabel att dela med dem han kommer att frälsa på detta sätt. Det är då vi kan förstå att orden "**tro och kärlek**" utgör det slutgiltiga målet för Guds frälsningsplan, eftersom den gudomliga lagen leder de utvalda som en "**pedagog**" genom båda dessa två ord som berör och betecknar normen "**kärlek**" som definierats av Gud. Det mest häpnadsväckande är att inse att Gud, lagens upphovsman, är den minst legalistiska varelsen av alla som lever eller har levt. Ty när den utövas gör fullkomlig kärlek lagen oanvändbar. Och Gud gav oss bevis på detta genom att låta David äta helgat skådebröd för gudsdyrkan när han, förföljd av kung Saul, gick in i templet och åt dessa bröd för att stilla sin hunger; något som Jesus påminner om i Matt. 12:3-4: "*Men Jesus svarade dem: Har ni inte läst vad David gjorde, när han var hungrig, han och de som var med honom, hur han gick in i Guds hus och åt skådebrödet, **vilket inte var tillåtet för honom att äta**, inte heller för dem som var med honom, utan bara för prästerna?*" "Gud visade i denna erfarenhet att för honom är de som är trogna honom viktigare än reglerna i hans lagar, vilka bara har en provisorisk karaktär knuten till villkoren för de 6 000 år som reserverats för himmelska och jordiska varelsers "**synd**". Men i motsats till detta undantag som kärleken rättfärdigar, gav Gud också exempel på hur upproriska mänskliga varelsers liv förstördes. Och detta, från början av uttåget ur Egypten, under Israels marsch i öknen. "**Kora, Datan och Abiram**" gick levande ner i den öppna marken under deras fötter, eftersom de var avgudadyrkare och ifrågasatte den auktoritet som Gud hade gett Mose. Gud gav, under dessa omständigheter, konkreta bevis på hur han dömer dem som tjänar honom och dem som inte tjänar honom, och ifrågasätter deras plikt att lyda honom."

På kvällen före påsk förklarade Jesus öppet för sina tolv apostlar att en av dem var en demon; han nämnde inte hans namn, men han visste att det var Judas och han gick så långt som att säga till honom i synnerhet: "*Vad du måste göra, gör det snabbt!*" Vad han var tvungen att göra var användbart för att fullborda frälsningsplanen, eftersom Jesus kom till människornas jord för att dö frivilligt som ett försoningsoffer för sina utvaldas synder. Men de andra apostlarna var omedvetna om Judas demoniska natur, som tydligen tjänade Jesus liksom dem. Och denna karaktär av Judas är mycket intressant eftersom han ensam representerar mängder av falska troende. Judas ville helt enkelt tvinga sin Mästare att officiellt förbinda sig till sitt herravälde som judarnas kung. När han upptäckte att saker och ting inte rörde sig tillräckligt snabbt för hans smak ville han tvinga Jesus att agera. Han var dock helt okunnig om Guds sanna frälsningsplan. Just i det ögonblick då han agerade genom att sälja Jesus var de andra apostlarna i samma okunnighet om denna frälsningsplan, men till skillnad från Judas försökte de inte tvinga Jesus att lyda deras önskan. Och däri ligger hela skillnaden mellan den fallne Judas och de elva andra utvalda apostlarna. Som offer för århundraden av falska fördomar trodde apostlarna att Messias skulle vara en kung lik David, som de profetiska

skrifterna jämförde honom med. Och trots de tydligt givna förklaringarna förstod de inte hans ord. Det skulle vara först efter hans död och uppståndelse som de, inför bevisen, skulle förstå den gudomliga frälsningsplanen, given av nåd i namn av försoningen som gjordes av den fullkomliga gudomliga mannen, offrad som ett fullkomligt offer för att uppnå en fullkomlig återlösning för hans utvaldas synder. För sin del, när Judas såg Jesus korsfäst och död på sitt kors, såg han alla sina drömmar om dominerande härlighet, som han förväntade sig att uppnå i kung Jesu tjänst, kollapsa. Hans förtvivlan ledde honom till självmord. Så vi kan förstå att Judas inte älskade Jesus trots att han tjänade honom, och Jesus visste till och med att han var en tjuv, men han anförtror honom deras grupps skattkammare. I Judas ger Gud oss en profetisk bild av denna falska romersk-katolska kristendom som blev påvlig år 538. Kärleken till pengar och rikedom är grunden för hela dess organisation. Eftersom den förste påven i titel och världslig makt var en intrigmakare vid namn Vigilius, gick han likt en tjuv in i en tjänst som officiellt framställdes som underordnad Herren Jesus Kristus. Men i denna tjänst etablerade han former och riter hämtade från hedningarna och delvis från judarna. Konstruktionen av den katolska religiösa ordningen, med dess hierarkier och prästerskap, var inte legitim, eftersom efter Jesu död och hans uppståndelse, efter att de utvaldas synder hade försonats, var den institutionella religiösa ordningen meningslös. För att bekräfta detta lät Gud Jerusalem och dess heliga tempel förstöras av romarna år 70, och profetian i Dan 9:26 bekräftar detta: "*Efter de sextiotvå veckorna skall en Smorde utrotas, och han skall inte ha någon ~~efterträdare~~. En ledare skall komma och förstöra staden och helgedomen, och hans slut skall komma som en översvämning; det är bestämt att förödelserna skall vara till krigets slut.*" Orsaken till detta straff tillkännages i samma vers: "*han skall inte ha någon för sig*" och det är den bokstavliga översättningen av den hebreiska texten som Louis Segond föreslår i en kommentar placerad i marginalen i hans version av Bibeln. Än idag, trots de skaror som påstår sig vara hans efterföljare, finner Gud väldigt få människor som är för honom. För att vara för honom är att älska honom, och att verkligen älska honom, liksom hans elva apostlar verkligen älskade honom, i förtvivlan över hans död. De älskade honom verkligen och bevisade det genom att i allt underkasta sig hans heliga vilja. Och när de inte förstod vad som hände, led de fruktansvärt tills hans uppståndelse förde dem tillbaka till glädje och lycka. De var nu fria, befriade och upplysta, och de förblev i sin älskade Mästares tjänst till slutet av sina liv, fullbordade i samtyckt och accepterat martyrdöd. Kristi kyrka är fri från alla institutionella former, eftersom historien har bevisat att den institutionella formen är en tvångströja som begränsar den gudomliga sanningen och förhindrar dess tillväxt, och alltid motsätter sig de nya ljus som ges av den gudomliga Anden i Jesus Kristus. Så att mänskligheten fortfarande idag består av dessa två modeller av mänskligt liv som står i absoluta motsättningar, de fallnas som Judas och de utvaldas som de elva apostlarna i den första timmen. **Judaserna vill använda Gud medan de utvalda faktiskt tjänar honom som frivilliga slavar som avsäger sig sin egen vilja**. Det är därför vi finner judasförsamlingen förenad i lägret av den så kallade

ekumeniska alliansen, alliansen av dem som Gud profeterade om under namnet " **hycklare** " i Dan 11:34: " *När de faller skall de få lite hjälp, och många skall sluta sig till dem i hyckleri* . " I dessa " **hycklare** " samlar Gud alla kristna religiösa institutioner som bildats sedan den 7 mars 321 fram till vår tid av förberedelse för världens slut. De har alla gemensamt skulden av att ha förkastat det gudomliga ljuset i sin tid och deras förakt för det profetiska ordet fick dem att ignorera att dessa profetior gjorde det möjligt att identifiera dem. Dessutom är allt som återstår för alla judasförsamlingen att genomgå Guds rättfärdiga straff i Jesus Kristus. Och för sina sanna utvalda, formade efter de elva apostlarnas avbild, kommer Jesus att hålla dem under sitt välvilliga och trogna beskydd tills sin mäktiga och härliga hämndlystna återkomst, varefter han kommer att leda dem in i sitt rike där han har " *berett en plats åt dem* ", enligt Johannes 14:1 till 4: " *Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig. I min Faders hus finns många boningar. Om det inte vore så, skulle jag ha sagt er det. Jag går bort för att bereda en plats åt er. Och om jag går bort och bereder en plats åt er, skall jag komma tillbaka och ta er till mig, för att där jag är, där skall också ni vara.*" Ni vet vart jag går, och ni vet vägen. " Denna " väg " var modellen för hans fullkomliga, exemplariska liv.

Många judar bedrar sig själva och gör anspråk på frälsning från Jesus Kristus, men dessa människor borde dra nytta av den läxa Jesus gav i Johannes 8 i sitt samtal med fariséerna. Verserna 39-44: " *De svarade honom: 'Abraham är vår far.'* Jesus sade till dem: 'Om ni vore Abrahams barn, skulle ni göra Abrahams gärningar.'" Men nu vill ni döda mig, en man som har sagt er sanningen, den som jag har hört från Gud. Abraham gjorde inte det. Ni gör er fars gärningar. De sade till honom: "Vi är inte oäkta barn; vi har en Fader, Gud." Jesus sade till dem: "Om Gud vore er Fader, skulle ni älska mig, ty jag utgick från Gud och kom från Gud. Jag kom inte av mig själv, utan han har sänt mig. Varför förstår ni inte vad jag säger? Ni kan inte lyssna till mina ord. Ni har djävulen till er far, och vad er far begärar vill ni göra. Han var en mördare från begynnelsen och förblir inte i sanningen, eftersom det inte finns någon sanning i honom. När han ljuger, talar han av sitt eget, ty han är en lögnare och lögnens fader. Och eftersom jag talar sanning, tror ni mig inte. "

Om Jesus skulle framträda inför de nya judasmännen, skulle vi bevittna samma dialog mellan de upplysta rättfärdiga och de döva rebellerna. Genom att inse den läxa han gav oss genom denna erfarenhet med judarna, lärde Jesus oss att inte döma religion efter dess namn eller dess anspråk, utan enbart efter dess frukt, det vill säga dess överensstämmelse med den modell som uppenbarats i och av Jesus Kristus, den fullkomliga gudomliga modellen.

Mycket profetiska historiska fakta

Sedan den 6 februari 2023 har historiska händelser av högt profetiskt värde uppfyllts. Dessa är, i tur och ordning, de jordbävningar med hög magnitud som just drabbat gränsen mellan Turkiet och Syrien. Och på onsdagen den 8 februari

reste Ukrainas president, Volodymyr Zelenskyj, till England, sedan till Frankrike, där han träffade Tysklands förbundskansler Olaf Scholz och Frankrikes president Emmanuel Macron. Nästa morgon åkte de tre männen till Bryssel för att träffa de europeiska ledamöternas församling. Där förnyade Ukrainas president sina vädjanden och tack till de närvarande ledamöterna. Men jag lade märke till hur gles församlingen var. Alla Ukrainas vänner var där, men de andra var frånvarande. Och bilden av denna församling vittnade om att den ukrainska frågan kunde bli en orsak till splittring inom Europeiska unionen.

Den 6 februari drabbades Turkiet av en kraftig jordbävning som nådde en magnitud på 7,8 på Richterskalan, vilket totalt har en magnitud på 9. Andra jordbävningar följde efter den första, vilket ledde till ett växande antal offer, och idag, den 18 februari, uppskattas dödssiffran till mer än 44 000, vilket troligen kommer att stiga till 60 000 eller mer. Denna region är van vid jordbävningar, men om mindre än två månader och sju år från Kristi återkomst får dessa aktuella händelser en profetisk karaktär. För det område som drabbades av jordbävningen gränsar till och korsas av " *floden Eufrat* ". Nu i sin apokalyps nämner Jesus Kristus detta namn två gånger, vilket han ger den symboliska betydelsen av ett folk som står under påvlig romersk-katolicisms dominans, det vill säga Europa och USA, som är en utväxt av detta Västeuropa. Jämför man de bilder som profetierna erbjuder, utgör Europa och dess avknoppningar av Kanada, USA och Australien tillsammans den slutliga representationen av de " *tio hornen* " som profeteras i Dan. 7:7 och Upp. 17:3: " *I anden förde han mig bort till en öken . Och jag såg en kvinna sitta på ett scharlakansrött odjur, fullt av hädiska namn, med **sju huvuden** och **tio horn** .* " I denna beskrivning illustrerar Gud hela det västerländska lägret som befinner sig i en prövningens tid, symboliserad av ordet " *ökenmark* ". "

Det första provet som ställs på det är straffet med den " *sjätte trumpet* " enligt Upp. 9:14, där detta läger underkastade sig " *det stora Babylon* ". » eller, Rom, heter symboliskt « *Eufrat* »: « *och säger till den sjätte ängeln som hade trumpet* : Lös de fyra änglarna som är bundna i den stora floden *Eufrat* . » För Gud återskapar detta västerländska läger normen i det antika kejserliga Rom, men den här gången förlitar de sig på USA:s militära makt, de nya legionerna i det nya Rom. För hur mäktiga de än är, är USA de omedvetna offren för den romerska söndagen som ärvt, bevarats och hedrats av de protestantiska grupperna. Detta första test påverkar oss nära eftersom det införs i våra nuvarande händelser, som en följd av den krigiska upptrappningen av stödet till Ukraina. Priset att betala för detta test är stort: « *Och de fyra änglarna som var beredda för timmen och dagen och månaden och året släpptes lös för att döda en tredjedel av människorna* . »

Det andra provet som är förberett för honom kommer att presenteras under symbolen för den " *sjätte av Guds sju sista plågor* ", i Upp. 16:12 där de nya romarnas läger fortfarande symboliseras under namnet " *Eufrat* ": " *Den sjätte tömde sin skål över den stora floden *Eufrat* . Och dess vatten torkade ut, så att vägen skulle beredas för kungarna som kom från öster* . " Vi måste notera det syfte som Gud ger åt denna " *sjätte av sin vredes sju sista plågor* ". Det frammanar förberedelserna för striden " *Harmageddon* ", det vill säga provet på dödsdecretet som utfärdats mot de trogna iakttagarna av den gudomliga sabbaten.

I ytligheten i sin studie av detta ämne, Apokalypsen, misstolkar falska kristna "**Harmageddon**" och tolkar det som det tredje världskriget med den "**sjätte trumpeten**". Och Gud spelar på denna förvirring och ger förberedelserna inför det tredje världskriget former identiska med de som frammanar förberedelserna inför det verkliga "**Harmageddon**". Det är därför jag i berättelsen om det verkliga "**Harmageddon**" kan hitta en beskrivning av fakta som fullbordas framför våra ögon i nutid för att organisera det tredje världskriget.

Så, låt oss ta Upp. 16:12: "**Den sjätte ängeln tömde sin skål över den stora floden Eufrat**, och dess vatten torkade ut, så att vägen skulle beredas för kungarna som kom från öster". Det är lätt att tolka dessa fakta som uppfyllda av den nuvarande jordbävningen som drabbar området där floden Eufrat börjar vid gränsen mellan Turkiet och Syrien. Men så är inte fallet eftersom plågorna som beskrivs i Upp. 16 är de "**sista plågorna**" enligt Upp. 15:1: "**Och jag såg ett annat tecken på himlen, stort och underbart: sju änglar som hade de sju plågorna, de sista plågorna**, ty i dem är Guds vrede fullbordad". Observera att utan denna precision "**den sista**" som Gud gett, skulle förvirringen mellan plågorna av "**trumpeterna och de sista plågorna**" i Upp. 16 vara möjlig och till och med legitim. Men sambanden mellan de första plågorna och de sista speglar uppenbarelser som de delar. Således kan "**uttorkningen av Eufrats vatten**" representera tillkännagivandet av det delvisa försvinnandet, det vill säga av den "**tredje**", av det europeiska folket symboliserat av ordet "**vatten**". Och denna tolkning skapar en koppling mellan det europeiska världskriget och det sista slaget kallat "**Harmageddon**", lett av de "**överlevande**" från det västeuropeiska lägret mot de utvalda som förblev trogna Guds heliga sabbat.

Det är därför som det tredje världskriget också förbereds av ett gudomligt angrepp från Turkiet vid själva floden **Eufrat**, som är Syriens och Iraks rikedomskälla. För dessa muslimska länder kommer en tragisk ekonomisk ruin att följa, vilket kommer att koagulera religiöst hat och gynna omgrupperingen av den universellt utbredda islams styrkor. De kommer således att anta skepnaden av dessa "**kungar från öst**" för att strida mot de ryska styrkorna, arméerna och de västerländska folken. Och det bör noteras att den plats som drabbades av jordbävningen gäller området där staden Antiochia ligger, där Jesu Kristi lärjungar fick namnet "kristna" för första gången. Vi kan därför i den tragedi som drabbade Turkiet se ett straff som Jesus Kristus utdömde mot islam, vilket kom att ersätta och utrota den kristna tron i denna kristendomens vagga. Jag avslutar med denna reflektion.

Likheterna slutar inte där; de fortsätter i Upp. 16:13 och 14: "**Och jag såg tre orena andar komma ut ur drakens gap och ur odjurets gap och ur den falske profetens mun, likt grodor. Ty de är demoners andar, som gör under, och de går ut till jordens kungar och hela världen för att samla dem till striden på Guds, den Allsmäktiges, stora dag.**" Även här, i denna beskrivning, är det lätt att se bilden av de vädjanden som Ukrainas president riktade till alla världens statsöverhuvuden och i synnerhet till det västerländska lägret, och därför hans besök den 8 och 9 februari i England, Frankrike och Bryssel. En sådan förförisk uppmaning som syftar till att "**samla**" folken mot Ryssland är ny och exceptionell. Syftet med denna insamling är "**striden på Guds, den Allsmäktiges,**

stora dag ", det är lätt att ge denna " *strid* " fullbordan av det tredje världskriget. Men dessa är bara vilseledande likheter mellan två på varandra följande prestationer separerade i tid av nådens slut. Men dessa spegelbilder av gudomlig uppenbarelse har inte det enda syftet att bedra ytliga icke-troende, Gud ger oss genom detta en läxa där han berättar att straffen från den " *sjätte trumpeten och den sjätte av de sista plågorna* " straffar samma fel som begåtts mot hans " *stora dag* ", den som han helgade för ett profetiskt syfte, den " *sjunde dagen* " av hans jordiska skapelse. Och under titeln " *den allsmäktige Gudens stora dag* " måste de skyldiga hantera den allsmäktiga kraften hos denna unika skapargud. Det är han som överlämnar dem till det kommande kärnvapenkriget och det kommer fortfarande att vara han som kommer att förgöra deras överlevande under hans härliga återkomst, våren 2030, för den sanna striden " *Harmageddon* ".

Det bör noteras att Ukrainas president anpassar sitt beteende efter de människor han tilltalar. Han förstår att i Frankrike representerar franska parlamentsledamöter ingenting eftersom den verkställande makten enbart ligger i presidentens händer. Därför slösade han inte bort sin tid på att träffa franska parlamentsledamöter; han tillbringade bara tid med den autokratiska presidenten som bestämmer allt.

De andliga kopplingar som etablerats mellan våra nuvarande händelser och de slutliga händelserna under de sista plågornas tid profeterar datumen för dessa slutliga händelser. Således kommer rebellerna den 6 februari 2030 att samråda med varandra för att, för söndagslagen som etablerats sedan nådens slut, anta ett dödsdekret mot sabbatshållare som motstår skyldigheten att hedra den första vilodagen som införts av Rom sedan kejsar Konstantin den store, den 7 mars 321. Våra nuvarande händelser är därför sant profetiska.

Jag utnyttjar detta budskap, som påminner om att orsaken till Guds straff är överträdelsen av hans stora och heliga " *sjunde dag* " kallad " *sabbat* ", för att fördöma de mänskliga attackerna mot den tidsordning som Gud fastställt. Och attackerna är gamla eftersom de judar som förblev under det gamla förbundet redan tillät sig att, vid sidan av den religiösa kalender som Gud fastställt, anta en annan och extremt motsatt civil kalender. Enligt 2 Mos 12:1-2, och enligt den tidsordning som Gud fastställt, börjar året vid början av våren, medan det judiska civila året börjar vid början av hösten. Vi finner dock ingen lära i den Heliga Skrift som syftar till att upprätta en civil kalender. Och detta av den enkla anledningen att Gud, genom att skapa Israel, gav detta folk ett religiöst kall. Initiativet var därför inte hans, utan detta val av judarna fick en mycket verklig profetisk betydelse. Ty Gud gynnar livet med våren, medan judarna gynnar döden med hösten, kallad "den döda tiden", där Gud på den tionde dagen hade placerat sin högtid Yom Kippur, som firade slutet på synden. Hösten sammanför därför ämnena synd och död, vilket är hans lön enligt Rom 6:23. De som antar hösten som årets början profeterar att de kommer att leva och dö i sin synd. Vi kan således förstå att antagandet av denna civila kalender, som genomfördes i början av 300-talet av vår kristna era, inspirerades av Gud för att bekräfta den nya statusen för syndare i det judiska folket; vilket Daniel 8:23 bekräftar: " *Vid slutet av deras välde, när syndarna är förtärda* , skall en fräck och listig kung uppstå ."

I absolut kontrast till detta är de utvalda våren, då Jesus Kristus, Guds lamm, på den 14:e ^{dagen} erbjuder dem sin eviga rättvisa. Som ett resultat kommer de inte att lida " *den andra döden* " utan att leva evigt i Guds rättfärdighet.

Uttrycket "Allsmäktige Gud" förkunnar att Gud organiserar allt i sina varelsers liv i gott och ont. Hans godhetsmåttstock är reserverad för hans utvalda, utvalda av deras kärlek till honom. Hans ondhetsmåttstock är den del av dem han förkastar och överlämnar till Satan och hans demoner, vars verk han har förberett, enligt sina planer tills deras slutgiltiga och totala förintelse.

Det är hans makt och hans intelligens, båda obegränsade, som gör det möjligt för den store Skaparguden att idag organisera uppbyggnaden av det tredje världskriget genom händelser som profeterar och daterar de händelser som kommer att gälla det sista trons prövning. I detta slutgiltiga sammanhang, taget som måltavla för de fallna nationernas irritation, kommer de sista representanterna för den sanna sjundedagsadventismen att ha möjlighet att konkret visa den tillit till Gud som kunskapen om uppenbarade profetior kommer att ha gett dem. Detta kommer för Gud i Jesus Kristus att vara föremål för stor härlighet mot djävulen och hans himmelska och mänskliga allierade.

Jag noterade i det lokala datumet för jordbävningen som inträffade i Turkiet den 6 februari klockan 04:17 betydelsen av följande siffror: 6, 2, 4, 17: 6:e ^{trumpeten}; ofullkomlighet; universell; dom. Samma händelse är kopplad i UTC-tid till 01:17. Siffran 17 bekräftar ytterligare ordet "dom".

Med tiden välkomnade det ursprungliga Europa med de 6 katolska västnationerna andra länder, till den grad att det idag finns 27. Denna utvidgning uppnåddes genom inträdet av de östliga länderna, vilka länge förblev under styrning och den ryska kommunistiska politiken. De kom för att söka skydd och välstånd från den amerikanska kapitalismen och skydda 5 av de 6 ursprungliga nationer; Frankrike hade tillfälligt exkluderat sig självt. Men vad kommer de att ha funnit där? Den gudomliga förbannelse som har drabbat detta Europa sedan år 321. Och långt ifrån att åtnjuta fred där, kommer dessa östliga länder att ha fört krig till Europa och det mest tragiska, det tredje kärnvapenkriget. Det romersk-katolska, protestantiska och anglikanska Europa med de " ***sju huvudena och tio hornen*** " och dess mäktiga avkommor kommer att dela gudomlig vrede med jordens andra folk, ortodoxa kristna, judar, muslimer, hinduer, buddhister, shintoister och andra, alla fördömda av den sanne Guden för sin ärftliga hedendom.

Den mänskliga omvändningen av gudomliga värden

I Bibeln, i Jesaja 5:20, finner vi denna gudomliga förbannelse: " *Ve dem som kallar ont gott och gott ont, som gör mörker till ljus och ljus till mörker, som gör bittert till sött och sött till bittert!* " Detta är ett typiskt fall av den omvändning av gudomliga värden som drar Guds förbannelse och vrede över dem som agerar

på detta sätt. Nu kännetecknar detta beteende särskilt mänskligheten i vår tid, vilket är en förspel till världens undergång.

I den här studien kommer jag att analysera och demonstrera orsakerna till varför vi har kommit till denna punkt.

Den främsta orsaken är den misstro som rättfärdigar ateism, men också den misstro som rör dem som konstruerar sin religion "à la carte" enligt sina egna begär. Problemet med dessa människor är att de förblir begränsade av sin oförmåga att ta någon annan modell än människan själv. Vi som tror och tror på Gud vet att han skapade människan genom att begränsa hennes möjligheter. Som ett resultat av detta vänder sig mänskligt resonemang in i en extremt begränsad ond cirkel. Hennes sinne noterar existensen av moraliska, fysiska och kemiska lagar som hennes upproriska ande driver henne att kringgå och överträffa. De nämnda lagarna hänvisar henne till hennes begränsade natur så att både ont och gott betraktas som naturliga ting. Och om dessa ting är naturliga, är de inte längre fördömbara i hennes ögon. Genom att ta sitt eget resonemang som grund för sina reflektioner fördömer människor sig själva till att dö i sina synder, utan att kunna dra nytta av den gudomliga nåd som Gud fritt erbjuder i Jesus Kristus.

Vad är människan? Bibeln svarar: "*en andedräkt*". Men det är framför allt den överlägsna levande art som Gud ursprungligen skapade "*till sin avbild*" på jorden, såld till synden. På jorden är den ett livsviktigt element för människan; det är "*luften*" som fyller hennes lungor med varje andetag. I Bibeln betecknar det hebreiska ordet "*ruah*" otydligt anden eller vinden, det vill säga andedräkten. Det står skrivet om djävulen att han är "*fursten över luftens makt*". "*Fursten*" men inte "*kungen*", eftersom den sanna "*kungen*" av "*luften*" är skaparguden själv; han, "*kungarnas Kung och herrarnas Herre*". Gud jämför sig därför med "*luften*" som fyller hela jordens atmosfär. Och denna bild bekräftar hans "*ande*" natur. Hans Ande är överallt, övervakar och kontrollerar allt i alla dimensioner, det vill säga begreppen i de skapelser han skapade.

På jorden tillskriver människan sitt sinne existensen till sin hjärnas funktion. Detta är bara delvis sant. För i sitt mänskliga tillstånd beror medvetenheten om sin existens visserligen på hennes hjärna, men detta är bara den som lagrar flera data i sitt minne. Och det är bara på jorden som detta minne beror på en hjärna. Nu är hjärnan bara ett motororgan skapat av Guds Ande. Så att livet inte beror på hjärnan utan på Guds kraftfulla vilja som skapade människan. Det är detsamma för alla våra organ; de skapades av Guds Andes tanke. Och de lyder de begränsningar som Gud gav dem.

Den sanna livsstandarden är dold i Guds Andes obegränsade möjligheter. Ingenting är omöjligt för Honom, ty Han sätter reglerna, lagarna, möjligheterna och omöjligheterna som tilldelats sina varelsers liv på specifika sätt för varje skapad dimension.

Guds Ande är den väv i vilken han väver sina planer och ger dem existens. Jesus påminde oss i Johannes 4:24 om att "*Gud är Ande*", eftersom människor lägger för stor vikt vid kroppen och dess organ som styr dess fem sinnen. Därför säger Filippus till Jesus i Johannes 14:8–11: "*Visa oss Fadern.*" *Jesus sade till honom: "Har jag varit hos er så länge, och du har inte känt mig, Filippus? Den*

som har sett mig har sett Fadern. Hur kan du då säga: 'Visa oss Fadern'?" Tror ni inte att jag är i Fadern och Fadern i mig? De ord jag talar till er talar jag inte av mig själv, och Fadern som förblir i mig, han gör gärningarna. Tro mig att jag är i Fadern och Fadern i mig; tro åtminstone på grund av gärningarna. Mitt bland sina tolv apostlar, i Jesus Kristus, uppenbarade Fadern sin Ande. Och så kan vi förstå den lärdom som Jesus Kristus gav, han som var Gud i en mänsklig kropp. De utvalda måste lära sig att känna Gud i anden och att ge mindre vikt åt det utseende som deras kropp kan ta. Ty det är den gudomliga Anden som föreställde sig och skapade begreppet kropp. Denna term hade inget intresse när han var ensam utan någon fri levande motsats. Guds ande är obegränsad till skillnad från utseendet av en kropp som definierar och begränsar honom i hans motsats ögon. Guds Ande bodde i den himmelska kroppen som heter Mikael, och sedan i Jesu Kristi jordiska kropp, men i alla sina representationer visar Gud sig bara delvis. Hans Ande är outgrundlig, som Bibeln säger, och han kan bara utgrundas av sig själv. För att beskriva hans Ande förlorar orden "stor eller liten" sin betydelse, eftersom sakernas storlek endast gäller hans skapelser av liv och materia. Ändå är han den största i den meningen att de värden han godkänner, eftersom de är sublimt perfekta och eftersom han är den enda skaparen av allt som existerar.

Vår jordiska dimension vittnar om de obegränsade möjligheterna hos gudomliga skapelser. Således tillämpas samma lagar över hela jorden, på hela dess yta och i dess atmosfärs volym. Men i motsats till denna enhällighet av jordiska förhållanden, på himlen, i det interstellära kosmos, händer otroliga saker; stjärnorna lyder individuella regler som inte gäller alla stjärnor, planeter, svarta hål på vår himmel. Vissa attraherar varandra, andra stöter bort varandra, roterar kring sig själva eller inte i olika tider, och Gud vittnar därmed om att han verkligen är skaparen av varje slag och form av lag som han har påtvingat på himlen och på jorden alla sina skapelser.

Att göra uppror mot en sådan makt, en sådan oändlig makt, visar en fruktansvärd brist på intelligens. Men det är sant att stolthet förblindar och minskar människors resonemangsförmåga, och till och med före dem, djävulens och hans himmelska demoners. Människan har turen att kunna dra nytta av de onda änglarnas upproriska erfarenheter som definitivt dömdes till döden på grund av Jesu Kristi seger över synden. Den evighet de förlorade är fortfarande tillgänglig för alla de människor som verkligen resonerar intelligent. Och reflektion lönar sig eftersom studiet av ämnet låter oss upptäcka den sanne Gudens kärleksfulla natur. Det är inte längre en fråga om överlevnadsreflexer utan om önskan att dela en unik och oefterhärmlig perfekt lycka för evigheten med honom.

Kommunion med Gud är möjlig permanent, eftersom han själv är tillgänglig dygnet runt; han tar inte emot tidsbokningar, men är alltid redo att när som helst umgås med dem som älskar honom. Jag har ofta sagt det och jag upprepar det här: den gudomliga verkligheten överträffar all fiktion som människan föreställt sig. Och detta av den enkla anledningen att denna mänskliga fantasi är begränsad medan Guds fantasi inte har några gränser.

Det är därför att vi genom att vända oss till Gud kan rätta till den ordning av gudomliga värden som förvrängts med hänvisning till den mänskliga modellen.

Jag har alltid varit medveten om den allsmäktige Gudens existens och jag visste att ingenting var omöjligt för honom. Det är därför jag visste att han hade alla svar på mina frågor och under årens lopp och erfarenheter har han svarat bortom alla mina förväntningar. Det är också en stor glädje för mig att låta honom undervisa mig från morgonen mellan sömn och fullständigt uppvaknande. Jag skyndar mig sedan att skriva ner de lärdomar jag mottagit för att dela dem med er.

I Bibeln berättar Gud att han skapar ting genom sitt ord. Detta beror på att hans budskap riktar sig till hans jordiska motsvarigheter som måste höra hans uppenbarelsen. Men i verkligheten produceras hans skapelser av hans kreativa tanke, och den vikt som ges åt hans ord är avsedd att presentera honom som den som ger order. Den som människor måste lyda för sin säkerhet och lycka. Och det är ytterst genom sitt skrivna ord som Andeguden uppenbarar sin frälsningsplan för sina utvalda. Det är därför Bibeln väl förtjänar sitt namn "Guds ord", som uppenbarar hans hemliga tankar och hans domar över sina himmelska och jordiska varelser.

Bibelns uppenbarelse var absolut nödvändig eftersom skapelsen, utan den, erbjuder oemotståndliga fällor för icke-troende. Men på grund av existensen av denna Bibel, där Gud uppenbarade jordens ursprung och de liv den bär på, är de utan ursäkt och fördömda av Gud för sitt val att bortse från dess uppenbarelsen. Genom att åsidosätta Gud och hans precisioner hittar forskare stjärnor och galaxer på himlen som är avlägsna från varandra, och dessa avstånd mäts i hundratals och miljontals ljusår. De tillskriver därför dessa gigantiska standarder till vår jords ålder och går vilse i siffror på miljoner eller miljarder år utan att kunna vara exakta. För de vet att de inte kan bevisa någonting och att deras förklaringar i själva verket inte är något annat än helt obevisbara hypoteser. Allt detta beror på att de inte tar hänsyn till existensen av Skaparguden som **i ett ögonblick skapar** saker separerade av hundratals och miljontals ljusår. Men denna ståndpunkt är bara konsekvensen av en upprorisk vägran att erkänna sin status som varelser som måste vara ansvariga inför sin Skapare, och redan som sådana ge honom ära och härlighet; vad Gud kräver och påminner oss, år 1844, genom den "*förste ängeln*s" röst, i Upp. 14:7: "*Och han sade med hög röst: **Frukta Gud och ge honom äran**, ty stunden för hans dom har kommit. Tillbe honom som har skapat himmel och jord och hav och vattenkällor.*" Deras rökiga teorier fångar bara människor som, liksom de, försöker undkomma religiös plikt. De verkligt utvalda faller inte i denna typ av fälla och de finner i gudomliga uppenbarelsen all den trygghet som saknas i det andra lägret. Att respektera gudomliga värderingar genom att ifrågasätta mänskliga värderingar leder de utvalda till sann lycka och autentisk frid med Gud i Jesus Kristus; det rätta valet för deras själar.

Det onda som utövas idag i vårt västerländska samhälle är inte nytt, eftersom Gud redan har fördömt det med fruktansvärda straff flera gånger. Det första uttrycktes genom syndaflodens dödliga vatten. Det andra drabbade de två välmående städerna i Jordandalen, Sodom och Gomorra, där Lot, Abrahams brorson, hade velat bosätta sig, med ett regn av brinnande svavelstenar som Gud lät falla från himlen. Gud lät honom lämna, för att skona sitt liv, i sista stund, och gav oss därmed en profetisk bild som handlar om uppräckandet av de sista utvalda innan "*den sjunde av de sju sista plågorna*" kommer i samma form för att

förgöra de sista upproriska jordiska live, efter Jesu Kristi härliga återkomst. Den tredje gången uppfylldes, enligt den jämförande bilden som ges i 3 Mos 26:25: "*Jag skall låta ett svärd komma över er, som skall hämnas mitt förbund . När ni samlas i era städer skall jag sända pesten bland er, och ni skall överlämnas i fiendens händer .*" Under den kristna eran förnyas detta straff med *det "hämnande svärdet "* i de franska revolutionärernas giljotin under ett helt år från 27 juli 1793 till 27 juli 1794; det vill säga 200 år före det sista profetiska datumet som Gud föreslagit i sin Bibel. Det utsedda året, 1994, markerade därför slutet på de profetiska "*fem månaderna "* i Upp. 9:5-10 eller 150 faktiska år som avslutade hans allians med den officiella institutionella sjundedagsadventismen. Efter detta datum skulle ondskan anta en ännu mer avskyvärd aspekt i Frankrike, under François Hollandes presidentskap, genom vars auktoritet alla former av ondska som Gud fördömde legaliserades. Det är i denna officiella legalisering som mänskligheten bringar till sin paroxysm den princip som nämndes i början av studiet av detta kapitel, det vill säga vad denna vers i Jesaja 5:20 fördömer: "*Ve dem som kallar ont gott och gott ont, som gör mörker till ljus och ljus till mörker, som gör bittert till sött och sött till bittert!*" Men jag misstar mig inte, Gud förkunnar att "*ve*" straffar den här typen av saker? Jo, det gör han, och enligt Upp. 8:13 är det just under titeln "*andra ve*" som den "*sjätte trumpeten*" eller tredje världskriget i Upp. 9:13 till 21 kommer. Och Anden ville betona vikten av detta genom att säga i Upp. 9:12: "*Det första ve är förbi. Se, det kommer ytterligare två ve efter detta .*" Det måste förstås att ondskan 1994 ännu inte var på den höga nivå som den nådde under Hollandes presidentskap i Frankrike, utan också i alla andra västländer som före Frankrike legaliserade officiella äktenskap mellan homosexuella och andra HBTQ-personer. Det "*andra ve*" i den "*sjätte trumpeten*" kommer att ske inför våra ögon på grund av den avsky som det ryska folket och dess ledare Vladimir Putin känner inför de västerländska folkens avskyvärda dekadenta moral. **För detta är den främsta orsaken till den ryska ledarens vägran att låta Ukraina ansluta sig till detta västerländska läger som rättfärdigar det som Gud anser vara avskyvärt .** Det är verkligen en stor paradox att detta länge ateistiska land står upp så skandaliserat av styggelsen. Men det är just denna tillfälliga bristning i förhållandet till Gud som gynnar en religiös återkomst i detta Ryssland som länge varit separerat från väst av murar och en betydande symbolisk "järnridå". Denna process att återvända till Gud har redan karaktäriserat beteendet hos de "*överlevande*" från den "*fjärde basunen*" som kallas "*odjuret som stiger upp ur avgrunden*", vilket indikeras och bekräftas av Upp. 11:13: "*I den stunden blev det en stor jordbävning, och en tiondel av staden föll. I jordbävningen dödades sju tusen män, och de övriga blev förskräckta och gav himmelens Gud äran.*" Och för att visa sin profet att hekatomben i denna andliga och historiska situation från 1793-1794 kommer att upprepas i den historiska kontexten av den "*sjätte basunen*", ger Gud återopandet av denna "*fjärde basun*" namnet "*andra ve*" av den "*sjätte basunen*"; Upp. 11:14: "*Det andra ve är förbi; se, det tredje ve kommer snart .*" Och det som gör att vi inte kan förväxla de två uppfyllelserna är just beteendet hos de "*överlevande*" från de två gudomliga historiska straffen. För till skillnad från de från 1794 *omvänder sig inte längre de som " överlever "* efter den "*sjätte*

*trumpeten " , enligt Upp. 9:20-21: " **De andra människorna som inte dödades genom dessa plågor omvände sig inte från sina händers verk , så att de inte tillbad onda andar och avgudar av guld, silver, mässing, sten och trä, som inte kan se eller höra eller gå. De omvände sig inte heller från sina mord eller sina trolldomar eller sin otukt eller sina stölder.** "*

En annan punkt som kännetecknar de två straffen 1793 och 2023 gemensamt, eftersom Gud räknar antalet offer som slås ihjäl: år 1793-1794 enligt Upp. 11:13: " *I den stunden blev det en stor jordbävning, och **en tiondel av staden föll ; sju tusen män dödades i jordbävningen** , och de övriga blev förskräckta och gav himmelens Gud äran . "* Och år 2022-2023, enligt Upp. 9:15: " *Och de fyra änglarna som var redo för timmen och dagen och månaden och året släpptes lös **för att döda en tredjedel av människorna** . "* Den franska nationella kontexten för den " **fjärde basunen** " blir en internationell europeisk kontext i den " **sjätte basunen** " och den här gången är det " **en tredjedel** " av den europeiska befolkningen som slås ihjäl.

När de har nått ändens tid kan Jesu Kristi utvalda förstå att han frälser dem, inte bara genom sitt försoningsoffer till deras fördel, utan också genom det profetiska ljus som lyser upp deras förståelse av de händelser som äger rum i deras tid. Denna förståelse är verkligen den frukt som bärs av det autentiska " **Jesu vittnesbörd** ", det vill säga " **vittnesbördet** " som de får från sanningens Gud, den levande Guden som älskar dem och frälser dem genom att skydda dem från det onda som orsakas av lögner.

Konkurrens och komplementaritet

Dessa två ord, " **konkurrens** och **komplementaritet** ", sammanfattar ensamma de motsatta livsprinciperna som stöds av djävulen och den store skaparguden.

Djävulens val är det som gäller jorden, som har varit under hans kontroll i nästan sex tusen år. Enligt denna princip stimulerar konkurrens utvecklingen av initiativ, och i konkurrens finns det vinnare och förlorare. Målet är att överträffa den andra konkurrenten tills de elimineras. För det yttersta målet med konkurrens är att uppnå monopol. Och enligt ordspråket "ändamålet kräver medlen" förbjuder sig den som vill vinna till varje pris inga medel. Principen om konkurrens gynnar utvecklingen av omoral. I vår moderna tid styrs denna konkurrens något av regler som fastställts av västerländska, och främst amerikanska, domstolar. Men ingenting varar särskilt länge, och dessa regler förändras i enlighet med de nuvarande segrarnas önskningar. Sedan 1990 har vi i väst sett värderingar förändras, från censur till den mest ohämmade och perversa sexuella friheten. Kristi utvalda varnades också av honom att de inte skulle bli lurade av normerna för sin tids värderingar; idag i fred, men imorgon i krig; idag fria och imorgon slavar av en despotisk universell regim. Det är därför vi måste lossna från vår samtida kontext och se tillbaka på mänsklighetens historia som består av oupphörliga krig. Våra 77 år av västerländsk fred gavs exceptionellt av Gud av

strategiska skäl, men så snart de är över kommer den hårda och auktoritära naturen återigen att bli existensnormen för de sista människorna som finns kvar i livet efter den hecatomb som utfördes av kärnvapnen under tredje världskriget eller den " *sjätte trumpeten* " från Apo.9.

Förr i tiden och fram till idag har konkurrens lett till att män utmanat varandra i organiserade spel eller ofta dödliga dueller. Konkurrens var den drivande kraften i Romarriket. För att klättra uppför stegen till herravälde tvekar inte de mest beslutsamma att ta till fysisk eliminering av konkurrenter, genom mord på alla sätt. Genom tiderna har konkurrens också genererat lidande, förtvivlansrop och otröstliga tårar för mänskligheten. Konkurrens gynnas på grund av principen om belöningen som gynnar vinnaren, och i en total orättvisa är denna belöning varierande och kan nå orimliga höjder. I antiken var rikedom endast möjlig för kungar, de stora, vars arv, som gick i arv från generation till generation, bara växte, såvida inte en brutal händelse satte stopp för denna nedgång.

I vår tid förklarar konkurrensprincipen ensam hur det amerikanska samhället fungerar i USA. Och i en total moralisk blindhet finner majoriteten av amerikaner det normalt att en företagschef blir rikare på egen hand än hela länder i resten av världen. Och om denna situation fortsätter utan att chockera människor alltför mycket, beror det på att möjligheten att berika sig själv erbjuds alla, och nästan alla drömmer om att dra nytta av detta erbjudande. Konkurrens framkallar avundsjuka eftersom den för samman och sätter fattiga och rika i konkurrens. Och djävulens värld är organiserad på ett sådant sätt att pengar är en livsnödvändighet eftersom de köper allt: mat, kläder, tak över huvudet, nöjen och politisk makt. Det var genom sin enorma familjerikedom som Julius Caesars brorson, den unge Octavianus, köpte sig stödet från de romerska folken och blev den första romerska kejsaren i historien under namnet Caesar Augustus (berömd). Under medeltiden ställde konkurrensen lokala herrar mot varandra, och den besegrade herren blev vasall för segraren och förlorade en betydande del av sin egendom, som gick till segraren. Det var återigen konkurrensen, som inte stöddes av den romersk-katolska kyrkan, som orsakade de religiösa krig som präglade den mekaniserade bibeltryckningens era.

Efter att ha noterat nackdelarna med konkurrens är det lätt att förstå att för att uppnå sann lycka måste denna konkurrensprincip försvinna helt. Och den livsprincip som kommer att ersätta den är komplementariteten, som gäller allting, människor, djur, växter, träd, grönsaker, frukter etc. Men också och framför allt den Heliga Bibeln, vars väsentliga princip är just denna **komplementaritet** från dess första bok, Första Moseboken, till den sista, Uppenbarelseboken.

Genom att bygga Bibeln på denna princip om **komplementaritet** uppenbarar Gud inte bara berättelsen om mänsklighetens religiösa historia för oss, han uppenbarar framför allt den drivande principen på vilken han kommer att bygga den perfekta lyckan för sina utvalda och sina änglar för evigheten. Skillnaden som den andra medför är ett välgörande plus för hela samhället. Och eftersom belöningen inte längre finns där, är bidraget från en annan personlighet helt positivt. Bilden av en cykelkedja illustrerar situationen för ett samhälle byggt på den **komplementära modellen** . Länkarna som bildar denna kedja är fullständigt lika. Livet enligt Gud leder till samma lika rättigheter, även om

uppgifterna och den hierarkiska ordningen är annorlunda. Evigheten är därför bara önskvärd för människor som finner nöje i denna **kompletterande delning** . Det är därför Gud aldrig har försökt att få alla sina varelser att följa hans standard. Han vet först och främst att det är omöjligt att övertyga dem alla och han är helt nöjd med att över tid välja ut de utvalda som har den profil som passar hans frälsningsstandard och villkoren för evigt himmelskt liv.

Genom sina sidor introducerar Bibeln oss till Guds tjänares jordiska erfarenheter. Vår kunskap om Gud börjar med vår läsning av Bibeln i Första Moseboken 1 och 2. Och i dessa verser lär vi oss vad Gud godkänner eller fördömer: han godkänner ljuset och fördömer mörkret, symboler för gott och ont. I Första Moseboken 2 läser vi: " *Och Gud välsignade den **sjunde dagen** och helgade den .*" Det är där, med dessa ord, som vi lär oss hur viktig resten av den " **sjunde dagen** " är för honom, och även för hans sanna utvalda som delar hans smak och värderingar. Det är därför ordet sabbat, efter påminnelsen om denna betydelse på grund av att det presenteras som det fjärde av Guds tio budord, aldrig kommer att nämnas i hans profetior i Daniel och Uppenbarelseboken. Dess identifiering, med "den *levande Gudens sigill* " i Upp. 7:2, vilar på en troshandling, som är beroende av kunskapen om Gud. Och denna princip bekräftar Jesu Kristi uttalande, som sade: " *Och detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och Jesus Kristus, som du har sänt .*" Likaså identifieras inte " **synd** " i dessa profetior eftersom ordet "solens dag" inte nämns, och dess identifiering förblir också beroende av tron, som känner Gud eller inte känner honom. Gudomlig profetia nämner inte saker i tydliga ordalag; den antyder dem bara, och det är Jesu Kristi Ande som ger läsarna som studerar den övertygelse om tolkningen eller inte ger den, beroende på om han anser dem värdiga den eller inte. Vår kunskap om Gud ökar med tiden och uppenbarade erfarenheter. Redan i Första Moseboken 3 lär vi oss att de hot som Gud presenterar inte ska tas lättvindigt, för Evas, och senare Adams, olydnad straffades verkligen med döden, som Gud hade sagt till Adam. Likaså bekräftade vattenflodens ankomst år 1655 efter synden detta behov av att lyda hans ord under straff för mänskligt folkmord. De fyrtio år under vilka Gud matade sitt folk i öknen bekräftade ytterligare hans förmåga att låta dem leva eller dö. Sedan, genom domare och kungar, förnyades samma lärdom genom hela det gamla förbundet. Sedan ingick det gudvälsignade Israel det nya förbundet baserat på Jesu Kristi blod. Vid denna tidpunkt i historien uppfylldes Kristi ord: " **Det är fullbordat** ." Guds försoning med de syndiga utvalda blev möjlig, och när de avsågde sig synden bar offret av rättfärdigt blod konkret sin frukt av gudomlig nåd i deras liv. Jesus tvättade dem bokstavligen och andligt från deras synder. Sorgligt nog övergavs Guds juvel, hans dyrbara pärla, hans heliga sabbat, med tiden den 7 mars 321 genom ett romerskt kejserligt dekret beordrat av kejsar Konstantin I ^{den} store. Som ett resultat skulle förbannelserna av gudomligt straff fortsätta till världens slut, vid Jesu Kristi återkomst. Men Gud hade profeterat om sin avsikt att återställa sin sanning, om inte på hela syndens jord, så först i den sjundedagsadventistiska tron som officiellt återställdes genom dekretet i Daniel 8:14 som anger datumet för denna återställning till våren 1843. Men vid denna tidpunkt är denna återställning ännu inte bokstavligen förverkligad, men den

fördömer redan utövandet av den romerska söndagen som firades fram till våren 1843. Sabbaten kommer att utövas av de utvalda först efter slutet av det andra adventistprovet den 22 oktober 1844, det vill säga från och med den 23 oktober 1844.

Samtidigt som han krävde återställandet av utövandet av sin heliga sjundedagssabbat, började Gud sedan våren 1843 och hösten 1844 ge sina utvalda sin stora uppenbarelse. Vad nytt kunde den ge efter Jesu Kristi jordiska verksamhet? Endast uppenbarelsen av existensen av " **synd** " som djävulen hade återupprättat i den kristna kyrkan, efter denna Jesu Kristi verksamhet. Och för att konkretisera denna uppenbarelse lät Gud den vila på två profetiska böcker, Daniel i det gamla förbundet och Uppenbarelsesboken i det nya förbundet. Och även här är det omöjligt att ge större betydelse åt den ena eller den andra av dessa två böcker, eftersom de obestriddligen kompletterar **varandra** . Utan Daniel är Uppenbarelsesboken obegriplig, och utan uppenbarelsen som gavs till Johannes förblir Daniel oprecis och mystisk. Daniel ger betydligt färre detaljer än Uppenbarelsesboken, men denna brist på kvantitet kompenseras av kvaliteten på hans uppenbarelse, eftersom han ger oss de väsentliga grunderna för att förstå den dom som Gud fäller över de judiska och kristna religionerna. För den kristna religionen sammanfattas dessa grunder mycket enkelt enligt följande: Dan. 8:12: " *hären överlämnades med det eviga på grund av **synd** "*; när? År 538; Datum för etableringen av " **synd** ": 7 mars 321. Tiden för denna övergivande till den romerska kyrkan är 1260 dagar-år presenterade i formen " *en tid, tider och en halv tid* " i Dan 7:25: " *Han skall tala ord mot den Högste, han skall förtrycka den Högstes heliga, och han skall försöka förändra tider och lag; och de heliga skall överlämnas i hans händer **för en tid, tider och en halv tid** .* " » Samma tidslängd presenteras som " **fyrtiotvå månader** " och " **1260 dagar** " i Upp 11:2-3: " *Men lämna templets yttre förgård utanför, och mät den inte; ty den är given åt hedningarna, och den heliga staden skall de trampa under fötter i **fyrtiotvå månader** . Och jag skall ge mina två vittnen makt, klädda i säcktyg, och de skall profetera i **ett tusen tvåhundrasextio dagar** .* "

Efter dessa 1260 faktiska år av förföljande regeringar under de romerska påvarna och de europeiska monarkierna, fastställer Gud i Daniel 8:14 året då uppenbarelsen av hans dom ska börja. Detta möjliggörs genom utväljandet av de utvalda vars tro prövas till den grad att Gud förklarar dem " **värdiga** " i Upp. 3:4: " *Men du har några få män i Sardes som inte har befläckt sina kläder; de skall vandra med mig i vita kläder, **eftersom de är värdiga** .* " På vilken grund anser Gud dem värdiga? Till skillnad från mängder av falska traditionalistiska kristna utmärker sig Guds utvalda genom att de konsekvent uppför sig i enlighet med sina ord. De gör anspråk på Jesu Kristi frälsning och Gud bekräftar dem eftersom de bryr sig om att lyda honom och ger livsviktig betydelse åt hans profetiska bibliska uppenbarelseser. Gudomliga profetior skrevs i Bibeln, men de är bara förståeliga när hans Helige Ande upplyser hans utvaldas sinnen. Dessa människor, som av naturen endast önskar göra och fullborda Hans gudomliga vilja, upptäcker att det är Gud själv som, med kännedom om deras djupa och sanna natur, har väglett och lett dem till Hans lydnad. Enligt den bibliska bilden är det inte fåret som söker sin herre, utan tvärtom: det är " *den gode herden* " som " *kommer för att söka upp*

sina förlorade får ". Och Jesus tillade: " *Mina får känner min röst, jag kallar dem, och de följer mig* ." Detta ämne leder mig till att diskutera Paulus omvändelse. Den möjliggjordes eftersom Paulus uppriktigt älskade sanningen som uppenbarats för hans folk, Israel, som Gud hade gjort till förvaltare av sina orakel. Han var blint driven av en uppriktig nit, till skillnad från andra bedrägliga och beräknande judar, såsom översteprästen Kaifas eller Judas. Gud, som utforskar sinnen, hjärtan och andar, kände hans sanna natur perfekt. Därför tvingar han honom genom en bländande syn att omvända och tjäna honom. Paulus är det typiska fallet med det " *förlorade fåret* " som Jesus kommer för att rädda från djävulens läger eftersom han är värdig.

Liksom den gudomliga sanningen är de utvalda enkla och framför allt mycket logiska människor. För att förstås kräver den gudomliga uppenbarelsen ingen högre utbildning, eftersom de uppenbarade tingen är tillgängliga för de enklaste människor, eftersom intelligensen är given till dem av Gud.

Således, efter det stora ljus som hans första apostlar mottog i Jesus, dominerade århundraden av andligt mörker mänsklighetens liv fram till återkomsten av det ljus som kom efter det "adventistiska" trons prov hösten 1844. Detta var bara början på det gudomliga ljusets återkomst, men det väsentliga återställdes: utövandet av den sanna vilan på sjundedagens sabbat och medvetenheten om vikten av Bibelns profetiska uppenbarelse, som bekräftar tillkännagivandet av Jesu Kristi slutliga härliga återkomst. Tolkningarna av profetiorna var fortfarande falska och provisoriska, men Guds tjänares inställning var värdig Kristi frälsning. Eftersom han rannsakar hjärtan och tankar, väljer Gud sina utvalda utifrån sanningskriterier som berör människornas natur. Den verkliga förståelsen av de uppenbarade mysterierna beror endast på tiden, eftersom den uppnås gradvis och når sin topp först under de sista dagarna av de sex tusen åren av det gudomliga projektets utväljande av de utvalda.

Den " **synd** " som uppenbaras i Dan 8:12 är länken som förbinder bilderna av Europa som illustreras i Uppenbarelsesboken med symbolerna " **tio horn och sju huvuden** " . Denna symbolik med de " **tio hornen** ", som citeras för första gången i Dan 7:7, är måltavla för Gud i Uppenbarelsesboken under tre olika epoker som kan identifieras genom frånvaron eller närvaron av " **diadem** " placerade på " **huvudena** " eller på " **hornen** ". Och i detta tillvägagångssätt vädjar Gud återigen till principen om **komplementaritet** . Således, när dessa " **diadem** " är placerade på de " **sju huvudena** " i Upp 12:3, är Europa måltavlan i sin romerska kejsarliga fas; vilket frammanar förföljelserna av de första kristna, fram till den bedrägliga och vilseledande fred som etablerades av kejsar Konstantin, beordrade övergivandet av den gudomliga sabbaten den 7 mars 321. Det var då som denna " **synd** " som fördömdes av Gud i Dan 8:12, etablerades. Men den maskerades av antagandet av "solens dag" som ersatte den på veckans första dag. Och det är så att genom denna ersättning av den heliga gudomliga sabbaten blev "solens dag", som hedrades av de romerska hedningarna, den första dagen i den gudomliga veckan, " **märket** " för romersk auktoritet i motsats till sabbaten som i sig själv utgör " den *levande Gudens kungliga sigill* ". Ni måste inse hur mycket detta upplevdes som ett svek och en förolämpning av Skaparguden, och som ett resultat kunde Kristi nåd inte längre erhållas av syndare som begick en avsiktlig synd. Ty

orden " *sjunde* och *första* " kastar skuld över dem som legitimerade den förändring som denna romerska kejsare åstadkom. Men förändringen av den veckovisa vilodagen var väl förberedd genom upphörandet av de " *tio* " åren av fruktansvärd förföljelse, profeterad i Upp. 2:10, som utfördes av den romerske kejsaren Diocletianus och hans medkejsare under hans tetrarki, mellan 303 och 313. På befallning av Konstantin gynnade upphörandet av förföljelserna utvecklingen av den kristna religionen, och i stora mängder döptes oomvända människor för att kunna gå in i den nya religion som skyddades av kejsaren själv. Alla dessa ytliga omvändelser accepterade förändringen av vilodagen utan problem. För vid den tiden var de utvalda, de sanna, kapabla till motstånd, lika få till antalet som i någon annan era, fram till vår egen. Med antagandet av förstadagens vila bevittnar vi den ursprungliga bildandet av den romersk-katolska religionen. Liksom masken är i frukten har *det djävulska "märket"* inträtt i kristen religiös lära och praktik, och för jordisk evighet, fram till Jesu Kristi härliga återkomst.

Subtilt, i Upp. 13:1, flyttas " *diademen* " från de " *sju huvudena* " till de " *tio hornen* ". Anden indikerar således att **monarkiernas Europa** är målet i samband med dess underkastelse till den romerska påveregimen som etablerades från 538 till 1798, det vill säga vad Dan. 8:24 profeterade genom att säga: " *De tio hornen är tio kungar som skall uppstå ur detta rike. En annan skall uppstå efter dem, han skall vara olik den förra, och han skall kuva tre kungar.* " Det är därför denna andra " *kung* " av Daniel som betecknas med symbolen för de " *sju huvudena* " i Uppenbarelseboken. I denna vers måste vi notera vikten av precisionen " *han skall vara olik den förste* " eftersom denna " *skillnad* " är hans påvliga religiösa makt. Således, i motsats till den romerska påvekyrkans påståenden, är påvarna inte aposteln Petrus efterträdare, eftersom Gud placerar den påvliga regimens uppkomst efter det romerska rikets upplösning; vilket fullbordades från år 395. Länken som förbinder denna era av de " *tio hornen* " i Europa är fortfarande den " *synd* " som kejsar Konstantin etablerade. Men den här gången är "solens dag" påtvingad av en religiös organisation, och dessutom har den döpts om till "Herrens dag" eller, på latin, "Dies Domenica" och på franska: "söndag". Utifrån vår kunskap om dessa fakta kommer värdet av vår tro att bero på vår reaktion. Är vi upprörda, förstummade, utmanade, förvånade, chockade, indignerade, eller lämnar den oss kalla och likgiltiga? Den som drabbades av förolämpningen är inte vem som helst. Detta är den store Guden, skaparen av allt liv, allt, lagar eller principer, och priset att betala står i proportion till hans allmakt. Oavsett om man är medveten om problemet eller inte, betalar hela mänskligheten konsekvenserna av denna gudomliga majestätslöshet genom ständiga förbannelser som drabbar den på många sätt: vulkanutbrott, jordbävningar, tsunamier, förödande cykloner, invasioner av destruktiva insekter, översvämningar, hagel och dödliga krig, etc. Till kejsar Konstantins fel lade det romerska påvedömet till *den "arrogans"* som Dan 7:8 och 20 tillskriver honom, genom att våga omvandla den ursprungliga texten i Guds tio budord, och gå så långt som att våga stryka texten i det andra budet, genom vilket Gud förbjuder att man faller inför snidade bilder av alla jordiska eller himmelska varelser. Genom att ignorera detta gudomliga förbud faller mängder av människor inför bilder av

helgon som kanoniserats av den påvliga romersk-katolska kyrkan själv, och begår därmed religiöst gudomliga styggelser. Med tiden reproducerar människor samma beteenden, även om det historiska sammanhanget förändras. Men i vår tid har den långa freden som sträckte sig fram till år 2022 accentuerat fenomenet. Gud och hans principer ignoreras och föraktas orättvist och avskyvärt. Påvekyrkan formaliserade därmed den hedniska form som kristendomen haft sedan år 321. Och när den gudomliga sanningen spreds genom Bibeln mellan 1170 och 1789, förföljde den Guds protestantiska profeter och Bibeln själv, vars läsning var förbjuden, till döds; förbrytare utsatte sig för döden, fängelse eller kungens galärer.

För att sätta stopp för denna avskyvärda dominans uppväckte Gud den franska revolutionen och dess hämndlystna massaker, och tog de huvudsakliga bovarna som offer: monarkin och prästerskapet inom den romersk-katolicismen, inklusive påven Pius VI, som dog i fängelse i Valence i Drôme år 1799. Den religiösa fred som Gud upprättade efter dessa massakrer skulle gynna återställandet av hans lärosanning. Det var därför i denna tid av religiös fred som adventisträttegångarna 1843 och 1844 kunde genomföras. Men bortsett från de utvalda som utvaldes i dessa prövningar av profetisk tro, gynnade freden särskilt utvecklingen av fritt tänkande och ateism som formades i de franska revolutionärernas sinnen. Och denna modell spred sig till alla västeuropeiska nationer, genom krigen som ledde Napoleon I ' Frankrikes kejsare. Situationen kunde bara förvärras med tiden, tills "**ändens tid**" som profeteras i Dan. 11:40: "**Vid ändens tid** skall Söderns kung stöta fram mot honom. Och norrs kung skall komma mot honom som en virvelvind, med vagnar och ryttare och många skepp; han skall dra inåt landet, sprida sig som en ström och svämma över ." Denna "**ändens tid**" inträffar vid slutet av tiden för de utvaldas besegling enligt Upp. 7:3: "**Skada inte jorden eller havet eller träden, förrän vi har beseglat vår Guds tjänare på deras pannor .**" Ett sista varnande straff, jämfört med det franska folkmordet 1793-1794, kommer sedan för att drabba det skyldiga Europa och världen.

Europas sista era betecknas av den totala avsaknaden av "**diadem**" på de "**tio hornen**" och de "**sju huvudena**", likt bilden på Apostel 17:3: "**I Anden förde han mig bort till öknen. Och jag såg en kvinna sitta på ett scharlakansrött odjur, fullt av hädiska namn , med sju huvuden och tio horn .**" Försvinnandet av "**diadem**" på de "**tio hornen**" innebär att Anden riktar sig mot Europa i en tid då monarkier mestadels har ersatts av republikanska regimer. Men från den föregående eran har dessa republikanska nationer behållit de "**hädelser**" som är knutna till de "**sju huvudena**", det vill säga knutna till den romerska påvestaden. Likaså bär det nya "**scharlakansröda**" "**odjuret**" den färg som förknippas med den romersk-katolska påvliga regimen som kallas "**Babylon det stora**" i Upp. 17:4: "**Kvinnan var klädd i purpur och scharlakansrött och prydd med guld och ädelstenar och pärlor. Hon hade en gyllene bägare i sin hand, full av styggelser och sin otukts orenhet. Och "scharlakansrött" är, liksom "karmosinrött" och "purpur", färgen på "synd" enligt Jes. 1:18: "Kom nu, låt oss gå till rätta!" säger Jahve. "Även om era synder är som scharlakansrött , skall de bli vita som snö; även om de är röda som karmosinrött , skall de bli som ull .**" » En

scharlakansröd "mantel" symboliserade den "synd" som lades på Jesus i Matteus 27:28: "Och de klädde av honom hans kläder och satte en *scharlakansröd mantel* på honom." Men denna "scharlakansröda mantel" bekräftade honom också som "judarnas kung"; "scharlakansrött" är också ett tecken på kunglighet.

Denna bild som ges i Upp. 17:3 är den från vårt västerländska läger som delar det religiösa arvet från den romerska påvekyrkan. **Denna delning gäller även de protestantiska nationerna arvtagare till den första dagens vila som lärs ut av den romerska kyrkan. Men det är också bilden av den sista universella regeringen** som kommer att bildas och etableras av de överlevande rebellerna från tredje världskriget. Denna sista jordiska auktoritära regim symboliseras i Upp. 13:11 av "odjuret som stiger upp ur jorden". Den framträder, med tiden, efter det "första odjuret" som självt "steg upp ur havet" i Upp. 13:1. I denna följd av "havsländ" profeterar Gud de successiva herravälden, romersk-katolska, sedan amerikanska protestanter, enligt bilden som föreslås i 1 Mos. 1:9-10: "Och Gud sade: Samla sig vattnet under himlen till en enda plats, så att det torra landet syns. Och det blev så. Gud kallade det torra landet jord, och samlingen av vatten kallade han hav. Och Gud såg att det var gott."

komplementära natur demonstreras av successiva översikter över den kristna eran från olika perspektiv, och alla dessa översikter överlappar varandra för att bilda de **kompletterande** budskap som Gud uppenbarar. Profetians betydelse kanske bara blir uppenbar för några av de utvalda när de ser övertygande bevis på de tolkningar som föreslås för dem. Jag påminner er om att för vissa kommer det att vara för sent när profetian uppfylls, eftersom Gud förklarar i Hes. 33:33: "När detta sker, och se, det sker! De kommer att inse att det fanns en profet bland dem." De kommer att veta, ja, men för sent, eftersom detta budskap gäller dem som Gud säger till sin profet i vers 32 ovan: "Se, du är för dem som en behaglig sångare, med en vacker röst och skicklig musik. De lyssnar till dina ord, men de omsätter dem inte i praktiken." Jag känner till den här versen väl eftersom den presenterades av Anden för någon som frågade mig om den. Sammanhang förändras, men upproriskt mänskligt beteende fortsätter i otro. Nej, för att behaga Gud får människan inte vänta på uppfyllelsen av profetior, hon måste tro på deras uppfyllelse innan hon har det bevisade beviset. Tro är en förtroende som ges i förväg till den uppenbarande Guden. Och när uppfyllelsen av saker kommer, behåller Gud bara den brist på tro som tidigare visats av de icke-troende eller, tvärtom, den tro som noterats hos hans sanna utvalda. Det är därför som bevisen som erbjuds de utvalda genom profetiorna inte rör deras uppfyllelse, utan de framträder i upptäckt och förståelse av de finesser som Gud demonstrerar i sitt profetiska arrangemang. Detta är beviset som Gud anser behagligt, eftersom hans utvalda upptäcker och beundrar hans gudomliga oändliga, obegränsade visdom och intelligens. Att förstå bibliska profetior innebär att man tilldelar ett andligt diplom som Gud erbjuder den utvalda som visar sig värdig det. Ty bibliska profetior kondenserar och återger läror som tillhandahålls av hela Bibeln från Första Moseboken till Uppenbarelseboken. Det är denna profetiska studie som låter oss bekräfta att alla böcker som utgör Bibeln är uttryck

för inspirationen från den ende Ande Gud som besökte oss gömd i en mänsklig kropp i Jesus Kristus.

Från litet ljus till stort ljus

Med förnuft och nytta fäster vi vikt vid datumen 1843 och 1844 för de två första adventistprövningarna. Men det är hög tid att inse att datumet 1994 präglades av en härlighet större än dessa två datum. Och detta trots karaktären av denna andliga upplevelse som kvävts och ignorerats av adventister som spridits över hela världen. Ändå är det på detta datum 1994 som Gud presenterade det stora ljus som profeterades i den allra första synen som han gav till sin profetissa Ellen Gould White och som hon återger och beskriver i sitt verk "Early Writings". Detta stora ljus är värt denna kvalifikation, eftersom det till skillnad från det tidigare som etablerades mellan 1844 och 1873 är definitivt och kommer aldrig att ifrågasättas. Dess betydelse bekräftas av det faktum att Gud förnekar värdet av det ursprungliga adventistiska arvet genom att säga i sitt budskap till "**Laodicea**", namnet på den sista eran av officiell institutionell adventism, i Upp. 3:17-18: "*Eftersom du säger: 'Jag är rik och har fått mycket och behöver ingenting', och inte vet att du är eländig och ömklig och fattig och blind och naken, råder jag dig att köpa av mig guld som har luttrats i eld, så att du kan bli rik, och **vita kläder**, så att du kan klä dig och din nakenhets skam inte ska uppenbaras, och ögonsalva för att smörja dina ögon, så att du kan se.*" » I denna vers bekräftar behovet av att från Jesus Kristus få "**vita kläder**" ifrågasättandet av statusen hos adventismens pionjärer som Gud riktar in sig på och utser i Upp. 3:4, genom att säga dessa välsignande ord om dem: "*Men du har i Sardes några få män som inte har befläckt sina kläder; de skall vandra med mig i **vita kläder**, ty de är värdiga.*" Uppenbarligen har denna värdighet gått förlorad och behovet av att ifrågasätta den adventistiska traditionens läromässiga arv är uppenbart och stöds. Och detta, desto mer, eftersom den grundläggande versen för adventismen, Daniel 8:14, måste översättas helt och hållet. Den gamla översättningen "*Till två tusen tre hundra kvällar och morgnar då skall helgedomen renas*" blir enligt den hebreiska texten: "***Till två tusen tre hundra kvällar och morgon; och heligheten skall rättfärdigas.***" Detta är inte en enkel rengöring utan en fullständig omöversättning. Och den här gången har budskapet fördelen att det blir tydligt och begripligt, eftersom det inte längre handlar om en himmelsk helgedom som ska renas, utan om gudomlig och mänsklig "**helighet**" som ska "**rättfärdigas**" genom den "**eviga rättvisa**" som Jesus Kristus har fört med sig, enligt Dan 9:24: "*Sjuttio veckor är bestämda över ditt folk och din heliga stad, för att överträdelserna ska fullbordas och syndernas slut ska göra slut, för att försona missgärningar och införa evig rättfärdighet, för att besegla synen och profetian och smörja det allra heligaste.*" Budskapet i Dan 8:14 blir logiskt och sammanhängande eftersom det framträder efter anklagelserna som Gud riktar mot falsk kristendom, arvtagare till de romersk-katolska styggelserna som citeras i vers 13 som föregår det: "*Jag hörde en helgon tala, och en annan helgon sade till honom som talade: Hur länge ska synen handla om det dagliga ~~offret~~ och om den*

förödande synden? Hur länge ska ~~helgedomen~~, heligheten och armén ~~trampas~~ på? ". Från våren 1843, slutet av de 2300 kvällsmorgnar som börjar våren år 458, stänger Gud sin nåds dörr för denna falska kristendom som berör alla officiella kristna religioner som utövar resten av den första romerska dagen. Urvalet av de adventistiska utvalda kan därför börja från och med denna vår 1843, och detta är syftet med de två falska tillkännagivandena om Jesu Kristi återkomst för datumen våren 1843 först, sedan för den 22 oktober 1844. För Gud spelar det ingen roll att Jesus inte kommer på dessa två datum, för honom är det enda som spelar roll hur dessa tillkännagivanden tas emot av kandidaterna för trons prov. Och där diskvalificeras Descartes lärjungar automatiskt, eftersom Guds resonemang inte har något kartesiskt över sig utan är extremt subtilt. För honom spelar det som är falskt sanningens roll, under en begränsad provningstid. Det falska som Gud använder är inte en lögn, eftersom Gud använder den för att frälsa sina utvalda, till skillnad från djävulen som använder det falska i sina lögn för att förgöra mänskliga själar.

När det gäller profetisk förståelse har det lilla ljuset från 1844, symboliskt kallat " **midnattsropet** " enligt " **liknelsen om de tio jungfrurna** ", inte längre något att jämföra med det stora. År 1994 kom ljuset som Gud gav för att helt belysa de 12 kapitlen i Daniels bok och de 22 kapitlen i Uppenbarelseboken. Det var inte förrän 2018 som nya ljus ledde mig till att studera och dela de profetiska pärlorna som är gömda i Första Moseboken. Det var samma datum som Anden lät mig upptäcka existensen av ett profetiskt budskap som finns i den ursprungliga texten till Guds tio budord. Och det var återigen på våren 2018 som förklaringen som leder till att Jesu Kristi återkomst fastställs till våren 2030 uppenbarades för mig, och för min broder i Kristus Joel som stöder mig och hjälper mig effektivt tack vare de gåvor och det exceptionella historiska minnet som Gud gav honom.

Jag har väntat sedan 1982 på att tredje världskriget, som har förberetts för att börja i Ukraina sedan den 24 februari 2022, ska uppfyllas. Och jag ser det äntligen ske. Inte för att jag hade bråttom att gå in i detta skrämmande sammanhang, utan för att jag visste att händelsen var oundviklig, eftersom den var profeterad av Skaparen Gud. Denna fruktansvärda fas låg framför mig, och efter den, den ännu mer fruktansvärda, det slutliga trons provning där ett dödsbeslut kommer att utfärdas mot alla som iakttar Guds heliga sabbat. Och i slutet av detta provning, slutligen, befrielsen som bringas av den härliga och gudomliga Jesus Kristus.

Den ständiga tillväxten av gudomligt ljus har också ökat min kunskap om Gud, och jag har kunnat inse hur mycket hans sanna avbild ignoreras av jordens invånare och först och främst, skam över dem, av kristna fram till sjundedagsadventisterna, övergivna av Gud sedan 1994. Med tiden och teknologin har jorden blivit en liten by där alla upptäcker andras existens och seder. Som ett resultat av dessa internationella utbyten utvecklas en internationell människotyp över hela jorden. Samma smak för konsumtion, samma intresse för teknologi och dess framsteg, samma typer av mat och dryck, och även, och framför allt, samma falska uppfattning om skaparguden. I Kina, landet som dyrkar den store draken, representerar "ying och yang" de motsatta principerna om gott och ont. Krafterna

är lika, och vinnaren är ibland den ena, ibland den andra. Dessa filosofier har trängt in i vårt västerländska samhälle. Och detta har blivit allt lättare eftersom den romersk-katolska religionen länge har presenterat den kristna tron under denna princip: Gud är det godas gud, Satan djävulen är det ondas gud. Det vore mer korrekt att säga: Gud är sanningen, Satan djävulen är lögnaren och lögnen. Allt detta eftersom Gud ibland skadar upproriska människor och onda änglar. Likaså, omvänt, för att förföra sina offer kan Satan ibland göra dem gott. Men tiden för "vassle" är över; vi måste nu befria oss från de falska fördomar som överförts av mänskliga religiösa traditioner. Nej, det finns inte en godhetens Gud och en ondhetens Gud som skaror av västerländska människor uppfattar det med de kinesiska eller hinduiska orientalerna. Den verkliga situationen är mycket annorlunda, eftersom det bara finns en Gud, Skaparanden, som ger gott eller ont. När han tillfogar ont kan han göra det direkt själv genom naturen, eller så kan han anförtro handlingen till djävulen och hans demoner. Men han och endast han bestämmer allt. Demonerna har redan visat att de inte kan motstå kraften hos Skaparguden inkarnerad i Jesus Kristus. De fruktar honom och underkastar sig hans auktoritet. Det godas läger och det ondas läger är därför absolut inte lika. Men denna felaktiga uppfattning om saker och ting består eftersom människor är offer för sin bibliska okunnighet och inflytandet från falska utländska filosofier.

Som en slutlig sammanfattning av min kunskap om bibliska profetior noterar jag likheter mellan de epoker som fastställts genom indelningen av profetisk tid. Huvudindelningen är centrerad kring datumet 1844. Vi har därför en era mellan den apostoliska eran och 1844, och en era mellan 1844 och Jesu Kristi återkomst. Nu följer dessa två epoker samma dubbla erfarenhet. De börjar i en tid av ljus, passerar genom en tid av mörkrets herravälde, och det gudomliga ljuset återvänder för att reparera de läromässiga fel som antagits. Jag utvecklar denna idé för eran före 1844. Den börjar i det läromässigt rena och fullkomliga apostoliska ljuset, passerar sedan mellan 538 och 1798 genom en tid av djupt mörker, men genom reformationen på 1500-^{talet} återställer det bibliska ljuset evangeliska sanningar som frälsning given av nåd och tro baserad enbart på bibliska Skrifter. För perioden efter 1844: Adventisternas provningar producerar den sjundedagsadventistiska tron nitisk för gudomlig sanning; Adventistisk tro återger apostlarnas fullkomliga tro. Med tiden blir adventismen världslig och förlorar sin kärlek till sanningen, och mörkret dominerar den fram till 1994, då Gud väcker ett nytt adventistiskt hopp om Jesu Kristi återkomst. Det stora profetiska ljuset som följer med detta hopp förkastas och föraktas trots den varning som Gud ger i 1 Tess. 5:19-20-21: " *Släck inte Anden. Förakta inte profetior. Utan pröva allt; håll fast vid det goda.* " Och i detta trosprovning utväljer Gud sina sista utvalda bärare av sitt stora och oefterhärmliga ljus. Under adventisttiden är datumet 1994 därför jämförbart med 1500-talets . Vi kan således bättre förstå hur Gud år 1844 nollställer räknarna. Hans krav på den sanna sjundedagssabbaten etablerar nya grunder som villkorar uppnåendet av frälsning. Nåd erhålls nu på villkor att den kallade visar sig värdig utkorelsen genom sin kärlek till profetisk biblisk sanning. Kunskapen om sabbaten som gradvis anammats återger, genom symbolen för de " *tolv stammarna* " i Upp. 7, ett begynnelsestadium av fullständig upplysning jämförbart med tiden för de " *tolv*

apostlarna ". Således rättfärdigar följden av de två epokerna åberopandet av de " **24 äldste** " i Upp. 4:4: " Runt omkring tronen såg jag **tjugofyra...** " **troner** , och på dem sittande **tjugofyra äldste** , klädda i vita kläder, och på sina huvuden guldkronor . Dessa " **äldste** " " **sitter** " eftersom de har vunnit segern liksom Kristus före dem, till vilken Gud profetiskt säger i Ps. 110:1: " *En psalm av David. YaHWéH säger till min Herre: Sitt på min högra sida, till dess jag lägger dina fiender till din fotapall.* "

Från 1844 fram till idag har den icke-stridande kristna tron blivit ljummen, formalistisk, traditionell och därför mycket ytlig. Nu, i föregående kapitel, citerade jag denna vers där Jesus sa: "Detta **är det eviga livet, att de känner er.** " du, den ende sanne Guden, och den du har sänt, Jesus Kristus. " Nu, i 1 Mos. 4:1, säger Anden till oss: " Adam **kände** sin hustru Eva, och hon blev havande och födde Kain och sade: Jag har format en man med hjälp av YaHWéH . " I denna vers tar verbet " **att känna** " en sexuell form som bevisar att Gud inte under några omständigheter kan nöja sig med en ytlig relation, eftersom han kräver av sina sanna utvalda en djup, uppriktig och maximal gemenskap; vilket diskvalificerar traditionella kristna religioner.

Under lång tid, och fram till Guds förkastande av den institutionella adventismen, misstolkade dess teologer sig i sin tolkning av de förebråelser som Jesus riktar till sina tjänare i sitt budskap i " **Laodicea** ". De tolkade alltid hans " **ljumhet** " som en brist på broderlig kärlek, särskilt noterad som ett tecken på välsignelse, i budskapet i " **Filadelfia** ", vars namn just betyder: broderlig kärlek. Var ligger då deras fel? Det grundar sig på det faktum att Jesus inte kan förebrå sin Utvalde för brist på broderlig kärlek, eftersom denna frukt inte beror på henne, ty broderlig kärlek är en gåva från Gud: han ger den eller ger den inte. Å andra sidan bär den Utvalde ansvaret för vad som hindrar Gud från att få henne att bära denna frukt av broderlig kärlek. Det är också en brist på kärlek, men mer andligt, en brist på kärlek till den gudomliga profetiska sanningen som Jesus Kristus hävdar vara " **vägen** , som genom **sanningen** leder till **evigt liv** ", enligt Johannes 14:6. Låt oss ta bort denna " **sanning** ", vilket är fallet med den Utvalde " **Laodicea** "; " **Vägen** " avbryts och leder inte längre till " **evigt liv** ". I detta uttryck får " **sanningen** " **stor betydelse, eftersom det är denna som förbinder " vägen till evigt liv** ".

Låt oss inte glömma, som bekräftelse, detta andra citat, ofta dåligt översatt, där ordet "trohet" ersätter ordet " **sanning** ". » original: " YaHVéHs **sanning** förblir för evigt " , enligt Ps. 117:2.

Vad den officiella adventismen inte har förstått är att budskapet som Jesus Kristus formulerat är baserat på en specifik erfarenhet som inte är en generalisering. Under specifika historiska omständigheter, det vill säga mellan 1980 och 1991, presenterade jag för Gud i Kristus, för de lokala ledarna i adventistfästet Valence i Drôme i Frankrike, ljuset från profetierna i Daniel och Uppenbarelseboken, perfekt och fullständigt dechiffrerade enbart med hjälp av Bibeln, vars spridda läror ger alla svar och förklaringar. Och eftersom detta ljus åtföljdes av ett tillkännagivande om Kristi återkomst för år 1994, avvisades budskapet och dess budbärare, det vill säga min ödmjuka och enkla person,

uteslöts officiellt från institutionen, men inte 1994, då fakta skulle ha bevisat att jag hade fel, utan utan att vänta på detta datum, från hösten 1991; vilket är ännu mer orättvist och därför ytterst fördömligt av den rättfärdige och gode Guden. För, jag påminner er, var det just genom två falska tillkännagivanden om Kristi återkomst som Gud prövade de kristnas tro på den tiden 1843 och 1844. Och varför dessa falska tillkännagivanden? Att åsidosätta, eller helga, sina sanna utvalda på den tiden. Det sanna eller det falska hade bara ett mål: att avslöja den djupa och verkliga andliga naturen som varje kristen döljer inom sig. Dessa adventistiska erfarenheter liknar beräkningen av det resonemang som Gud inspirerade den vise Salomo i fallet med barnet som två mödrar omtvistade. Genom att beordra att barnet skulle delas i två delar visste Salomo att hans order inte skulle behöva utföras, eftersom den sanna modern hellre skulle förlora sin son än att se honom dö. Likaså visste Gud att Jesus inte skulle komma 1843, inte heller 1844, inte heller 1994, utan varje gång, i den mörka massan av falska hycklande kristna på den tiden, likt stjärnorna på den mörka himlen, skulle hans sanna utvaldas osynliga naturer lysa starkt. Och år 1844 uppnådde han vad han ville uppnå: en församling av utvalda , men valda endast för en kort tid, tills sataniskt mörker kontrollerade och behärskade den, i sådan grad att Gud tvingades överge den till ondskans läger år 1994. Och från början av 1995 helgade adventismens officiella allians med den protestantiska federationen konkret denna övergivande, då adventistkyrkan hade blivit en församling av fallna människor . Med Jesu Kristi ord " **kräktes** " den sedan av honom. Och detta val av verbet "att kräkas" är rikt på lärdomar. För den som kräks känner sig illamående. I denna bild förkastar Jesu Kristi kärlek med avsky de ovärdiga kallade som föraktar honom.

Abrahams efterkommande

Detta ämne har diskuterats flitigt av kristna sedan aposteln Paulus tid fram till idag, men idag inbjuder jag dig att upptäcka nya och originella aspekter av detta ämne för reflektion.

Jag bestrider inte Paulus förklaring att Abrahams säd är Kristus. Jag ska visa att det faktiskt finns två typer av Abrahams säd: den ena är köttslig, den andra är andlig.

Bokstavligen talat handlar Abrahams första efterkommande om hans son Isak. Och följande studie kommer att visa att Abrahams efterkommandes succession återger en form analog med den erfarenhet Adam upplevde. Detta består i att Abraham själv görs till en ny Adam. Låt oss följa dessa stadier av hans efterkommande.

Hans son Isak föds som Kristus genom ett mirakel utfört av Gud.

Hans son Isak blir illa behandlad av sin bror Ismael, precis som Kristus kommer att bli illa behandlad av sina judiska bröder.

Hans son Isak samtycker till att offras på altaret som hans far reste i lydnad mot Guds befallning. Likaså samtycker Jesus Kristus till att offra sitt liv i lydnad mot Faderns befallning.

Som vuxen tar Isak till hustru den som Gud utväljer åt honom. På liknande sätt kommer Jesus Kristus att ha till hustru sin Utvalda, bildad ur samlingen av hans utvalda, återlösta genom hans blod som utgöts på korset. Och denna andliga "brud" består av utvalda som är utvalda av Gud.

Denna jämförelse med Kristus fungerar även med Adam, den första människan som Gud skapade till Kristi avbild.

Adam valde inte heller sin hustru, det var Gud som gav henne till honom.

Adam fick två söner, Kain och Abel, och Abraham fick två söner, Ismael, den oäkta sonen, och Isak, den äkta sonen.

Kain dödar sin bror Abel av svartsjuka; likaså är Ismael svartsjuk på Isak, den rättmätige sonen och arvingen, och behandlar honom illa.

För att ersätta Abel, som dödades av sin bror Kain, gav Gud Adam en ny son vid namn "Set". På liknande sätt var Isaks två söner varandras motsatser: Esau var köttslig, Jakob var andlig. Jakob kände sig hotad av döden på grund av det trick han hade spelat sin bror för att ta ifrån honom hans födslorätt för sin egen vinning. Det var inte Esau som stred mot honom, utan Gud själv, och i slutet av kampen dödade Gud honom andligt genom att döpa om honom till Israel. Under detta nya namn var Israel jämförbart med Set, Adams tredje son, som också var mycket andlig och välsignad av Gud.

Set kommer att få avkomma till " **Guds söner** " tills de sista ättlingarnas äktenskap blandas med " **människornas döttrar** " enligt 1 Mos. 6:2. På liknande sätt kommer Israel att få tolv söner som kommer att bli de grundande patriarkerna för de tolv stammarna av det köttsliga Israel i det gamla förbundet, som i det långa loppet fördömdes av Gud för sina onaturliga allianser, sina pakter med sina fiender och sitt förkastande av Messias Jesus.

Sets söners avfall straffas med flodens vatten. På liknande sätt straffas det köttsliga Israels slutgiltiga avfall med dess nationella död, efter att dess messias förkastats.

Denna demonstration bevisar att Gud genom Isak åtog sig en ny mänsklig konstruktion som tog formen av Israel av den gamla alliansen i vilken Kristus föddes, förlossare från sina utvaldas synder.

Den stora lärdomen från denna demonstration är att förstå hur detta gamla förbund programmerades att försvinna eftersom det ersattes av det nya förbundet. Och detta får mig att påpeka dessa saker.

Vem var Abraham? En man bland alla syndare som befolkade jorden på hans tid. Han levde i Ur i Kaldeen bland människor som var fördärvade och syndiga inför Gud. Men Gud ryckte honom från hans omgivning för att välsigna honom eftersom han var värdig det. Och vid denna tidpunkt i den jordiska historien är Abraham den andliga fadern till de sanna troende, bilden av de utvalda som Kristi blod kommer och kommer att återlösa från alla jordens syndare. Det är därför viktigt att komma ihåg att innan Abraham blev grundaren av en efterkommande som kommer att ta formen av det köttsliga Israel, är han bilden av de utvalda som valts ut bland de hedniska folken. Längre okunniga om Abrahams berättelse ignorerade de hedniska nationerna det sanna frälsningsprogram som Gud planerat. Det måste sägas att judarna, avundsjuka på sina privilegier, inte var och fortfarande inte är delaktiga. Avundsjukan hos "**judarna i Satans synagoga**" återges av Jesus Kristus i hans apokalyps, i Upp. 2:9 och 3:9. Det kristna erbjudandet om frälsning som föreslogs hedningarna irriterade dem fruktansvärt och de kämpade mot denna nya konkurrens med avskyvärda metoder, vars syfte var att få dem att dö, liksom Jesus Kristus, deras Mästare före dem.

Nu när dessa saker och detta gamla förbund är bakom oss, kan vi fullt ut uppskatta den sanna frälsningsplan som Gud har förberett för alla sina utvalda. Ty oavsett deras utseende eller deras språk är de utvalda utvalda från hela jorden, enbart på grundval av deras kärlek till Guds sanning och den profana sanningen, eftersom lögn i alla dess former är hatiskt; detta av den anledningen att det alltid orsakar lidande för någon. Det är lätt för en människa att bedra en annan, men att bedra Gud är omöjligt. Det är därför, i hans standard för evig frälsning, "**lögner**" inte längre har sin plats, som Jesus påminner oss om i Upp. 22:15: "**Borta bort hundarna, trollkarlarna, otuktsmännen, mördarna, avgudadyrkarna och den som älskar och ljuger!**"

För Gud finns det inga små eller stora lögner, det finns bara lögner, frukt av Satans djävulska ande och hans demoner som Gud dömt till döden. Det är därför han, i absolut opposition, upphöjer renheten, den perfekta transparensen i den karaktär som krävs för att hans utvalda ska kunna ta bilden av "**kristallen**", i Upp. 22:1: "**Och han visade mig en flod av livets vatten, klar som kristall, som utgick från Guds och Lammets tron.**" Vad säger Gud oss i denna bild? Översättning: och han visade mig ett levande folk, vars karaktär klar som kristall var i enlighet med Guds dom (tron) i Jesus Kristus, som byggde och producerade den.

Genom århundradena och årtusendena har det köttsliga Israels existens avtagit men inte hindrat hedningar från att komma in i Guds folk. Rahab, prostituerade från Jeriko, var ett utmärkt exempel. Rut, änkan av utländskt ursprung, är ett annat. Gud hindrade aldrig en hedning som ansågs värdig hans frälsning från att komma in i hans folk. Men det är sant att det inte var förrän Kristi död och uppståndelse som de omfamnade sanningen i stora mängder.

Sammanfattningsvis framställer sig den historia som placeras under det gamla förbundets tecken som en konkret livserfarenhet placerad under normen av gudomliga lagar, placerade inom parentes mellan de två frälsningsfaser som presenteras för hedningarna. Gud ger oss denna erfarenhet som ett exempel, för att i huvudsak visa oss vad vi absolut inte får upprepa. För i denna erfarenhet är goda förebilder att efterlikna mycket sällsynta. Och i de flesta fall är det framför allt fel, felbedömningar och upproriska handlingar som presenteras för oss, så att den gudomliga fördömmelsen av dessa saker uppenbaras. De verkligt utvalda kommer inte att framkalla dessa fel, eftersom deras lydiga natur skyddar dem från dem. Deras kärlek till Gud och hans sanning är deras rustning och deras pansar, eftersom de inte känner någon glädje i att skada den Gud de älskar av hela sin själ.

Denna studie hjälper oss att bättre förstå varför judarna, när Jesus presenterade sig för dem, påstod sig vara Abrahams ättlingar. De hade helt glömt att Abraham själv från början var en enkel hedning. Deras köttsliga uppfattning om sitt Israel hade stolt lett dem till att betrakta hedningarna som vanliga "stenar" utan själar. Och med kännedom om deras hemliga tankar profeterade Jesus om hedningarnas omvändelse genom att säga till dem i Matteus 3:9: "*Och tro inte att ni kan säga till er själva: 'Vi har Abraham till fader.' Ty jag säger er att Gud kan uppväcka barn åt Abraham av dessa stenor.*" Och det var precis vad han skulle göra.

Paulus var alltför fäst vid sin judendom och förstod inte detta hedniska ursprung i det gudomliga frälsningsprojektet, men hans undervisning i Rom 11 påminner om de väsentliga lärdomarna; särskilt risken för att konverterade hedningar skulle reproducera den judiska otrons fel; vilket skulle bli resultatet av ett ignorande av den bibliska och historiska varning som betalades dyrt av de judar som utestängts från frälsning. Tyvärr ignoreras varningar systematiskt av människor som är naturligt upproriska och stolta, eller enklare, likgiltiga. Olydnaden hos icke-troende och icke-troende är därför inte en överraskning, men den förblir föremål för en observation som i det långa loppet rättfärdigar Guds dom och hans dödliga straff.

I Abraham skapar Gud därför, parallellt med Adams ättlingar, en ny mänsklighet i vilken han planerar att "uppenbara" sig själv. Och detta verb "uppenbara" ensamt sammanfattar fortfarande hela hans program, eftersom den övergripande bibliska uppenbarelsen slutar just med hans stora profetiska uppenbarelse som kallas Uppenbarelse, vilket betyder: Uppenbarelse. Och den första versen i kapitel 1 bekräftar dess roll: "***Jesu Kristi uppenbarelse, som Gud gav honom för att visa sina tjänare det som snart måste ske, och som han lät kungöra genom att sända sin ängel till sin tjänare Johannes.***" Men var försiktig, denna uppenbarelse är bara en förlängning av hans stora uppenbarelse i Jesus Kristus. Denna sista profetia är användbar för hans tjänare som kände igen honom

i Jesus Kristus. Kulminationen på Guds uppenbarelse var därför hans inkarnation i det gudomliga och mänskliga köttet vid namn Jesus från Nasaret. För trots allt sitt utseende och sin överensstämmelse med den normala mänskliga modellen präglades denna kropp av Gud av en säregenhet på genomnivå. Upptäckten av arken som bar hans blod av Ron Wyatt gjorde det möjligt att veta att Jesu kropp hade 23 X-kromosomer och en enda Y-kromosom. Bortsett från denna säregenhet var Jesu Kristi kropp lik vår: samma fallenhet att lida, av hunger, törst eller fysiska köttsliga blåmärken. Gud kom för att uppenbara sin kärleksfulla karaktär som hans skrämmande gudomliga aspekt delvis maskerade i det gamla förbundet. Han hade dock redan kraftfullt manifesterat sin kärlek till sina skapelser, men när han konfronterades med upproriska människor var han ofta tvungen att tukta och straffa. Mose, Kaleb och Josua uppfattade och svarade på denna gudomliga kärlek. Så att de representerade på sin tid de sällsynta utvalda som Jesus idag kan känna igen som sina barn på grund av deras lydnad tack vare den kärlek de har för honom. Det blir då uppenbart att Gud för sin del inte har förändrats, varken i Ande eller i Sanning, inte heller i karaktär eller i straffande reaktion, för i Jesu Kristi ord finner vi allt detta: ömhet mot dem som älskar honom och stränga varningar mot hans fiender.

Guds uppenbarelse baserades därför på hans inkarnation i Jesu Kristi kött och ande. Vi lär oss i 1 Mos 4:26 att Guds namn, YaHweh, först framkallades från det ögonblick då Set, Adams tredje son, födde hans son Enos: "Set fick också en son, och han gav honom namnet Enos. Då började man åkalla YaHwehs namn." Detta bekräftar den parallella länk som uppenbarats ovan med Jakobs födelse, ersatt av Israel, som således tar formen av Isaks tredje son. Och detta namn "YaHweh" är i sig ett avslöjande av Guds plan att uppenbara sig själv. För den korrekta översättningen av detta ord är ett verb som ska konjugeras både i presens men särskilt i futurum, vilket då översätts till: Han är och han kommer att uppenbara sig, eller han kommer att uppenbara vad han är. Detta namn som Gud gav sig själv sedan Sets tid bar därför ett budskap som de judiska och kristna religionerna berövade sig; judarna uttalade det inte, de falska kristna hade ändrat det till namnet "Evig". För Gud var hans projekt att uppenbara sin kärleksfulla och rättvisa natur viktigare än att övertyga människor om sin evighet. Falsk tro har därför ständigt frustrerat skaparguden genom att vägra uttala sitt sanna namn. Och jag förstår idag varför jag personligen drivs av att rätta till detta fel i alla mina skrifter. Gud har ett namn: YaHWéH, vars tal är: 26; Yod=10, Heth=5, Wav=6, Heth=5. Det råkar vara så att departementet Drôme där jag bor också bär talet 26. Och jag fann i 3 Moseboken 26 nycklarna till att tolka apokalypsens "*trumpeter*". Men det finns ännu mer att upptäcka, att när Gud själv uttalar sitt namn, säger han inte; han kommer att vara, men jag kommer att vara, annars kommer jag att uppenbara vad jag är. Och på hebreiska ändras skriften av hans namn och blir: AHWH, vars tal då är 17: Aleph = 1, Heth = 5, Wav = 6, Heth = 5; det vill säga det symboliska talet för "dom", enligt Apo.17. Och detta tal 17 är bildat av en 1 och en 7, det vill säga två tal som kännetecknar Gud = 1, skaparen = 7. Men 17 är också 10 + 7, 10 = lagen i de tio budorden + 7 skaparen Gud; här återigen, normerna för gudomlig rättvisa. Ingenting som berör Gud beror på slumpen, utan tvärtom är allt beräknat, tänkt och organiserat av den allsmäktige Gudens

obegränsade Ande. Men var försiktig, tillämpningen av bokstavskryptering gäller endast språk där denna princip normalt existerar, dvs. hebreiska, grekiska och latin.

Vi måste därför komma ihåg att Gud två gånger har tillkännagivit sin avsikt att uppenbara sin karaktär och natur. Och varje gång presenterade han detta tillkännagivande för den släktlinje som bar hans välsignelse, Sets, som 1 Mos 6:2 betecknar som "**Guds son**", och för Israels släktlinje, som Gud gjorde till sitt folk för sin historiska, pedagogiska, universella demonstration. Det var, fram till dess förkastande av Jesus Kristus, "**Guds folk**", också mycket ofta kallat "**Israels barn**", ett namn som påminner om det gudomliga löftet som gavs till deras patriark "**Israel**". Men detta namn kopplar dem till det traditionella och köttliga religiösa arvet; vilket antyder en provisorisk varaktighet. Upprättandet av det nya förbundet kommer att bekräfta denna tillfälliga karaktär av det gamla förbundet.

Sedan Sets släktlinje förstörts av flodens vatten, kommer Israels släktlinje för att ersätta och utöka den. Den kollektiva död som floden orsakade lämnar en allvarlig och fruktansvärd gudomlig varning i historien. Men Guds huvudsyfte är att frälsa de utvalda genom sin inkarnation i Jesus Kristus, och detta kommer att förverkligas i den släktlinje som byggs på Israel, född Jakob, son till Isak, son till Abraham.

Det eviga Rom

Under denna presentation påminner jag om att Rom inte är "den eviga staden" som dess dyrkare tillskriver den, utan en stad vars livslängd kommer att ha varit lång men bara evig. Den har också privilegiet att se sin förstörelse tillkännages och beskrivs av Gud i hans profetiska uppenbarelser i Daniel och Uppenbarelseboken. Vi läser i Upp. 17:16-17: "*De tio hornen som du såg och odjuret skall hata skökan, klä av henne naken, äta hennes kött och förtära henne i eld. Ty Gud har ingivit i deras hjärtan att fullborda hans beslut och att fullborda ett och samma beslut, och att ge sitt rike åt odjuret, tills Guds ord är uppfyllda .*" Sedan är Upp. 18 helt ägnad åt beskrivningen av verkställandet av gudomlig dom. Jesus Kristus sade till offren för sina historiskt berömda religiösa lögnar och förföljelser: Upp. 18:6-8: "*Återgälda henne som hon har betalat, och ge henne dubbelt efter hennes gärningar. Ge henne dubbelt i den bågare där hon har hållt upp.*" Så mycket som hon har förhållit sig själv och levt i överflöd, så mycket plåga och sorg skall ni ge henne. Ty hon säger i sitt hjärta: '*Jag sitter som drottning, jag är inte änka, och jag skall inte se någon sorg .*' Därför skall hennes plågor komma på en dag: död, sorg och hungersnöd, och hon skall förtäras av eld. Ty mäktig är Herren Gud som har dömt henne. I denna vers understryker Gud hennes anspråk på att vara en "evig stad": "*Jag skall inte se någon sorg .*" Hennes straff kommer efter Jesu Kristi härliga återkomst, han som uppenbarar sin sanna onda natur för sina förförda och bedragna offer.

Det första beviset på detta budskap, som Gud riktar till oss angående den eviga karaktären av Roms typ av dominans, vilar på dess roll som det "*fjärde*" och sista imperiet av de jordiska successionerna som tillkännages i Dan 2, genom

bilden av " *statyn* ", och i Dan 7, där Romarriket också betecknas med det " *fjärde* " och sista " *djuret* ". I dessa två kapitel presenteras Romarriket som det sista universella dominerande imperiet.

Vår mänskliga vision och analys är mycket kortfattad, till skillnad från Guds, som omfattar händelser fram till och bortom världens slut. Och denna skillnad gäller vårt historiska perspektiv på Rom. Historiker lär oss att Romarriket delades och styckades upp från och med 395, under Theodosius. Det är sant att Rom förlorade sin kejserliga form, men dess romerska anda sträckte sig över hela Väst- och Östeuropa, det vill säga överallt där den romerska civilisationen etablerades, frivilligt eller med våld. Detta är så sant att talesättet påminner oss: "Alla vägar leder till Rom." Detta beror på att alla erövrande romerska legioner lämnade Rom och byggde vägar som ledde till alla erövrade och koloniserade länder. Den kejserliga regimen efterträdde de olika formerna av den romerska republikanska regimen, som redan bar inom sig den imperialistiska karaktär som stigmatiserar den romerska civilisationen. Gud gav den " **järn** " som sin symbol. Och denna symbol passar den väl, eftersom den återger hårdheten i den disciplin som påtvingades de lejda legosoldaterna, men också i deras utrustning, vars bröst och axlar skyddas av rustningar av " **järn** " och tjockt läder. Bronssvärden, alltför spröda, ersätts av romerska glasögon, korta tveeggade svärd men som besitter hårdheten och motståndskraften hos " **järn** ". Romarna förnyar krigskonsten tack vare ett sinnrikt utnyttjande av disciplin: legionerna antar oväntade aspekter av sina fiender i strid: romarna bildar en cirkel, och gruppen antar utseendet av en sköldpadda vars skal består av höga skyddande sköldar. Mot dem går deras motståndare till attack i stor oordning utan kollektiv sammanhållning. Och den romerska taktiken vinner segern, vilket ständigt ökar Roms makt. Och denna makt kan bara växa eftersom Rom, efter segern, anlitar legosoldater från det besegrade landets armé för att erövra nya territorier. Segern över judarna i Masada visar romarnas ihärdighet. De tvekade inte att resa en ramp tills de nådde toppen av klippan på platån där kung Herodes hade byggt en fästning där de första judiska rebellerna hade dragit sig tillbaka och bosatt sig. Tålmod och absolut beslutsamhet kännetecknade det romerska folkets armé och gjorde dem segrande. Det är därför Gud i Upp. 2:6 och 15 betecknar det romerska folket med namnet " **nikolaiter** ", ett ord som är konstruerat av två grekiska termer: "Nike": namnet på den personifierade segergudomligheten och "Laos", som betyder folk. Längtan efter seger är det kännetecknande tecknet för den romerska civilisationen. Upp. 2:6: " Detta har ni, att ni hatar **nikolaiternas** gärningar , vilka gärningar jag också hatar . " Upp. 2:15: " Likaså har ni andra som håller fast vid **nikolaiternas** lära . " Observera att sedan Roms evangelisation och dess påvliga dominans har " **nikolaiternas** gärningar " blivit en falskt kristen religiös " **lära** ".

Allt jag just har beskrivit är normen för romersk imperialism. Och det är då möjligt för oss att bättre förstå vad Gud ville säga oss om Rom, vars karaktär skulle bestå till världens slut. Denna romerska karaktär präglar i väst en typ av civilisation vars imperialistiska anda aldrig kommer att försvinna förrän världens slut. Liksom Rom före det kommer Västeuropa att experimentera med olika typer av regeringar enligt samma process: monarkier, republiker, diktaturer och imperialism. Inte nödvändigtvis i denna ordning, eftersom Västeuropa efter

monarkin, under Karl den store, tillfälligt har en kejsare. Det kommer att finna andra, med Karl V, Napoleon I ' sedan Napoleon III, innan republiken definitivt etableras i Frankrike.

Men Europas arv är dess romerska civilisation. Rom påtvingade sig genom sitt uppfinningsrikedom och sin förmåga att göra sin livssyn till en kulturell modell, utanför vilken alla andra modeller nedsättande beskrivs som barbariska. Och detta sinnestillstånd har bestått bland majoriteten av Västeuropas invånare. Inför våra ögon gäller det idag Ryssland och de folk i öst som föraktas av västerländsk stolthet.

Dessutom har denna föraktfulla, "**arroganta**" och stolta förebild dragit nytta av det andliga stödet från den förste påven inom den universella katolicismen, placerad på sitt påvliga säte i Rom; detta sedan år 538. Vem skulle kunna tänka sig att ifrågasätta en typ av civilisation som godkänts av Guds påstådda representant på jorden?

Hur såg då barbarernas levnadsmönster ut? En typ av stamliv där splittringen var mycket stor på grund av folkens individualitet. Men denna individualism var kopplad till en viss frihet för varje enskild person. Våld användes för försvar, stam mot stam, familj mot familj, individ mot individ. Men önskan att dominera alla folk fanns inte i barbarernas sinnen. Barbarerna, liksom romarna, var hedningar vars kulter fördömdes av Skaparguden. Och båda kunde användas av honom som instrument för hans förbannelse. Och Gud valde staden Rom för att genom den manifesteras frukterna av sina förbannelser mot sitt folks otrohet och otro. Judarna var prioriterade i allt och var måltavla för romerska grymheter, och Jesus Kristus korsfästes genom dessa instrument för den rättfärdiga gudomliga vreden som straffar synden.

Under århundradena har Europa behållit, hos alla sina folk, den krigiska, erövrande romerska karaktären. Krig har ständigt ställt europeiska kungadömen mot varandra, sedan har önskan om erövring riktat in sig på främmande länder och först de muslimska länder som etablerats i Palestina på kristendomens heliga platser. Den falska kristna tron, som utgör den påvliga romersk-katolicismen, har beordrat helt oberättigade "korståg", eftersom dessa heliga länder överlämnades till de romerska hedningarna genom Guds vilja, vilket Dan 9:26 lär: "*Och efter sextiotvå veckor skall en Smorde utrotas, och han skall inte ha någon efterträdare . Folket, vars ledare skall komma, skall förstöra staden och helgedomen, det heliga, och dess slut skall komma som med en översvämning; det är beslutet att förödelsen skall vara till krigets slut .*"

De västerländska aggressionerna under "korstågen" kommer aldrig att glömmas av de muslimska folken som fortfarande idag har en förbittring och en önskan om hämnd mot det så kallade "kristna" väst. Denna handling under "korstågen" är ett utmärkande tecken på den erövrande romerska civilisationen. Möjligheten till hämnd kommer att ges till dessa angripna folk, i samband med tredje världskriget vars huvudmål just är Västeuropa. I temat "**trumpeterna**" kännetecknar aggressionen från de främmande Medelhavsländerna det påvliga upprättandet av den "**andra trumpeten**": Upp. 8:8-9: "*Den andre ängeln blåste, och något som liknade ett stort berg som brann av eld kastades i havet . En tredjedel av havet blev till blod, och en tredjedel av de levande varelserna i havet*

dog, och en tredjedel av skeppen **förliste** . " Upprepningen av " **i havet** " bekräftar upprättandet av " **odjuret som stiger upp ur havet** " från Upp. 13:1. Men lika bokstavligt talat riktar sig ordet " **skepp** " mot Medelhavsområdet, vars östra del redan var muslimsk. Men bortom Medelhavet riktar sig detta ord " **skepp** " också mot de senaste västerländska erövringarna av den sydamerikanska kontinenten, som påvedömet delade mellan Spanien och Portugal. Denna expansion av den katolska religionen profeterades fortfarande av Gud som en handling av den romerska civilisationen. Trots utseendet har den romerska imperialismen fortsatt än idag. Detta västerländska läger för samman nationer av olika storlek och betydelse, men obestriddligen kan den som dominerar det idag göra det. så på grund av demonstrationen av sin krigiska makt enligt en mycket romersk princip. Idag, för att vinna folkets stöd, presenterar sig USA som frihetens försvarare. Men den frihet man vill försvara är bara den som bemyndigar den att utnyttja jordens folk och, först och främst, de som stöder den. På sin tid tänkte och agerade det republikanska Rom och det kejsarliga Rom inte annorlunda. Rom hade sin Kapitolium, och i USA har även Washington sin Kapitolium. I Rom strävade diktatorer och kejsare efter att förföra det romerska folket; genom sina tal gör Joe Biden detsamma idag, den 21 februari, i Polen, sitt nya europeisk-amerikanska fäste. Förförelsen fungerar eftersom polackerna äntligen får det officiella amerikanska stöd de sökte genom att gå med i NATO-alliansen. Men detta närmande till Ryssland, som utgör ett framryck mot dess territorium, bevisar till fullo att Vladimir Putin har rätt, som ständigt fördömer NATO:s framryck mot sitt Ryssland. Subtiliteten i västvärldens framryck mot Ryssland ligger i det faktum att det inte är resultatet av en direkt militär invasion av NATO-länder, som helt enkelt påstår sig hjälpa Ukraina att försvara sitt nationella... frihet. Och det värsta är att det är sant. För det var Ukraina som knackade på NATO:s dörr, och inte tvärtom, åtminstone inte till synes.

Under den kristna eran representerade Karl den stores regeringstid, kejsare av Gallien och det heliga romerska riket, särskilt modellen för det antika romerska riket. Uppmuntrad av den djävulska katolicismen införde han katolicismen med järnsvärdet. De germanska germanerna var tvungna att ta emot dopet eller dö. Guds ord blev således ett svärd av järn och stål som dödar och hugger av huvuden. Den romerska påveregimens skuld nådde således en topp av fasa och styggelse. Och i detta sammanhang och efter det jämför jag situationerna. Romarrikets senat beordrade och finansierade erövringskrigen. Under den kristna eran ersatte den påveregimen den romerska senaten och det är denna regim som beordrar vasallriken att erövra folk och underkasta dem sin romersk-katolska religion. Vi läser i Dan. 11:39: " *Det är med den främmande guden som han skall agera mot de befästa platserna; och han skall ära dem som erkänner honom, han skall göra dem till härskare över många, han skall fördela land till dem som belöning* . " Denna " *främmande gud* " hänvisar till djävulen vars existens uppenbaras av det judiska folket " *främmande* " för Rom. Och Gud uppenbarar den strategi som djävulen utformat för att få folkets stöd för den påvliga regimen. Han fördömer därmed strategin för slughet och förförelse och uppenbarar därmed för oss den sanna naturen hos den fördömda principen som kännetecknar hela den västerländska civilisationen: " *och han skall ära dem som erkänner honom, han*

skall göra dem till härskare över många, han skall fördela land till dem som belöning ." Dessa saker var eftertraktade och hoppades på av förrädaren Judas, men Gud svarade inte på hans hopp; så hans stora förtvivlan ledde honom till att hänga sig. Men vad Judas ville, påvismen placerades på en piedestal och gjorde den till ett typiskt västerländskt värde. Uppdelningen av länderna på den sydamerikanska kontinenten bekräftas av slutet av versen: "*Han skall fördela land till dem som belöning ."* Denna världsliga makt perfekt kännetecknar den romerska påveregimen. Principen gäller även den kejserliga titeln som påvedömet gav till kungar som ökade dess makt. Erövringar ger landområden till erövraren, och de påtvingade omvändelserna av erövrade folk ökar den katolska påveregimens makt i Rom.

Det är intressant att notera att denna makt att fördela land föregår tillkännagivandet av det "tredje världskriget" som görs i vers 40, som följer: "*Vid ändens tid skall **Söderns kung** dra fram mot **honom** . Och **norrs kung** skall komma mot **honom** som en virvelvind, med vagnar och ryttare och med många skepp; han skall dra fram inåt landet, sprida sig som en ström och svämma över .*" Denna vers beskriver tre kungar: den påvelige kungen, "***honom***"; den muslimske och afrikanske "***söderns kung***"; och den ryske "***norrens kung***". Nu gällde relationerna mellan dessa tre kungar erövringar av länder som motarbetat dem i blodiga krig. Det "tredje världskriget" kombinerar allt hat som ackumulerats över tid. För dessa tre kungar betecknar tre motsatta religioner som konkurrerar oförsonligt: så kallad kristen katolicism, ortodox kristendom och islam. Och redan under det första året av kriget i Ukraina rör motivet ett anspråk på "land" från det ortodoxa Ryssland. I ett sista tal talar den ryske ledaren om "historiska länder". USA och det katolska Polen beväpnar Ukraina, och de tjetjenska muslimerna strider tillsammans med det ortodoxa Ryssland. Var är då den "***främmande guden***" i detta krig? I de tre läger vars slutgiltiga undergång profeteras av Jesus i Matteus 12:25-26: "*Jesus kände till deras tankar och sade till dem: 'Varje rike som är splittrat blir ödelagt, och varje stad eller hus som är splittrat kan inte bestå. Om Satan driver ut Satan, är han splittrad mot sig själv; hur kan då hans rike bestå?'*"

Jag noterar att amerikanerna är så övertygade om att vara världens bästa vänner att denna känsla dominerar deras språkbruk i alla deras tal. Det presenteras som idéer som stöds av världssamfundets åsikter, erkända och stödda endast av NATO:s folk, och inte ens då alla. Och detta beteende är konsekvensen av en lång process. Segrande i andra världskriget organiserade de först och främst de globala relationerna enligt sin enda önskan och modell. FN har sitt högkvarter i USA; den amerikanska valutan har ersatt guldstandarden med dollarn och blivit världens standardvärde; amerikanska domstolar har prioritet när det gäller att lösa internationella handelsproblem; alla som motsätter sig USA är föremål för ekonomiska sanktioner. GATT-handelsavtalen krävde att europeiska "partners" skulle köpa, i fasta kvantiteter, amerikansk spannmål och andra produkter. Detta är den frihetsmodell som USA försvarar. Agerar maffiagangsterism annorlunda? Med vetskapen om att Europa, förfört av denna modell, rekonstruerar den på hemmaplan, kan vi förstå hur rättvis och förtjänt den gudomliga dom som har drabbat den är.

I vår tid arbetar den påvliga regimen i hemlighet för att försvara sina intressen, men den har inte längre den dominans som monarkierna erkände. Med tiden har dock den katolska religionen vuxit enormt i USA, officiellt protestantiska länder. Detta beror på betydande ökningar av latinamerikansk invandring, som nästan blir majoritet i sydstaterna. Under Joe Bidens katolska presidentskap ersätter USA också påvedömet och den gamla romerska senaten för att beordra och uppmuntra erövringen av nya länder som tagits från det ryska lägret eller förblivit neutrala fram till vår tid. Liksom den gamla senaten finansierar den nya och dess europeiska allierade kriget och de legosoldater som är redo att dö för den amerikanska idéns och hela det västerländska lägrets frihet.

Roms ursprung: Vargmännen

För att fullt ut förstå romarnas natur måste vi ta hänsyn till berättelsen om Roms ursprung. Det kan förvåna oss, men eftersom ingenting är omöjligt för Gud, som fick Evas orm att tala och Bileams åsna, kan vi tro på äktheten i hans historiska vittnesbörd. Rom grundades år 753 f.Kr. enligt vår officiella kalender av två tvillingar som närdes av en varghonas mjölk; deras namn var Romulus och Remus. **Redan i denna ursprungliga erfarenhet kan vi hitta källan till en mänsklighet som ärver vargens köttätande grymhet, detta mycket aggressiva och farliga odjur, vars disciplinerade karaktär bör noteras.** Vargar lever i klaner med respekt för vargarnas ledare. Han äter först och när han är mätt kan de andra vargarna äta i tur och ordning. Principen om kunglighet bygger på denna varglagar och vi kan således förstå att Gud önskade sitt Israel en annan organisationsmodell, men i sin förbannelse föredrog hebréerna en kung, trots alla nackdelar som detta val representerade. Vargar jagar i flockar på ett organiserat och disciplinerat sätt. Rovfientliga fiender till får. I attacker mot en flock är vissa vargar utkikare, medan andra tyst kryper fram genom att krypa på magen på marken tills de är tillräckligt nära fåren för att hoppa på dem och "slakta" dem. Genom sin historia har romerska krigare reproducerat denna typ av beteende hos glupska vargar och vunnit stora segrar. De erövrar kolonier som leder dem till kejserligt herravälde. Från början har Rom präglats av två saker: på latin betecknar ordet "lupa", som betyder varghona, också en "prostituerad", och som "djävulens son", "en mördare från begynnelsen", dödade **Romulus**, enligt Jesus, sin bror Remus, precis som vargarnas ledare dödar en rivaliserande varg. Han var därför Roms förste kung och sägs ha varit krigisk och hatad. Det är värt att notera att den siste västromerske kejsaren, avsatt av den heruliske kungen Odoaker år 476, hette **Romulus** Augustus. Det är därför hans arv av vargarnas karaktär som Rom har att tacka för den disciplinerade och strukturerade aspekten av sina krigstaktik och strategier. Inget annat folk visade lika mycket disciplin och organisation före romarna. Och hårdheten i vargarnas djurlagar återfanns i de romerska legionernas maxim: "Lagen är hård, men lagen är lag", på latin: "DVRA LEX SED LEX". Precis som vargarna "slaktar" fåren, läser vi i Upp. 18:24: "...**och eftersom blodet av profeter och helgon och av alla de som har blivit dräpta på jorden har funnits i henne.**" Gud tillskriver Rom "blodet av alla de som har blivit dräpta på jorden", liksom fåren som "slaktats" av "glupande vargar".

De som Jesus varnar sina utvalda för i Matt. 7:15: "**Akta er för falska profeter. De kommer till er i fårakläder, men innerst inne är de glupande vargar .**"

Vargar visar stor intelligens när det gäller att endast attackera svaga varelser som de lätt kan övervinna och döda, utan att riskera sina egna liv. De flyr från människans närvaro, som de fruktar, men kan attackera honom om de befinner sig i en fördelaktig situation. Men de attackerar aldrig starka och livskraftiga djur. Denna beskrivning karaktäriserar fortfarande den romerska regimen byggd på kedjor av intriger, bedrägeri, knep och lönnmord; allt detta karaktäriserar och förklarar den romerska påveregimens framgång och framgång bland kungarna i alla västländer, som Dan. 8:24-25 profeterar: "**Hans makt skall öka, men inte genom hans egen kraft. Han skall orsaka otrolig förödelse, han skall ha framgång i sina ansträngningar , han skall förgöra de mäktiga och det heliga folket. På grund av sin framgång och sina listiga anslag skall han vara arrogant i sitt hjärta och förgöra många som levde i fred , och han skall resa sig mot furstarnas furste; men han skall krossas utan ansträngning av någon hand .**" Jesu "**får** ", "**slaktade** ", är i denna vers "**många som levde i fred .**"

Således är Rom ursprunget till en ras av vargmänniskor vars vildsint natur har förts vidare från århundrade till århundrade fram till vår tid, sedan år 753. Men idag har inflytandet av denna romerska karaktär förvandlat alla folk som ärvt dess religiösa lögn till glupska vargar, liksom den. Och Gud uppenbarar således för oss förklaringen till vår västerländska mänsklighets vildsint och grymma beteende, stridslysten, arrogant och stolt. För det är detta omätliga påvliga Rom som bär ansvaret för aggressionerna från andra folk i öst eller söder, och det är dessa aggressioner som i sin tur har förvandlat dem till vildsint bestar. Denna överföring av den romerska karaktären lärs ut i denna bild av den " **tredje trumpetten**" i Upp. 8:10-11: "**Den tredje ängeln blåste, och en stor stjärna föll från himlen, brinnande som en fackla , och den föll över en tredjedel av floderna och över vattenkällorna.**" Stjärnans namn är **Malört** , och **en tredjedel av vattnet blev till malört , och många människor dog av vattnet, eftersom det hade blivit** beskat .

Här presenterar jag logiken bakom sekvensen av "**trumpeter**".

Den "**första trumpetten**" påminner om de barbariska invasioner som orsakade Romarrikets fall. Det är Guds svar på övergivandet av respekten för hans sjundedagssabbat, daterad 7 mars 321. Gallien genomgick en enorm förändring, de keltiska stammarna som befolkade det ersattes eller erövrades av: i nordöstra delen, frankerna från nuvarande Belgien; i sydväst, och så långt bort som Loire, av visigoterna från östra Svarta havet och bosatte sig i Spanien; och i sydöstra delen, av gallo-romarna, eller gallerna, som antog den romerska civilisationstypen. I centrala-östra delen, det germanska kungadömet burgunderna, som idag hänvisar till nuvarande Burgund. Gradvis kommer frankernas kungadöme att utbreda sig över hela landet och dess kung Klodvig I:s omvändelse^{till} den romersk-katolska tron kommer, genom initialt civilt militärt stöd, att gynna erkännandet och överhögheten för biskopen av Rom, som år 538 kommer att bli den första påven i den romerska påveregimen. Men tre länder motsätter sig biskopen av Rom. De besegras successivt och omvänds med våld för att underkasta sig denna romersk-katolska religions auktoritet. Först, år 535, krossas

vandalerna inom den arianska religionen, katolicismens hårda fiender; för det andra besegras de arianska östgoterna som installerats i Rom av generalen Belisarius som skickades av Justinianus I ^{mellan} 533 och 538; och för det tredje, år 565, besegras herulerna, andra arianer, i sin tur. Med Rom befriade kan den första regerande påven, den intrigerande Vigilius, sitta i Lateranpalatset i Rom. Och denna handling uppfyller tillkännagivandet av den "**andra trumpeten**" i Upp. 8:8-9: "*Den andre ängeln blåste, och något liknade ett stort berg som brann av eld och kastades i havet . En tredjedel av havet blev blod, och en tredjedel av varelserna i havet, som hade liv, dog, och en tredjedel av skeppen förstördes .*" Gud jämför etableringen av den romersk-katolska påveregimen med "**ett stort berg som brann av eld och kastas i havet**", "**havet**" som symboliserar mänskligheten. Vi kan förstå att "**havet**", det vill säga mänskligheten, i sin tur kommer att "**sättas i brand**". Historiskt sett kommer detta att åstadkommas genom religiös aggression av tvångskonverteringar och korstågen som förs mot det muslimska österlandet. I denna beskrivning förekommer ordet "**stor**", vilket skapar en koppling till "**Babylon det stora**" i Upp. 17:5: "*På hennes panna var ett namn skrivet, en hemlighet : Babylon det stora , moder till skökor och jordens styggelser .*" Men idag är detta namn, "**Babylon det stora**", inte längre "**en hemlighet**" eftersom upplyst profetia har klargjort och tagit bort det. Faktum är att hemligheten var den om "**orättfärdighet**" som profeteras i 2 Tess. 2:3-7: "**Låt ingen bedra er på något sätt. Ty den dagen får inte komma, om inte först avfallet kommer och syndens människa uppenbaras , förtappelsens son, som står emot och upphöjer sig över allt som kallas Gud eller allt som tillbes, så att han sitter i Guds tempel och visar sig vara Gud .**" Kommer ni inte ihåg att jag sade detta till er medan jag ännu var hos er? Och nu vet ni vad som undanhåller det, så att det inte skall uppenbaras förrän det är dags. **Ty orättfärdighetens hemlighet är redan verksam ;** endast den som ännu håller den tillbaka måste tas bort. Och då skall den **laglöse uppenbaras** , han som Herren Jesus skall förgöra med sin muns andedräkt och förgöra med sin ankomsts glans . Paulus varnades av Gud för det ankomst avfall som etablerats av den romerska påvliga regimen. Ty vem utpekades med "**syndens människa, förtappelsens son, motståndaren som upphöjer sig över allt som kallas Gud eller allt som tillbes, så att han sitter i Guds tempel och visar sig vara Gud**"? Denne "**laglöse**" kan bara utpeka, enligt Bibeln, som den romerska påvliga regimen profeterade i Dan. 7:8: "*Jag såg på hornen, och se, ett annat litet horn kom upp bland dem, och framför det rycktes tre av de första hornen upp. Och se, det hade ögon som en människas ögon och en mun som talade stora ord .*"

I den "**tredje trumpeten**" utkämpas en strid där två klaner av vargmän möts, klanen av katolska vargar mot de protestantiska vargarna. Och för att förklara orsaken till denna strid säger Gud oss i Upp. 11:3: "*Jag skall ge mina två vittnen makt att profetera, klädda i säcktyg , i ett tusen tvåhundrasextio dagar .*" Dessa "**två vittnen**" är de heliga bibliska skrifterna om det gamla och det nya förbundet. Gud profeterar om det katolska hatet mot Bibelns uppenbarelser. Den romerska kyrkan föredrar dess "mässbok". Men med uppfinningen av tryckeri på 1500-^{talet} sprids och läses Bibeln av vanliga människor. Genom att läsa den upptäcker de den romersk-katolska religionens bedrägeri och lögn om de

verkliga villkoren för att uppnå gudomlig frälsning. De upptäcker att frälsning genom fri gudomlig nåd säljs av den romerska kyrkan. Med rätta indignerade fördömer de sedan de katolska lögnerna genom protester. Avmaskerade reagerade den påvliga regimen med ilska och grymhet mot dessa "protestanter". Det väckte mot dem en krigisk jakt på kungar och de mäktiga, och särskilt i Frankrike, där de katolska kungarna, efterträdare till Frans I, ^{försvarede} denna påvliga religion. Stödet nådde sin kulmen under Ludvig XIV, som, i försvaret av mörkrets sak, jämförde sig själv med solen. Det var denna publicering av de bibliska " *två vittnena* " som gjorde det möjligt för protestanterna under " *Tyatira* " -eran att associera " **Satans djup** " med den dominerande katolska religionen på sin tid; Upp. 2:24: " *Till er, alla som är i Tyatira , som inte har denna lära, och som inte har känt Satans djup, som de kallar dem , säger jag er: Jag skall inte lägga någon annan börda på er.* " Således gör Guds rättfärdiga dom judarna till " *Satans synagoga* " och den falskt kristna katolska läran till " *Satans djup* ." Och detta uttryck anspelar på de katolska hoten om "helvetets" straff, där Gud just bereder en plats för den yttersta domen, medan enligt Jesus en plats är beredd för hans utvalda i hans himmelska hus.

År 1755 profeterade "jordbävningen" i Lissabon om *den andliga "jordbävningen"* som folkmordet på den franska aristokratin 1793-1794 skulle innebära. År 1780 profeterade den 24 timmar långa "mörka dagen" om slutet på de " *två vittnenas* " bibliska vittnesmål som tillkännages i Upp. 11:7: " **När de har avslutat sitt vittnesmål , skall odjuret som stiger upp ur avgrunden föra krig mot dem, besegra dem och döda dem .** " Denna precision är viktig: " **När de har avslutat sitt vittnesmål .** " För Gud är Bibeln, hans skrivna ord, tillgänglig; dess publicering erbjuder varje man och kvinna möjligheten att höra sanningen som han har konstruerat och uppenbarat i alla hans böcker. Dessutom har dess publicering tvingat hans katolska fiende att reagera våldsamt och därmed avslöjat hans djävulska natur för alla. Hans avslöjande roll är för ett ögonblick fullbordad och tiden att straffa denna djävulska religion har kommit. Den som verkställer denna gudomliga dom kommer att vara den franska revolutionära republikanska regimen, som kommer att utdela det sista slaget och sätta stopp för de grymheter som begåtts av de franska och utländska monarkier som är förknippade med den romersk-katolska påveregimen. De katolska vargarna kommer att dö under giljotinen i Frankrike från juli 1793 till juli 1794. Men för att uppnå detta resultat är det nödvändigt att vädja till ett ännu större ont: ateism och fritt tänkande. I symbolisk bild kan " *odjuret som stiger upp ur havet* " bara förgöras av " *odjuret som stiger upp ur botten* ", som Gud kallar det i Upp. 11:7: " **När de har fullbordat sitt vittnesbörd skall odjuret som stiger upp ur botten föra krig mot dem, besegra dem och döda dem.** " Och det värsta är att ateismen kommer att " **döda** " tron på Bibeln för alltid, ända till världens slut. Nu, i skapelseberättelsen, syftar " *djupet* " på " *vatten* " innan det får namnet " *hav* " och bär det minsta tecken på liv. På detta sätt framställer Gud ateism som en religiös reträtt från den katolska religionen. Det var ett ont, ja, men ett nödvändigt ont för att straffa monarkins och det romersk-katolska prästerskapets delade skuld. En gåva från himlen, min upptäckt av de parallella budskapen i 3 Moseboken 26 och de första " *sex* " " **trumpeterna** " i Uppenbarelseboken ger denna " **fjärde trumpet** " eller

fjärde gudomliga straff, i Upp. 8:12, rollen av ett " svärd som ska hämnas det gudomliga förbundet "; 3 Mos. 26:23-26: " Om dessa straff inte tillrättavisar er, och om ni står emot mig, ska jag också stå emot er och slå er sju gånger mer för era synder. **Jag ska låta svärdet som hämnas mitt förbund komma** över er. När ni samlas i era städer ska jag sända pest bland er, och ni ska bli överlämnade i fiendens hand. **När jag bryter sönder er brödstav ska tio kvinnor baka ert bröd i en ugn och väga ert bröd efter vikt . Ni ska äta, men inte bli mätta . "** » Det är i dessa verser som Gud profeterar, för en bokstavlig tillämpning för det gamla förbundets Israel, en andlig tillämpning för det nya förbundets sammanhang. Således, på grund av samma avsky som visas för gudomlig biblisk sanning, åstadkommer Gud ett aristokratiskt folkmord genom giljotinen, som kommer som ett " svärd " för att " hämna det heliga förbundet " som förrått och förföljts. Men denna vers tillkännager också slutet på det bibliska vittnesbördet och dess konsekvenser för kristna religioner. Bibeln presenteras som "stav av brutet bröd" av Gud. Och det allmänna avfall som kommer att bli resultatet avbildas av budskapet " tio kvinnor skall baka ert bröd i en ugn". Dessa " **tio kvinnor** " är de protestantiska kyrkorna i liknelsen om de " **tio jungfrurna** " som skall arbeta i den " **enda ugnen** " romersk-katolska fram till början av domen 1844. Och deras övergivande av Gud kommer att få den andliga konsekvensen: " **ni skall äta, och ni skall inte bli mätta** ".

I Upp. 8:12: " förbundets hämnande svärd " kommer för att " **slå** " de skyldiga: " Den fjärde ängeln blåste i sin trumpet. Och en tredjedel av solen blev **slagen** , en tredjedel av månen och en tredjedel av stjärnorna, så att en tredjedel av dem förmörkades, och dagen lyste inte under en tredjedel av sin varaktighet, och natten likaså . " Lägg märke till verbet " att slå " vilket bekräftar kopplingen till straffet i 3 Mosebok 26. Sedan ger denna vers oss dess betydelse genom att säga: " dagen lyste inte under en tredjedel av sin varaktighet, och natten likaså ." Denna förtydligande indikerar att de godas och de ondas läger lider lika mycket av konsekvenserna av folkmordet som organiserades av de franska revolutionärerna. I en syn som Josef fick gav Israel, hans far, en tolkning av " solen, månen och stjärnorna " i 1 Mos. 37:9-10: " Och han drömde ännu en dröm, och han berättade den för sina bröder. Han sa: "Jag har haft en annan dröm! Och se, solen, månen och elva stjärnor tillbad mig." Han berättade det för sin far och sina bröder. Hans far tillrättavisade honom och sade till honom: "Vad är det för en dröm du har haft? **Måste din mor, jag och dina bröder komma och tillbe dig på marken?** " Enligt denna tolkning är " solen " den symboliska bilden av Gud, " **Fadern** ", " månen ", den syndiga kvinnans, "det stora Babylon, **modern** till jordens skökor ", enligt Upp. 17:5. " Stjärnorna " är barn till både praktiserande katoliker och protestanter, till vilka Gud säger: " **Ni skall äta men inte bli mätta** . "

Vi måste förstå att efter det aristokratiska folkmordet är mänskligheten i ett värre tillstånd än före denna handling. Vargmänniskorna antar fårens utseende, men bara i ett bedrägligt utseende som Gud uppenbarar i sitt budskap om den " **femte trumpeten** " där han betecknar dem som " **falska profeter** " symboliserade av ordet " **svans** ", enligt Jesaja 9:14: " Den äldste och domaren är huvudet, och profeten som lär lögn är svansen . " Denna " **svans** " är "skorpionernas " som

betecknar dem som " **upproriska** " enligt Hesekiel 2:6: " Och du, människoson, var inte rädd för dem, och var inte förskräckt för deras ord. Ty törnen och tistlar finns hos dig, och **du bor bland skorpioner** . Var inte rädd för deras ord och var inte förskräckt inför deras ansikten, **ty de är ett upproriskt släkte.**" ". Gud mångfaldigar bilderna med vilka han presenterar sin dom över de kristna religiösa rebellerna. Och han uppenbarar i Upp. 9:11 anledningen till att deras läsning av Bibeln inte tillfredsställer dem eller inte längre tillfredsställer dem: " *De har över sig en kung, avgrundens ängel, vars namn på hebreiska är Abaddon, och på grekiska hans namn är Apollyon.* " På grund av deras stora antal jämför Gud dem med " *gräshoppor* ", den skadliga insekten som ödelägger och förstör mänskliga jordbruksgrödor. Dessa symboliska " *gräshoppor* " skadar, andligt, saken för hans sanning. Och detta är lätt att förklara eftersom djävulen, som ersätter Jesus Kristus, sedan 1844 för protestantismen och 1994, för den " **uppkastade** " adventismen, har blivit deras kung och som sådan inspirerar deras läsning av Bibeln skriven " **på hebreiska och grekiska** ".

Sedan 1799 har den kristna världen varit i religiös fred, men vad hände med vargmännen före det datumet? Enligt Upp. 9:8 blev de vilda djur maskerade av kristna kyrkors bedrägliga skeneter: " **och de hade hår som kvinnors hår , och deras tänder var som lejon tänder .**"

De bedrägliga maskerna faller när den krigiska kontexten i den " **sjätte trumpet** " avslöjar deras sanna natur: den av " **lejon** med vassa **tänder** ". **Den här gången tillåter Gud de** kristna " **falska profeter** " att bokstavligen " **döda** " mänskliga varelser; något som var förbjudet under de " **fem månaderna** " eller 150 åren av den " **femte trumpet** " enligt Upp. 9:5: " Och det gavs dem, **inte för att de skulle döda dem** , utan för att de skulle plågas i fem månader. Och deras plåga var som plågan av en skorpion när den stöter en människa . " Framställningen av saken är bedräglig och subtil. " **Plågan** " kommer att orsakas av den " **andra döden i eldsjön** " och den kommer först vid den yttersta domens stund, enligt Upp. 20:14: " Och döden och Hades kastades i eldsjön. **Detta är den andra döden, eldsjön .**" Eftersom det är enda sättet att falla under denna slutgiltiga fördömmelse som ges till de " **falska profeter** " i 150 år genom att multiplicera antalet medlemmar i kyrkorna tills, sist sällskap av den officiella adventismen som " **uppkastades** " i slutet av denna period, år 1994, antalet " **falska profeter** " är komplett.

Befallningen att " **döda en tredjedel av mänskligheten** " i det romersk-katolska eller ateistiska fritänkande Europa kommer direkt från himlen, från Guds mun i Jesus Kristus enligt Upp. 9:13-15: " Den sjätte ängeln blåste, och jag hörde **en röst från de fyra hornen på det gyllene altaret som står inför Gud** , som sade till den sjätte ängeln som hade trumpet: Lös de fyra änglar som är bundna **vid den stora floden Eufrat . Och de fyra änglarna** , som var beredda för en timme och en dag och en månad och ett år, **för att döda en tredjedel av mänskligheten, släpptes lös .** " Målet för " **dödandet** " är " **den stora floden Eufrat** ", eller, översatt, Europas stora folk som placerats under förbannelsen av den katolska religionen i den påvliga kyrkan som kallas " **Babylon det stora** " i Upp. 17:5. Efter vargmänniskorna kommer lejonmännen att döda varandra på grund av det förakt

som visas mot Skaparguden, hans heliga sjundedagssabbat och hans heliga lag som uppenbaras av hela Bibeln.

Det symboliska namnet "**Eufkrat**" som Gud ger det katolska Europa blir ett tecken i vår tids aktuella händelser. Det geografiska området för den sanna "**floden Eufkrat**" drabbas i Turkiet och Syrien av mycket dödliga jordbävningar. Guds budskap riktar sig till området Antiochia, staden där Jesu Kristi lärjungar fick namnet "kristna". Det gudomliga budskapet riktar sig dubbelt till det muslimska Turkiet och Syrien, och till Europas falska kristna. Guds straff kommer att drabba alla dem som har förvrängt hans frälsningsplan baserad på Jesus Kristus och hans återlösning av synderna hos hans enda utvalda, vilka han suveränt själv utväljer; och ignorerar och straffar alla falska påståenden om evig frälsning.

Den viktigaste lärdomen som Jesus kom för att förmedla genom sin uppenbarelse till Johannes, hans Apokalyps, gäller förbannelsen från "solens dag", som påtvingades veckans första dag som en religiös vilodag varje vecka, och som ersatte den heliga sjundedagssabbaten, vars helgelse av Gud erinrade om i det fjärde av hans tio kungliga och gudomliga bud. Den sjundedagssabbatens profetiska roll under sjunde årtusendet profeterade om belöningen för de utvalda som utvalts genom hans frälsningsplan. Att angripa sabbaten innebar därför att förvränga frälsningsplanen, och detta utgjorde, efter Moses fel som slog Horebs klippa två gånger av misstag och förbittring, det allvarligaste felet som mänskligheten kunde begå. Och allvaret i båda fallen vilar på deras tillämpning av Guds tjänare själva. Att hedniska folk syndar är logiskt och naturligt för Gud, eftersom de inte känner honom. Men Moses och den kristna kyrkan var i nära kontakt med honom. Och precis som Jesus säger att det onda som görs mot dem som tillhör honom görs mot honom själv, gäller även det motsatta, det onda som görs av hans egna påverkar honom och involverar honom personligen. Centralt i sin plats i boken är temat med trumpeterna också centralt i sin betydelse för de ämnen som uppenbaras. För lärdomen i 3 Mos 26 låter oss förstå utvidgningen av orsaken till de successiva straffen som profeterats. Men naturligtvis, med tiden, riktar sig det historiska sammanhanget för varje trumpet mot uppkomsten av nya orsaker till skuld som följer på varandra och ackumuleras fram till tiden för Jesu återkomst, tiden för den "sjunde trumpet" och den "sjunde av de sista plågorna av gudomlig vrede". Vad Upp. 18:5 uttrycker i dessa termer: "*Ty hennes synder har nått ända upp till himlen, och Gud har kommit ihåg hennes missgärningar.*" Det verkar således nödvändigt att identifiera de nya synder som är knutna till var och en av de sju trumpeterna.

Utgångspunkten är övergivandet av sabbaten den 7 mars år 321.

"*Första trumpet*": Den romersk-kristna kyrkan söker stöd hos mänsklig styrka och finner den hos den frankiske kungen Klodvig I. "Ve den människa som förtröstar på människor, som tar kött till sitt stöd..."

"*Andra trumpet*": Den romersk-kristna kyrkan antar en jordisk ledare: påven, som går i direkt konkurrens med Jesus Kristus, den himmelske ledaren och ständige medlaren. Den attackerar främmande folk utan framgång.

" *Tredje trumpet* ": Den romersk-katolska påvliga kristna kyrkan bekämpar spridningen av Bibeln och dess protestantiska anhängare. Den attackerar den autentiska kristna tron.

" *Fjärde trumpet* ": Påvekyrkan och den romersk-katolska monarkin driver det franska folket mot fritt tänkande och ateism.

" *Femte trumpet* ": Den protestantiska tron, som sedan 1844 har drabbats av en gudomlig förbannelse, har vuxit och mångdubblats. På senare tid har den bildat en allians med den romersk-katolska religionen, den forntida fienden som fördömdes som djävulsk av munken Martin Luther, reformationens officiella grundare. Efter 1994 anslöt sig den officiella institutionella adventismen, " *kräks* ", officiellt till den i början av 1995.

" *Sjätte trumpet* ": Det västerländska lägret, förbannat av Gud och övervunnet av moralisk perversion, konfronterar det östortodoxa lägret, också förbannat av Gud. Båda lägren är på grund av den ärvda romerska söndagen. Med kärnvapen är världens befolkning extremt reducerad och dömd att dö på kort sikt.

" *Sjunde trumpet* ": Jesus Kristus återvänder i härlighet för att förgöra de sista katolska och protestantiska rebellerna som, genom att utgöra auktoriteten i en universell regim, förberedde sig på att döda Guds sista helgon som troget höll hans heliga sabbat. Och där säger Gud: "Stopp!" " *Ty så säger härskarornas Herren: Efter detta skall härligheten komma! Han har sänt mig till de folk som har plundrat er; ty den som rör vid er rör vid sin ögonsten.* " Tiden är den för den " *hämnd* " som profeteras i Jesaja 61:2-3: " *För att utropa ett nådens år från Herren , en dag för hämnd från vår Gud , för att trösta alla som sörjer; för att ge åt de sörjande i Sion prydnad istället för aska, glädjens olja istället för sorg, lovsångens klädnad istället för tyngd ande, så att de skall kallas rättfärdighetens träd, en plantering av Herren, till att förhärlicas av honom.* " » Belyser det nära sambandet mellan nådens år och hämndens dag som kommer just för att straffa det förakt som visats mot detta nådens år.

Jämför uttrycken " *ett år av Jahves nåd* " och " *en dag av hämnd från vår Gud* " . Namnet "Jahve" markerar kärleksbandet mellan Gud och hans utvalda, medan termen "Gud" markerar reträtten och blicken från den allsmäktige Gudens skrämmande domare som ger liv och död.

Ondskans utveckling: Från USA till Ukraina

I århundraden, ja tusentals år, byggdes mänskliga familjer efter den patriarkala modellen. Auktoriteten tillhörde båda föräldrarna, fadern, modern, och paret gjorde allt i sin makt för att uppfostra sina barn i respekt och lydnad mot denna grundläggande princip. Föräldrar gav sig själva rätten att begränsa sina barn, till och med genom att fysiskt straffa dem när det var nödvändigt. Barnet var tvunget att mycket snabbt lära sig vem sin herre var. Och denna bittra rättvisa accepterades oftast eftersom föräldrarnas kärleksfulla gester kompenserade för och balanserade föräldrarnas handlingar. Skaparguden, vår sanne Fader, agerar på samma sätt mot oss, och i Upp. 3:19 bekräftar Jesus detta genom att säga: " *Alla*

som jag älskar, tillrättavisar och tuktar jag. Var därför nitiska och omvänd er. " Kan någon vara mer intelligent och rättvis än Gud i Jesus Kristus? Nej, och redan i det gamla förbundet sa Gud genom den visaste av sina profeter, i Ords. 23:13-14: *" Undanhåll inte tuktan från barnet; om du slår honom med riset, kommer han inte att dö." " Genom att slå honom med riset befriar du hans själ från graven ."* Att beröva ett barn den tuktan han förtjänar är därför, för Gud, en kriminell handling. När ett barn träder in i livet måste det lära sig att dess frihet begränsas av rättigheterna hos dem som uppfostrar det; det vill säga först och främst hans föräldrar. De som brukar jorden vet att unga skott kan behöva en handledare för att växa upp medan de förblir upprättade. Låt oss för ett ögonblick glömma det andliga budskapet om människan skapad till Guds avbild som arvsyndens förstörde, vad återstår av människan? Hon är inte mer än det mest utvecklade djuret på planeten Jorden. Och liksom alla djur måste människors barn utbildas av sina föräldrar. Och denna utbildning är inte ingenting, eftersom deras överlevnad beror på den, och utöver det beror det eviga liv som Gud föreslagit huvudsakligen på den. Jag minns en tid då, i klassrummen i sekulära skolor och katolska friskolor, ostyriga eller olydiga barn straffades genom att ta emot slag på fingertopparna med en linjal. Smärtan som kändes lärde barn att frukta straff och uppmuntrade dem därför att vara mer fogliga. Smisk och örfilar föll spontant på de mest ... de yngstas ostyriga. Och vissa fäder på den tiden hade reflexen att slå sina egna barn som klagade över att ha blivit slagna av sin lärare. Denna fas i livet var avgörande eftersom förändring, när de nådde tonåren, blev omöjlig eller nästan omöjlig. Eftersom reaktionen alltid förblir individuell och ett barn kan själv upptäcka behovet av att vara mer lydigt.

Efter att ha fastställt detta grundläggande kriterium för principerna lydnad, disciplin och förtjänt straff, är det lätt att förstå att ondskan kommer att uppstå när dessa inte eller inte längre tillämpas. Det är här USA:s folk kommer in i bilden. Kriget mobiliserade män och en hel ungdom uppfostrades utan en far mellan 1941 och 1945. Och detta, i alla länder som var inblandade i samma europeiska och japanska världskrig. Det är dock i detta mycket puritanska och protestantiska land, USA, som ungdomens ondskan uppstod. I en kontext av teknisk utveckling, mot en bakgrund av mycket rytmisk rock 'n' roll-musik, kom amerikansk ungdom ur tystnaden och gjorde sig högljutt uppmärksam av sina föräldrars generation. Ondskan tog tag i denna ungdom, vilket filmens titel "Rebel Without a Cause" tydligt uttrycker. Denna raseri från "60-talet" tog formen av ett krav på rätten att göra vad jag ville, var jag ville och när jag ville. Upproret började och skulle inte upphöra förrän Jesu Kristi återkomst, med alla rebellers förintelse.

Ondskan, född i USA, är ett odjur som går på två fötter, vänster av USA och höger av Västeuropa. Sedan krigets slut har USA och det besegrade Europa iakttagit och kopierat varandra. Men dess position som segrare gynnar den amerikanska modellen. Och radio och film presenterar ständigt modellen för amerikanskt liv. Avgudadyrkan av musikstjärnor främjar handel och berikar den amerikanska kultursfären. Europa gör detsamma, om än med en liten fördröjning. Men som ett resultat av nedgången 1844 anländer plötsligt en utveckling av ondskan från Sverige, det protestantiska monarkins land. Där kullkastats sexuella tabun, och pornografi och dess avvikelser sprids gradvis i hela det västerländska

samhället. Sverige, Danmark, Holland: anstiftarna och deras imitatörer: Tyskland, Italien, Frankrike, England 1970. Under diktatorns, general Francos, regim var Spanien tillfälligt skyddat, men efter hans död upptäckte Spanien frihetens glädjeämnen och använde den mer libertarianskt än något annat land. Och detta är värt att notera: framåt i tiden var de sista länderna som uppnådde frihet de mest överdrivna i libertarianska praktiker. Man kan därför säga att med varje land som befrias från moraliska tabun förvärras ondskan. I denna tillväxt av ondska har homosexualitet blivit en rättighet som västländer helt har legaliserat, ett efter ett. Endast Italien motsätter sig detta; förmodligen på grund av den påvliga Vatikanens närvaro på sin mark. När de väl är legaliserade kräver HBTQ-avvikare och andra att de respekteras och att deras rättigheter erkänns. Ondska måste inte bara tolereras, utan också legitimeras. Och denna tillbakablick tar oss till 2012-2013, då nationella oroligheter utbröt i Ukraina.

Perversa Ukraina

Det fick sin självständighet på 1990-talet, när Sovjetryssland kollapsade ekonomiskt och politiskt. Utrikesminister Gorbatsjov såg denna nationella försvagning som en möjlighet att knyta band med väst. Gränserna föll, Polen återfick sin frihet och anslöt sig till NATO-läget i Europa. Med burdörren öppen flög frihetsälskande fåglar iväg och flydde. De andra, lyckligtvis fler, stannade kvar i sina burar, där de kände sig tryggare. Men Ryssland och hela planeten skulle få betala dyrt för konsekvenserna av denna försvagning av Sovjetryssland. För fram till dess gynnades alla av "järnridån" som skilde det västerländska kapitalistiska samhället från det ryska kommunistiska samhället. Med öppnandet önskade vissa ryska invånare leva som västerlänningar, och Ukraina valde att vinna sin självständighet för att uppnå detta. I Ryssland överlämnade lättmoden av disciplinen landet till maffians styre; de fattigaste betalade priset. Och i Ukraina byggs den självständiga nationen i en stor anarki som alltid uppstår när auktoritet inte existerar eller ska byggas. Detta ord anarki spelar en så stor roll att jag måste definiera det som den princip som gör människan till "ärkeåsnan". Tankespelet är berättigat, eftersom åsnan är det där extremt envisa djuret, som ordspråket säger: "envis som en åsna." Och det visar sig att aktuella händelser ger mig rätt om att Ukraina är fast beslutet att besegra Ryssland, envis som en åsna.

Men innan Ukraina blev måltavla för nyheterna 2022 och 2023 gav staden oroande tecken på sin natur. I sin anarkistiska grogrund framträdde de antireligiösa och nonkonformistiska "femen" som fördömde sina bröst och kroppar som stöd för sina olägliga krav mot den ordning som etablerats av mänskliga män. Den här typen av saker dök upp i Ukraina, försvarade av alla västerländska folk. Men vi är skyldiga dem en ännu mer ovärdig och klandervärd skandal: i Ukraina sågade de av träkorsen från krucifix som var installerade på olika platser, vilket uttryckte sitt hat mot den kristna religionen. Denna attityd kan tolkas på olika sätt. Men i vilket fall som helst straffar de kristna religioner som fördömts av Gud. Redan 1793 översattes det franska folkets indignation i ilska mot den katolska kyrkan och monarkin, och analogt riktar sig Ukrainas "femen" fortfarande mot religioner som är skyldiga till Gud och mänskligheten. Men den rättmätiga anklagelsen mot falska religioner rättfärdigar dock inte valet att ignorera det sanna budskapet om kärlek som Gud gav i Jesus Kristus. Det är

fortfarande nödvändigt för ett hjärta laddat med hat att vara känsligt för kärlek; vilket är osannolikt eller ens möjligt. Ukraina, som var den sista att uppnå frihet, överträffade den spanska modellen i sina överdrifter och sexuella uppvisningar. Och i denna typ av handling var dess unge president, en populär före detta skådespelare, mästaren i genren. Ukrainas första officiella begäran om att gå med i NATO avlogs av Tyskland på grund av landets utbredda korruption. Nationers födelse är en svår period att hantera, eftersom alla i den frihet man hävdar försöker utnyttja situationen för sin egen personliga vinning. Under den första republiken såg Frankrike den korrupte Georges Danton och den oförstörbara Maximilien Robespierre motsätta sig varandra. Och den senare lät den förre halshuggas, innan han i tur och ordning halshuggs fyra månader senare. Dessa jämförelser är berättigade eftersom kriget som Ukraina för förbereder den andra fullbordan av handlingen " *odjuret som stiger upp ur avgrunden* ". Den första fullbordades genom den franska revolutionen.

Det är därför genom att stödja detta land, Ukraina, som hade allt att misshaga, som västerländska ledare, tillsammans, fördömde deras nationella framtid. För det ukrainska kriget, vars motiv är den starkaste och mest fanatiska, förvärrade nationalismen, förbereder slutet för nationer. De kommer att försvinna i det slutliga utbytet av atombomber. Och de överlevande kommer aldrig mer att kämpa för en nationalistisk sak. De kommer att omgruppera sig under en enda universell regering organiserad av de amerikanska överlevande.

Fördelar och nackdelar med Ukraina

På plussidan representeras nationen av unga människor. De är moderna, mästare på ny datorbaserad teknik. Och i kampen mot ryssarna uppvägs deras numerära underlägsenhet av deras anpassningsförmåga till situationer. Dessutom, utrustade med extremt precisa västerländska kanoner och missiler, kan de lätt förstöra upptäckta ryska ammunitionslager. Och i detta avseende drar de nytta av infrastrukturen av amerikanska satelliter som är uppradade runt jorden i olika omloppsbanor. Detta örnöga öga kommer alltid att ge en fördel till Amerika, som besitter denna överlägsna teknologi. Detta får mig att säga att den ukrainska armén spelar en sekundär roll i denna konflikt, där det som dödar ryssarna är kanoner och missiler från USA och Europa, inklusive Frankrike och dess prestigefyllda Caesar-kanoner. Drönarteknik har blivit särskilt populär i väst på grund av dess kostnad och invånarnas levnadsstandard. Unga människor har blivit bekanta med dessa små flygmaskiner och idag, i Ukraina, utnyttjas deras talanger i militära stridslinjer: för de som styr dem är det precis som hemma, förutom att de upptäcker fienden för att döda dem på riktigt, och du kan dö själv om en rysk bomb faller där du befinner dig. För Ukraina har onekligen presidentens och regeringstjänstemännens ungdom gynnat användningen av all denna elektroniska teknik. Ukrainas andra fördel är att stå inför en rysk armé ledd av militära ledare som litar på sin traditionella erfarenhet där användningen av drönare och satelliter inte har fått den betydelse de förtjänar. Detta missförstånd får konsekvenser på konfliktplatsen; ryska stridsvagnar och mål förstörs som i ett videospel.

Nackdelarna för Ukraina är också många. Och i ordning, även dess presidents ungdom som omedvetet ackumulerar nackdelen av att vara född jude och leda ett ukrainskt läger präglad av polsk katolicism och en ortodoxi som, trots

att den är skild från rysk ortodoxi, liksom katolicismen är drabbad av Guds förbannelse. Det protestantiska USA är lika mycket, det är hela det västerländska lägret som drabbas av denna gudomliga förbannelse: enligt Rom. 2:9: "*Lidande och ångest över varje människas själ som gör ont, först juden och så även greken!*" Men motsatsen finns lyckligtvis när det gäller dess valda tjänstemän: "*Ära, ära och frid vare den som gör gott, först juden och så även greken!*" Oundvikligen lider ungdomen av sin brist på erfarenhet, och den största beslutsamhet, eller envishet, är dömd att behöva uthärda den hårda verkligheten när den motsäger förväntningar och hopp. Alla som kämpar mot varandra tänker och hoppas gå segrande ut, men i vilket fall som helst finns det i slutändan bara en vinnare och en förlorare. Ukrainas andra handikapp är dess beroende av vapendonationer från sina västallierade. Zelenskyj lever i ständig rädsla för att få slut på vapen och ammunition och för att se Ryssland invadera hela hans territorium. Hans situation och position är därför inte avundsvärd. Om han visste vad Jesus Kristus uppenbarade för sina älskade utvalda, skulle han veta att hans dröm om seger kommer att sluta i en mardröm av nederlag. Men alla de som deltar i en krigisk eskalering tillsammans med Ukraina mot Ryssland är också okunniga om dessa uppenbarade saker och uppfyller omedvetet Guds plan. I denna plan är de måltavlor som kommer att bli kraftigt förintade av kärnvapenexplosioner.

Bibeln beskrev inte de typer av synder som begicks av folket före syndafloden. Allt Gud säger om dem finns i dessa ord, citerade i 1 Mos 6:15: "Herren såg att människans ondska var stor på jorden och att alla hennes hjärtas tankar och uppsåt var allenast onda, ständigt ." Jag tror att denna dom gäller idag för hela mänskligheten, väst, öst, norr och söder. Inte en enda nation, folk, rike eller språk undgår denna gudomliga fördömmelse. Den heliga Bibeln uttrycker normen för Hans dom, som ingen nation med rätta hedrar. Mänskligheten är väl mogen för Hans syndaflod av järn och eld.

I nyheterna har en chockerande demonstration av det västerländska samhällets fördömande just presenterats. En 16-årig tonåring knivhög och dödade kallt sin 52-åriga spansklärare, en tvåbarnsmamma. Han påstod sig vara besatt och anförtrorde att han dagen innan, i en dröm, hade hört en röst beordra honom att döda sin lärare. Men denna sanning är oacceptabel för ett till stor del ateistiskt eller agnostiskt samhälle. Denna misstro understryks av platsen där det hände: den katolska gymnasieskolan Saint-Thomas d'Aquin i staden Saint-Jean-de-Luz. En Thomas, den typiske icke-troende, och två helgon, inklusive Jean-de-Luz eller Ljusets Helgon, vittnet till apokalypsen; det finns många religiösa symboler i denna händelse som avslöjar domarnas misstro. Men det värsta är att händelsen inträffade i en katolsk skola där vittnesmålet från en demonisk röst inte bör förkastas utan stödjas. Skolan borde åta sig att försvara den förklaring som den besatte unge mannen gav; men så är inte fallet. Där religion som tillskrivs Gud lärs ut, bör även djävulens och demonernas existens göras det, eftersom Jesus under sin jordiska verksamhet aldrig slutade driva ut demoner för att läka besatta offer och varna sina tjänare för Satan. I ett sådant fall borde kyrkan stödja den besatte unge mannens förklaring, men inför de franska myndigheternas misstro förblir den tyst. Otaliga vittnesmål från mördare som har fängslats har dock gjorts.

Detta nya fall kompletterar därför de tidigare, men den besattes ungdom bör få myndigheterna att ifrågasätta dessa andliga frågor som de inte behärskar.

Detta ämne får mig att påminna om att den katolska kyrkan i århundraden har påstått sig driva ut demoner genom sina exorcistpräster. Med vetenskapen om att Satan styr den, kan man förstå att han driver ut sig själv eller driver ut sina demoner. Sann befrielse från upproriska änglaandar kan endast uppnås av Jesu Kristi sanna tjänare, eftersom han ensam driver ut demoner, och han kan göra det eftersom han har kraften inom sig att göra det. På jorden lydde demonerna honom, eftersom de inte kan motstå honom, varken igår, idag eller imorgon.

I avsaknad av tro hänskjuts problemet till psykiatriker. Så jag påminner er om att psykiatri inte är en exakt vetenskap. Det är bara en produkt av fantasin hos icke-troende som måste ge andra icke-troende en förklaring till allt för att lugna dem.

Klimattorka för torra hjärtan

De mänskliga lerkrukorna vet inte att de redan lider av de första konsekvenserna av straffen som den gudomliga järnkrukan utdömer. Gud behöver ingen som skadar den upproriska mänskligheten eftersom han har ett formidabelt vapen: naturen och dess klimatförhållanden. Han är den som skapar regnet och det goda vädret, men han är också den som orsakar torkan och den resulterande hungersnöden. Genom att beordra stormen att lugna ner sig, vilket den gjorde omedelbart, gav Jesus sina första apostlar obestridliga bevis på sin gudomlighet. Frågan lärjungarna ställde sig själva: "Vem är denne som vinden och stormen lyder?", hade bara ett svar: den allsmäktige Gudens inkarnerade Ande. Vårt moderna samhälle har förlorat denna Gud, skaparen av allt och allt liv, ur sikte, och dess frågande blick vänds mot dess vetenskapsmän som vanligtvis har svaret på allt. Gud erbjöd det en lång period av fred och välstånd som fick människor att glömma till och med dess existens. Draman som följer efter varandra borde sluta med att skrämma de minst förhårdade av denna mänsklighet till den grad att de tvingas komma ihåg att naturlig kraft är Skapargudens exklusiva egendom. Det är bra att komma ihåg de historiska sammanhang där Gud straffade sitt folk Israel och den hedniska mänskligheten med torkans gissel. Detta beror på att vatten i vår moderna tid har blivit viktigare än någonsin för liv och ekonomisk och industriell aktivitet. Uttorkningen av flodvatten dödar jordbruket, men tvingar också människor att stänga ner kärnkraftverk, eftersom vatten är nödvändigt för att kyla det smälta bränslet. Men om vattnet försvinner är det också vattenkraftverken i floddammar och berg som slutar producera elektricitet. Nu är hela den moderna civilisationen i väst och öst beroende av denna elektriska energi; annars blir återgången till kol nödvändig igen, och eftersom det inte kan upprätthållas kollapsar den nuvarande nivån av industriell aktivitet och kastar mänskligheten i stor nöd. Jag påminner er om att vatten är det element som utgör 75 % av vår fysiska kropp, vilket förklarar lidandet som orsakas av värmeböljor som torkar ut mänskliga kroppar och växter. Genom att attackera vatten ger Gud en

fruktansvärd signal som tillkännager början på processen för avhumanisering av hela jorden eftersom den nu är helt bebodd.

Det första fallet som beskrivs i Bibeln inträffade när Josef, Rakels och Jakobs äldste son, såldes av sina bröder och befann sig i positionen som storvesir, i tjänst hos farao i det mäktiga Egypten. Den profetiska gåva som Gud hade gett honom hade lett honom från de kungliga fängelserna till toppen av den egyptiska makten. Och genom att förklara en profetia som farao personligen mottagit, erkändes Josef av honom som den intelligenta och visa varelsen, värdig att, efter kungen, styra hela Egyptens land. Denna vision, baserad på sju feta kor och sju magra kor, å ena sidan, men också på sju vackra, svullna veteax och sju torra veteax, profeterade om sju års överflöd följt av sju års hungersnöd. Den fullständiga redogörelsen för dessa händelser återges i Första Moseboken 40 och 41. Vid denna tid förberedde Gud medlen för att ge sitt folk makt och välstånd. Därför gynnades det hedniska Egypten självt av Guds godhet och makt. Genom att varna det i förväg vidtogs förebyggande åtgärder som Josef förespråkade under hans auktoritet. Guds plan var att hela Jakobs välsignade familj, hans två fruar och deras söner och döttrar, skulle bosätta sig i Egypten. Genom denna erfarenhet tillkännagav Gud sin frälsningsplan, fullbordad på hans tid genom Jesus Kristus. Sonen som såldes av sina bröder och överlämnades till hedningarna skulle bli en välsignelse för Guds folk. Denna första torka hade ett välgörande profetiskt syfte, men en annan torka uppstod på profeten Elias tid, och denna tillfogades Israel som ett straff, eftersom Guds folk vid den tiden var i totalt avfall. Kung Ahab, som inte lydde Guds befallning, hade gift sig med en utländsk kvinna som dyrkade Baal och som hade dödat Guds profeter. Hela nationen betalade priset med en treårig hungersnöd. Och på profeten Elias bön återvände det välgörande regnet. Denna handling fick ett lyckligt slut eftersom Guds plan ännu inte var fullbordad. I Europa uppstod värmeböljor då och då, men aldrig på länge, som om Gud hade velat utgöra detta hot mot den moderna mänskligheten. Men detta hot förblev ineffektivt eftersom västvärlden har upphört att bry sig om att veta vad Gud tänker eftersom de är helt okunniga om Honom. Dessutom kommer straffets timme över dem utan att de har sett den komma och tiden för de sju årens torka för jorden och människornas hjärtan kommer att börja våren 2023. Om man tillämpar modellen som upplevdes under Josef skulle sju år av förebyggande välstånd ha börjat våren 2015. Men vilken större händelse finner vi i år 2015? Vårdagen, dagjämningen den 20 mars 2015, präglas av en total solförmörkelse, en mycket sällsynt händelse men av högt andligt värde. Eftersom gudomlig vrede riktar sig mot västerländska observatörer av "solens dag"-vila. Den 26 juni beslutade USA:s högsta domstol att samkönade äktenskap är lagliga i hela landet. Den 13 november 2015 organiserade islamister en massaker i konserthuset Bataclan i Paris; resultatet: 413 skadade, 131 döda, inklusive 7 av 9 terrorister. Nej, jag ser inget positivt i 2015, där ett krig i Ukraina ställer Donetsk och Luhansk oblaster mot den ukrainska lojalistarmén. Detta krig kommer att fortsätta fram till 2022, då den ryska invasionen inleder tredje världskriget, eftersom hela NATO-lägrer, efter USA, England och Polen, ger ekonomiskt stöd och vapen till det invaderade Ukraina.

Gud ger sina barns välsignelse endast från våren 2018, 5 år före de sista sju magra korna, eller 12 år före datumet för hans återkomst. Detta tal 12, symbol

för förbundet som upprättats mellan Gud och människan, eller $7 + 5$, är också det symboliska talet för de beseglade stammarna i hans andliga Israel enligt Apo.7. Gud bringar en flod av ljus som informerar sina trogna tjänare om det planerade datumet för hans härliga återkomst i Jesus Kristus. Kunskap om detta datum kommer sedan att göra det möjligt för dem att bättre förstå innebörden av de händelser som gradvis fullbordas. Rebelllägret drabbas 2020 av en dödlig epidemi som utkämpas genom instängning av invånarna och delvis eller totalt upphörande av yrkesverksamhet i två år. Detta resulterar i en ekonomisk kris som utarmar hela västvärlden där reaktionen är kopierad och identisk. Utifrån detta problem bevittnar västvärlden den ryska invasionen av Ukraina som uttrycker sin önskan att ansluta sig till NATO-lägret. Ursula von der Leyen, ordförande för Europeiska kommissionen, förbinder sig Europa att hjälpa Ukraina. Bakom detta beslut förbinder sig ledarna också sina egna länder. Västvärlden styrs nu av människor födda in i fred som inte har känt till något annat än fred. För dem var krig bara ett tv-spel, en film eller ett verkligt, men avlägset krig. Det har förekommit islamistiska attacker vars tillfälliga effekter snabbt glöms bort, och det västerländska samhället reagerar som ett bortskämt barn som lyckas med allt och alltid får som det vill. Men bortskämda barn utvecklar mycket reaktiva, nyckfulla karaktärer. Dessutom framkallade den ryska invasionen av Ukraina plötsliga och omättade reflexreaktioner hos våra bortskämda barn. Som ett resultat har moraliskt och aktivt stöd, förkroppsligat i vapendonationer till Ukraina, gjort våra bortskämda barn till framtida måltavlor för det ryska folkets ilska. Kriget påverkar dem ännu inte direkt, men de mäter inte konsekvenserna av detta frenetiska stöd, vilket kommer att leda till att de i sin tur måste lida av det onda som för närvarande bara drabbar ryssarna och ukrainarna. De kommer i sin tur att upptäcka fasan i ett verkligt krig, precis som deras fäder från åren 14-18 och 39-45 upplevde det. President Putin fördömer nu tydligt statusen som medkrigare i NATO-lägret. Och han bekräftar sin beslutsamhet att genomföra sin "specialoperation" tills det mål han har satt upp för sig själv uppnått.

I västvärlden får det dramatiska konsekvenser idag att glömma lärdomarna från andra världskriget. Erfarenheterna från NATO:s europeiska läger och Ukrainas var mycket olika, eftersom de befann sig på motsatta sidor i det sammanhanget. Europa stred mot Adolf Hitlers Nazityskland, men av opportunistiska skäl, genom att utnyttja Sovjetrysslands tillfälliga svaghet, ställde Ukraina sig på de "nazistiska" truppers sida, som redan stöddes av det besegrade Polen. De ukrainska nationalisterna vid den tiden ville redan separera sig från Ryssland och ställde sig på nazistarméns sida, vilket gjorde dem till allierade i kampen mot Ryssland. Det var under denna period som de tyska naziledarna blev hjältar för detta nationalistiska Ukraina, och trots de gångna decennierna har nazibilden förblivit en symbol för nationell hjältemod. Å andra sidan blev nazistiskt tänkande i Europa absolut ondska från 1945 till 2000-talet, då det onda som begicks av denna grymma och fanatiska nationalism glömdes bort av de unga ledarna som kom till makten. Allas sinnen förfördes av projektet att upprätta universell fred; vilket krävde att man glömde det förflutnas fel. Gradvis växande likt en rullande snöboll blev de sex staternas Europa de 28 staternas innan det föll tillbaka till 27 stater; fakta verkade därför gynnsamma för

fredsprojektet. Men detta var att räkna utan Gud, som räknar mänskliga synder och inte glömmar några. Dessutom förde kriget i Ukraina brutalt tillbaka mänskliga tankar till den hårda verkligheten; de måste nu svara inför den levande Guden som de ignorerade och föraktade.

Mellan jordskakningarna, vattnets uttorkning och bombningarna som kommer att fortsätta och intensifieras, råder det inte längre någon tvekan: Gud har påbörjat processen att dekonstruera sin jordiska skapelse. Västvärldens makt baserades på dess rikedom, så Gud försvagar den genom att ruinera den. Västerländsk komfort och överflöd byggdes på billig energi, så priset på gas och olja skjuter i höjden, och ingen vet, förutom Gud, hur högt deras priser kommer att stiga. I en kedjereaktion kommer mat att bli knapp och nå vansinniga priser. Och för dem som inte längre kan betala kommer valet att stå mellan stöld, brott eller död genom svält. Under sina sista sju år på jorden kommer hela mänskligheten att lida av de "fyra fruktansvärda straff från YaHweh" som nämns i Hes. 14:21-22, men det huvudsakliga målet förblir det otrogna kristna västerlandet: "Ty så säger Herren YaHweh: Om jag än sänder **mina fyra fruktansvärda straff mot Jerusalem**, svärdet, hungersnöden, de vilda djuren och pesten, för att utrota därifrån människor och djur, skall det dock finnas en kvarleva som undkommer, som skall komma ut därifrån, söner och döttrar. Se, de skall komma till er; och ni skall se deras vägar och deras gärningar, och ni skall finna tröst i det onda som jag skall låta komma över Jerusalem, och allt det som jag skall låta komma över det."

Europa och hela det västerländska lägret kommer att få betala dyrt för privilegiet att ha varit bärare av Jesu Kristi evangeliska budskap. Som andligt Israel, efter det gamla förbundets Israel, har det haft del i kunskapen om Guds frälsningsplan som vilar på Jesus Kristus, men på grund av alla sina synder som begåtts genom århundradena måste det straffas på många sätt tills dess slutgiltiga utrotning, då den gudomlige Jesus Kristus, som den store allsmäktige segraren, kommer att återvända i sina änglars härlighet. Hes. 14:23 säger oss också: "De skall trösta er när ni ser deras väg och deras gärningar, och ni skall inse att det inte är utan anledning som jag gör allt vad jag gör mot dem, säger Herren, YaHWÉH."

Dessa verser skulle uppfyllas två gånger. Den första var för början av det nya förbundet. Inträdet av konverterade hedningar i det judiska förbundet var för att trösta fromma judar för de olyckor som förstörde staden Jerusalem år 70 e.Kr., tillsammans med all dess verkliga och falska helighet: dess prästerskap och dess symboliska riter.

Det andra kommer att uppfyllas vid Kristi återkomst. I detta sammanhang kommer Israel att ha lidit under den ryska invasionen och massakrerna under tredje världskriget, och de sista fromma judarna kommer att tröstas av de sista sjundedagsadventisternas vittnesbörd om den heliga sabbaten i Jesus Kristus. Gudomligt ljus kommer att komma över dem och de kommer då att förstå alla orsakerna till de successiva förbannelser som har drabbat dem under den kristna eran. De kommer då att ta del av den tröst som Gud ger till alla sina sanningens söner och döttrar som utvalts i sina två förbund. Men denna slutliga omvändelse kommer endast att gälla verkligt fromma judar, precis som Kristi frälsning endast

frälser verkligt fromma omvända hedningar, enligt Guds rättvisa dom i Jesus Kristus.

Varför Ukraina?

Detta land används av Gud endast som en detonator. Dess roll är helt enkelt att uppväcka den explosiva vreden hos det ryska folket, en slavisk landsman som han. För trots utseendet var det verkligen regionen Kiev som först bar namnet "Rus", vilket idag har blivit "ryskt". Detta folk har aldrig lyckats förbli självständigt. Ända sedan dess har det bestått av två influenser från öst och väst. Och redan i denna sak placerade Gud tecknet på sin förbannelse, materialiserat genom religiös opposition: väst var polsk-katolskt och använde det grekisk-latinska alfabetet; öst var rysktalande ortodox och dess alfabet var den kyrilliska skriften. Dessa skillnader motsätter sig dem fortfarande idag, i kriget som förts mot det rysktalande Donbass sedan 2014. I uppenbarelserna i Upp. 10:11 talar Gud om de europeiska befolkningarna, vi läser: " *Då sades det till mig: Du skall profetera återigen inför många folk, nationer, **språk** och kungar.* " Gud påminner om tecknet på Babels förbannelse: " **språkens** ". För det är just separationen av " **språk** " som förhindrar den sanna enheten i allianser mellan folk. " **Språk** " spelar en stötande roll eftersom dialog är omöjlig med en person som talar ett okänt främmande språk. Nationer bygger sin enhet genom social delning som det gemensamma " **språket** " som praktiseras möjliggör. Det är därför Gud kan säga om allianser mellan länder med olika " **språk** " i Dan. 2:43: " *Du såg järn blandat med lera, ty de skall blandas med mänskliga allianser; men de skall inte förenas med varandra, precis som järn inte förenar sig med lera.* " " *Järn och lera* " kan inte blandas, precis som hårda folk som är förenade genom sitt " **språk** " inte kan förenas med pacifistiska folk som också är förenade genom sitt eget " **språk** ". Och vad avgör ett folks hårda eller fredliga karaktär? Dess historia, dess arv och de klimatförhållanden som det är underkastat. De som bor i Nordeuropa utsätts för mycket kalla klimat som förhårdar den mänskliga naturen. Livet upprätthålls på bekostnad av enorma ansträngningar och kamper som invånarna i tempererade zoner inte är medvetna om. Ukrainarnas särskilda förhårdning bygger också på det ständiga förhindrandet av deras självständighet. Landet har alltid varit under kontroll av Ryssland eller Polen, och under kriget 1941-42 av Tyskland. Ändå, paradoxalt nog, föddes dagens mäktiga Ryssland, som konfronterar Ukraina, i Kiev, Ukraina; barnet vill inte döda sin mor, och detta förklarar svagheten i de ryska åtgärderna gentemot denna stad Kiev, Rysslands vagga. Detta ärftliga familjeband kommer att främja försoning mellan de broderländer som har ingått i tvist. Polen, Ukraina och Ryssland talar mycket liknande slaviska språk, och detta kriterium förbinder dem naturligtvis. Dessutom lider Polen och Ukraina fruktansvärt av bristen på entusiasm hos andra NATO-länder, som begränsar sitt bistånd och väpnade engagemang. När detonatorn har frambringat sina effekter kommer det återförenade slaviska lägret att vända sig mot EU och utföra, för Gud, sitt profeterade destruktiva verk. Denna handling kommer att ge den " **sjätte trumpetens** " formen av en reproduktion av den " **första trumpetens** " handling, i vilken redan samma nordiska folk från öst kom för att sätta Västeuropa, norr och öst, i " **eld och svärd** ". Ty den " **sjätte trumpetens** " kommer, i slutet av den

kristna eran, för att avsluta handlingarna av de straff som Gud utdömt under titeln "**varningar**". Kopplat till Jesu Kristi återkomst kommer den "**sjunde trumpeten**" att fullborda "**utrotningen**" av de jordiska rebellerna som inte lyssnade till den sista varningen som gavs av den "**sjätte**". I sina uttryck jämför Jesus dessa rebeller med "**agnar**" som lätt bränns om de är torra. Han antyder således torrheten i mänskliga hjärtan, okänsliga för det lidande han utstod för att erbjuda sin frälsning till alla människor, arvtagare till den synd som fördömer dem till evig död. Dessutom kommer han, i all rättvisa, att göra vattnet som uppehåller livet för dessa människor med torra hjärtan knappt. Mängder kommer att behöva dö av torka, hunger, epidemier och krig. Och de mest upproriska och de verkligt utvalda kommer att bevaras under tiden för de "**sju sista plågorna**" av gudomlig rättfärdig vrede. De sista torra hjärtana kommer att återuppbygga bilden av kung Nimrods "**Babel**" på jorden. Efter att ha satt stopp för nationell individualism kommer de att tro att de har etablerat en regim som kan erbjuda dem garantin för "**den fred, säkerhet och trygghet**". Det är då som **den profeterade "fördärven"** kommer att falla från himlen över dem i form av de "**sju sista plågorna av Guds vrede**" som beskrivs i Upp. 16.

1 Tess. 5:3: "*När de säger: 'Frid och ingen fara !', då skall plötslig fördärv komma över dem , som födslovåndor över en havande kvinna, och de skall inte undkomma .*" Den sanna uppfyllelsen av detta inspirerade budskap till aposteln Paulus gäller denna sista tid, men samma sak har redan uppnåtts för EU:s Europa sedan den ryska invasionen av Ukraina. Den partiella fördärv som således åstadkommits förbereder vägen för den slutliga totala fördärven.

Gud fördömer inte rikedom, utan endast girighet. Ty de rika kan så småningom förbli generösa. Den girige mannen kan tvärtom inte vara det eftersom han aldrig blir nöjd med sin önskan att samla allt mer rikedom och pengar. Det råkar vara så att denna girighet kännetecknar dem som Gud kallar "**jordens köpmän**" i Upp. 18, eftersom för dessa giriga människor har tron inget värde alls. Guds rättfärdiga vrede vilar därför över deras huvuden med alla konsekvenser av hans förbannelser. Så här förberedde hela NATO-lägre, präglad av denna girighet, sin egen olycka. För att uppnå lukrativa och lyxiga vinster spekulerade de i idén att flytta produktionsanläggningar till Folkrepubliken Kina, där en påtvingad och mycket dåligt betald arbetskraft kunde producera till en lägre kostnad. De gjorde således i ungefär trettio år enorma vinster och förstörde de finansiella balanser som upprätthållits fram till dess. Men Kina har också dragit nytta av västerländsk teknisk kunskap och har blivit enormt rikare med tiden, till den grad att det år 2023 framstår som den mest formidabla militärmakten på jorden. USA och EU har förlitat sig på det och övergett det praktiskt taget monopolet på den globala tillverkningen av produkter som erbjuds på marknaden, men också av elektroniska produkter som är allestädes närvarande i moderna vapen. I en önskan att återerövra ön Taiwan, precis som Ryssland vill få Ukraina tillbaka i sitt läger, förbereder sig Kina på att förse Ryssland med extremt högpresterande drönare. Detta irriterar USA mycket. Genom att vägra att fördöma den ryska invasionen av Ukraina positionerar sig Kina på det ryska lägrets sida, och en direkt konflikt med USA, Taiwans vänliga beskyddare, hotar inom en snar framtid. Det skyldiga NATO, det främsta målet för Guds vrede, har därmed,

genom sin girighet, försvagat sig självt och byggt upp det kinesiska monster som det kommer att behöva konfrontera. Detta andra slagfält kommer därför att gynna det ryska lägret, som också motarbetas och irriteras av NATO på grund av sitt stöd till sin motståndare, Ukraina. För detta NATO-läger, som inkluderar USA och de krigförande nationerna i EU, medför tidens gång, för varje dag som går, en försämring av situationen, som för varje dag som går antar en alltmer mardrömslik prägel.

Den nya kolonialismen

Innan vi beskriver den nya kolonialismen är det bra att definiera vad den gamla kolonialismen var, i vilken England, Frankrike och Belgien deltog i denna fallande ordning. Medan denna gamla kolonialismen bestod av att erövra nya främmande länder med väpnad makt för att utnyttja dem och deras ursprungsbefolkning, erövrar den nya kolonialismen genom att förföra mänskliga sinnen att utnyttja dem ekonomiskt. Den gamla kolonialismen lanserades av England och dess erövringar sträckte sig så långt som till Indien. Frankrike expanderade i Asien till Korea, Kambodja och Vietnam, samt till Nord- och Centralafrika. Men efter slutet av andra världskriget lyckades inget land behålla sina kolonier, och nästan alla återfick sin nationella självständighet. De koloniserades uppror är oundvikligt med tiden. Det är därför Gud, när han ville ge Kanaans land till sitt folk Israel, utrotade jättarna som bebodde landet tillsammans med andra folk, och på så sätt behövde Israel inte lida av ilska och hat från de utrotade folkens ättlingar. Enligt 1 Samuelsboken 15 fanns det emellertid ett undantag för kung Agag i Israels begynnelsehistoria, då kung Saul skonade honom och inte lydde sin Guds JaHWéHs befallning; och detta misstag medförde dödliga konsekvenser och hans förkastande av Gud. Detta tema om utrotning återkallades av Gud för den uppmärksamma mänskligheten, genom "Nazist"-Tysklands beslut att engagera sig i sin "slutgiltiga lösning" vars önskade mål verkligen var att förgöra och utrota den judiska rasen från jorden. Från Guds sida var denna signal en stor förebråelse riktad till det judiska folket som drabbats av sin förbannelse, sedan de förkastat Jesus Kristus. Genom den "slutgiltiga lösningen" som berörde dem, påminde Gud judarna om att han var tvungen att utrota Kanaans jättar för att erbjuda dem ett nationellt land, och just detta försök att utrota dem skulle gynna deras återkomst till sina förfäders land, 1947-48. Arabiska Palestina blev återigen judarnas Israel, men ett Israel som bar hela sin gudomliga förbannelse. Den ackumulerade rikedomen gjorde det ändå möjligt för de tidigare kolonisatörernas länder att förbli mäktiga och dominerande över andra jordiska nationer. Avtal slöts med de tidigare koloniserade länderna som förblev ekonomiskt mycket beroende av de tidigare kolonisatörernas länder, men tiden för tvångskolonisering var slutgiltigt över, hoppades man, på grund av accepterandet av den nya etablerade globala situationen. I det gamla systemet var de koloniserande länderna inte intresserade av de koloniserade människornas sinnen eftersom det moraliska värdet redan i de rika länderna kvävdes av det monetära

värdet av ting och av människorna själva. Det är här vi måste komma ihåg varningarna från Herren Jesus som sade i Lukas 6:24: "**Men ve er som är rika, ty ni har fått er tröst!**"; detta är i enlighet med 1 Tess. 6:10 där Paulus säger: "**Ty penningkärleken är en rot till allt ont . Och somliga, som har blivit besatta av den, har avfallit från tron och orsakat sig många lidanden .**" Och vår Gud vet vad han talar om, eftersom han i förväg har vetat och med tiden, genom den frukt som människorna bär, sett rättfärdigandet av sitt omdöme. Lägg märke till att "**pengar**" inte har något med det att göra, eftersom det bara är "**kärleken till pengar**" som Gud förebrår sina mänskliga varelser. "**Pengar**" är ett användbart bytesvärde för handel, men "**kärleken till pengar**" driver människan att utnyttja sina pengar för att tjäna pengar. Vid handelns ursprung ägnade sig folk åt "byteshandel" och utbytte varor. Och redan då utbytte amerikanska bosättare triviala saker mot användbara och värdefulla saker med de amerikanska ursprungsbefolkningarna; till exempel speglar, kammar, knivar mot bäverskinn. Redan från början av sin kolonisering av européer presenterade Amerika sin karaktär som ett "bittert" land, vilket dess namn förutspådde. Med tiden skulle det föra "kapitalismens" anda till sin höjd, vilket det ärvde från erövringen av England, varifrån dess första pionjärer kom. Verbet "att kapitalisera" definierar träffande den vilande, spekulativa aspekten av pengar. Och spekulanten blir aldrig nöjd; Han vill alltid ha mer och behöver inte ens arbeta längre, eftersom hans pengar arbetar för honom. Detta är den perversa sidan av användningen av pengar som Gud med rätta fördömer. För liksom vätskornas lag flyter pengarnas lag till förmån för dem som har mest. Detta är vad som gäller för havet, som samlar allt vatten som kommer från himlen till jordens berg i form av regn, snö eller is. Genom att följa den väg som landets konfiguration påtvingat, genom floder och bäckar, återvänder det till haven och oceanerna. Den gamla normen för kolonisering accepteras inte längre av något land, den nya normen har lömskt tagit dess plats.

Våld är nu uteslutet, och två diametralt motsatta ideologier står inför varandra: amerikansk kapitalism i väst, och sedan 1917 den antireligiösa kommunismen i Sovjetryssland. För att undvika en direkt och dödlig konfrontation förblev de två motsatta lägren åtskilda av en gräns som utgjorde den virtuella "järnridån". Halvvägs mellan de två lägren står Europa, åtråvärt av båda lägren. Ett förförelsespel börjar sedan, och Europa delas mellan de två ideologierna. General de Gaulle motstår rent amerikanskt inflytande, och Frankrike styr mellan de två lägren. Från väst antar man verksamhetsfrihet för sina entreprenörer och hantverkare, och från öster antar man sociala rättigheter för sina arbetare. Men sociala rättigheter kommer till ett pris som ökar priset på franska produkter, som sällan exporteras, och främst till tidigare koloniserade länder. I Västeuropa är fallet Tyskland mycket annorlunda, eftersom det har utvecklats sedan 1945 under de amerikanska arméernas ledning och närvaro och representerar dess rent "kapitalistiska" modell. General de Gaulle sökte en återförening av europeiska länder för att skydda Europa från de två extremlägrens girighet. Men efter hans avgång kommer hans efterträdare Georges Pompidou, finansär för Rothschildbanken, att acceptera kompromisser och gynna den tyska kapitalismen. I bröllopskorgen kommer Frankrike gradvis att behöva ge upp sina nationaliserade företag, EDF, GDF, Total, La Poste, sin CNEP-bank, sin SNCF,

och därefter sina textilfabriker och sina östliga gjuterier. Kapitalismen kan inte konkurrera med de låga kostnaderna för nationaliserade företag; de måste därför privatiseras och avvecklas. Redan i dessa fakta kan vi se tecken på den gudomliga förbannelse som tyngde Frankrike. Faktum är att förförelsestrategin tillämpas perfekt, eftersom den hemska kapitalismen skulle förföra det fria och sociala Frankrike att omvända det till sina idéer och principer. Och saken fungerade utan kanoneld eller bombningar, på grund av de franska politiska ledarnas och entreprenörernas girighet. Det fanns ingen press på beslutsfattarna, förutom "mutor" i några få enskilda fall, men korruption finns i den mänskliga naturen och i båda motsatta lägren, väst och öst. Denna förförelse uppstod på 1960-talet. För att fullt ut förstå detta måste man veta hur det amerikanska kapitalistiska systemet fungerar, där det "sociala" reduceras till ingenting eller nästan ingenting. Arbetare får betalt och för att få pension måste de bidra och betala, från sin lön, pengar till finansbolag som ansvarar för att deras tillgångar växer, för att betala dem en pension när åldern kräver det. Dessa företag kallas "pensionsfonder", och för att öka de insatta medlen måste de låna ut summor till utländska eller inhemska låntagare. Dessa lån är kortfristiga och har mycket höga räntor, vilket borde kallas "ockrare" i vår europeiska kultur, eftersom de kan nå 16 %, eller ännu mer, eftersom utbudet förblir utan någon statlig kontroll. På 1960-talet presenterade dessa finansörer från amerikanska "pensionsfonder" sina erbjudanden för franska entreprenörer och argumenterade för att deras lån på kort tid skulle göra det möjligt för dem att utveckla sina företag på global handelsnivå. Många av dessa entreprenörer blev förförda, men återbetalningen av räntan på det erhållna lånet slukade en enorm del av företagets vinster. Företagen, som drivits till konkurs, såldes vidare av pensionsfonderna, som hade blivit de nya ägarna, till högstbjudande bland konkurrenterna på den globala marknaden. Det är så Frankrike lät sig berövas sina främsta fördelar, inklusive sina nationaliserade företag. Privatiseringen av dessa resulterar nämligen i en ökning av produktionskostnaderna eller en minskning av sociala förmåner. Ibland verkar balansen ha bevarats, men arbetskvaliteten påverkas eftersom arbetarna "pressas som citroner" för att bli ännu mer lönsamma. Kort sagt, kapplöpningen om att berika vissa har orsakat olycka för majoriteten av arbetarna och för hela den franska nationen. Privatiseringen har gynnat investerande aktieägars inträde i produktionskretsen. Detta har blivit utbrett och de vinster som företagen gör uppslukas nu av utländska aktieägare i majoritet. Franska företag arbetar därför för att berika utländska nationer. Det är inte förvånande att dessa politiska och ekonomiska val har resulterat i att Frankrike fallit från sin ranking som fjärde världsmakt till 15:e bland europeiska nationer. General de Gaulles inbromsningar hade bara en tillfällig effekt, och slutligen återfick Amerika allt sitt inflytande över Frankrike, dess politiska ledare och dess företag utan minsta brutalitet. Genom president Sarkozys initiativ återgick landet till NATO-alliansen likt en lydig, disciplinerad liten soldat som lyder sin amerikanska ledare. För att slutföra sitt förförelseverk tog Amerika fram sitt ultimata förföriska vapen: internet. Presenterad i sin fredliga skepnad har globaliseringen av handel och mänskliga relationer fått den frukt den mest önskade: att erövra, genom att förföra dem, människors sinnen över hela planeten. Detta har åstadkommit eftersom det

genom att göra internet tillgängligt för dem har tagit sina tentakler i mänskliga sinnen och gjort dem beroende av virtuella möten med digitala telefoner eller datorer. Sociala nätverk håller virtuella missbrukare på sina spår, bättre än räls håller vagnar i rörelse. Situationen är allvarligast när det gäller de konsekvenser som offren bär. Mänskliga sinnen är således, en massa, över hela världen, bortkopplade från jordiska verkligheter. Vi bevittnar en nästan universell kapning av sinnen som ingen hade kunnat föreställa sig möjlig. För genom internet och sociala nätverk avundas en enda livsmodell över hela världen, modellen för det amerikanska samhällets moraliska frihet. Och den fångar själar överallt, inklusive i sin extrema motståndares läger: Ryssland, som ser 1 miljon av sina unga invånare lämna sina länder för att åka utomlands där västerländska värderingar dominerar. Den tvingar uppenbarligen ingen, utan nöjer sig med att förföra och vinna själar på samma sätt som djävulen förförde Eva genom att förföra henne med ormens ord. Under de direkta, dödliga förföljelsernas dagar krävde Rom färre offer än förförelse gör idag.

Visdom dikterar att veta hur man äter för att leva och inte lever för att äta. Denna princip gällde en gång i tiden behovet av att konsumera. Och för att tillfredsställa detta behov gick människor till butiker, butiker som levererade olika produkter. För att bättre uppmuntra människor att konsumera är det idag butiken som kommer till dem på internet, och där lockar säljarna dem genom att uppfinna falska behov och uppmuntra kunden att köpa det meningslösa och värdelösa. Kunden får tro att hen är en vän vars välbefinnande önskas, men i verkligheten, i denna virtuella relation, är kunden bara ett chiffer, ett nummer som trycks ner för att tömma hen på pengar. De relationer som upprättas är alla falska och virtuella, och de mest perversa människor utnyttjar situationen och spelar på den. I mina "mejl" noterar jag ett imponerande antal meddelanden som skickats av bedragare om olevererade paket. Bedrägeri och lögn har tagit över internet. Detta nätverk, som vissa kallar "nätet", fungerar som ett spindelnät som fångar sitt byte för att äta och livnära sig på. Och det är säkert att detta nät ger näring åt dem som har spunnit det och utnyttjar det. De blir rikare på egen hand än vissa andra nationer på jorden. Och här ska jag ta en annan bild, den av biodlaren. När han vill skörda deras honung sprutar han rök för att vagga bina så att de inte gör uppror mot honom och sticker honom. I vår tid är internet denna rök som vaggar själar till sömns, vilket gör att Satan kan skörda deras eviga gudomliga fördömelse. Och i just det ögonblick då miljarder mänskliga varelsers dödliga öde avgörs ser jag nästan alla falla i fällan av denna falska virtuella vän som är det sociala nätverket. Formen av denna förförelse kunde inte förstås innan den tog sin form i verkligheten, men Jesus mångfaldigade sina varningar och försiktighetsåtgärder mot denna typ av teknologisk förförelse i den yttersta tiden. Förförelsen är dubbel. Den fungerar i bokstavlig mening med "internet", men också i andlig mening, eftersom det förra nedvärderar det senare. Den vars sinne är upptaget av meningslösa och värdelösa saker kan inte ge betydelse åt problemet med sin eviga frälsning. För denna typ av person har ordet evighet ingen betydelse; De föddes med vetskapen om att de kommer att dö liksom alla de har sett dö före dem. Döden anses vara det mest naturliga, och endast de utvalda och ett fåtal falska utvalda vet vad dess ursprung var: synd, dessutom tolkad på olika sätt.

Den nuvarande teknologiska "förförelsen" profeteras av Gud i Upp. 13:13-14: " **Det gjorde stora tecken , så att det lät eld falla ner från himlen över jorden inför människorna . Och det bedrog dem som bor på jorden genom de tecken som det hade makt att göra inför odjuret. Det sade till dem som bor på jorden att de skulle göra en bild åt odjuret som hade fått såret av ett svärd och levt. "** Men också i Matt. 24:24: " **Ty falska Kristusar och falska profeter skall uppstå och göra stora tecken och under för att, om möjligt, bedra även de utvalda . "** Förförelsens vapen i vår tid är därför lika mycket tekniska som andliga. Och förklaringen av denna sista vers i Matteus är denna: det är omöjligt att förföra de utvalda eftersom de sanna utvalda är upplysta av Jesu Kristi Ande som visar dem alla de farliga fällor som djävulen gillrar i deras sluttidens era.

Medan Satans värld lämnar verkligheten att förlora sig i teknologins virtuella liv, urskiljer Jesu Kristi utvalda ankomsten av det sanna livet, dolt i Gud, vilket kommer att förgöra alla livsformer för att överleva för evigt. Vissa bygger ett artificiellt paradys för sig själva, medan andra väntar på sitt inträde i Guds sanna paradys, nämligen Hans eviga himmelska rike. Båda valen svarar på en förförelse. De fallna låter sig förföras av frihetens njutning, som är frihetsdödande, även på denna jord. De utvalda har för sin del blivit naturligt förförda av den rättfärdige och gode Gudens godhet. Detta är också en förförelse, men den är legitim och berättigad. För Satan förför att förlora, och Gud förför att frälsa; däri ligger hela skillnaden mellan de två förförelser som presenterar sig för oss människor. Teknologiska förförelser kommer att förblinda människor, som måste dö i massor i samband med den " **sjätte trumpeten** ". Men efter detta fruktansvärda folkmord kommer tiden för det slutgiltiga testet av den kristna tron. Och i detta sammanhang kommer den andliga kunskapen om Gud i Jesus Kristus att känneteckna de sista sanna utvalda som Gud fram till dess kommer att ha hållit vid liv.

Jag måste nu ta upp den andra förförelsen, som gäller den kommunistiska modell som Ryssland antog mellan 1917 och 1990. För även denna modell har sina anhängare och ivriga försvarare. Och på jorden är de ganska många eftersom Kina ensamt har 1,4 miljarder invånare, vartill Nordkorea måste läggas. Enligt min mening skulle denna modell vara idealisk förutsatt att den leds av Jesus Kristus. Men just den ryska modellen var antireligiös, liksom Frankrike vid tiden för sin revolution. Denna ryska ateism varade mycket längre, eftersom endast nationell ruin fick övertaget över den från 1990 och framåt. Jag har utan tvekan redan sagt det, men denna "kommunistiska" modell, som bygger på samfällighet, kännetecknade Kristi Utvalda vid tiden för hennes födelse. Sammansatt av varelser som verkligen omvänts på grund av de judiska förföljelserna på den tiden, vittnade denna samfällighet om en verklig distansering från jordiska värden. Vi läser faktiskt i Apostlagärningarna 4:32: " **Många av dem som kom till tro var av ett hjärta och en själ . Ingen sa att något av hans ägodelar var hans eget, utan de hade allt gemensamt .** " Det är bra att notera att denna trons frukt kännetecknade den Utvalda, strax efter pingsten, då hon mottog Guds helige Ande i kraft, som på detta sätt presenterar för oss ett andligt ideal som i högsta grad kontrasterar mot världsliga ideal. Det eviga himmelska livet och det som kommer

att fortsätta på den nya jorden kommer att vara i överensstämmelse med denna förenade ande och detta delande i ett fullkomligt broderligt delande.

Allt som det kommunistiska Ryssland saknade var tro och lydnad i Jesus Kristus. Men sedan 1990 har denna modell av ateistisk kommunism upphört, och den ortodoxa tron har återfått andan hos detta folk som länge hade förblivit isolerat bakom "järnridån". De ser fortfarande tillbaka med nostalgi på det förflutna, då sammanslagning av resurser väckte universell entusiasm, en glädje präglad av sånger och danser i alla landets "kolkhozer". Med mycket dåliga minnen från situationen som skapades 1990, när folket lämnades åt gangsters och maffias styre, är den "libertarianska kapitalistiska" modellen fruktad och fruktad. Tro och ordning återställdes med Vladimir Putins maktövertagande. Och folket är för det mesta fogliga och respektfulla mot sin ledare, som har rättat till en fruktansvärd situation. En stor förändring har skett i ryssarnas sinnen eftersom religionen har återvänt till makten och nu stöds av den ryske presidenten själv, och jag citerar här hans ord från hans senaste tal den 23 februari. Efter att ha fördömt NATO och den degenererade och dekadenta omoraliska karaktären hos västerländska nationer gentemot sina barn, sa han i en indignerad och ledsen ton: "**Jag skulle vilja säga till dem: vänd er till Bibeln, ni hittar alla svar där .**" Jag tror att mannen är uppriktig, eftersom han förändras med åldern. Han ger sitt officiella stöd till påven Kirill, som sitter i Moskva. Han är en tidigare vän till presidenten som, liksom han, har ett mörkt förflutet, de har båda blivit gamla och ser på religion på ett annat sätt, den här gången mycket positivt. Omvändelse angår alla människor oavsett deras förflutna. Gudomlig välsignelse är något annat, eftersom den beror på att ifrågasätta resten av "solens dag", som inte existerar i Ryssland, lika lite som i väst. Men oavsett den här ryska ledarens andlighetsnivå, så höjer själva det faktum att han citerar Bibeln honom över det västerländska NATO-lägre, som bara vet hur man motbevisar de rättmätiga anklagelser som riktats mot honom. Man kan således förstå att Gud talar genom Vladimir Putin för att fördöma det västerländska lägrets synder, vilka hans ilska anser vara sitt huvudmål. Och denna text från Hesekeel 38 får sin fulla betydelse i våra nuvarande händelser, eftersom Gud profeterar om Vladimir Putin, ledaren för det ryska lägre, och säger i verserna 7 till 11: "*Gör dig redo, var redo, du och hela din hop samlad runt dig! Var ledare över dem! Efter många dagar skall du gå i spetsen för dem. Med tiden skall du marschera mot det land vars invånare, som har undkommit svärdet, skall ha samlats från många folk på Israels berg, länge övergivna; bortförda från folkens mitt, skall de alla vara trygga i sina hem. Du skall dra upp, du skall dra fram som en storm, du skall vara som ett moln som skall täcka landet, du och alla dina trupper och de många folk som är med dig.*" Observera att Gud frammanar ögonblicket då Ryssland kommer att strida mot landet Israel, vilket är det andra målet som citeras i Dan. 11:41: "**Han skall dra in i det vackraste av länderna** , och många skall falla; men Edom, Moab och Ammons barns furstar skall räddas från hans hand ." Det första målet är det västkatolska och protestantiska lägre som betecknas med pronomenet "**honom**" i föregående vers 40: "*Vid ändens tid skall **Söderns kung** stöta fram mot **honom** . Och **norra kungen** skall komma mot **honom** som en virvelvind, med vagnar och ryttare och med många skepp; han skall dra fram inåt landet, sprida sig som en*

ström och svämma över ." Denna mycket dolda subtilitet uppenbarades för mig av den store Skapargudens Ande i Jesu Kristi namn. Den muslimska "**söderns kung** " **står redan vid den ryska " norrens kungs "** sida genom ledaren Kadyrovs tjetjenska arméers engagemang i kriget mot Ukraina. Vid tiden för den stora konfrontationen **kommer "libyerna och etiopierna att vara i hans kölvatten "** som profeterats i vers 43: "*Han kommer att ta besittning av skatterna av guld och silver och alla Egyptens dyrbara ting ; libyerna och etiopierna kommer att vara i hans kölvatten .*" "**Egypten** " anslöt sig först till det västerländska lägret 1979, ett år före mitt sjundedagsadventistlöfte, genom vilket jag svarade på Guds kallelse att belysa de gudomliga profetierna om "**sluttiden** ", inklusive denna. I det katastrofala tillståndet för de kristna religionerna antar den ortodoxa religionen ett "lysande" utseende, även om den präglas av förbannelsen av den första dagens vila. I den "**sjätte trumpet**en " för Gud in i konfrontationen arméer som representerar alla monoteistiska religioner som ovärdigt påstår sig vara hans. Tillkännagivandet om det ryska folkets förstörelse först gör dem inte till huvudmålet för gudomlig vrede, eftersom tvärtom måste dess huvudmål, de upproriska katolikerna och protestanterna, stanna kvar till slutet för att organisera det slutliga trons prov under vilket de kommer att drabbas av "**sjua sistaplägorna av hans vrede** ", enligt Upp. 16. Trohet mot den sanna "**helgade** " sabbaten kommer då att göra hela skillnaden mellan dem som Gud kommer att frälsa och dem som han kommer att förgöra.

Guds framträdanden

För syndens mänsklighet framträder Gud endast som en röst som talar till sin tjänares ande. Han kommer dock att göra ett undantag genom att visa sig i mänsklig skepnad för Abraham, sin trogne vän, när han kommer för att varna honom, åtföljd av två änglar, om sitt beslut att förstöra de två städerna Sodom och Gomorra. Och redan i denna process tillämpar Gud denna vers från Amos 3:7: "*Ty Herren, YaHWéH, gör ingenting utan att uppenbara sin hemlighet för sina tjänare profeterna.*" Sedan, för Mose, tar Gud formen av en brinnande buske som brinner men inte förtärs, enligt 2 Mosebok 3:2: "**JaHWéHs ängel uppenbarade sig för honom i en eldslåga mitt ur en buske. Mose såg, och se, busken stod i brand, men busken förtärdes inte .**" I det normala jordiska livet brinner en brinnande buske och förtär sig snabbt, så genom att ta denna bild säger Gud till Mose: "**Jag är den oförstörbara .**" För eld är symbolen och principen för förstörelse. För Mose, uppvuxen i hednisk egyptisk kultur, utför Gud ett mirakel för att uppenbara sig för honom. Och han gör det med vetskap om sin natur och sin framtida trogna tjänst. På sin tid kommer Gud att göra samma sak för att övertyga Paulus att tjäna honom med samma trogna och härliga resultat. Uttrycket "JaHWéHs ängel" betecknar YaHWéH i en änglalik aspekt. Ty Skaparens Ande kan anta vilken aspekt han vill och anpassar sig till sina varelsers egenskaper: ängel med änglar och människa med människor, såsom han kommer att göra i Jesus Kristus.

Mose kommer att leva i Guds närvaro i uppenbarelsetältet i tabernaklet, en bild av det framtida templet, vilket kommer att symbolisera Kristi "kropp", som i sig representeras av hans "kyrka", hans "utvalda", hans "brud", enligt Ef. 5:23: "Ty mannen är hustruns huvud, liksom Kristus är församlingens huvud, som är hans kropp, och vars kropp han är Frälsare." Jag minns att Gud inspirerar Paulus med relationer mellan män och kvinnor som överensstämmer med hans ideal om perfektion. Tyvärr är denna modell mer sällsynt på jorden än fint guld.

I Jesus Kristus upphör Gud att bara vara en röst som talar till mänskliga andar, utan är själv Skapargudens Ande. Genom att anta mänsklig form kan han vara med sina varelser utan att skrämja dem. Dessutom upplever han personligen den mänskliga existensens villkor. Och för att uppnå detta resultat inkarnerar han i en kropp identisk med vår i fråga om dess fysiska begränsningar. I ordets ädlaste bemärkelse kan Gud således "spionera" på mänskligheten genom att beblanda sig med den. Och han upptäcker hur den mycket verkliga ondska som vissa visar honom känns, liksom de gör mot alla svaga och sårbara varelser, som hans eget tillfälliga jordiska tillstånd påtvingar honom. Inför så mycket orättvisa kan vi föreställa oss hur frestande önskan att straffa de skyldiga måste ha varit, men syftet med hans jordiska tjänst, som var att frälsa sina utvalda från synd, tvingade honom till passivitet, för Jesus förklarade i Johannes 12:47-49: "Om någon hör mina ord och inte tror dem, dömer jag honom inte. **Ty jag har inte kommit för att döma världen utan för att frälsa världen**. Den som förkastar mig och inte tar emot mina ord har en som dömer honom; **det ord som jag har talat, det skall döma honom på den yttersta dagen**. Ty jag har inte talat av mig själv, utan Fadern som har sänt mig har gett mig ett bud om vad jag ska säga och vad jag ska tala." Jesus kom egentligen för att "frälsa världen" men på villkor att "världen" visar verklig tro; vilket är långt ifrån fallet. Detta uttryck måste förstås som ett erbjudande, ett förslag, som presenteras för människor spridda över hela jorden. Men för att dra nytta av hans nåd är det individuellt som möjligheten uppnås, när Jesus bedömer friarna värdiga att dra nytta av hans frivilliga offer.

Gud valde därför att uppenbara sin personlighet genom att bli inkarnerad i gestalten av mannen som kallas Jesus Kristus. Denna uppenbarelse är baserad på skriftliga vittnesmål från fyra personer, inklusive endast två ögonvittnen: Matteus och Johannes. De andra två, Markus och Lukas, samlade in ögonvitnesskildringar om de händelser som ägde rum, ungefär som journalister gör idag för våra nationella och internationella nyheter. Problemet med det skriftliga vittnesmålet är att det saknar känslan av de känslor som Jesus uttryckte under hela sin verksamhet. Endast ögonvittnen urskilde, observerade och hörde tonen i vilken Jesus talade. Det är därför vi, när vi ställs inför dessa vittnesmål, individuellt bidrar med vår egen tolkning, vår egen fantasi, till hans sätt att tala. Och att läsa dessa vittnesmål kommer därför att upplevas olika av var och en av oss, beroende på vår egen individuella och strikt personliga natur. Samma uttalande som Jesus gör kommer därför att upplevas väldigt olika från en individ till en annan. Detta förklarar varför alla har sin egen bild av Jesu Kristi personlighet. Jesus hade dock bara en verklig personlighet, och jag ska försöka beskriva den här.

Låt oss redan avfärda bilden av den vän som den moderna falska kristendomen i de fria evangeliska kyrkorna tillskriver honom. För apostlarnas

vittnesbörd vittnar om att Jesus väckte respekt och " **fruktan** " hos dem enligt Lukas 9:45: " *Men lärjungarna förstod inte detta ord, det var dolt för dem, så att de inte förstod det, och de var rädda för att fråga honom om det .*" Vi måste förstå dem, Jesus uppmanade dem att följa honom och följa med honom under hans jordiska verksamhet. De såg i honom en man som präglades av ett mycket mystiskt beteende som talar om Gud, utför mirakel som de bevittnar och med rätta ger honom titeln " **Mästare** ". Den som läser evangeliernas vittnesbörd och inte försätter sig i samma sinnestillstånd som hans apostlar kan inte dra nytta av hans bibelläsning. Resultatet blir ytligt och trons hängivenhet fåfäng. Gudomlig sanning framkom genom den auktoritet som gavs åt hans ord enligt Matt. 7:28-29: " *När Jesus hade avslutat dessa ord häpnade folkmassan över hans lära, ty han undervisade med en som hade **auktoritet** och inte som deras skriftlärda.*" Denna auktoritet som framträdde i uttrycket av hans ord var en konsekvens av sanningens säkerhet. Och denna text påminner oss på ett nyttigt sätt om att den formalistiska tolkningen av de judiska skriftlärda inte uttryckte denna auktoritet som fanns i Jesus. Och efter att också ha upplevt denna presentation av sanningen i säkerhet, vet jag att de som hör denna auktoritet tolkar den som stolthet när de inte själva är Guds söner eller döttrar. Tvärtom urskiljer Guds sanna söner och döttrar i denna auktoritet det gudomliga godkännandet av budbäraren som han använder för att utöka sitt verk som utförts av Jesus Kristus. Denna auktoritet kommer att känneteckna hans sanna mänskliga budbärare fram till världens slut eftersom den utgör en frukt av deras identifikation. Att tala med auktoritet avslöjar den totala avsaknaden av tvivel. Och detta resultat uppnås logiskt av dem som Guds Ande upplyser och undervisar, och baserar alla sina förklaringar på hela Bibelns heliga skrifter.

Det framgår således tydligt att frälsning är strikt individuell eftersom den enbart beror på gudomligt godkännande. Det är därför inte förvånande att samma bibliska vittnesbörd kan tolkas olika av människor beroende på om de går i gemenskap med Gud eller inte. Nu beror denna gemenskap på inställningen hos den mänskliga syndaren som närmar sig Gud. Och Jesus gav en magnifik bild av denna sanning i Lukas 18:10 till 14: " *Två män gick upp till templet för att be. Den ene var en farisé och den andre en tullindrivare. Fariséen stod där och bad så för sig själv och sade: Gud, jag tackar dig för att jag inte är som andra människor, utpressare, orättfärdiga, äktenskapsbrytare eller ens som denne tullindrivare. Jag fastar två gånger i veckan och ger tionde av allt jag får.*" Tullindrivaren, som stod på avstånd, ville inte ens lyfta blicken mot himlen; men han slog sig för bröstet och sade: "Gud, var barmhärtig mot mig, syndare. Jag säger er: Denne man gick ner till sitt hus rättfärdigförklarad mer än den andre. Ty den som upphöjer sig själv skall bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig själv skall bli upphöjd ." Det som skiljer Jesu bedömning av dessa två män åt är endast deras sinnestillstånd; inte deras rikedom eller deras titel. Det är ett faktum att denne farisés stolthet finns i de rikas såväl som i de fattigas själar, och varhelst den än visar sig stänger stoltheten vägen till frälsning. Därför, ifrågasättande vikten av de grader som människor uppnår, föredrar Gud att tjäna enkla människor som han själv undervisar. Naturlig enkelhet, inte artificiell, är den naturstandard som Gud öppnar det himmelska livet för eftersom den är perfekt

lämpad för det. Och de människor som Gud har valt ut visar ett logiskt sinne som åtföljer sann enkelhet. Det är detta logiska sinne som leder den utvalda att inse legitimiteten i de gudomliga uttalanden som finns skrivna i hela Bibeln, särskilt angående de kostregler som Gud har föreskrivit för att bevara hälsan hos dem som litat på honom. De som inte visar absolut tillit till honom tillhör ju inte honom, så de kan äta vad som helst, det spelar ingen roll för honom eftersom de bara skadar sig själva. Å andra sidan skadar de också dem de tvingar att följa deras exempel, och här intensifieras deras skuld mot Gud. Jesus hotade dem som förargar de "minsta " av hans barn i Matteus 18:6-7: " *Men den som förargar en av dessa små som tror på mig, för honom vore det bättre om en kvarnsten hängdes om hans hals och han dränktes i havets djup. Ve världen för alla skandaler! Ty skandaler måste komma, men ve den människa genom vilken skandalen kommer!*" » Denna förbannelse som Jesus uttalar kommer av samma anledning i Upp. 18:21 till att gälla staden Rom och dess påvliga romersk-katolska kyrka: " *Och en väldig ängel tog upp en sten som liknade en stor kvarnsten och kastade den i havet och sade: Så skall **Babylon , den stora staden , med våld störtas ner** och inte mer finnas.* "

Jesus profeterade om den falska tolkningen av Bibeln och förkunnade i Matteus 6:23: " ***Men om ditt öga är dåligt , kommer hela din kropp att vara i mörker. Om ljuset i dig är mörker , hur stort är då inte mörkret !*** " Om frukten av att läsa Bibeln bedöms som " **mörker** " av Gud, blir det omöjligt för denna läsare att undkomma sin mörka situation och frälsningen har blivit oåtkomlig för honom. För frälsningsplanen, som Gud förberett och uppenbarat i Bibeln, är baserad på en serie på varandra följande konstruktionsfaser med en härlig avslutning byggd på Jesu Kristi frälsande tjänst. Men att underskatta de förberedande faserna är en enorm felbedömning. Om rituella utövningar upphör med Jesu Kristi död, är det logiskt och till och med profeterat i Dan. 9:27: " *Han skall sluta ett fast förbund med många i en vecka, och i en halv vecka skall han upphöra med slaktoffer och matoffer; ...* » Men på vilket sätt och varför skulle alla andra gudomliga domar ignoreras av kristna som frälsts genom Jesu Kristi blod? Har de inte som sådana plikten att visa ännu större iver att vittna genom sin lydnad om sin tacksamhet mot Gud och sin tillgivenhet till allt som han håller dyrbart och värt sina värderingar? Det är på denna nivå av skillnaden i uppskattning som de utvalda skiljer sig från de kallade som är dömda till förgängelse och evig död. För till skillnad från dem som ignorerar Bibelns existens, implicerar de som läser den och påstår sig vara av Gud Gud och hans norm genom sina handlingar; vilket ledde Gud att säga i Rom. 2:24: " *Ty Guds namn blir hädat bland hedningarna för er skull, som det står skrivet.*" "Det är sant att Paulus tillskrev detta beteende till de icke-troende judarna på sin tid. Men i sin tur agerar den falska kristna tron på samma sätt, och denna gudomliga dom som inspirerats av Paulus gäller även den, efter judarna; samma fel, samma gudomliga fördömelse. **Som regel lägger Guds läror som givits över tid till varandra och tar inte bort från varandra .** För i det gamla förbundets texter uppenbarade Gud normer för sin dom som är ogripbara och bestående, om inte evigt tillämpliga. Dessa föreskrivna normer beskrev bilden av den fullkomliga människan enligt Guds eget hjärta, och denna fullkomliga bild har presenterats för oss i den gudomliga och mänskliga personen Jesus Kristus, inkarnationen av den himmelske Guden som är fullkomlig i allt."

Vi finner hos Gud enorma paradoxer som är häpnadsväckande, men mycket logiska, eftersom han är källan till allting. Profeten Elias erfarenhet avslöjar dessa paradoxer mycket väl enligt 1 Kungaboken 19:11–13: ” *Herren sade: Gå ut och ställ dig på berget inför Herren! Och se, Herren gick förbi. Och inför Herren kom en stark och våldsam vind som slet sönder bergen och krossade klipporna, men Herren var inte i vinden. Och efter vinden kom en jordbävning, men Herren var inte i jordbävningen . Och efter jordbävningen kom en eld, men Herren var inte i elden. Och efter elden kom en stilla, svag röst. När Elia hörde det svepte han ansiktet i sin mantel, gick ut och ställde sig vid ingången till grottan. Och se, en röst kom till honom och sade: Vad gör du här, Elia?* Denna berättelse avslöjar verkligen Guds sanna personlighet, oerhörd genom de naturliga krafter som han kan sätta igång, och öm och kärleksfull som en man som är förälskad i en kvinna, mot den trogne tjänaren. Och aktuella händelser i Turkiet och Syrien visar ett exempel på denna dödliga, destruktiva gudomliga kraft.”

Denna " **stilla, milda röst** " antog, för oss, formen av Jesus Kristus, som kom till jorden för att uppenbara den oerhörda gudomliga kärlek som hans formidabla makt delvis kunde maskera. Men eftersom denna kärlek är villkorad, kan endast hans sanna utvalda uppskatta den till dess sanna värde, nu på jorden, och från våren 2030, i evigheten i himlen.

I sin strategi att uppenbara sig för sina varelser valde Gud att först presentera sig i sin aspekt av att förtära eld. Detta val gjorde det möjligt för honom att demonstrera sin förmåga att straffa med döden de varelser som inte är värdiga hans frälsning, det vill säga rebellerna och de likgiltiga som han inte kan ha en relation med. När denna lärdom hade givits, kom han sedan att vittna om sin kärlek, sin medkänsla och sin ojämförliga exemplariska självförnekelse till förmån för sina utvalda. När båda lärdomarna hade givits är människorna informerade och har blivit helt ansvariga för sitt individuella öde. Guden som straffar och den som frälser är en och samma person som agerar logiskt genom att anpassa sitt beteende till det ämne han dömer; den lydige lärjungen förtjänar sin eviga kärlek, men den som finner nöje i olydnad förtjänar evig död, i all perfekt rättvisa.

I Upp. 11:3 tillskriver Gud hela den heliga Bibeln rollen av sina " **två vittnen** "; vilket betecknar hans uppenbarelser av det gamla och det nya förbundet. Han bekräftar därmed att den kristna tron är baserad på dessa två element och successiva faser av hans bibliska uppenbarelse. Ett annat bevis på detta krav på överensstämmelse med hela Bibeln vilar på hans definition av de sista " **helgonen** " i Upp. 12:17: " *Och draken blev vred på kvinnan och gick ut för att föra krig mot hennes avkomma, dem som håller fast vid Guds bud och har Jesu Kristi vittnesbörd .*"; kriterier för helighet som Upp. 14:12 bekräftar: " *Här gäller det de heligas tålmod : här är det de som håller fast vid Guds bud och Jesu Kristi tro .*" Det råkar vara så att presentationen av " **Guds bud** " görs i Andra Moseboken 20, en bok i det gamla förbundet som således framstår som oundviklig och oundviklig, även för en kristen. I Upp. 12:17 är uttrycket " **som håller fast vid Jesu vittnesbörd** ", enligt Scofield's bibelöversättning, mycket klokt, med tanke på att den officiella adventismen " **spåddes** " 1994 av Jesus Kristus. Varningen i budskapet tillägnat " **Filadelfia** " var därför förgäves, eftersom lärdomen inte

var, varken tolkades eller hördes, i " Laodiceas " sista era : Upp. 3:11: " *Jag kommer snart. Håll fast vid det du har , så att ingen tar din krona ."*; Upp. 3:16: " *Så eftersom du är ljum och varken kall eller varm, skall jag spy ut dig ur min mun ."*

Den frälsning som uppnås beror på vår natur och hela vår personlighet, som är inskriven i vårt DNA, vår genetiska kedja. Var och en av oss är en unik varelse, och denna princip har vidmakthållits sedan våra första föräldrar, Adam och Eva. Vi är individuellt den produkt som erhålls genom att blanda DNA från vår far och mor, i obegränsade proportioner som gör oss till dessa unika varelser. Och denna upptäckt av existensen av detta DNA kan låta oss förstå varför Gud fattade beslutet att utrota amoréerna, i enlighet med tillkännagivandet till Abraham i 1 Mos 15:16: " *I fjärde generationen skall de återvända hit, ty amoréernas missgärning är ännu inte fullbordad.*" » Uppfyllelsen bekräftas av Gud som säger till Mose i 2 Mos. 3:8: " *Jag har kommit ner för att befria dem ur egyptiernas hand och föra dem upp ur det landet till ett gott och vidsträckt land, till ett land som flödar av mjölk och honung, till kanaanéernas, hettiternas, amoréernas, perisséernas, hivéernas och jebuséernas områden ."*

Gud befäller inte utrotning av män, kvinnor, gamla och barn utan anledning, ty han behandlade Israel, sitt eget folk av Abrahams ättlingar och släkt, på samma sätt enligt Hes. 9:5 till 7: " *Och i mina öron sade han till de andra: Gå efter honom in i staden och slå; låt ert öga inte skona, och ha inte medlidande! Döda och förgöra de gamla männen, de unga männen, flickorna, barnen och kvinnorna; men närma er inte någon som har märket på sig; och börja vid min helgedom! De började med de äldste som stod framför huset. Han sade till dem: Orena huset och fyll gårdarna med slagna!... Gå ut!... De gick ut och slog i staden. » Och Gud rättfärdigar sedan sitt beslut och sin handling i verserna 8 till 11: « Medan de slog, medan jag fortfarande var kvar, föll jag ner på mitt ansikte och ropade: Ack, Herre YaHWéH, vill du förgöra allt som är kvar av Israel, genom att utgjuta din vrede över Jerusalem? Han svarade mig: **Israels hus och Juda hus missgärning är stor och överdriven** ; landet är fullt av blodsutgjutelse, staden är full av orättvisa, ty de säger: YaHWéH har övergav landet, ser YaHWéH ingenting. Jag skall inte heller ha någon medlidande, inte heller skall jag förbarma mig; jag skall låta deras gärningar komma över deras egna huvuden. Och se, mannen klädd i linne, som hade bläckhornet vid sin midja, svarade: Jag har gjort som du befälde mig. » Således, efter amoréernas, hade israeliternas ondska också nått «**sin klimax** ». Vilket innebär att det genetiska arvet definitivt var förlorat och obotligt för alla dem som Gud hade dödat, ända ner till spädbarnet som ärvde detta moraliska och mentala förfall.*

Det visar sig att synden således överfördes genetiskt från generation till generation fram till vår, sedan Adam och Eva. Man kan således förstå att Jesus Kristus inte kunde ärva jordens genetik; annars skulle han ha varit bärare av synd och därför oförmögen att frälsa någon. Det är därför Paulus presenterar honom som en ny Adam, vilket antyder att han var utrustad med en genetik lika perfekt som Adams före synden. Genom att upptäcka rester av Jesu blod under sina arkeologiska utgrävningar i undergrunden på berget Golgata, lät adventisten Ron Wyatt forskare intyga att Jesu Kristi blod var av en unik typ, eftersom det innehöll

en enda "Y"-kromosom istället för 23 hos människor som härstammar från Adam. Detta bekräftar Paulus inspiration, eftersom Jesus verkligen levde i en kropp genetiskt obefläckad av synd, som den nye Adam som kom för att övervinna synden genom sin fullkomliga lydnad, erbjuden som ett frivilligt dödligt offer, för att uppfylla kravet på den överträdde lagens rättvisa, enligt Rom. 6:23: " *Ty syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre .* "

Det är därför hans fullkomliga kunskap om vårt genetiska tillstånd som får Gud att frälsa vissa och döma andra till döden. Men eftersom de alla är arvingar till synden genom Adam och Eva, kan de utvalda själva betrakta sig själva som " **en enda**". " **en brännskada ryckt ur elden** ", i likhet med Sakarja i Sak 3:2: " *HERREN sade till Satan: Må Herren näpsa dig, Satan! Må Herren näpsa dig, han som har utvalt Jerusalem! Är inte detta en brännskada ryckt ur elden ?* "; Men också, kollektivt för sitt folk Israel, enligt Amos 4:11: " *Jag har vänt upp och ner på er, likt Sodom och Gomorra, som Gud förintade, och ni har varit som en brännskada ryckt ur elden . Ändå har ni inte omvänt er till mig, säger Herren...* "

Förbannade Frankrike och välsignade Frankrike

Samma land är samtidigt det mest förbannade och det mest välsignade landet i hela världen sedan det nya förbundets början.

För att börja med det mest uppenbara måste jag betona dess särskilt förbannade roll på grund av den skuld som den bär med sig till vår tid. Den upproriska andan föddes faktiskt i Frankrike, redan närvarande hos gallerna som bebodde detta land. De sades vara grälsjuka och kände redan, på ett sätt som är berättigat idag, "rädslan för att himlen skulle falla över deras huvuden". Denna rädsla profeterade bara skapargudens rättmätiga vrede som gav den en ödesdiger och skadlig roll, fiende till hans sanning och stor anhängare av den djävulska religiösa eller agnostiska lögnen. Jag kommer inte att utveckla här det monarkiska stödet för den romersk-katolska påveregimen sedan dess första frankiske kung Klodvig I. ^{Denna} början på kristnandet av Frankrike var inte den värsta och bara delvis kan vi vara tacksamma mot honom för att han konverterade till den kristna tron vars kunskap har överförts till oss, som idag drar nytta av det ljus som ges direkt av den Heliga Bibeln.

Det värsta Frankrike förde med sig var dess nationella ateism som etablerades under "terrorn" mellan 1793 och 1794. I Upp. 11 understryker Gud det onda inflytandet av denna franska ateism på alla andra folk i västvärlden; ett inflytande som har fortsatt över tid fram till vår tid. Efter Frankrike kom republiker i antal för att ersätta monarkier, vilket främjade ateismen som var knuten till denna typ av politisk regim. Så idag kan universellt upproriskt beteende tillskrivas det. Genom att anta den republikanska regimen tog det ofullkomligt religiösa Frankrike ett stort steg bakåt genom att anta den demokratiska republikanska regimen som först bildades i Aten, Grekland. Därför

är det inte förvånande att den rekonstruerades på grekisk och romersk ideologisk grund, eftersom Rom kom att reproducera sin modell från 510 f.Kr. Formen av grekisk demokrati utvecklades under 600 ^{-talet} f.Kr. Röst som gavs till alla folk gav upphov till idéer om mångsidig demokratisk styrning och skyddande lagar antogs. Men denna stad Aten har fått sitt namn från sin dyrkan av sin gudinna "Athena", visdomens, kulturens och den militära konstens gudinna; allt som kännetecknar Frankrike av republikanska fritänkare. Men det grekiska arvet slutar inte där, eftersom dogmen om själens odödlighet, som idag anammas i all falsk kristendom, har den grekiske filosofen Platon som sin uppfinnare. Han var inom normaliteten i sin hedniska dyrkan av gudinnan Athena och den olympiska guden Zeus, men hur kan de som påstår sig vara frälsta genom Jesu Kristi blod rättfärdiga denna hedniska uppfinning? Detta är hela den falske troendes "**misteri om missgärningen**". **Som Jesus sa i Matteus 7:16: " Ni skall känna igen dem på deras frukter. Plockar man inte druvor från törnbuskar eller fikon från tistlar? "**

Den antika grekiska demokratiska civilisationen tillät religionsfrihet och därmed möjligheten att tvivla eller inte tro alls. Och denna rätt gällde alla gudar som var kända inom den grekiska hedendomen. Men det var inte förrän 1793 som ateismen antog en nationell form i Frankrike, präglad av ett skoningslöst krig som syftade till att utrota existensen av religion eller tro på någon gud, inklusive den som hedrar den sanne Guden. Genom att ge skeptiker rätten att tvivla var den grekiska demokratin logisk och tolerant; något som den nationella ateistiska regimen som föddes i det republikanska Frankrike inte var. Och denna uppfattning om dess ursprung kan återuppväckas i vår så kallade "toleranta" era, i Frankrike, men också i de länder som har anammat dess filosofiska norm och beteendemodell över tid. Jag har redan hört människor uttrycka sitt hat mot religion, som de anser vara bakåtsträvande och outhärdlig, eftersom de med rätta tillskriver den orsaken till brutala och mordiska sammandrabbningar och aggressioner. Detta var redan den tanke som animerade de blodtörstiga revolutionärerna under "Terrorn" 1793-1794; Det varade ett år på dagen, och markerades således av Gud, för att vittna om hans straff av den djävulska falska katolska religionen. Men mänskligheten ignorerade den andliga betydelsen av denna franska historiska händelse som är känd för alla historiker världen över. Som ett resultat ignorerades och förlängdes felen. I Frankrike idag föds och växer barn upp utan att höra talas om Skapargudens existens. Hela familjer har inte längre några religiösa relationer eller aktiviteter. I otrolig dumhet tillskriver varelser slumpen skönhet, doft, ordning, harmoni, allt som vittnar om ett överlägset, konstruerat och organiserat intelligent val. Så, är det fel av Gud att förbereda sig för att förgöra dem i massor som djurhjordar? Varken intetheten, Zeus eller Athena kommer att komma för att befria dem från den sanne Gudens vrede. Det finns fortfarande några få perioder av fred i Europa som gör det möjligt för honom att upplysa sinnena hos de sista av sina utvalda, och när detta blir omöjligt kommer hans barmhärtiga vädjanden att upphöra.

Frankrike stödde alltså Rom och dess falska religion fram till revolutionen 1789, men sedan 1945 har man också, tillsammans med Tyskland, stöttat och format byggandet av den europeiska alliansen som placerats under det två gånger

förnyade tecknet av "Romfördraget". Faktum är att denna nya allians av europeiska demokratiska länder är bunden av Roms påvliga auktoritet och dess romersk-katolska tro. Gud, den sanna organisatören av dessa saker, låter således sina upplysta valda tjänstemän förstå det stora ansvar han har tillskrivit tecknet av romersk auktoritet som utgör praxisen med veckovilan på den "första dagen" som inrättades och infördes av den romerske kejsaren Konstantin I den ^{store} den 7 mars 321. Jag påpekar och specificerar att detta meddelande är skrivet "söndagen" den 5 mars 2023. I Frankrike kommer dock dagen den 7 mars 2023 att präglas av en stor strejk och massdemonstrationer över hela landet, för att markera motståndet mot förlängningen av pensionsåldern till 64 år av de unga ledarna för den nuvarande regeringen. Dess politiska partinamn är "La République En Marche" eller LREM. Denna republik är omedveten om att den marscherar mot sin förlust och sitt definitiva slut, vilket Ryssland kommer att ge den innan den själv förstörs. Detta beror på att de västerländska demokratiernas läger, under en illusionens makt, motsatte sig Ryssland i ett strikt slaviskt och ryskt problem som borde ha lösts mellan östländerna ensamma. Men som världens poliser som vill påtvinga alla folk sin uppfattning om demokrati och sina internationella regler, måste den ryska invasionen av Ukraina utkämpas; och eskaleringens spel kommer att förvandla denna lokala konfrontation till det tredje världskriget som profeteras av den " *sjätte trumpeten* " i Upp. 9:13 till 21. Och på order given av Jesus Kristus läser vi i vers 15: " ***Och de fyra änglarna släpptes lös, som var redo för timmen och dagen och månaden och året, för att döda en tredjedel av mänskligheten.*** "

Moderna krig står i tacksamhetsskuld till Frankrike, eftersom det är dess kejsare, Napoleon I ' som de har att tacka för den vikt som ges artilleriet. Den unge officeren, Napoleon Bonaparte, utmärkte sig från andra genom sin utbildning som artillerist i staden Valence sur Rhône, departementet Drôme, där jag bor. "Grand rue" där han hade sitt hem är en lokal turistattraktion. Denne unge officer av korsikanskt ursprung visste hur man effektivt utnyttjade detta vapen för långdistansstrid, vilket gjorde de krigiska konfrontationer som gynnades fram till hans tid föråldrade. Idag följer vi krigets förlopp i tv-bilder, men under Ludvig XIV och Ludvig XV:s tid kom också aristokraterna för att bevittna stridens destruktiva skådespel, bekvämt sittande. För att inte missa några detaljer observerade de noggrant med "teleskopet", förfadern till våra kikare. Och kriget var verkligen dumt och avskyvärt organiserat för att ta formen av ett skådespel. Ledarna för de motstående lägren skickade respektfullt meddelanden och hälsade varandra före striden, och på slagfältet, i rad, stod de två lägren mitt emot varandra och sköt mot varandra med sina musköter och pistoler, en efter en, och under druvskotten föll döda successivt på båda sidor. När de kom i direkt kontakt förvandlades anfallet till ett blodigt slakt för båda sidor. Och detta fortsatte tills, på ena sidan, den militära ledaren eller kungen själv avslutade konfrontationen som segrare eller besegrad. Med tiden reducerades den direkta kontakten till den grad att USA valde att bomba från luften, med sitt flygvapen, den serbiska sidan av Balkankriget utan att placera en enda man på marken i konflikten. De förnyar denna strategi i det nuvarande kriget där Ukraina och Ryssland i tur och ordning tvingar sig fram genom vikten av fjärrbombningar. Det är därför verkligen den grekisk-romerska civilisationen som konfronterar den civilisation som har

förblivit rent grekisk. Och namnen på de ukrainska städerna i den östra zonen bekräftar denna grekiska referensrepresentation av det antika östromerska riket, vars kung Justinianus I^{var} upphovsmannen till etableringen av påveregimen i Rom år 538: Odessa = Odysséen; Mariupol = Marias stad; Nikopol = Segerstaden, ... Varken Joe Biden, Volodymyr Zelenskyj eller Vladimir Putin känner till Guds förestående plan, så vi kan förstå den ryske ledarens oro över att se NATO-lägre direkt nudda hans gräns. Låt oss anta att Ukraina går med i NATO; vems tur blir det efter henne? Det finns inga bevis för att USA avsiktligt sökte konfrontation med Ryssland, eftersom de tvärtom, efter många misslyckanden, har bevisat sin önskan att förbli fredliga eller neutrala i konflikter utanför sitt land. Och det är just genom denna situation, där ingen idealisk boven kan hittas, som Gud bevisar att konflikten i fråga är resultatet av hans ensamma beslut. Det han löser i den här frågan är inte ett problem med anspråktagen mark, utan ett straff som straffar övergivandet av sin sabbat sedan den 7 mars 321. Och man kan se att i denna konflikt i Europa hedrar både de krigförande och de medkrigförande parterna "solens dag" under kejsar Konstantin I^{den} store.

Låt oss nu se över de välsignelser som Frankrike mottagit.

Det var den nationella jordmån där det gudomliga ljuset i den Heliga Bibeln särskilt och brutalt bekämpades. Många trons martyrer förhärskade modigt Gud genom att vägra att avsäga sig sin tro, även på bekostnad av fruktansvärd tortyr som tillfogats av det satanistiska katolska lägre. Tyskland spelade den ledande rollen, eftersom det var den tyske Gutenberg som uppfann typsnittspressen och hade äran att producera den första tryckta Bibeln år 1457. Hans uppfinning utnyttjades i hela Europa, och Bibeln trycktes på många europeiska språk, inklusive franska. Men den mäktiga franska monarkin accepterade inte de dogmatiska utmaningar som Guds sanna ord utgjorde. Och den reformerta tron förföljdes, dess utövare tvingades att avsäga sig eller dö eller gå i exil utomlands, och särskilt Holland, som var öppet för att välkomna intelligenta, begåvade människor, goda hantverkare och därför uppskattade. Som ett resultat förlorade Ludvig XIV:s Frankrike sina mest begåvade element och blev utarmat.

Samtidigt på 1500^{-talet} identifierades och återupptäcktes den amerikanska kontinenten. Den södra kontinenten delades mellan Spanien och Portugal, båda katoliker, av den dåtida påven Alexander VI Borgia, känd för sina skandaler och mord. Med tiden kom den norra kontinenten under kontroll av det anglikanska England. New York-regionen välkomnade då sina första protestantiska landsflyktingar, som bekämpades även i England. Upptäckten av Amerika sammanföll med förföljelsen av europeiska protestanter, vilket gav detta land i den "nya världen" en roll som skyddande asyl, ett slags jordiskt Kanaan som erbjöds den protestantiska tron av Gud. Karaktären av den importerade kalvinistiska tron kommer dock snabbt att vittna om ett brutalt beteende, inte i överensstämmelse med den modell som Jesus Kristus presenterade, och beviset på denna dom kommer att framträda i de två adventistupplevelserna 1843 och 1844, i slutet av vilka, av 30 000 troende människor som väntade på Kristi återkomst, endast 50 valdes ut av Jesus enligt hans uppenbarelser som gavs till hans dåtida

tjänare Ellen Gould White. Sjundedagsadventisternas budskap, som officiellt etablerats i USA sedan 1863, kommer att återvända till Europa efter 1873. Där etablerade det sig i Schweiz, sedan i Frankrike som vår syster Ellen Gould-White besökte, särskilt intresserad av Valence, staden där jag bor och tjänar sanningens Gud. Hon blev imponerad av att i denna stad finna platsen där påven Pius VI, Jesu Kristi katolska fiende, dog i fängelset i Citadellet. Vid tidpunkten för hennes besök hade händelserna uppfyllts nästan ett sekel tidigare, så en tid fortfarande mycket nära. Hon noterade således uppfyllelsen av profetian i Upp. 13:3: "**Och jag såg ett av hans huvuden som om det var dödligt sårat, och hans dödliga sår var läkt. Och hela världen höll på att beundra odjuret .**" Hans sår som han ådrog sig mellan 1793 och 1799 läktes faktiskt på grund av kejsar Napoleon I ^{Bonapartes} _{opportunism}, som behövde att den religiösa kejsarliga kröningen skulle erkännas internationellt. Och sedan dessa datum har det romersk-katolska påvliga odjuret förfört hela Europa och dess utväxter i Syd- och Nordamerika, Kanada och Australien.

Denna återkomst av Gud till Frankrike har präglats särskilt sedan 1980 av det ljus han gav mig, i hans nationella adventistfästning Valence, där jag sedan jag togs bort från den officiella kyrkan har samlat och presenterat hans sublimes och subtila uppenbarelser. Och återigen idag finner jag en ny pärla. I Upp. 3:9 läser vi: "*Se, jag skall låta dem av Satans synagoga komma och tillbe inför dina fötter och inse att jag har älskat dig .*" I denna vers använder Jesus tre tempus: presens: "**Jag ger dig**"; futurum: "**Jag skall låta dem komma**"; och preteritum: "**att jag har älskat dig**." Detta kan översättas till följande idéer: presens avser en handling som utfördes 1873, ett datum kopplat till "**Filadelfia**"-eran enligt Dan. 12:12: "*Salig är den som väntar och når tusen trehundra-trettiofem dagar!*" Framtiden kommer att fullbordas från 1873 fram till den profetiska eran som följer efter "**Laodicea**", det vill säga den timme då **folkens dom** "*börjar vid Guds hus*", det vill säga officiell internationell sjundedagsadventism. Det är först i samband med det sista trosprovet som profeterades i "**Filadelfia**"-eran i Upp. 3:10, som "**judarna**" av den utvalda rasen kommer att erkänna den gudomliga legitimiteten hos sjundedagsadventisterna: "*Eftersom du har hållit fast vid mitt tålamods ord, skall jag bevara dig från frestelsens stund, som skall komma över hela världen för att pröva dem som bor på jorden.*" » Och det är här jag finner denna pärla: genom att säga till de trogna adventisterna i "**Filadelfia**" om den officiella sjundedagsadventismen i de sista dagarna, symboliserad av namnet "**Laodicea**", "**att jag har älskat er**", profeterar Jesus att hans kärlek till den adventistiska institution som infördes i universell tjänst år 1873 kommer att ha en begränsad varaktighet, det vill säga, i tydliga ordalag, "**Jag älskade er** från 1873 till det ögonblick då **jag, år 1994, spydde ut er**".

Detta är ett exempel på den vikt Gud ger ordet "verb" som representerar honom och konjugationstiden som avslöjar betydelsen av detta "verb".

Sedan 1844 hade adventistteologer med rätta trott att de var vid världens ände, eftersom de förväntade sig Jesu Kristi återkomst 1843, sedan 1844. Det var därför mycket logiskt att de trodde att de representerades av det sista profetiska budskapet i Upp. 3, det vill säga "**laodicea**"-eran, den sjunde och sista kyrkan inom det tema som behandlades. År 1873 trodde sjundedagsadventisterna

fortfarande på en nära förestående återkomst av härlighetens Herre och de förblev mycket nitiska. Adventismens andliga förfall skedde gradvis fram till 1980 då Jesus kallade mig att profetera om hans återkomst för datumet 1994. Detta tillkännagivande hade det enda syftet att avslöja karaktären av den " *ljumhet* " som förebrås " *Laodicea* ", det vill säga datumen 1980 och 1994, under vilka han noterade adventismens " *ljumma* " och formalistiska attityd i Frankrikes äldsta adventistfäste i Valence.

För att fullt ut förstå Herrens dom och dess tragiska konsekvenser måste man inse att den officiella adventismen år 1980 inte längre hade legitimitet att representeras av den sista kyrkan sedan 1844. Från och med prologen i sin Uppenbarelsebok betonar Jesus starkt uttrycket " *början och slut, först och sist* ". Och redan i Daniel 5 betecknas kung Belsassars dom med orden " *räknad, räknad, vägd, delad* ". De två på varandra följande " *räknade* " antyder början och slutet på kungens regeringstid. I Uppenbarelseboken tillämpar Gud samma princip på sin uppenbarelse av de sju budskapen eller bokstäverna i Upp. 2 och 3. Med följande betydelser.

" **Efesos** " hänvisar till aposteln Johannes apostoliska tid. Det är början på eran under de "tolv apostlarnas " tecken .

" **Smyrna** " hänvisar till en period av tio år av förföljelse som föregick Konstantin I:s kejserliga regeringstid, ^{som var} ansvarig för att överge firandet av den sanna sabbaten, helgad av Gud sedan skapelsen. Regeringstidens början: 313; övergivandet av sabbaten: 321.

" **Pergamon** " bekräftar etableringen av den romerska påvliga regimen i Rom från 538: början på den påvliga katolska tron .

" **Tyatira** " markerar slutet och kulmen på det förföljande påvliga styret . Framväxten av den reformerta tron bekräftas och profeteras av Gud. Det är slutet på den apostoliska eran . Budskapet om Kristi återkomst frammanas.

Tidsskifte våren 1843

Den nya eran placeras denna gång under tecknet av de andliga "12 stammarna" som betecknar den sjundedagsadventistiska tron som välsignats av Gud.

" **Sardes** " uttrycker Jesu dömande av den fallen protestantismen på grund av dess brist på intresse för profetisk sanning. Jesus sade till honom år 1843: " **Det sägs att du lever, men du är död** . "

" **Filadelfia** " bekräftar år 1873 den fulla välsignelsen för de utvalda som valdes ut under " **Sardes** "-eran. Detta är början på den officiella universella adventismen .

" **Laodicea** " bekräftar orsaken till den formalistiska ljumheten inom den officiella adventismen från 1980-talet till 1994. Jesus dömer den 1991 och " **spyr ut** " den 1994. Detta är slutet på den officiella sjundedagsadventismen . Men inte slutet på dess uppdrag, som fortsätter i oliktankande av tjänare som drivs av den sanna adventistiska tron som godkänts av Jesus.

Gud uppenbarar sin erfarenhet för oss

Idag, tisdagen den 7 mars 2023, årsdagen av den 7 mars år 321, dagen då den sjunde dagsvilan övergavs till förmån för den första dagen, vill sanningens Gud markera denna dag med en ny och exempellös uppenbarelse om det lidande som synden tillfogar Honom. Synd produceras av upproriska, stridslystna karaktärer. Och just i Frankrike, samma dag, ger en strejk och demonstrationer ett konkret exempel på denna mänskliga attityd.

Denna nyhet bygger på en tolkning av skapelseberättelsen, där verserna 26 och 27 i Första Moseboken 1 är grundläggande: " *Och Gud sade: Låt oss göra människor till vår avbild, till vår likhet. De skall råda över havets fiskar och över himlens fåglar och över boskapen och över hela jorden och över alla kräldjur som rör sig på jorden.* " Det har redan noterats att människan skulle härska över kräldjuren och inte styras av dem. " *Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne; till man och kvinna skapade han dem.* " Det som är oerhört viktigt i dessa verser är å ena sidan att människan är " *skapad* " och inte " *frambringad* " som djuren; vilket markerar hennes närhet och hennes koppling till Gud; men dessa verser presenterar människan som " **en avbild** " av Gud. Vad är nu en avbild? Det är en reproduktion av en händelse, eller en enhet, i det här fallet Gud själv. Genom att ge människan denna roll som en avbild av hennes personlighet förbereder Gud en scen där den skapade Adam kommer att spela Guds roll, så att Adams uppenbarade erfarenhet presenteras som den erfarenhet Gud levtt personligen.

Upplevelsen mellan Adam och Evas skapelse och deras fall genom synd sammanfattar den himmelska upplevelsen som föregick den jordiska upplevelsen.

Adam skapas först, och i detta tillstånd av ensamhet befinner han sig i samma situation som Gud befann sig i innan han skapade en fri motsvarighet vid sidan av honom. Och eftersom hans ensamhet blir outhärdlig för honom planerar han en omfattande frälsningsplan. För han vet att den frihet som ges till hans himmelska och jordiska varelser kommer att framkalla upproriska attityder mot honom.

För att bryta sin ensamhet skapar Gud änglaliv runt honom, precis som Adam avslutar sin ensamhet genom att skaffa sig sin hustru Eva. Den första ängeln gör uppror mot Gud, och Eva låter sig förföras av denna förföriska upproriska ängel. Och där framträder det "lidande" som synden orsakar, först i Guds liv, och sedan i änglarnas liv och i det mänskliga parets liv.

Här måste vi förstå att det lidande som Gud upplever är okänt för mänskligheten. De har inte ens idén att Gud kan lida i sin obegränsade Ande. Hans skapelser är känsliga för sitt eget lidande, och de tror att Gud står över dessa ting, att han lever tillbakadraget i sitt himmelska rike och kallt lämnar mänskligheten att lida konsekvenserna av sina val. Denna uppfattning är felaktig, eftersom Gud är fylld av kärlek. Och det är just denna natur formad i kärlek, den största, den starkaste, som gör Gud sårbar för det lidande som ondskan orsakar.

Ingen ängel kunde ha vetat i vilken utsträckning synden, ett upproriskt änglalägers uppror, kunde få honom att lida. Således, i enlighet med sin

frälsningsplan, satte Gud sin jordiska skapelse i rörelse. Han skulle kunna uppenbara sitt eget lidande genom det lidande som den syndiga mänskligheten utstod. Och detta nya perspektiv på Adam och Evas erfarenheter ger de straff som Gud ålagt en ny innebörd som först och främst berör honom. De hårda levnadsförhållanden som Gud ålagt det syndiga paret beskriver det lidande som Gud kände genom deras olydnad. Med tydliga ord säger Gud till Adam och Eva: "Jag ruttnar ert liv så att ni vet att ni har ruttnat mitt." För Gud och alla hans skapelser är detta verkligen en försämring av livskvaliteten. Kärlekens harmoni förstörs. Himmelska varelser kan inte lida fysiskt, men de är mentalt sårbara, deras sinnesfrid störs. Man kan inte förstå den gudomliga frälsningsplanen utan att ta hänsyn till den himmelska fasen som föregick den jordiska fasen. Synden uppenbarade sig först i himlen, och Gud hade inte planerat att straffa de upproriska änglarna i detta sammanhang. Han gick därför med på att låta de onda änglarnas uppror verka fritt och skjuta upp det dödliga straffet för de himmelska och jordiska rebellerna till slutet av den jordiska världen. I himlen och på jorden kunde den kontrovers som stöddes av Satan och hans onda änglar endast dömas till döden med Jesu Kristi seger över synd och död, vilket är dess lön. Således bekräftar vittnesbördet om Jobs erfarenhet denna rörelsefrihet som djävulen och hans demoner åtnjöt fram till Jesus Kristus. Job 1:6-7: " *Det hände en dag då Guds söner kom för att träda fram inför Herren, och även Satan kom bland dem . Herren frågade Satan: "Varifrån kommer du?" Satan svarade Herren: "Från att ha vandrat omkring på jorden och omkring på den. Därför erbjöd Jesu Kristi seger över synden Guds heliga himmelska änglar deras befrielse från de ständiga frestelser som demoniska änglar utsätter dem för. Deras glädjerop uppenbaras i Upp. 12:10: " Och jag hörde en hög röst säga i himlen: 'Nu har frälsningen och kraften och riket kommit till vår Gud och hans Smordes makt. Ty våra bröders anklagare är nedkastad, han som anklagade dem inför vår Gud dag och natt. "*

Guds frälsningsprojekt kommer att kulminera i ett härligt och lyckligt slut. Han kommer att få sin kärlek att segra. Men för att uppnå detta resultat, hur många döda kommer att lämnas kvar längs vägen! Det slutliga resultatet kommer att uppnås till detta pris, för evig fred kan bara byggas genom att eliminera och förintä varje oliktankande anda. På jorden, även idag, konfronterar eller motsätter sig olika regimer fortfarande varandra, och i bästa fall uppnås förståelse genom att acceptera kompromisser, tolererade tills den tidpunkt då de inte längre tolereras. I sin gudomliga visdom vet Gud att kompromisser inte erbjuder en varaktig lösning. Och de misslyckanden som registrerats av alla demokratiska regimer och monarkier bevisar att han har rätt. Inget av dessa system kan tillfredsställa alla, och om det finns de som är "för", finns det också de som är "emot" som känner sig felaktigt behandlade. Framgång är därför omöjlig eftersom det skulle kräva att alla människor är identiska, som kloner. Framgången för Guds utformade program bygger på det faktum att det i Jesus Kristus presenterar den perfekta modellen som ska klonas och reproduceras av alla hans återlösta utvalda.

Denna lektion har belyst det lidande som Gud känt sedan hans modell för ett perfekt liv led syndens konsekvenser. Och Gud ger oss ett exempel på långmodigt tålamod, för i hans plan finns det en tid för allting. De som är återlösta i Kristus måste göra detsamma och vänta på hans återkomst för att sätta stopp för

de grymheter som begåtts av syndiga människor. Vi måste kopiera detta gudomliga tålamod och får inte lura oss själva om en förbättring av levnadsförhållandena. De kommer att försämrats mer och mer under de "sista sju åren" som börjar våren 2023. Det som orsakar kärlekens Gud mest lidande är den syndiga världens otacksamhet. Otacksamhet är hela mänsklighetens främsta fel eftersom den har honom att tacka för sin existens. Men låt oss notera att genom att förbli osynlig försökte Gud inte tvinga människor att visa honom tacksamhet. Ty den jordiska skapelsen var det medel genom vilket han tvingar sina utvalda att söka honom och därmed skilja sig genom denna handling från andra otacksamma människor. Herren själv tillkännagav det i Jer. 29:13: "*Ni skall söka mig och finna mig, när ni söker mig av hela ert hjärta.*" Här är återigen kärlekens Gud som söker dem som älskar honom. Och människor som älskar varandra kräver inte bevis på tacksamhet, eftersom den kärlek som känns är frukten av denna ömsesidigt utbytta tacksamhet. Otacksamhet är därför, däremot, den frukt som bärs av dem som inte älskar. Och i detta fall blir den en bärare av orättvisa, eftersom varje människa, medvetet eller omedvetet, står i skuld till Skaparen Gud för att ha trätt in i livet. Men för dem som inte känner Gud uppskattas inte livet och dess ondska på riktigt. Och de känner till och med ibland avsky mot Gud, eller gudomligheten, eller slumpen, för att de har skapat dem. Det är därför ljuset från den gudomliga frälsningsplanen som fullbordas genom Jesu Kristi evangelium är nödvändigt för att förstå och acceptera konfrontationen med demonisk och mänsklig ondska. Under de sex tusen åren av jordisk historia har Gud markerat sin sanningsväg bland mängder av existensformer, folk, stammar, nationer med olika seder och levnadsregler. Men alla hedniska eller falskt kristna samhällen har bestått av individer som är benägna att göra ont. Själviskhetens regler som ingjutits i mänskliga sinnen har burit sin frukt av död och lidande, med mer eller mindre grymhet. Denna mänsklighet har blivit en norm över hela jorden, men den har ingen likhet med Skaparen Gud som gav den liv och håller den vid liv. I andlig avbild, i standard av skönhet och fullkomlighet, hade Jesu Kristi liv på jorden kraften av det eldmoln som öppnade vägen för hebréerna till det utlovade landet. Och på denna väg upplyst av honom, avancerade hans apostlar och alla hans sanna lärjungar under hela sina liv. Runt omkring dem fanns bara svart mörker från vilket rop om lidande och rop på rättvisa steg. Men missta dig inte, de som lider och gör dessa rop är inte nödvändigtvis redo att acceptera de levnadsförhållanden som den sanne Guden kräver. Vissa fångar kan bli de värsta fångvaktarna, precis som proselyten kan bli värre än den som lär honom den falska sanningen.

De sex tusen åren av jordiskt liv har därför präglats för Gud och för alla hans skapelser av lidande i alla dess former. Du kan således förstå det värde som Gud kommer att ge åt det ögonblick då allt detta lidande upphör, för honom och alla hans himmelska eller jordiska varelser. Ett sådant perspektiv inskrivet i tiden förtjänade att markeras och hedras. Och det är därför Gud välsignade och helgade den sjunde dagen i våra veckor, ty han profeterar om det önskvärda ögonblicket då, i form och sammanhang av det sjunde årtusendet, alla hans onda himmelska och jordiska varelser kommer att förgöras eller sättas ur fara, beroende på vad

som är fallet, Satan kommer att vara fjättrad på den öde jorden, förbli ensam och isolerad, under dessa sjunde " tusen år ".

Sabbatens ljus är inte bara ett Guds bud, för det ger motgiftet mot mänskligt lidande, genom att bekräfta för sina utvalda som tror på honom, att han verkligen har planerat att göra slut på allt lidande; och att detta ögonblick kommer är en tidsfråga som profeterats av den sju dagar långa veckan vars " *sjunde är helgad och välsignad* " av honom, från början, på grund av det mycket glädjefyllda slutet på hans frälsningsplan, naturligtvis endast för sina utvalda.

Sedan 1844 har Gud samlat sina utvalda genom att tillkännage Jesu Kristi återkomst, ett "adventistiskt" test. Samtidigt krävde han återställandet av den heliga sjundedagssabbaten. Vid den tiden lade ingen märke till det nära sambandet mellan dessa två teman, som skulle uppfyllas samtidigt, nämligen i början av det sjunde årtusendet. De två ämnena är oskiljaktiga och oskiljaktiga eftersom de riktar sig mot samma ögonblick av gudomlig härlighet; det där hans gudomlighet förenas av alla hans utvalda som återlösts genom Jesu Kristi blod sedan Adam och Eva. Detta ögonblick riktas in av båda teman: Jesu Kristi återkomst kommer att uppfyllas i början av det sjunde årtusendet; det sjunde årtusendet kommer att börja med Jesu Kristi återkomst. Kan två saker vara så kompletterande? För att urskilja detta samband måste Jesu Kristi tjänares ande ha en fast övertygelse om att Guds plan skulle upphöra i slutet av det sjätte årtusendet, men adventistpionjärerna hade inte denna tanke i åtanke. I sina skrifter citerade och tillskrev Ellen Gould-White dock upprepade gånger dessa sex tusen år till tiden för djävulens agerande. Vid den tiden förblev sabbaten som upptäcktes efter adventisternas prövningar den sjunde dagen och ännu inte det sjunde årtusendet. Observera att de som skulle ha förstått det sjunde årtusendets projekt inte kunde ha trott på Jesu Kristi återkomst för 1843 eller 1844. De utvalda som Gud utvalde var därför initialt, nödvändigtvis, okunniga om sabbaten och dess betydelse.

Utan en klocka eller armbandsur skulle ingen idag kunna vara där i tid för att tåget skulle avgå. Detta exempel visar tidens nytta, och i detta avseende upptäcker vi hur Gud utrustade sin jordiska skapelse för att göra det möjligt för människan att beräkna tiden. För den syndiga jorden och de människor som bebor den räknas tiden, eller nedräknas den. Man kan således förstå varför djävulen ville ta ifrån människorna möjligheten att räkna den tid Gud ger dem att agera. Det var detta han gjorde genom att låta sabbaten överges den 7 mars 321. Sabbaten, som betecknade det sjunde årtusendet, var en klocka med gudomlig tid som ljud varje vecka och tillkännagav Jesu Kristi återkomst. Det är därför han arbetade med sina demoner för att driva judarna att förkasta Jesus Kristus och de kristna att överge den heliga sabbaten på den sjunde dagen, helgad av Gud. Han vann därmed och orsakade att båda lägren av den ursprungliga troende mänskligheten förbannades av Gud. Men djävulen är en himmelsk ande som bara kan påtvinga människorna sina tankar genom en jordisk kropp. Han var därför tvungen att använda nya " *ormar* ", varelser separerade från den sanne Guden, och han fann dem i stort antal bland de romerska ättlingarna. Den förste, kejsar Konstantin I ' förespråkade religiös synkretism genom att tillskriva namnet på sin solgud till Jesus Kristus, " *världens ljus* ", enligt Johannes. Den 7 mars 321 övergav han den sanna sjundedagssabbaten till förmån för dess första dag tillägnad dyrkan av sin

"sol" gud, och den stora majoriteten av nyligen och falskt omvända kristna underkastade sig hans beslut. Mellan 321 och 538 var den kristna tron redan skyldig till överträdelse av den gudomliga sabbaten som erinrades om och beordrades av det fjärde av hans tio budord. Men ingen noterade syndens existens, eftersom Jesu Kristi död predikades och hans kärlek upphöjdes. Dag efter dag i Romarriket var den kristna tron redan jämförbar i sin lära med den nutida romersk-katolska kyrkan. Guds kärlek förkunnades och omvändelser uppmuntrades. Kristna bildade kyrkor i alla större städer i Romarriket och drabbade ibland samman om lärofrågor. Men biskopsdömena som var utspridda över hela riket var lika i rättigheter och skyldigheter eftersom kristendomen fortfarande inte hade någon jordisk ledare. Men eftersom den kristna tron hade spridit sig över hela riket, med början i Rom, representerade biskopen i den staden redan en högre auktoritet än de andra; åtminstone på en andlig nivå åtnjöt han en speciell "aura". När frankernas första kung, Klodvig, döptes till kristen, var den kristna tron redan i synden att överge den sanna sabbaten. Men Klodvig var omedveten om detta, liksom hans döpare. Kristi kärlek fängslade sinnena, och detaljerna i den sanna läran underskattades. Roms biskopsdömes prestige växte bara till den grad att år 538, genom att intrigera med Theodora, dansaren som gifte sig med den östromerske kejsaren Justinianus I ' fick en man vid namn Vigilius en förändring av Roms biskopsdömes status. Han fick själv den påvliga titeln kristendomens överhuvud, vars säte var i Rom i Lateranpalatset. Tanken kunde bara behaga denne kejsare, ständigt irriterad av de religiösa grälen mellan rikets biskopsdömen. I svåra tider låter sig härskare och ledare frestas av det enda valet, det som minskar eller till stor del eliminerar problemen. Den kristna tron förlorade därmed den fullständiga frihet som hade kännetecknat den sedan Jesu Kristi första apostlar. Samtidigt ville Gud markera händelsen på sitt eget sätt genom att få utbrott en efter en av de två andra vulkanerna som låg i motsatta ändar av Romarriket. Klimatet blev mörkt och kallt, och mycket stora dödliga epidemier härjade hela imperiets territorium i flera år. Datumet 538 för denna etablering av påveregimen var mycket viktigt eftersom Gud kopplar till det i sin profetia i Daniel 8:13 handlingar som kännetecknar hans regim i 1260 år under vilka han kommer att låta sina "heliga", Guds heliga, lida, enligt Daniel 7. Handlingarna som tillskrivs honom citeras i Dan 8:10: "*Den steg upp mot himmelens här, den lät en del av denna här och av stjärnorna falla till jorden och den trampade ner dem.*" Vers 11: "*Hon upphöjde sig ända till härens hövding och tog ifrån honom det ständiga ~~offret och störtade hans helgedom.~~*" Bakom pronomenet "hon" står namnet Rom, vars herravälde övergick från den kejsarliga makten till den påvliga regimens makt. De två faserna symboliseras av samma profetiska uttryck: "***lilla hornet***". Och denna term understryker den romerska regimens verkliga bräcklighet i dess motstånd mot Gud, i dess två på varandra följande faser. Om Gud understryker denna bräcklighet, är det så att hans utvalda väl förstår att han själv inspirerade upprättandet av denna förföljande regim, för att straffa och strängt tukta övergivandet av hans heliga sjundedagssabbat sedan den 7 mars 321. De heligas lidande hade en orsak vid tidpunkten för upprättandet av denna regim och Gud nämner denna orsak i Dan. 8:12: "***Hären övergavs med det ständiga ~~offret~~ för syndens skull ; hornet kastade sanningen till marken och hade***

framgång i sina strävanden ." Det är den allsmäktige Guden som talar eftersom det är han som ville " befria de heliga ", som överträdde sin sanna sabbat, till den förföljande påvliga regimen, precis som Jesus " överlämnade " sig själv till den frälsande tortyren genom att beordra Judas, förrädaren, att skynda sig att utföra sitt avskyvärda förräderi mot de judiska religiösa auktoriteterna. Genom att upptäcka dessa förklaringar kan du förstå att allt som åstadkoms kan ske eftersom Gud vill det eller tillåter att det görs. Och lidande är därför i alla fall konsekvensen av "synd " som är överträdelsen av den gudomliga lagen, enligt 1 Johannesbrevet 3:4: " *Den som syndar bryter mot lagen, och synd är lagöverträdelse ."*

Kan man älska på befallning? Nej, naturligtvis inte, och vi kan också förstå att Gud själv vet det och att när han säger: " *du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av all din kraft och av hela ditt förstånd* ", presenterar han ett robotporträtt av den typiske utvalda som han vill frälsa för att dela sin evighet; och enligt uttrycket, för dem som förstår, frälsning i Kristus. Och det är detsamma för hans tio budord, varav det fjärde befäller vilan på den sjunde dagen eftersom namnet sabbat inte ens nämns. Gud vittnar således om att hans vila uteslutande är knuten till den " **sjunde dagen** " och att alla andra dagar som är tillägnade honom inte godkänns av honom och tvärtom utgör det uppenbara beviset på separationen från den sanne Guden.

Övergivandet av den sjunde dagens vila resulterade i att man glömde tiden för Jesu Kristi återkomst, detta mycket viktiga tema som Apostlagärningarna 1:10-11 bekräftar: " *Men medan de stirrade mot himlen medan han gick bort, se, då stod två män bredvid dem i vita kläder och sade: 'Män från Galileen, varför står ni och ser mot himlen? Denne Jesus som har blivit upptagen från er till himlen, han skall komma tillbaka på samma sätt som ni har sett honom fara upp till himlen .'*" Och konsekvensen av att ersätta den " **sjunde dagen** " med den första dagen var att etablera mörkrets regime enligt det tema som Gud fäster vid den första dagen av sin jordiska skapelse i 1 Mos 1:3-5: "Och Gud sade: 'Varde ljus!' Och det blev ljus. Och Gud såg att ljuset var gott, och Gud skilde ljuset från mörkret. Gud kallade ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Så blev det afton och det blev morgon, den första dagen ." Fram till den 7 mars 321 var det gudomliga ljuset baserat på dyrkan av Skaparguden, vars härliga återkomst i början av det sjunde årtusendet profeterades av den sjunde dagens sabbat. Men övergivandet av sabbaten resulterade i att detta profetiska tillkännagivande förstördes och att dyrkan av solguden, skapad av den sanne Guden på den fjärde dagen av hans skapelse, etablerades; en avskyvärd handling som fortfarande berövar Gud all den ära som rättmätigt tillhör honom. Hans successiva historiska straff, ett uttryck för hans rättmätiga vrede, är därför fullständigt berättigade. Och vi vet att den gudomliga rättmätiga vreden är konsekvensen av det **lidande som** hans upproriska varelser, han som är all kärlek, barmhärtighet, medkänsla och rättvisa, ådrar sig honom.

Humanismens diktatur

I det franska språket identifieras alla ideologier vars anhängare gör anspråk på en universell rättighet genom att få suffixet "ism". Så vi kan sammanfatta utvecklingen av västerländskt mänskligt religiöst tänkande i denna ordning: judendom, kristendom, katolicism, protestantism, anglikanism, ateism, adventism, kapitalism, kommunism, fascism, humanism och islamism; och i öst, konfucianism, shintoism, hinduism och andra som jag glömmer i den här listan. Alla dessa ideologier konfronterar, motsätter sig och står emot varandra i hopp om att bli det vinnande universella värdet som erkänns av alla jordens invånare. En omöjlig dröm, naturligtvis, men en som ändå vidmakthåller sig genom århundradena fram till vår tid, där det västerländska lägret försvarar sin humanism; men det nöjer sig inte med att försvara den eftersom det i verkligheten vill påtvinga sin modell alla jordens invånare. Men en stor del av dem delar inte dessa västerländska värderingar och önskar helt enkelt kunna leva enligt den modell de ärvt från sina fäder, eftersom människorna i detta läger förblir fästa vid sina seder, sina religioner och sina vanor.

I vår yttersta tid har humanismen tagit och fortsätter att ta, dag för dag, en alltmer uppenbar diktatorisk aspekt som ger den en paradoxal karaktär. Humanismen är en pervers drift som gör mänskliga rättigheter sekteristiska. För vilken betydelse har dessa mänskliga rättigheter om de påtvingas under straff för sanktioner mot människor? Lag är ett försvar; påtvingande är en attack. Den historiska utvecklingen av humanistiskt tänkande har sin förklaring i Guds uppenbarelse i hans bok Uppenbarelsesboken. Jag sammanfattar denna förklaring med detta uttryck: "från djur till djur". För Gud tar varje religiös ideologi som inte överensstämmer med hans modell bort mänsklig status från dem som stöder den. Ty för honom måste människan vara i överensstämmelse med honom, i enlighet med det faktum att han skapade honom " *till sin likhet, till sin avbild* ". Den som inte är med honom är emot honom, som Jesus sa i Matteus 12:30: " *Den som inte är med mig är emot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar.* " Så här " *skingrar* " alla ideologier som listas ovan eftersom de inte " *samlar* " i Jesus Kristus.

Konstruktionen av vår nuvarande diktatoriska humanism är konsekvensen av de successiva arven av religiösa tankar som formats i västvärlden. I början av den kristna eran lyste kristendomens religiösa tanke i det lidande och martyrium som dess sanna anhängare utstod. Sedan förvandlade den fälla som Satan placerade denna kristna religion, från vilken Gud vände sig bort efter att sabbaten övergavs år 321. Under den påvliga regimens herravälde som etablerades år 538 blev kristendomen förföljande till den grad att Gud jämförde den med ett vilddjur: " *odjuret som stiger upp ur havet* " i Dan. 7:7 och Upp. 13:1. Denna katolska regim, som representerar hela den romerska karaktären hård som " *järn* ", varade mellan 538 och 1798, åren då denna så kallade "kristna" religions förföljande regeringstid började och slutade. Den franska människan närdes således successivt av intoleranta, förföljande religiösa tankar, sedan av förkastande av denna regim, närd av hat mot det religiösa subjektet; vilket gav upphov till ateismens religiösa tanke. För paradoxalt nog förbinder tanken som förnekar Guds existens, i ordets religiösa bemärkelse, de anhängare som delar denna tanke, det latinska "religare"

som betyder: att förbinda. Frankrike var först med att presentera denna modell av nationellt samhälle där Gud jagades bort. Och de andra nationerna såg vad som följde. De sista monarkisternas motstånd härdade den republikanska regimen och de monarkiska nationerna attackerade den och den försvarade sig och vann sina strider. För att eliminera den motståndskraftiga monarkin fällde "terrorn" alla dess motståndares huvuden i massor. Sedan lugnar republiken ner sig, men med Napoleon I läggs erövringarna till den republikanska andans förförelse och med tiden kommer många monarkier att ersättas av republikanska regimer eller parlamentariska monarkier som England. Den europeiska och västerländska människan formas i denna nya norm där religion inte längre tolereras. En sida i mänsklighetens historia har vänts och den nya ger den nya människan den allsmäktiga och prioriterade humanismens religion. Det är i detta historiska sammanhang som Gud kommer för att väcka den religiösa tron genom att tillkännage Jesu Kristi återkomst, ett ämne som trosuppfattningen ignorerats av religiösa utövare fram till denna tid. Och i den religiösa fred som Gud etablerat kommer adventismens kristna tro att utvecklas, svagt, men över hela jorden där detta möjliggörs. Men i humanismens samhälle möts två diametralt motsatta ideologier; kapitalism mot kommunism. Dessa två tankar förstår inte på samma sätt vad mänskliga rättigheter bör vara. För det amerikanska folket auktoriserar kapitalismen utnyttjandet av människan av människan; vilket det ryska lägret förkastar eftersom dess kommunism bara ger nationalstaten rätten att utnyttja människan. Kapitalismen kommer att vidga klyftan mellan rika och fattiga, medan kommunismen kommer att sträva efter att balansera och fördela all producerad rikedom, varav en stor del konsumeras genom produktionen av dess vapen. Förståeligt nog ser kommunismen kapitalismen som ett rovdjur som vill äta den. Dess motstånd är därför berättigat. I Frankrike följde republikerna varandra fram till den femte som grundades av general de Gaulle 1958. Runt 1970 belyser muslimska uppror islamismens krav. Västliga nationer, som sover i en lång religiös fred etablerad av Gud, vet inte hur de ska reagera mot aggression och avslöjar sin verkliga svaghet. Västlig humanism är under attack och vet inte hur den ska reagera i själva namn av de rättigheter den ger människor. Universalistiska humanistföreningar försvarar mottagandet av utlänningar mot nationalistiska humanisters åsikter. Hela västvärlden är offer för intern opposition angående de mänskliga rättigheter som definierades och deklarerades av Frankrike under den första republiken. I den ordning som skapats måste europeiska och västerländska ledare i allt högre grad visa sin auktoritet. Individuell frihet krymper gradvis för att anpassa sig till den situation som skapats av utvecklingen av invandring av muslimskt ursprung. I samma territorier måste katolicismen, protestantismen, anglikanismen, judendomen och islamismen samexistera trots att de är helt motsatta varandra.

Först var USA angelägna om att utrota närvaron av kommunistiskt tänkande från sitt territorium. Och som segrare av andra världskriget gjorde de allt för att övertyga sina europeiska allierade att göra detsamma. Frankrike gjorde motstånd ett tag, men gav slutligen efter och återgick till NATO. Kommunismen, stödd av Sovjetryssland, blev fienden som skulle besegras för hela Europa och det västerländska lägret. På 1990-talet kollapsade den förstörda sovjetiska

konstruktionen med "järnridån". Utbyten mellan Ryssland, USA och Europa gjorde det segrande västerländska lägret ännu mer självsäkra, mer arroganta och mer stolta. Och denna seger gjorde andra oberoende republiker i Ryssland avundsjuka: Ukraina, och idag, i vår nuvarande situation, Moldavien och Georgien, en del av den ryska alliansen. I väst växer önskan att behaga och vinna striden med tiden. Men engagemanget för Ukraina har en enorm ekonomisk kostnad som de europeiska ledarna tydligen inte förutsåg. Ekonomiska svårigheter gör deras beslut impopulära och för att påtvinga sina val kommer dessa ledare att visa sig mer och mer auktoritära för att, hoppas de, triumfera med värderingarna i sin humanistiska tanke. Det är därför uppenbart att detta humanistiska tänkande har genomgått en permanent utveckling genom att behöva anpassa sig till omständigheterna, men det värsta är att för denna humanism har människans och medborgarnas rättigheter inte längre blivit rättigheter, utan skyldigheter som åläggs alla folk som hotas av sanktioner om de inte ansluter sig till det amerikanska och europeiska NATO-lägret genom att inte fördöma den ryska aggressionen mot Ukraina.

Detta beteende hos NATO-lägret representerar aspekten av den sista universella regeringen som kommer att leda de sista överlevande från tredje världskriget, vars första fas, den med skjutningen, började den 24 februari 2022. Under ledning av det amerikanska folket av protestantiskt ursprung kommer "*odjuret som stiger upp ur jorden*", i Upp. 13:13, att ta form och aktivitet. Och alla kan se med de nuvarande sanktionerna och hoten om sanktioner som vidtagits av detta västerländska läger, att det identifieras som att förkroppsliga det, enligt denna precision som citeras i Upp. 13:17: "**och att ingen kan köpa eller sälja, om han inte har märket, odjurets namn eller dess namns tal.**"

Denna profetia låter oss redan förstå vilken sida, rysk eller västerländsk, som kommer att segra ur tredje världskriget. Dessutom profeterar Dan. 11:44-45 om förstörelsen av det ryska landet och dess arméer: "*Och budskap från öster och norr skall förskräcka honom, och han skall dra ut med stor vrede för att förgöra och fullständigt förgöra skaror. Och han skall slå upp sina palatstält mellan haven, på det härliga och heliga berget. Och han skall nå slutet, och ingen skall hjälpa honom.*" Vi kan också förstå att Gud förbehåller den värsta av människor, den mest intoleranta i vår tid, för det sista jordiska trons prövning. Och denna värsta tanke är den sista humanismens som ger sig själv, med all legitimitet, all rätt att tvinga människan att lyda dess värderingar.

Bevisen på denna identitet som jag presenterar idag hade redan varit synliga och noterats vid tiden för Balkankriget. I ett sammanhang där Ryssland tillfälligt försvagades, avslöjade det västerländska lägret sin sanna natur. Och man måste vara född, i sanning, av sanningens Gud för att fördöma det västerländska samhällets värderingar. För ytligt sett, i enlighet med detta talesätt, "är vägen till helvetet kantad med goda avsikter". Och det västerländska lägrets engagemang rättfärdigades av "goda avsikter". Låt mig erinra om sammanhanget: Vid dess enande, marskalk Titos, död, splittrades Jugoslavien i enlighet med de religiösa åtagandena från de tidigare länder som utgjorde det: Ortodoxa Serbien, vars land Kosovo delvis befolkades av muslimska albaner, katolska Kroatien och muslimska Bosnien. Klagomål från serbiska invånare i Kosovo mot våld begått av

albaner väckte indignation bland Serbiens ledare, Slobodan Milosevic. Kriget började också mot muslimerna i Bosnien-Hercegovina, som snabbt hamnade i svårigheter mot de serbiska arméerna. Sedan ställde gamla hat Serbien mot katolska Kroatien. I Europa, i Frankrike, blev den socialistiska humanistorganisationen Läkare utan gränser rörd av situationen, och hela det västerländska lägret ingrep, liksom Zorro, den maskerade vigilanten, för att införa rättvisa i europeiska värderingar. Bombade och besegrad av NATO-flygplan tvingades Serbien att avsäga sig sitt herravälde över Kosovo, vilket det västerländska lägret beviljade de albaner som bodde där. Vår tids "PAX ROMANA" påtvingades således orättvist Serbien, och dess politiska och militära ledare ställdes inför rätta i Europadomstolen i Haag och fängslades. I avsaknad av rysk intervention visade det västerländska lägret sin vilja att införa sin lag på andra folk. På liknande sätt antog Amerika i sitt krig mot Irak metoden med ekonomiska sanktioner för att få detta land att böja sig efter sin vilja och därmed avslöja sin identitet som det framtida " *odjuret som reser sig ur jorden* ". För att fullända sin humanistiska image antog dessutom Europeiska kommissionen helt orättvisa åtgärder för att gynna utländska invandrare. Den attackerade rätten till egendom, som länge bevarats i Europa och i Frankrike, där födelserätten länge har ersatt födelserätten. Men om man går till extremer, vid frånvaro från sitt hem, kan ägaren förlora sitt hem eftersom invandrare har tagit det i besittning och bosatt sig där. Sedan dess vräks tyska invånare i Tyskland från sina byggnader för att ge dem till invandrare. Det är svårt att tro, men det har kommit till detta, och det värsta kan ännu upptäckas.

Fallet med Balkankriget är ett läroboksfall, eftersom det avslöjar de orättfärdiga normerna hos domare och domstolar i det irreligiösa väst. För det är genom att vägra erkänna den religiösa naturen i denna konflikt som västerländska domare ingrep. Den upprörda skapargudens förbannelse leder dem till överdrifter som gör att helgonen kan identifiera dem för vad de är, och deras offer, och hämndlystnaden skjuts upp till en mer gynnsam situation. Sann rättvisa får inte systematiskt ge rättigheter till de minsta, de fattigaste eller utlänningarna. Deras rättigheter måste försvaras men inte till nackdel för de rättigheter som etablerats för andra kategorier av individer. Och denna typ av orättfärdig domstol spelar dåre genom att vilja utge sig för att vara en ängel, för att få det folkliga godkännande som idealiserar populistisk humanism. Men kan vi förvänta oss att människor separerade från Gud ska döma med Guds visdom? Nej, det är omöjligt.

Ända sedan skapelsens tidigaste dagar har samma scen spelats upp på jorden: Eva och Adam är offer för en mängd ormar som säger till dem vad de vill höra. Vi kan då förstå att det är lätt att lura en människa. Det är därför Herren Jesus uppmanade sina lärjungar att vara försiktiga, och i den meningen måste vi lära oss att vara försiktiga med människor som alltför lätt håller med oss när vi talar till dem. Men det som är sant måste presenteras som sant, och för att ge oss bästa möjliga skydd inspirerade Gud dessa ord från Jer. 17:5: " *Så säger Herren: Förbannad är den man som förtröstar på människor, som gör kött till sin arm och vars hjärta avviker från Herren!* " För att undkomma denna förbannelse finns det bara de bibliska " **två vittnena** " om Gud, hans skrivna ord vars originaltexter " **på hebreiska och grekiska** " var säkra och ofarliga. Men risken för förfälskning finns

ändå i bibelöversättningarnas versioner. Och när mänskliga möjligheter överskrids, kommer Gud till sina sanna tjänares hjälp för att hjälpa dem att upptäcka, i originaltexterna, de viktigaste felen som de skulle ha ignorerat utan honom. Jag har upplevt detta och jag har lagt fram bevis för det.

Långsam död

Allting överlever endast genom regelbunden och permanent näring. Detta gäller för tron, som får näring av gudomlig uppenbarelse; för människan, som livnär sig på frukt, grönsaker och spannmål som Gud föreskrivit; och för nationen, som överlever endast genom ständigt välstånd.

Det viktigaste i hela naturen är vatten, vilket är livsnödvändigt eftersom allt som lever dör på kort tid om det berövas denna vätska som Gud skapade av två enkla gaser. Och för att människan inte ska glömma att hennes jordiska liv beror på hennes skapare Gud, faller det vatten hon behöver från himlen till jorden. Med årstidernas cykel uppskattar människorna tiden för de stora regnen som gör fälten och skogarna gröna igen och gör att köksträdgårdar kan producera riklig mat. Så länge religionen är aktiv erkänns denna fördel som kommande från gudomligheterna av hedningar, och från skaparguden bland monoteistiska troende. Men i vår nuvarande mänsklighet som består av människor byggda efter modellen av sina datorer, anses regn inte längre vara en gudomlig fördel utan enbart som en reaktion på grund av naturen.

Döden kan därför orsakas plötsligt och snabbt eller gradvis och långsamt. Orsakerna till snabba dödsfall är otaliga: olyckor på jobbet eller i trafiken, fel i människokroppens motoriska organ, hjärna och hjärta, sjukdomar och epidemier, men också mord och lönnmord av alla de slag. Själva döden accepteras och anses vara helt naturlig av det moderna agnostiska och ateistiska samhället. Mänskligheten glömmar eller tappar ur sikte det faktum att döden bör betraktas som ett gudomligt straff. För parallellt med, och före vårt jordiska liv, skapades och upprättades ett himmelskt liv där döden inte existerar av Gud Skaparen Anden. Jesu Kristi död och uppståndelse kom, för 2000 år sedan år 2030, för att påminna oss om denna verklighet. Och Jesus gjorde en poäng av att förtydliga dessa ord i Johannes 10:18: "*Ingen tar det ifrån mig, utan jag ger det av mig själv. Jag har makt att ge det, och jag har makt att ta det ifrån mig igen. Detta är det bud jag har fått av min Fader.*"

Under hela sin jordiska verksamhet strävade Jesus efter att uppenbara personligheten hos Skaparande Gud, som han kallar "min Fader". Han känner således igen sig själv som en varelse av "*Fadern*". Men hans varelsetyp är inte lika med människors. För oavsett om det är i sin änglalika aspekt, där han presenterar sig för sina änglar som "Mikael", eller i sin jordiska aspekt som "Jesus", är de himmelska och jordiska kroppar i vilka han presenterar sig skapade av den gudomliga Skaparanden för hans egen gudomlighet och exklusiva bruk; dessa två kroppar, skapade av Gud för sig själv, har därför en absolut gudomlig status. Mikael och Jesus Kristus är därför två aspekter under vilka Gud duplicerar sig själv genom att begränsa sitt utseende. Makt, en osynlig sak, är ett

kännetecken för den lika osynlige Ande Gud. Mikael och Jesus Kristus är således bara de kanaler genom vilka Ande Gud agerar och aktiverar sig själv, successivt, eftersom Mikael försvinner från himlen för att inkarneras på jorden i barnet Jesus, född mirakulöst av den unga jungfrun Maria, av kung Davids släktlinje. Guds inkarnation i Jesus Kristus erbjuder mänskligheten en modell för den fullkomliga människan som utgör den som Gud vill frälsa och ta som sin följeslagare för evigheten. Det måste också förstås att om Jesu död endast ger hans utvalda förlåtelse för deras synder och förlåtelsen för den ursprungliga synden som ärvts sedan Adam och Eva, så är det endast överensstämmelse med den modell som förkroppsligats i Jesu Kristi liv som gör det eviga livet tillgängligt. Och denna princip avbildades av vår gudomlige Herre genom "**bröllopskläderna**". Dessa kläder är reserverade för exklusivt bruk i "**bröllopet**", som symboliserar Guds allians i Kristus med "*hans brud*", det vill säga den kollektiva församlingen av hans utvalda, utvalda och utvalda av honom under de 6000 åren av jordisk syndens historia. I symboliken hos gudomliga bilder är de utvalda individuellt en gäst och tillsammans utgör alla de utvalda "*Lammets brud*", "*hans kyrka*", "*hans utvalda*".

Genom att instifta Herrens måltid riktar Jesus flera lärdomar till kandidater som vill dra nytta av hans frälsning, och den första är grundläggande eftersom den gör de följande onödiga. Denna första lärdom ges genom tvättningen av hans lärjungars fötter. Adventisttron, ledd av Gud, har ensam återställt denna religiösa ritual som beordrades av Jesus Kristus genom att låta den utövas av alla sina efterföljare. Denna roll var så viktig att Jesus bara lät Johannes, "*lärjungen som Jesus älskade*", nämna den. Och detta val av Herren är laddat med betydelse eftersom budskapen som uppenbaras av aposteln Johannes är av högt andligt värde. Det är Johannes som, mer än de andra evangelisterna, uppenbarar sanningarna om vägen som leder till evigt liv. Och redan läsningen av hans evangelium levererar budskap som bara "*den som har öron att höra med*" kan förstå, som Upp. 2:7-11-17-29 och Upp. 3:6-13-22 lär: "*Den som har öron, han hör vad Anden säger till församlingarna!*"

Tvättning av fötterna

Genom att tvätta sina apostlars fötter, fötter nedsmutsade av dagens vandrings stoft, sänkte Jesus sig frivilligt till den lägsta möjliga nivån i sin tid; den som slaven användes som ett instrument, ett verktyg, i sin tids samhälle. Han ville således fördöma varje form som stolthet kan ta, eftersom stolthet stänger tillgången till frälsning för troende, precis som den stängde den för djävulen och de demoner som följde honom. I vår mänsklighet, så motsatt den himmelska livsmodellen, tenderar vi att misstolka innebörden av denna ceremoni. Vissa säger att Jesus medvetet överdriver formen av sina läror för att uppnå ett uthärdligt resultat. Men dessa argument är falska eftersom det gudomliga kravet på perfekt ödmjukhet är en verklighet som möjligheten att etablera evig lycka helt och hållet beror på. Evigheten kräver etableringen av säkra värden, bestyrkta av Gud som dömer de själar han skapar genom att ge dem liv. Evigheten kräver absolut tillit, absolut godkännande, absolut lydnad, och endast Gud kan identifiera de utvalda som uppfyller dessa selektiva kriterier. Till dessa tre kriterier läggs det fjärde, som rättfärdiggör och villkorar dem: Kärleken till Gud som är perfekt i allt. I det

himmelska livet enligt Gud vilar hans utvaldas individuella och kollektiva lycka på den enkla rätten att leva, som den erhållits från Gud, den Ande som skapar liv och den store organisatören av eviga och ständiga aktiviteter. Herren tillkännager en ny skapelse enligt Upp. 21:5: " *Och han som satt på tronen sade: 'Se, jag gör allting nytt.'* Och han sade: 'Skriv, ty dessa ord är trovärdiga och sanna. '" Denna nyhet gäller " *ting* " men inte moraliska principer, som har förblivit desamma sedan den första ängelns skapelse. Gudomliga karaktärskrav har aldrig varierat sedan den första skapelsen i förhållande till varandra. Och det är just för att användandet av deras frihet har diskvalificerat dem, som änglar och människor i sin tur inte kommer att kunna leva evigt i Skapargudens härliga närvaro. Men Gud förblir god och kärleksfull även i tillämpningen av sin rättvisa, eftersom de diskvalificerade varelsernas slutliga öde kommer att ha målet att förintade dem så att när de väl är förintade, kommer minnet av ondska och dess konsekvenser gradvis att blekna i de eviga utvaldas tankar. Denna fullständiga eliminering är nödvändig för att fullkomlig lycka ska kunna fortsätta för evigt i fullbordandet av den stora frälsningsplan som Gud uttänkt.

Fottvättningsriten bevisar inte att den som utövar den är en av de utvalda som Jesus kommer att frälsa. Det är bara en läxa genom vilken han påpekar sitt krav på total och perfekt ödmjukhet hos dem som hans utgjutna blod kommer att frälsa för att leva evigt i hans sällskap och tjänst. Riter kan ovärdigt utövas av människor vars utseende bedrar. Det är därför Gud bara dömer efter sig själv, och hans förmåga att rannsaka tankar, sinnen och hjärtan tillåter honom att göra det med perfekt rättvisa.

Långsam andlig död har med tiden destillerats genom missförstånd om Guds höga normer. Hednisk kristendom tillämpade på den kristna tron den typ av relation den hade med falska gudar. För att få deras stöd var anhängare tvungna att "köpa" dessa gudar på olika sätt. Detta är vad den romersk-katolska kyrkan lät sina anhängare reproducera genom införandet av "avlatsbrev" och självförvållade kroppsstraff. För att sammanfatta orsaken till långsam andlig död kan jag inte tänka mig något bättre sätt än denna vers från Ords. 21:18: " ***Där det inte finns någon syn går folket under; lycklig är den som håller lagen!*** " Den nuvarande användningen av bilar gör att alla kan uppskatta existensen av " ***bromsar*** ", så användbara för att undvika oavsiktliga kollisioner eller för att hålla ett fordon på plats i en backe.

Långsam död gäller även mänskligheten genom dess onormala användning av kemikalier skapade av den vetenskapliga människan. Harmoniskt liv var beroende av respekt för det naturliga livets regler, skapade av Gud för att vara perfekta i sitt ursprung. Efter synden förstörde dödsprincipen denna ursprungliga perfektion, och mänskligt liv blev ännu mer beroende av respekt för de lagar som styr naturen. Döden gynnade utvecklingen av sjukdomar, men naturlagarna gynnade naturliga botemedel. Början av 1800-talet präglades av uppvaknandet av modern vetenskap och dess kemiska och fysikaliska tillämpningar. Ångmaskinen och förbränningsmotorn krävde användning av kol och olja, två produkter gömda under jorden. Med tiden blev dessa två produkter outhärliga, trots att båda är orsaken till allvarliga, ständiga olägenheter. Den skenbara aspekten av komfort får oss att helt glömma detta, men behovet av energi har fullständigt förändrat

mänsklighetens situation. Denna tvingande nödvändighet utgör dess akilleshäls och helt förutsätter dess funktion. Vårt moderna västerländska samhälle är baserat på användningen av energi för familjer, industrier, vapen och fritid. I själva verket har vi blivit slavar under ett konsumtionssamhälle som matar människor sämre och sämre och dödar fler och fler. Överbelastad med bekämpningsmedel, svampdödande medel och insektsmedel förgiftar jorden, nu kemisk, maten den producerar: det är en långsam död som lömskt destilleras. Och mänskliga kroppar som får näring på detta sätt överlever endast genom användning av läkemedel och mediciner som uppfunnits och skapats av mänskliga forskare. Även när den uppnås genom perversa metoder som "in vitro-förplantning" är fortplantning ändå baserad på en naturlig princip skapad av Gud: befruktningen av en kvinnas ägg med en mans sperma. Men när den väl är skapad överlämnas den framtida mannen i händerna på forskare av alla de slag. I väst har människorna glömt att livet har fortsatt i 5 800 år utan att tillgripa mänsklig kemisk vetenskap. Människan fann i naturen, runt omkring sig, allt hon behövde för att leva: luft, vatten och mat producerad av jorden. Hon fann också möjligheten att klä sig i djurhudar eller väva djur- eller växtfibrer. Naturen erbjöd henne möjligheten att leva gratis. Väst har brutit med denna modell och genom utvecklingen av girighet utnyttjas män av andra män som gör enorma vinster på deras bekostnad, till nackdel för kvaliteten på deras existens. Detta är konsekvenserna av den långsamma död som Gud har förberett för upproriska människor som föraktar och ignorerar honom av kärlek till sin frihet; enligt den uppfattning de ger ordet "frihet". För Gud och hans utvalda är denna typ av "frihet" bara "*syndens slaveri*".

Gud svarar på dessa upproriska och otacksamma attityder på sitt gudomliga sätt. Mänskligt liv behöver vatten, och vatten kommer gradvis att försvinna allt eftersom det blir knappt. För när år 2023 kommer syftar den långsamma döden till att fullständigt förgöra allt som lever på jorden. De senaste sju åren kommer därför att bli alltmer dödliga. Som en förspel till dessa senaste sju år har det funnits en kedja av dödliga orsaker: Covid-19-epidemin, kriget i Ukraina och jordbävningar i Turkiet och Syrien. Men situationen blir ännu allvarligare med framväxten av två motsatta läger, som ställer Ryssland, Kina, Indien och många afrikanska och sydamerikanska länder mot det dominerande NATO. I sin dominerande position har den västerländska människan påtvingat sina värderingar på jordens andra folk. Men när situationen blir ogynnsam för henne upptäcker hon, eller kommer att upptäcka, att hennes internationella ordning faktiskt är en minoritet, eftersom endast hennes militära och finansiella makt har säkerställt hennes dominans. Mellan 2020 och 2023 har situationen tragiskt förändrats och detta förbereder en acceleration av den långsamma död som drabbar det västerländska samhället, främst måltavla för Gud.

Långsam död berör även den nation som endast överlever genom att behålla sitt välstånd. Men trots skenet är Frankrike i detta avseende en döende nation, i verklig nedgång och "på marsch" mot sin totala undergång. Trappans steg tillåter en att gå uppåt men också att gå neråt. Och bakom en till synes bedräglig fernissa har det Frankrike under den femte ^{republiken} som etablerades av general de Gaulle 1958 bara gått neråt, drabbat av en långsam, progressiv död.

Detta lands dödliga öde skrevs av generalen själv, genom upprättandet av hans mycket speciella konstitution som föreskrev artikel 49 punkt 3 och artikel 16 som tillåter den valda presidenten att agera som en absolut diktator juridiskt eftersom det står skrivet i den femte ^{republikens konstitution}. År 1958 fördömde de partier som motsatte sig detta antagande högljutt en diktaturregim. Men det suveräna folket som inbjöds att rösta gav sitt samtycke och Frankrike gick under den femte ^{republiken}. Denne militärman kunde bara leda nationen Frankrike, som han naturligtvis kände sig ägd på grund av sin närvaro i England, varifrån han gjorde motstånd mot det besegrade Tyskland. Och detta ärorika förflutna förklarar det franska folkets acceptering av hans femte ^{republik}. Den store segraren kunde bara stödjas. Men vid den tiden ansåg inte fransmännen att konsekvenserna av denna konstitution endast var lämpliga för en ärlig, samvetsgrant man, som general de Gaulle verkligen var. Han bevisade detta genom att inte klamra sig fast vid sitt ämbete, utan föredrog att lämna makten när han upptäckte det franska folkets fiendtlighet. Men en långsam död var etablerad, eftersom han lämnade efter sig, som ett arv, förbannelsen från sin konstitution. I den fjärde ^{republiken} undvek sökandet efter kompromisser alla överdrivna åtgärder. Den demokratiska principen fungerade korrekt, folket valde sina suppleanter, och suppleanterna valde rådets president; regeringen sammanförde ministrar valda från olika partier som var tvungna att samarbeta med varandra. Det bör också noteras att slutet på denna verkligt demokratiska fjärde ^{republik} orsakades av Algerietkriget, som hade pågått sedan 1954. Regeringar föll en efter en eftersom de inte kunde få en majoritet för att godkänna deras beslut angående detta krig. Således, från och med 1954, fick Frankrike betala konsekvenserna av sin erövring av Algeriet och dess omvandling till en koloni. Och straffet kom i form av en försvagning av dess demokratiska aspekt, 1958. General de Gaulle hade ett svar att ge dem som fördömde hans regim som en diktatur. Han sade till dem: "Hur förväntar ni er att jag, vid 67 års ålder, ska bete mig som en diktator?" Argumentet avleddes från själva konstitutionens diktatur. Och i sitt svar tillkännagav han redan att faran med hans konstitution skulle vila på åldern hos den person som skulle leda den.

Som alla kan se valdes de åtta presidenterna i den femte ^{republiken med tiden} i allt yngre åldrar, och samtidigt offrades Frankrikes verkliga intressen på den humanistiska globalismens och de globala handelsrelationernas altare. Genom att främja idén om Europeiska unionen förberedde generalen Frankrikes nedgång, eftersom denna humanistiska inställning, motiverad av hans misstro och hans önskan om oberoende från det amerikanska folket, avledde hans och hans efterträdarens uppmärksamhet till de europeiska avtal som omsattes i konkret handling, till nackdel för franska intressen; i själva verket ersatte blicken mot Europa blicken mot Frankrike. De åtta franska presidenterna offrade, en efter en, fransmännens särintressen för att uppnå byggandet av det nuvarande Förenade Europa. Europa fungerar på en dubblering av funktioner: europeiska representanter och nationella representanter, Europeiska kommissionen och nationella regeringar. Men med tiden har den europeiska beslutsmakten vuxit till nackdel för de nationella regeringarnas makt, som, underordnade dem, har blivit nästan oanvändbar. Och jag vill gärna minnas att Frankrikes undergång mycket tidigt tillkännagavs av de europeiska kommissionärer som utsetts av nationella

ledare, eftersom de berättade för de franska entreprenörer de träffat och som de föreslog att deras företagshuvudkontor skulle flyttas till andra fattiga och lägre beskattade länder i Europa: "Det är inte bra för Frankrike, men det är bra för Europa." Faktum är att det som inte är bra har inte varit bra, varken för det ruinerade Frankrike, offer för arbetslöshet, eller för Europa, som levererats enligt den europeiska kommissionärs order som representerar de stora europeiska finansierarnas och stora europeiska och amerikanska företagens intressen. Med den ekonomiska krisen som utlöses av avvisandet av rysk gas kollapsar hela Europa. Men efter att ha gynnats av omlokaliseringarna klarar sig de nya aktörerna mycket bättre än rika länder som Frankrike. För henne är det en dubbel smäll: de extra energikostnaderna och försvinnandet av jobb som flyttats till andra europeiska länder, Orienten och Kina. Det är inte utan anledning att Frankrikes handelsbalans har varit i underskott sedan 1973, året för "oljeshocken"; Denna energi hade redan sett en plötslig prisökning på 40 % på grund av "Yom Kippur-kriget" (försoningsdagen), där oljehanteringen tidigare hade överlämnats till de arabiska länder som hade blivit självständiga. Och i en kedjereaktion ökade priset på allt liv i samma proportion. I slutet av 2022 kommer en ny "gaschock", den här gången, att tynga ner de försvagade europeiska ekonomierna och följaktligen försämra levnadsvillkoren för de afrikanska folken i tredje världen som förblev beroende av europeiska länder.

Vi måste inse den skadliga roll som den långa fredsperiod som Gud har gett västerländska kristna folk spelar. Fred är utan tvekan behaglig, men den fred som Gud har erbjudit väst har katastrofala konsekvenser. I fred har människor blivit slavar under konsumtionssamhället. Förförelsen av ständigt förnyade erbjudanden har absorberat mänskliga tankar och avlett dem från religiösa, politiska och ekonomiska händelser; de tre ämnena som mänskligt liv är byggt och betingat på. För att äga måste människor arbeta för att betala för det eftertraktade goda, och utan att de är medvetna om det har "metro, arbete, sömn"-regimen helt eller nästan helt bedövat dem. De ständiga och kontinuerliga sveken från de styrande eliterna har ignorerats, och eftersom de inte fördömdes med tillräcklig kraft uppmuntrades och fortsatte det onda som begicks. Och notera att de som försökte göra det demoniserades och blev en fågelskrämma för det bedragna folket. Den nuvarande situationen byggdes på många år av misstag och felbedömningar av politiska eliter. Men Gud ger människorna de ledare de förtjänar baserat på deras inställning till honom. Och som sådant var Frankrikes öde skrivet i gudomlig profetia. Drabbade av dess förbannelse drog Frankrikes ledare inte nytta av den gudomliga visdom som skulle ha låtit dem inse att den vikt som ägnades åt internationella relationer var till nackdel för deras egen nation. Och i denna inställning finner jag tankarna hos " *Babels* " samtida, som redan i mänsklig förening sökte sätt att undkomma gudomliga förbannelser.

Idag, år 2023, har Frankrike fortfarande inget kvar förutom sin tidigare internationella prestige. För många av världens folk har landet representerat en avundad modell för frihet som har lockat och fortfarande lockar till sig universell invandring. Hemlandet för "mänskliga rättigheter" inspirerar drömmar, men inspirerar också avundsjuka och irritation. Och de som det irriterar mest är särskilt de som mest liknar det, utan att godkänna dess oefterhärmliga sociala system:

USA. För USA, trots vänliga framtoningar, ser Frankrike som en alltför social konkurrent som konkurrerar med sin egen samhällsmodell. Och sedan 1945 har de fortsatt att agera mot det, försvaga det och underkasta det sin hegemoniska makt. Efter att ha förblivit självständigt sedan general de Gaulle, genom att gå med i Europeiska alliansen, har Frankrike fallit tillbaka i fällan av internationella avtal som tvingade det att underkasta sig den amerikanska imperialismens direktiv. Och för att bekräfta denna återgång till hundkojan, förde president Sarkozy det 2005 tillbaka till NATO-alliansen. USA tog ytterligare ett steg mot sin imperialistiska hegemoni genom att få stopp på försäljningen av rysk gas och olja till europeiska länder. De försvagade sin ryska fiende och stärkte samtidigt sitt europeiska stöd, sin inflytandezon och sin olje- och gasförsörjning till samma européer. Men för Europa stiger energipriset till nya höjder, skapade av amerikansk kommersiell girighet. Och deras framgång motiveras av det faktum att den europeiska alliansen hycklande sammanför konkurrenter som tjänar på varandra; de mest skadade är de rikast, eftersom de beskattas mer för att finansiera det europeiska systemet och dess kostsamma drift. I sitt enade Europa har Frankrike bara funnit konkurrens som har ruinerat det, utan att kunna motsätta sig den, fångad av de avtal som förbundit det.

I motsats till general de Gaulle, både vad gäller ålder och idéer, är president Emmanuel Macron en ren produkt av datasamhället och finanssystemet, en bankir, kall och cynisk som våra datorer och digitala telefoner, lydig klicket, fingret och ögat, och alla som stöder honom är i hans avbild. Denne relativt unge man är utrustad med en stor intellektuell kapacitet likt en dator som har ett svar på allt, men utan någon verklig intelligens. Detta förklarar hans benägenhet att skapa konfliktsituationer, alltid övertygad om att han har rätt. Jag har länge noterat den lättsamhet med vilken dagens unga studenter uttrycker sig. De föddes i en stressig kontext där snabbhet är tidens värde och examen, det absoluta privilegiet. Folket i den femte ^{republiken} har skapat denna nya typ av personlighet, övertygad om hans överlägsenhet som specialiserad tekniker. Det borde därför inte vara förvånande att upptäcka att deras debattkoncept består i att i långa monologer visa att de har rätt och i verkligheten bara försöker övertyga sina samtalspartners; eftersom de slutgiltiga svaren redan är fastställda och klara i deras huvuden. Under sin första mandatperiod, under temat "den stora debatten", demonstrerade president Macron detta genom att organisera långa monologer inför gynnsamma samtalspartners, tysta och respektfulla eftersom de var utvalda. Och för att bättre övertyga hela befolkningen filmades dessa tal och sändes live på specialiserade nyhetskanaler. Vi kan förstå varför dessa unga människor beter sig på detta sätt. Femte ^{republikens} ^{konstitution} är ifrågasatt. Den vänjer ledarna vid att utöva politisk makt utan möjlighet att bli motsagda. Och sedan 1958 har presidentpartiet vid makten haft en absolut majoritet. Oppositionen kan skrika emot och bestrida de beslut som fattats, men de styrande bryr sig inte. De nuvarande ropen och klagomålen är mer ineffektiva än någonsin. I en annan era kallades denna typ av situation diktatur. Men mänsklig och diabolisk perversion har lyckats ge diktaturen ett officiellt demokratiskt utseende. Och precis som i Jean-Baptiste Molières verk, "Monsieur Jourdain skrev prosa utan att veta om det", levde fransmännen i en diktatur medan de ignorerade den. Femte ^{republikens} ^{regim} är baserad på en konstitution som godkänts

av det franska folket, som därför inte har något annat val än att tiga och lyda. Under lång tid fördubblades antalet representanter för det presidentparti som vann valet, för att säkerställa ett orubbligt stöd för den sittande regeringen. Åtgärden ändrades senare, och det är denna förändring som banade väg för den nuvarande politiska situationen 2022. För första gången i den femte ^{republiken}, efter ett bittert lagstiftningsnederlag, har president Macron endast en relativ, snarare än en absolut, majoritet i deputeradeförsamlingen. Presidentens autokratiska beteende är därför minst sagt pinsamt. Men i avsaknad av absolut majoritet har presidentregeringen den berömda artikel 49.3, genom vilken regeringen ådrar sig ansvar samtidigt som den utsätter sig för riskerna med misstroendeförklaringar som dess motståndare kan väcka mot den. Men återigen, ingenting vinnas om det inte sker genom en absolut majoritetsröst. Sedan han omvaldes 2022 har president Macron anförtrott premiärministerämbetet till Ms. Borne, en lojal person som verkställer sina regeringsbeslut genom elva tillämpningar av artikel 49.3. Men den elfte ^{accepteras} inte av vare sig de motsatta ledamöterna eller av arbetarklassen, eftersom ämnet som tas upp särskilt berör dem: regeringen vill införa pensionering vid 64 års ålder. Texten, som infördes kvällen den 16 mars 2023, natten till den 17 mars, utlöser folklig ilska och endast Gud, och hans valda tjänstemän, har en uppfattning om de extrema konsekvenser som detta diktat kan medföra under den korta tid som fortfarande ligger framför oss. För i Apo. 11 tillkännager Gud en förnyelse av den franska revolutionära "Skräcken". " *Odjuret som reser sig ur avgrunden* " måste återvända under temat att det " *andra ve* " i sig är kopplat till den " *sjätte trumpet* " eller tredje världskriget. I en tid då president Macrons och hans europeiska kollegors val till förmån för Ukraina utsätter hela Europa för det ryska folkets ilska, skulle interna oroligheter eller revolutioner bara kunna gynna en rysk invasion av detta falskt enade Europa.

Låt oss titta närmare på normen i vårt konsumtionssamhälle. Hastighet ökar vinsterna och efterfrågas av entreprenörer för deras arbetares och anställdas aktivitet. Men denna acceleration av levnadsvillkoren får konsekvenser för de människors hälsa som utsätts för den. För att möta behoven i sin verksamhet tillgriper de alla möjliga hjälpmedel, från de svagaste till de starkaste. Så att accelerationen av livets tempo provocerar och intensifierar processen med långsam död. Den stressade affärsmannen tar en sömntablett på kvällen för att sova och en kopp kaffe på morgonen för att hålla sig vaken. Vana gör honom beroende av dessa två typer av omvända droger och den infernaliska cykeln tar över honom för att påskynda processen med hans långsamma död. Det faktum att de problem som mänskligheten lider av blir obotliga, eftersom människor inte längre vill bli resonerade med eller resonera med sig själva, är det bästa beviset på att världens undergång är nära förestående. För idag är det till hela mänskligheten som Jesus kunde rikta detta budskap som rör den protestantiska tron sedan 1843, enligt Apo. 3:1: " *Skriv till ängeln för församlingen i Sardes: Detta säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna: Jag vet dina gärningar, att du lever och är död* ". " Protestanterna på 1500-^{talet} fördömde katolikernas överträdelse av gudomlig lag och 1844 rättfärdigade de sitt utövande av den romersk-katolska söndagen. Här har vi ett vittnesbörd som rättfärdigar att Gud övergav dem från

och med detta datum 1844. Och denna modell kommer gradvis att vinna över hela det västerländska lägrets sinnen.

Runt omkring oss rör sig massor av människor i stor aktivitet, antingen arbete eller fritid, och Jesus säger till dem: "**Jag vet att ni anses leva, men ni är döda** ." Är inte detta själva definitionen av långsam död? Saken är uppenbar, och om det västerländska livet är särskilt berört som helhet, beror det just på att det västerländska samhället har tagit detta amerikanska samhälle som sin samhällsmodell, i grunden protestantiskt, men förbannat av Gud sedan vårens första dag 1843. Dess modell återges i det europeiska samhället och på de två kontinenter där protestantismen har ingått en allians med den romersk-katolska tron och rättfärdigar sin förstadagsvila som ärvts sedan den 7 mars 321 från kejsar Konstantin ¹.

Detta nuvarande amerikanska samhälle utgör den samhällsmodell som "*odjuret som stiger upp från jorden*" i Upp. 13:13 kommer att förkroppsliga efter att den långsamma döden har ersatts av den snabba döden orsakad av kärnvapenförstörelsen under tredje världskriget. Den som ser det amerikanska samhället år 2023 har framför sig den experimentella modell som den sista universella regimen i jordens historia kommer att anta. Mellan denna uppfyllelse och oss finns det bara sex år av gradvisa förlängningar av död och förstörelse; detta tills, under det sjunde året, Skapargudens rättfärdiga vrede har förgjort hans upproriska fiender.

Om nationen står utan botemedel inför en långsam död, gäller detta inte för tro och mänskligt liv. Och tillflykten till rätt botemedel för båda kännetecknar Jesu utvalda, spridda över jorden i ett klimat av stora stormar och stora omvälvningar. Botemedlen finns och Gud har angett dem; därför räcker det för hans utvalda att lyda hans gudomliga direktiv och låta sig ledas av hans Helige Andes inspiration i de sista stegen av sitt liv på syndig jord.

Den nuvarande globala situationen har två ansikten: det ansikte som gjorts tillgängligt för den naturliga människan och det ansikte av gudomlig dom som Gud delar med sina utvalda. Den naturliga människan kan peka på de uppenbara orsakerna till internationella spänningar och identifiera orsaker på grund av territoriella anspråk, men för den andliga människan är dessa saker bara de former under vilka den upprörda skaparguden organiserar den mordiska konfrontation som han profeterade med symbolen för den "*sjätte trumpet*" i sin uppenbarelse kallad Apokalypsen. Och denna "*sjätte trumpet*" utgör det "*sjätte*" straffet som Gud tillfogar de västerländska kristna folken som har vågat "**ändra sin lag**", förändra **sina ord och ifrågasätta den "tidsordning"** som han etablerade från början av sin jordiska skapelse för sin veckas sju dagar, och därmed förvränga planen för det frälsningsprogram som är utformat för hans sanna utvalda; ångerfulla syndare som producerar frukten av sann ånger.

Situationen vi bevittnar på tröskeln till våren 2023 är explosiv i Frankrike och runt om i världen. I Frankrike är få människor medvetna om hur bräcklig en demokratisk regim är. Som namnet antyder är demokrati en regim där folket styr. Men när folket är splittrat, är även demokratin det. Och när ett minoritetsparti försöker genomdriva sina direktiv, vilar nationell fred enbart på tröskeln till tålamod mellan motsatta läger. För en demokratisk regim är endast möjlig genom

att acceptera överenskommelser och kompromisser som ingåtts mellan motsatta idéer. En republikansk regim är lika sårbar för folkliga revolutioner som en monarkistisk regim. Det handlar om acceptans och oppositionens styrka. Fransmännen är idag därför offer för en lång, bedräglig fred som fick dem att tro på soliditeten i sina institutioner och sin politiska regim under den femte ^{republik}. Men verkligheten sätter så småningom in, och illusionerna måste försvinna.

Ordet demokrati är extremt missvisande eftersom vi under denna term hittar väldigt olika demokratier. Den ursprungliga referensmodellen var den demokratiska regimen i antiken Aten. Hela befolkningen deltog i beslutsfattandet, och i vår tid tillämpas denna direkta demokrati endast i Schweiz. De mångfaldiga formerna av demokrati förklaras av de mångfaldiga formerna av folk. Vi hittar således kapitalistiska, kommunistiska, hinduiska och islamiska demokratier enligt folkets ideologiska och religiösa inriktningar. Bortsett från Schweiz har alla dessa demokratier övergett eller förkastat den direkta modellen, den rättvisaste, till förmån för den indirekta modellen, där folkets makt anförtros deputerade som representerar dem. Det är här problemet uppstår, på nivån av denna så kallade representation. Och detta är det aktuella fallet i Frankrike, där det perversa systemet med två valomgångar tillåter en minoritet att styra hela landet med absolut makt genom upptåg och partiska allianser. Fransmännen borde ha övergett den femte ^{republik}, som fördömdes som diktatur 1958, och borde ha återvänt till den fjärde ^{republik} efter general de Gaulles avgång 1969, eftersom hans maktövertagande endast var berättigat för att lösa problemet med Algerietkriget. Detta var enda gången då den femte ^{republikens diktatur} var till nytta för Frankrike. Med tiden har desinformation gjort sitt arbete i det franska folkets sinnen, och många föraktar denna fjärde ^{republik}, där rådets presidenter avlöste varandra eftersom de inte kunde regera. Men jag påminner alla om att vid den tiden gick de politiska ledarna med på att se sitt förslag avvisas och inte stöddas av de röstande ledamöterna... Hur är det med vår tid?... Detta är uppenbarligen inte längre fallet. En sak är säker: Gud varken ville eller tillät Frankrike att undkomma förbannelsen från sin femte ^{republik}.

Ett tecken bekräftar frisläppandet av de onda änglarna från Apo. 7, samtidigt som vi bevittnar samma typ av konfrontation mellan två block. På fransk nivå tolererar demokraterna inte längre den presidentiella minoritetens styrelse, och på global nivå tolererar de framväxande folken i tredje världen inte längre det västerländska lägrets styrelse. Gud skapade problemen, och folkets länge slutna ögon öppnas och gör uppror mot alla orättvisor.

Förverkligandet av ett folkligt uppror bland det franska folket blandar om korten och låter oss hitta det kronologiska program som beskrivs i Dan 11:40 till 45: först en muslimsk attack gynnad av Frankrikes och Europas inre oordning, och sedan den ryska invasionen vars ilska underblåstes av de europeiska väpnade stödpositionerna som erbjöds Ukraina.

Dagjämnings och solstånd

Idag, måndagen den 20 mars 2023, vårdagen, inser jag att dagjämningarna och solstånden bär på gudomliga budskap. Jag har redan specificerat att enligt den tidsstandard som Gud fastställt, där dagen börjar vid solnedgången, äger det korta ögonblicket för vårdagjämningen inte rum den 20 mars, utan den 21 mars klockan 22:24, lokal tid i Paris.

Idealet för det projekt som Gud utformat är den fullkomliga enheten som jag översätter med denna princip: $1 + 1 = 1$. Jesus bad för Guds och hans utvaldas enhet i Johannes 17:22-23: "*Den härlighet som du har gett mig har jag gett dem, för att de skall vara ett, liksom vi är ett, jag i dem och du i mig, för att de skall vara fullkomliga till ett, och för att världen skall veta att du har sänt mig och att du har älskat dem, liksom du har älskat mig.*" Men innan detta härliga och lyckliga resultat uppnåddes, uppenbarade sig synden, frukten av den verkliga valfrihet som Gud lämnar åt alla sina skapelser, och de första som han skapade gjorde uppror mot honom. Med tiden fick ljusets ängel, som blev Satan, sällskap av änglar som godkände hans val. Som ett resultat delades livet som Gud skapade i två läger som stod emot varandras ytterligheter. Och när Gud skapade jorden fann han ett sätt att uppenbara denna situation genom vårdagjämningen, som han gjorde till början av sitt år i sin standard för att beräkna tid enligt 2 Mos. 12:2: "*Denna månad skall för er vara början på månaderna, den skall för er vara årets första månad.*" Gud uttalade detta på just vårdagen, det vill säga den första dagjämningen som förbereder hebréernas befrielse från slaveriet under egyptierna. Och denna händelse sätter den andliga bilden av de utvaldas befrielse från döds synden i den historiska scenen. Egypten blir i denna erfarenhet den typiska symbolen för synd.

Det finns två dagjämningar under hela året: vårdagjämningen och höstdagjämningen. Var och en av dem har en särskild betydelse. Vårdagjämningen föregår sommarens ankomst och Gud placerar den under sin rättvisas och sitt ljuss beskydd som sommaren kommer att föra till sin maximum. Omvänt föregår höstdagjämningen vintern där ljuset reduceras till sitt maximum och bilden av mörkret bringas till sitt maximum, vilket ger den dess rykte som en död årstid.

Baserat på dessa betydelser kan många lärdomar kopplas till dessa fyra jordiska säsongscykler.

Våren, som är privilegierad av Gud, representerar början på konfrontationen mellan det godas läger och det ondas läger. Eftersom varje skapad varelse är fri måste ett dilemma lösas eftersom situationen definieras av följande princip: $1 + 1 = 2$. När två läger står emot varandra skulle ett tredje läger behövas för att avgöra mellan dem som skiljedomare, men tyvärr existerar inte detta tredje läger. Så dilemmat påtvingar sig och kvarstår. Det är denna olösliga situation som får Anden att göra siffran 2 till symbolen för ofullkomlighet och siffran 3 till symbolen för fullkomlighet. Denna kod används i konstruktionen av den sista uppenbarelsen som Gud gav till Jesu Kristi apostlar och mer specifikt till Johannes, den siste överlevande av de tolv, i slutet av det första århundradet av vår tideräkning; Uppenbarelsesboken, enligt översättningen av det grekiska ordet "Apocalupsis" eller, på franska, Apokalyps.

Våren profeterar om gudomlig seger över sina fiender, och denna framtida seger avbildas av det intensiva sommarljuset som följer den. Det är därför Gud placerar Jesu Kristi tjänst, vars yttersta mål är att förgöra mörkret och låta ljusets läger segra, på vårsäsongen. Denna lärdom återspeglas i det hebreiska folkets levda erfarenheter. De kastas ner i det mörkaste mörkret och utsätts för slaveri och lidande. Flera plågor som drabbar Egypten är avsedda att tvinga Farao att befria Guds folk. Men han motstår de första nio plågorna till priset av fruktansvärt lidande för sitt eget egyptiska folk. När situationen verkar olöslig använder Gud ett avgörande vapen: döden av alla förstfödda i Egypten, både djur och människor. Denna motsättning avslöjar för oss den osynliga striden mellan Gud och djävulen som jorden har överlämnats till. Och i den bäst bevarade hemligheten förberedde Gud sin seger mot djävulen genom att offra livet av sin "**förstfödde**" som skulle förkroppsliga all hans gudomliga fullkomlighet i mänskligt kött. Detta var innebörden av den första påsken som instiftades mellan den 10:e^{och} 14:e^{dagen} i den första månaden av det gudomliga året. Lammet valdes ut på den tionde^{dagen} bland de tillgängliga lammen och denna handling profeterade början på Jesu Kristi verksamhet och den 14:e^{dagen}, då han skulle offras, profeterade datumet onsdagen den 3 april 2030, då Jesus korsfästes av de romerska soldaterna.

Påsken profeterade om Guds frälsningsplan för att frälsa sina utvalda genom att befria dem från synd och dess lön, döden. Synden bestod i att inte lyda Gud och utmana hans uppfattning om rättvisa. Det är därför uppenbart att Gud hade och fortfarande inte har någon anledning att frälsa människor som förblir i sin upproriska inställning till honom och hans lagar. Detta är ännu tydligare när vi betänker det pris han själv villigt gick med på att betala i Jesus Kristus för att återlösa sina utvaldas liv. Således, under påskfestens symbolik, profeterade Gud sin frälsningsplan i form av sina återlöstas återkomst till normerna för sitt ljus och fullkomliga rättvisa. Var är synden i denna påskrit? I tre saker: i egyptiskt slaveri, i påskalammets död och i den egyptiske "**förstföddes**" död. Men den hedrade symbolen för denna påskrit förblir "**lammet**": bilden av den ideala utvalda enligt Gud: foglig, fridfull, öm och tillitsfull. Det är därför för att vinna utvalda som överensstämmer med detta ideal som Gud blev inkarnerad i Jesus Kristus för att betala för deras synd och låta dem dela "**hans eviga rättvisa**", vilket inte är en enkel mystisk teori, utan en förvandling av beteende och sinnestillstånd hos de människor han frälser. Gud bekräftar detta program genom att tillskriva det sin Messias verksamhet, i Dan. 9:24: "*Sjuttio veckor är bestämda över ditt folk och din heliga stad, **för att fullborda överträdelserna och göra slut på synderna.***" (genom de utvalda) , **för att sona missgärning och införa evig rättfärdighet** (genom Messias) , **för att besegla synen och profeten och för att smörja det allra heligaste.** » I denna vers anspelar Gud på de två stora årliga judiska högtiderna: den för « **försoningsdagen** » vid höstdagjämningen, « **för att sona missgärning** »; sedan kommer den för « **påsken** » vid vårdagjämningen, « **och införa evig rättfärdighet** ». Lagg märke till i denna kronologiska ordning, överensstämmelsen med den form som ges till 24-timmarsdygnet: « *en kväll, en morgon* », « *en natt, en dag* », « *den mörker, ljus* », vilket i olika former profeterar samma betydelse, nämligen Guds slutliga seger, hans "*ljus eller godhets*" seger över "*onda, synd*" och himmelska och jordiska syndare.

Låt oss nu rikta vår uppmärksamhet mot höstdagjämningen. I samband med ritualen för " **försoningsdagen** " skildrar höstdagjämningen den andliga situation som sätts i rörelse med uppkomsten av den första synden, djävulens, och den andra synden som begicks av Eva och Adam. Men den här gången ligger fokus inte på gudomlig rättvisa, utan på dess absoluta motsats, synden själv. Och precis som vårdagjämningen förberedde vägen för fullt ljus, riktar sig höstdagjämningen här mot den synd som leder till andlig vinter, det vill säga döden, som är dess lön. Men i sin försoningsdöd som fullbordades vid vårpåskan uppfyller Jesus de två högtiderna: rättvisans offer och syndens försoning. Och genom att gynna vårpåskan bekräftar Gud sin framtida seger och syndens tillfälliga natur, vilken måste " **upphöra** "; vilket bekräftas av Upp. 6:2, där det står skrivet om Jesus Kristus: " *Jag såg, och se, en vit häst. Och han som satt på den hade en båge, och en krona gavs åt honom, och han gick ut segrande och för att segra .* "

Våren infaller i mars månad. Och här antar termen Mars en romersk hednisk betydelse av gudomen "krig". Något som motsvarar bilden av dagjämningen och motståndet mellan det godas läger och det ondas läger, men i verkligheten det ondas kamp som visar sig aggressiv mot det godas läger.

Den 15 mars präglades historiskt av mordet på den romerske diktatorn Julius Caesar. Denna politiska händelse ledde till att hans brorson Octavianus etablerade den kejsrerliga regimen. Våren efter detta mord präglades således av en instabil situation och politisk opposition tills Octavianus kejsrerliga höger segrade över alla motsatta läger.

Hur är det med våren 2023? Den här gången är hela världen uppdelad i två huvudläger. Och efter ett år av konfrontation gör den ryska och den ukrainska armén motstånd och strider mot varandra utan att den ena tydligt dominerar den andra. Denna situation avbildas av vårdagjämningen, men också av höstdagjämningen. Och dessa två ögonblick under år 2023 kommer förmodligen att präglas av allvarliga händelser. Höstdagjämningen kommer att inträffa på sabbaten den 23 september. Och detta datum skulle kunna vara datumet för en direkt konfrontation mellan Ryssland och NATO:s arméer. För denna direkta konfrontation kommer att vara början på den andra fasen som Dan. 11:40 till 45 beskriver genom att kronologiskt avslöja dess fullbordan.

I Frankrike präglas vår nuvarande vårdagjämning också av en kvasi-upprorisk situation, vilket leder till ett sammanbrott i relationerna mellan folket och hela presidentlägret. Två demokratiska uppfattningar står i motsättning: folkets uppfattning och de regler som skapas av de politiska myndigheterna under ett autokratiskt presidentskap. Sedan 1958 har den femte ^{republikens} regler antagit en oundviklig karaktär för vissa, som glömmer att etablerade regler endast har soliditet baserad på folkets stöd och majoritetsgodkännande. Det är med demokratiska regler som med fred given av Gud; båda har bara en provisorisk karaktär beroende av Guds goda vilja. Och aktuella händelser uppenbarar för hans tjänare att för Gud är tiden inne att sätta stopp för mänskliga allianser och unioner av alla slag. Vad vår vårdagjämning inleder är tillämpningen av vad Gud förklarade för det gamla förbundet i Sak. 11:14: " ***Då bröt jag min andra stav, Förening, för att bryta brödrskapet mellan Juda och Israel.*** " Att bryta det

franska folkets "**förening**" är nödvändigt för att försvaga detta lands militära makt, vilken måste gynna de successiva attackerna från den muslimska "kungen i söder" och den ryska "kungen i norr". Men en annan "förening" på europeisk skala kommer också att brytas, eftersom det ursprungliga Västeuropa välkomnade östländer som länge varit förslavade av Sovjetryssland. Och deras förbittring gör dem till mer ivriga anhängare av Ukraina som invaderats av dagens Ryssland än de gamla västeuropeiska länderna.

Internt har Frankrike länge varit splittrat mellan höger- och vänsterpartier. Efter att muslimer etablerat sig på fransk mark efter slutet av Algerietkriget uppstod en annan splittring med Nationella fronten. Dessa splittringar har dock lyckats samexistera på grund av dominansen av det enkelspåriga tänkande som införts av den europeiska styrningen. Vi kan också se i den nuvarande representationen av parlamentsledamöter det nära försvinnandet av de två politiska partierna, den republikanska högern och det socialistiska lägret, som successivt styrde Frankrikes politik och bar ansvaret för dess nuvarande ekonomiska ruin. Frankrike befinner sig också i en extremt konfliktfylld politisk situation eftersom den nuvarande presidentmajoriteten är artificiellt konstruerad och saknar det önskade folkliga stödet. Denna majoritet, som är en majoritet genom allianser, har två motsatta läger emot sig, ett till vänster och det andra är den högerorienterade samlingen Nationella. En hatisk atmosfär motsätter sig alla dessa grupper, vilket gör landet ostyrbart eller endast styrbart genom den hatade artikel 49 paragraf 3, som ensam hettar upp arbetarnas och ungdomarnas ilska.

Dagjämningsituationen har gällt alla västerländska folk där den politiska aspekten har baserats på en binär separation av åtagandena hos de representanter som representerar dessa folk. Acceptansen av demokratiska regler har gjort denna permanenta politiska konfrontation möjlig och fredlig. Det är samtidigt som människor har absorberats av idén att konsumera, att köpa, moderna produkter som möjliggjorts genom vetenskapliga framsteg. En kvasilibertariansk frihet har beviljats folket i utbyte mot deras ointresse för de ekonomiska och politiska val som görs. Så har kapitalismens regler införts i hela det västerländska lägret. Men idag upptäcker vi nackdelen med denna överdrivna moraliska befrielse, eftersom denna frihet har skapat nyckfulla och krävande människor som inte kan tolerera motsägelser likt de "bortskämda barn" de har blivit. Liksom generationen från maj 68 tar de upp och tillämpar parollen "det är förbjudet att förbjuda". Eftersom fredens och konsumismens bedövande charm inte längre fungerar, avslöjar krisen den hårda verkligheten i den nuvarande katastrofala situationen. Men upptäckten av katastrofen har bara börjat i början av detta gudomliga år som präglas av vårdagjämningen, eftersom de stigande levnadskostnaderna på grund av avstängningen av de ryska gasförsörjningarna ytterligare kommer att intensifiera det västeuropeiska dramat.

Jag har redan förklarat att den nuvarande krisen inte är naturlig, utan snarare att Skaparen Gud konstruerade den för att "uppväcka vrede bland folken". Och det är just med detta uttryck som Anden betecknar det tredje världskriget i Upp. 11:18: "**Folken blev vredgade**, och din vrede kom, och tiden är inne att döma de döda, att belöna dina tjänare profeterna, de heliga och dem som fruktar ditt namn, små och stora, och att förgöra dem som förgör jorden." Nyheterna om

denna vårdag ger oss förklaringen till denna " *irritation* " hos de västerländska nationerna. I Moskva tog den ryske presidenten emot den kinesiske presidenten med heder och vänskap. Och detta officiella möte dagen efter att Haagtribunalen utfärdade en arresteringsorder för Vladimir Putin för krigsförbrytelser är ett förnekande av dessa förmodat internationella europeiska rättsliga organ. Faktum är att detta möte bara avslöjar att västerländsk dominans endast var internationell till namn och anspråk, eftersom miljarder män och kvinnor uppenbarligen inte har erkänt den, inte heller legitimerat den, eftersom tvärtom detta andra läger samlas för att motsätta sig det västerländska diktatet. Den senaste " *irritationen* " hos dessa västerländska nationer orsakas därför av ifrågasättandet av dess universella överhöghet av de många andra folken. Nu är vi tillräckligt avancerade och upplysta för att förstå hur Gud har förberett " *nationernas irritation* " som kommer att leda dem till att döda varandra.

År 2019 krävdes bara skapandet av Covid-19-viruset för att skapa den dödliga epidemi som orsakade panik bland unga och gamla ledare i västvärlden. I Frankrike var den unge presidenten Macron så panikslagen att befolkningen, genom att lämna initiativet till läkarkåren, tvingades isolera sig och stoppa all yrkesverksamhet under en period av två år. Frankrike kom ut ur denna prövning ännu svagare och mer skuldsatt. Och det var detta ruinerade Frankrike som konfronterades med problemet som uppstod i Ukraina. Spontan lydande hans arroganta och instinktiva natur, kände Frankrikes president att det var sin plikt att ställa sig på de svagas sida mot de starkas, att stödja de angripna mot angriparen. Den berömda "Zorro" skulle inte ha agerat annorlunda, men här är vi inte i fiktion utan i verkligheten, och det val som gjorts har gjort ett ruinerat Frankrike till det mäktiga Rysslands dödsfiende. Således, till den ruin som skapats av det dödliga viruset, läggs ruinen på grund av övergivandet av rysk gas och de sanktioner som införts mot detta land. Men trots att det är ruinerat, i en spiral som drar ner det, finner sig Frankrike tvingat att ekonomiskt stödja kriget i Ukraina. Så många skäl att bringa detta förstörda Frankrike och dess folk, som lider av konsekvenserna, till kokpunkten.

En färsk undersökning bland fransmännen visar att de lider av förakt. Med rätta inser fransmännen att de manipuleras av politiker som inte bryr sig om vad de tycker och vill. Detta vittnesbörd är mycket viktigt eftersom Gud har påtvingat dem vad de personligen har låtit Honom lida under århundraden av historia, men särskilt sedan 1789, dagen för deras nationella revolution. I kristider söker offren upp de ansvariga för att ha orsakat den. Vi bör faktiskt hålla de politiker som successivt har styrt Frankrike ansvariga och fråga dem hur denna nation, genom sina successiva politiska och ekonomiska val, förlorade sin fjärde plats i världen bland de rika länder den ockuperade under general de Gaulles tid. De har alla ständigt förrått den genom att föredra att lyssna på och lyda den angloamerikanska kapitalismens påbud som införts av den europeiska regering som inrättats för att underkuva folken i det enade Europa. Och i vår nuvarande situation är krisen som orsakas av lagen som föreskriver pensionering vid 64 år av detta ursprung. Den krävs av europeisk finansiell styrning, och som en god europé kan president Macron bara stödja den. Men folket har vänt ryggen till och vill inte ha det... och en dödläge börjar mellan kungen och hans folk. Vem kommer att vinna?

Sammanfattningsvis vet vi att Frankrike sedan maj 1968 har närts av upprorets mjölk. I sin tur har denna ständigt upproriska generation kommit till makten, och borde vi bli förvånade över att efter en upprorisk generation kommer en ännu mer upprorisk generation? Naturligtvis inte! Denna utveckling var oundviklig, liksom situationen för Israel fram till dess nationella förstörelse år 70 e.Kr. av romarna, enligt Dan 9:26; men också år 586 när kung Nebukadnessar förstörde det i 70 år, vilket profeten Jeremia profeterade.

Jag har ofta fördömt den unge presidenten Macrons cyniska och arroganta karaktär, men jag glömde att också klandra honom för hans föraktfulla beteende som det franska folket klandrar honom för idag. I detta avseende arbetade han med en mästare inom genren, François Hollande, vars finansiella rådgivare han var innan han blev hans ekonomiminister. Hollandes partner avslöjade dock att han visade stort förakt för de fattiga, som han med egna ord kallade "de tandlösa". Genom att lägga dessa fakta ihop förstår vi att den femte ^{republiken} skapade en privilegierad kast av rika människor som efterträder varandra i Frankrikes presidentmakt. Således har denna femte ^{republik} återupprättat de privilegier som den första republiken ville avskaffa. Borde vi därför inte bli förvånade om revolutionärt tänkande återföds idag i de föraktade människornas sinnen? Den enda frågan som fortfarande uppstår idag är: hur långt kommer Gud att tillåta att denna nya revolution går?

Med vetskapen om att allt liv är beroende av Gud kan vi förstå att de orsaker som uppviglar mänsklig ilska inte har något värde i sig. De uppstår eftersom Gud släpper lös demoner för att väcka och utnyttja alla de hatiska föremål som motsätter sig människor. Således är det osannolikt att beslutet att behöva arbeta till 64 kommer att utlösa mänsklig ilska, förutom om Gud vill det. På grund av brist på livräntor fick jag personligen gå i pension vid 65 års ålder och när jag fyllde 60 nekades jag den ålderspension som beviljades utländska invandrare i samma ålder i enlighet med tidens regler. Enligt min mening utgör pensionsåldern också ett problem eftersom samma regel är avsedd att tillämpas på alla, eller åtminstone på största möjliga antal. Gud själv får dock inte människor att dö vid samma ålder, och arbetsförhållandena är extremt olika, inklusive vad gäller erfarenhetsnivå för varje individ. För vissa människor och vissa yrken är arbete stimulerande och roligt, och de som utövar det har ingen brådska att ge upp det för pensionen. Men andra yrken sliter bokstavligen ut människors fysiska kroppar, och för dessa människor förkortas pensionstiden kraftigt. Det är därför den nuvarande franska regeringens teknokratiska redovisningsstyrning inte kan lösa denna högst individuella fråga på ett rättvist sätt.

Ett annat kriterium förklarar varför det franska folket inte längre ger den nuvarande regeringen legitimitet. Mellan 1958 och 2022 bör en enorm skillnad noteras. Det gäller röstnedläggningsgraden, som under årens lopp nådde mellan 40 och 60 % år 2022. Som ett resultat stöds president Macrons seger faktiskt av knappt 25 % av hela den franska befolkningen, eller ännu mindre. Och denna låga siffra gör hans manipulativa, arroganta och föraktfulla beteende ännu mer outhärdligt för de 75 % som inte valde honom, såväl som för hans representanter som inte fick absolut majoritet.

Konflikten uppstod med den första synden som begicks av den första ängeln skapad mittemot Gud, och denna synd var för honom orsaken till ett lidande som han ville uppenbara i processen av de fyra jordiska årstidernas cykel enligt följande princip:

Vår: Dagens början. Det är den lysande tiden av lycka då Gud skapar sin första motsvarighet.

Sommar: fullt dagsljus. Det är den tid då Gud skapar mängder av lydiga änglar.

Höst: Nattens början. Detta är den tid då den första personen mittemot oss gör uppror mot Gud och begår den första synden i livets historia. Följaktligen kräver straffet skapandet av döden, som så småningom kommer att drabba alla syndare. För enligt Rom. 6:23: "**syndens lön är döden** ."

Vinter: Mitt i natten. Det är den tid då syndare samlas i stort antal och bildar ett motståndarläger mot Guds läger.

Denna princip förnyas för den jordiska skapelsen

Vår: Adams skapelse, den rättfärdige och oskyldige.

Sommar: Skapelsen av Eva, skön och oskyldig.

Höst: Adam och Eva syndar mot Gud och förlorar sin oskuld och drabbas av döden tillsammans med alla växter och djur.

Vinter: Kain dödar sin bror Abel av svartsjuka. Mord och mord mångdubblas. Döden härskar över hela mänskligheten och nästan alla växter.

Den 22 mars 2023 talade president Macron i en tv-sänd intervju klockan 13.00. Som vanan trogen, orubblig i sin beslutsamhet (i sitt sinne), bekräftade han behovet av sin 64 år gamla pensionslag, som han förklarade oundgänglig. I en önskan att vända blad lovade han att tillkännage nya initiativ gällande arbete och arbetsvillkor. Hans envishet har ytterligare irriterat strejkande arbetare och deras fackföreningar. Frankrike står inför en olöslig situation eftersom två legitimiteter står i konflikt. Guds hand har format frågan, som det måste noteras, men oavsett om det gäller Israel och Palestina sedan 1948 och Jerusalems och dess "heliga platser" status, eller i Frankrike gällande den nuvarande representationen av deputerade, gällande Ukraina och Ryssland, eller på global nivå, gällande motsättningen mellan två motsatta block, dominerar principen om dagjämningen med sin olösliga konfliktfyllda karaktär. Den första våren under de senaste sju åren är starkt präglad av Skaparen Gud och hans budskap är tydligt tillkännagivandet av sju år av kontinuerlig konflikt fram till hans härliga återkomst i Jesus Kristus. Dessa olika situationer väcker det evolutionära problemet med "hönan och ägget"; vilket skapade det andra? Det franska folket etablerade sin demokrati och de lagar som styr den. Men i vilken utsträckning ska denna lag anses vara överlägsen det folk som etablerade den? Som dess nummer 5 indikerar utmanade den nuvarande republiken den fjärde ^{år} 1958. Lagen kan därför ändras när folket kräver det. I själva verket har den bara den legitimitet som folket ger den. År 1793 tappade kung Ludvig XVI huvudet för att han motsatte sig det revolutionära franska folkets vilja...

Måndagen den 26 mars skulle president Macron välkomna kung Karl III av England till Versailles med stora hedersbetygelser. Besöket skulle äga rum mot en bakgrund av folklig ilska, strejker och utbredd orolighet. Djupt förödmjukad

tvingades den franske presidenten skjuta upp besöket till mer gynnsamma tider. Förödmjukad i sina europeiska landsmäns ögon och irriterad, kommer han i sin tur att bryta ut i ett rasande raseri; inbördeskrig är därför inte långt borta. Samtidigt är han planerad att resa till Kina, där skådespelet av det franska livet kommer att förstärka hans förödmjukelse.

Demokrati och teknokrati

Demokratin kan inte tillfredsställa alla eftersom dess princip bygger på behovet av att hitta idéer som är en konsensus och som delas och accepteras av mängder av människor med mycket olika idéer och karaktärer. Demokratin kan bara fungera genom att alla accepterar att frivilligt avstå från vissa otillräckligt delade krav. Den gamla principen, monarkins princip, kräver att dominanten påtvingar sina idéer på resten av samhället. Och det är användbart att granska orsaken som ledde det franska folket att stötta sin monarki från 1793. Det franska folket hade uthärdat århundraden av despotiska och grymma monarkiska regimer utan uppror. Det var först med tryckningen av den heliga Bibeln som motstånd och krigisk opposition gick in i en intern kamp mot den romersk-katolska monarkin. Faktum är att Bibeln, genom att avslöja lögnerna som denna romerska religion lärde ut, väckte anhängare värdiga gudomlig utväljning och mycket snabbt arvtagare till den så kallade "reformerade" tron för vilken religiöst engagemang var som ett politiskt engagemang. Attackerade tänkte de bara på att försvara sina liv, döda med svärd, lans eller musköt för att undvika att själva bli dödade. Sann tro är sällsynt och individuell, så ett barn ärver sällan sina föräldrars intensitet i tron. Ludvig XIV organiserade den speciella kåren av "drakar" för att jaga och tvinga nya konvertiter att avsäga sig sin protestantiska tro i hela Frankrikes kungarike. I sydöstra delen av Massif Central, i Cévennes-regionen, var jakten på hugenotterna fruktansvärd och oerhört effektiv. Tron blev hemlig och, avgörande, dold. Det är därför Anden i Upp. 12:6 och 14 frammanar denna prövningstid på 1260 år med symbolen för "öknen": "*Och kvinnan flydde ut i **öknen** , där hon har en plats som Gud har berett henne, för att de där skulle ge henne mat i ett **tusen tvåhundrasextio dagar** .../... Och åt kvinnan gavs två vingar av en stor örn, för att hon skulle flyga ut i **öknen** , till sin plats, där hon får näring i en tid och tider och en halv tid , bort från ormens ansikte. "*

Efter Ludvig XIV dog hans efterträdare Ludvig XV, en skamlös hedonist, efter ett liv av ständig utsvävningar och lämnade efter sig ett fullständigt ruinerat Frankrike. Och det var genom denna ruin och stora fattigdom präglad av svält som det franska folkets vrede väcktes av Gud. Detta ord "svält" betyder bokstavligen berövandet av köttslig föda men också, andligt, av andlig näring. Katolska förföljelser berövade fransmännen Bibelns andliga näring och på grund av det stöd och godkännande som folket gav den katolska tron, påtvingade Gud dem berövandet och höjningen av brödkrisen. Den franska revolutionen hade sitt ursprung i denna brist på brödförsörjning och det var för att de inte längre kunde hitta något som vanliga kvinnor, hemmafruar och mödrar, demonstrerade högljutt.

Och på kort tid reste sig Paris och gjorde uppror mot den monarkiska makten och dess regering. I 3 Mos. 26:23-26, Gud kopplar dessa två saker till samma straff: "***hämndens svärd och hungersnöd***", det vill säga "***brödstaven, bruten***": "*Om dessa straff inte tuktar er och om ni står emot mig, skall jag också stå emot er och slå er sju gånger mer för era synder. Jag skall låta svärdet hämnas mitt förbund över er . När ni samlas i era städer skall jag sända pest bland er, och ni skall överlämnas i fiendens händer. När jag bryter sönder er brödstav skall tio kvinnor baka ert bröd i en ugn och föra tillbaka ert bröd efter vikt. Ni skall äta, men inte bli mätta ."* Således gäller, i gudomlig visdom, det straff som Gud ålagt köttsligt bröd och andligt bröd, som är lika sällsynta som varandra. Det var då, driven av bittra och grymma tankar, som revolutionen skulle spela sin roll som ett gudomligt hämndens svärd genom att giljotinera mängder av huvuden i de två allierade lägren av Guds fiender: den katolska monarkin och den romersk-katolska katolicismen. Evolutionära vetenskapsteorier skulle döda gudomliga uppenbarelser i människors sinnen, och fritänkares ateistiska tankar skulle för alltid få människor att glömma behovet av sann tro. Baserat på grekiska och romerska modeller skulle det republikanska Frankrike bygga sig på en demokratisk regim. Med tiden, från utmaning till utmaning, experimenterade man med 5 former av republiker. Några av dessa förändringar uppnåddes till priset av blodsutgjutelse. Och dessa olika försök gav bevis på att demokratins regim inte ger den ideala lösning som människor förgäves söker.

Människor får alltid lida av konsekvenserna av den frihet de ger sig själva. Problemet som uppstår är så komplext att människan i en demokratisk regim ägnar sin tid åt att stifta lagar för att försöka bemöta de situationer som uppstår. Framväxten av nya kriterier kräver att de ses över, korrigeras eller till och med upphävs för att ersätta dem.

I livet enligt Gud har precisa regler föreskrivits, och denna situation har fördelen att den begränsar behovet av uppdateringar. För ju mer individuell frihet begränsas och respekteras, desto färre möjligheter finns det till fria vägar öppna för uppror. Men det måste sägas att en rebell alltid kommer att hitta en god motivering för att göra uppror mot vilken etablerad ordning som helst, gudomlig eller inte. I Guds regim är lyckan baserad på tillfredsställelse, den tillfredsställelse som känns genom gemenskap med Gud när det blir möjligt igen. Och bortsett från den legitima lydnad som tillkommer Honom, lämnar den store skaparguden stor handlingsfrihet till sina undergivna och tacksamma varelser. Precis som en hustru som är nöjd med sin man inte söker en älskare, söker inte Guds barn, uppfyllt av Guds godhet och trofasthet, andra källor till oändligt förnybara njutningar. Och i denna tid av våren 2023 känner jag denna koppling till denne store skapargud som gjorde våren till årets första dag för alla som tillhör honom, efter att ha försonats med honom genom deras erkännande av deras återlösning av "*lammet*" Jesus Kristus. Utan denna andliga tillfredsställelse är den mänskliga anden en omätlig avgrund. Den är, och förblir ständigt, offer för den mångfacetterade köttliga längtan som rör konsumtionen av kvinnor, män och för de mest perversa, barn, och alla jordiska varor som uppfunnits, producerats och sålts på den universella marknaden. Men för att ha råd med dessa saker behöver man pengar, mer och mer pengar. Och det är här den ekonomiska krisen och ruinen kommer för att beröva

det bortskämda, nyckfulla, giriga barnet de saker det inte längre kan få. Resultatet är en ilska som söker de ansvariga, mycket snabbt identifierade. Det är sant att situationer skapas av nationernas politiska ledare, men om de har agerat illa och är juridiskt skyldiga, tar detta inte bort ansvaret från dem som låter dem agera utan att ingripa, eftersom folket i demokratins regim delegerar sin makt till representanter, ministrar och presidenter som representerar dem. Och det är deras slarv och politiska ointresse som vanliga människor har sitt öde och sin bestämelse att tacka för. Det är därför, påminner jag här igen, att den store skaparen Gud kontrollerar allt liv i alla dess domäner och aspekter, religiösa, politiska, ekonomiska, ideologiska, vetenskapliga ... etc. Han etablerar härskarna över alla nationer i enlighet med vad folket förtjänar. Tider av välstånd och nöd tillkommer honom från Adam och Eva till vår tid. Varje dag, i våra liv, upptäcker vi nyheterna som Gud alltid har känt till, även före hans jordiska skapelse. Men hans fiender ser inte deras begränsningar och för dem ses framtiden alltid som en tid för förverkligandet av det stora projektet, av universell lycka som ständigt söks och hoppas på. Och vad letar de ständigt efter? Den ideala regimen, den ideala mannen, den ideala ledaren; men de finner dem inte. Och när det gäller dessa saker finns det mycket konkurrens; vi jämför oss själva, vi konfronterar varandra och slutligen konfronterar vi varandra i monstruöst dödliga krigiska strider. Så här kommer vår samtida mänsklighet successivt att utsättas för stor fördärv och köttslig och andlig hungersnöd innan den i hög grad förstörs av Guds **"hämnande svärd " som utförs av hans " sjätte trumpet "** i Upp. 9:13.

Med tiden, från republik till republik, har den sekulära utbildning som ges till barn i Frankrike lett till alltmer utbildade människor, vilket särskilt gynnats av den långa fred som Gud gav mellan 1945 och vår tid. Men jag påminner er om att utbildning inte nödvändigtvis skapar intelligens, eftersom sann intelligens är en gåva från Gud som han endast reserverar för dem han anser värdiga den, nämligen de som väljer att vilja behaga honom och lära känna honom, att bättre tjäna honom. Låt oss därför för ett ögonblick glömma denna jordiska sällsynthet som är spridd bland massan av jordiska befolkningar och se på frukten av denna sekulära utbildning. Denna typ av varelse kan omformas efter behag. I varje era, med flödet av moraliska förändringar, är den godkända standarden den sista lagligt antagna. Det som var gott och ont vänds om och den utbildade och kvalificerade människan finner i dessa förändringar i omdömet beviset på sin mentala upphöjelse. Det är inför denna situation som vi kan förstå det enorma behovet av att begränsas av gudomlig uppenbarelse, som beskriver och föreskriver vad gott och ont är enligt Gud. Genom att ta bort denna broms, denna barriär, är sladd och död oundvikliga. Och för att ha tagit bort dem uppfinner upproriska människor nya orsaker och sätt att dö på ett permanent och kontinuerligt sätt: vägen dödar, rök dödar, alkohol dödar, droger dödar, mediciner dödar genom att behandla specifika sjukdomar, men också religioner dödar även inom monoteismen och naturligtvis, skapade för detta ändamål, dödar krig liv skapade av Gud.

De stora franska skolorna har utbildat och förberett de eliter som styr Frankrike. Om antagningen till dessa skolor hade utsetts av Gud, skulle dessa eliter vara värdiga detta ämbete. Men så är inte fallet, för det som rättfärdigar antagning till den nationella förvaltningsskolan är pengar, rikedom och

samhörighet med den nya republikanska adeln. De rikas söner, sanna dumbommar, får sina statliga diplom för att tillfredsställa föräldrarnas krav och sedan göra karriärer och stiga till viktiga ledarpositioner. Och deras dåliga natur har inte förändrats, och de hanterar statliga angelägenheter med samma ointresse som de visade i sina studier. Var är då diplomaten som belönar och autentiserar sann rättvisa? Vad kan bli av ett land som styrs av sådana skuggiga personer? Det är omöjligheten att uppfylla detta kriterium som förklarar de överdrifter, svek och avsägelser som har berövat Frankrike dess mest värdefulla tillgång: dess sanna oberoende. För detta problem leder mig till att ta upp det andra ämnet i denna studie: teknokrati.

Termen teknokrati är sammansatt av två ord av grekiskt ursprung: *techné* för teknik och *cratos* för stat, eller teknisk styrning. I Frankrike är ENA (National School of Administration) den skola som ansvarar för att utbilda tekniker för staten. Vi vet att skolan lär ut teoretiska saker eftersom studenten som undervisas absorberar de lärdomar som ges som ett läskapper. Och en stor del av det som lärs ut kommer verkligen att göra det möjligt för dem att hantera komplexa situationer effektivt. Men eftersom det alltid finns ett "men" mellan teori och verklighet på fältet, upptäcker den tidigare studenten att det finns otaliga problem som de inte fick höra om under sina studier. Livet är svårt att sammanfatta på ett teoretiskt sätt, eftersom många kriterier förutsätter det. Att tillämpa de inlärdas reglerna är lätt på en stadsnivå, svårare på ett landsnivå och ännu svårare inom Europeiska unionen. Inför svårigheter håller ENA-studenten fast vid sin kunskap och expertis och påtvingar sin synvinkel som en kvalificerad tekniker, med säkerhet förlitande på den auktoritet som tilldelats honom av hans ämbete. I denna inställning reflekterar politikern inte längre; han tillämpar det han har lärt sig. Så här observerade Frankrike en stor förändring i sin politik och förvaltning av staten så snart organisationen Förenade Europa tog över dess styrelse. Långt från fältet införde de europeiska kommissionärerna sina direktiv. Hela denna organisation byggdes upp genom de första teknokraternas verksamhet som etablerades i Bryssel, Belgien. Långt från folket studerade och implementerade en armé av specialiserade teoretiker medlen för att styra nationerna som var engagerade i den europeiska alliansen. Och det som hände med vårt land, Frankrike, påminner mig om Israels erfarenheter, som hade privilegiet att styras av Gud i hans närvaro. Men Israel förkastade denna gudomliga närvaro och föredrog att bli en slav under sina kungars nycker, med alla de förbannelser de representerade för denna nation, oftare förbannade än välsignade. Frankrike gjorde detsamma; det avstod från sin frihet och sitt oberoende för att ställa sig under ok av utsugare av alla slag, de finansiella investerarna i de stora globala och europeiska bankerna. Och dess del av förbannelsen återvänder till det i form av fullständig förlamning, fullständig förslavning, omöjligheten att styra sitt eget öde.

Våra unga teknokrater är inte alla dumbommar, för det finns några bland dem som är begåvade, med imponerande ledarskapsförmågor när de lyckas förföra och övertyga sina nära. President Macron är en av dessa, och Ukrainas nuvarande unge president är ett annat exempel. Dessa män underkuvar sina anhängare som avgudar dem. Men den auktoritet de visar är frukten av överdriven

stolthet åtföljd av en upprorisk anda som är karakteristisk för vår tid. Och våren 2023 markerar den verkliga början på den "sluttid" som profeteras i Dan. 11:40, en sluttid som sträcker sig över sju sista år, det vill säga den sista veckan av profetiska år. Den våg av kvasi-upproriskt våld som vi bevittnar i det republikanska Frankrike bekräftar det robotporträtt som aposteln Paulus profeterade om i sitt brev till sin unge medtjänare vid namn Timoteus enligt 2 Tim. 3:1 till 7: ” **Detta skall ni veta: i de sista dagarna skall svåra tider komma. Ty människorna skall vara egenkära, penningkära, skrytsamma, högmodiga, hädare, olydiga mot föräldrar, otacksamma, oheliga, okärleksfulla, oförlåtande, baktalare, utan självkontroll, vildsinta, föraktande för det goda, förrädare, egensinniga, högmodiga, njutningskära mer än Gud. De har ett sken av gudsfruktan men förnekar dess kraft. Vänd er bort från sådana. Bland dem finns några som går in i hus och fängslar kvinnor med ett svagt och begränsat sinne, tyngda av synder, drivna av alla möjliga begär, ständigt lärande och aldrig i stånd att komma till insikt om sanningen . Liksom Jannes och Jambres motsatte sig Mose, så motsätter sig dessa män sanningen, eftersom de är fördärvade i sinnet och oförtjänta i tron . Men de skall inte göra större framsteg, ty deras dårskap skall bli uppenbar för alla, liksom dessa två mäns .** ” Det är i denna beskrivning som vi finner dessa unga människor kallade de ”svarta blocken” som satte eld på soptunnor i Paris och andra stora städer i Frankrike i våra nuvarande händelser. Men dessa grupper är bara föregångarna till de upproriska beteenden som fortfarande kommer att dyka upp. Dessa är bara de första smärtorna som drabbar västerländska befolkningar och i en övervägande historisk roll, i Frankrike, där tron har påverkats dödligt. Gud hämnas på den nation som vågade trotsa och förakta honom först. Och denna historiska sanning har resulterat i konstruktionen av modern medicinsk vetenskap, baserad på mänsklig interventionism: från vaccinet som upptäcktes av Pasteur till Covid-19-vaccinet från det amerikanska laboratoriet. Men medicinsk vetenskap kan anses legitim så länge den behandlar sjukdomar vars orsaker är synliga och verifierbara. Där den upphör att vara det är när den påstår sig bota sjukdomar i det mänskliga sinnet samtidigt som den ignorerar existensen av onda änglars och goda änglars osynliga liv. Om läkaren inte tar hänsyn till alla kriterier är det säkert att hans diagnos bara kan vara falsk. Och detta ämne får mig att påminna om att människor är av en enda art och att vi, bortsett från vissa särdrag i utseendet, alla är skapade efter samma standardtyp som ärvts från Adam och Eva. Sinnessjukdomar visar sig sällan, eller inte alls, i symptom som är synliga för vårdgivarens ögon, inte ens efter att hjärnan har skannats. Förekomsten av en elakartad tumör kan upptäckas, men i detta fall är den nödvändiga vården inte längre psykiaterns utan läkarens eller den specialiserade kirurgens. De verkliga problemen i det mänskliga sinnet beror, liksom på Jesu tid, på osynliga demoner. Som Gud Skaparen kunde han bota alla slags sjukdomar, men han var verkligen den enda som kunde bota sinnets sjukdomar. Låt oss lyssna på honom ge detta vittnesbörd om ” **två rasande demonbesatta** ” som kom till honom i ” **Gadaréns land** ”, enligt Matteus 8:28-29: ” *När han var på andra sidan, i Gadaréns land, möttes han av två demonbesatta som kom ut ur gravarna. De blev så rasande att ingen vågade gå förbi.* ” Och se, de ropade: ”Vad har vi med dig att göra, Guds Son? **Har du kommit hit för att**

plåga oss i förtid? " Redan här bekräftar dessa demoner läran i Upp. 7:2-3: " *Och jag såg en annan ängel stiga upp från öster, med den levande Gudens sigill. Och han ropade med hög röst till de fyra änglar som hade fått makten att skada jorden och havet* , och sade: " *Skada inte jorden eller havet eller träden, förrän vi har försett vår Guds tjänare med sigill på deras pannor* . " "De två demonernas reflektion vittnar om att de redan före Jesu segerrika död visste att ett dödligt straff i " ***den andra dödens plågor*** " var reserverat för dem. Men de kände inte till Guds frälsningsplan som skulle baseras på hans jordiska inkarnation i Jesus Kristus. De väntade på sin tid, men var omedvetna om de medel genom vilka Gud skulle kunna döma dem till döden i all rättvisa. Och detta utbyte är näring för de utvaldas tro, eftersom det gudomligt vittnar om existensen av demoniska andar som den mänskliga vetenskapen vägrar att ta hänsyn till. De mediciner som påförs de psykiskt sjuka bryter deras fysiska reaktioner, men driver inte ut de demoner som dominerar och styr den besatta patientens sinne. I avsaknad av gudomligt ingripande erhålls det enda möjliga botemedlet om demonerna själva väljer att lämna det bebodda och besatta mänskliga sinnet, men ingen mänsklig medicin kan tvinga dem att göra det. De fall av besatthet som nämns i Bibeln avslöjas dock bara genom extrema onormala beteenden. De har fördelen att de får oss att glömma att hela mänskligheten är besatt om Jesus inte bebor den. Och vilka är dessa upproriska beteenden som observeras i vår nuvarande ..." händelser, om inte frukterna av en mänsklighet besatt av djävulen och hans demoner? Vi föds inte oskyldiga, utan skyldiga, syndens arvtagare och besatta av Satan och hans demoner. Endast autentisk omvändelse erkänd av Jesus Kristus kan befria oss från detta dödliga arv, och endast på individuell basis, på villkor att vi överensstämmer med den standard som Gud har satt.

Genom att välja att anta en demokratisk regim har Frankrike förnyat grekernas och romarnas historiska erfarenheter i tur och ordning. Nu är den äldsta demokratiska erfarenheten den grekiska staden Aten. Det var där den första kända formen av demokratisk regim föddes och grekerna före oss provade olika former av detta styre i staden, och efter dem även romarna, utan att någonsin vara nöjda med de val de experimenterade med. Så till den grad att i Aten, från regim till regim, betedde sig en man vid namn "Thrasybulus" (– 445–389) som en diktator, mot slutet av Republiken Atens självständighet, som sedan av Rom förvandlades till en romersk koloni. Om jag citerar namnet på denne "Thrasybulus" beror det på att profeten Michel Nostradamus i ett brev adresserat till Henrik, kung av Frankrike, citerade hans namn för att profetera om en sista diktators dominans genom vilken den franska demokratin måste fullborda sin historiska regeringscykel. Allt med denne profeterade "Thrasybulus" tycks beskriva president Emmanuel Macrons stil, alltid rakryggad, ordningsam och auktoritär. Inför motståndet från det franska folket, som inte längre kan stå ut med hans arrogans och legitimiteten i hans högst tvivelaktiga auktoritära styre, kommer den unge presidenten, alltid alltför säker på sig själv och sina rättigheter, från en dag till nästa att träda in i den profeterade "Thrasybulus". Denna uppfyllelse kommer således att bekräfta tillkännagivandet av en mycket kontroversiell profet men vars förmåga att profetera fakta redan har erkänts sedan hans tid.

Den grekiske Thrasybulos förkastades av atenarna och gick i exil till Thebe. Med soldater återvände han och intog Aten. Hans handlingar kännetecknas av hans önskan att införa demokratiskt styre på de omgivande folken. Och jag tror att jag där finner en gemensam punkt mellan denne grekiske Thrasybulos och vår tid där president Macron, en stor anhängare av ett enat Europa, gör det till sin plikt att genom att beväpna stödja det demokratiska Ukraina vars självständighet hotas av Ryssland. Ett mörkt omen, den grekiske Thrasybulos dödas av medborgarna i Aspendos... För att leda det mest irreligiösa landet på jorden valde Gud en man vars förnamn Emmanuel betyder: Gud med oss. Vem kan säga att Gud inte gillar humor... mörk. Men vi kan också se där bilden av ett upproriskt icke-troende folk som förkastar och vill döda "Gud med oss". President Macron delar med den grekiske Thrasybulos sitt förkastande av sitt folk. Efter hans första mandatperiod, som avslöjade hans personlighet, ville majoriteten av fransmännen inte längre ha honom. Men omständigheter som Gud ordnade gjorde att han blev omvald för en andra mandatperiod. Eftersom det franska folkets känslor gentemot honom inte har förändrats, förblir den dåligt valda presidenten hatad av majoriteten av folket. Varje intelligent man, medveten om situationen, skulle vara mycket noga med att inte ytterligare irritera detta fientliga folk. Han, tvärtom, betar sig med den arroganta auktoritet som en president vald och utvald av hela sitt folk har. " *Bokstaven dödar, men anden ger liv* ", säger Bibeln. Emmanuel Macron är visserligen president enligt bokstaven, men han är inte enligt anden, vilket framgår av det hat som det franska arbetande folket känner mot honom, på vilka han, i avsikt av en absolut lagstiftande majoritet, påtvingar sina beslut genom systematisk användning av artikel 49, paragraf 3.

Tro, intelligens och visdom

Dessa är de tre pelarna för frälsning som Gud föreslagit.

Tro: Sann tro är den tillit som ställs i Gud, det vill säga att man tar hänsyn till alla hans bibliska uppenbarelser. Och som sådan får denna vers som citeras i Hebr. 11:6 sin fulla innebörd: " ***Utan tro är det omöjligt att behaga Gud . Ty den som kommer till Gud måste tro att han finns och att han belönar dem som söker honom .*** " Å andra sidan, korrekt översatt, fördömer denna vers Rom. 6:23 tvivlet: " *Men den som tvivlar på vad han äter är fördömd, eftersom han inte handlar av övertygelse. Allt som inte är ett resultat av övertygelse är synd.* " I den ursprungliga grekiskan är ordet som översätts med övertygelse ordet tro. Faktum är att översättaren L. Segond i denna vers har rätt i att använda ordet övertygelse, vilket är motsatsen till ordet tvivel. För jag minns att Paulus tar upp en mycket personlig inställning till kött som offrats till avgudar, och här bara detta ämne. Han ifrågasätter därför inte de normer som Gud har fastställt, utan bara de två sätten att reagera på detta kött som offrats till avgudar. Hans resonemang är följande: Den som har en stark tro vet att det bara finns en sann Gud; vilket innebär tanken att kött offras förgäves till ingenting av hedningarna. Som sådan bemyndigar han sig själv att äta det. Omvänt, den som ser det som en förolämpning mot Gud genom att äta det, bedömer att han inte bör äta det. Och

Paulus bedömer honom svag i tron, eftersom han förblir en fånge av fördomar baserade på Skriftens bokstav och inte på den mänskliga anden och den gudomliga Anden som ger den liv. Således, för Gud och Paulus, är båda beteendena rättfärdigade i den utsträckning att var och en av de två typerna av troende agerar i enlighet med vad han anser vara gott. Det är därför ordet övertygelse är helt lämpligt. Men det kan inte ersätta ordet tro överallt, och endast sammanhanget för det studerade ämnet rättfärdigar det eller inte. Det bästa sättet att undvika tvivlets attityd är att basera vår bedömning på Bibelns skriftliga uttalanden, vars lärdomar alla är lärdomar som syftar till att bygga sann tro. Genom att uppfylla Guds uppenbarade vilja finns det inte längre någon risk att misstolka hans vilja. Och i Rom. 14:6 säger Paulus återigen: "*En person anser dagen skilja sig från den andre, en annan anser alla vara lika. Var och en skall vara helt övertygad i sitt eget sinne.*" Här talar Paulus återigen om ett ämne som rör den fria åsiktsförmåga som Gud lämnar åt var och en av sina skapelser, efter att de har följt normerna i hans lagar: "*Vänta upp den som är svag i tron och tvista inte om åsikter.*" Ty sann tro är inte beroende av en åsikt, utan av lydnad mot en uppenbarad gudomlig vilja. Så, genom att bortse från respekten för den heliga sabbaten som Gud helgat som en helig vila, frammanar Paulus möjligheten för alla att organisera sitt andliga liv under veckans första sex dagar, vilka endast markerades med siffror, enligt deras kronologiska ordning, för hebréerna på hans tid. De grekisk-romerska kulturerna var representerade i Israel, med alla sina hedniska persioner genom vilka varje dag var tillägnad en stor astral gudomlighet. Hebréerna var därför tvungna att skydda sig mot detta onda inflytande. Och det är den kristna tron som lättast vanns över av denna hedniska förvrängning, efter att ha öppnats för hedningarna.

Tro är också motsatsen till syn. Detta beror på att Gud som organiserar tron själv är osynlig. Gud gör sig bara synlig för mänskligheten genom de Heliga Skrifter som utgör den Heliga Bibeln. Och även här börjar tron med en mycket personlig individuell övertygelse hos varje varelse. Var och en av oss är inbjuden att svara på denna fråga: "Är det som Bibeln säger sant eller falskt?" Men det slutar inte där eftersom vi också kan säga: "Är det som Koranen säger sant eller falskt?" och till och med: "Är det som historieläraren säger sant eller falskt?" Det är upp till varje person att ge sitt eget personliga svar i enlighet med sin övertygelse och sin tros liv eller död. Och det är säkert att dessa tre frågor har sina anhängare på jorden och för att stärka sin övertygelse måste de alla ge näring åt sin tro genom att fördjupa sin kunskap om det ämne som intresserar dem.

Vad mig beträffar valde jag Bibeln och genom att fördjupa min läsning och mina studier av dess skrifter, stärkte jag min tro. Och jag är nu säker på att de andra två ifrågasättande ämnena är fåfänga och utan solid grund. De historiska rapporter som lärs ut är ändå mycket användbara för att sammanfatta händelseförloppet som bibehålls. Nivån av historisk kunskap som krävs för att tolka profetiorna i Daniel och Uppenbarelseboken är inte särskilt hög. Gud ville således föra sitt ljus inom räckhåll för de minsta på vår jord. Sann tro leder de utvalda att förstå att de lever i mänskliga samhällen som av Gud är dömda att försvinna, eftersom de har valt att ignorera och förakta honom. Och anledningen till detta val är deras likhet i karaktär med hans första skapade motsats, som blev

Satan, djävulen; den första protestanten i livets månguniversella historia; ledaren och vägledaren för rebellägret. På syndens jord representeras detta rebellägar på många sätt, men Gud prioriterar det första i vår tids historia: det judiska folket själva, som Jesus Kristus kallar " *Satans synagoga* " utan mystik i Upp. 2:9 och 3:9, eftersom de historiska händelserna som ägde rum i Jerusalem under åren 30 och 70 rättfärdiggjorde dem. Termen " *synagoga* " betyder församling på hebreiska och används endast för judar. Detta första rebellägar behöll ändå ett tecken på andlig legitimitet eftersom vi, liksom djävulen, kan tillämpa denna vers som citeras i Hes. 28:5 på det: " *Du var fullkomlig i dina vägar från den dag du skapades tills orättfärdighet funnen blev hos dig.* "

Den andra rebellledaren i vår tid har inte denna legitimitet, eftersom Gud aldrig fann honom "rättfärdig i sina vägar" och hans kristna religiösa dominans är frukten av en hänryckning, en kidnappning, en skamlig och bedräglig mystifiering. Den apostoliska tron var offer för en kraftfull och genomgripande religiös berusning på grund av de falska kristna omvändelser som gynnades av den fred som kejsar Konstantin I^{den} store erbjöd år 313. Denna trogna tro dränktes i en massa falska kristna spridda över hela Romarriket. Och det är på grund av detta utbredda avfall som Gud beslutade att överlämna denna falska kristendom till en jordisk romersk ledare från år 538, datumet för den nuvarande påvliga romersk-katolska religionens sanna grundande. Gud ville således ge sina sanna utvalda, spridda bland de falskt omvända folken, ett bevis på denna romersk-kristna religiösa organisations förbannelse. De utvalda erkänner alltid endast Jesus Kristus som det obestridda huvudet för sin kyrka. Och för dessa utvalda har påvliga anspråk ingen legitimitet. I Daniel 8 räcker tre verser för att Gud ska sammanfatta den religiösa bortförandet av den romerska påvedömet: tro: Vers 10: "Det upphöjde sig ända till himmelens härskara och kastade ner några av härskaran och stjärnorna till jorden och trampade ner dem." Rom konverterade till den kristna tron och förföljde sina helgon. Vers 11: " *Det upphöjde sig ända till härens hövding och tog ifrån honom det ständiga offret och omkullkastade platsen, grunden för hans helgedom.* " Påven tillskansar sig titeln som överhuvud för Kristi kyrka, tar bort dess prästerliga handling och omkullkastar grunden för läran om den apostoliska sanningen, den symboliska bilden av dess tempel eller helgedom. Vers 12: " *Härskaran övergavs med det ständiga offret på grund av synden; hornet kastade sanningen till marken och hade framgång i sina förehavanden.* " » Denna vers presenterar en syntes av de två föregående verserna och påminner därmed om konsekvenserna, men den lägger på ett mycket viktigt sätt till orsaken till den förbannelse som förts: "på grund av synd", det vill säga på grund av att man övergav utövandet av den heliga sabbaten sedan den 7 mars 321. Och Gud specificerar vidare, till förmån för sina utvalda, att han kommer att låta den verka till världens slut: " *och lyckas i sina åtaganden.* "

Sann tro bygger på respekt för Guds vilja som den uttrycks i hela Bibeln ända till världens slut. Det är därför svårt att sammanfatta eller beskriva den. Det är därför det blir nödvändigt att identifiera vad Gud kallar falsk tro så att de utvalda inte upprepar de synder som begåtts mot honom. Han målar således upp ett slags sammansatt porträtt med vilket vi måste kunna identifiera falsk tro i alla dess aspekter. För beroende på varje persons andliga känslighet är vissa ledtrådar

tydligt synliga, men andra är mycket mindre. Och det är på dessa mer subtila ledtrådar som Djävulen bygger den falska tron som antar " *en yttre form av gudsfruktan men förnekar dess kraft* ", enligt 2 Tim. 3:5: " *... har en yttre form av gudsfruktan men förnekar dess kraft. Vänd er bort från sådana.* " Och vad är sann gudsfruktan baserad på? På lydnad, denna egenskap som i absoluta termer står i motsättning till den upproriska och onda karaktär som kännetecknar de män som de utvalda måste distansera sig från.

Intelligens

Det krävs och begärs av Gud för de utvalda som han frälser, som Dan 12:3 lär: " **Och de visa skall lysa som himlens klarhet** , och de som leder många till rättfärdighet skall lysa som stjärnorna för evigt. " ; och Dan 12:10: " *Många skall bli renade, vita och luttrade. De ogudaktiga skall handla ogudaktigt, och ingen av de ogudaktiga skall förstå, **men de som har förstånd skall förstå** .* " Mot bakgrund av dessa två verser är det " *intelligens* " som kommer att känneteckna de utvalda i den sista tiden och till förmån för de sista "reparatörerna av sprickorna" som etablerades från 1843; dessa sprickor har gjorts i den gudomliga lagen av Rom, och Gud specificerar: " **och de som leder många till rättfärdighet skall lysa som stjärnorna för evigt** . " » Jesaja profeterar om dessa reparatörer av sprickan i Jes. 58:12-13: " *Ditt folk skall bygga upp de gamla ruinerna, och du skall resa upp de gamla grundvalarna. Du skall kallas "Brottets Reparatör, Vägarnas Återuppbyggare, Jordens Beboare". Om du vänder din fot från sabbaten och inte gör din vilja på min heliga dag, utan gör sabbaten till din glädje och helgar Jahve genom att förhålla dig honom, och ärar honom genom att inte gå dina egna vägar eller följa dina egna begär eller tala fåfänga ord, då skall du glädjas i Jahve, och jag skall låta dig rida på jordens höjder och låta dig njuta av din far Jakobs arv, ty Jahves mun har talat det.* " Den första uppfyllelsen av denna profetia gällde det hebreiska folket som återvände från fångenskapen i Babylon, men en andra uppfyllelse gällde sabbatens återkomst i adventisttron från hösten 1844. I båda förbunden förs de heliga i fångenskap; i det gamla förbundet i 70 år i Babylon, den kaldeiska staden, och i det nya i 1 260 år under den romerska påvliga dominansen av prostituerade. "Det stora Babylon". För människor, enligt talesättet, "kan ett träd dölja hela skogen". På den andliga nivån dolde det gamla förbundets "träd" verkligen frälsningsplanen som uppenbarades av det nya förbundets "skog" för judarna. Och Gud ensam kände till den dubbla uppfyllelsen av sina inspirationer som profeterats för sina tjänare, sina profeter.

Denna läsning av Daniel 12 får mig att minnas hur Gud ger den rollen av en syntes av uppenbarelserna i hela Daniels bok, men också av Uppenbarelseboken som kommer att inspireras av Johannes sju århundraden senare. För Gud säger i vers 1: " *Vid den tiden skall Mikael träda fram, den store fursten som står för ditt folks barn. Det skall bli en nödstid, en tid som inte har varit så lång tid sedan ett folk blev till ända till den tiden. Vid den tiden skall ditt folk bli frälst, de som är skrivna i boken.* "

Guds stora plan tillskriver frälsning till Mikael, ängeln vid namn YaHWéH, den som talar till Daniel, och det är viktigt att förstå varför det i Upp. 12:7 fortfarande är Mikael, franskipierad som Michel, som leder kampen mot djävulen och hans demoner: " *Och det blev krig i himlen. Mikael och hans änglar*

stred mot draken. Och draken och hans änglar stred ". På så sätt ger Gud lögnen till dem som tror att de kan klara sig utan sabbaten och hälsoförordningarna som lärdes ut till judarna, genom att påstå sig vara Jesus Kristus vars namn sällan nämns i hela Uppenbarelsboken, eftersom Gud föredrar sina symboliska roller inklusive påsk-"lammet". Den övergripande frälsningsplanen uppenbarades för judar för judar enligt köttet och det nationella arvet fram till Jesus Kristus och från hans försoningsdöd, för andliga judar som Gud adopterade vad gäller omvända hedningar.

Uppenbarelsboken, mörkt kallad Apokalypsen, riktar sig dubbelt till de sanna utvalda som finns i de två ursprungliga förbunden. Budskapen och bilderna som presenteras i denna gudomliga uppenbarelse är hämtade från de som är skrivna i det gamla förbundet. De är därför perfekt lämpade att kännas igen av judar i detta gamla gudomliga förbund. Genom att namnge Mikael i Upp. 12:7 signalerar Gud till sina utvalda att namnet Jesus är ett provisoriskt namn som utser honom för hans roll som sonoffer; provisoriskt men inte mindre viktigt. För det är under detta namn Jesus som han frälser sina utvalda eller inte frälser. Vi inser då vikten av att helt förstå hela den frälsningsplan som Gud har tänkt ut, att följa den och anpassa sig till den i alla dess successiva faser som fullbordats mellan syndafloren och världens slut. Andliga eller köttsliga, de utvalda är endast judar som utgör Guds folk. Och Daniel får detta budskap: " *Vid den tiden skall de av ditt folk som finns skrivna i boken bli frälsta .*" Vid den tiden betecknas kontexten för Jesu Kristi härliga återkomst, där de verkligt utvalda judarna kommer att ges möjlighet att inse frälsningen baserad på Jesu Kristi försoningsdöd. Både rasliga och andliga judar kommer att vara måltavlor och oroade av hotet som slutligen kommer att utsätta sabbatshållarna för döden. Fram till just det ögonblicket kommer fromma judar att förbli offer för sin anknytning till sina fäders traditioner, som de har gjort under de senaste två årtusendena. Men vid Kristi återkomst kommer inte alla dessa judar att omvända sig, för det är med judar som med kristna, bland dem finns det sanna och falska. Det är därför Gud kommer att hålla fast vid sin egen dom över var och en av sina skapelser, och deras namn är redan skrivet i hans livsbok.

Vi läser återigen i Dan. 12:2: " *Och många av dem som sover i jordens soft skall vakna, somliga till evigt liv och somliga till skam och evig förakt. "* I denna vers, utan att utveckla detaljerna som Upp. 20 kommer att uppenbara, profeterar Anden principen om de två uppståndelserna som kommer att vara separerade av " **tusen år** " enligt Upp. 20:3-4-5-6-7. Denna detalj bör noteras: Gud motsätter sig inte " *evigt liv* " " *evig* " död utan " *evigt liv* " " *evig smälek* ". Detta beror på att döden är en övergång från skapat liv till intet; det är vad Bibeln alltid lär om det. " *Smälek* " är, efter domen av " *den andra döden* ", det enda som kommer att återstå av de ogudaktiga i form av eviga dåliga minnen för de utvalda som kommer att överleva i evigheten.

Den falska romersk-katolska tron har lett till att många tror att "mentalt defekta" varelser automatiskt tas emot och frälsas av Gud. Den vikt den ger intelligens bevisar motsatsen och avslöjar ytterligare det läger av djävulska lögnar som strävar efter att bedra och orsaka döden för så många offer som möjligt. När Jesus förklarade: " *Saliga är de fattiga i ~~anden~~, ty deras är himmelriket!* ",

specificerade han inte att han talade om *den levande Gudens "Ande"*, och alla de som inte har intelligensen att förstå den har accepterat transkriptionen "ande", som också kan beteckna människans ande. Det är därför endast intelligens, den sanna, som styr tolkningen av detta ord "Ande". Och vad kunde mänskligheten förvänta sig av den lära som gavs av den spännande Vigilius, den första påven som placerades under denna titel i Roms säte, först i Lateranpalatset, sedan i Vatikanstaten utanför Rom. Denna plats i Vatikanen präglades av närvaron av ett tempel tillägnat Asklepios, den romerska guden i form av en "orm", så Gud gav oss ett tecken som rättfärdigar dessa verser från Upp. 12:14-15: "*Och åt kvinnan gavs två vingar av en stor örn, för att hon skulle flyga ut i öknen, till sin plats, där hon får näring, en tid och tider och en halv tid, **borta från ormens ansikte.***" Och **ormen sprutade ut vatten ur sin mun som en flod** efter kvinnan, för att låta henne föras bort av floden. "Redan kom "**arroganta ord**" ut ur "**munnen**" på det vatikaniska påvedömet, symboliserat som ett "**litet horn**" i Dan. 7:8: "*Jag såg på hornen, och se, ett annat **litet horn** kom upp mitt ibland dem; och framför **det rycktes tre av de förra hornen upp** ; och se, **i det fanns ögon som en människas ögon** , och en mun som talade stora ord . "*

Intelligens gavs inte bara av Gud till mänskligheten, för i djurriket finner vi även intelligenta varelser. Därför bör människan bara betraktas som en animerad varelse, om inte ett djur. Det som verkligen skiljer människan från djuret anges i denna vers i Pred. 3:11: "*Allt gott gör han i sin tid, **han har lagt evigheten i deras hjärtan** , fastän människan inte kan fatta det verk som Gud gör från början till slut. "* Detta är åtminstone en sak som Gud inte har gett något djur. Och det andra är dess förmåga att bedöma gott och ont; något som inget djur kan göra, eftersom den rädsla som hunden eller katten eller något annat husdjur har för sin herre är baserad på intonationen i dess röst som uttrycker ömhet, mildhet eller ilska och inte på de ord som talas av denne herre. Men genom träning kan djuret lyckas skapa en koppling mellan ett talat ord och en uppgift som ska utföras. Vår mänsklighet reagerar på samma sätt, men genom att bemästra mängder av ord som utgör ett språk. Nu ber Gud sina utvalda att initiera sig i himmelens språk, vilket naturligtvis kräver intelligens, men också visdom, denna högsta gudomliga gåva.

Visdom

Det kännetecknas av att man använder intelligens för att hitta finesser som Gud uppenbarar. Under sin jordiska verksamhet talade Jesus till det judiska folket i liknelser, ett språk som var hermetiskt för den helt enkelt animerade människan. Men detta språk talade till dem som Gud gav visdom. Och det måste erkännas att ingen av de 12 utvalda apostlarna besatt denna outhärliga visdom. Ty Jesus valde ut dem bland behövande och utbildade människor, detta frivilligt för att själv direkt utbilda och undervisa dem. Genom att särskilt förklara den dolda innebörden av sina liknelser, fick Jesus dem att förstå hur en bild kan bära ett budskap som kan hänföras till olika men jämförbara situationer. Denna känsla för att tyda bilder har inget intellektuellt över sig, och gårdagens och dagens skriftlärdar och fariséer var och är fortfarande för intellektuella för att ägna sitt intresse åt jämförande bilder. Jesus jämförde sina utvalda med barn inte utan anledning, för trots sin ålders utseende förblir den vuxne för Gud ett åldrande

barn, men ändå ett barn. Ty Gud finner i barnet vad den vuxne finner där: tillit, lydnad, beroende och tillgivenhet i bästa fall, men också olydnad, motsägelser och uppror i värsta fall. Visdom vilar inte på mänsklig undervisning, och Gud kan skratta när han ser människor presentera sig som "visa". Endast den som Gud ger visdom är värdig denna term, och han ger den inte villkorslöst. Visdom öppnar tillgången till himmelens språk, vilket är stängt för andra människor. Därför ger Gud den bara till tjänare som han bedömer värdiga den baserat på vittnesbörden om de gärningar som deras tro producerar. Jesus sade: " *Den som har* , honom skall mer ges." Således ökar visdomen hos dem som ärar den och anser att den är den mest värdefulla gåvan Gud kan erbjuda sina utvalda på syndens jord. Ty denna uppskattning utgör i sig ett embryo till den visdom som Gud kommer att få att växa. Mänsklig intelligens och visdom, liksom djurets intelligenta instinkt, är baserade på och leder till samma mål: självbevarelsedriftens instinkt. Medveten om att dess liv är hotat har varje levande varelse reflexen att skydda den, och av denna anledning är den redo att göra vad som helst. Den som attackerar försvarar sig själv och attackerar sin angripare i sin tur när det behövs. Men eftersom den livliga människan saknar visdom tänker hon på att försvara sig endast mot den motståndare som hennes ögon ser och identifierar som sådan. På det andliga planet är hon helt obehärdad och sårbar, eftersom hennes motståndare är osynlig. I motsats till henne identifierar den utvalda, genom sin visdom och levande tro, den osynliga angriparen som Guds Ande varnar henne för, och hon kan därmed bygga sitt försvar och beskydd genom att hämta dem från Gud, källan till all visdom och den mäktigaste av alla försvarare och beskyddare.

Visdomen erbjuder därför människan som utvalts och välsignats av Gud en tredje relationell dimension; de två första är, parallellt, den visuella relationen och den auditiva relationen som kännetecknar den normala människan. Att tala himmelens språk och förstå det gör den jordiska utvalda till en autentisk medborgare i himmelriket. Ty denna gudomliga visdom är en pant given av Gud i väntan på avfärden från syndens jord, till himlen där Jesus har förberett en plats för alla sina utvalda under 6000 år av jordiska liv.

Vi läser i Upp. 17:9-10-11: " **Här gäller det visdoms sinne** . De sju huvudena är sju berg, på vilka kvinnan sitter. De är sju kungar: fem har fallit, och en är nu, och den andre har ännu inte kommit. Och när han kommer, måste han förbli en kort tid. Och odjuret som var och inte är, är självt den åttonde kungen, och är av de sju och går till förtappelse. " Gud presenterar här grunden för en gåta som endast hans visdom kan klargöra. Han tillämpar här samma princip som han tillämpade på sina apostlar, för vilka det var tillåtet att få förklaringarna av Jesu liknelser, medan det inte var tillåtet för resten av det judiska folket. Det bästa skyddet av gudomlig sanning vilar på det faktum att han kontrollerar och styr sinnena hos alla sina otaliga varelser. Det gudomliga förbudet kan inte heller brytas eller överträdas av den upproriske mannen, för vilken det gudomliga mysteriet måste förbli ett obegripligt mysterium fram till sin död. Till grund för dechiffreringen av denna gåta finns ett förtydligande som Jesus ger Johannes i vers 7: " *Och ängeln sade till mig: Varför förundras du? Jag skall berätta för dig hemligheten med kvinnan och odjuret som bär henne, det som har de sju huvudena och de tio hornen.* " Endast denna vers låter oss definiera det

sammanhang som ligger till grund för den gåta som föreslås härnäst. Referenssammanhanget är därför det från Johannes tid, det vill säga det från de första läsarna av denna uppenbarelse. Och detta sammanhang är det kejserliga Rom som i gåtan representerar den sjätte " **kungen** " eller den dominerande regimen som betecknas med förtydligandet " **en existerar** ". I detta sammanhang regerar de romerska kejsarna från Rom, men under den " **sjunde kungen** " eller regimen kommer den romerska kejsaren att regera från öster, Konstantinopel för Konstantin och hans efterträdare efter 313, exarkatet Ravenna för kejsar Justinianus år 538. I detta " **sjunde** " romerska styre överges staden Rom av sina kejsare och invaderas successivt av tre invaderande barbarfolk som besegrats av Romarriket; Herulerna år 476, vandalerna år 534 och östgoterna som drevs ut ur Rom år 538, det vill säga de tre hornen som sänktes ner framför Dans lilla horn. 7:8: " *Jag betraktade hornen, och se, ett annat litet horn kom upp ur deras mitt, och tre av de första hornen rycktes upp framför det ; och se, det hade ögon som en människas ögon och en mun som talade arrogant.* " Goterna kom alla från Nordeuropa, och i detta finner vi, tillämpat på det otrogna kristna Europa, vad som redan hände med det otrogna Israel i det Gamla förbundet; den profeterade inkräktaren kom också alltid från norr.

Gåtan profeterar sedan om det romerska påvliga styret som etablerades i Rom efter dess befrielse från östgoternas herravälde år 538, och säger om det: " *Och odjuret som var och inte är, är självt en åttonde kung, och är en av de sju, och går till förtappelse.* " Den historiska uppfyllelsen placerar i praktiken det romerska påvliga etablissemangen i tiden för de sju nämnda romerska regimerna och genom sin strikt religiösa karaktär, den " **åttonde " kung** " av denna gåta, en " **kung** " säger " **annorlunda** " i Dan 7:24: " *De tio hornen är tio kungar som skall uppstå ur detta rike. En annan skall uppstå efter dem, han skall vara olik den förra , och han skall kuva tre kungar.* " Och dessutom, angående honom, specificerar Dan 8:23: " *Vid slutet av deras herravälde, när syndarna är förtärda, skall en fräck och listig kung uppstå.* " Alla kan se hur mycket den påvliga pompa och ståt verkligen är baserad på konstfullhet och det lyxiga utseendet hos dess prästerskapskläder, dess kardinaler och dess biskopar och dess förföriska kult som ägnas åt " **fästningarnas gud** " i Dan 11:38, eller befästa byggnader, som utgör dess katedraler vars allt högre och skarpare spiror pekar mot himmelens gudomliga styre: " **Men han skall ära fästningarnas gud på sin piedestal ; till denna gud , som inte kände sina fäder, skall han hylla med guld och silver, med ädelstenar och dyrbara ting.** " Detta åtföljs av **den "arroganta** " attityden av påvligt förakt för sanningen som uppenbaras i den Heliga Bibeln. Du kan således förstå vem det är lämpligt att tillskriva elden som förstörde huvudspiran och taket på katedralen "Notre Dame de Paris"; var och en av dessa termer utgör en orsak till gudomlig vrede som Gud knappt kan hålla tillbaka. "Odjuret går till förtappelse" specificerar gåtan, vilket är vad Dan 7:11 bekräftar genom att säga: " **Jag såg då, på grund av de arroganta ord som hornet talade , och medan jag såg på, dödades djuret, och dess kropp förstördes, överlämnades åt elden för att brännas .** " Upp. 17:16-17 bekräftar genom att säga: " **De tio hornen som du såg och odjuret skall hata skökan, de skall klä av henne och göra henne naken, de skall äta hennes kött och förtära henne i eld.** " Ty Gud har ingivit i deras hjärtan

att utföra hans vilja och att vara eniga och att ge sitt rike åt odjuret, tills Guds ord är uppfyllda .» Upp. 19:20 profeterar vidare om detta slutliga straff för odjuret: « Och odjuret blev gripet, och med det den falske profeten som hade utfört tecken inför det, genom vilka han hade förlett dem som hade tagit emot odjurets märke och dem som hade tillbett dess bild. **De kastades båda levande i eldsjön som brinner med svavel** . » För denna förstörelse kommer det dock att vara nödvändigt att vänta till slutet av det sjunde årtusendet, så att jorden vid den yttersta domen kommer att anta sitt utseende av «en sjö av eld och svavel » som profeterats av den nuvarande sporadiska aktiviteten hos vulkanerna spridda över hela världen; den underjordiska magman kommer sedan att spridas över hela jorden och eliminera vattnet från haven.

Det är denna gudomliga visdom som jag har att tacka för min förståelse av de gudomliga mysterier vars förklaringar jag presenterar för er. Välsigna därför med mig denna den levande Gudens härliga visdom, ty den bygger upp er frälsning och min.

Livet utan instruktioner

Jag återvänder idag till ämnet människors fysiska och psykiska hälsa, eftersom dessa saker förutsätter deras välbefinnande. Medan det köttsliga livet bara har sju år kvar att förlänga sig, låter vår gudomlige Fader i Kristus mig inse och identifiera orsakerna till våra lidanden som uppstår och påtvingar sig under våra liv. Snart åttio år gammal skulle jag ha velat förstå dessa saker från min födsel, men liksom alla människor gick jag in i livet utan att känna till dess instruktioner, och före mig fick inte mina föräldrar det heller från sina. De kunde därför inte förmedla något till mig och Gud, den enda som visste allt och hade svaret på allt, väntade tills jag var mogen för att tala till mig och undervisa mig. Prioriteten i hans budskap var att besvara den trefaldiga frågan "vem är jag, varifrån kommer jag, vart är jag på väg?" Jag är en livsande och en levande ande, jag kommer från intet, och jag går mot evigheten som erbjuds i Jesus Kristus.

För att förstå vad vi blir måste vi gå tillbaka till hela vår livsbana. Den börjar i vår mors livmoder, i hennes livmoder, där vi svävar i moderkakans vätska. Och denna detalj är oerhört viktig för att förstå resten av vår evolution. Fördelen med detta inre bad är att det tillåter det mänskliga embryot att utvecklas harmoniskt eftersom hela kroppens yta under konstruktion inte utsätts för något tryck som kan hindra cellutvecklingen. Programmet som finns i DNA:t i vårt genom utförs således utan problem, förutsatt att kroppen inte tar skada av att lindas runt navelsträngen som förbinder den med moderns näringsorgan. Efter förlossningens smärtor går barnet in i det jordiska livet och andas luft. Men vad förändras för honom i detta skede av hans liv! Han upptäcker konsekvenserna av den jordiska gravitationslagen och kan ångra förhållandena i sitt tidigare liv, där hans kropp flöt i extrem mjukhet. Det är denna upplevelse, skriven i vårt omedvetna minne, som rättfärdigar känslan av välbefinnande som uppnås i ett vattenbad där vår nakna kropp återigen kan befria sig från gravitationslagen. För att gå in i livet innebär att konfronteras med flera brutaliteter. Och redan känner vi

kroppens tyngd, känner vi värmen eller kylan, känner vi klädernas friktion mot huden, så många aggressioner som det nyfödda barnet måste anpassa sig till! En förlossningsteknik sänker ner det nyfödda barnet i ett litet badkar där det kan flyta en stund till vid sin mors sida. Barnet blir därmed tillfälligt lugnat och dess väg mot livet och dess begränsningar dämpas. Men barnet måste slutligen konfrontera det liv som synden gett på jorden och är ansvarigt för alla dess brutala aggressioner, vilka bara är konsekvenserna av den förbannelse som drabbar hela mänskligheten.

Vad skulle bruksanvisningen för mänskligt jordiskt liv säga? Det finns en grundläggande sak att veta, och denna sak, för många år sedan, fick Gud mig att skriva den i texten till en sång jag komponerade. Här är orden: "Vana är en lag, som man inte kan undkomma, och när du tror att du har lyckats, dominerar den dig mer än någonsin, Satan håller dig, han håller dig väl." Vid den tiden tillskrev jag denna princip olika droger, de mindre starka, koffein från kaffe, nikotin från tobak, alkohol, och de starkare, opium, kokain och andra. Jag såg då bara vad som blev uppenbart i mänsklighetens aktuella händelser. Idag avslöjar jag mindre uppenbara saker, ändå mycket skadliga, som skapas av vana. I den tredje dimensionen lider vår fysiska kropp ständigt av konsekvenserna av vanor som, ständigt förnyade, bär på konsekvenser av störningar, sjukdomar och dysfunktion i våra huvudorgan. Så på bänkarna i sin skola där han tillbringar många timmar, gynnar barnet, hopsjunket över sitt skrivbord, rundningen av sin ryggrad som kommer att förvandlas till skolios med all den ryggradssmärta som kan känneteckna denna sjukdom som, om den inte korrigeras, kommer att förvärras med åldern. Jag har redan talat om sättet att sova, och jag måste återkomma till detta ämne eftersom jag idag vet att jag har lidit av konsekvenserna på grund av vanan att sova på sidan, med huvudet vilande på en kudde. Jag upptäckte mitt beroende av denna vana, eftersom jag har störst svårigheter att somna på andra sidan, eller ännu värre, på rygg. Ändå verkar denna position på rygg vara den mest gynnsamma för att undvika missbildningar av vår kropp och vårt ansikte. Att sova på sidan komprimerar hudvävnaderna på den sida av ansiktet som vilar på kudden. Och jag förstår då varför mina vänstra ögonlock öppnas mindre än mina högra ögonlock. Faktum är att ögon utvecklas under mycket olika förhållanden; det högra ögat utvecklas fritt, medan det vänstra ögat, komprimerat av kudden, förblir i långa timmar varje natt i ett trångt tillstånd som förvränger dess utveckling. Våra nätter utvecklar skelning och en långsam och progressiv deformation av vår fysiologi. Ett ständigt pressat öga deformerar sig självt och detta förnyade tryck kan orsaka dess ovalisering och linsens ovalisering, vilket leder till astigmatism; vilket oroar mig. Vår kropp har därför den olyckliga nackdelen att den snabbt kan anpassa sig till en ny vana som den anammar, helt enkelt genom att förnya vanan ofta. Men fasen att ändra vanan är mycket svår att uppnå. Vår natur begär inget mer än att följa den ruta som den förvärvade vanan har tecknat. Min önskan att sova på rygg resulterade i att jag förblev vaken utan att sova i flera timmar, varefter sömnen slutligen kom med stor bräcklighet, drömmar och ett tidigt morgonuppvaknande i ett tillstånd av trötthet. Ett sådant resultat är en besvikelse men helt förutsägbart. För jag vet att jag kommer att behöva insistera ett tag på att byta från att sova på sidan till att sova på rygg, men

utmaningen rättfärdigar den nödvändiga ansträngningen, eftersom jag starkt önskar att befria mitt vänstra öga från detta nattliga tryck som täpper till det.

Allt eftersom vi växer och åldras går vi också upp i vikt, vilket vår ryggrad stöder. Och om nackkotorerna, när vi står, bara stöder vikten av vårt huvud, är det inte detsamma för våra ländkotorer, som stöder vikten av hela den övre delen av vår kropp. Det är därför vi absolut måste se till att vår ryggrad är i den mest gynnsamma nattspositionen för den, och undvika den falska komforten av mjukhet och flexibilitet. För under vår sömn slappnar alla våra muskler och senor av och hela vår kropp är underkastad den fruktansvärda tyngdlagen; den sjunker ihop och anpassar sig till stödet som håller den, och antar hela sin form, gynnsam eller inte. Det är därför denna tid av nattsömn som kallas "den lilla döden" är återställande eller destruktiv beroende på dess inverkan på vår kort- och långsiktiga hälsa. Denna dagliga tid av medvetenlöshet upptar en tredjedel av vår existens, vilket är betydande och ger den en bra plats i våra livs användarmanualer. Genom att känna till vår kropps behov och dess ben- och muskelstruktur kan varje person välja vilken typ av sängkläder de behöver, vilka får förbli fasta och under inga omständigheter vara för mjuka. Men för att behålla vår sanna självständighet måste vi i vilket fall som helst undvika att falla under vanans beroende på många områden. Vanan binder oss med kedjor som är svåra att bryta. Den verkligt fria människan gynnas av förmågan att snabbt anpassa sig till alla situationer, och jag ger er detta vittnesbörd som Jesus Kristus och hans apostlar upplevde. Kvällen före sin arrestering förberedde sig Jesus för att tillbringa sin sista natt på Olivberget, mitt emot Jerusalem. Överväldigade av den trötthet som ackumulerats under dagen behövde hans apostlar sova, som de brukade göra, och de förstod först efter hans arrestering hur mycket Jesus skulle ha velat att de skulle hjälpa och stödja honom i hans sista stunder av frihet. Det finns inget mer legitimt än behovet av att sova, men den natten fick denna vana en grym aspekt för vår Frälsare som därmed berövades det broderliga stödet från sina apostlar som han älskade så mycket. Jag tillbringade personligen sömnlösa nätter för att dela det ljus som Gud lät mig upptäcka. Ivern och glädjen i att göra detta gudomliga ljus känt höll mig vaken och jag lärde mig hur nödvändigt det är att inte vara beroende av någonting: sömn eller någon annan vana.

Omedvetna om livets regler har människor generation efter generation lärt sina barn att anpassa sig till vanor som de omedvetet blivit slavar under. Min egen mor var ett typiskt exempel på denna typ, och jag var raka motsatsen. Hennes liv var som ett urverk, medan mitt förblev fritt och oberoende. Vi hade därför stora svårigheter att komma överens, eftersom våra beteenden var så olika. Men hon älskade Herrens sanning och somnade in i sin frid och frälsning, efter att ha mottagit de nya profetiska insikter som Gud lät mig upptäcka och känna till. Våra skillnader var köttsliga och skilde oss endast åt på syndens jord. I Guds kommande rike kommer dessa köttsliga förhållanden inte längre att existera, och endast kärleken till Herrens sanning kommer att finnas kvar i sinnena hos de änglar vi kommer att ha blivit.

Vanor rör rytmen i vårt ätande. Och jag minns det gamla talesättet "du måste äta för att leva, inte leva för att äta". Att äta för att leva håller kroppen vid liv och i god form; att leva för att äta leder kroppen till fetma och hormonella

obalanser, vilket i värsta fall är dödligt. Ett annat talesätt lyder: "Den som sover, äter." Och det är sant att kroppen vid fysisk trötthet återhämtar sig mer vitalitet från en god sömn än från en måltid. Dessutom fördömer talesättet "Den som sover, äter" med rätta måltiden som äts innan man går och lägger sig. Hela vår själs goda hälsa kräver den näring den behöver och kräver för att säkerställa alla sina fysiska och mentala funktioner, utan att överbelasta vår kropp. Och genom att följa denna princip har jag fram till idag bibehållit samma längd och vikt som jag haft sedan jag blev myndig. Jag har inget onödigt fett, ingen övervikt, och jag tar inte till några mediciner, allt detta tack vare vår Herre Guds upplysta råd. Efter att ha upptäckt och utövat vegetarianismens fördelar civiliserat sedan 1970, genom vittnesmål från en vän som utövade det med obestridliga resultat, eftersom han var kroppsbyggare, har jag följt detta sätt att äta religiöst sedan 1980, året för mitt dop i Sjundedagsadventistkyrkan i Valence sur Rhône i Frankrike. Denna vän hade själv blivit Sjundedagsadventist ett år före mig. Min läsning av Första Moseboken och de gudomliga kostförfordningar som citeras gjorde det möjligt för mig att förstå hur Gud hade förberett mig fysiskt innan han undervisade mig andligt, och därmed bekräftat talesättet "ett friskt sinne i en frisk kropp", vilket Gud förvandlar till "ett heligt sinne i en helig kropp", för det är till "**helighet**" eller "**helgande**" som han kallar oss i Jesus Kristus, tillsammans med alla andra syndare som är arvtagare till arvsynden. Han kallar alla dem som vill finna sann frihet genom att bli befriade från syndens slaveri där människor är fångar i dåliga vanor som mänskliga lagar förvandlar till legitimerade och legaliserade seder och traditioner. Det är för att motstå och undkomma dessa kollektiva förbannelser som de utvalda i Kristus måste förbli fria och oberoende, i vetskap om att deras frälsning och beskydd på jorden endast beror på Gud och på Honom allena. Sann frihet är det enda sättet att vittna för Gud mot den synd som Han tillräknar Sina motståndare i fiendens läger. Men för att motstå synden måste den identifieras fullständigt, och detta är syftet Han gav sina profetiska uppenbarelser. Kunskap om livets instruktioner berör lika mycket trons sanningar som identifieringen av de dåliga vanorna i vår nattsömn. Livet kan inte dissekteras; det bildar en helhet som omfattar alla tänkbara subjekt. Genom att skapa oss är Gud skaparen av allt som representerar oss som en individuell själ bestående av en kropp och en ande. Våra lidanden delas av Han, men de låter oss förstå att orsaker genererar oundvikliga effekter. Om ett barn inte lär sig vad eld är, kan det kasta sig i elden och dö bränt. Vi vet hur lite andras råd lyssnas på, medan de lärdomar man upplever personligen är sveda men tas emot och registreras i våra minnen och vår intelligens. Det är därför vi föds utan att känna till livets instruktioner... vi måste upptäcka dem genom erfarenheter som vi lever i vårt eget kött och ande. Och sedan får vi inte glömma att vi föds i köttets förbannelse och att vår övergång i det jordiska livet bara representerar ett steg i urvalet till evigt liv där risken för ondska inte längre existerar. Ondskan och lidandet som är förknippat med livet på jorden i synd har det enda syftet att få oss att längta efter det perfekta himmelska livet utan något ont. Det är därför Anden i Upp. 21:4 förkunnar om de utvalda som frälsas vid Jesu Kristi återkomst: "*Han skall avtorka varje tår från deras ögon, och döden skall inte mer finnas, inte heller sorg eller gråt eller smärta, ty det som en*

gång var förbi. " Och den tid då dessa villkor kommer att omsättas i praktiken ligger bara sju år framför oss.

Den globala situationen i slutet av mars 2023

President Putin, Rysslands ledare, välkomnade med stor heder Folkrepubliken Kinas president, Xi Ji Ping, på ett officiellt besök. Samtidigt var Ryssland värd för afrikanska presidenter, något som västerländska medier inte ville nämna. Faktum är att det västerländska lägret fram till dess ville tro på möjligheten till kinesisk neutralitet och hävdade att kommersiella intressen för dem gick före politiskt engagemang. Det är sant att Kina i en fredsplan som föreslagits av Kina för konflikten mellan Ryssland och Ukraina visade sig för fred utan att ta ställning. Man dolde dock inte det faktum att man har ett särskilt band med det ryska folket. Den 30 mars visade dock bilder en kinesisk president som uppmanade sina militära ledare att förbereda sig för att bekämpa en eventuell angripare. Dess militärbudget kommer att nå 7 % av BNP; detta representerar en enorm militär investering. Kina förbereder sig därför också för krig, utan tvekan i syfte att återta ön Taiwan. I detta sammanhang ska dock Emmanuel Macron resa till Kina tillsammans med Ursula Von Der Leyen, ordförande för Europeiska kommissionen. Det råder ingen tvekan om att de europeiska myndigheterna kommer att försöka övertyga den kinesiske presidenten att inte leverera vapen till Ryssland, och kanske, som de brukar göra, kommer de att åtfölja sin begäran med hot om sanktioner som skulle införas mot Kina av hela det västerländska lägret. Och det är här ett stort felbedömningsförfarande riskerar att leda till motsatsen till vad de vill uppnå. För västvärlden vill faktiskt förbjuda Kina att göra mot Ryssland vad de själva gör mot Ukraina, baserat på legitimiteten i deras västerländska lag som antagits av FN. Men européerna verkar inte vara medvetna om nivån på sitt beroende av Kina, eftersom det inte längre bara är rysk gas som de skulle berövas, utan allt som Kina producerar och importerar till Europa för att utrusta cirka 300 miljoner invånare. För Europa är helt enkelt utrustat av kinesisk produktion som anländer i rader av lastfartyg lastade fyra våningar högt med metallcontainrar. Utan Kina går Europa tillbaka sextio år förutom att det inte längre skulle ha de företag som skapade dess rikedom vid den tiden. Dess situation skulle därför vara värre än alla de som det har korsat. När det gäller Kina har det möjlighet att handla med öst, Mellanöstern och Afrika. Och med tanke på dess befolkningstäthet, ungefär 1 miljard 400 miljoner invånare, har landet mycket arbete att göra för att utrusta sin egen befolkning, tack vare väst, med alla tekniska medel för att möta sina behov. Med det sagt uppstår frågan, hur kommer Xi Ji Ping att reagera på ett hot om västerländska sanktioner? Jag tror att han kommer att låtsas vilja upprätthålla handelsförbindelser med väst, men han kommer inte att förbinda sig till någonting, och på ett mer eller mindre dolt sätt kommer han att förse Ryssland med vapen. Väst kommer att upptäcka hans handlingar och kommer att tvingas att själva krossa den enda korg de lagt alla sina ägg i. Och denna förstörda ekonomiska omelett kommer att leda till oro och

irritation bland dess folk i Europa, konkurser, interna konflikter, hungersnöd och dödsfall.

Västerlänningar är också oroad över det militära stöd som Nordkoreas president Kim Yong-un gett Ryssland. Han gör ingen hemlighet av sin önskan att hjälpa Ryssland mot det västerländska lägret, där han, tillsammans med Amerika, finner Sydkoreas partner, sin kroniska arvfiende.

Japan har för sin del också beslutat att återupprusta och erbjuder redan sitt officiella stöd till Ukraina, som stöds av Amerika.

Slutligen visar Lukasjenko, Vitrysslands president, sin rädsla för en eskalering som leder till kärnvapenkrig. Hans officiella budskap uppmanar till att man söker fred genom förhandlingar för att undvika en eskalering, och detta budskap börjar med att säga: "Jag tar risken att säga...osv." Han tar en risk med sin vän Putin, som stöder honom politiskt och militärt. Men samtidigt välkomnar han ankomsten av ryska taktiska kärnvapen i sitt land. Många skulle vilja veta vad Putin och Xi sa till varandra under sitt möte i Moskva. Men Putin dolde verkligen inte sin beslutsamhet att uppnå det mål han satte upp för sig själv genom att inleda sin "specialoperation" i Ukraina. Han var tvungen att försvara sin sak genom att påminna om att denna "specialoperation" håller på att förvandlas till ett internationellt krig på grund av amerikanernas och det europeiska NATO-lägrets reflexreaktion. Om det finns någon som känner till Putins tänkande väl, så är det hans vän Lukasjenko, och hans senaste budskap som uppmanar till förhandlingar är det bästa beviset på Putins absoluta beslutsamhet att uppnå sina ursprungliga mål. Men de västliga NATO-makternas beteende har avsevärt förändrat hans ursprungliga mål, eftersom tillgången på vapen som dödar ryska soldater ger näring åt ett hat mot dem som kräver hämnd mot hela det västliga lägret. Och i detta västliga läger bör detta behov av hämnd förstås, men så är det ännu inte, för tvärtom har det ukrainska motståndets halva framgång gett upphov till förhoppningar om ett nederlag för Ryssland, vilket materialiseras i ytterligare militärt bistånd till Ukraina och därmed ökar eskaleringen. Vi befinner oss i ett avgörande ögonblick i denna konflikt, då de två arméerna, som har kämpat i ett år nu, nu är moraliskt och militärt försvagade på grund av utarmningen av ammunition av alla slag: kulor, granater, missiler, drönare, stridsvagnar och kanoner. På ett år har de imponerande lagren av bomber uttömts, eller nästan, då eldhastigheten drastiskt har minskat i båda motsatta lägren. För vår Skapargud som frälser i Jesu Kristi namn har detta krigså spelat en grundläggande roll i förberedelserna för nästa fas där Rysslands mål inte längre bara kommer att vara Ukraina, utan Västeuropa i sin helhet.

Utan att presentera dessa saker som en gudomlig uppenbarelse låter jag mitt sinne dra möjligheter baserade på aktuella händelser. Och jag resonerar så här: de successiva attackerna mot Europa av "*Söderns kung*" och "*Nordens kung*" kan bara äga rum om Amerika drar sig tillbaka från slagfältet, det vill säga från Västeuropa. Den europeiska iveren till förmån för Ukraina kan bara förklaras av europeisk lydnad för Amerika, denna stora globala militärmakt som alla NATO-länder förlitar sig på för att försvara sig mot sina fiender, i det här fallet, våren 2023, Ryssland, den andra stora militärmakten på jorden. En händelse som jag fortfarande är ovetande om måste leda till att Amerika drar sig tillbaka från

Europa; vad skulle denna händelse kunna vara? Amerikanska presidentval närmar sig och just nu vill en svart åklagare åtala Mr. Trump av skadliga skäl som är meningslösa att utveckla här. Men hela det republikanska partiets läger fördömer en politisk manöver som syftar till att sätta kandidaten Trump åt sidan och hindra honom från att delta i dessa val. Den här gången skulle USA:s Amerika, i kaos, mycket väl kunna bli de splittrade staternas Amerika. Ty Jesus Kristus kan agera emot det genom att bryta sin "hyllning" för det. **Enighet** ", som han gjorde på profeten Sakarjas tid enligt Sak. 11:14: " *Då bröt jag sönder min andra stav, **Enigheten** , för att bryta brödraskapet mellan Juda och Israel.*" "Krigstiderna som Gud förbereder över hela jorden är baserade på denna princip om förstörelse av etablerade ' **unioner** '. Således skulle den amerikanska unionen kunna försvinna för att främja försvinnandet av den europeiska union som tog den som modell. Det säger sig självt att Amerika, absorberat av ett inbördeskrig, varken skulle ha önskan eller möjligheten att utöka sitt vapenerbjudande till Ukraina och Västeuropa som stöder det. Detta program håller ganska logiskt, men överraskningar kan fortfarande belysa andra data som leder till andra förklaringar. Men under tiden är det i de erfarenheter som Amerika har upplevt som dess tillbakadragande från den europeiska konflikten måste finna sin rättfärdigande. Bortsett från det nämnda fallet skulle Amerika kunna befinna sig inblandat i ett krig mot Kina som vill erövra Taiwan; det är fortfarande en mycket verklig möjlighet. Och i denna situation skulle det vara svårt att hantera ett krig mot Ryssland i Ukraina samtidigt. I Daniel 11:40 till 45 nämner Gud inte de andra nya militärmakterna som har uppstått i världen: Kina, Indien, Nordkorea, Iran, alla potentiella fiender till västeuropéer. Men vi kan redan se möjligheterna till krigiska allianser mellan dessa." länder. Det är bara dag efter dag som Putin ser sin ursprungliga plan för en "specialoperation" förvandlas till ett stort internationellt världskrig. Det är sant att han inte hade förutsett denna händelseutveckling, men vem gjorde det? Ingen på jorden, utom en och ende, den store Guden inkarnerad i Jesus Kristus. Han förberedde i förväg alla detaljer som skapade denna olösliga situation. Och de mänskliga instrument han använder för att åstadkomma den var helt omedvetna om hans plan. Observatörer av kriget i Ukraina räknar antalet dödsfall på båda sidor: mer än 200 000 dödade eller sårade enbart för Ryssland, och förmodligen lika många på den ukrainska sidan. Dessa siffror är skrämmande, särskilt efter 78 år av europeisk fred sedan 1945, men detta är bara början på den stora slakt som kommer att förgöra alla mänskliga liv på jorden fram till Jesu Kristi återkomst våren 2030, med undantag för de sista utvaldas liv som förblev trogna sabbaten till den grad att de hotades med dödsdom.

I sin visdom sade Jesus Kristus att den som planerar att bygga ett torn måste se till att han kan genomföra det till färdigställande. Men i den rådande globala situationen är alla överraskade. Ryssland först, sedan Amerika, för även om det är sant att landet ville rycka Ukraina från Rysslands läger, var det inte beredd att göra det på bekostnad av en direkt konfrontation med Ryssland. Det vet att Ryssland har kärnvapen med formidabel kraft och fruktar förstäligt nog att det så småningom kommer att använda dem, men samtidigt, i detta krig, visar Ryssland, fruktat av hela västerlägret, en svaghet i sin militära utrustning som inte

har utvecklats för konventionell konflikt. De formidabelt exakta västerländska vapnen kompenserar mer än väl för minoriteten av ukrainska krigare, och Ryssland har lärt sig detta den hårda vägen, men det behåller den obestridliga fördelen av antal och den formidabla nationalistiska motståndskraften hos majoriteten av sitt folk. Det vet hur man hanterar slagen och hur man utnyttjar tiden. Å andra sidan, i det västeuropeiska lägret, är de rika folken mycket ovilliga att tolerera den brutala utarmning som leder till nationella kriser och våldsamma reaktioner från folket. Den globala situationen har dock blivit helt ogynnsam för Europa, som i årtal har flyttat sin produktion till Kina och andra ännu fattigare länder i tredje världen. I den förvårrade krisen kommer Europeiska unionen att splittras och försvinna. I sista minuten samlar jag in den senaste informationen om intensifierade ryska hot mot Europa. På ett mycket officiellt sätt, i ett dokument, förklarar Putin **västvärlden som ett existentiellt hot mot Ryssland**, och bekräftar därmed den andra fasen av kriget i Ukraina där den nya utpekade fienden nu tydligt är det europeiska NATO. Och nu förbehåller sig Ryssland rätten att använda taktiska atombomber som planerats i händelse av ett existentiellt hot mot sitt land. Och det som är absolut nödvändigt att förstå är att alla som bedömer de ryska kärnvapenhoten som falska och vilseledande inte heller är medvetna om att Jesus Kristus befäller denna skrämmande destruktiva användning. För denna karaktär av "terror" programmerades och profeterades för att etablera länken som förbinder straffen i den "fjärde" och "sjätte trumpeten" i Apokalypsen, enligt Upp. 8:12, 9:13 och 11:14. Den andra formen av "odjuret som stiger upp ur den bottenlösa avgrunden" är rysk och mycket mer destruktiv än den första som gällde "skräcken" under den franska revolutionen mellan 1793 och 1794.

Nytt, nytt, nytt...

Dessa nya förklaringar som vi mottagit denna sabbat den 1 april ^{kommer} att låta dig bättre förstå hur Gud presenterar tredje världskriget i sina bibliska profetior.

Dess motbild finns i högtiden för den första påsken som det hebreiska folket upplevde i egyptiskt land. Det är i denna uppfyllelse som vi i samma natt finner beskyddet av hebreerna som skonades genom påskalammets blod, men också, i absolut kontrast, döden av alla egyptiska "förstfödda" som dödats som syndare; vilket kommer att leda Gud till att skapa högtiden för "försöningsdagen" vars syfte kommer att vara att genom en religiös rit profetera om hur Gud planerar att lagligt sätta stopp för den synd som fördömer hans utvalda. Gud kommer att placera denna högtid centrerad kring **synd på den tionde** ^{dagen} i den sjunde ^{månaden}, med vilken höstdagjämningen börjar, i motsats till den för påsken som lär ut erbjudandet om hans **rättvisa** på den 14:e ^{dagen} i den första månaden. Denna höstfest har endast en tillfällig karaktär och ett pedagogiskt syfte som Jesu Kristi död har belyst och fullbordat när det gäller försoningen av arvsynden som ärvts av hans utvalda. Den kan därför upphöra och försvinna i den kristna tron, precis som påskfesten. Men påsken kommer för Gud att förbli ett grundläggande datum, en typ som kommer att förnyas vid tiden för vår gudomliga frälsare Jesu Kristi härliga återkomst, det ögonblick då Gud kommer att förgöra alla människor

som fortfarande bär sina synder. I profetior tar Gud alltid Europa som måltavla eftersom det är i Europa som Jesu Kristi namn åkallas och lärs ut. Men det privilegium som är förknippat med denna kunskap gör de europeiska folkens otrohet ännu mer skyldig än de andra icke-kristna folken på jorden. Dessutom gör denna kunskap, även ofullkomlig, dem till otrogna förstlingsfrukter eller "**förstfödda**", värdiga hans straff. Och det är i denna egenskap som hans "*sjätte trumpet*" efter de fem föregående kommer att "*döda den tredje*" av alla "**förstfödda**" inom västerländsk kristendom som har blivit otrogna och upproriska syndare. Bevis för denna tolkning ges till oss av det faktum att den katolska moderkyrkan anser Frankrike vara sin "äldsta dotter"; Frankrike, som utgör den största europeiska makten i NATO. Detta uttryck för "**förstfödd**" är en grundläggande nyckel till att förstå Gud, eftersom det i Upp. 1:5 utpekar Jesus Kristus presenterad som den "**förstfödde från de döda**": "... och från Jesus Kristus, *det trogna vittnet*, **den förstfödde från de döda** och fursten över jordens kungar! Till honom som älskar oss, som har befriat oss från våra synder med sitt blod, ..." Alla som gör anspråk på hans frälsning är också "**förstfödda**" i titeln. Och detta sedan Israels skapelse vid påsken för uttåget ur Egypten, och Gud bekräftade saken genom att namnge Israel som sin "**förstfödde**" i Ex. 4:22: "*Du skall säga till Farao: Så säger JaHWéH: Israel är min son, min förstfödde.*" Men när dessa "**förstfödda**" rättfärdigar synd och upprorisk inställning till Gud, blir de syndare som bara är värda att plötsligt förgöras av honom. Och detta är just den nuvarande statusen för falska västerländska kristna religioner sedan 1843, och för den officiella "adventismen" som "**kräks upp**" av Jesus Kristus, sedan 1994. Här förklaras varför Gud kommer att behandla européer som han behandlade egyptierna och de otrogna israeliterna på deras tid. Det som följer kommer att handla om hur detta tredje världskriget presenteras i Dan 11:40 till 45, i Hes 38 och 39, och i Upp 9:13 till 21. Grundtexten är Daniels, som presenterar fördelen med enkelhet och uppenbarelsen av konfliktens kronologiska strategi. Pärlan i denna nyhet vilar på denna observation. Berättelsen sträcker sig över sex verser; sex liknar de sex tusen åren av jordisk synd. Precis som Jesus presenterade sig för sin påsk på den 14:e ^{vårdagen} i det femte ^{årtusendet}, frammanar den femte versen i Daniels bok förändringen av stridsstrategin, som från konventionell karaktär övergår till kärnvapenbaserad destruktiv karaktär, vilket Daniel 11:44 antyder genom att säga om den ryske "**kungen i nord**": "*Bundeskap från öster och från norr skall komma och förskräcka honom, och han skall dra ut i stor vrede för att förgöra och utrota många skaror.*" » Verserna 40 till 43 kännetecknas av frammaningen av ett konventionellt krig som Heseziel också beskriver genom att specificera om Ryssland, nämligen "**Gog**", i Hes. 38:13: "*Sheba och Dedan, Tarsis köpmän, och alla deras unga lejon, skall säga till dig: Har du kommit för att plundra? Har du samlat din stora skara för att plundra, för att föra silver och guld, för att ta boskap och varor, för att ta ett stort byte?*" Mot bakgrund av den ekonomiska krisen som till stor del beror på västerländska sanktioner och Rysslands enorma militära utgifter, är dess behov av att "*plundra*" helt logiskt, jag går så långt som att säga att det kräver att få ersättning för den skada som lidits. Men Heseziel fokuserar sin profetia på Rysslands och dess allierades attack mot Israel; något som Dan. 11:41 bekräftar: "*Han skall dra in i det vackraste av länderna*, och

många skall falla; men Edom, Moab och Ammons barns furstar skall räddas ur hans hand. " Och på liknande sätt profeterar Dan. 11:45 slutet för de ryska arméerna: " *Han skall slå upp sina palats tält mellan haven, mot det härliga och heliga berget; och han skall lida sitt slut, och ingen skall hjälpa honom* "; dessa ryska trupper förgöras på Israels " berg ", enligt Hes. 38:21-22: " *Jag skall kalla till svärd mot honom på alla mina berg, säger Herren YaHWéH; vars och ens svärd skall vara mot sin broder. Jag skall verkställa dom mot honom med pest och blod, med kraftigt regn och hagelstenar. Jag skall regna eld och svavel över honom och över hans trupper och över de många folk som är med honom.* "

I den här versen används ordet " svavel " för kärnvapen, eftersom explosionen av en atombomb förvandlar luften till brinnande " svavel ". Eftersom stridarna dödar varandra med " svärdet " riktar sig den här texten tydligt mot tredje världskriget. Men jag har svårt med dessa texter från Hesekiel eftersom deras beskrivningar ibland kan kopplas till tredje världskriget eller till den slutliga domsscenen som beskrivs i Upp. 20:8-9: " *Och han skall gå ut för att förföra folken som är vid jordens fyra hörn, Gog och Magog, för att samla dem till strid; och deras antal är som havets sand. Och de drog upp på jorden och omringade de heligas läger och den älskade staden. Men eld kom ner från himlen och förtärde dem.* " Och dessa två möjliga uppfyllelser separeras av perioden " tusen år " som nämns sex gånger i verserna 2 till 7 i detta kapitel 20.

I Daniel 11 markerar vers 44 tiden för " **försoning för synderna** " hos de falska amerikanska, europeiska och ryska kristna kyrkorna, som inte täcks av Kristi rättfärdighet, och som därför själva måste sona sina synder, liksom egyptierna vid den första påsken. Och denna grundläggande roll kommer att låta oss bättre förstå presentationen av detta krig under dess symbol för den " *sjätte trumpet* " som beskrivs i Upp. 9:13 till 21. Den framkallade konflikten förbigår i tystnad det konventionella kriget som fullbordades fram till ögonblicket för denna hämndlystna slakt, det vill säga det ögonblick då kärnvapen användes för att " **döda en tredjedel av mänskligheten** ", liksom egyptierna vid den första påsken. Uttrycket " **för timmen, dagen, månaden och året** " betecknar ögonblicket för kärnvapenmord som kännetecknar denna " *sjätte trumpet* ". Och medan man väntar på ytterligare förtydligande i detta ämne, understryker detta uttryck den långa väntan på detta ögonblick av **de onda änglarna**, enligt Upp. 7:1 till 3, som specificerar att de har väntat på det sedan datumet 1844, då "den **levande Gudens sigill** ", symbolen för hans heliga sabbat, dök upp i hans adventistiska utvalde: " *Efter detta såg jag fyra änglar stå vid jordens fyra hörn och hålla jordens fyra vindar, så att vinden inte skulle blåsa över jorden eller över havet eller mot något träd. Och jag såg en annan ängel stiga upp från öster, med den levande Gudens sigill ; och han ropade med hög röst till de fyra änglarna som det var givet att skada jorden och havet, och sade: Skada inte jorden eller havet eller träden, förrän vi har försett vår Guds tjänare med sigill på deras pannor.* " Det riktar sig endast mot syndare, kan inträffa när som helst och är inte bunden av datumen för de två religiösa högtiderna, vilka båda **endast gäller** de utvaldas frälsning. Så att datumet för Dess prestation kommer att vara användningen av den första **strategiska atombomben** ; vilket inte utesluter, fram till detta datum, användningen av **taktiska bomber** med reducerad kraft jämfört

med de som redan användes i Hiroshima och Nagasaki av Amerika. Men den här gången kan de första att använda den vara ryssarna på grund av deras klassiska konventionella vapens underlägsenhet. Vi har dock ett element som placerar början på de utvaldas besegling till hösten 1844, datumet för återställandet av sabbaten som antogs individuellt av kapten Joseph Bates i oktober 1844 före alla andra adventister. Väntan på de onda änglarna skulle därför kanske också kunna sluta under höstsäsongen mellan 2023 och 2028.

Kopplingen mellan den "**sjätte trumpeten**" och denna strategiska användning av fruktansvärt destruktiv kärnvapeneld demonstreras av textens betoning på detta uttryck i vers 18 i Upp. 9: "*Genom dessa tre plågor, **genom elden, genom röken och genom svavlet**, som utgick från deras munnar, dödades en tredjedel av mänskligheten*."; men också, enligt vers 16, genom antalet stridande som ökar med konfliktens förlängning: "*Antalet ryttare i hären var två tusen gånger tusen. Jag hörde deras antal*." Detta imponerande antal på 200 miljoner stridande kommer bara att nås under stridernas höjdpunkt. Just den där Amerika kommer att besluta att eliminera Ryssland och dess allierade med **strategisk kärnvapeneld: vilket kommer att rättfärdiga den ryska "kungen i nord"** :s reaktion i Dan. 11:44: "*Bundebäranden från öster och från norr skall komma och skrämma honom, och han skall dra ut med stor ilska **för att förgöra och utrota många skaror***." Och för att "**förgöra och utrota många skaror**" av fiender skall han i sin tur, som svar, använda det **strategiska kärnvapen** som han är oerhört överlägset utrustad med. Ryssland ensamt kontrollerar möjligheten att avfyra sina kärnvapenmissiler med mycket hög hastighet som ingen kan stoppa och hindra från att nå sina mål.

Jag utnyttjar denna vers för att påminna om motiveringen till omnämnandet av de två väderstrecken, "**öster och norr**". Dessa två väderstrecken anger det ryska territoriets position, beroende på om den ryska ockupanten befinner sig i väster, i Italien eller i Israel. I väster är hans hemland "**i öster**", och i Israels land är det "**i norr**". Och dessa två visioner motiveras av det faktum att både den kristna tron och den judiska tron berörs av denna profetiska uppenbarelse. Det måste också beaktas att det västra lägret representeras av det påvliga Italien, vilket utgör dess referensposition som "kungen" i vers 36, betecknad med pronomenet "**honom**" i vers 40.

Faktum är att detta straff med den "**sjätte trumpeten**" implementerar ett straff jämförbart med det där Gud dödade den egyptiske "**förfödde**". **Datumet för den sista "påsk"** -festen är en välsignelse och ett skydd för Kristi trogna utvalda men samtidigt, i absolut kontrast, en "**försoningsdag**", en förbannelse och ett straff för hans fiender som förrådde, föraktade och förödmjukade honom.

Med detta sagt och förstått, fullbordas den förberedande fasen för tredje världskriget i Ukraina, men Daniel 11:40 ignorerar denna förberedelse i sin berättelse. Den börjar beskriva det i det ögonblick då den arabiska och afrikanska muslimska "**söderns kung**" attackerar Italien, där den romersk-katolska påvens säte är beläget. Denna handling har ännu inte fullbordats under den tid som ligger framför oss och den kommer bara att kunna göra det när Europa överges av amerikanerna av en anledning som återstår att upptäcka inom en snar framtid. Det är tack vare denna muslimska attack som Ryssland från "**nordens kung**" kommer

att genomföra en storskalig attack mot ett förstört och försvagat Europa, mycket sårbart utan amerikanskt skydd.

En tanke dök upp i mitt huvud som erbjöd en förklaring som skulle kunna rättfärdiga amerikanernas tillbakadragande från de nuvarande europeiska problemen. Här är förklaringen: Ett enat Europa är under en tid framöver helt beroende av sin utrustning som byggs i Kina. Det har därför inte råd att bli oense med det. Men konsekvensen av detta kinesiska beroende är att Europas relation med det inte uppskattas av amerikanerna, som skulle kunna bli allvarligt arga om denna relation fortsätter medan den mellan Kina och Amerika blossar upp över ön Taiwan. Enligt hennes ord är Europeiska kommissionens ordförande mycket medveten om behovet av att upprätthålla goda relationer med Kina. Och problemet som uppstår är problemet med tredimensionella relationer. Vem kommer att vinna det vackra Europas hjärta? Amerika eller Kina, som det är ekonomiskt beroende av? Om Amerika skulle bli åsidosatt skulle det ha en god anledning att dra sig tillbaka till sin kontinent och låta Europa lösa sina problem med ukrainarna och ryssarna ensamma.

Tidens sanna mästare

Gud har bevisat att han är den Sanne och ende Mästaren över tiden. Från början, genom att skapa sjudagarsveckan, uppenbarade han att han skulle lösa syndens problem, vilket hänvisar till alla former av uppror och utmaningar mot de normer som fastställts genom hans visdom, för alla former av liv han har skapat. En god arkitekt bygger inte en byggnad utan att först utarbeta en plan. Faktum är att flera planer är nödvändiga: en storslagen allmän plan och detaljerade planer. Gud agerade så. Hans stora plan omfattar sju tusen år, och de detaljerade planerna är projektet med tre förbund på 2 000 år vardera, som kulminerar i 1 000 år ägnade åt domen över rebeller och förrädare som hålls skyldiga på hög nivå. Ingenting kan förändra detta gudomliga program. Och för att hans utvalda ska kunna bevara och förmedla denna sanning till världens slut, uppenbarar Gud "*sin välsignelse och sin helgelse av den sjunde dagen*" som varje helg profeterar om den stora vila som han kommer att dela med sina utvalda från början av det sjunde årtusendet.

Gud har dolt saken fram till 2018, och året då det sjunde årtusendet började uppenbaras nu för hans sista utvalda som han bedömer trogna och värdiga detta privilegium: våren 2030. Följaktligen vet hans upplysta tjänare att alla projekt som gjorts av människor efter detta datum är fåfänga och aldrig kommer att få se dagen för deras genomförande. Och det är därför med ett lätt hånfullt leende som vi kan välkomna det franska projektet att starta byggandet av ett nytt "hangarfartyg" i slutet av 2025, för att ersätta den gamla "Charles de Gaulle" som för närvarande varit i tjänst sedan 1994, som sägs vara "bra för skrotgården". Projektets konstruktörer föreställer sig inte att Frankrike självt från och med 2024 kommer att bedömas av Gud som "bra för skrotgården". Och det är värt att notera

intresset för att se "skrotning" samtidigt av Frankrikes perversa femte ^{konstitution}, vars öde, fram till sitt slut, var kopplat till general de Gaulles arv. Genom detta projekt och dess ord verkar Gud vilja att Frankrikes slut profeteras av dess politiska eliter själva. Frankrike har redan självt förkastat användningen av sina prestigefyllda prestationer, successivt över tid, oceanångaren "Frankrike" och dess vackra flygande fågel, den ojämförliga "Concorde"; en term som påminner oss om "Place de la Concorde", så namngiven 1795, där kung Ludvig XVI avrättades och därmed uppfyllde den " *fjärde trumpet* ". Sedan etablerade Napoleon Bonaparte, denne diktator, föregångare till våra nuvarande diktatorer, Konkordatet. Jag ser i dessa två ord "Frankrike och Concorde" de två saker som landet Frankrike har av sagt sig i sitt omätliga destruktiva europeiska engagemang. Och det är inte utan anledning som dessa eliter till förmån för skapandet av EU gjorde Nationella Fronten till den offentliga fienden nummer 1, eftersom "den som vill döda sin hund anklagar den för rabies". Och i samma engagemang ersatte den kosmopolitiska blandningen av folket "harmoni" med disharmoni.

Tidens Mästare uppenbarade sig genom sin obegränsade makt, som gör det möjligt för honom att tillkännage sina planer för sina profeter och få dem uppfylla exakt den dag han profeterade. Dessa profetior utgör de detaljerade planerna för hans gudomliga arkitektur. Tidens Mästare kontrollerar alla klockor, och det han profeterar känner varken till fördröjning eller förskott. Vi läser i 2 Petrusbrevet 3:9: " *Herren är inte sen med att uppfylla sitt löfte, såsom somliga räknar det som tröghet, utan han är tålmodig mot oss, eftersom han inte vill att någon ska gå förlorad utan att alla ska komma till omvändelse.* " Denna förklaring motsägs idag av Guds profetiska uppenbarelser. Men ändå, när man analyserar hans ord, förblir de uttalade orden sanna endast för hans utvalda. Men för den allmänna förståelsen bör det sägas: " *Herren **vill att** alla ska komma till omvändelse.* " Detta uttryck av Petrus är inspirerat av Gud med stor subtilitet, eftersom fullständig omvändelse kommer att erhållas från hans utvalda, först vid slutets tid som är vår.

Guds plan förklarades i bilder av Jesus Kristus under de tre och ett halvt åren av hans jordiska verksamhet. Och han uppenbarade de väsentliga principerna i frälsningsplanen. Jag minns särskilt denna undervisning från Matteus 25:31 där Jesus säger: " *När Människosonen kommer i sin härlighet och alla änglarna med honom, då skall han sätta sig på sin härlighets tron. Alla folk skall samlas inför honom. Han skall skilja dem från varandra, såsom en herde skiljer fåren från getterna. Han skall ställa fåren **på sin högra sida** och **getterna på sin vänstra**.* " De två djuren symboliserar två typer av människor: sanna troende och falska och icke-troende. Människan är antingen med Gud eller emot honom. " *Fåret* " är symbolen för foglighet och i absolut motsats är " *geten* " själva bilden av stridslust, upproriskt och protesterande beteende, och den har den ytterligare egenskapen att den inom sig och runt sig bär en extremt stark och obehaglig, motbjudande lukt. Av alla dessa skäl gjorde Gud den till symbolen för synd i den hebreiska riten "Yom Kippur" eller "Försoningsdagen". Och i denna rit är Jesus Kristus inte geten utan den heliga och oskyldiga bäraren av sina återlöstes synd, han själv representerad av " *geten* ". Ty "Påsk och Försoningsdagen" är fram- och baksidan av samma mynt som representerar den gudomliga lösning som Gud ger

den syndiga människans dödliga fall. Dessa två högtider ensamma lär ut hela frälsningsprincipen som Gud föreslagit för den ärftligt syndiga människan. Det är därför hans erbjudande riktar sig till alla människor spridda och kringsspridda över hela jorden. Men vägen till frälsning är inget annat än ett villkorligt erbjudande. Och det är inte utan anledning som Jesus insisterade på att säga i Matteus 22:14: "*Ty många är kallade, men få är utvalda* ." Detta är långt ifrån "etikett"-begreppet frälsning som lärs ut i alla kyrkor av falsk kristendom. Faktum är att skenet är helt vilseledande, eftersom Gud egentligen inte väntar på människans beslut att tro eller inte tro på honom. Detta beror på att det i verkligheten är han ensam som kommer för att uppenbara sig för sina sanna utvalda, vars natur och deras kärlek till honom och hans sanningar han känner, sedan skapandet av hans projekt av fria liv placerat vid hans sida. Det faktum att urvalet utförs enligt denna princip gör alla fel på nivån av detta urval omöjliga. Den Sanne Mästaren över tiden är också den Sanne Mästaren över spelet, segrande från början till slut. Under loppet av sex årtusenden uppenbarar han sig för sina utvalda, medan mängor tror att de kan göra anspråk på hans frälsning, vilket Israels folks historia vittnar om. Gud erkände honom som sitt folk, men som sådan skonade han dem inte de straff de förtjänade, och ledde dem till och med till deportation till Babylon. Att vara en del av Israels folk gav inte statusen som frälst utvald värdig evigt liv. Och samma villkor gäller under de två tusen åren av den kristna tron för kristna, och senast, sedan 1994, för sjundedagsadventister. Efter att ha blivit välsignad och avskild för ett profetiskt verk, placerat under detta namn som Gud valt, för att skilja mitt budskap och de nya ljus som jag har mottagit och presenterar från det traditionella arvet, presenterar jag mig idag som en "dissident sjundedags- och sjundetimmesadventist". För som en tjänare till den Sanne tidens Mästare består mitt arbete i att ställa de profetiska klockorna till sin sanna timme, nämligen: den sjunde. För hösten 1844 trodde de prövade och utvalda pionjärerna inom adventiströrelsen (fortfarande på den första dagen) att de var i den sjunde ^{timmen}, den i "**Laodicea**" som beskrivs i Upp. 3:14, medan de bara var i den femte ^{timmen} av den tid som profeteras i Uppenbarelseboken, den i "**Sardes**", i Upp. 3:1. Sedan, förenade under det officiella namnet Sjundedagsadventistkyrkan, var de år 1873, vid tiden för den sjätte ^{timmen}. Och det var inte förrän 1991, timmen för min officiella avsked från Adventistkyrkan, som Gud lät den sjunde timmen av sitt profeterade projekt slå till. Dessa tre adventisttimmar kallas successivt "**Sardes**, **Filadelfia**, **Laodicea**". Jag påminner er om att alla datum som är kopplade till dessa tre perioder erhöles genom beräkningar som föreslagits av de profetiska texterna i Daniel 8:14 och 12:12.

5:e timmen: 1844: Under namnet "**Sardes**" kastade Jesus Kristus åren 1843 och 1844 ut ett stort nät för att separera de protestantiska fiskarna i två grupper. Han behöll de ljuvliga fiskarna för sig själv och kastade tillbaka mängden andra fiskar som var ointressanta och värdelösa för honom i havet.

6:e timmen: 1873: Under namnet "**Filadelfia**" hedrade han dessa behagliga fiskar, klädde dem i sin rättfärdighet och helighet och gav dem som ett tecken på att de tillhörde honom återställandet av sabbatsbruket. Det är denna återupptäckta koppling till Gud som ger dem namnet "^{Filadelfia}", vilket betyder att de bär den välsignade frukten av "broderlig kärlek". Men den gudomliga

välsignelsen är bara knuten till ett datum: 1873. Ty bortom detta datum varnas de utvalda, inbjudna att inte låta sin " *livskrona* " tas ifrån dem.

7:e timmen: 1991: Under namnet " *Laodicea* ", vilket betyder "dömt folk", prövas och döms sjundedagsadventismen av Jesus Kristus. Hotet från 1873 var berättigat, eftersom den definitivt kommer att förlora sin " *krona* " år 1994. Orsaken till denna dom, som får Jesus att " *spy ut* " den officiella institutionen, är hans förakt för mitt budskap, vars titel var "Uppenbarelsen om den sjunde timmen". År 1991 föraktades och motarbetades tillkännagivandet om Jesu Kristi återkomst för 1994 av officiella ledare. I denna attityd av globalt förkastande berövades adventistfolket i hela världen ett gudomligt manna som Jesus Kristus i Valencia gav till sin förkastade och utstötta tjänare. Fördömandet av den protestantiska tron, något som tydligt uppenbaras i mina förklaringar av profetierna, ignorerades således av alla medlemmar i just det ögonblick då denna adventism svor trohet till den protestantiska federationen genom att gå med i sin grupp och den ekumeniska alliansen som organiserats av den katolska kyrkan, för att sammanföra religiösa organisationer som förkastats av Gud. Över hela jorden ignorerade medlemmar av adventismen existensen av alla de ljus som Gud lät mig upptäcka och veta; saker som han ville dela med dem för att ge näring åt deras tro och väcka deras entusiasm. Står det inte skrivet i Amos 4:6: " *Mitt folk förgås i brist på kunskap ?*" Jag lämnar er att bedöma allvaret i skulden hos de människor som sålunda berövade Jesu Kristi söner och döttrar hans gudomliga andliga manna.

Gud har således fört fram detaljer om timmarna då hans jordiska projekt fullbordas, till sina utvalda som älskar hans sanning, men vad händer i det andra lägret, "getternas " lägret?

När de väl var övergivna av Gud blev protestanter och katoliker lätta offer fångade av de olika metoder som djävulen och hans demoner uppfunnit. En man spelade en viktig roll i denna typ av handling: Charles Darwin. Under sina resor, särskilt på Galapagosöarna, upptäckte han leguaner och andra bestar som ledde honom till att utveckla sin evolutionsteori. Denna fälla var mycket effektiv, eftersom djävulen, under täckmantel av ordet vetenskap, lyckades slita bort det sista religiösa motståndet som var knutet till den heliga Bibeln. För idag, år 2023, tror många människor som kallar sig kristna samtidigt på Bibelns Gud och på Charles Darwins vetenskapliga evolutionsteorier; detta utan att vara medvetna om att den ena upphäver den andra. De som agerar på detta sätt baserar sin tro på evangelierna i det nya förbundet och föraktar det gamla förbundets skrifter. För dem var dessa skrifter för judarna, och därför, för dem, utan intresse. Darwinismen vann särskilt över europeiska invånare, av vilka många var katoliker, genom barndop in i den nedärvda familjetron. Andra protestantiska grupper förespråkar mer eller mindre evangelierna och Nya förbundets brev. De visar därmed sitt förakt för det äldsta av Guds " *två vittnen* " som citeras i Upp. 11:3: " *Jag skall ge mina två vittnen makt, och de skall profetera i ett tusen tvåhundrasextio dagar, klädda i säcktyg.* " Och deras okunnighet om de finesser som uppenbaras i skapelseberättelsen i Första Moseboken får dem att ignorera de som uppenbarar den store Skaparguden, Mästaren och Organisatören av Tid.

I Nordamerika har Bibeln behållit sin prestige, och det evolutionära tänkandet motarbetas av majoriteten av kreationistiska tänkandet i det landet.

Emellertid föredrar dessa kreationister, i huvudsak protestanter, också att läsa evangelierna och Nya förbundets brev. De går också på "ett ben". Amerika är inte bara det land där Frihetsgudinnan, som Frankrike erbjudit, står stolt; det är också det land där alla överdrifter utövas och oftast legitimeras, i namn av dess heliga frihet. Men denna frihet är bara ett grymt slaveri under synden, som presenterar sig och utvecklas där i flera former: kapitalism, rasism, droger, våld, brott och naturligtvis, mer än någon annanstans, den överdrivna mångfalden av evangeliska grupper som påstår sig vara fria, och är det mer än de tror, efter att ha avskurit sig från Gud. Amerika producerar evangeliska predikanter som skogen producerar svampar, förutom att deras andliga föda är ännu giftigare än de dödliga svamparna, som bara orsakar den första döden, medan deras lögnaktiga gift leder deras offer till den " *andra döden* ", som definitivt stänger vägen till evigheten. Men kan vi tycka synd om människor som har fri tillgång till Bibeln? Deras attityd avslöjar bara vad Gud redan har vetat om dem sedan början av sitt skapelseprojekt.

Jag påminner er om att endast läsningen av det gamla förbundets böcker vittnar om de fyra tusen år som leder mänskligheten, från Adam till Jesu Kristi första ankomst och mer exakt, till hans försoningsdöd. Och det är med deras uppbyggande och fostrande roll, för detta ändamål, som den gudomliga tidens Mästare inspirerade dessa vittnesbörd och lät skriva dem.

Gud, Herren över Tiden, är också Herren över Intelligens och det är därför han kräver intelligens i sina skapelsers beteende. Ty alla som förkastas av honom förkastas på grund av ett vittnesbörd som avslöjar deras brist på intelligens. Denna brist på intelligens resulterar i ett legalistiskt beteende hos den skapade som vanärar Gud, hans Skapare. Men legalism har inte bara den betydelse som traditionellt ges till den, det vill säga det stöd som enbart vilar på gudomlig lag. Ty legalism är framför allt tillämpningen av en lagtext utan den intelligens som denna tillämpning kräver. Jesus Kristus sammanfattade denna felaktiga princip och fick Paulus att säga i 2 Kor 3:6: " *bokstaven dödar, men anden ger liv* ." " *Bokstaven* " kan inte definiera det specifika fall som förblir grundläggande och utgör det sanna syftet med bandet mellan Gud och hans utvalda. För Gud är den som älskar honom och som han älskar mer värdefull och viktigare än alla hans lagar, som ändå förblir legitima när det gäller att definiera gränserna för den frihet han erbjuder alla sina skapelser. Och risken att misshaga vår gudomliga Mästare av Tid är, i denna frihet som återstår, nödvändig, så att varje varelse visar sin sanna natur. Och det måste förstås att utan denna frihet som givits till hans varelser, skulle Gud inte kunna döma någon, men hans dom över var och en av hans varelser är möjlig och berättigad, på grund av existensen av deras tanke- och handlingsfrihet som Jesus Kristus kallar " *gärningar* ". Ty vår tro är baserad på tankar som konkretiseras och syns genom våra " *gärningar* ", våra handlingar. Intelligensens Mästare kräver därför, av sina utvalda, intelligent beteende som hedrar och förhårligar honom under blicken av alla hans fiender, ledda och styrda av Satan, djävulen och hans himmelska och jordiska demoner. Mot bakgrund av dessa förklaringar kan du bättre förstå varför Jesus Kristus " *kräktes* " Sjundedagsadventisterna 1994, efter att ha förkastat den beprövade protestantiska tron 1843 och 1844.

Kan vi bli förvånade över att Gud år 1843 förkastade protestantiska kristna som lämnades kalla och likgiltiga av de successiva tillkännagivandena om hans återkomst våren 1843 och hösten 1844, och, för vissa, aggressiva mot dem som hoppades på och trodde på dessa tillkännagivanden? Deras frihet vittnade mot dem. Och Gud bedömde dem logiskt och med rätta ovärdiga hans frälsning. I denna första prövning var det ännu ingen fråga om sabbaten, utan bara om att visa intresse för Jesu Kristi återkomst, det vill säga "adventistiskt" tänkande. Det var först efter prövningen hösten 1844 som Gud riktade sina utvalda mot kunskapen om och utövandet av sabbaten. Och protestanternas beteende gentemot sabbatens budskap bekräftade Guds rättvisa dom över dem; de föraktade den, under förevändning att denna praxis endast var reserverad för judar av den hebreiska rasen. Således vittnade de fritt om brist på andlig intelligens och ett förakt för Jesu Kristi ord som ändå klargjorde: "*Ty frälsningen kommer från judarna* "; och som Paulus lärde i Rom. 11, i Kristus, i Guds plan, är det den adopterade hedningen som blir en sann andlig jude och inte tvärtom. Och till sin eviga olycka, genom att ignorera Paulus varning, "berömde " *de* sig över judarna, och gick så långt som att föredra sabbaten som helgats av Gud från världens skapelse, den romerska söndagen som vidmakthåller de äror som ges till den hedniska "den obesegrade solens dag" som instiftats sedan 7 mars 321 av den romerske kejsaren Konstantin I ^{kallade} den store.

Jag återkommer till detta citat från Jesu Kristi mun i Johannes 4:22: "***Ni tillber det ni inte vet, vi tillber det vi vet, ty frälsningen kommer från judarna.***" Lärdomen som ges här är specifikt för hedningarna, eftersom Jesus talade till den samaritanska kvinnan som inte var judinna. Detta svar från Jesus ger alla förklaringar som gör att vi kan förstå den falska kristendomens skuld i vår sista tid sedan den 7 mars 321, präglad av att vi övergav utövandet av den sanna sjundagedssabbaten. "*Ni tillber det ni inte vet*"; detta gäller falska kristna sedan 321. "*Vi tillber det vi vet*"; detta gäller sanna judar, ursprungligen till ras, som apostlarna och de första lärjungarna, och andliga judar som adopterats från hedningarna. Genom att säga "***vi***" hävdade Jesus att han helt och hållet var en del av den judiska rasen, som har prioritet i och med att Gud valde den att bära hans orakel, hans förordningar, hans lagar och alla hans profetior, liksom Messias som kom för att bringa frälsning. Omskuren i köttet eller oomskuren, den sanna andliga juden som räddats av Gud är omskuren i hjärtat, i det att han gör Gud till sin Herre över tiden, sin sanna Fader, sin Skapare. Gud erbjuder oss individuellt möjligheten att återuppleva den erfarenhet som Abraham levde, som Gud tog från sin tids hedningar till Ur i Kaldeen; just den plats dit han senare, som ett tecken på förkastande, lät deportera Israel, ovärdigt hans kärlek och beskydd, denna gång till Babylon.

Utvalda vid den tidpunkt då den protestantiska tron förkastades av Gud, blev förstadagsadventister sjundageds-adventister. Adventismen som på så sätt etablerats hade kallelsen och plikten att utvecklas i sin kunskap om den sanne Guden; vilket gjorde den till en andlig judisk allians. Och år 1873 befann sig adventisterna, samlade och välsignade av Gud, i detta sinnestillstånd. Men liksom alla successiva allianser förvandlade det religiösa arvet snabbt denna välsignade och nitiska natur till en ljummen och formalistisk religion. Och år 1991 nådde

detta tillstånd, ovärdigt Jesus Kristus, sin högsta nivå. Redan 1982 presenterade jag lokalt, i Frankrike, i Valence-sur-Rhône, för mina adventistbröder resultaten av mina första studier av profetiorna i Daniel och Uppenbarelseboken, och jag blev mycket förvånad över att se att de inte väckte några tecken på entusiasm eller ens intresse. Jag kunde således förstå vad Jesus kan ha känt på sin tid av samma skäl. Jag insåg då att detta beteende har upprepats i alla epoker och att Guds sanna utvalda i Jesus Kristus är lika sällsynta som guldklimpar. Jesu ord bekräftades: "*ty många är kallade, men få är utvalda* ." Så jag accepterade situationen och fortsatte mina studier och mina efterforskningar, och kom ihåg talesättet: "Om de inte vill det, låt dem åtminstone inte väcka avsky hos andra." Men även här har de styrande organen gjort allt för att väcka avsky hos dessa andra, och de måste därför ta på sig sin skuld och sitt ansvar för denna förlust av själar berövade gudomlig näring, enligt Jesu Kristi dom.

År 1991 valde Tidens Mästare detta tillfälle för att uppfylla budskapet riktat till adventismen under den så kallade "**laodikeiska**" eran. Presentationen i den lokala kyrkan av mitt första duplicerade verk med titeln "Uppenbarelsen av den sjunde timmen" väckte reaktioner från pastorn och äldste. Södra Adventistkonferensens kommission tog upp ämnet. Ett möte hölls sedan i Valencia mellan den lokala pastorn, en äldste, mig själv och tre lokala adventistbröder och -systrar som delade och uppskattade mina profetiska förklaringar. Utmanad av ett av mina vittnen om sanningens lära ändrade pastorn plötsligt sin inställning till mig, och det var samma kväll, när jag återvände hem, som systemen som bevittnade detta möte såg "en stjärna falla" vertikalt framför sina ögon. Jag blev sedan ombedd inför hela den lokala församlingen att sluta tillkännage Jesu Kristi återkomst för 1994, och det var bara hösten 1991. Eftersom pastorn vägrade att efterkomma detta krav, uttalade han på församlingens vägnar att jag officiellt skulle tas bort från adventistförsamlingens medlemsregister.

Hur blev tron på Jesu Kristi återkomst år 1994 omöjlig år 1991, medan ett mycket mindre omdebatterat tillkännagivande samlade 30 000 troende själar i USA hösten 1844? Tidsfaktorn och dess härjningar är ensamt ansvariga. Jesus Kristus och hans apostlar profeterade alla om de sista dagarna, fromhetens svalnande, det nära försvinnandet av "kärleken till sanningen". Mellan 1873 och 1994 gick 120 år, den tid som Gud bestämde på Noas tid, enligt 1 Mos 6:3: "*Och YaHWÉH sade: Min ande skall inte för evigt leva med människan* , ty hon är ju kött, *utan hennes dagar skall vara ett hundra tjugo år* ." I enlighet med denna förklaring drog Gud tillbaka sin ande från den officiella institutionella adventismen efter 120 år av officiell adventistisk verksamhet. Men precis som Noa överlevde syndafloden med 7 personer, överlevde adventismen och dess profetiska uppdrag denna officiella kollektiva kräkning. Jag har förblivit förvaltare av de sublima uppenbarelsen som Tidens Mästares Ande från sjunde himlen ger mig och låter mig upptäcka att dela dem med er. Liksom vid bröllopet i Kana har Jesus sparat sitt bästa vin åt oss till sist. Det privilegium som erbjuds oss är enormt, omätbart och obegränsat, liksom Tidens Gud som erbjuder det med sin evighet.

Genom att 1991 förkasta trädet som utgjorde tillkännagivandet av Jesu återkomst för 1994, förkastade adventismen skogen som representerade de 34

kapitlen i Daniels och Uppenbarelsebokens profetior, vilka verket "Uppenbarelsen om den sjunde timmen" presenterade för dem perfekt upplysta och avkodade, med den enda kod som anges i den Heliga Bibeln och endast den. Och det är utan tvekan där, i detta oförlåtliga fel, som Gud på ett rättvist och oklanderligt sätt fann rättfärdigandet att fördöma hans brist på intelligens som vanärrar honom. I dagens populära språkbruk uttrycks detta dumma beteende med formeln: "kasta ut barnet med badvattnet". Gud kan verkligen inte acceptera att representeras av ett sådant vittnesbörd om galenskap, han som är Källan och Mästaren av Tid och Intelligens.

När människans tidsuppfattning inte är begränsad och begränsad av de tal som Gud har satt, betraktar hon tiden som ligger framför henne som obegränsad. Det är därför hon är dömd till desillusionering och att se hela sin falska existensbegrepp plötsligt kollapsa. Själva hennes liv kommer plötsligt att upphöra i en kollektiv förstörelse, trots att det tillkännagavs av Gud i hans profetior. Men blicken riktad mot den okända framtiden skulle i nödfall kunna förstås, men den vetenskapliga människan ser mot det förflutna med samma falska idé och formulerar hypoteser som ger jorden hundratals miljoner år gammal, medan den kommer att fira sitt 6000-^{årsjubileum} den kommande våren 2030. Men vem skulle kunna hindra dåren från att lida konsekvenserna av sitt fria val? Inte jag; och om Gud själv bedömer honom värdig sitt öde, är jag inte ansvarig för hans förlust. Jag förblir "en väktare för mina mänskliga bröder och systrar" men inte bortom deras eget val som gjorts i fullständig frihet, eftersom "ingen är skyldig att göra det omöjliga" och "alla går och lägger sig som de bäddar sin säng"; vilken nyttig visdom i dessa populära talesätt!

Faktoren "tid" är orsaken till förändringar, och först och främst såg Gud sin existens förändras enormt över tid. Och medan han väntade på det bästa, utstod han det värsta. Och hans liv är fortfarande jämförbart med vårt i detta avseende, eftersom Gud valde att koppla det jordiska livet till sitt himmelska liv. Han förenade dem ännu mer genom sin inkarnation i Jesus. Och inom loppet av sju dagar utropades Jesus till judarnas kung och hälsades med ära av samma människor som en vecka senare ropade till den romerske prokuratorn Pontius Pilatus: "Korsfäst, korsfäst", på dagen för hans frivilliga död. Tiden är dock inte ensam ansvarig för förändring, för det är synden som orsakar den. I evigheten som föregår och den som kommer förändras inte Gud, men förlängningen av evig lycka kommer att bero på den fullständiga elimineringen av förändringens upphovsmän, de himmelska och jordiska syndarna. För att uppnå det mål han satte upp för sig själv, var Gud tvungen att sortera, välja ut och eliminera sina varelser enligt deras överensstämmelse med den modell som är anpassad för evigt liv där värderingar aldrig kommer att förändras.

Historien om det himmelska livet som föregick den jordiska skapelsen har inte skrivits eftersom de himmelska förhållandena inte orsakade stora synliga förändringar. Satans förförelse och erövring av änglarnas själar kändes smärtsamt i tankarna och sinnena hos de änglar som var trogna Gud. Men på jorden skapad för synd synliggjordes förändringar i situationer, först och främst övergången från ursprunglig perfektion till ofullkomlighet kopplad till syndens förbannelse. Förförelsen blev tydligt synlig och identifierades genom etablerandet av dödsprincipen tillämpad på hela jordiska skapelsen. På syndens jord blev

ondskans framsteg mycket tydligt, och således, när " *dag* " följer " *nätter* " , följde tider av " *ljus* " tider av större eller mindre " *mörker* " , i permanent och evig växling. I sitt ständiga sökande efter den ideala regimen och systemet bygger, förstör, höjer och återuppbygger syndens värld olika modeller. Men han jagar en hägring som rör sig längre och längre bort från honom, eftersom han inte har förstått att mänsklighetens problem är synden som finns i människan. Gud förstod detta så väl att han blev inkarnerad i Jesus Kristus, " **för att göra slut** " på dess mordiska tyranniska herravälde. Detta är vad han sa i Dan. 9:24, och kunde inte vara tydligare: " *Sjuttio veckor är bestämda över ditt folk och din heliga stad, för att fullborda överträdelsen och göra slut på synderna , för att försona missgärningen och införa evig rättfärdighet , för att besegla syn och profetia och för att smörja det allra heligaste.* " Jesu död betalade först det pris som arvsynden var skyldig Guds överträdde lag, men syndens problem löses bara delvis i detta. Lyckligtvis offrade Jesus Kristus som ett offer ett perfekt liv fritt från all synd, en perfekt rättfärdighet som ger honom rätten att uppstå sig själv. Och det är i kraft av sin perfekta uppståndna rättfärdighet som han definitivt kan lösa syndens problem, genom att förgöra syndare som fortfarande bär sina synder.

Gud, tidens ende Härskare, har gett djävulen och synden 6 000 år att bära frukt. Han har gjort tiden till sitt formidabla vapen, som verkar kraftfullt efter 4 000 år och 2 000 år senare. I dessa två kraftfulla ingripanden kommer han att ha löst syndens problem helt och hållet. Men det sjunde årtusendet kommer att spela en oumbärlig roll eftersom det kommer att låta de utvalda helgonen döma de rebeller som är dömda att lida den " *andra döden* " vid den yttersta domen. När detta sjunde årtusende slutar och de fallna som Gud förkastat har förintats och slutgiltigt utplånats, kommer den profetiska veckan på sju tusen år att ta slut. Gud kommer då att kunna återställa jorden till ett perfekt och härligt paradisiskt utseende för att leva där bland sina återlösta för evigt.

Jag måste nu korrigera den utbredda missuppfattningen om vad Gud kallar " **att göra slut på synden** ". Många tillskriver förverkligandet av detta projekt enbart Messias Jesus. Som om det vore en fråga om att Gud tillfredsställde ett infall, varefter hans skapelser skulle vara fria att agera i fullständig frihet och ha rätt att synda. Nej! Gud är inte nyckfull utan ytterst krävande. Och vad han kräver av sina utvalda, som han går med på att frälsa, är att de avstår från att synda mot honom och hans förordningar, hans bud, hans lagar. Det finns ett slut på synden först när syndaren inte syndar mer, eller åtminstone inte syndar mer, frivilligt. Och det är just för att lagligt få rätten att hjälpa sina utvalda att inte synda mer som Gud offrade sig själv som ett offer i Jesus Kristus. Hans försoningsdöd var därför nödvändig så att hans utvalda själva skulle upphöra att synda. Så får dessa ord som Jesus uttalade i Johannes 15:5 sin fulla innebörd: " *Jag är vinstocken, ni är grenarna. Den som förblir i mig och jag i honom, han bär rik frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra .* " Jesus sa det, och hans sanna utvalda tror det och upplever det varje dag i sina liv.

"Med tiden förändras allt, allt går, allt tröttnar, allt går sönder" säger ett annat talesätt, och det är så sant för alla materiella ting. Men mänskligt liv är inte bara baserat på materiella värden och stora förändringar sker över tid av andra mentala och moraliska skäl när de värden som upprätthålls gör dem som försvarar

och rättfärdigar dem besvikna. Förändringar i politiska inriktningar är resultatet av detta, i slutändan med samma nedslående resultat. Pessimism tar över sinnen, och människor vet inte längre vart de ska vända sig. I detta land i Frankrike där jag föddes har enorma förändringar förändrat dess etniska sammansättning. Och jag minns att det vid min barndom bara fanns två svarta barn i min stad Valence, eller negrer som man brukade säga på den tiden innan den amerikanska normen kom att tvinga på sig att förvränga vår kultur. Vid den tiden identifierade Negritude en ras för sin majoritetstendens till morfologiska särdrag, men den svarta färgen betonades inte. Jag påminner återigen här om att det inte finns någon annan färg än svart och vitt med ett antal mellanliggande färger av mer eller mindre kopparfärgad hy på grund av blodet, eftersom under dessa skinn av olika aspekter flyter samma blod och samma organ fungerar. Mänsklighetens historia har lett mäktiga nationer att dominera jorden i sin tid, vilket Gud påminner om i sina profetior som uppenbarats för profeten Daniel. Och jag påminner puristerna om att Gud själv inte påtvingar sig några tabun, hans gräns är effektivitet eller ineffektivitet. Det är därför han i sin gudomliga visdom utnyttjar alla tillgängliga medel för att rikta sina lärdomar till människorna. I Upp. 2:12 jämför han djävulens strategi att komma in i den kristna kyrkan med den "trojanska hästen", det vill säga i "Pergamon", den förmodade platsen där staden Troja från den grekiska legenden av poeten Homeros var belägen. Och idag i vår tid borde våra ledare, den nuvarande "Ulysses", ha inspirerats av hans exempel, han som lät sig bundas till masten på sitt skepp, att motstå sirenernas sånger som de amerikanska, polska och ukrainska ropen, särskilt president Zelenskyjs, kan jämföras med, med samma mål att förlora och döda sina förförda offer. Vårt europeiska samhälle har ett grekiskt ursprung, och namnet Europa kommer från grekiskans "europos", vilket betyder: det som lutar eller glider lätt. Prefixet "eu" betecknar lätthet. Vem kan förneka att det europeiska livet, i sitt tempererade geografiska läge på jordklotet, inte har gjorts lättare? Alpernas höga berg bevattnade dess slätter, och Frankrike gynnades särskilt väl med fem huvudfloder, från norr till söder: Rhen, Seine, Loire, Garonne och Rhône. Väststånd gjorde dessa länder rika och gjorde dem till dominerande aktörer över jordens andra länder. Och denna möjlighet utnyttjades av djävulen, vår dödsfiende, för att i Europa utveckla den romerska påvliga religiösa makten, den autentiska förvrängda karikatyren av det ideal som hans dödliga motståndare, den store Skaparguden, krävde. Och Daniels profetia bekräftar detta för oss, ... med hans samtycke, eller mer exakt, enligt hans suveräna vilja. Liksom floden som följer sitt lopp från sin källa, följer mänskligheten sitt oundvikliga öde, vilket Skaparguden profeterade, med vetskap om dess utveckling in i minsta detalj. Så tänk att de stora förändringar som sker framför era ögon bara åstadkommer det som Gud ville åstadkomma; ty det sista ordet kommer att vara hans.

Namnet Europa betyder: **det som lätt böjer sig eller glider**, men Gud välsignar den som förblir upprätt i betydelsen fasthet och moralisk och religiös rättrådighet. Europa var därför dömt att lätt falla genom att från djävulen få "*heder, makt och herravälde över jordens nationer*", det vill säga allt som han hade föreslagit Kristus, "*om han gick med på att böja sig för honom och erkände honom som mästare*". Jesus avböjde detta erbjudande, men den förste påven i

ämbetet, den listige Vigilius, nappade på det år 538. Och i Upp. 13:2 bekräftar Gud detta och säger: " *Odjuret som jag såg var likt en leopard, dess fötter var som en björns fötter och dess mun som ett lejons mun. **Draken gav det sin makt och sin tron och stor auktoritet** .* " En första lärdom visar att föreningen mellan monarkin och katolicismen sammanför egenskaperna hos de universella imperier som avlöste varandra fram till dess. I den regressiva ordningen har den synden (fläckarna) och den grekiska " leopardens " handlingshastighet ; de segrande " fötterna " hos medernas och persernas "björn ", och " lejonets mun ", det vill säga, **arrogans och stolthet**. » " Ord " som redan tillskrivits i Dan. 5:20 kung Nebukadnessar, " lejonet med örningar " i Dan. 7:4. Denna vers lär oss ytterligare två lärdomar, på grund av den dubbla identifieringen av " **draken** ": med " **djävulen** " själv enligt Upp. 12:9; och med Roms kejserliga fas, enligt Upp. 12:3. Sedan bekräftar Upp. 13:4 saken: " **Och de tillbad draken, eftersom han hade gett odjuret makt ; de tillbad odjuret och sade: Vem är lik odjuret, och vem kan föra krig mot det? " I sin profetiska subtilitet fördömer den levande Gudens Ande samtidigt den romerska maktöverföringen som övergår från den kejserliga formen till dess påvliga form, och stödet av de två på varandra följande upplevelserna genom " **djävulens** " auktoritet .**

Med tiden kände människorna att de hade undgått de romerska kejsarnas despotism, men det var bara för att falla tillbaka under den romerska påvliga regimens despotism, som för övrigt behöll samma namn, förbannat av Gud; på latin: Pontifex Maximus; på franska: den suveräne påven. Den romerska påven tog då ett lika förbannat namn som titel, vars nummer är 666: på franska: "Guds Sons ställföreträdare"; och på latin: "VICARIVS FILII DEI"; $V=5+I=1+C=100+I=1+V=5 = 112$ $I=1+L=50+ I=1+I=1 = 53$ $D=500+I=1 = 501+53+ 112 = 666$. Med den påvliga romersk-katolska kyrkans förbannelse identifierad, förstådd och accepterad, blir identifieringen av andra förbannade religioner enkel. De avslöjar sig själva genom att ingå en allians med den; och bekräftar därmed det andra talesättet: "Säg mig vem du umgås med, så ska jag säga dig vem du är."

Hatets uppvaknande

Sedan 2020 har världen genomgått enorma omvälvningar, och den västerländska mänskligheten upptäcker dag efter dag att dess hopp om världsfred försvinner framför den. Ändå, omedveten om det destruktiva projekt som berör den i Guds program, vill den stora majoriteten tro på konfliktlösning genom fredliga förhandlingar. Men vad händer egentligen i vår värld? Gud och demoner väcker till liv allt det gamla hat som ackumulerats under århundradena. Den moderna människan trodde sig vara herre över sina beslut och trodde att hon var kapabel att hitta lösningar på alla relationsproblem genom kompromisser. I Frankrike, efter ungdomsupproret i maj 1968, trodde makthavarna att de kunde lösa dessa relationsproblem genom att i allt högre grad tänja på gränserna för sexuell frihet, vars överdrifter skapade de avskyvärda normer som legaliseras idag. Det började så här. Efter 1945 ville Frankrike glömma sin ockupation av Tyskland och gick med på att bygga grunden för EU med den. Men att acceptera

dess kompromisser måste vara lönsamt, eftersom utsikten att göra enorma vinster dominerade européernas sinnen, inklusive den franska politiska eliten. Utanför Europa, i koloniserade länder i Afrika och arabiska länder, var utsikterna inte desamma. Dessa länder tvingades underkasta sig de starkastes lagar, vilket vid den tiden var de europeiska makterna, särskilt England, Frankrike, Belgien, Italien och Portugal. Och det var efter att ha varit tvungna att bekämpa kolonisatörerna som dessa koloniserade länder återfick sin självständighet. Eftersom kolonialkrig hade en mycket hög ekonomisk, mänsklig och humanitär kostnad, avstod dessa makter slutligen från sina koloniala anspråk, och hycklande relationer följde krigen. Öppna för global handel var européerna förblindade av sin opportunistiska handelsfred och föredrog att konsumera och berika sig själva snarare än att oroa sig för stämningarna i orättvist exploaterade länder. Idag representerar dessa tidigare länder, såsom Kina, Indien, arabiska länder, afrikaner och sydamerikanska länder, majoriteten av livet på jorden. Dessa nya makter gör nu sina röster hörda, och det verkar som att de inte längre accepterar USA:s imperialistiska överhöghet.

Är Amerika imperialistiskt? Ja! Men inte som Romarriket, som krossade folk genom att massakrera motståndskämpar. Amerikansk imperialism använder sällan sina krigare; successivt, mot Korea, Vietnam, Irak, Somalia, Serbien och Afghanistan, förlorades majoriteten av dessa krig och slutade med ett frivilligt amerikanskt tillbakadragande. Bortsett från Iraks fall var dess motståndare dåligt utrustade krigare; dessa krig var mer gerillakrig än krig. Och det ena efter det andra blev det tydligt att inget land var kapabelt att besegra ett nationalistiskt uppror, hur stort det än må vara. Faktum är att USA tillåter nationer att leva fritt på sin mark utan att ockupera den. För deras enda värde, ideologiskt sett, är kapitalismen, och det är dess kapitalistiska modell som Amerika försöker få anammand av alla sina internationella allierade. Kapitalismen är, för USA, den ideala universella obligationen. Den möjliggör lukrativa räntebärande lån som berikar deras banker och deras pensionsfonder, som betalar deras anställdas pensioner. Pengar producerar pengar, vilket är normalt för en bankir, men i vår värld är det hela Amerika som fungerar som en världsbank för alla jordens nationer. Och "den som lånar blir aldrig lika rik som den som lånar ut till honom." Å andra sidan, om han inte betalar tillbaka sin skuld, är låntagaren helt ruinerad och hans tillgångar blir långivarens. Denna princip rättfärdigar det nuvarande tillståndet i Frankrike, europeiska länder och ännu mer tredje världens länder. Jag måste återigen påminna er om att USA präglas av sitt övervägande kalvinistiska protestantiska religiösa ursprung, och denne hårde och grymme reformator, vid namn Johannes Calvin, trodde att rikedom var en gåva från Gud, ett tecken på hans välsignelse. Jag låter er bedöma en sådan tanke, med vetskap om att Gud skrev i sin Bibel i 1 Tim. 6:10: "*Ty kärleken till pengar är en rot till allt ont.*" Och detta onda är lika gammalt som världen, men genom att uppfinna pengar har människorna i hög grad gynnat dem. För i djävulens land är pengar inte längre själva det praktiska utbytesmedlet från sitt ursprung. De har blivit ett mål i sig; det vill säga en stötesten för de giriga och själviska. De jämförs med rätta med en vätska, eftersom de fungerar enligt lagen om kommunicerande kärl; Den som tar för mycket för sig själv minskar den andel som går till andra. Och den som älskar

pengar är omätlig; han kan därför inte botas från dem. Konsekvensen för alla är den ständiga ökningen av levnadskostnaderna, särskilt skadlig för länder i tredje världen.

De senaste haten i vårt globala samhälle är därför i huvudsak baserade på detta ord: kolonisering. Och med det ökande antalet utbildade människor över hela världen inser spridda sinnen att trots konkret nationell självständighet har koloniseringen av mänskliga sinnen och folk fortsatt i denna ekonomiska form. Detta förklarar uppkomsten av en fientlig front mot amerikansk och västeuropeisk kapitalism. De ansvariga har nu identifierats, och de kommer snart att bli måltavlor för denna fientlighets vrede. Även om den kan väcka stor ilska, är den ekonomiska och politiska orsaken inte den starkaste orsaken till hat, eftersom den är baserad på en främst mänsklig frustration som demonernas andar ändå kan utnyttja genom att förvärpa den. Det mest fruktansvärda hatet är religiöst.

Varför väcker religion hat? För det första, eftersom livet är baserat på ett band som förbinder människan med den ende Skaparen Gud. Detta ger religionen dess högsta betydelse framför alla andra kriterier. Allt mänskligt beteende beror på tillståndet i deras relation med Gud. Och den människa som inte har byggt upp en god relation med Gud är underkastad sin fiende, djävulen. Och detta är just den andra förklaringen. För utvecklingen av falska religioner beror faktiskt på djävulens aktivitet, den dömda mannen på provotid, dömd av Gud. Hatet mot denna ängel på provotid når en oöverträffad topp. Han överlever med sina änglaföljare bara för att uttrycka sitt hat mot Gud och hela mänskligheten. För den drar fortfarande nytta av Kristi nåds erbjudande, medan han inte längre har möjlighet att undkomma sin dödliga fördömmelse. För att uppnå sina mål använder han med sina demoner mänskliga själar som inte ser honom och är omedvetna om att deras tankar ofta är hans tankar, medan de inspirerades av demoner blir papegojor som används som " **ormen** " i Första Moseboken genom vilken djävulen själv uttryckte sig. Inspirerade av hans lögn tror hans mänskliga offer att de försvarar sin personliga åsikt till den grad att Jesus förklarade i Johannes 16:2-3: " **De skall utesluta er ur synagogorna . Ja, den stund kommer då den som dödar er skall tro att han tjänar Gud. Och de skall göra det, eftersom de varken känner Fadern eller mig.** " Och jag påminner er om att jag själv officiellt blev utesluten, det vill säga " **utesluten** ", från Sjundedagsadventisterna i Valence, Frankrike, på grund av " **Jesu vittnesbörd, han som är profetians ande** ", enligt Upp. 19:10. I denna vers ger Jesus oss förklaringen till detta beslut av adventistledarna: " **Och de skall göra det, eftersom de varken känner Fadern eller mig .** " Således är den sanna meningen med livet religiös, men den är bara nyttig om den leder till verklig gemenskap med Gud; vilket är sällsynt och villkorat. Tyvärr, utanför detta snäva och unika tillstånd som Jesus lär, är aspekterna av falska religioner otaliga och inför sanningen är de mycket intoleranta. Det är denna starka intolerans som mest avslöjar den verkliga, men dolda, existenssituationen. Om Gud och djävulen inte existerade, skulle människor inte drivas till intolerant beteende. I verkligheten finns det inget rättfärdigande för människan att vägra se sin nästa agera annorlunda än henne. Historien har just bevisat att när Gud vill och tillåter det, är 77 år av civil fred

(1945-2022) och 150 år av religionsfred (1844-1995) möjliga. Europa och hela västvärlden har gynnats av båda typerna av fred.

Grekiska och romerska civilisationer visade i sin tur att spridningen av religioner och falska gudar inte utgjorde större motstridiga problem för deras befolkningar. Alla var fria att tjäna och dyrka den gudom de valde. Men detta beteende förändrades plötsligt när den kristna tron lärdes ut. Detta har sin förklaring: till skillnad från falska gudar är den sanne Guden inte en delaktig; han är svartsjuk och kräver exklusivitet i sina utvaldas hjärtan, vilket plötsligt blev mycket sällsynt. Men denna svartsjuka Gud är också den personifierade perfekta kärleken, så hans hämndlystna vrede mot sina fiender är sällsynt. Hans utvalda återspeglar kärleken till denna Gud, "*barmhärtig, rik på godhet, sen till vrede*", som han beskriver sitt namn i 4 Mos 14:18: "*Herren är sen till vrede och rik på godhet, förlåter missgärning och uppror, men han friar inte den skyldige, utan hemsöker fädernas missgärning på barnen in i tredje och fjärde generationen.*" Denna sanna kärlek är kännetecknet för den sanna relationen som återställts med Gud genom Jesu Kristi försoningsoffer. Men denna sanna kärlek saknas i alla förfalskningar av hans Utvalde. Guds kärlek predikas där, men återges inte. Dessutom påstår sig anhängare älska Gud, men vittnar genom sina gärningar om att de inte tar hänsyn till hans vilja som uppenbaras i hans heliga Bibel. Den som älskar Gud prioriterar honom i hela sitt liv och den minsta av hans bibliska uppenbarelser väcker hans fulla intresse. Det är för att jag inte såg denna frukt hos de kristna omkring mig som jag inte kunde be om dop. Så när detta onormala beteende klargjordes i ljuset av överträdelsen av Guds heliga sabbat, kunde jag överlämna mig åt honom. Det finns ingen verkan utan orsak, inte heller en orsak utan verkan. Människan är inte ett träd, utan liksom ett träd bär hon frukt. Och den goda eller dåliga kvaliteten på denna frukt beror på hennes personliga natur, men också på hennes religiösa intellektuella arv. Faktum är att den långa freden på 77 år som uppnåts sedan 1945 möjliggjordes av den religiösa ointresset hos västerländska befolkningar. Männen blev toleranta enbart på grund av sitt förakt för det religiösa subjektet. Och Gud tillät den västerländska mänskligheten att visa dess frukter för att uppfylla demonstrationen av ett liv byggt på djävulens demoniska värderingar. Och som Ords. 29:18 säger, "*utan uppenbarelse är folket utan hämningar*" och "*utan hämningar*", gick västvärlden så långt att den legitimerade och legaliserade de styggelser som den fördömde år tidigare. I samband med den nuvarande ekonomiska och krigsmässiga katastrofen kommer falska kristna religioner att återfå sitt tidigare hatiska sinnestillstånd. Och här måste vi gå tillbaka århundraden för att i år 321 finna övergivandet av sabbaten, som är källan till mångfaldigandet av aspekterna av falsk kristendom. Den sanna är i ständig överensstämmelse med den standard som fastställdes av Herren Jesu Kristi apostlar. Och från den första till den sista falska Kristus ignoreras, föraktas och ersätts sabbaten av den hedniska "den obesegrade solens dag", som hedras på den första dagen av den romerske kejsaren Konstantin som instiftade den och av alla hans hedniska dyrkare som omvändes under hans regeringstid.

Vet du varför människor, troende och kristna, underskattar vikten av att hålla sabbaten och andra gudomliga förordningar, som Gud kräver ska äras och genomföras? Svaret är mycket enkelt: Gud är evig och människan är dödlig.

Hennes liv är mycket kort, och därför lever och bygger hon sig själv i okunnighet om vad Gud upplevde före henne. För år 321 bevittnade han det obehagliga skådespelet av att se kristna föredra att lyda sin romerska kejsare snarare än honom, deras Skapare och Fader, deras Herre och Mästare och deras Frälsare. Vad ingen jude av kött och blod av Abrahams efterkommande någonsin gjorde, vågade en hednisk romersk kejsare göra. Han förvrängde och förstörde ordningen i det jordiska frälsningsprogram som Gud inristade i tiden genom att inrätta veckan. Den första dagen som är tillägnad vila är meningslös, eftersom Gud inte satte sin vila i början av veckan, utan bara på den sjunde och sista dagen i våra veckor. För denna vila kan bara erhållas vid slutet av den tid som är satt för utväljandet av hans utvalda, det vill säga vid slutet av 6000 år som profeterats av veckans första sex dagar. Dessutom vittnar intelligensens logik om att vila bara uppskattas efter en prövande, moralisk trötthet, när det gäller Gud. Eftersom hans trötthet orsakas av den synd som utövas i stor utsträckning över hela jorden av alla människor; medan Jesus Kristus kom för att offra sitt liv på ett kors som restes av romarna för att just "***göra slut på synden***". Uppenbarligen lyckades han inte, på den kollektiva nivån på ett uppenbart sätt. Men hans förslag riktar sig individuellt till var och en av hans mänskliga varelser spridda över jorden, och detta förklarar det svaga resultat som observerats som han själv hade profeterat när han sa i Matteus 22:14: "***ty många är kallade, men få är utvalda*** ." Gud tvingar ingen att lyda honom för att bli frälst av honom. Den som inte tvekar att tvinga genom förföljelse, tortyr och död är Satan, fienden till Guds läger. Det är därför varje religion som förföljer inte är av Gud utan av djävulen. Om religion förföljer, beror det på att den inte har någon relation till den sanne Guden, kärlek och rättvisa. Gudomlig rättvisa erbjuds endast i Jesu Kristi namn, vilket redan minskar antalet av de kallade. Sedan bär de som Jesus Kristus rättfärdiggör frukt jämförbar med hans, och där minskas listan över de kallade ytterligare. I helgelsens sista skede är den kallade på vägen till utkorelsen, vittnar om Gud med osviklig trohet och ger sig själv andlig näring med allt det ljus som han ger honom. Och hans utvalda kan således ha gemenskap med honom, sanningens Ande som identifierar dem som tillhör honom.

I de falska kristusarnas läger, den 7 mars 321, lades den doktrinära grunden för den nuvarande romersk-katolska kyrkan genom övergivandet av sabbaten. Helt logiskt var det i själva Rom som Konstantin I:s kejserliga dekret kraftfullt ^{genomfördes} av hedningar som falskeligen konverterat till den kristna tron. Den officiella kristna kyrkan representerades av dessa mycket talrika falska kristna, och antalet är lag. Genom att ha satt stopp för förföljelserna mot hedningarna hade kejsar Konstantin vunnit deras uppskattning och därmed fått rykte om sig att vara en fredsmäklare. Men detta var bara en fälla, för hans hjärta förblev hedniskt och dominerande. Så pass att när hans påbud väl hade utfärdats, förföljde och straffade han hårt de kristna som ville förbli trogna den av Gud helgade sabbaten. Och vi vet att djävulen aldrig har gett upp att förfölja Guds sanna utvalda. Han kan dock bara göra det när Gud tillåter honom. Vi har dock dragit nytta av den religiösa fred som Gud har påtvingat sedan 1844 och den upphörde 1995 med attackerna från islamistiska muslimska grupper. År 2022 bevittnade vi en stor konfrontation mellan två kristna religioner, katolicismen och

ortodoxin, som redan stred mot varandra i det forna Jugoslavien på 1940- och 1990-talen; ett ämne för hat som bara väntar på att återuppväckas. I det nuvarande kriget i Ukraina finner vi den amerikanske presidenten Joe Biden, en katolsk ledare för en officiellt protestantisk nation, det katolska och ortodoxa Ukraina, och det ortodoxa Ryssland som stöds av muslimska tjetjener. Och det måste förstås att den främsta orsaken till nationalism är människors religiösa, till och med ateistiska, engagemang. När Gud befäller det väcker demonerna i människors sinnen en önskan att eliminera dem som inte liknar dem på alla områden, politiska, ekonomiska och religiösa. De kan inte längre tolerera andras olikheter och organiserar separationer och omgrupperingar som våra samtida kallar etnisk rensning. Men oavsett de mänskliga orsakerna är dessa beteenden frukterna av den gudomliga förbannelse som har drabbat hela mänskligheten sedan Adam och Evas synd. Jag påminner dem om att Gud verkligen har gett mannen företräde, eftersom det är till honom han vänder sig först, efter att paret har syndat. Hans dominans över kvinnan medförde nackdelen att han var ansvarig inför Gud för de fel hon kunde begå. Med tiden förändras inte Guds dom och han håller fortfarande ledarna ansvariga och skyldiga för de fel de tillfogar hans skapelser.

Religionen som etablerades i Rom år 321 antog därför den första vilodagen som de romerska hedningarna tillägnade åt dyrkan av den "obesegrade solen". Vid den tiden presenterades inte ändringen av vilodagen som att den skulle fira Jesu Kristi uppståndelse, vilket det förklaras idag i falska kristuskyrkorna. Kejsar Konstantin gav ingen annan förklaring än denna: "vi får inte längre juda genom att vila på den sjunde dagen som judarna." Denna order att inte längre juda motsatte sig kategoriskt Kristi lära som tvärtom sa i Johannes 4:22: "*ty frälsningen kommer från judarna* ." Denna order att inte längre juda ogiltigförklarade de 15 århundraden av det gamla förbundets historia, som egentligen började på Moses tid med hebréernas avfärd. Och under dessa omständigheter levde detta folk den typiska erfarenheten av religiös omvändelse. Slitna från synd (Egypten) är syndarens mänskliga själ skyddad av Kristi blod (påskalammet). Sedan leder Gud henne till berget Sinai där han undervisar henne och låter henne upptäcka de lagar hon måste lyda (hans tio budord). I öknen, isolerad med Gud, lär hon sig hans hälso- och kostregler, och endast för det gamla förbundet, ritualerna kring hans religiösa högtider som Kristi död kommer att uppfylla och göra föråldrade. Vem kan påstå att Gud organiserade dessa saker för att göra dem oanvändbara? Från detta gamla förbund försvinner endast de ritualer som Kristi död uppfyllde. Principen om lydnad förblir därför intakt, och normerna för denna lydnad uppenbaras fortfarande i de skrifter som Mose och hans efterträdare, välsignade av Gud, lämnade efter sig.

För att fullt ut inse vikten av dessa saker måste vi slita oss loss från vår världsliga vardagsrutin, som utgör en bedräglig bakgrund som leder till döden för dem den förför och fängslar. Gud är osynlig, men levande och allsmäktig, och det är bara i anden som vi kan förstå hans högsta verklighet. Det himmelska livet utvecklas parallellt med vårt, osynligt, men lika aktivt, och vi kommer att upptäcka det som det är, vid Jesu Kristi återkomst, han som kommer att sätta stopp för denna synbegränsning som har präglat oss sedan Adam.

I den romersk-katolska kyrkan bar den första dagen namnet på den astrala gudomen, den "obesegrade solen", och under detta namn identifierade uppriktiga kristna en allvarlig synd som begåtts mot Gud. Det är därför detta namn i latinska länder övergavs och ersattes av namnet "Herrens dag". Djävulens missgärningar maskerades således helt. Det kopplades till Kristi uppståndelse, och därmed utgjorde dyrkan av den första dagen inte längre ett problem för nya konvertiter. Förutom att den store skaparguden var frustrerad och irriterad av sina upprepade svek. Han reagerade sedan med dramatisk logik. "Eftersom dessa människor som påstår sig vara min frälsning förespråkar Roms förordningar, må Rom härskas över dem i all sin stränghet!" Och så var det som de otrogna kristna överlämnades av Gud till den romerska kejsarliga regimen som etablerades år 538. Villkoren för dess etablering berövade den all legitimitet. Den första påven som installerades var en intrigmakare vid namn Vigilius. Han utnyttjade sin relation med Theodora, den prostituerade dansösen som giftes av kejsar Justinianus I för att få sin religiösa dominans över den nuvarande påvliga katolska regimen. Redan drabbad av den nya "söndagens" förbannelse, drevs Silverius, Roms biskop vald av Roms otrogna kristna, ut och landsförvisad. Här har vi handlingar mer politiska än religiösa som belyser vad den romerska påveregimen kommer att representera på jorden. Vid den tiden var få människor utbildade och religiösa läror förmedlades av män i den påveregimen. I dessa tider av andligt mörker tillåter sig påvarna att modifiera texten i Guds tio budord, skrivna av Guds eget finger på stentavlor som gavs till Mose. Under förevändning att främja deras memorering ersätts originaltexterna med mycket korta meningar och på så sätt försvinner varningarna om välsignelser och förbannelser i den nya aspekt som presenteras. Den värsta skandalen riktar mot det andra budet där Gud fördömer dyrkan av avgudabilder och statyer; påven tar bort det helt. Men för att behålla siffran tio kommer han att fördubbla budet om äktenskapsbrott och därmed rikta in sig på köttets synd för att få människor att glömma sin synd mot Anden. Termen "sjunde dagen" i det fjärde budet försvinner och ersätts av den ultrakorta formeln: "på Herrens dag skall ni vila". De omvända massorna läser inte Bibeln utan håller sig till vad prästerna lär dem. Och de motsträviga utnyttjar hoten från helvetet, hot som är mycket verkliga men felaktigt tolkade. För utan Guds intelligens och den kronologiska förståelsen av de fakta som uppenbaras i apokalypsens profetia tolkas "*eldsjön*" som inte kommer att existera förrän i slutet av det sjunde årtusendet som ett permanent helvete där demoner för evigt får de fördömda att lida i eld, dömda till detta fruktansvärda öde. Nu påstår påven sig kunna öppna och stänga tillträdet till helvetet. Man kan då förstå varför kungar själva, herrar och vanliga människor fruktar påvlig makt i mörka tider. Påvliga påståenden tros, och regimen utnyttjar situationen för att bli betjänad, hedrad och berikad av de offer som förförts och bedragits av dess lögnare. Den kan således manipulera kungar och använda deras sekulära makt för att tvinga de motståndskämpar som den kallar "kättare" till katolsk konvertering, till den grad att de torteras och avrättas, på bål eller med andra ännu mer fruktansvärda instrument. Och antalet av dessa "kättare" kommer att växa avsevärt med översättningarna och tryckningen av Bibeln, vilket gör det möjligt för dess läsare att upptäcka de sanna ord som talats av Gud och hans profeter. När den påvliga regimen ser sina lögnare avslöjade, hetsar den upp de

katolska ligornas hat mot protestanter som anses vara "kättare". Okunniga varelser, övertygade av katolsk legitimitet, riktar alla sina attacker mot dem som prästerna presenterar för dem som varelser bebodda av djävulen. De uppfinner och hittar förevändningar för att framföra sina falska anklagelser, eftersom lögnens fader inspirerar och leder dem utan att de misstänker det. Många tror uppriktigt att de ärar Gud genom att driva ut de "ogudaktiga". Och denna punkt är viktig, eftersom vid Kristi återkomst kommer samma blinda hat att rikta sig mot Jesu Kristi sista utvalda, vars enda förebrående fel kommer att vara att de fortsätter att respektera resten av den heliga, gudomliga sabbaten på den sjunde dagen.

Vilka kommer att agera så här i detta sista sammanhang? Samma människor som idag rättfärdigar utövandet av förstadagens söndag och förkastar legitimiteten av sjundedagens sabbat. Den mest humanistiska karaktären idag kan i detta sista sammanhang bli mer vildsint än ett "**lejon**" med vassa "**tänder**". Detta är vad Jesus profeterar i bild i Upp. 9:8: "*De hade hår som kvinnors hår, och deras tänder var som lejontänder*". Sammanhanget kommer att förändras helt, och upproriska män kommer att bli upprörda och mycket starkt vrede över "**Guds plågor**" som kommer att drabba dem så snart nådatiden är över: "**de sju sista plågorna av Guds vrede**" som presenteras i Upp. 16.

Den romerska påvekyrkan uppförde sig således på ett monstruöst sätt, och dessa skulle inte betraktas som "ungdomssynder", som den tolkar det. För om förhållandena hade förblivit gynnsamma för den, skulle den fortfarande agera på samma sätt idag. Den avstod aldrig från att införa omvändelser förrän den förlorade stödet från monarkierna som försvagats av den franska revolutionsregimen och dess berömda halshuggningar av kungliga, religiösa och aristokratiska överhuvuden. Gud straffade den således för dess brott medan de väntade på den yttersta domen. Men i det protestantiska lägret antog ytligt religiösa människor i sin tur politiska beteenden som fördömdes av Jesus Kristus. De tog till vapen och återgäldade slag för slag mot kämparna i de katolska ligorna. Och så här fick de på varandra följande "religionskrigen" utseendet av en strid där blodtörstiga och köttätande vilda "**djur**" **drabbade samman**. I Upp. 8:11 skyller Gud detta djävulska utfall på den påvliga katolska kyrkan som avbildas av "**stjärnan**" som heter "**Malört**": "**Stjärnans namn är Malört, och en tredjedel av vattnet blev till malört, och många människor dog av vattnet, eftersom det blev bittert**". Religiöst eller inte, hat är smittsamt och slutar med att hetsa upp mängder av människor.

Innan den påvliga regimen attackerade "protestanterna" utlöste den fientligheter mot religionen islam, som uppstod i Arabien kort efter upprättandet av den romerska påvliga regimen, dvs. efter 538. Efter katolicismens spridning i Arabien grundade profeten Muhammed sin religion: islam, ett arabiskt ord som betyder "underkastelse". Ordet har en dubbel betydelse: människan underkastar sig Gud, men hon måste också med våld, om nödvändigt, kuva den icke-troende, till vilken hon knyter alla dem som motsätter sig hennes religiösa uppfattning. Nu, under förevändning att befria de historiska heliga platserna för Kristi liv och död, beordrade påven Urban II först krigiska "korståg" för att driva ut muslimerna från dessa platser. Okunnigheten hos både hög och låg ledde kungar att nitiskt kasta

sig in i mordiska krig, helt värdelösa för Gud, mot de muslimska folkens arméer. Orättfärdiga massakrer begicks således av de västerländska kristna korsfararna. Om jag förklarar dem onödiga, är det med goda skäl, eftersom Gud i Daniel 9:26 uppenbarar sitt beslut att förstöra Jerusalem och dess heliga platser: "*Och efter sextiotvå veckor skall en Smorde utrotas, och han skall ~~inte ha någon efterträdare.~~ ingen för honom . Folket med en ledare som kommer kommer att förstöra staden och ~~helgedomen, heligheten, och dess slut kommer som genom en översvämning~~ ; det är fastställt att förödelserna kommer att vara till slutet av kriget. "* Och denna förstörelse av Jerusalem presenteras som en konsekvens av judarnas förkastande av Messias Jesus. Det är därför frivilligt att Gud lät romarna förstöra Jerusalem år 70, för att från dessa platser ta bort intresset för de vidskepliga pilgrimsfärder som den katolska tron ville återställa och vidmakthålla fram till vår tid; i detta vidarebefordras av de evangeliska protestantiska grupper som bildats i USA. Man kan därför i denna falska mystiska iver märka frukten av en fullständig okunnighet om vad den kristna tron verkligen representerar. I vår sluttid har Gud gjort Jerusalem till en förbannad plats dit falska troende från alla monoteismens religioner flockas. Deras dyrkan av dessa platser är baserad på ren avgudadyrkan. Och de som gör detta upprepar judarnas fel som hedrade stentemplet och förkastade köttets och andens tempel som Jesus Kristus utgjorde.

Orsakerna till det intensifierade hatet intensifieras i vår tid och i aktuella händelser, jag noterar en. När president Macron återvände från Kina, på planet som hämtade honom och i närvaro av journalister, gjorde han ett uttalande som väckte ilska hos några av hans europeiska kollegor. Han sa: " Det värsta vore att tro att vi européer skulle följa efter i denna fråga och anpassa oss till den amerikanska takten och en kinesisk överreaktion... Fällan för Europa skulle vara att i det ögonblick då det lyckas klargöra sin strategiska position, när det är mer strategiskt autonomt än före Covid, är fångat i en störning av världen och kriser som inte skulle vara våra. " Det är uppenbart att han nämnde fallet med ön Taiwan, som Kina vill återta kontrollen över. Men just denna position irriterar nationer som Polen, som baserar sitt hopp om att besegra Ryssland på sammanhållningen av europeiska nationer som är i linje med den amerikanska positionen. Jag noterar hos vår unge president en häpnadsväckande och överraskande glimt av klarhet, eftersom hans position återger general de Gaulles som inte ville underkasta sig Amerikas dominans. Jag noterar dock att denna deklaration fördömer de åtaganden om att följa ledaren som européerna och honom själv redan gjort i Ukraina-affären. Amerikanerna förband sig nämligen till Ukraina utan att oro sig för européernas individuella åsikter. Man kan alltså säga att de reagerade i enlighet med sina politiska och ekonomiska intressen, som kroniskt är fientliga mot Ryssland. Ukrainas fall skiljer sig dock från Taiwans genom att dess självständighet officiellt erkändes och de som stöder det gör det i namn av respekt för nationella rättigheter som förbjuder aggression mot deras land av ett annat land. Detta är inte fallet för Taiwan, som officiellt förblev kinesiskt och aldrig erhöll eller begärde en oberoende nationell status. Liksom general de Gaulle skulle president Macron vilja leda ett självständigt Europa, men han ställs inför inflytande från tidigare östblocksländer som Polen, som hatar Ryssland och kom till Europa bara för att finna USA:s väpnade sköld. President

Macrons problem är att hans uppvaknande och hans önskan om europeisk självständighet sker vid fel tidpunkt och redan för sent. Eftersom han själv gynnade amerikanskt inflytande i Europa och i Frankrike i sitt eget land, är det för sent att gottgöra de misstag som gjorts; Detta gäller i ännu högre grad eftersom Europa är ekonomiskt försvagat och förseningen av den europeiska upprustningen blir ouppnåelig med tanke på den tid som återstår innan dess gudomliga straff med den "**sjätte trumpeten**". Dessutom framträder två läger som skiljer EU:s nationer åt: lägret av tidigare östblocksländer, stora anhängare av Ukraina, och lägret av grundarna av denna EU, inklusive Frankrike och, i viss mån, Tyskland, som har förblivit mycket självständigt.

Efter de olika orsakerna till mänskligt hat måste jag nu nämna uppvaknandet av ett mycket mer formidabelt hat: kärlekens Gud. För han uttrycker det och hävdar det tydligt redan i Ords. 8:13: "*Att frukta Jahve är att hata det onda; högmod och stolthet, den onda vägen och en vvänd mun, **det är vad jag hatar***". Jag erinrar mig att hat är kärlekens absoluta motsats och att allting existerar i absolut motsats. Om Gud skapade människan till sin avbild, är det därför att han själv är till människans avbild, men i sin fullkomliga gudomlighet. Hon kan därför hata eller älska som hon kan förbanna eller välsigna. Och i detta ämne måste vi överge detta budskap som förmedlats av de falska Kristusar som säger: "Gud hatar synd men han älskar syndaren." Detta budskap glömmer att specificera då: syndaren som omvänder sig och bär omvändelsens frukt; vilket sedan 1844 inte motsvarar situationen för kristna som rättfärdigar överträdelsen av Guds bud; den andra och fjärde, bland katoliker och ortodoxa; den fjärde, även bland protestanter och anglikaner. Nu, i sig självt, sedan 1844, gör föraktet mot den av Gud helgade sabbaten dem skyldiga till att bryta hela de tio budorden, enligt Jakob 2:10: "*Ty den som håller hela lagen, men ändå syndar i ett enda bud, är skyldig till alla*". Jag ger denna vers följande betydelse: den som avsiktligt bryter mot ett enda Guds bud, vittnar om att han bryter mot det första av buden där Gud säger: "*Du skall inte ha andra gudar än mig*". Ty den som inte lyder lyder en annan gud, djävulen, inför den sanne och enda Guden. Från och med då är all annan lydnad meningslös. Och även i Jesu Kristi namn blir försoning med Gud då omöjlig.

Sedan 1945 har ondskan bara ökat över hela världen, särskilt i det västerländska lägret som segrade efter andra världskriget. Amerikanska kemister utvecklade "DDT", ett insektsmedel som gjorde dem till de första "**jordens förgörare**" som Gud fördömer i Upp. 11:18: "*Folken blev vredgade, och din vrede har kommit, och tiden är inne att döma de döda, att belöna dina tjänare profeterna, de heliga och dem som fruktar ditt namn, små och stora, och att förgöra **dem som förgör jorden***". » Och mycket logiskt sett gör "**de som fördärvar jorden**" det under den främste "Förstöraren" eller "*kungen*", varvid detta ord förstörare översätts till hebreiska och grekiska med "*Abaddon och Appolyon*" i Upp. 9:11: "*Och de hade över sig som kung ängeln i avgrunden, vars namn på hebreiska var Abaddon, och på grekiska Apollyon*". Redan 1945 bevisade USA sig värdiga denna titel "Förstörare" genom att först använda kärnvapen mot städerna Hiroshima och Nagasaki. Och de kommer att vara de första att använda dem igen för att förgöra Ryssland i det tredje världskriget som

tar form i vår tid. I vår slutliga tid har USA erbjudit hela världen ytterligare ett onskans instrument: internetkommunikationsnätet. De har kastat detta "trådbundna nät" över folken som man kastar ett nät för att fånga fisk. Ursprungligen var internet reserverat strikt för amerikansk militär kommunikation. Sedan detta nätverk erbjöds för civilt bruk, kostnadsfritt och med frihet, upptäckte amerikaner, och sedan andra västerländska folk, nöjet med virtuella utbyten. Internet erbjuder alla möjligheten att visa upp sina olika talanger. Det uppmuntrar stolthet och en exhibitionistisk anda. Sedan tog handeln över det, och även nationella offentliga tjänster; detta fortsatte tills hela världen var uppkopplad och placerad under uppfinnarens, den amerikanska maktens, kontroll. Detta onda är oåterkalleligt, eftersom de ungdomar som utvecklas med det blir oförmögna att se dess farliga och dödliga aspekt. Ändå saknas exempel inte. Internet skapar och avskaffar människors individuella rykte. Vissa perversa barn använder det för att skuldbelägga svaga och känsliga barn genom förnedrande meddelanden, vilket omedvetet driver dem till självmord. Lusten att behaga har fått tag i unga människor; på deras bloggar samlar de in antalet "följare", eller fans som följer dem. Röster för eller emot avges således, vilket resulterar i det falska intrycket av att vara viktiga. Och när detta onda erövrar sinnena växer också onskans normer. Det gamla förbudet blir legitimt och lagligt. Utan gudomlig lag, som sätter normen för gott och ont, " *är folket utan hämningar* ", och endast Gud vet till vilken nivå detta onda fortfarande kan stiga. Så låt oss i dessa verser titta på de saker som väcker Guds hat mot dagens upproriska mänsklighet.

Jes. 61:8: " *Ty jag, Herren, älskar rättfärdighet och **hatar rov med orättfärdighet** . Jag skall trofast ge dem deras lön och sluta ett evigt förbund med dem.* "

Jer. 44:4: " *Jag har sänt till er alla mina tjänare profeterna. Tidigt på morgonen sände jag dem och sade till er: **Gör inte dessa styggelser som jag hatar.*** "

Amos 5:21; 6:8: " ***Jag hatar, jag föraktar era högtider** , jag kan inte stå ut med era sammankomster .../... Herren, YaHWéH, har svurit vid sig själv; YaHWéH, härskarornas Gud, har sagt: **Jag avskyr Jakobs högmot och hatar hans palats** . Jag skall ge staden och allt som är i den.* "

Sak 8:17: " ***Ingen skall tänka ont i sitt hjärta mot sin nästa, och ni skall inte älska falska eder, ty allt detta hatar jag** , säger Herren.* "

Mal. 2:16: " ***Ty jag hatar skilsmässa** ", säger Herren, Israels Gud, "och den som **höljer sin mantel med våld** ", säger Herren Sebaot. Var därför uppmärksam på er ande **och var inte trolösa** ! "*

Upp. 2:6: " *Men detta har du, att du hatar nikolaiternas gärningar, **vilka också jag hatar** .* "

Sammanfattningsvis hatar Gud allt som strider mot hans värderingar, vilka uttrycks genom trofast och sann kärlek, det vill säga kärlek och sanning, så som de förkroppsligades och manifesterades i Jesus Kristus och som han vill finna i sina utvalda ända till världens slut enligt Upp. 3:14: " *Skriv till ängeln för församlingen i Laodicea: Detta säger han som är Amen, **det trogna och sanna vittnet** , begynnelsen på Guds skapelse: Han som var början av Guds skapelse*

"bekräftar dess värden" *vid tiden för slutet* "av denna gudomliga jordiska skapelsehistoria.

Gudomligt hat väcktes inte utan orsak, eftersom Covid-19-virusets uppkomst i Kina 2019 var Guds svar till den kinesiske presidenten, eftersom han hade uttryckt en önskan och plan att modifiera texten i den Heliga Bibeln. Sedan återvände kriget i Europa i Ukraina. Och även här är det inte utan anledning. Detta land, berusat av frihet, levde i en anarkisk situation, oförmöget att hitta en politisk balans, hela regimen var korrupt och monstruösa styggelser utövades och utvecklades där. Jag samlade in skrämmande vittnesmål från Joel, min broder i Kristus, en utmärkt dokumentär, om vad som hände i Ukraina. Och utan att gå in på detaljer, låter detta vittnesmål oss ensamt förstå varför Guds vrede föll över detta ukrainska folk. Rika politiker begick bedrägerier och begick tillsammans med en vän, son till en oligark, en mäktig man, hundra mord. Identifierade, de släpptes fria och brotten upprepades; En sådan nivå av korruption har sällan uppnåtts ... kanske och bara i Sodom och Gomorra, städer där perverst sexliv och mord var normen som hade blivit outhärdlig för Gud. Det är därför inte utan anledning som det kommande kärnvapenkriget började i detta land, Ukraina. Vi vet också att dess unge president, vald sedan 2019, året för Covid-19, var en skådespelare som gjorts populär genom sina vulgära och sexuellt perversa offentliga excentriciteter. Han förkroppsligade ensam ondskan i hela det moderna samhället avskuret från Gud. Det var också i Ukraina som de djärva sexistiska Femen dök upp, visade upp sina bara bröst och använde sina kroppar för att publicera sina vulgära feministiska slagord. Och utöver dessa saker lyste den nazistiska ondskan som ärvts från andra världskriget officiellt där, representerad av Azovgruppen, ärvd från nazistledaren Stepan Bandera; men denna nazism riktade sig ännu inte mot judendomen. Jag hörde till och med från ukrainska kvinnor att deras land var fäst vid hedniska festivalfiranden som glattade dem ... bägaren var full, västvärlden och resten av jordens folk kommer att få dricka den, till sista droppen.

I de senaste nyheterna avslöjar två fakta två budskap. Det första gäller avslöjandet av hemliga militära meddelanden av en 21-årig man som agerade för att "skråa upp" och imponera på sina webbpartners. För modern ungdom är internet ett spel där utmaningarna är oändliga. Det andra faktumet gäller en video som cirkulerar på internet. Efter de som presenterats av den islamiska gruppen DAESH, är det den här gången halshuggningen av en ukrainsk soldat av en rysk soldat omringad av sin väpnade grupp. Nyheten får människor att rysa av fasa och terror, men det är bara en bekräftelse på en nivå av hat som kommer att fortsätta att växa och bli utbredd i alla militärläger som kommer att delta i tredje världskriget. Halshuggningar utgör ett ämne för internationell "terror" som kopplar denna "*sjätte trumpet*" till den "*fjärde*", vilket Gud uppenbarar genom att tillskriva den "*fjärde*" karaktären av "*andra ve*" som faktiskt betecknar den "*sjätte*"; Så efter den franska terrorn och dess giljotin 1793-1794 kommer vår tids "terror" med muslimska och ryska halshuggningar.

Lärdomarna i Daniel, Andra Krönikaboken och Andra Kungaboken visar att de tre deportationerna av israeliterna till Babylon har en progressiv intensitet. Vårt tredje världskrig är, i sina internationella proportioner, jämförbart med den

tredje deportationen av judarna. Således, precis som kung Nebukadnessars tredje attack resulterade i Israels nationella förstörelse, är det tredje världskriget avsett att förstöra den nuvarande ordningen av världens nationer. Fram till dess att de är oberoende kommer dessa nationer att vara mer eller mindre delvis förstörda och förlora sin självständighet. De överlevande från konflikten kommer alla att ställa sig under en enda universell regering som upprättats av Amerikas förenta stater, fram till Jesu Kristi återkomst, som kommer att förgöra dem.

Illusionernas marknad

finns denna " **illusionernas marknad** " ? På vår planet som heter Jorden.

Innan jag utvecklar denna studie, minns jag dessa verser från 1 Kor 2:9 till 15 som citeras i Bibeln där aposteln Paulus, genom Anden, säger: " *Men som det står skrivet: 'Vad öga inte har sett och öra inte har hört och ingen människas hjärta har kunnat tänka sig, **det har Gud berett åt dem som älskar honom** .' "* ***Gud har uppenbarat dem för oss genom Anden*** . Ty Anden utforskar allt, ja, Guds djupheter. Ty vem bland människor vet vad en människa har, utom den människans ande som är i henne? Så vet ingen vad Gud har, utom Guds Ande. ***Vi har inte fått världens ande, utan Anden som är från Gud , för att vi skall veta vad Gud har gett oss . Och detta talar vi inte med ord som mänsklig visdom lär oss, utan med ord som Anden lär oss, i andliga ord, när vi talar om andliga ting . Men den naturliga människan tar inte emot det som Guds Ande har, ty det är dårskap för henne, och hon kan inte förstå det, eftersom det bedöms andligt. Men den andliga människan dömer allt, men själv döms han inte av någon . Ty vem har känt Herrens sinne, så att han kan undervisa henne? Men vi har Kristi **sinne** .***

Enligt dessa verser finns livets förklaring endast i Gud, och därför dold i hans osynlighets hemlighet. Och detta faktum ensamt rättfärdigar titeln på denna studie, som får mig att definiera det jordiska livet som " **illusionernas marknad** ". På denna jord blir alla människor lurade av sina ögon, och så snart de analyserar olika situationer och ämnen förvrängs deras omdöme eftersom de inte tar hänsyn till det grundläggande kriteriet som tillsammans representerar kraften, intelligensen och visdomen hos Skaparen Gud som leder och sätter allt i rörelse. " *Djurmänniskan* " tillskriver en ledande roll till mänskliga orsaker som bara är konsekvenserna av fel som begåtts mot Gud.

Människor är omedvetna om att även när de förnekar hans existens, så leder och manipulerar Gud dem. När en folkomröstning föreslås, kommer det slutliga resultatet att vara det som Gud vill uppnå för att fullborda sitt projekt, sitt program, vilket kommer att genomföras över alla folk på jorden som han suveränt dominerar. Och detta gäller alla folk, hedningar, judar, kristna och muslimer, spridda över hela jorden. Mänsklighetens situation är därför, på det synliga planet, verkligt illusorisk. Hedniska folk utvecklas och lever således i " **illusionen** " av straffrihet, men religiösa folk gör detsamma, eftersom ingen av dem över hela jorden befinner sig i en position att bli välsignad av Gud, vilket jag har visat många gånger i tidigare lektioner.

Omvänt, från "*djurmänniskan* ", den "*andliga människan* ", som jag påstår mig tillhöra med de givna bevisen, analyserar jordiska fakta utifrån de prioriterade data som representerar och förtjänar Skapargudens uppenbarade dom. Ty de sanna orsakerna till de konsekvenser som våra ögon ser är uppenbarade av Honom. Och för den "*andliga människan* " spelar formen av dessa konsekvenser liten roll, eftersom de kan vara av mycket olika standarder och det väsentliga för själarnas frälsning är att exakt veta orsakerna till varför Guds vrede faller över människorna och överlämnar dem till sin förbannelse och undergång, sjukdom och död. När Gud beslutar att slå till mänskligheten organiserar han folk och sätter dem mot varandra av olika skäl som oftast främjar förbittring som väcks av orättvisa. För att få dem att konfrontera varandra finns det många medel: att göra anspråk på samma land, ett arv, eller rasistisk eller religiös diskriminering och andra orsaker till orättvisa och ilska. Alla dessa saker rättfärdigar "**hatets uppvaknande**", ett tema som diskuterades i den föregående studien.

Denna "**illusionernas marknad**" belyser särskilt den rådande explosiva globala situationen. Genom att organisera sin "*sjätte trumpet*" väcker vår Gud bara det lidande som västvärlden orsakat under den långa fredsperiod som den har gynnats av och använt för att kolonialt dominera jordens andra folk under lång tid. Tack vare sin seger över sina tyska, italienska och japanska axelmaktsfiender införde västvärlden, lett av USA, sina värderingar, sina internationella lagar gällande nationer och handel. I avsaknad av en motkraft av lika stor styrka betraktades och infördes dessa västerländska värderingar som internationella värderingar. Men idag fördöms och utmanas detta tillstånd av Ryssland, Kina, Indien, Iran, många afrikanska folk och de största länderna i Sydamerika. Alla dessa länder, som drar nytta av den långa fredsperioden, har blivit rikare och kräver nu att västerlänningar verkligen tar hänsyn till deras åsikter. Och det är tydligt att de delar ett gemensamt hat mot det dominerande och imperialistiska USA, vars kapitalism, född i England, rättfärdigade den koloniala utveckling som utnyttjade dem under lång tid.

Kan något vara mer "**illusoriskt**" än att se västerländska folk bygga projekt för de kommande femtio åren, när mänskligt liv på vår jord fortfarande bara har sju år kvar? Denna siffra på femtio år får mig att påpeka för er att i Bibeln representerar varaktigheten fyrtionio år, eller sju gånger sju år, vad Gud kallar ett jubileum. Emellertid förflöt 49 år, eller ett helt jubileum, mellan två finansiella chocker orsakade av stora energikriser: den plötsliga 40-procentiga höjningen av oljepriset 1973 och den plötsliga, fortfarande okvantifierade, höjningen av gas- och elpriset 2022. Men den här gången är blind och foglig europeisk efterlevnad den enda boven i dramat. Eftersom det var genom att följa USA:s beslut som Europeiska kommissionen antog sanktionerna mot Ryssland och därmed först vägran att använda dess gas som såldes till ett fördelaktigt pris av det ryska företaget Gazprom. Vilka gynnades av brottet? Till de amerikanska och norska leverantörerna som ersatte det.

Å andra sidan är ryska och ukrainska rättigheter till landet Ukraina mycket diskutabla. Eftersom Ukraina, som blev självständigt 1990, delvis bestod av polacker och ukrainare och även en betydande del av ryssar. Och när sprickan inträffade med "störtandet" av den valde ryska presidenten, valde vissa ryssar att

förbli ukrainska även om det innebar att strida mot Ryssland; vilket gör denna opposition till ett inbördeskrig, där väst inte hade någon rätt att ingripa. Det är troligt att det motsatta också inträffade, för när ett inbördeskrig bryter ut i ett land uppstår alla scenarier, och situationen motsätter sig också religiösa val som är lika förbannade av Gud som varandra. En stor oordning provoceras således fram, som motsätter sig mycket verkliga effektiva legitimiteter. Inför denna oupplösliga situation råder visdomen att endast hålla sig till de orsaker som Gud ger till sin organisation av denna konflikt. Och hans svar finns inte i det illusoriska livet, det ges i Bibeln, i dess uppenbarelse som bygger successivt och kompletterar Daniel och Uppenbarelsesboken. Och vad upptäcker vi i dessa uppenbarelsen? Förbannelsen som Gud slagit över kristendomen sedan den 7 mars 321, för att den övergav utövandet av den heliga sjundedagssabbaten som Gud helgat sedan världens skapelse. Detta är den enda lärdomen vi måste behålla från de 34 kapitlen i Daniels och Uppenbarelsesboken. Men genom att presentera saker på detta sätt förminskar jag inte dess betydelse; tvärtom, jag lyfter den till den högsta nivån. För evangeliet och frälsningen i Kristus är saker som tydligt förklaras i de andra bibliska skrifterna om det gamla och nya förbundet. Rollen för dessa två profetiska böcker, Daniel och Uppenbarelsesboken, är att uppenbara detta övergivande av sabbaten som falska kristna religioner har utövat utan att inse hur dyrt de betalar för konsekvenserna. Och om de inte har kunskap om dessa konsekvenser, beror det på att Gud har uppenbarat dem, endast i dessa två profetiska böcker vars förklaringar ignoreras av dem och deras exegeter. **Illusionernas marknad** har lett dem till att tolka dessa konsekvenser som enkla historiska fakta på grund av människors ofullkomligheter. Men gudomligt straff är inte ett enkelt mänskligt faktum eftersom det bär ett anklagande budskap: du syndar mot Gud. Detta är fallet för alla " **trumpeter** " som presenteras i Uppenbarelsesboken 8 och 9. Sedan det förbannade året 321 har de slagit mot den otrogna europeiska kristenheten och den huvudsakliga orsaken förblev okänd för mänskligheten fram till 1844. Och om Gud inte hade tagit initiativet att uppenbara det för sitt prövade och utvalda adventistfolk från det datumet, skulle vi fortfarande vara okunniga om det. Själva tanken får mig att rysa av fasa. För så många sanningar är knutna till denna sabbat som Gud helgat, vilket rättfärdigar dess högsta helgelse! Vi kunde ha ignorerat att han profeterade om det sjunde årtusendet där de utvalda helgonen kommer att gå in för att döma, i himlen, de onda som är döda och försvunna på jorden. Vi skulle ha ignorerat att det återstod två tusen år efter vår Frälsares död för att träda in i det eviga livets härlighet i detta sjunde årtusende. Dessa dyrbara och heligaste gudomliga uppenbarelsen uppenbaras inte av " **illusionernas marknad** " utan av den osynlige men allsmäktige levande Gudens Ande.

Inom rättsväsendet är domare, hur ärliga de än må vara, dömda av sin religiösa misstro att avkunna orättvisa domar. Även de är offer för " **illusionernas marknad** ". Vissa brottslingar, inklusive nyligen i Frankrike en ung pojke på 16 år, begår mord som beordras, säger de, av en röst som hörs i deras sinnen. Dessa stackars varelser vittnar bara om en upplevelse de faktiskt upplevt, men det är oacceptabelt för ett alltför rationellt sekulärt samhälle. För en röst talade visserligen till dem, men denna röst är en ängels så osynlig som Gud kan vara.

Och det är denna svaghet som överlämnar människan till osynliga demoners bedrägerier. Demoner ser oss, de talar till oss, bor i oss och manipulerar oss, och vi är maktlösa att stoppa dem. Människor kan bara bekämpa en annan varelse så synlig och identifierbar som de själva. En sak är säker: om vi inte kan se dem, måste människan för att bekämpa dem vara " *andlig* " och inte " *djurisk* ", för att börja med att tro på deras existens. Sedan måste vi inse att våra tankar inte skiljer sig från varandra genom en särskild klangfärg eller en särskild färg. Och här måste vi återigen skilja mellan att tänka och att höra ett ljud. Efter att ha upplevt detta intygar jag att båda sakerna existerar. Ditt sinne, liksom mitt, fungerar som en sändare och mottagare av ljudvågor. Du sänder ut dina egna tankar och mediterar över det ena eller andra projektet eller reflektionen, men på samma våglängd kommer demoniska eller tvärtom gudomliga tankar in i dig och blandas i ditt sinne. Ingenting skiljer dem från ditt. Det är därför som den övertygelse som bildas i ditt sinne redan inte har någon legitimitetsprioritet. Denna slutgiltiga övertygelse måste, framför allt annat, överensstämma med den sanningsstandard som definieras av Bibeln. Med rätta säger Gud till oss i Jer. 17:5: " *Förbannad är den man som förtröstar på människor, som gör kött till sin stödje .* " Vi har därför plikten att inte låta oss luras av de människor vi möter, utan också att vara försiktiga med våra egna åsikter när de inte överensstämmer med de standarder som definieras av **Bibeln, som därför förblir det enda solida stödet som legitimeras av Gud** . Den inre rösten som hörs kan tas emot som om den kom utifrån, överförd av hörselkanalen. Gud eller demonerna har valet att ansluta till vår ande på hörselkanalernas nivå eller på hjärnans nivå där den elektriska datan omvandlas till tankar; på detta sätt är två olika nivåer av förståelse möjliga. Exemplet med den unge Samuel, min namne, bekräftar denna upplevelse. När Gud kallade på honom genom att nämna hans namn tre gånger, presenterade sig det lilla barnet inför prästen Elia för att säga till honom: " *Här är jag, vad vill du?* " Den gudomliga rösten som Samuel hörde var mer än en tanke, han hörde den som om Elia hade kallat på honom. Och den gamle mannen förstod att rösten kom från Gud. I en gudomlig vision upplevde jag denna upplevelse där alla mina hörsel- och synförmågor var fullt aktiva förutom min egen kropp och dess lemmar som verkade obefintliga. Men var försiktig, denna vision gavs till mig, bara en gång av Gud, för att bekräfta mitt framtida engagemang för hans profetiska tjänst och endast för att hans val och mina studier av apokalypsens profetior gjorde mig värdig den, redan 1975, fem år före mitt dop i Sjundedagsadventistkyrkan. Denna vision fick till följd att jag alltid har gett himmelens dom absolut prioritet framför alla **illusioner** som bedrar " *djurmänniskan* ". För den törstande själ jag representerade välkomnades och mottogs de profetiska uppenbarelserna i boken "Den stora striden" skriven av Ellen Gould White, Herrens budbärare, som en källa till törstsläckande vatten. Och jag var fortfarande långt ifrån att föreställa mig att Gud fortfarande hade förberett, för att låta mig upptäcka dem över tid, speciella uppenbarelser och enorma utmaningar mot de profetiska förklaringar som ärvts sedan 1844. Ty en Guds tjänare måste vara kapabel att avlära sig lika mycket som att lära sig. Det är sant att Gud, vad honom anbelangar, inte förändras, men det som är föränderligt och progressivt är hans användning av sina profetiska texter. Och för detta ändamål har han tillåtit falska översättningar av de

hebreiska och grekiska originaltexterna. Denna vers från Ords. 4:18 bekräftar det: "*De rättfärdigas stig är som ett strålande ljus, som lyser mer och mer intill den fullkomliga dagen.*" Det mest häpnadsväckande och bästa beviset på detta gällde först denna viktiga vers i Daniel 8:14, länge falskeligen översatt till "*Tills två tusen tre hundra kvällar och morgnar och helgedomen skall renas*", vars verkliga översättning är: "*Tills kväll och morgon: två tusen tre hundra, och skall vara rättfärdiga, helighet*".

Vi kan således i Upp. 22:11 hitta citatet av dessa två ord "*helig och rättfärdig*" som den sanna översättningen av Daniel 8:14 presenterar: "*Den som är orättfärdig, han skall fortsätta att vara orättfärdig, och den som är oren, han skall fortsätta att vara oren; och **den som är rättfärdig, han skall fortsätta att vara rättfärdig**, och **den som är helig, han skall fortsätta att vara helig**.*" Så jag kan säga att denna förståelse reserverades av Jesus för hans sanna heliga tjänare som han fortsätter att rättfärdiga genom sin fullkomliga rättfärdighet efter att ha förkastat ytlig officiell adventism mellan 1991 och 1994. Den frälsning som Jesus föreslog är endast möjlig på det enda villkoret att hans relation med sin utvalda fortsätter till slutet av hans liv eller till tiden för hans härliga återkomst. För utkorelsen förblir möjlig endast om den utvalda låter Jesu Kristi Ande bygga upp honom till den nivå han måste nå för att kunna träda in i sin evighet. Genom att officiellt vägra sitt profetiska ljus, officiellt 1991, gav den officiella adventismen Gud en anledning att bryta sin relation med honom. Så, år 1994, när den adventistiska förväntan jag hade föreslagit upphörde, föll himlens dom; Jesus verkställde sin varning från Upp. 3:16: "*Eftersom du är ljum och varken kall eller varm, skall jag spy ut dig ur min mun.*"; och han "*spydde*" honom sannerligen på grund av hans obotliga "*ljumhet*".

Efter att ha visat sitt ointresse för de uppenbarelser som Gud erbjöd i Jesus Kristus, gick den officiella adventismen, i namn av humanistisk vänskap, in i den protestantiska federationen och samtidigt in i "**illusionernas marknad**". Den anslöt sig därmed till det läger som Jesus sade till 1844, i budskapet i "*Sardes*", "*Ni anses levande och ni är döda*", det vill säga "*levande*" på "**marknaden för mänskliga illusioner**", men dubbelt "*döda*" genom den första och den "*andra döden*" i Guds dom som uppenbarats för sina profeter. Samma fördömelse har gällt den officiella adventismen sedan 1994.

Sedan när har människan varit underkastad reglerna för "**illusionernas marknad**"? Faktum är att det sedan skapelsen, sedan Gud skapade henne oförmögen att se det himmelska änglalivet. Jorden skapades med syftet att bli och förbli i 6 000 år "**illusionernas marknad**" och säte för den universella synden. Enligt Ps. 8:5 och Hebr. 2:7 "*har Gud skapat människan lite lägre än Gud och änglarna*", och denna underlägsenhet gäller hennes oförmåga att se det himmelska livet. Det var detta som djävulen utnyttjade när han talade till Eva genom "*ormen*" som han använde som medium. Därför har mänskligheten, före och sedan detta dödliga fall, blivit bedragen av hans ögon och detta har fortsatt fram till oss och kommer att fortsätta fram till Jesu Kristi stora härliga återkomst. Först då kommer de utvalda, men bara de, att förlora sina mänskliga egenskaper och på ett ögonblick bli som Guds änglar.

Syndens upprättande orsakade ändå en enorm omvandling av det jordiska livets naturliga tillstånd. Människan och kvinnan blev dödliga, men inte bara de, eftersom det ursprungliga perfekta livet var av oförstörbar standard. Växter själva var odödliga, blommor också, och detta leder mig till slutsatsen att vissa gasformiga kroppar, såsom kolmonoxid, ännu inte existerade. Detta antyder det faktum att växtlivet ännu inte livnärde sig på koldioxid. I denna reflektion kommer jag att meditera över den mänskliga andningens andedräkt som det är lämpligt att ge ett viktigt värde, eftersom Bibeln säger om Gud när han skapade människan att han " *blåste livets andedräkt i hennes näsborrar* " enligt 1 Mos 2:17: " *Jehova Gud formade människan av markens stoft, han blåste livets andedräkt i hennes näsborrar och människan blev en levande varelse.* " Jag noterar ett budskap i denna princip om " *andning* ": aspiration: tar emot det rena; utandning: förkastar det orena. Vår " *andning* ", som har blivit helt automatisk och utan behov av kontroll utanför fall av sjukdom och stress, bär därför på en viktig lärdom som Gud riktar till sina utvalda; en läxa som jag sammanfattar som: " **Ta emot det goda och förkasta det onda.** " Våra lungors roll är att rena blodet som återvänder till dem, belastat med de orenheter som skapas av alla våra organs funktion; vi förstår därmed det absurda i att avsiktligt täppa till dem med den avskryvda och skadliga vanan att röka tobak, cigarrer, cigaretter eller till och med cannabis eller opium, vilket gör deras användare ännu mer beroende. När den mänskliga andningen avbryts orsakas kroppens död av oförmågan att avvisa det orena som mättar den. Vårt liv bär därför inom sig läxan som säger: " **för Syndens lön är döden** " i Rom. 6:23.

Den gudomliga skapelsen av vår jordiska dimension är en komposition gjord genom tillägg som skapas varje dag under den första veckan. Exempel: På den första dagen är jorden som Gud skapar en enkel vattenboll utan någon jordisk struktur. Vatten, den första kroppen som Gud skapat, är en molekyl som består av två atomer av syrgas och en atom av vätegas. På den andra dagen bryter Gud ner denna molekyl och skapar luft från syre. På den tredje dagen får vattenbollen en jordisk struktur som Gud delvis sänker ner. Den torra jorden får växtliv och i denna ursprungliga perfektion, utan några skadliga bakterier, lever detta växtliv utan något särskilt behov på ett odödligt sätt. Ingenting fördärvar. Allt djurliv som Gud skapat i vattnet och på jorden har odödligt liv i sig, ingen art livnär sig på en annan art. Efter att ha skapat människan och kvinnan ger Gud alla odödlig växtlighet till föda. Hela skapelsen präglas av odödlighet. Mat är ännu inte en nödvändighet utan ett angenämt nöje som Gud erbjuder alla sina djur- och mänskliga varelser.

Men " *synden* " kommer att förändra allt, döden och den förgängelse som följer av den kommer att befläcka denna ursprungliga jordiska fullkomlighet som sedan blir " *de dödas boning* " som citeras i Upp. 20:13: " *Havet gav tillbaka de döda som var i det, och döden och de dödas boning gav tillbaka de döda som var i dem.* Och var och en dömdes efter sina gärningar "; " *gärningar* " som gör den inre tron konkret.

Genom att känna till det program som Gud förberett kan vi, hans trogna tjänare, i aktuella händelser identifiera de medel med vilka Gud genomför sin destruktiva plan. På domaren Simsons tid gav Gud oss ett mycket lärorikt

exempel; vilket rättfärdigar hans berättelse i Bibeln. Fast besluten att befria Israel från filistéernas ockupation (tidigare invånare i dagens Palestina) inspirerade Gud Simson med idén att gifta sig med en filisteisk dotter. På bröllopsdagen presenterade han 30 filisteiska bordsgäster med en gåta vars utmaning var att tillhandahålla 30 skjortor och 30 kläder, eftersom 30 filistéer var inblandade. Redan inspirerar Gud ett initiativ som strider mot hans läror, eftersom det var förbjudet för en jude att gifta sig med en utländsk kvinna. Men Bibeln lugnar oss: målet var att skapa en tvist mot filistéerna. Tänk dig själv vid den tiden att se Simson begå ett sådant fel och inte veta att Gud var inspirationen! Du skulle ha sagt: Sannerligen, den här mannen är galen eller upprorisk, därför farlig för alla judar. Inför sin hustrus envishet, pressad av filistéerna som var engagerade vid pålen, ger Samson sin fru förklaringen på gåtan, som var baserad på hans syn av ett dött lejon där en svärm av bin hade slagit sig. Filistéerna fick svaret från sin hustru och presenterade det för Samson: " *Från den som äter* (det vill säga lejonet) *kom det ätbara* (det vill säga honung) ; *från den starke* (det vill säga lejonet) *kom det söta* (det vill säga honung) . *Vad är sötare än honung?" och starkare än lejonet .*" Filistéerna trodde att de skulle få pålen från Samson, men han blev rasande och anklagade dem för att ha fått hans frus svar. Han gick till Ashkelon och dödade 30 män, tog deras skjortor för att ge till filistéerna för pålen. Kriget ställde således Samson mot de filistéiska arméerna, av vilka många dödades. Han ensam, med ett enkelt åsnekäkben, dödade 1 000 män. En enkel gåta var tillräckligt för att uppnå detta resultat. Idag, i den välbevarade hemligheten i mänskliga sinnen, konstrueras intriger av de kombinerade inflytandena från Gud, hans goda änglar och Satan och hans demoner. Men vår tid utmärker sig genom den öppna aspekten av globala händelser som observatörer granskar hela tiden och på alla platser med sina digitalkameror, som är utrustade med mobiltelefoner och drönare. Detta har nått den punkt där det har blivit omöjligt att hålla ens den minsta militära rörelse hemlig; något som aldrig har skådats förut. Globala myndigheter är således under ständig press, övervakade av media, vars konton publiceras på digitala sociala nätverk.

År 2023 upptäcker västländerna, efter 78 år sedan 1945, det sanna värdet av de avtal de accepterade och påtvingade resten av världen. Jag påminner er om att hela mänsklighetens historia består av successiva avtal som tillfälligt accepterats men snabbt fördömts och utmanats av krig som utkämpats av motståndare. Den långa fredsperiod vi just har åtnjutit har gett upphov till " **den yttersta illusionen** " att den standard som väst etablerat denna gång skulle kunna fortsätta i evighet. Och denna **illusion** var en följd av mänskligt förakt för de gudomliga bibliska profetior som tillkännagav vårt förestående tredje världskrig. Jag hade förmånen att förhärliga den Gud som beordrade dessa profetior, medan jag väntade på detta krig för år 1983, så 40 år sedan fram till idag. Detta tal 40 har betydelsen: trons prövning; exempel: 40 dagar och 40 nätter av regn vid syndafloden; 40 år av prövningar i öknen efter uttåget ur Egypten; 40 dagar och nätter av fasta för Jesus Kristus; 40 år mellan Jesu Kristi död och romarnas förstörelse av Jerusalem, år 70. Genom att fastställa den genomsnittliga mänskliga livslängden till 120 år, innan jorden dränks med syndaflodens vatten, ger Gud den dessutom fullkomligheten, antingen tre gånger, av trons prövning, eller 40. Vi

finner denna siffra på 120 år som skiljer datumen 1873 och 1993, det sanna datumet för slutet av de profetiska " *fem månaderna* " i Upp. 9:5-10, vilket definierar året för Jesu Kristi officiella adventisms utbrott. Enligt min erfarenhet gick 40 år mellan mitt dop och år 2020 då Gud inledde straffåtgärder och 40 år mellan 1983, året för mina profetiska framträdanden på olika platser i Frankrike, och 2023, året för världsfredens sammanbrott. För den här gången är alla länder i världen engagerade genom att ta ställning, vissa för västvärlden, andra emot den. Det ständiga massiva stödet från det västerländska lägret till Ukraina har nu definitivt gjort landet till måltavla för hat och mordisk rysk ilska, som redan stöds av Nordkorea och Iran, och snart av Kina och många muslimska länder. I detta avseende håller Sudan, och ön Mayotte, som erkänts och antagits av Frankrike på dess begäran och som president Sarkozy gav status som ett franskt departement, på att bli orsaker till sammandrabbningar riktade mot Frankrike. Vi kommer snart att bevittna omgrupperingen av muslimska styrkor vars " **sammandrabbning** " som " **Söderns kung** " mot dagens påvliga Europa profeteras i Dan. 11:40 och 43: " *Vid ändens tid skall Söderns kung drabba samman med honom . Och norrs kung skall dra mot honom som en virvelvind, med vagnar och ryttare och med många skepp; han skall dra inåt landet, sprida sig som en ström och översvämnig. .../... Han skall ta i besittning guld- och silverskatterna och alla Egyptens dyrbara ting; libyerna och etiopierna skall förfölja honom .* "

Profetian pekar finger åt den europeiska påveregimen, men vi får inte glömma att dess "äldsta dotter", Frankrike, var dess mäktigaste och mest ständiga väpnade anhängare fram till den franska revolutionen 1789. Efter att så länge ha varit dess "förkämpe" representerar Frankrike, från vilket de första "korstågen" och sedan kolonisationerna utgick, ett hatobjekt för de muslimska folken och dess territorium, avundat och eftertraktat, kommer att delvis invaderas i " *söder* " av muslimerna, " *söderns kung* " och i " *norr* " av de ryska arméerna, " *norrens kung* ". Detaljer som avslöjas i Michel Nostradamus profetior placerar skiljelinjen mellan de två inkräktarna på Drôme-nivå.

Omedvetna om det destruktiva projekt som den store Skaparguden planerat, är det västerländska lägret långt ifrån att kunna bedöma omfattningen av sina **illusioner** . Men de har ursäkter, eftersom sådan förstörelse ännu aldrig har åstadkommits på jorden genom krig som sätter människor mot människor. Vattenfloden hade plötsligt drabbat den syndiga mänskligheten som levde i relativ fred, trots de brott och styggelser som begåtts. Det är därför det enda jämförelseelementet är förstörelsen av det avfälliga Israel under det dramatiska året – 586. Det är denna tredje attack ledd av den kaldeiske kungen Nebukadnessar, som utgör förebilden för vårt tredje världskrig, dess motbild. I båda fallen förstör Gud nationer och i våra dagar är världsorganisationen baserad på överenskommelser som accepterats av människor organiserade i nationer. När dessa förstörs kommer de överlevande från detta kärnvapenkrig inte längre att representera nationer. De kommer inte att ha någon annan lösning än att enas under ledning av ett universellt styre lett av det enda land vars överlevande kommer att finnas kvar i störst antal, nämligen USA:s stora territorium.

Vi måste inse att detta erkännande av nationer och deras auktoritet är en process som strikt etablerats av det västerländska lägret. För på jorden är gränser

abstrakta ting. De verkliga orsakerna till mänskliga grupperingar och deras separationer baserades på delandet av ett gemensamt språk skapat av Gud. Nuvarande relationella problem är därför kopplade till försöket till en ny "babelisering" av mänskligheten. Den gudomliga förbannelsen i Babels försök att samla alla människor som lever på jorden på ett ställe bär därför sin fruktade frukt.

I en intervju på nyhetskanalen LCI har den kinesiske ambassadören, Lu Shaye, just gjort ett uttalande som tydligt visar att den kinesiska ståndpunkten är starkt motsatt den västerländska. Han avslöjar faktiskt att den nuvarande ordningen som FN etablerat sedan slutet av andra världskriget av det segrande USA inte erkänns av de folk som var för svaga för att konsulteras vid den tiden; detta var fallet med Kina, som under en tid krossades av Japan. USA försvarade landet, men Kinas antagande av kommunismen drev dem snabbt ut. Vid den tiden retirerade Kina, som var välvilligt inställd till USA, till ön Formosa, som nu kallas Taiwan. USA gav sitt stöd och sin tekniska kunskap till Taiwan, som blev tillverkningsplatsen för digitala produkter och särskilt de mest avancerade processorerna på jorden. Idag kommer Kinas önskan att återta ön Taiwan att bli orsaken till en direkt konfrontation mellan Kina och USA, på grund av de tekniska, finansiella och ekonomiska intressen som Taiwan representerar för dem. Här kommer återigen en gammal, slumrande konflikt att vakna upp igen. Men ämnet ger en lärdom, nämligen bestraffningen av girighet, eftersom USA har förnyat relationerna med Röda Kina, enbart i syfte att få sina produkter tillverkade där av billig och lättillgänglig arbetskraft. Det är dessa USA som därför har fört in Kina i Världshandelsorganisationen, eller WTO. De har därmed skapat det monster som har berikat sig självt genom att ruinera Frankrike, i synnerhet genom att dra nytta av att dess produktion har outsourcats. Och nu, berikat och mycket välbeväpnat, erkänns Kina för vad det har blivit: en stormakt vars åsikter måste höras, tas emot och genomföras. Och dess erfarenheter gör det naturligtvis till partner till Ryssland, USA:s andra historiska motståndare.

Vi lever i en exceptionell tid. Sedan våren 2023 har vi gått in i årets sista vecka i mänsklighetens historia, vid vars slut 6 000 år av synd kommer att ta slut. Gud organiserar också dessa sista sju år som slutet på en föreställning, men inte genom att ridån faller, utan paradoxalt nog genom att ridån går upp, eftersom den innebörd han ger dessa sju år är den gradvisa övergången från nattens situation och dess **illusionsmarknad** till fullt dagsljus där det sanna himmelska livet kommer att ersätta den nuvarande bedrägliga uppfattningen om livet. Denna ridå går gradvis, och redan nu måste det västerländska livet upptäcka den bräckliga naturen i sin internationella konstruktion, som det trodde var oåterkallelig. Detta åstadkoms idag genom den utmaning av västerländska värderingar som manifesteras i våra nuvarande händelser. Men detta ifrågasättande förbereder bara för ett ännu större ifrågasättande som kommer att vara nödvändigt och bli uppenbart på Kristi återkomst härliga dag. Den dagen kommer ridån att lyftas helt och ljuset av det sanna livet enligt Gud kommer att segra över all den mörka lögn som djävulen, hans demoner och otrogna människor har skapat. Då kommer alla, förutom Satan, att ligga på jorden, "*de dödas boning* " under en period av "*tusen år* " i väntan på den slutgiltiga domen.

I sin kärlek och medkänsla bevittnade Gud det lidande som skapades på jorden av synden, styrd av djävulen. Han såg konsekvenserna av själviskhet, stolthet, våld och tyranni. I forntiden påtvingade sig härskare folk och besegrade stammar, men det var under den kristna eran som nationerna byggdes som överlevde till slutet av nationer som kommer i vår tid. Dessa nationella uppdelningar var meningsfulla genom att gruppera människor med samma språk. Men i vår tid, sedan 1945, har successiv progressiv etnisk blandning berövat dessa nationer fördelen att ena sina medborgares sinnen. Inom varje folk i västvärlden bildas samhällen, vilket överför internationella problem till själva hjärtat av varje nation. Eftersom dessa nationer inte längre har någon anledning att existera är det dags för Gud att sätta stopp för denna globala organisation som bygger på mer eller mindre oberoende nationer.

Precis som Jesus Kristus " **försonade sina utvaldas synder** " genom sin frivilliga död, kommer år 30, 2000 år senare, veckan i året då **synderna** hos dem som hans utgjutna blod inte rättfärdigar försonas. Det är vid denna tidpunkt som de starkastes orättvisa lag på jorden kommer att försvinna, ersatt av de starkastes i himlen, nämligen skaparguden som återvänder i " **Jesu Kristi** " **namn för människor och i** " **Mikaels** " namn för de himmelska änglademonerna. För utan att de är medvetna om det är den ordning som etablerats av västmakterna inte bara orättvis mot små och stora nationer, utan påtvingad av de starkastes förnuft, vilket bevisas av de orättvisa krig som successivt utkämpats mot kolonierna i europeiska länder, Afrika och Indien, Korea, Vietnam, det europeiska Balkan, Irak, Afghanistan, Libyen och idag Ryssland, utkämpade av väst, genom Ukraina som används som legosoldat. Detta beror på att efter att ha förrått Kristus själv förstår detta väst inte att Ukraina förråder alliansen som band det med Rysslands broderländer. Men i detta omoraliska väst, med korrumpierad förståelse, vem förblir känslig för detta ord: svek? Det första offret för detta svek, Jesus Kristus, fördömer det med rättvisa och det är därför den sista veckan av år av **försoning** för jordiska syndare kommer att ta slut, efter tredje världskriget, med en period reserverad för de " *sju sista plågorna av Guds vrede* "; en rättvis " *vrede* " vars orsaker och rättfärdigande vi redan känner till.

På plats är det elitism och teknokrati som har förberett de nuvarande sammandrabbningarna. Termen "teknokrat" har använts för att referera till de nationella eliter som rekryterats för att tjänstgöra som europeiska kommissionärer. Dessa är högutbildade individer som har gått på nationella universitet, vilket gör dem mycket skickliga i teorin men som helt saknar praktisk erfarenhet. Dessa teknokrater uppvisar alla beteenden som liknar autism. Deras kompetens kan inte ifrågasättas eller betvivlas. Deras examensbevis vittnar om deras värde. Att överlämna styrelseskicket till denna typ av individer har avsevärt förändrat de västerländska demokratiernas ansikte. I Frankrike, där jag bor, är detta särskilt tydligt. Under den fjärde ^{republiken} byggdes politiker på plats och mötte sin tids konkreta problem. Eftersom demokratin etablerades av folket på bekostnad av monarker som avrättades 1793, är folket normalt sett suveränt och det är de som sätter gränserna för vad de accepterar eller förkastar. De tidigare politikerna i den fjärde ^{republiken} accepterade denna princip och sökte den kompromiss som accepterades av en majoritet av de ledamöter som satt i nationalförsamlingen.

Men den femte ^{republiken}, mer interventionistisk, ger presidenten nästan diktatorisk makt. De tidigare politikerna missbrukade den inte alltför mycket, men sedan 2017 förkroppsligar den unge presidenten Emmanuel Macron allt ont som är förknippat med elitism och teknokrati. Han antar ett absolut interventionistiskt beteende som överensstämmer med den teknokrat han är. Således är den här mannen en finanstekniker och hans hjärna snurrar snabbare än vår. Liksom våra datorer uppvisar han beteendet hos en autistisk person som inte accepterar att en idé överges. Den demokratiska principen bygger dock inte på att ha rätt eller fel, utan på att acceptera majoritetsbeslut fattade av det suveräna folket. President Macron gör anspråk på denna suveränitet för sig själv ensam i namn av ett val av detta folk; därav den nuvarande konflikten som ställer honom mot det folk som valde honom utan att faktiskt ha valt honom. För i sina två på varandra följande val valdes han endast genom att hans rival, en representant för det tidigare partiet Nationella Fronten, avvisades. Vad säger vi om ett barn som inte kan resoneras med? Att han är upprorisk, olydig och nyckfull. Vittnesmål bekräftar detta: det var med samma envisa beslutsamhet som den unge Macron lyckades förföra och ta sin mycket äldre dramalärare till hustru, efter att hon hade gjort starkt motstånd; hon var redan gift och mor till två barn. Detta är det sammansatta porträttet av presidenten som styr Frankrike. När man ser tillbaka på hans politiska karriär var denna natur synlig från början. Redan genom aspekter av oroande "demoniska transer" som manifesterades av högljudda uttalanden under hans offentliga kampanjer. Vald envisades han med frågan om förmögenhetsskatten som han ville avskaffa; han motsatte sig kraven från "gula västarna" som demonstrerade på grund av de ökade bensinpriserna; han mångfaldigade sina cyniska, sårande uttryck och visade bevis på att han helt saknade känsla för rättvisa och jämlikhet, genom att uppmana de som kunde bland entreprenörerna att ge en bonus på hundra euro till sina arbetare, och synd om dem som inte fick den. Sedan, som tekniker, inför Covid-19-epidemin, fullgjorde han sitt ansvar på hälsotekniker som endast var bekymrade över att inte överbelasta de tillgängliga platserna för vård baserad på användning av andningsapparater. På deras inrådan satte presidenten Frankrike i total eller nästan total nedstängning i ungefär två år. Landet kom ut ur den, utblottat, ruinerat och skuldsatt. Vi är också skyldiga honom inflationen på cirka 25 % som drabbades av 2023 på grund av sanktionerna som infördes mot Ryssland 2022. Även här framträder presidentens autistiska karaktär, inte bara hos honom och alla som godkänner honom, utan också, och först och främst, hos Europeiska kommissionens ordförande, Ursula Von Der Leyen, och Europeiska församlingens ordförande, Charles Michel. Valet att stödja Ukraina baserades på en enda idé: respekt för Ukrainas nationella lag. Vilket får mig att säga att för dessa teknokrater är respekt för lagen värd den ekonomiska förstörelsen av hela Europa, först och främst, eftersom vi vet att konsekvensen i slutändan i verkligheten kommer att bli en massiv kärnvapenförstörelse av europeiska nationer. Nu måste vi notera denna häpnadsväckande förändring gentemot Ukraina, med vetskapen om att efter FN hade Tysklands förbundskansler Angela Merkel avslagit landets begäran om att komma in i Europa på grund av allvarlig korruption i den ukrainska staten; och år 2022, med samma korruption och legitimitet som den Azovska gruppen, som officiellt påstods vara nazist, gav, kom

hela västvärlden till dess undsättning när ryska trupper gick in i dess territorium. Bibelns Gud ger detta råd i Lukas 14:31-32: " *Eller vilken kung, som går ut i krig mot en annan kung, sätter sig inte först ner och rådgör med honom om han med tiotusen kan möta den som kommer emot honom med tjugotusen? Och om han inte kan, skickar han en ambassad till den andre kungen medan han fortfarande är långt borta för att be om fred.* " Är det så här herr Zelensky agerade klokt? Nej! Han sa till amerikanerna: Jag behöver ingen taxi, jag behöver vapen, och genom att ge dem till honom dömde sig själva dumt nog hela västvärlden till ett direkt krig mot den formidabla kärnmakt som är Ryssland, väl beväpnad och mycket mer befolkad än Ukraina. Gud begränsar för sin del vikten av texterna i sina egna lagar och gynnar de tolkningar som hans Ande ger. Och det är intressant att notera att de falska europeiska kristna, avskurna från Gud, konstruerar livets regler på samma sätt som judarna försökte göra, genom att skriva sin bok Talmud, vars syfte är att lista alla situationer som juden möter i sitt liv. Överallt i västvärlden florerar juridiska texter och blir överbelastade, vilket ger upphov till motsägelser som de mest kompetenta juristerna använder för att försvara sina klienter. I nyheterna talas det om "GPT-katten", ett datorprogram, eller artificiell intelligens, som förmodas kunna besvara alla frågor. När mänskliga sinnen själva fungerar som datorer, är det då konstigt att utsikten att styras av en överlägsen elektronisk hjärna tilltalar dem? Detta är återigen föremålet för ett sista hopp som finns på **marknaden av jordiska illusioner.**

Orättfärdighet och synd

Titeln på denna studie motiveras av det faktum att ondska är för himmelska änglar vad synd är för jordiska människor. Ursprunget till denna observation är berättelsen som presenteras i Hesekiel 28:15: " *Du var fullkomlig i dina vägar från den dag du skapades tills ondska funnen blev i dig.* " Profeten profeterar om den som blev djävulen och Satan. Integritet eller rättvisa hänvisar till rättrådighet i dom och beteende; däremot utgör ondska utövandet av ondska som fördöms av Gud. Det är den orättfärdiga tanken som leder till utövandet av synd. Ty ondska är normen för en motsägelsefull upprorisk natur, och det är denna natur som driver det upproriska sinnet att inte lyda Guds ordning. Himmelska änglar reproducerar sig inte eller förökar sig. Efter att ha skapat sin första änglalika motsvarighet skapade Gud mängder av andra, vars antal inte uppenbaras för oss. De skapades alla kapabla till evigt liv, men denna rätt till evighet beror helt på Guds vilja, och vi vet att de upproriska änglarna förlorade denna rätt till evighet och kommer att behöva dö förintade av Gud tillsammans med de människor som bär deras synder. Genom att skapa de himmelska änglarna ger Gud dem en standard som så småningom kommer att gälla för de återlösta mänskliga utvalda på jorden. Efter att ha upplevt det bästa Gud hade att erbjuda, blev de högst ansvariga för hur de använde sin frihet. Och deras upproriska

inställning gentemot Gud dömde dem till förintelse. Men möjligheten till deras förintelse berodde på segern eller nederlaget för Jesu Kristi frälsande tjänst. Det är därför Jesus Kristus, vars himmelska namn är Mikael, omedelbart efter sin seger över synd och död fördrev det upproriska änglaläget från himlen och kastade det ner till jorden. Jorden och hela dess dimension blev den enda miljön där de kunde leva och verka, tills de dog där en gång, vid Kristi återkomst, och sedan en andra gång, vid den yttersta domen. Förstå detta, Kristi rättvisa kan inte frälsa en ängel, men hans seger över synden dömer honom ohjälpligt till döden.

Som regel har den onda naturen inget botemedel, ty en sådan natur har ingen dragningskraft till ett liv baserat på lydnad. Därför måste vi förstå att "**ondska**" är ett hopplöst fall, eller nästan.

Det är inte samma sak med synd, som 1 Johannes 3:4 ger följande betydelse: "*Den som syndar bryter mot lagen, och synd är lagöverträdelse.*" "*Synd*" berör särskilt människor; detta beror på att de skapades av Gud underlägsna änglarna. Och denna underlägsenhet gör dem sårbara för de bedrägerier som djävulen, hans demoner och förförda och bedragna människor inbillar sig och omsätter. Jag har noterat en mänsklig svaghet som gynnar syndahandlingen och, utan att rättfärdiga den, ger en förklaring. Denna svaghet är känslan av frustration och finns i alla motiv som leder till att man syndar mot Gud. Varelsen underkastar sig sin natur liksom drogmissbrukaren underkastar sig sitt beroende av sin drog. Den upproriska varelsen saknar frihet när plikten att lyda åläggs honom. Hans natur är olämplig för lydnad och det är denna onda natur, enligt Gud, som stänger honom ute från evigt liv. Vi kan således förstå varför Gud får mänskligt liv att reproduceras i mängder. Själar skapade i enlighet med normen för himmelskt liv är sällsynta. De utvalda själva, återlösta genom Jesu Kristi blod, är syndens arvingar och måste befrias från den i en ständig kamp som de utkämpar med Kristi Andes hjälp.

Före sitt uppror upplevde den första ängeln lycka, fullkomlig lycka, och vandrade med Gud, helt och hållet och utan baktankar. Detta var tiden för hans integritet. Sedan, på grund av hans överlägsenhet, gjorde Gud honom till änglarnas ledare. Det var i denna övning som ondskan gradvis övervann honom. Han blev medveten om sin överlägsenhet, vande sig vid den, utan att någonsin känna sig nöjd eller nöjd. Änglarnas lydnad var inte längre tillräcklig för honom, så han jämförde sig med Mikael, ängeln i vars skepnad Gud själv uppenbarade sig för änglarna han skapade. Han glömde nästan att han själv var hans varelse och började utmana sina val, sina värderingar och sina beslut. Det är detta som Hesekiel 28:15 refererar till som **den "ondska"** som uppenbarade sig i honom. Mikael skapade sedan den jordiska dimensionen och människan, utan att involvera sin första motsvarighet. Brytningen var fullständig; Satan djävulen var officiellt ledare för rebelläget, vilket skulle växa med tiden. Hans förbittring mot Gud ledde honom till att hindra sin livsplan. Och han utnyttjade ett ögonblick då Eva var isolerad för att bedra och förföra henne. Evas ensamhet bör inte betraktas som ett paret fel; Adam hade ingen manlig konkurrent att frukta. Paret kunde därför ägna sig åt olika personliga aktiviteter. Men redan ett offer för frustration skulle Satan försöka och lyckas fälla Eva genom en känsla av frustration. I sitt utbyte med Eva, under täckmantel av "*ormen*", sa djävulen till Eva att Gud

berövade henne överlägsna krafter som han inte ville dela med sina skapelser, i enlighet med den betydelse han gav åt " *frukten av kunskap om gott och ont* ". Han väckte därmed nyfikenhet hos Eva, men en nyfikenhet som bara kunde tillfredsställas till den dödliga kostnaden av olydnad. Hon är rädd för den dödliga konsekvensen, men djävulen lugnar henne och visar henne att Gud inte omsätter sitt hot i handling, eftersom, som hon ser med egna ögon, ormen själv äter denna förbjudna frukt utan att dö. Med beviset framför ögonen, eftersom den förbjudna frukten har gjort " *ormen* " kapabel att tala, är vår stackars Eva då övertygad om att denna " *orm* " talar sanning om Gud. Hennes nyfikenhet är den starkaste, hon måste själv uppleva effekterna av denna förbjudna frukt. Hon äter lite och upptäcker att hon, liksom " *ormen* ", inte dör. Hon rapporterar sedan sin upplevelse till Adam, och i sin tur, oförmögen att föreställa sig hans separation från Eva, föredrar han att dela hennes fördömmelse och äter även den förbjudna frukten. Det är då som symboliken i uppenbarelsen i Första Moseboken får sin fulla betydelse. Enligt 1 Mos 3:23 sa Gud efter att ha dömt paret av de första syndarna i mänsklighetens historia: " *Jahve Gud sade: Se, mannen har blivit som en av oss , till att känna gott och ont. Låt oss därför nu hindra honom från att räcka ut sin hand och ta från livets träd och äta och leva för evigt.* " I verkligheten berodde inte evigt liv på att äta från livets träd, utan att fortsätta äta av det efter synden skulle ha förvrängt budskapet om Guds frälsningsplan fullständigt. Denna förtydligande ges av honom endast för att profetera standarden för evigt liv som så småningom kommer att erbjudas de utvalda som återlösts av Kristus, det sanna " *livets träd* " som nämns i Uppenbarelseboken 22. Det i Första Moseboken hade endast en symbolisk profetisk roll. Och det var samma sak med " *kunskapens träd om gott och ont* ", som bara var symbolen för Satan, djävulen och synden dubbelt kopplad till honom, som den förste syndaren och den förste frestaren, förföraren av den första syndiga jordiska varelsen. För att bekräfta denna symbolik tog Jesus i sin jordiska verksamhet upp bilden av jämförelsen mellan människor och träd, båda med god eller dålig frukt. Innan Gud jagade mannen ut ur trädgården uppenbarade han sin individuella dom för de tre skyldiga parterna. Det är tydligt att kvinnan var offer för djävulens listiga iscensättning, som talade till henne med hjälp av " *ormen* " som medium. Mannen är också ett offer för sin kärlek till sin hustru Eva, " *ben av hans ben och kött av hans kött* ". Den stackars " *ormen* " är tydligen den enda boven i dramat, och ändå blev han själv använd av en ande starkare än hans egen. För formens skull förbannar Gud honom också, men hans dom gäller egentligen det öde som är reserverat för den förföriske djävulen, den enda som verkligen är ansvarig för de första människornas fall: 1 Mos 3:14-15: " *Herren Gud sade till ormen: Eftersom du har gjort detta, skall du vara förbannad bland alla boskapsdjur och bland alla markens djur. På din buk skall du gå, och stoft skall du äta alla dina livsdagar. Jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan, och mellan din säd och hennes säd. Den skall krossa ditt huvud, och du skall krossa dess häl.* " Vid sitt ursprung hade " *ormen* " därför vingar eller ben, kanske båda, men så snart människoparet syndade tog Gud bort dem och dess rörelser blev till att " *krypa på dess buk* ". Denna metamorfos av " *ormen* " profeterar djävulens öde och de demoner som skulle följa den. Efter Jesu Kristi seger över synd och död kommer han och hans

onda änglar att begränsas till jorden av syndiga människor. Och Upp. 12:7-9 bekräftar uppfyllandet av Guds dom över dem genom att som en påminnelse citera "**den gamle ormen** ": " Och det blev krig i himlen. Mikael och hans änglar stred mot draken. Och draken och hans änglar stred, men de segrade inte, och deras plats fanns inte längre i himlen. **Och den store draken , den gamle ormen , som kallas Djävulen och Satan , och som bedrar hela världen , kastades ner till jorden, och hans änglar kastades ner med honom .** Och jag hörde en hög röst i himlen säga: Nu har frälsningen och kraften och riket kommit till vår Gud och hans Smordes makt. Ty våra bröders anklagare är kastad ut, han som anklagade dem inför vår Gud dag och natt. » Det som var goda nyheter för himlens invånare var inte goda nyheter för dem på jorden. Som vers 12 bekräftar: " **Gläd er därför, ni himlar och ni som bor i dem! Ve jorden och havet! Ty djävulen har kommit ner till er i stor vrede, eftersom han vet att han har en kort tid .**

I sin dom över de tre skyldiga parterna, eller mer exakt över mannen, kvinnan och djävulen, visade Gud fullkomlig rättvisa genom att slå det jordiska mänskliga paret med den första döden, men också genom att tillkännage den "**andra döden** " som så småningom skulle slå djävulen och hans upproriska himmelska och jordiska demoner tillsammans. Han sade till djävulen som agerade genom "**ormen** ": "**Jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan, och mellan din säd och hennes säd. Den skall krossa ditt huvud, och du skall krossa dess häl .**" Medan dessa saker bokstavligen uppfylls på jordens mark för den sanna "**ormen** ", profeterar Gud att Jesus Kristus, som "**kvinnans säd** ", hans återlösta kyrka, slutligen kommer att "**krossa** " **djävulens "huvud"** , men innan dess, efter att själv ha blivit, tillsammans med sina himmelska efterföljare, en änglalik ande fången i den jordiska dimensionen, kommer djävulen att ha friheten att agera mot sin egen Messias och sin Utvalde: "**du skall krossa hans häl .**" Och det råkar vara så att hälen är just sårbar för en "**orm** " som "**kryper längs jordens mark** ". Eftersom djävulen och hans demoner är begränsade till jorden, kommer de att lida "**ormens** " straff .

Således kan synd helas eftersom den fullkomliga rättfärdighet som Gud-människan Jesus Kristus erhållit är kraftfull att först täcka den och sedan förgöra den. Men synd kan bara förlåtas om den orsakas av arv eller tillfällig svaghet. För att erbjuda sin förlåtelse kräver Jesus Kristus att hans utvalda avstår från synd och producerar frukten av sann omvändelse, nämligen att upphöra med att utöva synd. Det är därför Jesus, som riktar sig mot falska kristna som orättvist rättfärdigar fortsatt utövande av synd, inklusive överträdelsen av sabbatsdagen sedan 1843, förklarade i Matteus 7:21-23: "**Inte alla som säger till mig: 'Herre, Herre', skall komma in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske Faders vilja. Många skall säga till mig på den dagen: 'Herre, Herre, har vi inte profeterat i ditt namn?'" Har vi inte drivit ut demoner i ditt namn? Och har vi inte utfört många kraftgärningar i ditt namn? Då skall jag öppet säga till dem: Jag har aldrig känt er , gå bort från mig, ni som gör orättfärdighet .** Herren kommer öppet att säga till de falska kristna som gör anspråk på hans namn: "**Gå bort från mig, ni som gör orättfärdighet .**" Samma "**orättfärdighet** " som finns i hans första motsats, som blev djävulen och Satan. Den rättvisa som Jesus föreslog kommer därför inte att ha täckt dem eftersom ondska var deras natur och deras religiösa engagemang

inte gjorde någonting för att förändra deras obotliga situation. Och varje gång jag citerar denna vers, misslyckas jag inte med att påpeka att de " *mirakel* " som presenteras som bevis inte utfördes av Jesus som kommer att säga till dem: " *Jag har aldrig känt er* ." Slutsatsen är självklar: de sanna upphovsmännen till dessa " *mirakel* " och andra "demonutdrivningar " var därför djävulen och hans demoner själva. Så förstå varför Jesus i Matteus 24 lägger så stor vikt vid " *falska Kristusars* " handlingar. Allt som inte påstår sig vara Kristus kan lätt spåras till djävulen och hans onda, upproriska andar. Men under den kristna etiketten ligger djävulens mest subtila fällor. Med tiden har protestantismen fördömt den romersk-katolicistiska ondskan, men i sin tur, övergiven av Gud sedan 1843, presenterar den, under flera aspekter och benämningar, samma " *ondska* " som ärvts från Rom. Om jag nu sa att synd var särskilt kopplad till jordisk erfarenhet, är det på grund av lagen som Gud presenterade för det hebreiska folket, som han gjorde till förvaltare av sina orakel fram till Jesus Kristus. För aposteln Paulus påminner oss med rätta i Rom 7:22-23: " *Vad skall vi då säga? Är lagen synd? Långt därifrån! Men jag kände inte igen synden utom genom lagen . Ty jag skulle inte ha känt igen begär, om inte lagen hade sagt: 'Du skall inte ha begär.'* Och synden, som fick anledning, framkallade i mig genom budet all slags begär. **Ty utan lagen är synden död** . " Genom att föreskriva sina förordningar gav Gud synden en tydlig innebörd. " *Synd* " är handlingen att inte lyda en befallning som Gud har givit som en skyldighet eller ett förbud. Detta ord har endast religiös betydelse, men eftersom hela livet är beroende av Guds kraft är dess tillämpning oundviklig även bland dem som vägrar att tro på hans existens. " *Synd* " är kopplad till Guds förbannelse och det ligger därför i människans intresse att separera sig från denna " *synd* " som blir en orsak till permanent lidande som kan ta sig många former. Den huvudsakliga formen den framkallar är misslyckandet med det som människan försöker åta sig och uppnå. Effekten är individuell och kollektiv och detta kommer att bli tydligt när, efter slutet av prøvotiden, " *vilddjurets dyrkare och dess bild* " kollektivt kommer att drabbas av " *Guds sju sista plågor* " och detta kommer att fullbordas på sex år, år 2029.

" **Orättfärdighet** " uppmärksammas särskilt av Gud, och mycket logiskt, bland falska kristna som finner det normalt att överge den sanna sabbaten. Det är därför han genom historien har riktat in sig på dem och slagit dem med sina på varandra följande förbannelser som han gett det symboliska namnet " *trumpeter* ", eftersom deras roll är att varna de kallade, kandidaterna för evigheten, att de är slagna och offer för en allvarlig gudomlig anklagelse. Nu har Gud reserverat för 80-talet tillfället för den korrekta tolkningen av de " *sju trumpeterna* " som citeras i Upp. 8, 9, 10 och 11. Man kan således förstå att dessa varningar inte var avsedda att hindra rebellerna från att agera och göra det onda som Gud fördömt, utan bara att ge de utvalda i de sista dagarna beviset på att han hade tillkännagivit allt i förväg. Gud ensam har denna makt och han tar med rätta äran från den. Så här säger han i Jes 42:8-9: " *Jag är Jahve, det är mitt namn, och min ära skall jag inte ge åt någon annan, inte heller min ära åt avgudar. Se, det som förr har gått i uppfyllelse, och nya ting förkunnar jag för er; innan det sker, förkunnar jag det för er.* " Jes 46:10: " *Från begynnelsen förkunnar jag det som skall komma, och från urminnes tider det som ännu inte har skett. Jag säger: Mina planer skall stå*

fast, och jag skall göra allt som behagar mig .” Ingenting är så närande för hans utvaldas tro som att själva se sanningen i dessa Guds uttalanden. Profetisk förståelse är ett plus, en överlägsen näring, jämförbar på alla sätt med det gudomliga manna med vilket Gud höll Israel vid liv i öken, fientliga och dödliga platser, efter dess uttåg ur Egypten. I vår moderna tid, ogynnsam för tron på Gud, befinner sig hans sista utvalda i sin tur i en paradoxalt nog överbefolkad öken. Men sann tro låter sig inte påverkas av atmosfären i den tid och plats där den utvalde befinner sig. Den fokuserar på de tillkännagivanden som Gud gjort i sin heliga Bibel och mer specifikt, i ändens tid där vi befinner oss, på dessa profetior från Daniel och Uppenbarelseboken som äntligen helt dechiffrerats och uppfyllts i våra nuvarande händelser. Tredje världskriget kommer att förvåna och terrorisera många människor över hela jorden, men detta kommer inte att vara fallet för hans utvalda som varnats i förväg av Daniel 11:40-45, Upp. 9:13-21, Hesekiel 38-39 och till och med Jesaja 14:2: " *Jag skall samla alla folk till strid mot Jerusalem. Staden skall intas, husen skall plundras och kvinnorna våldtas. Hälften av staden skall gå i fångenskap, men resten av folket skall inte utrotas från staden.* " Upp. 17:8 ger som ett tecken de icke-troendes " **förvåning** " och säger: "**Odjuret som du såg var, och är inte längre. Det skall stiga upp ur avgrunden och gå till fördärv. Och de som bor på jorden skall förundras** , de vars namn inte har skrivits i livets bok från världens skapelse, när de ser odjuret, ty det var, och är inte längre, och skall komma tillbaka. "

Våren 2023 bevittnar vi återkomsten av " *odjuret från bottenlös avgrund* ". Efter det kommer " *odjuret från jorden* " att framträda, lett av ett protestantiskt Amerika försonat med den romersk-katolska tron.

Blodsband

Detta är ett autentiskt bibliskt värde som förtjänar vår fulla uppmärksamhet och uppmärksamhet. För utan att eliminera orsakerna till mänskliga konflikter minskar denna princip om blodsband åtminstone riskerna och orsakerna som kan framkalla dem. På jorden är den ideala situationen inte tillgänglig, men den vise mannen gör allt för att främja fred och delande med sin nästa. Och vem är vår första nästa på jorden? Våra föräldrar, våra bröder och systrar födda av samma far och mor. För det är med vad han vill få från sina barn som älskar honom som Gud föreskrev i sitt " *femte budord* " ordningen: " *Du skall ära din far och din mor* . " Och Jesus Kristus kom för att uppenbara för oss att i Gud, den allsmäktige skaparen, är han själv vår sanna Fader vars Ande är himmelsk. Hans heliga änglar kallar honom Mikael, och för oss på jorden är han Jesus Kristus, "Yahweh som frälser" som Messias sänd av sin skapande, lagstiftande och i detta fall återlösande Ande, eftersom han kommer för att återlösa, genom sin frivilliga död och " **utgjutna blod** ", de synder som ärvt och ofrivilligt begåtts av hans återlösta, utvalda helgon. Det är därför, i denna egenskap, det viktigaste "blodsbandet" för mänskligt liv. För Gud har organiserat hela detta mänskliga liv för att illustrera sin plan för universell frälsning som föreslås för alla sina himmelska och jordiska varelser. Frälsningen som Jesus

Kristus åstadkommit bygger och sammanför en universell familj. Den sammanför jordiska bröder och systrar med himmelska änglabröder som alla inser att de har som sin ende sanne Fader, den unika och suveräna Skaparguden. Detta är målet som Gud satte upp för sig själv när han genomförde sin skapelse av vår jordiska dimension, men detta projekt hade utformats redan före skapelsen av hans första ängel, skapad i fri och ansvarsfull ställning inför sina val. Efter att ha gjort uppror mot Guds auktoritet, är Satan, Guds förste "son", ursprunget till den första brytningen som inträffade i den heliga himmelska familjen. Hans val är obotligt, hans aktivitet som en "djävul" dömd honom att behöva dö för att försvinna och förintas definitivt. Vi ser därför att familjebandet inte förhindrar döden, och tyvärr, genom att orättvist döda sin bror Abel, kommer Kain, Adam och Evas förste jordiske son, att bekräfta denna sorgliga framtid för mänsklighetens liv. När han skapar jorden och dess universum, förbereder Gud den dimension där dödsprincipen kommer att uppenbaras och fullbordas. Och från den första dagen, genom att skapa jorden i form av en vattenboll, illustrerar Gud sitt program för jordisk död, eftersom dessa vatten kommer att få namnet "hav", bärare av "död" i erfarenheterna av syndafloden, av uttåget ur Egypten och korsningen av Röda havet som förstörde vagnarna och dränkte de egyptiska soldaterna, och av tvagningsbassängen som, som en profetisk symbol för dopet, också bar namnet "hav". På den andra dagen skapar Gud "jorden" torr genom att låta den komma ut ur "havet". I denna handling sätter han i bilden hur "livet" slits bort från "havets" "död". "Jorden" kommer således att bära den människa som han kommer att forma till sin avbild och som kommer att leva och utvecklas på den. Och det är i denna mänsklighet som Gud kommer att kunna välja sina utvalda värdiga hans eviga sällskap. "Jorden" representerar därför ett värde överlägset "havets", men likväl också bärare av "liv" och "död". I vår tids historia var den första dominerande kristna religiösa formen den påvliga katolska Rom, och den död den beordrade och orsakade gav den dess symbol för "odjuret som stiger upp ur havet" i Upp. 13:1. Sedan förtjänade den fortfarande ofullkomliga protestantiska tron, som officiellt framträdde ur dess mitt 1517 under titeln Reformerta kyrkan, i sin tur sitt symboliska namn "odjuret som stiger upp ur jorden". I religionskrigen som provocerades fram av den romerska katolicismens och dess katolska ligors intolerans och aggressivitet, drabbade de två systemreligionerna samman och massakrerade varandra som vildsint "odjur". Detta är ett historiskt vittnesbörd om att den långa religiösa fred som observerats sedan den franska revolutionen och Napoleons kejsarliga regeringstid^{har} fått bortglömd. Men detta beteende hos den väpnade protestantismen avslöjade dess sanna andliga natur. Redan vid den tiden utmärkte sig Guds sanna utvaldas liv från det som Gud dömer som "hycklande" i Dan 11:34: "När de faller skall de få lite hjälp, och många skall sluta sig till dem i hyckleri." Borde vi bli förvånade över denna dom som Gud har avkunnat? Nej! Helt enkelt, eftersom Jesus redan har kallat det judiska prästerskapet, till vilket han förklarade i Matt 23:13, för "hycklare": "Ve er, skriftlärda och fariséer, hycklare! Ty ni stänger himmelriket för människorna; själva går ni inte in i det, och dem som vill komma in låter ni inte komma in." Jag har valt detta citat bland de 16 tillgängliga eftersom dessa kriterier identifierar de två kristna religiösa "djurens" gärningar, successivt i

tiden. Men med hjälp av en konkordans kan man hitta de 16 citaten som kompletterar och tillsammans definierar det sammansatta porträttet av den kristne som Jesus bedömer vara "hyckleri" eftersom han återger "hyckleriet" i den judiska modellen av sin erfarenhet. Aposteln Petrus tillrättavisades för sitt hyckleri av Paulus eftersom han dolde sin relation med hedningarna. Han vågade inte anta vad Anden ledde honom att göra, eftersom frälsningens dörr var öppen för hedningarna efter Jesu Kristi död och uppståndelse. Han fruktade fördömmelse från de andra apostlarna och lärjungarna, sina bröder. Men detta "hyckleri" var godartat om inte välsignat av Gud, eftersom falska kristnas hyckleri är av en helt annan natur. Människan som utövar det spelar en roll som maskerar hans sanna natur. Och genom att ovärdigt påstå sig vara en "Guds tjänare" bärs konsekvensen av detta hyckleri av skaparen och frälsaren Gud själv.

Att frälsningsförbundet vilar på Jesu blod motsäger alla lögner som påstår att Jesus inte personligen dödades. Om hans blod inte utgöts är försoning med Gud omöjlig, och de många djuroffer som föregick hans död är ogiltiga och onödiga; men hans blod utgöts, och hans frälsning är mycket verklig.

På jorden dödar djur oftast bara för att äta och därmed förlänga sin egen existens. De lever enbart på instinkt och har ingen kunskap om gott och ont; att äta och överleva är deras enda bekymmer. Men hos den mänskliga arten läggs till dessa saker omotiverad ondska, nöjet att låta sin nästa lida, av olika orsaker eller till och med utan orsak. För att minska orsakerna till denna mänskliga ondska organiserade Gud generationsföljden utifrån arvet av samma blod. Faderns och moderns, förfäderna till det barn som fötts av dem. Således byggs en familj, och genom att gruppera flera familjer födda av samma far bildades de första stammarna. Stammens medlemmar är skyldiga varandra hjälp och solidaritet. De är förenade av blodsbandet och måste kämpa tillsammans mot en stam som kommer för att attackera den. För att undvika aggression måste varje stam förvalta sitt territorium och inte ingripa i en annan stams. I djurlivet finner vi samma principer. Lejonet skyddar sina ungar men är redo att sluka ungar från en främmande grupp. Alla levande arter är programmerade att skydda sina avkommor och kämpa mot sina rovdjur. Familjens lag, som bygger på blodsdelning, gäller alla. Med befolkningstillväxten grupperade sig stammarna i form av folket och de delade ett gemensamt territorium som fick namnet "land". Efter syndafloden, med försöket till förening i Babel, valde den överlevande mänskligheten sig själv som kung, Nimrod, vars torn, som byggdes på hans beslut, misshagade Gud till den grad att han separerade människor genom olika språk. Så snart de blev oförmögna att kommunicera med varandra, separerade de sig, flyttade bort från varandra och befolkade hela jordens yta. Denna gång förenades folken i de etablerade länderna dubbelt genom arvet av blod och deras talade och skrivna språk. Men gränskrig är konstanta eftersom gränser enbart bygger på överenskommelser som accepterats för en längre eller kortare tid av de berörda länderna. Och i syndens land för folk krig mot varandra av en önskan att utöka sin territoriella besittning. Ondska är installerad i människornas hjärtan och folk känner sällan till fred. Så utvecklas mänskligt liv, avskuret från Gud, överlämnat till despotism och stundens tyrann eftersom han har visat sig vara den starkaste. Det jordiska livets förbannelse bekräftas därmed och blir fullt synlig.

Emellertid är de folk som sålunda formats alla omedvetna om att de lyder de onda änglarnas direktiv, ledda av Satan, djävulen. Upproriska andar har inspirerat människor med hedniska religiösa former där de tror att de tjänar osynliga eller synliga gudomligheter eftersom de gudomliggör stjärnorna, jorden, havet, elden och himlen och starka och mäktiga djur som tjuren, buffeln, lejonet, etc. Under dessa förhållanden existerar inte lyckan och är åtminstone inte bestående. Fred finns bara i isolering, långt från andra människor. Eftersom gränser bara är teoretiska uppnås blandning av folk, uppmuntrad av imperialistiskt herravälde. Samtidigt organiserar Gud sitt folk Israel och förbjuder dem att gifta sig med utlänningar. Blodsbandet stärks och skyddas således, men bara bland det folk som Gud valt ut för sin universella demonstration. För Gud är syftet med detta förbud att hindra hans folk från att anta främmande religiösa riter; vilket händer vid äktenskap med en religiöst annorlunda person. Åtgärden var avsedd att kollektivt skydda det heliga folket från de gudomliga straff som deras olydnad oundvikligen skulle framkalla. Men förbudet förändrade inte det hebreiska folkets natur, och den upproriska naturen förblev upprorisk precis som de lydiga förblev lydiga. Att respektera denna åtgärd som Gud infört gjorde det dock möjligt att inte bryta hans heliga förbund.

Alltmer upproriska och döva för Guds förordningar föll Israel och Juda i avfall och hänge sig åt de hedniska styggelser som deras folk anammat. Straffet föll sedan tungt över dem, den judiska nationen förstördes i 70 år, under vilka deras folk deporterades och fördes i fångenskap i Babylon, i tre på varandra följande gradvisa steg mellan 605 och 586. Lärdomen som var avsedd för kommande generationer, inklusive våra egna, skrevs och uppfylldes: Gud välsignar lydnad och straffar olydnad och uppror strängt.

Det är mycket viktigt att förstå detta: Det blodsband som Jesus Kristus utgöt gäller de utvalda som valdes ut under den 6 000 år långa jordiska syndens historia. Gud uppenbarade sig faktiskt efter Adam för hans ättlingar fram till Noa, och sedan från Noa till Abraham. Bibeln, som vittnar om detta, påminner oss därför om att Gud inte är judarnas enda Gud. Förbundet som ingicks med det hebreiska folket är därför bara en mellanliggande erfarenhet placerad mellan tiden före syndafloden och den kristna eran, som omfattar 4 000 år av totalt 6 000 år. Men betydelsen av denna erfarenhet är mycket stor, eftersom Gud kom personligen för att leva bland sitt folk, dold under den skrämmande aspekten av elden i den brinnande molnpelaren. Guds visdom uppenbaras genom det sätt på vilket han organiserade sitt program, förberett för att rädda sina utvaldas liv.

Från skapelsens första död, nämligen lammet vars skinn tjänade som ett klädesplagg för att täcka Adams och Evas nakenhet, föreslogs den frälsning som skulle vila på Jesu Kristi död genom hela mänsklighetens erfarenhet fram till tiden för hans jordiska verksamhet. Först prövades de före syndafloden utan att se Gud. Sedan, med början hos Abraham och sedan Mose, organiserades och instruerades de under titeln hebreiskt folk av en synlig gudomlig närvaro. Sedan kom Jesus Kristus till detta folk för att utföra det fullkomliga offret som skulle bekräfta alla synder hos de utvalda i hela mänsklighetens historia. Efter att ha fullbordat allt genom sin död och uppståndelse, bevakade, åtföljde och organiserade han den progressiva utvecklingen av sin jordiska Utvalda, berövad sin synliga närvaro,

fram till hennes slutliga härliga återkomst. Den frälsning som Jesus Kristus föreslog är därför långt ifrån att vara uteslutande judisk. Den är verkligen universell. Och bevisen som visar detta finns i överflöd. Som en del av Guds löfte till Abraham prioriterades Israel att välkomna Frälsaren Messias födelse. Och trogen sina principer och löften lät Gud honom födas som en judisk man, till synes likt de andra judiska männen på sin tid. Ändå var Jesus i verkligheten bara jude i sin respekt för de heliga skrifter som tillkännagav honom som Davids son. Det är därför han verkligen föddes av Maria och Josef, båda av kung Davids släktlinje, från Juda stam. Men Bibeln specificerade att han måste födas av en "jungfru", det vill säga mirakulöst. Och denna detalj är viktig, eftersom Jesus på detta sätt inte ärver judiskt blod. Hans eget blod är mirakulöst präglad av en specifik sammansättning som avslöjades av adventistiskeologen Ron Wyatt, upptäckaren av arken som placerades i en grotta under den torterade mannens kors på Golgata: 23 X-kromosomer och en enda Y-kromosom jämfört med 23 för en normal man. Detta vittnesbörd, bekräftat av förhör av tekniker i Jerusalem 1982, bevisar att Kristi blod i sig inte är kemiskt kopplat till något jordiskt arv. Jesus Kristus föreslår därför universellt för alla människor att ingå en andlig allians med honom på den enkla grunden av tro.

Men vi behöver fortfarande förstå vad han kallar "tro". För det är redan på denna nivå som hans utvalda minoritet skiljer sig från mängden falska troende. Och här måste vi ta hänsyn till det faktum att modellen för de frälsta utvalda är en reproduktion av hans jordiska erfarenhet. Sade inte Jesus: "**Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv, ta sitt kors och följa mig**?" Denna vers eliminerar mängder av falska kristna religiösa uppfattningar. Och redan först, den romersk-katolska tron vars läror motsäger och överträder de som Gud har etablerat och godkänt. Och efter den, de mångfaldiga formerna av protestantism, arvtagare till dess synder.

Är det lätt att på ett adekvat sätt uppfylla de två villkor som Jesus ställer för att följa honom? Om vi vill vara ärliga, låt oss säga uppriktigt: Nej, det är inte lätt och för vissa till och med omöjligt. Men vi har en naturlig förmåga att tillskriva denna omöjlighet till andra, som fariséen som bad stående och sa: "Åh Gud, jag tackar dig för att jag inte är en syndare som andra människor...". Vet vi verkligen hur vi ska "**förneka oss själva**"? Är vi redo att "**ta upp vårt kors**" för att följa Jesus Kristus? Vi kommer att veta när situationen tvingar oss; först då, och fram till det ögonblicket, är det bara i hopp som vi svarar på Kristi kallelse, medvetna om all vår svaghet. För hela den mänskliga arten lider av en stor defekt, en stor brist; den vet inte hur man älskar som Gud älskar. Och detta problem gäller inte bara religionen, utan även det civila livet, det mellan par och till sina barn. Mänsklig kärlek är oftast självisk och baserad på den tillfredsställelse som man får. Den som älskar är ett offer för sina känslor eftersom hans eller hennes personliga känslor förblindar och bedrar honom eller henne. Tillämpat på religion är detta katastrofalt. De som tjänar Gud ovärdigt är förblindade av den känsla av trygghet som själva idén att tjäna Gud väcker hos dem. Ändå kom Jesus i sin jordiska verksamhet för att visa att sann kärlek består i att behaga den älskade, enligt honom Gud Fadern, genom att lyda hans vilja. Och det är bara genom att gå med på att avsäga sig själv som denna vilja kan tillfredsställas. Kristi liv ger

specifika exempel på denna typ av avsägelse. Han lever i himlen, under namnet Mikael, lycklig, uppfylld och hedrad av sina trogna änglar. Men hans jordiska utvaldas frälsning kräver att han avsäger sig detta gyllene och fridfulla liv att födas i en mänsklig kropp i form av ett spädbarn. Han växte sedan upp under enkla omständigheter och tillträdde sin verksamhet vid 33 års ålder. Från sitt första officiella ingripande i synagogan i Nasaret blev han föraktad och utesluten. Ändå utvecklades hans handling med tiden och vann stor popularitet, vilket irriterade det judiska prästerskapet. Hans många mirakel hade något med det att göra eftersom hans tal fascinerade men inte förstods. Hans apostlar, som han själv hade utvalt, gjorde honom ledsen med sin misstro och sin långsamma förståelse. Och det värsta hände på hans dödsdag; Petrus förnekade honom tre gånger inför hans anklagare och tio andra skingrades och gömde sig i rädsla. Endast Johannes hedrade honom med sin trohet och sin närvaro i Sanhedrin där han dömdes. Jesus kunde dock inte bli förvånad över dessa beteenden, eftersom han själv inspirerade sin profet Daniel att tala dessa ord i Dan. 9:26: "... *en smorde skall utrotas och ingen skall stå för honom ...*" enligt den korrekta översättningen.

Jag säger detta till alla, och dessa ord berör även mig. Vi har fortfarande, bara, sex år framför oss på oss att lära oss att älska Gud som han vill bli älskad, eftersom de prövningar som ligger framför oss kommer att avslöja vad vi verkligen är.

På ett köttsligt plan främjar blodsband mänskliga relationer men förhindrar inte hat och familjetvister. Genom att välja att denna princip skulle respekteras av sitt folk Israel ville Gud ge dem den bästa chansen att undvika det värsta. För där detta blodsband inte existerar mångfaldigas orsakerna till oenigheter till det yttersta. Det är dock blandningen av etniska grupper som ligger till grund för de ständiga konflikter som har ägt rum, särskilt i västvärlden. Romarriket erövrade faktiskt alla västländer, ett efter ett, tills det dominerade dem alla med kejsartiteln.

Från år 313 till vår tid har den falska kristendomen, trots oupphörliga krig, i västvärlden upprätthållit sammanhållningen mellan kungadömena och sedan mellan de nationer som bildades efter den franska revolutionen. Den romersk-katolska tron har varit cementen som har upprätthållit internationella relationer. Och Europas nuvarande enhet byggdes fortfarande på två på varandra följande Romfördrag. Idag är religiösa värden kraftigt försvagade och blodsband kullkastats och trampas ner av jordens rätt. Denna princip antogs i Frankrike, först av kung Ludvig X hutin under en kort regeringstid på två år år 1315. Efter honom bekräftades och förstärktes denna princip av kung Frans ^I år 1555. År 1791 rådde blodslagen, men sedan, år 1804, lade Bonaparte till ett partiellt jus soli till den, 1993 erhöles jus soli genom en individuell skriftlig begäran och 1998 tillämpades jus soli systematiskt på barn födda i Frankrike av invandrarföräldrar. För Gud, de av honom förbannade Europas folk kan agera som de vill, men de underlättar och gynnar orsakerna till den inre oro som framkallar deras undergång och förstörelse. De skapar problem för sig själva istället för att undvika dem. Och den nuvarande situationen förvärras av de europeiska folkens oförmåga att kontrollera de migrationsströmmar som anländer och tvingar sig på deras jord till den grad att deras identitetsdokument förstörs. Och för att förklara denna situation måste vi betona vikten av den långa fred som beviljats de europeiska nationerna. De

kanske trodde att etnisk blandning inte är ett problem, men de är omedvetna om att Skaparguden använder denna blandning av olika religioner och kulturer som en tidsinställd bomb som exploderar vid den tidpunkt han har bestämt. Nu har vi kommit in i den gynnsamma tiden för detta.

Synden som fullbordades år 313

Den 8 maj 2023, medan jag skrev den föregående studien, inspirerade Guds Ande mig med en viktig korrigerande angående syndens roll kopplad till datumet 321. Denna nya utveckling får mig idag att inse något som fram till dess hade underskattats i mina studier och profetiska förklaringar. Detta beror på att budskapet om sabbatens återställande, som en del av det sjundedagsadventistiska budskapet som jag förmedlar och förklarar allt tydligare, har förblivit grundläggande för mig.

Vad Anden inte hade låtit mig lägga märke till fram till detta ögonblick är att sabbaten används av Gud för ett specifikt syfte, men som redan nämnts i mina tidigare förklaringar. Dess roll uppenbaras tydligt i dessa texter från Hes. 20:12 och 20: " **Jag gav dem mina sabbater till ett tecken mellan mig och dem , så att de skulle veta att jag är YaHweh som helgar dem. .../... Helga mina sabbater, och låt dem vara ett tecken mellan mig och er , så att de skulle veta att jag är YaHweh, er Gud .**" Det gudomliga budskapet bekräftas dubbelt, sabbaten är ett " **tecken** " på att tillhöra skaparguden för den utvalda själv och hans mänskliga entourage. Med vetskapen om att han profeterar det sjunde årtusendet i början av vilket hans utvalda kommer att träda in i evigheten, är sabbaten därför " **tecknet** " eller " **den levande Gudens sigill** " som kännetecknar hans utvalda till vilka han ger den, eftersom han erkänner dem som värdiga hans frälsning. Den avgörande punkten som vi måste notera i denna vers är detta uttryck: " Jag **gav dem också mina sabbater** ." Sabbaten är framför allt något annat, en gåva som Gud ger till sina utvalda. Nu kan den som ger också ta ifrån honom det han ger, som Jesus med rätta lärde i Matt. 13:11-12 och 25:29: " **Lärjungarna kom fram och sade till honom: 'Varför talar du till dem i liknelser ?' Jesus svarade dem: 'Ty åt er är givet att känna himmelrikets hemligheter, men åt dem är det inte givet .'' Ty **åt den som har skall mer ges, och han skall ha överflöd, men från den som inte har skall även det han har tas ifrån** . »** Den andliga nyckeln som uppenbaras i denna vers är så viktig att Jesus citerar den en andra gång i Matt. 25:29, just om den onde tjänaren i " **liknelsen** " om " **talenterna** ". Subtill, i det franska språk som Gud valt för att förklara sin profetiska uppenbarelse, denna gudomliga liknelse, betecknar ordet « **talent** », utöver namnets giltighet från Jesu tid, en välgörande konstnärlig, manuell eller intellektuell gåva, eller mer passande i relationen med Gud, den andliga gåvan. Tolkningen av apokalypsen måste därför göras utifrån denna grundläggande lära som uppenbarades av Jesus Kristus: « **åt den som har, skall mer ges, och han skall ha överflöd, men från den som inte har, skall även det han har tas** .» Konsekvenserna av denna tillämpning är enorma och vi måste då förstå att sabbaten överges på order av kejsar Konstantin år 321 **endast på grund av Guds önskan att dra tillbaka den och ta bort den från en världslig kyrka** som, grundad år 313 genom att förföljelserna av de kristna upphörde, **inte längre är värdig att bära " tecknet " av att tillhöra**

skaparen Gud . Detta i enlighet med principen: " *men från den som inte har, skall även det han har tas* ." Sabbaten " *tas därför bort* " av Gud från den världsliga kyrkan som antar hedniska dogmer och som år 538 kommer att bli den romersk-katolska kyrkan med som sin första påve i titel, Vigilius, den intrigerande vännen till Theodora, den före detta prostituerade gift med kejsar Justinianus I. Ur detta perspektiv är övergivandet av sabbaten bara konsekvensen av en annan handling som föregick den år 313: fri tillgång till den kristna religionen och det utbredda avfall som blev resultatet av det.

I sin liknelse ignorerar Jesus den icke-troende och ger endast den trogna troende och den otrogna troende som exempel; han själv förblir därför trogen den ständiga binära principen i alla sina bedömningar: ja eller nej, ljus eller mörker, liv eller död, etc. Dessa två typer av tjänare har absolut motsatta beteenden i användningen av sin frihet. Den gode och trogna tjänaren tjänar Gud till maximum av sina möjligheter; omvänt tjänar den onde och otrogna tjänaren honom minimalt. Detta är vad som lärs ut av hur de använder den talang som Gud mottagit. Och i 313 gynnar friheten de falska omvändelserna hos människor som tjänar Gud minimalt, och ger därmed en standard "etikett" till kristet engagemang.

Det som åstadkoms år 313 hade redan åstadkommit för det köttsliga Israel enligt läran i Hesekiel 20 och mer specifikt i dessa verser 10-11: " *Och jag förde dem ut ur Egyptens land och ledde dem ut i öknen. Jag gav dem mina stadgar och lät dem veta mina rätter, som en människa måste följa för att leva efter dem* ." Gud prioriterar " *sina stadgar och sina rätter* " vilket bekräftas i vers 12 som följer där han säger: " *Jag gav dem mina sabbater som ett tecken mellan mig och dem* , så att de skulle veta att jag är YaHWéH som helgar dem. " Sedan, i vers 13, bekräftar Gud denna princip som citeras i vers 11: " *Och Israels hus var upproriska mot mig i öknen. De vandrade inte efter mina stadgar, utan de förkastade mina rätter, som en människa måste följa för att leva efter dem* , och *de vanhelgade mina sabbater i all oändlighet* . Jag tänkte utgjuta min vrede över dem i öknen, för att förgöra dem. " Gud avslöjar sedan sin reaktion på de skyldiga, i verserna 24-25-26: « *eftersom de inte höll mina rätter, utan förkastade mina vittnesbörd, vanhelgade mina sabbater och vände sina ögon till sina faders avgudar* . *Jag gav dem också vittnesbörd som inte var goda, och rätter som de inte kunde leva efter* . Jag orenade dem med sina offergåvor, när de lät alla sina förstfödda gå genom elden; så skulle jag straffa dem och låta dem veta att jag är YaHweh. » Detta gudomliga straff för avfall översätts i den kristna eran, i Dan. 8:12, med: " *armén överlämnades med de eviga på grund av synd* " och i Dan. 7:25, med: " *de heliga skall överlämnas i hans händer för en tid, tider och en halv tid* ." I dessa två verser placerar verbet " överlämnade " och " överlämnade " handlingen under Guds initiativ. Det är han som, suveränt, överlämnar eller inte överlämnar de trogna eller otrogna heliga till den romerska myndigheten. Samma budskap bekräftas således med bidraget från den precision som ges om den tid som Gud fastställt för denna övergivande av de otrogna kristna: ett solår + två solår + ett halvt solår, det vill säga totalt: 3 år och 6 månader av profetiska dagar, det vill säga på basis av tolv månsmånader om 30 dagar per år, 1260 profetiska dagar av verkliga år belägen mellan 538 och 1798. Denna övergivande av den kristna kyrkan till djävulens grymma ledarskap av Gud var redan temat för ett

gudomligt hot som citeras i 3 Mos 26:18-19: " Om ni trots detta inte lyssnar till mig skall jag straffa er sju gånger mer för era synder. Jag skall bryta sönder er stolta makt, **jag skall göra er himmel som järn** och er jord som koppar . " » Detta **andra hot** i Hesekiel 26 omsätts i handling i den kristna eran genom den " **andra trumpeten** " i Upp. 8:8-9: " Den andre ängeln blåste, och något som liknade ett stort berg som brann av eld kastades i havet. En tredjedel av havet blev blod, en tredjedel av de levande varelserna i havet dog, och en tredjedel av skeppen förstördes. " Detta uppfylldes med upprättandet av den grymma och förföljande påveregimen från år 538. Vi måste notera att alla förbannelser som människor tillskriver djävulen i Bibeln alla påstås av Gud själv: " **Jag skall göra er himmel lik järn** . " Det bekräftas således att Gud använder djävulens tjänster för att straffa och tukta människor som är skyldiga mot honom.

Genom dessa verser i Hes. 20 riktar Gud därför vår uppmärksamhet mot detta år 313 då den kristna tron, utan längre att förföljas, överger den sanna trons standard som ärvts sedan apostlarnas tid, som nämns i Upp. 2, under det symboliska namnet " *Efesos* "; enligt betydelsen av det grekiska verbet "epheisis" som betyder: att kasta. Nu riktar sig Jesus till de kristna som levde vid Johannes tid, den siste överlevande aposteln, omkring år 95 i början av vår tideräkning. Sanningens lära erkänns fortfarande, men den religiösa niten är vid den tiden försvagad. Och Jesus kommer vid den tiden för att hota de sanna kristna till vilka han säger i verserna 4 och 5: " Men jag har detta emot dig, att **du har övergivit din första kärlek** . Kom ihåg därför varifrån du har fallit, omvänd dig och gör de första gärningarna; **annars kommer jag till dig och flyttar din ljusstake från dess plats, om du inte omvänder dig**. " Jesus hotar sin utvalde och säger: " **Jag skall flytta din ljusstake från dess plats** . " Han kommer således att agera i enlighet med principen att " **den som inte har, från honom skall tas det han har**". a ». Och vad representerar " **ljusstaken** "? Det gudomliga ljuset som helgats i fullhet, det vill säga det ljus som Guds Helige Ande gav till hans trogna utvalda. Nu bestod denna " **ljusstake** ", specifikt byggd på hans order av hebréerna, av sju armar, i vilka sju oljelampor producerade sju eldslågor som gav ljus. På den centrala basen var tre överlagrade ledningar anslutna till vänster och höger till denna centrala pelare; vilket ger denna församling normen 3 + 1 + 3. Och det är just år 313 som genom den segrande kejsar Konstantin den stores kejsarliga dekret upphörandet av förföljelserna av kristna i hela hans rike. Gud omsätter därför i praktiken, år 313, vid slutet av den era som kallas " *Smyrna* ", sitt hot som presenterades i budskapet riktat till " *Efesos* ". För denna gång, genom att öppna sig för den oomvända hedniska världen, kan den kristna tron inte längre ångra sig. Vid tiden för " *Efesos* " hatade de kristna tillsammans med Jesus " *nikolaiternas gärningar* ", ett namn konstruerat från de grekiska orden "Nike" och "laos" som betyder "seger" och "folk", vilket symboliskt betecknar de segrande romarna. Senare, vid den tid som kallas " *Pergamon* ", vilket måste kopplas till år 538, bildar dessa romerska " *nikolaiter* " en religiös samling; den otrogna kristenheten som har utvecklats sedan 313; som Upp. 2:15 antyder: " *På samma sätt har ni också människor som håller fast vid nikolaiternas lära*. " Sedan tiden för " *Efesos* " har de hedniska romarnas hedniska " *gärningar* " ersatts av en lika hednisk kristen religiös " *lära* ". Den gudomliga förbannelsen drabbar därför globalt hela

den kristna tron, påverkad av kejsar Konstantins hedniska auktoritet, sedan 313, året då Gud drog tillbaka sin Helige Ande från den usurperande officiella kristna kyrkan. Vi finner här tillämpningen av Guds uttalande citerat i Hes. 20:25: "**Jag gav dem bud som inte var goda, och stadgar genom vilka de inte kunde leva .**" Detta bekräftas i 2 Thess. 2:9 till 12: "*Den laglöses ankomst sker efter Satans verk, med alla möjliga krafter och tecken och underverk bestående av lögnen, och med allt orättfärdighetens bedrägeri bland dem som går förlorade, därför att de inte ~~tog emot~~ kärleken till sanningen, så att de kunde bli frälsta.*" **Därför sänder Gud dem stark villfarelse , så att de skall tro lögnen , så att alla de som inte trodde sanningen utan fann behag i orättfärdigheten må bli fördömda .**" Med andra ord, Gud märker dem som söndag, som ett tecken på att han förkastar dem och överlämnar dem till Satan. Men för sin ära återstår några verkligt utvalda som förblir trogna honom och inte låter sig påverkas av sin tids avfall. Det är därför Jesus, även år 538, finner några utvalda som han riktar sig direkt till med den välbekanta formen. Budskapet får sin fulla innebörd, med vetskapen om att Roms tron föraktades och övergavs av kejsar Konstantin I ^{som} föredrog staden som hette "Milano", där han fastställde sina successiva dekret från 313 och 321 till vilka vi måste koppla dessa två händelser på grund av Guds handlingar och suveräna vilja: **313, Anden drar sig tillbaka ; 321, på sjundedagens sabbat, tas " den levande Gudens sigill " bort .** De religiösa lögnen som Upp. 13:1-5 och 6 fördömer som "**händelser**" är, i 538, "**tecknen**" på den hedniska naturen hos den falska kristendomen som etablerats sedan 313: "*Och jag såg ett odjur stiga upp ur havet, med tio horn och sju huvuden, och på sina horn tio kronor, och på sina huvuden ett namn för hädelse/... Och det fick en mun som talade stora ord och händelser , och det fick makt att fortsätta i fyrtiotvå månader. Och det öppnade sin mun i hädelse mot Gud, till att häda hans namn och hans tabernakel och dem som bor i himlen.*" Och resten av "den obesegrade solens dag" på den första dagen, som antogs den 7 mars 321, formaliserar helt enkelt, som ett "**tecken**", den gudomliga förbannelse som började år 313. Och det subtila spelet som Anden organiserar fortsätter med detta namn på staden "Milano", vilket bekräftar dess andliga koppling till de "**tusen åren**" av det sjunde årtusendet. att den borttagna sabbaten förebådade ett "**tecken**" givet av Gud till hans sanna helgon och värdiga utvalda. Således, mycket logiskt, praktiserades sabbaten av apostlarna och de sanna lärjungarna; år 313 tog Gud bort den och återställde den inte förrän 1844, i oktober månad, genom att ge den till de **första** utvalda adventistkristna, som ett "**tecken**" **på deras tillhörighet till Skaparen Gud .**

Förklaringen av utvecklingen av den falska kristna tron är specifikt riktad mot av Gud i sin profetiska Uppenbarelsebok. Han definierar början på det andliga "**äktenskapsbrottet**" bland falska kristna vid slutet av de profetiska "**tio dagarna**" eller faktiska **tio åren som nämns i " Smyrna "** -budskapet i Upp. 2:10: "*Var inte rädda för vad ni ska lida. Se, djävulen skall kasta några av er i fångelse, för att ni skall prövas, och ni skall ha vedermöda i tio dagar . Var trogna intill döden, och jag skall ge er livets krona.*" Denna tioårsperiod uppfylldes mellan 303 och 313 av förföljelserna som beordrades av den romerske kejsaren Diocletianus och hans tetrarkiska regering. Och detta datum 313 är ett mycket viktigt datum, eftersom det markerar det ögonblick då djävulen ändrar sin

strategi för att kämpa mot Guds verk. Men vem organiserar dessa saker? Gud själv. Förföljelsen har bevisat sig och enligt de insamlade vittnesmålen "är de kristnas blod ett frö", ju fler man dödar, desto fler kallelser inspirerar man. År 313, i Milano, segrande över det kejserliga tetrarkatet, satte kejsar Konstantin I, ^{känd} som den store, genom dekret stopp för de förföljelser som dittills drabbat Jesu Kristi kristna tjänare. Det är denna mänskliga fred som till synes har gjort mest skada för kristendomens gudomliga sak. För i verkligheten har ingenting förändrats; de troende har förblivit troende, och de icke-troende har förblivit icke-troende och missbrukat den frihet de uppnått. Och detta av den enkla anledningen att vem som helst kunde ta en kristen religiös etikett. Liksom kejsarens egen falska omvändelse räckte det att påstå sig vara kristen för att bli erkänd som sådan av det mänskliga samfundet. Eftersom filtret av rädsla för förföljelse inte längre existerade, var det modernt att bli kristen på den tiden. Det var då som de mest skilda läror spreds över hela imperiet och religiösa gräl satte anhängarna av de motstridiga lärorerna mot varandra. I denna flod av lögnaktiga teorier försvann den heliga och rena apostoliska sanningen helt och blev osynlig eller nästan osynlig. Vi kan då förstå varför kejsar Konstantin ville införa en religiös enhet för att sätta stopp för grälen och problemen i sitt imperium. Men för Gud var den tro som påstods i mångfaldiga former död och värdelös, ideologerna och deras vilseledda anhängare hade alla fallit i " *äktenskapsbrott* " mot den sanne Guden. Det var då, för att ena sitt imperium, år 321, den 7 mars, som kejsar Konstantin övergav den sanna sjundedagsvilan som dittills praktiserats av de sanna kristna, arvtagare till de apostoliska sanningarna. Han lät ersätta den med vilan på den första dagen, vilken han, som dyrkare av den hedniska "obesegrade solen", redan personligen hedrade på varje första dag i veckan. Denna vila, som ligger på den första dagen i veckans gudomliga norm, blev således, genom ett kejserligt dekret, " *kännetecknet* " för hans mänskliga auktoritet. Vad vi måste förstå är att denna handling styrdes av Gud, som ville ta bort den heliga sabbatens praxis från en kristendom som befläckats av hedendom, något som gjorde den ovärdig den. Och på samma sätt, omvänt, var det han som skulle återställa den i sjundedagsadventismen från oktober månad 1844 för att bekräfta dess helgelse.

Således är övergivandet och återställandet av sabbaten inte orsakerna, utan konsekvenserna av de kristnas övergripande beteende gentemot den heliga läran om de apostoliska sanningarna som ärvts från det gamla förbundet och det nya förbundet. Ur detta perspektiv är sabbaten, ett " *tecken* " på att tillhöra den levande Guden, enligt Hes. 20:12-20, logiskt återkallad eller återställd av Gud själv. Och kejsar Konstantin är inget annat än det medel genom vilket Gud, den store domaren, verkställer sitt gudomliga beslut. Logiskt sett blir den sjunde dagens sabbatsvila och den första dagens vila de utmärkande tecknen för de två motsatta lägren i absoluta termer: " *den levande Gudens sigill* " kontra " *odjurets märke* ".

Konsekvensen av detta ifrågasättande av sabbatens roll är att uttrycket " *på grund av synd* " i Dan. 8:12 inte enbart betecknar sabbaten utan föraktet för hela eller delar av den heliga kristna läran från år 313. För att förstärka denna tolkning, notera att " *på grund av* " samma " *synd* " upphör Jesus med sin förbön som betecknas med ordet " *evig* " eller " *ständig* ". Men detta upphörande av hans

förbön kommer att bli historiskt och kommer först att äga rum år 538, datumet för etableringen av den påvliga regimen som kommer att tillskansa sig och reproducera på jorden den förbön som Jesus dittills gjorde i himlen; och denna förbön upphör endast för de falska kristna, som har blivit majoritet och dominerande eftersom de bara ser påvens, den kristna kyrkans nya jordiska överhuvud.

Vi har därför tre datum som markerar utvecklingen mot den romerska påvliga regimen: 313, syndens början; 321, tillbakadragandet av tecknet på att tillhöra Gud; och 538, slutet på Jesu Kristi "**eviga**" (prästerskap). Profetians tolkning förbigår i tysthet datumet 321 för tillbakadragandet av sabbaten och nämner endast de från 313 och 538. 313, för slutet av tiden "**Smyrna**", och 538, för början av tiden "**Pergamon**" som betyder "**äktenskapsbrott**" eller mer exakt: överträdelse av äktenskapet; vilket uppfylls när den falska katolska kristendomen genom påven dyrkar "**draken**", det vill säga djävulen, som ger den "**sin tron och stor makt**" enligt Apostel 13:2: "*Odjuret som jag såg var likt en leopard, och dess fötter var som en björns fötter, och dess mun som ett lejons mun. **Draken gav honom sin makt och sin tron och stor makt**.*" Lägg märke till denna gudomliga subtilitet: "*odjuret*" betecknas som det "*fjärde odjuret*" i Dan. 7:7, eftersom det kombinerar symbolerna för de tre imperierna som föregår det: "*leoparden, björnen och lejonet*." Dessutom antyder Anden för oss den historiska successionen av det påvliga Europa till det hedniska romerska riket som "**draken**" symboliserar i Upp. 12:3: "*Och ett annat tecken visade sig på himlen; och se, en stor röd **drake** med sju huvuden och tio horn, och på sina huvuden sju kronor.*" Han är själv kopplad till djävulen i Upp. 12:9. Historien bekräftar successionen mellan det kejserliga Rom och det påvliga Rom, som ärvde "**hans tron**" installerad i Rom. För sedan Konstantin I år 313 hade Rom övergivits av successiva kejsare som valde att bosätta sig i den östra delen av Europa. Och det var därför bara genom sin perverterade romersk-katolska religiösa regim som Rom behöll inflytande i imperiet fram till upprättandet av sin påvliga regim år 538 med samtycke och väpnat stöd av kejsar Justinianus, som själv stannade kvar i den östra delen av imperiet.

Den gudomliga handling som är knuten till datumet 313 tillåter djävulen att anta en listig strategi, "**ormens**". Han överger sedan "**drakens**" strategi, som öppet förföljer de heliga och försöker få dem att med våld överge tron på Kristus. Det framgår av denna observation att han använder denna listiga strategi tre gånger under den kristna eran: en första gång år 313, en andra gång år 538 och en tredje gång år 1844, där han efter adventisternas trosprov mångfaldigar de protestantiska kyrkornas läror och grupperingar för att dölja den kristna religionens aspekt. Detta är ämnet och temat för den "**femte trumpet**" i Upp. 9:1 till 13. Således håller djävulen i sin "**drake**"-strategi tillbaka kristna och strävar efter att tvinga dem att avsäga sig sin tro, och omvänt, i sin listiga strategi, driver han dem till religiöst engagemang. Ju fler de är, desto mörkare är den andliga situationen; och desto fler är dess vilseledda offer. Men redan innan dess, under religionskrigen på 1500^{-talet}, inspirerade det en stridbar krigisk iver hos protestanterna, de kalvinistiska hugenotterna, som Gud dömde vara "**hycklare**". Och även här, ju fler de var i detta engagemang, desto tjockare mörker maskerade

sanningens Guds sanna tjänare, i detta sammanhang kännetecknade av deras fredliga handlingar och deras accepterande av den misshandel de utsattes för av de katolska väpnade ligorna. Kulmen för dessa förföljelser nåddes under Ludvig XIV, som inspirerades av Gud att ge namnet " *drakar* " till de soldater som specialiserat sig på jakt, på landsbygden och i skogarna, Jesu ödmjuka tjänare som samlades för att leva sin tro i hemlighet. Denne despotiske, stolte kung, andligt förblindad av Gud, lät sin tids utvalda förstå att hans " *drakar* " arbetade i djävulens namn, vars trogna och lydiga tjänare han själv var. Han blev således offer för sitt förakt och sin okunnighet om de bibliska uppenbarelserna som kopplar symbolen för " *draken* " till " *djävulen* " själv, men också till " *ormen* " och namnet " *Satan* " i Upp. 12:9: " *Och den store draken, den gamle ormen som kallas Djävul och Satan, han som förleder hela världen, kastades ner till jorden, och hans änglar kastades ner med honom.* "

Den betydelse som Gud ger detta datum 313, som jag nu betraktar som bilden av en gudomlig " *ljusstake* " som dragits tillbaka genom hans vilja, ger Gud äran av att vara den högsta organisatören av allt mänskligt liv. Ingenting åstadkoms utan hans vilja, vare sig till gott eller ont. Och denna vers från Amos 3:6 bekräftar det genom att säga: " *Blåser man i en stad utan att folket är rädda? Kommer olycka över en stad utan att YaHWéH har gjort det?* " » Vi läser också i Job 2:10: " *Men Job sade till henne: Du talar som en dåraktig kvinna. Vad då! Vi tar emot det goda från Gud, och skall vi då inte också ta emot det onda? I allt detta syndade Job inte med sina läppar.* "

Sammanfattningsvis förändrar inte detta nya ljus, som belyser den prioriterade rollen och konsekvenserna av den religionsfrihet som kristna erhöll år 313, Guds dom som uppenbaras än idag i mina efterföljande dokument. Gud återupptäcker och bekräftar dock sin suveräna roll som högsta organisatör som inte underkastar sig händelser, utan kontrollerar och organiserar dem suveränt. Och år 321 är det inte längre de otrogna helgonen som överger sabbaten, utan Gud som tar den ifrån dem, eftersom de inte längre är värdiga den. Synden får sedan ett officiellt tecken som identifierar den: vilan av den första dagen i den gudomliga veckan, den nuvarande söndagen, tidigare "den obesegrade solens dag" som infördes och förordnades av kejsar Konstantin I ' vilodagen som hedras av falska kristna, men fördöms av Gud, som **ett tecken** och " **odjurets märke** ".

I 40 år har jag, i Guds tjänst och under hans inspiration, presenterat sabbatsvilan som den enda orsaken till Uppenbarelsebokens " *sju trumpeter* ". Idag, eftersom gudomlig helgelse är progressiv, lyfter Gud slöjan som maskerade detta fel. Vad vi måste förstå är att för Gud är brytandet av hans förbund med sina skapelser baserat på mänskligt förakt som visats mot Guds globala ord i alla dess former: Toran, profeterna, evangelierna, breven och Uppenbarelseboken. Och svaret gavs redan av Anden i Upp. 1:1-2: " *Jesu Kristi uppenbarelse, som Gud gav honom för att visa sina tjänare det som snart måste ske. Och han sände bud genom sin ängel och kungjorde det för sin tjänare Johannes, som vittnade om Guds ord och om Jesu Kristi vittnesbörd, om allt vad han såg.* "

Detta " **Guds ord** " antog flera aspekter som Gud hade skrivit under tiden så att dessa berättelser skulle vittna om allt som rör honom. De fem böcker som skrevs av Mose var bara början på ett vittnesbörd som samlats in under de två på

varandra följande förbunden. Och de nya kristnas fel, som antog den kristna tron sedan 313, var att underskatta plikten att lyda de ting som skrivits av de historiska vittnen som Gud valt. Och detta fel i " *begynnelsen* " återges idag, tydligt synligt, sju år före Jesu Kristi återkomst i härlighet, det vill säga vid " *slutet* "; vilket ger uttrycket " *alfa och omega* " en ny profetisk tillämpning som därför rör det utbredda avfallet som skapats av religionsfriheten, år 313, vilket skulle rättfärdiga straffet med den " *första trumpet* " och år 1995, före den " *sjätte trumpet* ". Faktum är att dessa två " *trumpeter* " är lika eftersom de öppnar och avslutar det gudomliga straffet med karaktären av att varna för samma typ av synd, nämligen utbrett avfall och förakt för hela den gudomliga sanningen. Suveränt har den store Skaparguden med tiden prövat människornas tro genom att utsätta dem för förföljelser och sedan överlämna dem till frihetens fällor som orsakade det största antalets fall.

Det finns flera skäl för människor att hålla sabbaten. Den kan ärvas, väljas genom intellektuellt resonemang eftersom det, eftersom den är ordinerad av Gud, är vettigt att omsätta den i praktiken. Och det tredje skälet är att Gud ger den som ett tecken på gudomlig tillhörighet till de utvalda som han beseglar med sitt gudomliga " *sigill* ". Detta får mig att förklara för er vad det gudomliga verket att besegla de utvalda är; temat som behandlas i Uppenbarelseboken 7.

Beseglingstiden uppfylls i " *ändens tid* ", som i sig har två kompletterande betydelser. Den första betydelsen placerar denna " *ändens tid* " mellan 1844 och 2030 och avser tiden för den universella utvecklingen av sjundedagsadventisterna. Och den andra betydelsen är den som Dan. 11:40 definierar: " *Vid **ändens tid** skall Söderns kung stöta fram mot honom. Och norrens kung skall dra mot honom som en virvelvind, med vagnar och ryttare och med många skepp. Han skall dra inåt landet, sprida sig som en ström och svämma över.* " Den täcker perioden mellan 1995 och 2030. Profetian tillkännager bestraffningen av det otrogna kristna Europa av muslimer, afrikaner och ortodoxa och muslimska ryssar. Men tiden för beseglingen slutar innan denna mordiska, krigiska handling fullbordas enligt Upp. 7:3: " *Skada inte jorden eller havet eller träden, förrän vi har beseglat vår Guds tjänare på deras pannor.* " " *Jorden, havet och träden* ", som det " *onda* " ska " *göras* " mot , har också en dubbel bokstavlig och andlig betydelse, ty " *jorden* " symboliserar den protestantiska religionen och " *havet* " den katolska religionen. När det gäller " *trädet* " symboliserar det människan. I Hesekiel 9 presenterar Gud för oss principen om beseglingen som tillämpades före nationen Israels förstörelse; vi kan således förstå innebörden och rättfärdigandet av denna besegling som gäller " *ändens tid* " för det nya kristna förbundet, som slutar med tiden för universell sjundedagsadventism. Vilket är då kriteriet som får Gud att besegla, eller inte, sina kallade? Hesek. 9:4 ger oss ett exakt svar: " *Jehova sade till honom: 'Gå mitt igenom staden, mitt igenom Jerusalem, och sätt ett märke i pannan på de män som suckar och klagar över alla de styggelser som begås därinne.'*" Och sedan slår döden till: verserna 5 och 6: " *Och han sade till de andra som jag hörde: 'Följ efter honom genom staden och slå till! Låt era ögon inte skona eller visa medlidande. Döda och förgöra de gamla männen, de unga männen, flickorna, barnen och kvinnorna; men kom inte nära någon som har*

märket på sig . Börja vid mitt helgedom.' De började vid de äldste som stod framför huset. "

I detta sammanhang av det gamla förbundet kallas tecknet som skyddar ett "**märke**". I Uppenbarelseboken hänvisar däremot ordet "**märke**" till tecknet för den romerska söndagen, ett tecken på gudomlig förbannelse. På detta sätt låter Gud oss förstå att varje motsatt läger bär ett lika motsatt "**märke**": två vilodagar konkurrerar med varandra, men de är inte lika. Den som är för de utvalda och för Gud är sabbaten "**helgad till vila**" av Gud från hans jordiska skapelse, medan den andra bara är söndagen, resten av veckans första dag "**helgad till vila**" av människor. Denna skillnad mellan "**helgad**" och "**helgad**" är mycket viktig, eftersom dessa verb antyder två ojämlika auktoriteter: den evige, allsmäktige Gudens och den dödliga människans. Det är också viktigt att veta att söndagen definierades som veckans första dag, för sista gången, 1980, i ordboken "Le Petit Larousse". I sin version från 1981 blev söndagen "mirakulöst" veckans sjunde dag. Återigen, under djävulens inspiration och Guds samtycke, fångade mänsklig auktoritet mänskligheten år 1981 i en ännu mer effektiv dödsfälla för att bedra och förgöra den. Men här måste vi återigen förstå att detta initiativ kom från Gud, som förblindar de seende som vägrar att se.

Jerusalem " idag ? Europa och det så kallade kristna västerländska lägret. Ser du i dess verk "**styggelser**" som får dig att "**sucka och gråta**"? Om så är fallet kan du bli besegrad; om inte, kan du inte. Vem är då Guds "**helgedom**" idag? Den trogna helgedomen gäller de utvalda, men en annan helgedom, denna otrogna, betecknar de fallna judarna och upproriska kristna, den kristna tron som fallit i otrohet, inklusive den officiella "sjundedagsadventismen" sedan 1994. Ämnet är mycket allvarligt, eftersom det villkorar evigt liv och definitiv död.

Kapten Joseph Bates, den första adventisten som antog sedvänjan med sjundedagsvilan i oktober 1844, fick den när han träffade en kvinna som var en sjundedagsbaptist. Denna grupp sjundedagsbaptister hade separerat från baptistgruppen som iakttog förstadagsvilan, som de successivt ärvt från protestantismen och katolicismen. Vid tidpunkten för denna separation, det vill säga före 1844, gav valet av sabbaten inte dess utövare någon fördel jämfört med andra former av protestantism, eftersom utövandet av sabbaten ännu inte krävdes av Gud. Det är dess användning som ett "**tecken**" på dess gudomliga tillhörighet som förändrar dess effektivitet, som svar på det gudomliga krav som uttrycks i hans dekret i Dan. 8:14. Men vad är egentligen detta nya krav? Och vad är det egentligen baserat på? En fullkomlig helighet, det vill säga fullbordandet av helgelsen av hans sanna utvalda. Vad säger denna vers, när den troget översätts från den hebreiska originaltexten? "*Intill kvällen och morgonen två tusen tre hundra, och heligheten skall rättfärdigas* ." Detta ord "**helighet**" betecknar allt som har med Gud att göra, det vill säga allt som ärar Honom och bringar ära till Honom, det vill säga Hans lagar, Hans förordningar, Hans föreskrifter, Hans bud, Hans tjänst och Hans tjänare. Vid slutet av "*två tusen tre hundra kvällen och morgonen*" kommer Kristi rättfärdighet, som ger tillgång till evigt liv, endast att erbjudas under nya gudomliga krav. Gud, Skaparen av allt liv och allting, kunde inte tillåta mänskligheten att beröva Honom den lydnad som Honom tillkommer fram till världens slut. Och tiden för beseglingen var avsedd att låta Honom

fullkomligt helga ett folk som är spritt över jorden bland alla nationer. I denna spridning utgör Han Hans sanna andliga Israel, bestående av tjänare och tjänarinnor med omskurna hjärtan. Om sabbaten förblir alltid helig till sin natur, är den som tillämpar den inte nödvändigtvis det, och måste därför presentera bevisen på sin helgelse. Och profetior lär oss att Gud prioriterar, i sin helgelse, kärleken till Honom och den levnadsstandard som Han godkänner och föreslår för sina utvalda. Nu hoppas de som älskar dessa saker att se honom återvända och ingripa för att omsätta dem i handling. Det är detta som får Gud att organisera de bedrägliga "adventisterna" förväntningarna på Jesu återkomst, vilka skulle pröva Kristi kallade tre gånger; 1843, 1844 och 1994. De som är glada över Jesu Kristi återkomst är också ivriga att dela hemligheterna i hans profetiska uppenbarelser, presenterade på ett hermetiskt sätt genom många symboler och bilder. Och detta intresse är också en prioritet i den helgelse som han kräver för sina utvalda. Helgelse består därför av en uppsättning saker som kan sammanfattas som kärlek till sanningen, eftersom denna sanning berör allt som rör den sanne Guden: hans person, hans lagar, hans rättvisa. Underlåtenhet att följa en av dessa saker är tillräckligt för att diskvalificera en kallad från utkorelse och besegling. För denna typ av underlåtenhet får värdet av styggelse för Gud. Styggelse är alltid ologiskt och därför falskt, det vill säga fientlig och olämplig för att behaga sanningens Gud. Under den kristna eran baserades inte helgelsen primärt på sabbaten och dess iakttagande, utan sedan 1844, vid tiden för beseglingen, har Gud bekräftat sina utvaldas helgelse genom att ge dem sabbaten som ett "**tecken**" på att de tillhör honom. Men för att denna sabbat ska vara för dem ett "teckne" på deras tillhörighet till Gud, måste de finnas "**värdiga**" den genom att vittna om en fullkomlig och fullständig kärlek till dess sanning, vilket var fallet med adventistpionjärerna 1843 och 1844, enligt Upp. 3:4: "*Men du har några få män i Sardes som inte har befläckt sina kläder; de skall vandra med mig i vita kläder, ty de är värdiga det.*"

Beseglingstiden har därför, för Gud, syftet att fullborda reformverket som har förblivit oavslutat, ofullständigt och ofullkomligt sedan 1500-^{talet}. För att bli utvalda måste hans utvalda förkasta alla de falskheter som Rom infört i den ursprungliga apostoliska kristna tron och främst, bland mycket annat som ärvts från hedendomen, resten av den första dagen, den nuvarande "söndagen", som för Gud har förblivit dagen tillägnad den "vördnadsvärda, obesegrade solen" som instiftades av kejsar Konstantin¹ år 321. Denna falska "Herrens dag", som hedras i början av varje vecka som instiftats av Gud, är för honom inget annat än "**odjurets märke**" som betecknar hans fiende Rom och dess sena arvtagare, protestantismen. De måste också veta att Gud genom sitt andra bud, som undertryckts i den påvliga versionen, fördömde de katolska och ortodoxa sedvänjorna av tillbedjan och nedfall inför varelser som återgivits i snidade eller målade bilder. De måste avskilja sig från de grekiska övertygelser som rättfärdigar livet efter döden, vilka de diaboliska demonerna utnyttjar genom att själva animera manifestationer av de förmodade döda, heliga eller inte. Och eftersom deras kropp är en helgedom där Gud kommer för att besöka dem, måste de äta så hälsosamt som möjligt och för att göra detta, äta det som Gud har förklarat rent och avstå från allt som kan orna dem.

Detta nya perspektiv på sabbaten låter oss bättre förstå situationen år 1994, i slutet av vilket den institutionella sjundedagsadventismen "kastades ut" av Jesus. Det var vid detta datum som sabbaten, utan "profetians ande", isolerad, upphörde att representera "tecknet" på hans tillhörighet till Skaparen Gud. Detta berodde på att hans vägran att ta "Jesu vittnesbörd" som jag presenterade för honom gjorde honom ovärdig det. Nu, fram till hans återkomst, måste ett "tecken" på tillhörighet ersätta sabbaten och detta "tecken" är "Jesu vittnesbörd", det vill säga profetians gåva som han ger som ett gudomligt "sigill" till de tjänare han erkänner som sina egna. Detta är baserat på denna vers från 2 Tim. 2:19, som handlar om trogna tjänare som har i sig kärleken till hans sanning: "Men Guds fasta grund står fast och **har detta sigill** : Herren känner sina; och: Den som nämner Herrens namn, han skall avstå från orättfärdighet ." Och mycket logiskt sett drar "de som är hans" nytta av allt hans profetiska ljus, vilket Upp. 19:10 kallar "Jesu vittnesbörd": "Och jag föll ner för att tillbe honom, men han sade till mig: 'Se till att du inte gör det! Jag är din medtjänare och dina bröders som har Jesu vittnesbörd. Tillbe Gud. **Ty Jesu vittnesbörd är profetians ande.**' "

För många sjundedagsadventister har "profetians ande" förblivit knuten till det enda arbete som utförts av fru Ellen Gould-White. Och detta är ett misstag med tragiska konsekvenser, eftersom "profetians ande" betecknar en permanent, evig princip som vill att Jesus mellan 1844 och 2030 ska bekräfta sitt val av sin profet, genom att ge sin mänskliga "ande", genom sin gudomliga Ande, förmågan att förklara sina mysterier uppenbarade i krypterad eller kodad form. För profetiorna har redan alla tillkännagivits av de bibliska författarna. Det enda arbete som återstod att göra var att avkoda dem för att tydligt upptäcka deras betydelse. Och Ellen G. White ångrade på sin tid att inte se bortom sitt intresse för Daniels och Uppenbarelseboken som hon sa innehöll information av stor betydelse. Tiden har gett svar på hennes frågor, för från 1844 till 2030 skilde 186 år henne från tiden för Jesu Kristi återkomst. Följaktligen var mycket fortfarande tvunget att hända på jorden efter hans död 1915.

Sjundedagsadventister som har stannat kvar i den officiella institutionen bör veta att detta "stora ljus" som jag presenterar tillkännagavs av Ellen G. White, min syster i Kristus, i hennes bok "Early Writings" i det första kapitlet med titeln "Min första syn"; den första som Jesus gav henne, på sidan 14, i sista stycket. Jag citerar hennes ord:

"Men snart blev några trötta och sa att staden fortfarande var långt borta och att de hade trott att de skulle komma fram tidigare. Då uppmuntrade Jesus dem genom att höja sin härliga högra arm, från vilken ett ljus utstrålade som sken på adventisterna. De ropade: 'Halleluja!' Men några av dem förkastade skamlöst detta ljus och sa att det inte var Gud som hade lett dem. Ljuset som var bakom dem slocknade slutligen, och de befann sig i djupt mörker. De snubblade och tappade både målet och Jesus ur sikte, föll sedan av stigen och sjönk ner i den onda världen nedanför."

För de mest intelligenta vill jag påpeka att det "stora ljus" som Jesus Kristus gav var ett svar på den långvariga förväntan på hans återkomst och att denna uppmuntran från Herren endast kunde byggas på presentationen av ett datum som fastställde året för hans återkomst. Detta var fallet med datumet 1994

som jag presenterade för adventistinstitutionen i Frankrike. Detta tredje fåfänga budskap som Jesus Kristus föreslog åtföljdes av en demonstration av den protestantiska reformerta trons förbannelse. Om jag accepterade mitt budskap skulle institutionen för det första ha gjort det möjligt för den att inte ingå en allians med Jesu Kristi fiender år 1995. Och för det andra, att dela med mig och mina bröder och systrar sedan 2018 kunskapen om det sanna datumet för vår gudomliga och älskade Frälsares återkomst, nämligen våren 2030; och alla de värdefulla pärlor som jag varje vecka lägger i detta verk för att ge er andlig näring. Men kan vi ändra uppfyllelsen av vad Jesus Kristus profeterade för vår syster Ellen G. White? Inte alls. Så, lägg märke till att förbannelsen som profeterades mot icke-troende adventister verkligen har uppfyllts, precis som vår Gud förutspådde: "de förlorade så småningom både målet och Jesus ur sikte, sedan snubblade de och sjönk ner i den onda världen nedanför"; detta genom att gå med i den ekumeniska alliansen 1995.

Detta västern visade sig vara orent

För länge sedan uppenbarade Gud västvärldens öde genom att i sina profetior till profeten Daniel ge den en symbol för det orena.

Detta budskap kopplades i Dan. 2 till det grekiska imperiets "*mage och lår av brons*". I Dan. 7 var symbolen för orenhet denna gång en "*leopard*" vars mantel består av "*fläckar*". För det tredje, i Dan. 8, var symbolen för synd ännu mer precis, eftersom den avbildades av en "*get*" vars aggressiva och upproriska attityd är välkänd, liksom dess stank.

Och vi måste inse att hela vårt nuvarande dominerande väst har sin källa och modell i Grekland, och särskilt i dess stad Aten, den första staden i historien som organiserades enligt republikens princip. Det var den allra första demokratin, vars enda jämförbara modell är Schweiz idag. I slutet av sin dominans erövrades det grekiska riket av det romerska folkets arméer, som också hade anammat den republikanska regimen år 510 f.Kr. Romarna tog allt från dem: deras kultur, deras gudomligheter och deras frihet. Jordens folk hade redan varit väl präglade och påverkade av den grekiska civilisationens levnadsnormer. Men detta förstärktes av de romerska truppernas överväldigande makt. Och det är så dagens Frankrike blev grekisk-romerska Gallien. I alla dessa härskarföljder har den "orena" normen från det antikens Grekland överförts genom hela västvärlden till vår nutid.

Västvärlden är stolt över sin typ av samhälle och har länge hoppats kunna utvidga den till hela jorden. Den har bara lyckats på ett fåtal tekniska och teknologiska punkter, men idag upptäcker den tydligt motståndet från folk som länge dominerats och utnyttjats. Det är dags att inse med Guds Ande att denna västerländska modell är avskyvärd, orättvis, irreligiös och av en sällsynt perversitet. Uppenbarligen har Gud funnit något mycket bättre i dagens Mellanöstern. Inse att i Daniel 2 symboliseras kung Nebukadnessars kaldeiska imperium av "**guld**" och "medernas och persernas" efterträdare av "**silver**". På vilken grund fällde Gud sin dom? Vad hade dessa imperier till sin fördel för att rättfärdiga att symboliseras av två "rena" metaller? Daniels bok ger oss svaren: de

berörda kungarna respekterar Daniel och hans Gud. Efter en period av experimenterande omvände den förste, Nebukadnessar, kaldeernas kung, slutligen helt till dyrkan av Skaparguden. Han gjorde, på sin tid, vad ingen kung, president eller annan ledare gör idag. Det andra exemplet är medernas och persernas kungar. Först intog den mediske kungen Darius, 62 år gammal, Babylon och satte sin fulla lit till Daniel. Efter honom, persern Cyrus och hans dynasti, agerade persern Darius på samma sätt fram till Artaxerxes I, ^{som} fullbordade befrielsen av israeliterna som fortfarande hölls i fångenskap år 458 f.Kr.

Främre Orienten bevittnade utvecklingen av förfinade civilisationer, god smak och god moral. Babylon som byggdes av kung Nebukadnessar hade inget att avundas av vår tids vackraste städer. Staden sträckte sig över en längd av 40 km på varje sida, på en fyrkantig yta. Höga murar omgav den, på vilka vägar tillät hästdragna vagnar att röra sig. Trädgårdar frodades på upphöjda terrasser ... det var verkligen ett underverk som Nebukadnessar med rätta kunde vara stolt över. Problemet var graden av denna stolthet, som blev arrogans. Han förtjänade därför en svidande läxa, och Gud gav honom den och bedövade honom i sju år.

Det krävdes denna prövning för att han skulle upptäcka sin personliga mänskliga svaghet, eftersom Gud redan hade gett honom bevis på sin makt genom att rädda Daniels tre vänner från den brinnande ugnen. Och i sin tur, offer för manipulation av avundsjuka människor fulla av hat mot Daniel, uppskattar kung Darius, modern, Daniel och upptäcker sin Gud som räddar honom från lejonen. Dessa stora kungar hedrades och visade stor intelligens trots sin verkliga mänskliga svaghet och sitt hedniska arv. För att de själva var religiösa, även hedningar, var dessa kungar öppna och toleranta.

I motsats till detta präglades den kristna tron som anlände till väst snabbt av ondska. Monopoliserad av den romerska kyrkan fick den gudomliga sanningen det utseende som den falska kristendomen som skapades av kejsar Konstantin ville ge den. Tack vare sin påvliga makt använde den sedan på ett vidskepligt och magiskt sätt och organiserade sina massor på latin, uteslutande på den tiden. Men för att kunna följas och omsättas i praktiken måste sanningen höras, eller läsas, och framför allt förstås av den blivande troende. Under medeltiden präglades Europa dock av flera språk som separerade människor som tvingades gruppera sig i kungadömen, och på senare tid i nationer. Och folket i de länder som sålunda bildades förstod inte latin, förutom i några få speciella fall. Obildade människor hade därför inget sätt att identifiera den lögn som Rom presenterade för dem. Sällan spreds Bibeln mellan 1100- och 1400-talen, på 1500-talet, och översattes till många språk, men även här kom ondskan in i dessa översättningar, så att lögnen kan rättfärdigas med hjälp av refererade bibliska texter. Utan kontroll med Bibeln i dess ursprungliga hebreiska eller grekiska version ignoreras dessa lögn fullständigt. Det är därför Jesus uppmaning till försiktighet riktad till sina lärjungar får sin fulla innebörd. " *Var kloka som ormar* ", sa han. Och denna försiktighet lönar sig, eftersom vi har noterat ett stort antal grundläggande fel i översättningarna av de senaste biblarna. Kan vi kalla dessa bedrägerier för fel? De är i sanning konsekvensen av en gudomlig och djävulsk inspiration som ville ge lögnen en gudomlig auktoritet. Dessa exempel från verserna Apostlagärningarna 20:7 och 1 Kor. 16:2 ger obestridliga bevis på detta. I dessa två verser, för att

rättfärdiga den romerska vilan på den första dagen i veckan, importeras ordet "dag", som saknas i originaltexten, till de översatta texterna. I båda fallen citerar texten dock " *den första sabbaten* " och inte "den första ~~dagen i veckan~~". Således har söndagsgudstjänsten, den första dagen i veckan, inget stöd i den ursprungliga bibeltexten i den grekiska versionen och det är bara vissa gamla versioner av Bibeln som respekterar det ursprungliga budskapet som aposteln Paulus skrev på grekiska. Dessa fynd bekräftar den bild som Gud uppenbarat i Upp. 9:11, där orden " *hebreiska och grekiska* " betecknar den Bibel som djävulen använder för att " *förstöra* " dessa olyckliga offers hopp. Dessa två exempel som jag just har citerat uttrycker perfekt den ondska vars princip är att avkunna en falsk dom genom att förfalska de verkliga uppgifterna som rör den bedömda saken. Mänsklig rättvisa, eller borde jag säga, den orättvisa som människor har etablerat, verkar enligt denna princip som de skickligaste juristerna har att tacka för sin framgång och berikelse. Det är detta som gör den västerländska civilisationen oren och orättfärdig för sanningens Gud som ger djävulen lögnens faderskap. Civil lögn är skadlig och obehaglig, men religiös lögn är en dödssynd som stänger av erbjudandet om evigt liv."

Jesus talade om Guds tjänare eller djävulens tjänare och sade: " *Ni skall känna igen dem på deras frukt* ." Den frukt som människan bär är som den frukt som ett fruktträd bär, det vill säga uppenbar, men uppenbar endast för den ärlige Guds tjänare som känner Gud och den frukt han uppskattar: kärleken till hans sanning och hans person. Ingen kan göra något för den skapelse som inte tar hänsyn till Guds smak och åsikter som uppenbaras i hela hans heliga Bibel. Han har inte försett människor med några andra medel än Bibeln för att lära känna honom. Därför, i den gynnsamma tiden för förföljelser, inspirerade djävulen sina tjänare under den påvliga regimen med plikten att bekämpa Bibeln och att straffa med döden dem som försökte äga en för att läsa den, för att höra de sanna orden som inspirerats av Gud under århundraden och årtusendena.

Frankrike har förblivit präglad av den romersk-katolska tron, ständigt upprätthållen av dess kungar från Klodvig I ^{till} Ludvig XVI. Många av våra fransmän idag är omedvetna om den protestantiska reformationen, och för många journalister har orden "kristen och katolik" samma betydelse. Hur skulle de kunna förstå den andliga statusen hos katoliker, ortodoxa, protestanter, anglikaner och adventister, som alla påstår sig vara frälsta genom Jesus Kristus? Alla dessa påståenden är värdelösa för Gud, eftersom för honom är det enda som spelar roll att hans utvalda älskar att göra hans vilja och finner nöje i att lyda honom.

Västerländsk orenhet började med de falska kristnas brist på respekt för hälsoförordningarna som lärs ut i Tredje Moseboken och Moses böcker. Liksom hedningarna trodde falska kristna att de hade rätt att äta sådant som Gud förklarar orent: fläsk, vildsvin, kanin, häst, anka, ål, skaldjur, etc., allt som är orent av naturen och genom den roll och funktion som Gud gav dem på jorden, i havet eller i luften. Det är sant att det köttätande matval som Gud föreslår är begränsat till husdjur som förklarats rena: får, nötkött och fjäderfä samt fisk med fjäll, men glöm inte att hans rekommenderade kost för sina utvalda är vegetarianism; den absolut bästa, eftersom den inte orsakade några besvär för människors hälsa. Och här är beviset: Wycliffe och Luther åt orena saker, medan de däremot levde Peter

Waldo, en vegetarian och sabbatshållare, till 87 års ålder, efter att alla tre hade somnat in i Herrens frid och undkommit martyrdöden.

Bristning av relationen med livets Gud leder alltid till sexuella överdrifter. Otukt är något som den köttsliga människan naturligt söker. Endast hennes sinne kan tygla de behov som uttrycks av hennes fysiska kropp. Medan djur är programmerade att fortplanta sig, särskilt kaniner, söker män njutning i sina sexuella relationer. Och det är helt naturligt i överdrift och perversitet som människan, utan någon moralisk begränsning, åstadkommer utvecklingen av sexualitet. Vår era har inte uppfunnit någonting: homosexuella, transsexuella och feminina personer har alltid existerat, märkligt nog, strax före stora gudomliga straff. Före kriget 1914 och före det 1939 var det busiga libertinska livet i full gång när kriget plötsligt orsakade ett stort antal dödsfall. Efter detta krig inträffade ett sexuellt uppvaknande i Frankrike med början 1968. Bakom barrikader och med kullerstenar som revs från Paris gator mot polisen uttryckte en överupphetsad och upprorisk studentungdom högljutt och brutalt sin stora önskan om anarkisk och sexuell frihet. Efter att ha blivit avvisad föredrog president de Gaulle att avgå, och unga människor tog sakta men säkert makten och utövade press på politiska ledare. På 1970- och 1980-talen blev fri pornografi en vanlig norm, och 2013, trots starkt motstånd, legaliserade president Hollande samkönade äktenskap. Målet var att svara på ett trängande krav från homosexuella grupper, "homofila" och "lesbiska". "Gay Pride"-parader mångdubblas i alla västländer, och ingen finner längre fel i dessa enorma värderingsförändringar. Under dessa engelska termer gör homosexuella anspråk på HBTQ-"stolthet". De nöjer sig inte med att begå styggelser, utan lägger till arrogansen att göra anspråk på dem med "stolthet". Faktum är att den nuvarande västerländska situationen återger den som rådde strax före syndafloden, vilket 1 Mos 6:5 vittnar om: " Herren såg att människans ondska var stor på jorden och att varje uppsåt i hennes hjärtas tankar var ***endast ond ständigt*** . "; vilket Jesus bekräftade enligt Matt. 24:37 och Lukas 17:26: " *Som det var i Noas dagar, så skall det vara vid Människosonens ankomst* ." Ondska och orenhet är därför utbredd på en mycket hög nivå. Vid denna höga grad av obotligt uppror är det därför dags för Gud att slå ner och ingripa, straffet har till och med redan börjat. För det visar sig att dessa saker bedöms mycket illa och avskys i Ryssland, för att inte tala om islam som ägnar hat åt dessa perversioner; hämnarna av Guds förbund identifieras och bekräftas därför i Daniel 11:40-45 som " *norrens kung* " och " *söderns kung* ".

År 2013 firade den katolska och ortodoxa tron med glädje 1700-^{årsdagen} av Milanoediktet år 313. Sjutton århundraden (antalet gudomliga domar) hade således gått sedan synden som straffades av Gud med " *sju trumpeter* " omsattes. Och som svar, samma år 2013, bröt ett folkligt uppror ut på Maidanorget i Kiev i Ukraina. Den sittande ryska presidenten störtades olagligt, och den nya regeringen gick i krig mot Donbass, befolkat av ryssar som bodde i östra Ukraina. År 2014 annekterade den ryske presidenten Vladimir Putin Krim efter en positiv omröstning från dess invånare. Nästa steg var den unge ukrainska presidenten Volodymyr Zelenskyj, vald 2019 och ansökte om att gå med i NATO 2022. Den 24 februari 2022 gick ryska arméer in på ukrainskt territorium. Utlösaren som kommer att leda till tredje världskriget har utlösts. Resten avslöjas dagligen i

nyhetsrapporter från journalister som skickas till platserna för den oundvikliga konflikten. Synden år 313 straffades av hedniska barbarer från nordöstra Europa under Romarriket, och de synder som väst fortfarande begick år 2022 (och fortfarande idag), sedan 2013, kommer att straffas av samma, och samtidigt, nya, ryska barbarer, ortodoxa och muslimska, som fortfarande bor i nordöstra Europa.

Europas orena öde kulminerade i dess expansion till Syd- och Nordamerika. I namnet "Amerika" finner jag roten till ordet "bitter". För erövringarna av dessa amerikanska länder var för hela mänskligheten orsaker till djup "bitterhet". Hedniska folk levde där i harmoni med naturen och under förevändning att föra med sig tro förde den katolska religionen med sig sina orättvisa lagar och styggelser; mängder av människor massakrerades orättvist och i onödan. Denna "bitterhet" intensifierades ytterligare när inkafolkets, aztekernas och Perus guld upptäcktes, och de spanska galeonerna återvände lastade med guld till Spanien, liksom de portugisiska skeppen efter dem. Snabbt var de erövrade befolkningarna tvungna att konvertera eller dö och hamnade i erövrarens slavtjänst. Vad kunde vara mer "bittert" än dessa saker?

I sin tur invaderades den nordamerikanska kontinenten av européer, först av engelsmännen, som erövrade Kanada och sedan resten av norra delen av landet. Efter ett uppror på grund av skatter som "kronan" tog ut vann amerikanerna sin självständighet på bekostnad av blod och behöll engelskan som sitt officiella språk. Men upptäckten av guld lockade skaror från Europa och Orienten till sin jord. Och återigen blev detta guld orsaken till fruktansvärd "bitterhet" för landets indianer. Mängder av vita, utrustade med skjutvapen, decimerade de röda folken och berövade dem mat eftersom resenärer, från tågen som korsade landet, njöt av att döda den bison de såg. Men indianerna fann i bisonen sin mat, sina kläder och sitt tak, vilket inte var något annat än ett koniskt tält. De röda folken drevs in i allt mindre reservat och försvann nästan helt, ibland offer för giftiga filter som de vita erbjöd.

Nordamerika, som blev USA, upplevde den värsta bitterheten mellan 1860 och 1865 med det bröderödliga inbördeskriget; sydstaterna motsatte sig de nordliga staterna som ville avskaffa det svarta slaveriet. Amerikanernas adventistiska tro prövades och uppenbarades 1843 och 1844, strax före de två förbannelserna som representerades av upptäckten av guld och inbördeskriget. Under en tid hade den varit ett offer för den demoniska förförelsen av utövandet av "spiritualism" importerat från England. Och den slutgiltiga orsaken som gör den till själva bilden av "bitterhet" är dess kapitalistiska regim uppmuntrad av dess kalvinistiska tro som betraktar rikedom som bevis på Guds välsignelse. Även om han lät det skrivas i Bibeln, i 1 Tim. 6:9-10: *"Men de som vill bli rika faller i frestelse och snara och många dåraktiga och skadliga begär som kastar människorna i undergång och förtappelse. Ty penningkärleken är en rot till allt ont. Somliga, som är besatta av den, har avfallit från tron och gett sina själar många vedermödor."* I den yttersta tiden är det inte längre *"några få"* utan skaror som verkar *"besatta av penningkärleken."* Den som tar till sig principen om människans utnyttjande som sin lära ser sin rikedom öka med antalet utnyttjade människor. Det är därför lätt att förstå att denne utnyttjare vill utnyttja hela jorden och alla dess invånare. Han kan inte nöja sig med mindre än detta

resultat. Den amerikanske utnyttjaren möter dock motstånd från människor som vägrar att bli utnyttjade eftersom de föredrar att förena sig och hantera livet kollektivt. Detta val är oförenligt med det mål utnyttjaren har satt för sig själv, och måste därför förstöras och förintas till varje pris med de värsta medel. Detta förklarar jordens uppdelning i två läger, från 1945 till idag. Och sedan den 24 februari 2022 kommer det förberedda tredje världskriget att tillåta den amerikanske utsugaren att uppnå sitt länge efterlängttade mål, eftersom kärnvapen kommer att förgöra hans motståndare och alla fria och oberoende nationer. Han kommer då att kunna, som ett "*odjur som stiger upp ur jorden*", officiellt protestantiskt men allierat med katolicismen, påtvinga sina lagar och principer på jordens överlevande invånare. Olyckligtvis för alla är hans religiösa lag ofullkomlig och reproducerar ett arv från romersk katolicism som fördömts av Gud. Och det är i sin önskan att påtvinga den på de sista sabbatsvigarna som han kommer att upptäcka Guds sanna rättvisa som kommer att förgöra honom, efter att ha slagit honom med de "*sju sista plågorna av hans gudomliga vrede*" under år 2029.

I detta slutliga sammanhang kommer den sjunde dagens sabbatsvila att spela den ledande rollen. Det är bara genom att försöka införa sin "söndag" genom ett universellt dekret som motsättningen mellan lördag och söndag kommer att vinna styrka och bevis. Gud kommer att synliggöra och uppenbara ett lömskt krig maskerat och ignorerat i 17 århundraden, mellan 313 och 2013; ett andligt krig som kommer att fortsätta till Jesu Kristi härliga återkomst. De överlevande från tredje världskriget kommer därför, för sista gången i mänsklighetens erfarenhet, att ha möjlighet att välja mellan att ära Gud eller att ära hans fiende, djävulen, med alla de jordiska och himmelska konsekvenser som båda valen medför.

I detta sista prov kommer det sista rena lägret att motsätta sig det orena lägrets despotism, och detta sista trosprov profeteras och förutsägs i Upp. 3:10: "*Eftersom du har hållit fast vid mitt ord om tålmod, skall också jag bevara dig från den frestelsens stund, som skall komma över hela världen för att pröva dem som bor på jorden.*" Den sista fasen av detta prov tillskrivs "*odjuret som stiger upp ur jorden*" i Upp. 13:15: "*Och det fick makt att ge liv åt odjurets bild, så att odjurets bild skulle tala och få alla som inte ville tillbe odjurets bild att dödas.*" » Åtgärderna som vidtogs tidigare under året för de "*sju sista plågorna*" citeras också i verserna 16 och 17 som följer: "*Och det gör att alla, både små och stora, rika och fattiga, fria och slavar, får ett märke på sin högra hand eller på sina pannor. Och så att ingen kan köpa eller sälja, utom den som har märket eller odjurets namn eller dess namns tal.*"

Märket : "söndag", falskt "Herrens dag" och t.ex. "solens dag".

Odjurets namn : Titel som de romersk-katolska påvarna gör anspråk på, inskrivet på deras tiaror: VICARIVS FILII DEI, d.v.s. Guds Sons ställföreträdare, d.v.s. Guds Sons ställföreträdare.

Hans namns tal : Upp. 13:18: "*Här gäller visheten. Den som har förstånd räkna odjurets tal . Ty det är en människas tal, och hans tal är sex hundra sextiosex .*" Summan av de latinska siffrorna i namnet VICARIVS FILII DEI är: 5+1+100+1+5+1+50+1+1+500+1 = 666.

I vår tid vet vi redan vilket mäktigt jordiskt läger som använder den kommersiella och finansiella "bojkotten" mot sina religiösa, ekonomiska och politiska motståndare, särskilt sedan 2022, mot Ryssland och dess partners, det vill säga det orena västerländska lägret lett av USA som sanktionerar det.

Orent blod har inte alltid varit normen som uppskattades av fransmännen. År 1792, under attack av österrikarna, antog det revolutionära Frankrike en republikansk nationalsång komponerad av herr Rouget de Lisle. Och vi hittar fortfarande idag i texten till denna patriotiska sång följande ord: "Låt orent blod vattna våra fåror." Vad var detta orena blod på den tiden? Angriparens rojalistiska österrikiska blod. Vi förstår då det mordiska hatet mot det franska folket som kung Ludvig XVI och den österrikiska drottningen Marie-Antoinette fick betala priset för och förlora sina huvuden, innan aristokraternas, tidens privilegierade herrar, föll efter dem. Denna sång som heter "Marsellaisen" bevisar att de första franska revolutionärerna var starka nationalisterna, avundsjuka på sin nationalitet och sin demokratiska regim. Detta revolutionära krig kommer att dyka upp många gånger i olika länder där de klippta fåren gör uppror mot sina despotiska herdar. För oavsett vilken regim som styr ett land, kommer fåret alltid att vara det som blir klippt. Detta beror på att mänskliga politiska regimer, utanför en existens som regleras av Gud, legitimt etablerar orättvisor av varierande grad, men icke desto mindre orättvisor. Som arvinge till synden är människan oförmögen att säkerställa perfekt rättvisa. Att jämföra Frankrike år 1792 med det år 2023 vittnar om ett förnekande av alla dess ursprungliga värderingar. Endast en gemensam punkt bör noteras: dess förkastande av religion. Dess situation har därför förvärrats. Frankrike år 2023 är stolt över sin etniska blandning, vilket gör det orent. Det ignorerar eller låtsas ignorera det faktum att det har välkomnat och nationaliserat muslimska befolkningar för vilka känslan av religiös helighet är det primära värdet. Efter att samma sak utlöste ett dödligt krig mellan judar och romare år 66 e.Kr., krävdes det bara en man som urinerade mot väggen i en moské i Konstantin år 1934 för att hetsa upp den lokala muslimska befolkningen med ilska och väcka indignation bland resten av muslimerna som spridits över hela världen. Och för alla som vill lyssna, slutar de aldrig att upprepa: "Det finns ingen Gud utom Gud och Muhammed är hans profet." Man kan då uppskatta avståndet som skiljer dessa människor från de agnostiker eller ateister som välkomnade dem.

Om vi återgår till föregående vittnesmål måste ni förstå att västerlänningar i 17 århundraden har urinerat på Guds sabbat. För att tillskriva den sjunde dagen en profan karaktär, som Han suveränt helgade från den första sjunde dagen av Sin jordiska skapelse, är oerhört allvarigare än att urinera mot en moskévägg. Betänk då tålamodet hos denna allsmäktige Gud som accepterade denna skandal medan han väntade på att all Hans helighet skulle rättfärdigas i oktober 1844. Gud reagerade dock inte på denna förolämpning; Han sände över mänskligheten plågorna av Sina fyra första "trumpeter". Och genom att utvälja ett folk, genom William Millers adventistprovningar, 1843 och 1844, hade Gud rätt att från denna institutionella kyrka erhålla en kraftfull och trogen tjänst. Den skapades för att uppenbara för människorna den förbannade naturen hos den falska vilodagen, den romersk-katolicistiska söndagen, som också fördömer den falska vilodagen som muslimer tillskriver den sjätte dagen. I början av dess skapelse, långt före de

nuvarande religiösa splittringarna, helgade Gud den sjunde dagen för vila och ingenting annat än den. Namnet "adventist" frammanade bara en aspekt av detta folks helgelse, för Gud lät det lägga till orden "av den sjunde dagen" för att skilja dagen för dess veckovila från andra kristna kyrkor som hedrade, och fortfarande hedrar, resten av den första dagen som ärvts från kejsar Konstantin genom Guds vilja, så att deras förkastande och fördömande skulle synliggöras. Vad händer nu på dagen för religiös vila? Folket samlas för att svara på en högtidlig kallelse utfärdad av Gud. Det är lätt att förstå att den som gör ett misstag på dagen för denna utnämning inte kommer i kontakt med Gud, utan med djävulen som gör anspråk på rätten att ersätta honom. Och när folket inte längre har en välsignad relation med Gud, får vi det resultat som vittnas om i denna vers från Jer. 14:19: "*Har du förkastat Juda? Har din själ avskyt Sion? Varför har du slagit oss, och det finns ingen läkedom för oss? Vi väntade på fred, men det finns inget gott; en tid för läkning, **men nu är det skräck** !*"

Tycker du inte att denna observation är synlig även idag, eftersom den gäller de överlevande från de två allianserna, i Israel, och i Västeuropas läger och dess globala utväxter? Ja, samma otrohet får Gud att reagera på samma sätt. Uttrycket "**och här är terrorn**" är värt att notera, eftersom vi under dessa termer upplevde **den revolutionära "terrorn"** i Frankrike i ett helt år, från den 27 juli 1793 till den 27 juli 1794. Ett år som präglades i historien av en massaker, flödade blodsbäckar mot Seine från schavotten där giljotinen mekaniskt halshögg huvudet på de aristokrater som fördömts av den exceptionella revolutionära rättvisa som inrättats av Kommittén för allmän säkerhet. Denna folkliga ilska var inte bara mänsklig; den var framför allt gudomlig och människorna var bara de instrument som Gud använde som "*ett hämnande svärd*". Detta bekräftas av 3 Mos 26:25, återgivet av den fjärde "trumpeten" i Upp 8:12 för den kristna eran. Hatet som väcktes mot den katolska kyrkan och dess aristokratiska anhängare var framför allt ett gudomligt hat. På ett år lät Gud människorna betala för de orättfärdiga brott som begåtts under århundraden av blodig historia mot honom och hans stackars, eländiga varelser.

"trumpetstötens" straff övergick *den republikanska regimen i Napoleon I Bonapartes* kejsarliga regim. Hans krig mot de europeiska kungadömena gynnade spridningen av republikansk ideologi, men till priset av ett betydande antal mänskliga dödsfall. Det var då Gud lät universell religiös fred råda. Det var i detta avslappnade klimat som han organiserade adventisternas väckelse, varav den första ägde rum mellan 1825 och 1830, i form av konferenser organiserade i England i Albury Park, med temat Kristi återkomst; dåtidens drottning deltog personligen. När de religiösa grälen hade upphört var människors sinnen redo att vakna till tanken på Jesu Kristi återkomst. Konferensen kommer att fortsätta i fem år i rad och det tredje kommer att bekräfta datumet 1828 som erhålls vid slutet av de "*1290 dagar*" som anges i Dan. 12:11: "*Och från den tid då det ständiga ~~öfret~~ tas bort och förödarens styggelse rests upp, skall det gå ett tusen tvåhundra nittio dagar.*" Men denna vers får bara betydelse genom detaljerna som ges i vers 12 som följer den: "*Salig är **den som väntar** och når tusen trehundra trettiofem dagar!*" Det är därför en fråga om att vänta, men vänta på vem eller vad? Jesu Kristi återkomst tillkännagavs för åren 1843 och 1844; därför en återkomst

belägen mellan dessa datum 1828 och 1873 vilket betecknar slutet på de "1335 dagarna".

Den plan som Gud utarbetat är mycket klok, eftersom detta datum 1828 kopplar ämnet "adventism" till England, som utan att vara tydligt protestantiskt, var anglikanskt, men mycket knutet till Bibelns text, till skillnad från Frankrike eller Tyskland på den tiden, starkt katolska länder som Italien och Spanien. Efter denna engelska adventistupplevelse skulle adventistarbetet och prövningarna utvecklas i USA mellan 1831 och 1873, för att sedan återvända som ett missionsbudskap till Europa och resten av världen. Denna punkt är avgörande eftersom Gud gör detta adventistbudskap till ett universellt uppdrag som inget land kan göra anspråk på ensamt. Och här måste du veta att officiell och institutionell adventism styrs från USA där huvudkontoret för verkets världspresident ligger. Men efter att den officiella organisationen avsatte mig 1991 mottogs inte mina förklaringar av kapitel 12 i Daniels brev, och det värsta för dem är att de inte har någon förklaring till kapitel 12. År 1991 behölls fortfarande traditionellt föråldrade teorier för de andra kapitlen, inklusive det ^{elfte}.

Adventistbudskapet förblir därför den store Skapargudens egendom, han som frälser sina utvalda genom Jesus Kristus. Men Kristi Ande leder dem tillbaka till lydnad mot gudomliga bud, ty han frälser dem, så att de inte mer syndar.

År 1828 ansågs det anglikanska England vara "rent" jämfört med andra länder i katolska Europa, som ansågs vara "orena". Men det var först i ett verkligt protestantiskt land med statusen "ren" som Gud utförde sina adventistiska urvalstester. År 1863 grupperades de utvalda människorna i en kyrka och registrerade den officiella statusen som "Sjundedagsadventistkyrkan". Och år 1873 inleddes spridningen av hans budskap av hans missionärer över hela jorden, varhelst det var möjligt.

På Noas tid blandades Abels rena släktlinje och Kains orena släktlinje enligt 1 Mos 6:2: "Och **Guds** söner såg att **människornas döttrar** var vackra, och de tog sig hustrur av alla de ville." Detta resulterade i ett utbrett avfall, där den orena komponenten hade korrumpert den rena komponenten. Vi ser att samma sak hände i vår värld mellan 1828 och 2023 och redan 1994. Det fel som "Laodicea" begick är dess förkastande av det gudomliga profetiska ljuset, Gud knuffade det sedan in i ekumenikens djävulska armar som ett "tecken" på att han hade förkastat och "spukat ut" det redan i mars 1995. Den rena komponenten förblir ren endast om den håller avstånd från den orena komponenten. Den protestantiska tron hade ingen anledning att ingå en allians med den katolska tron. Hon ingick denna allians eftersom hon satte den så kallade "felet" mot människan framför det mycket verkliga felet som begåtts mot Gud. Genom detta beteende förlorade den protestantiska tron rättfärdigandet för sitt namn "protestantisk", eftersom den inte bara inte protesterar mot katolska synder, som dess fäder gjorde före 1844, utan den protesterar inte längre mot någonting och tvärtom legitimerar och accepterar nu allt, till och med styggelse. Efter att i sin tur ha upplevt samma utveckling och förvandling var den officiella adventistkyrkan "värdig" att ansluta sig till denna protestantiska allians i mars 1995. Lägret av orena religioner har därför varit komplett sedan det datumet.

Instruerad av detta adventistiska svek, omedelbart utesluten av institutionen, ville jag förkunna detta budskap om sann sjundedagsadventism som Jesus gav mig att förstå, och för detta ändamål organiserade jag år 1992 fem konferenser med mellanrum, varav den sista hölls lördagen den 22 december 1992. Resultatet av alla dessa försök var plågsamt men ytterst avslöjande för min tids andliga situation. Mina besvikna förhoppningar flög bort och jag förstod att ondskan var mycket större än jag hade föreställt mig. År 1996 blev innebörden av prövningarna 1991 till 1994 tydlig; i tron att kunna tillkännage Jesu Kristi återkomst år 1994, lät himmelens Herre mig tillkännage datumet för den andliga döden av hans officiella institutionella församling, den sista av detta slag, i mänsklighetens historia. Jag fick inte ta emot några fler stora ljus förrän våren 2018. Och mycket tidigt, omkring 2008, flyttade mina första medarbetare bort från mig. Må Gud beskydda dem om detta fortfarande är möjligt! Men detta förklarar lätt av skillnaden i våra åldrar. Tillsammans med unga män knappt 30 år gamla i sextioårsåldern var våra reaktioner inte desamma. Dessa unga människor levde enbart av det nya ljusets passion, så när budskapet förstods och bemästrades orsakade upphörandet av nya förklaringar frustration i deras hungriga sinnen. Så de trodde att de kunde göra bättre än jag och ägnade sig åt individuella handlingar. Ack för dem, ljuset kom ner över mig igen, i kraft och värde från våren 2018, men de var inte längre med mig för att uppskatta det.

Vi får därför aldrig offra rent värde för att behaga människor som inte är känsliga för denna uppfattning. Helgelse är mer än ett ord, det är ett pass till himlen. Det består i att bygga den utvalda i ande och sanning, det vill säga det som kommer att träda in i evigheten med hela sin personlighet. Den fysiska kroppen kommer att förbli på syndens jord, ersatt av en himmelsk kropp lik den hos Guds himmelska änglar. Vårt tänkande kommer att förbli detsamma, men det kommer inte längre att bero på hur vår nuvarande köttsliga hjärna fungerar. I sin eviga plan, som Gud har förutsett och tillkännagivit, kommer den nuvarande jordiska skapelsen och dess styggelser skapade av syndens människa att ersättas av "en ny himmel och en ny jord" enligt Upp. 21:1: "*Och jag såg en ny himmel och en ny jord. Ty den första himlen och den första jorden var försvunna, och havet var inte mer.*" Det kommer att vara med den gamla jorden som en bok vars sida vänds för att öppna en annan tom sida. Men medan dessa saker görs, på syndens jord, kommer kriget som utkämpas av "drakens" *orena läger* mot det rena lägret av de sanna sjundedagsadventisterna "*som håller fast vid Jesu vittnesbörd*" att fortsätta tills Guds Kristus, som kommer som en erövrare och för att erövra i "Mikael", i stora härlighet återvänder.

Sant eller falskt; sanning eller lögn

I vår jordiska dimension definieras sanningens och falskhetens natur, och sanningens och lögnens, på ett skarpt och kategoriskt sätt. Vårt mänskliga sinne lyder intellektuella lagar som gör falskheten till den absoluta motsatsen till sanningen, och sanningen till lögnens. På vår jord är detta en nödvändig logik som är mycket användbar och berättigad. Men under Skaparens blick, lika evig som

han är obegränsad, kan dessa föreställningar bli vilseledande. Och redan nu måste vi inse att Gud aldrig är underkastad de regler han ger i människornas liv. De är begränsade av sin syn, vilket gör att de ignorerar saker som existerar men förblir osynliga för dem. Aposteln Paulus lade stor vikt vid jämförelsen av den nuvarande köttsliga kroppen med uppståndelsens andliga kropp, som Jesus jämför med änglarnas.

Omedveten om allt som händer i denna osynliga eter anser människan som sant vad hennes ögon ser och reflekterar tillbaka till henne. Det är detsamma för vart och ett av hennes sinnen. Men detta är bara en liten aspekt av vad som är sant. För fullständig sanning kräver att man vet vad som är osynligt för våra ögon. Jesus Kristus kom för att öppna våra sinnen så att vi skulle veta att våra ögon bedrar oss. Han talade till demonandar, hotade dem och beordrade dem att lämna kropparna hos de människor de hade tagit kontroll över. En satansk värld följer oss och inspirerar ledare och enskilda individer att organisera tragedier, mord och individuellt och kollektivt lidande.

I tron att vi ser, ser vi ingenting eller bara delvis, och i det här fallet är vår bedömning förvrängd. Till exempel, i vår nuvarande situation strävar människor, avskurna från Gud, efter att åtgärda de problem som uppstår. Vissa av dessa problem har orsaker som är lätta att identifiera, men andra är det i mycket mindre utsträckning eftersom de byggdes på en följd av orsaker och de många konsekvenser som följer av dem.

Under monarkin regerade den suveräne kungen hela sitt liv och kunde dra lärdomar under sin existens och använda dem väl. Men i dagens moderna liv, där modellen är presidenten som presiderar i spetsen för olika nationella demokratier, är aktivitetens regeringstid mycket kortare; fyra eller fem år som mest. Dessa tillfälliga presidenter har inte tid eller intelligens att söka de verkliga, långvariga orsakerna till de problem de står inför. Om han tar bilden av ett fartyg där håll i skrovet forsar vatten, skickar han inte fartyget till ett skeppsvarv för reparationer, utan sätter helt enkelt pluggar för att täta hålen som släpper in vattnet.

Genom att studera bibliska profetior ledde Gud mig att återvända till mänsklighetens historia vid dess källa. Den som började med en dödssynd som Eva begick på grund av sin synnedsättning. Hon såg inte ängeln himmelskropp som talade till henne genom ormens kropp. Arvsynden orsakades därför av Evas oförmåga att se den verkliga situationen för detta dramatiska möte. Hon var därför det första offret som blev bedraget av sina egna ögon inför sina ättlingars stora mängder. För vi lider alla, ända fram till vår nuvarande tid, av denna fruktansvärda olägenhet att det vi tror oss se bara är en del av verkligheten.

Liksom änglarna har vi inte möjligheten att övergå från himmelskt liv till jordiskt liv i en synlig eller osynlig form. Vårt mänskliga tillstånd begränsar oss till de begränsningar som Gud en gång för alla har fastställt. Och om Jesus Kristus inte hade kommit för att undervisa oss och varna oss för det osynliga livet hos demonerna i djävulens läger, skulle vi vara omedvetna om deras själva existens. Och nu, när vi känner till denna existens, kan vi bättre förklara de så kallade "paranormala" fenomenen som observerats i mänskligt liv. Så att vi verkligen kan säga att varje mysterium har sin jordiska eller himmelska förklaring. Uppenbarelsen som Jesus Kristus gav tillåter oss inte att vara jämlika demonerna

utan åtminstone att veta att de är ansvariga för kriget som utkämpas mot mänskliga själar. Jesus upphörde aldrig att varna oss för djävulen och hans himmelska och jordiska hantlangare. Aposteln Paulus förnyade troget dessa varningar i sina brev och idag nämner ingen djävulens existens trots att hans aktivitet når sin kulmen. Hur kan vi förklara denna tystnad om henne? Upp. 12:17-18 ger oss förklaringen: " *Och draken blev vred på kvinnan och gick bort för att föra krig mot hennes övriga avkomma, dem som håller fast vid Guds bud och Jesu vittnesbörd. Och han stod på havets sand* ." Detta är en version av L.Segond-bibeln, reviderad av Scofield Bible Group. I vissa biblar placeras vers 18 i detta kapitel 12 i början av kapitel 13. Detta är ett fel som förvränger logiken i den gudomliga uppenbarelsen. För denna korta vers: " *Och han stod på havets sand* " avslutar den händelseförlopp som profeteras i detta kapitel 12, vilket jag kallar den stora planen eftersom den täcker hela den kristna erans tid, från aposteln Johannes tid till Jesu Kristi härliga återkomst. Denna formel beskriver perfekt vår nuvarande andliga situation, eftersom djävulen leder hela den kristna religiösa institutionen som här symboliskt representeras av uttrycket " *havets sand* "; Denna symbol är Abrahams efterkommande enligt 1 Mos 22:17: " *Jag skall välsigna dig och föröka dina efterkommande som stjärnorna på himlen och som sanden på havets strand , och dina efterkommande skall ta sina fienders portar i besittning.* "; och i 1 Mos 32:12: " *Och du har sagt: Jag skall göra gott åt dig och göra dina efterkommande talrika som havets sand , så talrika att de inte kan räknas .* " Och slutligen, Israel, i denna vers i Jesaja 10:22: " *Även om ditt folk, Israel, vore som havets sand , skall endast en kvarleva återvända ; förstörelsen är löst, den skall flöda över av rättvisa .* " Denna " *havets sand* " symboliserar därför alla befolkningar i det västerländska kristna lägret, inklusive det ortodoxa Ryssland. Kristendomen ersatte judendomen, men den avslutade sin bana med samma dramatiska resultat: avskuren från Gud och placerad under djävulens och hans demoners ledning. Ignorerad av människor förblir djävulen inte inaktiv, eftersom civil och religiös fred gynnar avledning av mänskliga sinnen mot destruktiva tillhörigheter och aktiviteter. Med sina mängder av demoner driver han människor att sysselsätta sina sinnen med alla möjliga saker, förutsatt att det inte är deras eviga framtid. Och denna text från Upp. 12:18 vittnar om hans stora effektivitet eftersom han leder hela den jordiska mänskligheten. Emellertid undkommer "en kvarleva ", bestående av " *dem som håller fast vid Jesu vittnesbörd* ", hans herravälde, och detta av en anledning som profeterats av Jesus Kristus i Matt. 24:24: " *Ty falska messiaser och falska profeter skall uppstå. De skall göra stora tecken och under, så att de, om möjligt, även de utvalda bedrar.* " Denna sista kvarleva av hans utvalda finner i " *Jesu vittnesbörd* ", hans bibliska profetior, uppenbarelsen av de planer han kommer att fullborda i de sista dagarna av den jordiska syndens historia. Även varnade och försäkrade av Anden som profeterar om sina tillkännagivanden, är hans utvalda skyddade mot de mest subtila diaboliska fällorna; djävulen kan därför inte bedra Guds sanna utvalda. Ju mer tiden går, desto mer upptäcker jag hur mycket berättelsen i Matt. 24 siktar på tiden för världens ände, då han återvänder i sin gudomliga härlighet. I Matt. 24:21 profeterar Jesus faktiskt om " *den stora vedermödan* ", som redan profeterats i Dan. 12:1. Jämför dessa två verser; Matt. 24:21: " *Ty då skall det bli en stor*

vedermöda, en sådan som inte har varit från världens begynnelse intill denna tid, och inte heller någonsin skall bli . " Och Dan. 12:1: " Vid den tiden skall Mikael träda fram, den store fursten som står för ditt folks barn. **Det skall bli en vedermöda, en sådan som inte har varit från det att ett folk blev till ända till den tiden .** Vid den tiden skall ditt folk bli befriat, var och en av dem skriven i boken. " I sitt tillkännagivande kopplar Jesus denna enorma " nöd " till omständigheterna kring sin återkomst. Denna " nöd " kommer att delas av alla som överlever detta unika ögonblick. För de utvalda kommer den att orsakas av en slutlig förföljelse vars slutgiltiga projekt är deras fördömelse till döden. För de andra överlevande kommer denna nöd att bero på Guds sju sista plågor som kommer att drabba dem, den ena till den andra; varefter, vid Kristi återkomst, de sista bedragna troende kommer att upptäcka med fasa att evig frälsning är förlorad för dem. Det kommer därför att finnas ett botemedel och en lycklig helandeprocess för de utvalda som kastas in i nöd, men för de andra fallen är evig död oundviklig.

Det som verkade sant för de fallna var därför falskt och vilseledande. Omvänt blev " **kvarlevan** ", föraktad och hånad av samma fallna för sin efterblivna tro, som var i linje med apostlarnas, slutligen frälst och förhärliad av Jesus Kristus. I sina profetior uppenbarade Jesus för dem vad som var sant för Gud, det vill säga hans sanning. De lyckades därmed ignorera den mänskliga existensens bedrägliga skenet och dela, med Jesus Kristus, den plan han hade förberett för dem. För den icke-troende människan var det sanna falskt, och det falska var därför sant. De utvaldas fördel kommer därför att ha varit att dela hans absoluta sanning med Gud.

Vissa människor visar sig oförmögna att följa Guds logik eftersom deras bedömning av sant och falskt är för skarp och absolut. Vi vet att Gud ger lagar och regler som han själv inte personligen är underkastad. Det är därför hans ande som definierar normerna för sanning och lögn; och även normerna för sant och falskt. Livsplanen som Gud utarbetade baserades på 6 000 år av olika erfarenheter som skulle bevisa att tro är en frukt av frihet som Gud har givit till alla hans himmelska och jordiska varelser. Denna frukt av frihet produceras genom en varelses enkla val, ett val som formar hans natur och personlighet. Faktum är att alla Guds varelser är skapade med möjligheten att göra goda eller dåliga val. De utvalda gör de rätta valen och de fallna väljer de felaktiga. Men återigen, vem bestämmer att ge normen för gott och ont? Gud, vår skapare. Normen för gott är att hedra det man bedömer som gott, och normen för ont är att hedra det man bedömer som ont. Gud har gett människan, som "god", hela sin bibliska uppenbarelse eftersom den vittnar om och uppenbarar hans bedömning av otaliga individuella och kollektiva livserfarenheter.

Ända sedan arvsyndens har djävulen arbetat för att förföra mänskligheten och år 1655 efter Adam, efter att ha förvrängt hela mänskligheten vid den tiden, utom Noa och hans familj, orsakade Gud syndafloden som fick dem alla att förgås genom att drunkna liksom de andra landlevande djuren som levde på samma jord som dem. Efter Eva var de före syndafloden alla offer för deras ögon, 1655 år av liv hade gått utan att jorden täcktes av vatten och inför denna falska skenbara trygghet förhärskade de och förblev döva för varningarna från Noa, den enda rättfärdige personen på den tiden. Och hans vittnesbörd gjordes "sant" och tillåtet,

eftersom han utöver sina ord byggde tillsammans med sina söner, mitt i det kontinentala landet, en båt, Guds ark. Men även denna praktiska handling var till ingen nytta eftersom hans handling tycktes bekräfta vad syndarna ansåg vara en särskild "galenskap", men inte farlig för dem. Noa hade rätt enligt Gud, och denna sanning var för hans samtida falskhet och galenskap.

Under "religionskrigen" representerade Bibeln, Guds tysta " **två vittnen** ", sanningen enligt Gud, och de som förstod den kunde i dess ljus upptäcka den djävulska normen hos de kungliga regimer som ställdes till den romersk-katolska påveregimens tjänst. Sanna och goda tjänare fann däri apostlarnas exempel och Jesu Kristi liv och död. När de hörde den lärdom som Gud gav, imiterade de dem genom att visa sig fridfulla och fogliga och acceptera martyrdöden när Gud bad dem om det. Men redan i detta verk av den sanna reformationen, organiserad och ville av Gud, manifesterades " **hycklarnas** " falska tro; lätt att identifiera genom beteendet hos dem som representerar den, eftersom de ger sitt jordiska liv en vital betydelse som leder dem till att döda sig själva de som orättvist bekämpar dem. Från och med denna tid fortsatte sanningens läger, men falskhetens läger mångdubblades, eftersom det protestantiska lägret delades upp i flera grupper, var och en lika ofullkomlig som den andra.

Jag öppnar här en parentes som rör Guds " **två vittnen** ". Vilka är de? Gud Fadern och Gud Sonen, och det är Jesus själv som lärde det i Johannes 8:17-18: " *Det står skrivet i er lag att **två människors vittnesbörd är sant ; jag vittnar om mig själv, och Fadern som har sänt mig vittnar om mig .** " " **Fadern** " representerar Gud i det gamla förbundet och " **Sonen** " representerar samma Gud i det nya förbundet och dessa två på varandra följande historiska roller innehas av samma skapargud, som är Ande och tre gånger helig, det vill säga helig i fullkomlighet. Uppenbarelsboken utgör en högsta uppenbarelse vars författare fortfarande är " **Fadern och Sonen** ", och Jesus påminner om detta genom att citera i Upp. 11:3: de " **två vittnen** " till den Helige Ande. För " **Fadern** " var inspirationen till det gamla förbundets heliga skrifter, och likaså är Jesus Kristus, " **Sonen** ", efter honom inspirationen till det nya förbundets heliga skrifter. I sin apokalyps betonar Jesus starkt dessa termer " **vittne, vittnesbörd** ". För Johannes uppenbarar han att hans syn är " **Jesu vittnesbörd** " i Upp. 1:2: "... som vittnade om **Guds ord och om Jesu Kristi vittnesbörd , allt vad han såg .** " Denna vers presenterar tydligt för oss de gudomliga " **två vittnena** " som är oskiljaktiga och enhälliga i sin bedömning av syndiga människor. Dessutom är de obestridliga eftersom de leds av en och samma gudomliga Ande. Det är därför, i Upp. 3:14: Jesus presenterar sig för sin sista officiella religiösa institution, nämligen för "sjundedagsadventistkyrkan", som " **troget vittne** ". " **Laodicea** " är den era som präglas av min profetiska verksamhet där Jesus bevisar sin trofasthet, genom att låta sitt ljus belysa de mysterier som ännu inte förstås eller missförstås i hans gudomliga uppenbarelse, som är baserad på Daniels bok, " **vittnet** " om det gamla förbundet och på Uppenbarelsboken som han kommer för att belysa som " **vittne** " om det nya förbundet. Det är därför den officiella adventismen, genom att förkasta det budskap som Jesus presenterade för den mellan 1880 och 1891, begick 1891 samma typ av synd som den katolska religionen och, 1843, den protestantiska religionen. Bibeln, dess gudomliga uppenbarelse och den Helige*

Ande föraktades; relationen med honom var inte längre möjlig: den " *spådde* " därför den. Vilken är ett vittnes roll? Han antingen belastar eller friar syndaren som underkastas Guds domstol. Hans roll är därför av yttersta vikt. Därför är Jesus Kristus för varje mänsklig varelse antingen åklagare eller försvarsadvokat. Och hans dom är rättvis, utan någon möjlighet till fel. För den är inte baserad på rapporter, utan på hans personliga observation av sakernas verklighet. Skaparguden är på samma gång vittnet, den anklagande domaren, försvarsadvokaten och den som verkställer den slutgiltiga domen, som ingen kan lura.

Jag avslutar denna viktiga parentes och återupptar det behandlade ämnet.

År 1843, i USA, återtog Gud officiellt sin religiösa auktoritet genom att förbereda sig för att med precision uppenbara och fördöma den påvliga regimens usurpation som profeterats i Dan. 7, 8, 9 och 11. Denna handling syftar till att bekräfta vad religionskrigen historiskt sett har visat. Vid slutet av den tid som fastställts genom hans dekret i Dan. 8:14, vill Gud utvälja de utvalda som han ska samla i en sista officiell kristen religiös institution år 1863. Eftersom Bibeln är tryckt och spridd i stor utsträckning och tillgänglig på många främmande språk, gäller adventistprovet den återigen som vid reformationens tid. Lärdomen som sanna protestanter lärt sig, "Skriften och Skriften allena", kommer att tillåta Gud att basera sitt adventistprov på de profetiska texter som den presenterar för sina kallade. Medan reformationen syftade till att definiera de sanna villkoren för frälsning, är adventisterna avsedda att välja ut de kallade som verkligen " *väntar på* " Jesu Kristi härliga återkomst, som han själv profeterade om i Matteus 24 och Apostlagärningarna 1:11: " *Och de sade: 'Män från Galileen, varför står ni och ser mot himlen? Denne Jesus som har tagits upp från er till himlen, han skall komma tillbaka på samma sätt som ni har sett honom fara upp till himlen .* " Under lång tid ignorerades den tid som Gud hade satt för den jordiska upplevelsen, så under dessa omständigheter kunde människor hoppas på att bevittna Kristi återkomst när som helst, medan de levde. Bibeln angav endast en ungefärlig siffra på 4 000 år, från Adam till Kristi födelse; enligt den allmänna uppfattningen i detta ämne. Den återstående tiden, från Jesus till världens ände, ignorerades också eller uppskattades redan till 2 000 år på grund av mänsklighetens historiska utveckling. Men år 1843 hade saken ännu inte delats tillräckligt, och under Guds inspiration var William Miller, en amerikansk bonde, övertygad om att Jesus skulle återvända våren 1843. Det bör noteras att hans stora önskan om Kristi återkomst gjorde honom värdig gudomlig utväljelse. Dessutom agerade Miller inte bara på grund av gudomlig inspiration utan på grund av djupa övertygelser som bebodde honom efter djupgående forskning och bibelstudier. Han förkroppsligade identikit-porträttet av den typiske utvalde enligt det ideal som Gud välsignade. Det är här Gud tillgrip en strategi full av visdom, men snarare förvirrande för människor fulla av fördomar. Gud hade inte för avsikt att återvända i Jesus Kristus på detta datum våren 1843. Hur kunde han, sanningens Gud, förkunna en lögn? Det kunde han, eftersom hans tillkännagivande inte var en lögn, utan ett falskt tillkännagivande vars mål var att provocera fram mänskligt beteende på jorden i enlighet med det som skulle leda till hans sanna återkomst. I Uppenbarelseboken säger Gud upprepade gånger: " *Jag känner dina gärningar .* "

Himmelens Gud måste bedra människan så att hennes gärningar rättfärdiggör eller fördömer henne inför de många osynliga vittnen som inte utforskar sinnen och sinnen, vilket bara Gud kan. Han måste därför tvinga människor att genom konkreta gärningar avslöja sina hjärtans och sinnens hemliga tankar. Som hans skapelser har vi ingen rätt att döma Gud och hans vägar, inte heller att diskutera lydnad eller olydnad mot hans förordningar, stadgar, lagar och bud. Vi kan inte döma den Gud som fastställer normerna för gott och ont. Och hans användning av falskhet är legitim eftersom denna falskhet, inom en tidsperiod som han bestämmer, tillfälligt utgör en sanning som han kräver. När människan fiskar fångar hon fisk med artificiellt bete, fisken blir således lurad och fångad, och den store Skaparguden gör detsamma med sina utvalda. Men han väljer ut dem och tar dem för att ge dem evigt liv att dela med sig; vilket gör hans "falska" ännu mer legitim. År 1843 var amerikanernas protestantiska tro mångfacetterad och denna befolkning gav stort värde åt sitt land som erövrats och slitits från de indianfolk som befolkade det fram till ankomsten av utlänningar från hela världen. Sann tro var, liksom under reformationens tid och i alla tider, mycket sällsynt. Gud visste detta och han var tvungen att ge bevis. För detta ändamål organiserade han två på varandra följande "adventistiska" förväntningar, den första för våren 1843 och den andra för hösten 1844. Båda förväntningarna orsakade fruktansvärda besvikelser för den få utvalda. Men redan denna besvikelse vittnade om styrkan i det hopp som hade varit drivkraften bakom deras adventistiska erfarenhet. För samtidigt, istället för besvikelse, kände sig andra befriade och lättade, efter att ha upplevt prövningen i Guds fruktan. Och här blir återigen den synliga sanningen den gudomliga lögnen, precis som den synliga lögnen blir Guds sanning. De som grät av besvikelse bedömdes av Gud värdiga sin utkorelse, men de som blev befriade förlorade Kristi rättfärdighet som de gjorde anspråk på. Vi måste vänja oss vid denna omvändning av himmelska och jordiska värden, eftersom de fortsätter för evigt fram till Kristi sanna återkomst, vars tid länge var dold och ändå så enkel att definiera. Sanningen som falskeligen kopplades till Kristi födelse hade blivit trons viktigaste riktmärke. I nästan två tusen år ansågs en falsk kalender vara sann på grund av historiens eviga arv. Gud hade dock sett till att datumet för Jesu sanna födelse inte tydligt identifierades, och nu kan vi förstå att det inte hade någon andlig betydelse. Mänskligheten gav värde åt det falska datumet för Jesu Kristi födelse eftersom datumet för hans död underskattades av falsk tro. Otroende föredrar liv framför döden, liksom de beväpnade hugenoterna under den protestantiska reformationen. Och detta förklarar varför kristna alltid har varit tvungna att ignorera datumet för hans härliga återkomst. Jorden bär inom sig denna paradox: den skulle bära liv men profeterade döden genom många av sina karakteristiska principer. Med facit i hand kan vi också notera att vår jordiska dimension skapades så att synden och dess konsekvens, döden, skulle göras synlig och konkret. Målet, efter att dessa ting har organiserats, är försoningen för de utvaldas synder, utförd genom den frivilliga försoningsdöden av vår gudomlige Broder och Fader, Jesus Kristus, den messianska mänskliga formen av den store Skaparguden YaHweh.

År 1994 ägde trons prov rum i Valence-sur-Rhône, i det historiska adventistfästet i Frankrike. 150 år efter 1843 års prov hade adventisternas tro

blivit lik den hos de protestanter som Jesus förkastat sedan 1843 och 1844. Döpt 1980 förkunnade jag Kristi återkomst, efter William Miller. Min tids kontext möjliggjorde Kristi ankomst år 1994, vilket, försenat med sex år i nivå med Kristi sanna födelse, representerade det sanna året 2000, vilket enligt mina beräkningar skulle markera slutet på 6000 år av jordiska synd. De 34 kapitlen i Daniel och Uppenbarelseboken var fullständigt dechiffrerade och förklarade. Sanningen som förstods och förklarades hade formen av gudomlig sanning. Kristi återkomst definierades av datumet för slutet av de " **fem månaderna** " eller 150 faktiska år som nämns två gånger i Upp. 9:5 och Upp. 9:10. Men jag var omedveten om att jag, liksom William Miller på sin tid, var delvis förblindad av den gudomliga Anden för att kunna utföra det uppdrag som Gud själv anförtrott mig. Min förväntan på Jesu återkomst tog inte formen av den fruktansvärda besvikelse som de utvalda kände 1843 och 1844. Detta berodde på att jag, till skillnad från dem, visste att före Jesu återkomst, kallad den " **sjunde trumpet** " i Upp. 11:15, måste den " **sjätte trumpet** " eller tredje världskriget uppfyllas. Jag gick in i institutionell adventism 1980, fri i mitt tänkande och min kunskap om Bibeln studerad i ensamhet. Min förståelse av profetian ifrågasatte de tolkningar som formulerats sedan 1840. Händelserna som hade ägt rum sedan det datumet motiverade därför dessa utmaningar, och en uppdatering var därför nödvändig så att det budskap som Gud förmedlade skulle bli tydligt och precist. I allt jag presenterade för mina adventistbröder och -systrar verkade allt gott och sant. Men från 1991 oroad presentationen av min sanning institutionens ledare, som slutade med att organisera mitt avsked. Det var därför som dissidentadventist som jag korsade år 1994, då jag fortfarande väntade på den " **sjätte trumpet** ", inte Jesu Kristi återkomst. Det var då, år 1996, som Gud lät mig identifiera det fel som gjorde det möjligt för mig att tillkännage Jesu Kristi återkomst för 1994. Ett verb, ett enda verb, förändrade hela betydelsen av den " **femte trumpet** " och tiden för de 150 år den frammanar. Denna period skulle kunna inkludera handlingen av den " **sjätte trumpet** " där Jesus ger order att " **döda en tredjedel av människorna** " eftersom Anden i den " **femte trumpet** " i Upp. 9:5 säger genom Johannes: " *Det gavs dem inte att döda dem , utan att plåga dem i fem månader. Och den plåga de orsakade var som den plåga en skorpion orsakar när den sticker en människa .* " Dödskriget skulle därför kunna fullbordas under dessa 150 år då det inte är tillåtet att " **döda** " fysiskt utan bara att " **döda** " mänskliga själar andligt genom att förföra dem med lögn som ärvts från den romerska kyrkan, men som tagits upp och lärts ut av protestantiska grupper. Faktum är att tillåtelsen att " **plåga** " som ges under denna period betecknar en ännu allvarligare död än den första döden, eftersom den gäller den " **andra döden** " som kommer att upplevas i " **plågorna i den eldsjön** " under den yttersta domen, enligt Upp. 14:10: " *han skall också dricka av Guds vredesvin, som är ublandat i hans vredes bägare, och han skall plågas med eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammets närvaro .* "

honom också " i denna vers . Det antyder ett hot mot adventismen, mottagaren av det uppdrag Gud har anförtrott den. I sitt budskap uppenbarar Gud faktiskt ödet för rebeller mot den katolska tron. Frasen " **honom också** " riktar sig

främst till protestantiska rebeller, men också, i andra hand, till de adventistiska rebeller som övergivits eller "**kräks upp**" av Gud sedan 1994.

femte trumpetens " död angående den andra döden, en andlig död, ordern "*att inte döda dem*" finner sin fysiska innebörd som är andlig.

I denna mycket speciella upplevelse lät Gud mig bara se vad Han ville att jag skulle se; precis som Han hade gjort på sin tid för William Miller. Och jag skulle vilja känna den människa som kan påstå sig undgå gudomlig kontroll. Jag hade då förmånen att förstå orsaken till denna partiella blindhet och jag fick andra, ännu viktigare uppenbarelser från Herren. Gud lärde mig således att förstå subtiliteten i de saker som Han suveränt organiserar, och som uppenbarar all Hans sublimes visdom som de gamla kallade "visdom".

Detta vittnesbörd är avsett att hjälpa dig att förstå att Gud alltid har rätt, oavsett vad han säger eller gör. Ingen schackspelare har en chans hos honom. Han bygger sina handlingar på en oändlig mängd kombinationer och följder av orsaker och effekter som gör honom extraordinär. Men det är i fråga om sanning och falskhet som han kan förvåna människor mest. Eftersom han själv är "**sanningen, vägen och det eviga livet**". Jag noterar med glädje Guds subtilitet när han fångar och avslöjar den falska adventisttron med ett falskt tillkännagivande om Kristi återkomst, samtidigt som han presenterar sig för denna kyrka för denna upplevelse, under namnet "det trogna **vittnet och sant**" enligt Upp. 3:14: "*Skriv till församlingens ängel i Laodicea: Detta säger Amen, det trogna och sanna vittnet, början på Guds skapelse* : Denna " sanna **trofasthet** " **är den** del av hans utvalda som ärar honom i gengäld som "**trofasta och sanna vittnen**". I denna vers betyder ordet "**Amen**": i sanning. Men det antyder också slutet på en relation med den mottagande institutionen eftersom uttrycket sätter punkt i en bön eller en bibelläsning. Genom att beteckna sig själv som "**början på Guds skapelse**" när han spyr ut sin sista instiftelse, avslutar Jesus 6000 år av utväljande av sina utvalda. Han påminner oss därmed om vikten av berättelsen i Första Moseboken där Gud vittnar om sin skapelse av himmel och jord och allt vad de innehåller under 6 dagar om 24 timmar, det vill säga 144 timmar följt av sin profetiska vila på den sjunde dagen som Gud tog bort från hednisk kristen praxis år 321. Eftersom hans försvinnande vittnar om detta anklagar han alla kristna religiösa institutioner för att synda mot honom, så att de är ovärdiga hans profetiska sabbatsvila.

Gud har organiserat den religiösa aspekten hos jordens folk så att hans dom framträder i sin enklaste och tydligaste form; detta så att varje människa, från den ödmjukaste till den största, kan bli medveten om den. Det enda villkoret som möjliggör denna kunskap är att ta den Heliga Bibeln, hans gudomligt inspirerade ord, som grund och stöd för hans norm för sant och falskt, för sanning och lögn. För utan denna grund kan allt göra anspråk på legitimitet. Det är på grund av frånvaron av denna Bibel, vars innehåll ignorerades av befolkningen, som de successiva kejsarliga och påvliga romerska regimerna lyckades ge kristendomen dess mest skilda perversa aspekter; detta i enlighet med denna vers i Ords. 29:18 där Anden säger till oss: "*utan lagen är folket utan hämningar* ." Doktrinära religiösa gräl motsatte sig kristna som föll i avfall; Detta beror på att de, efter att ha misslyckats med att ta hänsyn till eller varit okunniga om de sanningar som

fastställdes av det forntida judiska förbundet, införde hedniska dogmer i den kristna religionen. I denna blandning av det gudomliga heliga och det hedniska profana hade kristendomen blivit den värsta formen av " **mörkrets** " makter. Den där, enligt Jesus Kristus, " *ljus blir mörker* ", vilket får honom att säga i Matt. 6:23: " *Om ert ljus är mörker, hur stort skall då inte mörkret bli* ".

Denna situation råder återigen idag eftersom den, liksom i 313, är en konsekvens av religionsfred och frihet som uppnåts av folk av kristet ursprung. Vi ser med egna ögon vad mänskligheten håller på att bli " *utan hämningar och utan gudomlig lag* ". Men lögner kväver sanningen ännu mer i vår tid eftersom utvecklingen av digital teknik gör det möjligt att förfälska ljud- eller bildinspelningar. Sant och falskt är inte längre lika identifierbara som det var före denna tekniska utveckling. Som ett resultat av detta är mänskligheten idag placerad i ett " *mörker* " som aldrig har varit så " *stort* " sedan Adam och Eva.

Denna studie ger Anden möjlighet att uppenbara för mig en ny pärla som kommer in i mitt profetiska kista. För den understryker Bibelns stora och vitala betydelse, detta gudomliga ord som samlats under loppet av 15 århundraden av det gamla förbundets historia och det första århundradet av vår kristna era, i slutet av vilket aposteln Johannes fick sin syn som kallas " *Uppenbarelsboken* " eller, under dess obskyra grekiska namn, " *Apokalypsen* ". **Det är på detta sista vittnesbörd som Gud fullbordar skrivandet av sin heliga Bibel. Med dessa "16 århundraden" får siffran "16" en precis betydelse som kopplar den till den Heliga Bibeln, Guds skrivna ord** . Dess tryckta spridning är också kopplad till "1500 -talet " och detta ger Upp. 16 dess betydelse; dess tema är tiden för de " ***sju sista plågorna av Guds vrede*** " som har som måltavlor **de troende som föraktar den Heliga Bibeln** genom att inte lyda Guds vilja som den uppenbarar. Detta kapitel 16 i Uppenbarelsboken riktar sig därför mot **det förakt som de sista rebellerna visade Bibeln** . Och vi måste komma ihåg att de grundvalar som lagts av den protestantiska tron behåller sin betydelse fram till världens slut, enligt uttrycket som uttrycker dess ursprungliga doktrinära ståndpunkt "Skriften och endast Skriften" eller, på latin från 1500-talets tid " *sola scriptura* ". Detta är också vad Jesus lär ut i Upp. 2:25 genom att säga: " *håll bara fast vid det du har tills jag kommer* ." Observera återigen att byggandet av det protestantiska USA, måltavlor för den sista gudomliga vreden, började med upptäckten av Amerika och immigrationen av de första protestanterna och anglikanerna från Europa på skeppet med namnet "Majblomman" **på 1500-talet** .

Bibeln sammanför därför de skrifter som inspirerats av Gud under loppet av 16 århundraden, och detta tal 16 ger sin betydelse åt " *ettusen sexhundra stadier* " av " *utsträckningen* ", i Upp. 14:20: " *Och vinpressen trampades utanför staden, och blod kom ut ur vinpressen, ända upp till hästarnas betsel, över en utsträckning av ettusen sexhundra stadier* . " Denna vers finner sin förklaring i Jakobsbrevet 3, vars första vers säger: " *Mina bröder, låt er inte bli många lärare, ty ni vet att vi kommer att dömas strängare* . " " *Druvorna* " av " *Guds vrede* " skördas i " *vinpressen* " av hans " *årgång* " och befinns värdiga att " ***dömas strängare*** ", eftersom de var ovärdiga religiösa lärare. Och det är i Jakobsbrevet 3:3 som Anden ger dem bilden av ryttarna som styr " *hästarna* " med hjälp av " *betteln* " som placeras mellan deras tänder: " *Om vi lägger betteln i hästarnas mun*

så att de lyder oss, styr vi också hela deras kropp ." I den här bilden, vad betecknar " biten "? Verklig eller påstådd gudomlig auktoritet. Den " biten " som upprättats av Gud ersattes av det påvliga Rom av den " biten " som hedniska dogmer utgör, och genom att påstå att den representerar Gud på jorden gav påven djävulen möjlighet att ta hela den kristna mänskligheten under sin kontroll. Den verkliga " biten " ersattes av den falska " biten ", men vem är upphovsmannen till denna handling? Gud och han allena. För det är han som tog Bibeln och överlämnade den otrogna mänskligheten till djävulen och till den påvliga romerska hedendomen. Glöm inte, för Gud " är människan bara ett andetag ", att han underkastar sig sin vilja som består i att välsigna de troende och förbanna de otrogna mer och mer. Den påvliga regimen är en skapelse av Gud vars mål är att göra de otrogna kristnas liv ännu mer fruktansvärt. En annan förklaring gör ryttaren, djävulen själv, till " hästarnas mun ", de efterföljande påvarna och efter dem, de " falska profeterna ", protestantismens pastorer som fallit sedan 1843, och till " hästarnas kropp ", de förförda och bedragna befolkningarna. Denna tolkning är dessutom mer i linje med den roll som " **munnen** " spelar, som Gud tillskriver den romerska regimen i Dan 7:8: " Jag såg på hornen, och se, ett annat litet horn kom upp ur deras mitt, och tre av de första hornen rycktes upp framför det. Och se, det hade ögon som en människas ögon och en mun som talade högmodigt . "; och i Upp 13:5-6: " Och åt det gavs en mun som talade stora ord och händelser , och åt det gavs makt att hålla på i fyrtiotvå månader. Och det öppnade sin mun till händelser mot Gud , till att häda hans namn och hans tabernakel och dem som bor i himlen. " För en religiös lärare, katolik, ortodox eller protestant, är " **munnen** " » spelar en viktig roll som Jak. 3:10-11 understryker med intresse: " **Från samma mun utgår välsignelse och förbannelse. Så får det inte vara, mina bröder.** " Spränger källan fram ur samma öppning, sött och **bittert vatten** ? Jakob 3 målar upp en bild av vad den romerska påvliga regimen och den falska protestantiska tron i ändens tid kommer att bli i hans tid, och Gud använder dessa nycklar för att illustrera den romersk-katolska religionen i den " **tredje trumpet** " i Upp. 8:11: " Stjärnan heter Malört, och en tredjedel av vattnet blev malört, och många dog av vattnet, eftersom det blev bittert . " Jakob 3 specificerar vidare i verserna 12-16: " Kan ett fikonsträd, mina bröder, bära oliver eller en vinranka fikon? Inte heller kan saltvatten bära färskt vatten. Vem är vis och förståndig bland er? Låt honom visa sina gärningar genom god vandel i vishetens ödmjukhet." Men om ni har bitter avundsjuka och själviskhet i era hjärtan, skryt inte och ljug inte mot sanningen. Denna vishet är inte den som kommer ovanifrån, utan är jordisk, köttslig och djävulsk. Ty där bitter avundsjuka och själviskhet är, där finns oordning och alla möjliga ont gärningar. I dessa verser, genom Jakob, har Anden just presenterat allt som fördömer den romersk-katolska påveregimen och dess efterföljare: " bitter avund, själviskhet, lögn mot sanningen, onda gärningar, jordiska, köttsliga och djävulsk. " I skarp kontrast definierar han sann tro i verserna 17 och 18: " Visheten som kommer ovanifrån är först ren, sedan fridsam, mild, lätt att försona, full av barmhärtighet och goda frukter, utan dubbelspråk eller hyckleri . Rättfärdighetens frukt sås i frid för dem som stiftar fred. " » Och denna vers fördömer ytterligare den falska katolska och protestantiska tron som den tillskriver " **hycklarna** " i Dan. 11:34: " När de faller

skall de få lite hjälp, **och många skall genom hyckleri sluta sig till dem** ." Och det är på grund av deras " hyckleri " som Gud profeterar för deras två på varandra följande regimer ett despotiskt, intolerant och mordiskt beteende, vilket rättfärdigar deras bilder av " **djur** " som " **reser** " successivt " **ur havet** ", sedan " **ur jorden** " i Upp. 13:1 och 11.

Våren 2023, och i flera år nu, har vi utsatts för en daglig flod av information som lanseras i realtid. Sanningar och lögn, sanna och falska, cirkulerar i dessa överföringar i en sådan hastighet att det blir omöjligt att skilja mellan de två möjligheterna. På okontrollerbara sociala nätverk lanseras meddelanden och förvandlas till rykten som stöds och vidarebefordras av gynnsamma användare. Som ett resultat konkurrerar regeringar och officiella medier med varandra och förlorar kontrollen över informationen. Det är dessa saker som ger mening åt orden i Jakobsbrevet 3:16: " *Ty där avund och kiv är, där är oordning och alla möjliga onda gärningar.* " Den gudlösa mänskligheten betalar således sitt pris för sin längtan efter frihet. Det kommer att krävas att " **en tredjedel av mänskligheten dödas** " för att " **de överlevande** " ska inse att fullständig frihet för varje varelse är en farlig utopi som leder till det värsta. Gud visste detta och gjorde allt han kunde för att varna mänskligheten mot denna förföriska fälla som Eva föll i först.

Utan moralisk " **återhållning** " legitimerar västerländska befolkningar lögn, bedrägeri, bedrägeri och äktenskapsbrott. Lögn tillskrivs människor som är smartare än andra; detta gör att de kan lyckas i sin kamp i det civila och yrkesmässiga livet. Bedrägeri har blivit orsaken till spektakel som får folkmassor att skratta mycket, trots att de borde gråta. Äktenskapsbrott är det ständiga temat i filmer och romanförfattares skrifter. Och jag noterar märkligt nog denna gemensamma rot mellan Rom och Rom som Gud anklagar för att lära ut " **fabler , ljuvliga ting** " , i 2 Tim. 4:3-4: " *Ty det skall komma en tid då människorna inte längre skall fördra den sunda läran, utan, eftersom de har kliande öron , skall samla åt sig lärare efter sina egna begär, och vända sina öron bort från sanningen och vända sig till fabler .* " Denna lära ger djävulens lögn intrycket av " **ljuvliga ting** " som " **fabler** " som i allmänhet slutar väl. Ty tvärtom, i sanningens lära, för dem som inte lyder och inte älskar sanningen som kommer från Gud, slutar det mycket illa; i den definitiva döden och för de mest skyldiga, i " *den andra dödens eld, den yttersta domens eld* ". Och beviset på denna " **andra död** " är den "första döden" som har drabbat hela mänskligheten sedan det första mänskliga paret syndade, det vill säga olydiga ett förbud som Gud utfärdat. Observera i detta avseende att förbudet bestod i att inte äta från "trädet " som genom sin frukt skulle erbjuda " **kunskap om gott och ont** " . Detta " **träd** " var bara en bild av ängeln som gjorde uppror mot Gud. Och Eva var ett offer för sin önskan att få denna " **kunskap om gott och ont** ". Eva var en bild av Kristi kyrka, som i sin tur systematiskt förförs och besegras av ondska. Detta är vad som framgår av vittnesbörden i Daniels och Uppenbarelsebokens profetior. Och Gud organiserar kyrkans historia genom att placera den i olika situationer där dess sanna utvalda sticker ut från alla de falskt religiösa folkmassorna. Människor är framför allt köttliga och det som deras fem sinnen ignorerar intresserar dem inte; vilket är fallet med andligt tänkande. Mellan den ateistiska människan och Kristi

utvalda förblir en mängd olika beteenden möjliga, men Gud bedömer dem för ytliga och obeständiga för att känna den minsta önskan att dela sin evighet med dem. Genom hela Bibeln riktar sig Gud endast till sina sanna utvalda som läsare av sina ord. När han säger: " *Den som rör vid er, han rör vid min ögonsten* ", gäller hans ord inte falska kristna, utan endast hans trogna utvalda helgon. Religionsfrihet har helt enkelt gjort aspekten av religiös sanning och falskhet mer oklar, och det är detta budskap som Gud ville illustrera i sin " **femte trumpet** " i Upp. 9 i dessa verser 2 och 3: " *Och hon öppnade den bottenlösa brunnen. Och rök steg upp ur brunnen, lik röken från en stor ugn, och solen och luften förmörkades av röken från brunnen. Och ur röken kom gräshoppor över jorden, och åt dem gavs makt, såsom skorpionerna på jorden har makt.* "

Ignorerat av människor fram till min profetiska tjänst, är detta tema med den " **femte trumpet** " det viktigaste i den uppenbarelse som Anden gav till Johannes. Faktum är att katolicismens förbannade status var känd och fördömd av reformationens officiella grundare, Martin Luther, den tysk-katolska munken och läraren. Men denna protestantiska reformationens förbannelse ignorerades av alla till den grad att den officiella adventismen trodde sig vara bemyndigad att ingå dess allians mellan 1991 och 1993, och officiellt för sina medlemmar 1995. Bevisen som ges i denna " **femte trumpet** " är därför det enda beviset som Gud erbjuder sina utvalda. Och det första av dessa bevis består i följderna av " **trumpeter** " eftersom redan den " **andra** " och den " **tredje trumpet** " berör den romersk-katolska påveregimen. Efter den illustrerar den " **fjärde trumpet** " den revolutionära franska ateismens handlingar och dess terror under åren 1793-1794. Sedan profeterar symbolen för " **örnen** " inträdet i 1800^{-talet} med den kejserliga regimen dominerad av Napoleon Bonaparte. Sålunda ledde profetian oss steg för steg till åren 1828, 1844, 1873, som föreslagits av de profetiska beräkningarna i Daniel 8:14 och 12:11-12. Och Upp. 8:13 profeterar om fullkomligheten av " **ve** " genom att tre gånger citera denna term " **ve** " som Anden kopplar till konsekvenserna av de trosprov som bygger på adventisternas förväntningar och som kommer att äga rum, successivt, 1843, 1844 och vid ändens tid, 1994. Adventisternas trosprov 1843 och 1844 upplevdes i USA, ett välkommet land för protestanter som förföljdes i Europa av den katolska religionens monarkier. Eftersom den senare redan har eliminerats och förbannats av Gud, utgör den " **femte trumpet** " det största " **ve** " som orsakats av adventisternas trosprov, denna gång som påverkar den protestantiska religionen. Eftersom de inte deltog i adventisternas förväntningar överlämnades de första protestanterna till djävulen av Gud från och med våren 1843. De som deltog i dessa två förväntningar, men inte utvaldes av Gud, överlämnades i sin tur till demonerna från och med den 23 oktober 1844, datumet för slutet av det andra trons prov. Ur ett mänskligt perspektiv, för vanliga dödliga, var det ingenting som tillät dem att veta att en gudomlig dom just hade fullbordats. För även övergiven av Gud fortsatte protestantismen att utöva sin religion som före provet; vilket får Gud att säga om den under " **Sardes** "-eran i Upp. 3:1: " *Ni anses vara levande och ni är döda.* " Djävulen mångfaldigade sedan sina läromässiga aspekter, ofta helt enkelt baserade på namnet på grundaren av en grupp. Så här framträdde de " **falska Kristuserna** ", som Jesus enträget tillkännagav i Matt. 24:11 och 24: " **Många**

*falska profeter skall uppstå och bedra många. .../...Ty falska Kristusar och falska profeter skall uppstå och göra stora tecken och under för att, om möjligt, bedra även de utvalda. " Och det är därför denna mångfaldigande av protestantismens kyrkor som Anden frammanar i bild, i Upp. 9:2, genom detta citat: " och solen och luften förmörkades av röken från brunnen ." Varningen som gavs i denna uppenbarelse var att varna den officiella adventismen mot alla sätt att närma sig kyrkorna i den protestantiska federationen; detta gäller desto mer eftersom vers 11 tydligt avslöjar deras överlämnande till djävulen: " De hade över sig som kung avgrundens ängel, vars namn på hebreiska är Abaddon och på grekiska Apollyon ." Denna " avgrundens ängel " är Satan som har använt den protestantiska religionen sedan 1843 för att förstöra den sanna tron genom den falska läsningen av Bibeln skriven " på hebreiska och grekiska ". Genom att i sin tur förkasta det adventistiska budskapet som jag presenterade mellan 1980 och 1991, ett budskap som tillkännagav Jesu Kristi återkomst för år 1994, betedde sig den officiella adventistorganisationen som protestanterna som Gud överlämnade till djävulen 1843 och 1844. Som ett resultat överlämnade den " också honom " till demonerna genom att som synligt bevis ge alliansen som ingicks med den protestantiska federationen mellan 1991 och 1995. Hotet baserat på uttrycket " **också honom** " som citeras i Upp. 14:10 uppfylldes således delvis: " **också han** skall dricka av Guds vredesvin, som är ublandat i hans vredes bägare, och han skall bli plågad med eld och svavel inför de heliga änglarna och Lammet. " När jag skriver detta budskap inser jag att den tredje ängelns budskap gäller det tredje adventistiska trosprovet som jag provocerade fram genom mitt tillkännagivande av Jesu Kristi återkomst för år 1994. Vers 9 specificerar faktiskt: " Och en annan, en tredje ängel, följde efter." och sade med hög röst: "Om någon tillber odjuret **och dess bild** och tar emot ett märke på sin panna eller på sin hand ", Detta budskap från den " **tredje ängeln** " skiljer sig från de två första genom att det citerar " **odjurets bild** ", vilket betecknar den protestantiska tron i den sista universella regeringen som dominerades av de överlevande från USA efter det tredje världskriget av den " **sjätte trumpeten** ". Den sanna innebörden av de tre budskapen finner sin förklaring i uppfyllandet av de tre adventistiska trosproven, år 1843, 1844 och 1994. Och det är först genom uppfyllandet av det tredje provet som den profetiska uppenbarelsens mysterier upphävs. Fallet av institutionell adventism och bekräftelsen av protestantismen som föregick den år 1843 och 1844 är kopplade till detta datum 1994, vilket därför utgör grunden för den " **tredje ängeln** " verk.*

Jag kan således ge en ny, precis betydelse åt de tre budskap som förmedlas av tre jordiska änglar. Observera! Dessa nya förklaringar upphäver inte de gamla som redan mottagits. För Gud avsåg att hans profetia skulle användas i ett föränderligt skede, så att hans utvalda i varje era skulle finna sin undervisning där. När vi befinner oss vid slutet av detta uppenbarade projekt drar vi nytta av den större precisionen i de saker som uppenbaras i profetians text. Detta bekräftar detta gudomligt inspirerade ord till den vise Salomo i Pred. 7:8: " **Bättre är slutet på en sak än dess början** ; bättre är en tålmodig ande än en högmödig ande ." Här är då denna nya förklaring som ger ordet " **ängel** " dess betydelse av jordisk "budbärare".

Upp. 14:6-7: " Och jag såg en annan ängel flyga mitt under himlen. **Han hade ett evigt evangelium** att predika för dem som bor på jorden och för alla folkslag och stammar och språk och folk. Han sade med hög röst: Frukta Gud och ge honom äran, **ty stunden för hans dom är kommen** . Tillbed honom som har skapat himmelen och jorden och havet och vattenkällorna. " Det " eviga evangeliet " i sin hand riktar sig mot protestantismens handlingar. Den organiserar prövningen av sin egen dom. Denna vikt som ges åt de protestantiska reformatörernas roll är grundläggande för att förstå logiken i följderna av budskapen från de " *tre änglarna* " i detta kapitel 14. Protestanten förblir protestant så länge han protesterar och fördömer synd. Men när han slutar fördöma den är denna protestant inte längre värdig namnet och ersätts av adventismen, som då kommer att få sabbatens tecken som bevis på att den tillhör Gud; detta tills budskapet från den " *tredje ängeln* " orsakar dess eget fall, år 1994, då det " *spås* " av Jesus Kristus.

Våren 1843 vidtog den " *förste ängeln* ", eller den trogna protestantiska budbäraren, åtgärder för att överlämna de totalt otrogna amerikanska protestanterna till djävulen; vilket de vittnade om genom att förakta William Millers budskap, som genom bibliska profetior tillkännagav Kristi återkomst våren 1843.

Upp. 14:8: " Och en annan ängel följde efter och sade: Fallet är Babylon, fallet är det stora, ty hon har låtit alla folk dricka av sin otukts vredesvin. " Detta budskap om Roms förbannade status är också och typiskt känt för protestanter, officiellt, sedan 1500^{-talet}, men i verkligheten sedan 1100-talet^{med} Peter Waldos erfarenhet.

Hösten 1844 överlämnade den " *andra ängeln* " eller den trogne budbäraren, fortfarande protestant, till djävulen resten av protestanterna som inte hade valts ut av Gud i detta andra adventistprov. År 1863 blev den officiellt den amerikanska "sjundedagsadventistkyrkan" vars roll var att fördöma katolicismens förbannelse och dess vilodag, söndagen, som Rom instiftat; dess handlingar tog en universell form från 1873. Dess namn "Adventist" påminner människorna om trons prov baserat på " *förväntan* " på Jesu Kristi återkomst och att man måste vänta med " *tålmod* " igen tills han återvänder. Det förlänger den protest som den protestantiska religionen övergett.

Upp. 14:9-10: " Och en annan ängel, en tredje, följde efter dem och sade med hög röst: Om någon tillber odjuret och dess bild och tar emot dess märke på sin panna eller på sin hand, skall **han dricka** av Guds vredesvin, som är ublandat i hans vredes bägare, och han skall bli plågad i eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet. "

År 1994 fördömde den " *tredje ängeln* " eller den trogne budbäraren den adventistiska institution som föraktade och förkastade honom eller ignorerade honom och som i sin tur, efter den protestantiska religionen, överlämnades till djävulens läger. Hans budskap förberedde de sanna utvalda, upplysta av den dechiffrerade profetian, för Kristi slutliga härliga återkomst som förväntats, denna gång med säkerhet sedan 2018, till våren 2030. Således kommer de sista utvalda år 2029 att uppleva det slutliga universella trosprovet som tillkännages i Upp. 3:10: " Eftersom du har hållit fast vid mitt tålamodsord skall jag bevara dig från

den frestelsens stund som skall komma över hela världen, för att pröva dem som bor på jorden . "

Jag har redan presenterat adventismen som den kristna rörelse vars uppdrag var att fullborda den protestantiska reformationen som hade förblivit oavslutad sedan 1500-^{talet}. Dessa nya förklaringar bekräftar denna roll som Gud gav den. Den officiella adventismen från 1991, som inte längre protesterade mot synd, utan önskade ingå en allians med den syndande protestantismen, kunde därför bara " **spys** " ut av Jesus Kristus, mellan 1991 och 1995, det vill säga 1994. Faktum är att Gud sänder tillbaka adventismen till den protestantism den kom ifrån, precis som han deporterade det otrogna köttsliga Israel till Babylon i Kaldeen, det vill säga till det land från vilket dess grundande patriark Abraham kom under namnet Abram.

Detta tema, som rör sant och falskt, sanning och lögn, sammanfattar ensamt hela det mänskliga dramat på jorden. Guds osynlighet och hans domar är orsaken till den bedrägliga aspekten av de ting som utgör livet på jorden. Det är därför som det enda villkoret för människan att ingå i en relation med honom är att göra frälsning möjlig. Och på grund av hans osynlighet har den store skaparen Gud, genom skrifterna i sin heliga Bibel, lämnat oss, det enda sättet att förstå hans avsikter. Det är därför denna Bibel spelar en ytterst viktig roll som stöd för all dess sanning och detta rättfärdigar att djävulen och hans demoner gör allt för att avleda människor från att läsa den. För att uppnå detta resultat förföljde han de kristna som ville läsa den och känna till dess läror. Och när denna intolerans inte längre var möjlig populariserade han den och gjorde den föraktad av skaror av falska troende. Men oavsett vilka strategier de antar, förstår de verkligt utvalda Bibelns roll i den frälsning som Jesus Kristus erbjuder. Och sedan 1843 är det i förståelsen av dess profetior som de har funnit medlen för att bevara den " **rättfärdighet** " som Jesus Kristus erbjuder. Således, korrekt översatt från den hebreiska originaltexten, är versen i Dan. 8:14 fullkomligt uppfylld: endast " **helighet är rättfärdiggjord** " när den erkänns av Jesu Kristi eviga Ande.

fjärde ängeln " uppdrag som nämns i Upp. 18:1-2: " *Efter detta såg jag en annan ängel komma ner från himlen , med stor makt , och jorden upplystes av hans härlighet. Och han ropade med hög röst och sade: Fallet, fallet är det stora Babylon! Och det har blivit en boning för onda andar och ett tillhåll för alla orena andar och ett skyddsrum för alla orena och avskyvärda fåglar . Ty av hennes otukts vredesvin har alla folk druckit, och jordens kungar har begått otukt med henne, och jordens köpmän har blivit rika genom hennes överflöd av lyx. "* Redan precisionen " **jag såg honom komma ner från himlen** " tillskriver det beskrivna budskapet en gudomlig himmelsk handling. Precisionen " **som hade stor makt** " vilar på **den "auktoritet** " som Gud ger åt sitt perfekt dechiffrerade och därför oantastliga profetiska bibelord. Detta budskap bekräftar kraftfullt den " **andra ängeln** " budskap i Upp. 14:8. Jag kan koppla detta tillkännagivande till vårdatumet 2018, där Anden lät mig veta datumet för Jesu Kristi sanna återkomst, planerat och fastställt av Gud, solidt, för den kommande våren 2030. **En fjärde adventistisk " förväntan " lanserades således officiellt genom Skaparens och Profetens vilja .** Sedan 1994, datumet kopplat till budskapet från den " **tredje ängeln** " i Upp. 14:9-10, har den avskyvärda jordiska andliga religiösa situationen

enormt förstärkts och försämrats. Det falskt kristna västerlandet rättfärdigar år 2018 alla möjliga avskyvärda saker som påstås av HBTQ:s perversa representanter; saker som Ryssland officiellt fördömer och som förskräcker det såväl som många andra länder i världen, muslimska eller inte, afrikanska, arabiska, asiatiska. Med tiden öppnade västerlandet sina gränser för att välkomna utlänningar med flera moraliska seder, seder och religioner; vilket denna vers understryker genom att säga: "**Det har blivit en boning för demoner, ett häkte för alla oren ande, ett häkte för alla orena och hatiska fåglar.**" ". Och i denna bild illustrerar Gud först den ekumeniska sammankomsten som sammanför konkurrerande religioner som är oförenliga med varandra, såsom den kristna tron och islam. Kan Gud illustrera en sammankomst av lögnaktiga monoteistiska religioner på annat sätt? Nej, naturligtvis inte, och hans budskap är mycket tydligt. Den synliga observationen, från våren 2018, beskriver en lögnaktig religiös situation som Gud åtar sig att tukta med den "*sjätte trumpeten*" i Upp. 9:13 och Dan. 11:40 till 45, sedan den 24 februari 2022, men ännu mer sedan våren 2023, där västerländskt bistånd till Ukraina ökar till den grad att Ryssland anser sig officiellt attackerat av västerländska NATO-styrkor. En andra del av detta budskap från den "*fjärde ängeln*" kommer först att uppfyllas från våren 2030 genom temat "*årgången*" som citeras i Upp. 14:17 till 20. Denna andra del beskriver det slutliga straffet för de falska herdarna, falska Kristusar eller falska profeterna, med början i vers 6: "**Återgälda henne som hon har betalat, och ge henne dubbelt efter hennes gärningar. Håll dubbelt ut i den bågare där hon har hållt ut.**" Innan Gud gav denna bemyndigande inbjöd han sina utvalda att avskilja sig från de kyrkor som har ärvt den synd som lärs ut av "*det stora Babylon*", den påvliga och romersk-katolska kyrkan. Vi läser i vers 4: "**Och jag hörde en annan röst från himlen säga: 'Gå ut ur henne, mitt folk, så att ni inte blir delaktiga i hennes synder och så att ni inte får del i hennes plågor.'**" "Ty enligt Upp. 17:5 är "*det stora Babylon*" "*moder*" till sina ortodoxa, protestantiska, anglikanska och slutligen adventistiska "*prostituerade*" *döttrar i sin institutionella form*.

Till skillnad från de tre föregående änglarnas budskap är tillkännagivandet från den "*fjärde ängeln*" bekräftat av Gud och garanterat framgångsrikt, eftersom Jesus verkligen, denna gång, kommer att visa sig vid den tidpunkt som hans utvalda bestämt genom sin uppenbarelse. Genom att göra det fastställer han själv datumet då de ska avrättas genom ett dekret som utfärdats av det universella rebellägret. Men genom att visa sig i sin härlighet i sista stund före morden, kommer straffet att falla över de religiösa rebellernas huvuden i enlighet med tillkännagivandet och beskrivningen som görs i detta budskap i Upp. 18. Detta, som också är i överensstämmelse med det profetiska datumet den 18 mars, vilket motsvarar början på Esters fasta vars förbön var avsedd att rädda juden Mordokai och hans folk och därmed Ester själv. Och slutligen kommer den 18 mars att markera början på fördömandet till döden av de sista utvalda som ska räddas och tas bort av Jesus, på vårdagen den 20 mars 2030; den dag då den blodiga och ondskefulla "*skörden*" börjar på jorden, vilken först drabbar "*lärarna*" i kristna religiösa lögner, det vill säga de "*falska profeterna*".

I sekulära nyheter handlar de falska nyheterna om lögner som tjänade orsaken till att Ukraina invaderades av Ryssland. Idag fördöms den falska

hjaltemodigheten hos de ukrainska försvararna av en liten ö i Svarta havet nära Ukraina, kallad "Ormön " . De ukrainska försvararna, som attackerades av ryssarna, gjorde inte motstånd till döds som falskt påståtts, utan kapitulerade till ryssarna; så den mer " *ormaktiga* " av de två var inte ön, utan Ukraina. Dessutom har utredningar som utförts av tyska medier samlat bevis för att sabotaget av den ryska Nord Stream-gasledningen utfördes av en ukrainsk besättning ombord på en segelbåt som avgick från norra Tyskland. Samarbete med Polen misstänks. Sprängämnet som användes har identifierats. Således blir det ukrainska bedrägeriet som ledde till den europeiska energikrisen alltmer uppenbart, men det är för sent för västerlänningar att ifrågasätta sitt stöd för dessa två östeuropeiska länder som har dragit in dem i sitt krig, rättfärdigat av deras gemensamma hat mot Ryssland. Det är därför frukten av dessa lögner kommer att orsaka förstörelsen av Europa och de nationer som utgör det. Guds rättvisa fullbordas; Människor som inte uppskattar hans sanning matas och luras av lögner. Förskingringen av en fond på 240 miljoner dollar som betalats till Ukraina av USA fördöms också. Den förskingrades av ukrainska företag som ansvarade för att leverera vapen. När det gäller dess unge president och hans oligarker bekräftas därmed Ukrainas ökända rykte om korruption.

Tiden för de sju sista plågorna

Utan någon biblisk textgaranti, men med kännedom om de andliga värden som Gud uppenbarar i denna heliga Bibel, tror jag att jag kan förstå hur tiden för dessa " ***sista plågor av Guds vrede*** " kommer att organiseras.

En prioritet är tydlig: fakta kommer att uppfyllas år 2029. Sedan, i år 2029, förefaller mig de sista sex månaderna, vars religiösa högtider i det första förbundet placerades av Gud under temat synd, särskilt lämpade för en slutlig "syndförsoning" som Gud direkt tillfogar de sista jordiska syndarna. Detta beror på att i det gamla förbundet är de två huvudsakliga judiska högtiderna placerade, en i början av våren, som rör " *påskfesten* " och dess erbjudande om gudomlig rättvisa i Kristus, " *Guds lamm* ", och den andra, i början av hösten, vars ämne är syndens försoning och som kallas " *försoningsdagen* ". År 2029 börjar hösten den 23 september. Och redan nu måste vi notera att Gud ville skydda namnen på de sista fyra månaderna i vår vanliga falska årskalender, eftersom de vittnar om den sanna tidsindelning som han härligt etablerade i Gud skaparen. Dessa fyra månader har behållit ordningsnumret för sin årliga position i sitt namn: september för sjunde månaden, oktober för åttonde, november för nionde och december för tionde månaden i det gudomliga solåret. Detta vittnesbörd är av stor betydelse för att definiera tiden för de **sista sex månaderna som leder till Kristi återkomst och världens slut** . För skapelsen kommer inte att försvinna, utan det är hela mänskligheten som måste och kommer att försvinna över hela dess bebodda yta.

Den 23 september 2029 kommer därför att vara det datum då Guds första plåga kommer att drabba de människor som bär " *odjurets märke* ". Strax före detta datum kommer universell mänsklig lag att ha förklarat den första dagen i veckan, vår nuvarande "söndag", en vilodag som officiellt åläggs alla överlevande från kärnkraftskatastrofen under tredje världskriget. Vid denna timme föreskriver jordisk dom sanktioner mot ovilliga eller olydiga människor; saker som Gud profeterat i Upp. 13:16-17: " *Och han gör att alla, både små och stora, rika och fattiga, fria och slavar, får ett märke på sin högra hand eller på sin panna, **och att ingen människa kunde varken köpa eller sälja** , om han inte hade märket eller odjurets namn eller dess namns tal .*

Efter denna åtgärd som vidtagits mot hans heliga sabbat, sätter Gud definitivt stopp för sitt nåderbudande som baserades på Jesu Kristi frivilliga död som ett försoningsoffer för synderna hos hans enda utvalda, vilka han själv utväljer och utväljer utan att tillgripa mänskliga eller himmelska änglars råd. Detta tema om nådens slut utvecklas i Upp. 15 och sammanfattas i vers 8 i dessa termer: " *Och templet fylldes med rök från Guds härlighet och från hans makt, **och ingen kunde komma in i templet** förrän de sju änglarnas sju plågor var fullbordade.* " Jag översätter denna vers tydligt: Och Guds församling var fullbordad, och ingen skall läggas till den, ty de utvalda själva skall komma in i himmelriket först när tiden för de sju sista plågorna som utgjuts över jorden är fullbordad. Röken hänvisar till doften av de heligas böner enligt Upp. 5:8: " *Och när han tog boken, föll de fyra levande varelserna och de tjugofyra äldste ner inför Lammet. Var och en hade harpor och gyllene skålar fulla med rökelse, vilka är de heligas böner.* ", men också 8:4: " *Rökelsen steg upp, tillsammans med de heligas böner, från ängeln hand inför Gud.* " Bakom varje " rök och doft " finns en utvalds personlighet.

Som svar utgjuter Gud sin första av de sista plågorna över de skyldiga: Upp. 16:2: " *Den förste gick och göt ut sin skål över jorden. Och en svår och svår böld föll över de människor som hade odjurets märke och över dem som tillbad dess bild.* " Beskrivningen av denna " svåra böld " är analog med den som svårt drabbade den rättfärdige och upprättfärdige Job. Men medan de lidanden som Job accepterade förhärligade Gud inför Satan, är de som ålagts de verkligt skyldiga i den sista tiden, i absolut kontrast, rättfärdiga och förtjänta. I den gudomliga koden för denna uppenbarelse drabbar denna plåga först " *jorden* " eftersom sammanhanget för denna timme är herraväldet för " *odjuret som stiger upp ur jorden* " i Upp. 13:11. Och således är de protestantiska ledarna och organisatörerna, och katolikerna, hedrade och medskyldiga. Hedrade, eftersom den söndagsvila som ålagts av dess sista protestanter har sin källa bland dem.

Vi kommer att se att " *Guds sju sista plågor* " med vissa skillnader upptar samma måltavlor som de " *sju trumpeterna* ": det vill säga i stigande ordning: *jorden, havet, floderna, solen, odjurets tron, den stora floden Eufrat* och slutligen *luften*.

Här är listan över måltavlorna för " *trumpeterna* ": Observera att till skillnad från de sju sista plågorna, träffar varje straff från " *trumpeterna* " bara **en tredjedel** av sitt mål, eftersom det slår ner som en gudomlig varning.

Upp. 8:7: ” Den första blåste i basun, och då följde hagel och eld blandat med blod, och de föll ner **på jorden.**” och **en tredjedel** av jorden brann upp, och **en tredjedel** av träden brann upp, och allt grönt gräs brann upp .”

Upp. 8:8: ” Den andre ängeln blåste, och något som liknade ett stort berg som brann av eld kastades **i havet** , och **en tredjedel** av havet blev blod ,...”

Upp. 8:10: ” Den tredje ängeln blåste, och en stor stjärna föll från himlen, brinnande som en fackel, och den föll **över en tredjedel av floderna** och över vattenkällorna. ”

Upp. 8:12: ” Den fjärde ängeln blåste, och **en tredjedel av solen och en tredjedel av månen och en tredjedel av stjärnorna blev slagen** , så att **en tredjedel av dem** förmörkades och dagen försvann .” **en tredjedel av dess** ljusstyrka , och natten densamma.

Upp. 9:1: ” Den femte ängeln blåste i basun, och jag såg en stjärna falla från himlen **till jorden** . Och åt honom gavs nyckeln till avgrunden. ”

Upp. 9:13-14: ” Den sjätte ängeln blåste i basunen. Och jag hörde en röst från de fyra hornen på det gyllene altaret som står inför Gud, som sade till den sjätte ängeln som hade trumpeteten: Lös de fyra änglar som är bundna **vid den stora floden Eufrat** .” Och de fyra änglarna släpptes lös, som var redo för timmen och dagen och månaden och året, att döda **en tredjedel** av människorna .

Upp. 11:15: ” Den sjunde ängeln blåste i basun, och höga röster hördes i himlen som sade : **'Världens riken har tillhört vår Herre och hans Smorde** , och han skall regera i evigheters evighet. ”

I denna jämförelse ser vi att ^{vi i det femte straffet} finner som måltavlor den fallna protestantiska religionen i den ” *femte trumpeteten* ” och ” *odjurets tron* ” i den ” ^{femte} *av de sista plågorna* ”. Genom denna gruppering placerar Anden den protestantiska religionen under den andliga dominansen av ” *odjurets tron* ”; vilket fakta bekräftar, eftersom synden med den falska vilodagen som fördömts av Gud ärvs från den påvliga romersk-katolicismen vars successiva ledare sitter på Vatikanens ” *tron* ” i Rom. Och Upp. 13:12 bekräftar deras slutgiltiga association: ” *Och det utövade all det första odjurets makt inför det, och det skapade jorden och dem som bor däri till att tillbe det första odjuret, vars dödliga sår hade blivit läkt.* ” Lika fåglar flockas tillsammans, och hur är fallna protestanter och katoliker lika? Båda förväxlar religion med politik. De slåss och dödar av religiösa skäl och visar därmed sin ligkiltighet inför Jesu Kristi order som förklarade i Matteus 16:25: ” *Ty den som vill bevara sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull skall finna det.* ” Sedan, när han arresterades av de judiska vakterna, gav han en konkret demonstration av förbudet mot att ta till vapen för att försvara sitt eget liv och sina apostlars och lärjungars liv. De två falska kristna religionerna omsätter inte heller denna vers i praktiken där Jesus förklarar: ” *Ge Gud vad Guds är och kejsaren vad kejsarens är.* ” Redan på hans tid förebrådde upproriska judar honom för att vara romarnas vän, eftersom han inte uppmanade till uppror mot dem. Samma krigiska partiska anda besjälar monoteismens falska religioner. Men det är så, och det är därför rätt att Jesus endast erkänner de som lyssnar till hans ord och lyder dem som sina egna. Däri ligger hela skillnaden mellan de utvalda och de fallna.

Målet för det sjätte ^{straffet} är gemensamt för båda sammanhangen: " **den stora floden Euftrat** " eller Västeuropas territorium, även symboliserat av de " **tio hornen** " från Daniel 7:7 till Upp. 17:3.

Slutligen föregås den " **sjunde trumpet** " av en liten, den sjunde av de " **sju sista plågorna** " eftersom den betecknar den gudomlige och segerrika Kristus ankomst. Det avsedda målet är " **luften** " och bakom denna term finns djävulens jordiska herravälde, som han själv kallar " **luftens väldes furste** " i Ef. 2:1-2: " *Ni var döda genom era överträdelser och synder, i vilka ni förut vandrade enligt denna världens gång, enligt **luftens väldes furste**, anden som nu är verksam i olydnadens söner.* "

Innan vi fortsätter bör det noteras att de avsedda målen också följer den ordning som Gud skapade under de första sex dagarna av hans ursprungliga skapelse. Och detta avslöjar den koppling som Gud gör mellan sitt straff och de straffade syndarna, det vill säga det förakt som visas för Skaparguden som han med rätta och rättmätiga påstår sig vara.

Efter att ha gett dessa förklaringar återupptar jag händelseförloppet som nu följer den första av de " **sju sista plågorna av Guds vrede** ". **En månad senare, i oktober, läggs** en ny plåga till den föregående, som var " **det elakartade såret** ".

Upp. 16:3: " *Den andre mannen göt ut sin skål i havet, och det blev blod, som blod från en död man, och alla levande varelser dog, allt i havet.* "

Denna andra av de sista plågorna ska jämföras med den " **andra trumpet** " vars huvudaktör är den romersk-katolska påveregimen, år 538, dagen för dess officiella etablering. Genom att slå "på **havet** " igen, riktar Gud in sig på anhängarna av " **odjuret som stiger upp ur havet** " i Upp. 13:1. Dess förbannade roll är grundläggande, eftersom den är grunden för alla förbannelser från de andra kristna religionerna som har uppstått ur den över tid, fram till den officiella adventismen som " sist **spyddes ut** " av Jesus Kristus. I Upp. 17:8 säger Gud om det: " *Odjuret som du såg var, och är inte längre. **Det måste stiga upp ur avgrunden och gå till fördärv**. Och de som bor på jorden, vilkas namn inte från världens skapelse har blivit skrivna i livets bok, skall förundras när de ser odjuret, ty det var, och är inte längre, och kommer ännu att vara.*" Han bekräftar denna förbannelse genom att säga i Upp. 18:24: " *och eftersom i det fanns blod av profeter och heliga, och av alla som blev dräpta på jorden.* "

I samband med de sista plågorna har ordet " **hav** " en dubbel bokstavlig och symbolisk betydelse. Symboliskt sett bestämmer Gud " **död** " för allt som lever i form av människor eller djurliv. Från Första Moseboken betecknar " **havet** " " **död** " i motsats till " **jorden** ", som skulle bära mänskligt liv. Dessutom är den typ av djurliv som utvecklas i det fruktansvärta: det största äter det minsta. Bokstavligen, vid världens slut, förintas djurlivet, först marint, inför människan eftersom det skapades av Gud före honom på den femte ^{dagen} i den gudomliga skapelseveckan. " **Vattnet** " som format jorden sedan dess skapelse får namnet " **hav** " på den andra dagen i denna första ursprungliga vecka. Och en viktig detalj, som uppenbaras i Upp. 21:1, " **havet skall inte mer finnas** " på den nya jorden: " *Och jag såg en ny himmel och en ny jord, ty den första himlen och den första jorden var försvunna, och **havet var inte mer**.* " Dess symbolik för " **död** " bekräftas således i Upp. 20:14: " **Och döden och Hades kastades i eldsjön. Detta**

är den andra döden, eldsjön. " Jag måste utveckla denna gudomliga subtilitet. " Hades " hänvisar till det torra landet som tar emot de dödas kroppar som har fallit till stoft. Enligt Guds befallning i 1 Mos. 3:19: " *I ditt anletes svett skall du äta ditt bröd, till dess du vänder tillbaka till jorden, varifrån du är tagen. Ty stoft är du, och till stoft skall du återvända* . " Det är därför ordet " *död* " i denna vers 14 ersätter och betecknar " *havet* ", det andra ursprungliga huvudelementet på vår planet. En ny månad går och Gud lägger till en tredje plåga i november.

Upp. 16:4: " *Den tredje göt ut sin skål över floderna och vattenkällorna , och de blev till blod.* "

Jag minns att Gud redan för att straffa Egypten hade utfört miraklen att förvandla vatten till blod. Och här, i enlighet med den ordning som gavs vid skapelsen, slår Gud med döden " *floderna och vattenkällorna* " som människan är beroende av för sin överlevnad. Detta är återigen ett sätt att utrota mänskliga liv som så småningom alla måste försvinna.

Dessa element anslås redan i den " *tredje trumpet* " i Upp. 8:10: " *Den tredje ängeln blåste, och en stor stjärna föll från himlen, brinnande som en fackla, och den föll över en tredjedel av floderna och över vattenkällorna* . " Dessa symboler betecknar mänskligheten som gör anspråk på Jesu Kristi frälsning, det vill säga, sedan 313, *de* otrogna "helgonen" som Gud överlämnade till den romersk-katolska påveregimen år 538. Gud erkänner provisoriskt de som gick in i reformationen mellan 1170 och 1843. Dessa är uppriktiga protestanter. Denna " *tredjedel av floderna* " betecknas som " *en tredjedel av stjärnorna* " i Upp. 12:4: " *Dens stjärta svepte bort en tredjedel av himlens stjärnor och kastade dem ner på jorden. Draken stod framför kvinnan som skulle föda, för att uppsluka hennes barn när hon hade fött.* " och i Dan. 8:10: " *Den steg upp mot himlens härskara och kastade ner några av härskaran och av stjärnorna ner på jorden och trampade ner dem* . " Gud har skrivit in i naturen förbannelsen över " *flodernas vatten* " som återvänder till " *havet* " från vilket de har sitt ursprung; det vill säga vad alla falska kristna religioner utövar, var och en i sin egen tid. Ytterligare en månad går och den fjärde plågan läggs till i december till de tre föregående.

Upp. 16:8-9: " *Den fjärde ängeln tömde sin skål över solen , och åt den gavs att bränna människorna med eld, och människorna brändes av stark hetta, och de hädade Guds namn, hans som har makt över dessa plågor, och de omvände sig inte för att ge honom ära* . "

Denna plåga är fruktansvärd och förfärlig. Men lägg märke till beteendet hos offren som " *hädar Guds namn och inte ångrar sig* " eftersom ånger inte längre är möjlig, som var fallet med farao i Egypten. Detta bekräftar sammanhanget av en tid då nåd inte längre erbjuds.

I detta fjärde straff finner vi " *solen* " i den " *fjärde trumpet* " där han själv " *träffades av en tredje* " av den revolutionära franska ateismen. Denna symbol för sant gudomligt ljus betecknade Bibeln, Guds heliga skrivna ord. I detta sista sammanhang hämnas Gud den skada som hans " *två vittnen* " lidit. De är inte längre " *klädda i säcktyg* " som i Upp. 11:3 och hämnas genom att slå med smärtsamma brännskador de människor som har föraktat och misshandlat dem. De som har underskattat vikten av det gudomliga bibliska ljuset måste nu utstå ett

ljus som " **bränner** " dem. En ny månad går, och en femte ^{pest} drabbar i januari de människor som Gud förbannat.

Upp. 16:10-11: " *Den femte ängeln göt ut sin skål över odjurets tron . Mörkret översvämmade hans rike, och människorna bet på sina tungor av smärta och hädade himmelens Gud för sina plågor och sina sår, och de omvände sig inte från sina gärningar .* "

Målet som Gud valt är denna gång " **odjurets tron** ", det vill säga Vatikanstaten och dess Peterskyrka i Rom. Gud bekräftar därmed sitt grundläggande ansvar för den förbannelse som har drabbat den kristna tron sedan 313, där den vid den tiden hölls i Lateranpalatset i Rom. Genom att kasta detta område i tjockt " **mörker** ". ", Gud straffar den romersk-katolska organisationen som ständigt har kämpat mot hans " **ljus** " genom att förfölja Bibeln och dess fria, oberoende läsare. I denna avgörande timme vittnar Gud mot romersk katolicism, som bär skulden för att ha dragit in den protestantiska religionen i sin förbannelse, vars fördömande uppenbaras i Upp. 3:1-3 och Upp. 9:1-12; detta eftersom den protestantiska tron har vägrat de sista " **bördorna** " som Gud ålagt sedan 1843: sann tro och kärlek till sanningen baserad på Bibeln och dess profetior. Ännu en månad går, och Skaparguden utgjuter i februari sin sjätte av de sista plågorna över syndare.

Upp. 16:13-14: " *Den sjätte kungen tömde sin skål över den stora floden Eufrat , och dess vatten torkade ut , så att vägen skulle beredas för kungarna som kom från östern . Och jag såg tre orena andar komma ut ur drakens gap , ur odjurets gap och ur den falske profetens gap, lik paddor .* "

Anden använder bilden av den historiska händelse som gjorde det möjligt för den mediske kungen Darius att inta Babylon under kung Belsassars tid enligt Dan 5. Han avledde flodbäddens lopp och kunde därmed komma in i den ointagliga staden tack vare skyddet av dess imponerande mur. Gud profeterar således det ögonblick då den påvliga förförelsen av Rom kommer att ta slut. För det är mot den som demonerna samlar det protestantiska lägret och alla andra kristna religioner som Gud förkastat.

En annan förklaring finns. " **Det uttorkade vattnet** " profeterar om den europeiska befolkningens död och deras amerikanska och andra avkommor. Och " **Österns kungar** " är Kristi utvalda som slutligen kommer att träda in i det himmelska Kanaan, eftersom denna slutliga prövning " **förbereder** " deras " **väg** " till himlen.

" **Samlingen** " sammanför därför de himmelska " **demonerna** ", inklusive deras ledare, djävulen i " **draken** " eller, i krig mot " **resten** " av de utvalda, enligt Apostelboken 12:17; den påvliga regimen med " **odjuret** " och protestantismen eller den " **falske profeten** " sedan 1843 eller " **tre orena andar** " såsom " **grodan** " enligt 3 Mos 11:30. Men denna jämförelse med " **grodan** " slutar inte där. Den går inte, utan " **hoppas** " och karaktäriserar därmed de som felaktigt korsar " **tröskeln** " som Gud har satt, enligt denna vers från Sefanja 1:9: " *På den dagen skall jag straffa alla dem som hoppas över tröskeln , dem som fyller sin herres hus med våld och bedrägeri .* " Aktuella händelser ger ytterligare en betydelse åt detta ord " **groda** " som illustrerar Frankrike, eftersom engelsmännen kallar dess invånare för "grodatare". Och Frankrike är den enda kärnvapenmakten vid **den**

européiska "Eufrat" och samtidigt den mest upproriska och irreligiösa nationen i världen, dyrkaren av gudinnan Frihet.

Genom att peka på "**odjuret**", det vill säga den påvliga romersk-katolicismens skuld, har Anden förberett förståelsen av denna sjätte plåga. Ty Guds mål är "**Eufrat**", det vill säga Västeuropa som placerats under denna romersk-katolicisms förbannade kultiska herravälde, det vill säga Rom, vilket Gud symboliserar med namnet "**det stora Babylon**" i Upp. 17:5. Det är därför viktigt att veta att flodbädden av "**Eufrat**" korsade den antika staden som kallades "**Babylon**", staden som byggdes av kung Nebukadnessar. Handlingen i samband med denna sjätte plåga beskrivs i vers 14: "*Ty de är demoners andar, som gör under, och som går ut till kungarna på hela jorden för att samla dem till striden på Guds, den Allsmäktiges, stora dag.*" » "**Demoners andar**" har släppts lös av Gud sedan början av den "**sjätte trumpeten**" enligt Upp. 9:14: "*och sade till den sjätte ängeln som hade trumpeten: Lös de fyra änglar som är bundna vid den stora floden Eufrat.*" "**Insamlingen**" som organiseras av Guds vilja har ett syfte: "*för striden på Guds, den Allsmäktiges, stora dag.*" Den tredubbla betydelsen av detta uttryck definierar den "**stora dagen**" för Guds seger över sina fiender, men också inträdet i hans "**stora dag**" av vila, det vill säga hans heliga sabbat på "**tusen år**", profeterad sedan den första "**sjunde dagen**" av skapelsen och citerad sex gånger i Upp. 20. Och själva "**striden**" är riktad mot hans "**stora dag**" av helgad vila. Gud ger således sina sanna utvalda möjligheten att skilja sig från andra upproriska människor genom sin trohet mot hans heliga dag; detta trots den dödsdom som slutligen kommer att utdömas mot dem av rebelllägret.

Låt oss notera överensstämmelsen mellan denna plåga och den "**sjätte trumpeten**", där det gudomliga målet redan var "**Eufrat**", det vill säga det katolska Europa, enligt Upp. 9:13: "*Den sjätte ängeln blåste. Och jag hörde en röst från de fyra hornen på det gyllene altaret som står inför Gud, som sade till den sjätte ängeln som hade trumpeten: Lös de fyra änglar som är bundna vid den stora floden Eufrat.*" Den "**sjätte trumpeten**" och "**den sjätte av Guds sista plågor**" har gemensamt att de "**samlar**" oberoende grupper som är förbannade av Gud. Denna insamling har syftet att leda "**en strid**", men se upp för fällan! Det finns två "**strider**" i den gudomliga uppenbarelsen. Den första är den som fullbordas under titeln "**sjätte trumpeten**". Det är ett mordiskt världskrig, det sista i sitt slag, fruktansvärt destruktivt, eftersom det är kärnvapen. Den andra "**striden**" är andlig och riktas mot Gud och hans trogna heliga; hans sista utvalda. Upp. 16:16 kallar den "**Harmageddon**". Denna andra "**strid**" profeteras i den "**femte trumpeten**" i Upp. 9:7: "*Gräshopporna var som hästar, redo för strid, och på deras huvuden hade de kronor som liknade guld, och deras ansikten var som människors ansikten.*" Vad består denna förberedelse av? Den protestantiska religionen, som släpptes ut av Gud år 1843, har förnyat relationerna med katolicismen, till den grad att den officiellt allierat sig med den genom den ekumeniska alliansen. Den profeterade sammankomsten har därför uppfyllts. Men vid tiden för den sjätte plågan kommer en ny sammankomst att organiseras för att vidta en kollektiv åtgärd vars mål är att blidka den gudomliga vrede som kommer att uttryckas av de plågor som utgjuts. För, förvårrat, är den mänskliga situationen

på jorden verkligen fruktansvärd och outhärdlig. Rebelllägret måste identifiera och utse de som är ansvariga för denna gudomliga vrede. Övertygade om att de inte är ansvariga, leds de " **församlade** " rebellerna av demoniska andar som utser sabbatshållarna. Så, för att stilla Guds raseri, fattas beslutet att utrota dessa sabbatshållare, och ett datum fastställs för deras avrättning. Denna erfarenhet profeterades av de judar som deporterades till Babylon fram till de persiska kungarnas tid. Och berättelsen i Esters bok beskriver det för oss. Skurken heter Haman, och han organiserar förhållandena för att hänga juden Mordokaj. Ester är en ung judisk kvinna gift med kung Xerxes. Mordokaj uppmanar henne att ingripa för hennes räkning hos sin make, kungen. Ester börjar sedan en fasta och ber till Gud i tre dagar. Efteråt talar hon till kungen, som vänder på situationen. Haman hängs på galgen som rests för Mordokaj, och Xerxes bemyndigar judarna att döda sina lokala fiender i två dagar. Detta scenario är exakt det som kommer att uppfyllas från och med den 18 mars 2030. Detta datum är det som judarna kommer att fira år 2030, eftersom de firar Esters fasta varje år. Fastan kommer sedan, i tre dagar, att gälla de sista sabbatshållarna. På den tredje dagen, det datum som är planerat för deras avrättning, vilket blir vårens första dag, kommer Gud att återvända i form av Jesus Kristus för att förgöra rebellerna som skulle avrätta hans trogna utvalda. Denna omvändning av situationen i det slutliga sammanhanget är profeterad tre gånger i Bibeln: för det första, med namnet " **Benjamin** " från den 12:e ^{stammen} av de " **beseglade** " utvalda i Upp. 7:8; för det andra, genom Esters erfarenhet; och den tredje i detta tema om striden " **Harmageddon** " vars handling frammanas i Upp. 16:19 och utvecklas i Upp. 18: " **Och den stora staden delades i tre delar, och folkens städer föll, och det stora Babylon kom i åtanke inför Gud , för att ge henne bägaren med vinet från hans vredes glöd .** " Detta profeteras också av temat " **vinbärget** " som presenteras i Upp. 14:19-20 (och som Jesaja 53 utvecklar): " **Och ängeln lät sin lia sända över jorden och skördade jordens vinstockar och kastade vinbärget i Guds vredes stora vinpress . Och vinpressen trampades utanför staden, och blod kom ut ur vinpressen ända upp till hästarnas betsel, ett tusen sex hundra stadier långt .** " » Jag minns och översätter slutet av denna vers: och Gud utgöt blodet från alla falska lärare eller " **falska profeter** " som lärde lögnen genom att använda orättfärdighet och falskeligen förkunna sin heliga bibel skriven på " **en plats** ". **av ettusen sexhundra** år av kapplöpning för att vinna den himmelska kallelsens pris, enligt den bild som Paulus ger i 1 Kor. 9:24: " **Vet ni inte att de som löper på stadion alla springer, men bara en får priset? Löp så att ni vinner det .** "; denna period på sexton århundraden börjar i början av 1400-^{talet} f.Kr. och slutar i slutet av det första ^{kristna} århundradet; vid den tidpunkt då Johannes fick synen av Uppenbarelseboken.

Enligt dessa uppenbarade mönster bör datumet för sabbatshållarnas dödsdekret fastställas och kungöras den 17 mars 2030. På vårens första dag, den 20 mars därpå, kommer Jesus Kristus att återvända och straffa de skyldiga rebellerna med döden genom att vända deras vilseledda offers vrede mot de religiösa lärarna; hans gudomliga återkomst frammanas av denna vers från Upp. 16:17: " **Den sjunde ängeln tömde sin skål i luften, och en hög röst kom ut ur templet från tronen och sade: ' Det är skett! '** " De " **helgon** " kommer inte att bevittna detta blodiga spektakel eftersom de, ledda av Jesus Kristus, redan har

inträtt i den himmelska evigheten. Det är detta uttrycket " **utanför staden** " betyder; den " **heliga staden** ", det vill säga dess trogna utvalda. De helgon kommer att lämna jorden den 20 mars, och på jorden kan hämnden fortsätta fram till påsk 2030. Således kommer de sista rebellerna att förgås, krossade av " **hagelstenarna** " från den sjunde av de " **sju sista plågorna av Guds vrede** " som tillkännages i Upp. 16:21: " **Och ett stort hagel, vars vikt var en talent** , föll från himlen över människorna; och människorna hädade Gud för **hagelplågan** , eftersom plågan var mycket stor ."

Genom denna " **hagelplåga** " , riktar Gud sin sista läxa till den upproriska mänskligheten. Den betalar för dess missbruk av all den frihet som Gud har gett varje människa på hela jorden. Och syftet med denna frihet var bara att välja den eller att bekämpa den med alla konsekvenser av de två motsatta valen. Denna läxa gavs redan i hans " **liknelse om talenterna** " där bakom myntet med det namnet döljer sig fri handling, nit eller dess frånvaro, den frukt som varje varelse bär. Och i samma liknelse uttalar Jesus sin fördömmelse av den " **onda tjänaren** " som i honom ser " **en hård herre, som skördar där han inte har sått** " enligt Matt. 25:24: " **Då kom den som hade fått en talent fram och sade: Herre, jag visste att du är en hård man** , som skördar där du inte har sått och samlar där du inte har strött ut ."

Och som en hämndlysten och rättvis Gud visar han sig vara verkligt " **hård** " och obarmhärtig mot honom och överlämnar honom åt eld och död; båda är välförtjänta.

Genom att återuppleva scenariot med uttåget ur Egypten vid världens slut, erbjuder Gud oss en direkt konfrontation mellan sitt läger, representerat av sin tjänare Mose, och faraos läger, förhärdat av Gud. Gud uttalade detta om honom i 2 Mos 9:15-16: " **Om jag hade uträckt min hand och slagit dig med döden, dig och ditt folk, skulle ni ha försvunnit från jorden. Men jag har låtit dig stå kvar, för att du skall se min makt och för att mitt namn skall bli förkunnat över hela jorden.** "

2 Mos 10:1-2 specificerar vidare: "Då sade Herren till Mose: **Gå till Farao, ty jag har förhärdat hans hjärta och hans tjänares hjärtan, för att jag skall göra mina tecken bland dem. Det är också för att du skall berätta för din son och din sonson vad jag har gjort med egyptierna och vilka tecken jag har gjort bland dem. Och ni skall inse att jag är Herren.** "

Och detta nedtecknades i den heliga Bibeln så att detta vittnesbörd gagnar oss idag. För det låter oss förstå allt som Gud sätter på plats i våra nuvarande händelser. Snart, utgående från den " **sjätte trumpeten** " , mindre besegrad än Europa, kommer vår tids farao att vara bitterhetens land, USA:s Amerika vars hjärta kommer att förhärdas av Gud på samma sätt och av samma skäl: den upproriska och motsägelsefulla anden som motsätter sig Guds uppenbarade vilja. Men utöver denna varning mot olydnad riktar påminnelsen om Egyptens "tio plågor" vår uppmärksamhet mot den tid då den bibliska berättelsen som kallas "Mose lag" skrevs. Nu har de två förbunden denna gudomliga uppenbarelse som grund eftersom det nya förbundet utan det första förbundet saknar mening. Även idag, och fram till världens slut om sju år, uppenbaras vårt behov av en perfekt Frälsare endast genom vår personliga oförmåga att fullkomligt lyda Guds bud och förordningar. Detta lägger ett ansvar på alla som kan läsa på sitt modersmål, för Bibeln har översatts till många språk. Det är sant att vissa profetiska böcker i Bibeln är krypterade av Gud för att hålla ovärdiga

läsare borta från deras andliga okunnighet. Men de väsentliga elementen som uppenbaras i Bibeln är tydligt uttryckta och är därför förståeliga för alla.

Sann kärlek

För att studera ett sådant ämne måste vi naturligtvis finna våra förklaringar i kärleken, så som Guds ande lever den, känner den och uppenbarar den. Och redan nu måste ni förstå att denna gudomliga norm är den enda som har någon betydelse, eftersom den är avsedd att vara den enda norm som är ämnad att förlängas under den evighet som fortfarande ligger framför oss. Det är normen för denna kärlek som den utvalda måste förkroppsliga för att kunna leva med Gud för evigt. Det är desto viktigare att förstå den, eftersom den utgör det enda sanna villkoret som bemyndigar inträde i det eviga livet.

I 1 Korintierbrevet 13, under namnen " *kärlek, välgörenhet, karisma* ", presenterar Anden oss ett slags sammansatt porträtt av sitt ideal om det sinnestillstånd som Gud önskar finna hos sina jordiska mänskliga varelser, men också hos sina himmelska. Detta beror på att kärlekslagen i den gudomliga normen är det enda villkoret för att bygga lycka som delas av alla. Och när Gud beslutade att sätta stopp för sin ensamhet, utarbetade han projektet att förverkliga och införa, genom att steg för steg bygga dem, de villkor som möjliggör universell delning av sann evig lycka. I detta projekt skulle den outhärliga frihet som ges till alla hans skapelser oundvikligen väcka fientliga upproriska attityder hos ett stort antal av hans skapelser. Han visste detta och hade redan förutsett den slutgiltiga domen som skulle förgöra alla hans upproriska varelsers liv, definitivt förintade i elden i den "eldande sjön" av den "andra döden".

Gud visste då att han personligen skulle behöva lida i Jesus Kristus, för att återlösa sina utvaldas själar från arvsynnen och från deras synder begångna av svaghet. Och med vetskap om allt detta ville han genomföra sin plan. Ända sedan idén om att dela kärlek kom till honom blev hans ensamhet outhärdlig. Vi måste också förstå varför Gud accepterade en framtid av stort lidande, för sig själv och sina skapelser. För vi vet att denna tid av lidande för jorden huvudsakligen kommer att ha varat sex tusen år. Men Guds moraliska mentala lidande började långt före den jordiska upplevelsen, eftersom dess början går tillbaka till den timme då hans första härliga och fullkomliga ängel gjorde uppror mot honom. Innan Gud skapade honom visste han att han skulle göra uppror, men att veta något och leva det i dess uppfyllelse är mycket annorlunda, för honom liksom för sina skapelser. Frågan kvarstår därför, hur kan den sanne Guden, full av visdom, gå med på att påtvinga sig själv en tid av fruktansvärt lidande utan att söka lidande som de avvikande "masochistiska" människorna gör på vår jord? Svaret är: i den slutliga belöningen; vilket återigen ger en precis betydelse åt denna vers i Pred. 7:8 som han inspirerade: " **Bättre är slutet på en sak än dess början** , bättre

är ett *tåligt sinne* än ett *högmodigt sinne* ." Och för att få sin slutliga belöning måste han effektivt ha åberopat sitt exceptionella gudomliga " *tålamod* ". Därför måste denna slutliga belöning vara mycket stor för att rättfärdiga att genomgå en sådan fruktansvärd prövning. Och för att bättre förstå det jämför Gud detta slutliga resultat med den upplevelse av ensamhet som han levde evigt före skapelsen av sina fria och oberoende motsvarigheter. För honom var allt att föredra framför detta tillstånd av ensamhet. En obehaglig tid skulle passeras och uthärdas, för att slutligen uppnå lycka byggd på lidande.

Vad är då denna kärlek som Gud förkroppsligar i hela sin gudomliga natur? Det är en drivkraft, en princip och en känsla, som är oskiljaktig från begreppet sann rättvisa. Kärleken fungerar som en "magnet" med ett välförtjänt och berättigat namn. Men vi får inte ignorera den, magneten är välkänd för att den attraherar till sig själv, men vi fäster inte tillräckligt vid den tanken att den också stöter bort en annan magnet som presenterar sig under samma polaritet. Den positiva polen attraherar den negativa, men två poler med samma polaritet stöter bort varandra. Likaså stöter Gud bort all konkurrens, varje annan falsk gudomlighet som ersätter honom. Således kommer Guds kärlek redan, enligt magnetens princip, att attrahera sina sanna utvalda. Men vad söker Gud och hans utvalda i denna delning av kärlek? Njutning. Mycket har sagts om kärlek, och ofta med mycket fördom. Jag själv fann det en tid oberättigat att samma verb "att älska" kunde gälla materiella ting, såväl som varelser och Skaparguden själv. Idag tror jag att detta är möjligt, eftersom bakom verbet "att älska" finns ett sökande efter njutning som känns på alla tänkbara nivåer. Om jag säger "Jag älskar den här rätten" uttrycker jag det faktum att det att äta den här rätten skapar njutning i mig. Om jag säger "Jag älskar Gud" uttrycker jag samma sak. För livet är så här: vi älskar bara det som skapar njutning, lycka, positivt tänkande, glädje och fröjd i oss. Och det är för att han upplever samma effekter som Gud ger så stor vikt åt den kärlek han får, i gengäld för sin egen, från sina sanna utvalda; detta beror på att de delar hans kärlek till de saker han älskar. Genom att skapa frihet vis-à-vis upptäckte Gud njutningen av att dela och han visste att hans eviga lycka var kopplad till detta val.

När barnet kommer till världen har det allt att upptäcka, och i rimlig ålder måste det i sin tur göra val och bestämma sig för dem. Hans val kommer att påverka hans öde: de dåliga kommer att distansera honom från Gud, de goda kommer att föra honom närmare honom, återigen, likt magnetens princip. Gud ger oss i form av vårt solsystem en magnifik bild av hans grundläggande solattraktion. Och alla planeter kretsar kring honom och tar emot hans ljus, hans värme, hans strålning. Det finns små och jättelika bland dessa planeter som kretsar i olika omloppsbanor med lika olika hastigheter och i olika riktningar. Likaså är hans utvalda olika i hudfärg, fysiskt utseende och mental karaktär, men han älskar dem alla i deras mångfald liksom Jesus älskade sina apostlar vars karaktärer är så olika varandra.

På jorden skiljer sig den utvalda från andra kallade troende genom att hen i den kärlek hen mottagit från Gud finner en njutning överlägsen alla andra jordiska njutningar. Kärlek är ett delande där ömsesidighet är lagen. Det krävs två för att konjugera verbet "att älska" och båda parter måste finna tillfredsställelse i sin

njutning. Om den ena eller den andra frustreras i sina förväntningar och krav blir det omöjligt att dela kärleken. Denna princip gäller relationerna mellan mänskliga par lika mycket som den individuella relationen med Gud, den allsmäktige osynlige anden. Med klarhet och enkelhet berättar aposteln Johannes för oss i 1 Johannesbrevet 5:1 till 4: "(Vers 1) *Var och en som tror att Jesus är Kristus, han är född av Gud, och var och en som älskar honom som har fött honom, han älskar också den som är född av honom.* (Vers 2) *Vi vet att vi älskar Guds barn när vi älskar Gud och håller hans bud.* (Vers 3) *Ty detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud.* Och hans bud är inte betungande, (Vers 4) *Ty allt som är fött av Gud övervinner världen. Och detta är segern som övervinner världen: vår tro.* " Jag vill här påpeka att den första versen, som säger " *Den som tror att Jesus är Kristus, han är född av Gud* ", endast är giltig om de tre andra villkoren som anges i de följande tre verserna tillämpas av de kallade som gör anspråk på dessa bibliska uttalanden. Men sedan det allmänna avfallet från den kristna tron som skapades genom den religiösa fred som Konstantin I^{den} store etablerade år 313 i sitt dekret i Milano, har dessa villkor inte längre varit uppfyllda. Så att även idag, sedan det datumet, gör skaror av falska kristna orättvist och ovärdigt anspråk på frälsning som erbjuds genom Kristi Jesu nåd. Den nuvarande felaktiga tolkningen av vers 1 är baserad på förändringen i sammanhanget i den tid som upplevdes och berördes. Johannes uttalande var endast giltigt för den apostoliska eran.

Att förstå kärlekens princip gör att människan kan ifrågasätta sig själv och fråga sig själv om Gud kan finna behag i henne. Och de bibliska texterna anger den lydnadsstandard som skapar behag i Gud. Den som inte ifrågasätter sig själv i detta ämne begår det stora fel som kommer att leda henne till den mest fruktansvärda desillusionering, om hennes önskan om frälsning verkligen är stor och verklig.

Guds kärlek är förknippad med kärleken till de ting han skapat när de betraktas och uppskattas som sådana. Kärleken hos par som legitimerats av Gud, barns kärlek till sina föräldrar och föräldrars kärlek till sina barn, kärleken till livet och de behagliga ting det erbjuder, all denna kärlek är förknippad med den ende Skaparen Gud. Gommen och tungan som uppenbarar en smak, en parfym, en behaglig lukt får ett religiöst värde som Gud bekräftade i organisationen av sina religiösa riter i det gamla förbundet. Och i Upp. 5:8 och 8:5 bekräftar han denna jämförelse av " *parfumer* " med de " *böner* " som hans utvalda " *helgon* " riktar till honom. Båda har gemensamt den behagliga karaktären som ger Gud behag, som i sin tur sänder vågor av njutning tillbaka till anden hos den som tilltalar honom i sann helighet. I denna studie hedrar jag detta ord njutning som mänskligheten, till sitt fall, endast fäster vid de njutningar som Gud förbjuder. Den glömmer således den ädla och rena betydelse som detta ord bär när det fästs vid Guds lydnad. Och jag finner att detta ord njutning för Gud närmare människan och människan närmare Gud som ursprungligen var formad till sin avbild. Denna text från Jesaja 58:13-14 bekräftar denna uppfattning om " ***njutning*** ": " *Om du håller din fot tillbaka från sabbaten, från att göra din vilja på min heliga dag, om du gör sabbaten till din glädje, att helga YaHWÉH genom att förhålla honom, och om du ärar honom genom att inte följa dina egna vägar, genom att inte ge dig hän åt dina egna böjelser och åt fåfänga ord, då skall du finna behag i YaHWÉH , och*

jag skall låta dig rida fram över jordens höjder, jag skall låta dig njuta av Jakobs, din faders, arv, ty YaHWéHs mun har talat ."

På jorden förlänger allt som lever sin existens genom den njutning som dess mat ger det. Detta gäller både djur och människor. Och vad människor beträffar är ingenting mer skadligt än att förstöra denna njutning av att äta. Det är en fälla som den moderna mänskligheten har fallit i, eftersom människan i överflöd och överflöd äter av vana mer än av behov. När hon tar sin mat sväljer hon den utan njutning. Som ett resultat tar hennes kropp emot den under de sämsta förhållandena för henne. Ordspåket och sunt förnuft ger oss detta kloka råd: "man måste äta för att leva och inte leva för att äta." Detta fördömer de katastrofala konsekvenserna för den mänskliga organismen av att äta utan hunger. I djurriket vet Guds varelser hur man äter efter sina verkliga behov; fetma finns inte bland dem. Överdrifter är reserverade för mänskligheten, och sedan den amerikanska erfarenheten, den första som visade detta, har överviktiga människor mångdubblats i rika och välbärgade västerländska och östra länder. Och det är inte utan anledning att Gud tog sig besväret att låta Mose skriva så många förordningar som rör mat, i sin bok som heter "3 Mosebok". Och detta ämne är intimt kopplat till kärlekens. Gudomliga förordningar har två syften, det ena är andligt, det andra är köttsligt. Om den fysiska kropp vi lever i verkligen är köttslig, är det också sant att dess relation med Gud går genom vår ande, som den besjälades genom vår hjärnas och dess cellers funktion, element som är mycket köttsliga och fysiska. Respekt för de kostregler som Gud har satt är särskilt berättigad eftersom Gud, genom att komma till jorden, i Jesus Kristus, uppenbarade för oss att den fysiska kroppen var avsedd att bli " *templet* eller *helgedomen* " för hans utvalda. Han föreslår därför att vi ser på vår fysiska kropp som ett heligt " *tempel* ", eller helgat för att tillbe honom, från vilket en relation mellan vår ande och hans vilja möjliggörs, men endast under de villkor som föreskrivs och uppenbaras i hans Bibel. Vi finner i fråga om att " *äta* " rent eller orent, i 3 Mos 7:20-21-25, tre förordningar som, om de inte respekteras och inte åtgärdas, resulterar i denna Guds dom: " *han skall utstötas från sitt folk* ". Strängheten i denna gudomliga dom vittnar om den vikt han fäster vid sina förordningar. Människan är naturligt ytlig, men Gud är raka motsatsen, fast och fast fäst vid sanningsprincipen som lika mycket rör hans profetiska ord och symboler som deras verkliga prestationer i mänskligt liv. De viktigaste lärdomarna som Gud ger genom Bibelns skrifter vilar mer på deduktionens anda än på de skrivna breven. Således förbjöd Gud aldrig formellt människan att äta kött, vilket han först officiellt godkände efter syndafloden. Men alla kan förstå att den ideala kosten inte var denna köttbaserade kost, utan den vegetariska eller veganska kost han föreskrev för Adam, Eva och deras jordiska ättlingar. Dessutom hör vi Gud skryta om att Israel i fyrtio år, närt av himmelskt manna i öknen, inte drabbades av sjukdom. Detta är ytterligare en läxa som Guds kärlek låter oss lära oss. Den utvalda kan således förstå att Gud vill att de ska vara friska och vid god hälsa. För endast de som är " **friska " i kropp och själ kan vara värdiga statusen " helgon** ". För att möta denna förväntan kommer de verkligen utvalda också att försöka återskapa förhållandena i detta liv för israeliterna som närdes i öknen, en gång om dagen, varje morgon, och redan av detta lära sig en

läxa för sabbaten. På denna dag ger Gud inte kroppen mat, utan Han ger en dubbel dos dagen innan, på fredag morgon. Lärdomen som ges är att sabbaten är avskild av Gud, som ett profetiskt tecken på den tid då " *människan inte längre ska leva av bröd* ", utan endast " *av Guds ord* ", ty hon kommer definitivt att ha inträtt i evigt liv. Och vårt nuvarande jordiska tillstånd definieras av denna vers som citeras av Jesus, i Matteus 4:4: " *Jesus svarade: Det står skrivet: Människan ska inte leva av bröd allena, utan av varje ord som utgår från Guds mun.* " I flera år har jag anammat denna praxis och gjort sabbatsdagen till en dag av absolut fullständig fasta under vilken jag undervisar och delar med mina bröder och systrar i Kristus, utan någon svaghet, det ljus som uppenbaras av vår inspirerande och återupplivande skapargud.

I öknen lät Gud sina varelser välja mängden mat efter sina behov, och när deras val föll på djurköttet från vaktel dog tusentals av deras överätande. Gudomliga lärdomar ges, men bara " ***de som har öron att höra*** " de gudomliga lärdomarna hör dem och omsätter dem i praktiken för sin personliga nytta och för äran av den Gud de älskar. Omvänt, för upprorsmakarna, lät Gud Jesaja säga i Jes. 6:10: " *Gör detta folks hjärta förkrossat och **gör deras öron tunga** och tillslut deras ögon, så att de inte ser med sina ögon **eller hör med sina öron** eller förstår med sitt hjärta eller omvänder sig och blir helade .* "

Kärlek är därför att dela njutning, vilket innebär behovet av att känna till den älskades smak, utan vilken det inte är möjligt att uppfylla deras förväntningar. Bibeln skrevs så att alla skulle lära sig vad Gud anser vara behagligt. Med det sagt beror den mänskliga reaktionen på var och ens sanna natur. De få utvalda tar hänsyn till denna information, och resten av mänskligheten ignorerar den helt eller delvis. Men sanningens Gud är inte nöjd med det som bara är partiellt och detta kommer att bli orsaken till slutlig desillusionering. Den utvalda behöver inte frukta den yttre kampen lika mycket som den han måste utkämpa inom sig själv, mot själviskhet, som naturligt kännetecknar arvtagarna till Adams och Evas synd. Först, i det nya förbundet han upprättade, gav Jesus exemplet på den självförnekelseanda som han vill finna i sina utvaldas liv. Apostlarna tog emot och svarade positivt på denna lärdom, och de tvekade inte att låta de onda icke-troende ta deras liv, som de offrade som ett levande offer. Gud förhärligades genom detta vittnesbörd om tillit till hans löfte om den slutliga uppståndelsen. För Jesus och alla hans martyrer i mänsklighetens historia accepterade att dö mer eller mindre fruktansvärt, på grund av den tro de satte på de gudomliga löfterna om den "slutliga belöningen"; det vill säga på den " ***njutning*** " som de skulle finna i sin uppståndelses himmelska kropp. Efter att ha bevittnat Jesu uppståndelse trodde hans apostlar och lärjungar på hans löfte utan minsta tvivel, utan minsta reservation.

Idag har vi vittnesbörden som dessa första vittnen om Jesus Kristus gav, men vi har i hans fullständigt dechiffrerade profetiska uppenbarelse motsvarigheten till Jesu uppståndelse. Att våra intelligenser öppnas för mysterier som förblir obegripliga för andra människor utgör det levande beviset på Kristi kärlek, förnyad och anpassad till tider och epoker. Detta " *Jesu vittnesbörd* ", enligt Upp. 19:10, är vittnesbördet om hans kärlek till dem som tanken på hans återkomst gläder och förvandlar. Varje vecka profeterar sjundedagssabbaten om

det, så att namnet som ges till dess sista officiella universella institution, "Sjundedagsadventistkyrkan", förenar de två teman som blir ett, vilket rör denna slutliga återkomst som förgäves väntats tre gånger och hoppats på sedan apostlarnas tid vid tiden för hans jordiska tjänst. Detta är vad hans utbyte med dem avslöjar, vilket återges i Matteus 24, där vers 3 säger: " *Han satte sig på Olivberget. Och lärjungarna kom till honom i ensamhet och frågade honom: **Säg oss, när skall detta ske? Och vad skall vara tecknet på din ankomst och världens ände?*** " Lägg märke till hans första svar noggrant, eftersom det är grundläggande för att beskriva ungefär två tusen år av kristen tro: vers 4: " **Jesus svarade dem: Se till att ingen bedrar er.** " Ty redan denna varning berörde dem mycket mindre än deras ättlingar fram till hans slutliga återkomst.

Idag, i slutet av våren 2023, upplysta av den dechiffrerade profetian, kan vi förstå vikten av denna varning som Jesus gav, eftersom Gud har gett oss möjlighet att identifiera de bevis som fördömer, en efter en, de olika formerna av kristna religiösa institutioner som är spridda över jorden, alla offer för satanisk " **förförelse** ". Det återstår därför mindre än sex år för var och en av de utvalda att upptäcka att den profetiska uppenbarelsen är ett kärleksbrev riktat från Gud till dem han älskar, eftersom deras tro och deras intresse för dessa allra heligaste ting, som han har förberett för dem, vittnar om att de också älskar honom mycket. Precis som magneten bara attraherar järn och stål och ignorerar alla andra metaller, attraherar Gud genom sin kärlek bara dem som har kallelsen och naturen att dras till honom. Endast de kommer att finnas kvar efter sex tusen år av jordiskt urval. Betänk därför redan nu att, som Jesus sa på sin tid, lever ni omgivna av levande döda som bara har några få år kvar i sig. Lär dig och acceptera idén om en definitiv separation, för för lätta för himmelens dom kommer dina jordiska vänner och kära snart att förintas, förstöras av krig, hungersnöd, dödlighet och dess sjukdomar, eller slutligen, våren 2030, på dagen för den härliga återkomsten av " **kungarnas Kung och herrarnas Herre** ", av den allsmäktige Guden YaHWéH, Mikael, Jesus Kristus.

Var inte rädd för att dela nyheten om denna härliga återkomst och dess mycket enkla förklaringar med dina nära och kära, för denna kunskap är ditt privilegium inför Gud och människor. Denna information ger var och en möjlighet att avslöja sin sanna natur, och detta utan någon särskild risk för dig. Gud beskyddar dem som tillhör honom och han behöver dem levande, för att förhärliga honom i detta sista "adventistiska" trosprov som började våren 2018 och som kommer att sluta våren 2030.

Jag kan inte lämna detta tema om Guds kärlek utan att nämna detta ämne som ligger mig varmt om hjärtat, eftersom det rör kärleken till sanningen. Det finns i mig, något som är fäst vid min natur, jag hatar lögner i alla dess former sedan jag föddes. Vare sig det kallas ett skämt, en fabel, en bluff, förblir det en avskyvärd lögn, eftersom den bedrar människans förtroende och bara medför obehagliga konsekvenser av lidande och desillusionering. Gud ger honom djävulen som Fader, det är ett argument som uppviglar till att avsky honom, till att hata honom.

Att däremot dela sanningen bygger förtroende hos dem som hör den. Jesus Kristus gav denna princip i Matteus 7:12: " **Allt vad ni vill att människorna ska**

göra mot er, det ska ni göra mot dem. Ty detta är lagen och profeterna. " Ingen av Kristi utvalda vill bli bedragen, och han kan inte själv bedra sin nästa. Gud bygger sina utvaldas enhet på att de delar hans sanning och hela sanningen, vare sig den är profan eller andlig. Kärleken till lögnen är ett kriterium för djävulens söner enligt Upp. 22:15: "***Bort med hundarna och trollkarlarna och de otuktiga och mördarna och avgudadyrkarna och alla som älskar och ljuger!***" I detta sista uttalande bekräftar Jesus de två föregående som citerats i Upp. 21:8 och 27. Denna trefaldiga fördömelse av "***lögnen***" gäller alla varelser som han inte har valt ut som utvalda. Och för hans utvalda är denna rättfärdiga fördömelse av "***lögnen***" av Gud svaret på deras största önskan; hans svar på deras "***kärlek till hela hans uppenbarade sanning***".

Vilket tecken kan vi identifiera kärlek med? Genom att uppskatta närvaron och dela med den gudomliga eller mänskliga älskade. De som älskar varandra har ingen brådska eller önskan att separera. Gud gör inga misstag, och han identifierar sina utvalda genom samma beteenden gentemot honom. Vi lämnar honom med ånger på kvällen bara för att hitta honom igen på morgonen i en utvilad kropp. Och studiet av hans uppenbarelser följs av uthållighet och fasthet. För ett ungt gift par skulle isolering vara idealiskt så att de, långt från andra människor, kan lära sig att bygga upp sina liv tillsammans genom att förlita sig på varandra. Men i det moderna livet har den absoluta motsatsen till detta ideal blivit utbredd. Människor trängs i städer lika skrämmande i sin storlek som i de frestelser de erbjuder sina invånare. Separationen från hans utvalda, från världen och dess normer, beror fortfarande på Guds kärlek. Han gav tydliga vittnesbörd om detta genom att leda sitt första Israel in i den arabiska öknen, där de var helt skyddade från de onda inflytandena från tidens hedniska folk. Det är därför inte svårt att förstå att Gud önskar sina kristna utvalda samma åtskillnad, om inte fysisk, så åtminstone mental och andlig. Dagens utvalda vet att *på Kristi återkomst* dag, "*i Den natten skall två ligga i samma säng, den ene skall tas med och den andre lämnas kvar*", enligt Lukas 17:34. De som älskar lögnen kommer inte att dela evigheten med dem som älskar sanningen som Gud lär ut i sin heliga Bibel; även om de var gifta och förblev trogna varandra.

Kärleken är anledningen till att Gud skapade fria motsvarigheter. Denna kärlek placeras därför i början av hans skapelser av fria och oberoende levande varelser, successivt, himmelska och jordiska. Och logiskt sett gör dess högsta betydelse den till måttstock och standard för gudomlig bedömning. Gud skapar fritt liv för att i det utvälja sina utvalda, som han identifierar i enlighet med den kärlek de har för honom. Och den förklaring som jag kommer att utveckla här vittnar om detta: tro beror på "***intelligens***". Dan. 12:3 och 10 bekräftar denna oskiljaktiga länk som förenar "***intelligens***" och utkorelse: "***De som är kloka skall lysa som himlens glans, och de som leder många till rättfärdighet skall lysa som stjärnorna för evigt. .../...***" Många skall bli renade, vita och luttrade; de ogudaktiga skall göra ogudaktigt, och ingen av de ogudaktiga skall förstå, men ***de som har förstånd skall förstå.*** » Hur visar de utvalda sig vara mer "***intelligenta***" än andra människor? Paradoxalt nog, genom sin ödmjuka och enkla attityd, som gör att de kan acceptera den status som varelser som Gud ger dem. Och som ett resultat leder deras intelligens dem till att gå med på att underkasta sig den

allsmäktige Guden som skapade dem. Detta är en naturlig reaktion som djuren själva är utrustade med och som kallas självbevarelsedrift. Den intelligenta människan har lika mycket anledning som djuren att försöka förlänga sitt liv. Dessutom väntar en trevlig överraskning i sitt religiösa engagemang: hon kommer att upptäcka att hennes skapare Gud överlägsnar kärlek och sann rättvisa.

Alla vet att, enligt det populära talesättet, "kärlek kan inte beordras; den kan inte beordras." Detta beror på att kärlek beror på vår personliga natur där vår vilja inte spelar någon roll. Ingen kan förklara varför vi älskar det ena eller det andra. Detta är så sant att ett annat talesätt lyder: "Smak och färg diskuteras inte." Och det är lika sant för ting som för levande varelser, människor eller djur. Så i det här fallet, hur kan vi förklara denna vers från 5 Mos 6:4-5 där Gud förklarar: "*Hör, Israel! YaHWéH, vår Gud, är en YaHWéH. Du skall älska YaHWéH, din Gud, av hela ditt hjärta, av hela din själ och av all din kraft. Och dessa bud, som jag i dag ger dig, skall vara i ditt hjärta.*"? Och i Matt 22:37 citerar Jesus i sin tur orden från vers 4 och tillägger "*och av hela ditt förstånd.*" På detta sätt vittnar han om att ett unikt gudomligt förbund baserat på dessa värderingar fortsätter i det nya förbundet som hans död kommer att upprätta. Gud är emellertid inte omedveten om att kärlek inte kan beordras. Så varför gör han detta? Svaret är detta: under denna aspekt av given ordning beskriver Gud det sammansatta porträttet av de utvalda som han önskar frälsa och som han kallar "**Israel**" för att vara "segerrika inför Gud". Han inbjuder människor att uppfylla hans selektiva kriterier. De utvalda kan uppfylla det utan problem; men resten av mänskligheten kan inte. Faktum är att denna beskrivning är avsedd att utesluta kandidater till frälsning som inte är värdiga den, eftersom de inte uppfyller de karaktärskriterier som han kräver. Det gudomliga budet "**du skall älska**" fördömer därför alla som "inte älskar" det som är befallt. Och när Gud beskriver standarden för frälsning dömer och fördömer han allt som inte motsvarar det. Verser i Bibeln varnar människan för hur hon närmar sig Gud. Och resonemanget om sann "**intelligens**" låter oss förstå att den som påstår sig vara Gud utan att älska honom, som han kräver, begår en dubbel synd. Detta beror på att det publicerade gudomliga kravet förbjuder henne att påstå sig vara Gud; med vetskapen om att hans olydiga ande gör honom ovärdig den på ett uppenbart och obestridligt sätt. Lydnad och olydnad är de två stödpunkterna för Guds dom. Sann kärlek är naturligt lydig och de utvalda som älskar Gud och hans bibliska sanningar på ett naturligt sätt har inga större svårigheter att anpassa sig till de uppenbarade gudomliga kraven. Likaså, å andra sidan, den upproriska varelsen som inte vet hur man älskar Gud, enligt sin standard, olydig honom och ändå påstår sig vara Gud, för sin frälsning, hans religiösa engagemang gör honom mer skyldig än en verkligt otroende ateist människa. Denna vers från Johannes 17:3 bekräftar helt denna analys: "*Och detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och Jesus Kristus, som du har sänt.*" Att känna Gud är att känna hans krav på sann kärlek som lyder och omsätter hela hans gudomliga vilja i praktiken. Denna andra vers från 2 Tim. 2:19 säger samma sak och lägger till en sträng varning mot "**laglöshet**": "*Dock står Guds grundval fast och har detta sigill: Herren känner sina, och: Den som åkallar Herrens namn skall avstå från laglösheten.*" Denna "**laglöshet**" börjar redan i det faktum att man gör anspråk

på Jesu Kristi frälsning, medan olydnad, som gör den kallade ovärdig, hindrar honom från att göra det. Och det tredje ^{budet} bekräftar detta förbud genom att säga i 2 Mos 20:7 : " **Du skall inte missbruka YaHWéHs, din Guds, namn, ty YaHWéH skall inte lämna den oskyldig som missbrukar hans namn .** "

I sin liknelse om de två sönerna bekräftar Jesus att lydig kärlek är det vittnesbörd som låter honom rättfärdiga sina utvalda. Vi finner det i Matteus 21:28-31: " *Vad tycker ni? En man hade två söner, och han gick till den förste och sade: 'Min son, gå och arbeta i min vingård idag.'* " *Han svarade: "Jag vill inte."* *Då ångrade han sig och gick. Han vände sig till den andre och sade samma sak. Och den andre sonen svarade: "Det vill jag, herre."* *Men han gick inte. Vilken av de två gjorde faderns vilja? De svarade: "Den förste."* *Och Jesus sade till dem: "Sannerligen säger jag er: Tullindrivarna och prostituerade skall gå in i Guds rike före er."* » Judarna som Jesus talar till ger Jesus rätt svar. Genom att göra det vittnar de om att de är sunda och därför fruktansvärt skyldiga, eftersom de själva betar sig som olydiga söner som säger till Gud: " *Jag är villig* " att tjäna dig, men inte gör det. Dessa två söner symboliserade inledningsvis Guds tjänare i de två förbunden. Den förste sonen var bilden av hedningarna som stod utanför Guds tjänst, men sedan, vid den tidpunkt som var bestämd för deras omvändelse, visade de sig oerhört nitiska för hans verk, som de skulle inträda i genom Jesus Kristus. Den andra sonen utsåg det judiska Israel, för vilket Jesus presenterade sig för att fullborda Guds frälsningsplan. Genom att tillkännage att denne son sa: " *Jag är villig, Herre* ", men att han inte gick , profeterade Jesus om den judiska nationens vägran att erkänna honom som Messias sänd av Gud. Därför uttrycks hans dom i dessa termer: " *Sannerligen säger jag er: Tullindrivarna och de prostituerade skall gå in i Guds rike före er.* " Men denna liknelse uppfylls återigen i det nya förbundet och de två sönerna representeras återigen där, denna gång i den kristna tron. Mellan de kallade utvalda och de kallade fallna är det fortfarande helgelsen, det vill säga konkret lydnad i praktiken, som gör skillnaden och rättfärdigar utkorelsen i det gudomliga urvalet.

När en av hans skapelser påstår sig vara hans tjänare, känner Gud till hans gärningar och hur hans tro tar sig uttryck. Den utvalda lyder och förhållar sig honom, men hur är det med den som inte lyder honom? Hans anspråk på frälsning tar formen av " **arrogans** " som Gud slutligen straffar med döden, och särskilt med den " **andra döden** ".

För att helt förstå Guds tänkande, låt oss börja med hans frälsningsplan. I Upp. 17:8 noterar vi att Gud känner namnen på alla sina utvalda som återlösts genom Jesu Kristi blod under de 6 000 år som reserverats för denna urvalsprocess. Det är därför för resten, som gäller de icke-troende, de icke-troende och rebellerna, som han organiserar ett program för evolutionär utveckling. För den gudomliga kreationistiska planen har två huvudmål: det första består i att välja sina eviga utvalda, och det andra gäller domen och den definitiva förintelsen av de icke-utvalda. Guds dom erbjuder alltid endast dessa två absolut motsatta val: " **liv och gott; död och ont** ". Vi måste inse detta, men " *Guds avbild* " fanns i Adam först före arvsyndens. När denna synd hade begåtts förlorade han denna " *Guds avbild* " som i honom ersattes av djävulens, som han föredrog att lyda. Denna " *Guds avbild* " fanns i en människa endast i Kristus, ängeln Mikael inkarnerad i

Jesus. Genom att äta frukten från "*kunskapens träd om gott och ont*", en symbol för djävulens uppror, hade Adam i sin tur, efter Satan, blivit ett "*kunskapens träd om gott och ont*" som bara kunde överföra till hans efterkommande hans hemiska arv av död och förbannelse. Efter honom kunde försoning med Gud endast uppnås genom återlösungsverket grundat på Jesus Kristus och hans frivilliga sonoffer. Och fram till hans ankomst till jorden föregick och symboliserade djuroffer honom sedan Adam. Och det är i denna frälsande tjänst som Jesus, i Kristus, vittnar om Guds oerhörda kärlek till sina utvalda, som han kommer för att frälsa genom att sona deras synder i deras ställe.

Guds kärlek som sålunda demonstreras är av en sådan omfattning att endast Hans utvalda kan uppskatta och uppskatta dess värde. Det är verkligen skandalöst att se Guds kärlek utnyttjas och göra anspråk på av varelser, som visar sig vara helt ovärdiga den genom att reducera frälsning till en ren religiös etikett. De som lär ut dessa saker liknar mer romarna, som kallt drev in spikar i de korsfästas handleder och fötter, än Jesu Kristi ödmjuka apostlar, till vilka de dock gör anspråk som legitima historiska arvingar. De vet inte att de döms av Sanningens Gud, den Helige Ande, för vilken ingenting är dolt eller kan döljas. För Hans utvalda råder det ingen tvekan om att denne fullkomlige, heliga och rättfärdige Gud har dömt och fördömt dessa ovärdiga varelser; Hans profetiska uppenbarelser vittnar om detta. Men verkställandet av Hans dom fullbordas endast vid den tidpunkt Han väljer att göra det. Även medan den monoteistiska kristna religionen väntar på detta ögonblick måste den bevara sin "förvirrade" aspekt som gör den till arvtagare till invånarna i "Babels torn".

Innan vår himmelske Fader uppenbarade sin kärlek på den sublima nivån, var han tvungen att förbereda sitt folk, det köttsliga nationella Israel. Vi kan faktiskt inte annat än inse den enorma förändring som kan observeras mellan hur Gud allmänt sågs och bedömdes av männen i det gamla förbundet och de i det nya. Uppfattningarna om Gud står i absoluta motsättningar. Precis som i det gamla förbundet bevarades minnet av den skräckinjagande Guden som talade från toppen av Sinai berg, tror de falska troende i det nya förbundet inte längre att Gud är i stånd att straffa, döda och ännu värre, utrota. Och detta resultat beror på den syn som ges på den korsfäste Kristus, svag och broderlig. Det var därför nödvändigt för Gud att förbereda, mellan sina två förbund, ett budskap som skulle göra det möjligt för hans utvalda att förstå orsaken till denna enorma förändring som det nya förbundet skulle åstadkomma, så att de kunde acceptera det och anpassa sig till det. Det är detta budskap som Gud lär ut genom Jobs vittnesbörd, hans "*trogne och oklanderlige tjänare*".

Vad tänkte faktiskt judarna i det gamla förbundet om synd och gudomlig bestraffning? De tre vänner Job möter under sitt smärtsamma vittnesmål är alla överens om denna punkt: om Job blir slagen av Gud, beror det på att han har syndat mot Gud. Och denna tanke hölls av den stora majoriteten av judarna, och den är berättigad eftersom Moses skrifter ingenstans lär ut att de oskyldiga måste straffas av Gud; åtminstone inte i artiklarna i hans lagar, eftersom utan att judarna tydligt förstod eller noterade det, lärde redan riterna med offer av oskyldiga djur tanken att ett oskyldigt offer kunde ersätta den syndiga människan, för att bära och sona hans synder i hans ställe. Och så, i den motsatta ytterligheten, i det nya

förbundet, kom falsk kristendom att fördöma tanken att Gud straffar synd. Sanningen låg naturligtvis någonstans mellan dessa två extremt motsatta tankar. Och Gud använder Jobs erfarenhet genom att öppna himlen för oss, eftersom han låter oss upptäcka en dialog som han delar med Satan, sin fiende. I detta vittnesmål, innan han slog honom, bekräftar Gud sin dom över Job, som han bedömer vara " *trogen och rätttrådig* ". Och han låter oss upptäcka varför en oskyldig varelse som han blir slagen av Gud. För sin del är Job helt omedveten om denna utmaning som ställer Satan mot Gud och där han inför Kristus, likt de "två getterna" på "försoningsdagen", blir gjord till synd, det vill säga behandlad som en syndare. Syftet med denna lektion är att låta hans utvalda förstå varför Kristus dog år 30 e.Kr., korsfäst onsdagen den 3 april, kvällen före påsksabbaten. För i sin tur kommer Kristus, perfekt och oskyldig, att dö för att sona sina utvaldas synder. Och efter honom kommer också hans apostlar och lärjungar att dö, dödade trots att de är oskyldiga. Men ack, den mänskliga naturen faller alltid i överflöd, och den perversa konsekvensen av dessa vittnesmål från Bibeln och historien är att det allmänna kristna tänkandet i vår tid anser att det att bli slagen till döds för sin tro utgör ett bevis på äktheten av denna tro. Och ingenting är mer falskt än detta resonemang. Faktum är att döden och dess accepterande bevisar absolut ingenting i vår tid. Det bevisade den sanna tron i tider av förföljelse, men sedan religionsfreden upprättades efter 1800 och 1844 demonstreras den sanna tron genom kärleken till sanningen som lärs ut i den Heliga Bibeln, och särskilt sedan 1843 genom kärleken till sanningarna som finns i profetiernas texter i denna Heliga Bibel. Övergången från lagen till tro var också övergången från den "hårde" Guden till den "kärleksfulla" Guden. Sanningen var dock fortfarande annorlunda, eftersom denna hårdhet hos Gud i det gamla förbundet redan åtföljdes av många bevis på hans kärlek. Men för att förstå denna "hårdhet" som tillskrivs Gud måste vi förstå hur och vem Gud tillskriver denna typ av tänkande. I sin liknelse tillskriver Jesus denna orättvisa syn på Gud till den otrogna tjänaren som han förkastar och fördömer. Och denna uppenbarelse tillskriver denna onda dom, som anser Gud vara "hård", till de upproriska judarna i det gamla förbundet, men också efter dem till de falska, upproriska kristna i det nya.

I verkligheten har Gud alltid förblivit densamme kärlekens Gud, men han var tvungen att träna sina utvalda genom två på varandra följande lektioner baserade på behovet av att respektera perfekt rättvisa. I det gamla förbundet lärde sig de utvalda normerna för gudomliga lagar, det vill säga normen för erforderlig lydnad. I det nya förbundet såg de utvalda Gud betala, i deras ställe, det pris som krävdes av hans perfekta rättvisa. Han offrade sitt liv i Kristus för att försona sina utvaldas synder för att kunna frälsa dem, lagligt, genom att rena dem så att de skulle vara i ett värdigt tillstånd för att dela hans evighet.

Denna studie visar oss att Jobs bok inte bara är berättelsen om en upplevelse av sublim trohet, utan också en uppenbarad profetisk lärdom. Ty dess stora intresse är att presentera en uppenbarelse som vittnar om att Gud tillkännager det framtida beteendet hos de judar som lever samtida med Kristus. Dessutom avslöjar den naturen av det huvudsakliga fel som nationen kollektivt kommer att begå genom att rikta in sig på fördomarna, enligt vilka: straffet enbart orsakas av den straffades synd. Och intresset för denna uppenbarelse är mycket

stort för vår tid, där samma fördomar bedrar mängder av falska kristna och falska religioner. Men borde vi bli förvånade över detta? Första Moseboken **profeterar bara** under skapelsens sju dagar; alla skapade element är lika många **profetiska symboler** för frälsningsprojektet och dess jordiska konsekvenser. Vidare, genom att symbolisera Bibeln och dess skrifter om de två förbunden, ger Gud dem titeln sina "**två vittnen**" i Upp. 11:3 och i vers 10 i detta kapitel 11 läser vi: "*Och de som bor på jorden skall glädjas och fröjdas över dem och skall sända gåvor till varandra, ty dessa två profeter plågade dem som bor på jorden*". De "**två vittnen**" är därför för Gud, hans "**två profeter**". Och vi kan då förstå att allt som skrivs under de två förbunden, i denna Bibel, har ett **profetiskt syfte**. Och att all denna undervisning är som kärlekens trådar som väver rättfärdighetens klädnad som krävs för den utvalda statusen hos hans återlösta kallade.

I slutet av berättelsen om Jobs upplevelse uppenbarar Gud sin dom över de fyra personernas beteende. Han fördömer de tre vännerna och rättfärdiggör Job. På den uppståndne Kristi dag kommer Gud att fördöma den judiska nationen och dess tre herdar: den civila makten, prästerskapet och de falska profeterna, och han kommer tvärtom att rättfärdiga Jesu tjänst och hans apostlars tro. Deras sorg kommer att förvandlas till högsta glädje, och tvivel kommer att sopas bort och ersättas av säkerhet. Således, på samma sätt och av samma skäl, får Job, Kristus och hans utvalda i sin tid belöningen av sann och autentisk trohet. Och vi har sett från början av studiet av detta tema om sann kärlek att slutet på det frälsningsprogram som Gud genomfört är bättre än början, eftersom det är i detta slut som ljusets läger får sin belöning; den som rättfärdiggör kärleken, för Gud och för hans skapelser.

I denna läxa från Jobs bok måste vi notera en viktig punkt. Job och hans tre vänner vill ära den store Skaparguden och erinra sig skälen till att ära honom. Detta gäller även dagens olika kristna eller monoteistiska religioner. Gud fördömer dock de tre vännerna och rättfärdiggör Job. Skillnaden i Guds bedömning är därför baserad på de fyra människans olika naturer. Med en vision av Gud som en hård Gud profeterar de tre vännerna, idealiskt sett, för de icke-troende judarna som förväntade sig att Kristus skulle gå in i öppet krig mot romarna på sin tid. De kunde därför inte förstå att Jesus kom till jorden enbart för andlig strid, eftersom han bara kom för att ge den gudomliga nåd som erhöles genom hans försoningsdöd. Vår tids köttsliga religiösa människor är inte heller kapabla att prioritera strikt andliga värden. Däremot visar sig vår tids Jobs vara kapabla till detta, och Gud välsignar dem genom att ge dem allt mer ljus, så att Bibeln blir hatten för den gudomliga magikern som uppenbarar förklaringar till lärdomar som missförståtts och misstolkats i tusentals år.

Denna roll som Job spelar, han som profeterar om Jesus Kristus, får mig att förstå varför Gud i Hesekiel 14 citerar dessa tre namn som förebilder för sina utvalda: "**Noa, Daniel och Job**". De är alla "**profeter**" för Gud och bärare av en aspekt av Kristus, och deras tre namn **profeterar tre på varandra följande** aspekter av hans verk: "**Noa**" är den typiske utvalda av de **återlösta** som **profeterar** för de före syndafloden; "**Daniel**" är den typiske utvalda av de **återlösta** som **profeterar** för de två förbunden; och "**Job**" är den typiske utvalda av de **återlösta** som **profeterar om** Jesu Kristi försoningsoffer. Hans erfarenhet

förbereder förståelsen av orden i Jesaja 53:3 till 9: " *Han var föraktad och förkastad av människor, en smärtors man och förtrogen med lidande; och som en för vilken man döljer sina ansikten, föraktade vi honom, vi aktade honom inte.*" Ändå bar han våra plågor och bar våra smärtor; ändå höll vi honom slagen, slagen av Gud och plågad. Ändå blev han sårad för våra överträdelser, krossad för våra missgärningar. Straffet som gav oss frid var över honom, och genom hans sår blev vi helade. Vi gick alla vilse som får, var och en vände sig till sin väg. Och Herren lade allas vår missgärning på honom. Han var förtryckt och plågad, men han öppnade inte sin mun; likt ett lamm som förs till slakt, och likt ett får som är stumt inför dess klippare, öppnade han inte sin mun. Han togs bort från ångest och från dom. Och vem i sin generation trodde att han blev utstött från de levandes land och slagen för mitt folks överträdelse? De gjorde hans grav bland de ogudaktiga, hans grav bland de rika, fastän han inte hade gjort något våld, och det inte fanns något svek i hans mun. »

Den vise kung Salomo, känd som Predikaren, sade i sin bok med samma namn: " *Ingenting är nytt under solen; det som har varit har varit .*" Inspirerad av Gud talade Salomo inte om tekniska innovationer som bara hade dykt upp sedan mitten av 1800-^{talet}. Han fällde dessa kommentarer om änglars och människors beteende. Ty deras mentala attityder är konstanta oavsett tidsålder. Och Gud ser dem förnya samma synder som orsakats av upproriska andar som är jämförbara med varandra. Och bland skaror finner han sina utvalda, få till antalet, men som ensamma rättfärdigar hans frälsningsplan. Ty det är för att välja ut dem som han visar ett verkligt gudomligt tålamod gentemot varelser vars handlingar aldrig upphör att irritera honom. Och i sin gudomliga visdom organiserade han sitt selektiva projekt genom att erbjuda mänskligheten vittnesbördet om en unik jordisk upplevelse, som är avsedd att vara känd för alla människor. Gud gav sig själv på jorden ett folk som han undervisade och ledde gudomligt, i sin gudomliga kraft och standard. Detta faktum är i sig ett sant mirakel, för inget annat folk i jordens historia har känt till detta privilegium.

Han gav detta folk namnet " **Israel** ", vilket han redan hade gett patriarken Jakob efter att han brottats med honom under natten. Efter att Jakob länge ha motstått denna kamp satte Gud stopp för kampen genom att slå honom på höften. Jakob upptäckte att han brottades med Gud och bad Gud att välsigna honom. Gud uttalade sedan sin välsignelse och gav honom namnet " **Israel** ", vilket betyder: segrande med Gud. Detta namn berör därför först och främst Jakob själv, men i en profetisk symbolisk egenskap kommer detta namn också andligt att beteckna de utvaldas samling fram till Jesu Kristi återkomst våren 2030.

De människor som kommer ut ur slaveriet i Egypten får också detta namn. Men det är inte bara de utvalda som kommer ut ur detta land, eftersom de verkligt utvalda är mycket sällsynta i denna skara som Gud befriade. Denna befolkning, som köttsligt härstammar från Abraham, är som de andra människorna som är spridda över alla bebodda länder. De är varken bättre eller sämre, och därmed, samlade, utgör de ett exempel på alla normer för mänsklig karaktär och natur, med alla deras egenskaper och deras brister. Och denna precision är viktig för att förstå det skeptiska och upproriska beteende som detta folk kommer att uppvisa under de 1 500 åren av sitt tidigare förbund med Gud. Israel hade den

intellektuella kunskapen om gudomliga läror, men det hade också den upproriska naturen hos de andra folken på jorden. Det är därför de 1 500 åren av dess erfarenhet och dess beteende gentemot Gud utgör en referensmodell för alla jordens folk. Men denna modell är den för de fel och synder som ständigt begåtts genom dess historia. Och i Bibelns redogörelse för hans erfarenheter finner vi ibland verkligt utvalda utvalda av Gud. De utmärker sig från resten av folket genom sin exemplariska trofasthet.

När Salomo förklarar att "**ingenting är nytt under solen**", syftar han på de fel som Israel begått; fel som människor kommer att återskapa under det nya förbundet. Vår tids syndare har inte uppfunnit någonting. Syndarna i Sodom och Gomorra och de i den judiska nationen har föregått dem. Det är därför det köttsliga Israel förblir referensmodellen för den upproriska attityd som Gud fördömer till den grad att den förintar den, år 70 e.Kr. av de romerska trupperna som de ständigt gjorde uppror mot, efter att ha direkt motsatt sig Gud som var dold i mannen Jesus Kristus.

Efter denna judiska erfarenhet kan människor över hela jorden, som upptäcker den genom att läsa Bibeln, känna till och upptäcka den osynlige levande Gudens karaktär. Den förtjänar därför sitt namn "**två vittnen**" eller "**två profeter**" som Anden ger den i Upp. 11:3 och 10, eftersom dess roll är att vittna och profetera om framtiden för Gud, eftersom det förflutnas fel oundvikligen kommer att förnyas av alla människor av en upprorisk och otacksam natur. Men lyckligtvis för de utvalda vittnar Bibelns berättelser också ständigt om Guds tålmodiga kärlek. Ty han gör skillnaden mellan sina tjänare. Han välsignar de troende och översvämmer dem med sitt ljus, och kastar ner i okunnighetens och oförståelsens mörker dem som underskattar, och därför föraktar, hans makt, hans härlighet, hans uppenbarade och uttryckta vilja och hans heligaste profetiska uppenbarelsen.

Genom att behålla denna judiska modell som referens för all tid, i vetskap om att "**Gud inte förändras**" som han säger i Mal. 3:6, är varje människa kapabel att veta hur Gud dömer honom. Den store skaparguden kan således välja honom, om han finner honom värdig, eller tvärtom låta honom följa en motsägelsefull, upprorisk väg som leder honom till slutgiltig, definitiv förintelse. Och det är så att han, genom att observera deras gärningar, kan dela upp dem i två absolut motsatta läger. Han placerar på sin högra sida, på sin välsignelse, de som han bedömer som "**intelligenta**", och han placerar på sin vänstra sida, på förbannelsens sida, de som han bedömer som "**onda**". Detta ämne förtjänar att understrykas, eftersom motsatsen till "**de intelligenta**" är de okunniga eller de dumma. Men Gud väljer att ställa honom mot "**de onda**", vilket gör att han samtidigt kan avslöja två slags motsättningar av stor betydelse för honom. Genom deduktion förstår vi att de två lägren ställer de goda mot de "**onda**" - det vill säga de goda mot de onda, och de "**intelligenta**" mot de dumt okunniga. Och om Gud fördömer "de **onda**", beror det på att deras ondska först och främst riktas mot honom.

Gud är kärlek, fullständig och fullkomlig kärlek. För att förkasta sådan kärlek måste man därför verkligen vara "**ond**", otacksam och okänslig. Denna karaktärsstandard är uppenbarligen inte lämpad för att främja en relation med

Honom. Men vid närmare eftertanke, vad finns i sådana människors sinnen? En fruktansvärd längtan efter självständighet och total frihet. Otroende säger ofta till oss: "Jag skulle vilja tro, men jag har inte tron." De misstar sig om tro och tror att det är en gåva som faller från himlen. Tro är en demonstration av sann "**intelligens**" som tar hänsyn till alla fakta i ett problem och antar det beteende som krävs. Gud ger inte tro, eftersom Han söker den från människor, och den tro Han finner och accepterar bland dem får näring och ökar därför av Honom. De som påstår sig inte kunna tro förlamar sig själva av rädslan för att förlora en del av eller hela sin heliga frihet. De vet innerst inne att det att närma sig Gud som kontrollerar allt, leder allt och dömer allt nödvändigtvis kommer att kräva att man ger upp och förlorar sin frihet. Så de gömmer sig bakom den falska förevändningen: "Jag kan inte tro." Men vad ber Gud dem att tro? Inget annat än de historiska vittnesmål som skrivits av människor under de 1 600 år som gått sedan Bibeln skrevs. I det sekulära livet finns det många stöd och referenser till berättelserna i Bibeln. Vår kalender påstår sig ha grundats på Jesu Kristi födelse, och den sju dagar långa vecka som utmärker vår existens har sin grund i de sju dagarna av den ursprungliga gudomliga skapelsen. Datumen för händelser som nedtecknats av historiker från den kristna eran är alla fastställda på denna kristna kalender. Det är därför inte svårare att tro på den historiska existensen av figuren Jesus Kristus än på Vercingetorix, Julius Caesar eller Karl den store. Förmågan att tro ifrågasätts därför inte och förblir bara en förevändning för att rättfärdiga vägran att förplikta sig till lydnad mot Gud. Och från och med då, eftersom de föraktar och förkastar hans kärlek som förstörats i Jesus Kristus, betecknar Gud dem med rätta som de "**onda**".

Och att förstå att i motsats till de utvalda, som Gud kallar "**intelligenta**", är deras beteende och val dumma och meningslösa, så möter dessa "**onda**" ett miserabelt slut som tydligt avslöjar och bekräftar deras dumhet. På Noas tid, då demonstrationen gjordes, ledde vägran att lyda Guds vilja till att de upproriska folkmassorna drucknade med alla djuren under syndaflodens vatten. Men samtidigt överlevde den "**intelligente**" Noa och hans familj i arken som förbereddes och byggdes på Guds order. Detta exempel visar för människorna konsekvenserna av att deras andliga ställning kommer att bära, i alla tider, fram till världens slut, vilket markeras våren 2030, av vår gudomlige Frälsares och Herre Jesu Kristi synliga himmelska och härliga återkomst.

De dolda outtalade bibelläxorna

Dessa outtalade lärdomar är subtila och oerhört värdefulla för att kunna använda Bibeln på ett bra sätt. De var faktiskt inte tydligt formulerade, utan bara antydda av Jesu Kristi läror.

Vi vet att Bibeln presenteras för oss på grundval av "**två vittnen**" eller "två på varandra följande vittnesmål" som mänskligheten orättvist kallar "två testamenten", eftersom den som "intygar" förblev ständigt vid liv. Ty om Jesu fysiska kropp kunde dö och uppstå igen, var Guds Ande, som var inkarnerad i

honom, av naturen odödlig. Därför är de " **två vittnena** " för Gud grundarna till de två förbunden; för det första, Moses, som tar emot kunskapen om den gudomliga lagen och för det andra, Jesus Kristus, som kommer för att bekräfta syndernas förlåtelse.

Faktum är att denna uppdelning profeterades av Jesus i hans liknelse om "vingårdsmännen". Under det gamla förbundets tjänst sände Gud, vingårdens Herre, sina tjänare, sina profeter, till vingårdsmännen i den judiska nationalstaten. De blev alla förföljda och dåligt mottagna av vingårdsmännen. När vingårdsmästaren såg detta bestämde han sig för att sända sin egen son, och hans vittnesbörd behandlades som de tidigare tjänarnas. Här är i verkligheten övergången från det gamla förbundet till det nya; det vill säga vid tiden för Kristi död. Vingårdens Herre tog förvaltningen av sin vingård från den judiska nationens vingårdsmän och gav den till de nya, omvända hedniska vingårdsmännen.

Denna liknelse låter oss bättre förstå hur frälsningsprojektet genomförs och organiseras. För på en pedagogisk nivå är lärdomarna avgörande.

Den första av dessa lärdomar är att utmana den bibliska uppdelningen av de två förbunden. Även om det är sant att evangelierna återger Jesu Kristi erfarenheter från hans födelse till hans uppståndelse, är det också sant att tiden mellan hans födelse och hans död uppfylls enligt det gamla förbundets normer. I verkligheten upphör det gamla förbundet först i det ögonblick då vår Frälsare Jesu Kristi död. Så det gamla förbundets tid täcker nästan hela tiden av evangelieberättelsen. Och detta är värt att notera, eftersom lärdomen som ges påminner oss om att frälsningsnormen är judisk. Tjänarna och sonen som sändes av Gud var judar i det gamla förbundet. Och Jesus ser till att under hela sin verksamhet respektera, ära och se till att hans apostlar och lärjungar respekterar det gamla förbundets lagar. I andlig mening är evangelierna därför kopplade till det gamla förbundet. Detta bekräftar lärdomen som presenteras i kapitlet "Sann kärlek". Modellen för den frälsta mannen är den omvända juden, förberedd successivt av Johannes Döparen och av Jesus Kristus.

Johannes Döparen uppmärksammar sina samtida på behovet av att sätta stopp för syndens utövande. Enligt Matteus 3:2 och 8 är hans budskap: " **Omvänd er! Ty himmelriket är nära... Bär därför frukt!** " Han fastställer dopriten där den döpta personen vittnar om sitt val och beslut att bära " **omvändelsens frukt** ". Efter honom, enligt Matteus 4:17, träder Jesus, liknelsens "son", in i sitt "vittnesbörd". Han säger i sin tur: " **Omvänd er! Ty himmelriket är nära .** " Ytligt sett agerar Jesus som en lärjunge till Johannes eftersom han upprepar sitt budskap ord för ord. Johannes hade dock vittnat om Jesus att han " *inte var värdig att knyta upp hans skor* "; detta på grund av Jesu Kristi dolda gudomlighet; men också, olyckligtvis för honom, eftersom Johannes skulle ge bevis på sin brist på tro genom att fråga honom från sitt fängelse, enligt Matteus 11:3: " **Är du den som skall komma, eller skall vi vänta på en annan?** " Det är denna fråga som dödar och dödar honom. I Matt. 11:11 avslutar Jesus med att förklara om honom: " *Sannerligen säger jag er: Bland dem som är födda av kvinnor har ingen uppstått större än Johannes Döparen. Men den minsta i himmelriket är större än han.* " Jag tror att jag kan säga att ingen före mig har lagt märke till denna fruktansvärda fördömelse av Johannes Döparen av Jesus Kristus själv. Och denna

mening låter oss förstå varför Johannes Döparen dör halshuggen på begäran av Salome, dotter till kung Herodias otrogna hustru. Gud förlåter inte Johannes för hans brist på tro, ty han är ousäktande, eftersom han själv har hört Guds ord från himlen, citerade i Matt. 3:16-17: " *När Jesus var döpt steg han genast upp ur vattnet. Och se, himlarna öppnades, och han såg Guds Ande komma ner som en duva och komma över honom. Och se, en röst från himlen sade: ' **Denne är min älskade Son, i vilken jag har min glädje** . '* " Enligt Matt. 17:5, i sin tur, på Förklaringsberget, hör Petrus, Jakob och Johannes samma ord: " *Medan han ännu talade, överskuggade ett ljusande moln dem. Och se, en röst från molnet sade: ' **Denne är min älskade Son, i vilken jag har funnit min glädje** . Lyssna till honom! '* " "

Guds rättvisa stränghet tillämpas mot Johannes Döparen, just på grund av det enorma ansvar som hans profettjänst ålägger honom. Han hade i uppdrag att förbereda ett folk för tron, men själv saknade han den outhärliga tron, om vilken Hebr. 11:6 förklarar: " *Utan **tro är det omöjligt att behaga Gud** . Ty den som kommer till Gud måste tro att han är till och att han belönar dem som söker honom .* " "

Tro är inte bara att tro att Gud existerar. Det Gud kallar tro är ett logiskt och konsekvent övergripande beteende hos sina tjänare. Den som tror att Gud existerar och att han " *belönar dem som söker honom* " undviker att vanära honom och gör tvärtom allt för att förhålliga honom och behaga honom. Liksom många människor före och efter honom var Johannes Döparen för ytlig och misslyckades med att sätta sin tillit till Gud och hans mirakulösa vittnesbörd. Hans dåliga personliga vittnesbörd var desto allvarligare eftersom hans uppdrag just var att förbereda det judiska folket för att gå från lagens tjänst till trons. Men dessa två saker står felaktigt mot varandra. För tron på Kristus får inte en att överge lydnadspraktik mot Gud. Tvärtom stärker den den genom att ge den en motivation av kärlek.

Den uppenbara motsättningen som Paulus betonar i sina skrifter mellan "lagen och tron" eller "nåden" missförstås. Paulus betraktar den judiska religionen utan Jesus Kristus, det vill säga den religiösa normen som enbart bygger på försoning för synder som erhållits genom djuroffer, som under lagen. Enligt Dan 9:27, " *mitt i veckan* " av hans tjänstgöringsår och " *mitt i veckan* " av påsk, genom sin död den 3 april 2030, etablerar Jesus början på det nya förbundet, denna gång baserat på offret av sitt eget blod. Hans frivilliga försoningsoffer sätter stopp för riterna med " *offer och offergåvor* " av djur, vilket specificeras i början av versen i Dan 9:27: " *Han skall sluta ett fast förbund med många under en vecka, och mitt i veckan skall han upphöra med offer och offergåvor; ...* » Genom att citera " *offret och offergåvan* " i singularis betecknar Gud särskilt " *offret och offergåvan* ", som den gudomliga lagen kallar " *det ständiga offret* ", vilket ständigt offrades morgon och kväll i det gamla förbundet; vilket Jesus ersätter med sin ständiga förbön och som han bekräftar genom att säga i Matt 28:18-20: " *Jesus kom fram och sade till dem: Jag har fått all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut .* " "

Upprättandet av det nya förbundet medförde därför verkligen förändringar i den judiska religionen. Men dessa förändringar är bara de som infördes genom Kristi död, det vill säga förändringar som enbart rör djuroffersriter och årliga religiösa högtider, vars profetiska roll upphör eftersom deras uppfyllelse förverkligas i Jesu Kristi inkarnation och försoningsdöd.

Bibelns blotta utseende lär oss en läxa. Texterna i det gamla förbundet är mycket viktigare än de i det nya. Anledningen är att texterna i det gamla förbundet lär ut den sanne Gudens religiösa norm. Genom dessa läror bygger och tränar Gud sina tjänare så att de lyder honom och bär hans helighets natur. Efter denna förberedelse av sina tjänare kommer Gud i Jesus Kristus för att fullborda en formalitet som är smärtsam för honom, oundviklig och oömbärlig, för att **juridiskt sett frälsa** sina utvalda från hela mänsklighetens historia. Och det är först i timmen för hans uppståndelse som Jesus sätter sin kyrka av de återlösta i handling. Den är etablerad på grundval av hans " **12 apostlar** " fram till världens slut, men profetiskt endast fram till 1843; det datum då de helgade utvalda får som symbol aspekten av " **12 stammar** " enligt Upp. 7.

Övergången från lag till tro är också en öppenhet för hedningar som konverterar till Kristi religion. Men övergången sker genom en överlappning av den tid som ges till den judiska nationen och den tid som ges till öppenhet för hedningar. Daniels profetia avslutar årsveckan av Jesu Kristi verksamhet på hösten år 34. Vid denna tidpunkt ger Gud två budbärartecken: diakonen Stefanus död och pingst. Stefanus död avslutar den judiska nationens nåd. Och pingsten bekräftar den andliga auktoriteten hos Jesu Kristi apostlar. Det är först efter dessa två tecken som Gud sedan för in konverterade hedningar i sin kristna kyrka. Och där får de dop och undervisning i " **Mose lag** ", enligt Apostlagärningarna 15:19-21: " *Därför anser jag att vi inte skall besvära dem bland hedningarna som vänder sig till Gud, utan att vi skall skriva till dem att avhålla sig från avgudalikhets föroreningar, från otukt, från kvävda djur och från blod. Ty Mose har från urminnes tider haft dem i varje stad som predikar honom, eftersom han läses i synagogorna varje sabbat .* " Återigen har Gud gett mig privilegiet att betona vikten av denna vers 21 som bekräftar utvidgningen av läran i " **Mose lag** " till kristna som kommer från hedendomen. Vi måste förstå syftet med brevet som Jakob skrev. Det syftar inte till att ersätta " **Mose lag** ", utan att sammanfatta några väsentliga principer som består i att " *avhålla sig från avgudalikhets föroreningar, från otukt, från kvävda djur och från blod* "; allt som inte respekteras i den undervisning som ges av biskoparna i Rom, de ortodoxa och de nuvarande protestantiska kyrkorna. Dessa olika former av falsk kristendom respekterar därför inte de lärosatser som ursprungligen föreskrevs för det nya förbundet. Men denna nuvarande respektlöshet uppstod först i avfallet från kristendomen som befriades av den romerske kejsaren Konstantin år 313, genom hans dekret i "Milano", vilket satte stopp för deras tio på varandra följande år av förföljelser som började år 303. Hans fred etablerade den synd som legitimerades och legaliserades av det romerska påvedömet som etablerades år 538.

Jag lägger här till denna anmärkning angående " **Moses lag** " eftersom detta uttryck förvränger verkligheten. Mose är faktiskt inte författare till de fem böcker som är knutna till honom. Han var bara skrivare, eftersom hans roll helt

enkelt bestod i att skriva på pergamentrullar de ord som Gud dikterade för honom under deras möte i uppenbarelsetältet, det vill säga i tabernaklet som ursprungligen föregick det tempel som kung Salomo byggde. Uttrycken är vilseledande, eftersom "**Moses lag**" i själva verket är "**Guds lag**"; vilket ger den en mer formidabel karaktär, eftersom att förakta den är att förakta Gud, dess sanna författare. Med tanke på syntesen av hela Bibeln utmärker sig "**Moses lag**" från alla andra böcker på grund av dess fullständighet. Alla lärdomar som Gud vill göra kända för människan presenteras i dessa fem böcker: "**Första Moseboken**", Skapelsen, Adam, syndafloden, Abraham, Israel; "**Exodus**", Mose, uttåget ur Egypten, Guds tio bud och den 40 år långa vistelsen i öknen; "**3 Moseboken**", de gudomliga offer- och hälsolagarna; "**5 Moseboken** och **4 Moseboken**", berättelserna om livet i öknen, de gudomliga välsignelserna och förbannelserna från det köttsliga Israels första tid som Gud etablerade, det vill säga det historiska vittnesbördet om det första Israels beteende.

Det som gör "**Mose lag**" så komplett är att den innehåller både standarden för lagar som Gud godkänt och pålagt sina jordiska skapelser, men också historiska vittnesbörd om beteendet hos aktörerna i denna uttåg ur Egypten. "**Mose lag**" hade därför redan sagt allt som behövde sägas; människan varnas av dess vittnesbörd och hon måste veta att de domar som Gud fäller tillämpas utan svaghet med rättvisa.

Med "Domarboken" inleder Bibeln vittnesbördet om det gamla förbundets historia, som kommer att fortsätta fram till Jesu Kristi död. De andra historiska och profetiska böckerna är alla vittnesbörd som berättar om det judiska folkets handlingar, de goda och de onda, som deras sanna profeter fördömer. Och de utvalda, upplysta och välsignade av Gud, kan förstå att denna "**Mose lag**" skulle tjäna som grund för att definiera den synd som består i att inte lyda honom. Den skulle således kunna rättfärdiga eller fördöma människorna i de två på varandra följande förbunden i mänsklighetens historia. Observera att Guds tio budord som presenteras i Andra Moseboken 20 kallas "**frihetens lag**" i Jakobsbrevet 2:12: "**Tala och handla som om ni skulle dömas efter en frihetens lag ...**"

Efter adventisternas trosprövningar 1843 och 1844, vad ber Gud dem som kallas "adventister" och som han erkänner och helgar? Inget annat än att återgå till den korrekta förståelsen av de normer som erkändes, lärdes ut och praktiserades av hans första apostlar. År 1844 stängde Gud parentesen som kännetecknades av den mörka läran som konstruerades från 313 och utvidgades mellan 538 och 1843. Från och med 1844 måste de sista helgonen som Gud utvalt återgå till den läromässiga norm som fastställts för apostlarna och återställa "**Mose lag**" dess övergivna formande värde. Det är i denna mening som respekten för sabbaten och reglerna för sanitärt liv återigen måste respekteras och praktiseras. Men kärleken till sanningen är inte påtvingad, och kärleken till de sanningar som Gud profeterat kommer i alla fall att förbli frukten av vår individuella och strikt personliga natur.

Denna studie har just visat att det gamla förbundet är avgörande för vår bildning, eftersom det nya förbundet i första hand endast gällde Jesus Kristus och hans frälsande roll som det gudomliga försoningsoffret, perfekt i alla avseenden: syndfri, fullkomligt rättfärdig och lydig. Människans frälsning vilar därför på hennes andliga bildning och på giltigheten av den förlåtelse som Jesus Kristus

erhållit. Och i denna frälsning av de utvalda kompletterar de bibliska " **två vittnena** " varandra för att bygga gudomlig frälsande nåd. Det första omformar de utvalda till Guds förlorade avbild; det andra ger tillstånd för deras inträde i evigt liv.

Det rysk-ukrainska kriget och aktuella händelser

Den 7 juni 2023 fick jag veta från en tv-nyhetskanal att Schweiz godkänner återexport av vapen till Ukraina. Landet avviker därmed från sin neutralitet som etablerats sedan 1815. Jag noterar här återigen tecknet på dess framtida engagemang tillsammans med de otrogna kristna västnationerna. Landet kommer därför att dela den skada som den framtida ryska aggressionen mot hela Västeuropa orsakar.

Den 6 juni sprängde en explosion Kakhovka-dammen vid floden Dnepr norr om Kherson. Både ryssar och ukrainare skyller varandra för explosionen. Och naturligtvis är allas åsikter inriktade på den ena eller andra sidan. Men dessa människor glömmer att ta hänsyn till en annan aktör som har fördelen av att vara osynlig; hans namn: Jesus Kristus, den allsmäktige skaparguden. Här är min tolkning av dessa händelser.

Från Bukarest, Rumänien, rapporterades en seismisk jordbävning, registrerad klockan 02:50 natten till den 6 juni, i området där dammen exploderade. Mänskliga konstruktioner är solida och robusta för mänskliga ögon. Men vad är de för Gud? Konstruktioner gjorda av mycket höghållfast armerad betong är dock inget annat än halmstrån för Skaparguden som släpper lös sin obegränsade destruktiva kraft genom jordbävningar, vulkaner och tsunamier. Det är känt att det ryska lägret hade deponerat ett lager av sprängämnen inuti dammen i syfte att detonera den om det behövs. Ingen order gavs dock om detta, och offren för den resulterande översvämningen är lika mycket ukrainska som ryska. Andra scenarier är möjliga. Allt som krävs är en person för att framgångsrikt infiltrera dammen, placera en detonator på rätt plats och detonera lagret av sprängämnen med hjälp av en enkel mobiltelefon utifrån. Och denna möjlighet verkar desto mer genomförbar för mig med tanke på att det ryska lägret är långt ifrån enat, eftersom grupper av ryska upprorsmän som motsätter sig president Putin har dykt upp i Belgorod-regionen. Motståndskämpar lyckades visserligen skjuta upp två drönare mot Kremlkupolen i Moskva, men å andra sidan kan extremistiska anhängare av regeringen också ligga bakom detta initiativ; allt är möjligt. Oordning råder i det ryska lägret på grund av upprepade militära misslyckanden och det ukrainska lägrets ledning som enbart bygger på precisionen i de vapen som väst tillhandahåller. Ryssland betalar för närvarande priset för sin brist på krigsförberedelser och avsaknaden av högteknologiska konventionella vapen som västlägret besitter. Under nästan tjugo år av kontinuerlig makt har Vladimir Putin försökt prioritera utvecklingen av kärnvapen och hypersoniska raketer. Ryssarna är oslagbara och oöverträffade i detta avseende. Men den specialoperation som inletts mot Ukraina kräver främst dessa ultraprecisa konventionella vapen, som

Ryssland inte besitter. Ryssland är därför för närvarande tvunget att göra motstånd så gott det kan för att undvika att förlora de territorier som tagits från Ukraina sedan 2022. Rysslands oförberedelser liknar den franska arméns 1940. Även den trodde sig vara kapabel att besegra Nazityskland, precis som den hade gjort 1918. Men Adolf Hitler hade avancerat sin militära utrustning, och de kraftfulla tyska stridsvagnarna krossade de små stridsvagnar som utrustade den franska armén, och Frankrike var i sin tur tvunget att böja sig och acceptera de förödmjukande villkoren i vapenstillståndet som Tyskland införde.

Jag återvänder till explosionen av denna damm, eftersom jag har i mitt sinne tanken att Skaparguden sänder ett budskap till mänskligheten genom denna handling. Han tillkännager förstörelsen av de mänskliga verk som har angripit den naturliga livets ordning på jorden. Dammarna byggdes för att producera hydraulisk elektricitet för att möta de tekniska behoven i det moderna livet. Men det första offret för denna mänskliga konstruktion var själva floden. Och jag är särskilt känslig för ämnet, eftersom jag bor i Valence sur Rhône, och jag kan vittna om att denna flod, offer för många dammar som bryter dess flöde och saktar ner dess flöde, som jag kände i min ungdom, häftig, ren och transparent, idag framstår som ett stort och vidsträckt område med oroliga och ohälsosamma vatten. Sex år före den stora gudomliga domen är det dags för människorna att inse den skada de har orsakat jorden, havet, floderna och vattendragen. I utvecklingen av den framtida ryska aggressionen mot Västeuropa, inklusive Frankrike, är det troligt att dammarna som byggts på floderna kommer att förstöras genom bombningar. Rhône kommer således att återuppta sin fria expansion och sitt flöde av tumultartade vatten. Och i sin fullkomliga rättvisa kommer Gud att använda denna natur som skadats av dammarna för att förbanna de människor som förstörde den. Den enorma översvämningen orsakad av Dnepr dränkte människor och mängder av djur vars kroppar kommer att ruttna och bli orsaken till överföring av fruktansvärda infektionssjukdomar som kommer att infektera regionen och sprida sig över jorden till andra länder; detta gynnas av sommarvärmen.

Människan kommer att upptäcka att vatten är det bästa för henne, men att det också kan bli hennes värsta och dödligaste fiende. Denna naturliga plåga har artificiellt framställts av människor i deras frenetiska kamp mot det naturliga livet. I flera år har mänskligheten oroat sig över den observerade globala uppvärmningen. Den ignorerar att Gud, genom sitt eget beslut, har intensifierat den värme som solen utstrålar, utan att människan är ansvarig. Men just denna plåga får människan att anklaga sig själv för verkliga fel som begåtts mot den natur som Gud skapat. Och även om hon inte orsakar global uppvärmning är det nyttigt för henne att inse den skada hon begår mot det naturliga livet. Och jag påminner er här om att hon, om än bara genom 2 100 kärnvapenprov som utförts sedan 1945, verkligen har bidragit till att värma upp jordens atmosfär. Dessutom skapar varje raket som skjuts upp för att placera en satellit i omloppsbanan ett hål i ozonskiktet, vilket skyddar jorden från ultraviolettera solstrålar. Rakaternas brinnande bana genomborrar detta ozonskikt, som förvandlas till en sil, vilket gör att fler och fler ultraviolettera strålar kan nå jordytan. Solljuset förvandlas således redan till eld och förbränner delvis jorden och dess invånare.

Förstörelsen av Kakhovka-dammen avslöjar således Guds beslut att återställa den naturliga ordningen i floden Dnepr. Längre kontrollerad och tämjd av män som byggde en reservoar på 28 miljoner kubikmeter runt den, har dess flöde plötsligt intensifierats och den kommer snart att återgå, med full frihet, till sitt ursprungliga lopp. Idag förbereder den sig för att hämnas de långa åren av sin fångenskap. Ur militärstrategisk synvinkel kommer denna översvämning vid en läglig tidpunkt för ryssarna, eftersom den kommer att förhindra ukrainska attacker i detta översvämmade område.

På tv-apparaterna börjar journalisterna och deras gäster, förvånade, inse hur Rysslands krig mot Ukraina på kort tid har lyckats förändra hela den globala internationella situationen. De är fortfarande bara i början av sin upptäckt och har fortfarande det värsta att upptäcka inom en snar framtid. Som en förebådning av det kommande kärnvapenkriget blir kärnvapenrisken redan tydlig när det gäller det största kärnkraftverket på den europeiska kontinenten: Zaporizjzja, som inrymmer sex atomugnar. Förbränningskamrarna, som för närvarande är avstängda, måste kylas med enorma mängder vatten, som tidigare tillfördes av Dnepr. Sedan dammen brast har kylvattnet hämtats från en nödbassäng avsedd för detta ändamål. Men om vattennivån blir otillräcklig kan kraftverket bli ett nytt "Tjernobyl", sex gånger större och mer förödande. Dessa kedjor av dödliga handlingar utgör bevis på att den store Skaparguden verkligen har börjat släppa lös de demoniska " **fyra änglarna** " i Upp. 7:3 och 9:15. De är nu bemyndigade av Gud att " **skada jorden, havet, träden** " och vattnet. Det är inte lätt för Gud, och ännu mindre för demoner och djävulen, att tvinga människor att utlösa en dödlig krigisk konfrontation som de inte vill ha. Den länge etablerade fredssituationen passade alla folk eftersom den gynnade handel och berikandet av de rikaste bland dem. Enbart baserat på sin mänskliga intelligens har människor alltid trott att kärnvapen bara var ett avskräckande medel, eftersom ingen skulle vara dum nog att använda dem. Denna galenskap existerar dock och utvecklas så snart Gud vill det. I sitt icke-religiösa beteende ignorerade de denna möjlighet, och under de sista sex hela åren av kollektivt liv som återstår framför oss kommer de att upptäcka och lida av alla de dödliga destruktiva former som de fruktade.

I Upp. 11:18 finner vi denna vers som presenterar det program som Gud har satt upp för våra sista sju år av liv på den nuvarande syndiga jorden: " **Folken blev vredgade , och din vrede har kommit , och tiden är inne att döma de döda och att belöna dina tjänare profeterna och de heliga och dem som fruktar ditt namn, små och stora , och att förgöra dem som förgör jorden.** " Gud presenterar oss i kronologisk ordning i tur och ordning:

1:a ^{åtgärden} : **nationerna blev vrede** : det tredje världskriget eller den " **sjätte trumpeten** " i Upp. 9:13 började i Ukraina den 24 februari 2022, det vill säga i början av den sanna tolfte månaden i det gudomliga solåret.

2:a handlingen: **din vrede har kommit** : tiden för de " **sju sista plågorna av Guds vrede** "; temat i Upp. 16 som uppfylls under de sista 6 månaderna av år 2029 .

3:e handlingen: ^{tiden} **har kommit att döma de döda, att belöna dina tjänare profeterna, de heliga och dem som fruktar ditt namn, små som stora** : med Jesu Kristi härliga återkomst förvandlas eller uppstår trogna adventister och andra

återlösta människor från den jordiska historien och leds till Guds himmelska rike där de under den stora sabbaten på " **tusen år** " kommer att döma de upproriska döda. Denna **himmelska dom** uppenbaras i Upp. 4:4 genom bilden av de " 24 tronerna " som får sin förklaring i Upp. 20:4: "... Och jag såg troner; och åt dem som satt på dem gavs **makt att döma** ..." De " **tusen åren** " börjar vårdagen 2030, det vill säga den 20 mars 2030.

4:e handlingen: ^{förgöra} **dem som förgör jorden** : Gud riktar tydligt denna anklagelse mot upproriska människor och upproriska himmelska änglar. Tillsammans, under djävulens, Satans, herravälde, **förgör de jorden** genom kemi och falska tekniska framsteg. Vetenskapen har gjort det möjligt att skapa artificiella molekyler av oförstörbara skadliga material som teflon, vilket är mycket praktiskt och desto mer förföriskt; asbest, också mycket användbart och uppskattat på sin tid. Men dessa är bara två exempel bland otaliga andra, såsom bekämpningsmedel, gödningsmedel gjorda av ammoniak, vars produktion i Ukraina plötsligt kommer att minska kraftigt på grund av översvämningarna orsakade av den delvis förstörda dammen vid Dnepr. I kronologisk ordning fullbordas handlingen att förgöra " **dem som förgör jorden** " **genom den " yttersta domen "** och " **den andra döden** " som ges i " **eldsjön** ", teman som behandlas i Upp. 20:7 till 15: " **Och när de tusen åren är fullbordade** skall Satan bli lösgiven ur sitt fängelse. Han skall gå ut för att förföra folken vid jordens fyra hörn, Gog och Magog, för att samla dem till krig. Deras antal är **som havets sand** ..." Vi finner i denna sista vers den andra uppståndelsen, där de döda uppstår enligt tillkännagivandet i vers 5: " **De andra döda återuppstod inte förrän de tusen åren var fullbordade** ." Upp. 12:17 (eller 18) citerade redan denna upproriska folkmassa som dominerades av Satan, med uttrycket " **havets sand** ". » : « Och han (draken) stod på **havets sand** . »

Scenen med den " **yttersta domen** " avslutar 7 000 år av jordisk syndhistoria, och på vårens första dag 3030 skapar Gud " **de nya himlarna och den nya jorden** " genom att förvandla vår nuvarande jord, besudlad av synd, kemiska gifter och död. För den " **yttersta domen** " antar denna jord utseendet av en " **eld- och svavelsjö** " som bränner och definitivt förintar de mest upproriska varelserna i historien på en tid som är proportionell mot deras skuld, definierad av den dom som avkunnats av de återlösta helgonen. Men denna tid är inte på något sätt " **evig** ". Det som är " **evigt** " är bara konsekvensen, eller effekten, av denna eliminering, som är definitiv och därför " **evig** ".

" **Varje dag har nog av sin egen bekymmer** ", sade Jesus Kristus på jorden. Smärtan som tillfogades denna torsdag, den 8 juni, klockan 9:45 i Annecy är ett exempel i sitt slag. Nära sjön med samma namn, i en park, en plats tillägnad barnlek, attackerade och knivhögg en 31-årig syrisk man sex personer, inklusive fyra barn i åldrarna 22 månader till 3 år, av vilka några blev slagna i sina barnvagnar. Överlevnadsprognosen var i fara för fyra personer, men alla sex är nu utom fara. Efter att individen gripits fick vi veta att han hade bott i Sverige sedan 2013 och att han ansökte om asyl i Frankrike 2022, vilket avslögs eftersom en parallell ansökan hade lämnats in till Sverige tidigare. Han gifte sig med en svensk kvinna och födde en dotter som nu är 13 år gammal. Han skilde sig sedan och presenterade sig således i Frankrike 2022. Och här är detaljen viktig, den här

mannen kallar sig östkristen. Han är inte muslim utan en österländsk kristen som viftade med korset han bär runt halsen efter att ha knivhuggit barnen på torget; detta medan han ropade: "I Jesu Kristi namn." Flera lärdomar ges av just detta faktum. Den viktigaste, tycker jag, är bekräftelsen av den förbannelse som vilar över den traditionella kristna tron, österländsk och västerländsk. Den andra är ett fördömande av det falskt kristna västerländskt av det kristna eller muslimska österländskt. Den tredje är konsekvensen av det sållbara Europa som tillåter en utlänning som blockerats av ett land att resa in i det europeiska Schengenområdet och därmed, att lagligt och fritt resa in i det land som stängde sina dörrar för honom. Den fjärde lärdomen är en observation av de politiska myndigheternas maktlöshet. Återigen, inför denna typ av dramatisk handling, noterar jag den rädsla, panik och bestörtning som följer med alla dessa tragedier, utan att dock kunna förhindra dem. Helt meningslösa, men i ett försök att bedrägligt lugna folket reser ministrar, polisen mobiliseras; kort sagt, en enorm gestikulering för ingenting, eftersom det i verkligheten finns ingen eller liten chans att en sådan händelse kommer att inträffa igen inom den närmaste framtiden. Dessutom, efter denna typ av tragedi, bör bara två frågor ställas till politikerna: Hur många individer av samma slag, kapabla att upprepa denna typ av handling, har Europa välkomnat, kommer det fortfarande att välkomna, och har det redan i reserv? Och den andra är: När kommer nästa tragedi och nästa bestörtning att inträffa? Babaliseringen av det västerländska samhället producerar sin bittra frukt av total osäkerhet, men de europeiska och västerländska bankerna är nöjda.

Attacken mot barn upprör alla, folk och media. Men med vetskap om den gudomliga förbannelse som drabbar Europa och Frankrike i synnerhet, är jag inte förvånad, eftersom den här typen av saker redan har hänt på Guds order, enligt Bibelns vittnesbörd. Vi läser i 3 Mos 26:22: "**Jag skall sända vilda djur bland er, och de skall beröva er era barn och förgöra er boskap och göra er till en liten skara, och era vägar skall bli ödelagda.**" Detta hände historiskt sett på profeten Elias tid, enligt 2 Kungaboken 2:23-24: "*Han gick därifrån upp till Betel; och när han gick upp kom små pojkar ut ur staden och hånade honom. De sade till honom: 'Gå upp, din kala hjässa! Gå upp, din kala hjässa!' Han vände sig om för att se på dem och förbannade dem i YaHWÉHs namn. Då kom två björnar ut ur skogen och slet i stycken fyrtyotvå av dessa barn.*" » Det sista exemplet gäller Israels slutgiltiga nationella förstörelse, vilket är av intresse för det gamla förbundet, som den parallella handlingen av vår "**sjätte trumpet**", det vill säga vårt nuvarande, delvis engagerade tredje världskrig. Handlingen citeras i Hesekiel 9:6: "**Döda och förgöra de gamla männen, de unga männen, jungfrurna, barnen och kvinnorna; men kom inte fram till någon som har märket på sig; börja vid min helgedom.**" De började vid de äldste som stod framför huset.

Denna erfarenhet i Annecy avslöjar två uppfattningar om den kristna tron. I väst är den humanistisk och försvagad. Omvänt provas den kristna tron i öst genom sin konfrontation med muslimska fanatiker, särskilt för en syrisk kristen, de mordiska förföljelser som utövas av det islamistiska kalifatet känt som DAESH. Europas position, som tillät östlig kristendom att massakreras av muslimska förföljare, har gett upphov till förbittring mot detta giriga och icke-stödjande Europa. Gud har därför kristna eller muslimska män till sitt förfogande

som drivs av stort hat mot de europeiska och amerikanska folken. Dessa människor utgör en oorganiserad terroristfalang, men tillgängliga efter behag för Gud, för att slå till mot det förbannade väst. Detta beror på att hat upplevs individuellt av östliga människor. Östlig kristendom är doktrinärt endast i bilden av sina ursprungligen västerländska lärare, det vill säga lika ofullkomliga och syndiga som dem. Den österländska tron har behållit alla de hedniska normer som antogs i väst i Romarriket från 313. Denna doktrinärt ofullkomliga kristendom kan därför inte bära frukten av mildhet, pacifism och rättvisa hos Jesu Kristi sanna utvalda, vilka den rättfärdiggör och erkänner. Dessutom, efter den likgiltighet som det kristna västerlandet visat inför deras lidande och förstörelse, förstärker det nuvarande enorma ekonomiska och militära engagemanget för Ukraina de österländska kristnas förbittring mot västländer, till den grad att det inspirerar mordiskt hat hos dem. Och fallet med knivattacken mot barn i Annecy bekräftar detta hatiska och hämndlystna sinnestillstånd hos den syriska kristna angriparen.

I det här fallet, liksom i fallet med den 16-årige pojken som dödade sin lärare, vittnar angriparna. Den unge mannen hade sagt att han hörde en röst som beordrade honom att döda kvinnan; och här påstår sig syriern agera "i Jesu Kristi namn". Och det mest häpnadsväckande är att båda karaktärerna talar sanning, men det icke-troende och icke-troende samhället kan inte dra nytta av denna information, som skulle vara så viktig för det att förstå. Jesu Kristi sanna tjänare, som jag påstår mig tillhöra, drar tvärtom intresse för dessa vittnesmål där jag bara finner bekräftelser av situationen som uppenbaras, främst i Daniels och Uppenbarelsebokens profetior. Den korrupta och avfälliga västerländska och östra kristenhetens förbannelse bekräftas därmed. Och denna avfälliga kristendom blir måltavla för den milde och kärleksfulla Jesus Kristus vrede eftersom han också är den allsmäktige Guden, Skaparen, som straffar och slår med döden, de otrogna, de icke-troende och de icke-troende, i sina två på varandra följande historiska förbund.

Samma dag, torsdagen den 8 juni, bekräftades och inleddes Ukrainas offensiv officiellt. Den närmaste framtiden kommer att utvisa oss hur saker och ting utvecklar sig i denna konfrontation mellan Ukraina och Ryssland. Men redan från denna första dag noterar jag att Ryssland har misslyckats med att lära sig de bittra läxor som ukrainska drönare lärde dem genom att förstöra sina stridsvagnskolumner. De kommer så småningom att vinna, men till vilket pris! Det spelar ingen roll, eftersom Gud i Dan. 11:45 redan har uppenbarat sin slutgiltiga förstörelse av USA. Men innan de försvinner kommer de att ha krossat och ödelagt det "**arroganta**" katolska Europa med "**de tio hornen**", det verkliga målet för sanningens Guds vrede.

I sista minuten, denna torsdag den 15 juni 2023, fick jag veta att Kiev står inför en förvandlad rysk armé. Enligt tidigare erfarenheter ger Ryssland sig långsamt ut, men när det väl har börjat kan ingenting stoppa det. För att helt förstå vad som händer i det nuvarande kriget måste vi veta att Gud har en skuld att göra upp med Ryssland. För i Hesekiel 38:3 säger han till Hesekiel, sin profet, om honom: "*Du ska säga: Så säger Herren Herren: Se, jag kommer emot dig, Gog, furste över Rosh, Meshek och Tubal!*" Vi kan gissa orden i hans namn: Ryska, Moskva och Tobolsk. Guds agg är ihärdigt och den första orsaken till detta agg

går tillbaka till antiken. Gud förebrår dessa städer i Ryssland för att de har handlat med Tyrus, fienden till sitt folk Israel, enligt Heseziel. 27:13-14: "**Javan, Tubal och Mesek handlade med er ; de gav slavar och bronskärl i utbyte mot era varor. De som tillhörde Togarmahs hus försåg era marknader med hästar, ryttare och mulor .**" Det nuvarande "**Togarma**" ligger vid Kinas västra spets nära gränsen till Kazakstan och kallas Yining. Dessa gamla gudomliga agg bör inte få oss att glömma orsakerna till de senare. För Ryssland upplevde sin nationella revolution i oktober 1917 och efter Frankrike 1793-1794 gick det in i en mycket mordisk nationell ateistisk regim. Ni kan se här att de handlingar som Gud ledde följer denna logik. För att sätta stopp för monarkins och det romerska påvedömet kombinerade regim, anstiftade han den franska revolutionen och dess destruktiva ateism. För att förstöra Frankrike under de sista sju åren av livet på jorden, uppmanade han dagens ortodoxa Ryssland. Och för att förstöra Ryssland kommer Gud att överlämna det till dess urgamla fiende, Amerikas förenta stater. Med tiden kommer makterna som konfronterar varandra att bli större och större. Och slutligen kommer hela jordens rebeller att konfrontera makten hos "**kungarnas Kung och herrarnas Herre**", Jesus Kristus i Guds förhärlicade gestalt.

GUDS SON

Jag beklagar det kvinnliga könet som påstår sig vara från MLF, men Bibeln citerar aldrig uttrycket "Guds döttrar". Och genom att enbart förlita mig på dess uttalanden påminner jag också män som har skapat en hypotetisk uppenbarelse på jorden, att samma Bibel uppenbarar att vi skapades av den ende Guden som är osynlig, annars skulle han inte vara Gud, för vår jordiska mänskliga art.

Det var omkring 2500 år efter Adams synd, eller omkring 1500 år före vår tideräkning, som Gud uppenbarade för Mose sin berättelse i Första Moseboken, som vittnar om vårt ursprung. Mose och hans folk var av en storlek som liknade vårt, vilket är anledningen till att Gud i 1 Mosebok 6:4 lägger till detta förtydligande: "*Jättarna fanns på jorden på den tiden, efter att **Guds söner** hade gått in till **människornas döttrar** , och de födde barn åt dem. Dessa är de väldiga som var berömda i forntiden. " I denna aspekt tycks denna vers säga att jättarna erhöles genom att " Guds söner och människornas döttrar " förenades . Men i denna översättning av L. Segond är termerna "**och även** ", placerade före " *efter Guds söner...* ", väl citerade och presenterade i JNDarby-versionen där vi läser: "*Jättarna var på jorden på den tiden, **och även** efter att Guds söner hade kommit in till människornas döttrar och de födde barn åt dem: dessa var de mäktiga männen från forntiden, ryktbara män. " Med denna precision "**och även** " förändras versens betydelse fullständigt och den blir mer logisk och förståelig. Faktum är att Gud uppenbarar för Mose att sedan sitt ursprung i Adam var människan av en stor gigantisk storlek och att det utbredda avfallet genom äktenskap som förenade trogna "män" av Sets släktlinje, här kallade "**Guds söner**", med "döttrar" till Kains upproriska ättlingar, kallade "**människornas döttrar**",**

inte hade någon konsekvens som rättfärdigade förändringen i mänsklig storlek; den var gigantisk före dessa skadliga föreningar och den förblev gigantisk efter dem. Vi förstår att denna jättelika egenskap bevarades av mänskligheten fram till syndaflodens tid och under en tid efter den, eftersom jättar fortfarande befolkade Kanaan, när hebreerna erövrade det, när Gud gav det till dem omkring 1460 f.Kr., det vill säga efter de "40 åren" av det hebreiska folkets vistelse i öknen, Guds köttsliga Israel.

I den citerade versen vittnar Gud om det ansvar han gav mannen, som han skapade innan kvinnan formades av hans ben och kött. Det är honom han tillskriver felet att han lät sig förföras av kvinnor av den upproriska släktlinjen. Och i denna erfarenhet har vi förklaringen till förbudet mot att gifta sig med utländska kvinnor, som han ålägger Israel. Detta folk kommer att respektera detta förbud fram till tiden för deras slutgiltiga utbredda avfall som leder dem i fångenskap i Babylon mellan 605 och 586.

Efter dessa två fall av förening som Gud förbjudit, gäller detta budskap den protestantiska kristna tron att Gud varnar för dess framtida förening med den romersk-katolska kyrkan; detta genom att citera Bileams lära i Upp. 2:14: "*Men jag har några saker emot dig: du har där de som håller fast vid Bileams lära, han som lärde Balak att lägga en stötesten för Israels barn, att äta avgudaoffer och begå otukt.*" Stötestenen i denna vers betecknade den förbjudna förening, eftersom det var genom att uppenbara för Balaak denna hemlighet om Israels välsignelse eller förbannelse, som han lät honom bli förbannad av Gud. Detta genom att sända "*sitt folks döttrar*" för att förföra "*Israels män*". Med detta budskap fördömer Gud närvaron av "*hycklande*" människor i den protestantiska tron, sedan dess officiella skapelse knuten till datumet 1517; datumet då munkläraren Martin Luther fördömde den diaboliska naturen hos den påvliga romersk-katolicismen. Dömd och definitivt förkastad efter trons prövningar 1843 och 1844, välkomnade den "*hycklande*" protestantismen den "*hycklande*" adventismen år 1994, och i allianz med den katolska tron kommer alla dessa falska "*hycklande*" kristna år 2029 tillsammans att bilda "*odjuret som reser sig ur jorden*" vilket kommer att reproducera modellen, eller "*bilden av det första odjuret som steg upp ur havet*" och som betecknade den påvliga romersk-katolska religionen. Att reproducera "*hans bild*" består i att reproducera hans intoleranta och förföljande gärningar.

Historiska bevis har redan bekräftat möjligheten av en förening mellan protestantism och katolicism genom det grymma beteendet hos dess berömda genèverepresentant, Johannes Calvin. Denne "protestant" kände ett mordiskt hat mot en mycket mer "*intelligent*" konkurrent än honom i det andliga ämnet, doktor Michael Servetus. Genom brev adresserade till inkquisitionen försökte han få honom överlämnad till katolikernas vrede, men det slutade med att han avrättades själv, när den oförsiktige mannen tog risken att ge sig in på genèvesk mark. Michael Servetus hade en mycket avancerad andlig förståelse; han fördömde redan absurditeten i dogmen om treenigheten så som den tolkas av katolicismen och den kalvinistiska protestantismen, nämligen tre associerade gudomliga personer, Fadern, Sonen och den Helige Ande, medan dessa bara är tre

på varandra följande roller för samma unika ande hos den levande Guden, vår Skapare, därför vår gudomlige Fader.

Detta ämne om "Fadern" får mig att påpeka att denna term "Fader" bara har använts för Gud sedan Jesus Kristus kom för att uppenbara honom för människorna med denna term. Ordet "Fader" användes faktiskt inte för att beteckna Gud i det gamla förbundet där han förblev den mäktige och formidabla Guden "JaHweh". Men utifrån denna berättelse som citeras i 1 Mos. 6:4 presenterar Gud Sets trogna släktlinje under namnet " *Guds son* ". Nu finns det inga söner utan att de har en far. Detta budskap ignorerades därför fram till Jesu Kristi tid, då han uppenbarade för människorna hela Guds kärleksfulla natur och hans karaktär som Fader till all skapad mänsklighet efter de himmelska änglarna. Genom hela det gamla förbundet var Gud frustrerad över att inte kallas "Fader" av sina mänskliga varelser. Men hans förväntan riktades mot tiden för det nya förbundet, vilket denna text från Jesaja 9:6 bevisar: " *Ty ett **barn ...** en son föddes åt oss är given åt oss , och herradömet skall vila på hans **axlar** ; och hans namn skall kallas **Underbar Rådgivare** , **Mäktige Gud** , **Evig Fader** , **Fridsfurste** .* " Vi ser hur Gud i denna vers definierar sig själv som både i Jesus Kristus, " **Sonen och Evig Fader** ." För att förstå denna vers väl måste vi ta hänsyn till att talaren är den jude mannen, israeliten, vid namn Jesaja. Personnamnet " **vi** " betecknar Israels folk och endast genom dem de utvalda som är återlösta genom Jesu Kristi blod och är spridda bland folken som är spridda över hela jorden. Bakom detta " **vi** " finner vi mänskliga syndare som behöver Guds förlåtelse och endast får den genom tro och lydnad byggd på Jesu Kristi återlösande och frälsande tjänst.

Denna vers är utomordentligt rik, för den placerar Kristi " **herravälde** " **på hans axel** ; precis där tyngden av hans "patibulum" bar honom och fick honom att falla, så försvagad var han av den romerska tortyren han led före sin korsfästelse. Sedan profeterar Gud vad Jesus Kristus kommer att representera för sina utvalda. För det första kommer de att känna igen honom som " **beundransvärd** " och beundra honom. För det andra kommer de att göra honom till sin " **rådgivare** ". För det tredje kommer de att känna igen hans natur som " **Mäktig Gud** ", vilket hans mirakel kommer att vittna om. För det fjärde kommer de att känna igen i honom titeln " **Evig Fader** ", som han själv uppenbarade och bekräftade för sin apostel Filippus i Johannes 14:9-11: " *Jesus sade till honom: 'Har jag varit hos er så länge, och ni har inte känt mig, Filippus? **Den som har sett mig har sett Fadern** . Hur kan du säga: 'Visa oss Fadern?'" **Tror ni inte att jag är i Fadern och Fadern i mig** ? De ord som jag talar till er talar jag inte av mig själv; Men Fadern som förblir i mig, han gör gärningarna. **Tro mig att jag är i Fadern och Fadern i mig** ; tro åtminstone för gärningarnas skull. Och för det femte, de kommer att känna honom som den som, som " **Fridsfurste** ", kom för att försona dem med Gud från vilken de hade skilts åt genom sina synder. Dessa fem termer profeterade därför om trosstandarden för de sanna utvalda som återlösts av Jesus Kristus.*

I sin tur säger Jesaja 9:7 som följer: " *För att **utöka riket** och fred utan slut, på Davids tron och över hans rike, för att befästa det och upprätthålla det med rätt och rättfärdighet från nu och för evigt: detta skall göra YaHWéH*

Sebaots nit. " Sådana ord kunde bara bedra hoppet hos judarna som i denna term "**rike**" endast såg "**ökningen**" av sin nation Israels makt. Och denna text läggs till den i Jesaja 61:2 där Gud profeterar och säger: " ... *för att utropa YaHWéHs nådsår och vår Guds hämnddag ; för att trösta alla som sörjer .*" Dessa två texter förklarar den bedrägliga illusionen hos judarna som såg i den förväntade Messias, den som skulle höja Israels nationella ära genom att förgöra deras fiender som på Kristi tid var ockupanterna, romarna. Men ack för dem, Guds plan var uteslutande andlig och de skulle bara få se dess fullbordan med Jesu Kristi härliga återkomst, eftersom tiden mellan hans försoningsdöd och hans återkomst i härlighet fortfarande är en tid för utväljande av de utvalda. Lägg märke till det sista ordet i denna vers: "**armé**". Denna term var också vilseledande eftersom judarna kunde tolka den som ett uppror lett av Messias mot romarna. Men i verkligheten antyder den situationen med en strid som YaHweh kommer att behöva leda mot de jordiska och himmelska rebellerna för att rädda sina sista utvalda som återlösts genom Jesu Kristi blod. I Upp. 16:16 kallas denna strid "**Harmageddon**". Denna strid har ett motiv, en andlig orsak, men dess konsekvenser är också fysiskt dödliga. Gud kämpar med sina gudomliga vapen och hans jordiska fiender har bara sina jordiska vapen till sitt förfogande. Rebellernas kamp är därför förlorad i förväg och Gud har redan profeterat om sin framtida seger i Upp. 17:14: "**De skall föra krig mot Lammet, och Lammet skall beseгра dem , ty det är herrarnas Herre och kungarnas Kung . Och de som är med det, de kallade, utvalda och trogna, skall också beseгра dem .**"

Harmageddon " -strid kommer för sista gången, efter nådens slut, att ställa "**Guds söner**" mot "människosöner" i det fallna rebellägret.

I sin exemplariska kungliga bön säger Jesus i Matteus 6:9-13:

Vers 9: " *Så skall ni därför be: Fader vår, du som är i himlen. Helgat vare ditt namn ; »* Belyser redan behovet av att betrakta Gud som vår sanne och enda " *himmelske Fader* ". Detta är något som bara " *hans söner* " kan göra på villkor att de betraktar hans namn som "**helgat**"; vilket innebär att man mentalt håller honom över alla andra levande varelser eftersom han är fullkomligt helig och ensam förkroppsligar helighetens fullkomlighet. Detta villkor utesluter redan de kristna som Gud utser som rebeller; katoliker och ortodoxa sedan alltid, protestanter sedan 1843 och 1844, och de "**uppkastade**" adventisterna sedan 1994.

Guds namn uttrycks inte bara genom de fyra hebreiska bokstäverna som betecknar det i Bibeln, YHWH, vilket jag transkriberar som YaHWéH. Upp. 2:17 ger den sanna betydelsen: " Den som har öra, han hör vad Anden säger till församlingarna: Den som segrar skall jag ge av det dolda mannat och ge honom en vit sten, och på stenen **ett nytt namn** skrivet , som ingen känner utom den som tar emot det. " I denna vers används ordet "**namn**" » betecknar ett annat tillstånd eller en annan natur för den återlösta människan som erkänts och frälsts av Jesus Kristus. Detta "**nya namn**", som erhålls efter segern, betecknar den himmelska naturen hos den återlöste som har inträtt i evigt liv, bärare av odödlighet. Guds namn betecknar också allt som Gud representerar, i styrka, makt, härlighet, auktoritet, dom och känslor. Allt detta är saker som de verkligt utvalda måste "**veta**" för att uppfylla det villkor som Jesus formulerade när han säger i Johannes

17:3: " Och detta **är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och den du har sänt, Jesus Kristus.** " Således rättfärdigar eller fördömer människan sig själv i själva sin bön, beroende på om hon har denna kunskap om den sanne Guden eller inte. Och ingen ska misstas, eftersom denna kunskap eller dess frånvaro uppenbaras i gärningar som utövas religiöst av den som ber. Antingen är hans utövande i enlighet med Guds krav för sin tid, eller så är det inte det, och "**hans bön** " blir en "**styggelse** " som Ordspråket säger. 28:9 lär: "**Om någon vänder sitt öra bort från att höra lagen, är även hans bön en styggelse.** " I vår tid utövas denna "**styggelse** ", officiellt och offentligt, varje "söndag" av mängder av falska kristna, bedragna och falskeligen undervisade, samlade för att tillbe den sanne Guden. Ack för dem, Gud inbjuder dem som tillhör honom endast på den sjunde dagen som han har helgat till sabbatsvilan, lördagen och inte den första söndagen. Det är därför inte svårt att förstå att tillbedjan på den första dagen endast hedrar djävulen som presiderar över dessa församlingar.

I sin kungliga bön säger Jesus sedan i vers 10: "**Tillkomme ditt rike; ske din vilja, så som i himlen, på jorden .**" För att önska att Guds rike skall införas på jorden måste man redan godkänna hans gudomliga normer och inte överträda dem. För även här uttrycks Guds vilja tydligt i Bibeln och i hans profetiska texter, och de som påstår sig vara okunniga om normerna för hans vilja kommer att bli förvirrade och fördömda på domens dag. Denna vers är bara meningsfull om en sann utvald, helgad och erkänd av Gud i Jesus Kristus, säger dessa ord.

Jesus säger sedan i vers 11: "**Giv oss i dag vårt dagliga bröd .**" På jorden äter mängder av människor bara varannan eller var tredje dag. Denna dagliga ranson är därför ett privilegium givet av Gud, men hur många i världen inser att deras mat ges av Gud bland alla dem som äter? Våldigt få, och färre och färre. Dessutom förutsätter detta dagliga bröd en annan andlig näring som bara Gud kan ge, till skillnad från kroppens näring. Det är därför Jesus återigen säger till dem som ber om detta "**dagliga bröd** " i Matteus 4:4: "...Det står skrivet: **Människan skall inte leva av bröd allena, utan av varje ord som utgår från Guds mun .**" De utvalda vet detta och de gör det. Men människor utan Gud, fattiga eller rika, tror att de ensamma har förmågan att hitta och ta mat till sina kroppar, medvetna om att deras överlevnad beror på den. Men andlig näring är det minsta av deras bekymmer. De har klarat sig utan den länge och tror att de kan klara sig utan den ännu längre. Kanske bara en global hungersnöd skulle kunna skaka dem ur deras illusion, och även år 2023 skulle få ifrågasätta deras beslut.

Sedan säger Jesus i vers 12: "**Förlåt oss våra överträdelser, såsom vi förlåter dem som överträder mot oss.** " Återigen, hur många kristna kan förlåta de överträdelser de lider? Ty Gud nöjer sig inte med ord och han kontrollerar människors tankar och vet om en människa verkligen förlåter eller inte bakom en bedräglig officiell förlåtelse. Denna förmåga att förlåta det onda som begåtts mot dem är fortfarande strikt reserverad för de utvalda. Och saken är lättförklarad. För att kunna förlåta på detta sätt måste offrets ande förakta den onda handlingen och dess upphovsman och detta är bara möjligt om hela hans själ har vunnits och upptagits av Kristi Ande. Vid denna andehöjdpunkt nedvärderas all jordisk ondska och förlåtelse förblir en ren formalitet som inte kostar något för den utvalda som förlåter. Han kan göra detta desto mer eftersom han är medveten om

att han själv har dragit nytta av den levande Gudens förlåtelse, i namn av det blod som utgjutits av Jesus Kristus.

Slutligen avslutar vers 13 Jesu bön: "*Led oss inte in i frestelse, utan befria oss från ondo. Ty ditt är riket och makten och äran i evighet. Amen!*" De som ber på detta sätt måste vara medvetna om attackerna från djävulen och hans himmelska och jordiska demoner. Därför måste man fortfarande vara en utvald som förblir uppmärksam på varningarna mot djävulen. Jesus gjorde detta, och hans sanna apostlar och lärjungar gör det också. Jag minns hur Jesus i Matteus 24:4 varnar sina utvalda och säger: "***Se till att ingen bedrar er!***" Versens slut är: "***Ty ditt är riket och makten och äran i evighet. Amen!***" Vad betyder detta uttalande, som är fullständigt föraktat och motsägs av falska kristna religioner? Det betyder helt enkelt för dem att deras överträdelse och synd är noterade och nedtecknade i den store domarens, Skapargudens, den Allsmäktiges, obegränsade minne. Och att på den yttersta domens dag kommer listan över alla deras synder att presenteras individuellt för dem. Och i ett tillstånd av utsäglig förvirring kommer de att lära sig att domarnas dom, de utvalda som återlösts av Jesus Kristus, fördömer dem att förgås i den "***andra dödens eld***". Själva orden vittnar om detta; endast hans sanna "***söner***", medarvingar med Jesus Kristus, kan uttrycka och önska av hela sitt hjärta att "***Guds rike skall komma, i kraft och härlighet, i sanning!***"

Men redan på jorden, fram till Jesu Kristi förestående återkomst, kommer de falska upproriska kristnas separation från Gud att leda till nederlag efter nederlag. De kommer att se alla sina planer och förhoppningar kollapsa och kommer att lida, efter kriget och andra gudomliga plågor, efter slutet av tiden för erbjudandet om kollektiv och individuell nåd, de fruktansvärda "***sju sista plågorna av Guds vrede***" enligt Upp. 16:1, och "***av Lammets vrede***", enligt Upp. 6:16: "***Och de sade till bergen och klipporna: Fall över oss och göm oss för hans ansikte som sitter på tronen, och för Lammets vrede.***"

Den slutliga segern kommer att bli för Gud och hans "***söner***", hans trogna utvalda som älskar normerna i hans uppfattning om det ideala livet, fullkomligt lyckliga och harmoniska i verklig gudomlig "frihet, jämlikhet och broderskap".

Det är därför i titeln "***Guds son***" som vill tjäna och ära sin "***Faders***" ära som jag nu måste säga något som kan verka ganska logiskt för de mest intelligenta, men som inte förstås av mängder av människor. Detta budskap har som ämne **de historiska förändringarna av gudomliga normer och deras konsekvenser**.

Många människor låter sig distraheras av de många saker som fyller deras liv och dessa människor bryr sig inte om andliga ting. Men den som inte är intresserad av himlen idag kommer, kanske eller inte, att göra det imorgon. Inte alla som hörde och svarade på Jesu Kristi kallelse till frälsning svarade på Guds första kallelse, och jag är en av dem. Vi måste därför hoppas att många varelser, kallade vid rätt tidpunkt, fortfarande kommer att vända sig till Gud. Straffen i den "***sjätte trumpet***", som tar form framför våra ögon, är just avsedd, **som en sista varning**, att väcka den vilande tron, bedövad av jordiska bekymmer. Så vad måste den vars tro är väckt upptäcka? Han måste inse att livet och allt det innehåller är den ende Gudens, Skaparandens, verk. Han organiserade frälsningen

för den människa som hade fallit i synd, som att falla i en fälla, i flera på varandra följande faser och logiskt sett präglas dessa olika faser av förändringar och domar. Det som många tycks ignorera är dock att när en förändring som legitimerats av Gud åstadkoms i religionen, gör den nya förändringen som antagits den gamla normen illegitim. Broderskapet som främjas av den dominerande humanismen i vår nuvarande väst har gjort de mänskliga massorna överdrivet toleranta. Detta till den grad att vi, för att inte uppröra någon, är överens om att tillskriva den högste Guden möjligheten att välsigna alla religioner. Nej! Gud anpassar sig inte till mänskliga religiösa konventioner och det är tvärtom upp till människan att anpassa sig till honom eller att acceptera idén att inte göra anspråk på en evig framtid som hon inte har rätt till. Så jag måste klargöra att när Jesus upprättade det nya förbundet som byggde på offret av hans villigt utgjutna blod, överlämnades judarna i det gamla förbundet, som förkastade Kristus och hans offer, till djävulen av Gud. På jorden fortsatte de att påstå sig vara Skaparguden, och deras existens och religiositet lurade andligt okunniga människor. Således var dessa första "**Guds söner**", Abrahams arvingar, de första som Jesu ord i Upp. 3:1, angående protestanterna i sitt budskap kallat "**Sardes**", tillämpades på: "**Ni anses leva och ni är döda** ." Faktum är att budskapet som Jesus riktade till protestanterna 1843 och 1844 kan tillämpas på alla religioner som han förkastade på grund av deras vägran att anpassa sig till hans nya normer och nya ljus. Det är inte lätt för en människa som är betingad av fördomar baserade på 1 260 år av romersk-katolsk påvlig kristen dominans att befria sig från dessa fördomar. De vänligaste säger till oss: "Min kära vän, jag föddes som katolik och jag kommer att dö som katolik." Dessa människor är omedvetna om att att dö som katolik innebär att dö utan att få evigt liv. Ändå, om de vill förbli katoliker, är det för att de tror att religionen tillåter en att få detta eviga liv från Gud. Muslimer är likaså nitiska för sin religion och sin profet Muhammed eftersom han lovar dem att efter döden väntar ett drömt evigt liv. Det är därför viktigt för en människa, som åtrår evigheten genom sitt religiösa engagemang, att veta om deras hopp är berättigat eller inte alls. De första "**Guds söner**" var olydiga mot Guds befallningar och drucknade som ett resultat i syndaflodens vatten tillsammans med "**människornas söner och döttrar**". Judarna hade velat påminna Jesus om att de inte var "oäkta barn eftersom de hade Abraham till far". Svaret som Jesus gav dem gäller också alla människor inom den kristna religionen: "*Om ni vore Abrahams söner skulle ni göra Abrahams gärningar*" och han sa tydligt till dem: "**er far är djävulen**". I Upp. 2:9 bekräftar Jesus samma dom mellan år 303 och 313: "*Jag känner din vedermöda och din fattigdom (fast du är rik) och förtalet från dem som säger sig vara judar men inte är det, utan är en Satans synagoga.*" Och han bekräftar det igen år 1873, i Upp. 3:9: "*Se, jag skall låta dem av Satans synagoga komma och tillbe vid dina fötter och inse att jag har älskat dig.*" Detta bevisar att om Guds doms norm förändras genom att gradvis öka dess krav, så förändras inte den definitiva karaktären av hans dom efter 1260 år av religiöst mörker. Den gamla normen fördöms obevekligt genom att den nya förkastas. Och lärdomen från dessa exempel låter oss tillskriva Gud dessa ord, anpassade för varje fall som präglas av förändringen av den gudomliga norm som krävs:

1843-1844: "Om ni vore protestanter skulle ni göra 1500-talets protestanters gärningar i de sanna protestanterna tog inte till vapen för att försvara sina liv. De lät sig föras till fångenskap eller till döden."

1991-1994: "Om du vore sjundedagsadventist skulle du göra samma gärningar som sjundedagsadventisterna 1843, 1844 och 1873; tillkännagivandet av Jesu återkomst genom bibliska profetior väckte deras glädje och stora entusiasm."

2020-2030

Sedan 2020 har en sista väntan på Jesu Kristi sanna återkomst börjat. Den här gången var det Jesus själv som satte datumet genom att rikta dessa budbärare blick mot det historiska datumet för hans korsfästelse och uppståndelse, nämligen den 3 april 2030. Upplysta av den profetiska rollen av sjudagarsveckan, som är som sju tusen år, vet de som han helgade för detta verk, och som lever idag, att de sedan våren 2023 har gått in i den sista årsveckan som leder till slutet av de sex tusen åren av den jordiska syndens historia.

Jesu Kristus återvänder för att endast söka dem som han har "**helgat**". Så det är viktigt att förstå vad sann "**helgande**" är, om vilket Paulus, inspirerad av Anden, förklarade i Hebr. 12:14: "**Sträva efter frid med alla människor och efter helighet, utan vilken ingen skall se Herren.**" Eftersom vi förbereder oss för att se Herren är denna "**helgande**" därför livsviktig och oundgänglig. Men vad är "**helgande**"? Här är vad det inte är: ett rent mänskligt anspråk eller det som tillskrivs kanoniserade personer av påvarna inom den romersk-katolicismen. Sann "**helgande**" kan endast identifieras och tillskrivas av Gud i Jesus Kristus själv. För denna term betyder "att avskilja", och den enda levande varelse som anser det rätt att avskilja människor är Gud och Gud allena. Men för att rättfärdiga sin "**helgande**" av en man eller kvinna baserar Gud sin bedömning på deras trosgärningar. Och för att definiera vad dessa gärningar bör vara presenterar Gud i sin Bibel de historiska modellerna av sina utvalda. Hesekiel 14 citerar tre namn: "**Noa, Daniel och Job**", och specificerar tre gånger, i verserna 16, 18 och 20, "**de skulle varken frälsa söner eller döttrar, utan endast de skulle frälsa sina egna själar på grund av sin rättfärdighet.**" Gud sa det, och du kan och måste tro det. Med detta uttalande motsäger och skingrar han alla falska uppfattningar om "**helgelse**" och målar upp en sammansatt porträtt av de utvalda som han kan och vill frälsa för att dela sin evighet. Alla budskap som framförs i tydliga ord eller bilder, i profetiorna i Daniel och Uppenbarelseboken och andra texter i Bibeln, är avsedda att fullborda konstruktionen av denna sammansatta porträtt. "**Helgelsen**" av hans sista utvalda nämns i Upp. 3:7 i det budskap han riktade 1873 till sjundedagsadventisterna "**helgade**" i broderlig kärlek; det är vad det symboliska namnet "**Filadelfia**" betyder. Jesus börjar med att säga till Johannes: "**Skriv till ängeln för församlingen i Filadelfia: Detta säger han som är helig och sannfärdig, han som har Davids nyckel, han som öppnar och ingen stänger, och han som stänger och ingen öppnar:**" Dessa ord förkunnar i bild en förändring i den helighetsstandard som Gud kräver. Mot bakgrund av detta uttalande ser vi att endast den helige Guden kan "**helga**" eller inte helga sina mänskliga varelser och att han inte lämnar denna rätt och makt till någon annan än sig själv. Hur kan vi identifiera sjundedagsadventisterna i detta budskap? Genom att helt enkelt förlita

oss på både det historiska vittnesbördet daterat av Dan. 12:12, "*Saliga*" han som kommer att vänta till 1335 dagar "och om den sjunde dagens sabbat som Gud ger till dem han helgar år 1873. Lägga i förbigående märke till siffrorna i dessa verser: 12, 12, och Upp. 3 och 7. Dessa är bara siffror och siffror som har betydelsen av helighet: 12, förbund mellan Gud och människan, det vill säga 7 + 5; 7, helgelsens tal som bärs av resten av den sjunde dagen, sabbaten helgad av Gud. 5 är det symboliska talet för människan försedd med fem sinnen, fem fingrar och tår. Upp. 3:7 sammanför fullkomligheten av siffran 3 och heligheten av sabbaten i siffran 7.

Genom att år 1873 ge sjundedagsadventismen en institutionell form helgade Gud en modell som legitimerades först år 1873. Gudomlig "**helgande**" ärvs inte och när den inte längre förtjänas, tar Gud tillbaka den och det är därför som den från "*Filadelfia*" blir "*Laodicea*", det vill säga den institution för de människor som Jesus dömer och "*spyr ut*" på grund av deras andliga ljumhet som demonstreras av det förakt som visats för det sista ljus som Gud presenterade för dem, mellan 1980 och 1991, genom min profetiska handling. Mellan 1991 och 1994 tog Guds dom en tydlig form; den officiella adventismen ingick i alliansen av den Universella Protestantiska Federationen som överlämnats till djävulen sedan 1843.

Lärdomen ni måste komma ihåg är att sjundedagsadventismen endast tillhör Gud, eftersom dessa ord är valda av honom för att definiera ett robotporträtt av de sista "**helgade**" utvalda. Så att de sista adventisterna mellan 2020 och 2030 kommer att manifesteras sig och göra sig värdiga gudomlig "**helgning**", genom att avskilja sig, genom den glädje som tillkännagivandet av Jesu återkomst våren 2030 väcker hos dem; vad gäller adventistpionjärerna 1843 och 1844. Och de som Gud godkänner och vill välsigna idag bland dem, anammar sabbaten som profeterade i 6000 år, inträdet för de utvalda som återlösts av Jesus Kristus in i det sjunde årtusendet av den stora himmelska vilan. Och detta inträde fullbordas i ögonblicket för vår gudomlige Herre Jesus Kristus återkomst i härlighet, han som återvänder i den gudomliga himmelska härligheten i sitt änglanamn "**Mikael**", omgiven och åtföljd av sina trogna änglar.

Om du, till din sanna natur, är den sjundedagsadventist som Gud frälser, är det nu dags att bevisa det genom att följa de profetiska historiska lärdomar som noterats och demonstrerats i denna studie. Gud välsignar och frälser genom Jesu Kristi blod endast dem i vilka Han finner den rena kärleken till hela Hans bibliska sanning.

Det är logiskt att avsluta denna studie med budskapet om "**helgelse**" eftersom det är denna "**helgelse**" som gör de sant kallade utvalda "**Guds söner**" redo att gå in i evigheten våren 2030.

Officiell och institutionell sjundedagsadventism var endast användbar och legitim för Gud mellan 1873 och 1994, då dess legitimitet upphörde. Men sjundedagsadventisternas ord förblir standarden för det slutliga uttrycket av tro som krävs av Gud för att dra nytta av den rättfärdighet som Jesus Kristus erbjuder; detta, i enlighet med förordningen i Dan. 8:14 som, korrekt översatt, profeterar detta krav och säger: "**Intill klockan 23:00, kväll och morgon, och helighet skall rättfärdigas**." Genom att få från Gud, omkring 1990, den korrekta översättningen

av denna mycket viktiga vers, kunde jag presentera för hans sista återlösta utvalda bekräftelsen på att Gud kräver av dem kärleken till hans bibliska sanning som vittnas i gärningar, vilket är lämpligt för dem att göra, som de sista " **Guds söner** " i den jordiska syndens historia. Denna sanna översättning lade grunden för detta gudomliga krav som tillämpades på denna ultimata jordiska universella adventistiska erfarenhet. Med tiden har Guds krav på sann helighet bara vuxit. I sin undervisning ökade Jesus kravet som ställs av den gudomliga lagen. Ju mer Gud visade sin kärlek, desto mer krävde han kärlek från sina återlösta i gengäld. Genom att uppfylla sin kärlek i det nya förbundet genom sin försoningsdöd i Jesus Kristus har Gud också rätt att kräva mer av sina kristna utvalda än av sina judiska utvalda under det gamla förbundet. Jesus bekräftade denna tillväxt av gudomliga krav genom att säga: " **Ni har hört att det blev sagt... men jag säger er...** " Fördömd på handlingsnivå i det gamla förbundet, döms och fördöms äktenskapsbrytaren i det nya på tankenivå, som han säger i Matteus 5:27-28: " **Ni har hört att det blev sagt : 'Du skall inte begå äktenskapsbrott.'**" **Men jag säger er att** var och en som ser på en kvinna med begärelse har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta. .../... 38-39: **Ni har hört att det är sagt :** Öga för öga och tand för tand. **Men jag säger er:** Stå inte emot en ond människa. Den som slår dig på högra kinden, vänd även den andra till. .../.... 43-48: **Ni har hört att det är sagt :** Du skall älska din nästa och hata din fiende. **Men jag säger er :** Älska era fiender, välsigna dem som förbannar er, gör gott mot dem som hatar er och be för dem som förföljer er, **så att ni må bli er Faders barn i himlen** . Ty han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga. **Om ni älskar dem som älskar er, vilken lön får ni då? Gör inte ens tullindrivarna detsamma? Och om ni bara hälsar era bröder, vad gör ni då mer än andra? Gör inte även hedningarna detsamma? Var därför fullkomliga, såsom er Fader i himlen är fullkomlig.** " Med dessa ord satte Jesus normen för karaktären hos de första och sista sanna kristna " **Guds söner** ". Men låt oss inte missta oss, en kärlek av denna styrka kan bara komma till oss om den ges till oss av Gud. Vår mänskliga natur är för ond och svår för att naturligtvis uppnå denna höga nivå av kärlek. Och Jesus klargjorde det i Johannes 15:5: "... **ty utan mig kan ni ingenting göra** ", vilket betyder att med honom kan vi göra allt och, mer exakt, iklä oss Guds oöverträffade kärlek. För att uppnå detta mål måste alla andra jordiska, köttsliga värden kollapsa inom oss för att ge plats åt denna gudomliga kärlek. Den vikt vi ger jordiska ting står i motsats till himmelska värden. Vi måste därför mer och mer fördjupa oss i himmelskt tänkande, så att vår köttsliga natur försvagas till dess fördel, tills den försvinner och förlorar sitt inflytande på våra liv.

I mänsklighetens historia föll Guds förbannelse först över hela jorden med syndafloden. I nästa fas bosatte Gud Israel i Kanaans land, och efter Kristi ankomst drabbades Israels nation i sin tur av Guds förbannelse. Från kejsar Konstantin I:s tid ^{utvecklades} den kristna tron i Västeuropa, understödd och sedan påtvingad av romersk auktoritet, successivt kejsarlig och sedan påvlig. Efter att ha blivit katolskt blev Europa i sin tur måltavla för gudomlig vrede och, i synnerhet, sedan 313 och 321, måltavla för plågorna från hans " **sju trumpeter** " som presenteras i kronologisk ordning i Upp. 8, 9, 10 och 11. Vi observerar således en

förskjutning av förbannelsen från öst till väst. Detta var redan förutsagt av riktningen för Hebreerbrevets skrivning, som är skriven från höger till vänster. Och vi vet att hans förkastande av den sanna gudomliga Messias, Jesus Kristus, rättfärdigade hans nationella förbannelse och förstörelse från år 70 e.Kr. till 1948.

Ännu längre västerut kommer Guds slutliga vrede att provoceras fram av söndagslagen som kommer att införas av Nordamerikas förenta stater, den obestridda ledaren för de överlevande från tredje världskriget eller den "**sjätte trumpeten**" i Upp. 9:13. Det är intressant att notera de tecken på förbannelse som detta amerikanska land bär. I högar finns benrester av sabeltandade tigrar; ett skrämmande, monstros, fruktansvärt och stort förhistoriskt djur. Denna nordamerikanska kontinent präglas också idag av unika och oöverträffade naturfenomen. På dess centrala slätter inträffar förödande cykloner och tornados av oerhörd kraft. Men det finns också jätteträd, sequoiorna, som når höjder på mer än hundra meter, stammar vars genomborrade baser gör att bilar kan korsa dem från ena sidan till den andra. Denna gigantiska storlek påminner oss om att jättar först bebodde jorden. Och jag finner att dessa oerhörd höga träd profeterar den slutliga makten hos detta amerikanska folk som kommer att vara det sista folket att föra krig mot Guds vilja, såsom uttrycks i lagen i hans heliga bibel. Upp. 13:13 symboliserar det med uttrycket "*odjuret som stiger upp ur jorden*"; detta eftersom det, religiöst kristet, efterträder den påvliga katolska tron, betecknad som "*odjuret som stiger upp ur havet*", från vilken det uppstod, genom den protestantiska reformationens verk. Detta amerikanska land återupptäcktes på 1400^{-talet} strax innan "religionskrigen" i Europa ställde katoliker mot protestanter. Protestanterna fann en skyddande tillflyktsort där, långt från katolikernas förföljelser. Men deras erfarenhet var inte densamma som hebreernas när de gick in i Kanaan. För de mötte fientligheten hos de röda män som befolkade detta land. Faktum är att dagens Amerika byggdes på de rödas blod som utgjutits i överflöd på dess jord, och utnyttjandet av svarta av vita bosättare. Dess namn **Amerika**, en förebådare av **bitterhet**, var således ursprungligen välberättigat och profetiskt för dess slutliga intolerans. Detta sista jordiska prov på tro kommer att återge tidigare erfarenheter som rebellerna ignorerar och föraktar för deras undergång. Ty det sista rebelllägret förnyar redan sin allians, den mellan de otrogna "**Guds söner**" och "**människodöttrarna**" från tiden före syndafloden. Men den här gången, tydligt varnade av profetierna från Jesus Kristus, ingår inte och kommer inte de sanna "**Guds söner**" att ingå dessa mänskliga allianser. Anden har öppnat deras intelligens, vilket låter dem veta att landet som kallas **Amerika** bär sitt slutliga öde i sitt namn, vilket kommer att representera ett föremål för **bitterhet** för alla dess samtida; och först och främst offren för dess religiösa avfall. Ursprungligen protestantiskt, representerar detta land redan i sig alliansen mellan katolicism och protestantism som inte längre protesterar. Denna allians utgör bevis på att dess förhållande till Gud har brytits. Denna andligt incestuösa och otrohetsaktiga allians är av samma typ som den som Israel ingick med syndens Egypten på profeten Jeremias tid. Tecknen på den förbannelse som Amerikas förenta stater bär är mycket talrika; och bland dem, redan den 24 februari 2022, det ovillkorliga stödet och den vapenförsörjning som den gav till Ukrainas unge president Zelenskyj, eftersom denna handling förbereder den folkmordskonfrontation som

tredje världskriget innebär. Men det är också från Amerika som de mentala och sexistiska avvikelser som reproducerar normen från Sodom och Gomorra, vilket har blivit legitimt och lagligt i alla länder i det ursprungligen kristna väst, kom.

Jag glömmer dock inte att den adventistiska tron som är en välsignelse för mig idag föddes i USA mellan 1816 och 1844. Men denna tid av gudomlig prövotid var bara tillfällig och upphörde våren 1994, då den officiella sjundedagsadventismen gick med i den universella protestantiska federationen. År 1873 hade Gud gett den en universell status som krävde att den förblev oberoende. Men genom att placera människor i ledarpositioner som inte var verkligt omvända, utan mer övertygade, lyckades djävulen få den humanistiska anden att segra i hela institutionen. Så avfallet år 313 förnyas med samma konsekvenser för den skyldiga mänskligheten: nödvändigheten av att Gud slår ner de ansvariga och skyldiga med döden. Och detta gudomliga svar kommer nu med det tredje världskriget i dess "***sjätte trumpet***". Jag förstår då varför profetian i Dan 12:11 hänvisar till de engelska adventistmötena år 1828 för att framkalla temat adventism. För adventismen är inte strikt amerikansk; Det är en universell standard som helt enkelt består i att älska vår Herre Jesu Kristi härliga återkomst och att troget vänta på honom till det datum som han själv har fastställt och uppenbarat för de sista "***Guds söner***" och som denna gång kommer att vara våren 2030. Hans återkomst kommer att föra hans återlösta in i det sjunde årtusendet, helgade i vila av Gud och för Gud, och för hans återlösta utvalda under hela den jordiska syndens historia.

Så, efter den officiella adventismens förbannelse, vars universella högkvarter finns i USA, har Guds välsignelse sedan 1994 återvänt till Europa, till Frankrike, till staden Valence. För där finns den äldsta sjundedagsadventistkyrkan i Frankrike, den som uteslöt mig från sitt medlemskap 1991; detta på grund av det "***Jesu vittnesbörd***" som jag presenterade för den och som den förkastade och föraktade. Sedan dess har jag förblivit trogen detta förnyade och uppdaterade "***vittnesbörd om Jesus***" och jag samlar dag för dag på de pärlor av gudomligt ljus som erbjuds och presenteras för mig av sanningens Gud, i Jesu Kristi namn och "***helgandet***" av sabbaten på den sanna sjunde dagen: lördagen, "***helgad***" till vila för människan från den sjunde dagen av jordens skapelse enligt 1 Mosebok 2:2-3: "*Och på den sjunde dagen fullbordade Gud sitt verk som han hade gjort. Och han vilade på den sjunde dagen från allt sitt verk som han hade gjort. Och Gud välsignade den sjunde dagen och **helgade den**, ty på den vilade han från allt sitt verk som han hade skapat genom att göra den.*"

Sanningen kommer att befria dig

Vi läser i Johannes 8:28-36: "*Jesus sade då till dem: **När ni har upphöjt Människosonen**, då skall ni förstå att det är jag, och att jag inte gör något av mig själv, utan talar som **Fadern** har lärt mig. Han som har sänt mig är med mig; han har inte lämnat mig ensam, ty jag gör alltid det som behagar honom.*" **När Jesus talade detta, kom många till tro på honom**. Och till de judar som trodde

på honom sade han: **Om ni förblir i mitt ord, är ni verkligen mina lärjungar. Och ni skall förstå sanningen, och sanningen skall göra er fria** . De svarade honom: **Vi är Abrahams säd och har aldrig varit någons trälar. Hur kan du då säga: Ni skall bli fria?** Jesus svarade dem: Amen, amen säger jag er: Den som gör synd är syndens tjänare. Tjänaren förblir inte i huset för evigt, utan sonen förblir för evigt. Om Sonen gör er fria, skall ni vara sannerligen fria .

Detta utbyte mellan Jesus och judarna på hans tid tar upp ett ämne som berör oss lika mycket idag som det gjorde under hans tid. I denna typ av utbyte uttrycks alltid två oförenliga diskurser. Jesus gör helt logiska kommentarer för att ta upp det andliga ämnet. Men framför honom är de som lyssnar på hans ord jordiska och ser bara den bokstavliga, köttsliga innebörden av hans ord. För judarna var Gud Gud, inte Fadern. Således finner vi här en primär orsak till mänsklig oförståelse. Från början, när Jesus säger till dem: "**När ni har upphöjt Människosonen ...**", tolkar judarna hans ord som deras traditionella tolkning leder dem till att göra. För dem kommer denna upphøjelse att bestå i att ta kontroll över nationen genom att gripa Davids tron. Och en vecka före hans död kommer de att ära honom som Davids son. Naturligtvis talade Jesus själv om sin upphøjelse, när han skulle korsfästas av romarna. Sedan, genom att citera "**Fadern** ", tar de mest andliga i publiken emot Jesu budskap som andligt. "**När Jesus talade dessa ord, kom många till tro på honom** "; andliga människor tror på honom till skillnad från andra. Jesus säger sedan till de troende: "**Om ni förblir i mitt ord är ni verkligen mina lärjungar. Ni skall förstå sanningen, och sanningen skall göra er fria.** "

När de grälände judarna hörde dessa ord svarade de: "**Vi är Abrahams avkomma, och vi har aldrig varit slavar åt någon. Hur kan du säga: 'Ni skall bli fria?'** " Observera att Jesus inte tillrättavisar sina samtalspartners för denna tredubbla utelämnande av deras historia, eftersom de egentligen var slavar i Egypten, först, senare slavar i 70 år av fångenskap i Babylon i Kaldeen, delvis från 605 och helt från 586, och när han talar till dem är de underordnade romarna. För Jesus är denna våg av nationell stolthet inte det viktigaste; det som är viktigt för honom är att göra dem medvetna om att de är slavar under den synd som har styrt och dominerat dem sedan Adam och Evas synd. Och detta budskap har ständig betydelse, eftersom det ifrågasätter den synd som människor inte är medvetna om, eftersom deras kunskap om livet enbart är baserad på deras fem köttsliga sinnen.

Judarna som vågade säga till Jesus: "**Vi har aldrig varit slavar åt någon** ", var omedvetna om att de talade till den som hade fört dem i fångenskap i Egypten, just i syfte att befria dem från slaveri av kropp och hela själ, eftersom det egyptiska livet var själva bilden av syndens liv. Långt före Rom var dess civilisation, som dyrkade solguden Re, fången under synden. Och likaså hade dessa stolta judar varit under romersk ockupation sedan år 63. Och det var denne Jesus som talade till dem som överlämnade dem i romerska händer; detta för att bryta deras motstånd och underlätta utförandet av hans jordiska verksamhet. För utan romarna, för att förhindra dem, skulle denna jordiska verksamhet av Jesus inte ha varit möjlig. Den ondska som uttrycktes efter tre och ett halvt år av hans

verksamhet skulle ha manifesterat sig mycket tidigare, för Sanhedrins religiösa ledare kunde inte bära mer förebråelser än den grymme kung Herodes den store.

Det är således nödvändigt att förstå att den erfarenhet som judarna upplevde berör alla människor på jorden. Just för att Israel används av Gud som ett exempel på denna mänsklighet. Så att judar och hedningar behövde befrias från syndens slaveri, på samma sätt och av samma anledning: syndens arv sedan Adam. Man kan således förstå behovet för varje människa att i Bibeln upptäcka den erfarenhet som judarna upplevde, vilka förblev under Guds herravälde i nästan 1600 år, sedan nationen förstördes av romarna år 70, det vill säga ungefär 30 år före slutet av det första århundradet då Gud uppenbarade för Johannes sin profetiska "Uppenbarelse" kallad "Apokalypsen". Denna judiska historia på 1600 år ges av Gud till människorna för att låta dem förstå innebörden av de saker de skulle leva, enligt hans plan, i 6000 år på jorden. Låt oss därför betrakta judarnas reaktioner och beteende, så som de beskrivs i Bibeln, som representativa för våra egna, eftersom de bara avslöjar våra egna fel, våra brister och, genom sina troende, våra alltför sällsynta egenskaper.

De accepterar, intellektuellt, Guds existens, men inleder inte en relation med honom. Dessutom uttrycks deras religiositet enbart genom en tillämpning av texterna i Moses lag och profeterna vars profetior de inte klart förstår. Detta beteende kommer att vara detsamma som alla kristna religioner, förkastade och fördömda av Gud fram till världens slut. Men också hela mänsklighetens, vars avbild de bara uppenbarar och reflekterar; detsamma som djurmänniskan, som genom synden har förlorat sin likhet med Guds avbild.

och citerar Jesus återigen mycket ofta detta ord "**sanning**", som endast föregås i Johannesevangeliet, den höga andlighetens apostel, hans ord med detta uttryck som är så personligt för honom: "**Sannerligen, sannerligen säger jag er...**". Denna dubbla upprepning har sin förklaring: Jesus ställer sina uttalanden under "**Faderns och Sonens**" auktoritet, eftersom, som jag sa i en tidigare studie, hans tjänst förblir under det gamla förbundet, "Faderns", fram till sin försoningsdöd. Jesus påminner oss ständigt om att "**Fadern**" vittnar med honom, eftersom han sa: "**det är han som gör gärningarna**". Vi finner de "**två**" sanna "**vittnena**", Bibelns författare. Jesus kommer att rikta dessa sista ord till Pilatus: "**Jag har kommit för att vittna om sanningen**". Med andra ord ställer han sin tjänst under detta vittnesbörd för "**sanningen**". Av naturen är "**sanning**" den absoluta motsatsen till "**lögn**". Jesus kommer för att uppenbara existensen av det dolda gudomliga livet som han kallar "**sanningen**". Men normerna för detta himmelska liv är av en natur och karaktär som i absoluta termer står i motsättning till normerna för det jordiska livet, arvtagare till synden, vilket därför representerar "**lögnen**". Följaktligen har den styrts av djävulen och hans otrogna änglademoner sedan arvsyndens. För en människa, som har sina fötter och huvud på jorden, är det nästan omöjligt att förstå och acceptera idén att det skenbara jordiska livet som levs är en "**lögn**". Men det är ändå denna "**sanning**" som Jesus kom för att uppenbara endast för sina utvalda, utvalda för deras själva öppenhet för himmelska gudomliga tankar. Och eftersom detta budskap berör dem som läser mina förklaringar, kommer jag att utveckla detta högst andliga ämne. Aposteln Paulus har redan åtagit sig att övertyga Kristi utvalda genom att kontrastera, i 1

Kor. 15:40 och 47, existensen av " jordiska kroppar " och " himmelska kroppar ":
" Det finns också himmelska kroppar och jordiska kroppar; men himmelska kropparnas glans är en och de jordiska kropparnas en annan. .../... Den första människan, tagen från jorden, är jordisk; den andra människan är från himlen. »
 Jordiskt liv är för Jesus bilden av " **lögnen** " eftersom den bara har en provisorisk total existens på 7000 år. I motsats till det är det celestialet livet " **sanningen** " eftersom det, liksom Gud som organiserar det, har en evig karaktär och en kallelse att bestå evigt.

Jesus hade, gudomligt sett, många skäl att likställa det jordiska livet i synd med " **lögn** ". För utanför Israel, som hade kunskap om existensen och de lagar som fastställts av den ende sanne Skaparguden, var människor överallt annars på jorden offer för sataniska bedrägerier som infördes i religiösa handlingar på många så kallade hedniska sätt. Under århundradena tog den " **lögn** " som hindrar accepterandet av himmelsk " **sanning** " olika former, och efter tiden med falska gudar och falska manliga och kvinnliga gudar kom den med falska monoteistiska religioner och falska kristna religioner. Runt 1850 började teknologi och fysikalisk och kemisk vetenskap utvecklas och ersatte religiöst beteende, där religion då betraktades som "folkets opium", det vill säga en drog. I väst har " **lögnen** " vunnit seger över sann religion av den dubbla anledningen att fördömanden av religiösa lögnen är få och långt mellan, och västerländska människor dras inte till det religiösa ämnet, som de medvetet avfärdar och föraktar. Detta otrogna och otrogna beteende överträffar före syndafloden eftersom det är baserat på den teknologiska utvecklingens inflytande, vars höga nivå aldrig har nåtts under de 6 000 år av jordisk tid som Gud bestämt.

Vi måste därför tyvärr betrakta den nuvarande utvecklingen av otro som logisk och normal. I sin totala frihet, större i väst än någon annanstans på jorden, producerar människor frukten av sin natur. Jesus fördömer detta i Upp. 22:15, men på jorden, något nästan otroligt för alla som älskar " **sanningen** " , " *älskar och utövar* människor **lögn** " . De bekräftar därmed talesättet: "All smak är i naturen", även den mest perversa. Genom att göra kärleken till det jordiska livet till ett vittnesbörd om kärlek till lögnen i motsats till kärleken till " **sanningen** " i det himmelska livet, ger Jesus tillämpningen av kärleken till " **lögnen** " en oväntat bred standard som berör ett stort antal människor bland hans mänskliga skapelser.

Fram tills nu var " **lögnen** " för oss bara motsatsen till " **sanningen** ", det vill säga det som är falskt. Men för den levande Gudens Ande är " **lögnen** " dessutom det som existerar tillfälligt, eftersom den måste försvinna för att ge vika för det eviga himmelska livet, vilket, i motsats till vårt nuvarande jordiska liv, är " **sanningen** ". Och det är bara för att den gudomliga lagen som dikterats och uppenbarats för Mose uttrycker de himmelska gudomliga normernas värden, som Bibeln säger om den i Psaltaren 119:142-151-160: " *Din rättfärdighet är en evig rättfärdighet, och din lag är sanning/... Du är nära, o YaHWÉH! Och alla dina bud är sanning/... Grunden för ditt ord är sanning , och alla din rättfärdighets stadgar är eviga .* "

Vårt slaveri är baserat på vanans naturliga lag som håller alla människor under sitt herravälde. Vi kan inte somna på kommando eller gå utan att äta vid bestämda tider, när vanan respekteras. På samma sätt blir den som njuter av att

ljuga slav av detta nöje, vilket således ständigt kommer att förnyas. Total frihet är en myt som inte existerar, och människor har egentligen bara valet mellan de två typer av slaveri som erbjuds dem. Gott slaveri består i att ta Skaparen Gud som Herre, och dåligt slaveri består i att falla i den falska frihetens fälla, syndens och alla dess begär.

Efter 43 år av profetisk tjänst för den gudomlige Herren Jesus Kristus inser jag hur sanningen, dag för dag genom att ta emot dess nya ljus, verkligen är kapabel att " **befria oss från synd** ". För vad består detta slaveri under synden av, om inte att låta oss ledas av osynliga demoniska andar; vilket är fallet för alla människor från födseln. Och eftersom Gud känner vår sanna natur och våra val av existens, från tiden före skapelsen av sin första motsats, kan han inte misstas. Och när hans framtida utvalda föds in i vår jordiska värld, följer han honom från hans födelse till hans död, men i sitt gudomliga tålamod vet han hur man väntar på rätt ögonblick att uppenbara sig för honom. Som erfarenheten av den förlorade sonen i liknelsen lär, uppenbarar Gud sig verkligen för sin framtida utvalda, först efter att han har genomgått smärtsamma och svidande upplevelser. För den himmelska sanningen kan bara attrahera dem som har äcklats av det jordiska livet på grund av det lidande de utstod och dess fullständiga ofullkomlighet. Precis som det himmelska livet är baserat på perfekta värderingar, är det jordiska livet baserat på ofullkomliga värderingar. Ty Satan har etablerat sina egna själviska och stolta värderingar på jorden, på vilka upproriska människor har byggt sina relationer och principer. Erfarenheten av hebréernas uttag ur Egypten var oerhört avslöjande när det gällde att lära sig de värderingar som godkänts av Gud. Han anförtrorde Mose, sin profet och vägledare, uppgiften att leda sitt folk. Således var folket tvunget att lyda Mose, och Mose var tvungen att lyda Gud, som visade sig vara rättvis och medkännande. För att Mose omedvetet hade förvrängt Guds frälsningsplan, genom att slå på Horebs klippa två gånger istället för en gång, straffades han officiellt med döden. Var annars på jorden kan vi finna en sådan rättvis och fullkomlig dom? Den störste behandlades av Gud som den minsta. Och samma rättvisa fördömde Johannes Döparens brist på tro, den störste av män, enligt Jesus. Hur är det med våra härskare, monarker, presidenter, påvar, imamer och ayatollaer på jorden? Vilken sorts rättvisa utövar de? De hedrar de rika och utnyttjar och misshandlar de fattiga, i väst, öst, norr och söder, i Amerika, Europa, Asien, Afrika och Australien.

Det är därför som de sista överlevande från alla jordens länder, i " **Harmageddon** " -striden vid slutet av den **köttsliga världen, kommer att enas för att kämpa mot Guds lag**. " **Lögnens** " läger kommer således att resa sig mot "sanningens ". Och genom att göra den sjunde dagens sabbatsvila till måltavla för attacken från " **lögnens** " läger, ger Gud sitt heliga fjärde bud dess karaktär som ett tecken på sin **himmelska " sanning "**. Ty sabbaten profeterar inträdet av de utvalda, återlösta av Jesus Kristus i 6 000 år, in i det sjunde " **himmelska** " årtusendet.

Vad är grunden för vår förmåga att bli befriade av den himmelska sanningen? Svaret på denna fråga är mycket enkelt: våra motivationer. Faktum är att alla våra val i våra liv är baserade på våra motivationer. Den som vill utföra en uppgift gör det och lyckas eftersom de motiveras av en stor önskan att fullfölja

den. Det är motivationen som förklarar alla våra val. Rebellens motivation är behovet av att skydda och bevara sin totala frihet; det som Gud kallar slaveri under synden, eftersom de i denna frihet kommer att begå saker som är förbjudna av Gud. Och om Gud förbjuder dessa saker, är det för att de leder till olycka och lidande som hans gudomliga kärlek fördömer och inte kan uthärda; ty i sin kärlek vill han bespara sina skapelser från att behöva lida konsekvenserna av onda saker. För sina utvalda är motivationsprincipen densamma, men den gynnar värderingar som är knutna till Gud. Vi motiveras av uppskattningen av en modell som vi finner i det jordiska livet eller i biblisk uppenbarelse. Jesu exemplariska liv tjänar som en uppenbarelse eftersom det attraherar de utvalda som beundrar och älskar honom. Att läsa evangelierna låter oss förstå bestörtelsen hos apostlarna som lämnades ensamma när Jesus korsfästes. De älskade Jesus uppriktigt och deras sorg var lika stor som den kärlek de visade honom. Genom att läsa evangelierna kan vi i vår tur återuppleva deras upplevelse och börja älska den gudomliga mannen vid namn Jesus från Nasaret, gråta över hans död genom vilken han sonade våra synder i vårt ställe, och glädjas över hans uppståndelse som försätter oss i samma situation som hans första apostlar. Den levande Guden lyssnar till oss, rannsakrar oss och talar till oss, om inte i tal så åtminstone i händelser som präglar våra liv.

När Guds existens med kraft påtvingas våra sinnen och fördriver tvivel, tar " **Sanningen** " tag i oss. Och det jordiska livet och vad det erbjuder förlorar sin dragningskraft och sitt intresse. Vår uppmärksamhet vänds då mot uppfyllelsen av gudomliga profetior, och vi väntar på Jesu Kristi återkomst med samma säkerhet som på ankomsten av den vän som väntas av tåget som håller sin tidtabell.

Läser den heliga Bibeln

Titeln på denna studie motiveras av behovet att identifiera de olika sätt på vilka vi går tillväga för att läsa den Heliga Skrift. När vi läser det som står skrivet i Bibeln aktiverar vi inte bara våra ögon utan hela vår själ. Nu beror sättet på vilket vi läser texter som vi tror uttrycker Skaparens Gud tankar helt på vår tros natur.

Många människor återvänder outtröttligt till texter de tycker särskilt mycket om, och finner glädje och tillfredsställelse i dem. Denna inställning förstärker deras övertygelse om att de är goda kristna. Men deras exklusiva fokus på vissa typer av budskap leder till att de föraktar och ignorerar alla andra bibliska skrifter. Det är därför nödvändigt att förstå hur Gud avser att hans Bibel ska läsas.

Redan att föreställa sig att Gud kunde ha inspirerade texter som uttryckte sina lärdomar och tankar så att människor skulle ignorera dem är absurt och oberättigat. Bibeln är inte en roman eller en journalistisk rapport, den förmedlar genom århundradena den religiösa historien återberättad av Gud som valde orden och antalet ord för varje vers och detta för alla kapitel och kanoniska böcker som den presenterar för oss. Men var försiktig! Denna numeriska precision gäller endast originaltexterna skrivna i kronologisk ordning, " **på hebreiska respektive**

grekiska ". Redan denna översättning till grekiska av texterna i det nya förbundet kräver en förklaring: denna spridning på grekiska är endast motiverad av att frälsningen i Jesus Kristus öppnades för hedningarna. För apostlarna och Jesu första lärjungar var judar och talade den arameiska som användes av judarna vid den tiden. Det är därför först efter förståelsen av att den kristna tron öppnades för hedningarna som den judiska tanken om det inspirerade översattes till grekiska; eftersom i enlighet med Daniels profetia, sedan den grekiske kungen Alexander den stores regeringstid, hade grekiskan blivit det internationella språket som användes av alla folk som dominerades av dessa erövrare. Sedan 63 f.Kr. hade Roms ankomst till Palestina fört med sig romersk latin, men Gud valde inte detta språk i vetskap om att det påvliga Rom skulle kämpa mot hans sanning. Gudomlig inspiration överfördes och spreds därför korrekt endast på hebreiska för det gamla förbundet och på grekiska för det nya förbundet. Det tillfälliga övergivandet av dessa två språk, länge ansedda som "döda" i västerländsk kultur, utnyttjades av Gud som tillät djävulen att placera fel i de olika versionerna av deras översättningar. Gud visste hur man klokt skulle utnyttja dessa falska översättningar, eftersom han i förväg visste att protestantismen och institutionell adventism skulle avfalla, och byggde därför adventisternas trosprov från 1843 och 1844 på en falsk översättning av versen i Daniel 8:14 som förväntan om Kristi återkomst baserades på. Således, med rätta, efter att ha spytt upp institutionen 1994, kunde Jesus säga till denne religiöse budbärare: " *Du vet inte att du är eländig, **fattig** , ömklig, blind och naken .* " Att han byggt hela sin erfarenhet på falska översättningar av Bibeln gör honom i praktiken till " *fattig* " medan han trodde sig vara rikt välsignad av Jesus och gav sina dogmer och profetiska tolkningar värdena " *rikedom* ". Gud hade också tillåtit det orättfärdiga tillägget av ordet " *dag* " i två verser som, korrekt översatt, sa " *på den första sabbaten* ". Denna förvrängning av originaltexten i Apostlagärningarna 20:7 och 1 Kor. 16:2 har gjort det möjligt för protestantiska kristna att bibliskt och vilseledande rättfärdiga den religiösa sammankomsten på den " *första ~~dagen i veckan~~* ", medan texten betecknar " *den första sabbaten* " i den månad som berättelsen berör. På grekiska har ordet " *sabbat* " och " *vecka* " samma rot; vilket kan förklara översättarens förvirring. Men hans tillägg av ordet " *dag* " är orättfärdigt och kan bara förklaras med en djävulsk inspiration som är avsedd att fånga falska troende i de sista dagarna av den jordiska historien. Gud är angelägen om att upplysa sina utvalda och han hindrar inte djävulen från att bedra dem han dominerar, inspirerar och leder. Under omständigheter som han bestämt överlämnar sanningens Gud sina skapelser till lögnens och blindhetens makt, som han säger i 2 Tess. 2:11. Efter att ha sagt detta ska vi nu undersöka varför vi måste närma oss Bibeln " *med fruktan och bävan* ", som när vi närmar oss Gud personligen för att tjäna Honom.

För att förstå denna karaktär och gudomliga natur hos den Heliga Bibeln måste vi ta hänsyn till flera uppenbarade ting.

Liknelsen om vingårdsmännen uppenbarar och sammanfattar Guds plan, som i denna liknelse representeras av herren som lämnar och förblir osynlig. Men han sänder sina tjänare till vingårdsmännen för att rikta sina förebråelser mot dem. Vingården är frälsningsverket som organiserats av Gud; vingårdsmännen är de officiella institutioner som ansvarar för att presentera frälsningserbjudandet,

nämligen, i det gamla förbundet såväl som i det nya, de upproriska religiösa prästerskapen; leviterna i det gamla förbundet; och de fallna pastorerna inom protestantismen och adventismen, i det nya förbundet. Modellen för uppfyllandet gäller det gamla förbundet, och det ögonblick då vingårdens herre lämnar motsvarar det ögonblick då Israel inte längre vill ledas direkt av Gud, utan av en kung, liksom de andra hedniska folken på jorden. När herren har lämnat, i sin frånvaro, föraktar vingårdsmännen vingården och Gud sänder sina profeter för att tillkännage sina förebråelser för sina ovärdiga vingårdsmän som dödar dem en efter en. Således förgås ett stort antal profeter, dödade av de judiska myndigheterna som inte accepterar de förebråelser som Gud riktar. Sedan sänder han sin Son, sin ende son, som de ska behandla på samma sätt och genom detta sista mord bevisa att de är obotligt ovärdiga att leda det gudomliga frälsningsverket. Och Jesus finner ett sätt att få den gudomliga domen uttryckt av de skyldiga själva, som står inför honom, enligt Matteus 21:41: "*De svarade honom: Han ska eländigt förgöra de olyckliga människorna, och han ska arrendera ut vingården till andra arrendatorer, som ska ge honom avkastningen vid skördetiden.*" Dessa andra arrendatorer kommer att vara de verkligt omvända hedningarna som, kallade, kommer att bli hans utvalda, fram till världens slut som präglas av hans härliga återkomst som förväntas våren 2030.

I en enda liknelse har Jesus just sammanfattat hela den frälsningsplan som Gud uttänkt. En plan som bygger på en följd av flera på varandra följande faser och som Gud uppenbarar och omsätter i sina två på varandra följande förbund; 1600 år för det gamla förbundet och för skrivandet av den Heliga Bibelns gamla och nya förbund; och ungefär 1930 år för det andra förbundet som i sin tur föll i avfall år 313 och först helt och hållet uppstod ur det genom adventismen som grundades 1843. Sedan avföll även denna officiella och universella adventism sedan 1873 1994 efter att ha förkastat det adventistiska profetiska ljus som jag presenterade för den mellan 1982 och 1991, dagen för mitt officiella avskedande av institutionens ledare.

Allt som just nämnts gäller endast vad Gud gör för att leda till Kristus, som kom för att bekräfta förlåtelsen för de utvaldas synder, återlösta genom hans blod. I det gamla förbundet lärdes detta frälsningsprojekt ut symboliskt och baserat på djurens offerriter. Mysteriet om Guds inkarnation i Jesus Kristus var därför välbevarat och ignorerat i judarnas offentliga religiösa undervisning. Den gudomliga lagen kunde strikt iakttas utan att vigselförrättarens ande verkligen förenade sig med den Gud som organiserade dessa saker. Och det var just när denna situation gällde hela folket, dess kung och dess prästerskap, som Gud bröt sitt religiösa förbund med Israel. Vägranen att erkänna Jesus som sin Messias var den sista droppen som fick hans tålmodis bägare att rinna över och gjorde dem ovärdiga att förbli förvaltare av hans orakel och hans frälsningsprojekt, som vilade på Jesus Kristus. Och som ett tecken på bekräftelse på att hans död markerade slutet på Guds frälsningsplan, sa Jesus på sitt kors: "*Det är fullbordat.*" Detta "*det är fullbordat*" gällde endast Guds personliga handling. Genom att dö, frivilligt, för att betala för sina utvaldas synder, uppfyllde Gud helt sin del av frälsningsplanen. Det var nu upp till hans skapelser att göra sin del genom att anpassa sig till den modell som presenterades i Jesus Kristus. För det gudomliga

förbundet är ett kontrakt mellan Gud och hans skapelse värdig evig död, och syftet med kontraktet är att erhålla gudomlig förlåtelse, som beviljas av Gud endast på villkor av en förändring i den mänskliga kandidatens beteende. Om syndens lön var döden, kunde endast övergivandet av synden erhålla Guds förlåtelse och evigt liv. Och det är just detta övergivande av synden som endast möjliggörs med hjälp av Jesus Kristus, som med rätta förkunnade i Johannes 15:5: "*Ty utan mig kan ni ingenting göra* ." Jesus är därför oundgänglig för att betala det dödliga priset för våra synder men också för att hjälpa oss att sluta synda.

I Matteus 24:4-5, i korta förklaringar till sina apostlar, lyckas Jesus återigen sammanfatta programmet för den kristna eran i några få ord, vilka lyder: "*Låt ingen bedra er! Ty många skall komma i mitt namn och säga: 'Jag är Messias'. Och de skall bedra många* ." Jesus varnar således kristna som gör anspråk på hans frälsning mot falska kristusars förförelse. Uttrycket "*Jag är Messias*" betecknar inte bara den individ som påstår sig vara Kristus personligen; det betecknar också och framför allt institutionella religiösa organisationer som gör anspråk på hans frälsning och auktoritet. Bland dessa finns de katolska, ortodoxa, protestantiska, anglikanska och officiella adventistkyrkorna. De faller alla, en efter en, för att ha bevarat ett arv av den romersk-katolska religionen som går från dess förakt för den gudomliga lag som föreskrivs i Bibeln, till dess förakt för de profetiska uppenbarelser som givits av Jesus Kristus, som förblir levande och trogen sina sanna utvalda, till världens slut, som han lovade och förkunnade i Matt. 28:19-20: "*Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar. Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill ~~tidens~~ slut.*" **århundradet** . » De specifika föreskrifter som Jesus gav är få till antalet och detta förklaras av detta andra uttalande han gjorde i Matteus 5:17-18: "*Tro inte att jag har kommit för att avskaffa lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att avskaffa utan för att uppfylla. Ty sannerligen säger jag er: Tills himmel och jord förgår skall inte en enda jota eller en enda prick i lagen förgå, förrän allt är fullbordat.*" Enligt detta uttalande av den Utvaldes, den kristna kyrkans, överhuvud, måste den gudomliga lagen respekteras tills hans återkomst i härlighet. Detta ord "**lag**" måste därför förstås och identifieras. Vad betyder denna term för en hebré på hans tid? "**Mose lag**", där Gud uppenbarar jordens ursprung, dess gudomliga förordningar, dess offerriter som kommer att upphöra med Messias Jesu Kristi ankomst, och dess profetiska texter, från Jesaja till Malaki. Och bland dem, denna bok, som judarna kommer att underskatta, Daniels bok med dess så viktiga profetior, eftersom Daniel 9 anger årets datum och dagen för Messias försoningsdöd, som Gud utlovat, för hans första ankomst till jorden. Jesu död präglades inte av "*himmelens och jordens försvinnande*", vilket innebär att "**Mose lag**" därför förblev i kraft och krävdes av Gud av kristna vars första element är judar och formas av Jesus Kristus. Den gudomliga lagen måste därför respekteras lika mycket av de hedniska kristna som kommer att omvändas som av judarna i det gamla förbundet. Endast en sak förändras och Gud specificerar det i Dan. 9:27 där Anden talar om Messias och säger: "*Han skall sluta ett förbund med många under en vecka, och mitt i veckan skall han upphöra med slaktoffer och matoffer* ." Det enda som förändras är att sätta stopp för rituella djurdödar som genom hans mänskliga död

har blivit meningslösa, så att behovet av att äta kött försvinner med Jesu Kristi död. För det är bara för att främja lärdomarna från sina offeriter som Gud efter syndaflo den gav människorna tillåtelse att äta djurkött. Genom sin frivilliga död befriar Jesus sina utvalda från syndens fördömdelse och djuren från deras rituella och närande död; två budskap om livserbjudanden åtföljer hans försoningsdöd. Men detta fruktansvärda offer som Jesus Kristus accepterar gör honom ännu mer krävande av dem han frälser. Deras kunskap om hans lag måste vara fullständig, för Gud har inte skrivit något som inte bör läsas.

Liknelsen om vingårdsmännen presenterade Guds visuella frånvaro för oss. Men innan han lämnade sitt folk och lämnade det visuellt, gjorde han dem kunniga alla sina lagar som han hade dikterat för Mose. Gud lämnar scenen, men han lämnar efter sig bibliska texter som avslöjar hans personlighet, hans karaktär och normerna för hans domar. Det är därför vi bara kan känna Gud som frivilligt gömmer sig i osynlighet genom att känna alla hans lagar. Och denna kunskap är, enligt Jesus, villkoret för att uppnå evigt liv; Johannes 17:3: "*Detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och Jesus Kristus, som du har sänt.*" Således, i motsats till uppfattningen hos de kyrkor som hade fallit i avfall, bygger bildandet av de kristna utvalda på läran i "**Mose lag**" som de första omvända hedningarna hänvisades till enligt Apostlagärningarna 15:21: "*Ty Mose har i varje stad i många generationer haft dem som predikar honom, eftersom han läses i synagogorna varje sabbat.*" Förakt för "**Moses lag**" är ett arv från romersk katolicism och ligger till grund för det utbredda avfall som observerades efter Milanoediktet som undertecknades av Konstantin I i ett edikt genom vilket förföljelserna av kristna officiellt upphörde. Den protestantiska reformationen gav inte tillbaka "**Moses lag**" den formativa roll som den främst tillkommer. Den betonade dock vikten av den Heliga Bibeln genom att ta som slogan "Skriften och Skriften allena" och genom att ge denna heliga Bibel rollen som enda stöd för gudomlig frälsning. Paradoxalt nog, i motsats till detta beröm som ges till den Heliga Bibeln, som ett arv från den fallen katolicismen, åt protestanterna dock sådant som Gud förklarade orena till sin natur, just i "**Moses lag**".

Behovet av att läsa Bibeln i sin helhet framstår således tydligt. Och en annan lära bekräftar denna nödvändighet i Upp. 11:3 där Gud utser sin heliga bibel till sina "**två vittnen**". Vad är då ett vittnes roll? I en domstol kommer han för att tippa åtalet i en gynnsam eller ogynnsam riktning. Vittnet framför ett budskap om vad han har sett, men om han själv är offer för misshandel, vittnar han också om vad han har upplevt och lidit av de onda tortyrarnas händer. Gud har således humaniserat sin heliga bibel eftersom även den vittnar till förmån för eller emot människan, beroende på vilken typ av relation hon har med den. Nu är Bibeln inte bara humaniserad av Gud; den är också gudomlig eftersom den bär titeln "**Guds ord**". I Jesus Kristus blev Gud det gudomliga Ordet som kom till jorden för att förklara och uppenbara den osynlige Guden, och efter att ha dikterat för Mose de ord som hans lag förmedlar till oss, har vi tre kompletterande identiteter som uppenbarar den sanna skaparguden.

Således är de utvaldas formande baserad på läran i "**Mose lag**", och Jesu Kristi roll är helt enkelt att utföra det offer som gör det möjligt för honom att frälsa de enda utvalda som "**Mose lag**" har lärt och fostrat, det vill säga förberett

för anpassning till den himmelske Gudens lagar. Vårt accepterande eller förkastande av de domar som Gud uttrycker i " **Mose lag** " avgör vår förmåga att uppskatta normerna för den evige Gudens karaktär.

Symboliskt sett illustrerar de " **två vittnena** " de två förbund som Gud placerar analogt parallellt i sin profetiska vision av programmet för mänsklighetens jordiska religionshistoria. Dessa " **två vittnen** " riktar sig till människor som bildats av den ena och samma läran som ges av " **Mose lag** " och profeterna. Det enda som skiljer dem åt är att det första riktade sig till den judiska identiteten hos " **hebréerna** " i det gamla förbundet och det andra riktar sig till den hedniska eller " **grekiska** " identiteten i det nya förbundet.

Gud ger oss inget annat sätt att upptäcka sin karaktär och personlighet än genom att läsa hela sin Heliga Bibel. Och det är i detta som den kompletterande naturen hos de två förbundens skrifter får sitt fulla värde. Den som förespråkar det gamla förbundet och förkastar det nya förbundets skrifter, fördömer sig själv till att ignorera Guds oerhörda kärlek till sina trogna skapelser. Och på samma sätt missförstår den som bara läser det nya förbundet Guds karaktär, han som är sann kärlek men också oförsonlig, fast och resolut Domare och Rättfärdiggörare.

Vår läsning av Bibeln måste upplevas som en upptäckt av den osynlige Andegudens karaktär. Det är därför jag har talat om ett förhållningssätt till den levande Guden som kräver en helig, sund och god inställning, " *med fruktan och bavan* ". Detta är ett autentiskt kärleksfullt förhållningssätt. Att upptäcka Guds karaktär är bara värt besväret om vi är villiga att acceptera alla dess former och är villiga att anpassa oss till den och följa dess normer. Utan detta tankesätt är det att läsa Bibeln en dom mot oss själva, eftersom en relation med Gud då blir omöjlig, och vår läsning kan inte bära någon nyttig frukt.

Vikten av förberedelse genom undervisning i " **Mose lag** " gör den omskurne juden till den ideala kandidaten för den frälsning som Gud föreslagit. Han utgör, efter Jesus Kristus, den mänskliga förebild som frälsning i Kristus fortfarande föreslås idag och fram till slutet av nådens tid som kommer att föregå världens slut med några månader. Han var, i den kristna historien, den förste som blev upplyst om den rättfärdiggörelse som Jesus Kristus förde med sig och han kommer, vid slutet av den värld som vi är på väg mot, att vara bland de sista att dra nytta av det gudomliga nåderbudande som Gud erbjuder i sitt namn. Den första förföljaren av den kristna tron var en jude av nationen Israels ras; den siste förföljaren kommer att vara en kristen. Omvändelsen av denne första judiske förföljare, som träder in i Jesu Kristi tjänst, profeterar den slutliga omvändelsen av de sista judarna som kan återlösas genom Jesu Kristi blod. Den gudomlige Kristus ändrar suveränt hans namn från Saul till Paulus. Och denna möjlighet att ta emot den kristna tron erbjöds sanna, uppriktiga och trogna judar genom etableringen av sjundedagsadventisterna sedan 1873 och även innan dess, som omkring 1840, gav den messianska judevargen, kallad den vandrande juden, bevis på det. I denna era som präglades av två på varandra följande trosprov kunde judar som höll Guds sabbat ta emot Jesus Kristus och samtidigt vägledde Gud trogna kristna till sjundedagssabbaten, efter den 22 oktober 1844.

Det är därför den vikt som sjundedagsadventisterna gav tillbaka år 1873 till " **Moses lag** ", vilket rättfärdigar dessa gudomliga profetiska ord som citeras i

Upp. 3:10: " **Se, jag skall låta dem av Satans synagoga komma och tillbe inför era fötter och inse att jag har älskat er.** " På detta datum år 1873 bekräftar Jesus återgången till den apostoliska sanningen genom att säga till den tidens välsignade adventism i vers 11: " **Jag kommer snart. Håll fast vid det du har, så att ingen tar din krona.** " På detta datum år 1873, definierat av termen adventistväntan på " *1335 dagar* " som citeras i Dan. 12:12, var Guds ideala utvalda därför den jude som blev sjundedagsadventist eller omvänt den kristne som antog sabbaten och läran i " **Moses lag** ". Men ack, med tiden blir människor... ersätts och de prövade troendes tro ersätts av de oprövade människornas tro. Detta är vad som förklarar den systematiska kontinuerliga driften av religiösa organisationer som är välsignade av Gud endast för en tid; den tid då Gud prövar och sätter sina tjänares tro på prov.

Motsatser i absoluta termer bekräftar budskapen riktade till " *Filadelfia* " och sedan till " *Laodicea* " det andliga drama som orsakas av tidens förlängning. Så mycket som " *Filadelfia* " välsignas och erkänns av Jesus Kristus som värdig sin himmel, blir " *Laodicea* " omvänt outhärdligt för honom till den grad att han måste " *spy* " det. Och förklaringen till dessa motsatser ligger i tidernas förändring och därmed i förändringen av de berörda adventisttjänarna.

När vi har lärt oss lärdomen kan vi förstå att Gud i den " *laodikeiska* " eran bara kan erkänna som sina utvalda de adventister som presenterar och bär de värderingar som välsignades i " *Filadelfia* "-eran. Den broderliga kärlek som betecknas med detta namn " *Filadelfia* " möjliggörs endast av kärleken till sanningen som uttrycker kärleken till Gud själv. Här finner vi den vikt som de utvalda ger hela Bibelns uppenbarelser eftersom Gud förblir osynlig och uppenbarar sig för sina tjänare endast genom de som är skrivna i hans heliga Bibel.

Å andra sidan, i djävulens läger, fångar mirakulösa uppenbarelser falska troende och demoner manifesterar sig på olika sätt som ljusets änglar och även som mörkrets änglar.

I den välsignade sista dagars adventismen äras och upphöjs den protestantiska sloganen som föddes på 1500^{-talet}, "Skriften och Skriften allena", likaså fullbordas reformationens verk som påbörjats sedan dess.

Det framgår av denna studie, som rör hela Bibelns betydelse, att det inte finns någon anledning att motsätta sig " *lagen och tron* ", eftersom de behandlar två olika och kompletterande ämnen. " *Lagen* " lär och " *tron* " frälser den som blir undervisad. I det gamla förbundets lära saknas ordet " *tro* " nästan helt. Men profeten Habackuk citerar det i Hab. 2:4: " *Se, hans själ är upprymd, den är inte rättrådig i honom; men den rättfärdige skall leva genom sin tro.* " Och i det nya förbundet bekräftar Hebreerbrevet den frälsning som uppnås genom de utvaldas tro som Gud utvalde under det gamla förbundet, eftersom Hebreerbrevet 11 är helt ägnat åt detta tema om tro och tar upp uttrycket " *det är genom tro som...* " i början av 18 verser. Författaren citerar 18 personer utvalda av Gud i det gamla förbundet, från början av livet på jorden med den rättfärdige Enok, som togs upp levande till himlen av Gud, till den sistnämnda, som är en kvinna, prostituerade Rahab, som valde Gud och hans folk när han kom för att förstöra hennes stad Jeriko. Men författaren döljer inte att hans lista inte är fullständig och att många

andra utvalda som Bibeln citerar måste läggas till hans uppräkningslista. Han ger faktiskt några exempel som bekräftar att tro alltid har varit orsaken till frälsning och gudomliga välsignelser.

Kopplingen mellan det nya förbundet och tron förklaras av att läran i "**Mose lag**" ensam inte kan frälsa den mänskliga syndaren. Djuroffren som utfördes fram till den korsfäste Kristus hade ingen kraft att frälsa det minsta mänskliga liv. De hade bara ett provisoriskt värde som endast Jesu Kristi död kunde bekräfta, eftersom de djuriska sonofferna bara profeterade om den gudomliga och fullkomligt mänskliga Kristi död. Erkännandet av Jesus Kristus i hans roll som sonoffer som bar sina utvaldas synder blev också det slutgiltiga provet på tro som gjorde det möjligt för en jude som lärts av "**Mose lag**" att bli frälst genom den nåd som Gud erbjuder sina sanna utvalda i Jesu namn, hans Kristus och hans Messias. Han dog därför slagen för sina utvaldas synder som han bar, och hans fullkomliga gudomliga personliga rättfärdighet gav honom rätten att uppstå sig själv, som han hade förkunnat för sina apostlar i Johannes 10:17-18: "*Fadern älskar mig, ty jag ger mitt liv för att ta det tillbaka. Ingen tar det ifrån mig, utan jag ger det av mig själv. Jag har makt att ge det tillbaka, och jag har makt att ta det tillbaka. Detta är det bud jag har fått av min Fader.*"

Konsekvensen av den frälsningsplan som Gud organiserat och fullkomligt fullbordat i Jesus Kristus är att Gud kan frälsa varje människa i vilken han finner kärleken till sin sanning, eftersom hans erbjudande om frälsning är universellt. Oavsett ditt arv, nationellt eller religiöst, eller din hudfärg, står nådens dörr öppen för dig fram till 2029, om din kärlek till den gudomliga sanningen gör det möjligt för dig att ifrågasätta dessa saker som ärvts genom slumpmässig födelse och inträde i det jordiska mänskliga livet. Ty under himlen och på hela jorden finns det bara en Skapargud som vi måste ära och tjäna i lydnad mot hans heliga lagar som uppenbaras i hela hans heliga Bibel. Den skrevs under en period av 1600 år, mellan början av 1400 ^{-talet} f.Kr. och slutet av 100- ^{talet} e.Kr. Det är för att den konkretiserar "**Guds ord**" som den utgör den gudomliga Skrift som erbjuder evigt liv till hans sanna utvalda; som skiljer sig från de falska genom sin ihärdiga trohet.

Vad du också behöver förstå är att de verkligt utvalda är lika få till antalet i det nya förbundet som i det gamla. Och Jesus klargjorde det när han sa i Matteus 22:14: "*Ty många är kallade, men få är utvalda.*" Och om det finns "*få utvalda*" beror det på de karaktärskriterier som Gud kräver av sina utvalda. I Hesekiel 14 ger han oss som exempel bara tre namn: "**Noa, Daniel och Job**" och specificerar vidare: "*de skulle varken frälsa son eller dotter, utan bara de skulle bli frälsta... de skulle frälsa sina själar genom sin rättfärdighet.*" Frälsning möjliggörs endast genom överensstämmelse med den standard som definieras i "**Mose lag och tro**" på Jesu Kristi försoningsoffer. Vi är långt ifrån den frälsning som falskeligen påstås av ytliga mänskliga massor och skaror som är knutna till flera monoteistiska religioner eller inte, genom traditionens religiösa arv.

Det finns inget mer personligt och individuellt än att läsa Bibeln. Varje mänsklig varelse kan där upptäcka jordens ursprung och allt den innehåller och bär på sig, men den uppenbarar också för oss vårt syndiga arv, vilket ger en mening av lön åt vår första död och åt den "**andra döden**" som upprorsmakarna

lidit efter den yttersta domen. Det är ett säkert faktum att döden, som verkar så naturlig för oss, tvärtom är en onormal sak för Gud och hans heliga änglar, tillfällig, eftersom normen för det gudomliga livet är odödlighet. Och det är denna odödlighet som kommer att förlängas för evigt när den jordiska trons prövning är slut, för de utvalda som återlösts genom det blod som utgjutits av Herren Jesus Kristus, från våren 2030. Bibeln talar om två dödsfall eftersom vårt nuvarande livstillstånd bara är tillfälligt och det slutar med den första döden som vi anser vara naturlig. Endast människor som har tro kan tro på existensen av den " *andra döden* " eftersom den antyder idén om en andra livsform som kommer att vara evig och endast vara tillgänglig för de utvalda som återlösts av Jesus Kristus. Upproriska och otrogna människor kommer att uppstå i slutet av det sjunde årtusendet för den yttersta domen, men bara för att genomgå denna " *andra död* " vars konsekvens är den slutgiltiga förintelsen av den fallna varelsen eller själen. Bibeln uppenbarar nu för oss att frälsningen uteslutande vilar på det frivilliga sonofferet från mannen som kallas Jesus från Nasaret. Det gudomliga ursprunget till hans födelse gav hans köttsliga död ett exceptionellt värde som, överfört av honom som den " *nye Adam* ", gynnar genom arv till hans återlösta utvalda. Efter att ha besegrat synden i ett kött liknande hans utvalda, lämnade Jesus dem detta budskap: Ni kan segra som jag har sekrat. Men även här är det vår individuella natur som gör att vår läsning av Bibeln bär evig frukt av odödlighet eller inte.

Majoriteten av dem som påstår sig vara frälsta i Kristus förkastas av Gud på grund av sin okunnighet om den lilla vikt de tillmäter de skrifter som uppenbaras i det gamla förbundet. Och jag kan vittna om detta, för trots att jag läste hela Bibeln 1975 förblev mina studier av Uppenbarelsboken som uppenbarades för Johannes helt fruktlösa. Mitt sinne var låst av Gud och han låste upp det först 1980, efter mitt dop i Sjundedagsadventistkyrkan i Valence-sur-Rhône i södra Frankrike. Jag hade uttryckt min kärlek till dess bibliska sanning, men nycklarna till att förstå det gavs mig endast av det adventistiska budskapet, trots dess ursprungliga ofullkomligheter. Att förstå Uppenbarelsboken besatte mig, men bara Daniels bok kunde belysa den. I min läsning av hela Bibeln hade jag läst den här boken men utan att behålla något från den, tills jag döptes i Jesu Kristi namn i denna adventistkyrka, den äldsta av alla som etablerats i Frankrike. Lärdomen som Gud gav framträder i denna erfarenhet och den ifrågasätter denna underskattning av de bibliska texterna i det gamla förbundet. Och namnen som dessa två böcker bär, " **Daniel och Uppenbarelsboken** ", bekräftar de allvarliga konsekvenser som denna underskattning kommer att medföra för dem som gör misstaget att begå den. " **Daniel** " betyder: Gud är min domare; och " **Uppenbarelsboken** " betyder: Uppenbarelsboken. Lärdomen är denna: för att få tillgång till Uppenbarelsboken **bedöms den som kallas av Gud som värdig eller inte att få tillgång till den. Och denna värdighet erkänns av Gud för dem som inte underskattar " Daniels bok ", Första Moseboken och alla böcker i det gamla förbundet, med början med " Mose lag ", som inkluderar de första fem böckerna i den heliga Bibeln.**

Denna viktiga lärdom ges oss återigen av Gud från den första versen i Uppenbarelsboken 1: " *Jesu Kristi uppenbarelse, som Gud gav honom för att visa sina tjänare vad som snart måste ske, och som han genom sin ängel*

kungjorde för sin tjänare Johannes ..." " Jesu Kristi uppenbarelse " är " **given** " av skaparen " **Gud** ", **inspiratören till texterna i det gamla förbundet, inklusive först " Daniels** bok ". Endast genom att läsa hela Bibeln kan man få en god uppfattning om hans roll. För uppdelningen i två förbund döljer enheten och kontinuiteten i det frälsningsprojekt som Gud lanserat. Det är så termen " **kvinn**a " som används i Uppenbarelsboken får den betydelse som Gud andligt gav till " **kvinnan** " som Eva skapade av ett av Adams revben, och själv var hon Kristi avbild. " **Kvinnan** " profeterar " **den Utvalde** ", de utvaldas kyrka som Jesus Kristus återlöste. Och vi vet att dessa utvalda har blivit utvalda sedan Adam och Eva, vilket är anledningen till att " **kvinnan** " i Upp. 12 representerar urvalet av de utvalda baserat på kontinuiteten i den bibliska läran som ges av Jesu Kristi " **tolv apostlar** ", själva arvtagare till den lära som mottagits av de " **tolv hebreiska patriarkerna** ", och föregångare till den lära som fördes vidare av de sista sjundedagsadventisterna, symboliserad i Upp. 7 av " **tolv stammar** " som bär vissa namn som Gud valt bland namnen på de hebreiska patriarkerna. Uppenbarelsboken skildrar det påvliga Rom; en annan " **kvinn**a " som är sant djävulsk, men kan bära namnet " **kvinn**a " i den utsträckning att hon antar utseendet och rollen av en kristen kyrka. I Upp. 17:5 tar Gud bort tvivlet om henne genom att avslöja detaljer om hennes personlighet och genom att tilldela henne namnet " **det stora Babylon, moder till jordens skökor** ". Denna uppenbara kyrkliga roll kopplar henne till " **kvinnan Isebel** " i Upp. 2 som " **undervisar mina tjänare** ", säger den gudomliga Anden som heter Jesus Kristus.

Detta visar att det bara finns ett sätt att läsa Bibeln väl och många andra, men förgäves.

De brinnande sommarnätterna

Under den senaste timmen har jag noterat den våldsexplosion som riktar unga människor av utländskt ursprung i Frankrike, främst nordafrikanska eller svarta, mot de nationella säkerhetsmyndigheterna. Händelserna har sitt ursprung i döden av en 17-åring vid namn Nahel, som dödades av en polis efter en smitningsolycka efter en enkel trafikkontroll. Överraskad av fordonets fortstartande drog polismannen fram sitt vapen och sköt den unge återfallsförbrytaren och dödade honom. Händelsen inträffade runt klockan 9:00 på tisdagen den 27 juni, och sedan dess har nätterna den 28, 29, 30 juni och sabbaten den 1 juli ^{präglats} av bränder och attacker mot polisstationer och andra byggnader och fordon. Handlingen överträffar i intensitet allt som har åstadkommits tidigare hittills. Den berör alla större städer i Frankrike och dess huvudstad Paris. Jag tror att jag kan identifiera dessa handlingar som en konsekvens av en ökad frihet som Jesus Kristus gav demonerna. För detta noterar jag ett tecken. Den sista dagen av lugn var den 26 juni, då siffran 26 var numret för Guds namn "YaHweh" eller det tal som erhålls genom att lägga till de fyra hebreiska bokstäverna och siffrorna som utgör det, nämligen Yod, Hey, Wav, Hey. Följande dag, den 27 juni, utbröt våldet. Befrielsen av de onda änglarna är gradvis och därför av progressiv

intensitet. Ukrainas och Rysslands inträde i krig markerade en fas av detta den 24 februari 2022, men redan före detta krig hade förbannelsen från den globala Covid-19-epidemin signalerat början på denna befrielse av onda demoner.

De otrognas Frankrike betalar idag med dessa nattliga eldar för sina förbrytelser mot Skaparguden. Dess nya ateism, buren av en välkomnande, hänsynslös humanism, lider konsekvenserna av sina handlingar. Det franska folket har länge förblivit dövt för varningarna från FN-partiet, det tidigare Nationella Fronten, numera RN, eller Rallye Nationale. Men Frankrikes befolkning är nu så splittrad och består av människor från jordens fyra hörn att dess enighet har blivit en omöjlig sak. Den nationella enighet som dess nuvarande ledare önskar är inte längre uppnåelig. Frankrike befinner sig i bilden som beskriver tillståndet " *det stora Babylon* " i Upp. 18:2: " *Och han ropade med hög röst och sade: Fallet, fallet är det stora Babylon! " **Hon har blivit en boning för demoner, ett tillhåll för alla orena andar, ett tillhåll för alla orena och avskyvärda fåglar*** . "Människor är envisa och egensinniga, men fakta är ännu mer så än de är, och handlingar får förr eller senare sina oundvikliga effekter. Och religiösa splittringar är särskilt orsaken till omöjligheten att föra människor samman, och Gud, lika mycket som djävulen, vet hur han ska utnyttja denna situation för att förbanna mänskligheten och provocera fram rykande och blodiga konflikter. Lägg märke till det dubbla omnämmandet av termen " **oren** " i denna vers, vilket kännetecknar de religiösa andliga valen och de humanistiska sekulära valen hos västerländska folk.

Samtidigt fortsätter kriget i Ukraina, med händelser som jag inte kommer att kommentera eftersom de inte kommer att förändra de fakta som Gud profeterat om. Men det ryska motståndet tvingar USA att ytterligare intensifiera nivån av vapenleveranser till Ukraina. Några steg till, och det profeterade världskriget kommer att bli oundvikligt och anta en verklig, aktiv form. Men om Frankrikes arv konsumeras av dess upproriska invandrare, hur ska Frankrike då kunna möta utmaningen att återupprusta sig? Den förödelse och katastrof som orsakas i vår nuvarande situation kommer inte att gynna detta projekt, och det kommer att befinna sig hjälplöst inför den framtida ryska invasionen som profeteras i Dan. 11:40. Det måste noteras att våldet som drabbar Frankrike dessa dagar är en direkt följd av det franska folkets val, två gånger i rad, för valet av president Emmanuel Macron, på grund av deras avvisande av kandidaten för Nationella fronten eller Nationella samlingen, Marine le Pen. Mellan två ideologiska val kommer Gud alltid att stödja den som tar hänsyn till sina värderingar mest. I detta fall är det nationella valet mer intelligent och klokt än det globalistiska valet, vilket reproducerar " **Babels torn** "-syndromet. Men okloka och ointelligenta val producerar i slutändan de beklagliga frukterna av rasliga, etniska och religiösa konflikter; detta bekräftas av nuvarande handlingar, som främst äger rum i Frankrike. Men andra länder kommer i sin tur att påverkas och falla offer för dessa saker av identiska skäl: de etniska och religiösa blandningar som kännetecknar nästan alla västerländska samhällen.

Det republikanska Frankrike trodde länge att det kunde undvika konsekvenserna av kommunitarismen genom att gynna valet av nationell integration för sina historiska invandrare. Men idag bevisar fakta att dess

illusioner var ogrundade, eftersom kommunitarismen, oavsett om den erkänns eller inte, är den naturliga konsekvensen av grupperingen av liknande människor som förenas samhälle för samhälle. I tillräckligt antal kolliderar medlemmarna i dessa samhällen med olika samhällen, och lärdomen av detta lärdes av exemplet från samhällets erfarenheter i USA, där naturlig rasism efter andra världskriget motsatte sig gäng av grupper, puertoricaner, svarta och vita. Men västerlänningar lär sig ingenting och drar inte mer nytta av sina tidigare erfarenheter än av de lärdomar som Gud ger i sin heliga bibel. De förblir döva och blinda och fortsätter envist i sina dåliga val.

Fransmännen har ett sådant förakt för religion att de inte i tid kunde bedöma faran som det innebar att välkomna religionen islam. För till skillnad från den kristna religionen, som idag ger män möjligheten att välja den, tillskrivs religionen islam från födseln alla människor som föds på muslimska länders mark. Religion påtvingas där nationellt. Och denna princip kolliderar med republikanska normer, som också påtvingas nationellt alla som är födda och lever på västländers mark. Tiden är därför inne att visa att dessa två skyldigheter är motsägelsefulla och olösliga, men oförenliga med varandra. Nu råder visdom ett par som inte kommer överens eller inte längre kommer överens att separera; hur mycket mer nödvändig är inte denna separation när uppdelningen bygger på nedärvda värderingar djupt rotade i mänskliga sinnen. När de inte hörde denna visdom, envisades representanterna för den franska republiken eftersom de trodde att de kunde uppnå det omöjliga, vilket endast tillhör Gud, inte människor, och ännu mindre dem som motsätter sig honom.

Frankrikes femte ^{republik} bär idag frukten av 40 års humanistisk rådgivning från dess psykiatriker och psykologer. De är ansvariga för de order som ålagts nordafrikanska föräldrar som bor i Frankrike, och som förbjuder dem att straffa sina barn med kroppsstraff, vilket alltid har gett goda resultat i deras hemland. Som ett resultat är deras upproriska och aggressiva beteende idag helt enkelt en konsekvens av denna oförmåga att korrigera sina barns upproriska karaktärer. Och genom att glömma detta ansvar från sin republik har president Macron mage att skylla upproriska unga brottslingars handlingar på sina föräldrar. Föräldrar som därmed fann sig benägna att bli anklagade av sina egna barn inför republikens domare. De bevittnade därmed utvecklingen av sina barn som, alltmer upproriska, inte längre lydde dem. Orättvisor har hopat sig för vissa föräldrar, dubbla offer för republikanska värderingar. Men vi får inte glömma att hatet som kändes av unga invandrare eller fransmän med invandrarursprung drivs av vissa föräldrar som själva var fyllda av hat och förbittring mot Frankrike. Men oavsett hatets ursprung utnyttjar Gud det idag för att straffa republiken, som han med rätta anser vara en syndig regim. Och de mentala överdrifter som har lett till legitimeringen av homosexualitet idag, fördömt på senare tid av samma nation, bekräftar bara denna syndens natur.

Frankrikes olycka ligger också i dess organisations bedrägliga framtoning. På tv visar programmen debatter som leds av journalister som ger vårt samhälle ett bedrägligt sken av folkmakt. Men vad är sanningen? Allt detta blah-blah-blah är vilseledande och meningslöst eftersom den unge presidenten med full makt, inför de problem som uppstår, kommer att vara ensam om att fatta beslut som

genomförs av sin regering. Ett helt folks livsöde placeras således dumt nog i händerna och huvudet på en enda man, ung och oerfaren dessutom, och vi kan skratta eller gråta åt det, men samma folk kritiserar utländska diktaturer och skryter med sin demokratiska regim, som i första hand bara lurar sig själv.

Detta nuvarande bittra test för Frankrike påminner mig om det straff som slutligen föll över Jerusalem år 586 f.Kr., när kung Nebukadnessar för tredje gången kom för att anfälla det; detta efter 11 års motstånd mot profeternas inbjudningar som Gud sänt till kung Sidkia så att han skulle gå med på att underkasta sig den plan som Gud beslutat. Efter två års belägring besegrades den judiske kungen, staden intogs och många män dog och andra deporterades i sin tur till Babylon. Sidkias söner slaktades framför hans ögon och han själv blev blind, hans ögon brändes av eld. Det är därför jag vet att det nuvarande testet för Frankrike bara är början på de verkliga smärtor som Gud fortfarande har i beredskap för landet.

Sann och falsk helgelse

Ord har en precis etymologisk betydelse, men deras användning kan ha en absolut motsatt betydelse beroende på om de används för att definiera en sann betydelse eller en falsk betydelse. Och ordet helgelse undgår inte denna universella regel att allting har sin absoluta motsats. Den etymologiska betydelsen av ordet helgelse är att avskilja, men fallet med aposteln Judas Iskariot, som valdes av Jesus liksom hans elva andra apostlar, bevisar att helgelse inte bara representerar avskiljandet av det som är gott i Guds dom. Jesus säger detta i Johannes 6:70-71 där vi läser: "*Jesus svarade dem: Har inte jag utvalt er tolv? Och en av er är en djävul!*" Han talade om Judas Iskariot, Simons son; ty han skulle förråda honom, eftersom han var en av de tolv .

Det finns därför en god och en dålig helgelse, en sann, men också en falsk, som kan bedra människor och leda till att de förlorar sin själs frälsning.

Från början av sin jordiska skapelse helgade Gud den sjunde och sista dagen i veckan, som markerar rytmen i vårt liv, till vila. Denna helgelse av den sjunde dagen placerades under tecknet av fullkomligheten och fullheten av en tidsenhet som Gud tänkt ut. Allt han befäller och genomför är av denna perfekta typ. Men när denna helgelse gäller människor, arvtagare till Adams och Evas synd, framträder motsatta former av helgelse. Denna tanke kommer att låta oss bättre förstå budskapet som Gud ger i Daniels bok, där ordet "**helgon**" betecknar alla dem som påstår sig vara Gud skaparen i de två förbunden. Men för att tydligt markera slutet på det gamla förbundets regim betecknar Gud israeliterna i detta förbund som han bröt, med termen "**syndare**", i Dan. 8:23: "*Och i slutet av deras välde, när syndarna **är** förtärda, skall en fräck och listig kung uppstå.*" Dessa profetiska ord uppfylldes år 70, när den armé som sändes av den romerske kejsaren Vespasianus kom för att förstöra "**staden och helgedomen**" i Jerusalem, vilket bekräftade tillkännagivandet i Dan. 9:26: "*Och efter sextiotvå veckor skall en Smorde utrotas, och han skall ~~inte ha någon som kan ersätta~~ honom.* **Folket**

som har en ledare som kommer skall förstöra staden och helgedomen." ***helighet***, och dess slut skall komma som med en översvämning; det är beslutat att förödelsen skall vara till krigets slut. "Det är denna romerska regim som, omvänd under den fred som Konstantin den store införde år 313, år 538 skulle bli den romersk-katolska påvliga regim som skulle vara denna ' ***fräcke och listige kung*** '. Det är därför till honom, enligt Dan 7:25 och 8:12, som de sanna ' ***helgonen*** ' skulle överlämnas för sin olycka och sitt gudomliga straff under den kristna eran. Vilka är då de ' ***helgon*** ' som profetian riktar in sig på? De är människor som i all god tro, lurade av stundens skeenden, sväljer de religiösa lögner som lärdes ut på sin tid. Bibeln är då knappt tillgänglig och de mänskliga massorna utsätts för de påståenden som prästerna gör gällande som kom från Rom där den kristna tron utvecklades efter att ha formats i Jerusalem. Under dessa tidiga dagar spreds den kristna religionen muntligt, vilket underlättade underkastelse för människor som påstod sig tjäna den fruktade och allsmäktige himmelske Guden. Det var därför på grund av folkets okunnighet som den romersk-katolska religionens religiösa lögner kunde förföra folkmassor av vidskepliga människor som dittills hade hängivit sig åt sina olika hedniska former. Och vana vid..." Mot denna hedendom gjorde dessa människor föga motstånd mot denna andra hedniska version som Rom presenterade för dem i den ende Gudens namn. Undergiven i allt sina kungar, när kungen konverterade till den kristna tron, följde hela folket och var tvungna att följa kungens val. Så etablerades den romersk-katolska religionen i de väst- och östeuropeiska kungadömena. Inkonsekvenserna i den katolska läran kunde inte identifieras av människor utan att hänvisa till den Heliga Bibeln, som endast avskrivarmunkar hade tillgång till, och även då, i separata fragment, aldrig eller sällan i sin helhet.

Ordet tro syftar ursprungligen på den tillit som sattes till de **sanna** värderingar som Gud lärde ut. Och i denna bemärkelse blev tron möjlig och levande först på 1500-^{talet}, när den Heliga Bibeln, som då trycktes i stora mängder, kom att presentera sitt vittnesbörd. Och följaktligen, i ett fördömande av den falska romersk-katolska tron, drog den reformerta tron, som protesterade, över sig romarnas och kungafamiljens sataniska vrede. Detta resulterade i blodiga och grymma "religionskrig". Sedan, efter den franska revolutionen och dess två terrorattacker i juli 1793 och juli 1794, kom det fria tänkandet, till och med ateismen, långsamt men säkert att ersätta den sanna och falska tron. Mänskliga sinnen formas av de saker de upplever. Även tiden för trosproven 1843 och 1844 vittnar om det lilla intresse som officiella kristna religioner, av alla slag, har visat för den levande Gudens heliga skrivna ord. Antalet människor som deltog och trodde på Kristi möjliga återkomst avslöjar det sorgliga tillståndet i tron hos människorna på den tiden. I hela USA:s territorium räknade Gud omkring 30 000 och efter det andra testet, på morgonen den 23 oktober 1844, behöll han bara 50. Det **sanna Tron** var därför på väg att försvinna helt till förmån för **falsk tro** och ateism som i sin tur skulle ersätta den.

Att tala om sann och falsk tro är bara meningsfullt när de berörda människorna är fundamentalt religiösa; och detta var fallet innan den nationella ateismens födelse i Frankrike. I detta nya sammanhang har ordet tro fått betydelsen av övertygelse och tillit som människan kan ha till vem som helst eller

vad som helst. I denna nya betydelse är trons objekt inte längre Guds skrivna ord, utan den form som godkänts av människor för deras typ av samhällskultur. Och i detta fall kan Guds tjänare, utan att missta sig, beskriva alla kulturer som människor anammat som falska eftersom de inte överensstämmer med det som Gud föreskriver i sin heliga bibel. Våra moderna samhällen har inte uppfunnit någonting, utan ärvt allt, från hedniska, grekiska och romerska förebilder. Våra nuvarande värderingar är deras, och endast den tekniska vetenskapens framsteg är nya.

Är det möjligt och nyttigt att försöka övertyga och omvända en människa som vägrar att tro på existensen av den ende skapande Guden? Nej, absolut inte. För han kommer att förkasta de bibliska argument vi kan presentera för honom. Och för att förklara varför saker och ting, kommer han att hitta eller uppfinna förklaringar som passar honom. Guds tjänare noterar sedan denna paradox hos den icke-troende: han vägrar att tro på den ende skapande Guden och hans bibliska uppenbarelsen men visar stort intresse för antikens grekisk-romerska samhällen, från vilka han hämtar sin modell för filosofisk kultur och tanke. Den falska kristna tron som överlevde ateismen var också ett offer för dessa ärvda hedniska kulturella tankar. Antagandet av dogmen om själens odödlighet är ett tydligt bevis på detta, eftersom den ärvts från den grekiske filosofen Platons sinne, som inte kunde vara mer hednisk. Men låt oss tacka Gud för att, på grund av detta tecken, falsk religion redan är identifierbar för en uppriktig protestant som prioriterar Guds ord i trosfrågor. Ett annat ännu kraftfullare tecken kom med återställandet av utövandet av den sanna sjundedagssabbaten, vilket gäller vår nuvarande "lördag", och det är bra för dig att denna dag säger dig: Jag är den heliga dag som Gud avsatt för hans och hans utvaldas vila. För sedan 1843, början på adventisternas trosprov, och mer exakt sedan 1844, har denna återställelse krävts av Gud, så att utövandet av "söndagen", den första dagen i den gudomliga tiden, utgör tecknet eller "*odjurets märke*" som religiöst bekämpar den sanning som Gud etablerat. Bortsett från den Heliga Bibeln och dess uppenbarelsen är allt annat falskhet och lögn.

Efter att ha diskuterat den sanna och falska tron som manifesteras av religiösa människor, kan vi i sin tur definiera sann och falsk helgelse. För paradoxalt nog fäster återigen den människa som bär den falska tron stor vikt vid helgelse. Ingen på jorden fäster lika stor vikt vid "helgon" som utövare av den romersk-katolska religionen. Dessa helgon dyrkas legitimt för dem eftersom den påvliga ledaren och den romerska kurian tillskriver en person helighet genom den katolska kanons röst. Under den forntida hedendomens tid agerade människor på samma sätt eftersom de konstruerade sina gudomligheter och valde bland dem de föredrog. Och dessa saker har försvunnit, huvudsakligen bara i våra västerländska samhällen eftersom dessa sedvänjor fortfarande vidmakthålls i öst idag. Men observera att, bortsett från stödet som i väst baseras på namnen på de personer som uppenbaras i den heliga Bibeln, är den religiösa principen den hos dessa folk som officiellt har förblivit hedniska.

Bibeln säger till de heliga: "**Sträva efter helgelse** ...", vilket betyder att de måste få den från Gud och inte på något sätt kan tillskriva den sig själva. Men genom att säga "**sträva efter**" ger Anden människan initiativet i hennes

tillvägagångssätt. För det är hennes val att behaga Gud som gör att hon kan uppnå denna gudomliga helgelse. Genom att klargöra det mörker som täcker mänskligheten idag, kan den som Gud " **helgar genom sin sanning** " lätt identifiera **sann och falsk** religiös helgelse. **Sann helgelse** är uppenbar genom kvaliteten på den relation som etableras mellan Gud och hans utvalda. Han uppenbarar sig för honom och låter honom verkligen " **känna** " honom. Och denna **helgelse** konkretiseras genom tillgång till hans gudomliga ljus, hans gudomliga tanke, hans gudomliga uppenbarelse. **Sann helgelse** är därför till sin natur oefterhärmlig, till skillnad från **falsk** helgelse, som enbart förlitar sig på godtrogenheten hos dem som den föreslås och presenteras för. Ty människan görs ansvarig för sina val, och om hon visar sig kapabel att förkasta det vittnesbörd som Gud presenterar genom sin Bibel eller sina utvalda tjänare, kan hon lika gärna vägra att tro på religiösa påståenden som endast görs av människor. Frågan uppstår då, men varför gör hon det inte? Svaret är, för att hon inte kan. För genom att förkasta Gud berövar hon sig själv det enda sättet att identifiera de gärningar som djävulen och hans himmelska och jordiska, änglalika och mänskliga hantlangare styr. Efter att ha förkastat Gud för att bevara sin frihet, behärskas den icke-troende av djävulen som ger näring åt hans tankar. Han befinner sig därför i ett slaveri som är omöjligt för honom att identifiera. I sin hjärna blandas och smälter hans mänskliga tankar och sataniska tankar samman, men ignorerar detta yttre intrång tillskriver han sig själv allt som hans tankar producerar. Det är detta Jesus ville fördöma genom att frammana syndens slaveri i vilket djävulen har hållit människan fången sedan Adam och Evas fall. Det är lätt att identifiera fienden som kommer fysiskt och visuellt utifrån, men det är svårare, och för den icke-troende omöjligt, att identifiera fienden som attackerar honom inifrån hans hjärna.

Att tala om sann och falsk helgelse leder mig därför till att ställa dessa två saker mot varandra: helgelse, de utvaldas del, och besittning, de fallnas del. För den falska helgelse som människan påstår sig vara beror endast på att hennes ande är innehavd av djävulen som inspirerar och ger henne näring. Men naturligtvis krockar mitt budskap med mänskliga fördomar som ger ordet besittning endast till fall där onormala, ohälsosamma eller andra beteenden observeras. Det är en fälla för icke-troende och det har fungerat utmärkt sedan syndens början. Men besittning är ett faktum som berör människor sedan början av deras skapelse av Gud. Ursprungligen, skapade till Guds avbild, var de besatta av den gudomliga Anden. Efter synden överlämnades samme Adam till djävulen för att bli besatt av honom. Det är därför människan bara har valet mellan två andliga ägodelar; Guds eller sin fiendes djävulen är, mellan YaHWéH och Satan, två magneter mellan vilka mänskliga ägodelar attraheras enligt deras eget val som är olika för varje individ, eftersom det är baserat på deras personliga natur. Dessa två namn bekräftar att för varje livsform existerar den absoluta motsatsen, vilket ger de existensvillkor som ställs under synden en systematisk tillämpning av det binära valet. Anden säger oss sedan genom sina inspirerade helgons mun och skrift: " *Låt ert nej vara nej och ert ja vara ja!* " En formel som perfekt sammanfattar livets villkor från Satans uppror till syndens och syndarnas utrotning. Ty efter de sex tusen åren av utväljande av jordiska utvalda kommer enhällighet för Gud att

etableras; jaet kommer att förbli ja, för evigt, eftersom vägrans nej inte längre kommer att ha någon betydelse. Men detta kommer att gälla och beröra endast de utvalda som har " **sökt** " och erhållit från Gud sin **sanna helgelse** .

Mot slutet av den kristna eran producerade falsk helgelse ateism, och sedan producerade denna ateism i sin tur anarkiskt tänkande som kan identifieras genom dess slagord som togs upp i Frankrike i maj 1968 av den upproriska ungdomen: "Varken gudar eller herrar" och "det är förbjudet att förbjuda". Folket som animeras av detta tänkande blir ostyrligt. Och sedan denna händelse är det detta som förklarar det ständiga missnöjet hos franska väljare, varje gång de väljer en presidentstatschef och för ett politiskt parti till makten. Denna franska erfarenhet låter mig förstå mer än någon annan varför det förbannade ödet har varit obevekligt mot Ukrainas folk, som blev självständigt omkring 1990. Vi måste komma ihåg att det fick sin självständighet genom att lämna Ryssland, placerat i en totalt anarkisk och kaotisk situation. Medan Ryssland senare återfick ordning och organisation under sitt statschefs, Vladimir Putins, styre, har Ukraina, till skillnad från det, burit på och bevarat denna anarkiska natur. Beviset framträder, liksom i Frankrike, i det systematiska störtandet av dess statschefer, alla avvisade för korruption. Men denna situation är logisk eftersom anarki inte kan producera något annat än korruption av mänskliga sinnen. Fäst vid frihet, även på bekostnad av politiskt kaos, har det ukrainska folket starkt förenat sig för att motstå Ryssland, vilket skulle kunna ta ifrån dem deras heliga frihet. Och detta ukrainska folk består av människor av olika ursprung, polacker, ukrainare eller ryska, förenade av deras gemensamma önskan att bevara sin frihet. Mycket skiljer dem åt, men behovet av att försvara deras frihet för dem samman i stunden för att bekämpa den ryska angriparen. Det är denna anarkiska situation som gör att vi kan förstå varför nazistisk ideologi kan representeras där utan att chockera någon. I detta politiska kaos drar sig människor in i sig själva och försöker att inte se vad deras granne, deras granne, deras landsman gör. Genom denna individualism uppmuntrar de utvecklingen av ondska, som kan sprida sig och vinna makt. Och genom att bära denna syndens frukt på grund av den alltför stora libertarianska andan, presenterar Ukraina de frukter som Gud förväntar sig för sin universella demonstration, vilket är syftet med hans skapelse av vår jordiska dimension. Det är därför västerlänningars spontana stöd till Ukraina i dess krig mot Ryssland beror på att de delar samma anarkiska anda. Det är därför inte förvånande att notera att i alla västländer motsätter sig nationella val på ett binärt sätt två diametralt motsatta politiska tendenser som kallas "vänster och höger"; ett uttryck som sammanfaller med de kardinalsituationer som Ryssland och USA har i förhållande till Europa. Högern är interventionistisk, liberal och förespråkar allmän ordning; å andra sidan är vänstern krävande, protesterande och orsakar allmän oordning. Detta är den frukt som mänskligheten bär separerad från Gud och det värsta ligger framför oss eftersom anhängarna av alla dessa olika läger kommer att sluta med att strida fysiskt mot varandra efter tiden för muntliga verbala utbyten. Och som fallet med Ukraina bevisar, kommer endast ett universellt krig, som kommer att beröra dem personligen, att tillåta dessa folks invånare att enas, åtminstone delvis, mot den gemensamma aggressorfienden, som

kommer att komma i ordning, enligt Daniel 11:40-45, från " söder ", sedan från " norr ".

För Jesus Kristus är dessa vänster- och högerpolitiska partier jämlika eftersom han i sin personliga gudomliga bedömning placerar båda på " *sin vänstra sida* ", sin förbannelses sida, och välsignar och frälser endast sina **helgade utvalda** som han placerar på " *sin högra sida* ".

YaHWéHs vecka

För den vanliga människan är inget mer banalt än denna följd av sju dagar som vi kallar "vecka". Det franska språket döljer det delvis, men det latinska ursprunget till detta ord är "septimana", ett ord vars rot är "septem" som betecknar siffran "sju", och "septimus" som betyder "sjunde". På franska ersätts de två bokstäverna "pt" av bokstaven "m". Detsamma gäller för namnet lördag där "m" ersätter bokstaven "b" eller v" i det hebreiska ordet "sabbat". Detta namn betecknar den sjunde dagen och dess rot är siffran "sju". Ursprungligen och fortfarande idag är den hebreiska veckan uppkallad efter sabbaten. De andra dagarna har inget namn, utan helt enkelt ett nummer, det som motsvarar deras ordning i de sju dagarnas utveckling. För grekerna kallas veckan "sabbaton" liksom namnet på dess sjunde dag, "sabbat". Hebreiskans arv bekräftas därmed.

Gud valde att bygga sin tidsenhet på en följd av sju dagar. Detta tal "sju" markerar i tiden det program han utformade för att lösa syndens problem, vilket var oundvikligt på grund av den totala frihet han gav sina skapelser från den första till den sista, det vill säga från den första ängeln till den sista människan som föddes på jorden. Hela detta program sträcker sig över 7 000 år; 6 000 för att frälsa människan och 1 000 år för att döma syndare och utrota dem på den yttersta domens dag. Vår vecka profeterar därför, genom sina första sex dagar, den nådens tid under vilken Gud väljer sina utvalda bland alla människor, och dess sjunde "helgade" dag profeterar den himmelska domens tid under vilken de utvalda, som domare i förening med Jesus Kristus, kommer att döma de upproriska ängla- och jordiska varelser som Gud funnit ovärdiga att överleva efter denna tid på 7 000 år.

Gud återger hur den mänskliga veckan är uppbyggd i texten till det fjärde av hans tio budord enligt 2 Mosebok 20:9-10: " *Sex dagar skall du arbeta och utföra allt ditt arbete. Men den sjunde dagen är Herrens, din Guds, sabbat. Då skall du inte utföra något arbete, varken du eller din son eller din dotter, din tjänare eller din tjänarinna eller din boskap eller främlingen som bor inom dina portar.* " Vi kan således förstå att Gud genom detta program profeterar om sex tusen års arbete med att utvalja sina utvalda åt sig själv. Och denna tid kommer att följas av tusen års vila som erhålls genom syndarnas död under det sjunde årtusendet.

Genom att ignorera denna profetiska karaktär hos veckan, under initiativ av Rom och mer nyligen USA, har veckan genomgått enorma förändringar som fullständigt förvränger profetian i det program som Gud förberett. År 321 ersattes den sjunde dagens vila av den första dagens vila. Ingen märkte konsekvenserna av

denna förändring, och mänskligheten vande sig vid denna ordning som etablerats av den romersk-katolska regimen i hela västvärlden där den regerade över monarkier. På 1500-^{talet} var den protestantiska reformationen omedveten om denna förändring angående Guds heliga sjunde dag. Och sedan 1844 är det Han som har lett sina utvalda till sabbaten, som Han helgade till vila från världens skapelse. Under lång tid rättfärdigade protestanter sin första dag tillägnad tillbedjan och dyrkan av Gud genom att hänvisa till dagen för Jesu uppståndelse, som uppstod efter Hans död, ja, på den första dagen. Det finns emellertid inga bevis för att Jesus uppstod från de döda den första dagen, och jag har till och med visat att så faktiskt inte var fallet, eftersom graven redan var tom när ängeln kom för att rulla bort stenen så att lärjungarna kunde se att Jesus redan hade uppstått.

På senare tid har det angloamerikanska uttrycket "weekend" förespråkats att den första dagen placeras framför den sjunde. Och i Frankrike tog Larousse-ordboken från 1981 steget och presenterade söndagen som den sjunde dagen. Året innan var det fortfarande officiellt den första dagen i veckan. Som ett resultat är Guds sabbat kopplad till den sjätte dagen av mänsklig auktoritet; detta förändrar dess betydelse och förklarar Guds ständiga vrede mot förövarna av detta brott.

Som Guds barn, låt oss titta närmare på denna vecka som vår Fader " **helgade** ". Den består av sju dagar, ett udda tal, vilket ger intresse av en symmetrisk konstruktion baserad på en central punkt som är den fjärde dagen. Gud är ande och därför Anden. Det är därför de budskap han riktar till oss är baserade på bilder, ord och siffror. Och veckans dagar bär just siffror som talar till oss. Det första budskapet de ger oss är att dagarnas ordning är påtvingad av Gud som organiserar mänskligt liv över tid enligt sitt förutbestämda program.

I sitt fjärde bud nämner Gud inte namnet sabbat utan citerar det i formen " **sjunde dagen** " och betonar därmed vikten av dess korrekta upprättande, vilket profetiskt rör hans slutliga verk som kommer att upplevas med hans utvalda. Dyrkan av den " **sjunde dagen** ", där de utvalda ärar och dyrkar Gud, profeterar om deras gemensamma vila under det "sjunde årtusendet". Man kan således förstå varför det är absurt och oberättigat att tillskriva den sjunde positionen till den första dagen, men också utgör en allvarlig förolämpning mot Gud, tidens organisatör.

Byggt på symmetrin 3 dagar 1 dag 3 dagar, är det uppenbart att Gud också lägger stor vikt vid denna centrala dag och det är detta som framgår av Dan 9:27, där Anden profeterar om Jesus Kristus och säger: " **han skall sluta ett fast förbund med många under en vecka** ." Ordet " **vecka** " får således, i denna enda vers, en dubbel betydelse: den av sju dagar och den av sju faktiska år. Ty den precision som ges till denna profetia gäller båda betydelserna. Texten fortsätter att säga: " *Och mitt i veckan skall han låta slaktoffer och matoffer upphöra* ." Denna " *mitt i veckan* " understryks och betonas återigen eftersom den är av stor betydelse. Den låter oss faktiskt rekonstruera utvecklingen av de fakta som rör början av Kristi tjänst, hans död och slutet på det icke-troende och upproriska Israels nationella nåd; detta genom åren i denna årsvecka. Sedan, i verkliga dagar, upptäcker vi den process som fullbordades under " *veckan* ", " *mitt i* " vilken Jesus korsfästes på kvällen före sabbaten för påskfesten. Denna centrala dag i den judiska veckan var därför den "fjärde", eller, enligt vår västerländska standard,

onsdagen. Den kvällen, vid solnedgången, började "en specifik sabbat", som markerade den första dagen av det osyrade brödet under påskfesten. En vanlig dag kom därefter, och sedan markerade "sjundedagens sabbat" slutet på cykeln för denna vecka som markerades av början av den judiska påskfesten.

I årsbemärkelsen omfattar veckan i Dan. 9:27 sju år som börjar hösten år 26 och slutar hösten år 33. I centrum för denna symmetri har vi våren år 30, då Jesus offrades på den 14:e ^{dagen}, vilket gjorde påsklammets död värdelös; hans mänskliga blod hade definitivt ersatt den.

Hösten år 26 markerade början på en vecka av år och dagar då Gud fullbordade ett återlösungsverk för sina utvalda. Han bar deras synd och dog i deras ställe den 3 april 30. Och som belöning för deras tro och trogna kärlek gav han dem sin fullkomliga, oklanderliga och felfria rättvisa. Kristi tjänst började år 26, vars tal är Guds namn, byggt på fyra hebreiska bokstäver, Yod, Hey, Wav, Hey, transkriberat som YHWH, som var och en har det numeriska värdet, i ordning, 10, 5, 6, 5. Och redan här bär dessa tal en betydelse och förmedlar ett budskap, eftersom den första bokstaven som kallas Yod på hebreiska markerar tredje person singular av den "imperfekta" tempus, det vill säga "han". Sedan betecknar de följande tre bokstäverna "He Wav Hey" verbet "att vara". Den "imperfekta" tempus i hebreiska betecknar en fullbordad handling som kommer att fortsätta. Det är detta vi måste översätta som "han är och han kommer att vara". Men den som är först, den Levande, från vilken alla hans skapelser kommer, betecknas med verbet "att vara", vilket också tar en symmetrisk form "HWH", eller det centrala "W" föregås och följs av bokstaven "H", liksom påskveckan i dagar och år. Deras värden i siffror ger betydelsen "5 = Människa; 6 = Ängel; 5 = Människa". Och jag påminner er om att denna form av symmetri också gäller aspekten av den "sjuarmade ljusstaken", den heliga "menoran". Alla dessa konstruktioner baserade på påskveckans symmetri avslöjar vikten av denna centrala punkt, **detta ögonblick där Messias fullbordade sitt songörande verk, vilket var den enda anledningen till att Gud skapade den jordiska dimensionen**. Som "Människa Ängel Människa"-symmetrin lär ut, utförs människans återlösning av YaHWÉHs ängel vars himmelska gudomliga namn är "**Mikael**". Denna symmetri avbildar de ord som Jesus talade till sina utvalda och sina lärjungar före sin avfärd till himlen: "**Jag är med er alla dagar intill tidens slut**." Och i Upp. 1:13 finner Jesus sin centrala plats i symmetrin: "**och mitt bland de sju ljusstakarna en som liknade Människosonen, klädd i en fotända mantel och omgjordad runt bröstet med ett gyllene bälte**." I gudomligheten är han fortfarande i centrum i Upp. 4:4: "**och runt omkring tronen stod tjugofyra troner, och på tronerna satt tjugofyra äldste, klädda i vita kläder, och på sina huvuden hade de gyllene kronor**."

Observationen av dessa saker får mig att tänka att denna symmetriska vecka, som markerade början på den sanna återlösningen av mänskliga synder hos de utvalda som Gud utvalt, och därför så viktig för Gud och hans utvalda, också **kan** tjäna som grund för konstruktionen av den sista veckan av år i den gudomliga nådens tid. I denna mening täcker denna sista vecka åren 2022 till 2029. Den börjar våren 2022 och slutar våren 2029. Efter denna sjuåriga vecka, under det åttonde året, kommer år 2029 att sträcka sig till våren 2030.

På sabbaten den 15 juli 2023 presenterar sig en tolkning för mig. Den består i att placera början av YaHWÉH-veckan till våren 2022, ett datum som har fördelen att Rysslands inträde i krig mot Ukraina, den 24 februari 2022, betraktas som det tecken som Gud gett, på början av denna profetiska sjuårsvecka. I det här fallet resulterar veckans slut i år 2029 och inte år 2030. Kan detta scenario rättfärdigas? Jo, det kan jag, eftersom slutet på nådens tid stänger öppningen av nådens tid som började så snart Adam och Eva syndade. Och därmed började Guds klocka räkna ner de 6000 åren av hans nådetid. Men vilken betydelse ska vi då ge år 2029 som leder till Kristi återkomst våren 2030? Den är avskild av Gud för att uttrycka sin gudomliga vredes raseri mot upproriska syndare och framträder efter slutet av YaHWÉHs vecka, som en "första dag" eller en "åttonde dag" som uttrycks i tanken hos de katolska och protestantiska dyrkarna av "söndagen". Gud förklarar i 1 Mos 1:4: "**Gud såg att ljuset var gott ; och Gud skilde ljuset från mörkret .**" **I början av år 2029 kommer den mänskliga lagen, som kommer att göra "vilan av den första dagen" eller den falska sjunde dagen obligatorisk, att representera ljuset i " mörkrets "** läger och kommer officiellt att motsätta sig den gudomliga sabbaten på den sjunde dagen, som i sig själv utgör en stråle av det sanna gudomliga "**ljuset**". När var och en gör sitt val mellan de två skyldigheterna kommer anhängarna av de två lägren av ljus och mörker då definitivt att "**separeras**" och följaktligen kommer nådens tid att ta slut. I sin frälsningsplan prioriterar Gud erbjudandet om sin rättvisa och sedan, logiskt och nödvändigtvis, straffas och förgörs de skyldiga, som bortser från värdet av detta erbjudande, slutligen av Gud.

I Jesaja 61:2 sammanfattar Gud sitt jordiska frälsningsprogram med dessa ord: "**Till att utropa ett välbehagligt år från Herren, en dag för hämnd från vår Gud, till att trösta alla som sörjer , ett år** för att frälsa, men avskilt och väl avskilt, **en dag** endast för hans **hämnd**". Denna separation bör sedan gälla den sista profetiska **veckan** som kommer att följas av "**vår Guds hämnddag**" under det sista året, 2029.

Och jag döljer inte det faktum att det faktum att denna "**vår Guds hämnddag**" kommer över rebellerna i symboliken för den "**första dagen**" verkar mycket tillfredsställande för mitt hjärta och sinne. Ty Gud tillägnar sin profetiska uppenbarelse endast till sina utvalda för att uppenbara för dem sitt program som berör dem och som också berör rebellernas öde. Och som sådan är inträdet i krig på europeisk mark den 24 februari 2022 ett synligt och obestridligt vittnesbörd, väl markerat.

I denna tolkning är "**mitten av veckan**" år 2025, eller 25 ger betydelsen av $5 + 2 = 7$, och 2025 ger $5 + 2 + 2 = 9$. Och utan någon eventuell tvist gäller denna vecka förberedelsen och uppfyllandet av den "**sjätte trumpeten**" som behandlas i **Uppenbarelsesboken 9**. Således förlängs förberedelsetiden i denna möjlighet från 2022 till 2025. År 2025 skulle därför vara det sista året före det stora dramat, det sista då, under dess första sex månader, förslaget om gudomligt ljus fortfarande kan göras och delas, eftersom sedan hösten och under de sista sex månaderna kommer denna möjlighet att upphöra eftersom gudomligt ljus endast avslöjas och överförs i fredstider. Den exakta mittpunkten för denna vecka, som börjar på våren och slutar på våren, har faktiskt början av hösten 2025 som sin

exakta mittpunkt. Denna tidpunkt borde därför innebära att den nuvarande konflikten i Ukraina sprids över hela Europa och världen, för att uppfylla, för Gud, straffet i hans "**sjätte trumpet**".

Till förmån för denna syn på saken finns det faktum att den första veckan av förebilden, veckan för Kristi sjuåriga heliga förbund, endast gällde det nåderbjudande som gjordes i hans namn. Dess slut präglades av den judiska nationens avslag av detta erbjudande hösten 33. Och straffet för dessa "**syndare**", som tillkännages i Dan. 8:23, kom inte förrän år 70, det vill säga 40 år efter Herren Jesu Kristi försoningsdöd. Enligt detta nya koncept måste den sista veckan återge karaktären av den första och måste därför betraktas av hans utvalda som ett erbjudande av gudomlig nåd avsedd för dem och som tar formen av uppfyllelsen av den profetia som de väntar på och som rör den "**sjätte trumpet**" eller tredje världskriget. För jag har redan sagt det, men mellan 1991 och 1994 var Kristi återkomst, som den "**sjunde trumpet**", logiskt sett mindre förväntad än uppfyllelsen av den "**sjätte trumpet**" som föregår den i det program som uppenbarats av Gud.

Efter att de sju åren av YaHWÉHs vecka har kommit och gått, i den symboliska bilden av den första dagen i en ny vecka, kommer Gud att utgjuta sin vrede över de rebeller som vägrar att lyda hans gudomliga lag. Liksom vid utgået ur Egypten skyddas de utvalda av Gud genom påskalamets blod, Jesus Kristus. Och endast "**de som dyrkar odjuret och dess bild**" och som ärar "**märket**" av hans mänskliga auktoritet genom att vila på den första dagen i den gudomliga veckan, blir måltavlor och drabbade av Gud, av hans på varandra följande "sju plågor". Och detta rättfärdigar separationen av denna sista "**första dag**", som kommer att utgöra år 2029, från YaHWÉHs sista profetiska symmetriska heliga vecka som föregår den från våren 2022 till våren 2029. I Guds plan, profeterad i Jesaja 61, talas det om "**ett nådens år och en hämndens dag**" från Guds sida. Om den första veckan, påskveckan, tjänade som grund för nåderbjudandet i Kristus, så ser däremot den sista veckan uppfyllelsen av Guds "**hämnddag**"; en "**hämnd**" utspridd över sju på varandra följande år från våren 2022 till våren 2029. Observera att den motsatta naturen även gäller årstiden i början av de två veckorna; hösten för den första; våren för slutet. I denna slutliga konfiguration riktar sig mitten av veckan mot hösten 2025. Och vi finner, året därpå år 2026, detta nummer 26 som symboliskt betecknar YHWH, Gud själv. Betydelsen av mitten av årets sista vecka i den jordiska frälsningshistorien är av stor betydelse eftersom för Gud och endast för honom är hämnd mot sina fiender lika nödvändig som hans död för sina utvalda. Detta gäller desto mer eftersom subjekten är sammanlänkade och oskiljaktiga. För de som visar sig ligkiltiga, eller ännu värre, upproriska och aggressiva gentemot hans utvalda och hans sanning, bär skulden av att förakta detta ögonblick då han, genom sin frivilliga död, fullbordade sin kärleksdemonstration riktad till hela jordens invånare. Dessa saker får mig att omtolka programmet för denna sista vecka. Profetian om den "**sjätte trumpet**" riktar sig mot mitten av den sista veckan, och därmed hösten år 2025, genom vilken Kristus i "**hämnd**" återupplever tiden för sitt lidande som levdes i total förnekelse under påsken år 30. Det kommer därför inte att vara förrän denna höst

2025 som profetian i Dan. 11:40-45 kommer att uppfyllas. Så här ser jag programmet utvecklas.

Mellan våren 2022 och hösten 2025 kommer konflikten mellan Ukraina och Ryssland att fortsätta med syftet att utarma lagren av bomber och ammunition som levererats av USA och Europa, i syfte att försvaga NATO-läget. Denna konflikt har också, för Gud, intresse av att försvaga västerländska ekonomier. Genom att göra det förbereder han deras förstörelse av deras oföränderliga fiender, till vilka han har planerat att överlämna dem: krigarislam, Ryssland och de gamla agg och hat som producerats av den tidigare koloniseringen på främst afrikansk mark. Fram till hösten 2025 kommer USA att ha tid att lösa sin tvist med Kina. Sedan, under hösten som är kopplad till syndens tema i organiseringen av det hebreiska folkets festivaler, kommer Gud att överlämna sina fiender i Västeuropa till deras fiender av alla ursprung för deras straff och förstörelse.

Det mest häpnadsväckande med detta program är att det bekräftar det sätt på vilket falska protestantiska kristna traditionellt tolkar "veckan" som citeras i Dan. 9:27, eftersom de tillskriver "förföljaren", "ödeläggaren eller förgöraren" i den sista tiden, de handlingar som faktiskt berör Jesus Kristus. Som Gud brukar vedergälla varje person efter deras gärningar och deras tro. Efter att ha sett ondskan i profetian som uppenbarar hans godhet organiserar Gud den straffande ondska de förtjänar. Detta beteende från Guds sida lärdes ut i hans liknelse om talenterna, där den onde tjänaren anser Gud orättvis och tyrannisk. Och Gud gör honom inte besviken och betar sig som en mordisk tyrann mot honom.

Symmetri uttrycker perfekt balans, god smak, visuell perfektion, och Gud förhållar sig den överlägset. Före vår tid, när konstnärer på grund av perversion upphöjer asymmetri, dess motsats, byggde arkitekter magnifika verk baserade på dess symmetriska relationer. Versailles slott är en förebild för genren, men det enkla kapitalet som bärs upp av två kolonner uttrycker det redan i den egyptiska, grekiska och romerska antiken. Människan, skapad av Gud, är själv en perfekt förebild för denna symmetriska aspekt.

Betydelsen av den sista "veckans" symmetri i syndens historia är desto större och berättigad eftersom straffet med den "sjätte trumpet" som tillfogas det otrogna kristna västerlandet kommer att straffa en skuld som går tillbaka till år 313, kännetecknad av sin numeriska symmetri. Det var året med de symmetriska siffrorna "3, 1, 3", då synden återupprättades i den kristna religionen och fallit i enormt avfall, på grund av den religionsfrihet som kejsar Konstantin I^{den} store erbjöd. Det är detta första upproriska beteende som fortskrider under hela den kristna eran som Gud kommer att straffa i sin slutliga historiska utveckling från hösten 2025 men ännu mer 2026 och fram till 2029. Även om denna "sjätte trumpet" behåller karaktären av ett varnande straff, för dem som dör i denna världskonflikt, är lösningen ändå definitiv och utan ytterligare hopp.

Guds visdom som uppenbaras för mig förvånar mig ständigt, så oerhört stor är hans subtila spel, i vilket han är den obestridlige virtuosen. En stor del av hans dolda lära är baserad på reproduktioner av förebilder och motbilder, genom vilka Gud försäkrar oss om att han förblir densamma för evigt och att det i honom verkligen inte finns någon "förändring eller skugga av vändning" i hans domar och hans vägar, som denna vers från Jakobsbrevet 1:17 säger: "Varje god gåva

och varje fullkomlig gåva kommer ovanifrån och kommer ner från ljusens Fader, hos vilken ingen förändring eller skugga av vändning finns ." Och genom att säga detta bekräftar Jakob bara vad profeten Malaki säger i Mal 3:6: " **Ty jag, YaHWéH, förändras inte** , och ni, Jakobs söner, är inte förtärda. " I verkligheten, enligt Dan 8:23, var de det ännu inte, eftersom denna vers profeterar att de skulle " förtäras ": " Vid slutet av deras herravälde, **när syndarna är förtärda** , skall en fräck och listig kung uppstå." "Och jag lägger till denna sista text från Hebreerbrevet 13:8 som tillskriver Jesus Kristus denna stabila och oföränderliga karaktär: " *Jesus Kristus är igår och idag densamme, ja, för evigt.*" "En sådan bekräftelse fördömer tydligt all falsk kristen tro som sprids i väst och i vissa andra länder i världen. Ty deras övergivande av sanningen som lärdes ut av Jesu Kristi apostlar har blivit uppenbart och lätt att fastställa. Deras påstående att de inte vill ära Gud, enligt judiska normer, utgör ett erkännande av skuld, eftersom Gud förberedde judarna för frälsning genom sin lära och det var endast deras vägran av Messias som dömde dem, enligt hans bedömning, att bli " **förtärda** ". Nu är den jude som Gud ger oss som modell att imitera inte den nuvarande juden, överlämnad till sin Talmuds mentala och fysiska slaveri. Denna fullkomliga jude var Jesus Kristus själv, liksom hans tolv apostlar, dubbelt tränade av Moses lag och Jesu Kristi lära. En av de tolv, Judas Iskariot, var en demon, och hans närvaro bland apostlarna var nödvändig för att överlämna Jesus till judarna, men också för att profetera om det framtida sveket mot den falska kristna tron."

Det är därför detta svek, som förnyats över tid av den kristna religionens officiella institutioner, som leder Jesus Kristus till att hämnas sin föraktade ära genom att utlämna sina folk till den destruktiva katastrofen under tredje världskriget. Det kommer inte att träda i kraft och fullbordas förrän hösten 2025, som jag sa i vilken hypotes som helst ovan. Och den observation som alla kan göra sedan våren 2022 är att balansen mellan de antagonistiska krafter som drabbar samman i Ukraina gör seger omöjlig för någon av sidorna; år 2023 bekräftas denna observation fortfarande vid Ukrainas östra gräns. För även om Ryssland kontinuerligt producerar många bomber och ammunition, kompenserar de vapen som väst levererar till ukrainarna kvantiteten med sin exceptionella kvalitet, eftersom de är oerhört precisa och effektiva.

Fullbordandet av Guds plan, så som hans strategi uppenbaras i Dan. 11:40 till 45, kräver en avledning som denna profetia tillskriver " *Söderns kung* " som attackerar det västeuropeiska lägret och mer specifikt det påvliga och romersk-katolska Italien. Denna murbräcka som kommer för att slå till mot Europa från söder om dess territorium kommer att sätta stopp för de vapenerbjudanden som gjorts till Ukraina. Detta rättfärdigar sedan invasionen av Europa av de ryska arméer som utsetts till " *Nordens kung* " i denna sista kontext av profetian. De handlingar vi har bevittnat sedan den 24 februari 2022 syftar endast till att implicera och skylla det västerländska lägret i ett krig lett av Ryssland. Det är detta engagemang som sedan 2022 har gett Ryssland en anledning till hämnd, för att straffa väst för de sanktioner som vidtagits mot landet och för det stöd som givits Ukraina i form av vapenleveranser och tekniskt stöd. Och det är detta införande av sanktioner som, mer än datumet den 24 februari 2022, markerar början på YaHWéHs sista profetiska vecka, vars huvudmål är det otrogna kristna

västern representerat av Förenade Europa och Nordamerikas förenta stater. Denna ryska mänskliga hämnd avslöjar den gudomliga hämnd som ger den dess betydelse. För ukrainarna drar nytta av sina västerländska allierades satellitkontroll och denna fördel är enorm, eftersom den tillåter dem att kontrollera alla den ryska motståndarens militära rörelser.

" **Söderns kung** " syftar egentligen på Svarta Afrika och Nordafrika. Denna kontinent, som länge exploaterats av västerländska koloniserare, har förblivit starkt beroende av den västerländska ekonomin, som tillhandahåller dess materiella, livsmedels- och tekniska produktion. Men sedan sanktionerna mot Ryssland infördes och dess gasförsörjning övergavs har västerländska nationer blivit fattigare och svagare, och för de afrikaner som är beroende av dem är situationen ännu allvarligare. En förbittring som drivs av Ryssland utvecklas mot det västerländska lägret. Eftersom Ryssland kontrollerar sjöfarten i Svarta havet och genom sin militära flotta kan förhindra leveranser av spannmål som Ukraina säljer till afrikaner. Det har de ännu inte gjort, men kan så småningom komma att göra. Eftersom de är starkt beroende av dessa leveranser för sin mat, och de håller västerlänningarna ansvariga för att ha infört sanktioner mot Ryssland, med början 2022, och därmed ifrågasatt den stabila situation som dittills etablerats för dem och alla européer. Med ökande svårigheter och försämrad situation kommer ett globalt uppror bland de afrikanska folken att inträffa och provocera fram en våg av okontrollerbar invandring och dödliga krigiska aggressioner i angrepp mot den europeiska kontinenten, i dess södra del. Spanien och Italien är särskilt måltavlor på grund av deras geografiska läge i den yttersta södra delen av Europa. Medelhavet separerade två kontinenter med mycket olika egenskaper och erbjöd ett slags säkerhet för invånarna på båda kontinenterna. Nord och Syd har inte samma kulturer eller samma religioner, därav behovet av att deras folk förblir åtskilda. Genom att bryta gränserna för naturliga gränser utsätter mänskligheten sig för stort kaos, en stor civilisationskollision och dödliga sammandrabbningar. Men den allvarligaste konsekvensen av detta konfliktutbrott i Sydeuropa är framför allt omdirigeringen av militära resurser som används mot Ryssland, som plötsligt kommer att bli mästare i sin kamp mot Ukraina. En omvändning av situationen kommer då att leda till att landet inleder en offensiv mot alla NATO-territorier i Europa, inklusive England, som är särskilt måltavla för rysk ilska. I sin profetia i Dan. 11:40 citerar Gud interventionen av " **många ryska skepp** ". Användningen av dess många atomubåtar bekräftar detta: Ryssland kommer att delta i ett verkligt ockupationskrig av västeuropeisk mark, men också av Israel, " **det vackraste av länder** ", och av " **Egypten** ", enligt verserna 41 och 42.

Innan Gud överlämnade Europa till ryssarnas undergång, överlämnade han det åt slarv, girighet och strävan efter alla former av nöjen. I världsfred trodde man sig kunna minska sina vapen och hela sin militära potential; detta, så att den inte utgör något annat än en papperstiger som är mycket sårbar för fiendens attacker. Ett gammalt ordspråk säger: förlorad tid kan aldrig återvinnas. Västeuropéerna kommer snart att bekräfta riktigheten av denna maxim. För det är inte bara förlorad tid som aldrig kan återvinnas, det finns också möjligheter att fatta val och fatta beslut. Om dessa saker inte har gjorts vid rätt tidpunkt är det för sent att försöka ta igen förlorad tid.

Genom att placera världskriget från hösten 2025 för Gud sin handling närmare det ögonblick då Jesus kommer att återvända i sin gudomliga härlighet, synliggjord för att skrämma sina fiender i stunden. Profetian länkar samman de två händelserna som säger i Dan. 12:1: " **Vid den tiden** skall Mikael träda fram, den store fursten som står för ditt folks barn. Det skall bli en nödstid, en sådan som inte har varit sedan ett folk blev till ända till den tiden. **Vid den tiden** skall ditt folk bli frälst, var och en som är skriven i boken. " Uttrycket " **vid den tiden** " hänvisar till " **ändens tid** " som nämns i Dan. 11:40. Och denna " **ändens tid** " omfattar tre år och sex månader, det vill säga den sista halvan av **YaHWÉHs sista vecka** som kommer att sluta våren 2029, med slutet på tiden för hans nåderbjudande och ett år senare, våren 2030, med slutet på hans utvaldas närvaro på syndens jord.

Nådens slut avser slutet på de två profetiska veckorna som placeras i början respektive slutet av den kristna lärans tid: slutet på den nationella nåden för den judiska nationen, under den första veckan av år, hösten 33; och slutet på den definitiva kollektiva och individuella nåden, under den sista veckan av år, våren 2029.

Katastrofen som inträffade under tredje världskriget kommer att låta de sista utvalda sticka ut från rebellägret. Söndagslagens kungörelse kommer att tvinga de sista omvända utvalda att ta ställning för Gud och hans helgade sabbat. Sedan, under hela år 2029, året som kommer att vara " *dagen för hans slutgiltiga hämnd* ", kommer Gud att straffa de upproriska icke-troende med de " **sju sista plågorna av sin gudomliga vrede** ". År 2029 kommer de adventistiska utvalda att utsättas för det sista trosprovet som profeterades i budskapet riktat till " **Filadelfia** ", i Upp. 3:10, med dessa ord: " Eftersom du har hållit fast vid mitt ord om tålmod, skall jag bevara dig från den frestelsens stund som skall komma över hela världen, för att pröva dem som bor på jorden. " Och han specificerar vidare för sina sanna utvalda detta sista prov: " *Jag kommer snart. Håll fast vid det du har, så att ingen tar din krona.* " Detta är syftet med detta sista prov; att vittna om vår trofasthet mot Gud, vilket gör oss värdiga att behålla vår " **krona** ", symbol för " **evigt liv** ", som Jesus Kristus erbjuder, enligt Upp. 2:10: " *Var inte rädda för vad ni ska lida. Se, djävulen skall kasta några av er i fängelse, för att ni ska bli prövade, och ni skall ha vedermöda i tio dagar. Var trogna intill döden, så skall jag ge er livets krona.* "

Jag påminner er om att den skriftliga profetian inte tillkännager Guds programmering av en viss sista profetisk vecka och att denna hypotes uteslutande är baserad på min övergripande kunskap om det profetiska ämne som Gud uppenbarat. Existensen av denna sista vecka på 7 år + 1 år är enbart baserad på de finesser som Anden antyder snarare än deklarerar. Och i detta ämne betonar jag den vikt som Jesus ger detta uttryck i prologen till sin apokalyps: " **Alfa och Omega, början och slutet, den första och den siste** ..." Detta bemyndigar mig att undersöka de olika ämnen som denna princip kan beröra och på vilka den kan tillämpas.

Den profetiska veckan på sju år + 1 används av Gud under temat hans straff för människornas synder, fortfarande placerad i nådens tid, och dess huvudsakliga roll är förberedelsen och fullbordandet av den " **sjätte trumpeten** "

vars krigsstrategi uppenbaras i Dan 11:40 till 45. Men det är uppenbart att i slutet av första halvan av 2023 har den ryska aggressionen av det västra lägret ännu inte inträffat, dess konflikt motsätter sig fortfarande officiellt endast Ukraina. Men en gudomlig läxa kan redan dras av de fullbordade fakta. Faktum är att denna gudomliga profetiska vecka också kan reproducera tre på varandra följande krigsfaser som genomförs i enlighet med de tre världskrigen i det gudomliga projektet, varav två redan har fullbordats.

Här kan jag ännu inte specificera om indelningen av denna vecka är baserad på bilden av jordisk tid konstruerad över tre gånger 2000 år sedan 1000 år, eller över två gånger 3 år + 1 år, eller över två gånger 3 år och 6 månader som påskveckan i Dan 9:27. Att genom denna årsvecka erinra sig hans stora jordiska projekt på 7000 år är dock inte utan intresse för Gud och för oss, hans trogna tjänare. För det är denna grundläggande sanning som idag gör människor spridda över jorden till fiender som Gud tar som måltavla för sin gudomliga vrede. Medan jag väntar på bekräftelse från fakta föreslår jag redan följande förklaring.

2022-2023: Liksom första världskriget 1914-1918 är kriget mellan Ryssland och Ukraina en konventionell typ av gräns- och skyttegravskrig med ständiga bombardemang av främst artilleri och dess kanoner, till vilket läggs effektiviteten hos drönare som dödar stridsvagnar, stridsvagnar, fordon, fartyg och män.

2024-2025: I enlighet med andra världskriget 1939-1945 borde vi få se profetian i Dan. 11:40 uppfyllas. Och Vladimir Putins nuvarande vägran att förnya avtal om ukrainska spannmålsleveranser till köpande och konsumerande länder skulle kunna vara orsaken till irritationen hos "**Söderns kung**" i profetian, mot den europeiska romersk-katolska påvliga "**kungen**" som Anden har varit måltavla för sedan Dan. 11:36. Den hungersnöd som Svarta Afrika lidit skulle kunna provocera fram ett folkligt och väpnat uppror av mängder av afrikaner mot det europeiska västlägret som hålls ansvarigt för de orättvisor som begåtts mot ryssarna och samtidigt mot afrikanerna. För blockaden av spannmål är Rysslands svar på de sanktioner som vidtagits av det västliga lägret och dess oupphörliga och ökande vapenleveranser till Ukraina. Det var då, genom att utnyttja oroligheterna orsakade av attackerna från den afrikanska "**Söderns kung**", som den ryska "**nordens kung**" invaderade Västeuropa med alla sina militära styrkor, ockuperade det och plundrade det. Kriget i Ukraina avslöjade det västra lägrets brist på medel och vapen. Vid en tidpunkt då det blev brådskande att återupprusta saknades nödvändiga pengar, eftersom vinsterna förbrukades och gick upp i rök i form av bomber som producerades med stor svårighet.

2026-2027: Konflikten tar formen av ett tredje världskriget med hjälp av atombomber. I öster strider potentiella fiender och eliminerar varandra. Men i väster befriar USA Europa och förgör sin långvariga fiende, Ryssland, med kärnvapeneld, och uppfyller därmed den handling som profeterats i Dan. 11:44 och 45, vilket leder till att den ryske kungen utrotar skaror: "**Bundskap från öster och norr skall förskräcka honom, och han skall dra ut i stor vrede för att förgöra och förgöra skaror.**" Denna kärnvapenfas eliminerar miljarder människor och fördömer definitivt möjligheten att förlänga livet på hela jorden.

"De **överlevande** " från detta jordiska drama kommer att omgruppera sig under det dominerande USA:s ledning, som nu är obestridd. En universell regering är etablerad och accepterad av alla. Denna uppdelning av jordisk tid i tre på varandra följande faser bekräftades av Gud, som placerade Jesu Kristi död på det 4000:e^{av} de 6000 åren av jordisk tid som reserverats för utväljandet av hans utvalda, återlösta genom hans frivilliga försoningsoffer.

2028: Kärnvapeneld har förintat nästan alla deras invånare i alla överlevande nationer, och jordens jordmån har nu blivit överdrivet misshandlad av människor, enligt läran i 3 Mosebok 26:34-35: " *Då skall landet få gottgörelse för sina sabbater, så länge det ligger öde.* " **Och ni skall vara i era fienders land ; då skall landet vila och få njutning av sina sabbater. Hela den tid det ligger öde skall det få den vila som det inte fick under era sabbater, medan ni bodde där.** "Men villkoren som beskrivs i denna vers uppfylldes under judarnas deportation till Babylon från -586. I samband med världens slut får den utförda förstörelsen en definitiv karaktär, men analogin mellan de två erfarenheterna erbjuder jorden, som fördärvats av människan, en verklig sabbatsvila i detta sjunde år av vår profetiska vecka av YaHWÉH. I sin gudomliga förordning etablerade YaHWÉH vila av jorden vart sjunde år. I sin visdom och sin obegränsade kunskap ansåg Gud det nödvändigt att jorden inte skulle bearbetas ett år av sju, vart sjunde år. Och judarna odlade således sina marker genom att tillämpa metoden med växtföljd, som består i att lämna en sjundedel av marken orörd genom att ändra det berörda området varje år under den sjuåriga cykeln. All jordbruksmark regenererades således i en sjuårig cykel. I detta slutliga sammanhang drar marken inte längre nytta av den sabbat den återfår, men människorna förstörs inte mindre på grund av det förakt som visats för de sabbater som Gud föreskrivit; de som gäller jordens jord men särskilt den sjunde dagen som börjar i tusenårsriket." form, med Jesu Kristi återkomst, våren 2030.

Som framgår ovan kommer år 2029 att framstå som ett åttonde år, vilket symboliserar den åttonde dagen som rebellerna tillskriver normen för det nya förbundet i Kristus, något som Gud år 2029 förbannar och straffar en sjätte gång. Och de plågor som kommer att drabba de skyldiga efter nådens slut påminner alla om den ursprungliga ordningen med de sex dagar under vilka Gud skapade de element som utgör hans jordiska skapelse; men i en ordning omvänd mot den i Första Moseboken 1, och i symbolisk mening också i enlighet med de mänskliga målen för hans slutliga vrede, vars orsaker och identiteter uppenbaras i Daniel och Uppenbarelseboken.

Den första plågan tar formen av det " **elakartade och smärtsamma såret** " som drabbar mörkrets läger, skilt från ljuset. Den drabbar " **jorden** ". Huvudmålet är den protestantiska religionen, som felaktigt gör anspråk på Kristi frälsning och den Heliga Bibeln, som den föraktar.

Den andra träffar " **havet** "; det " **förvandlas till blod** "; målet denna gång är den romersk-katolska religionen som kämpade mot den Heliga Bibeln och dess läsare.

Den tredje slår mot " **floderna och vattenkällorna** "; de " **förvandlas till blod** "; enligt Upp. 16:4 " **ger Gud blod att dricka** " till protestanter och katoliker

som är redo att döda sina sista tjänare som förblev trogna iakttagandet av hans heliga sabbat.

Den fjärde träffar "**solen**" som Gud skapat på den fjärde dagen av hans jordiska skapelse; dess hetta intensifieras. De som dyrkar "**solen**", **alla de som ärar "söndagen", den "första dagsvila"** som etablerats sedan den 7 mars 321, "**bränns**" av dess solstrålar.

Den femte slår mot Vatikanen "**odjurets tron**" med "**mörker**"; Rom och Vatikanen Italien kastas in i svart "**mörker**" som kallas "**smärtsamt**".

Den sjätte slår mot den "**stora floden Eufkrat**"; Efter att Jesus Kristus återvänt i obeskrivlig härlighet utsätts Europa och dess "**två tredjedelar**" "**överlevande**" **för "årgången"**; lärarna i falska religioner massakreras av sina bedragna offer.

Den sjunde slår mot "**luften**", vilket symboliserar djävulens jordiska makt; Gud släpper sina "**hagelstenar**" från himlen över de sista jordiska "**överlevande**".

Den stora sabbaten under det sjunde årtusendet börjar med Jesu Kristi härliga återkomst.

Satan, "**avgrundens ängel**", är isolerad på den öde jorden, och i himlen dömer de utvalda de onda döda i väntan på sin uppståndelse för att vid slutet av de "**tusen åren**" träda fram inför Guds domstol för den slutliga domen som beskrivs i Upp. 19.

Men i osäkerheten kring precisionen i den exakta indelningen av denna sista vecka av YaHWÉH, är bara en sak påtvingad oss, som det angloamerikanska uttrycket säger "Vänta och se", vilket utgör den normala inställningen för en adventistkristen som Gud utser genom att säga till honom i Dan. 12:12: "**Salig är den som väntar tills 1335 dagar**".

Tradition och sanning

Innan vi utvecklar studiet av dessa två ämnen, som är "tradition och sanning", måste vi förstå vad en människa är; vad hennes verkliga natur är.

Gud skapade honom med fullständig frihet, vilket ger honom möjligheten att utveckla alla möjliga karaktärer och möjligen extremt motsatta normer. Människan föds, fundamentalt sett, godtroende eller icke-troende på flera mellanliggande nivåer. Hon föds också troende eller icke-troende, vänlig eller ond, modig eller rädd, trogen eller otrogen, uthållig eller otrogen, och allt detta på flera och nästan obegränsade nivåer och doser. Det är detta som gör var och en av hans varelser unik, och Gud ensam vet vad vi verkligen är individuellt, eftersom

han utforskar oss, väger oss och analyserar oss bättre än en skanner, utan minsta möjlighet till fel.

Alla dessa individuella egenskaper är föremål för gemensamma kollektiva tester såsom nationellt liv, parliv, politisk analys och naturligtvis religiöst liv. Från det ögonblick vi föds skrivs och definieras våra framtida val av vår personliga natur. Men Gud tillskriver oss våra val och beteenden först vid vuxen ålder, som han har satt till endast 12 år. Han tror därför att hans mänskliga varelse vid 12 års ålder är kapabel att bära ansvar för sina gärningar, sina fel och sina goda gärningar.

Med det sagt närmar jag mig nu ämnet för denna studie genom att börja med "tradition". Som med många termer är detta varken negativt eller positivt i sig, eftersom adjektivet "bra eller dåligt" måste läggas till för att definiera det i varje enskilt fall. För judarna har detta ord "tradition" fortfarande stor betydelse. Men innan vi missbedömer deras beteende måste vi komma ihåg att deras tradition ursprungligen etablerades och lärdes ut av Gud själv, och att deras anknytning till denna tradition är orsaken till upprätthållandet av deras existens och deras religiösa särprägel. Detta folk konfronterades ständigt med de falska hedniska religioner som Gud hade varnat dem för. De visste att de var tvungna att göra motstånd och inte ge en tum mark åt motståndaren som ville leda dem nerför hedendomens väg. Dessutom togs de gudomliga förordningarna på allvar och judarna höll fast vid de gudomliga regler som, länge upprätthållna, tog formen av en tradition. Men naturligtvis var nackdelen med denna rädsla för att förlora Guds godkännande orsaken till deras svårigheter att följa hans frälsningsplan när den genomgick förändringar; och det var detta som hände när "**messias**" i Jesus Kristus framträdde för att sona deras synder för dem och för alla de utvalda i den jordiska historien. Vi förstår då bättre denna vers i Pred. 7:16 där Anden säger till oss genom kung Salomos mun: "*Var inte överdrivet rättfärdig, och var inte för vis: varför skulle du förgöra dig själv?*" Denna vers kan förvåna oss, men det var i sin önskan att bevara sin rättfärdighet som judarna förlorade sig själva genom att förkasta sin enda "**messias**". Det är därför möjligt att vara "**överdrivet rättfärdig**".

Gud själv fördömde och förkastade dem emellertid för detta förkastande av "**messiasen**" Jesus Kristus, eftersom det är frukten av ointelligent beteende och han kräver att de han frälser visar sig vara intelligenta. Den grundläggande intelligens som givits till alla hans skapelser låter oss förstå att ett djurliv inte har värdet av ett mänskligt liv som ursprungligen skapades till "**Guds avbild**", och därför att det rituella offret av ett djurliv bara kunde ha ett provisoriskt värde, i väntan på ett mer utmärkt offer och mer i överensstämmelse med värdet av människan skapad till denna "**Guds avbild**". Endast Gud kunde då uppfylla kravet på detta sonoffer; vilket gjorde det nödvändigt för honom att skapa sig själv till "**människans avbild**". Och det är så Guds inkarnation i Jesu Kristi kött och ande rättfärdigas.

Traditionen är alltid baserad på upprepningen av en sekulär eller religiös praxis. Och formen av denna tradition ärvt av var och en av oss enligt förutsättningarna för vår födelse. Barnet väljer inte sina föräldrar, sina bröder och systrar, sitt hemland eller sin religion. Men från födseln, i falsk kristendom och

andra hedniska religioner, är det knutet till detta ursprung och de villkor som är knutna till det. Det är först när det växer upp som dess intelligens låter det förstå att dessa villkor är orättvist påtvingade det och att dess naturliga arv håller det i fångenskap och berövar det hans valfrihet. Men naturligtvis förstår det bara detta om det är utrustad med en sann intelligens som bara Gud kan ge. För i den stora majoriteten av mänskliga fall saknas denna intelligens och människor förblir fångar i sina nationella och köttsliga arv.

Här behöver vi fortfarande förstå vad nationalism är, eftersom människor på ett naturligt sätt blir fästa vid sakerna omkring sig när de föds och träder in i mänskligt liv. Vi måste inse att den nationalistiska andan faktiskt är extremt sällsynt. Detta beror på att det vi felaktigt kallar nationalism i grunden framför allt är en konsekvens av att vi inte gillar att bli störda i våra vanor och handlingar; detta för att varje föreslagen eller påtvingad förändring ska möta vår naturliga fientlighet. Men här är vi alla återigen väldigt olika. Vissa kommer att vägra förändring eftersom de är rädda för att förlora de fördelar de har och som ger dem trygghet. Andra, tvärtom, mer djärva, är inte rädda för förändring eftersom de har en smak för risker. Och beroende på det specifika fallet, godtrogna eller skeptiska, kommer dessa reaktioner att vara många olika. Sann nationalism är enligt min mening nästan en myt, eftersom det politiska nationalismen försvarar enbart är fördelar och rättigheter som erhållits i vilket land som helst. Judisk nationalism bygger på idén om en judisk preferens, fransk nationalism bygger på en preferens för en modell som formades i det republikanska Frankrike där friheten tog en libertariansk form. Men det är just denna libertarianska form som lockar massor av invandrare till Frankrike som vet att de fritt kommer att kunna leva ut sin särprägel. Tyvärr är alla dessa särdrag inte förenliga med varandra och riskerna för våldsamma sammandrabbningar förstärks och bekräftas därmed i de fakta som noterats och observerats. Det amerikanska samhället var först med att ge en bild av vad respekt för flera kulturella och religiösa traditioner inom samma nation skulle kunna producera. Friktioner och dödligt våld har där nått de högsta nivåerna i världen. För anknytning till den amerikanska flaggan eller någon annan flagga är bara anknytningen till ett mänskligt liv som klamrar sig fast vid det det rymmer och inte vill förlora: sitt språk, sina rättigheter, sin egendom, sin säkerhet.

Det är också nyttigt och nödvändigt att förstå hur ytligt och värdelöst det nationella arvet är, just och paradoxalt nog, eftersom det är artificiellt och enbart beror på Guds vilja att separera människor som är naturligt benägna att göra uppror. Trots alla skillnader som kan observeras på den fysiska nivån hos människor, har alla Adam och Eva som sina ursprungliga föräldrar. Skillnaderna orsakades senare av Gud: hudfärg, kroppstyp, färg på ögonens iris, hårfärg, lång eller kort längd och sedan Babels torn, olika språk som talas och slutligen olika religioner. Men med alla dessa skillnader förblir människorna på andens och sinnets nivå helt lika, eftersom de alla strävar efter samma saker och i synnerhet efter möjligheten att leva sina liv enligt sin personliga uppfattning. Under lång tid var människorna överens om att lyda sin kung, sin ledare, sina präster och sina gudar. Men först, på nationell nivå, befriade sig Frankrike från det religiösa konceptet, och där framträdde den upproriska andan, befriad i sin fulla blomstring och ständiga utveckling. På 1900-talet dök en protest och mordisk anarkism upp i

Frankrike. Denna anarkistiska tanke har aldrig försvunnit sedan den uppstod och har orsakat stora problem för de politiska härskarna i europeiska nationer. Den ligger till grund för våra världskrig, 1914 och 1939. Och vi kommer att upptäcka att den fortfarande ligger till grund för tredje världskriget, för år 2022 har statsanarkismen ett namn: Ukraina. Detta land bröt sig loss från den ryska unionen och fick sin självständighet vid tiden för den ryska Sovjetunionens kollaps. De som därmed undkom rysk statsdominans drevs av anarkistiskt tänkande, vilket uttrycks av önskan om frihet. I det kaos som skapades i Ryssland hade anarkister och kriminella möjlighet att uttrycka sig och ta tillvara nationens rikedomar. Och vissa, som Ukraina, tog tillfället i akt att formalisera sin nationella självständighet. Det tidigare Sovjetunionen tog sedan formen av en union av oberoende stater liknande den i USA. De två öst- och västblocken bildades sedan på samma sätt, och deras konkurrens kunde bara ge en konfliktfylld effekt. Genom att vilja röra sig mot det västerländska lägret blev det anarkiska Ukraina alltså tvistefrågan som ställde det ryska lägret mot det amerikanska NATO-lägret. Detta anarkiska tänkande ligger i Ukrainas invånares själva natur, men inte bara bland dem. För efter årtal av befriade demokratiska metoder har västerlänningar alla blivit anarkister, och i detta avseende gjorde Ukrainas president Zelenskyj inte fel när han förklarade för européerna: "Vi är som ni." Och i detta avseende "är vår plats hos er, i ert läger"; det läger där anarkiskt tänkande dominerar och vidmakthåller sig på ett traditionellt sätt. Således, efter de individuella attackerna som utförts av anarkister, är det denna gång genom en anarkisk reaktion från den ukrainska staten som explosionskraften tänds, vilket kommer att producera och redan producerar den öst-västliga konfrontationen under tredje världskriget. Jag vill återigen betona detta anarkiska sinness tillstånd hos ukrainarna som förklarar deras hårda motstånd och opposition mot den ryska dominansen. Genom att inträda i sin nationella frihet har Ukraina gynnat allas rätt att göra vad de vill, när de vill och var de vill. Men naturligtvis har invånarnas ojämlikhet inneburit att endast de rikaste oligarkerna har lagt beslag på rikedomerna i en skamlös korruption som erkänns av alla västerländska ledare. Men för de senare kommer det att räcka för att minska överdriven korruption för att Ukraina ska bli lämpligt att gå med i NATO och Europa. För korruption existerar och dominerar överallt, förutom att den i väst maskeras av demokratiska skenor som återigen legitimeras på ett traditionellt sätt, genom upprepningen av den nedärvda principen.

Allt detta bevisar hur mycket människor är förslavade av artificiella och naturliga arv som håller dem fångna och hindrar dem från att se på livet på ett verkligt fritt sätt, vilket endast möjliggjorts av Jesus som förkunnade i Johannes 8:32: "**Ni skall lära känna sanningen, och sanningen skall frigöra er .**" Ty visionen av denna sanna frihet framträder endast i Gud och i Honom allena, eftersom varje annan syn på mänskligt liv är förslavad av sina traditioner. Därför, vem du än är, var du än är, var du än bor och vistas, måste du sträva efter att befria dig från dina arv, eftersom du före allt annat, eller befruktning, är den levande Gudens skapelse som förde dig in i mänskligt liv, för att presentera för dig sitt erbjudande om frälsning och sina villkor för att uppnå den.

Denna syn på sann frihet utgör sanningsprincipen, som således direkt motsätter sig den tradition som etablerats genom arv. För endast det du väljer fritt

har värde, utan begränsning eller yttre tryck. Det val du måste göra är det som dikteras av intelligensen, vilket består i att ta hänsyn till alla data som utgör din kunskap och all din förståelse. Människan höjer sig över djuret endast genom sin höga förmåga till reflektion, utrustad med moralisk känsla. Liksom Gud och änglarna kan hon analysera, härleda och förutse konsekvenserna av den ena eller andra handlingen; hon behöver bara vilja göra det för att vara kapabel till det. Men det är här hennes problem uppstår; hon måste starkt önska att uppnå det önskade resultatet. Och de mänskliga skarorna kommer att förlora frälsningen en massa, eftersom Guds varelser individuellt inte påtvingar sig den ihärdiga ansträngning som krävs för att uppnå det önskade och önskvärda resultatet. Försummelse gör den försumliga den största skada man kan tänka sig. Det är så lätt att låta sig leva utan att ställa frågor; lätt! Ja, men till vilket pris? Till priset av sin själs frälsning. På hela jorden har ingen människa rätt eller makt att hindra en Guds tjänare från att svara på sin Faders och Mästaress kallelse. Oavsett vilken situation du har ärvt genom ditt folks tradition, kan du befria dig från den och överlämna dig åt Jesus Kristus och i honom, att tjäna honom, dyrka honom, ära honom, som han förtjänar. Han själv är skaparen Gud som kom till jorden i köttet vid namn Jesus och därmed finner sig dubbelt värdig vår kärlek och lydiga tjänst.

Sanningen är således motsatsen till den lögn som utgör de falska plikter som påtvingas av traditionella nationella arv. Det är denna idé som Jesus kom för att föra och uppenbara för det judiska folket som var prioriteten för denna gudomliga handling. Men Jesus mötte mestadels bara fientligheten hos en mänsklig natur som var förslavad av sitt nationella arv. Det är därför de, när de talade till dem om det himmelska livet, bara hörde och såg sitt jordiska liv och sin nations härlighet. Jesus sade särskilt till landshövdingen Pontius Pilatus: "*Mitt rike är inte av denna världen*", något han aldrig sa till sina apostlar, inte heller till de andra judarna som alla förväntade sig att han skulle ta den jordiska makten och styra Israel som kung David hade gjort på sin tid. Jesus visste att endast hans försoningsdöd hade mening och att endast hans död och uppståndelse skulle utgöra de förklaringar som var acceptabla för hans utvalda och först och främst för hans apostlar. Därför insisterade han inte på att övertyga dem, utan nöjde sig med att profetera fakta för dem. Detta måste vara fallet till världens slut för varje skapelse som är kallad till frälsningens utkorelse; den besöks av Gud när han bedömer den gynnsam och den kan vara föremål för flera på varandra följande kallelser, eftersom vi hålls fast av det jordiska köttliga arvet på olika sätt, beroende på varje enskilt fall.

På jorden finns ingen kärlek eller vänskap som kan rättfärdiga att man privilegerar sig framför den kärlek vi är skyldiga Gud. Och man måste vara verkligt dåraktig för att förkasta Guds eviga kärlek och föredra en tillfällig, kortlivad, köttlig kärlek utan framtid. Ändå är detta det val som görs av mängder av män och kvinnor som är angelägna om att bevara sina jordiska band. Jesus fördömde tydligt denna preferens och sade i Matteus 10:37: "*Den som älskar far eller mor mer än mig är inte värdig mig, och den som älskar son eller dotter mer än mig är inte värdig mig*." Denna dom som Jesus Kristus gjorde förtjänar vår fulla uppmärksamhet och respekt, eftersom den fastställer proportionerna mellan jordiska och himmelska värden och prioriteringar. Observera att Jesus inte nämner

"hustrun" till den som älskar. Detta förklaras av det faktum att "*hustrun*" symboliserar de utvaldas kyrka som Jesus personligen älskade mer än sitt eget liv. Men bortsett från hans speciella fall, för den syndiga mannen som återlöstes genom sitt blod, får kärleken till sin hustru inte överstiga hans kärlek till Gud, sin Skapare och sin Frälsare. Men för att undkomma denna fälla måste människan slita sig loss från den passionerade köttsliga kärleken och förbli herre över sin situation, vilket ofta visar sig omöjligt för de många som, liksom Adam, väljer att dela sin hustrus sorgliga öde, eller tvärtom, hustruns som väljer att gynna den man hon älskar. Det säger sig självt att den andliga människan kommer att gynna den himmelska kärleken och att den köttsliga människan kommer att föredra den köttsliga kärleken. För inför detta problem kommer de många faktorerna i den mänskliga naturen som nämndes i början av studien att spela in och avgöra det uppnådda resultatet. För att behaga Skaparen Gud måste den utvalda på en gång vara godtrogen, troende, vänlig och lydig.

När den väl antagits måste den himmelska sanningens standard upprätthållas och utvidgas, och därmed upprepas, och den blir då en "god tradition". Detta var fallet för alla dessa bibliska hjältar, såsom Abraham, Moses och så många andra namngivna eller anonyma. Således, när den tradition som följs är i överensstämmelse med den himmelska sanningen, kan denna tradition bedömas som "god" enligt Guds bedömning. Men utanför detta fall är traditionen en dödsfälla där människor föds, växer upp och dör utan hopp om frälsning, såvida de inte vet hur de ska befria sig från den i tid. Min kunskap om den sanne Guden är ett arv som kom utifrån, från ett främmande folk som var hebreer och som Gud valde att uppenbara sin frälsning för alla jordens nationer. Och trots sin nationella misstro, vilket framgår av dess historia, uppfyllde Israel Guds plan genom sina tolv apostlar och dess första lärjungar omvändes till den kristna tron. Frälsning i Kristus är en verkligt universell frälsning och det är Gud som organiserade den från början till slut. Israel var inte det frälsta utvalda folket, utan ett exempel på mänskligheten taget från Abrahams ättlingar. Han hade bara förmånen att vara den förste att uppleva verkligt gudomligt styre och var också den förste att betala priset för otron. Efter honom, under den kristna eran, kom församlingar som hävdade Kristi frälsning för att förnya hans felsteg, hans brister och hans synder mot Gud. Så att judar och kristna dömdes av Gud på samma sätt och detta bekräftar innebörden av Jesu ord som sade i Matteus 22:14: "***Ty många är kallade men få är utvalda*** ." Du får inte bli modfälld på grund av deras successiva kollektiva misslyckanden, eftersom Gud dömer varje varelse individuellt och där vissa misslyckas, kan de fler, andra färre lyckas.

Det erbjudande om evigt liv som Gud presenterar är huvudmålet med hans tillvägagångssätt. Det andra huvudmålet är därför att välja ut sina utvalda som är värdiga att dra nytta av hans erbjudande. För att uppnå detta resultat kommer Gud att använda två medel i tur och ordning. Det första är att lära ut sina lagar och sina normer för det himmelska livet. Det andra medlet är återlösning, det vill säga återlösningen av de utvaldas synder genom den frivilliga döden av "messiasen", både den gudomliga och den mänskliga, som kommer att sona dem genom att ta på sig dem. Vi får därför inte vända på mål och medel, för då blir det verkliga målet oåtkomligt.

Med denna tydliga förklaring blir Guds frälsningsplan enkel och begriplig även för de enklaste, mest ödmjuka och minst utbildade människorna. Hans tillvägagångssätt kan förstås av alla, över hela jorden, av varje människa som älskar sanningens enkelhet, hans sanning.

På jorden, när en intelligent och klok person planerar att resa och bo i ett främmande land, med ett främmande talat och skrivet språk, gör han eller hon redan innan han reser dit en ansträngning för att lära sig det utvalda landets språk och även att känna till de seder som delas av dess invånare. Detta är den exakta bilden av den frälsningsplan som Gud uttänkt för de utvalda som återlösts från jorden. Även de måste, genom uppenbarelserna i den Heliga Bibeln, lära sig det himmelska livets lagar och anpassa sig till dem innan de träder in i det.

I Bibeln identifieras konsekvenserna av att privilegiera det arv som mottagits genom "**mänsklig tradition**" som överförts från tidsålder till tidsålder i denna text från Jesaja 29:13: " Herren sade: När detta folk närmar sig mig, ärar de mig med sin mun och med sina läppar, men deras hjärta är långt ifrån mig, och deras fruktan för mig är **bara en mänsklig traditionsbud** ." I denna vers fördömer Gud religiös formalism, eftersom han bara söker deras uppriktiga och fullständiga kärlek hos sina utvalda. Vilket bud talar Gud om här? Lärorna som läses i hans heliga bibel, så vi måste förstå att för honom, utan att läsas med kärlek för att behaga honom, utgör de förordningar som han själv gav inget annat än "**en mänsklig traditionsbud**" som därför inte kan vara nyttiga för den berörda. Faktum är att denna vers ger en förklaring till den andliga okunnigheten hos det judiska prästerskapet som hade i uppdrag att undervisa folket. De levitiska prästerna gav inte sina hjärtan till den Gud de tjänade och föll offer för symboliken i de riter de utförde utan intelligens. Eftersom de hade gjort dessa riter till ett mål i sig själva, kunde de bara motsätta sig Kristus när han presenterade sig för att ersätta den begränsade och ofullkomliga djursymbolen. Det är också nödvändigt för vår tids utvalda att veta att samma förebråelser som formulerats av Gud berör idag alla officiella kristna kyrkor; Jesus hade förkastat dem alla, var och en i sin tid och slutligen sjundedagsadventismen, institutionell, våren 1994, på grund av sin brist på tro på hans profetiska uppenbarelse som särskilt riktas in i denna text från Jesaja 29:10 till 12 som föregår föregående vers: " *Ty YaHWéH har utgjutit över er en djup sömns ande; han har tillslutit era ögon (profeterna), han har beslöjat era huvuden (siarna). Hela uppenbarelsen är för er som orden i en förseglad bok som ges till en man som kan läsa, och säger: Läs detta! Och han svarar: Jag kan inte, eftersom den är förseglad; eller som en bok som ges till en man som inte kan läsa, och säger: Läs detta! Och han svarar: Jag kan inte läsa.* " Gud ger sedan förklaringen till denna oförmåga: " Herren sade: När detta folk närmar sig mig, ärar de mig med sin mun och med sina läppar, **men deras hjärta är långt ifrån mig**, och den fruktan de har för mig är bara en mänsklig traditions föreskrift ." Detta betecknar en formalistisk attityd som också förebrås mot "**Laodicea**", den sista eran av den officiella sjundedagsadventistförsamlingen.

Detta budskap som Gud förmedlar har evigt värde och avslöjar därmed anledningen till att Jesus "**kräktes ut**" den officiella sjundedagsadventismen våren 1994, i enlighet med tillkännagivandet av denna handling, citerat i Upp. 3:16: "**Eftersom du är ljum och varken kall eller varm, skall jag spy ut dig ur**

min mun. " Denna "**ljumhet**" bekräftar frånvaron av kärlek som fördöms i Jesaja 29:13: "**men hans hjärta är långt ifrån mig .**"

Efter att ha lett den handling som blev orsaken till detta förkastande av Kristus, kan jag vittna om att jag under adventismen har mött människor som ibland verkade drivna av iver för det gudomliga verket. Jag observerade dock också att dessa människor inte höll ut över tid och att entusiasmen för ett ögonblick gav vika för ett totalt övergivande av det mottagna ljuset. Det är därför de sist kallade utvalda måste veta att Gud är mycket krävande i sitt krav på kärlek. Men kan det vara annorlunda, när vi vet priset han betalade för att få den? Och Jesus, var han inte tillräckligt tydlig i sina ord i Matteus 16:24: "**Jesus sade då till sina lärjungar: ' Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig. '**" Och han bekräftar och specificerar i Matt. 10:38: "**Den som inte tar sitt kors och följer mig är inte värdig mig .**" Hur skulle någon som inte känner kärlek till hans uppenbarade profetiska ord kunna "**ta sitt kors och följa Jesus Kristus**"? Även om djävulen inspirerade honom att göra det, skulle han inte bli frälst av Jesus.

Att följa Jesus Kristus är en tanke som försvinner i en värld som har följt Satan och hans änglalika demoner i nästan sex tusen år. För våra modeller av historiska samhällen byggdes alla under hans djävulskt orättvisa normer. Sann rättvisa regerade på jorden endast under de trehundra år då Gud själv direkt styrde sitt folk befriat från egyptiskt slaveri. Och om han styrde världen idag, skulle sann rättvisa tillämpas på alla, rika och fattiga, höga och låga. Och i detta avseende minns jag den gamla rojalistiska regimen i Frankrike, kung Ludvig XI:s regeringstid, som var, om inte sympatisk, så mindre orättvis än alla de andra. Eftersom han var mycket sparsam klädde han sig blygsamt och straffade hårt alla förbrytare i kungariket genom att hänga, men slog också ner på ädla herrar som förtjänade det, oavsett rang och klass.

Och eftersom jag nämner monarkin, bör ni veta att den också har förts vidare över tid genom traditionens princip. Och med vetskapen om att vissa ger den en biblisk gudomlig rätt, minns jag att Gud, frustrerad av deras begäran, bara gick med på att ge det hebreiska folket "**en kung likt de andra folken**" hedningarna på sin tid; vilket innebär att inspirationen till modellen är av sataniskt ursprung och inte gudomligt. Men Gud tog hebreerna på orden och överlämnade dem åt den orättvisa som alla deras kungar skulle utöva, och varnade dem för att dessa kungar skulle leva på deras bekostnad, precis som de hedniska kungarna redan gjorde; en tung börda som han aldrig krävde av dem medan han ledde dem i sin fullkomliga och oklanderliga rättvisa.

Tradition och sanning berör även våra västerländska samhällen som är byggda på den demokratisk-republikanska kapitalistiska modellen, vilken för Gud och hans utvalda är en regim av avskyvärd synd som kännetecknas av dess djävuliska värderingar av orättvisa och självisk girighet. Våra västerländska samhällen lever inte i fred, utan under vapenstilleståndets prekära förhållanden, eftersom de formas av motsättningar från påtryckningsgrupper som ständigt kämpar för att inte förlora sina fördelar och, vad de rika beträffar, sina privilegier. Trots republikbytet har den gamla regimen orättvisa fortsatt. De fattiga har förblivit det justerbara värdet, eftersom de rika inte har gett upp någonting och till

och med lyckats öka sin andel avsevärt och exponentiellt. Påtryckningsgrupperna är fackföreningarna och en efter en strävar successiva regeringar efter att tillfredsställa de rikas krav, alltid finansierade genom exploatering av de fattiga, enligt den kapitalistiska principen om exploatering av människan av människan, en princip som har segrat och påtvingat sig själv, även i Frankrike, efter ett långt motstånd. Denna exploatering av människan av människan har blivit en uppenbar sanning med utvecklingen av aktieäggande som har ersatt bankernas funktion och ensamt tar en betydande del av de små vinster som dras från de fattigas arbete, betalat med den "smiska" termen som betyder "Minimilön för tillväxt inom yrkeslivet". Bankerna lånade ut pengar till fasta räntor, medan aktieägaren tar den verkliga vinsten som erhålls genom de anställdas arbete, i proportion till sin investering. Och situationen har förvärrats, eftersom dessa aktieägare inte alla bor i Frankrike, eftersom aktiemarknaden är öppen för hela världen och de som lever på investeringen av sina pengar är fler och fler i alla länder; Pengar går till pengar. I Frankrike är situationen sådan att dess jobb inte längre berikar landet självt, utan utlänningar som bor utomlands. Landet fungerar, men det kan inte längre berika sig självt; detta har uppmuntrats och stöttats av successiva franska presidenter fram till den nuvarande presidenten, den tidigare unge kapitalistiska bankiren. En kapitalistisk nation blomstrar när den kan äta en annan nations vinster, men vad händer med den när dess vinster själva äts upp av andra nationer? Den snurrar på tomgång och ruinerar sig själv. Det är denna meningslösa ansträngning som har lett till att mitt land, Frankrike, har skuldsatt sig sedan 1974, till den grad att det nu har en skuld på tre biljoner euro; dess modell, USA, har en skuld på trettio biljoner dollar. Fackföreningsmiragan har länge fungerat, men det har blivit tydligt att löneökningarna för arbetande fattiga blir meningslösa av denna öknings inverkan på de allmänna levnadskostnaderna. Lönerna stiger, men köpkraften ligger kvar på samma nivå. Politiker är listiga och ger med ena handen vad de tar med den andra, och i oroligheterna förbättras ingenting och allt försämras. För dessutom, i denna ruinsituation, för att vinna deras röster och stöd, ville den franske presidenten sänka deras skatter så mycket som möjligt; han var därför tvungen att låna och öka den nationella statsskulden. Denna observation sammanfattar de perversa effekterna av det kapitalistiska systemet, vilket leder till skuldsättning i ett samhälle vars vinster sugs upp av aktieägarna, i namn av handlingsfrihet och användning av pengar, det vill säga kapital. Det är därför inte förvånande att "**pengkärleken**" fördöms i Bibeln som "**roten till allt ont**" i 1 Tim. 6:9-10; vilket gör den **till en fiske kapital**: "*Men de som vill bli rika faller i frestelse och snara och många dåraktiga och skadliga begär som störtar människorna i fördärv och undergång. Ty penningkärleken är roten till allt ont, och somliga, som blivit besatta av den, har avfallit från tron och vållat sig själva många sorger.*"

Till grund för detta resultat ligger värden som ärvts och överförts från århundrade till århundrade. Men vem inspirerade människan med idén att det fysiska arbetets mödosamma arbete skulle nedvärderas jämfört med intellektuellt arbete? Det var fortfarande djävulen, inte skaparen Gud, som gav Adam rollen som trädgårdsmästare, hans son Kain yrket som bonde och hans bror Abel herde. Var finns det intellektuella i dessa tre modeller av början av det jordiska livets

historia? För att förlänga sitt liv på jorden fann mänskligt liv således mat från jorden och kläder av ull. Det intellektuella var värdelöst. Peka på vår tids förvrängning som har kullkastat dessa ursprungliga gudomliga värden. Däri ligger ursprunget till alla nuvarande orättvisor. I Frankrike, i hopp om att främja kvaliteten på sin tjänst, är rättvisan oberoende av politisk makt, men de män som ansvarar för att skipa rättvisa är, till sin natur och sitt arv, syndare och ofullkomliga och även de är utsatta för det mentala tryck som utövas av vår tids globalistiska humanistiska tänkande och det permanenta trycket från medias makt. Världen har blivit transparent, skandaler avslöjas i samhällen som är vana vid de mångfaldiga överdrifterna av mänskligt beteende. Obegränsade av den gudomliga normen för gott och ont, har de inte längre vare sig kompass eller referenspunkt för att sundt bedöma sitt samhälle som har blivit skådeplatsen för alla överdrifter.

Mindre än sju år före Jesu Kristi återkomst, är det inte dags att inse sanningen och möta den verkliga situation som djävulen har lett hela mänskligheten in i?

Hur skulle våra mänskliga samhällen se ut under en direkt gudomlig regering? Ingen mer korruption och perfekt rättvisa för alla, eftersom de korrupta identifierats av Gud utan att kunna undkomma honom, fängslas eller elimineras. Lika lön för lika tid som ägnas åt arbete. För i våra nuvarande diaboliska regimer ges högre löner till specialiserade yrken som orättvist gör anspråk på dessa fördelar. Ett yrkes specialitet bör inte rättfärdiga löneskillnader, eftersom valet av specialitet är en fråga om personlig tillfredsställelse som inte har någon anledning att ersätta. Lönen bör endast betala för den tid i livet som varje person ger i sin yrkesverksamhet för allas gemensamma intresse; och inget mer. Denna regim skulle vara en av perfekt **jämlikhet** som skulle främja **broderskap** och ge en rättvis gräns för **friheten**. Men vid tidpunkten för det straff som Gud önskar är det för sent att rätta till situationen, kriget i Ukraina kommer att förvärras bortom den mest pessimistiska fantasin. Förstörda länder måste producera mycket dyra vapen och samtidigt bränner Gud skogar och jordbruksfält med bränder orsakade av solen vars värme han intensifierar, eller av blixtar från våldsamma stormar, eller till och med av frivilliga mänskliga mordbrännare; medlen för att intensifiera människors fördärv saknas inte för den allsmäktige skaparguden, YaHWéH, Mikael, Jesus Kristus. Vi måste också förbereda oss på att se hungersnöd och många andra onda händelser rasa i ett västerländskt samhälle som inte har saknat något under 50 år av överflöd; tiden för ett jubileum mellan 1974 och 2024.

Kollektiv galenskap

Vad säger vi om en människa vars beteende är förvånande eftersom hen sätter sitt liv i livsfara genom att göra saker som anses orimliga av den mänskliga massan? Hen är galen. Är det verklig galenskap eller är det inte snarare det faktum att hens handling är utöver det vanliga som får hen att framstå som galen i den så kallade normala mänsklighetens sinnen? Ja, det är verkligen denna avvikelse från normalitet som får hen att tillskriva galenskap. Den verkliga galningen gör ingenting rimligt eftersom hen är oförmögen att resonera. Dessutom

räcker det med att ett stort antal människor börjar göra orimliga saker kollektivt för att denna orimlighet ska omvandlas till normalitet. Det framgår av denna analys att människans bedömning är baserad på de erfarenheter hen lever eller inte lever. Allt som inte levs är kopplat till galenskap och allt som levs går in i normalitet. Bland de shower som uppskattas av publiken finns lindansare eller ekvilibristerna som går i balans på en stål- eller syntetisk vajer på svindlande höjder. I en rapport vittnade en ung schweizisk man så här för att förklara sin behärskning av höjdrädsla: "Det sitter helt i sinnet; det jag kan göra 50 cm från marken kan jag göra på vilken höjd som helst." Han ger oss en viktig nyckel till förklaringen: Det sitter helt i sinnet. Höjdrädslan är en naturlig sak för alla människor eftersom den enkla handlingen att gå och stå har varit tvungen att förvärvas genom erfarenhet. Faktum är att barnet, när det kommer till världen, upptäcker att det inte är lätt att stå på sina två fötter och ben, vilka måste stärkas, och det tycker att det är lättare att krypa på knän och händer. Om vi projicerade våra vuxna tankar på detta barn skulle vi höra det säga: alla dessa människor är galna som tar risken att stå upprätt på sina fötter och ben. Men just för att det ser alla andra agera så här förstår det att det måste lära sig att göra detsamma, och försök efter försök hamnar det i balans, med några fall som bekräftar handlingens svårighet. Mänskligt omdöme är därför underkastat normalitetslagen, men det framgår således tydligt att denna normalitet beror på individuell erfarenhet. Denna inledning var nödvändig för att förstå vad tro på Skaparguden är. Tron på hans existens beror på vår individuella erfarenhet, och Gud lät sina första vittnens erfarenheter skrivas ner i den Heliga Bibeln så att var och en av hans mänskliga varelser under de senaste 3 500 åren av jordens historia kunde dra nytta av sina första vittnens erfarenheter. Ty han uppenbarade sig i kraft och handling för hebréerna som han räddade från egyptiskt slaveri omkring 1500 f.Kr. Vid den tiden bestod galenskap i att inte tro på existensen av denna Gud vars gärningar var uppenbara och obestridliga. Och bland de människor som kom ut ur Egypten kunde ingen förneka Guds existens, men enligt sin individuella natur kunde de redan lyda eller inte lyda honom. De lade därmed grunden för tro och otro, vilket är dess absoluta motsats. Otro är inte otro, eftersom den leder människor till att medvetet inte lyda den Gud som ordnar och organiserar mänskligt liv. Ursprunget till den nuvarande otro var tanken hos Karl Marx, en fritänkande filosof som förklarade: "Jag har drivit ut Gud från min himmel." Han markerade således övergången från otro till otro, som följaktligen finner sin förklaring endast i sin vägran att underkasta sig denna store och formidabla Gud. Sedan dess kan den nuvarande otro förklaras med mättnaden av det mänskliga sinnet, som inte längre söker Gud, eftersom det mänskliga livet och dess specialister i allt förser det med sina svar och förklaringar som tillfredsställer det. Emellertid tillåter ingen av dessa förklaringar oss att förstå existensen av tro, som tror på Skaparguden och hans uppenbarelsen. Mänskligheten hänger sig åt paradoxen att, trots sin officiella otro, är många av de förklaringar av den jordiska historien som den lär ut baserade på uppenbarelsen som citeras i den Heliga Bibeln.

Så vad måste vi göra för att ha tro och få vissheten om att Gud existerar och att allt kött i slutändan kommer att vara ansvarigt inför Honom? Det räcker med erfarenheter som ger näring åt denna lilla tro och får den att växa. Det

handlar därför om att omsätta i handling en erfarenhet som tar oss från okunnighetens stadium till kunskapens. Och denna princip tillämpades på lindansaren och den kommer att tillämpas på samma sätt på tron på Gud. För båda är träning och anpassning nödvändig.

De otroende tillskriver jorden miljarder års existens, men Gud uppenbarade för sin tjänare Mose för omkring 3 500 år sedan att den jordiska historien bara hade börjat 2 500 år före hans tid när han förde sitt hebreiska folk ut ur Egypten. Vem ska vi tro på? De antaganden som dagens vetenskapsmän föreställer sig eller Guds vittnesmål som hjälpte honom i hans mäktiga gärningar, kända över hela den bebodda jorden på hans tid, vilket bekräftas av detta vittnesbörd från Rahab, skökan som bodde i Jeriko, vittnesbörd citerat i Josua 2:10-11: " *Ty vi har hört hur Herren torkade ut Röda havets vatten för er när ni drog ut ur Egypten, och hur ni gjorde med amoréernas två kungar på andra sidan Jordan, Sihon och Og, som ni förintade till döds. Vi har hört det, och vi har tappat modet, och all vår ande är nedslagen inför er. Ty det är Herren, er Gud, som är Gud i himlen ovan och på jorden nedan .*" Hon levde på hedniskt vis mitt i en stad befolkad av hedningar och hennes tro är baserad på ett intelligent beteende som betingade hennes jordiska erfarenhet genom att rädda hennes liv till skillnad från allt hennes folk som Gud förintade med sin stad. Rahab säger med rätta " *Vi har lärt oss* ", men hon ensam drar nytta av det som alla har lärt sig. Hennes val och hennes beteende var bara konsekvenserna av sann intelligensens resonemang; vilket leder mig att säga att alla andra människor som Gud dödade i Jeriko greps av en **kollektiv galenskap** . Detta definierar den absoluta motsatsen till intelligens. Och som vi har sett, bedöms galenskap eller dess motsats, intelligens, av var och en enligt deras uppfattning om normalitet. Enligt Rahabs erfarenhet låg normaliteten i dem som dödades av Gud, och hon var en hedning. Men hon utmanade normaliteten i sitt arv och sina traditioner.

Idag är det likadant, den överväldigande majoriteten av västerländska människor är icke-religiösa och representerar den nuvarande **kollektiva** mänskliga galenskapen som Gud också förbereder sig för att förgöra. Oavsett vilka skäl människan ger sig själv för att inte underkasta sig den uppenbarade gudomliga viljan, är hennes val det sanna galenskap som leder henne till döden. Det är användbart i detta avseende att komma ihåg att Gud bara erbjuder människorna valet mellan två extremt motsatta vägar, som dessa verser från 5 Mos. 30:19-20 lär: " *Jag tar i dag himmel och jord till vittnen mot er att jag har förelagt er liv och död, välsignelse och förbannelse. Välj livet, så att du och dina efterkommande må leva, att älska Herren, din Gud, att lyda hans röst och att hålla fast vid honom. Ty på detta beror ditt liv och dina dagar, och på det sättet skall du kunna bo i det land som Herren med ed lovade att ge åt dina fäder, Abraham, Isak och Jakob.* " Det säger sig självt att detta budskap riktar sig från Gud till alla människor som läser denna förklaring och inte bara till de judiska hebreiska ättlingarna till " *Abraham, Isak och Jakob* ". Dessa grundande patriarker av det köttsliga Israel är också Guds vittnen som presenteras för hans andliga Israel, byggt på den återlösning som uppnåtts av Jesus Kristus, vars försoningsdöd gynnar alla de utvalda som räddats i de två på varandra följande gudomliga allianserna och sedan Adam.

Sann **galenskap** , den mest skadliga, är inte det som den så kallade normala mänskligheten fördömer och definierar. Den autentiska galningen bryr sig inte om den frälsning som Gud föreslagit, eftersom han, i sin oförmåga att resonera, inte kan uppskatta detta erbjudande. Sann **kollektiv galenskap** rör därför beteendet hos de så kallade normala västerländska folkmassorna som, med tillgång till kunskap om de förhållanden som Gud presenterar, väljer att inte ta hänsyn till dem och därmed, även omedvetet, tar den väg som leder dem till döden. För genom att vägra undervisning väljer de att förbli i okunnighet som, genom olydnad, fördömer dem att behöva dö, i enlighet med den varning som Gud gett.

Intrådet i tron är på alla sätt jämförbart med utvecklingen av övergången från spädbarn till människa. Deras behov av mat är annorlunda; barnet behöver mjölk, medan människan behöver fast föda som hon finner i spannmål, baljväxter och grönsaker. Människan finner i Gud alla förklaringar till de legitima frågor som kommer att tränga sig in i hennes sinne. Och den första som tränger sig är: varför dör människan? Frågan är legitim för dem som vet att Gud själv är odödlig till sin natur och att han dessutom har gett liv åt himmelska änglar vars de som har förblivit trogna redan delar denna odödlighet med honom. Det bibliska svaret kommer då, döden är konsekvensen av ett kollektivt straff som just är den första formen av kollektiv galenskap som mänskligheten ärver och överför från århundrade till århundrade i sex årtusenden. Således, efter dessa sex tusen år av utväljande av de jordiska utvalda, kommer döden inte längre att drabba de frälsta utvalda vid Jesu Kristi härliga återkomst, utan det kommer att vara nödvändigt att vänta till slutet av det sjunde årtusendet och fullbordandet av den yttersta domen som berör de jordiska och himmelska upprorsmakarna, så att döden själv kommer att förintas och standarden för evighet och odödlighet kommer att etableras för evigt.

Många svar på alla våra frågor finns i den Heliga Bibeln, men för att få dem måste vi ge oss näring åt denna bibelläsning, tills vi behärskar dess innehåll mänskligt. Nu är denna behärskning i sanning obegränsad, eftersom vår ande och vår andliga förståelse får näring av den sanne och enda Guden som själv är obegränsad. Enligt bilden av barnet och den vuxne ökar vårt behov av fast föda med ökande kunskap om den Heliga Bibelns skrifter. Bibeln erbjuder mat för alla åldrar och stadier av vår andliga utveckling. Redan på sin tid förebrår aposteln Paulus hebréerna, mottagarna av hans brev, för att de förblir vid andlig "mjölk" medan tillväxten av deras tro är beroende av "fast föda"; Hebr. 5:12: "Ty ni, som borde vara lärare, behöver återigen att någon lär er de första grundsatserna i Guds ord. Ni har kommit att behöva mjölk och inte fast föda." » Hur mycket mer riktar sig då inte denna förebråelse mot nuvarande kristna troende, som vet att den andliga sanningen nu är helt uppenbarad och att den mest fasta födan, som är reserverad för tiden för världens ände, huvudsakligen, men inte bara, är den uppenbarelse som finns i Daniels och Uppenbarelses bokens bibliska profetior. För hela Bibeln är ett stöd för profetiska uppenbarelsen, vilket jag har haft möjlighet att visa i de studier som presenteras i detta verk och föreslås som föda, under den andliga titeln " **manna för de sista adventisterna** " av tro och gärningar.

I detta sammanhang av världens undergång har människor fortfarande valet att välja att följa den ena eller den andra av de två vägar som Gud lagt fram för dem: **kollektiv galenskap** eller **kollektiv intelligens**, eftersom denna värdebedömning beror på antalet anhängare som bär dem. Men ack för dem är de mest talrika inte de mest intelligenta, utan de mest upproriska, och deras slut, profeterat och uppenbart i den Heliga Bibeln, är inte alls avundsvärt. I sina individuella erfarenheter skiljer sig människan, genom sina särdrag, från sina medmänniskor. Hennes modell väcker då två motsatta bedömningar: hon är avundad, eller hon är beklagad. Och reaktionen hos de åskådare och domare som vi är beror på vår personlighet. De utvalda är avundade av de framtida utvalda och de är beklagade av dem som anser dem galna. Men i de utvaldas sinnen vänder denna bedömning och är omvänd: den galnaste av de två är inte den du tror; Det är inte jag, den utvalda, utan du, den fallne, och ditt förtjänta slut kommer att vara obarmhärtigt.

Hittills har jag bara nämnt den kollektiva galenskapen att vilja ignorera den bibliska uppenbarelsen baserad på hebréernas uttåg ur Egypten under ledning av Moses. Men ännu större är den kollektiva galenskap som får människor i vår tid att vägra och förkasta den kristna trons vittnesbörd. Detta beror på att Jesus Kristus är ett vittne som står oss mycket närmare och hela vårt västerländska liv är byggt på denna modell av kristet liv. Vår kalender är baserad på hans förmodade födelse, även om den är falsk och präglas av en försening på sex år. Men i slutändan har detta fel, som beror på den romersk-katolska munken Dionysius den Lille, inga konsekvenser för oss eftersom uppgifterna om de tider som uppenbaras i profetiorna presenteras i form av handlingsvaraktigheter som är tillämpliga på datum som antagits i denna falska kalender. De budskap som Gud levererar förblir därför helt identifierbara trots de fel som denna falska kalender grundades på. Jesu Kristi vittnesbörd har fortsatt i två tusen år genom hans heliga tjänares vittnesbörd, så hur kan vi inte anklaga våra samtidas plötsliga önskan att ignorera detta ständiga, urgamla, två tusen år gamla vittnesbörd om kollektiv **galenskap**? Denna kollektiva galenskap är bara resultatet av ett kollektivt val, ett samhälle som älskar frihet och som har blivit så upproriskt att det inte längre kan uthärda tanken på att behöva lyda en gudomlig auktoritet. I Jean de Lafontaines fabel "Räven och druvorna" tröstar räven sig själv för att han inte fångat druvor som placerats för högt, genom att säga att de är för gröna, och idag ger sig människan rätten att inte lyda Gud genom att låtsas att han inte existerar. Detta val, som är majoritetens, blir normalitetens norm och utgör frukten av en **kollektiv galenskap** som föredrar att ignorera fakta som rättfärdigar Guds existens, för att inte behöva lyda honom.

För ingen modern vetenskaplig upptäckt kan bevisa Guds icke-existens, och tvärtom, dessa upptäckter tillåter bara människor att upptäcka den oerhörda visdomen och kraften hos den Gud som skapade livet och allt som formar det och som det innehåller. Detta är åtminstone den slutsats som **den kollektiva intelligensen** hos de utvalda helgonen som återlöstes genom Jesu Kristi blod drar från dessa fakta.

Urvalskriterierna för de sist utvalda är mycket höga, eftersom Guds krav, efter att ha gett mycket ljus åt sina sista heliga tjänare i den välsignade statusen

som frivilliga slavar åt sin Herre och Mästare, är stort och innebär att de känner till hans sista instruktioner. De sist utvalda måste känna till hela den religiösa historien som byggts upp på jorden sedan Adam och Eva. De måste känna till och följa den historiska utveckling som observerats genom utvecklingen av erbjudandet om gudomlig frälsning till den syndiga människan. Patriarkerna utgör riktmärkena för denna andliga konstruktion som leder till Jesu Kristi första ankomst, han som kommer som " *Guds lamm* " " *för att ta bort världens synder* "; vilket uttrycker Guds önskan och inte den effekt som uppnås mycket sällan. Ty Kristi blod utgöts endast för att gynna dem som han ensam erkänner som värdiga sin återlösning och detta kriterium gäller endast hans sanna utvalda. Som Jesus själv sa i Matteus 5:17, kom han " *för att uppfylla lagen* " och inte för att lära ut den: " *Tro inte att jag har kommit för att avskaffa lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att avskaffa utan för att uppfylla.* " Lägg märke till subtiliteten i uttrycket " *utan för att uppfylla* "; Han säger inte " *för att uppfylla det* " och han bekräftar uppfyllandet av endast en del av denna lag och profeterna, vilket bekräftar den utvidgning och giltighet som ges till denna Moses lag under hans nya förbund.

De successiva fel som tillskrivs den senaste mänskliga generationen är de som har ackumulerats över tid. Och redan nu måste vi notera den katolska påveregimens " *arrogans* ", **som förkastade den embryonala normen från reformationen som genomfördes på 1500** ^{-talet}. Som ett resultat förblev Frankrike en romersk-katolsk regim fram till den franska revolutionen. De grymheter som begicks av denna falska kristna religion rättfärdigade fransmännens religiösa avsky, och med rätta. Men om det var legitimt att fördöma denna regim, gjorde å andra sidan underlåtenheten att ta hänsyn till budskapet som framfördes av de sanna gudomliga vittnena i den protestantiska reformationen Frankrike djupt skyldigt inför Gud. Deras fredliga och fogliga beteende överensstämde med den modell som Jesus Kristus presenterade, vilket gjorde deras vittnesbörd värdigt att tas emot. Men i denna tid hördes endast vapenskämt i samband med en krigisk opposition från falska protestanter som kämpade med vapen i hand mot sanna katoliker. Även i Frankrike återhämtades situationen av fritänkare och filosofer fyllda av grekisk-romersk kultur. Budskapet om barmhärtig gudomlig kärlek förblev således ohörbart och osynligt för det franska folket, som hade blivit nationellt ateistiskt. Strategiskt sett gynnade djävulen under en tid självständigheten och det globala inflytandet hos denna modell av republikanskt samhälle, som, skrytsam med sin frihet, exporterade den och sådde världen med sin **kollektiva galenskap**. Två århundraden senare, i ett fredligt religiöst sammanhang, vaknade den katolska tron långsamt upp igen och började förföra sina anhängare igen. Således förblev dess nuvarande modell katolicismen, fortfarande praktiserad av en minoritet av människor som begåtts genom ett dop som mottagits och påtvingats i barndomen, utan att de hade valt det det minsta. Men den romerska påvens prestige fyllde detta tomrum. Och de som för närvarande stöder honom är inte längre barn, utan vuxna människor som är ansvariga inför Gud för sina religiösa val. Det är då vi måste inse det; **Kollektiv galenskap** handlar lika mycket om sekulära undersåtars val som om religiösa val, vilket gör den till den typiska modellen för ett samhälle som är helt avskuret från

Gud. Och vi finner i denna modell alla nationer i det västerländska lägret. Men de andra länderna är inte längre gynnade, eftersom de inte erkänner, i Jesus Kristus, den enda gudomliga Frälsaren som föreslagits för den universella syndiga människan.

Allt eftersom tiden gick, gav Gud sitt gudomliga ljus till de sanna protestanterna under eran 1843-1844 och lyste upp deras första användning av profetiorna i Daniel och Uppenbarelsboken. År 1844, den 23 oktober, straffade Gud deras förakt för sitt prövande av profetisk tro och bröt sin tidigare allians med den falska protestantiska religionen, arvtagare till det protestantiska avfallet från 1500^{-talet} och framåt. Den är igenkännbar genom sin blandning av heligt och profant, med en fot i världen och sina diaboliska värderingar och den andra foten i ett bedrägligt religiöst påstående baserat på den Heliga Bibeln. Den prövade protestantiska tron producerade adventisttron, sedan sjundedagsadventisttron, och efter det ingenting. Men den försonades officiellt med sin tidigare dödsfiende, den påvliga romersk-katolska religionen, och denna officiella allians bekräftade dess definitiva brytning med Gud.

Med tiden spred sig **den kollektiva galenskapen** till sjundedagsadventismen, som prövades av Gud mellan 1980 och 1994. Återigen bekräftade dess inträde i protestantismens allians 1995 dess förkastande av Gud.

Och sedan detta sista falska tillkännagivande om Jesu återkomst, som skulle uppfyllas den 22 oktober hösten 1994, har jag förblivit den enda förvararen av de senaste uppenbarelserna som Gud gett, sådant som jag delar med alla hans älskade som samarbetar eller kommer att samarbeta i detta verk, nära och fjärran, spridda över hela jorden.

kollektiva galenskapen har tagit över mänskliga själar är den ett tecken på den gudomliga förbannelsen. För att undkomma den, individuellt, är ett uppvaknande av samvetet nödvändigt, och jag vet att Jesus kommer att åstadkomma detta uppvaknande, med vetskap om var de som är värdiga hans eviga frälsning finns. I motsats till den förlorade, förvrängda världen samlas de utvalda, förenade i den kollektiva och individuella intelligens som Gud har givit. Denna kollektiva intelligens konkretiseras genom att var och en av dem visar kärlek till sanningen. Alla är medvetna om behovet av att lyda Skapargudens röst, vars uppenbarade kärlek utgör det bästa beviset på hans önskan att göra dem evigt lyckliga. Detta är det enda syftet med hans förordningar, hans budord, hans stadgar och hans lagar, skrivna och uppenbarade i hans heliga bibel; hans gudomliga ord skrivet för de utvaldas frälsning.

Ett samhälle som hänför sig till kollektiv galenskap producerar två typer av lögn. Den första typen är den frivilliga lögnen som avsiktligt försöker bedra, och den andra är den ofrivilliga lögnen som är ett resultat av att den förnekar existensen av himmelskt liv som ansvarar för observerade fakta och sedan falskeligen tillskriver dessa fakta till andra mänskliga orsaker. Detta ämne berör, i vår nuvarande situation, den berömda globala uppvärmningen som får mänskligheten att bli orolig och söka, genom livsstilsbegränsningar, lösningar för att lösa detta oroande problem. Den uppenbara boven i dramat är naturligtvis människan och hennes konsumtion som producerar koldioxid, genom hennes bilar, hennes uppvärmning, hennes fabriker och hennes kor som anklagas för att

förgifta atmosfären med sina fisar laddade med brandfarliga gaser inklusive koldioxid. Och redan här tar samhället inte hänsyn till de 2 100 kärnvapenprov som utförts sedan 1945. Medan en enda av dess bomber skickar ut i atmosfären mycket mer än en stad som Paris kan producera på ett helt år. Men det största felet är ännu inte där, och för att korrigera det kan bara den andliga människan göra det. Detta gäller i ännu högre grad eftersom forskare inser att de observerat närvaron av mörka fläckar på solen, vilket översätter och avslöjar en intensifiering av dess rörelse och dess solstrålning. Det är därför verkligen solen som är skyldig till denna globala uppvärmning som observerats över hela jorden. Men denna vetenskap noterar bara vad som bara den andliga människan kan förklara: varför börjar solen värmas upp starkare? För att Gud befäller den att göra det, och den lyder Honom. För att vara säker på denna förklaring räcker det att komma ihåg att Jesus under sin vistelse på jorden, i sin messianska verksamhet, bevisade för sina apostlar att han med sitt ord omedelbart kunde stilla en våldsamt storm som bildades på Galileiska sjön. Vi, hans vittnen för vår tid, har ingen rätt att stödja och delta i spridningen av lögn som bedrar Gud på hans härlighet, rättfärdigad av hans obegränsade makt som Gud skaparen. Jag vill också med kraft och biblisk auktoritet påminna om att Gud är upphovsmannen till vår mycket verkliga och avsiktliga globala uppvärmning, eftersom den utgör en plåga som drabbar hans fiender i syndiga samhällen. Jag tar också tillfället i akt att påminna om att Jesus under sin jordiska verksamhet i människors sinnens bekymmer endast såg frukterna av handlingar som leddes av de himmelska demoner som var förknippade med djävulen. Jesus tillskrev inte dessa saker sjukdom, utan ondskans makter. Det räckte för honom att beordra demonerna att befria sina mänskliga offer från deras närvaro, så att de skulle bli fullständigt och omedelbart helade. I allt måste vi finna svaret i Gud och endast i Gud. Ty i honom finner vi allt himmelskt liv, välsignat eller förbannat, vilket är osynligt för oss och ändå, i hög grad och fundamentalt, aktivt. Vi kommer snart, år 2029, att ha möjlighet att se att solen lyder Skapargudens finger och ord, i enlighet med dessa bibliska profetiska tillkännagivanden: Upp. 16:8-9: " *Den fjärde ängeln göt ut sin skål över solen, och det gavs åt den att bränna människorna med eld. Och människorna brändes av stark hetta, **och de hädade Guds namn, som har makt över dessa plågor** , och de omvände sig inte för att ge honom ära. "*

Gott och ont

Vi läser i 1 Mos. 2:29: " *Och lät Herren Gud alla möjliga träd, ljuvliga att se och goda att äta av, växa upp ur jorden, mitt i trädgården livets träd **och trädet med kunskap om gott och ont** . "*

Detta är första gången som uttrycket " **gott och ont** " nämns i den Heliga Bibeln, men inte sista, för vi hittar det i andra verser och andra böcker som den presenterar. Detta uttryck bär inom sig en grundläggande och ytterst avslöjande lära som låter oss upptäcka det ständiga lidande som Gud själv upplever, i person och i ande. Det är för att ge oss förmågan att förstå detta som Gud skapade vår jordiska dimension som skulle bära " *människan skapad till Guds avbild* ". Enligt

detta uttalande görs människan således kapabel att förstå vad Gud känner om "**gott**" såväl som "**ont**". Vi måste därför studera dessa två termer och förstå vad de representerar.

Hur kan vi definiera dem? På den fysiska och köttsliga nivån upplevs "**gott och ont**" *på flera progressiva nivåer. Som ett minimum uttrycks "gott"* genom att hela kroppen och dess organ fungerar utan smärta, till den grad att dess existens ignoreras eller glöms bort av människan. "**Gott**" kallas då "välbefinnande" eftersom det upplevs behagligt. "**Gott**" och ont uttrycks av våra fem sinnen, vilka är syn, hörsel, lukt, smak och känsel. "**Gott**" kan då orsakas av en behaglig syn, en uppskattad hörsel, en behaglig lukt, en utsökt smak och en känslig och nyttig beröring. "**Ont**" kommer logiskt sett att uttryckas av motsatsen till dessa saker eftersom det betecknar den absoluta motsatsen till "**gott**". Och som sådan är "**ont**" orsaken till lidande, och lidande är symptomet på närvaron av "sjukdom".

Principen är därför denna: allt vi upplever i våra mänskliga liv om "**gott eller ont**" är bara den köttsliga bilden av vad Gud upplever i sitt sinne. Denna idé bekräftas i detta citat från Paulus som säger i Ef. 5:23: "*Ty mannen är sin hustrus huvud, liksom Kristus är församlingens huvud, **hans kropp**, vars Frälsare han är.*" "*Kvinnan*" formades av ett "*revben taget*" från Adams kropp, enligt 1 Mos. 2:22: "*Då skapade YaHWéH Gud en kvinna av det revben som han hade tagit från mannen, och förde henne till mannen.*" Guds val av ett "**revben**" från Adam rättfärdigas av rollen för "*kvinnan*", som placeras i andlig såväl som bokstavlig bemärkelse, "bredvid" sin "**man**", sin "**man**", Kristus eller Adam. Genom att utveckla denna idé kan vi således förstå att Gud bygger bilden av sin kropp på jorden och den jordiska dimensionen, eftersom han är ande och liv och allt som lever, lever i honom. Före synden, i sin ursprungliga renhet och oskuld, avbildade Adam och Eva perfekt det projekt som ledde Gud till att skapa framför sig fria och oberoende motsvarigheter som kunde älska honom fritt så som han önskar bli älskad.

Men detta projekt kommer att påföra Gud ständigt lidande på grund av de val som fria, men upproriska, olydiga och upproriska varelser gör. Och det är dessa upproriska vals verk som Gud kallar "**onda**" eftersom de får honom att känna sig "**ond**" obehagligt genom lidande. Så att genom att skapa fria och oberoende motsvarigheter skapar Gud samtidigt de utvaldas liv som kommer att uppfylla hans önskan om kärlek, men också de monstuösa varelser som bringar "sjukdom" in i "**sin kropp**", det vill säga in i sina levande skapelser. Ty den jordiska köttsliga människans liv har en fysisk aspekt som kallas "**kropp**" och en mental aspekt som kallas "**ande**". Och båda är bilden av Guds "**kropp**". Genom att först skapa de himmelska änglarna ger Gud sina varelser likheten med sin "**ande**" av liv endast. Ty deras fysiska kropp genomgår inte den fördärvelse som förtjänas av den upproriska attityden, som kommer att uppstå med den först skapade ängelns uppror, åt vilken Gud sedan kommer att ge namnet Satan, vilket betyder "motståndare". Och för Gud upplevs motgångens sken, liksom människan känner "sjukdomen" som angriper hennes kropp och ande. Avsaknaden av fysiskt lidande hindrade änglarna från att förstå intensiteten i det lidande som Gud kände, de kunde bara bli medvetna om det missnöje som påtvingades sin Guds ande. I

denna skapelse av himmelska varelser kom döden inte för att slå mot den upproriska varelsens existens vars liv förlängdes. Dödens princip existerade dock redan i den gudomliga dom som berörde dem; den skulle bara omsättas i verket i slutet av det program som Gud förberett, det vill säga i slutet av de sju tusen år som reserverats för den jordiska skapelsen, inklusive först jorden på vilken Gud skulle organisera sin demonstration av perfekt liv, vilket han skulle fullborda i sin tid, i slutet av det fjärde årtusendet, i den mänskliga kroppen vid namn Jesus från Nasaret. Hans seger över synd och död, uppnådd i Jesus Kristus, skulle ge honom rätten att frälsa sina jordiska utvalda, men också att i den "**andra döden**" eld utplåna de jordiska upprorsmakarna och de demoniska änglarna, såväl som deras ledare, Satan.

"**Gott**" är lätt att identifiera eftersom det gäller alla de värden som godkänts och bestämts av Skaparguden, den Högste Lagstiftaren. Moses lag uppenbarar denna standard för "**gott**" i enlighet med Guds uppfattning av detta ord.

"**Önd**" har å andra sidan en dubbel betydelse som vi måste vara medvetna om. I franska språket kan användningen av termen "**mal**" vara förvirrande. Vi måste därför tydligt identifiera dessa två betydelser.

I den absoluta motsatsen till "**gott**" hänvisar "**ont**" till vad Gud förbannar, vad han ogillar och vad han formellt och oåterkalleligt fördömer. Denna typ av "**ondska**" kopplas ofta till vad Gud kallar "**styggelse**" och anser vara "**styggelse**". Och för att genomföra "**styggelse**" behöver människan bara göra allt som Gud ogillar och fördömer. "**Styggelse**" har sitt ursprung i tvistens anda, och djävulen, Satan, den första varelsen som skapades perfekt av Gud, var också den första av sina varelser som inledde tvist med honom. Tvist är legitim endast mellan de två motsatta åsikterna hos två varelser. Men att tvista med Gud är meningslöst, eftersom han är källan till intelligens och har perfekt herravälde över alla ämnen för reflektion. Långt före ängeln och människan visste han de problem och plågor som frihet kunde leda till för dem som använder den på ett libertarianskt sätt, det vill säga för dem som överskrider frihetens rimliga gränser. Om större frihet hade varit möjlig utan att skada hans varelser, skulle Gud ha låtit dem njuta av den. Men så är inte fallet, och hans kärlek som Fader ledde honom till att sätta skyddsmekanismer runt sina varelser, det vill säga lagar som sätter gränserna för sann frihet. Bortom dessa gränser finns synd och död, vilket är dess belöning. Och denna situation får mig att tänka på de ukrainska soldater som avancerar in i land som erövrats av den ryska motståndaren, och som måste gräva upp de många minorerna med risk för att explodera med dem. Inför dessa minor som orsakar död är människan klok och hon bör agera på samma sätt gentemot synden, som ger tillgång till den "**andra döden**" av den yttersta domen. Och detta andra fall kommer att nedtecknas, år 6999 från Adam eller 2999 e.Kr., i verklighetens historia lika mycket som det första; vilket gör denna varning värd att ta på största allvar.

Den andra betydelsen av ordet "**onda**" är det som orsakar smärta och lidande. Denna typ av "**onda**" utövas lika mycket av Gud som av djävulen och hans mänskliga representanter. Således gör Gud inte "**onda**" när han tillfogar "ondska" som straff; detta blir nödvändigt när hans varelsers otrohet måste

straffas, eftersom de når nivåer som är outhärdliga även för Gud, den mest tålmodiga av alla levande varelser.

I linje med det gudomliga budet i 5 Mos 30:19 läser vi återigen i Jesaja 7:16: " *Men innan barnet vet att förkasta det onda och välja det goda, skall det land vars två kungar ni fruktar överges.* " Anden profeterar om hans framtida inkarnation i "barnet " Jesus Kristus. Men vi finner i denna vers den erfarenhet som alla hans framtida utvalda, återlösta genom hans utgjutna blod och hans fullkomliga rättvisa, kommer att behöva genomgå och lyckas: " **förkasta det onda och välja det goda .** " Och redan den idé som påtvingar sig är att för att veta " **förkasta det onda och välja det goda** " måste de utvalda veta hur man identifierar vad Gud kallar " **ont** " och vad han kallar " **gott** "; vilket innebär att de måste ha god kunskap om hela Bibelns lära. De som underskattar det ena eller det andra av de två på varandra följande förbunden har således ingen chans att bli en av hans utvalda.

Vad ber Gud egentligen människan om? Att älska och lyda honom. Inför hans krav, vad föreslår djävulen i det liv han leder? Att döma av situationen i moderna västeuropeiska samhällen, och i synnerhet den franska modellen, ser jag bara bojar i vilka så kallade "befriade" varelser är fängslade, men som i själva verket, genom restriktiva lagar, är underkastade otaliga förbud eller skyldigheter. Detta är naturligtvis den nuvarande situationen i detta land, som har sett sina friheter krympa i hög hastighet de senaste åren i takt med att det tar emot och lyder de alltmer auktoritära direktiv som beordrats av den europeiska regeringen som installerats i Bryssel. Frankrike var fritt, bara vid tiden för sin självständighet efter kriget. Under general de Gaulles presidentskap motsatte sig landet fortfarande USA:s auktoritet. Men president Sarkozy lät återinföra Frankrike i Nato-alliansen, och sedan dess har landet bara lidit av de katastrofala konsekvenserna av sitt europeiska underkuvande, för sig självt och sina invånare. I våra befriade nationer är människan utlämnad till finansmännens girighet: banker, försäkringsbolag. Alla dessa finansinstitut erbjuder tjänster som berikar dem med stöd från de styrande organen. Lagar stiftas för att möta deras krav. Allt är organiserat så att de ska få ut så mycket pengar som möjligt från klienten och att utflödet av pengar är så litet som möjligt. Dessutom gör lagar som i allt högre grad begränsar friheten vissa åtgärder obligatoriska: att bära hjälm för motorcyklister och mopedförare, säkerhetsbälten och tekniska inspektioner av motorfordon. Alla dessa saker, och listan är långt ifrån uttömmande, kostar mer och mer och belastar budgetarna för människor med fattiga tillgångar. Jag tänker med avund på de underutvecklade länder där människor fortfarande kan köra motorcykel, med håret vajande i vinden, fritt och utan begränsningar; detta är bara ett exempel, men den individuella friheten krymper verkligen avsevärt. Om inte annat på grund av det kollektiva liv som måste föra samman flera samhällen med oförenliga seder och religioner.

Västerländskt liv är uppenbarligen organiserat för att konkurrera med den gudomliga ordningen. Även det har sin egen uppfattning om "gott och ont ". Och kriget som rasar i Ukraina har belyst ett absolut "onda" för det västerländska läget: Rysslands underlåtenhet att respektera Ukrainas nationella lag. Detta mänskliga läger är dock mycket hycklande, till skillnad från Skaparguden, som

aldrig gör undantag från sina principer och bedömningar. Åsikterna hos detta mänskliga läger varierar enormt beroende på tid och plats. Militärkuppen, som just störtade Nigers valde president, gynnsam för Frankrike, den 26 juli 2023, fördöms enhälligt av våra västerlänningar; samma människor som stödde och uppmuntrade den som genomfördes av de ukrainska rebellerna på Maidanorget i Kiev 2013; en kupp under vilken de störtade den då legitimt valde ryska presidenten. Vår rättvisans Gud organiserar därför evenemang för att fördöma hyckleriet hos detta västerländska läger som, genom sin förvrängda, otrogna kristna tro, utgör dess fiende och måltavla för dess gudomliga vrede. Och jag utnyttjar detta ämne för att göra ett förtydligande. I tolkningen av "**Söderns kung**" i Dan. 11:40 kommer Niger förmodligen att spela den ledande rollen, eftersom dess privilegium att äga urangrutor ger landet, för Frankrike, dess dittills privilegierade klient, en strategisk karaktär av existentiell betydelse. Frankrikes närvaro accepteras dock inte längre, eller stöds, av den nya makten och en betydande del av dess befolkning. Dessutom är landet till 98 % muslimskt. En konflikt, motiverad av fransmännens stora intresse, som har satsat allt på kärnenergi för att säkra sina elbehov, är därför trolig inom en snar framtid. "**Söderns kung**" verkar anta en trovärdig identitet där och hans muslimska religion skulle kunna göra honom till ledare för ett krigiskt uppror av muslimska nationer, som redan är fientliga mot väst och Frankrike i synnerhet.

Dess koloniala förflutna är ett svårt handikapp för landet, men efter denna kolonialperiod har dess väpnade interventioner i olika afrikanska länder också väckt hat mot landet. Det var Algerietkriget, interventionen i Elfenbenskusten, mer nyligen Libyen och senast Mali. Men afrikaner har också följt Frankrikes militära engagemang i Balkankriget och det massiva ekonomiska stödet och vapenerbjudandena som gjorts till ukrainarna. Detta imperialistiska beteende har i slutändan irriterat dem. Dessutom vet de att för att fortsätta utnyttja Afrikas rikedomar har västerländska kolonisatörer ersatts av lokala kollaboratörer som stöds av sina tidigare koloniserande länder. Den ilska som nu bryter ut i Niger vittnar om att gränsen för vad som är uthärdligt har nåtts och överskridits för ett stort antal nigerier. Fällan som Gud gillrat för västvärlden närmar sig genom att bekräfta det stöd och den förstärkning som Afrika, "**Söderns kung**", ger Ryssland. Genom att citera "*Puth*", Libyen och "*Cush*", Etiopien, har Gud verkligen profeterat om att hela Afrika, nordafrikanska och svarta, skulle göra uppror mot västerländska intressen, och snart deras arméer, åtminstone den franska. Och dessa två namn, "Libyen och Etiopien", avslöjar identiteten på denne "**söderns kung**". Detta bekräftar en gammal första tanke som dök upp i mitt huvud under min första studie av denna profetia. Jag hade kopplat uttrycket "**Söderns kung**" och "**Söderns drottning**", vilket i Matteus 12:42, med Jesu Kristi ord, betecknar "drottningen av Saba", som kom för att besöka "kung Salomo" på grund av det universella ryktet om sin visdom: "*Söderns drottning skall uppstå vid domen med detta släkte och fördöma det, ty hon kom från jordens ändar för att höra Salomos visdom, och se, här är en större än Salomo.*" » Denna fördömelse av de icke-troende, denna gång kristna, profeterad av vår gudomliga och mänskliga Frälsare och Herre, finner redan en uppfyllelse i denna bristning av relationerna mellan Niger, med Frankrike och de tidigare koloniserande länderna i

Europa. Om " *Söderns drottning* " ursprungligen endast regerade över Etiopiens territorium, betecknar detta namn Etiopien i profetian globalt alla nationer i Svarta Afrika som har som ursprung det etiopiska folkets utveckling och sekulära expansion. Profetian kan således ha tillkännagivit det nuvarande afrikanska uppvaknandet som helt skulle kunna ena det mot den hatade gemensamma fienden: den tidigare europeiska kolonisatören; vilket huvudsakligen omfattar Frankrike, Belgien, Italien, Portugal och England. Det är därför inte förvånande att denna enande sker till förmån för Ryssland och dess andra partners, inklusive Kina. Den 26 juli 2023 öppnade militärkuppen i Niger dörren för en demonstration av antifransk förbittring som delades över nästan hela Afrika. Denna handling drev européerna bort från afrikansk mark, och vi bevittnade den strategiska sammanslagningen av den afrikanska " **kungen i söder** " och den ryska " **kungen i norr** ". *I nästa fas skulle dessa två " kungars "* aggression riktas mot Europas territorium, jordmånen.

Västerlänningar är vana vid sina värderingar, där det alltmer närvarande humanistiska tänkandet ger dem en vacker bild av sig själva; detta, till den grad att de blir övertygade om att de utgör en modell för ett idealsamhälle och följaktligen försöker de påtvinga det hela jorden, och ser med medlidande på de nationer som förblir fientligt inställda till deras projekt. Man kan också bara upptäcka dess avskyvärda natur genom att läsa Bibeln där Gud presenterar sin egen uppfattning om " **gott och ont** ". Västerländskt förakt för dessa sanna gudomliga normer framträder i denna förebråelse som citeras i Jesaja 5:20: " **Ve dem som kallar ont gott och gott ont** , som gör mörker till ljus och ljus till mörker, som gör bittert till sött och sött till bittert". ! » Denna anklagelse om att upphäva gudomliga värderingar berör våra nuvarande republikanska västerländska samhällen.

I kapitel 5 i Jesaja ger Gud sex exempel på handlingar som kommer att bringa gudomlig " ve " över de skyldiga. Varningen har en universell räckvidd och jag presenterar dem här, eftersom vers 20 bara är den fjärde av de sex. Observera att dessa sex förbannelser berör människor i allmän bemärkelse, i deras profana beteende, och att de således betecknar de skyldiga till jordisk evighet. Men de citerade exemplen bär också, andligt, en betydelse som får Gud att använda dem i montagen av sina profetior.

5:8: " *Ve dem som lägger hus till hus och åker till åker, tills det inte finns mer plats och de bor ensamma mitt i jorden!* " Målet för Guds harm är spekulation i mark; ett ont som är särskilt utbrett i våra nuvarande västerländska samhällen. Den kapitalistiska modellen i USA, som gynnar privat självisk rikedom, är specifikt utpekad här. Gud uppenbarar således för oss att han uppmuntrar delande av egendom och sanna värden.

5:11: " *Ve dem som hastar efter starka drycker tidigt på morgonen och sent på natten hetsas av vin!* " Alkoholism och dess dryckenskap är också yttre tecken och frukter som bärs av rika nationer.

5:18-19: " *Ve dem som drar åt sig orättfärdighet med ondskans rep och synden som med vagnsrep* , och som säger: *Må han skynda och påskynda sitt verk, så att vi kan se det! Må Israels Heliges beslut komma och verkställas, så att vi kan förstå det!* " Denna näst sista vers riktar sig särskilt mot " **synden** " som

kännetecknar den kristna ekumeniska alliansen som organiserats av den påvliga romersk-katolska kyrkan och som Gud avbildar just med ” **vagnar** ” i Upp. 9:9: ” *De hade bröstpansar som av järn, och ljudet av deras vingar var som ljudet av vagnar med många hästar som springer till strid .*” Dessa ” **vagnar** ” är symbolerna för ” **synderna** ” hos de kyrkor som samlats för att försvara, rättfärdiga och slutligen införa söndagens veckovila, som placerades på den första dagen av den romerske kejsaren Konstantin I ^{sedan} år 321. ” *Striden* ” som frammanas kommer att föra dem samman vid Kristi återkomst och den kommer att bära namnet ” *Harmageddon* ” i Upp. 16:16. I vers 19 talar Gud om den hänfulla och stolta attityden hos sina icke-religiösa religiösa eller sekulära fiender, agnostiker eller ateister, som offentligt trotsar honom.

5:21: ” *Ve dem som är visa i sina egna ögon men förståndiga i sina egna ögon!* ” Gud talar inte här om den sanna intelligens som han ger sina utvalda, utan han fördömer den falska intelligens som hans fiender felaktigt tillskriver sig själva och rättfärdigar religiösa eller vetenskapliga lögnar.

5:22-23: ” *Ve dem som dricker vin och blandar starka drycker, de som frikänner den skyldige för lön och berövar den oskyldige rätten!* ” Här tar Gud upp ämnet i vers 11, till vilket han lägger till synden i den orättvisa som mänskliga domstolar begått, korruperat av pengar. Även här är USA:s modell, där principen om betald borgen tillåter rika syndare att fortsätta njuta av sin frihet, en modell för genren. Men detta sista exempel finner år 2023 en annan modell som är ännu mer orättfärdig och korrupt än USA:s Amerika, vilket militärt hjälper det att ansluta sig till NATO-lägre. Detta är naturligtvis Ukraina, vars anarkiska modell har nått sin topp; vilket får Gud att bygga vidare på den orsakerna till den västerländska dominansens kollaps. Och i detta ämne evakuerar Frankrike den 1 augusti ²⁰²³ sina medborgare från Niger, där en ny krigsfront kommer att öppnas, till Rysslands stora nöje, som bara väntar på denna avledningsmanöver för att attackera hela Europa.

Vår kunskap om Gud kommer aldrig att vara tillräckligt stor, som Jesus sade i Johannes 17:3: ” *Och detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och den du har sänt, Jesus Kristus .*” Och för att upptäcka den verkliga naturen av Guds karaktär måste vi göra det genom att titta igenom hela Bibeln, hans reaktioner uppenbarade i varje enskilt fall, och Jesu Kristi uttalanden är ovärderliga för att bygga denna sammansatta porträtt av den osynlige Guden. Villkoren för hans välsignelser och hans förbannelser uppenbaras för detta ändamål.

I Matteus 23 uttalar Jesus i åtta verser ve över det judiska folkets skriftlärdar och fariséer. Men dessa förebråelser är fullt tillämpliga på religiösa lärare under den kristna eran, korruperade av arvet från den påvliga romersk-katolicismen; vilket berör dem i sin helhet, år 2023. Här är dessa åtta verser som Jesus Kristus riktar till dem. Jag påminner er om att Jesus utropar ” *ve* ” över den som gör ” **ont** ”. Och kriteriet som Jesus citerar och som gör dessa budskap bestående är termen ” **hycklare** ”, som betecknar otrogna lärare som är ovärdiga sin funktion eller tjänst.

23:13: ” *Ve er, skriftlärdar och fariséer, **hycklare** ! Ty ni stänger himmelriket för människorna; själva går ni inte in, och dem som vill gå in låter ni*

inte gå in. " På Jesu tid profeterade denna anklagelse för de judiska religiösa om konsekvenserna som deras framtida officiella förkastande av hans messianska gärning skulle medföra, för dem och dem de undervisade. Under den kristna eran reproducerades detta fel genom samma förkastande av gudomligt ljus av katoliker på 1100-^{och 1500}-talen, av protestanter 1843-1844 och av officiell adventism mellan 1982 och 1991, fram till dess officiella fördömande av Kristus som "**spådde**" det 1994.

23:14: "*Ve er, skriftlärda och fariséer, **hycklare** ! Ni slukar änkers hus och ber för ett skull långa böner. Därför skall ni bli dömda strängare.*" Jesus förebrår religiösa judar för att de utnyttjar "änkornas" svaghet för att tjäna på det genom att "**sluka deras hus**", i en bedräglig föreställning om falsk fromhet som han tillskriver "långa böner". Varningen: "*ni skall bli dömda strängare*" kommer att erinras av Jakob i Jak 3:1. Uttrycket "sluka hus" betyder att gå in i och ta dessa hus i besittning. Och vi vet att änkor ofta, efter sina mäns död, söker religiöst stöd och hjälp. Det är så katolicismens präster gick in i familjer och påtvingade sin åsikt som tillskrivits Gud. De fick därmed inflytande i de västerländska samhällenas övre skikt och konkretiserade den påvliga katolicismens dominans. I alla adliga familjer hade den lokala prästen en plats vid familjebordet. Och hans lära var standarden för den samlade familjens andliga näring. Det är därför Jakob 3:1 varnar dem som undervisar i den sanne Gudens namn och säger: "*Mina bröder, låt er inte bli många lärare, ty ni vet att vi kommer att dömas strängare.*" Denna varning fördömer falsk katolsk lära, men också, sedan 1843, den lära som ges av pastorer inom den protestantiska religionen och den som ges av officiell adventism, sedan 1994.

23:15: "*Ve er, skriftlärda och fariséer, **hycklare** ! Ty ni far omkring över hav och land för att göra en enda proselyt, och när han väl har blivit det, gör ni honom till ett dubbelt så stort helvetes barn som ni själva.*" För att bli erkänd måste en religion ha anhängare och ständigt öka antalet anhängare; detta genom alla tider. Judarna visste detta och gjorde det. Men slutet av denna vers förklarar hur i Uppenbarelseboken 3, den välsignade Utvalde från 1873, "*Filadelfia*", ynkligt nog "*uppkastades*" av Jesus Kristus år 1994, "*Laodicea*"-eran. Anhängarna som utbildades efter 1873, fram till 1994, blev "**dubbelt så många helvetes söner**" än sina lärare. Det finns bara en orsak till detta: religiöst "**hyckleri**" och ovärdiga, otrogna och ytliga tjänster.

23:16: "*Ve er, **blinda ledare** ! Ni säger: 'Den som svär vid templet är ingenting, men den som svär vid guldets i templet är ansvarig.'*" Låt oss redan notera termen "*blind*" som Jesus tillskriver den officiella adventismen i "*Laodicea*" i Upp. 3:17. Detta fall av inversion av värderingar kännetecknar ständigt falsk religiös lära. Genom att föredra "*guld*" snarare än "*templet*" avslöjade religiösa judar sin jordiska köttsliga natur, för de var fästa vid profana jordiska värden och ägodelar och antog därmed de världsliga värden som hedningar hedrade. Dessutom var de omedvetna om det, men "*guld*" betecknade symboliskt den fullkomliga tro som de saknade, vilket deras förkastande av Kristus senare bekräftade. I den kristna eran bevittnar vi samma typ av inversion av värderingar. Anhängarna av katolicismen förhärskar kyrkan genom att bygga imponerande, prestigefyllda kyrkor och katedraler. De har inte förstått att Kristi

Utvalde är en församling av mänskliga andar som Gud utväljer **enbart** för att de visar trohet mot den bibliska sanning som uppenbaras genom hans gudomliga vilja; den sanne och enda Gudens vilja. Den jordiska organisationen har inget värde för Gud i sig. Den har värde i hans ögon endast när den sammanför människor som är trogna honom. Det är så hans förebråelser, som riktas successivt till judarna, katolikerna, protestanterna och adventisterna, fördömer dessa jordiska kyrkor, en efter en. Denna omvändning av värderingar leder människor till att "**kalla det onda gott och det goda ont**".

23:23-24: " *Ve er, skriftlärda och fariséer, **hycklare** ! Ni ger tionde av mynta, dill och spiskummin, men försummar det som är viktigare i lagen: rättvisa, barmhärtighet och tro. Detta borde ni ha gjort och inte lämnat det andra ogjorda.* " **Ni blinda ledare ! Ni silar bort myggan och sväljer kamelen.** " Budskapet är tillräckligt tydligt för att förstås av vilken människa som helst, så jag vill helt enkelt påpeka att dessa saker också berör de nuvarande kristna religionerna, som är mycket fästa vid sekundära ting, men otroligt föraktfulla mot Guds heliga sabbat, "**helgad sedan den sjunde dagen**" från början av den jordiska skapelsen och temat för det fjärde av Guds tio bud, ursprungligen inristat "*på två stentavlor, med Guds finger*". Sedan den skrevs vittnar och påminner den Heliga Bibeln om denna "**helgande**" av den sanna sabbaten, i 1 Mos 2:2-3 och 2 Mos 20:8 till 11. På Moses tid påminner Gud bara hebréerna om existensen av hans "**helgande av den sjunde dagen**" som går tillbaka till den första lördagen eller "**sjunde dagen**" i veckan för hans jordiska skapelse; en tid då firandet av sabbaten endast gällde Adam och Eva, dess första iakttagare och grundarna av dagens mänsklighet.

23:25: " *Ve er, skriftlärda och fariséer, **hycklare** ! Ni rengör utsidan av bägaren och fatet, men inuti är de fulla av utpressning och överdrift.* " Otroende judar och kristna gör samma misstag att bara lägga vikt vid det yttre. Genom detta beteende vittnar de om att de inte lägger någon vikt vid det faktum att Gud kan rannsaka deras tankar och sinnen. Deras gärningar bevisar således att de inte verkligen tror på hans existens och är nöjda med att utföra ett "jobb" som en religiös lärare som ger dem mat och betalar dem, som behagar dem och passar dem. Och om de tror på hans existens, är deras skuld ännu större, för de agerar som upproriska demonstranter, precis som djävulen gjorde före dem. De som betar sig på detta sätt är okunniga om den betydelse Gud ger ordet "religion", vilket i betydelsen att förbinda, har som enda syfte att förbinda endast hans utvalda troende och ingen annan människa med honom.

23:27: " *Ve er, skriftlärda och fariséer, **hycklare** ! Ty ni är som vitkalkade gravar, som utvändigt ser vackra ut, men inuti är fulla av döda ben och all slags orenhet.* " Denna vers förstärker det tidigare " *ve* ", som vittnar om den vikt som Jesus ger den bedrägliga aspekten av falskt sken. Och detta envisas motiveras av användningen av denna princip i profetian om den "**femte trumpeten**" som utvecklas i Upp. 9:1 till 13. Jesus använder ofta termen "**lika**" och multiplicerar jämförelser baserade på symboler vars betydelse definieras i olika verser och böcker i den heliga Bibeln. Jag minns särskilt dessa verser 7 till 9 där han fördömer det bedrägliga utseendet hos de fallna kristna kyrkorna som berövats hans nåd, sedan 1843 och 1994, till vilka han tillskriver avsikter, handlingar och

karaktärer hos "vilda djur": " Dessa gräshoppor liknade hästar redo för strid; på deras huvuden fanns **något som såg ut som kronor.**" som guld, och deras ansikten var **som mäns ansikten** . De hade hår **som kvinnors hår** , och deras tänder var **som lejonänder** . De hade bröstpansar **som järnpansar** , och ljudet av deras vingar var **som ljudet av vagnar** med många hästar som springer till strid. » Uttrycket " **järnpansar** " avkodas av Bibeln och betyder: **romersk rättvisa** . Rättvisa har som symbol " bröstpansaret " i Ef 6:14: " Stå därför fastbäddade i sanningen om höfterna och **iklädda rättfärdighetens bröstpansar** " ; och " **järn** " är symbolen för Rom, sedan Dan 2:40: " Det ska komma ett fjärde rike, **starkt som järn**. Liksom järn krossar och krossar allting, så skall det krossa och krossa allting, **likt järn** som krossar allting. "

23:29-30: " Ve er, skriftlärda och fariséer, **hycklare** ! Ni bygger profeternas gravar och pryder de rättfärdigas gravar och säger: 'Om vi hade levt i våra fäders dagar, skulle vi inte ha varit delaktiga med dem i att utgjuta profeternas blod.' " Ni vittnar mot er själva att ni är söner till dem som dödade profeterna. **Fyll era fäders mått** . » Denna förebråelse som Jesus riktar mot judarna kunde ännu inte förstås av dem som hörde honom tala. Ty när Jesus sa " **Fyll era fäders mått** " anspelade Jesus på den död som de snart skulle ge honom, genom romarnas neutrala hand. I själva verket avbildar Jesus i denna vers ett ständigt beteende hos falska kristna religioner som officiellt hänvisar till Gud och hans bibliska uppenbarelser, men i själva verket bestrider och motsäger dem. Adventismen är fortfarande ett exempel i sitt slag, eftersom namnet Mrs. Ellen Gould-White, hennes verk och de verk som ärvts från adventistpionjärerna 1873 fortfarande hedrades, ytligt men officiellt, av adventistinstitutionen 1991, året då jag presenterade den för ett gudomligt profetiskt ljus, väntat, hoppats på och profeterat av Herrens budbärare. Men, genom att avslöja sitt sorgliga andliga tillstånd, vägrade denna institution detta ljus och uteslöt mig från sitt medlemskap. Och så, efter det judiska förkastandet av Kristi ljus, förnyade den också beteendet hos den universella protestantismen, fördömd och övergiven av Jesus, för dess förakt för de adventistiska tillkännagivanden som presenterades mellan 1831 och 1844.

Genom att betona ordet " **hycklare** " fördömde Jesus den lätthet med vilken människor kan bedra varandra genom förevändning och mystifiering, eftersom de inte, liksom han, kan begripa sina grannars tankar. Och denna mystifiering har oroat den romersk-katolska kyrkan sedan dess omvändelse till Kristus, gynnad av den religionsfrihet som beviljades av kejsar Konstantin I år ³¹³. I Dan. 8:24-25 uppenbarar Anden om den romersk-katolska kyrkan att " **dess makt** " beror på " **framgången i dess listiga angrepp** ". Praktiserande katoliker och alla de som erkänner dess religiösa auktoritet, troende eller icke-troende, är alla offer för det största religiösa bedrägeriet i mänsklighetens historia. Och alla de som ingår en allians med henne, genom att ingå hennes ekumeniska allians, de protestantiska grenarna och slutligen, 1995, adventisterna, är också offer för hennes lögnar och kommer att få dela det straff som Gud förbereder för henne i sin rättvisa dom som uppenbarats för sina utvalda i sina profetior om de två heliga förbunden. Man kan föreställa sig hur obekväma Jesu samtalspartners måste ha känt sig när de insåg att den som talade till dem också var kapabel att läsa deras

dolda tankar. För det var genom att skriva ner deras individuella synder på marken som Jesus kunde skydda den otrogna kvinnan och rädda henne från steningen som de hycklande judarna som anklagade honom ville tillfoga henne. Skamsna och förvirrade, en efter en, drog de sig undan och försvann. Idag, i all sin gudomlighet, utforskar Jesus fortfarande ständigt alla mänskliga tankar och känner dem redan innan de formas i våra sinnen, eftersom han sedan skapelsens början har vetat vilka hans utvalda kommer att vara, deras namn och deras karaktärer. Ingen, varken ängel eller människa, kan undgå hans kontroll, mer effektiv och perfekt än den kraftfullaste skannern som uppfunnits och fulländats av mänsklig teknologi.

" **hyckleri** " som Jesus fördömer gäller inte bara religiösa frågor, eftersom det spelar en viktig roll i politik och internationella relationer. Och i detta ämne får krigets sammanhang som får fäste i vår värld maskerna av " **hyckleri** " som upprätthålls för smutsiga intressefrågor av alla slag att falla. Krigstid avslöjar de sanna vänskapsbanden och delandet av olika åsikter. Det är det gynnsamma ögonblicket då " **hyckleriets** " slöja lyfts och avslöjar sanna vänner och sanna fiender. Och jag utnyttjar ämnet för att påminna människor om detta eftersom det bara är i detta sammanhang som detta är uppenbart, men länder och nationer har inga vänner, bara konkurrenter. Det är därför jag ofta har kritiserat franska politikernas humanistiska beteende, vilket leder till att de ekonomiskt hjälper människor som, när de väl har uppfostrats och berikats, blir konkurrenter till sin franska nation, och ibland till och med deras motståndare och fiender. Och detta gäller redan det Förenade Europa, men förenat hur länge? Tills denna " **hyckleri** " handelsunion, ursprungligen baserad på den "gemensamma marknaden" av sex länder, bryts upp och sprids för himlens fyra vindar. Jag kommer aldrig nog att säga hur mycket denna skapelse av Europeiska unionen har varit en förbannelse för mitt land, Frankrike, genom att beröva det dess verkliga oberoende. Och det värsta hände med införandet av den europeiska valutan "euro", som bara har gjort "glada" de skurkar som lyckades införa den. För den lille franska konsumenten betalar idag 1 euro för de varor som han tidigare betalade 1 franc för; förutom att eurons värde är nästan 7 gånger högre än den gamla franska francen. Vilket innebär att med denna övergång till euron har levnadspriset idag ökat med mer än 600 %. De som stoppade vinsterna i fickan, bankirerna, aktieägarna och andra profitörer, har genomfört "århundradets stöld" på bekostnad av vanliga människor. Men dessa saker har väckt den rättfärdige och gode Gudens vrede som fördömer " **hyckleri** ", och det förtjänta straffet kommer för att straffa och förgöra de skyldiga och deras offer, långt ifrån oskyldiga, eftersom de är arvtagare till den dödliga arvsynden, till vilken läggs de personliga synder de begår, och som de tror att de kan begå, med fullständig strafffrihet.

Människor syndar också mot Gud utan att vara medvetna om det. För de är omedvetna om att Gud i deras tankar bedömer den prioriteringsstandard de ger när de bedömer saker och subjekt. Han vet mycket väl vad deras sinnen söker och prioriterar. Och i västvärlden, särskilt i sin uppfattning om " *onda* ", prioriterar de det " *onda* " som görs mot människan, medan det som görs mot Gud, personligen, förtjänar prioritet, eftersom mänskligheten har Honom och naturen som omger den att tacka för sitt liv. Han skapade varje form av liv och materiella ting. Och

detta förnuft ensamt ger Honom, i all rättvisa, absolut prioritet i allting. När människor inte inser denna prioritet blir Gud frustrerad och tillskriver denna frustration en synd begången mot Honom, och i Hans dom nödvändiggör denna synd de skyldigas död, eftersom deras existens är olämplig och oförenlig med den livsstandard som Han vill förlänga för evigt. Människor har gett sig själva rättigheter över det jordiska livet som bedrar dem, eftersom de inte har några rättigheter. De går in i det liv som Gud skapat likt en gäst som går förbi och försvinner. Och deras tid på jorden erbjuder dem helt enkelt och endast möjligheten att uppskatta den levnadsstandard som Gud föreslagit och att bli utvalda av Honom att dela ett evigt liv, eller att gå igenom livet för att definitivt försvinna, efter den yttersta domen, om de inte uppskattar detta erbjudande, ignorerar det eller bestrider det.

Gud rådfrågar inte bara mänskliga tankar, utan lägger också sina beslut i dem för att genomföra sina planer, vilket säkerställer hans säkra seger över alla sina fiender. I Upp. 6:2 beskrivs Jesus som att han " **gick ut segrande och segrande** ". Hans slutgiltiga seger är därför bortom allt tvivel; det är bara en tidsfråga, som nu är satt till mindre än sju år.

goda och onda " värden är ursprunget till den framgång som påveregimen i Rom förför. Eftersom den inte längre förföljer, efter att ha förlorat monarkiskt stöd, förför den katolska religionen de mänskliga massorna med sitt humanistiska ansikte baserat på religiösa systrar och bröder, nunnor och kapuciner, goda gärningar. Genom att privilegiera människan framför Gud behagar den den normala människan, även syndare. Att bli erkänd som Guds tjänare, dess andra ansikte, kyrkliga och religiösa riter, är tillräckligt för att bedra. Men denna dubbelsidiga förförelse berör inte bara den, eftersom den är kännetecknande för alla falska monoteistiska religioner. Medan Gud, enligt Upp. 4:1, symboliserar den perfekta renheten hos sina eviga himmelska utvalda, uppenbarad i " **Kristus** " genom symbolen för " **kristallen** ", perfektion av transparens, i absolut kontrast, symboliserar han i Upp. 6:12 och 12:1 det religiösa mörkrets läger, katolskt sedan alltid och protestantiskt sedan 1843, genom symbolen för " **månen** ". Mystiken som bärs av dess baksida, vilken förblir dold och osynlig, gör den till den perfekta symbolen för att beteckna den dubbla personligheten som bedrar genom sitt utseende. Denna typ av budskap är konstant varhelst Gud riktar in sig på falsk religion, och användningen av termen " **som** " uttrycker denna princip i Upp. 9, men inte bara för att den permanenta användningen av symboler i profetior också rättfärdigar jämförelserna mellan symbolerna och de verkliga enheter som berörs i varje budskap, inklusive de som rör Jesus eller hans utvalda. Likaså översätts denna dubbla personlighet, som tillskrivs de protestantiska religionerna, i Upp. 3:1 till: " *Jag vet att du uppfattas som levande och du är död* "; vilket betyder: utseende: " *du uppfattas som levande* "; verklighet: " *och du är död* ". När dessa saker förstås återstår det att veta orsaken till denna gudomliga dom: svaret finns i det förväntade gudomliga dekretet i Dan. 8:14; och i all den profetiska uppenbarelse som har förblivit föraktad och ignorerad av dessa protestantiska religioner sedan dess officiella presentation våren 1843 av William Miller, den amerikanske bondepredikanten.

Gud har ett klart svar för dem som gör " **ont** ": han låter " **ont** " falla tillbaka över deras huvuden. Och i detta ämne upplever Frankrike det denna vecka, sedan de, tillsammans med Europa, förbjöd sändningar av ryska tv-kanaler, "RT och Sputnik", som en del av sanktionerna mot Ryssland, nu kommer boomerangen tillbaka för att hemsöka det med kuppmakarnas beslut i Niger att förbjuda sändningar av franska kanaler, "France 24 och RFI", i sitt land. Detta för att förhindra, i båda fallen, nationell propaganda. Det är därför förvånande och paradoxalt att se den franska regeringen ropa skandal efter vad den själv gjorde med Ryssland. Ett gammalt franskt folkligt talesätt lyder: "Den som spottar i luften, det faller på hans näsa." Detta var mycket klokt av gallernas ättlingar som fruktade att himlen skulle falla över deras huvuden. Gallerna år 2023 har uppenbarligen inte längre denna visdom. Den här gången avbryts de vänskapliga, militära, säkerhetsmässiga och kommersiella relationerna mellan Frankrike och Niger definitivt: Nigers ambassadörer stationerade i Frankrike, USA och Nigeria avskedas. " *Söderns kung* " stärker sitt motstånd mot väst. En konflikt på afrikansk mark är nu möjlig, där afrikanska länder som är gynnsamma mot väst ställs mot de som är fientligt inställda till dem, såsom Niger, Mali, Burkina Faso och Guinea, för tillfället. Men den franska paradoxen slutar inte där. Inför de nigerianska kuppmakarnas beslut att bryta säkerhetsavtalen med Frankrike hävdar den franska regeringen att endast den legitima nigerianska representationen kan bryta dessa avtal eller inte. Vad hände med Maidan-kuppmakarna i Ukraina? Var fanns deras legitimitet att erkännas och stödjas i deras motstånd mot rysk aggression? Presidenten som störtades i denna kupp var rysk och legitimt vald. Västerländsk orättvisa uppenbaras av dessa successiva paradoxer av dubbelmoral. Och rättvisans Gud finner nöje i att göra denna uppenbara västerländska orättvisa uppenbar.

Mot bakgrund av detta blir tron att Gud verkligen inte förändras den oundgängliga nyckeln till att närma sig Honom och, i slutändan, ärva den frälsning som erbjuds i Jesu Kristi namn.

Jordtid: programmerad död

Vi är så vana vid normen i vårt jordiska liv att vi inte lägger märke till dess abnormitet. Ändå uppenbarar hela skapelseberättelsen i Första Moseboken 1 denna abnormitet, som är dödens princip. Från dess skapelse, dess första motsvarighet, en himmelsk ängel eller himmelsk budbärare, som termen av grekiskt ursprung betyder: "aggelos". Som jag ofta har sagt, gynnades det himmelska livet tillfälligt av den odödlighet som Gud gav, som själv är evig och därför odödlig.

Tvärtom bär hans jordiska skapelse bilden av döden från den första dagen då Gud skapade jorden av vatten. Om vatten visar sig vara livsnödvändigt för människan kommer det att bära, till skillnad från den luft hon andas, dränka henne och döda henne genom att komma in i hennes lungor. Döden antyds därför tydligt i det gudomliga verket den första dagen. Och denna död kommer att vara "

syndens lön ", i enlighet med vad Rom. 6:23 säger. På denna första dag skapade Gud de två motsatta principerna: " *ljus och mörker* ". " *Ljuset* " gynnade redan änglarna och den nyhet som Gud ger, för jorden, är dess absoluta motsats som han kallar " *mörker* " för att beteckna ondska, det vill säga " *synd och dess lön, döden* ". Från och med denna dag kommer symbolerna för motsatta motsättningar att mångfaldigas: havet och jorden; maritimt liv och jordiskt liv; himmel och jord; kyla och värme.

Slutligen, på den fjärde dagen, skapar Gud stjärnorna på vår himmel placerade i vår jordiska dimensions vidsträckta utsträckning, och detta enbart i syfte att " **markera tider och epoker** ". Denna gudomliga handling antyder att den " **tid** " som kommer att präglas av stjärnornas vittnesbörd kommer att vara fast och begränsad till ett visst antal år. Eftersom Gud har etablerat sjudagarsveckan kan vi förstå att denna " **tid** " skulle vara begränsad till sju tusen år. Redan nu måste vi notera hur mycket en begränsad " **tid** " är en nyhet specifikt för himlens invånare, änglarna vars liv verkligen är obegränsat vad gäller de änglar som har förblivit trogna Gud. Och där kommer de ord som talas av demoner, som Jesus vill driva ut ur två besatta mäns sinnen, att låta oss förstå att de onda änglarna som är knutna till Satan och hans upproriska öde, har varnats av Gud för sin slutgiltiga död; ty de säger till honom i Matt. 8:29: " *Och se, de ropade: 'Vad har vi med dig att göra, Guds Son? Har du kommit hit för att plåga oss i förtid?'*" "Jesus kallar ut dem i slutet av det fjärde årtusendet, vilket utan tvekan förvånar dem, eftersom de visste att Gud gav dem sju tusen år innan han förintade dem, eller åtminstone sex tusen år motsvarande tiden för hans utväljande av jordiska utvalda. Demonerna visste att Gud så småningom skulle förgöra dem, men de var omedvetna om frälsningsplanen baserad på Jesu frivilliga offer. Låt oss notera att även om människor ofta visar misstro mot Jesus Kristus och hans erbjudande om frälsning, så känner de onda änglarna, till skillnad från dem, igen honom som " **Guds Son** ". De är fogliga och bönfaller honom eftersom de inte kan motstå honom. Och de lämnar de två männen och går in i en grisflock som de kastar i havet. Som hämnd hoppas de på detta sätt åtminstone lyckas locka till sig ilskan och hatet från sin ägare och de andra uppfödarna på platsen för handlingen."

I hans mänskliga utseende låg den gudomliga allmakt som Jesus sällan använde, oftast för att driva ut demoner, eller för att uppväcka döda, eller för att tvinga en storm att stilla sig omedelbart. Men efter att ha kommit till jorden en gång för att frälsa sina utvalda genom sin död, förblev hans gudomliga kraft maskerad och osynlig för hans icke-troende mänskliga följe.

" **Tid** " är det avgörande elementet i människors liv eftersom Gud under deras begränsade existens riktar sina utvaldas uppmärksamhet mot honom. Han agerar genom offentliga handlingar som vittnar om den utbredda misstron hos hela mänskligheten, oavsett vilka länder som representerar den. Och angående denna misstro vill jag påminna er om att "tro på Gud" inte betyder "tro på Gud". Att "tro på" antyder faktiskt tron på Guds existens. Men han vet att bevisen för hans existens ges till dem och att ämnet inte längre egentligen är tron på hans existens. För att "tro på Jesus Kristus" betyder att tro att Gud presenterar sig i form av Jesus Kristus och att den syndiga människan därför måste sätta all sin tillit "till honom". Artikeln "i" betecknar en yttre åsikt som förblir utanför, medan

termen "i" definierar tilliten hos de utvalda som träder "in i" Jesu Kristi person, i vilken de rekonstruerar sig själva, till hans avbild.

I Dan. 5 finner vi vittnesbördet om ett gudomligt mirakel genom vilket Gud informerade Babylons kung, Beltesassar, sonson till kung Nebukadnessar, om att hans levnadstid var slut. En mystisk hand skrev under hans blick på en vägg orden "räknade, räknade, vägde, delade" eller på kaldeiska "mene, mene, tekel, ufarsin". Daniel förstod då budskapet och uppenbarade det för kungen. Tiden för hans regeringstid var fastställd av Gud med en början och ett slut: "räknade, räknade". Just den dagen skulle han dö enligt Guds rättvisa dom: "vägde". Hans kungliga dynasti skulle ta slut med hans död, och kungariket, som ärvts från kung Nebukadnessar, skulle övergå under modernas och persernas herravälde: "delat". Bara denna icke-troende kungs erfarenhet illustrerar hela den icke-troende mänsklighetens erfarenhet. Denne son till Nabonid, son till kung Nebukadnessar i direkt närhet, kände till sin farfar och de religiösa erfarenheter som hade lett honom att omvända sig till honom och i honom. Han hade upptäckt inom sig själv den verkliga svagheten hos den mäktigaste mannen på jorden vid den tiden, och hans förändrade beteende var det starkaste vittnesbörd han kunde ge till Gud, utöver de trosbekännelser som Dan. 4:37 förmedlar till oss: " *Nu lovar, upphöjer och ärar jag, Nebukadnessar, himmelens konung, som i alla sina gärningar är sanna och hans vägar rättfärdiga, och dem som vandrar i högmod kan han ödmjuka.* " Idag ignoreras detta vittnesbörd helt, och de högmodiga vandrar i högmod, och deras slut kommer inte att bli lika angenämt som kung Nebukadnessars, som gick in i de rättfärdiggjordas helighet.

Tiden är det vitala elementet i mänskligt liv, den varar som ett timglas flyter, vars kapacitet i sandkorn är individuellt fixerad, och slutar alltid när timglasets är tomt. När sammanhanget är svårt och smärtsamt verkar tiden lång, och tvärtom, i sammanhanget av glädje och lycka, verkar den mycket kort. Men dessa känslor maskerar verkligheten, för som våra armbandsur, väckarklockor och klockor vittnar om, flyter tiden med perfekt regelbundenhet.

I Daniel 7:25 säger Gud genom sin profet: " *Han skall tala ord mot den Högste och utmatta den Högstes heliga. Han skall tänka på att förändra **tider** och lagar. De heliga skall bli överlämnade i hans hand under en **tid** , **tider** och en halv **tid** .* " Gud tillskriver dessa handlingar den romersk-katolska påveregimen. Observera att Gud i denna vers riktar vår uppmärksamhet mot ordet " **tid** ". I symboliken som etableras i 4 Mos 14:34: " *I fyrtio dagar skall ni bära era missgärningar, fyrtio år, **ett år för varje dag** . **Ni skall förstå hur det är att vara berövad min närvaro** .* " Gud levererar två budskap här: det första uppenbarar en kod som han kommer att använda i sina profetiska data, enligt vilken en dag representerar ett verkligt år, men omvänt kan ett verkligt år representera en dag. Det andra budskapet är av stort intresse eftersom vi ser att dessa profetiska varaktigheter täcker förbannelsetider under vilka Guds folk är berövade hans närvaro. Således, i den kristna eran, är de 1260 åren i Dan. 7:25 och de 2300 åren i Dan. 8:14 år som präglas av Guds förbannelse. Och orsaken till denna förbannelse uppenbaras i denna vers i Dan. 7:25: " *han skall tänka på att förändra **tider** och lag.* " Vi har sett den vikt som Gud ger sin organisation av den tid han ger sin jordiska skapelse. Men förändringen av vilodagen som gynnar den första

dagen upphäver den plan som Gud profeterat. Ty slutet på den universella demonstration som jorden måste presentera måste infalla i slutet av det sjunde årtusendet, eftersom det åttonde inte kommer att vara för de rebeller som förintas på den yttersta domens dag. Dessutom betecknar termen lag i denna vers inte bara lagen i Guds tio bud, utan hela Moses lag, som rör de fem böcker som skrivits under Guds diktamen av Moses. År 321 är övergivandet av sabbaten endast en konsekvens av det förakt som visats för hela denna Moses lag, eftersom den katolska religionen i sin form som fastställdes år 538 behåller alla hedniska rituella former av sin ursprungliga hedniska form. "Solens dag" som kejsar Konstantin vårdade förblir föremål för invigningen av den falska kristna tron som kallas katolsk och av protestantismen som Gud förkastat sedan 1843. De är som ges till den första dagen upphäver och tar bort från den sjunde dagen den helgelse som Gud tillskrev den från skapelsen av vår jord. Det är hans ära och hans härlighet att vara skapare av denna jord och av de liv den bär på som därmed tas ifrån Gud. Vi kan således förstå varför han kräver att hans härlighet ska ges tillbaka till honom i sitt budskap som tillskrivs den första av de tre änglarna i Upp. 14:7 till 10. Men en annan ängel föregår dem i vers 6: "*Och jag såg en annan ängel flyga mitt under himlen. Han hade ett evigt evangelium att predika för dem som bor på jorden och för alla folkslag och släkten och språk och folk.*" Denna första ängels roll bekräftar den process som följs av återställandet av religiösa sanningar som övergivits sedan år 313. För detta "**eviga evangelium**" representerar den frälsningsplan som Gud har uttänkt. Det uppenbarades för människorna genom "Mose lag", som föraktats av falsk kristendom sedan det år 313, präglad av den djävulska förförelsen av religionsfrihet som beviljades av kejsar Konstantin I. Efter honom, i vers 7, uttrycker den första ängeln sitt budskap som fördömer den skandal som utövats på skaparguden, som kräver att återfå sin ära som orättvist tagits ifrån honom: "*Han sade med hög röst: Frukta Gud och ge honom ära, ty stunden för hans dom har kommit. Tillbe honom som har skapat himmelen och jorden och havet och vattenkällorna.*" Det är våren 1843 som samtidigt markerar kravet på vila på den sanna sjunde dagen; vilket återställer skaparguden hans förlorade ära, men också hans fördömande av kristendomen, vilket förlänger hans gudomliga dyrkan på denna första dag, besudlad av den hedniska dyrkan av solguden.

Genom sitt ursprungliga helgande av sabbaten uppenbarade Gud för människorna programmet för de sju tusen år som reserverats för hans jordiska demonstration. Och sedan Moses erfarenhet vet vi att Gud straffar förvrängningen av sin jordiska frälsningsplan, som också uppenbaras profetiskt i hans berättelse om världens skapelse, i Första Moseboken 1 och 2. Bedragna kristna är långt ifrån att föreställa sig att deras fördömmelse kommer att vila på deras förakt för "**Mose lag**", och ändå är det verkligen deras förakt för det gamla förbundets lära som kommer att orsaka deras eviga förlust. Beviset vilar på hans krav på respekt för hans heliga dag som etablerats sedan 1843 och 1844 enligt Dan. 8:14, ett krav som kommer att utgöra den grundläggande delen av hans sista universella trosprov, som kommer att avslutas med den förhärligade gudomliga Kristus återkomst våren 2030.

Adams och Evas olydnad bär fortfarande sina konsekvenser, synliga genom döden, som minskar den mänskliga **livetiden** på jorden fram till världens slut. Men detta gudomliga budskap har inte förståtts som det borde ha blivit. Disträherad från den bibliska läran som Gud har gett, ger mänskligheten ingen mening åt denna så kallade naturliga död som drabbar den. Det är den allvarliga konsekvensen av dess blindhet som gör den värdig att lida den "**andra döden**" och berövar den det eviga liv som Jesus Kristus erbjuder genom sitt frivilliga försoningsoffer.

Den religiösa frågan är så viktig att den kräver av de utvalda, utöver legitim lydnad, en fullständig och djupgående överlämnande till Gud. Detta är den enda möjligheten att från honom erhålla den önskade och eftertraktade utkorelsen. Genom sitt mycket ytliga beteende upprör falsk religion skaparguden, som är avundsjuk på hans ära och den ära han förtjänar att erhålla från alla sina skapelser som alla, utan undantag, är skyldiga honom den första formen av sin existens.

För den moderna människan är tid pengar och detta koncept visar hur långt deras väg har avvikit från Gud, eftersom den tid som Gud gett först och främst är rätten att leva och njuta av detta liv för att lära känna honom, att älska honom och att tjäna honom, inte bara under den nuvarande jordiska tiden utan för den evighet som han kommer att ge till sina utvalda vid Jesu Kristi härliga återkomst. "**Tid**" är därför erbjudandet om en gudomlig nåd som kommer att upphöra under det kommande året 2029.

Genom att ge ordet tid betydelsen av ett faktiskt år i Dan. 4:16, kopplar Gud det till idén om en cykel som reproducerar sig själv: "*Hans människohjärta skall tas ifrån honom, och ett djurhjärta skall ges åt honom, och sju tider skall gå över honom.*" Subtillt är denna cykel, tagen som ett mått, solens som djävulen använder för att hetsa och irritera Gud, sin motståndare och sin domare. Och valet att i Dan. 7:25 presentera varaktigheten av 1260 år i formen "*en tid, tider och en halv tid*" fördömer rollen för soldyrkan inom den romersk-katolska påveregimen som dominerar under hela denna profeterade varaktighet av "**tid**". Av samma anledning betecknar han i Dan. 8:14 de "**2300**" faktiska åren som citeras med uttrycket "**kväll-morgon**" som betecknar hela cykeln av 24-timmarsdagen i de sju skapelsedagarna; "**tid**" då den "**sjunde dagen**"-vilan ursprungligen "**helgades av Gud**"; den "**sjunde dagen**"-sabbatsvilan är således avsedd och utpekad genom det profeterade gudomliga påbudet. Och baserat på "**våren**" år 458, i Esra 7:7, kopplas denna varaktighet successivt till Kristi försoningsdöd som fullbordades under "**våren**" år 30, enligt Dan 9:27, sedan till återställandet av sabbaten under "**våren**" 1843, datumet för slutet av "**2300-kvällsmorgonen**" i Dan 8:14, och två tusen år senare, till hans härliga återkomst under "**våren**" 2030. De 6000 åren av utväljandet av de utvalda kommer att ha börjat med en "**vår**", en term som betyder "**första gången**", den "**första**" i skapelsens början, och de kommer att sluta i början av den "**sista**" som kommer att präglas av den rättfärdige och gode Gudens ingripande, för sina utvalda, men formidabla och destruktiva, för alla sina fiender.

Mänskliga misstag gällande tid har varit den ständiga orsaken till att Skaparguden brutit sina på varandra följande förbund med människor och kristna kyrkor. Först på listan gjorde den judiska nationen misstaget att misstolka denna

profetia i Jesaja 61:1-2 där Anden tillkännager syftet med Messias Jesu Kristi två på varandra följande jordiska ingripanden: " Herren YaHwehs Ande är över mig, ty YaHweh har smort mig **till att** predika glädjebudskap för de ödmjuka. Han har sänt mig till att hela de förkrossade, **till att** ropa ut frihet för de fångna och frihet för de fångar, **till att** ropa ut YaHwehs nådsår och vår Guds hämnddag, **till att** trösta alla som sörjer." **Att** ge åt de sörjande i Sion **prydnad** istället för aska, glädjens olja istället för sorg, lovsångens klädnad istället för tyngd ande, så att de kan kallas rättfärdighetens träd, Jahves plantering, till förhärligelse .

Av alla dessa ting som Gud tillkännagav, behöll det judiska folket och deras religiösa prästerskap endast tillkännagivandet om hämnndens dag som profeterades i vers 2. De misstog sig därmed om den "**tid**" som Gud profeterade om. Och det är därför Jesus, när han läste denna text i synagogan i Nasaret, avbröt sin läsning efter att ha citerat "nådens år" som föregår "hämnndens dag" i denna vers 2. Han väckte därmed ett första mordiskt hat bland judarna som genom detta beteende förkastade den programordning som Gud hade fastställt. Jesus bekräftade senare denna lärdom genom att förbanna ett fikonsträd som han förbannade på grund av dess sterilitet när det inte var i säsong att bära frukt. Han illustrerade på detta sätt den judiska förvirringen av de tider som Gud hade fastställt, vilket skulle bli orsaken till deras nationella religiösa förbannelse. Och detta mycket subtila budskap är av enorm betydelse, eftersom alla allianser som brutits av Gud kommer att brytas på grund av fel som gjorts kring "**tiden**" för fullbordandet av de ting som profeterats av honom ensam, och därmed bära, liksom det judiska fikonsträdet, förbannelsen av uttorkning, bilden av andlig död och av den "**andra döden**" som definitivt förintar de skyldigas liv vid "**tiden**" för den yttersta domen.

Vi går vidare till fallet med romersk katolicism, som aldrig har ingått Guds heliga förbund sedan dess början och aldrig kommer att ingå i det, efter att judarna, protestanterna, begick samma misstag år 1843. För Gud, enligt Dan 8:14, skulle våren vid detta datum innebära början på ett första test av adventisternas tro. "**Tid**" var då verkligen ifrågasatt, eftersom detta datum 1843 baserades på numeriska data som presenterades i profetiorna i den heliga Bibeln. För att bekräfta denna förbannelse, under "**tidens**" lopp, förde Gud denna fallna protestantism in i den ekumeniska allians som organiserats av den katolska religionen. Välsignad för sin tro uppstod sjundedagsadventistreligionen i USA år 1863, efter de två adventistiska trostesterna 1843 och 1844. Gud profeterade i Dan 12:12 sin ursprungliga välsignelse som han fastställde på år 1873, "**tiden**" då den tog en universell form i den era som kallas "**Filadelfia**" som profeteras i Upp 3:7. Tyvärr, 150 år efter 1844, år 1994, under "**Laodicea**"-eran enligt Upp. 3:14, reproducerade den officiella adventismen det protestantiska felet i detta datum 1844 genom att förkasta det profetiska budskap som jag presenterade för den och som definierar och konstruerar datumet 1994. Och av samma skäl led den samma gudomliga straff, bekräftat av dess "medlemskap" i den protestantiska federationen, som blev officiell våren 1995.

I alla gudomliga uppenbarelser är "**tiden**" allestädes närvarande: tillkännagivanden om Kristi ankomst baserade på den tid som Gud fastställt; bakom namnen på de "**sju kyrkorna**" i Uppenbarelseboken 2 och 3 finns sju "

tider " som markeras av viktiga religiösa händelser kopplade till " **tider** " som Gud fastställt; och slutligen kommer den sista förväntan om Kristi sanna återkomst att upphöra våren 2030, vid den " **tid** " som Gud suveränt fastställt.

I de svar han gav sina apostlar som frågade honom: " *Herre, skall du vid denna tid återställa riket åt Israel?*" ? » Jesus hade detta svar: « *Han svarade dem: Det tillkommer inte er att veta tiderna eller stunderna som Fadern har fastställt genom sin egen auktoritet .* » Uttrycket " **det tillkommer inte er** " har länge lurat och fortfarande idag läsarna av den Heliga Bibeln, eftersom Jesus inte gav dessa " **er** " den globala betydelsen av mänskligheten, utan bara den som vid den tiden gällde hans samtida apostlar och lärjungar, separerade från tiden för hans slutliga härliga ankomst med drygt två tusen år. Hans ord var berättigade endast på grund av detta sammanhang, fortfarande mycket långt ifrån hans härliga återkomst, och två tusen år senare är sammanhanget gynnsamt för oss, och den här gången har intresset som ägnas åt datumet för hans triumferande återkomst för oss blivit en fråga om trons äkthet. Och som osynliga åskådare bevittnar de goda och onda himmelska änglarna mänsklighetens uppdelning i två läger: de utvalda vars uppriktiga och logiska tro är välsignad av Gud och fylld med hans ljus, och de fallna, vars beteende är paradoxalt, mörkt och avskyvärt till den grad avskyvärt. Även dessa ord från Mal. 3:18 är redan synliga för dem: " **Och ni skall återigen se skillnaden mellan den rättfärdige och den ogudaktige, mellan den som tjänar Gud och den som inte tjänar honom.** " De andra separationerna, etniska, rasliga, nationella, mångfaldiga, har endast rollen att ställa de ogudaktiga mot varandra, så att de förgör varandra; vilket redan har börjat den 24 februari 2022 i Ukraina och kommer att upphöra, enligt Upp. 14:17-20, med " **årgången** " som kommer att förgöra de otrogna religiösa lärarna efter den förhärskade Kristus ankomst, segerherren över de upproriska nationerna.

Denna analys av ordet " **tid** " får mig att inse att denna term endast har betydelse för jordiska varelser och Gud som skapade dem. För före jordens skapelse, i den himmelska dimension där de heliga änglarna lever, hade och har detta ord tid ingen betydelse, eftersom de lever i en verklig evighet, ständigt badande i ljus. Orden " **natt, mörker** " fick endast existens och betydelse i samband med vårt jordiska liv, tillflyktsort och syndens rike. Det är detsamma med ordet dag och alla våra tidsberäkningsenheter: sekunden, minuten, timmen, dagen, veckan, månaden, året, decenniet, hundraårsjubileet och tusenårsjubileet. Den som lever evigt i Guds rike räknar inte den tid som sträcker sig obestämt framför honom.

I Första Moseboken placerar Gud sin skapelse under dagens enhet, som bildas av nattens och dagens följd. Före synden är nattens och dagens längder lika långa. Nätter och dagar följer varandra i fullständigt regelbundna cykler. Jordens rotation kring sin axel, i detta ögonblick fullständigt vertikal, bär ett andligt budskap värt att notera: successivt exponeras dess yta för ljus under dagen, och samma yta sänks sedan ner i nattens mörker. Med vetskapen om att ljuset är Gud själv, illustrerar denna jordiska rotation osäkerheten kring utgången av striden mellan ljusets läger och mörkets läger. För denna jordiska rotation kommer att fortsätta i 6 000 år, sedan kommer den att överges, endast bebodd av Satan som hålls fången på sin jord, i " **tusen år** ". Det godas lägers seger kommer inte att

vara fullständig och effektiv förrän vår Frälsare Jesu Kristi härliga återkomst. Även om de har inträtt i evigheten i det ögonblicket, kommer de återlösta utvalda att fortsätta att ge mening åt tidsberäkningen eftersom tiden för den himmelska domen, den som dömer de onda rebellerna, måste vara "**tusen år**", vilket kommer att ge mening åt den heliga sabbaten på den sjunde dagen som Gud helgade för att profetera om detta "**sjunde årtusende**". Efter synden utlöses och sätts årstidscykeln i rörelse, men den här gången gör 23° lutningen av jordens rotationsaxel att regelbundenheten i nattens och dagens längd försvinner. Jorden som Gud skapat för detta ändamål blir slagfältet där Gud och djävulen kommer att konfrontera och bekämpa varandra för att få människornas godkännande och stöd. Detta är den enda frågan i denna ständiga konflikt som börjar i detta ögonblick av det jordiska livet. Regelbundenheten i dagar och nätter, där den ena dominerar den andra, enligt årstiden, illustrerar det ena lägrets dominans över den andra på ett cykliskt sätt baserat på solens rotation, som markerar och definierar vårt 365-dagarsår. Solåret utgör den viktigaste tidsenheten på grund av dess mycket symboliska aspekt. Solen är inte Gud utan symbolen för den sanne skaparguden som placerar sig i mitten och gör anspråk på rätten att vara i centrum för sina mänskliga varelsers uppmärksamhet. Och följderna av nätter och dagar illustrerar människans osäkerhet, ibland attraherad av djävulens mörka förförelser, ibland av Gud och hans ljus.

I profetiskt språkbruk har dagen värdet av ett verkligt år, och det profetiska året har värdet 360 dagar. Felaktigheten i detta värde på 360 dagar noteras, men det är oviktigt eftersom Gud under namnet "**en tid**" ger sitt profetiska år det verkliga värdet 365 dagar. Således representerar de 1260 åren som profeteras i Upp. 12:6 och 14, i formen "**en tid, tider och en halv tid**", 1260 år om 365 dagar. Gud leker subtilt med dessa jämförelser baserat på dessa symboliska koder, och vi kan dra värdefulla lärdomar av dem. I Jesaja 61:2 tillkännager Gud successivt "**ett nådens år**" och sedan "**en hämnings dag**". Betydelsen av detta citerade "**år**" är tydligt profetisk, och denna term "**år**" kan därför ersättas med ordet "**tid**" för solcykeln, vilket också betecknar den. Så här får vi tillkännagivandet om den dyrbara "**nådens tid**" som i verkligheten kommer att fortsätta, från Jesu Kristi död, till timmen för hans härliga återkomst. På liknande sätt har "**hämnings dag**" det symboliska värdet av det verkliga eller andliga "**året**" och denna vers från **Jesaja 63:4 bekräftar denna lära genom att citera de två termerna "dag, år"**: "**Ty hämnings dag var i mitt hjärta, och min återlöstes år har kommit.**" Detta är dessutom mycket logiskt, eftersom denna vers placerar samtidigt Guds "**hämnad**" mot upprorsmakarna och hans "**återlöstes**" inträde i himlen.

Jag inser idag hur ungefärliga och fruktansvärt oprecisa alla våra mänskliga beräkningar av "**tid**" är. Och det är dags för mig att titta på Guds plan, mer i den precision som han naturligt ger genom sin perfektion till de saker han organiserar, snarare än i de tillagda siffror som bedrar oss enormt. Således får Jesu återkomst, som är planerad till våren 2030, vår vanliga romerska kalender att verka 30 år för lång. Och jag är övertygad om att Gud, på grund av sin precision, organiserade den jordiska historien i extremt exakta indelningar: 2000 år, från Adam till Isaks offer som hans far Abraham frambar, sedan 2000 år till Kristi död, och 2000 år igen, till hans återkomst. Detta program ger Jesu Kristi död den

högsta grundläggande roll som hans kärleksdemonstration förtjänar. Men jag måste erkänna att siffrorna som uppenbaras i Bibeln placerar Isaks offer år 2083: Abram föddes 1948 och var 100 år gammal år 2048, och 35 år senare, precis som Jesu ålder, gick han på Guds begäran med på att offra sin son Isak som ett offer i Moria land och vid foten av det berg som Gud anvisade honom. En detalj låter oss rättfärdiga denna vuxna ålder på 35 år för Isak: "*Abraham lastade ved på sin son*" som han kallar "*den unge mannen*" och som därför inte längre är "*barnet*". Denna handling profeterar onekligen Guds erbjudande som förverkligas i Jesus Kristus, vilket tyvärr inte kommer 2000 år, utan 1917 år senare, och jag specificerar, på samma plats, det vill säga vid foten av berget Golgata; just den plats där Abraham hade byggt sitt altare. Hur kan vi rättfärdiga dessa 83 år av överskridande som erhålls genom att lägga ihop åldrarna på patriarkerna till Sets ättlingar, Adams och Evas tredje son, fram till Sem, Noas förste son, och sedan från Sem fram till Abram? Den enda förklaringen är att Gud inte ville ge dessa 2000 år den precision som jag skulle vilja ge dem, eftersom Abram år 2000 från Adam bara var 52 år gammal, men Gud kallade honom när han var 75 år gammal, det vill säga 25 år före Isaks födelse. Med andra ord, Guds vilja segrar och han ville att saker och ting skulle vara så. Vi kommer att få Jesu Kristi förklaringar, i himmelriket där han förbereder platsen för sina återlösta utvalda, nyfikna och beundrande, drivna av törsten att förstå alla hans mysterier som har förblivit oförklarade. Faktum är att det bara är början på de andra 2000 åren som präglas av Noas död, mer exakt, år 2005.

Det som tydligt framgår är att de 6 000 åren av tiden för utväljandet av de jordiska utvalda är indelade i tre på varandra följande faser om 2 000 år vardera, vilka ser utvecklingen och intensifieringen av det uppenbarade gudomliga ljuset. De första 2 000 åren är verkligen "**mörka**" och slutar med "**vattenfloden**" och upproret i "**Babel**". Sedan uppstår "**ljuset**" med Abraham och hans ättlingar som Gud valde för att upprätta sitt första "**heliga förbund**". Emellertid maskerar alltför mycket symbolik fortfarande det sanna "**ljuset**" som bara kommer i kraft och intensitet genom det "**nya förbundet**" som Jesus Kristus kom för att upprätta, med sitt utgjutna blod, frivilligt, genom sin romerska korsfästelse, i början av de senaste 2 000 åren. Symbolikens slöja försvinner sedan och ger mening åt de symboler och religiösa riter som hade profeterat om det under det "**gamla förbundet**" och sedan Adam och Evas synd. På apostlarnas "**tid**" **var det gudomliga ljuset som mest hände, sanningen uppenbarades och uppfylldes fullständigt**. Men från år 313 förblindade det romerska "**mörkret**" den västerländska mänskligheten kraftigt. Den apostoliska sanningen förvrängdes, glömdes bort och ignorerades sedan. Efter den ofullbordade och sena reformationen på 1500^{-talet} återvände inte det gudomliga ljuset till trogna män förrän 1843. Och det sista ljuset, jämförbart med apostlarnas, gavs inte av Gud förrän efter 1994, datumet för slutet av hans tredje adventistiska trosprov. Denna uppdelning av "**tid**" är kopplad till "**döden**" av otaliga människoliv som fördömts av Gud, överlämnats till massakrer, epidemier, jordbävningar och katastrofer, och alla andra orsaker till så kallade oavsiktliga dödsfall. Detta beror på att de inte satte Skaparguden i centrum för sina liv och sin uppmärksamhet. De ignorerade intensiteten i hans kärlek, eller föraktade den, eller ens trodde att de

kunde utnyttja den för att göra sin egen vilja. Och detta beteende finns bland dem som fann sin kristna religion genom att läsa och vara intresserade endast av det nya förbundets skrifter, eller genom att anförtro sina själs frälsning till prästen eller pastorn. Att läsa och vara intresserad av det gamla förbundets läror skulle ha gjort det möjligt för dem att upptäcka den andra sidan, kallad "**rättvisa**", av denna gode och barmhärtiga Gud som Jesus kom för att uppenbara och presentera för sina utvalda, som en förebild för lydnad och självförnekelse att imitera och reproducera; detta för att kunna leva i enlighet med det eviga himmelska liv som han kommer att ge dem, som en belöning för kvaliteten på deras tro, deras trohet, deras lydnad och deras tillit.

Jag kan inte diskutera detta ämne om "**tid**" utan att erinra mig det dyrbara rådet i det gamla franska talesättet, som säger: "förlorad **tid** återvinns aldrig." Och det är inte Gud som kommer att säga motsatsen, eftersom han har gett oss, som en läxa, tillämpningen av detta talesätt. Han presenterade det för oss, genom Jesu Kristi mun, i form av sin "**liknelse om de tio jungfrurna**", skriven i Matteus 25:1 till 13, och som perfekt illustrerar de fyra adventistproven av tro som successivt fullbordats eller ännu inte fullbordats, år 1843, 1844, 1994 och 2030. Lärdomen som ges gäller det goda eller dåliga bruket av den "**tid**" som Gud ger till alla sina levande varelser. De "**visa jungfrurna**" utnyttjar den "**tid**" som ges dem för att förbereda sig för det himmelska livets standard; och "**tid**", det krävs mycket, för att få den nödvändiga undervisningen och karaktärsförändringarna, som Gud påtvingat och kräver för sann kristen religiös omvändelse. I liknelsen illustreras denna förberedelse genom köpet av "**oljan**" som symboliserar Kristi gudomliga Ande, som måste komma in i de mänskliga själarna som symboliseras av "**kärlen**" tills de är fyllda. I Upp. 3:20 översätter Jesus denna handling och säger: "*Se, jag står vid dörren och bultar. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och äta måltid med honom, och han med mig.*"

Å andra sidan, "**jungfrurna**" **dåraktiga**" skjuter upp sina förberedelser till sista stund och när Jesus återvänder i härlighet blir de förvånade och förvirrade, eftersom de inte är redo att gå till himlen med honom. Men vilka pratar vi om? "**Fem jungfrur visa kvinnor som med siffran 5 symboliserar den andligt visa**" manliga eller kvinnliga människan, och "**fem jungfrur**" "**dåraktig**", **vilket betecknar den andligt galna**" manliga eller kvinnliga människan. Jesus riktar sig här inte till agnostikern, ateisten, den icke-troende och libertarianska, eller ens anarkisten. Han riktar sig endast till människor som är engagerade i den kristna religionen, eftersom "**visa** eller **dåraktiga**", alla dessa "**jungfrur**" **väntar på**" **brudgummens**" återkomst, nämligen Jesu Kristi. Även om ingenting tillät oss att förstå det år 1843, framstår det tydligt idag att denna liknelse profeterar om de adventistiska förväntningar som adventisterna levde med, vars valda tjänstemän grundade Sjundedagsadventistkyrkan år 1863, strikt amerikansk vid den tidpunkten, då universellt välsignad, profetiskt av Gud, år 1873, parallellt, i Dan 12:12 och Upp 3:7.

Våren 1843, under den första adventistupplevelsen, var den religion som Gud riktade in sig på och ifrågasatte protestantismen, i alla dess redan vid den tiden många olika samfund. Det var fortfarande protestantismen som var bekymrad över den andra förväntan om Kristi återkomst hösten 1844. Men även

om den katolska religionen kollektivt fördömdes, förkastades och ignorerades av Gud för dess falskhet och lögn som fördömdes som "**hädelser**" i Upp. 13:1-5-6, kunde katolicismens anhängare individuellt också svara på den kallelse som Gud och hans mänskliga tjänare vid den tiden, William Miller, gjorde. De var faktiskt många att ansluta sig till sjundedagsadventismen; fler än protestanterna. Jag avslutar denna parentes.

Sedan gällde den tredje förväntan, för 1994, endast sjundedagsadventismen. Och återigen gjorde "**tiden**" sitt arbete; det "**kokande**" och segerrika "**Filadelfia**" från 1873 gav vika för det "**ljumma**", avskyvärda, förrädiska och otacksamma "**Laodicea**" från 1994, som Jesus var tvungen att "**spy ut**" efter detta datum, det vill säga i början av 1995 genom att få det att gå med i den protestantiska alliansen. I liknelsen om de "**tio jungfrurna**", i Matt. 25:1 till 13, motsvarar handlingen av denna spy den dom som uttalas av den förväntade "**brudgummen**", i dessa kalla och skarpa ordalag: "**Jag känner er inte**": "*Efteråt kom de andra jungfrurna och sade: Herre, Herre, öppna för oss. Men han svarade: Sannerligen säger jag er, **jag känner er inte** .*" Denna formel för avvisande bekräftar hans uttalanden i Matt. 7:22-23 där han redan fördömer den falska protestantismens bedrägliga beteende: "*Många skall säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat i ditt namn? Har vi inte drivit ut onda andar i ditt namn? Och har vi inte gjort många kraftgärningar i ditt namn? Då skall jag öppet säga till dem: **Jag har aldrig känt er** ; gå bort från mig, ni som gör orättfärdighet.*" Observera dock skillnaden i uttalandet: Jesus säger till adventismen, som han erkände före sin fördömmelse: "*Jag känner er inte*" eller mer. Men till kalvinistisk protestantism, som han aldrig erkände, förklarar han: "*Jag har aldrig känt er .*" Det som tillät de "**visa männen**" att komma in i himlen är vad Jesus kallar "**vakande**" och som just består i att använda "**visst**" "**den tid**" som ges oss för att berika oss andligt, detta genom att i hans namn ta emot alla ljus som Gud ger oss för att förändra oss och förbereda oss för normen för det himmelska livet. Jesus avslutar sin liknelse med att säga: "**Vaka därför, ty ni vet varken dagen eller timmen** ." Men vad är meningen med att "**vaka**", om inte att aktivt vänta, i ihärdiga bibelstudier, på att Gud ska ge sina utvalda kunskapen om denna "**dag**" och denna "**timme**" då "**brudgummen**" måste återvända? Och detta är verkligen innebörden av Jesu Kristi ord som säger till oss: "*vaka* så att ni får från mig kunskap *om dagen och timmen* ." Vad betyder "**vaka**" i detta tillstånd? Att studera den Heliga Bibeln och i vår "**sluttid**", särskilt profetierna där numeriska varaktigheter utgör vägvisare som anger timmar, ögonblick, datum där gudomliga domar medför definitiva, oåterkalleliga konsekvenser, som "**förlorad tid**" som "aldrig kan återvinnas". Och denna förklaring bekräftades konkret av Gud, eftersom Jesu Kristi Ande efter 1994, år 2018, lät mig veta det sanna datumet för hans länge emotsedda slutliga återkomst: våren 2030 då himlen öppnar sig för att välkomna mig med mina bröder och systrar, alla förälskade i hans sanning, hans subtilitet, hans gudomliga visdom; allt som förvånar mig och fyller mig med lycka, redan på denna jord där ondska och "**död**" regerar och kommer att regera tills Jesu återkomst, mer och mer.

Profetiernas numeriska varaktigheter var inte avsedda att konstruera det sanna datumet för Jesu Kristi återkomst, men de hade, och har fortfarande, den

ytterst viktiga rollen att låta oss komma in i kunskapen om den eviga gudomliga domen och därmed svara på dess krav, i alla de tider som berörs och som de konstruerade datumen avser. Sedan Första Moseboken 1 sammanfattas den gudomliga läran av en progressiv övergång från "**mörker**" till fullt "**ljus**"; vilket innebär en följd av stadier där Gud kommer att fördöma människor som förkastar det nya "**ljus**" som han presenterar för dem. I slutet av denna följd av prövningar kommer "**tiden**" för den förhärligade gudomliga Kristus sanna återkomst att infalla våren 2030. Men förståelsen av detta datum är inte baserad på komplicerade beräkningar utan, enbart och enkelt, på bevis som uppenbaras i den Heliga Bibeln, vilket är den tid på 6000 år som föreslås för att dra nytta av den nåd som erbjuds i Jesus Kristus. Och i Första Moseboken 5 och 11 är åldrarna för de genealogiska successionerna som anges i sanning bara avsedda att övertyga oss om att tiden för det gudomliga utvalet av hans mänskliga utvalda verkligen bara är 6000 år, i motsats till vad moderna vetenskapliga sinnen påstår.

Vid slutet av de profeterade 6 000 åren kommer "**tiden**" för upproriska syndare att kollektivt genomgå den första "**döden**". Och när "**tiden**" för trons prövningar tar slut, börjar "**tiden**" för dom. Och Gud är inte färdig med dessa rebeller, eftersom de utvalda kommer att studera deras fall individuellt och döma dem i "**tusen år**" i Guds celestiala rike, och efter att domen för var och en har verkställts, kommer dessa döda rebeller att uppstå för den slutgiltiga domen, vid slutet av det sjunde årtusendet. Konfronterade med den levande Gudens härlighet kommer de att behöva inse hans rättfärdiga dom och all sin individuella skuld. De kommer sedan att genomgå förvandling på jorden till en "**eldsjö**", "**den andra döden**" som kommer att förtära deras kroppar i en tid proportionell mot deras individuella fall.

Den "**av tiden programmerade döden**" som givits mänskligheten på jorden kommer då definitivt att försvinna. Och på den återskapade, förnyade och förhärligade jorden kommer de återlösta utvalda, återförenade med Jesus Kristus, att känna den fullkomliga fred och eviga lycka som han kom för att uppnå för dem, på jorden, genom "**sin seger över död och synd**". Jordens historia kommer att ha bevisat att "**tiden**" ger upphov till enorma **förändringar** som kan vara positiva men också mycket negativa. Och det moderna livets uppvaknande är ett typiskt exempel. Teknisk vetenskap ger tröst, men den gör människor till slavar under de pengar som gör att den kan uppnås. Den erbjuder en förbättrad livsstil, men den förstör detta liv genom sina kemiska agens verkan. Den förlänger och förlänger livet, men på ett onaturligt sätt, genom användning av kemiska läkemedel som inte är något annat än läkemedel som legitimerats av nationalstater. Men i slutet av vägen, även om den skjuts tillbaka och försenas, med "**tiden**", **hamnar den programmerade döden** påtvingande sig alla.

Det är omöjligt att fastställa exakta datum baserat på en falsk kalender. Och som sådan är vår vanliga kalender mycket falsk och vilseledande om den "**livstid**" som ges till oss kollektivt. Således motsvarar år 6000 i Guds verkliga "**tid**" år 2030 i vår falska kalender. Med tanke på en hebreisk kalender som vet att Jesus dog år 30, har dessa 30 extra år sin förklaring. Faktum är att år 1 i vår falska kalender tillskrivs Jesu Kristi födelse, men Jesus föddes faktiskt 6 år före detta år 1; vilket gör honom 35 år gammal på sin dödsdag. Bibeln ger två ungefärliga

uppgifter om Jesu ålder: " *ungefär trettio år gammal* " i början av sin tjänst, enligt Lukas 3:23, i verkligheten 31 år och sex månader. Och fariséerna tillskriver Jesus " *mindre än femtio år gammal* " i Johannes 8:57. I detta ämne presenterar Bibeln inget exakt bekräftande uttalande eftersom apostlarna inte vågade fråga Jesus, som de respekterade och fruktade, samtidigt som de älskade honom, om hans ålder.

Under lång tid dominerade idén att Jesus föddes år 4000 alla mänskliga sinnen; detta var orsaken till felaktiga beräkningar och fel i definitionen av " *tid* ". Dessutom finns det ingen möjlighet att datera " *tiden* " på ett kontinuerligt globalt sätt, varken i stigande eller fallande ordning. Även här förblir *den definierade "tiden"* oprecis. De 6000 åren förblir dock uppenbara och det är på detta bevis, bekräftat av följden av våra 7-dagarsveckor, det vill säga 6 dagar + 1 dag, som Jesus slutligen avslöjade den sanna " *tiden* " för sin återkomst, vilket därmed avfärdar de falska mänskliga verk som förberetts av djävulens romerska agenter, denne suveränt certifierade specialistförfalskare. Det är slutligen faktumet att placera Jesu död efter 4000 år, följt av de sista 2000 åren, som fastställer mänsklighetens sanna tid. Och till Guds ära skingrar sanningen mörkret och segrar över det, och påtvingar dess ljus och den verkliga " *tid* " som Gud har gett människorna, för att välja sitt eviga öde.

Det finns inga bevis som tydligt bekräftar den 6 000 år långa urvalsprocessen för Guds utvalda. Tron är fortfarande avgörande för att förstå och acceptera denna sanning som antyds av den levande Gudens subtila Ande. Sann tro kräver dock stor och tålmodig uthållighet, och det är genom att samla ihop de dolda gudomliga pärlorna som trons slutliga resultat uppnås. Här är alltså hur denna övertygelse byggs upp och slutligen blir säker.

Varje läsare av Bibeln accepterar att berättelsen i Gamla förbundet täcker 4 000 år fram till vår Herre och Mästare Jesu Kristi jordiska verksamhet. Ett första mänskligt misstag är att placera barnet Jesus födelse till år 4000; och detta var just det val som majoriteten gjorde, och jag personligen var bland dem fram till 2018. När den kristna fasen inträder uppenbarligen slutar den bibliska berättelsen och kommer inte längre att ge något budskap om " *tid* ". ***Och det är här tron på det profetiska ordet ingriper och gör hela skillnaden mellan det välsignade och det förbannade. Tydligt har " tiden " förlängts*** sedan år 4000, och vår vanliga falska romerska kalender placerar oss i 2023, men ingenting hindrar människor från att tro att jorden kommer att fortsätta sin historia i århundraden och till och med årtusenden. Här separeras den icke-troendes och den troendes tankar. Genom att studera profetior upptäcker den välsignade troende i gamla profetior hur Gud använder koden " *en dag för ett år* " som han befäller och intygar i 4 Mosebok. 14:34: " *Precis som du tog fyrtio dagar för att Utforska landet, ni skall bära era missgärningar i fyrtio år , ett år för varje dag ; och du skall veta hur det är att vara berövad min närvaro .* » Denna kod används och bekräftas återigen i Hes. 4:5-6: « *Jag skall räkna antalet dagar åt dig, lika många år som deras missgärning har begåtts , trehundra nittio dagar. Så skall du bära Israels hus missgärning. När du har fullbordat dessa dagar, ligg på din högra sida och bär Juda hus missgärning i fyrtio dagar. Jag skall lägga på dig en dag för varje år .* » Hesekiel är en samtida profet av Daniel och den kod som Gud presenterar för

honom fungerar på motsatt sätt: « ett år för varje dag » och « en dag för varje år ». Principen är omvänd beroende på om det faktiska straffade faktumet är « *dagen eller året* ». I profetian kommer Gud därför att citera under aspekten « *en dag, ett år* » som är verklig för den levda erfarenheten. På så sätt kan han därför fortsätta att ge sina välsignade återlösta information om den " **tid** " som står till deras förfogande. Således, med början år -458, slutar " **2300** ", " **kväll-morgon** " i Dan. 8:14, uttrycket för 24-timmarsdagen i Första Moseboken 1, år 1843, vilket bekräftar programmeringen av två jordiska årtusenden efter det nya förbundets upprättande. Denna varaktighet var den längsta av alla de som presenteras i Bibelns profetior. Men oväntat, i min tjänst för gudomlig sanning, ökades detta datum med 150 år profeterat under aspekten " **fem månader** " i Upp. 9:5-10: det vill säga 5 gånger 30 dagar. Det tidigaste datumet var därför 1994, och denna gång verkade det sjätte årtusendet vara helt täckt, den sexåriga förseningen av Kristi födelse gjorde 1994 till år 2000. Denna gång hade de profetiska siffrorna alla fått sin sanna tolkning och deras uppfyllelser var bakom oss när åren 2000 till 2023 hade passerat. Det är uppenbart att skrivna bibliska profetior inte längre skulle ge nya datum.

Det var då år 2018, som en förspel till ljusflöden givna av Jesus Kristus, att den korrekta placeringen av Jesu död, vid slutet av de 4000 åren sedan Adam, gjorde det möjligt att förstå orsaken till att år 2000 hade passerat. Och som en förlängning av detta andra perspektiv gjorde datumet för Jesu död, år 30, det möjligt att fastställa Kristi sanna återkomst som förväntas till våren 2030. Men det som verkar så klart och så logiskt för oss är resultatet av en lång studie, och våra nära och kära, som inte tar detta steg, ser inte saker som vi gör. Våra argument, så effektiva för oss, har ingen effekt på våra nära och kära och vänner, om de inte är upplysta som " **Guds söner** ". Och denna skillnad är baserad på den sanna tro som visas av de utvalda, som Gud välsignar, och otron hos de föraktare som han själv föraktar, föraktar och låter följa deras väg till förtappelse.

Koderna i 4 Mosebok 14:34 och Hesekiel 4:5-6 berättar för oss att de profeterade tidsperioderna täcker " **tider** " som präglas av " **orättfärdighet** ". I båda fallen var **den "orättfärdighet"** som straffades judisk och gällde, i det gamla förbundet, Israels tio stammar, orättfärdighet i 390 år, och Juda, orättfärdighet i 40 år. Tvärtom, i Daniels profetior är " **orättfärdighet** " kristen, först romersk-katolsk, sedan, successivt, protestant och, sedan 1994, adventist.

Djup och ytlighet

I sin tillrättavisning till de judiska fariséerna på sin tid lyfte Jesus fram deras hycklande beteende och fördömde deras själs smuts som de dolde under en religiös fasad. Jesus läste i deras sinnen den sanna naturen av deras känslor, vilka är så lätta att dölja för vanliga människor. Bakom ett vänligt leende kan dölja mordiskt hat, utan att den drabbade inser det. Ibland, för att fullborda sina avsikter, använder djävulen till och med intet ont anande varelser, så pass att deras skenbara vänlighet placerar dem över all misstanke. Men oskyddade av Gud är

mängder av till synes normala människor autentiska boningar för demoner som kan bete sig på många sätt, till och med i absolut motsatsen.

I sin heliga bibel lägger Gud stor vikt vid örat. Och genom detta val skiljer Han sig från människor som lägger vikt vid sin tunga, sitt uppriktiga eller bedrägliga tal. Människan förför sin nästa genom sitt tal och sitt utseende. Vissa förförare känner behovet av att förföra för att känna sig levande och den effekt som produceras är för dem som en drog de behöver för att uppskatta livet. De möjligheter som mänskligt tänkande eller en ängels kan ta sig an är oändliga, obegränsade, eftersom Gud har gett alla sina varelser fullständig frihet. Och det är därför denna frihet som ger upphov till och konkretiserar alla livets val, riktningar och inriktningar.

För Gud är människans första plikt att veta hur man lyssnar, inte att tala. Detta beror på att, trots de bedrägliga skenet som kan få oss att glömma det, är det för sin personliga lycka som Gud gav liv åt sina fria varelser. Men denna frihet ges till alla hans varelser endast under en begränsad tid; tiden för dem att välja att lyssna på honom, eller att ignorera hans existens, vilket innebär att leva och dö på samma sätt som djuren i hans jordiska skapelse. Hur skulle vissa varelser kunna lyssna på de ord som riktas av en osynlig Gud, när de inte vet hur de ska lyssna på de ord som människor riktar till dem? I par, i familjer, gnuggar människor axlar, bor under samma tak, delar måltider, men delar inte sina hemliga tankar och är bara intresserade av sina val av personliga och strikt individuella intressen. När deras granne talar till dem, hör deras öron men lyssnar inte. Det är så människor ger sig själva intrycket av att leva i samhället, men vad är värdet av ett samhälle som består av befästa citadeller där "jaget" regerar som en feodalherre?

Denna inledning har just lyft fram motsatta beteenden som Jesus fördömde och som jag översätter med termerna "djup" och "ytlighet", eftersom dessa är två naturer som gör hela skillnaden mellan Kristi utvalda och den fallna som han fördömer och förkastar. Människan vars ande är djup vet hur man lyssnar och hon kommer att lyssna bättre och bättre, eftersom denna natur behagar Gud som "*ger åt den som a*". Faktum är att de utvaldas frälsning först och främst vilar på den form deras frihet tar, vilken härrör från deras natur; en natur som är särskilt lämpad att veta hur man lyssnar på Gud och intresserar sig för vad han säger och lär. Jag minns att ängeln, som Gud kallade "*Morgonstjärnan*" och inte "*Ljusstjärnan*" i Jesaja 14:12, innan han gjorde uppror mot Gud, skapades också, enligt Hes. 28:12, "*fullkomlig i skönhet*" och i allting. Denna "*Morgonstjärna*", som i vår skapelse betecknar "*solen*", representerade slutligen djävulen själv. Han blev således "*solen*" för de jordiska hedningar som omedvetet dyrkar honom. Den som Jesus kallade "*denna världens furste*" intog slutligen den sanne Gudens plats på jorden, symboliserad av "*solen*" i sin skapelse av vårt solsystem. Jesaja 14:13 bekräftar denna djävulens ambition och plan: "*Du sade i ditt hjärta: 'Jag vill stiga upp till himlen, jag vill resa min tron över Guds stjärnor', jag vill sitta på församlingens berg längst bort i norr.*" Som ett resultat av sin dyrkan av "*solens dag*", vår romerska söndag, dyrkar falska kristna djävulen själv, personligen, eftersom han är deras "*Morgonstjärna*". Det bör noteras att ingenting kan rättfärdiga den perfekt skapade djävulens uppror; förutom att

använda sin frihet. Genom att vilja utöka den frihet som Gud hade gett honom, blev han själv slav under en längtan efter makt och styrka som aldrig blev tillfredsställd. Och i slutändan måste Gud förgöra honom och ta ifrån honom detta liv som han trodde att han kunde göra mer behagligt än det Gud hade erbjudit honom när han skapade honom.

Det är sant att kollektivt liv minskar den individuella friheten, och denna sanning erkänns av republikanska människor som gav existens åt denna regel: "var och ens frihet slutar där den andres börjar." Detta är väl insett och mycket sant. Men denna andre som Jesus kallar vår nästa är inte en prioritet, eftersom Gud inför honom påtvingar sig själv som en absolut prioritet. Men offer för sin osynlighet ignoreras han och hans prioritet ges till den mänskliga varelse som ersätter honom. Till skillnad från ytliga människor lyssnar den människa som behagar Gud till honom, och för att beteckna detta djupa lyssnande använder Gud denna formel som citeras i Upp. 3, sju gånger, i slutet av budskapen riktade till hans tjänare i de sju eror som symboliseras av de sju namnen på "**kyrkorna**": "**Den som har öron, han hör vad Anden säger till kyrkorna** ."

Gud vet mycket väl att människan han skapat är utrustad med två öron, och det han betonar med detta uttryck består i att använda öronen för att lyssna, i vår tankes tystnad, till effekterna av att läsa hans heliga Bibel. För det är bara genom den som Gud talar till oss och utmanar oss. Eftersom den existerar, är det mot den som hans gudomliga Ande leder oss att tala till vår ande, och under denna aspekt av skrivandet blir hans ord läsbart och konkret, alla kan analysera det, förstå det och omsätta dess lära i praktiken. Åtminstone är detta vad man bör göra, när den djupa och uppriktiga anden är den hos en sann "**Guds son**", enligt vad Gud säger i Upp. 1:3: "*Salig är den som läser och de som hör profetians ord och som bevarar det som är skrivet däri! Ty tiden är nära.*" Denna saligprisning, som tilldelas av Jesu Kristi gudomliga Ande, betecknar i denna vers förmågan att avkoda, eller läsa, den kodade profetian i hans "**Apokalyps**"; hans heligaste uppenbarelse; som utgör ett sista steg i utvecklingen av hans återlösta från jorden. Men samma välsignelse gäller för de första studierna av den Heliga Bibeln hos den kallade som strävar efter utkorelse. Ty denna formel välsignar ett beteende som Gud kräver av alla dem han frälser för att träda in i hans evighet. Observera att en saligprisning inte utgör en order, ett bud, utan ett exempel på den som behagar honom till den grad att han frälser honom genom den återlösning som Jesus Kristus utför. Han visar för oss där standarden för de gärningar som han vill och kan välsigna, men inte gör det. tvinga eller begränsa någon att agera på detta sätt. Urvalet av de utvalda som Gud återlöst bygger på principen: "Den som älskar mig, han följer mig!" » Det är dessutom den bild som Jesus valde för att uttrycka denna princip genom att presentera sig själv som den "**gode herden**" följd av "*får som känner hans röst*", i Johannes 10:4: "*När han har drivit ut alla sina får går han före dem, och fåren följer honom, eftersom de känner hans röst* . " I denna liknelse är det återigen det mänskliga örat som är avgörande. Kristi röst, som hans andliga får känner igen bland andra falska herdar, identifieras med biblisk sanning som erhålls genom djupgående bibelkunskap; vilken erhålls och blir möjlig endast genom ett tålmodigt och ihärdigt studium av hela Bibeln, från "vassle till fast vuxenföda". Vid slutet av sin gedigna träning kan Kristi utvalda

inte längre bli lurade av de lögnare som djävulen och hans mänskliga redskap har etablerat, enligt Matt. 24:24: " *Ty falska messiaser och falska profeter skall uppstå, och de skall göra stora tecken och under, så att de , om möjligt , skall bedra även de utvalda .* " "Med en sådan varning är de som låter sig bli lurade särskilt skyldiga och ansvariga i den dom som Gud avkunnar över dem. Och deras första straff blir att inte få det eviga liv som de trodde sig värdiga, och därmed falskeligen och tungt bedrar de sig själva. Deras andra straff blir köttsligt, ty de kommer i sina kroppar att bära lidandet orsakat av såren i krigstider, hungersnöd och olika dödsorsaker, och slutligen kommer de att förgås under slagen från de offer som de har lurat och bedragit. Således gör **djup och ytlighet** det utvalda respektive det fallna, och det är användningen av deras öron, normen för deras lyssnande, som är frågan och gör det ena eller det andra. Den goda relationen mellan två varelser vilar helt och hållet på kvaliteten på deras utbyten; det goda svaret kommer först efter att frågan har lyssnats ordentligt på. Strax före sin död, i sitt utbyte med prokuratorn i Jerusalem, den romerske Pontius Pilatus, ger Jesus oss, genom denne man, ett typiskt exempel på det ytliga mänskliga sinnet: han säger till Jesus: " *Sanningen, vad är sanningen?* " Han ställer själv en fråga som Jesus kunde ha svarat honom på; men han kräver inget mer och föredrar att överge ämnet. I det sekulära vardagslivet agerar mängder av människor på detta sätt och ger sin relation endast en yttre synlig form, utan att oroa sig för sin samtalspartners åsikt. Denna typ av utbyte bygger inte upp något solidt. I Matteus 7:8, med hänvisning till en logisk princip, säger Jesus: " *Ty var och en som ber får, och den som söker finner, och för den som bultar skall det öppnas.* " "Men den enda som agerar på detta sätt är Gud och Han allena, för i mänskligt liv, sinsemellan, gör den människa som knackar ofta det förgäves och den som ber får ofta inte vad han ber om. Och när de som begär det får vad de ber om, sker det ofta genom grupptryck, eller så beror det på den som svarar på begäran att bli av med ett problem. I det djupa utbytet tar den som svarar på ansvar för sin plikt att svara på den begäran som riktas till honom, han vet att han måste tillfredsställa den, om den är rimlig och berättigad. Han finner nöje i att svara korrekt, i vetskap om att han kommer att glädja den han tillfredsställer. Denna typ av djupt utbyte är i enlighet med Guds kärleks standard och enligt Gud. För det ytliga utbytet använder Jesus bilden av den " **orättfärdige domaren** " som slutar med att bevilja vad som begärs av honom för att bli av med en opportunist. Men hans exempel tillskriver tydligt denna domare ett " **orättfärdigt** " beteende som gör honom till en varelse som fördöms och förkastas av Gud."

Som svar på människors val ger Gud den lämpliga, förtjänade och berättigade näringen. Till den människa som uppfyller kriterierna för "djup" ger han som näring sanning och säkerhet. Å andra sidan ger han som näring lögnare och tvivel till den han bedömer som "ytlig". De två upplevelserna är inte likvärdiga, eftersom den som tvivlar inte kan föreställa sig effekten av säkerhetens näring, medan den utvalda, väl närd av Gud med sanning, före sin omvändelse har upplevt tvivelets situation. Han drar nytta av båda upplevelserna och kan därmed objektivt jämföra dem. Den utvalda noterar hur mycket sanningen och dess säkerhet ger honom den sanna själsvila som Jesus säger, i all sanning, att han ensam kan ge. Detta budskap bekräftas i Upp. 14:11 där Jesus understryker denna

skillnad mellan sina utvalda och de fallna, om vilka han förklarar: " Och röken från deras plåga stiger upp i evigheters evigheter, och de som tillber odjuret och dess bild och tar emot dess namns märke **har ingen vila, vare sig dag eller natt** . " Genom att använda presens för att frammana straffet som drabbar upproriska kristna ger Jesus detta straff en permanent, evig karaktär, utöver straffet av den " andra döden " i den " yttersta domen " som huvudsakligen frammanas i denna vers. Och uttrycket " **de har ingen vila, vare sig dag eller natt** " bekräftar det faktum att de inte drar nytta av den " **vila** " som Jesus erbjuder dem han kom för att frälsa i sin inkarnation på jorden. Parallellt med att " **vilan** " på sabbaten på den " **sjunde dagen** " omsätts i praktiken får de utvalda nyttan av " **vilan** " för sin ande och därmed för hela sin själ. När Jesus tilltalar sina apostlar upprepar han detta uttryck: " **Frid vare med er** ." Kommande från honom och kommande från hans gudomliga mun, är detta uttryck inte bara teoretiskt, eftersom själens " **frid** " **endast är tillgänglig genom honom. Och hans ord förvandlas till aktiv kraft hos den som tar emot denna " frid "** från honom. Och valet av detta ord " **fred** " är inte oskyldigt, eftersom dess motsats är ordet " **krig** " som betecknar normen för den relation han har med djävulens dyrkare, medvetna eller omedvetna, och de himmelska och jordiska demonerna mot vilka han har krigat sedan begynnelsen. Och han kom segrande ur detta krig, vilket ger honom rätten att nu påföra hela rebellägret det dödliga straffet av sin heligaste och högsta rättvisa. Och under de förhållanden som uppnåts genom hans goda relation med Skaparen Gud, upplever de återlösta utvalda redan på jorden ett prov på det "nya namn" som Jesus lovar att ge den som segrar, enligt Upp. 2:17: " *Den som har öra, han hör vad Anden säger till församlingarna: Den som segrar skall jag ge av det dolda mannat, och jag skall ge honom en vit sten. På stenen är ett nytt namn skrivet , som ingen känner utom den som tar emot det* . Detta " **nya namn** " erhålls endast genom den erfarenhet som de utvalda upplever, successivt i en köttslig kropp och sedan, vid Jesu Kristi återkomst, i en himmelsk kropp liknande de himmelska änglarnas. Dessutom lär vi oss i Upp. 3:12 att detta nya namn först bars av Jesus Kristus själv: " *Den som segrar skall jag göra till en pelare i min Guds tempel, och han skall aldrig mer gå därifrån.*" Jag skall skriva på honom min Guds namn och namnet på min Guds stad, det nya Jerusalem, som kommer ner från himlen, från min Gud, **och mitt nya namn** . " Jesus Kristus förblev Jesus Kristus. Detta namn ändrades inte, eftersom Jesus inte talar om sitt efternamn, utan om sin himmelska upplevelse som han levde efter sin död i slutet av sitt jordiska liv. Han återfick sin himmelska naturs kropp, som hans heliga änglar döpte och fortfarande döpte till " **Mikael** ".

Till skillnad från den utvalde är den fallnes liv föga avundsvärt, även om han är rik och mäktig. Ty hans liv och förhoppningar är baserade på ingenting, och han är dömd att underkasta sig den gudomlige segrarens lag. Hans framgångar är bara tillfälliga och momentana, och han lever i ständig rädsla för att förlora de fördelar han åtnjuter och drar nytta av. Hans relationer med sin granne kan bara vara hycklande, ty han ser i alla andra än sig själv en möjlig dödsfiende som vill störta och underkuva honom. Och han upplever dessa saker i tider av fred och säkerhet, men vad blir av hans existens i tider av osäkerhet på grund av krig? Han upplever yttersta ångest eller förvandlas sig till en kall och skräckinjagande

mördare, och lär sig njutningen av att döda, skada och förgöra sina fiender och sin granne.

Så, en sådan existens ignorerar säkerligen all den sanna vila som endast uppnås genom en kärleksfull relation mellan Gud och hans kärleksfulla och undergivna varelse. Denna sanna vila är inte heller bara teoretisk, eftersom den endast är konsekvensen av fred som etablerats med Gud. Ty genom att göra sin skapares, lagstiftarens och återlösarens Guds vilja, lättar och befriar människan sitt samvete, vilket, befriat från skuldens plågor, upplever och känner välbefinnandet av sann själslig frid. Det är detta program av lycka som aposteln Paulus utvecklar i sina skrifter och brev. Och genom Petrus förklarar Anden i 1 Petrus 1:22-23: "*Ni **har renat era själar genom att lyda sanningen**, så att ni har uppriktig broderlig kärlek. Älska varandra innerligt. Ni är ju födda på nytt* , inte av förgänglig säd utan av oförgänglig, genom Guds levande och förblivande ord."

Frälsningsplanen som Gud föreslagit för syndiga människor sammanfattas perfekt här, och Petrus riktar sitt budskap till kristna döpta i Jesu Kristi namn, vilket gör hans ord ständigt tillämpliga. "***Själarnas rening***" uppnås genom "***lydnad mot sanningen***", vilket betecknar normen för det jordiska livet som definieras av de gudomliga lagar som lärs ut i det gamla förbundet. För nyomvända från hedendomen är denna upptäckt av gudomliga lagar ny och grundläggande, eftersom den uppnås genom erbjudandet som görs i Jesu Kristi namn. Det är genom denna konkreta tillämpning av denna gudomliga lag som den omvända syndarens ande har "***pånyttfötts***". Denna pånyttfödelse är inte teoretisk, utan praktisk och aktiv, och den bekräftas av de återlöstas förändrade beteende. Han var en syndare genom arv och genom handling, och han syndar inte längre eftersom han tar synd som "***fasa***" och "***styggelse***", och delar, beträffande den, Guds rättfärdiga dom, den underbara himmelske "***Fadern***" som han älskar och som älskar honom. Sådan är utvecklingen av frälsningsplanen som organiserats och presenterats av Gud, men vad gjorde de upproriska troende, successivt judiska och sedan kristna, med den? De håller fast vid teorin bakom detta projekt, men bara vid denna teori, eftersom den anmärkningsvärda observationen på den praktiska tillämpningsnivån vittnar om frånvaron av den "***pånyttfödelse***" som figurerar i det ursprungliga gudomliga programmet. Den som rättfärdigar syndens utövande kan inte påstå sig ha blivit "***pånyttfödd***" och hans falska uppfattning om den gudomliga frälsningsplanen vittnar mot honom, och den avslöjar hans upproriska natur som delas med djävulen och hans demoner. Hans falska religiösa engagemang förvränger den sanne Gudens frälsningsplan och gör honom djupt skyldig inför Honom, så att hans falska omvändelse har förvärrat hans situation som arvsyndare. Och följaktligen kommer hans straff vid den yttersta domen att bli strängare och i den "***andra döden***" kommer hans lidandetid att förlängas och förstärkas.

Jag tvivlar inte på att om de kände till det fruktansvärda slutliga öde de kommer att behöva genomgå och lida, skulle falska kristna avstå från allt religiöst engagemang och deras framtida och slutliga öde skulle mildras. Men genom sitt förakt för sanningen som uppenbaras av den Heliga Bibeln i dess mystiska profetior är de oförmögna att känna till sitt slutliga öde. För enligt dem är det

sorgliga slutet inte för dem utan för andra eftersom de är överseende mot sig själva, som "självrättfärdiga" och alltid tror att det finns varelser som är värre än dem själva.

Som ett resultat av detta, vägrar de att tro på sin skuld, och kommer så småningom att konfronteras med den rättfärdige Gud som fördömde dem och kommer att få lida det straff han profeterade om. Ty i hans profetior är de ting som tillkännages inte enbart avsedda att varna och hota rebellerna, utan snarare att i förväg tillkännage ting vars framtida uppfyllelse är säker och oåterkallelig. Således kommer den ytliga rebellen återigen att uppleva vissheten i Guds plan.

I denna studie har jag kopplat " **djupet** " i de återlösta utvaldas engagemang till deras uthållighet och sökande efter gudomlig sanning. I Upp. 2:24 förklarar Gud för de protestantiska reformatörerna på 1500^{-talet}: " Men jag säger er: *Alla er som är i Tyatira och inte har denna lära och inte har känt Satans djup, som de kallar dem, jag lägger ingen annan börda på er, utan snarare Satans djup* . " Den här gången är det " Satans djup ". Och Anden uppenbarar således sin dom över de falska katolska lärorna som, långt ifrån att föra de återlösta närmare himlen, distanserar dem från den, till de jordiska djupen där den smälta magman som kommer att förgöra dem på domens dag finns. Dessutom beskriver denna term "djup" regimens ihärdiga insisterande på att påtvinga sitt gudförbannade herravälde över människorna. I motsats till likgiltighet är detta " **djup** " *både jämförbart med, och i absolut motsättning till*, de återlösta utvaldas välsignade " **djup** ". Och dessa termer " **Satans djup** " avslöjar och betecknar den bindande och tyranniska kraften i det sataniska religiösa engagemanget inom den påvliga romersk-katolska religionen; ett " **ytligt** " och skenbart engagemang som lyckas bedra och förföra de mänskliga skarorna och beundra dess engagemang och dess kraft.

Således finner " **djupet** " av de utvaldas engagemang sin förfalskning i det katolska religiösa engagemanget, men om det första förhålligar den sanne skaparguden, så tjänar det andra, dess förfalskning, tvärtom endast djävulens ära, dess " **fader** ", dess inspiratör, dess stöd och dess vägledare.

Denna term " **Satans djup** " antyder avståndet från himlen där Skaparguden bor, den enda domaren som slutligen kommer att utkräva sin rättvisa på jordens yta över alla sina varelser, och ge en evig död, eller definitivt, till de himmelska och jordiska rebeller som förtjänar det, och evigt liv till sina utvalda som han har utvalt och funnit värdiga. Men den verkliga anledningen till användningen av detta ord ligger i kritiken av protestanter som med rätta fördömde den katolska dogmen om "helvetet", som förmodas vara underjordisk; en annan dogm som ärvts från grekisk hedendom. Påvlig katolicism uppnådde lydnad för unga och gamla genom att hota dem med "plågor " i "evigt helvete". Denna term " **djup** " betecknar därför ett mycket viktigt och mycket betydelsefullt element som anspelar på detta "helvete" som romersk-katolska lärare påstod vara "evigt". Men det värsta är att protestanter också trodde på existensen av detta "helvete". Det ligger mycket sanning i denna lögn, men det största felet är att påstå att detta "helvete" existerar för evigt, medan "helvetet" i Guds plan kommer att vara **den "eldsjö"** som formas för tillfället på jordens yta, i slutet av det sjunde årtusendet, för den yttersta domen. Och jag specificerar att de huvudsakliga offren

för detta slutgiltiga "helvete" kommer att vara just prästerna, biskoparna, kardinalerna, påvarna, katolikerna som hade använt det för att göra sig fruktade av folk, nationer, herrar och deras härskare.

" **Djup** " i den gudomliga " **sanningens** " och dess säkerhet, eller " **djup** " i den djävulens " **lögner** " och tvivel; detta är det val som ställs inför alla jordiska mänskliga varelser. För " *himmelens invånare* " har valet redan gjorts oåterkalleligt och oåterkalleligt, omedelbart efter Jesu Kristi död och uppståndelse, den tidigare ärkeängeln " **Mikael** " , enligt Upp. 12:7-8: " *Och det blev krig i himlen. Mikael och hans änglar stred mot draken. Och draken och hans änglar stred, men de segrade inte; och deras plats fanns inte längre i himlen .* "

Det är livsviktigt för varje människa att känna till den dom som Gud fäller över den påvliga romersk-katolska religionen, på grund av dess makt, prestige och enorma utveckling i många jordiska nationer. Men det har blivit lika viktigt att veta att sedan 1843 och 1844 **har Guds dom också fördömt den protestantiska tron, som i sitt doktrinära arv har behållit många fel och synder som ärvts från den katolska religionen** . Kunskapen om ifrågasättandet av den gudomliga domen över den protestantiska religionen vilar **enbart** på det påbud som profeteras i Daniel 8:14, så att de som inte ger bibliska profetior det intresse de förtjänar, fördömer sig själva att ignorera existensen av Guds krav som, för detta datum 1843, gäller början på återställandet av alla hans sanningar som mottogs av hans första tolv apostlar. Följaktligen måste de återlösta utvalda i de sista dagarna vara villiga att avlära sig, att utmana sina formade och ärvda falska uppfattningar om den kristna tron. Dessa har blivit falska och föråldrade sedan Gud fastställde sina nya krav genom sitt dekret år 1843. Och, nedtecknat i Bibeln, är detta dekret auktoritativt för Gud och alla hans jordiska mänskliga varelser. Det kan bara ignoreras eller föraktas på bekostnad av att förlora uppnåendet av evigt liv som erbjuds och föreslås i Jesu Kristi namn. Oförmögen att vittna om detta vitala intresse förlorar den " **ytliga** " människan all möjlighet att bli frälst genom Jesu Kristi återlösande rättfärdighet.

Varningarna som uppenbaras i de bibliska profetiorna i Daniel och Uppenbarelseboken berör alla former av kristen religion, där "sjundedagsadventismen", som senast etablerades 1863 i USA, har varit särskilt berörd sedan 1994, då Jesus officiellt "spådde " **den** .

Att tala om gudomliga bibliska lärosanningar som måste återställas förblir vagt och oprecis. Jag måste därför förtydliga genom att peka på några huvudexempel på dessa sanningar, vilka därmed avslöjar skillnaderna i den kristna religiösa uppfattningen om den sanna, välsignade adventismen från 2023 och den förbannade protestantismen från samma tid.

Först och främst gäller det att följa det fjärde budet angående den helgade utövningen av den sanna sjundedagsvilan, vilken gäller sabbaten som Gud lär ut och som praktiseras av det judiska förbundet. Denna vila praktiseras på lördag, inte söndag, som är den första dagen i Guds vecka. Sabbatsvilan, som beordras av det fjärde av Guds tio bud, står i förgrunden för de gudomliga sanningar som måste återställas.

Sedan finns det en annan sanning, vars okunnighet är mycket skadlig för hela människosläktet, som är den sanna standarden för människors döda tillstånd. Är det inte orättfärdigt för en kristen som påstår sig ha Kristi frälsning att, mot den uppenbarade gudomliga sanningen, anta det koncept som den hedniska grekiske filosofen Platon föreställde sig? Denne man förkunnade att själen är odödlig eftersom andra grekiska filosofer före honom förvandlade fabler som presenterade gudomligheter som betar sig som människor till religioner. Däremot säger den sanne Guden att han skapade människan till sin avbild. Således är det inom grekisk hedendom människan som skapade gudar till sin avbild. Vilket värde förtjänar ett sådant påstående? Inget, och den sanne Guden kommer så småningom att bevisa för alla rebeller som påstår motsatsen att själen som han ger liv är dödlig och bara kan bli odödlig när den återlöses av det rättfärdiga blod som utgjutits av Jesus Kristus.

Efter denna sanning, som påminner om det osäkra och bräckliga mänskliga livet, helt beroende av gudomlig makt, kommer uppfattningen om de lagar som föreskrevs för judarna i det gamla förbundet. De upproriska kristnas andar hävdar att lagarna om mat har blivit föråldrade för de som tror på det nya förbundet. Vem kan rättfärdiga det faktum att Jesus genom att dö på korset kom för att förändra normerna för mänskligt liv? Hur eliminerade hans död sjukdom och risken för död? Köttslig mat är till för att bygga upp människans fysiska kropp, men Jesus kom inte till jorden för att dö, bara för att erbjuda en förändring i hennes andliga status. Kostförordningar förlorar således inget av sitt rättfärdigande, eftersom den kristne måste stärka sin fysiska kropp lika mycket som juden före honom. Det som Gud förklarade rent eller orent före Jesus förblev rent eller orent efter honom och fram till hans slutliga härliga återkomst.

Sedan kommer ett rent hedniskt fel, som apostlarna varnade de nyomvända för. Detta allvarliga fel gäller det som Paulus kallar " **ängladyrkan** " i Kol. 2:18: " *Låt ingen människa, i ödmjukhet **och ängladyrkan**, beröva er ert pris efter eget gottfinnande, medan han hänger sig åt syner och uppblåst i sitt köttsliga sinne av fåfång stolthet.* " Denna " **ängladyrkan** " förnyades dock tyvärr med stor framgång efter 1844 i USA och England under namnet "spiritualism" som utövades av protestantiska kristna som övergivits av Gud och överlämnats till djävulen. Vad är denna "spiritualism" om inte etableringen av ockulta relationer som bringar andar hos kristna som är förbannade av Gud i kontakt med andar hos de himmelska änglademonerna? Spiritismen har inte försvunnit; tvärtom manifesterar den sig kraftfullt i Afrika idag genom de spektakulära handlingarna av religiösa ledare som tillbringar sin tid med att jaga demoner, vilka i verkligheten är medbrottslingar. Det enda skyddet mot denna kollektiva förförelse är fortfarande den Heliga Bibeln och dess dyrbara uppenbarelser om den gudomliga sanningens normer.

Denna varning, som varnar konvertiter för denna " **ängladyrkan** ", rättfärdigar i sig det ständiga krig som den påvliga romersk-katolska kyrkan har fört mot Bibeln och gjort allt för att förhindra dess spridning och läsning av de mänskliga massorna. Detta är inte utan anledning, eftersom budskapet som konstruerats av vår broder Paulus tycks beskriva robotporträttet av den påvliga regimen som med tiden kommer att föra ett krig mot den heliga Bibeln samtidigt

som den påstår sig rättfärdiga dess auktoritet. Ett krig mot Bibeln som Upp. 11:3 bekräftar och profeterar i dessa termer: "**Jag skall ge mina två vittnen makt att profetera, klädda i säcktyg, i ett tusen tvåhundra sextio dagar.**" Det är verkligen denna förföljda heliga bibel som avslöjar och fördömer den påvliga mannens usurpation som, genom "**ängladyrkan**", har lyckats påtvinga sig och förföra mängder av katoliker som påvligheten har lyckats få tro att de är kristna; detta genom att ge dem titeln katolska kristna, genom att döpa dem medan de fortfarande är nyfödda barn; en doktrinär absurditet som enhälligt accepteras av omedvetna folkmassor som förförts och bedragits. Och här har den fallen protestantismen återigen imiterat och reproducerat detta absurda tillvägagångssätt som förlöjligar den kristna sanningen. Hur kan de rättfärdiga denna praxis inför denna vers från Markus 16:16: "**Den som tror och blir döpt skall bli frälst, men den som inte tror skall bli fördömd.**" När kunde det döpta barnet uttrycka sin tro och sin begäran om dop? Vilket förakt för den heliga Bibeln från en protestantism vars motto på 1500-^{talet} var "Skriften och Skriften allena"!

Dessa är de viktigaste klagomålen som fördömer falska kristna religioner, men listan är inte uttömmande.

Helgedomen: ett helt program

Efter att ha befriat det hebreiska folket från egyptiskt slaveri i öknen, långt från alla yttre hedniska influenser, organiserade Gud sitt vittnesfolk som han gav namnet Israel, efter Jakobs namn, patriarken för de tolv stammar som bildades av hans tolv söner. Han uppfyllde därmed löftet till Abraham att välsigna hans efterkommande.

Konstruktionen av detta Israel börjar med publiceringen av Guds tio budord som han själv förkunnar direkt i ett sammanhang som skrämmer assistenterna och den hebreiska publiken.

Efter att ha dödligt straffat folkets första nästan allmänna avfall och Aron själv, som av rädsla för det upprörda folket ledsagade deras andliga drift genom att organisera smältningen av " **guldkalven** ", organiserar Gud byggandet av helgedomen och de tillhör som är knutna till den i den levitiska prästerskapets religiösa tjänst.

Kommunikation baserad på ord och meningar kräver att människan är utbildad och har goda kunskaper i sitt folks språk. Men folket som kom ut ur slaveriet i Egypten fick inte denna intellektuella utbildning, så Gud var tvungen att basera all sin undervisning på bilder, symboliska riter som bär profetiska och precisa läror. Undervisning genom bilder kräver inte att man erhåller examensbevis som intygar en allmän utbildningsnivå. De befriade hebreerna föll tillbaka till den lägsta nivån av mänsklighet, nästan djurets, tämjda i detta fall av de egyptiska ledarnas grymhet. Dessutom tillåter undervisning genom bilder för Gud att ge förståelse för sina budskap på ett riktat sätt, endast till de män som han vill dela sina hemliga tankar med. Och oavsett nivån på hans utbildning och hans examensbevis, kommer den som inte förstår bildernas budskap inte att förstå det, eftersom Gud kontrollerar användningen av vår intelligens som också utgör en dörr som Gud kan " **stänga** eller..." **öppna** ", som Upp. 3:7 lär: " *Och skriv till ängeln för församlingen i Filadelfia: **Detta säger den helige, den sannfärdige, den som har Davids nyckel , den som öppnar, och ingen stänger; och han stänger, och ingen öppnar .*** " År 1873 tillämpade Gud denna princip genom att öppna tillgången till sin sanning för sjundedagsadventister och stänga den tillgången för de många samfundet inom protestantismen. I denna vers belyser nyckelorden med stor bokstav innebörden av budskapet: " **Helig** ": folket är " **helgat** ". » eftersom det erkänns av Jesus Kristus, och genom hans utövande av sjundedagssabbaten " **helgad** " av **Gud** ; " **Sant** ": adventisterna på den tiden får tillgång till gudomlig sanning i Jesu Kristi namn på grund av sin adventistiska iver som vittnar om deras önskan om hans härliga återkomst; " **David** ": Jesus Kristus, " **Davids son** ", identifierad av judarna samtida med hans jordiska verksamhet, organiserar sitt " **hus** " enligt Jesaja 22:22: " **Jag skall lägga nyckeln till Davids hus på hans axel. När han öppnar, skall ingen stänga; när han stänger, skall ingen öppna .** " År 1873 omorganiserar han sitt nya universella andliga Israel, vilket Upp. 7 bekräftar genom att frammana " **de tolv stammarna som är beseglade med den levande Gudens sigill** ".

Exemplet jag just presenterat visar att formell utbildning är av föga nytta, eftersom Bibeln själv ger tolkningarna av dessa kodade symboler. I profetior

hänvisar ett ord, ett namn, ett djur eller vad som helst oss till en eller flera texter i Bibeln, bland vilka den önskade förklaringen finns.

Byggandet av den hebreiska helgedomen är den första formen av denna symboliska profetiska konstruktion. Men även skapelseberättelsen bar redan profetiska budskap, utöver sin bokstavliga karaktär, vilket ger hela Bibeln en permanent, och därför evig, profetisk roll. Det är därför Guds budskap förnyas av en rad förebilder och motbilder. Gud, organisatören av sina varelsers liv, förbinder nuet med det förflutna och det förflutna med nuet, och förnyar därmed sina budskap genom all tid.

Att förstå helgedomens symbolik låter oss förstå hela den andliga logiken i frälsningsplanen och det program som sätter den på plats för att fullborda den. Detta program sattes igång med Adam och Evas synd. Och det är mycket mer andlig nakenhet än kroppslig nakenhet som nödvändiggjorde döden av lammet vars skinn var det första plagget som bars av den syndiga mänskligheten, enligt 1 Mos 3:21: "**Ty åt Adam och hans hustru gjorde Herren Gud skinnkläder och klädde dem .**" Redan nu måste vi notera att det är Gud som gör "**skinnkläder**", och därmed måste slakta ett lamm, förmodligen en ung bagge. I enlighet med sin frälsningsplan "**ska han själv ge lammet till brännoffret**" som Abraham offrade, och han ska låta sig korsfästas i Jesus Kristus, "**Guds lamm som tar bort världens synder**" för att frälsa sina trogna utvalda. I sin frälsningsplan beslutade Gud att betala själva syndens pris, vilket bekräftas av dessa tre exempel utspridda över tid, mellan Adam och början av år 4001. Låt oss i förbigående notera denna suggestiva detalj: Gud kallar inte längre Eva vid hennes namn, utan betecknar henne med uttrycket "**sin hustru**": Adams hustru. Denna term "**kvinna**" profeterar den "**syndiga kvinna**" som den kristna kyrkan kommer att representera: "**den Utvalda**" och "**den stora prostituerade Babylon**"; båda är syndens arvtagare. Och Jesus kommer just i köttet för att rena sin "**Utvalda**" från synd, det vill säga för att få synden att försvinna.

I denna konstruktion av helgedomen är de element som utgör den likt liv, mycket olika i helighetsvärde. De är dock alla kopplade till helighet, eftersom de representerar elementen i en konstruktion som helgats av Gud.

Det heligaste elementet är tabernaklet, mötestältet, där Gud och Mose möts och talar med varandra, från Gud till människan och från människan till Gud. Detta tält, helgat genom Guds närvaro, är omgivet och placerat i mitten av en förgård avgränsad av vita slöjor fästa på stänger. Denna yttre förgård kallas "**förgården**". Till denna term "**förgård**" måste vi fästa två egenskaper: det yttre och det kroppsliga. För de tillhör som förekommer på denna "**förgård**" avser handlingar som utförs på den aktuella fysiska kroppen: kroppen som bränns på offeraltaret och prästernas kroppar, badade och tvättade i "havets " **vatten** , namnet på tvättbädden som ligger mittemot ingången till det heliga tältet.

Vi måste redan notera vikten av denna detalj som rör orienteringen av byggandet av lägret och tabernaklet. I den tidigare studien såg vi att djävulen, ursprungligen kallad "**Morgonstjärnan**", intar "solens" plats i sin roll som "**denna världens furste**". Men vid tiden för uttåget ur Egypten hade Gud i århundraden stöttat dessa egyptiers dyrkan av solen, och i önskan att övertyga sitt folk om att inte längre riskera att visa minsta tecken på dyrkan eller respekt för

den falska solgudomligheten, ålade han hebreerna att de skulle gå in i denna heliga zon, med soluppgången i ryggen, med ansiktena vända mot väster, det vill säga mot den nedgående solen. Tabernaklets ingångsförhänge var därför självt orienterat mot öster. Denna detalj symboliserade också den geografiska riktning som den judiska tron skulle uppleva med tiden, och gå från öst till väst, vilket historien bekräftar. För den kristna tron utvecklades faktiskt i väst och praktiskt taget inte i öst; de östliga länderna hade förblivit starkt fientliga mot den kristna religionen. Japan, det land som ligger längst bort från dessa östra länder, har fram till våra dagar förblivit en dyrkare av den "uppgående solen" som de ger namnet "Banzai". Gud hade därför all anledning att få sitt folk att se mot väst där den kristna tron utvecklades.

Symboliken i "**förgården**" gjorde det möjligt för Gud att fördöma den falska romersk-katolska påvliga tron i vilken han bara erkänner ett simulacrum, en förfälskning som försöker rekonstruera bilden av sitt Israel. Det är denna betydelse vi måste ge denna "**förgård**" i Upp. 11:2: "**Men lämna templets yttre förgård utanför och mät den inte, ty den har blivit given åt hedningarna, och den heliga staden skall trampas under fötter i fyrtiotvå månader.**" För att helt förstå innebörden av detta budskap måste vi först förstå innebörden av versen som föregår det: "**Och ett rör gavs åt mig, likt en stav, och på den stod det: 'Res dig upp och mät Guds tempel och altaret och dem som tillber däri.'**"

"**Ett vassrör likt en stav**": enligt Jesaja 9:14, en falsk profet som lär ut lögn, eller den påvliga ledaren för romersk katolicism. Avbildad med "**ett stav**" verkställer han en straffande dom från Gud. Kristi dyrkare provas, eller "**mäts**", genom ständiga förföljelser som profetiskt kommer att vara i "**42 månader, eller 1260 dagar**", eller 1260 faktiska år, från 538 till 1798. "**Guds tempel, altaret och de som tillber där**" betecknar de sanna helgonen under denna långa period under vilken den påvliga regimen mångfaldigar sina förföljelser mot dem som motstår eller utmanar den. De citerade elementen är kopplade till det heliga gudomliga tabernaklet. "**Guds tempel**" hänvisar till församlingen av Kristi återlösta enligt Ef. 2:20-21: "**Ni är uppbyggda på apostlarnas och profeternas grundval, där Jesus Kristus själv är hörnstenen. I honom växer hela byggnaden, sammanfogad och växer till ett heligt tempel i Herren. I honom blir ni också uppbyggda med Anden till en Guds boning.**" Men vers 19 som föregår har också intresse av att framkalla den falska tron hos dem som Gud placerar "**utanför templet**", "de **utomstående**", det vill säga de som han förbinder med "**förgården**": "**Så är ni inte längre främlingar och utlänningar, utan ni är de heligas medborgare och medlemmar av Guds husfolk.**" Paulus hänvisar här till statusen hos de sanna heliga som Jesus erkänner som tillhörande honom. Domen över hans skapelser tillhör honom uteslutande, och den profetiska uppenbarelsen har det enda syftet att bekräfta för oss att det verkligen finns en sann och en falsk religion som han fördömer och beskriver i ett robotporträtt, genom att gruppera de budskap som berör den i hela hans profetiska uppenbarelse. "**Altaret**" symboliserar Kristi kors och "**de som tillber där**" är därför lärjungarna, kallade och återlösta genom hans blod som utgjutits på detta "**altare**". **Tillbedjan av Gud** uttrycks genom begrundan av "**altaret**", **det vill säga begrundan av** den gudomliga kärlek som uppenbaras genom Guds frivilliga försoningsoffer i Jesus

Kristus. Med detta förstått, låt oss finna Aposteln 11:2: "**Men templets yttre förgård, den skall ni lämna utanför och inte mäta, ty den är given åt hedningarna, och de skall trampa den heliga staden under fötterna i fyrtiotvå månader.**" Den "**heliga staden**" syftar på den heliga församlingen av sanna återlösta, kallade och utvalda kristna, som Gud kallar "**Jerusalem**" i Upp. 21:10. Detta är naturligtvis ett symboliskt namn som profeterats om den sanna jordiska staden med det namnet i det gamla förbundet. För Gud antyder och betecknar namnet på en stad dess invånare, ty Gud välsignar inte stenar eller cement, utan de mänskliga själarna som bor på den platsen. I det nya förbundet är de frälsta utvalda spridda över länderna och över hela jorden, men i Jesus Kristus bildar de för Gud en andlig församling som representerar det ideala "**Jerusalem**" som han älskar och önskar frälsa. Samtidigt avleder denna term "**helig stad**" de falska troendes blick mot den judiska staden som fortfarande bär namnet "**Jerusalem**", vars överlevnad Gud har gynnat, bara för att påminna om upplevelsen av de första **syndarna** som han straffade och förbannade, enligt Dan. 8:23: "**Och vid den sista tiden, när syndarna är förintade, skall en fräck och listig kung uppstå.**"

I denna vers kommer "**nationerna**" att "**trampa den heliga staden**" i 1 260 år, vilket gör att vi kan identifiera dessa nationer med de västeuropeiska kungadömen som stödde den påvliga regimen och dess orättvisa förföljelser av Jesu Kristi tjänare. Men det som är orättvist är inte de förföljelser som den förvrängda tron förtjänar i Guds dom. Det som verkar orättvist är inte så orättvist som man kan tro. Och eftersom Gud inte tillåter sina helgon att ta rättvisan i egna händer, använder han den extremt mer syndiga falska religionen för att straffa ofullkomligheterna i den förvrängda kristna tron sedan 313. Efter århundraden och åter århundraden av falska katolska läror, vilken sorts tro kunde trogna kristna uppvisa? Med frälsningsläran förändrad och omkullkastad kunde sanna troende bara vittna för Gud genom sin villighet att förlora sina liv eller fängslas av monarkerna som var underordnade påvarna. Fram till år 1844 befläckades den kristna tron av utövandet av söndagsgudstjänst och de falska läror som ärvts från romersk katolicism, så att de utvalda själva förblev syndare inför Gud. Eftersom de inte var utan synd kunde de därför inte "**kasta första stenen**" på en skyldig syndare, som Jesus lärde. Och eftersom det var denna andliga lärdom skulle ingen sann helgon tillåta sig att fysiskt straffa någon syndare. För denna tid, där synden fortfarande är universell, påminner Herren om principer som endast hans sanna utvalda respekterar, vilket markerar deras skillnad från de "**hycklande**" kristna på sin tid, enligt Upp. 13:10: "**Den som för bort i fångenskap skall gå i fångenskap; den som dödar med svärd skall dödas med svärd. Här gäller det de heligas tålamod och tro.**" » Jesus fördömer här det grymma och brutala krigiska beteendet hos den falska kalvinistiska eller anglikanska protestantismen som aktivt deltar i "**religionskrigen**". De svarar på de katolska ligornas aggressioner och återgäldar slag för slag. Men Jesus förbjöd att reagera på detta sätt vid tidpunkten för hans arrestering av de judiska vakterna. Och genom att ignorera denna dom och denna order som Jesus gav, höll protestanterna, och håller fortfarande, dessa olydiga krigare som Gud med rätta anser vara "**hycklare**", för **religiösa "hjältar"**. Han som i Jesus förkunnade i Matteus 16:25: "**Ty den som vill bevara sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull skall**

finna det. " Genom att ta " **svärdet** " dömde sig hugenoten (från tyskans "Eidgenossen" som betyder: väpnad liga) i Cévennerna till att behöva " **dö för svärd** " och förlora det eviga livet. Och det var samma sak med protestanterna som tog katoliker " **i fångenskap** "; de skulle i sin tur finna sig fängslade utan att få evigt liv. I denna blodiga era understryker Upp. 13:10 vad som skiljer protestantismens sanna utvalda och de falska som Jesus, efter judarna, beskriver som " **hycklare** " eftersom den kristna tron framför allt bygger på respekt för och lydnad mot de regler som Jesus Kristus själv lärde ut, och dessa regler måste följas fram till världens slut, vilket präglas av hans härliga återkomst som förväntas våren 2030. Enligt Upp. 13:9 kunde den profetiska varningen endast förstås av dem som är upplysta av Anden: " **Om någon har öron, må han höra!** " » Men i detta budskap vädjar Jesus bara till mänsklig intelligens, vilket får intelligenta människor att ta hänsyn till de instruktioner som deras " **öron** " hör, eller de som deras apostlar vittnar om i evangelierna om vad de hörde Jesus säga. Genom att läsa deras vittnesbörd i den heliga Bibeln anses vi vara varnade av Gud och därför ansvariga för våra reaktioner och handlingar. Jesus låter sig inte luras av " **hycklarnas** " beteende utan betonar kriterierna för de sanna helgon som han kan välsigna och frälsa: " **Här gäller de heligas uthållighet och tro** ." De håller ut i sin trohet och försöker inte ta till vapen för att rädda sina liv, och accepterar, om Gud ber, att förlora dem för att finna dem som en evig norm.

Johannes befalls av Gud att inte " **mäta templets yttre förgård** ", och denna befallning bekräftar Guds val att överlämna otrogna kristna till förföljelse under den påvliga regimen i Rom. Detta budskap bekräftar de som Daniel presenterar i Dan 7:25 och 8:12: " **Han skall tala ord mot den Högste och tära på den Högstes heliga. Han skall tänka på att förändra tider och lag, och de heliga skall bli överlämnade i hans hand för en tid och tider och en halv tid/... Härskaran överlämnades med det dagliga offret-på grund av synden; hornet kastade ner sanningen och hade framgång.** " Subtillt förnyar Gud samma budskap i tre olika men dyrbart kompletterande former. Förändringen av " **tider och lag** " i Dan 7:25 definierar den " **synd** " som citeras i Dan 8:12. Och båda verserna bekräftar att den kristna religionen skulle komma under dominans av en förföljande regim, vilket är den romersk-katolska påvliga regimen. Och i Upp. 11:2 presenteras denna handling i formen: " **Men lämna templets yttre förgård utanför och mät den inte, ty den är given åt hedningarna, och den heliga staden skall trampas under fötter i fyrtiotvå månader.** " I Daniel och Uppenbarelseboken symboliseras nationerna som stöder den romerska påvemakten av de " **tio hornen** ", det vill säga tio nationella makter som finns i Dan. 7:7 och 24. I Upp. 12:3, 13:1, 17:3 bär eller bär inte dessa " **tio horn** " " **diadem** ", vilket hjälper till att identifiera det sammanhang som profetian riktar in sig på. De tre hänvisningarna rör således, successivt och kronologiskt: Romarriket, den romerska påveregimen och den slutliga förföljande protestantiska regimen som rasade och dominerade vid tiden för Jesu Kristi stora härliga återkomst.

Det hebreiska helgedomen förmedlar information till oss genom de dimensioner och dimensionella proportioner som Gud ger till de två rummen som utgör uppenbarelsetältet. Faktum är att tidsmättet, i alnar, är den heliga plats där

prästen går in, 40 alnar lång och 20 alnar bred, och det "allra heligaste" i det andra rummet som är reserverat för Guds närvaro är en kubisk kvadrat på 20 alnar. Proportionerna mellan de två rummen är således 2 tredjedelar och 1 tredjedel, liksom de 6 000 åren av mänsklig tid: 4 000 år fram till Kristi död och 2 000 år efter honom. Genom att låta Mose bygga den ville Gud således bekräfta detta budskap om den totala tiden för hans utväljande av jordiska utvalda. Och detta, förutom det faktum att den byggdes omkring 2 500 år efter Adam. Denna konstruktion utfördes därför särskilt för vår sista generation av de utvalda helgonen för vilka denna kunskap om de 6000 åren idag tillåter oss att fastställa den slutliga återkomsten av den gudomliga härliga Kristus för våren 2030 i vår falska romerska kalender; vilket får mig att säga att Rom är den perfekta bilden av falskhet och bedrägeri, saker som utövas i " **arrogans**". » som Gud tillskriver honom i sina profetiska uppenbarelser i Daniel 7:8 och Upp. 13:5.

Frälsningsplanen uppfylldes precis som denna symbolik i helgedomen tillkännagav. 4 000 år gick, och efter våren som började år 4001, på kvällen före påskfesten, lät Jesus sig, i enlighet med sitt budskap till sina apostlar, arresteras, dömas och straffas med 120 piskrapp, och han offrade frivilligt sitt liv till den romerska korsfästelsens dödliga tortyr utan att protestera mot orättvisan i denna behandling. Han kunde inte protestera eftersom han var organisatören av denna dom, samtidigt som han var offret. Gud levde sitt lidande i förväg och inspirerade profeten Jesaja, i Jesaja 53, att förklara detta frivilliga offer som Gud själv utförde personligen. Och saken var så ofattbar att vi kan förstå de samtida judarnas misstro mot denna handling. Detta gäller desto mer eftersom de tolv apostlarna som Jesus valde uppförde sig på samma sätt, till och med till den grad att de inte hörde de budskap som Jesus gjorde i detta ämne. Det var därför inte denna misstro som fördömde det gamla förbundets nation. Orsaken till dess förbannelse kom senare, efter Jesu uppståndelse, det vill säga när förklaringarna till denna försoningsdöd gavs och lärdes ut av Jesus till hans apostlar, då fullt övertygade om Guds kärlek som sålunda demonstrerats. År 34 dömde det judiska nationalreligiösa prästerskapet i Jerusalem den unge diakonen Stefanus, nyutnämnd av Jesu apostlar, till stening och avrättade. De religiösa begick där den handling som skulle döma dem själva till en definitiv förbannelse som skulle resultera i att hela den judiska nationen förintades av de romerska trupperna ledda av Titus, år 70 i vår falska romerska kalender; vad Dan 9:26 profeterar: "*Efter de sextiotvå veckorna skall en Smorde utrotas, och han skall inte ha någon efterträdare. Folket med en ledare som kommer skall förstöra staden och helgedomen, heligheten* , och dess slut skall komma som med en översvämning; det är beslutat att förödelsen skall vara till krigets slut. " De överstrukna orden är dåligt översatta och överensstämmer inte med den hebreiska originaltexten. Termen " **helighet** " hänvisar till de religiösa ledarna, de verkliga syndarna till förkastandet av " **messias** ". Det är beklagligt att dessa översättningsfel döljer precisionen i de gudomliga profetierna för människor, eftersom korrekt översatta är de gudomliga tillkännagivandena identifierbara i den fullbordade verkligheten, och saker och ting får en verkligt uppbygglig betydelse för mänskliga själar. Jag vill här betona gapet på 40 år som skiljer Jesu död från Jerusalems förstörelse. För detta tal 40 förekom ofta i frälsningsplanen som Gud förberett eftersom det är

symboliskt för det "prov" av tro som Gud organiserat; 40 dagar och 40 nätter av regn för syndafloden; 40 år i öken för 40 dagar av spioneri i Kanaans land; 40 dagar och nätter av fasta för Jesus i början av hans tjänst; 40 dagar mellan hans uppståndelse och pingstfesten; och slutligen 40 år mellan hans tillkännagivande till kvinnorna i Jerusalem att deras stad skulle förstöras och datumet då handlingen fullbordades.

De två heliga rummen i helgedomen eller det hebreiska tabernaklet var åtskilda av en slöja som prästen bara fick gå över vid högtiden för "försoningsdagen", på hebreiska "Yom Kippur". Detta förbud hade en profetisk förklaring eftersom denna övergång profeterade Jesu Kristi övergång från jorden till himlen varifrån han kom i form av ärkeängeln Mikael. Så enkelt var det, men det måste förstås: den heliga platsen var jorden och de jordiska prästerliga riterna, medan det "allraheligaste" eller "allraheligaste" symboliserade himlen där människor inte kan komma in utan att gå igenom döden, som en allmän regel, med undantag för fallen med Enok och Elia.

Gud hade organiserat det judiska året på en följd av religiösa högtider som profeterade om den globala frälsningsplanen. Och enligt denna princip förnyade varje år detta tillkännagivande av den globala frälsningsplanen. Således, år efter år, följde de årliga firandet av "Försoningsdagen" varandra, liksom de av vårfesten "Påsk", fram till den dag då Jesus uppenbarade sig på jorden för att samtidigt, på våren vårt år 30, på kvällen före den officiella påsken, uppfylla de sista högtiderna av den judiska "Påsk" och "Försoningsdagen". Profetian i Dan. 9:24 tillkännager, just genom att låta den dateras, denna sista "**syndförsoning**" som Jesus kom för att fullborda, genom att offra sig själv som ett frivilligt offer. Här är vad ängeln Gabriel sedan sade till Daniel i vers 23: "*När du började be, kom ordet ut, och jag har kommit för att förkunna det för dig, ty du är älskad. **Lyssna till ordet och förstå synen!***" Vad Daniel borde ha kunnat förstå, kan inte också du förstå? Svaret finns i uppmaningen "**Lyssna till ordet!**" och resten är bara en fråga om intelligens given av Gud eller inte, för vilken du, liksom Daniel, måste vara "**älskad**". Gabriel säger sedan i vers 24: "*Sjuttio veckor är bestämda över ditt folk och över din heliga stad, **för att fullborda överträdelserna och göra slut på synderna, för att sona missgärning och för att införa evig rättfärdighet, för att besegla synen och profetian och för att smörja det allra heligaste**.*" "Observera att tillkännagivandet antar aspekten av ett ultimatum riktat till den judiska nationen; dess förakt kommer att bli orsaken till dess undergång. Priset som Jesus betalade är så högt att du kan förstå att hans erbjudande om frälsning inte görs villkorslöst. Och redan det att vara för Gud, liksom Daniel, "**en älskad**", gör de påståenden om frälsning som presenteras av ytliga och hycklande människor löjliga och absurda. Guds program är ambitiöst och måste förstås väl, för det står skrivet: "**att göra slut på överträdelser och att göra slut på synder**." Eftersom synden är genomgripande över hela jorden i vår tid, kanske du tror att Guds plan har misslyckats, men du skulle missa dig eftersom den har lyckats perfekt. Vad du måste förstå är att denna plan bara gynnar och gynnar Guds "**älskade**", och de är verkligen inte särskilt många, sällsynta i alla epoker av det jordiska livet. Men för dem och endast för dem har Jesus verkligen gjort slut på arvsynden, som ärvts från Adam, vilket rättfärdigade de två på varandra följande

dödsfallen som ärvts som en följd av denna synd: den så kallade naturliga och köttsliga döden och den som kommer att slå till." upprorsmakarna vid den yttersta domen efter sin uppståndelse: "**den andra döden**" citerad i Upp. 20:14: "**Och döden och Hades kastades i eldsjön. Detta är den andra döden, eldsjön.**" Vad gäller den individuella syndens utövande, så bleknar den gradvis tills den helt försvinner på grund av den kärlek som känns till Gud i Jesus Kristus; en "**älskad**" av Gud kan inte längre synda frivilligt mot den Gud han älskar och vill tjäna troget i Jesu Kristi namn, som därmed uppnår "**slutet på synden**" som Gud önskar och kräver i sin frälsningsplan.

Budskapet som ängeln Gabriel framförde är av förvånansvärd klarhet och enkelhet. Och den enda slöja som återstod över hans ord var att Gud själv skulle komma till jorden för att fullborda denna sista "försoningsdag". Försättningen av hans tillkännagivande i vers 25 kommer att låta Daniel, och oss, beräkna datumet för den profeterade Messias-guidens ankomst, med de uppenbarade uppgifterna: "**Vet därför och förstå att från den tid då ordet talades att Jerusalem skulle återuppbyggas tills den Smorde, Ledaren, kommer, skall det gå sju veckor och sextiotvå veckor, gator och diken skall återuppbyggas, men i farliga tider.**"

Jag påminner er om att Daniel aldrig frågade Gud när Messias skulle komma. I sin långa och passionerade bön ville han bara veta när de hebreer som deporterats till Babylon kunde återvända till sitt nationella hemland. Han grät över Jerusalem och dess prestigefyllda och härliga heliga tempel som förstördes. Mot all förväntan och hopp kommer Gud att slita honom loss från hans jordiska syn på saker och ting genom att uppenbara för honom hemligheten med sin frälsningsplan, som är baserad på den profeterade Messias försoningsdöd. Genom denna frivilliga död, som erbjuder ett perfekt gudomligt och mänskligt liv för försoning, kommer Gud att "**bringa evig rättvisa**" som uteslutande kommer att gynna dem som han anser vara "**sina älskade**". Verbet "**bringa**" avbildar på ett fantastiskt sätt Kristi ankomst, som kommer för att presentera sig på jorden för att offra sitt perfekta liv, det vill säga sin perfekta "**eviga rättvisa**", som ett offer. Och i besittning av evigt liv genom sin gudomlighet, uppstod Jesus själv och kan sedan dess erbjuda sina återlösta "**älskade**" evigt liv som gör det möjligt för dem att leva, för evigt, i hans sällskap, i den himmelska dimensionen som slutligen kommer att vara vår nuvarande jord, sedan pånyttfödd och förhärligad.

Genom att för Daniel tillkännage grunden för det framtida nya förbundet i Jesus Kristus bekräftar Gud det faktum att demonstrationen av den judiska erfarenheten av det gamla förbundet har fullbordats och har slutat med straffet i form av deportation av folket och deras ledare till Babylon. Återvändandet till Israel kommer inte att ha något annat syfte än att vänta på Messias första ankomst i enlighet med det budskap som presenterades för Daniel, Guds profet vars namn Jesus kommer att nämna.

Tidpunkten för denna ankomst är därför baserad på identifieringen av det stödjande datumet för de "**69 veckorna**" av faktiska år som citeras, dvs. 483 faktiska år. Svaret ges i Esra 7:7 och det gäller ett dekret utfärdat av kejsar Artaxerxes, som jag kallade "Långhänt", och detta dekret är daterat "**kungens sjunde år**", vilket betecknar året -458. Vid den tidpunkt som fastställts genom denna beräkning, dvs. hösten år 26, inledde Jesus sin jordiska tjänst, efter att ha

blivit döpt av Johannes. Tre år och sex månader senare, det vill säga " mitt i den profeterade ^{70:e} veckan ", i enlighet med tillkännagivandet i Dan. 9:27, genom sin död som han led på påskaftonen år 30, satte han stopp för det gamla förbundets djurofferriter: "**Han skall sluta ett fast förbund med många i en vecka, och i en halv vecka skall han upphöra med slaktoffer och matoffer . Förstörjaren skall begå de mest avskyvärda ting, tills förintelsen och det som är beslutat faller över förstörjaren.**" Och på vingen skall vara förödelsens styggelser, ja, till fullständig förintelse, och det som beslutades skall komma över de ödelagda . I den hebreiska originaltexten riktar sig omnämmandet " och på vingen " mot religiös handling och finner sin uppfyllelse i de styggelser som utfördes av den romersk-katolska påveregimen under de 1260 åren av dess despotiska och grymma regeringstid, stödd av de europeiska monarkierna, men särskilt Frankrikes, som Rom anser vara sin "äldsta dotter".

De två rummen i det hebreiska tabernaklet var åtskilda av en slöja som representerar både Jesus Kristus och synd, likt "**bocken** " under högtiden för "**försoningsdagen** ". Den representerar synd eftersom det är synd som skiljer människan från Gud och isolerar henne på jorden. Men den representerar också Jesus Kristus eftersom slöjan har två ansikten: på den "heliga" sidan bär den bilden av det jordiska, och på den " allraheligaste " eller " allraheligaste " sidan bär den bilden av det himmelska. Och Jesus Kristus bar i sin natur och erfarenhet dessa två egenskaper av det jordiska och det himmelska. Han presenterar sig således, likt helgedomens slöja, som medlaren som förbinder himmel och jord genom att försona Gud med den "**älskade " människan, vars synder han förlåter i Jesu Kristi fullkomliga " eviga rättvisas " namn .**

I Dan 9:24 säger Gabriel till Daniel: "**att besegla synen och profeten och att smörja det allra heligaste .** " Messias tillkännages således under titeln "**profet** ". Detta kommer att bekräftas av Jesus i hans liknelse om vingårdsmännen. Han framställer sig efter många "**profeter** " som Gud riktade till de judiska myndigheterna för att kalla dem till omvändelse. Och i det jordiska utseendet av sin handling är han en enkel men stor "**profet** " som mångfaldigar gudomliga mirakel. "**Beseglingen av synen** " betecknar tillämpningen, det vill säga fullbordandet av synen som konkretiserats genom Jesu Kristi verksamhet. Och det "**allra heligaste** " som skulle "**smordas** " är fortfarande han; "**kungarnas Kung och jordens herrars Herre** " i Upp 19:16: "**Han hade på sin mantel och på sin lår ett namn skrivet: Kungarnas Kung och herrarnas Herre.**" Tillämpat på Jesus, fullbordades denna smörjelse genom offentliggörandet av hans seger, erkänd i himlen av Gud som Fader och av hans trogna änglar. Men det är också, enligt ritualen för "Försoningsdagen", himlens smörjelse, eftersom dess jordiska symbol, kallad "det allra heligaste eller det allra heligaste", var att ta emot hans utgjutna blod för att betala lösen för arvsynen och andra synder som begåtts av de återlösta utvalda. Genom att träda in i den sanna himlen efter sin uppståndelse förde Jesus med sig sin rättfärdighet och inte sitt mänskliga blod, och Satan och hans himmelska demoner var de första som led konsekvenserna av denna profeterade rättfärdiga smörjelse. De blev definitivt utvisade från den himmelska dimension som endast var reserverad för Gud och hans trogna skapelser, hans "**älskade** ", enligt Upp. 12:7 till 9: "**Och det blev krig i himlen. Mikael och hans**

änglar stred mot draken . Och draken och hans änglar stred, men de kunde inte segra, och deras plats fanns inte längre i himlen." Och den store draken kastades ner, den gamle ormen, som kallas Djävul och Satan, han som förleder hela världen; han kastades ner till jorden, och hans änglar kastades ner med honom .

Den profeterade smörjelsen gäller huvudsakligen Jesus vars seger över synd och död tronar honom i himlen med den berättigade titeln " **Det allra heligaste, kungarnas Kung och herrarnas Herre** ". Och på jorden förmedlar Jerusalems tempel ett sista budskap i Jesu dödsstund. Gud signalerar att hans död är erkänd och att försoningen mellan honom och de återlösta utvalda är bekräftad: deras synd är förlåten, något han signalerar genom att riva uppifrån och ner slöjan som symboliskt skiljer himlen från jorden. Från det ögonblicket har det jordiska templet fullgjort sin symboliska profetiska roll. Och bekräftelsen kommer att ges genom välsignelse från kyrkan eller församlingen byggd på Kristus och hans tolv apostlar. Det nya förbundets tempel är denna gång, unikt, andligt, och stenarna som bygger det är mänskliga från Jesus till de sista återlösta utvalda före slutet av tiden för kollektiv och individuell nåd.

Frälsningsplanen symboliserades av de element som fanns i denna helgedom. En profetisk bild av de återlösta utvalda, men också av de principer som tillämpas i Jesu Kristi himmelska prästadöme, mötte prästen som gick in i helgedomens förgård offeraltaret som uppenbarar anklagelsen om människans synd. Sedan, när han gick fram mot tabernaklet, tvättades och badades han i det tvagningsfat som kallas " **havet** ", en bild av döden; av den första, och av den andra, som han inte kommer att underkastas eftersom Jesus rättfärdiggjorde honom. I det nya förbundet är detta bad dopets, genom vilket människan officiellt överlämnar sig till Gud och bekräftar sin begäran om slavstatus som ställer sig i Guds tjänst i Jesus Kristus. Han kan sedan gå in i tabernaklet och finner till sin högra sida bordet med de tolv skådebröden, en bild av Jesu Kristi kropp som symboliskt konsumeras i form av osyrat bröd i den heliga måltiden. Till vänster om honom står den sjuarmade ljusstaken, som symboliserar den Helige Ande och Jesu Kristi ljus; siffran sju är symbolen för helgelse. I mitten av rummet, mitt emot den avskiljande slöjan, finner prästen rökelsealtaret, som symboliserar den behagliga doft som hans älskades böner i Jesu Kristi namn antar för Gud: Jesus själv har inkarnerat den förste i antalet av Guds " **älskade** ", inför sina återlösta utvalda.

I rummet som är förbjudet för människan, eftersom det är en symbol för himlen, är väggens baksida täckt över hela sin bredd och höjd på 20 alnar av de utsträckta vingarna från två änglar som möts mitt i rummet, ovanför nådastolen, som är ett altare placerat på förbundsarken som innehåller de två tavlorna med Guds tio bud. Änglarnas vingar bekräftar symbolen för himmel och religion, vilket ger mening åt uttrycket " *under vingen* " som citeras i Dan 9:27. Och helhetens utseende placerar, i en central roll, Guds tio bud, vars överträdelse kräver, för att bli förlåten, Messias död på altaret, det vill säga nådastolen, bilden av Kristi kors. Det är på detta altare, vid det enda tillfället av den årliga högtiden " **Yom Kippur** ", som " **blodet** " från den slaktade " **bocken** " måste föras och deponeras genom bestänkning. Vi finner därför i denna bild av himlen hela läran

om frälsningsplanen som fullbordats på jorden av Jesus Kristus. Bredvid arken fanns också den bokrulle som Mose skrev under Guds diktamen och Arons stav som hade knoppat, och det som får en särskild betydelse för mig och mina budskap idag, en vas innehållande en "omer" av det "**manna**" som Gud gav i öknen för att föda hebréerna.

Gud bekräftar därmed den vikt han ger dessa saker som placeras nära hans förbundsark. "**Mose lag**" kommer att behålla ett evigt värde för jordens invånare. Arons stav eller "**Arons stav**" påminner oss om att Gud ger sina profeter auktoritet och Amos 3:7 bekräftar denna vikt genom att säga: "**Ty Herren, YaHWéH, gör ingenting utan att uppenbara sin hemlighet för sina tjänare profeterna** ." När det gäller "**mannat**" lär det oss vårt ständiga behov av att ge oss näring med Guds ord som förlänger eller avslutar våra själs liv. För om jordisk mat tillåter oss att förlänga styrkan i den fysiska kroppen i vårt jordiska liv, kommer den andliga maten som Gud ger att låta oss för evigt förlänga vår själs liv. Jämförelsen fastställer det värde som dessa två typer av mat förtjänar, men för att värdesätta valet som förlänger livet in i evigheten måste man naturligtvis tro på existensen av denna möjlighet och för det måste man ha den sanna tron att endast Gud kan välsigna och ge näring.

Det finns ytterligare en sak att notera i utseendet på denna hebreiska helgedom, det är närvaron av guld som täcker allt, väggarna, stolparna och som täcker alla element som deponerats i denna helgedom. För Gud har guld inget kommersiellt eller ekonomiskt värde, men anledningen till dess användning är enbart dess oföränderliga karaktär. Gud skapade detta material enbart för detta oföränderliga kriterium för att göra det till symbolen för den enda tro som han accepterar och som glädjer honom. Detta är vad dessa ord från Petrus mun i 1 Petrusbrevet 1:7 lär: "**för att prövningen av er tro, som är mer värdefull än guld som förgås, fastän det provas genom eld , ska befinnas till lov och härlighet och ära vid Jesu Kristi uppenbarelse** ." Det gudomliga budskapet är tydligt, tron hos dem som han vill och kan frälsa genom Kristi rättfärdighet måste vara oföränderlig och får därför inte till något pris försvagas av förförelse, tvång eller andra medel såsom modlöshet eller lathet. Gud välsignar och uppskattar endast uthållighet och aktivt tålamod. I denna konstruktion har stolparna som bildar den yttre inhägnaden av förgården och den heliga platsen en "mässingsbas" som symboliserar jordisk synd som kommer att fortsätta fram till Jesu Kristi härliga återkomst. Hans inkarnation var avsedd att komma i direkt kontakt med syndiga människor.

På samma heliga plats syns mönster på slöjan i blått och rött; blått för den himmelska karaktären och rött för syndens färg, vilket är människors och djurs blod. Jesaja 1:18 bekräftar detta och säger: "**Kom nu, låt oss gå till rätta!**" säger YaHWéH. "**Även om era synder är som scharlakansröd, skall de bli vita som snö; även om de är röda som karmosinrött, skall de bli som ull** ." Dessutom kom Jesus till jorden för att bära sina utvaldas synder för att sona för dem i deras ställe. Och detta budskap framfördes symboliskt när romarna kastade en röd tunika över Kristi axlar för att bekräfta hans titel som judarnas kung innan de placerade en törnekrona på hans huvud som en kunglig krona. Deras grymma hån bar på ett mycket verkligt gudomligt budskap eftersom han verkligen var "

judarnas kung ", och ännu mer, han var " *kungarnas kung och herrarnas Herre* " med många " *kronor eller diadem* ", enligt Upp. 19:12: " *Hans ögon var som en eldslåga; på hans huvud var många diadem ; och han hade ett namn skrivet som ingen kände utom han själv.* "

Helgedomen blev ett hinder för den framväxande adventismen. Redan en dålig översättning gjorde att den orättvist spelade en roll i dekretet i Daniel 8:14, under konstruktionen av sjundedagsadventismens läromässiga grundvalar. När religiösa människor inte förstår dem tar de orden och bilderna i gudomliga visioner bokstavligt och glömmer dessa ord från Jesus, citerade i Johannes 6:23: " *Det är anden som ger liv, köttet är till ingen nytta. De ord som jag talar till er, de är ande och de är liv.* " Andlig subtilitet är en specialitet i Johannesevangeliet; jag har läst det utförligt och lyssnat på det på ljudinspelning, så pass att dess höga andlighet har blivit bekant för mig. Och därför har jag inte fallit i den bokstavstroga fälla som många troende snubblar över. Så pass att jag, när jag kom in i adventismen, omedelbart förstod den symboliska rollen av den hebreiska helgedomen som byggdes enligt den modell som Gud visade, i en virtuell bild i en vision konstruerad för detta ändamål, för Mose medan han var med Gud på berget Sinai. Adventismen har genomsyrats av tanken att det finns en helgedom i himlen som tjänat som modell för att bygga den på jorden. Men jag är övertygad om att så inte är fallet och att den jordiska helgedomen bara bär på ett användbart symboliskt och profetiskt budskap, endast fram till Jesu Kristi härliga återkomst. För i själva verket har Gud gett denna helgedom flera betydelser. Och först jämförde Jesus sin kropp med ett tempel, sedan lär Paulus oss att kyrkan är Kristi kropp, och det är också individuellt samma sak, vår kropp är också Guds tempel där Gud, i Jesus Kristus, kommer för att bo i oss. Vi finner således projektet som Gud profeterade i 2 Mos 25:8 där han sade till Mose: " *De skall göra mig en helgedom, och jag skall bo bland dem . Ni skall göra tabernaklet och alla dess redskap enligt den mönsterbild som jag skall visa er.* " Det gamla förbundets helgedom profeterade bara Guds plan att bo i hans utvaldas själar. I detta gamla förbund var hebréerna inte utvalda, och det var därför de, som vanliga och upproriska män, inte kunde uthärda att Gud levde bland dem och ville ersätta honom med en kung likt de hedniska folken på sin tid. Så snart de religiösa människorna är organiserade i en gemenskap är misslyckandet garanterat , eftersom det judiska förbundet och de kristna förbunden alla har misslyckats, successivt, kollektivt, eftersom Guds plan bara kan lyckas **individuellt** . Och så har det varit under de 6 000 åren av hans utväljande av jordiska utvalda, och i 1 Kor 11:17 vittnar aposteln Paulus om detta redan på sin tid: " *När jag ger denna varning berömmar jag er inte för att ni inte kommer samman till det bättre, utan till det sämre .* "

Helgedomens roll var därför att iscensätta Guds frälsningsplan, och de många element som utgör den har inget annat syfte än att uppenbara för oss de saker som Gud fäster stor vikt vid. Att upptäcka hemligheterna som rör denna helgedom innebär därför att öka vår kunskap om den sanne Skaparen Gud, fullkomlig i kärlek och rättvisa, och att upptäcka normen för hans dom, för varje levd era.

För stundens tillfälliga behov gav Gud år 1844 en syn av Jesus som tjänstgör som överstepräst i en förmodat himmelsk helgedom till tre adventister. Jesus använde helt enkelt denna bild för att rikta budskapet till de välsignade adventisterna och fördöma återkomsten av syndens utövande i den kristna kyrkan. Bilden som gavs, den av handlingen kopplad till "Försoningsdagen", antydde att det otrogna folket hade återställt syndarnas situation som den var före hans försoningsdöd. Genom att återvända till synden år 313 hade den kristna religionen förrätt det nya förbundets förbund, och genom den givna synen borde adventisterna ha förstått att Jesus vägrade sin nåd till kristna som utövade de synder som ärvts från den romerska påvekyrkan. Vid den tiden fick den **falska** översättningen av Daniel 8:14, "**helgedomen skall renas**", sin fulla betydelse, eftersom **den andliga "helgedomen"**, som gemensamt betecknar Kristi kyrka, skulle "**renas**" genom att de romerska synderna övergavs. Senare, omkring 1991, ledde Gud mig att ge denna vers i Daniel 8:14 dess korrekta översättning: "**helighet skall upprätthållas**". Detta ifrågasättande av "**helighet**" gällde just den falska "**heligheten**" hos den officiella adventistkyrkan på den tiden. Efter att ha fått mig att tillkännage sin återkomst för 1994, fann Jesus inte 1991 den tro som adventisterna 1843 och 1844 visade när de fick samma tillkännagivande; följaktligen spydde han upp denna ovärdiga "**helighet**" efter datumet 1994 och vägrade den dess "**rättfärdighet**". Och från början av 1995, som ett tecken på bekräftelse av detta avslag, gick den officiella adventismen in i den protestantiska alliansen som hedrar den romerska vilodagen: söndagen på den sanna första dagen enligt Gud.

I en tid då utvecklingen av datorer och elektronik gör det möjligt för människan att bygga aktiva robotar, kan vi mer än någonsin inse hur hans skapelse av människan uppenbarar den levande Gudens oerhörda härlighet. För om människan tilldelar och "programmerar" uppgifter som ska utföras för sina robotar, så gjorde Gud, före honom genom att skapa honom, lika mycket, med denna enorma skillnad att han gav sin varelse ett fritt och oberoende liv, kapabel att göra sina val och som sådan behöva ta alla konsekvenser.

Hela helgedomen var i själva verket bilden av den perfekta mänskliga varelsen skapad till Guds avbild, eftersom den bara existerade två gånger, den första i den förste rena och oskyldiga Adam, och den andra, i den andre Adam, i Jesu Kristi fullkomliga renhet. "Helgedomen" var bilden av det "program" som Gud hade för människan, i vilken hans Ande kunde och så småningom skulle bo. Den heliga platsen var bilden av människokroppen och "det allra heligaste eller det allra heligaste" symboliserade denna gudomliga samexistens som upphörde på grund av människans synd. Som ett resultat föll den ogenomträngliga slöjan från himlen och skilde människan från Gud, likt helgedomens två rum. Genom att sona sina utvaldas synd erbjöd Jesus dem därför fördelen av sin "**eviga rättfärdighet**"; vilket Gud bekräftade genom att riva slöjan i templet och därmed sätta stopp för denna separation mellan honom och hans återlösta, kallade och utvalda varelse, i vilken han kommer att återställa Jesu Kristi avbild, det vill säga Guds avbild. Och i detta skede når den frälsningsplan som Gud förberett sitt mål och fullbordas perfekt genom att erbjuda Gud och hans återlösta en fullkomlig lycka som

möjliggjorts, vilken kommer att fortsätta för evigt, från början av det sjunde årtusendet som kommer våren 2030.

Om vår kropp är Guds helgedom, då är denna kropp av högsta helighet. Och vi kan därmed bättre förstå att vi är skyldiga att ära denna kropp, att respektera den för att inte skada den. Detta budskap förstods och uttrycktes tydligt av Paulus i 1 Kor 6:19: " ***Vet ni inte att er kropp är ett tempel för den helige Ande som är i er, och som ni har fått från Gud, och att ni inte tillhör er själva?*** " Valet av vår mat är därför inte oskyldigt, eftersom vår kropp består av det vi äter och det är detsamma med vår andes mat, vars livsviktiga behov är Guds ord och hans läror, eller "brödet" eller "mannat" i vår existens.

Dessa sanningar har tydligt demonstrerats och förklarats, och om någon vill utmana dem kan de göra det, men det kommer att ske på deras egen bekostnad, eftersom de i slutändan kommer att konfronteras med Skaparen Gud själv, som kommer att motbevisa dem och fördöma dem. De kommer då bara att kunna ångra, för sent, att ha varit så slarviga, oförsiktiga eller arroganta.

Hårda sanningar att höra men bra att lyssna på

Som Guds tjänare i Jesus Kristus delar jag med honom den strid som sätter honom i strid med det jordiska humanistiska tänkandet. Därför, beväpnad med hans rättfärdighets pansar, trons sköld, frälsningens hjälm och hans sannings bälte, tar jag upp hans Helige Andes svärd för att bekämpa och fördöma den falskhet och orättvisa som i grunden kännetecknar det jordiska mänskliga samhället.

Men innan vi diskuterar de olika aspekterna av mänsklig orättvisa, låt oss rikta vår uppmärksamhet mot den unika modell av perfekt rättvisa som Gud representerar och som han kom för att förkroppsliga i Jesus Kristus mitt i den syndiga mänskligheten. Låt oss återvända till början av alla hans skapelser av frihet gentemot varandra. Gud ger total frihet till alla de varelser han kommer att skapa. Varför agerar han så här? För att han törstar efter kärlek och vill känna den kärlek som fritt ges av sina varelser. Tyvärr kommer detta fantastiska projekt att medföra en oundviklig nackdel: i sin frihet kanske varelsen inte heller älskar Gud och gör uppror mot honom. Gud vet detta, men hans längtan efter kärlek är starkare än problemen med upproret. I vilket fall som helst kommer han i slutändan bara att låta de varelser leva evigt som har visat sig värdiga det. Förstörelsen av upproriska liv kan dock tillskrivas honom som en orättvis handling, eftersom han själv har gett sina varelser friheten att göra uppror mot honom. Att systematiskt förgöra dem skulle vara möjligt, men han skulle då agera som en tyrann, precis som mänskligheten senare skulle producera dem i stort antal. Och här ligger kärnan i problemet som Gud måste lösa och göra slut på. Detta problem ligger i hans karaktär och natur, fullkomligt rättfärdig och kärleksfull, eftersom han är så fullkomligt bådadera att det är omöjligt för honom att begå en handling som han själv skulle kunna bedöma som orättvis. För att vara ännu tydligare, låt oss säga att Gud inte kan kräva något av sina skapelser som han inte kräver av sig själv. Därför kommer han att planera att träda in i normen för mänskligt liv, för att bevisa att han kräver av sina utvalda endast det han själv har visat sig kapabel till, under samma förhållanden som mänskligt liv. Och för den store skaparen Gud är detta en permanent, evig regel och lag, liksom hans existens. Genom hela Bibeln erinrar Gud om sitt krav på rättvisa, men denna norm är så perfekt och hög att människor inte kan definiera den som den är. Det är inte utan anledning som Gud i sina saligprisningar, i Jesus Kristus, sa: "**Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, ty de skall bli mätta .**" De regimer som skapats på jorden, hur olika och motsatta de än må vara, är oförmögna att svara på att tillfredsställa denna fullkomliga "**hunger och törst efter rättfärdighet**". **Vem kan uppleva denna " hunger och törst " efter sann " rättfärdighet "?** De utvalda, de älskade, de som bringar till sin Skapare den kärlek som han kom för att vinna och förtjäna genom att offra sitt liv, krossade och korsfästa för att sona deras synder. Och här återigen, i denna demonstration av total självförnekelse, föregriper Gud sin skapelse och vittnar om styrkan och kraften i sin kärlek till henne, så att han i sin tur har rätt att kräva ömsesidighet från henne. I sin undervisning placerar Jesus sig alltid i främsta rummet, eftersom han kräver att hans utvalda visar sig kapabla att handla som han gjorde för dem. Den stora

sortering som Gud utför i Jesu Kristi namn kan bara välja ut varelser som älskar och helt delar hans känsla för perfekt rättvisa. Och jag upprepar, hans känsla för rättvisa är så total att han inte kan tillåta sig att handla orättvist. Det är genom denna skillnad som han skiljer sig från sina upproriska himmelska och jordiska varelser, genom att förkroppsliga sin fullkomliga natur i människan Jesus i vilken han uppenbarar all sin moraliska skönhet. Gud är så fullkomligt kärlek och rättvisa att hans styrelsesätt bara kan byggas på idén om delning och fullkomligt delande. Det är därför en sann demonstration av det eviga himmelska ideal som Jesus kom för att demonstrera genom att göra sig själv till sina tjänares tjänare. Och här, återigen, i denna konkreta och synliga handling, skilde han sig från de falska tjänare som påstod sig tjäna honom och följa honom. Hela den lärdom som Jesus ville ge sina utvalda, så att de skulle känna till och förstå den levnadsstandard som han föreslår för dem, finns i hans ord citerade i Johannes 13:13-17: " *Ni kallar mig Mästare och Herre, och ni säger rätt, för det är jag. Om jag då, er Herre och Mästare, har tvättat era fötter, är också ni skyldiga att tvätta varandras fötter. **Ty jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort mot er** . Sannerligen, sannerligen säger jag er: Tjänaren är inte större än sin herre, inte heller aposteln större än den som har sänt honom. Om ni vet detta, är ni lyckliga, om ni gör det. "* Och ämnet för min studie bekräftas helt och hållet av denna fras som Jesus sa: " ***Ty jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort mot er* ."** Det exempel som Jesus ger alla dem som läser hans ord är ett exempel på fullkomlig ödmjukhet, som människan fortfarande har stora svårigheter att förstå eftersom hennes nivå är så hög. Detta är svårt för en människa att förstå, men hur mäktig och härlig han än är, har Gud inte ett uns av stolthet i honom. Han är stolt över att vara den han är, eftersom denna stolthet är legitim, rättvis och förtjänad, men denna stolthet når inte arrogansens nivå. I Jesus visade Gud att han inte känner behov av att upphöja sig över andra, eftersom hans njutning ligger i att dela med sig och sann jämlikhet. Upplevelsen av fottvättningen är en perfekt modell för den förnedring han visade sig kapabel till. Och den som visar sig kapabel att agera som honom utan att känna minsta obehag eller motvilja förväntas bevisa att han delar den nivå av ödmjukhet som Gud kräver av den utvalda som måste dela hans evighet. Han kommer att finna i det eviga himmelska riket i Jesus och hans andra utvalda den ideala följeslagaren som möjliggör ett evigt kollektivt liv utan moln, utan problem, utan tvist. Lärdomen av denna fottvättning är, som Jesus specificerar, bara ett exempel; vilket innebär att denna ödmjukhet inte får begränsas till denna religiösa ceremoni, utan att den måste representera ett kriterium för permanent och konstant karaktär av hela den utvaldes liv. Guds krav på denna fullkomliga ödmjukhet underlättar hans urval, eftersom sällsynta, extremt sällsynta, är de himmelska och jordiska varelser som uppvisar denna frånvaro av stolthet och denna höga nivå av ödmjukhet. Och det är tur att Gud inte låter sig luras av den falska förevändningen av mänskligt beteende i religiösa riter. Ty dessa riter tjänar som masker bakom vilka det mest fullkomliga hyckleriet regerar. Men lyckligtvis kan Gud inte luras av någon, och hans omdöme baserad på kunskap om mänskligt tänkande säkerställer ett fullkomligt rättvist och framgångsrikt urval.

För att sammanfatta det som just sagts, låt oss behålla tanken att till skillnad från sin skapelse, som kan vara orättvis, kan inte Gud, eftersom han till sin natur är fullkomligt rättvis och kärleksfull. Kan han vara rättvis utan att vara kärlek? Nej. Kan han vara kärlek utan att vara rättvis? Inte längre. Således kan man säga att hans kärlek är rättvisa och hans rättvisa är hans kärlek. Men att jämföra kärlek med rättvisa ger denna kärlek en helt annan standard än den som mänskligheten ger den. För människor upplevs kärlek som en känsla. Skulle det vara annorlunda för Gud? Jag tror inte det, eftersom känslan är en gudomlig skapelse som Gud själv kan uppleva, eftersom han söker denna behagliga känsla för sig själv och sin "älskade" som han ger liv till. Känslan är därför legitim, men enligt Gud har den denna legitimitet endast i sin överensstämmelse med fullkomlig rättvisa. Och det är här problemet med mänskligheten och änglarna som är avskurna från Gud uppstår, separerade från varandra av synd, av den upproriska, ifrågasättande och föraktfulla attityden.

I vår mänsklighet talar vi mycket om kärlek, vi sjunger om den, vi filmar den och vi upphöjer den, i vers eller prosa. Men i kärlekens namn dödar vi också, vi förstör liv. Och Gud själv kommer att överlämna åt den "*andra döden*" de upproriska himmelska och jordiska livet av kärlek till sina utvalda. Hur skulle han kunna erbjuda dem ett evigt liv i lycka utan denna totala och definitiva eliminering av ondska? Denna lycka skulle vara omöjlig, men Guds plan kommer att uppfyllas. Han kommer att ge sina utvalda den utlovade lyckan till priset av att förgöra varje upprorisk, otacksam och ond ande.

På jorden sublimerar människor den grekiska "eros"-kärleken, denna köttsliga kärlek, som leder manliga och kvinnliga människor till partnerskap. I teorin borde en känsla av gemensam kärlek vara orsaken till dessa parningar, men oftast är den upplevda känslan bara en övergående passion inspirerad av demoner, som utnyttjar deras osynlighet och deras mänskliga offers misstro för att få dem att uppleva de sensationer de framkallar hos dem. Oftast omedvetna om dessa demoners existens är de bildade paren helt beroende av dessa demoners vilja, som kan låta dem leva mer eller mindre länge i en gemensam passionerad känsla, och sedan inspirera dem till en djup avsky för varandra. Som ett resultat ökar antalet skilsmässor och de bedragna och lurade människorna distanserar sig från äktenskapets åtagande. Vi kan redan förstå att denna modell för parliv inte motsvarar den ideala modell som Gud ville ge den. Och med rätta, eftersom dess modell bara gäller kärleken som delas mellan Kristus och hans kyrka, hans församling av de utvalda som återlösts genom hans blod. Modellen av det jordiska mänskliga paret var i förväg dömd att misslyckas, på grund av karaktärsbrister hos den ena eller den andre, eller till och med hos de två paren. Således var modellen, "Adam och Eva", dömd att misslyckas, medan modellen av den nye Adam, "Kristus och hans Utvalde", skulle sublimeras för evigheten.

En god anledning till att se mänskliga par misslyckas är deras brist på rättvissekänsla. En verkligt kallad person som är förutbestämd för gudomlig utkorelse har inte råd att vara otrogen mot sin fru, och omvänt kan den typiska hustrun till den utvalda inte vara otrogen mot sin man. För en utvald är bedrägeri en djävulsk handling som är helt fördömd av honom och av Gud. Men för vanliga människor är bedrägeri legitimt, eftersom de bara följer de val som känns i sina

själar. Detsamma gäller sexuell avvikelse, som är ursprunget till HBTQ-revolutionerna och andra mentala och moraliska persioner. Allt som människor känner eller upplever legitimeras av det vetenskapliga resonemang som råder hos män och kvinnor i denna fråga. Bibeln fördömer tydligt dessa saker, men oavsett ignoreras eller föraktas den själv, även av dem som läser den. Så, likt får som följer efter, slutar de mänskliga massorna, motvilliga för ett ögonblick, med att acceptera och legitimera det som är oacceptabelt, avskyvärt, skandalöst och avskyvärt för Gud och hans utvalda.

Genom att trampa på ren gudomlig kärlek upphöjer mänskligheten humanistisk kärlek. Och redan nu måste jag fördöma den ogudaktiga naturen hos denna humanistiska term som dominerar mänsklighetens sinnen idag. Vad är humanism? Det är motsatsen, den absoluta motsatsen till deism, som erkänner Skaparguden som kung över de universum som han skapat, en tankeprincip som jag ansluter mig till och för vilken jag arbetar andligt. Dess motsats är därför humanism, som gör människan till målet och medlet som rättfärdigar livets existens. I denna syn på saker har Gud ingen plats. Han ignoreras helt. Och denna situation låter oss bättre förstå varför Gud valde att förbli osynlig. Eftersom den är synlig skulle mänskligheten ha tvingats lyda Gud, inte av kärlek, utan för att den inte kunde handla annorlunda. Tack vare denna osynlighet gynnar Gud således den frihetsdödande frihet som leder mänskligheten att gå allt längre i sina överdrifter och styggelser. Denna osynlighet var därför nödvändig för att rättfärdiga hans sortering av skapade själar. I Upp. 20:12-13 påminner Gud om denna skrämmande fas av sitt projekt, den yttersta domens fas: "*Och jag såg de döda, små och stora, stå inför tronen. Och böckerna öppnades. Och en annan bok öppnades, livets bok. Och de döda dömdes efter sina gärningar* , efter det som var skrivet i böckerna. Havet gav tillbaka de döda som var i det, och döden och dödsriket gav tillbaka de döda som var i dem, **och var och en dömdes efter sina gärningar** . " Dessa "**gärningar** " kommer att ha uppenbarats, konkret och offentligt, på grund av hans val att förbli osynliga, och det är enligt deras standard som Gud, i sin sortering, bedömde deras författare värdiga den "**andra döden** " i denna yttersta dom. Det är bara denna osynlighet som har gynnat frihetens överdrifter, och vi kan således förstå hur mycket detta val uppenbarar Guds visdom, som på så sätt kan förvirra sina himmelska och jordiska fiender, fördöma dem och förgöra dem, slutligen, i all fullkomlig rättvisa, erkänd och godkänd av alla sina trogna änglar och sina utvalda som är lika återlösta på grund av sin trohet. För det är bra att påminna den lättsinniga och otrogna världen om att Gud särskilt välsignar perfekt trohet och fördömer otrohet, vilket anges i denna vers i Mal. 2:14: "*Och du säger: Varför?... Eftersom YaHWéH har varit vittne mellan dig och din ungdoms hustru, mot vilken du har varit trolös* , fastän hon är din väninna och ditt förbunds hustru ."

I sin falska kärlek sätter humanismen värdet av mänskligt liv framför allt annat. Men jag vill påpeka att denna humanism formades och nådde sin nuvarande form efter 78 år av fred för västeuropeiskt territorium, det vill säga sedan delningen av Jalta 1945, uppnådd på Krim, det huvudsakliga mål som ukrainarna och ryssarna som strider om det gör anspråk på; och detta till priset av väldigt många dödsfall på båda sidor. Vi kan således förstå den långsamma

utvecklingen av detta krig som på lång sikt är avsett att förgöra västeuropeiska nationer och andra mäktiga hedniska nationer på jorden. Det är humanistiskt tänkande som, i tron att det har nått en oåterkallelig utveckling, har lett våra västerländska ledare att ingripa bakom USA, för att beväpna Ukrainas krigare. De är omedvetna om att de därmed har åtagit sig sitt öde och kommer att få lida det ryska lägre och dess muslimska allierades vrede.

I en välförtjänt blindhet fattades skadliga och skadliga beslut i Frankrike av humanitära skäl, såsom kriget mot ledaren Gaddafi, som dominerade Libyen. Frankrike bekämpade honom för att skydda livet för befolkningen i östra Libyen, som till stor del redan vunnits över av Daesh-gruppens islamistiska sak. Den libyska ledaren ville förgöra och utplåna dem, fransmännen hindrade honom från att agera och fann sig sedan bekämpa denna islamistiska rörelse i Mali. Alla kan påpeka det absurda i situationen för Frankrike och dess politiska ledare som därmed har visat sin brist på insikt och regeringsmässig sammanhållning. Men den gudomliga förbannelsen över landet Frankrike och dess NATO-allierade har därmed synliggjorts eller upptäckts. Frankrike, som Gud har riktat in sig på för sitt krig sedan sin första kung Klodvig I, ^{kommer} att få dricka till botten, bågaren med sin vredes vin som han har berett för det. Dess fiender, som växer i antal dag för dag, kommer att dominera det tills de förgör det och dess europeiska partners.

Humanismen skyddar mänskligt liv som skadar det. För det värde som ges till mänskligt liv är så högt att det förbjuder den dödliga avrättning som är godkänd och rådgiven av Gud, som sade i 5 Mos 24:7: " *Om någon ertappas med att stjäla en av sina bröder, en av Israels barn, eller göra honom till slav eller sälja honom, ska den tjuven straffas med döden. Så skall ni utrota det onda ur er mitt* . " Och var säker på att Gud år 2023 fortfarande beordrar samma dödliga straff för denna handling, eftersom han " *inte förändras* ", som han bekräftar i Mal 3:6: "Ty jag är YaHWéH, *jag förändras inte* ; och ni, Jakobs barn, är *inte förgångna* . " "Konsekvensen av att skydda liv, mördare och tjuvar är en överflöd av ondska som mångfaldigar sig i en sådan utsträckning att fängelserna är fyllda och inte längre kan rymma de återfallsförbrytare som borde komma in i dem. Det mänskliga samhället håller gradvis på att övervinnas av en cancer som långsamt, progressivt men säkert slukar det. Och detta ifrågasättande av den rättsliga dödsdomen beror på denna humanistiska tanke som förbjuder att ta livet av en människa, även den värsta av mördare."

I sin visdom instiftade Gud dödsstraffet, inte på grund av någon ondska, utan på grund av nödvändighet; detta med samma logik som får en kirurg att skära av en lem som drabbats av kallbrand. Nyckeln till denna nödvändighet ligger i det mål som eftersträvas och söks i detta gudomliga uttryck: " *Du skall sålunda avlägsna det onda från er* . " Ty ännu mer än det goda, vilket är alldeles för sällsynt, utvecklas och utvecklas det onda, tills det fullständigt dominerar det mänskliga samhället. Men beroende på de val som görs kan mänskligheten inte undkomma sitt slutliga öde som Gud presenterar för de utvalda i sitt läger som bevis på att hans dom mot denna modell var fullständigt berättigad. Det är för att erbjuda denna demonstration för sitt läger, arvtagare till evigt liv, som Gud skapade jorden och dess invånare. Allt sker därför i enlighet med hans program,

de " *älskade* " utvalda och de onda fallna rebellerna bär frukterna av sina olika naturer.

Den store skaparguden uppvisar en karaktärsfullkomlighet som varken inkluderar svaghet eller överdriven styrka. Han låter sig inte påverkas av sina känslor, utan känner endast till principen om nödvändighet. Det är i detta avseende som humanismen går bortom gudomliga handlingar när den förkastar och avvisar principen att döma den skyldiga människa som förtjänar det till döden. Den onde ser sitt straff omvandlat till ett fängelsestraff från vilket han kommer att släppas innan den tilldelade tiden är slut på grund av gott uppförande. Medvetna om att den onde drivs till handling av demoniska andar, kommer dessa demoner att förlora möjligheten att dra nytta av den onde som är utestängd från samhället och därför förhindrad från att skada det. Under tiden han är fången kommer de därför att ta hand om ett annat offer och återuppta sina skadliga handlingar med den första onde så snart han släpps från fängelset. Ondskans intensifiering är därför en direkt konsekvens av mänsklig misstro, som förblir oförmögen att motstå de demoner vars existens den ignorerar eller vägrar att tro på. De äldre dör och försvinner, men syndiga barn föds för att ersätta dem. Födda i väst, i ett samhälle som är förvrängt och omvänt till ondska, kommer barn att göra värre ifrån sig än sina föräldrar och mor- och farföräldrar, till den grad att deras religiösa omvändelse till gudomliga normer blir omöjlig. För Gud kommer då tiden att avsluta erbjudandet om sin nåd.

Efter syndaflodens kollektiva död utgör kanaanéernas död ett exempel på ett massmord som utfördes för att skydda det hebreiska folket som bosatte sig i Kanaans land, för att göra det till sin nationaljord. Och i detta folkmord uppfyllde Gud den sista förbannelsen som drabbade Kanaan, Hams son, Noas son, som hånade sin far som, berusad av sin årgångs alkoholhaltiga druvsaft, dök upp naken mitt i sitt tält. Gud utnyttjade detta Hams fel för att profetera över Kanaan om hans ättlingars förintelse, vilket var nödvändigt för att ge deras land till sitt folk Israel. Mer än någon annan människa som fortfarande lever känner och värdesätter Gud sina varelsers liv, men på sin nivå är det bara evigt liv som är viktigt. Och de varelser som inte delar hans levnadsstandard förlorar allt värde i hans ögon. För att bevara sitt Israel var de avgudadyrkande kanaanéerna tvungna att absolut försvinna. I sin skapelse är Gud som " *lejonet* ", som dödar bara för att kunna livnära sig. I kontrast, liksom djävulen och rebellen, dödar " *tigern* " för nöjes skull, utöver sitt behov av mat. Och " *katten* " i våra hem gör detsamma med den fångade musen.

Liksom kanaanéernas avgudadyrkan leder konceptet humanistisk kärlek hela familjer till att höja kärleken till familjemedlemmar över den kärlek som är skyldig Gud. I denna mänskliga massa ignorerar kristna familjer, eller de som påstår sig vara det, de befallningar och varningar som Jesus Kristus riktade till kandidaterna för den himmelska evigheten. Ändå förklarade Jesus i Matteus 10:37-38: " *Den som älskar far eller mor mer än mig är inte värdig mig, och den som älskar son eller dotter mer än mig är inte värdig mig . Den som inte tar sitt kors och följer mig är inte värdig mig .* " Här är ytterligare två verser som underlättar den mänskliga sortering som Gud utför. Men man kan säga, är det inte normalt för en far eller mor att älska sina barn? Visst! Denna reaktion är normal,

men det är inte denna normalitet som Jesus kritiserar i denna vers. Det han kritiserar är en inversion av värderingarna i den kärlek som är skyldig barn och den som är skyldig Gud. För hedningen älskar sina barn lika mycket som den utvalda kan. Men den verkligt utvalda, som Gud betraktar som sin "**älskade**", har förstått att i denna kärlekstävling har Gud prioritet. Och detta beror på att allt som lever har sin existens att tacka honom för, och att synen på allt liv legitimerar dess prioritet. Den som älskar sitt barn mer än Gud ger inte längre Gud den prioritet han förtjänar, och hans beteende är lika med den icke-troende hedningens. Genom att skapa det jordiska livet satte Gud igång en process av livsskapande som han baserade på mänskliga varelsers sexuella koppling. Men barnet som föds kommer först för Gud, eftersom det ges chansen och möjligheten att bli en av sina utvalda, hans evighets följeslagare. Livet tillhör främst Gud, och vi har, enbart hans kärlek, hans vänlighet och hans tålmod, att tacka för det fria liv som han har låtit utvecklas vid sidan av, men utanför honom. Och det är för att han respekterar människans val att leva utan honom som mänskligheten har överlevt fram till idag. Den som inte delar denna synvinkel har ingen kunskap om Gud, inte heller om hans plan, inte heller om hans program, och ännu mindre om hans dolda hemliga tanke.

Den mänskliga varelsen som älskar sitt barn mer än Gud vet inte vad kärlek innebär. När Gud älskar är det för att erbjuda det bästa, medan när varelsen älskar på ett humanistiskt sätt erbjuder den det värsta. För att upprätthålla det minimum av respekt och tillgivenhet som barnet kan ge dem och återgälda är humanistiska föräldrar redo att förbise sina barns nycker, vilka gradvis blir deras dominerande herrar. I Dan. 11:39 fördömer Gud den princip genom vilken den romerska påveregimen skulle lyckas göra sig hedrad av de mänskliga massorna och de europeiska monarkerna: "*Det är med den främmande guden som han ska verka mot de befästa platserna; och han ska fylla med ära dem som erkänner honom, han ska låta dem härska över många, han ska utdela land till dem som belöning.*" I detta exempel ser vi humanistiska föräldrars tillvägagångssätt vara redo att göra vad som helst för att få sina barns uppmärksamhet, eftersom de också tar till gåvor, för att vinna, om inte respekt, så åtminstone den tillfälliga blick av igenkänning som kommer att följas av vittnesmål om otacksamhet som kommer att göra alla deras försök förgäves. Och orsaken till detta misslyckande, och till det lidande som dessa olyckliga föräldrar tillfogats, ligger i deras syn på livet. Genom att analysera det under prisma av gudomlig rätt skulle de kanske inte ha fått från sina barn den kärlek och lydnad som de förtjänar, men de skulle ha besparat sig ett smärtsamt falskt hopp om dem, och de skulle hållas oansvariga av Gud för förlusten av sina upproriska barns själ. Men om de har gjort motsatsen kommer de... bära skulden för det förakt de visat Gud och för förlusten av det upproriska barnets själ, som de inte visste hur, eller ville, få att lyda deras vilja och den levande Gudens. Dessa föräldrareaktioner beror direkt på inflytandet från det humanistiska tänkandet som i Frankrike vågade förbjuda kroppsstraff, i en önskan om att vara klokare och mer kärleksfull än Gud som inspirerade kung Salomo med denna visa förordning citerad i Ords. 23:13-14: "**Undanhåll inte tuktan från barnet; om du slår honom med riset, skall han inte dö.**" "**Genom att slå honom med riset befriar du hans själ från graven.**" Och vad är syftet med

denna gudomliga instruktion? Att lära honom att lyda, så långt det är möjligt, för att bli lydiga mot Gud själv, vilket kommer att frälsa " *hans själ* " från den " *andra döden* " . Känner människan livet bättre än sin Skapare som ger detta särskilt upplysta och erfarna råd? Nej, naturligtvis inte, men det är nödvändigt att han, förbannad av Gud, själv konstruerar orsakerna till sin långsamma, men säkra, utveckling som leder honom till hans undergång. Jag påminner er om att "ve" råder när "timmen" för "ondskans" herravälde har kommit. För att uppnå detta slutliga resultat skulle det upproriska barnet således inte längre "tränas", för att bli mer och mer upproriskt och göra ont tills det förgås. Och den nuvarande situationen bekräftar bara dessa ord som profeterades av det " **trogna vittnet** " vid namn Paulus, i hans brev riktat till sin unge kamrat vid namn Timoteus, nämligen i 2 Tim. 3:1-7: " *Detta skall du veta, att det i de sista dagarna skall komma svåra tider. Ty människorna skall vara egenkära, penningkära, skrytsamma, högmåda, hädare, **olydiga mot föräldrar**, otacksamma, oheliga, okärleksfulla, oförlåtande, baktalare, utan självkontroll, vildsinta, föraktare för det goda, förrädare, egensinniga, högmåda, njutningskära mer än Gud, de som har ett sken av gudsfruktan men förnekar dess kraft. **Vänd er bort från sådana**. Ty bland dem finns några som smyger in i husen och för till fånga dumma kvinnor tyngda av synder, som drivs bort av alla möjliga begär, ständigt lärande och aldrig i stånd att komma till insikt om sanningen.* » Om jag inte läste dessa saker i min Bibel skulle jag kunna tro att de skrevs i vår tid, men nej, det var Paulus som förkunnade dessa saker genom Guds Ande, nästan 2000 år före vår nuvarande tid. Syndes dessa fruktansvärda frukter redan i hans tid? Det är möjligt, men i mindre utsträckning än i vår sista tid. Jag minns att utan hänvisning till tid trodde Paulus och de andra apostlarna att världens slut var mycket nära och de trodde att Johannes skulle bevittna Kristi återkomst baserat på Jesu ord som hade sagt, enligt Matt. 6:28: " **Sannerligen säger jag er: Det finns några av dem som står här som inte skall smaka döden förrän de ser Människosonen komma i sitt rike** ." Faktum är att det bara var Johannes som såg den härliga dagen för Kristi återkomst i den syn av Uppenbarelseboken som Gud gav honom i Jesu Kristi namn. Men sex dagar efter detta uttalande gav Jesus mening åt sina ord genom att bli " **förklarad** " på berget, i närvaro av tre apostlar, " **Petrus, Jakob och hans bror Johannes** ", enligt Matt. 17:1-3: " **Sex dagar senare tog Jesus med sig Petrus, Jakob och Johannes, hans bror, och ledde dem upp på ett högt berg, där de skulle vara för sig själva. Han förvandlades inför dem, och hans ansikte sken som solen, och hans kläder blev vita som ljuset. Och se, Mose och Elia visade sig för dem och talade med honom.** " Jämför detta uttryck, som är understruket med **fetstil**, angående " **hans ansikte** ", med det i Upp. 1:16: " **I sin högra hand hade han sju stjärnor. Och ur hans mun utgick ett skarpt tveeggat svärd, och hans ansikte var som solen som skiner i sin kraft** ." Den oupplyste bibelläsaren är långt ifrån att förstå det fruktansvärda hot som denna jämförelse av Kristi " **ansikte** " med " **solen som skiner i sin kraft** " utgör. Vid sin återkomst riktar Jesus in sig på de ovetande dyrkarna av den hedniska "solens dag", den påvliga "söndagen" som djävulen använder för att reta Gud. Han har lyckats reta honom, och hans slutliga vrede kommer att bli förödande.

Humanismen erkänner och förlitar sig endast på människan, vars utvalda känner till bräckligheten, instabiliteten och svagheten. Till skillnad från skaparen Gud som kontrollerar allt, kontrollerar människor ingenting, utan lider bara av konsekvenserna av sina dåliga beslut, handlingar eller reaktioner. Inför bevisen på global uppvärmning på grund av en intensifiering av solens aktivitet, som Gud ensam kan ha orsakat, kan humanismen därför bara tillskriva ansvaret för den observerade värmen till mänsklig aktivitet. Detta resulterar i panikremationer från miljöorganisationer som pressar regeringar att få till stånd förändringar som syftar till att minska utsläppen av koldioxid från fordon som använder petroleumbränsle. Under detta tryck verkar elbilen vara lösningen, förutom att dess konstruktion producerar mer skadliga gaser än bilar utrustade med förbränningsmotorer, bensin eller diesel. Panik är berättigad, men den bör inte baseras på global uppvärmning, utan snarare på Guds vrede som kommer över jordens invånare.

Frankrike, mitt hemland där jag stannade och bodde, har vid många tillfällen visat brist på rättvisekänsla. Men det är idag, år 2023, som jag påpekar dessa mest uppenbara inkonsekvenser. Detta land, officiellt monarkistiskt fram till 1792, sedan kortvarigt igen under Ludvig XVIII och Karl X, blev en republik efter den nationella revolutionen som inleddes 1789. Från republik till republik liknar den femte formen, som en droppe vatten till en droppe alkohol, den tidiga monarkistiska regimen; om vi ärligt ska döma utifrån de fulla befogenheter som dess nationella "president" fått. Detta land har därför i sin historia genomgått ett brutalt och blodigt störtande av den kungamakt som legitimerades fram till 1792. Det är därför jag finner den bedömning som dess nuvarande ledare gör av de olika maktomkastningar som vi har bevittnat sedan 2013 verkligt paradoxal och fullständigt orättvis. År 2013, i Kiev, störtade en civil "kupp" den legitimt valda ryska presidenten: Frankrike godkände det. År 2023, i Niger, störtade en militär och civil "kupp" dess legitimt valda president: Frankrike ogillade och vägrade att erkänna landets nya herrar. Det värsta inträffade den 28 augusti 2023 när den unge franske presidenten i ett tal till landets ambassadörer förklarade att hans politik är en förebild för konsekvens... Mina armar sjönk. Medvetsslöshet eller galenskap? I vilket fall som helst är detta beteende konsekvensen av en fruktansvärd och lång gudomlig förbannelse. Och nu, likt får som står uppradade bakom sin president, kommer fransmännen först att betala för sitt förakt för Skaparguden och hans sanning, och sedan för sin feghet, sitt ointresse för sitt hemland och sitt blinda stöd för humanistisk ideologi. Jag finner i dem Babels anda manifesterad av deras globalistiska hopp om att samla och dela folk från hela världen. Logiskt nog invandrar också representanter för alla dessa folk till deras länder, vilket ökar de sociala utgifterna för deras vård från nationen. Som ett resultat, med en krympande andel av den nationella kakan, tillkännager statschefen slutet på det ekonomiska stödet som beviljas infödda fransmän och fattiga invandrare i landet. Men detta är en historia som måste sluta mycket illa för alla: de som välkomnar dem och de de välkomnar. Jag vill också fördöma den naturliga cynismen hos denne unge man, son till rika personer med en bakgrund inom banksektorn. Hans cynism avslöjas i hans sätt att presentera det ekonomiska stöd han ger till arbetande fattiga. Han visar inget annat än förakt och betonar den hjälp han ger utan hänsyn till jämlikheten i sitt tillvägagångssätt. Hans vädjan till

entreprenörernas välvilja så att de som accepterar erbjudandet ger en check på hundra euro till sina fattiga anställda var ett exempel i sitt slag under hans tidigare presidentperiod, under demonstrationerna för dessa fattiga människor grupperade under beskydd av "gula västar" som används för vägskydd. Ivrig att förföra folket avskaffar den unge presidenten direkt beskattning och verkar mycket stolt över det, i hopp om erkännande. Men samtidigt orsakar hans initiativ en ökning av levnadskostnaderna som överstiger de besparingar som uppnås genom avskaffandet av direkt beskattning, vilket i sig är mycket synligt och mottagits negativt. Förförelsen finns också i hans ungdom, hans förmåga att hålla långa tal fulla av motsägelser som ingen vågar påpeka. Men musen kan inte längre undgå den förföriska ormens blick; dess öde är beseglade, definitivt beseglade. Denna jämförelse med ormen öppnar vägen till en mycket rik lärdom. Ty synen är för människan den främsta orsaken till hennes otro, å ena sidan, och å andra sidan är den orsaken till den arvsynd som Eva begick i det ögonblick då hon befann sig ensam, utan Adam, sin make. Vi läser faktiskt i 1 Mos 3:6: "**Kvinnan såg att trädet var gott att äta av och ljuvligt för ögonen** , och att det var önskvärt **för att göra en vis** . Hon tog av dess frukt och åt, och gav också till sin man, som var med henne, och han åt. " I denna vers insisterar Anden på den första kvinnans, Evas, syn. Men i vers 7 som följer avslöjar han konsekvensen av att äta den förbjudna frukten, vilket fastställer den ursprungliga synden, vilket därför är olydnad mot de befallningar som Gud gett: "**Båda deras ögon öppnades** , och de förstod att de var nakna. De sydde ihop fikonlöv och gjorde sig förkläden. " Det är en subtil sak, men i verkligheten, istället för att "öppna **deras ögon** " , resulterade synden som begicks i att "**stänga dem** ". **deras ögon** "på den gudomliga verkligheten, andlig sensualitet, och de blev, endast, sensuellt köttsliga och fann sin fysiska nakenhet onormal. Likaså var deras intelligens stängd och reducerad och från och med då utsatta endast för tyranniet av deras fem sinnen baserat på funktionen av data som skickas till hjärnan av fem receptororgan som är: ögonen för syn, öronen för hörsel, näsan för lukt, smak för gom och tunga, och händer och fingrar och ytan av deras hud för känsel. Från det ögonblicket blev ögat människans dödsfiende, och Jesus ville påminna oss om detta genom att mångfaldiga sina lärdomar. Han säger i Matt. 6:22-23: "**Ögat är kroppens lampa . Om ditt öga är enkelt** , kommer hela din kropp att vara full av ljus; **men om ditt öga är dåligt** , kommer hela din kropp att vara full av mörker. Om nu ljuset som är i dig är mörker, hur stort är då inte då mörkret! " Här talar Jesus återigen om "**ögat** " bara för att lära att det kan bedra människor. I ett hälsosamt tillstånd betraktar och beundrar "**ögat** " de verk som Gud skapat, och lyser därför upp människokroppen med gudomligt ljus; i ett dåligt tillstånd ser det bara sådant som naturen presenterar för det, och människokroppen är därför nedsänkt i djupt mörker. Jesus säger till de icke-troende searna att de är blinda. Han ger således denna term "**blind**". » en andlig betydelse som fördömer deras dåliga tillstånd i « **ögat** ». Jesus gör bara gott, han utför otaliga mirakel, botar sjuka, uppväcker döda och vittnar därmed om sitt messianska uppdrag som profeterats i den Heliga Skrift och han påminner Johannes Döparen, den mest skyldiga av de icke-troende, enligt hans rättvisa dom. Här är händelseförloppet som presenteras i Matt. 11:2 till 6: « *Johannes hade i fängelset hört talas om Kristi gärningar, och hans lärjungar sände bud till honom*

och sade: **Är du den som skall komma, eller skall vi vänta på en annan?** Jesus svarade dem: **Gå och berätta för Johannes vad ni hör och ser : blinda får sin syn, halta går, spetälska blir rena, döva hör, döda uppstår och för fattiga predikas evangeliet . Salig är den som inte tar anstöt på mig ! »** Johannes Döparen ges således som ett exempel på mannen för vilken Jesus Kristus var « **ett fall** ». Och Jesus bekräftar detta och säger i vers 11: " **Sannerligen säger jag er: Bland dem som är födda av kvinnor har ingen uppstått större än Johannes Döparen. Men den minsta i himmelriket är större än han .**" Efter att ha mottagit Guds vittnesbörd från himlen när han döpte Jesus, avslöjar hans fråga: " **Är du den som skall komma, eller skall vi vänta på en annan?** " all hans personliga otro. Och observera att Jesus inte svarar ja eller nej på denna fråga, utan låter Johannes fritt bestämma vad han ska tro eller inte tro, och påminner honom helt enkelt om uppfyllelsen av de ting som profeterats i den heliga Bibeln. Trons " **öga** " möjliggör förståelse av gudomliga mysterier och det är detta som förklarar budskapet i Jesaja 44:18: " **De har varken förstånd eller förstånd, ty deras ögon är slutna så att de inte kan se , och deras hjärtan så att de inte kan förstå.** " Jesus tar upp detta budskap och ger skälen som får Gud att agera på detta sätt, och säger i Matt. 13:13-17: " **Därför talar jag till dem i liknelser, ty när de ser, ser de inte , och när de hör, hör de inte och förstår inte . Och för dem uppfylls Jesajas profetia: Ni skall höra med era öron, men ni skall inte förstå; ni skall se med era ögon, men ni skall inte se . Ty detta folks hjärta har blivit försvagat. De har förhärdat sina öron och slutit sina ögon, så att de inte ska se med sina ögon och höra med sina öron och förstå med sina hjärtan och omvända sig, och jag ska hela dem . Men saliga är era ögon, eftersom de ser , och era öron, eftersom de hör . Sannerligen säger jag er: Många profeter och rättfärdiga människor har längtat efter att se det ni ser och har...**" **inte sett det, och att höra vad ni hör och inte har hört det .** Idag gäller detta privilegium oss, mig som skriver detta " **manna** " av sanning, och er som läser det, godkänner det och äter det, tar emot det i ert sinne och hjärta.

Den franske presidentens inkonsekvenser är bara konsekvenserna av en dröm om internationell stabilitet som han " **ser** " försvinna och försvinna framför hans ögon. Och i den situation som påtvingas honom, dag efter dag, försöker han skydda nationella kommersiella och politiska intressen som gradvis minskar; gårdagens vänner blir dagens och morgondagens fiender. Den franske presidenten och hans västerländska allierade är bilden av de människor som Jesus kallar " **blinda** ". För " **de ser inte** " den verkliga besvärande makt som det ryska lägret representerar, och att visa fientlighet mot det är att döma sig själv till döden, i ett skoningslöst, monstruöst och förödande krig, på grund av den slutliga användningen av kärnvapen som kommer att användas för att åstadkomma den massförstörelse som Gud profeterade i Dan. 11:44 och Upp. 9:15.

Det vi har upplevt i flera år är en reproduktion av den erfarenhet som Egypten levde vid den tid då hebrén Josef blev landets storvesir. Visionen som Gud gav, om " **sju feta kor följt av sju magra kor** ", förnyas i vår tid i det europeistiska Frankrike, förbannat av Gud på grund av sin nationella synd, imiterad av många folk över hela jorden, men särskilt i västvärlden. Mellan 1945 och 2022 led den franska ekonomin inte särskilt mycket av de politiska

förändringar som åstadkommits i landet och i världen. Men sedan 2022 har energikrisen och sanktionerna mot Ryssland inlett processen med den slutliga nedgången och nedstigningen till helvetet mot total ruin, så att det är lätt att identifiera de " **sju åren** " mellan våren 2022 och våren 2029 som representativa för våra " **sju magra år** ". Men de två upplevelserna är inte identiska, eftersom, till skillnad från vår tids "Frankrike-Egypten", varnades och skyddades Josefs "Egypten" av de visa initiativ som togs av den av Gud välsignade tjänaren. Han lät bygga silos och utnyttjade tiden under de " **sju feta åren** " för att lagra den skördade säden. År 2022 kom krisen plötsligt, utan att någon anade det; inte ens jag, hans inspirerade och upplysta tjänare, varnades av Anden om den exakta form som tredje världskriget skulle ta i början. Anledningen till denna okunnighet är att olyckan den här gången skulle överraska och ta hela den slarviga och perversa mänskligheten ovetande, utan att den kunde skydda sig själv. Och överraskningseffekten var total och effektiv, eftersom den västerländska mänskligheten spekulerade i en ljus och välmående framtid och trodde att det inte längre skulle finnas några stora krig att frukta. Militärbudgetarna har reducerats till ett minimum för att gynna investeringar i vetenskapliga, tekniska och teknologiska framsteg. I denna optimistiska syn har pengar blivit det enda sanna värdet i hela samhället; för de fattiga eftersom de inte kan få något utan det, och för de rika eftersom deras enda nöje är att bli rikare och rikare. Men den 24 februari 2022, och med tiden, kullkastas plötsligt hela västvärldens ekonomiska balans av sanktionerna mot Ryssland och upphörandet av inköpen av rysk gas, med alla dess konsekvenser för de tredje världens länder som är beroende av dem, i Afrika och på andra håll. Således orsakade denna politiska och ekonomiska obalans Nigers senaste omsvängning mot Frankrike, efter Malis och Burkina Fasos. Framför våra ögon ser vi bildandet av det fientliga, och snart angripande, lägret i väst, i enlighet med rollerna för " **Söderns kung och Nordens kung** " i profetian i Dan. 11:40 till 45.

Det franska folket, och de andra folken på jorden, kommer inte att kunna förstå orsakerna till de olyckor som drabbar dem, utan att upptäcka dem i de förklaringar som jag presenterar, från de dyrbara och heliga gudomliga bibliska uppenbarelserna. Och inför denna skillnad i erfarenhet får dessa gudomliga ord i Mal. 3:18 sin fulla innebörd: " **Och ni skall återigen se skillnaden mellan den rättfärdige och den ogudaktige, mellan den som tjänar Gud och den som inte tjänar honom .** " Och saken bekräftades sedan av Jesus Kristus som tilltalar sina utvalda genom alla tider, i Matt. 13:10-14: " **Lärjungarna kom fram och sade till honom: "Varför talar du till dem i liknelser?" Jesus svarade dem: " Ni har fått veta himmelrikets hemligheter, men det har de inte fått . Den som har, han skall få, och han skall ha överflöd. Men den som inte har, från honom skall tas även det han har. Därför talar jag till dem i liknelser, ty när de ser, ser de inte, och när de hör, hör de inte, och förstår inte heller .** "

Moses lag

Moses lag är inte bara en samling av Guds föreskrifter, förordningar och budord. Den är också, och främst, uppenbarelsen av en konstruktion av mänskliga livserfarenheter som profeterar det religiösa ödet för det projekt som Gud har tänkt ut, så som det måste fullbordas under de 6 000 år som han har avsatt för detta ändamål. Och huvudämnet för denna profetia gäller naturligtvis upprättandet av det nya förbundet baserat på Messias Jesu jordiska tjänst, han som efter 4 000 år kommer att sona sina utvaldas synder, för att erbjuda dem tillgång till evigt liv; detta i namn av hans fullkomliga personliga rättvisa, offrad som ett försoningsoffer.

Precis som Gud helgar den sjunde dagen från allra första början av sin skapelse, före upprättandet av det gamla förbundet, presenteras Abraham, den mänskliga trons förebild, för oss före detta gamla förbund. Detta gör sabbaten och Abraham till subjekt och förebilder som berör hela mänskligheten och därför kristna, vars frälsning vilar på det nya förbundet grundat på Jesus Kristus.

Efter Evas och Adams olydnadssynd dödade Gud ett djur för att täcka de två syndarnas nakenhet. Denna hud var logiskt sett densamma som en ung bagge, lik den Gud skulle ge till Abraham i sin tid för att ersätta hans son Isak, som han skulle offra som svar på Guds befallning. Och efter symbolen för "*livets träd* " som representerade Jesus i Edens lustgård, profeterade denna unge bagge, vars död var nödvändig, om Jesu död som var nödvändig för att sona sina återlösta utvaldas synd genom mänsklighetens historia, från Adam till den sista frälsta utvalda innan hans slutliga härliga återkomst som förväntas ske våren 2030. I ändens tid kommer detta budskap baserat på nakenhet, en bild av synden som tar bort gudomlig rättvisa, att få en mycket stor betydelse, eftersom sjundedagsadventismen, som gjorts universell och välsignad i Upp. 3:7, sedan 1873, i "*Filadelfia* "-eran (broderlig kärlek) döms "**naken** " **1991-1994, det vill säga i " Laodicea "** -eran (dömda människor), i Upp. 3:17. Detta budskap om "nakenhet" gäller därför den första och sista formen av tillskrivningen av synd till kvinnan som fram till dess varit rättfärdiggjord av Gud. Och detta budskap om den synd som tillskrivs den officiella adventismen är det sista budskapet som Gud riktar till sina tjänare i den kristna eran, före hans härliga återkomst som kommer våren 2030.

Redan profeterar Abels död, som dödades av hans bror Kain, om Jesu död, som dödades av sina judiska bröder.

Noas erfarenhet profeterar om det oundvikliga utbredda avfallet som i slutändan kännetecknar alla allianser som Gud officiellt ingår med människor. På Noas tid blir Sets släktlinje, som är "**Guds söners** ", korrumperad av äktenskap med "**människornas döttrar** ", som utser Kains ättlingar. Eftersom invånarna på den befolkade jorden vid den tiden helt har fallit i avfall, beslutar Gud att utrota dem genom syndaflodens vatten. Den syndaflod som Gud beordrade vid denna tid profeterar om den slutliga utrotningen av jordens sista invånare, vilket måste ske efter Jesu Kristi härliga återkomst. Lägg återigen märke till likheten i handlingarna: Precis som Sets släktlinje ingår ett äktenskapsallians med Kains, vid "**Laodiceas** " sista tid, ingår sjundedagsadventismen en allians med den

protestantiska federationen som praktiserar sin veckovila, den första dagen som ärvt från Rom och förbannats av Gud.

Upplevelsen av vattenfloden profeterar således den sista fasen av den kristna eran där, liksom Noa på sin tid, de utvalda, de sanna adventisterna, frälsas genom att dra nytta av förbundet som grundats på Jesus Kristus, medan resten av människorna helt elimineras. Här avslutas därför den första delen av Guds profetiska budskap.

Den andra delen börjar med Abram (ett folks fader) vars namn Gud kommer att ändra till Abraham (en folks fader) efter hans höga välsignelse och gudomliga helgelse. Abram föddes i Ur i Kaldeen, i en kontext av fullständig avgudadyrkan som Noas ättlingar hade fallit tillbaka i sedan syndafloden. Försöket att förena hela den levande mänskliga arten i Babel misslyckades, eftersom Gud hade separerat människorna genom att påtvinga dem olika språk; eftersom de inte längre förstod varandra tvingades de att separera och omgruppera sig enligt detta kriterium med samma talade och skrivna språk.

Liksom Adam, i sin tid i begynnelsen, är Abraham en man utvald av Gud för att i sig själv grunda en ättling och en profetisk förebild för den man som Gud kan frälsa eftersom han behagar honom genom att visa sig vara helt lydig. Abraham gör redan bättre ifrån sig än Adam, och han blir därmed värdig att vara fader till den släktlinje i vilken Kristus Frälsaren kommer att födas. Han är därför bärare av den bild av frälsning som uppnås genom det nya förbundet. Genom att gå med på att offra sin son Isak som ett offer, förutser Abraham vad Gud kommer att behöva göra för att betala priset för den synd som tillskrivs hans utvalda. Han profeterar därför om återlösningens princip, genom vilken Gud kommer att tillfredsställa sitt krav på fullkomlig rättvisa, samtidigt som han frälser sina utvaldas liv som han uppskattar och älskar.

Abrahams välsignelse fortsätter till hans son Isaks son, nämligen Jakob, som Moses lag presenterar för oss som en typ av "våldsmannen som rovar himmelriket", enligt vad Jesus förklarade i Matteus 11:12: "*Från Johannes Döparens dagar intill nu lider himmelriket våld, och våldsverkarna tar det med våld*". Han använder bedrägeri för att ta sin äldre bror Esaus födslorätt. Han använder bedrägeri igen för att berika sig i sin farbror Labans tjänst, men han blir lurad av denne farbror som påtvingar honom Lea, äldre syster till Rakel som han älskade, som sin första hustru. Låt oss glömma människorna och se till Gud som är organisatören av dessa fakta. Denna erfarenhet har endast syftet att profetera den framtida konkurrensen mellan de två på varandra följande gudomliga allianserna. Och redan i denna handling uppenbarar Gud genom Laban sin preferens för det andra förbundet som symboliseras av den äldre systemen Lea. Välsignelsen i det nya förbundet, som är öppet för uppriktiga hedningar, uppenbaras av de tio gossbarn som hon och hennes tjänare kommer att föda och ge till Jakob. Som kontrast till detta, som en symbol för det gamla judiska förbundet, föds Rakel steril och föder slutligen, genom Guds godhet, två barn som är "Josef" och "Benjamin". Josef, en profetisk bild av Jesus Kristus, säljs av sina bröder till slavhandlare. Gud kommer att höja honom i Egypten till rang av förste vizier och han styr hela Egypten åt Farao. Således kommer Jesus också att överlämnas till romarna av sina bröder, så att han genom sitt offer kan rädda dem

från syndens fördömelse. Och Gud organiserar, genom en dödlig hungersnöd, fördrivningen av Jakobs folk, så att de kan räddas genom att bege sig till Egypten där den sålda brodern har byggt silos för att lagra vetet som har blivit knappt i denna hungersnödstitid.

Men denna ankomst av familjen Israel till Egypten är inte bara i syfte att rädda dem från hungersnöd. Gud kommer att organisera denna flytt, främst för att profetera om Jesu och hans jordiska familjs beskyddande vistelse i detta land Egypten, som det står skrivet i Matteus 2:14-15: "*Josef steg upp, tog barnet och hans mor om natten och drog tillbaka till Egypten. Han stannade där tills Herodes död, för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: 'Från Egypten har jag kallat min son.'*" Precis när Israel flydde från den dödliga hungersnöden, flydde barnet Jesus och hans familj för att undkomma kung Herodes den stores mordiska vrede. Profeten som utpekats i denna vers är Hosea, och hans tillkännagivande förekommer i Hosea 11:1: "*När **Israel** var ett barn älskade jag honom, och från Egypten kallade jag **min son** .*" » Endast Gud kunde i denna vers urskilja tillkännagivandet om Jesus Kristus, eftersom den som Gud kallar "**min son**" till utseendet verkar gälla mannen eller folket som kallas "**Israel**". Vi kan således förstå att nationen "**Israel**" representerar för Gud den symboliska och profetiska bild som han kommer att presentera i Jesus Kristus, som han kallar "**min son**".

Syftet med denna vistelse i Egypten var att omsätta uttåget från synden i praktiken, vilket symboliserades av detta land, Egypten. För detta land var för Gud, dubbelt, en symbol för synd. Å ena sidan, genom faraos olydiga, upproriska attityd som motsatte sig Moses krav, men å andra sidan, för att detta folk är den första dyrkaren av solen som Bibeln särskilt utpekar. Och vi vet hur mycket, vid slutets tid, denna dyrkan av solen eller av dagen som helgades åt den, får en vital betydelse för de sanna utvalda som rättfärdigats av Jesus Kristus. Sedan 1843 måste de avvisa denna praxis som fördömer de upproriska människor som vill hedra den trots Guds förbud till den "**andra döden**". Utan att det tydligt citeras, antyds detta förbud av "**hans helgelse av den sjunde dagen**", vilket gäller lördagen i våra veckor. Och detta fördömande av "söndagen" som etablerats av den romerska påvekyrkan uppenbaras också av Guds varning mot "**odjurets märke**" som betecknar denna första dag, i Upp. 13:16-17 och 14:9 (i motsats till hans gudomliga "**sigill**" som betecknar hans "**helgade sjunde dag**").

Det är viktigt och livsviktigt att förstå vad som har hänt sedan 1843. Genom införandet av dekretet i Daniel 8:14 fördöms söndagspraktiseringen och ger upphov till ett tillbakadragande av den rättfärdighet som Jesus Kristus fram till dess erbjöd protestantiska kristna. På jorden verkar ingenting ha förändrats, men denna protestantisms status har förändrats av Gud, just för att dess lag har ändrats av människor, enligt Dan 7:25. Sedan 1843 har den provat tron hos människor som gör anspråk på Jesu Kristi rättfärdighet och krävt av dem en perfekt och oklanderlig religiös utövning på den doktrinära nivån av dess sanning. Tron på Kristi återkomst och den andliga vaksamhet som består i att förbli uppmärksam på de profetiska budskap som uppfylls är ett krav från Gud, inte ett sekundärt alternativ som lämnas till hans skapelsers fria val. Konsekvensen av lydnad eller olydnad mot detta krav från Gud i Jesus Kristus är evigt liv eller definitiv död. Det

är baserat på det positiva gensvar som hans skapelse ger att Gud helgar den genom att ge den sjunde dagens sabbatsvila att hålla, som ett tecken på dess helgelse av Gud. Genom denna process omsätter Gud i verket vad hans dekret profeterade: "**helighet är rättfärdigad**" och falsk "**helighet**" är inte längre det.

Den speciella välsignelsen som ges till "Josef", "Rakels" son, bygger på idén att denna kvinna, trots att hon var avgudadyrkande, var älskad av Jakob-Israel. Och denna kärlek gör Rakel till den främsta "**kvinnan**" som representerar Guds utvalda. Han använder omständigheterna kring hennes död, där hon föder sin andra och sista son, vid namn "**Benjamin**", för att profetera om den kristne utvaldes slutliga jordiska upplevelse, det vill säga den universella adventismen, prövad och renad, efter att ha ingått den slutliga förväntan om Jesu Kristi återkomst. Detta subtilt uppenbarade budskap bekräftar dödshotet mot de sista sjundedagsadventisterna som inte längre grupperas som en officiell institution utan i spridda dissidentgrupper eller individer. Jag minns att namnet "sjundedagsadventist" tillhör Gud och att detta namn definierar en trosbekännelse som delas av Kristi sanna utvalda. Som adventister väntar de på Jesu återkomst, som är planerad till våren 2030, och de är "**sjundedags**" eftersom de utövar resten av den sanna "**sjundedagssabbaten**" som de håller som ett tecken på sin tillhörighet till den ende sanne Skaparguden som uppenbarats i och genom Jesus Kristus; detta enligt den norm som uppenbaras i Hes. 20:12-20.

År 1843 beordrade dekretet i Daniel 8:14 separation från synd, något som uttåget ur Egypten redan profeterade om på sin tid. Det profeterade att de utvalda, som återlösts genom Jesu Kristi utgjutna blod, skulle överge syndens utövande, och riktade därmed in sig på år 30 e.Kr. Den andra separationen från synd som genomfördes 1843 är berättigad och nödvändig endast på grund av den återställelse av synd som den påvliga regimen i Rom genomfört sedan 538. Det bekräftade, i sin "katolska" lära, seden att vila på den hedniska "första dagen" tillägnad guden "solen" som infördes den 7 mars 321 genom den hedniske romerska kejsaren Konstantin I^{den} stores edikt. Med "**arrogans**" döpte det om denna avgudadyrkande hedniska dag till "söndag" (Herrens dag). Men inget av detta skulle ha hänt om Gud själv inte hade planerat och åstadkommit dem. Ty djävulens lägers verk, liksom hans utvaldas, planerades och organiserades alla av honom.

Vistelsen i Egypten placeras dubbelt under beskydd av Josefs och Moses profetiska tjänst. Det är värdefullt och närande för vår tro att notera att dessa två män har mycket liknande erfarenheter. Den förste, Josef, stiger till andra plats i egyptisk makt tack vare den profetiska gåva som Gud ger honom. Vi läser i 1 Mos 41:15-16: "*Farao sade då till Josef: 'Jag har haft en dröm; ingen kan tyda den; och jag har hört att du tyder en dröm, efter att du har hört den.'* Josef svarade Farao och sade: '*Det är inte jag! Gud skall ge Farao ett gynnsamt svar.*'" Konstruktionen av Guds jordiska Israel, och samtidigt hans andliga Israel, vilar på det profetiska vittnesbörd som utgör "**Guds svar**", i alla tider, från Josefs tid. Hans namn betyder "han lägger till" en son, enligt 1 Mos 30:24: "*Och hon gav honom namnet Josef och sade: 'Må Herren lägga till ytterligare en son åt mig!'*" Hon kommer visserligen att få ytterligare en son, som ska heta "**Benjamin**", men till priset av hans död, enligt 1 Mos 35:16 till 19: "*De bröt upp från Betel; och det*

var fortfarande ett avstånd till Efrata, när Rakel födde. Hon hade en smärtsam födslovärk; och i förlossningssmärterna sade barnmorskan till henne: 'Var inte rädd, ty du har ännu en son!' Och när hon skulle ge upp sin själ, eftersom hon var döende, gav hon honom namnet Ben-Oni; men hans far kallade honom Benjamin. Rakel dog och begravdes på vägen till Efrata, det är Betlehem. " Denna berättelse är mycket rik på profetisk undervisning. Observera att dessa handlingar följer på namnbytet av Jakob som nämns i vers 10: " Och Gud sade till honom: Ditt namn är Jakob. Du skall inte mer kallas Jakob, utan ditt namn skall vara Israel. Och han gav honom namnet Israel. " Detta ägde rum i " **El Betel** ", vilket betyder "Guds hus", som låg i Kanaans land, det framtida nationella Israels land. Rakels död ägde rum på vägen som ledde till Betlehem (Vårt hus), staden där de utvaldas Frälsare, Jesus Kristus, skulle födas. Rakels död profeterade slutet på det gamla judiska förbundet, vilket skulle uppfyllas vid den tidpunkt då det nya förbundet i Jesus Kristus skulle upprättas i hans blod. Och i Upp. 7:8, genom att placera namnet " Benjamin " sist av de "tolv namnen" på de symboliska " *tolv stammarna* " i hans adventistiska andliga Israel, profeterar Guds Ande den död som rebellerna kommer att vilja tillfoga de sista adventisterna som har förblivit trogna Gud och den respektfulla utövandet av hans heliga, helgade sjunde dag. Denna död kommer inte att drabbas tack vare Jesu Kristi direkta och personliga ingripande, han som, när han återvänder i himmelsk härlighet, inför människor, kommer att utdöma sin makt och sitt dödliga straff för dem som ville döda hans trogna utvalda. Den orättvisa domen för dessa rebeller kommer att drabba dem, liksom den drabbade den onde Haman som ville döda juden Mordokaj enligt Esters bok.

Således valde Gud ögonblicket för Rakels död för att etablera den officiella bildandet av hennes jordiska Israel, och profeterade därmed dess tillfälliga livslängd, eftersom den kommer att behöva upphöra och försvinna till förmån för det nya förbundet grundat på Jesus Kristus. Och det är därför i detta nya folks erfarenhet, kallat Israel, som Rakels äldste son vid namn " **Josef** ", framträder i Jesu avbild. Gud skiljer honom från andra genom att ge honom synen som irriterar hans bröder som blir avundsjuka, eftersom han dessutom är deras fars favorit. Och denna kärlek till fadern gör honom till avbilden av Guds ende son som kommer att få från den himmelske Fadern detta vittnesbörd i Matt. 3:7 där vi läser: " Och se, en röst från himlen sade: Denne är min älskade Son, i vilken jag har min glädje ."

Israel kommer därför att bege sig till Egypten för att köpa vete som blivit knappt på grund av hungersnöd. Och där satte Gud brodern som sålts till slavhandlarna i makten. Genom att kräva Jakobs och hans bror "Benjamins ankomst bosätter Josef sig således hela sin familj i Egypten, som då uppgår till 70 personer. Uttåget ur Egypten kommer att organiseras på samma sätt som hans ankomst för att bosätta sig där. Den här gången kommer Gud att använda Mose, som också kommer att växa i egyptisk makt, liksom Josef före honom. Och vi kan förstå att det sanna syftet som Gud ville ge med denna vistelse för sitt judiska folk i Egypten är den lärdom som bygger på deras utträde, det vill säga deras invigning, deras helgelse, vilket kräver deras separation från detta land med dess avgudadyrkande moral, seder och hedniska religioner. Namnet Moses betyder "Räddad från vattnet". Historiskt sett var dessa vatten Nilens, floden som

gudomligt förkunnades av egyptierna. Budskapet profeterade därför om gudomlig frälsning som tar bort döden som drabbar avgudadyrkan. Och som förblir enligt Rom. 6:23, "**syndens lön** ": "**Ty syndens lön är döden** , men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre ."

Enligt sin symbolik betecknar "**vattnen** " också "**folk** " i Upp. 17:15: "*Och han sade till mig: **Vattnet** som du såg, där skökan sitter, är **folk** och skaror och folkslag och språk .*" Således profeterade namnet Moses att han skulle bli räddad från egyptiernas och deras faraos hand, som gärna ville se honom dö, men Gud beskyddade honom. Slutligen var "**vattnen** ", från vilka Mose räddades, en bild av syndaflodens vatten som tog alla syndares liv. Och detta budskap kommer att finna sin bekräftelse i korsningen av "**Röda havet** " som den Heliga Bibeln framställer som bilden av korsningen av döden och "**dopet** ", i 1 Kor 10:1-6: "*Bröder, jag vill inte att ni ska vara okunniga om att våra fäder alla var under molnet, att de alla gick genom havet, att de alla blev döpta till Mose i molnet och i havet , att de alla åt samma andliga mat och att de alla drack samma andliga dryck. Ty de drack ur en andlig klippa som följde dem, och den klippan var Kristus. Men med de flesta av dem var Gud inte nöjd, eftersom de gick förlorade i öknen. Nu skedde detta som exempel för oss, för att vi inte ska ha onda begär, som de hade haft. "*

Således blev Mose tre gånger "frälst från vattnet" och Gud ger oss i honom Jesu Kristi avbild, den fullkomliga förebilden för sina "**älskade** " som han utväljer för att göra dem till sin evighets följeslagare.

Denna studie låter mig inse och vittna om hur studiet av Bibelns profetior blir närande för tron, eftersom det ger vår intelligens upptäckter av intelligent, beräknande konstruktioner, vilka bara kan komma från en evigt levande tanke som är den allsmäktige skaparen Gud. Ja, vad är Bibeln för många? En bok som innehåller vittnesbörd som alla är fria att tro på eller inte, för vad är dessa vittnesbörd om inte mänskliga bekräftelser? Nu är bekräftelse inte bevis. Det är då vi kan välsigna och uppskatta, högst, Jesu Kristi död som juridiskt nödvändig gjordes för att betala för synd, men ännu mer, hans uppståndelse, som låter oss dra nytta av hans sanna ljus som lyser upp vår intelligens och låter oss upptäcka, i hans profetiska montage, bevis på hans kraftfulla handling, om än osynlig, för den vanliga och normala mänskliga blicken. Ja, återupptagandet av samma process som leder hans tjänare till Egyptens makt för installation och utträde av hans folk är ett bevis på den gudomliga vilja som organiserar och åstadkommer dessa saker. I den kristna eran kommer Gud att belysa varaktigheten av den förföljande romerska påveregimen på 1260 år som vi placerar mellan 538 och 1798. Vad händer nu under dessa två datum? År 538 ger monarkin sitt stöd och sin auktoritet till den påvliga kyrkan som således är etablerad på Vigilius, den förste regerande påven, genom Justinianus I:s kejserliga auktoritet. Och raka motsatsen, år 1798, avfärdas och förstörs denna påvliga makt av den franska revolutionsstaten som sätter stopp för den rojalistiska regimen genom att först giljotinerar kung Ludvig XVI och drottning Marie-Antoinette och efter dem deras monarkistiska anhängare. Den påvliga regimen stoppades således officiellt genom kvarhållandet i Valencia, i min stad, år 1798. Den arresterade påven, Pius VI, dog där,

fortfarande fängslad, året därpå, år 1799. Således, som Daniel hade lärt, baserades den påvliga regimen endast på " **list och list** " eller, i verkligheten, på den godtrogenhet som monarkerna gav den. Och från den dag detta monarkistiska stöd togs ifrån den, och jag påminner er om detta, eftersom det är mycket viktigt, kollapsade den romersk-katolska påveregimen som ett korthus **genom den franska ateistiska regimen** .

Efter de rika lärdomar som hebréernas bosättning och uttåg ur Egyptens land gav, ger de andra erfarenheterna av det jordiska köttsliga Israel oss bara ständiga bevis på att oavsett de etablerade förhållandena, hamnar mänskligheten alltid i ett generaliserat avfall. Således bekräftar erfarenheterna under domarnas regering, sedan under Judas och Israels kungar, denna drift mot ondska och Guds förbannelse. Detta till den grad att vi måste betrakta denna tendens som den normala frukt som bärs av den globala mänskligheten. Däremot är sann lydig tro sällsynt och får därför ett mycket högt värde för Gud, vilket han bekräftar genom sina budskap och symboler som " **guld och ädelstenar** ". Var finns dessa saker? Inte på markytan, utan djupt nere, för de förblir väl dolda för ytlig mänsklig syn. Vi har här bilden av ett subtilt gudomligt budskap, som i verkligheten gäller hans sanna tjänare, lika sällsynta och djupa som dessa dolda jordiska ting. Vi förstår då bättre det värde han ger dem, genom att säga i Sak. 2:8: " *Ty så säger Herren Sebaot: Efter detta skall härligheten komma! Han har sänt mig till de folk som har plundrat er, ty den som rör vid er rör vid hans ögonsten* ."

Just nu, framför våra ögon, verkar denna samme obegränsade Ande från den Allsmäktige Guden för att skapa de förutsättningar som möjliggör genomförandet av strategin för det tredje världskriget. För i ljuset av aktuella händelser är saken bekräftad, handlingen som beskrivs i Dan. 11:40 är ännu inte fullbordad. För vi bevittnar i Afrika vad västvärlden har kallat "de arabiska våarna" och med detta avsiktligt optimistiska uttryck betecknar de successiva störtningarna av diktatorer i Maghrebländerna och arabländerna; successivt Irak, Tunisien, Egypten, Libyen och Syriens misslyckade försök. Vi bevittnar denna gång "afrikanska vårar" där statsöverhuvuden plötsligt störtas av militära "kuppställningar" som stöds av civilbefolkningen. Och dessa handlingar berör alla Afrika, det vill säga " **Söderns kung** " i Dan. 11:40. Genom att stöta sina presidenter upptäcker afrikanska folk den personliga rikedom de ägde genom dold korruption. Men med de korrupta identifierade, vilka är korrumperarna? De tidigare kolonialländerna och deras industriella och kommersiella agenter. För de upptäckta förmögenheterna byggs upp genom gåvor, donationer av pengar och varor som erbjuds den nationella ledaren för att säkra den lokala marknaden och utnyttjandet av landets naturresurser: olja, gas, diamanter, guld, silver, mangan, timmer och uran i Niger. Svarta befolkningar kommer således att inse, och vissa gör det redan, att det nationella oberoende som erhöles från det koloniserande landet bara var fiktivt och bedrägligt. Lokal makt har placerats i händerna på korrumperbara och korrupta svarta myndigheter. Men den huvudsakliga boven är korrumperaren, organisatören av den bedrägliga farsen. Det är här Frankrike tar en ledande roll här, eftersom vi vet från uppenbarelsen i Upp. 11:7 att Gud andligt eller symboliskt tillskriver namnen " **Sodom och Egypten** " till Paris, Frankrikes huvudstad, som hans vrede särskilt har riktat sig mot sedan dess grundande av

Klodvig I. ^{Och} utvecklingen av sinnen som har anpassat sig till normen för homosexualitet rättfärdigar år 2023 denna jämförelse med " **Sodom** ", mer än någonsin. Till en början ansågs homosexualitet vara ohälsosamt och fördömdes av hela samhället. Homosexuella var tvungna att gömma sig eftersom de ofta utsattes för korrigering och kollektiv straffbrutalitet. Men mellan 2001 och 2014 var den socialistiska borgmästaren i Paris, Delanoë, en uttalad homosexuell. Och plötsligt chockerade homosexualitet allt mindre, tills legitimiteten av "äktenskap för alla", homosexuella, bögar och lesbiska, blev legal under Hollandes presidentskap 2013. Idag, år 2023, hävdar fem medlemmar av den franska regeringen, fem ministrar, öppet sin homosexualitet. Så låt oss lyssna på aposteln Paulus när han minns vad Gud tycker om denna sak och som han beskriver i utvalda och tillrättavisade termer i Rom. 1:26-27: " *Därför utlämnade Gud dem åt skamliga begär. Ty även deras kvinnor bytte ut det naturliga umgänget mot det som är oegentligt. Och på samma sätt övergav männen det naturliga umgänget med kvinnan och brann i sin begärelse efter varandra. Männen bedrev skamliga ting med män och tog på sig själva det straff för sin villfarelse som tillhörde dem* . Eftersom de inte brydde sig om att ha Gud i sin kunskap, utlämnade Gud dem åt ett förkastligt sinne, till att göra det som inte tillhör dem. De var uppfyllda av all slags orättfärdighet, ondska, girighet och ondska. De var fulla av avund, mord, gräl, svek och ondska. De var fulla av skvallrar, förtalare, oheliga, arroganta, högmodiga, skrytsamma, uppfinnare av onda ting, olydiga mot föräldrar, utan förstånd, utan tro, utan naturlig tillgivenhet, utan barmhärtighet. **Och fastän de känner Guds dom, att de som gör sådana ting förtjänar döden , så gör de inte bara detsamma, utan godkänner också dem som gör dem** . För denna typ av avskyvärda handling, den verkliga ..." " **Sodom** " drabbades av brinnande " **svavelstenar** " som föll från himlen. Vilket straff väntar då Paris, det symboliska " **Sodom** " i Upp. 11:8, Frankrikes huvudstad? Kärnevapeneld symboliserad av " **eld och svavel** " i den " **sjätte trumpeten** " i Upp. 9:17-18. Av alla dessa skäl är kopplingen till afrikansk kolonisering därför lätt att fastställa. Under lång tid, under termerna "Françafrique" som jag översätter till "France à fric", har Frankrike tjänat sina pengar (sina pengar, i populära slangtermer) genom att utnyttja sina tidigare kolonier. För generellt sett är det västmakterna som sätter priset på de produkter som säljs och köps. De afrikanska folkens ilska, som under många år blivit lurade och utnyttjade, kommer huvudsakligen att falla på Frankrike. Och vi kommer att se dessa ord i Dan. 11:40 uppfyllas: " *Vid ändens tid skall **Söderns kung** stöta sig mot honom* ." Resten av versen kommer bara att vara konsekvensen av en situation som gjorts gynnsam för *den ryska "nordens kung"* , eftersom vapenförsörjningen Den styrka som Europa ger Ukraina ger landet anledning att vilja hämnas: " *Och kungen i norr skall komma över det som en storm, med vagnar och ryttare och med många skepp; han skall dra inåt landet, sprida sig som en ström och svämma över* ." Faktum är att den franska ekonomin är så beroende av sina afrikanska resurser att den inte kommer att kunna förlika sig med att förlora sina fördelar som äventyrar dess ekonomiska balans. Och det finns all anledning att tro att krigiska konfrontationer kommer att ställa den mot dem den har fortsatt att utnyttja. Men profetian presenterar den inte som angriparen, utan tvärtom som den angripna, eftersom angriparen verkligen är " **kungen i**

södern " i Afrika. Jag vill påpeka att termen " **honom** " visserligen hänvisar till romersk-katolsk katolicism, men som "kyrkans äldsta dotter" kan Frankrike attackeras som gudomligt straff för det religiösa stödet till sitt aktiva katolska förflutna, och som mänskligt hämndlystet straff för dess ständiga verksamhet som exploatör av afrikansk rikedom.

Och angående kriget som utspelar sig i Ukraina, påminner jag er om att om sex och ett halvt år kommer Gud att utrota mänskligheten från hela jorden. Så listorna över de döda som registrerats i denna konflikt har bara börjat. Alla vapen som byggts av människor kommer att förstöras, och människan kommer att försvinna efter dem.

Den fråga som varje sann troende har rätt att ställa sig år 2023 är denna: Vad ber Gud mig om idag? Inget exceptionellt, eftersom han inte ber om mer av oss än vad han bad sina apostlar om, nämligen lydnaden av den sanna tron, vars fullkomliga modell presenterades av Jesu Kristi liv. Och som bevis på denna nödvändighet föreslår jag att jämföra aposteln Petrus liv med den nuvarande självutnämnda kristne, arvtagare till romerska normer, som således är katolik, ortodox eller protestant. Vem bland dessa arvtagare till Rom kan hålla fast vid orden som kom från aposteln Petrus mun i Apostlagärningarna 10:13-14: " *Och en röst sade till honom: 'Res dig, Petrus, slakta och ät.' Men Petrus sade: 'Nej, Herre, för jag har aldrig ätit något vanligt eller orent .'*" Här är alltså, efter Jesus Kristus, en annan modell av de kristna utvalda, denna gång helt mänsklig. Och jag vill påpeka att Petrus så småningom förstod att den orena maten som presenterades i synen av duken bara symboliserade den orena dom som judarna utdömde över hedningarna. Och han förklarar det själv för oss i vers 28: " *Ni vet", sade han till dem, "att det är förbjudet för en jude att umgås med en främling eller att komma in i hans hus; men Gud har lärt mig att inte hålla någon människa för oren ."* Detta är naturligtvis en dom som utdöms av judarna mot icke-judiska människor i allmänhet. Ty genom syndens arv och utövande föds varje människa som " **oren och oren** ", inklusive den hebreiske juden. Vi har här beviset för att respekt för gudomliga förordningar gällande rena eller orena saker, djur eller andra, ständigt krävs av Gud från dem han frälser. Att inte acceptera detta bevis utgör en upprorshandling begången mot sanningen och den Gud som förkroppsligade den i Jesus Kristus. Vid sidan av dessa saker, som rebeller anser vara sekundära, är utövandet av den sjunde dagens sabbat, helgad och instiftad genom det fjärde av Guds tio budord, ännu mer legitimt.

" **Mose lag** " som lär ut dessa saker är därför avsedd att förbli normen för Guds utvaldas liv. Men logiskt sett, då de religiösa högtidsförordningarna som blivit föråldrade uppfyllda i Jesus Kristus, upphör de efter hans första ankomst till syndens jord, liksom " *offren och gåvorna* " i offerritualen, enligt Dan. 9:27. Endast helgelsen av den sjunde dagens sabbat förlängs, eftersom den profeterar, fram till våren 2030, det " **sjunde årtusendet** ", som Jesu Kristi andra ankomst kommer att inleda.

Moses lag handlar om tiden då människorna upptäckte Gud och den tid då Gud låter oss upptäcka människan och hennes synder. För hela den tid som täcks av de fem böcker som tillskrivs Moses skrivande är en tid av lärande, ett exceptionellt ögonblick, under vilket Gud kom för att leva bland människorna, i

all sin gudomliga natur. Den direkta kontakten mellan den fullkomligt helige Guden och syndiga människor kunde bara ha som konsekvenser, det bästa och det värsta; stor lycka för de utvalda och död för upprorsmakarna. Och detta är den lärdom vi måste dra av denna erfarenhet. Berättelsen om Moses slutar med hans död, när han vid 120 års ålder avslutar den tredje cykeln på 40 år av sitt jordiska liv. Han försvinner således, i slutet av de 40 åren av liv i Guds Israels öken. Och det är med Josua som fortsättningen på denna berättelse om det utvalda folket kommer att förlängas genom att han går in i Kanaan enligt löftet till Abraham att ge detta land till sina efterkommande. För judarna består den Heliga Skrift av "Moses lag" och "profeterna", vilket anges på hebreiska av uttrycket "thora we nabiyim". Gud kommer fortfarande att leva bland sitt folk under domarnas upplevelse, men Israel är inte längre isolerat, som det var under de 40 åren i öknen. Överväldigat av grannländernas skadliga inflytande faller det systematiskt tillbaka i synd. Gud överlämnar det sedan till filistéerna, tills han upprättar en "domare" som leder deras befrielse. Detta namn "domare" påminner människorna om att Gud är deras "högsta domare", att han dömer deras gärningar och straffar deras synder. Men samma gudomliga "domare" organiserar befrielsen för de människor som tillhör honom. Detta budskap kommer att finna sin fulla innebörd i den frälsning som Jesus Kristus förde med sig och i befrielsen av hans sista utvalda adventister, på dagen för hans andra ankomst. Israels erfarenheter mångfaldigas och "kungaböckerna och krönikor" vittnar om de fel som ständigt förnyas av monarkerna som efterträder varandra i de två lägren i det delade Guds Israel. Och under hela deras regeringstid talar Gud till sina kungar endast genom sina profeter, vilka därför förblir den enda kanalen genom vilken sanningen och Skapargudens vilja förmedlas. Under den kristna eran glömdes denna princip bort, men Gud ändrade inte sitt sätt att göra saker. Och kommunikationslänken förblev hans profeters. Men det var nödvändigt att vänta på reformationens uppvaknande, som med Peter Waldo började år 1170 och efter honom, på 1500-^{talet}, den officiella handlingen som utfördes av munken Martin Luther, för att sanningens Guds röst skulle höras. Sedan var det inte förrän 1816, genom den amerikanske bonden William Miller, som Gud inledde sina adventistiska trosprov för åren 1843 och 1844. Sjundedagsadventismen, andligt och profetiskt välsignad 1873, antog öken-Israels aspekt och var förbunden med Gud genom den kanal han etablerade i Mrs. Ellen G. White, som han använde som mellanhand för att styra de första adventisternas studieämnen. Hon förmedlade endast gudomliga order och domar och gjorde endast anspråk på titeln "Guds budbärare i Jesus Kristus". Hennes kolossala verk är baserat på en mängd visioner från Gud, där han lät henne upptäcka detaljerna i de händelser som inträffade under det jordiska livet i det förflutna. Men eftersom hon inte levde i den jordiska tidens sista dagar, profeterade hon om framtiden utan att kunna förklara den. Hon uppmuntrade därför adventisterna att studera profetiorna i Daniel och Uppenbarelseboken. Men eftersom tiden för svaret var vald av Gud, var det inte förrän 1980 som jag, kallad genom en vision av Gud för denna tjänst, trädde in i hans tjänst för att ta emot och framföra hans sista profetiska budskap.

Bibeln ger oss, genom sina profetior, de viktigaste gudomliga budskapen, och Daniels och Uppenbarelsebokens budskap låter oss konstruera datumen för

två profetiska kedjor med motsatta egenskaper. Kedjan av " **evig rättvisa** " erbjuder datumen - 458, 26, 30, 34, 1843-1844 och 1993-1994. Och kedjan av " **synd** " presenterar datumen 538, 1798, 1828 och 1873. Och den sista förväntan hos den dissidenta adventisten vilar på datumen 30 och 2030. Datumen för alla dessa tre kedjor erhålls från de detaljer som Bibeln ger, och datumen för de två första kedjorna är i numerisk form, det vill säga fastställda av Gud för att utföra enkla aritmetiska beräkningar. Den tredje kedjan har inget fast datum för att markera dess början, och den vilar helt på tro och bevis för att Gud verkligen har gett sitt selektiva projekt av sina utvalda en total tid på 6000 år, förutsagda av de första sex dagarna av hans jordiska skapelse.

År **458** , enligt Dan 9:25 och Esra 7:7, återvänder Guds välsignelse till hans Israel, med befrielsen av hans folk som han för ut ur Babylon för att återta sitt nationalland.

I kapitel 26, enligt Dan. 9:27, träder Jesus in i sin tjänst, i kapitel 30 upprättar han genom sin död " **evig rättvisa** ", i kapitel 34 upphör det hebreiska Israels nationella nåd.

År 1843 och 1844, enligt Dan. 8:14, utvalde Gud de första adventisterna.

År 1993 och 1994, enligt Dan. 8:14 och Upp. 9:5 och 10, utvalde Gud de sista sjundedagsadventisterna.

År **538** , enligt Dan 7:25 och Upp 12:6 och 14, upprättar den romersk-katolska påvedömet den kristna religiösa styggelsen och tar bort från Jesus Kristus hans exklusiva roll som himmelsk " **ständig** " medlare som citeras i Dan 8:12; år 1798 upphör de " **1260 dagarna** " av hans intoleranta regeringstid, understödd av den jordiska monarkin.

År 1828, enligt Dan. 12:11, lanserade Gud den adventistiska väckelsen bland kristendomen, arvtagare till den romerska " **synden** ". **De " 1290 dagarna "** som anges var på väg att ta slut.

År 1873, enligt Dan. 12:12, lanserade Gud officiellt det universella budskapet om sjundedagsadventismen, som skulle " **spys ut** " år 1994. De " **1335 dagarna** " som anges närmade sig sitt slut. **Det tragiska ödet för denna institutionella adventism rättfärdigar dess koppling till " syndens "** kedja ; detta bekräftades officiellt 1995 genom dess allians med den protestantiska federationen, profetiskt fördömd av Gud sedan 1843.

Intressant nog använde Gud singularformen för att definiera dagens enhet i sina numeriska data, vilket representerar ett 24-timmars dygn bestående av " **en natt och en dag** " av solljus. Detta är också den princip som antagits i Europa för euron, vars form alltid förblir singular, oavsett det angivna beloppet.

Således, genom att bryta med systemet med de två föregående kedjorna, har Anden valt att basera uppenbarelsen av den sanna tiden som fastställts för hans härliga återkomst i Jesus Kristus på ett uttryck för tro placerat på hela tiden för hans universella jordiska demonstration som måste vara 6000 år och sluta med Kristi återkomst. Detta sista budskap är den belöning som han erbjuder sina utvalda som han välsignar på grund av deras kärlek till hela hans bibliska sanning " **Mose lag och profeterna** " och " **evangelierna och breven** " i det nya förbundet, såväl som **de kompletterande "profetiorna** " i dessa två förbund. Utan detta intresse skulle jag inte ha letts till hans heliga sabbat som tillkännager resten av

hans sjunde himmelska årtusende som kommer att börja våren 2030 med Jesu Kristi andra ankomst. För hans första ankomst kom han för att frälsa sina utvalda från deras synder, och för hans andra ankomst kommer han att komma för att frälsa sina utvalda från syndares hand som vill döda dem. Det är detta som placerar dessa två ankomster under **det "nådens år"** och den "**hämnsdag**" som profeteras i Jesaja 61:2.

Tillvarons fällor

Vi har inte alla gynnsamma förutsättningar för att tro på Gud. Beroende på vårt ursprung påverkas vi av den miljö vi föds i och upptäcker livet. Men detta kriterium är inte definitivt eftersom i verkligheten, när vi växer upp och blir tonåringar, och sedan vuxna, gör sig vårt personliga andliga behov påtagligt när det verkligen blir nödvändigt, och detta kan börja mycket snart efter födseln. Jag minns att jag alltid trodde på existensen av den Gud som min familj talade om, och jag kan därför vittna om att jag föddes med tro. Att förklara livet på annat sätt har alltid varit omöjligt för mig, och vetenskapsmännens evolutionsteorier har aldrig haft någon effekt på mig.

Jag kan förstå att en mänsklig varelse, född i Indien eller Kina, kan börja livet genom att ärva sin familjs religion, men om denna nyfödda själ inom sig har det eviga livets standard, kommer den förr eller senare att kallas och utmanas av den sanne Skapargudens Ande som ger näring och inspirerar våra tankar och som själv har tillgång till tankarna och sinnena hos alla sina himmelska och jordiska varelser. Enligt denna vackra bild söker Gud upp de goda svamparna och plockar dem för sitt eget nöjes skull, men han lämnar de giftiga, toxiska och dödliga svamparna i marken. Och ingen makt är stor nog att hindra honom från att samla det som med rätta och mäktighet är hans. Okunskap varar bara en tid i sinnet hos den utvalda som han älskar och vill frälsa. Hans Ande kan rycka en människa från ett ogynnsamt sammanhang. Mitt i det djupaste kollektiva mörkret låter Gud sitt ljus komma in individuellt, in i sina utvalda. Denna princip ligger i sina effekter mycket nära läran om predestination, som bara innehåller ett fel, men som är hela sanningen: de som presenterar den tar inte hänsyn till det fria val som Gud ger alla sina skapelser. Sedan, enligt vårt individuella val som Gud känner till före vår födelse, sker allt som om vi vore förutbestämda, vissa, de utvalda, till evigt liv, andra, de fallna, till död och definitiv förintelse, och därför, som en konsekvens, lika eviga. Varje annan förklaring får Gud att framstå som orättvis, och detta är omöjligt, eftersom det är omöjligt för honom att handla orättvist. Det är därför människor, innan de lanserar idéer som rör vår skapargud, gör klokt i att djupt reflektera över de konsekvenser som deras teorier och religiösa läror kommer att få för Gud, först och för dem själva och dem som lyssnar på dem, för det andra.

Till en början, utan några andra medel, förlitade sig den kristna religiösa läran och dess spridning bland nationerna uteslutande på missionärers arbete, och Jesus var förebild genom att sända sina apostlar och lärjungar två och två för att, till de hem som öppnade sina dörrar för dem, föra de goda nyheterna om frälsning

som förkunnades av den efterlängtrade Messias, det vill säga det eviga evangeliet, fullkomligt i all sin sanning. Men mörka tider följde och förvrängde lärdomen i detta evangelium. Romersk katolicism presenterade synd endast i sin köttliga sexuella aspekt, och den rättfärdigade " **synd** " som vittnades mot den gudomliga sanningen som lärs ut i den Heliga Bibeln. Som ett resultat drog de otrogna missionärernas liv inte längre nytta av Guds beskydd. Och ofta dog dessa missionärer, efter att ha blivit dödade av dem de ville få att omvända till sin religion, för att de inte kunde omvända dem till den som Gud godkänner och välsignar. För ni måste inse hur smärtsamt förvrängningen av hans sanning uthärdas av den perfekta och absoluta sanningens Gud. Mellan honom och oss, hans skapelser, innebär en enorm skillnad att vi alla snubblar, mer eller mindre, på olika områden, men Gud snubblar aldrig, han förblir av naturen rättfärdig och fullkomlig i sanning, godhet och rättvisa. Och vi kan förstå detta genom att se hur det enkla faktum, för oss, att omedvetet förvränga sin frälsningsplan som profeterades av Horebs klippa, gav Mose hans förbud att komma in i Kanaans land. Han var tvungen att, enligt Guds order, för första gången " *slå* " på klippan så att den skulle ge vatten, men andra gången behövde han bara " *tala* " till klippan för att få dess vatten, och i den vrede som hans upproriska folk hade väckt i honom slog han på Horebs klippa en andra gång och förvrängde därmed omedvetet Guds frälsningsplan där Kristus Frälsaren skulle slås endast en gång för att frälsa sina älskade utvalda. I uppfyllandet av denna handling som Gud beordrade, dog Jesus Kristus år 30, på kvällen före den judiska påsken, onsdagen den 3 april, klockan 15.00. på sitt kors rest vid foten av berget Golgata, vars visuella utseende av en mänsklig skalle gör det till en plats för död och tortyr. Och när han var död, släppte hans sida, genomborrad av den romerska soldatens spjut, ut " *blod och vatten* ", vilket Johannes 19:34 bekräftar: " *Men en av soldaterna genomborrade hans sida med ett spjut, och genast kom det ut blod och vatten.* " Och Johannes tillägger efter detta: " *Han som såg det har vittnat, och hans vittnesbörd är sant; och han vet att han talar sanning, så att också ni kan tro ."* Johannes var faktiskt vid foten av korset när dessa saker fullbordades inför hans ögon. Och denna detalj om " *blodet och vattnet* " är av stor betydelse eftersom den bekräftar fullbordandet av den gudomliga frälsningsplanen och presenterar för oss " *blodet* " som utgjutits för att upprätta det "nya förbundet" och "det eviga livets vatten" som erbjuds av den fullkomliga "rättfärdigheten" hos det offrade offret. Således slagen " **en gång** " och korsfäst, " **klippan** " som heter Jesus Kristus, " **gav upp sitt vatten** " som ger evigt liv åt hans enda utvalda som han själv utvalde.

Mellan 1816 och 1844 förlitade sig adventisternas prövningar fortfarande på muntlig och skriftlig spridning av budskap som tillkännagav Jesu Kristi återkomst. Och även efter 1873 spreds sjundedagsadventisternas budskap över hela jorden, där det var möjligt, av utsända missionärer. I vår nuvarande tid gör den kollektiva delingen av "internet"-systemet att budskapen blir tillgängliga för alla med internetåtkomst, överallt på hela jorden där detta nätverk är installerat och används. Även i floden av användbar, värdelös, skadlig eller katastrofal information finns mina profetiska budskap också närvarande och görs tillgängliga för den store Skaparen Gud som kan använda dem som " *en källa av vatten och ljus* " som kan upplysa och svara på törsten efter förståelse hos hans utvalda folk

som är spridda över hela jorden. Denna metod för att sprida gudomligt ljus uppfyller perfekt det bibliska kriteriet som presenterar Gud i Kristus som "*den gode herden som söker sina förlorade får*". Och vem vet bättre än han var det är? Det är tur för oss, hans skapelser, att det var han som tog initiativet till detta sökande, annars skulle antalet utvalda, som redan är mycket litet, vara ännu mindre.

Den första existensfällan vilar därför på de ogynnsamma förhållandena vid vår födelse och **det skadliga inflytandet från vår mänskliga miljö**. Men andra fällor väntar och lurar oss under vår mänskliga evolution. När vi växer upp upptäcker och upplever människor många nya saker som bygger deras personlighet. Förändringen i det mänskliga livet som fördrivits från Edens lustgård var enorm. Låt oss jämföra dessa två typer av existens. Ursprungligen upptäckte Adam livet i Gud, först, sedan introducerade Gud honom till sin miljö gjord av underbara och eviga ting. Denna miljö är sekundär för honom och Gud ger honom aktiviteter vars enda syfte är att uppfylla hans liv. Men efter synden är allt omvänt. Gud är inte längre synlig, han gömmer sig, och människan upptäcker runt omkring sig en miljö som har blivit fientlig. Före synden, konsumerad för nöjes skull, måste hennes mat, därefter, erhållas genom det utmattande arbetet med att odla jorden. Hon upptäcker sedan att hennes liv är baserat på utnyttjandet av hennes fem sinnen, vilka alla kommer att bli fällor för hennes existens på en viss nivå av höjd. Men i det lidande hon upplever finner människan fortfarande en anledning att söka Gud, som förblir dold men aldrig är långt ifrån sina varelser och väntar på att de ska kalla på honom. Således, i all sin okunnighet om bibliska sanningar, var livet för de fattiga, jordens arbetare, bönderna, särskilt svårt. Ty deras mat berodde på klimatet, nyttiga och skadliga insekter och den odlade jordens kvalitet, och de satte instinktivt sitt hopp till Gud, som Angelus-målningen så underbart skildrar. Den föreställer ett par som knäböjer på marken vid den timme då Angelus-klockorna markerar slutet på deras svåra dag. Denna era har helt försvunnit. Idag använder jordens arbetare sin mekaniska traktor dag och natt om han anser det nödvändigt. Han lyssnar inte längre på de ringande klockorna som låter och irriterar honom, och hans tankar vänder sig inte längre till Gud och hans slöseri. Han har lärt sig att bara lita på sig själv och sin skarpsinne, och följa väderprognoserna som gjorts av tidens vetenskapsmän. Gud är inte längre av intresse för honom, eftersom vetenskapen, och dess kunskap, ger honom alla nödvändiga svar på hans behov. Evtigt liv är inte längre föremål för hans reflektion. Hans tankar är enbart riktade mot hans jordiska levnadsförhållanden som han ständigt önskar förbättra. Och även här föregriper vetenskapen och dess uppfinningar hans krav. Vi kan också förstå att den moderna människans situation, bonde eller stadsbo, aldrig har varit så separerad från den vänd sig till Skaparguden. Och Jesus hade profeterat om denna "*ändens tid*" vars kännetecken han kände till, och varnade sina utvalda med dessa ord i Matteus 24:24: "*Ty falska Kristusar och falska profeter skall uppstå. De skall göra stora **tecken och under** för att, om möjligt, bedra även de utvalda.*" Men även i denna vers talar Jesus bara om andliga religiösa "**tecken och under**", *eftersom den tekniska utvecklingen av "ändens tid"* inte profeterades av Gud. Ingen text anspelar på denna extraordinära användning av materia och mänsklig intelligens. Den första

som förvånas över dess alster är människan själv. Denna utveckling av teknologisk kunskap är progressiv och verkar vara utan gränser. Gud ger dock mänskligheten tecken som tillkännager dess slut och dess totala försvinnande på jorden. Men slutligen, i sina lögner, i 1 Mos 3:5, hade den onde "**ormen**" sagt till Eva en sanning som bekräftades i vår sista era: "**Men Gud vet att den dag ni äter av det skall era ögon öppnas, och ni skall bli som gudar och känna till gott och ont.**" De tekniska bedrifter som uppnåtts har verkligen lett till att människorna tar sig själva för gudar som inte längre behöver den sanne Guden. Men vad djävulen inte hade sagt till Eva är den betydelse som Gud ger verbet "att känna", vilket för honom betyder att "uppleva" ondskan konkret, det vill säga att förtära "**synden vars lön skulle vara döden**"; vilket bekräftas av Rom 6:23. Och i 1 Mos 2:17 hade Guds varning varit mycket tydlig och precis: "**men du skall inte äta av kunskapens träd om gott och ont, ty den dag du äter av det skall du dö.**" "Detta var därför den första fällan som människorna föll i, vilket gjorde dödliga, kollektivt, till man, kvinna och deras mänskliga ättlingar. Vad var orsaken till detta första fall? 1 Mos 3:6 berättar för oss: "Kvinnan såg att trädet var gott att äta av och ljuvligt för ögonen, och att det var ljuvligt att göra vis. Hon tog av dess frukt och åt. Hon gav också av det till sin man, som var med henne, och han åt." "**Gott att äta av, ljuvligt för ögonen och ljuvligt att göra vis**", det vill säga tillräckligt för att tillfredsställa två mänskliga sinnen, smak och syn, och öka ens intelligens, det vill säga tre ämnen som rör den "**girighet**" som Gud fördömer i det tionde av sina högsta tio budord, enligt 2 Mos 20:17: "**Du skall inte ha begär till din nästas hus. Du skall inte ha begär till din nästas hustru, inte heller till hans tjänare eller hans tjänarinna, inte heller till hans oxe eller hans åsna, inte heller till något som tillhör din nästa.**"

Men jag noterar redan, i den form Eva behåller av minnet hon har av Guds förbud, en sorts försvagning som uttrycker hennes tvivel, ty hon säger till ormen: "**Men frukten på trädet som står mitt i trädgården har Gud sagt: Du skall inte äta av det och inte röra vid det, för då skall du dö.**" Medan Gud egentligen sa: "**Men av trädet med kunskap om gott och ont skall du inte äta, ty den dag du äter av det skall du dö.**" Uttrycket "**för att du inte skall dö**" försvagar säkerheten i Guds befallning "**du skall dö.**" Redan innan hon konsumerade den förbjudna frukten föll Eva i sin egen naturs fälla och den personliga uppfattning hon hade format om det befallning som Gud hade gett. Och detta är ett fel som alla icke-troende människor begår efter henne, som underskattar värdet av de ord som Gud talat eller inspirerat. Den ytliga människan, man eller kvinna, tillämpar sina egna normer, beteenden och reaktioner på Gud. Eftersom han själv är instabil i sina beslut, tar han sin natur som en modell som han kan tillämpa på sin nästa, och så länge denna nästa är människa, misstar han sig inte eller har liten chans att misstas. Men när denna nästa är Gud, händer saker annorlunda eftersom Gud inte förändras, inte varierar och inte upplever någon beteendestabilitet. Den otrogna människan bedrar sig sedan genom sina egna personliga övertygelser. Från barndomen, när barnet lyssnar på sagor som berättas för honom av sina dåraktiga föräldrar, lär sig lögnen baserad på sökandet efter det underbara, det fantastiska, vilket får en att drömma. Men medan hans sinne är byggt på oförverkliga drömmar, anpassar hans liv sig till den lögn som dödar tron på den sanning som

föreslagits och presenterats av Gud. Helst bör ett barn bara höra talas om det som är sant, demonstrerat och bevisat. Men detta ideal har blivit omöjligt att uppnå på grund av synd och djävulens herravälde, som agerar och inspirerar med sina demoner de mänskliga andar som Gud förbannat. Sann tro skiljer sig således från falsk tro genom förmågan att ta de ord som Gud talar bokstavligt, eftersom valet av hans ord och verb är beräknat, vägt och mätt. Att fela i detta avseende leder den mänskliga själen till evig död. Och den "**andra döden**" kommer att drabba alla icke-troende som har bedragit sig själva och dömt sig själva att genomgå detta slutliga straff, efter att ha gjort anspråk på att tillhöra Gud i Jesus Kristus, utan att svara på hans gudomliga krav på helighet.

Vart och ett av våra fem sinnen kan, om de missbrukas, vara en orsak till förlust av frälsning. Låt oss börja med hörseln, som kan skilja den mänskliga själen från Gud för alltid och i detta föregår den syn-, smak- och aptitsinnena, vilket Evas konkreta erfarenhet vittnar om.

Den första fällan som gillrats för Eva är baserad på hennes hörsel. För dramat som kommer att drabba henne börjar med samtalet där djävulen, genom ormen, engagerar henne. Faran uppstår i förslaget som kommer från den andre, från hennes tillfälliga motsvarighet. Fram till detta ögonblick har Eva hållit sig till Guds förbud och påverkas inte av det. Men ormen talar till henne och framkallar logiskt hennes förvåning eftersom inget annat djur skapat av Gud har förmågan att tala som en människa. Hon har inte varit förberedd på att möta denna hörsel- och synupplevelse och kan inte förstå att ormen, detta djur av Guds jordiska skapelse, kan användas och manipuleras av djävulen, den upproriska ängeln, den himmelska demonen. De lugnande orden som ormen talar lugnar Eva. Dessutom äter den den förbjudna frukten och är inte död, så dess förklaringar verkar resonerade och rimliga. Det är detsamma, år 2023 och alltid, i religiösa eller sekulära mänskliga utbyten. I vår uppskattning av ett diskuterat ämne aktiveras våra fem sinnen och bestämmer vår bedömning. Motståndaren verkar uppriktigt och hans argument ganska övertygande; Detta gäller i ännu högre grad om hans åsikt går i samma riktning som vår. Och om så är fallet blir sinnenas vittnesmål, som motsäger denna åsikt, maktlösa och oförmögna att övertyga oss och hindra oss från att falla i den fälla som gillats. För i en sådan situation ligger faran inte bara utanför oss själva i vår motståndare, utan inuti oss och i vår önskan att gynna vårt personliga val. Och mot oss själva kan vi ingenting göra, eftersom vi blir vår egen motståndare och fiende. Det är detta som gör den mentala och moraliska mänskliga kampen så svår; att motsätta sig den andre är ingenting jämfört med den kamp vi måste utkämpa mot oss själva. Eva kunde ha motstått ormen, men hon kunde inte motstå sin egen lust, som verkade på nivån av hennes fem mänskliga sinnen. Och efter henne blev hennes erfarenhet vår, individuellt, från Adam till den sista mannen eller kvinnan som föddes på jorden. Vårt öra fångar inte bara upp förföriska och bedrägliga ord; det är också känsligt för musikaliska ljud. Och även på detta område blir passionerad överdrift avgudadyrkan och orsaken till evig förtappelse. Människor lyssnar passionerat på musiken av de stora klassiska kompositörerna, jazzen som kom senare, rock 'n' roll som följde den, och numera rap, som jag inte alls uppskattar på grund av dess allmänna aspekt, eftersom musiken inte verkar vara något annat än en förevändning för att

rytmiskt kräka ut floder av ord som uttrycker hatet mot det vita västerländska samhället. Denna rebelliska stil dök upp i den svarta gemenskapen, i det rasistiska vita Amerika. Ett gammalt, tydligen bortglömt talesätt sa: "musik lugnar det vilda odjuret"; detta är uppenbarligen inte fallet med rap. Klassisk musik har varit lika mycket orsaken till dess dyrkares förtappelse som den senare tidens rap. Även här anordnade kung Frans I:s katolska sällskap baler och festivaler där musik och opera spelade en viktig roll mellan några få massakrer på upproriska protestanter. Musik fungerade som en förevändning för att ge ett civiliserat utseende åt ett vildsint och mordiskt samhälle, och även här, år 2023, har ingenting förändrats. I närvaro av presidenten, kungen, prefekten, borgmästaren, kardinalen eller den lokala biskopen samlar konserter, baler och festligheter de vackra människorna för att festa och glädjas åt sin rikedom och sina privilegier.

Låt oss nu vända oss till synsinnet. Redan innan Eva upptäcker fruktens smak ser hon den, betraktar den, beundrar den och åtrår den. Hon kallar den "*behaglig att se*". Hur många "*behagliga att se*" saker förför mänskliga ögon år 2023, underkuvar dem och förstör dem? Mängder som berör alla tänkbara områden och förslavar människor som vunnits över av en passion för dessa ämnen. Vissa kommer att samla på olika slags föremål och ägna sin existens åt att äga allt fler av dem. Deras liv är begränsat till det. De värderar sig själva i sina egna ögon endast genom framgången med denna ägo, som i sanning förblir verkligt värdelös och skadlig. Jag kan inte räkna upp de typer av föremål som leder till girighetens avgudadyrkan, så många och mångsidiga är de. För i själva verket kan vad som helst bli en orsak till förtappelse genom sitt överdrivna inflytande på den mänskliga naturen. Passionen för bilar, motorcyklar, flygplan, båtar, målningar av kända eller inte så kända konstnärer, och vilket visuellt objekt som helst blir i överdriven grad en orsak till förtappelse. Och i sitt språk uttrycker människan själv sin andliga situation, när hon säger "Jag älskar det här, jag älskar det där" eller "Jag brinner för det här eller det där", eftersom endast Gud förtjänar tillbedjan och vår passion, eftersom han är Skaparen av allt och allt liv. Så var uppmärksam på de uttryck som människor använder, eftersom de avslöjar sin sanna natur.

Låt oss fortsätta med smaksinnet, aptiten och luktsinnet som deltar i uppskattningen av smak. Bibeln ger som exempel i detta ämne Fil 3:19 där Paulus förklarar om den kristna sanningens fiender: "*Deras slut är förtappelse; deras gud är deras buk*, de berömmar sig av det som gör dem skamliga, de tänker bara på jordiska ting." År 2023 är detta fortfarande fallet; ingenting har förändrats, förutom föremålen för begär. I Titus 1:12 säger Paulus återigen till Titus om kretensarna: "*En av dem, deras egen profet, sade: Kretensarna är alltid lögnare, onda bestar, lata magar*." Smakens njutning kan verkligen invadera människan till den grad att den definitivt skiljer henne från Gud. Bordskonsten, så värderad och uppskattad i våra civiliserade samhällen, gör stora kockar till avgudar som bara lever för sin yrkesverksamhet. De lever och dör utan hopp om evigt liv och går således genom livet, som det mest vidriga, vanligaste djuret. Vin och mat lukts genom näsan innan de avger sin smak genom kontakt med smaklökarna på tungan och gommen. Specialister utbildas när känsligheten hos dessa tre sinnen är högt utvecklad. De har då förmågan att identifiera namnet och året på det smakade

vinet, och på denna nivå av passion och investering av existens finns det inte längre plats för Herren, de utvaldas frälsare. De lever bara för att utnyttja sin extraordinära gåva. De blir därmed sin egen avgud och har inget behov av Gud.

Men de fall som hittills nämnts är inte uttömmande, eftersom avgudadyrkan drabbar män och kvinnor inom alla områden och nivåer av det mänskliga samhället. Var och en av oss kan fokusera vår uppmärksamhet, våra tankar och vår passion på ett ämne som blir en orsak till avgudadyrkan, eftersom det absorberar och mobiliserar allt mänskligt tänkande och inte lämnar något utrymme för det andliga ämne som påminner om den mänskliga själens sanna prioriteringar och behov.

Vanan att konfrontera döden har för människan förstört dess anklagelsebudskap om synd. Döden accepteras som en normalitet som förmedlats i mänskligheten, och det gudomliga erbjudandet om evigt liv är intressant endast för dem som vill tro på det. Acceptans och resignation utgör därför två existensfällor för hela mänskligheten. Ty dessa saker uppmuntrar till att hålla fast vid traditionens anda att de utvalda måste ifrågasätta och avsäga sig att följa, för att följa Jesus Kristus på hans frälsningsväg, var de än är och finns, över hela jorden.

Jag vänder mig nu till den religiösa förförelsens fälla och tar som stöd detta bibliska citat från Matt. 7:15: "**Akta er för falska profeter som kommer till er i fårakläder, men innerst inne är de glupande vargar .**" Denna varning från Jesus belyser innebörden av de fakta som uppnåts under hela den kristna eran, som huvudsakligen präglades av det intoleranta romersk-katolska påvestyret, mellan 538 och 1798, men också efter det, sedan 1843, av den universella utvecklingen av de olika formerna av protestantism. De "**glupande vargarna**" är inte längre bara katolska, eftersom de också, sedan 1843, är av protestantisk lydnad, och framåt i tiden, sedan 1994, är de också av adventistisk lydnad. Det är denna vers i Matt. 7:15, vilket leder Gud till att med uttrycket "**falsk profet**" i sin apokalyps beteckna den protestantiska religion som sedan 1843 har förblivit trogen söndagsvilan som införts sedan 321 av det kejserliga Rom och sedan 538 av det katolska påvliga Rom.

Så vad är hemligheten bakom effektiviteten hos dessa "**falska profeter som lär ut lögn**" enligt Jesaja 9:14: "(*Den äldste och makthavaren är huvudet, och profeten som lär ut lögn är svansen .*)" Denna placering av denna vers inom parentes ger den intrycket av en mycket viktig nyckeluppenbarelse som Gud kommer att använda i sin apokalyps, subtilt, för att uppenbara för sina utvalda ensamma anklagelserna mot dessa "**falska profeter som lär ut lögn**"? **verkligen lögnen religiös .**" Bedrägeriet börjar med de falska påståendena från det påvliga katolska Rom, men efter att dekretet i Dan. 8:14 trädde i kraft blev lögnen också ett tecken på protestantisk religiös aktivitet. Och denna gudomliga anklagelse gör dessa "**falska profeter**" till sanna tjänare åt djävulen som är "**lögnens fader**" enligt Johannes 8:44: "*Ni har djävulen till fader, och vad er fader begärar vill ni göra. Han var en mördare från begynnelsen och förblir inte i sanningen, eftersom sanning inte finns i honom. När han talar lögn, talar han av sitt eget, ty han är en lögnare och lögnens fader .*"

Vad består dessa katolska och protestantiska lögner av? De går ut på att få sina förförda och bedragna offer att tro att de kommer att kunna inträda i det eviga liv som Jesus Kristus erbjuder, när så inte kommer att vara fallet. Detta beror på att deras förberedelse för det himmelska livets normer inte kommer att ha genomförts. Som ett resultat kommer nådens dörr att stängas och inträde i himlen kommer att nekas dem. Behovet av särskild förberedelse bekräftas i denna vers från Upp. 19:7-8: " ***Låt oss glädjas och jubla och ge honom äran, ty Lammets bröllop har kommit, och hans hustru har gjort sig redo***, och åt henne gavs det att klä sig i fint linne, rent och vitt. ***Ty det fina linne är de heligas rättfärdighet*** . De heligas rättfärdighet är inte längre bara Kristi personliga rättfärdighet, som har tillräknats dem genom gudomlig nåd. Denna rättfärdighet utövas av de sanna utvalda, vars syndiga natur har förändrats och ersatts av utövandet av fullkomlig lydnad mot den gudomliga viljan; vilket är resultatet av deras autentiska gudomliga helgelse. Konkret har de under hela sin existens avstått från att synda mot Gud, och de har helt underkastat sig hans gudomliga vilja och respekterat hans förordningar och bud. Och det är detta krav från Gud som existensens fällor vill ha och kan frustrera och göra otillfredsställda. Inför existensens många fällor räddar de utvalda sina själar genom att överge sig den smala vägen av lydnad mot Guds sanning, uppenbarad och uppfylld i Jesus Kristus.

Ännu en existensfälla hotade mänskligheten kollektivt. Det är kärleken till frihet. För den frihet som Gud gett alla sina skapelser skapar fler problem än den löser. I ett land som Frankrike, där ledarna vill ge varje individ så mycket frihet som möjligt, uppstår så småningom ett problem. I denna frihets namn samexisterar oförenliga individuella val i samma land. Och i den situation Frankrike har befunnit sig i sedan koloniseringens slut har islams etablering i landet resulterat i sporadiska uppror av muslimska ungdomar som inte kan integreras i den västerländska sekulära modellen med en kristen bas. Ovilliga att allvarligt undertrycka förnyade upprorshandlingar blundar ledarna och uthärdar fakta utan att kunna lösa dem av rädsla för att provocera fram en mycket farligare massreaktion. Situationen försämrar således mer och mer år efter år. Och för ett republikanskt folk är det inte lätt att inse att deras hopp om ett fredligt liv bara var en utopisk hägring. Faktum är att det är tydligt att total frihet för alla kommer att förbli en ouppnåelig myt. Och priset att betala för denna upptäckt kommer att bli fruktansvärt; Det är därför Gud har fastställt straffets timme för " ***ändens tid*** " som kommer att sätta stopp för " ***nationernas tid*** " i den fria och oberoende västvärlden.

Frankrike lider på senare tid av konsekvenserna av sin sekulära natur. Som ett resultat har landet aldrig insett faran som religionen utgör. Landet trodde att dess republikanska värderingar hade löst problemet, och delvis för dess naturliga medborgare var tillvägagångssättet framgångsrikt. Men sedan 1962 har slutet på koloniseringen av algerisk mark lett till att dess "harki"-kollaboratörer har tagits emot och därmed inlett etableringen av islam på fransk mark. Med denna ständigt pågående invandring har antalet muslimer äntligen nått en kritisk nivå. För den öppna fientligheten hos utländska och lokala islamistiska grupper ökar hatet mellan vita franska ursprungspersoner och de välkomna muslimerna. Sekularismen kommer därför också att ha varit en fälla för detta land, liksom den

kommer att vara för alla länder av kristet ursprung med en hög muslimsk invandring.

Det är i dess religiösa tillämpning som falska sken får sina allvarligaste konsekvenser. Och här finner vi synens svaghet i dess religiösa tillämpning. Gud, i alla sina uppenbarelser formulerade i klart språk eller i kodad bildspråk, ger enorm vikt åt detta bedrägeri som är baserat på sakernas yttre. Och vi måste inse att han är den enda som kan se det inre av en själ eller en religiös organisation. För alla människor har, enbart genom sin syn, en oöverstiglig barriär, en mur som begränsar deras analys av saker. Ord, leenden, goda gärningar och goda välgörenhetsgärningar kan maskera helt mörka tankar. Och bara i Gud finner vi denna förmåga att se livet i hela dess dolda eller synliga dimension, för hans himmelska varelser och ännu mer, i ögonen på hans jordiska mänskliga varelser. Det är då vi med rätta kan uppskatta på högsta nivå det faktum att vi drar nytta av hans profetiska uppenbarelse. För han avslöjar alla falska religioner som förför och bedrar sina medlemmar, deras anhängare, men också resten av mänskligheten som respekterar dem och ignorerar det ansvar de bär angående de gudomliga förbannelser som drabbar hela jordens invånare.

I Lukas 11:39-40 fördömde Jesus fariséernas hyckleri på sin tid och sade: "*Men Herren sade till honom: 'Ni fariséer, ni rengör utsidan av bägaren och fatet, men inuti är ni fulla av utpressning och ondska . Ni dårar! Har inte han som skapade utsidan också skapat insidan? '*" Inför denna logik kan människan bara tåga, och de som Gud utmanar med denna reflektion kan bara känna sig mycket obekväma och uppleva en känsla av nakenhet och genomskinlighet, minst sagt pinsam. Genom att skriva namnen på de synder som begåtts av dem som kommer inför honom för att anklaga den äktenskapsbryterska kvinnan för att pröva honom, vittnade Jesus återigen om sin gudomlighet och sin förmåga att läsa in i deras livs hemligheter. Och återigen, förvirrade och skamsna, drog de sig alla tillbaka i tystnad. Det är därför Jesus i sina profetiska uppenbarelser använder symboler som i bilden konstruerar robotporträttet av den enhet som är föremål för gudomlig dom. Och detta robotporträtt avslöjar den dolda aspekten som den normala människan ignorerar eller kan ignorera. Precis som för det judiska folket gav det religiösa prästerskapet sig ett överdådigt utseende, iklädda vackra kläder och prestigefyllda men bedrägliga ornament, har det påvliga religiösa systemet inom romersk katolicism under den kristna eran länge lurat, och bedrar fortfarande, ytliga eller sekulära människor. TV-apparater misslyckas inte med att sända de stora och pompösa ceremonier som organiseras av denna romersk katolicism. Och liksom på judarnas tid klär sig prelaterna, kardinalerna och biskoparna i scharlakansröda och purpurröd kläder som sammantaget ger tittaren en härlig bild som förför och imponerar på folkmassorna. Den falska hedniska religionen har alltid förfört sina anhängare genom sina artificiella förföriska aspekter. Gud använder termen "**listig**" för att beskriva den påvliga regimen i Rom i Dan. 8:23: "*Och vid slutet av deras välde, när syndarna är förtärda, skall en kung uppstå, fräck och listig .*" I denna vers överlämnar Gud två budskap till sina utvalda. Det första gäller hans personliga bedömning av den påvliga regimen, som han anser vara "**fräck**". Det andra riktar sig särskilt till oss, eftersom Gud varnar oss för dess yttre utseende, som han kallar "**slug**". Genom att upptäcka

vad den påvliga katolicismen har gjort med texten i Guds tio budord, identifierar vi dess "**fräcka**" och "**arroganta**" karaktär, enligt Dan. 7:8. Vad som är "**slug**" har ingen fast konsistens, och Gud hjälper oss att förstå hur den påvliga regimen är "**slug**". Detta genom att specificera i Dan. 8:24-25: "*Hans makt skall öka, men inte genom hans egen kraft. Han skall orsaka otrolig förödelse, han skall lyckas i sina förehavanden, han skall förgöra de mäktiga och de heligas folk.*" **På grund av hans framgång och framgången i sina listiga angrepp kommer han att ha arrogans i sitt hjärta**, han kommer att förgöra många som levde i fred, och han kommer att resa sig mot furstarnas Furste; men han kommer att krossas, utan ansträngning av någon hand. "All hans "**framgång**" baserades endast på "**framgången i hans listiga angrepp**". Denna term "**listiga angrepp**" kopplar hans handling till förförelsen av den djävulska "**ormen**" i Första Moseboken 3, vilket Dan. 11:39 antyder och säger: "**Det är med den främmande guden som han ska verka mot de befästa platserna**; och han ska fylla med ära dem som känner igen honom, han ska låta dem härska över många, han ska utdela land till dem som belöning." "Denna "**främmande gud**" kan på olika sätt och sätt identifieras med djävulen som uppenbarades för romarna genom judarnas religiösa lära, men också som en anspelning på Kristi namn som Rom tillskansar sig genom att anta ett kristet religiöst utseende. Upp. 13:3 bekräftar denna koppling till djävulen och säger: "*Odjuret som jag såg var likt en leopard, och dess fötter var som en björns fötter och dess gap som ett lejons gap. Och draken gav det sin makt och sin tron och stor makt.*" För att förstå budskapet i denna vers måste vi beakta kopplingen som identifierar "**draken**" med "**djävulen**" i Upp. 12:9: "*Och den store draken kastades ner, den gamle ormen som kallas Djävul och Satan, han som bedrar hela världen. Han kastades ner till jorden, och hans änglar kastades ner med honom.*" "På jorden kallas den kejsrerliga regim han härskar över också, i Upp. 12:3, för "**den store röda draken**": "*Och ett annat tecken visade sig i himlen: och se, en stor röd drake, med sju huvuden och tio horn, och på sina huvuden sju kronor.*" Det följer av dessa budskap att Gud i Upp. 13:3 uppenbarar och profeterar om Romarrikets och den påvliga regim som efterträder det under samma djävulens auktoritet: "**Romarrikets drake ger sin tron och sin auktoritet** till den påvliga regimen, där Rom återtar sin tidigare kejsrerliga makt.

För att denna "**list**" skulle lyckas och fullborda Guds plan, övertygade djävulen frankernas första kung, vid namn Clovis, att konvertera till kristendomen, som redan var romersk, genom att bli döpt år 496 av Roms biskop vid den tiden, som ännu inte bar titeln "påve". Men vid den tiden hade Rom redan drabbats av Guds förbannelse sedan år 313. Och sedan den 7 mars 321 hade resten av den sjunde dagens sabbat övergivits och ersatts av resten av den första dagen, som vid den tiden var tillägnad dyrkan av den hedniska astralguden, den gudomliga solen, som dyrkades och tjänades under titeln "Vördade obesegrade solen". Detta dop av frankernas kung gav den romerska kyrkan ett prestige som andra konverterade kungar bara skulle förstärka med tiden. Så etablerade Gud i Italien den religiösa regim som, enligt sitt kristna anspråk, utgör den största bedrägliga fällan som är avsedd att fångsla och tillfångata ytliga troende. För **den romerska "konstfällan"** kan bara lura ytliga troende. Och det som kännetecknar

dess ytliga människor är det förakt eller den likgiltighet de visar gentemot Bibeln och dess gudomliga uppenbarelser. Jag påminner er om att den katolska kyrkan under lång tid förbjöd sina medlemmar att läsa Bibeln, och på 1700-^{talet}, fortfarande stödd av den mäktiga monarkin, lät den döda eller döma människor som ertappats med en Bibel till galejer. Det är därför Gud i Upp. 11:3 fördömer förföljelsen av Bibeln, hans skrivna ord: " Jag skall ge **mina två vittnen** makt , och de skall profetera i ett tusen tvåhundrasextio dagar, klädda i säcktyg. " 1260 dagar/år, det vill säga från 538 till 1798. Vers 7 profeterar om förföljelsen av Bibeln från de ateistiska revolutionärerna i det republikanska Frankrike under "terrorn" åren 1793-1794. De tände eldar och brände offentligt alla religiösa verk, med Bibeln i främsta ledet: " **När de har avslutat sitt vittnesbörd** , skall odjuret som stiger upp ur avgrunden föra krig mot dem, besegra dem och döda dem . " Denna detalj, understruken med fetstil, avslöjar att det uppdrag som gavs till den Heliga Bibeln " **fullbordades** " med tillkomsten av den franska republikanska regimen. Sedan 1500-^{talet} har Gud låtit människor följa hans sanning genom att upptäcka den i hans heliga Bibel mångfaldigad av tryckta bokstäver; budskapet levereras och intelligenta människor, hans utvalda, behöver därför bara komma ihåg läxan. Och denna läxa måste tillämpas för att inte falla under adventisternas trosprov som genomfördes successivt 1843, 1844, 1994 och 2030. För fram till den härliga Kristi återkomst måste de utvalda utväljas av Gud genom att visa att läxan som gavs på 1500-^{talet} har behållits och implementerats. Det är sannerligen fortfarande den Heliga Bibeln som prövar dem som är kallade i Kristus, genom att pröva deras intresse för dess uppenbarelser som profeterats i de två förbundens böcker. Så att den sanna tron ända till slutet enbart bygger på det intresse som ges till hela den bibliska uppenbarelsen.

Det säger sig självt att när det förföriska ämnet är nära den gudomliga sanningen, är den religiösa fällan ännu mer formidabel och svår att identifiera. För många protestantiska troende var det lätt att fördöma den gamla katolska kyrkan, men eftersom den inte längre kan förfölja någon har den blivit acceptabel för dem och ännu bättre, värdig att ingå en allians med den. Dessa människor föll i fällan av sin okunnighet om de saker som Gud förebrådde den för. De mindes bara dess förföljelser av människor, men underskattade de synder som begicks mot Gud själv, personligen. Det är därför de, arvtagare till samma fel, förlänger dem genom att reproducera dem.

I Uppenbarelseboken 9 är teman som hörs i " **den 5:e^{och} 6:e trumpeten** " , i jämförelsestil, modeller för genren. I varje vers finner vi, förnyat, den jämförande termen " **liknande** " , **vilket bekräftar det** ^{symboliska} värdet av den presenterade bilden. Och bland dessa många jämförelser levererar vers 8 ett särskilt viktigt budskap om det bedrägliga " **yttre** " utseendet hos de protestantiska kyrkor som fallit sedan 1843: " **De hade hår som kvinnohår , och deras tänder var som lejonätänder .** " Nyckeln till att tolka denna vers ligger i den roll som aposteln Paulus ger " **kvinnohår** " i 1 Kor. 11:15: "... men det är en ära för en kvinna att ha hår, eftersom hennes hår är givet åt henne som ett hölje "; " **ett hölje** " därför en bedräglig mask. Sedan säger Anden återigen i 1 Petrus 3:3-4: " **Inte den yttre prydnaden att fläta håret** eller klä sig med guld eller ta på sig kläder, utan den inre och dolda prydnaden i hjärtat, i den odödliga klädseln av en mild och stilla

ande, som är mycket värdefull inför Gud. " De kyrkor som Anden beskriver för oss har ett " **ytre utseende** " av kyrkor, men inuti deras medlemmars, deras efterföljares, sinnen ser Gud bara grymma och våldsamma tankar avbildade av deras " **lejontänder** ". Och i det slutliga trons prov kommer denna dolda natur att uppenbaras genom att de antar dödspåbudet som kommer att kungöras mot de sista adventisterna som förblev iakttagare av lördagsvilan, den " **sjunde dagen** ", " **helgade** " av Gud sedan begynnelsen av hans skapelse av jorden och himlarna, enligt 1 Mos 2:2-3. I detta kapitel 9 av Uppenbarelsesboken mångfaldigar Gud sina bildliga jämförelser för att avslöja de paradoxer han noterar mellan den synliga yttre aspekten och den verkligt osynliga, maskerade inre aspekten hos de protestantiska anhängarna. I dessa bilder uppenbarar han för oss den personliga bedömning han fäller över protestantiska kyrkor som påstår sig vara en del av hans frälsning, i fullständig okunnighet om det faktum att han övergav dem och överlämnade dem till djävulen, sedan året 1843 som fastställdes genom ikraftträdandet av hans dekret i Dan. 8:14. Guds dom är permanent och börjar 1843, när han fördömer den protestantiska tron för dess stöd för den romerska söndagen, och för dess föraktfulla vittnesbörd om adventistbudskapen från 1843 och 1844. Hans dom riktar sig sedan, 1994, mot den officiella adventismen, som han " **spyr ut** " av samma skäl som ledde honom att förkasta protestantismen, som adventismen officiellt anslöt sig till 1995. Observera att dess utövande av sabbaten förlorar sitt helgande värde på grund av demonstrationen av dess brist på kärlek till den profetiska sanning som uppenbaras av Guds Ande i denna era. Således har budskapet om den " ^{femte} **trumpeten** " som ämne beskrivningen och omgrupperingen av protestantismens " **falska profeter** ", som inte är fullständiga, förrän 1994, när de fallna adventisterna ansluter sig till dem i Guds förbannelse.

I lagen med sina tio budord satte Gud först de fyra budorden som direkt berör honom, de sista sex om människors plikter gentemot människorna. Han ville således presentera sin lag i enlighet med uppdelningen av sina två budord som Jesus erinrade om i Matt. 22:36 till 40: " *Mästare, vilket är det största budet i lagen? Jesus svarade honom: Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd. Detta är det första och största budet.* " Jesus lär ut med dessa ord den prioritet som människan måste ge detta bud. Han tillägger sedan: " *Och det andra är likt det: Du skall älska din nästa som dig själv. På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna.* " För den falska kristna tron är det att stänga himmelens dörr för sig själv att sätta det andra före det första av dessa Jesu Kristi bud. Ty endast de som respekterar de prioriteringar som Gud angett i Jesus Kristus kommer att komma in.

I samma anda har den institutionella "sjundedagsadventismen" erkänts och bekräftats av Jesus Kristus sedan 1873 fram till 1994 då han " **kräktes ut** " den, det vill säga förnekade den, avfärdade den, förkastade den. Sedan 1844 har adventismens lära byggts på falska profetiska tolkningar, men för Gud hade dess felaktigheter liten betydelse vid den tiden i dess historia. Adventistpionjärerna välsignades och utvaldes av Gud, inte på grund av deras förståelse av den profeterade sanningen, utan på grund av det glädjevittnesbörd som tillkännagivandet av Jesu Kristi återkomst framkallade i hela deras liv. Och det är detta kriterium ensamt som gjorde dem " **helgade** " av Gud. Som ett tecken på

denna " **helgande** " som bekräftar hans **godkännande** , lät Gud dem upptäcka och utöva hans sabbatsvila på den sanna sjunde dagen: lördagen. Och där var det, "sjundedagsadventistkyrkan" stod på sin språngbräda. Och 1873 antog dess uppdrag en universell karaktär. Profetiska tolkningar innehöll många fel, men det var först 1980 som Gud krävde att falskheterna i sjundedagsadventisternas lära skulle försvinna. Han kallade mig sedan att utföra denna uppgift. Och besjälad av en genuin tro sedan min födsel hade jag aldrig velat bli döpt, eftersom jag inte kunde tro att Gud kunde ha accepterat lidande i Jesus Kristus för att uppnå ett så dåligt resultat. För jag såg liten skillnad mellan så kallade döpta kristna och andra icke-troende eller otrogna människor. Upptäckten av att sabbatens utövande försvann, ett ämne som ifrågasatte mig, var nyckeln till alla förklaringar av de frågor som fram till dess hade förblivit obesvarade. Således var tillfredsställelsen som gavs till mina frågor drivkraften bakom mitt beslut att bli döpt i sjundedagsadventistkyrkan. Kärleken till sanningen som alltid har besjälade mig ledde mig sedan till att genomföra detaljerade studier av profetierna i Uppenbarelseboken och Daniels bok, eftersom det märkligt nog är i denna ordning som saker och ting gjordes. Genom att dechiffrera Uppenbarelsebokens budskap, ledd av Anden, kunde jag uppdatera dess tolkning och ifrågasätta de som daterades från pionjärernas tid, för vilka 1844 hade representerat datumet för världens undergång. År 1980 var denna ärvda tolkning tvungen att ses över och korrigeras. Med hänsyn till den avgörande uppdelningen av adventistdekretet i Daniel 8:14 förstod jag hur Gud hade byggt strukturen för sin apokalyps på den förändring som han medförde och krävde från och med det datumet 1844. Kravet på att ifrågasätta det profetiska arvet från den officiella adventismen framgår tydligt i den beskrivning som Jesus ger av denna adventism från åren 1980 till 1994. Han säger i Upp. 3:17-18: " **Du säger ju: 'Jag är rik och har överflöd och behöver ingenting,' och du vet inte att du är eländig och ömklig och fattig och blind och naken, Jag råder dig att köpa av mig guld, luttrat i eld, så att du blir rik, och vita kläder, så att du kan klä dig och din nakenhets skam inte ska synas, och smörj dina ögon med ögonsalva, så att du kan se** . I vers 17 presenterar Jesus sin dom över adventismen år 1991, året då mitt budskap om Jesu återkomst år 1994 ledde till att jag ströks från kyrkoboken; detta återspeglas tydligt i uttrycket " **jag behöver ingenting** " , vilket uttrycker ett officiellt förkastande av hans profetiska ljus. I denna vers ifrågasätter Jesus det värde som denna adventism ger sitt andliga arv; vilket rättfärdigar behovet av att ifrågasätta det. Men ordet som dödar finns i detta mycket korta lilla ord, han säger att det är " **naket** " , det vill säga, inte täckt av hans " **eviga rättvisa** " , därför värdigt " **den andra döden** " som tillkännages av den " **tredje ängeln** " i Upp. 14:9. Vi läser faktiskt i 2 Kor. 5:2-3: " **Därför suckar vi i detta tält och längtar efter att iklä oss vår himmelska boning, om vi nu befinns klädda och inte nakna** ." Hotet som gällde hans katolska och protestantiska fiender, gällde honom i sin tur, från 1991, just datumet för min avregistrering, och bortser från att protestanterna har blivit hans fiender sedan 1843. Och som bekräftelse på denna gudomliga förbannelse gick han officiellt in i den protestantiska alliansen 1995. I vers 18 räknar Jesus upp allt som denna officiella adventism saknar för att välsignas av honom: " **guld som prövas i eld** " eller den sanna " **tron** " enligt 1 Petrusbrevet 1:7: " **så att prövningen av er tro,**

som är mer värdefull än guld som förgås (fastän det provas i eld), må leda till lovprisning, härlighet och ära vid Jesu Kristi uppenbarelse "; Jesus specificerar vidare, " **så att ni kan bli rika** ": den sanna " **tron** " som demonstreras utgör den sanna andliga " **rikedomen** ". Men för att bli autenticerad och erkänd av Jesus måste den tro som människan gör anspråk på provas av honom. Bara segern i prövningen avgör skillnaden mellan de kallade utvalda och de kallade fallna. Och i detta ämne sa Jesus rätt i Matt. 22:14: " **ty många är kallade men få är utvalda** "; majoritetens misslyckande i prövningen, alltför ytligt, rättfärdigar hans ord. Jesus sa också: " **och vita kläder** , så att du kan klä dig och skammen över din nakenhet inte ska uppenbaras ". Dessa " **vita kläder** " bars " **värdigt** " av adventistpionjärerna i Upp. 3:4: " **Men du har några få män i Sardes som inte har befläckt sina kläder; de skall vandra med mig i vita kläder, eftersom de är värdiga det .** " och dessa " **vita kläder** " är det symboliska tecknet på trons seger, " **Den som segrar skall bli klädd i vita kläder ; jag skall inte utplåna hans namn ur livets bok, och jag skall bekänna hans namn inför min Fader och inför hans änglar.** " Det är Jesus som bedömer trons värde och han påminner oss om att sann tro allena ger rätten till den " **vita klädnaden** " av hans " **eviga rättfärdighet** " som han erbjuder sina sanna utvalda. Jesus säger också till honom: " **och ögonsalva att smörja dina ögon med, så att du kan se .** " Officiell adventism är erkänd för sitt profetiska uppdrag, till stor del stödd i början av de syner som Herrens budbärare, fru Ellen G. White, mottog. Nu säger Jesus om denna adventism från år 1991 att den är " **blind** " och måste ta hand om sin syn. Så den officiella adventismen befinner sig i den sorgliga situation som Jesus beskriver i Matt. 15:14: " **Låt dem vara! De är blinda ledare för blinda . Om en blind leder en blind , faller båda i en grop.** " Men vem kan ge honom **den "ögonsalva"** som ger denna vård? Jesus själv och ingen annan. Och han erbjuder den till oss i sin profetiska uppenbarelse, sin apokalyps. Men han kan inte påtvinga honom sitt botemedel, han kan bara ge honom råd. För lösningen på adventismens problem ligger i hans eget beslut och Jesus vet att det rätta beslutet inte kommer att fattas. Han säger oss detta i sin bekräftelse i vers 16: " **Eftersom du är ljum och varken kall eller varm, skall jag spy ut dig ur min mun .** " Den profetiska varningen är därför inte avsedd att förändra det tragiska ödet för hans sista officiella institution utan helt enkelt att avslöja för hans sanna utvalda skälen till varför han förkastar och " **spyr ut** " den.

Genom att förklara dessa saker tydligt och i detalj erbjuder jag läsarna av mina budskap möjligheten att lyssna till de varningar som Gud ger i alla hans profetiska uppenbarelsor. Och de fel som tillskrivs hans sista kyrka är en varning till kandidater som ansöker om att komma in i himmelrikets evighet, genom Jesu Kristi rättfärdighet.

Vid tidpunkten för lanseringen var den officiella adventismen omedveten om att den tid som lagts framför den skulle bli en fälla som den skulle falla i. Men borde vi bli förvånade? Har inte historiska vittnesmål upprepade gånger visat, sedan berättelsen om " **Guds söner** " som slutligen korrumpades av deras äktenskap med " **människornas döttrar** " av Kains släktlinje, att tiden dödar tro och trohet? Varför skulle den sista kristna kyrkan undgå denna princip? Vi känner till orsaken till dessa slutliga avfall. De beror på det religiösa arv som ovärdiga arvingar ärver från sina värdiga föräldrar. Och när detta arv sträcker sig över tid,

mångfaldigas och förstärks förödmjukelsen tills det outhärdliga avfallet, fördömt och straffat av Gud.

Som denna studie just har visat, faller endast fallna icke-troende och icke-troende i tillvarons fällor. De verkligt utvalda undviker dem, upplysta av profetian som uppenbarar dem, eftersom det är omöjligt för djävulen och demoner att förföra dem, som Jesus lärde i Matteus 24:24: " *Ty falska Kristusar och falska profeter skall uppstå, och de skall göra stora tecken och under för att bedraga dem.* " **om det vore möjligt, även de valda tjänstemännen .** "

vi ta med oss från denna erfarenhet från " **laodiceatiden** "? Sjundedagsadventismen kommer att representera två ämnen om " **helgande** " **av de sanna utvalda fram till Jesu Kristi sanna återkomst. I** det ursprungliga välsignade arvet bevaras och förnyas hälsoreformen. Men alla profetiska tolkningar som ärvts från adventistpionjärerna måste omprövas och ersättas med de helt bibliska tolkningar som jag presenterar i mina verk, huvudsakligen under titeln "Förklara Daniel och Uppenbarelsboken för mig". Det sanna och slutgiltiga uppdaterade "sjundedagsadventistbudskapet" kommer endast att föras fram av dissidenter, oberoende "adventister", fria från alla institutionella religiösa organisationer, fram till Jesu Kristi härliga ankomst våren 2030.

På grund av begränsningar i filstorlek kommer detta arbete att stanna på denna sida och kommer hädanefter att ha titeln "Volym 1". Fortsättningen på mina meddelanden kommer att presenteras i "Volym 2", under samma titel och omslag som dess nuvarande presentation.

Index över ämnen som behandlas

**Utvidgning av gudomliga uppenbarelser som mottagits sedan
2020-07-03
Nya budskap som ständigt inspireras av Gud**

Sidnummer

2	Meddelanden från författaren
3	2020 – Början på olyckor
4	onsdag 19 maj 2021
5	Den andliga människan bedömer allting
9	Veta hur man lyssnar för att förstå
20	Mannen och kvinnan
22	Gud och vetenskap
25	Republikens förenlighet med religioner
26	FATIMAS fälla
30	Mäns hälsa
32	Tro, frukten av sunt förnuft
33	Det franska valet 2022 och den gudomliga förbannelsen
35	från 28/11 till 4/12 2021
40	När Satan driver ut Satan
44	Jesus Kristus kandidat för valet av härskare över universella hjärtan
49	USA
51	Natur och vetenskap
54	Falsk fromhet
55	Homosexualitet
57	Gud och njutning
57	Frankrike splittrat och splittrat
60	jul
63	Marscherar mot himlen
65	Helgelsens faser
73	Paulus och den profeterade vilan
74	De himmelska " tusen åren " som förlorades i Milano
76	Herkules arbete
78	VAD HETTER DU?
82	<i>Vägen, sanningen och livet</i>
83	Rättfärdiggörelse genom tro glömd
86	TILL TÅRAR MEDBORGARE!
91	En digital uppenbarelse med oväntade konsekvenser
93	Den store domarens lag
97	Gud Fadern Lärare för andliga nyfödda

102	Covid -19 och synd
106	Repressalierlagen
108	Några användbara detaljer
110	Maria, avgudadyrkarnas lockbete
119	Ödmjukhet är vår styrka och vår frälsning
125	dödliga blandningar
131	Livet ger alla "skäl" att tro på Gud
136	Människans frälsning har ett pris
140	De romerska gudomliga lärdomarna
150	De sju dödliga lögnerna
151	Dödliga fredar och svek
155	Gud ger gott och ont
157	Att älska Gud och sin nästa: kärlek som ett par.
165	gudomliga vägar och mänskliga vägar
174	Monstersällskapet
176	Från den "slutgiltiga lösningen" till den "slutgiltiga lösningen"
186	ATT VETA HUR MAN LYSSNA
187	Västerens fel
190	Frihetens förförelse
192	Synd omdefinierad
198	ÖVERTYGA med alla legitima medel
201	Teatralisk demokrati
206	Gud organiserar den stora ersättningen
213	Den "sjätte trumpeten" och den "sjätte" av "Guds sju sista plågor": "Harmageddon".
217	Kristendomen är judisk eller inte
226	Rollfördelning
232	Den sanna trons privilegier
238	nazister! Eller nya romare?
240	9 maj 1945, 9 maj 1950 och 9 maj 2022
244	Sluttiden
251	Liknelsen om den "förlorade sonen" ... omvänd
255	Frihet och jämlikhet – broderskapet ... den republikanska myten
258	I den allsmäktige Gudens händer
265	"Slaskhuvudet"
269	Förneka Guds existens till varje pris
271	Denna "tidsfaktor" som förändrar allt
276	Det som har varit är det som kommer att bli
283	Kärlek, enligt Gud
290	Sanning: en strikt gudomlig standard
303	Min kommentar till nyheterna från 15 juni 2022
308	Guds förordningar: Sanna och falska
318	Gudomlig förbannelse bevisad
324	Ukraina: bilden av en biblisk liknelse
332	Från dröm till sanning
339	anledningar till ilska

- 343 En gudstjänst som behagar Gud
 352 ”Barnkungen” vid makten
 363 Världens undergång : Ett trosprov
 369 Den dagen då himlen föll över gallernas huvuden
 374 RELIGION: DET BÄSTA OCH DET VÄRSTA
 380 De icke-troendes och de icke-troendes indignation
 389 De illa omvändas klumpighet
 395 Vilja: hela problemet
 399 Nyheter i slutet av juli 2022: från en oljechock till en annan
 407 Den ortodoxa religionen
 410 PARIS, en stad förbannad för all framtid
 415 Otro och misstro är inte legitima
 423 Liv och död
 428 DEN SJUNDE TIMMENS UPPENBARELSE och de ”fyra
 Johannesbreven”
 436 Ukraina Uppdatering från och med 2022-10-24
 444 Gud dömer hjärtan och tankar
 448 Förakt för Bibelns vittnesbörd
 451 **GUD: DEN STÖRSTE AV STRATEGER**
 459 Det som har varit är det som kommer att bli
 463 Situationen i Europa
 465 De datum som YaHWéH fastställt
 474 Den himmelska blicken
 479 Jesus Kristus, de utvaldas läkare
 487 SLUTETS TID
 497 Livets vatten
 508 Alliansen mellan jordens köpmän
 515 Jesu Kristi återkomst
 522 Rättegången mot den avgudadyrkande julen
 527 Gudomlig rättfärdig vrede
 534 Tre dagar och tre nätter...liksom Jona
 539 Jag tillrättavisar och tuktar alla som jag älskar.
 551 Sann och falsk legitimitet
 560 Den enda SANNINGEN
 565 Ojämligheten mellan könen hos par i mänskligheten
 572 Den nya ”Attila”
 578 Judarna och Messias ankomst
 583 Den romerska förvirringen
 592 På väg mot global styrning
 601 Den utvalde och den gudomliga lagen
 606 Högst profetiska historiska fakta
 609 Den mänskliga omvändningen av gudomliga värden
 615 Konkurrens och komplementaritet
 623 Från det lilla ljust till det stora
 628 Abrahams efterkommande
 632 Det eviga Rom

645	Ondskans utveckling: Från USA till Ukraina
650	Klimattorka för torra hjärtan
656	Den nya kolonialismen
662	Guds framträdanden
669	Förbannade Frankrike och välsignade Frankrike
674	Gud uppenbarar sin erfarenhet för oss
680	Humanismens diktatur
685	Långsam död
695	Dagjämningar och solstånd
703	Demokrati och teknokrati
709	Tro, intelligens och visdom
717	Livet utan instruktioner
721	Den globala situationen i slutet av mars 2023
729	Den sanna tidens mästare
740	Hatets uppvaknande
752	Illusionernas marknad
764	Orättfärdighet och synd
769	Blodsband
775	Synden som fullbordades år 313
786	Detta västerland uppenbarade orient
795	Sant eller falskt; sanning eller lögn
814	Tiden för de <i>sju sista plågorna</i>
823	Sann kärlek
838	De dolda outtalade bibellektionerna
842	det rysk-ukrainska kriget och aktuella händelser
849	GUDDS SÖNER
861	Sanningen skall befria dig
866	Läser den heliga Bibeln
875	Brännande sommarnätter
878	Sann och falsk helgelse
883	YaHWéHs vecka
895	Tradition och sanning
904	Kollektiv galenskap
912	Godt och ont
924	Jordtid: Programmerad död
938	Djup och ytlighet
947	Helgedomen: ett helt program
961	Sanningar Svåra att höra men Bra att lyssna på
973	Moses lag
984	Tillvarons fällor
1000	INDEX ÖVER TEMAN SOM TÄCKS

Råd till läsare

Detta arbete kan komma att ändras permanent (korrigeringar, tillägg eller borttagningar). För att avgöra om betydande ändringar har gjorts i varje

föreslagen uppdatering, kontrollera och jämför därför sidnumret i indexet för de ämnen som nämns ovan med sidnumret i den tidigare versionen du har.

Jag, Samuel, inspirerad tjänare till Jesus Kristus, tackar och medverkar i utvecklingen av detta verk, mina följeslagare, bröder och systrar i Kristus, som med sin dyrbara hjälp och sina individuella talanger främjar rättelser av stavfel, skrivfel och fel i historiska detaljer, vilket gör det möjligt att göra denna gudomliga lära värdig sanningens Gud som inspirerar den. De har således bidragit med sin sten till byggandet av denna andliga byggnad. Må de alla vara evigt välsignade!

Version: 23-09-2023 / 7-7:e -5994.